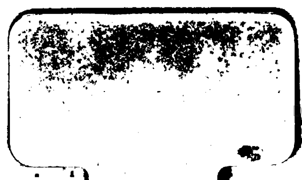

HOMERI

ODYSSEA

CUM SCHOLIIS VETERIBUS.

ACCEDUNT

BATRACHOMYOMACHIA

HYMNI

FRAGMENTA.

TOMUS I.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO CLARENDONIANO.

MDCCCXXVII.

BIBLIOTHECA·BODLEIANA·

MONITUM.

In contextu Odysseæ describendo secuti sumus editionem Oxoniensem a. 1800. Ex eadem editione repetivimus var. lectt. cod. Harl. 5674. magna cum cura a R. Porsono enotatas, quibus intertexuimus scripturam cod. Vesp. quam e margine exemplaris Aldini a. 1524. in bibliotheca serenissimi Ducis Vimariensis custoditi publici juris fecit Villoisonus in libello cui titulus, "Epistolæ "Vimarienses" Turici 1783. 4°. His brevem digammi notitiam addidimus, Heyniana in plerisque freti auctoritate.

De scholiis consulatur Buttmanni præfatio statim accudenda.

In Batrachomyomachia et Hymnis recensionem Wolfianam adoptavimus.

COLLATIO

CODICIS HARLEIANI 5674

CUM

ODYSSEA EDITIONIS ERNESTINÆ 1760.

ANTEQUAM ad varias lectiones enotandas accedemus, non abs re fortasse erit quædam de codicis habitu et indole præfari.

Codex est membranaceus, forma, quam in folio vocant, minori; quod ad altitudinem scilicet et latitudinem attinet, Aldino Herodoto similis. Membrana crassa est et firma, sed aliquando pinguis; unde fit, ut scholia quædam lectu difficiliora sint, quædam minus eleganter scripta. Plerumque vero et textus et scholia nitide sunt exarata. Totus primo, ut opinor, uno tenore textus absolutus est; deinde scholia addita, eademne an diversa manu, non certo dixerim. Neque id sane multum refert, cum satis constet, unius jussu et consilio totum MS. concinnatum esse. Pauca quædam bonæ notæ margini insunt, ceteris recentiora quidem, ut colligo ex liquoris colore, qui est ruber flavescens, sed exiguo intervallo recentiora. Quotquot vel emendationes vel notæ multo recentiores videntur, de iis, quantum mihi compertum erit, sedulo monebo. Sed imprimis tenendum est, ubi scalpello et rasura textus mutatur, sæpe difficillimum esse emendatoris ætatem dignoscere. Post rasuram enim, fibrarum divortia ita atramentum intercipiunt, ut diversos diversarum manuum characteras prorsus confundant. Quocirca, veniam me impetraturum spero, sicubi primæ manus emendationem recenti, aut recentis interpolationem primæ tribui. Metri peritissimus haud fuisse videtur Scholiastes; is enim præcipuus est emendator; in iis e. g. verbis, quæ vel simplex σ vel duplex σσ pro re admittunt, is fere semper alterum addit, aliquando quidem postulante metro, sæpius vero respuente. Hunc codicem decimo tertio seculo adscribit CAS-

LEIUS, nec quicquam habeo, quod contradicam. Illud notandum, scriptum esse cum jam dubitari cœptum esset, utrum iota ad latus an infra poni deberet. Nostri enim textus media quadam via incedit; cujus exempla aliquot in collatione videbis. In scholiis vix usquam iota, quod subscriptum vocamus, ullo modo comparet. Porro aberrationes omnes curiose enotare partium mearum haud duxi; satis vero multas me dedisse reor, unde codicis ingenium perspici queat. Ubicunque enim variæ lectioni librariorum error adhæsit, corruptelam fideliter servavi. Exempla vide λ′. 634. μ′. 54. Hic etiam codex, ut id obiter moneam, collatus est a THOMA BENTLEIO, sed negligenter admodum. Nullas enim, certe rarissimas ejus lectiones, præter eas, quas in textu inveniebat, enotavit. Sed finem præfandi faciam, postquam addidero, longe plura in prioribus libris scholia esse usque ad medium voluminis, pauciora deinde esse in posterioribus; in postremis paucissima.

RICHARDUS PORSON.

PRÆFATIO

PHILIPPI BUTTMANNI.

CUM anno præterito dudum illa promissa Ilias Ambrosiana cum adjecto scholiorum ad Odysseam, quæ Maius e codd. ejusdem bibliothecæ congesserat, libello ad nos transmissa esset, illud statim intelligebamus, Germanorum maxime esse, omnia quæ in tantæ molis volumine et nonnisi magno pretio comparando, ad rem criticam et philologicam spectarent separare et cum pulvisculo in parabiliorem librum transferre. Quam provinciam suasu amicorum in me suscepi. Cumque re nondum satis examinata putarem intra paucorum mensium spatium fieri hoc posse, populum litteratum de hoc meo consilio certiorem statim feci. Mox aliquot foliis transcriptis id facile sentiebam, scholia ista, quanquam suo merito non destituta et digna utique quæ publici juris facta essent, tamen, quod Maius putabat, cum Villoisonianis illis non esse comparanda, certe pro mole sua studiosis satisfacere non posse: unde verebar ne expectationem fallerem. Itaque consilium meum non quidem mutavi, sed ampliavi, neque repetitionem tantum Ambrosianorum illorum, sed scholiorum librum in Odysseam, quantum nunc quidem fieri posset, plenissimum dare constitui. Primum enim excerpta Porsoni Harleiana quæ partim quidem, ut apparet, ex iisdem scholiis in Harleiano etiam codice obviis, partim ex aliis consimilibus in illo solo conservatis, sumpta sunt, ad partes vocanda erant. Tum in collectione *breviorum* quæ vocari solent scholiorum persæpe eadem, quæ in Ambrosianis, inveni: unde iis quæ collectioni illi peculiaria essent nostrum librum eo minus carere posse intellexi, quod illius etiam exempla in perpaucorum manibus sunt. Denique cum constaret inter Palatinos illos codices qui nunc denuo Heidelbergæ asservantur, unum esse Odysseæ qui scholia ad aliquot libros uberiora contineret, hujus etiam compos fieri studui: et si quid ejus generis aliunde adhuc corradi posset, illud non negligere certum

erat. De quibus omnibus nunc paulo accuratius exponendum est.

Et de Ambrosianis quidem scholiis primum e Maii præfatione excerpemus quæ scire nostra interest. Sic ille: "Inter codices "Homeri Ambrosianos, quos ego diligenter omnes excussi, quin- "que Odysseam continere comperi, atque ex his tres quæsitum "illum commentariorum thesaurum exhibere. Primus in 4to "codex—Part. sup. B. 99.—in bombycina charta quarto decimo "sæculo scriptus frequentia habet scholia sed tamen plerumque "brevia usque ad librum XXI. inceptum. Secundus item bom- "bycinus in 4to codex—Part. sup. E. 89.—sub eadem ætate scri- "ptus Chioque in Italiam devectus novem tantum priores libros "complectitur cum scholiis copiosis, ita tamen ut, siquando re- "centiore charta quod non semel accidit est suppletus, ibi scholia "pauciora sint [a]. Tertius in fol. codex lineus—Part. sup. Q. 88. "—haud antiqua manu exaratus universam Odysseam pretiosis- "simis et uberrimis scholiis instructam habet, quæ tamen scholia "in postremis libris rarescunt. Hic codex ab Italo homine Ca- "millo Bosio bibliothecæ nostræ olim donatus Græca nihilominus "manu sine dubio scriptus fuit. Singuli vero codicum horum "scriptores satis difficilibus litterarum compendiis delectati viden- "tur. Jam ego ad hæc scholia excribenda seu prolixa seu etiam "contracta, nec non ad glossas versibus interjectas diligenter ex- "cerpendas, patienti complurimum mensium opera incubui: ne- "que sane labor modicus fuit trium codicum partes in unum vo- "lumen compingere, sua quodque scholium sede collocare, inter- "punctionem adjungere, laudatos, præsertim Homeri, locos ab "innumeris mendis purgare, Eustathium et minora edita scholia "pro re nata consulere, plagulas quotidie emendare, typis instare, "sic omnia denique moderari ut quam citissima editio et politis- "sima evaderet." In his verbis quanta seges indicata sit ei cui licebit hos codices iterum tractare, vix monitu opus est. Nam Maium tali labori nequaquam parem esse tot ab eo edita volumina

[a] De hac re ad calcem libri ι'. accuratius Maius ita: "Ultra hunc librum nonum "nihil est in codice E. mutilo. Immo et complura folia charta linea recentiore in "eodem codice suppleta fuerunt, cum vetustiora bombycina folia excidissent. Jam "in chartis his recentioribus paucissima scholia erant præterquam initio. Quodsi "quis cupit cognoscere quænam scholia codicis E in suppletis novisque foliis exti- "terint, is sciat nova esse folia α'. 1—61. β'. 20—97. 235—280. γ'. 21—108. ζ'. "308. ad fin. η'. 1—12. θ'. 26—71. 394. ad fin.: tum et liber ι'. universus in recen- "tioribus codicis E supplementis scriptus est."

satis jam testata sunt, immo ipse suis nos verbis docet, qui "laudatos, præsertim Homeri, locos ab innumeris mendis se purgasse" in gloriæ parte sibi ponit. Interim illis quæ tamen adsunt fruamur; præsertim cum permultos quoque Homeri locos, sibi fortasse non inventos, Maius cum ipsis mendis, quorum usum critici norunt, apposuerit.

Jam ex longiori oratione, qua meritum horum scholiorum ita extollit, ut quam parum idoneus harum rerum æstimator sit sponte cuique pateat, pauca hæc excerpenda sunt. "Et in Veneto quidem, ait, Iliadis codice signa etiam critica versibus apposita "erant: verum hæc in nostris multo recentioribus Odysseæ exemplaribus prætermissa fuerunt, linea excepta, quæ ad versuum "spuriorum ac veluti circumscriptorum caput plerumque, in codice præsertim Q, producitur."——"Scripturæ mendis Ambrosiana exemplaria non carent: idque vitii genus codicem E præsertim obsedit. Hæc ego sæpe sustuli, interdum vero prope intacta reliqui: paucissimos denique hiantes aut conclamatos locos asteriscis distinxi. Neque enim Græcis scholiis Latina mea "scholia quasi quædam pondera appendenda esse putavi." Nimirum notas Maius scholiis hisce nullas adjecit, sed emendationes aliquot suas ipsis scholiorum verbis uncis inclusas inseruit. Nos utramque rationem, prout quoque loco commodum visum est, adoptavimus.

Tandem ubi Ambrosiana Odysseæ scholia cum *Venetis Iliadis* comparat, hæc profert Maius, quorum ad ipsa scholia indicata rationem melius habuissem, si præfationem prolixam et tam pauca tamen utilia propinantem ad singulos locos semper conferre per festinationem licuisset. "Duos tantummodo notavit Villoisonus "locos quibus Venetus interpres *suorum* in Odysseam scholiorum "meminit: nimirum ad Il. α'. 294. εἰ δὴ σοὶ πᾶν ἔργον, ait scholiastes, οὕτως ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν· ἀντιδιασταλτικὴ· γάρ "ἐστιν· περὶ δὲ ταύτης τῆς ἀναγνώσεως ἐντελέστερον διαληψόμεθα ἐν τῇ "γ'. τῆς Ὀδυσσείας, ὅταν περὶ τῆς Ὀδυσσείας γραφῆς ἐπιζητῶμεν, πότερον, τοῦ ἕνεκά σοι προτέρῳ, ἢ, τοῦ ἕνεκά τοι. Jam vero hic promissus a Veneto scholiaste locus apparet nunc in Ambrosianis "scholiis ad Od. γ'. 50." Vides, quam lepide Maius eum ipsum locum testem unitatis horum interpretum producit, qui diversitatem potius probat: nam scholium allegatum nihil præbet nisi ad scripturam τούνεκα σοὶ lectionem Zenodoti τούνεκά τοι cum hujus

ratione, quam brevissimis; de ἐντελεστέρᾳ autem illa pro contraria ratione διαλήψει ne vestigium quidem. Pergit Maius, verbaque apponit Veneti scholiastæ ad Il. μ'. 157. ἃς τ' ἄνεμος ζαής· ὡς ὑγιής. οὕτως καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης. παραιτητέον δὲ τοὺς βουλομένους βαρύνειν ἴσως πλανηθέντας ἐκ τῆς αἰτιατικῆς τῆς εἰς ν'. περατωθείσης. ῥηθήσεται δὲ ἐν τῇ μ'. τῆς Ὀδυσσείας περὶ τῆς προσῳδίας: quoniam autem tale præceptum in scholiis ad Od. μ'. invenit nullum, legendum apud Venetum censere se ait ε'. pro μ'. Nimirum ob scholium codicis sui B. ad ε'. 368. quod ita habet: Ὀξυτόνως τὸ ζαής: nihil amplius. Maius, si ad manus sibi fuissent Porsoniana codicis Harl. excerpta, ex illis quæ inde apposuimus ad μ'. 313. (ζαῆν) ipse, opinor, auguratus esset plenius illud a Veneto indicatum scholium in Harleiano codice quærendum esse. Deinceps alia e Venetis scholia cum Ambrosianis comparanda Maius indicat hæc: ad Il. σ'. 375—ad Od. δ'. 131. ad Il. σ'. 382.—ad Od. θ'. 267. E. ad Il. υ'. 30.—ad Od. α'. 35. ad Il. χ'. 80.—ad Od. β'. 300. ad Il. χ'. 51.—ad Od. τ'. 183. et μ'. 70. ad Il. χ'. 494.—ad Od. ο'. 312. ad Il. λ'. 147.—ad Od. τ'. 34. E quibus ultimum gratus accipio; quamvis rectius cum versu Od. τ'. 28. comparandum. Nam cum ibi ad vocem χοῖνιξ scholiastes scripserit καὶ οὐ διὰ τοῦτο χωριστέον τῆς Ἰλιάδος τὴν Ὀδύσσειαν· κἀκεῖ γάρ εἰσι τοῦδε εὐτελέστερα ὀνόματα· ὅλμον δ' ὡς ἔσσευε βαλών: quæ verba sunt ex Il. λ'. 147.: sero nunc admoneor de simili ad illum versum scholio: ἡ διπλῆ—ὅτι ἐν Ἰλιάδι εὐτελέσι κέχρηται λεξιδίοις, οὐ μόνον ἐν Ὀδυσσείᾳ χοίνικος καὶ λύχνου· πρὸς τοὺς χωρίζοντας: quo cognito notam meam, quam inutile pondus scholio illi appensum vere Maius dixerit, nunc retracto.

Ceterum e tribus his Ambrosianis quod facile lector ipse peritus sentiet, solus codex Q. scholia continet melioris generis pleraque et in quibus haud paucæ reperiuntur et genuinæ antiquiorum grammaticorum reliquiæ. Contra quæ e codd. B. et E. solis prodeunt maximam partem aut levia aut futilia sunt et inepta, atque ideo tantum typis hic etiam repetenda, ne quid pereat in quo criticæ veritatis vel scintillæ quædam aliunde fortasse focillandæ lateant. Nihil autem magis doleo, quam quod scholia hæc omnia, qualiacunque sunt, ex ipsis codicibus transcribere mihi non licuerit. Nam Maii exemplum mihi legenti et exscribenti et iterum legenti nimium quantum patuit, in Græcis certe codicibus legendis non satis illum versatum esse. Hinc nullum fere scho-

lium paulo disertius est in quo non verum sensum vel interpunctione vel mala in minutioribus lectione oblitteratum ex sola re et ex orationis natura agnoscere et restituere facile potuerim. Idque ubi vel minimæ dubitationi locus esse posset, ita feci ut correctionem meam uncis inclusam apponerem. Sed in certis iisque minutis levibusque hoc idem ubique si fecissem, tædium legentium, præsertim in talibus auctoribus, movissem. Itaque tacite talia quam plurima correxi. Quod quanto meo jure fecerim, paucis aliquot speciminibus planum opinor fecero. Ac talia quidem, quale est ad η'. 75. ubi apud Maium legitur παρὰ πόντου διαλεχθέντων, pro πόνου; et μ'. 104. ubi δῖα explicatur φοβερὰ παρὰ τὸ Διός pro παρὰ τὸ δέος; et λ'. 298. ubi Leda ridicule dicitur Θέτιδος filia pro Θεστίου; hæc, inquam et alia similia multa e scholiis vulgatis vel e codice Palatino corrigere poteram; uti et ad η'. 148. mendosum Mediol. πάλιν, ope scripturæ Palatinæ πᾶσιν transiit in verum παισίν. Quemadmodum itaque talia tacitus merito, et tacita etiam auctoritate, nisi quod singulis scholiis codices, unde prodeat quodque, omnes una subnotantur, correxi; ita recte, opinor, tacitus itidem egi quando sine ulla auctoritate ad ι'. 364. pro ἴβυκος reposui Ἴβυκος, et ad δ'. 274. pro τὸν Ἕλενον—τὴν Ἑλένην, et bis μ'. 51. τ'. 574. pro τῆς τρίποδος—τῆς τρόπιδος, et τ'. 574. pro δρυΐνους τελείους—δ. στελεοὺς, et ι'. 301. pro οὐμὴν—ὁ ὑμὴν et ρ'. 442. pro ἃ πέπεισται—ἃ πέπυσται, et τ'. 183. pro ἐστίασε—ἐστασίασε, et κ'. 279. (ubi in ipso quod præcedit scholio legitur ὁ χνοῦς) pro χωράζων—χνοάζων, et ad θ'. 279. pro λύοιτο δοκοῦν—λύει τὸ δ. Tam manifesta hæc sunt ut in exemplo, ubi talia non correcta leguntur, repetendo liberum, in minoribus potissimum, editori judicium relictum sit. Neque si quid in talibus ego peccaverim, magnum damnum fuerit; cum necessarium sit omnino ut codices hi Ambrosiani, cum primum fieri poterit, iterum diligentius excutiantur, et graviora etiam illa ulcera sanentur, quæ plane intacta reliqui.

Codex Palatinus quo usus sum est is quem indicavit Fr. Wilken in libro Geschichte der alten Heidelbergischen Büchersammlungen Heidelb. 1817. 8vo. p. 277. num. 45. ejusque usum debeo humanitati et liberalitati præfectorum Bibliothecæ Heidelbergensi, Schlosseri et Kayseri. Cetera quæ ei codici præter Odysseam et Batrachomyomachiam insunt a Wilkenio paucis verbis indicata, parvi vel nullius pretii sunt, et aliunde nota. E versi-

bus autem barbaris et inficetis Odysseæ subjectis liquet scriptum esse codicem anno nostræ æræ 1200. Jam libris Odysseæ α'—γ'. et θ'. sqq. scholia quidem sunt allita, sed pauca, eaque non optima. Libri autem δ'. ε'. ζ'. η'. margines habent repletos scholiis scriptis a manu longe diversa, scriptura minutissima et propter compendia lectu difficili. Et hæc quidem scholia melioris utique sunt notæ maximamque partem conspirant aut cum Q. aut cum Harleianis, quantum quidem ex Porsonianis excerptis videre licet.

Harleiana illa scholia dolendum quidem est huic collectioni inseri nondum potuisse. Interim Porsonus ita excerpsit ea, ut eorum quæ ad rem criticam proxime faciant, non ita multa videantur desiderari; nisi quod, ut ex collatione Palatinorum et Ambrosianorum apparet, causas judiciorum et censurarum suppressit fere. Repetivi autem excerpta illa omnia, et quidem ita ut Porsonus ea dedit: quare nemo Latinum sermonem inter scholia ista antiqua miretur: quo semel admisso, satius esse censui, me et ipsum, quæ ad constitutionem et adornationem horum scholiorum spectarent, meo passim sermone illis interserere.

In Vindobonensibus etiam codicibus scholia, quamvis oppido pauca, extare ex Alteri, qui ea excerpsit omnia, editione notum est. Ea itaque inde transumsi, maximam quidem partem nonnisi crisi ceterorum inservientia, pauculis tamen aliunde non notis, neque spernendis illis, hinc quoque prodeuntibus.

E scholiis vulgaribus, uti dixi, nonnisi ea assumenda duxi quæ paulo uberiora sunt, vel, quamvis brevia, justam tamen ad locum Homericum adnotationem continent. Pars eorum longe maxima quæ, ut constat, meras et quidem fere putidas, certe notissimas, glossas continet, aut etiam tenuem breviationem eorum quæ pleniora nunc e ceteris codd. prodeunt, in nota sede reliqui: ubi eam, quam tamen habent, utilitatem criticis semper præbebunt. Nam minus doctis longe melius hodie in lexicis et in animadversionibus provisum est. Tamen diligenter vel hæc minutiora in vulgatis scholia perlustravi, et ubi quidquam inesset quod sive ad criticam lectionis, sive ad res faceret, aut qualicunque de causa mirum et inexpectatum esset, illud secrevi et nostræ huic scholiorum congeriei inserui. Dolebam autem quod ad hanc operam usus mihi non esset editionis scholiorum vulgatorum principis Romanæ. Sed in tam imperfecta horum omnium editione, qualem hodie dare possumus, quibus maxima eorum pars,

Ambrosiana puta, nonnisi negligenter exscripta, Harleiana nonnisi excerpta ad manus sunt, hoc profecto non ita magnum desiderium esse videbitur. Quodsi integra olim Homericorum omnium scholiorum ex ipsis fontibus haustorum editio parabitur, tum brevioris etiam hujus, qui dicitur, scholiastæ ratio plenius habenda erit. Atque tum quidem glossæ quoque non erunt negligendæ. Cumque in antiquioribus editionibus hæc scholia non modo sine textu, sed sine numeris etiam versuum descripta sint, solisque lemmatibus, haud raro corruptis, ad locos suos relata: utilissimam ea apponendi rationem esse censeo hanc, ut separatim singulis ceterorum scholiorum paginis subjiciantur, ordine eorum, qui est in edd. antiquis, non mutato, immo numeris etiam versuum ad quos referenda videntur nonnisi interdum velut per conjecturam inter uncos additis. Tamen uberiora quæ isti congeriei insunt scholia in ejusmodi etiam editione majori collectioni inserenda videntur; sed ita ut in minori locus eorum ubique indicetur. Nam multum valere ad crisin harum rerum ordinem, quem in exemplis antiquis servant singula, et viciniam, satis perspectum est criticis.

Universa autem hæc scholia ita dispescui et adornavi, ut quam fieri posset rarissime eadem dicta iterarentur. Itaque ubi idem scholium in diversis libris quoad sermonem discreparet aliquantum, illam ejus formam quæ plenior et melior esset, prætuli, ejusque siglam primam posui, de varietatibus et omissionibus tunc tantum monens ubi aliquanto graviores essent. Designant autem siglæ B. E. Q. tres codd. Ambrosianos supra memoratos, Pal. Palatinum sive Heidelbergensem, Harl. Harleianum, Vulg. scholia vulgata sive quæ dicuntur breviora, Vind. Vindobonenses codices, cui siglæ numerum codicis cujusque ut est apud Alterum addidi, præterquam quod ab initio ubi e codice tantum 56. scholia afferuntur hunc numerum addere negligebam.

Jam quod ad meam in emendandis hisce scholiis operam attinet illud minime quisquam credat velim, me omnia ea quæ plane intacta reliqui, vel intelligere, vel probare. Nihil enim æque tædiosum mihi quidem videtur ac si, in talibus præsertim quæ tanti plerumque non sunt, aut conjecturæ quæ quidem parum sint evidentes, aut signa et verba dubitantia vel mirantia cumulentur. Sed in levioribus etiam vitiis, quibus tollendis facile quemque parem judicabam, satius duxi scripturam exempli mei, sive codex

fuerit manuscriptus sive liber editus, sine mutatione repræsentare, ut de natura ejus judicium esset etiam lectoribus.

Ceterum cum in priori potissimum operæ meæ parte paulo festinantius agerem, multa quæ ad emendanda loca corrupta aut ad illustranda alia facerent non statim animadvertebam. Hinc factum ut totum librum postea relegenti haud pauca se offerrent, quæ cum lectoribus tamen communicare meum esse putarem. Quare non dubitavi Addendorum satis largam segetem in libri calce addere. Quid, quod nunc etiam ubi hæc scribo aliqua suppetunt, quæ quin hic etiam mantissæ loco apponam idonea nulla est causa.

β'. 195. ἄτομον. Scr. ἀπότομον.

γ'. 50. Vid. supra p. ix.

γ'. 171. Ad Alcmanis fragm. cf. etiam Suid. in Ψύρα et Parœmiographos. Reddideris autem metro dactylico mutatione revera nulla scribendo: Πάρ θ' ἱερόν.

ζ'. 235. ἢ ἐκεῖνος χρυσαργύρῳ. Scrib. ἤ, ᾗ ἐκεῖνος χρυσὸν ἀργύρῳ.

θ'. 80. Ἀπεβίβασε. Scr. vid. ἀνεβίβασε: quanquam hoc etiam verbum de oraculo aliunde mihi non notum.

η'. 11. extr. Scr. προσυπίστησιν, ut schol. ι'. 187. h. e. *exhibet, commonstrat antea.*

κ'. 7. Facile in hoc scholio agnoscas hominem Alexandrinum regibus suis adulantem.

λ'. 120. Scrib. Ἀντὶ τοῦ καί. ὅπως ἂν ᾖ, καὶ δόλῳ καὶ φανερῶς. In seqq. autem in hunc fere sensum sermo refingendus est: καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἠὲ ἀντὶ τοῦ καί. ἀπέθανον γὰρ κ. τ. λ.

λ'. 266. init. Restituendus pluralis numerus, τοὺς Ἠλεκτρύωνος παῖδας— ἀγωνιζομένους, ex insequentibus et ex historia apud Apollodorum.

μ'. 313. Vid. supra p. x.

ο'. 321. Confudisse dixi glossatorem δρηστοσύνην cum δαιτροσύνῃ. Sed collato schol. ad σ'. 76. et Hesychii glossa Δραστῆρας, τοὺς ὀψοποιοὺς, μαγείρους, video nunc, fuisse jam inter antiquiores qui vocem δρηστὴρ ita intelligerent, ducti fortasse hoc ipso Homeri loco, ubi versibus 322. 323. hujus potissimum ministerii opera nominantur.

τ'. 28. Vid. supra p. x.

υ'. 250. Conf. schol. β'. 300.

υ'. 302. in schol. Vulg. priori, Φασὶ τὸν ἡφαιστότευκτον, ante articulum τὸν ins. Τάλων e Suida et Zenobio.

χ'. 84. Etym. M. ex Oro: Περιρρηδής. περιρραγὴς, περιρρυής. οὕτως Ἀλέξανδρος ὁ Κοτιαεύς. Πῖος δὲ περιφερὴς, περιρρυής.

χ. 188. ἐκ τῆς κόρης. Emendandum hoc ex Etym. M. v. κουρόσυνα, ubi leguntur hæc: Κοῦριξ (sic), ἐκ τῆς κόρσης, τουτέστι τῆς κεφαλῆς, ὅθεν καὶ ἡ κουρά. ἐν Ὑπομνήματι χ. Ὀδυσσείας.

Sane omnium horum supplementorum utilitatem perditam fere existimo, cum vix credibile sit, quemquam, quoties hæc scholia consulat, additiones etiam in singulis circumspecturum esse. Quare, si usquam, hic certe quam maxime opus est, ut notulas ubique ad Addenda illa vel ad hanc Præfationem remittentes ante omnem libri usum quisque apponat.

Finem dicendi facio spondendo, si quando satis larga ad hunc librum accessio unde unde prodeat, ea possessores hujus voluminis, quantum quidem in me erit, non esse cärituros.

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ[a].

ΜΕΤΑ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν ἕκαστος τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν ἰδίαν ἀπῆλθε σκηνήν. καὶ διὰ τῆς νυκτὸς ἀδήλως ἐσφάγη ὁ Αἴας, καὶ εὑρέθη πρώϊος κείμενος. στάσις οὖν γέγονε μεγάλη ἐν τῷ στρατῷ καὶ πάντες ὑπενόουν δόλῳ φονεῦσαι τοῦτον τὸν Ὀδυσσέα. μελλόντων δὲ εἰς ἀλλήλους τῶν Ἑλλήνων χωρεῖν καὶ ἐμφυλίου κρίνεσθαι πολέμου πρῶτος Ὀδυσσεὺς ἑλκύσας τὰ ἑαυτοῦ πλοῖα ἀφώρμησε τῆς Τροίας καὶ μετ' ἐκεῖνον ἅπαντες ἐφεξῆς. καὶ τοῦτο γέγονεν αἴτιον τοῦ διαλεχθῆναι (scr. διαλυθῆναι) τὸ στράτευμα τῶν Ἑλλήνων καὶ καταλιπεῖν τὴν Τροίαν μετὰ τὴν αὐτῆς ἅλωσιν.

Ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς εἰς τὴν ἰδίαν ἠπείγετο πατρίδα περιπλεύσας εἰς χώραν λεγομένην Μαρώνειαν καὶ συγχωρούμενος τῶν νεῶν ἀποβῆναι διακρίνεται τούτοις πολέμῳ. καὶ λαμβάνει τὸν πλοῦτον αὐτῶν ἅπαντα. ἐκεῖ δὲ τὴν Ἑκάβην καταρωμένην τῷ στρατῷ καὶ θορύβους κινοῦσαν λίθων βολαῖς ἀνεῖλε καὶ παρὰ τὴν θάλασσαν καλύπτει ὀνομάσας τὸν τόπον Κυνὸς σῆμα. καὶ παραγίνεται εἰς χώραν λεγομένην Λωτοφάγων, ἐκεῖ δὲ πάλιν πολεμήσας ἡττήθη. καὶ φυγὼν καταλαμβάνει νῆσον λεγομένην Σικανίαν, τὴν νυνὶ λεγομένην Σικελίαν. ἡ δὲ νῆσος αὕτη τριγω-

[a] Nugax hoc argumentum, quod e cod. Palat. transcripsi, e nugacissimi scriptoris Io. Malelæ de Ulysse narratione (Chronogr. 5. p. 144. sqq. ed. Hod.) breviatum esse dicas. Obstat tamen quod extrema de Alcinoo, Telegono etc. ibi non extant, sed cum iis quæ apud Dictyem lib. 6. p. 5. 6. et 15. ed. Dacer. leguntur fere conspirant. Atqui Malelas sua etiam illa e Dictye se hausisse testatur p. 134. quæ tamen in Dictye nostro Latino non inveniuntur. Illis itaque qui criticam horum auctorum tractant, non inutilis fortasse erit hæc lacinia.

νος οὖσα ἀπὸ τριῶν ἀδελφῶν ἐκρατεῖτο ἀλλήλοις συνερχόμενον (scr. συνερχομένων) οὓς οἱ τῆς χώρας ὠνόμαζον Κύκλωπας. ὁ μὲν γὰρ πρῶτος ἐκαλεῖτο Κύκλωψ, ὁ δὲ δεύτερος Πολύφημος, καὶ ὁ τρίτος Ἀντιφάτης. οὗτοι γεγόνασι παῖδες Σικανοῦ ἄνδρες δυνατοὶ καὶ ἄγριοι κατακρατοῦντες τῆς χώρας καὶ τοὺς ἐμπίπτοντας ἀναιροῦντες. ὡς οὖν Ὀδυσσεὺς περὶ τῶν (sic) Ἀντιφάτου ἦλθεν καὶ τοὺς σὺν αὐτῷ διαφθειρομένους εἶδε, ἔφυγεν εἰς ἕτερον μέρος τῆς νήσου καὶ περιπίπτει τῷ καλουμένῳ Κύκλωπι, καὶ συλληφθεὶς ὑπ' αὐτοῦ πολλοὺς μὲν τῶν ἑταίρων ἀπολλύει, αὐτὸς δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ κατακλεισθεὶς ἐμηχανᾶτο πῶς ὤφειλε σωθῆναι. καὶ προσαγαγὼν αὐτῷ λύτρα χρυσοῦ τε καὶ ἀργύρου πλῆθος τὸν ὑπ' ἐκείνου διέφυγε θάνατον. καὶ διὰ νυκτὸς ἐπιβὰς τῇ ὁλκάδι περιπίπτει τῷ λεγομένῳ Πολυφήμῳ καὶ καταποντηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ καὶ πολλοὺς ἀποβαλὼν δώροις αὐτὸν καὶ οἴνῳ προσενεχθέντι μετέβαλεν. ἦν γὰρ ἀήθης τῆς τοῦ οἴνου γεύσεως. ἀπολυθεὶς δὲ λοιπὸν ἔφυγεν ἁρπάσας τὴν ἐκείνου θυγατέρα ἣν εἶχε μονογενῆ. ταῦτα Σίσυφος ὁ Κῷος [b] ἐξέθετο. οἱ γὰρ ἄλλοι ποιητικῶς ἔγραψαν, ὅτι τρεῖς ὀφθαλμοὺς εἶχον οἱ Κύκλωπες σημαίνοντες τοὺς τρεῖς ἀδελφοὺς ἀλλήλοις συγκειμένους, ὁ δὲ Πολύφημος ἕνα. ὃν καὶ ἐτύφλωσε μετὰ πυρὸς, ὅτι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ ἐκκαυθεὶς ἔρωτι ἀφείλατο. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς τὰς Αἰολίδας νήσους ἐλθὼν πρὸς Κίρκην καὶ τὴν ἀδελφὴν αὐτῆς Καλυψὼ τὰς θυγατέρας Ἄτλαντος ὑπ' αὐτῶν ἐδείχθη (scr. ἐδέχθη vel ἐδεξιώθη), αἳ τὰς νήσους κρατοῦσαι ἱέρειαι ἡλίου καὶ σελήνης ὑπῆρχον. ἡ οὖν Κίρκη ἱέρεια οὖσα ἡλίου καὶ μυστικὰς ἠπίστατο πράξεις καὶ τοὺς ὁρωμένους ὑπ' αὐτῆς ἄνουσον (f. ἀνούσιον) εἰς φαντασίαν μετέβαλε καὶ παραμένειν αὐτῇ λυσσῶντας ἐρωτικῶς παρεσκεύαζεν. ἡ δὲ Καλυψὼ ἔχουσα πλῆθος ἀνθρώπων τούτους ἐν ὅπλοις ἐγύμναζεν ὡς

[b] Commenticius scriptor, quem ut alios ejus farinæ multos præter Malelam nemo novit. Vid. Vossium et Fabricium.

καὶ φορῶν αὐτὴν ἦν τῇ ἀδελφῇ[c]. ἡ δὲ Κίρκη τὸν Ὀδυσσέα ὑποδεξαμένη ἐθεράπευεν ἐλπίδι τοῦ κρατεῖν αὐτὸν ἐν τῇ νήσῳ καὶ σὺν αὐτῇ βασιλεύειν. οὗτος δὲ γνωρίσας τινὰς τῶν ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς στρατείας ἐπυνθάνετο παρ' αὐτῶν τίνος χάριν ἐν ἐκείνῃ διάγουσι τῇ νήσῳ. οἱ δὲ εἶπον ὅτι ὑπὸ τῶν κυμάτων ἐκριφέντες προσεπέλασαν τῇ νήσῳ καὶ πόμα μαγικὸν παρὰ τῆς Κίρκης λαβόντες ἔρωτι κεκράτηνται αὐτῆς καὶ τῆς ἰδίας ἐπελάθοντο πατρίδος. ὅπερ Ὀδυσσεὺς μαθὼν τοῖς ἰδίοις ἐκέλευσε μηδενὸς ἅψασθαι τῶν ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτοῖς φερομένων βρωμάτων ἢ πομάτων. ἡ δὲ Κίρκη θαυμάσασα πῶς εὗρεν αὐτὸν εἰδότα τὰς αὐτῆς μαγγανείας ὑπῆλθε τὸν ἄνδρα δώροις πολλοῖς καὶ ᾔτησεν αὐτὸν μεῖναι παρ' αὐτῇ τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος ὀμόσασα αὐτῷ ἐν τῷ ἱερῷ ὡς οὔτε αὐτὸν οὔτε τινὰ τῶν σὺν αὐτῷ βλάψει. οὕτω τοίνυν Ὀδυσσεὺς διατρίψας μετ' αὐτῆς καὶ μιγεὶς αὐτῇ ἐγκύμονα καταλείψας αὐτὴν ἀποπλέει τῆς νήσου. Ἐκεῖθεν δὲ ἀνήχθη εἰς ἑτέραν νῆσον ἧς ἐκράτει Καλυψὼ τῆς Κίρκης ἀδελφή. μεθ' ἧς πάλιν χρονίσας παραγέγονεν εἰς τὴν λίμνην τὴν καλουμένην Νεοποντὸν (scr. Νεκυοπομπὸν e Malela), ἐν ᾗ διὰ φασμάτων ἔγνω τὰ μέλλοντα συμβαίνειν αὐτῷ. ἐκεῖθεν εἰς τὰς Σειρηνικὰς ἐκρίπτεται πέτρας, καὶ τὴν καλουμένην Χάρυβδιν καὶ Σκύλλαν, ἥτις ἐν στενωπῷ τόπῳ κειμένη ὑποδέχεται τὰ τοῦ ὠκεανοῦ ῥεύματα καὶ τοὺς παρεμπεσόντας βυθίζει. ἐκεῖ δὲ πάντας τοὺς ἑταίρους μετὰ τῶν πλοίων ἀποβαλὼν αὐτὸς περικαθίσας σανίδι ἐν τοῖς ῥεύμασι τῆς θαλάσσης ἐφέρετο. Τοῦτον ἑωρακότες τινὲς Φοίνικες πλέοντες ἐν τοῖς ὕδασι φερόμενον ἀναλαβόντες ἤγαγον ἐν Κρήτῃ πρὸς Ἰδομενέα γυμνόν. ὃν ἑωρακὼς Ἰδομενεὺς ὑπεδέξατο καὶ κρατήσας τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος ἐξέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἀλκινόου εἰς Φαιακίαν τὴν νυνὶ λεγομένην Κέρκυραν δεδωκὼς αὐτῷ ναῦς δύο καὶ ἄνδρας ἐπιλέκτους

[c] Latet in mendosis hisce, διάφορον sive ἐχθρὰν eam fuisse sorori. Vide Malelam.

πεντήκοντα. παραλαβὼν οὖν τοῦτον Ἀλκίνους ὁ βασιλεὺς καὶ θεραπεύσας αὐτὸν πέμπει πρότερον κατασκόπους εἰς Ἰθάκην ἐν σχήματι πραγματείας ὀφείλοντας τὰ περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ καὶ τὴν γυναῖκα μαθεῖν. οἱ δὲ γνόντες τὰ περὶ τούτων ἐπανῆλθον πρὸς Ὀδυσσέα εἰς Φαιακίαν καὶ ἀπήγγειλαν αὐτῷ πάντα. Συμπαραλαβὼν οὖν Ὀδυσσεὺς (f. inserendum ναῦν παρ') Ἀλκίνου μετὰ πλειόνων στρατιωτῶν καταλαμβάνει τὴν Ἰθάκην. καὶ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπελθὼν ἐν τῷ ἰδίῳ οἴκῳ εὐωχουμένοις ἅπαντας ἀνεῖλε, καὶ καθάρας τὸν οἶκον ἐκ τῶν ἐπιβουλευμάτων αὐτῷ δόλον (sic) ἀνακτᾶται καὶ τὴν βασιλείαν καὶ τὴν γυναῖκα. Καὶ βιώσας χρόνους πολλοὺς ὑπὸ τοῦ ἰδίου παιδὸς Τηλεγόνου τοῦ ἀπὸ τῆς Κίρκης αὐτῷ γενομένου καταλύει τὸν βίον. τὸν γὰρ ἀπὸ τοῦ υἱοῦ θάνατον ἔκ τινων μαντευμάτων ἐλπίζων, τὸν Τηλέμαχον ἐφυλάττετο καὶ συνεῖναι αὐτῷ παρῃτεῖτο. ὅτε οὖν ὁ Τηλέγονος τὴν Ἰθάκην κατέλαβε καὶ ἑαυτὸν τῷ πατρὶ κατεμήνυε μὴ προσδεχομένων αὐτὸν τῶν φυλάκων κἀντεῦθεν κραυγῆς γενομένης ὡς ἔτι νυκτὸς οὔσης, νομίσας Ὀδυσσεὺς τὸν Τηλέμαχον εἶναι, ἀνίσταται μετὰ ξίφους. καὶ συμπεσὼν Τηλεγόνῳ πλήττεται ὑπ' αὐτοῦ τῷ κέντρῳ τῆς τρυγόνος. καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ Ὀδυσσεὺς ἀναιρεῖται. μαθὼν οὖν Τηλέγονος ὅτι τὸν πατέρα ἀνεῖλε πενθήσας αὐτὸν πικρῶς ἀνεχώρησε τῆς Ἰθάκης.

Sequitur in cod. Palat. aliud, et justum quidem argumentum Odysseæ, quod exhibitum etiam a Clarkio ante Odysseam, cum ad verbum transcriptum sit e Tzetzæ Comm. ad Lycophr. 818., hic repetere nolui.

ἈΝΔΡΑ

ʼΑΝΔΡΑ μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ

1. πολλὰ] πάντων H.

1. Εἰπέ μοι ἄνδρα Μοῦσα τὸν πλανηθέντα μετὰ τὸ πορθῆσαι τὴν Τροίαν καὶ ἐκ τῆς τοιαύτης πλάνης ἰδόντα ἄστεα πολλὰ, καὶ νοῦν ἔχοντα ἐκ τοῦ ὁμιλῆσαι ἀλλοδαποῖς ἀνθρώποις. ἃ γὰρ εἶχον ἐκεῖνοι πολιτευόμενοι ταῦθ' οὗτος τῇ πείρᾳ μαθὼν, νοῦν γνῶναι, λέγεται. νοῦν γὰρ ἐνταῦθα τὴν πεῖραν νοητέον. ἔγνω οὖν νοῦν, ἀντὶ τοῦ ἐμπορικὴν γνῶσιν εἶχεν. E. Ἄνδρα μοι ἔννεπε Μοῦσα] Γελοῖοι οἱ τὸ, ἄνδρα μοι, ἀνδρεῖον ἀκούοντες. ἔσται γὰρ, ἀνδρεῖον καὶ πολύτροπον ἔννεπε. τὰ γὰρ ἐπίθετα πρὸς τὰ κύρια προσηγορικὰ τάττεται[a]. τὸ οὖν ἄνδρα κυρίως παρ' αὐτῷ τίθεται, τὸν ἀντιθέμενον (scr. ἀντιτιθέμενον hic et in sq. schol.) τῇ γυναικὶ, ὥσπερ ὁ ἄῤῥην, ὥς ποτε ἔφη, ἀνὴρ ἢ γυνή· Εἶ τ' ἐπὶ τύμβῳ Ἀνέρος ἑστήκει τεθνειῶτος[b] ἠὲ γυναικός (Il. ρ΄. 434.), καὶ, Ἀνὴρ ἀπ' αἰῶνος ᾤχετο[c] νέος (Il. ω΄. 725.), καὶ, Ὅς γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ (Od. λ΄. 449.), καὶ τὸν (scr. τὸ,) Ἄνδρα γέροντα (Od. σ΄. 53.), ὡσεὶ ἔφη ἄῤῥενα γέροντα· καὶ, Ῥεῖα λαθὼν φύλακας ἀνδρῶν δμῳάς τε γυναῖκας (Il. ι΄. 477.)· καὶ συγκριτικῶς ὡς πρὸς τὰς γυναῖκας· αὐτὸς γὰρ ἔφη, Οὐ γάρ πω τοῖον εἶδον[d] βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν Οὔτ' ἄνδρα οὔτε γυναῖκα (Od. ζ΄. 160.). καὶ ἀνδρότης δὲ ἡ τοῦ ἀνδρὸς δύναμις ἡ ποιοῦσα Ἀνδρότητα καὶ ἥβην (Il. χ΄. 363.). ἐπ' ἄλλων γὰρ τῶν μὴ σωζόντων ἕξιν φησὶ, Κτενέει δέ με γυμνὸν ἐόντα Αὔτως ὥστε γυναῖκα (Il. χ΄. 124.), οὐχ ὡς ἄνδρα καὶ ἄῤῥενα, ὥσπερ ἐν ἄλλοις, Ἀχαΐδες οὔτ' Ἀχαιοί (Il. β΄. 235.). καὶ, Μή σ' ἀπογυμνωθέντα καὶ ἀνήνορα θείη (Od. κ΄. 301.), μή σε θηλύνῃ. Q. Ἀνὴρ σημαίνει τέτταρα, τὸν φύσει, ἤτοι τὸν ἀντιθέμενον γυναικὶ, ὥς ποτε ἔφη, Ἀνὴρ εἶ οὐ γυνή[e] (Il. ω΄. 707. ?), καὶ, Μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείη. οὐ γὰρ εὑρίσκεται δύο ἐπίθετα ἄνευ κυρίου ἢ

[a] Hoc vult. Si ἄνδρα hic esset instar epitheti, aliud desideraretur substantivum. Cf. schol. sq. Quæ hic sequuntur pessime quoad sensum permista sunt: melius habet schol. sq. BUTTM.

[b] Hic statim monebo, me ob usum horum scholiorum criticum, qui nemini præripi debet, in verbis Homeri aliorumque veterum auctorum omnes vel minutissimas aberrationes mendasque, nisi qua sunt manifesta operarum Mediolanensium peccata, intactas relinquere, idque, ut tempori chartæque parcam, ne monito quidem, nisi ubi utile visum fuerit, lectore; qui facili negotio Homeri certe, quem ad manus habebit, versus ipsos evolvere et potest et debet. BUTTM.

[c] Perbona hinc efficitur lectio ᾤχετο pro eo quod nunc ibi legitur, quodque difficultate non caret, Ἆνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο (v. Heyn.) Nam Homerum formam ᾤχετο in eadem temporis ratione usurpare potuisse, qua alias οἴχεται, patebit conferenti Od. ν΄. 415. cum θ΄. 294. Quanquam usitatius sane eo sensu οἴχεται: quare α΄. 242. ex antiquis editis et ex nostro scholiaste, οἴχετ' ἄϊστος reponendum, ut Il. λ΄. 288. οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος. BUTTM.

[d] Memorabilis hæc quoque lectio, pro ea quæ nunc ibi obtinet, oblitterato digammo, τοιοῦτον ἴδον. BUTTM.

[e] Corrupta hæc sunt ex illis ἀνὴρ ἢ γυνή. quæ in Schol. præc. præmittuntur loco Il. ρ΄. 434. ob hæc ἀνέρος—ἠὲ γυναικός. Mox verba, οὐ γὰρ εὑρίσκεται—προσηγορικοῦ, quæ in scholio vulgato recte subjiciuntur explicationi, νῦν τὸν φύσει, in scholio isto E. Q. non habent quo referantur. Quare melius fecissem si ejus loco solum scholium vulgatum posuissem, ex altero autem, ut nihil scilicet periret, præclaram tantummodo quæ in fine legitur etymologiam. BUTTM.

πλάγχθη, ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσε·

2. πλάγχθη] πλάχθη V.

προσηγορικοῦ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν ἀνδρεῖον, ὡς τὸ, Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος (Il. δ΄.498.)· ἢ καὶ τὸν ἀνδρὸς ἡλικίαν ἔχοντα, ὡς τὸ, Ὅπου νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἴζῃ ἀριθμῷ· καὶ τὸν γήμαντα, ὡς τὸ, Ἄνδρα ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ (Il. τ΄. 291.)· καὶ τὸν φύσει, ὡς τὸ, Ἄνδρες κίκλησκον καλλίζωνοί τε γυναῖκες (Il. η΄. 139.). Ἀνὴρ δὲ γέγονε παρὰ τὸ ἀνύειν δύνασθαι, γυνὴ παρὰ τὸ γεννᾶν, ἄρσην παρὰ τὸ ἀρόσαι. E. Q. Ἄνδρα, νῦν τὸν φύσει. οὐ γὰρ εὑρίσκεται κ. τ. λ. usque ad καλλιζωνοί τε γυναῖκες. Vulg. Ἀπορία. Πολύτροπον]. Οὐκ ἐπαινεῖν φησιν Ἀντισθένης[f] Ὅμηρον τὸν Ὀδυσσέα μᾶλλον ἢ ψέγειν, λέγοντα αὐτὸν πολύτροπον. οὐκ οὖν τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Αἴαντα πολυτρόπους πεποιηκέναι ἀλλ' ἁπλοῦς καὶ γεννάδας· οὐδὲ τὸν Νέστορα τὸν σοφὸν οὐ μὰ Δία δόλιον καὶ παλίμβολον τὸ ἦθος ἀλλ' ἁπλῶς τε Ἀγαμέμνονι συνόντα καὶ τοῖς ἄλλοις ἅπασι, καὶ εἰς τὸ στρατόπεδον εἴ τι ἀγαθὸν εἶχε συμβουλεύοντα καὶ οὐκ ἀποκρινόμενον[g] (ἀποκρυπτόμενον em. Mai.). τοσοῦτον ἀπεῖχε τοιοῦτον τρόπον ἀποδέχεσθαι ὁ Ἀχιλλεὺς ὡς ἐχθρὸν ἡγεῖσθαι ὁμοίως τῷ θανάτῳ ἐκεῖνον ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ (Il. ι΄. 313.). Λύσις. Λέγων (Λύων em. Mai.) οὖν ὁ Ἀντισθένης φησὶ, Τί οὖν; ἆρά γε πονηρὸς ὁ Ὀδυσσεὺς ὅτι πολύτροπος ἐκλήθη; καὶ μὴ διότι σοφὸς οὕτως αὐτὸν προσείρηκε; μήποτε οὖν ὁ τρόπος τὸ μέν τι σημαίνει, τὸ ἦθος, τὸ δέ τι σημαίνει, λόγου χρῆσιν; εὔτροπος γὰρ ὁ τὸ ἦθος ἔχων εἰς τὸ εὖ τετραμμένον· τρόπου δὲ[h] λόγου αἴτιοι (scr. αἴτιαι) αἱ πλάσεις. κέχρηται τῷ τρόπῳ

[f] *Antisthenes* inter multa quæ Homerum spectantia scripsit, aliquot etiam libellos soli Odysseæ et Ulyssi atque ejus ingenio explicando destinaverat. Vid. Diog. vi. 15—17. Ex his igitur excerpta sunt ea quæ leguntur ad h. l. et ad ι΄. 211. η΄. 257. ι΄. 525. BUTTM.

[g] Scribendum puto οὐχ ὑποκρινόμενον. BUTTM.

[h] Altius insidet vulnus. Scribendum videtur: τρόποι δὲ, λόγου αἱ ποιαὶ πλάσεις. BUTTM.

Quæ sequuntur inde a κέχρηται usque ad τοῦ λόγου τὸ μονότροπον, ut sero indice Porsono ad τ΄. 521. cognovi, leguntur etiam inter scholia ad Iliadem quæ e cod. Leid. speciminis loco Valckenarius edidit ad calcem suarum ad Ammonium animadvv. p. 243. Posita autem ibi sunt instar scholii justi et integri quod Valck. relatum putabat ad Il. ι΄. 308. (πολυμήχαν' Ὀδ.), sed Porsonus verius ad vers. 496. (500.) παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι. Qui simul refert idem scholium extare etiam in cod. Harl. ad Od. α΄. 1. non tamen dicit solane hæc ibi legantur an totum illud quod e cod. Q. hic editum est scholium. Ambigi autem hoc quoque potest, Porphyriusne, qui scholii Leidensis auctor laudatur, ad nostrum locum illa etiam de Antisthene præmiserit, idemque cetera ejusdem aliis locis excerpserit; an potius vox Κίχρηται novum hic quoque scholium ordiatur, idque solum et totum sit Porphyrii; cui illa certe de Pythagora debemus uni. Sed operæ pretium videtur scholium ad Il. ι΄. ipsum, prout dedit illud Valck., hic repetere.

Πορφυρίου. Κέχρηται τῷ τρόπῳ (τρωπῷ em. Pors.) καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλαγῆς, καὶ ὡς [In Q. et Harl. deest ὡς: Pors. servato ὡς delet καί.] ἐπὶ τῆς ἀηδόνος, ἥτε θαμὰ τρωπῶσα χέει μελινδία γῆρυν ἀοιδήν [Ad hunc locum *Porsonus* ita: "Videntur duæ lectiones in unum confusæ: μελινδια γῆρυν, et μελιγῆρυν [immo μελίγηρυν] ἀοιδήν. At vero idem scholion exstat in Harl. ad primum Odysseæ versum, "et nullam varietatem [in versu Homerico, puta] præbet nisi τροπῶσα." Itaque teste Porsono cod. Harl. sicut noster Q. lectionem dat receptam πολυηχέα φωνήν. Quæ autem sequuntur Leidensis scholii verba Porsonus cum Harl. non amplius contulit.] (Od. τ΄. 521.). εἰ δὲ οἱ σοφοὶ δεινοί εἰσι διαλέγεσθαι καὶ ἐπίστανται τὸ αὐτὸ νόημα

πολλῶν δ' ἀνθρώπων ἴδεν ἄστεα, καὶ νόον ἔγνω·

3. Ϝίδε Ϝάστεα.

καὶ ἐπὶ φωνῆς καὶ ἐπὶ μελῶν ἐξαλλαγῆς καὶ ἐπὶ τῆς ἀηδόνος, Ἥ τε θαματροπῶσα χέει πολυηχέα φωνήν (Od. τ'. 521.). εἰ δὲ οἱ σοφοὶ δεινοί εἰσι διαλέγεσθαι, καὶ ἐπίστανται (f. ἐπίστανται καὶ) τὸ αὐτὸ νόημα κατὰ πολλοὺς λέγειν τρόπους· ἐπιστάμενοι δὲ πολλοὺς τρόπους λόγων περὶ αὐτοῦ (f. περὶ τοῦ αὐτοῦ), πολύτροποι ἂν εἶεν. οἱ δὲ σοφοὶ καὶ ἀγαθοί εἰσι. διὰ τοῦτό φησι τὸν Ὀδυσσέα Ὅμηρος σοφὸν ὄντα πολύτροπον εἶναι ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἠπίστατο πολλοῖς τρόποις συνεῖναι. οὕτω καὶ Πυθαγόρας λέγεται πρὸς παῖδας ἀξιωθεὶς ποιήσασθαι λόγους διαθεῖναι πρὸς αὐτοὺς λόγους παιδικούς, καὶ πρὸς γυναῖκας γυναιξὶν ἁρμοδίους, καὶ πρὸς ἄρχοντας ἀρχοντικούς, καὶ πρὸς ἐφήβους ἐφηβικούς. τὸν γὰρ ἑκάστης (f. ἑκάστοις) πρόσφορον τρόπον τῆς σοφίας ἐξευρίσκειν σοφίας ἐστίν· ἀμαθίας δὲ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς ἀνομοίους ἐντυγχάνοντα τοῦ λόγου τὸ μονότροπον. ἔχειν[1] δὲ τοῦτον καὶ τὴν ἰατρικὴν ἐν τῇ τῆς τέχνης κατορθώσει, ἠσκηκυίας τῆς θεραπείας τὸ πολύτροπον διὰ τὴν τῶν θεραπευομένων ποικιλίας σύστασιν. τρόπος μὲν οὖν τὸ παλίμβολον, τὸ τοῦ ἤθους πολυμετάβολον. λόγου δὲ πολυτροπία καὶ χρῆσις ποικίλου λόγου εἰς ποικίλας ἀκοὰς μονοτροπία γίνεται. ἓν γὰρ τῷ ἑκάστῳ οἰκεῖον. διὸ καὶ τὸ ἁρμόδιον ἑκάστῳ τὴν ποικιλίαν τοῦ λόγου εἰς ἓν συναγείρει τὸν ἑκάστου πρόσφορον. τὸ δ' αὖ μονειδὲς ἀνάρμοστον τὸν πρὸς ἀκοὰς διαφόρους πολύτροπον ποιεῖ τὸν ὑπὸ πολλῶν ἀπόβλητον ὡς αὐτοῖς ἀπόβλητον λόγον. Q.

Πολύτροπον] Πολλῶν τρόπων ἔμπειρον ἢ ἐπὶ πολλὰ τρέποντα τὴν διάνοιαν. Pal.

2. Ἱερὸν πτολίεθρον] Διὰ τὸ κτισθῆναι (τετειχίσθαι Vulg.) ὑπὸ θεῶν. ἢ διὰ τὴν πρὸς Δία εὐσέβειαν. E. Vulg. ἢ πᾶν τὸ τινὸς περιεκτικὸν καὶ φυλακτικὸν ἱεροῦ τῶν θεῶν. E. Ἔπερσε] Διατί Ὅμηρος οὐ τὸν Ἀχιλλέα ὀνομάζει ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα πτολίπορθον, καὶ ταῦτα πόλεις ἀπείρους τοῦ Ἀχιλλέως πορθήσαν-

κατὰ πολλοὺς τρόπους λέγειν, ἐπιστάμενοι δὲ πολλοὺς τρόπους λόγων περὶ τοῦ αὐτοῦ πολλοὶ τρόποι ἂν εἶεν, εἰ δὲ σοφοὶ καὶ ἀγαθοί εἰσιν. [Hanc periodum deteriorem hic habes quam est in cod. Q. nisi quod τοῦ αὐτοῦ hic legitur ut nos illic correximus. Ordo autem verborum καὶ ἐπίστανται hic est ut illic: et potest fortasse apodosis incipere a particula καὶ *etiam* significante. Transit autem hæc apodosis statim in sequentis propositionis protasin per participium ἐπιστάμενοι δέ: cetera lege apud nostrum supra.] διὰ τοῦτό φησι τὸν Ὀδυσσέα Ὅμηρος σοφὸν ὄντα πολύτροπον εἶναι, ὅτι δὴ τοῖς ἀνθρώποις ἠπίστατο πολλοῖς τρόποις συνεῖναι. οὕτω καὶ Πυθαγόρας λέγεται πρὸς παῖδας ἀξιωθεὶς ποιήσασθαι λόγους διαθεῖναι πρὸς αὐτοὺς λόγους παιδικοὺς καὶ πρὸς γυναῖκας γυναιξὶν ἁρμοδίους καὶ πρὸς τοὺς ἄρχοντας ἀρχοντικοὺς καὶ πρὸς ἐφήβους ἐφηβικούς. τὸν γὰρ ἑκάστοις πρόσφορον τρόπον τῆς σοφίας ἐξευρίσκειν [Omissa hic vides verba nostri scholii, σοφίας ἐστὶν, quæ tamen abesse non possunt: nam quod apud Valckenarium post τρόπον incisum est, ut ἐστί intelligatur ad τῆς σοφίας, id mihi quidem non satisfacit; quamvis idem hæream in repetito illo σοφίας, pro quo priori loco aut τοῦ λόγου oportuit aut nihil.] ἀμαθίας δὲ εἶναι τὸ πρὸς τοὺς ἀνομοίους ἐντυγχάνοντα τοῦ λόγου τὸ μονότροπον.

Sic luxato sermone in Leid. terminatur scholium, ut in nostro periodus. Quæ autem in nostro sequuntur tam necessario cum præcedd. cohærent, ut facile appareat illorum ad Iliadem scholiorum compilatorem e scholio ad Od. α'. 1. sumpsisse quæ sibi viderentur ad illum Iliadis versum explicandum facere. Sed homo ineptus qui subsistere poterat in allato Odysseæ versu τ'. 521. multa etiam e proximis quasi somnolentus allevit donec experrectus tandem finem exscribendi itidem sine ratione fecit. BUTTM.

[1] Hoc ἔχειν libenter præcedentibus affigerem, si haberem quomodo sequentia constituerem. BUTTM.

πολλὰ δ' ὅγ' ἐν πόντῳ πάθεν ἄλγεα ὃν κατὰ θυμὸν,
ἀρνύμενος ἥν τε ψυχὴν καὶ νόστον ἑταίρων·
ἀλλ' οὐδ' ὣς ἑτάρους ἐῤῥύσατο ἱέμενός περ,
αὐτῶν γὰρ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο,
νήπιοι, οἳ κατὰ βοῦς ὑπερίονος Ἠελίοιο
ἤσθιον· αὐτὰρ ὁ τοῖσιν ἀφείλετο νόστιμον ἦμαρ.
τῶν ἁμόθεν γε, θεὰ, θύγατερ Διὸς, εἰπὲ καὶ ἡμῖν.

4. Ϝὸν. 5. Ϝήν. 6. ἐῤῥύσατο] ἐρύσατο H. ib. Ϝιέμενός. 9. ὃ] ὁ W. 10. Διὸς omittit textus. τοῦ Διὸς inter lineas super θύγατερ H. ib. Ϝειπέ.

τος; καὶ λέγομεν, ἐπεὶ ὁ Ἀχιλλεὺς πολίδριά τινα ἐπέσχεν, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ τῆς οἰκείας φρονήσεως τὴν περίφημον Τροίαν ἐπόρθησε, δι' ἣν οἱ Ἕλληνες πολλῆς κακοπαθείας μετέσχηκαν[k] κατασχεῖν αὐτὴν θέλοντες, διὰ τοῦτο οὐ τὸν Ἀχιλλέα ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσέα ὀνομάζει πτολίπορθον. E. 3. Νόον ἔγνω] Νοῦς τριχῶς λέγεται, θεωρητικὸς, φυσικὸς, πραγματικός. θεωρητικὸς, ὡς ὅταν ὁ φιλόσοφος τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν περισκοπῇ· φυσικὸς, ὡς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἐπίσης νοῦν ἔχομεν· πρακτικὸς, ὡς ὅταν τις ἰδὼν πολλὰς πόλεις καὶ χώρας κἀκείνων γενόμενος ἔμπειρος ἐξ ἐκείνων γνῶσιν συνάξῃ. ἐκ γὰρ τῆς ἐμπειρίας ἡ γνῶσις συνάγεται. E. 4. Ὃν κατὰ θυμόν] Ἐνταῦθα στικτέον εἰς τὸ, ὃν κατὰ θυμὸν ἀρνύμενος[l]. τὸ ἐφ' ἑαυτῷ[m] περιποιῶν καὶ σώζων ἑαυτὸν καὶ τοὺς ἑταίρους. ἢ ἀντικαταλλασσόμενος τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν καὶ τὴν εἰς τὸν οἶκον τιμωρίαν ὑπὲρ τῶν ἑταίρων· οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι θέλων ἵνα σώσῃ τοὺς ἑταίρους. διαληπτέον δὲ ἐπὶ τὸ νόστον. Q. Vulg. 5. Ἀρνύμενος] Ἀντικαταλλάσσων, ἀντιδιδοὺς τὰ ἄλγεα διὰ τὴν ἣν ψυχὴν καὶ διὰ τὸν νόστον τῶν ἑταίρων. ἢ ἀντιδιδοὺς τὴν οἰκείαν ψυχὴν διὰ τὸν νόστον, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τοῦ νόστου, τῶν ἑταίρων, οἷον αὐτὸς ἀπολέσθαι. B. Ἀντιποιούμενος, ἀντικαταλλασσόμενος καὶ περιποιούμενος. Pal. 8. Οἳ κατὰ βοῦς] Μυθικῶς μὲν λέγει ὅτι οἱ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι τὰς βοῦς τοῦ ἡλίου ἔφαγον καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐδυνήθησαν ὑποστρέψαι εἰς τὰς οἰκίας αὐτῶν. ἀλληγορικῶς δὲ βοῦς ἡλίου τὰς ἡμέρας νοεῖ, ἃς οἱ τοῦ Ὀδυσσέως φίλοι κακῶς διεβίβασαν, ὕστερον δὲ (scr. δὴ) θελήσαντες ὑποστρέψαι πρὸς τὰς οἰκίας αὐτῶν. E. Ἐμνήσθη τούτων ἐπεὶ ἐκ προαιρέσεως ἀδικήσαντες ἀπώλοντο. Vulg. Ὑπερίονος] Ἐπιθετικῶς τοῦ ἡλίου, ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰέναι. Ἡσίοδος δὲ (Θ. 374.) Ὑπερίονος αὐτὸν ἐγενεαλόγησεν. Vulg.[n] 10. Ἁμόθεν] Παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν ἔστιν ὄνομα ἁμός ἰσοδυναμοῦν τῷ τίς. καὶ ἀπὸ τούτου γίνεται τὸ ἁμόθεν. δηλοῖ δὲ τὸ ἀπό τινος μέρους τούτων. ἀπὸ δὲ τοῦ ἁμόθεν γίνεται καὶ τὸ οὐδαμόθεν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἅμως ἐπιῤῥήματος γίνεται τὸ ἀμωσγέπως καὶ τὸ οὐδαμῶς. E. Τῶν ἁμόθεν γε] Τῶν περὶ τὸν Ὀδυσσέα ὁπόθεν θέλεις πράξεων ἀπό τινος μέρους ἀρξαμένη διηγοῦ ἡμῖν. ἁμόθεν ποθέν, ἔστι λέξις τῶν Ἀττικῶν. ἢ ἀπό τινος μέρους ὁπόθεν θέλεις. Vulg. Εἰπὲ καὶ ἡμῖν] Ὡς σὺ οἶδας ἵνα καὶ ἡμεῖς γνῶμεν.

[k] Sic, pro μετεσχήκασι: v. Gramm. meam ampliorem §. 37. Obs. 5. BUTTM.

[l] Rectius editum in schol. vulg. πάθεν ἄλγεα] ἐνταῦθα στικτέον· εἶτα ὃν κατὰ θ. α. BUTTM.

[m] H. e. quantum quidem in ipso erat: ne videlicet objiciatur, non servasse illum socios. BUTTM.

[n] Vid. schol. μ'. 353. BUTTM.

Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες, ὅσοι φύγον αἰπὺν ὄλεθρον,
οἴκοι ἔσαν, πόλεμόν τε πεφευγότες ἠδὲ θάλασσαν·
τὸν δ' οἶον, νόστου κεχρημένον ἠδὲ γυναικὸς,
νύμφη πότνι' ἔρυκε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἔτος ἦλθε, περιπλομένων ἐνιαυτῶν,
τῷ οἱ ἐπεκλώσαντο θεοὶ οἶκόνδε νέεσθαι
εἰς Ἰθάκην, οὐδ' ἔνθα πεφυγμένος ἦεν ἀέθλων,
καὶ μετὰ οἷσι φίλοισι· θεοὶ δ' ἐλέαιρον ἅπαντες,
νόσφι Ποσειδάωνος· ὁ δ' ἀσπερχὲς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας,
Αἰθίοπας, τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν,
οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος,

12. ϝοίκοι. 14. δῖϝα. 15. ἐν σπέσι γλαφυρῇσι et sic, sed sine ι subscripto, infra 73. ε'. 155. H. ἐν σπέεσι V. pro v. l. 16. περιπλομένων] περιτελομένων V. pro v. l. ib. ϝέτος. 17. ϝοι. ib. ϝοῖκόνδε. 19. οἷσι φίλοισι] οἷς ἑτάροισι V. ib. μεθ' ἑϝοῖσι. 20. μενέαινεν] μαινέαινεν H. 21. ϝὴν. 22. μετεκίαθε] μετεκείαθε H. 23. δεδαίαται] δεδαίατε H.

Vulg. 11. Φύγον αἰπὺν ὄλεθρον] Χειμῶνος γεγονότος πολλοὶ τῷ τῆς θαλάσσης κύματι κατεκλύσθησαν. E. 13. Ἠδὲ γυναικός] Οἰκείως προστέθεικεν, ἵνα καταφρονήσῃ *καὶ θεᾶς ἐρώσης. Vulg. 14. Καλυψὼ θυγάτηρ ἦν τοῦ Ἄτλαντος. ὄρος δὲ ἦν μέγα ὅπερ καὶ λέγουσι βαστάζειν κίονας κατέχοντας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Q. 18. Ἔνθα] Τότε. χρονικὸν ἐπίῤῥημα καὶ τόπου. Vulg. 21. Ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ] Ὀδυσσεὺς δὲ λέγεται παρὰ τῆς ὁδὸς καὶ τὸ ὕω, τὸ βρέχω. λέγουσι γὰρ ὅτι ἐν τῇ ὁδῷ ἐγενήθη. ἐγὼ δὲ καὶ Νικόλαος λέγει ὅτι Ὀδυσσεὺς λέγεται παρὰ τοῦ ὀδυσσεύω, τὸ μισῶ. οὕτω γὰρ ἐκλήθη διὰ τὸ συμβεβηκὸς, ὡς καὶ ἐκ τῶν ῥαψῳδιῶν ἔξεστι μαθεῖν. Schol. Cod. Vind. 56. Cf. infra ad 75. 22. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐς Αἰθίοπας] Μυθικῶς μέν φασι τὸν Ποσειδῶνα εἰς Αἰθίοπας κατὰ καιρὸν ὡρισμένον παραγινόμενον παρ' ἐκείνων τιμᾶσθαι. ἀλληγορικῶς δὲ Ποσειδῶν λέγεται τὸ ὕδωρ. ἐπεὶ δὲ τὸ ὕδωρ ἤτοι ὁ ὠκεανὸς τὴν πᾶσαν χθόνα κυκλοῖ, καὶ ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ καιρὸν ὡρισμένον ἀρδεύει τὴν τῶν Αἰθιόπων γῆν καὶ αὔξει τὰ δένδρα, κατὰ τοῦτο λέγουσι τὸν Ποσειδῶνα ἤτοι τὸ ὕδωρ τιμᾶσθαι παρ' αὐτῶν ὡς πολλῶν ἀγαθῶν ἐκείνοις παρεκτικόν. E. Μετεκείαθε] Τὸ κει δὲ διὰ τὸ μέτρον. Harl. Γρ'. δ'φθ. (h. e. γράφεται δίφθογγος) διὰ τὸ μέτρον. Pal. 23. Διχθὰ δεδαίαται] Αἰθίοπες ἀνατολικοὶ καὶ δυσμικοί. κατοικοῦσι δὲ ἀμφότεροι πρὸς τῷ ὠκεανῷ. τούτου χάριν φησὶν, ἔσχατοι ἀνδρῶν. E. Νενέμηνται, μεμερισμένοι εἰσίν. οἱ μὲν γὰρ αὐτῶν ἐπ' ἀνατολάς εἰσιν, οἱ δὲ ἐπὶ δυσμάς. τινὲς δὲ πρὸς τοῦ Νείλου σχίζεσθαι αὐτοὺς λέγουσιν. Vulg. Q. Pal.

* Hoc est, ut exhibeat illum contemnentem—. Notandus tironibus hic usus dicendi cum particula ἵνα in hisce scholiis, e. g. Schol. ι'. 353. BUTTM.

ἀντιόων ταύρων τε καὶ ἀρνειῶν ἑκατόμβης.
ἔνθ' ὅγε τέρπετο δαιτὶ παρήμενος· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ζηνὸς ἐνὶ μεγάροισιν Ὀλυμπίου ἀθρόοι ἦσαν.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Αἰγίσθοιο,
τόν ῥ' Ἀγαμεμνονίδης τηλεκλυτὸς ἔκταν' Ὀρέστης·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα·
Ὢ πόποι, οἷον δή νυ θεοὺς βροτοὶ αἰτιόωνται·
ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσιν.

25. Ϝαρνειῶν. 27. ἀθρόοι] ἅθρόοι H. 31. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα H. ib. Ϝέπε'. 34. ἔχουσιν] ἔχοντες H. ib. ὑπὲρ μόρον] ὑπέρμορον, et sic v. 35. W.

27. Ἀθρόοι] Δασυντέον[p][q] τὸ α· καὶ πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα ἐπειδὴ σημαίνει ὁμοῦ[r]. Harl. 28. Τοῖσι δέ] Ἐν τούτοις δὲ τοῖς θεοῖς. Vulg. 29. Ἀμύμονος Αἰγίσθοιο] Ἢ τοῦ καλοῦ πρὸ τοῦ μοιχεῦσαι, ἢ τοῦ κατὰ γένος ἀγαθοῦ. Pal. Vulg. 30. Τηλεκλυτός] Οὗ πόῤῥω ἡ δόξα διέρχεται. Pal. Vulg. Ὀξυτονητέον τὸ τηλεκλυτὸς ὡς ἀγακλυτός. εἰ μὲν πτωτικὸν κατ' ἀρχὴν συντεθείη, βαρύνεται, εἰ δὲ ἄλλο τι τῶν ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν, ὀξύνεται. διὸ σημειούμεθα τὸ ναυσικλυτὸς[s] ὀξυνόμενον· τὸ δὲ δουρικλυτὸς ἐν παραθέσει ἐστίν. Q. 31. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα] Γράφεται, ἔπε' ἀθανάτοισι μετηύδα. Harl. Pal. 32. Ὢ πόποι] Ὢ πάπαι. ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα σχετλιασμοῦ δηλωτικόν. Vulg. Πόποι οἱ θεοὶ κατὰ τὴν τῶν Δρυόπων φωνήν· καὶ ἐπίῤῥημα ἀντὶ τοῦ φεῦ. E. 33. Ἐξ ἡμέων] Ταῦτα οὐ συμφωνεῖ τῇ πάσῃ μυθοποιΐᾳ καθ' ἣν εἰσάγει τοὺς θεοὺς πολλῶν αἰτίους συμφορῶν. δυνατὸν μὲν οὖν λύειν τῷ προσώπῳ διὰ τὸ τότε μὲν τὸν ποιητὴν λέγειν, νῦν δὲ τὸν Δία. μᾶλλον δ' ἂν τῇ λέξει λύοιτο· Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφίσιν ἀτασθαλίῃσιν· ὡς καὶ τῶν θεῶν αἰτίων, οὐ μὴν ἁπάντων γε καθάπερ οἱ ἄνθρωποι νομίζουσι. Q. Οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν] Τὸ ἑξῆς, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ σφῇσιν ἀτασθαλίαις, ὅ ἐστι ταῖς ἑαυτῶν, ἐν ἴσῳ τῷ αὐτοὶ αἴτιοί εἰσιν. οἱ δὲ περισσὸν τὸν καὶ σύνδεσμον· ἢ στικτέον, οἱ δέ. Vulg. 34. Ὑπὲρ μόρον] Μόρον τὴν μοῖραν. Ἦ ῥα[t] καὶ γὰρ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις (Od. λ'.

[p] Cf. ad β'. 185. not. BUTTM.

[q] Sic ὀξυνητέον in schol. Paris. Apollon. Rh. 1. 131.; et quod infra ad β'. 185. in antiq. ed. schol. vulg. legitur δασυντητέον id ipsum est hoc δασυνητέον. Nam hæ quidem formæ quas grammatici quidam ab usu asciverunt non corrigendæ sunt, sed condonandæ illorum incuriæ grammaticorum. HEINRICH. Assentior; nisi quod ob id ipsum etiam δασυντητέον illud servo, verens ne alii item suas delicias auferam grammatico, qui bonam formam ιτητέον sibi visus sit exprimere. BUTTM.

[r] Vide Piersonum ad Mœrin p. 19. Sed hanc regulam parum constanter servasse videntur antiqui; dixere enim ἄλοχος et ἀδελφὸς cum leni. Alibi tamen (ad δ'. 405.) rem repetit Scholiastes. PORS.

[s] Vocem ναυσικλυτὸς non item ut alteram δουρικλυτὸς dicit esse ἐν παραθέσει, quoniam si ità esset Homeri sermo requireret νηυσὶ κλυτός. Vid. schol. η'. 39. Sed ipsa grammaticorum de hac re qualiacunque præcepta neque ex hoc scholio neque ex illo extricare valeo. Conf. ad ζ'. 22. et quæ scripsi in Lexil. i. 24. 9. BUTTM.

[t] Non mala hinc efficitur lectio ἦ ἄρα—pro vulgato ἤ τινα καὶ σὺ κ. μ. η. BUTTM.

ὡς καὶ νῦν Αἴγισθος ὑπὲρ μόρον Ἀτρείδαο
γῆμ' ἄλοχον μνηστὴν, τὸν δ' ἔκτανε νοστήσαντα,
εἰδὼς αἰπὺν ὄλεθρον, ἐπεὶ πρό οἱ εἴπομεν ἡμεῖς,
Ἑρμείαν πέμψαντες ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,

35. Ἀτρεϝίδαο. 37. Ϝειδώς. ib. Ϝοι. Ϝείπομεν.

618.). καὶ ἀλλαχοῦ φησι, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι (Il. ζ'. 488.). ῥητέον ὅτι τῆς μοίρας τὸ μὲν οἶδε μονότροπον τὸ δὲ ἀμφίβολον, ὡς ἐν Ἰλιάδι ἀπέδειξεν· ὡς ἐν τῷ, Μήτηρ γάρ τέ μέ φησι Διχθαδίας κῆρας φερέμεν (Il. ι'. 410.) Q. 35. Ὡς καὶ νῦν] Σημειοῦνται. Ἀρίσταρχος λέγει τὸν καί περιττεύειν. Τὸ δὲ, ὑπὲρ μόρον, οὐ σύνθετον, ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τὸ πεπρωμένον. Q. 36. Γῆμ' ἄλοχον] Γαμήλιος ὢν ὁ θεὸς ἀναγκαίως τῶν γάμων προνοεῖται. ἢ τὸ πᾶν προκατεσκεύασται πρὸς τῷ μέλλοντι λεχθῆναι ὑπ' Ἀθηνᾶς. Q. 38. Ἑρμείαν πέμψαντες] Ἐκπέμψατε· δυϊκῶς γάρ· ἢ ἐπὶ τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἥρας· γαμήλιοι γὰρ οὗτοι· ἢ ἐπὶ θεῶν καὶ θεαινῶν· ἢ ἐπὶ Διὸς καὶ τῶν ἄλλων θεῶν. οὕτως δὲ καὶ Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος. Q. Ἡ Μασσαλιωτικὴ [u] γράφει, Πέμψαντε Μαίας ἐρικυδέας (sic) ἀγλαὸν υἱόν. [x] Harl. Πέμψαντε δυϊκῶς Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος [y]. Harl. Ἀργειφόντην] Τὸν ἀργὸν φόνου καὶ εἰρηνικόν· ἢ τὸν φονεύσαντα Ἄργον τὸν πολυόμματον κύνα, ὃς ἐφύλασσε τὴν Ἰώ. Vulg. Ὁ Ἑρμῆς πεμφθεὶς πρὸς τὸν Αἴγισθον ἄντικρυς τοῦτο δηλοῖ τὴν ἐκ θεῶν ἀνθρώποις λόγου τοῦ κατ' ἀρετὴν δωρεὰν, φύσιν ἔχοντος ἀποτρέπειν μὲν τῶν κακῶν ἐπὶ δὲ τὰ ἀγαθὰ παρορμᾷν. Μυθικῶς μὲν Ἑρμῆς διάκτορος καὶ Ἀργειφόντης λέγεται ἐκ τοῦ διακτορεῖν [z] καὶ ἀγγέλλειν τὰ τῶν θεῶν· καὶ Ἀργειφόντης ὅτι Ἄργον ἀνεῖλε τὸν πανόπτην ὃν ἡ Ἥρα φύλακα τῆς Ἰνοῦς (sic) ἐπέστησε τῆς Ἰνάχου παιδός. ἀλληγορικῶς δὲ ὁ προφορικὸς λόγος Ἑρμῆς λέγεται παρὰ τὸ ἑρμηνευτικὸς εἶναι, καὶ διάκτορος ὅτι διεξάγει τὰ τῆς ψυχῆς καὶ νοῦ ἐνθυμήματα, Ἀργειφόντης δὲ ὡς ἀργὸς καὶ καθαρὸς φόνου. παιδεύει γὰρ καὶ ῥυθμίζει καὶ πραΰνει τὸ θυμικὸν τῆς ψυχῆς. ἢ ὅτι τὸν

[u] Solus hic locus est ubi MS. noster Massiliensem editionem commemorat. Massiliensem Iliadis editionem aliquoties laudat Eustathius; sæpe scholia a Villoisono edita. PORS.

[x] Nunc demum animadverto, lectionem, πέμψαντι Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱὸν, producta ultima primæ vocis syllaba justum præbere hexametrum. Sed cum causa sic nulla appareat cur ejus lectionis auctores dualem formam prætulerint, jam non dubito fuisse in Massiliens. Πέμψαντες Μαίης ἐρικυδέος ἀγλαὸν υἱόν. Aristophanem contra et Zenodotum, quibus dualis forma diserte tribuitur, legisse censeo Ἑρμείαν πέμψαντε διάκτορον Ἀργειφόντην: sic enim, nisi quod mendose ibi scriptum πέμψαντες, habet Cod. Vind. 307. BUTTM.

[y] Apparet hos grammaticos legisse Ἑρμείαν πέμψαντε Μαίης ἐρικυδέος υἱὸν, ut appellatur deus in Hymn. Merc. 89. At hic secundum illam lectionem prima in Μαίης corripienda esset. Pro ἐκπέμψατε in schol. Q. videtur fuisse Γρ. πέμψαντε. BUTTM.

[z] A verbo διακτορεῖν ficto vocem διάκτορος repetere non potuit grammaticus. Reponendum itaque διατορεῖν, cui verbo a voce διάτορος, τρανὸς, σαφὴς significatio nuntiandi tribui potuit. Sic διακτορία apud Theophrastum male scriptum esse pro διατορία demonstravi in Lexil. i. 54. not. ult. Derivatum autem nomen διακτόρου a voce διάτορος, ut alibi ita: vide infra ad ι'. 43. BUTTM.

μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν·
ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο,
ὁππότ' ἂν ἡβήσῃ τε καὶ ἧς ἱμείρεται αἴης.
ὣς ἔφαθ' Ἑρμείας· ἀλλ' οὐ φρένας Αἰγίσθοιο
πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέων· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀπέτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
καὶ λίην κεῖνός γε ἐοικότι κεῖται ὀλέθρῳ·
ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι.
ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ
δυσμόρῳ, ὃς δὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχει,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ, ὅθι τ' ὀμφαλός ἐστι θαλάσσης,
νῆσος δενδρήεσσα· θεὰ δ' ἐν δώμασι ναίει
Ἄτλαντος θυγάτηρ ὀλοόφρονος, ὅς τε θαλάσσης

40. ἈτρεϜίδαο. 41. Ϝῆς. 46. ϜεϜοικότι. 47. ἀπόλοιτο] ἀπόλλοιτο H. 48. δαϜίφρονι. 49. Ita citat Schol. ad init. ε΄. ὃ δὴ δηθὰ φίλω κ'άπο τῆλ' ἀλάληται. [ὃς δὴ δηθὰ φίλων κ'άπο τῆλ' ἀλάληται] N. B. Cum MS. cito, omnia vitia religiosè conservo; quicquid corrigendum judicabo, uncinis includam. PORS. 51. δώμασι] δώματα W.

Ἄργον κύνα ἀναιρεῖ, τουτέστι τὰ λυσσώδη καὶ ἄτακτα ἐνθυμήματα. καὶ παρὰ τὸ ἀργεννὰ ἤτοι καθαρὰ φαίνειν τὰ τῆς ψυχῆς ἐνθυμήματα. E. 39. Κτείνειν] Γράφεται, κτεῖναι. Harl. 40. Ἀτρείδαο] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον. ἢ τούτου[a] Ἀτρείδου Ἀγαμέμνονος, τοῦ Ὀρέστου. Vulg. Pal. 42. Ἀλλ' οὐ φρένας] Κἀκ τούτου δῆλον ὅτι δύο περὶ ἕκαστόν εἰσιν εἱμαρμέναι, αἱρεῖται δὲ ἕκαστος ἣν βούλεται[b]. Vulg. 46. Ἐοικότι] Ὁμοίῳ. Vulg. 47. Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος] Ἐμφαίνει τοὺς μνηστῆρας. Vulg. Ὡς ὄλλοιτο] Γράφεται, ἀπόλοιτο. Pal. Ῥέζοι] Ἐπιτελοίη, παρὰ τὸ αἷμα πράττων. Vulg. 48. Δαΐφρονι] Πολεμόφρονι. δαῒς γὰρ ἡ μάχη, ὅταν δὲ ἐπὶ τῆς Πηνελόπης[c] λέγῃ, δεδακυῖα (Barnes. e. MS. δεδαηκυίᾳ) κατὰ φρένας τουτέστι μεμαθηκυῖα, ἐξ οὗ τὴν συνετὴν καὶ σώφρονα βούλεται δηλοῦν. Vulg. Δαίεται] Διακόπτεται. τὸ γὰρ καίεται ἐρώσης. Vulg. 49. Δηθά] Πολλά. Vulg. 50. Ὅθι τ' ὀμφαλός ἐ. θ.] Μέση τῆς περὶ αὐτὴν θαλάσσης· ἢ τὸ βάθος. Vulg. Barnes. 52. Ἄτλαντος θυγάτηρ] Ἡσίοδος δὲ ἐν Θεογονίᾳ (359.) φησὶ τὴν Καλυψὼ θυγατέρα Ὠκεανοῦ καὶ Τηθύος. Vulg. Barnes. Ὀλοόφρονος] Ὀλεθρίου· ἐπεὶ πολέμιος τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ τοῖς θεοῖς ἐπολέμει. οἱ δὲ τὸ ἑξῆς, θαλάσσης ὀλοόφρονος. οἱ δὲ ἐδάσυναν, ἵν' ᾖ περὶ τῶν ὅλων φρονοῦντος. αὐτὸς γὰρ ὁ Ἄτλας τὸν κόσμον βαστάζων παραδίδοται. ἢ γέγραπτο κατὰ τὴν ἀρχαίαν

[a] Pal. τοῦ. Scrib. vid. τοῦ τοῦ i. e. τοῦ υἱοῦ τοῦ—. BUTTM.
[b] Cf. supra schol. 34. et Il. ι΄. 410. sqq. BUTTM.
[c] Immo de Euryclea conjuge Laertæ σ΄. 356. BUTTM.

πάσης βένθεα οἶδεν, ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
μακρὰς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἀμφὶς ἔχουσι·
τοῦ θυγάτηρ δύστηνον ὀδυρόμενον κατερύκει·
αἰεὶ δὲ μαλακοῖσι καὶ αἱμυλίοισι λόγοισι
θέλγει, ὅπως Ἰθάκης ἐπιλήσεται· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς,
ἱέμενος καὶ καπνὸν ἀποθρώσκοντα νοῆσαι
ἧς γαίης, θανέειν ἱμείρεται· οὐδέ νύ σοί περ
ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, Ὀλύμπιε· οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς

53. Ϝοῖδεν. 54. ἔχουσι] ἔχουσιν H. semel monuisse satis sit nulla certa aut constanti ratione uti codicem in ν finali addenda vel omittenda. Sæpe, ut hic, eam addit in fine versus, ubi sequens a consonante inchoatur: sæpe addit in cæsura, ubi liquida vel duæ consonantes sequuntur; sæpe omittit ubi ad metrum necessaria videtur. τοῖσίν τε mox 101. τοῖσι, 151. ἀλλήλοισιν, 209. ἀνθρώποισιν, 283. πᾶσι, 71. προπάροιθεν, 107. PORS. 56. αἰεὶ δ' ἐν μαλ. κ. α. λόγοισ. H. NB. Hic MS. nunquam habet quod nos sigma finale vocamus ς. PORS. αἰεὶ ἐν V. pro v. l. 57. θέλγει] θελγε V. pro v. l. 58. Ϝιέμενος. 59. Ϝῆς. 60. οὔ νύ τ'] οὔ νυ τ'. H. οὔνεκ'. V.

γραφὴν ὀλοόφρον· ὅ ἐστιν ὀλοόφρων· εἶτά τις μὴ νοήσας προσέθηκε τὸ ὅς. Vulg. Pal. Q.[d] 53. Ἔχει δέ τε] Νῦν, ἐπιμελεῖται· ὡς καὶ ἐκεῖ, Καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον (Od. δ'. 737.). ἢ κρατεῖ καὶ βαστάζει. Vulg. Pal. 56. Αἱμυλίοισι] Παραλογιστικοῖς. ἢ εὐνοϊκοῖς καὶ οἷον συγγενικοῖς[e]. τοῖς μετ' ἐμπειρίας συνετοῖς καὶ προσηνέσιν. Vulg. 58. Ἱέμενος καπνὸν ἀποθρώσκοντα] Τρόπον ἑρμηνείας ἀντίστροφόν φασιν εἶναι, ὅταν ἀναστρέφωσι τὸν σχηματισμὸν αἱ λέξεις· καὶ τὸ, Χωσάμενος πολεμιχθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἐχώσσατο (scr. χασσάμενος πελεμίχθη (Il. δ'. 535.) ἀντὶ τοῦ ἐχάσσατο)· Κονίσσαλος αἰνυπ' (sic) ἀέλλης (Il. γ'. 13.), ἀντὶ τοῦ κονισσάλου· καὶ, Παρῴχηκε πλέων νὺξ Τῶν β' μοιράων (Il. κ'. 252.), παρὸν οὕτως φάναι, τὸ πλέον τῆς νυκτὸς δύο μοίρας. τὸν αὐτὸν τρόπον κἀνθάδε. Ὀδυσσεὺς δὲ καπνὸν ἀποθρώσκοντα ἱμειρόμενος ἰδεῖν ἧς γαίης θανέειν ἱμείρεται[f]. τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὸ τούτου. Q. 59. Ἧς γαίης] Ἐνταῦθα στικτέον. τὸ γὰρ ὅλον, ὁ πρότερον ἐπιθυμῶν κάπνον τῆς πατρίδος ἰδεῖν νῦν εὔχεται διὰ τὰ κατέχοντα θάνατον. Vulg. 60. Οὔ νύ τ' Ὀδυσσεὺς Ἀ. π. ν. χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων] Ἐκεῖνος μὲν τὰ παρ' αὐτοῦ ἐπιθύων, σὺ δὲ οὐ κεχαρισμένος

[d] Verba ὀλοόφρον ὅ ἐστιν ὀλοόφρων, apud Barnesium tantum comparent, qui ex MS. GC. scholium hoc se supplevisse refert: contra in Q. ultima sic sunt corrupta et decurtata: ἢ ἐγγέγραπτο παρὰ τὴν ἀρχαίαν γραφήν: nihil amplius. BUTTM.

[e] Nimirum ab αἷμα derivat: in ultima autem explicatione (deest enim ἢ ante τοῖς) ab αἵμων. BUTTM.

[f] Pro θανέειν ἱμείρεται scribendum est θ. ἵεται: grammaticus enim verbum ἱμείρεσθαι, ut quod desiderium rei jucundæ indicet, cum altero ἵεσθαι, quod voluntatem et nisum in malum quoque, a poeta veluti transposita esse docet. Rationem autem eorum qui τούτου subaudirent nemo perspexerit. Sed scribendum haud dubie: τὸ, πρὸ τούτου, ut quod desit ad ἱέμενος: cf. schol. sq. Idem autem mendum admissum habes in schol. ad β'. 77. altero, ubi scriptum τὸ στηριζοίμεθα pro τὸ προστηριζοίμεθα: et schol. γ'. 444. ubi pro αὐτὸ φέρεσθαι ex Eustathio rescribendum αὐτὸ προφέρεσθαι. BUTTM.

Ἀργείων παρὰ νηυσὶ χαρίζετο ἱερὰ ῥέζων
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ; τί νύ οἱ τόσον ὠδύσαο, Ζεῦ;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, πέρι δ' ἱρὰ θεοῖσιν
ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος ἀσκελὲς αἰεὶ
Κύκλωπος κεχόλωται, ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν,
ἀντίθεον Πολύφημον, ὅου κράτος ἐστὶ μέγιστον
πᾶσιν Κυκλώπεσσι· Θόωσα δέ μιν τέκε νύμφη,

61. Ἀργείϝων. 62. ὠδύσαο] ὠδύσσαο H. ὠδύσαιο V. 63. Ζεῦ] ζεῦς H. 64. ϝέπος. 66. περὶ] πέρι, V. 69. κεχόλωται] κεχόλωτο V. 71. Κυκλώπεσσι] Κυκλώπεσι H. mox 76. περιφραζόμεθα. et 82. μακάρεσι. 184. αἴθονα. Sed hujusmodi errores posthac parcius attingam. PORS. πᾶσι Κυκλόπεσσι V. ἐν πᾶσι pro v. l.

(Barn. e MS. -ως) ἐλάμβανες. Vulg. 62. Ὠδύσαο] Ὠργίσθης ἢ προσέκρουσας. τῷ γὰρ ὀδύσασθαι ἐπὶ τοῦ προσκροῦσαι ἐχρῶντο οἱ παλαιοί. E. 63. Καλῶς τὸν Δία νεφεληγερέτην φησί. Ζεὺς γὰρ λέγεται ὁ ἀήρ· τῶν δὲ ἀναθυμιάσεων πυκνὸν μὲν ἐν τῷ ἀέρι ἐγείρονται αἱ νεφέλαι. καὶ διὰ τοῦτο νεφεληγερέτην τὸν Δία φησί. E. 66. Περὶ μὲν νόον κ. τ. ε.] Ἀντὶ τοῦ περίεστιν ἁπάντων καὶ συνέσει καὶ εὐσεβείᾳ. Vulg. 67. Οὐρανόν] Οὐρανῷ τὴν κεφαλὴν ἀναλογεῖν λέγει. θεοὺς δέ φησι τὰς αἰσθήσεις. E. 68. Γαιήοχος λέγεται ἢ ὁ ἔχων ἤτοι συνέχων τὴν γῆν, ἢ ὁ ὀχούμενος ἢ βασταζόμενος ὑπὸ τῆς γῆς. E. Ἀσκελὲς σημαίνει τὸ ἄγαν σκληρόν. σκέλλειν γάρ ἐστι τὸ σκληροποιεῖν, καὶ ὁ σκελετὸς κατεσκληκὼς διὰ τὴν ἀσαρκίαν. καὶ Ἀσκληπιὸς κατὰ στέρησιν μετὰ ἠπιότητος, καὶ διὰ τῆς ἰατρικῆς μὴ ἐῶν σκέλεσθαι. ἐνίοτε δὲ ἀσκελὲς τὸ ἐπὶ πᾶσι σημαίνει. καὶ ὁ Σοφοκλῆς (Antig. 475.) Σίδηρον ὀπτὸν ἐκ τοῦ πυρὸς περισκέλλειν (sic, pro περισκελῆ) Θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν ἐσίδοις. Ὁ δὲ ἀπέδωκεν ἀσκελέως ἀδιαλείπτως κατὰ μετάληψιν· τὸ γὰρ ἀσκελὲς ἄβατον ἀπόρευτον. Πορφύριος. E. Q. Ἀσκελές, ἀμετακινήτως, κατὰ στέρησιν τῶν σκελῶν· ἢ ἀδιαλείπτως καὶ ἄγαν σφοδρῶς. Vulg. Αἰέν (sic)] Ἀεὶ καὶ διὰ παντός. Vulg. 69. Ὃν ὀφθαλμοῦ ἀλάωσεν] Ὃν τῆς θυγατρὸς ἐστέρησεν. μίαν θυγατέρα εἶχεν ὡς ὀφθαλμόν. Pal. (Vid. supra in Argum. Odysseæ p. 4. med.) 70. Ἀντίθεον Πολύφημον] Ὁ αὐτὸς ἑαυτὸν διὰ τὴν ἄνοιαν ἐξισάζων τοῖς θεοῖς. ἔστι γὰρ εἷς ἐκείνων περὶ ὧν λέγει, Οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισι ἐρίζεσκον περὶ τόξων (Od. θ'. 225.). κοινῶς γὰρ λέγεται (scr. λέγει) περὶ αὐτῶν ὁ Πολύφημος, Οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχοιο ἀλέγουσιν Οὐδὲ θεῶν μακάρων (ι'. 275.) E. Ἀντίθεον νῦν τὸν ἐναντιούμενον θεοῖς, τὸν ἀσεβῆ. Vulg. 70. Ἔσκεν [g]] Ὑπῆρχεν. Vulg. 71. Θόωσα] Μήτηρ Πολυφήμου Κύ-

[g] Sic jam in antiquis scholiorum editionibus, ut e MS. reposuit Barnes. pro eo quod in Schrevel. ed. est ἴσχεν. In textu Homeri est ἐστὶ μέγιστον: pro quo fuerunt itaque qui legerent ἴσκε μέγιστον. BUTTM.

Φόρκυνος θυγάτηρ ἁλὸς ἀτρυγέτοιο μέδοντος,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι Ποσειδάωνι μιγεῖσα.
ἐκ τοῦ δὴ Ὀδυσῆα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
οὔτι κατακτείνει, πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης.
ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς οἵδε περιφραζώμεθα πάντες
νόστον, ὅπως ἔλθησι· Ποσειδάων δὲ μεθήσει
ὃν χόλον· οὐ μὲν γάρ τι δυνήσεται ἀντία πάντων,
ἀθανάτων ἀέκητι θεῶν, ἐριδαινέμεν οἶος.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
εἰ μὲν δὴ νῦν τοῦτο φίλον μακάρεσσι θεοῖσι,
νοστῆσαι Ὀδυσῆα δαΐφρονα ὅνδε δόμονδε,
Ἑρμείαν μὲν ἔπειτα διάκτορον Ἀργειφόντην
νῆσον ἐς Ὠγυγίην ὀτρύνομεν, ὄφρα τάχιστα

78. Fόν. 79. ἀFέκητι. 82. νῦν primo omissum deinde repositum inter lineas H. 83. δαFίφρονα. ib. Fόνδε.

κλωπος κυρίως οὕτως λεγομένη. Vulg. Νύμφη] Γράφεται, μήτηρ. Pal. 72. Φόρκυνος θυγάτηρ] Ἐνάλιος γὰρ θεὸς ὁ Φόρκυν. Vulg. Μέδοντος] Μέδοντος ἐν σπέσι [h], ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος· ἤτοι ὅντινα ἔτεκεν ἐν σπέσι τοῦ μέδοντος τῆς ἁλὸς τῆς ἀτρυγέτου, ἤτοι τοῦ Ποσειδῶνος. Q. Βασιλεύοντος. συνήθως γὰρ καὶ τοὺς ὑπάρχους (ὑπάρχοντας Pal.) βασιλεῖς ἔλεγον. ἢ συναπτέον, μέδοντος ἐν σπέσσι, ὥστε καὶ ἐν σπηλαίοις τοῦ Ποσειδῶνος γεννηθῆναι τὸν Κύκλωπα. Pal. Vulg. 74. Ἐκ τοῦ δὴ] Ἐκ ταύτης δὴ τῆς αἰτίας. Vulg. 75. Πλάζει δ' ἀπὸ πατρίδος αἴης] Τούτου δ' ἕνεκεν ἐνεποδίσθη μὴ οἴκοι εἶναι μέχρι δεῦρο. οὐ γὰρ δὴ πέρα τούτου οὐδὲ ἐκεῖνός τι ἐβούλευσε κατ' αὐτοῦ, πλὴν τοῦ διατρίβειν μόνον ἐν τῇ πλάνῃ. E. Σιληνὸς ὁ Χῖος [i] ἐν τῷ δευτέρῳ βιβλίῳ τῶν μυθικῶν ἱστοριῶν Ἀντίκλειάν φησι τὴν Ὀδυσσέως μητέρα ἐγκύμονα ὁδεύουσαν παρὰ τὸ Νήριτον τῆς Ἰθάκης ὄρος ὕσαντος πολὺ τοῦ Διὸς ὑπὸ ἀγωνίας καὶ φόβου καταπεσοῦσαν τὸν Ὀδυσσέα ἀποτεκεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ταύτης τῆς ὀνομασίας τυχεῖν ἐπειδὴ κατὰ τὴν ὁδὸν ὗσεν ὁ Ζεύς. E. Cf. ad 21. 85. Ὠγυγίην] Ἐν τῇ κατ' Ἀντίμαχον Ὠγυλίην γράφεται [k]. διαφέρουσι δὲ οἱ τόποι. τὴν μὲν γὰρ Ὠγυγίαν ἐντὸς εἶναι πρὸς ἑσπέραν, τὴν δὲ Ὠγυλίαν κατὰ Κρήτην [l] Ἡσίοδός φησι κεῖσθαι τὸν δ'

[h] Hanc fuisse Aristophanis rationem disces e schol. v. 96. ubi improbatur illa, quanquam oratione per corruptionem obscura. BUTTM.

[i] Eodem auctore et iisdem fere verbis hæc narrat Tzetzes ad Lycophr. 786. BUTTM.

[k] In Harl. et Q. γράφει. in Pal. sigla γρ. Usque ad hanc vocem autem Porsonus scholium Harl. transcripsit. BUTTM.

[l] Hucusque Majus e cod. Q. unde mendosam in aliquibus Pal. scripturam correxi: sequentia mendosissima intacta relinquenda erant. Conf. Steph. Byz. v. Ὤγυλος. Hesiodea autem illa locum videntur habuisse in illa Γῆς περιόδῳ quam citat Strabo 7. p. 302.; eoque, sive separatum hoc fuerit carmen sive alius pars (cf. Heyn. ad Apollod. i. 9. 21.), alia etiam fortasse geographica retuleris quæ sub Hesiodi no-

νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἴπῃ νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται.
αὐτὰρ ἐγὼν Ἰθάκηνδ' ἐσελεύσομαι, ὄφρα οἱ υἱὸν
μᾶλλον ἐποτρύνω, καί οἱ μένος ἐν φρεσὶ θείω,
εἰς ἀγορὴν καλέσαντα καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
πᾶσι μνηστήρεσσιν ἀπειπέμεν, οἵτε οἱ αἰεὶ
μῆλ' ἀδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
πέμψω δ' ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενον πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσῃ,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,

86. Ϝείπῃ. 88. δ' omittit W. ib. Ϝοι. 89. Ϝοι. 91. ἀποϜειπέμεν. Ϝοι. 92. Ϝέλικας. 96. Ϝειποῦσ'.

Ὠγύλιον. ἠδ' Ὠγύλη. νῆσον δὲ ταύτην οἱ καλοὺς καλοῦσιν. Pal. Τὰ παλαιὰ πάντα ὠγύγια καλοῦσιν ἀπό τινος ἀρχαίου Ὠγύγου βασιλεύσαντος Ἀθηνῶν. ἴσως δὲ καὶ οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος αὕτη. E. 87. Ὥς κε νέηται] Γράφεται, ὥς κεν ἵκηται. Pal. 88. Ἰθάκηνδ'] Γράφεται καὶ χωρὶς τοῦ δε, Ἰθάκην ἐσελεύσομαι. Harl. 89. Θείω] Γράφεται, θήσω[m]. Harl. 92. Ἀδινά] Ἤτοι λεπτὰ πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ ἀδινῶς, ἵνα ᾖ πυκνῶς καὶ συνεχῶς. E. Q. Vulg. Εἰλίποδας λέγει βόας, ὡς ποιοῦντας τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν ὥσπερ ἑλικοειδῆ· ἕλικας δὲ ὡς ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας. Q. Pal. Ἤτοι ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας ἢ μέλανας· ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον τὸ μέλαν. ὅθεν καὶ ἑλικώπιδα κούρην τὴν μελανόφθαλμον. Q. Cf. ad δ'. 320. 93. Πέμψω δ' ἐς Σπάρτην] Εἰς τὸν Μενέλαον, διὰ τὸ ὕστερον τῶν ἄλλων τοῦτον ἐλθεῖν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ. E. Ἄτοπος εἶναι δοκεῖ Τηλεμάχου ἡ ἀποδημία πρῶτον μὲν κίνδυνον προξενοῦσα τῷ νέῳ, δεύτερον ἐπανάστασιν τῶν μνηστήρων ἀπειλοῦσα, τρίτον οὐκ ὠφελοῦσα τὴν ζήτησιν τοῦ πατρός. ἀλλ' ἔδει τὸν ἐν γυναιξὶ τεθραμμένον, λύπαις τεταπεινωμένον, ῥητορειῶν οὐ πεπειραμένον οὐδεπώποτε, πολύτροπον γενέσθαι παραπλησίως τῷ πατρὶ, καὶ τοῦτο κερδᾶναι τῇ πλάνῃ, καὶ κοινωνεῖν τῷ πατρὶ τῶν κατορθωμάτων ἐν τῇ μνηστηροκτονίᾳ. ἀσφαλίζεται δὲ τὰ κατ' οἶκον πρῶτον μὲν ἐπαναστήσας τὸν δῆμον κατὰ τῶν μνηστήρων ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, δεύτερον ταῖς ὑποσχέσεσιν ἀνεξικακεῖν διδάξας τοὺς μνηστῆρας εἰπὼν, Καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω (β'. 223.). E. Post versum 93 adduntur in margine codicis Q. item in margine Cod. Harl. versus duo hi: Ἐκεῖθεν δ' ἐς Κρήτην τε παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα. Ὁ γὰρ δεύτερος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων[n]. 95. Ἔχησιν] Ἐν τῇ κατὰ ἄρινον[o] γράφεται, λάβησι. Harl. 96. Τὸ λέγειν τὴν Ἀθηνᾶν καλὰ πέδιλα φορεῖν οὐκ ἄλλο δηλοῖ ἢ ὅτι τῆς φρονή-

mine leguntur ap. Strab. l. c. p. 300. 327. Schol. Apollon. 4. 892. Etymol. v. Βύβλος. BUTTM.

[m] In Pal. hæc vox appicta est sine sigla γρ. ut glossa. Conf. not. in β'. 334. BUTTM.

[n] Vid. infra schol. γ'. 313. it. β'. 359. δ'. 702. Ceterum prior versus emendatius ita scribendus Κεῖθεν δὲ Κρήτηνδε—: posteriorem habes α'. 286. BUTTM.

[o] Lege Ῥιανόν. Rhiani editio vel editiones sæpe citantur. Vide ad β'. 311. γ'. 24. PORS.

ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη·
βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα·

102. Οὐλύμποιο] οὐλίμποιο H.

σεως αἱ ἐνεργητικαὶ δυνάμεις στιβαραὶ καὶ ἄλκιμοί εἰσι. τὸ δὲ ἐπέχειν ἔγχος ἐν ᾧτινι δαμάζει τοὺς ἥρωας τὸ πληκτικὸν ὑποσημαίνει τῆς φρονήσεως. ὁ γὰρ φρόνιμος διὰ τοῦ οἰκείου λόγου πλήττει τὸν ἀτακτοῦντα. τὸ δὲ τὴν Ἀθηνᾶν ἐξ οὐρανοῦ κατελθεῖν οὐκ ἄλλο αἰνίττεται ἢ ὅτι ἡ φρόνησις ἐκ τοῦ νοῦ κατέρχεται (cf. ad 101.). E. 97. Τά μιν] Ὑπὲρ, αὐτήν. Τὸ μίν τριγενές ἐστιν, ἀρσενικὸν, Καί μιν φωνήσας (Il. α'. 201. et al.), θηλυκὸν, ὡς ἐνθάδε, οὐδέτερον, Αὐτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν (Il. α'. 237.). Pal. 98. Ἀπείρονα γαῖαν[p]] Τὴν πέρας μὴ ἔχουσαν διὰ τὸ εἶναι στρογγυλοειδῆ. ἢ σφαιρικὴν καὶ κυκλικήν· ἢ καθ' ὅσον πρὸς ἡμᾶς ἄπειρός ἐστι εἰ καὶ τῇ φύσει πεπέρασται· τεταρτημόριον γὰρ μόνον τῆς γῆς οἰκεῖται· ἢ ἀντὶ τοῦ περικαλλῆς καθάπερ τοῖς διαγράφειν τὰ κατ' αὐτὴν βουλομένοις ἐστὶ πρόδηλον. λαμβάνεται γὰρ τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸ εἶδος διαφέροντος· καὶ ἄγαν καλοῦ, ὡς παρ' Ἡσιόδῳ ἐν Γυναικῶν καταλόγῳ ἐπὶ τῆς Ἀγήνορος παιδὸς Δημοδόκης, Τὴν πλεῖστοι ἐπιχθονίων ἀνδρῶν Μνηστεύοντο, καὶ πόλλ' ἀγλαὰ (scr. ἀνθρώπων Μνήστευον καὶ πολλὰ καὶ ἀγλαὰ) δῶρ' ὀνόμηναν Ἴφθιμοι βασιλῆες ἀπειρέσιον κατὰ εἶδος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἄπειρος ὁ κύκλος καὶ ἡ σφαῖρα λέγεται ἢ διὰ τὸ μὴ πέρασι διαφόροις ἀφορίζεσθαι κατὰ στέρησιν τοῦ α, ἢ διὰ τὸ πολλὰ τέρατα (πέρατα em. Mai.) ἔχειν κατ' ἐπίτασιν τοῦ α. οὐ γὰρ ἂν ἔλθοι τις τοῦτο ἐπ' αὐτὸ τὸ πέρας ἴσως ἔχον διὰ τὸ ἰσοπέραστον εἶναι διὰ τὴν ἐκ τοῦ μέσου πρὸς τὸ πέριξ ἴσην ἀπόστασιν κατ' ἰσότητα τοῦ ᾱ. οὕτως Ἀριστοφάνης Δαναΐσι, Δακτύλιον χαλκοῦν φέρειν ἀπείρονα, ἔφη δηλῶν τὴν σφενδόνην μὴ ἔχοντα πέρας[q] καὶ διὰ τοῦτο ὁμοιομερῆ ὄντα. ὁμοίως καὶ Αἰσχύλος, τὰς ἐν κύκλῳ ἑστώσας καὶ ἀπείρονι σχήματί φησι ἵστασθαι· Ὑμεῖς δὲ βωμὸν τόνδε καὶ πυρὸν γέρας[r] Κύκλῳ περίστατε ἐν λόχῳ τ' ἀπείρονι Εὔξασθε· τουτέστιν ἐν τάξει κατὰ κύκλον. ὁ γὰρ λόχος ἐστὶ τάξις, ἐπεὶ καὶ λοχαγὸς ὁ ταξίαρχος. E. Ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο] Ἅμα, ὁμοίως· ἀλλαχοῦ δὲ χρονικὸν ἐπίρρημα, ὡς τὸ, ἅμα γίνεται τόδε καὶ ἅμα τόδε. E. 99. Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος] Ἀθετοῦνται μετὰ ἀστερίσκων, ὅτι ἐν τῇ τῆς Ἰλιάδος (primus κ'. 135. duo sequentes ε'. 746.) καλῶς. Vulg. 101. Ὀβριμοπάτρη λέγεται ἡ Ἀθηνᾶ διότι τῆς φρονήσεως πατὴρ ὁ νοῦς ἐστι. πάντων δὲ κρεῖττον καὶ

[p] Conf. prolixius appositum hoc Porphyrii scholium in Schol. Ven. ad Il. ξ'. 200. in quo eadem quæ hic habemus veterum poetarum fragmenta partim emendatius partim mendosius leguntur. BUTTM.

[q] Leg. τὸν σφενδόνην μὴ ἔχοντα πέρας. Pollux vii. 33, 7. τὸν δὲ περιφερῆ καὶ ἄλιθον δακτύλιον ἀπείρονα καλοῦσιν. Aliud exemplum ministrat Bœckhius simulque errorem corrigit commissum sibi in libro Staatshaush. d. Athen. ii. p. 300. ubi in inscriptione Attica (Chandl. ii. 4. lin. 39.) in verbis Δακτυλιος απειρον χρυσος Chandlero præeunte reposuit ἄπυρος, cum deberet ἀπείρων pro ἀπείρων. Hesych. ἀπείρονα· πέρας μὴ ἔχοντα. BUTTM.

[r] Scribe e schol. cit. πυρὸς σέλας: et mox pro περίστατε—περίστητ'. em. Hermanno in Diss. de Æschyli Danaidibus, ex qua fabula sumptos hos versus conjicit. BUTTM.

στῆ δ' Ἰθάκης ἐνὶ δήμῳ, ἐπὶ προθύροις Ὀδυσῆος,
οὐδοῦ ἐπ' αὐλείου· παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
εἰδομένη ξείνῳ, Ταφίων ἡγήτορι, Μέντῃ.
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας· οἱ μὲν ἔπειτα
πεσσοῖσι προπάροιθε θυράων θυμὸν ἔτερπον,
ἥμενοι ἐν ῥινοῖσι βοῶν, οὓς ἔκτανον αὐτοί.
κήρυκες δ' αὐτοῖσι καὶ ὀτρηροὶ θεράποντες,
οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ,
οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας
νίζον, καὶ προτίθεντο, ἰδὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο.
Τὴν δὲ πολὺ πρῶτος ἴδε Τηλέμαχος θεοειδής·
ἧστο γὰρ ἐν μνηστῆρσι φίλον τετιημένος ἦτορ,
ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, εἴποθεν ἐλθὼν

104. παλάμῃ] παλάμει H. 105. ϝειδομένη. 110. ϝοῖνον. 112. ϝιδέ. 113. ἴδε] εἶδε ex emend. H. ib. ϝίδε. θεοϝειδής. 114. ἦτορ] ἥτορ H. sed ἦτορ supra 48. 115. ὀσσόμενος] ἐσσόμενος V.

ἰσχυρότερον ὁ νοῦς. E. 103. Δήμῳ] Τόπῳ ἐν Ἰθάκῃ ὅπου ἦν τὸ Ὀδυσσέως βασίλειον[s]. Vulg. Pal. 105. Ταφίων] Τάφος ἡ νῆσος τῶν Ἐχινάδων ἣν κατῴκουν Τηλεβόαι. Vulg. 107. Πεσσοῖσι] Τοῖς κύβοις. ἀπὸ δὲ τοῦ παίζειν ἐσχημάτισται· ἢ παρὰ τὸ πίπτειν βολίοις τὸ πεσεῖν[t] πεσσοὶ δὲ οἱ (sic) ψῆφοι. Vulg. 108. Ῥινοῖσι] Διὰ τούτου τὸ βίαιον ἐμφαίνει τῶν μνηστήρων, τὸ (scr. τῷ) καὶ τὰς βύρσας ὑποστρωννύειν τοῖς θρόνοις. Q. Vulg. 109. Αὐτοῖσι] Νικίας δύο μέρη τοῦ λόγου ποιεῖ, αὖ, καὶ, τοῖσιν· Ἀρίσταρχος δὲ ἕν, ὃ καὶ ἄμεινον. E. Q. 110. Οἱ μὲν, κήρυκες, οἱ δὲ, θεράποντες. οἱ μὲν, οἱ δὲ, σχῆμα, γοργότης. MS. Barnes. 112. Ἄμεινόν φησιν Ἡρωδιανὸς ἀναγινώσκειν, καὶ προτίθεντο· οὐ γὰρ ὅλως τὸ μᾶλλον ἀκόλουθον· οἱ μὲν οὖν ἔμισγον, οἱ δὲ σπόγγοισι νίζον, οἱ δὲ κρέα ἐμέριζον. καὶ ἄλλως τῶν παρατατικῶν τοῦ τίθημι ἐνεργητικῶς οἶδε λεγόμενον ὁ ποιητὴς, οὐ παθητικὸν, Παρὰ δέ σφι τίθει (Od. α'. 142.). ἀκόλουθον πληθυντικὸν, νίζον καὶ προτίθεντο[u]. E. Νίζον] Ἀπένιπτον. Ἰδὲ] Ἀντὶ τοῦ καί. Προτίθεντο] Προετίθεσαν. Vulg. 113. Καλῶς πρῶτος Τηλέμαχος Ἀθηνᾶν ὁρᾷ ὡς αὐτὸς μόνος ἀπὸ τῶν ἄλλων φρονιμώτερος, τῶν μνηστήρων περὶ συμπόσια ἀσχολουμένων. E. 115. Ὀσσόμενος] Ἀνειδωλοποιούμενος καὶ φανταζόμενος,

[s] Conspirat Stephanus v. Δῆμος: sed recte utrumque reprehendit Barnesius comparans versum ν'. 97. BUTTM.

[t] Verba βολίοις τὸ πεσεῖν, quæ e MS. inseruit Barnesius, ita videntur emendanda β'. ἀορίστῳ πεσεῖν. BUTTM.

[u] Verba scholii emendare, nisi quod ἐνεργητικῶν et παθητικῶν videtur scribendum, nunc non vacat contento variantem apud antiquos lectionem inde eruisse hanc Νίζον καὶ πρότιθεν, τοὶ δὲ κρέα πολλὰ δατεῦντο. Quæ unice vera est lectio. Atque in glossis etiam vulgatis quas huic scholio subjunxi apparet tertium lemma corruptum esse e πρότιθεν. Ordo autem earundem ostendit, hunc quidem scholiasten legisse Νίζον ἰδὲ πρότιθεν, τοὶ δὲ κ. π. δ. BUTTM.

μνηστήρων τῶν μὲν σκέδασιν κατὰ δώματα θείη,
τιμὴν δ' αὐτὸς ἔχοι, καὶ κτήμασιν οἷσιν ἀνάσσοι.
τὰ φρονέων, μνηστῆρσι μεθήμενος, εἴσιδ' Ἀθήνην·
βῆ δ' ἰθὺς προθύροιο, νεμεσσήθη δ' ἐνὶ θυμῷ
ξεῖνον δηθὰ θύρῃσιν ἐφεστάμεν· ἐγγύθι δὲ στὰς
χεῖρ' ἕλε δεξιτερὴν, καὶ ἐδέξατο χάλκεον ἔγχος,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, ξεῖνε· παρ' ἄμμι φιλήσεαι, αὐτὰρ ἔπειτα
δείπνου πασσάμενος μυθήσεαι ὅττεό σε χρή.
Ὣς εἰπὼν ἡγεῖθ', ἡ δ' ἕσπετο Παλλὰς Ἀθήνη·
αἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἔντοσθεν ἔσαν δόμου ὑψηλοῖο,
ἔγχος μέν ῥ' ἔστησε φέρων πρὸς κίονα μακρὴν,
δουροδόκης ἔντοσθεν ἐϋξόου, ἔνθα περ ἄλλα
ἔγχε' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵστατο πολλά·
αὐτὴν δ' ἐς θρόνον εἷσεν ἄγων, ὑπὸ λῖτα πετάσσας,
καλὸν, δαιδάλεον· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.

117. κτήμασιν] δώμασιν V. ib. ἀνάσσοι] ἀνάσσει H. V. ib. κτήμασ' ἑFοῖσι Fανάσσοι. 118. ἔFιδ'. 119. βῆ δ'] βῆ θ'. 122. Fέπεα. 124. πασσάμενος] γευσάμενος V. pro v. l. 125. Fειπών. 130. ἄγων omittit H.

προσδοκῶν· ἢ τοῖς ὀφθαλμοῖς ὑποβλέπων. Vulg. 119. Βῆ δ' ἰθύς] Ἐπορεύθη ὡς ἐπὶ τὸ πρόθυρον οὐκ ἔνδον ἀλλὰ πρὸ τοῦ οἴκου ἐν τῷ τυκτῷ καλουμένῳ δαπέδῳ (δ.627.) Q. Vulg. 121. Ἐδέξατο] Ἐλάβετο μὲν τῆς δεξιᾶς σπενδόμενος τῷ φίλῳ[x]. ἐδέξατο δὲ τὸ ἔγχος ὑπονοῶν μὴ ἄρα τῶν ἐχθρῶν τις εἴη. E. 124. Δείπνου] Τοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀρίστου. Vulg. Μυθήσεαι] Γράφεται, μυθήσεο. Pal. 126. Ὑψηλοῖο] Γράφεται, ποιητοῖο. Pal. 127. Πρὸς κίονα] Νοητέον δὲ ἀπεξύσθαι τοὺς κίονας (E. τὰ ξύλα) καὶ ἐνταῦθα ἀποτίθεσθαι τὰ δόρατα. E. Vulg. Οἰκονομικῶς δὲ εἶπεν, ἔνθαπερ ἄλλα ἔγχεα Ὀδυσσῆος, ἵνα μὴ ἀπορήσῃ τις ἔμπροσθεν[y], ὅτι, ποῦ εὑρέθησαν τὰ δόρατα πρὸς φόνον τῶν μνηστήρων. E. 128. Ἐϋξόου] Ἀπέξεον τὰς κίονας καὶ ἐν αὐταῖς ἐπετίθουν τὰ δόρατα. E. 130. Αὐτὴν δ' ἐς θρόνον] Ἀποφαίνει διὰ τοῦτο καὶ ἄλλο τι καθῆκον, ὅτι τοῦ ἰδίου θρόνου παρεχώρησε τῷ ξένῳ ὁ Τηλέμαχος. πάντα οὖν ἐλέγχει τὸ σῶφρον τοῦ νέου τὰ τοῦ . . . τό,τε ἔγχος ἀναλαμβάνων καὶ τοῦ θρόνου παραχωρῶν. Θρόνος δὲ ἀπὸ τοῦ ἄνω θεωρεῖν, ἤτοι ὁ ἐπηρμένος. E. Ὑπὸ λῖτα] Προπερισπαστέον· ἑνικὸν γάρ ἐστι μεταπλασθὲν ἀπὸ τοῦ λῖτον. Q. Pal. Λεπτὸν περιβόλαιον ἢ λινοῦν ὕφος. Pal. Κλισμόν] Δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα, καθέδραν.

[x] Pro τῷ φίλῳ scribendum ὡς φίλῳ. BUTTM.

[y] Non sibi constant hæc scholia in usu hujus vocis, quam hic quidem et ad 139. habes de *inferiori* poëmatis parte, sicut ὄπισθεν ad γ'. 366. δ'. 456. de superiori, sed ad β'. 107. γ'. 442. ἔμπροσθεν etiam de *superioribus*. BUTTM.

πὰρ δ' αὐτὸς κλισμὸν θέτο ποικίλον, ἔκτοθεν ἄλλων
μνηστήρων· μὴ ξεῖνος, ἀνιηθεὶς ὀρυμαγδῷ,
δείπνῳ ἀδήσειεν, ὑπερφιάλοισι μετελθὼν,
ἠδ' ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων, παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.

132. αὐτὸς] αὐτὴν V. pro v. l. 134. ἀδήσειεν] ἀηδήσειεν V. ἀδδήσειεν W. 138. παρὰ] παρ. H. 140. παρεόντων] παρ' ἐόντων. V. 141. δαιτρὸς] δαιτὸς H. pro v. l. δαιτρεὺς V. Hunc et v. 142. uncinis includit W.

Vulg. Cf. ad 145. et δ'. 123. 132. Ἔκτοθεν ἄλλων] Τὸ γὰρ μεταβῆναι εἰς ἕτερον οἶκον ὑποψίαν ἂν παρέσχεν τοῖς μνηστῆρσιν ἐπιβουλῆς. ὁπότε καὶ ἑξῆς διὰ τὸ ἰδιολογεῖν αὐτὸν πολυπραγμονεῖ, τίς ὁ ξένος. E. Q. 133. Ὀρυμαγδῷ] In marg. Harl. ὀρυγμαδῷ κυρίως. PORS. in Add. ad ι'. 235. (Cf. eund. primo loco ad eund. versum et Schneid. in Lex.) Ὀρυγμαδῷ (sic)] Κυρίως μὲν τῷ ἐν ὄρει ψόφῳ. ἔστι γὰρ κατὰ τὸ ἔτυμον ὀρομαγδῷ, νῦν δὲ ἀντὶ τοῦ θορύβῳ. Vulg. 134. Ἀδήσειεν] Ψιλωτέον τὸ ἀδήσειεν. ὅταν γὰρ ἐν συναλοιφῇ τὸ ψιλούμενον ἐν ἀρχῇ φωνῆεν ἐπικρατήσῃ, καὶ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐπικρατεῖ. οἷον ὦ ἑταῖρε, ὦταῖρε [z]. Q. Ὑπερφιάλοισι] Ὑπερσπόνδοις· οἷον οἱ Πριάμου παῖδες, οἳ ὤμοσαν τοῖς Ἕλλησι μὴ καταλῦσαι τὴν ἀγάπην ἐκεῖνοι δὲ παρέβησαν τὰ ὄρη (scr. ὅρκια.) ὤμοσαν δὲ μετὰ φιάλης ὅρκον εἰπόντες· ὥσπερ τὸ ὕδωρ χέεται ἐκ τῆς φιάλης, οὕτως ἡ ψυχὴ τοῦ ἀθετήσαντος τὸν ὅρκον. E. 136. Ἀμφίπολος]. Ἀπὸ τοῦ περὶ τὸν δεσπότην πολεῖσθαι. καὶ ἔστιν ἐπὶ γυναικὸς, πρόσπολος δὲ ἐπὶ ἀνδρός. Deest Codicis Ambr. sigla. Προχόῳ] Ἀγγείῳ προχυτικῷ, ἀπὸ τοῦ χέειν τὸ ὕδωρ. τῷ καθ' ἡμᾶς ξέστῃ. Vulg. Λέβητος] Τοῦ καθ' ἡμᾶς χερνίβου. Vulg. 138. Νίψασθαι] Πρὸ τῶν βρωμάτων ἐνίπτοντο, ἵνα εὐαγῶς ἐπὶ τὰς σπονδὰς ἔλθωσι· μετὰ δὲ ἄριστον οὐκέτι καὶ γὰρ δὲ [a] ποικίλοις ἐχρῶντο βρώμασιν. ἄλλως τε ἄσεμνον ἀπονίπτεσθαι μετὰ σπονδήν. E. Q. 139. Σῖτον δ' αἰδοίη] Σωφρόνως ἔφρασε κοσμίοις ὀνόμασιν· ἐπὶ δὲ τῶν ἀσεβῶν ἔμπροσθεν (147.) Παρενήνεον ἐν κανέοισι. E. 140. Εἴδατα] Καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω, ἔδας, τὸ ἑνικὸν, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, εἴδας, τὸ πληθυντικὸν, τὰ εἴδατα. Pal. Χαριζομένη παρ' ἐόντων] Ἐκ τῶν ὄντων ἀφθόνως παραβάλλουσα. τινὲς δὲ, παραμενόντων καὶ μὴ ταχέως σηπομένων, ἵνα ἐκ τούτου τὰ ἐν τῷ κελλαρίῳ ἀποθετα δηλώσῃ. E. Q. Ἐκ τῶν παρεόντων ἐπιδιδοῦσα. Vulg. 142. Κύπελλον ἐτυμολογεῖται παρὰ τοῦ ἐν αὐτῷ χεῖσθαι

[z] Spectat scholium ad derivationem formæ ἀδῆσαι a pleniori ἀηδῆσαι, docetque spiritum asperum vocis ἡδὺς absorptum esse a leni in syllaba ἀ. BUTTM.

[a] An καὶ γὰρ οὐ—? an οὐ γὰρ δή? BUTTM.

κήρυξ δ' αὐτοῖσι θάμ' ἐπῴχετο οἰνοχοεύων.
Ἐς δ' ἦλθον μνηστῆρες ἀγήνορες· οἱ μὲν ἔπειτα
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε·
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
σῖτον δὲ δμωαὶ παρενήνεον ἐν κανέοισιν·
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα, προκείμενα, χεῖρας ἴαλλον·
κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο
μνηστῆρες, τοῖσιν μὲν ἐνὶ φρεσὶν ἄλλα μεμήλει,
μολπή τ' ὀρχηστύς τε· τὰ γάρ τ' ἀναθήματα δαιτός.
κήρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέα θῆκε
Φημίῳ, ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ.

143. Ϝοινοχοεύων. 146. ἔχευαν,] ἔχευαν H. Plerumque puncta addidi vel omisi prout textus et scholia addunt vel omittunt. Sed sicubi hanc regulam imprudens violavi, condonabit, uti spero, æquus lector. PORS. ἔχευον V. 147, 148, 149. hoc ordine, Γ'' σῖτον δὲ—α'' κοῦροι δὲ—δ'' οἱ δ' ἐπ'—et in m. β''. νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι H. Hoc ordine σῖτον δὲ—κοῦροι δὲ—νώμησαν δ' ἄρα—οἱ δ' ἐπ'. V. eodem ordine quo H. omisso versu qui in margine adscribitur W. 152. γάρ τ' ἀναθήματα] γὰρ ἀναθύματα H.

τὸν πηλὸν ἢ τὸν οἶνον, χύπελλον καὶ κύπελλον E. Q. 143. Θάμ' ἐπῴχετο] Τὸ σπουδαῖον τοῦ κήρυκος καὶ τῆς ὑποδοχῆς τοῦ ξένου δηλοῖ. E. Q. 145. Κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε] Κλισμοὶ μέν εἰσιν οἱ ἔχοντες καὶ ἅπερ εἰσὶν ἐξέχοντα (Pal. om. εἰσιν: scr. vid. ἔχοντες κλιντῆρα ἐξέχοντα) πρὸς τὴν τῶν ὤμων ἀνάπαυσιν. ἐν αὐτοῖς γὰρ ἐπερείδουσι τοὺς ὤμους οἱ καθήμενοι. οἱ δὲ μὴ ἔχοντες ταῦτα, θρόνοι. E. Q. Pal. Cf. ad 132. 147. Παρενήνεον] Παρεσώρευον. ἐκ τούτου δὲ τὸ πλῆθος τῶν ἐδεσμάτων ἐκφαίνει. Τὸ δὲ ὀνείατα δηλοῖ τὰ ὄνησιν ἐμποιοῦντα, τὰ ἐδέσματα. Pal. E. Vulg. 149. Ἴαλλον] Ἐδίδοσαν, ἐξέτειναν (scr. -ον.) Νώμησαν] Ἐμέρισαν. (150.) Αὐτὰρ ἐπεί] Ἐπειδὴ δέ. Vulg.[b]. 151. Ἄλλα μεμήλει] Πιθανῶς, ἵνα ὁ Τηλέμαχος καιρὸν σχῇ. Vulg. 152. Μολπή] Ἡ μετ' ᾠδῆς παιδιά. Vulg. Ἀναθήματα] Πληρώματα, κοσμήματα. ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν τοῖς θεοῖς ἀνατιθεμένων. E. Τῆς εὐωχίας τὸ κόσμημα. ἡ μεταφ. etc. Vulg. 154. Ὅς ῥ' ἤειδε παρὰ μνηστῆρσιν ἀνάγκῃ] Προανεφώνησεν[c], ἵνα ὁ Φήμιος σωθῇ ἐν τῇ μνηστηροφονίᾳ. Vulg. Ἀνάγκην μαρτυρεῖ τῷ ᾠδῷ (Pal. Σύνεσιν μ. τοῦ ἀοιδοῦ) προαπαλλάσσων

[b] Harum glossarum media spectat ad versum a grammaticis rejectum, de quo vid. Barnesium. Qui tamen, cum dicit appositam esse a scholiorum compilatore hanc glossam "ad v. 148." non recte dicit, ut apparet ex ordine quo eam ex ed. ant. posui. Nam in Schreveliana edit. glossa quæque ad numerum sui versus revocata est, cum in edd. ant. glossæ singulæ sæpe contra verum etiam versuum ordinem disjectæ sint. Ceterum versum Νώμησαν etc., si admittitur, recte poni post v. 147. et ego censeo. BUTTM.

[c] Vid. not. ad β'. 20. BUTTM.

ἤτοι ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.
αὐτὰρ Τηλέμαχος προσέφη γλαυκῶπιν Ἀθήνην,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·
Ξεῖνε φίλ', εἰ καί μοι νεμεσήσεαι, ὅττι κεν εἴπω;
τούτοισιν μὲν ταῦτα μέλει, κίθαρις καὶ ἀοιδὴ,
ῥεῖ', ἐπεὶ ἀλλότριον βίοτον νήποινον ἔδουσιν
ἀνέρος, οὗ δή που λεύκ' ὀστέα πύθεται ὄμβρῳ,
κείμεν' ἐπ' ἠπείρου, ἢ εἰν ἁλὶ κῦμα κυλίνδει.
εἰ κεῖνόν γ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα,
πάντες κ' ἀρησαίατ' ἐλαφρότεροι πόδας εἶναι,
ἢ ἀφνειότεροι χρυσοῖό τε ἐσθῆτός τε.
νῦν δ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλωλε κακὸν μόρον, οὐδέ τις ἡμῖν

158. καὶ] κεν a prima manu, καὶ ex emend. H. ἢ pro εἰ W. ib. κε Ϝείπω. 163. Ϝιδοίατο. 165. Ϝεσθῆτος. 166. ἡμῖν] ἧμιν H. ἦμιν. W.

αὐτὸν (Pal. ins. δικαίως) τῆς μνηστηροφονίας. E. Q. Pal. Sed in E. Q. perperam subjungitur, καὶ προκαταλαμβάνων τὴν κατηγορίαν etc. quæ mox iterum leguntur suo loco ad 158. 155. Φορμίζων] Τὰς χορδὰς ῥυθμίζων. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φροίμιον καὶ φροιμίζω, φορμίζω, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ρ καὶ ἐκβολὴν τοῦ ι. Deest sigla Cod. 158. Ξεῖνε φίλε] Προκαταλαμβάνει τὴν κατηγορίαν ἵνα μὴ νομισθῇ παρὰ τῷ ξένῳ τῆς ἀταξίας αἴτιος εἶναι. E. Q. 160. Ῥεῖ' ἐπεὶ ἀλλότριον] Τὸ ἑξῆς, ἐπεὶ ῥεῖα. Ἠρέμα παραδηλοῖ ὅτι οὐκ ἀρέσκεται τοῖς δρωμένοις, κωλύειν δὲ ἀμήχανος. E. Q. 161. Λεύκ' ὀστέα] Προληπτικῶς, ἵνα μὴ παραμυθούμενος αὐτὸν ὁ ξένος πολλάκις ψεύσηται. Στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν (Soph. Antig. 277.) E. 162. Ἐπ' ἠπείροιο (sic in ed. ant.)] Ἐπὶ τῆς γῆς. Vulg. 163. Ἰθάκηνδε] Κἂν τὴν Ἰθάκην, φησὶν, εἶδεν ὁ Ὀδυσσεὺς τῆς πλάνης ἐπαναζεύξας, ηὔξαντο ἂν ἅπαντες οἱ μνηστῆρες ἐλαφροτέρους κτήσασθαι πόδας πρὸς τὸ φυγεῖν αὐτοὺς τὴν τοῦ Ὀδυσσέως ὀργὴν, παρὰ[d] πλουσιώτεροι γενέσθαι. Q. 164. Ἐλαφρότερος ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἔλαφος, ἐλαφηρὸς, καὶ ἀφαιρέσει τοῦ η ἐλαφρός. Q. 165. Ἢ ἀφνειότεροι] Κοιμιστέον τὸ ἤ· διασαφητικὸς γάρ ἐστιν, ἀντὶ τοῦ εἴπερ (scr. ἤπερ), οὐ διαζευκτικός. εὔξονται μᾶλλον ταχεῖς εἶναι ἤπερ πλούσιοι. Q. 166. Οὐδέ τις ἡμῖν] Τοῦτο τὸ ῥητὸν οὕτως συντακτέον· οὐδέ τίς φησιν ἂν εἴπη[e] ἀπὸ τῶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων, τὸν Ὀδυσσέα ἐλεύσεσθαι πρὸς ἡμᾶς, εἴπερ, ἤτοι ἐπειδὴ, ὤλετο τοῦδε, καὶ τούτου, τὸ νόστιμον ἦμαρ, ἤτοι ἡ ἡμέρα τῆς ἐκείνου

[d] Παρὰ hoc ævo valuit etiam μᾶλλον ἤ: vid. ad 321. δ'. 143. et λ'. 58. ubi παρὰ est pro nudo ἤ: eademque voce utuntur glossographi quoties particulam ἤ comparandi significatione distinguere volunt. Vid. infra schol. θ'. 491. et Hemst. ad Ar. Plut. p. 459. b. 462. b. BUTTM.

[e] Desunt verba quædam sic fere supplenda: οὐδέ τις ἡμῖν θαλπωρὴ, κἂν τις φῇσιν, ἤ, ἂν εἴπη, ἀπὸ τῶν ἐ. ἀ. Aberravit scriba a priori τὶς ad alterum, et verbum φῇσιν quod grammaticus voluerat conjunctivum esse (vid. mox ad 168.) mutavit in tritius illud φησίν: quo facto excidit explicativum ἤ. BUTTM.

θαλπωρὴ, εἴπερ τις ἐπιχθονίων ἀνθρώπων
φησὶν ἐλεύσεσθαι· τοῦ δ' ὤλετο νόστιμον ἦμαρ.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
ὁπποίης δ' ἐπὶ νηὸς ἀφίκεο; πῶς δέ σε ναῦται
ἤγαγον εἰς Ἰθάκην; τίνες ἔμμεναι εὐχετόωνται;
οὐ μὲν γάρ τί σε πεζὸν ὀΐομαι ἐνθάδ' ἱκέσθαι.
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἠὲ νέον μεθέπεις, ἦ καὶ πατρώϊός ἐσσι
ξεῖνος; ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἀνέρες ἡμέτερον δῶ
ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω·

169. Fειπέ. 174. Fειδῶ. 178. προσέFειπε. 179. τοι] σοι/τοὶ H. et infra 214.

ἐπιστροφῆς. Q. 167. Θαλπωρὴ] Χαρά. κατ' ἐνίους δὲ τῶν πάνυ ἀξιολόγων ἐλπωρή. ἵνα λείπει (scr. λείπῃ) ὁ καί· οὐδεμία ἡμῖν ἐλπίς ἐστιν ἐκείνου, καὶ εἴ τις εἴποι αὐτὸν ἐλεύσεσθαι. E. 168. Φησίν] Ἐν δὲ τῷ φησίν (scriptum voluit φῆσιν) ἐν παρολκῇ ἐστιν ἡ σι. διὸ καὶ προπερισπαστέον. Q. ΦΗΣΙΝ. φαίη, εἴπῃ. Vulg. 171. Ὁπποίης ἦ δ' ἐπὶ νηός] Ξένης ἢ ἰδίας. Q. Ἀρίσταρχος ὁππποίης τε. Ἄλλως. Οἰκειότερον ἀπὸ Εὐμαίου ἂν λέγειντο (sic). διὸ ἔν τισιν οὐκ ἐφέροντο. Harl.[f] 172. Εὐχετόωντο (sic)] Ἐκαυχῶντο. Vulg. 173. Οὐ μὲν γάρ τί σε] Ἐθικὸν τοῦτο ὡς τὸ, Οὐ γὰρ ἀπὸ δρυός ἐσσι (Od. τ'. 163.). ὡς εἰ ἔλεγε πεζὸν μὲν γάρ σε ἀδύνατον ἐληλυθέναι. E. Q. 174. Εὖ εἰδῶ] Τὸ εἰδῶ Τυραννίων μὲν βαρύνει, Ἀρίσταρχος δὲ περισπᾷ, ᾧ καὶ πειστέον. Q. 175. Ἠὲ νέον μεθέπεις] Ὁ δεύτερος ἦ περισπᾶται· ἐρωτηματικῶς (scr. -ὸς) γάρ ἐστι. καὶ τὸ ἐσσί ἐγκλιτέον. E. Μεθέπεις] Γράφεται, μεθέπῃ. Harl. Sed μεθέπεις Schol. infra 255. PORS. Ἦ καὶ] Ἐκ πλήθους (cod. Q. πλήρους: conf. schol. δ'. 519. ε'. 104.) ὁ καί. τῷ καὶ γὰρ ἐκεῖνος οὐ χρῆται εἰ μὴ ἀναγκασθῇ ὑπὸ τοῦ μέτρου. οὕτως Ἀρίσταρχος. E. Q. 176. Γράφεται, ἴεσαν, ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Harl. Ἴεσαν conflatum est ex duabus lectionibus ἴσαν et ἔσαν. PORS. Quicquid est, scribendum in scholio ἔσαν. 177. Ἐπίστοφός] Τὸ ἐπίστροφος ἤγουν ἐπιστρεπτικὸς ἦν τῶν ἀνθρώπων. εἰς ἑαυτὸν ἔστρεφε τοὺς ἀνθρώπους ὑπὸ τῆς ἰδίας ἀρετῆς καὶ φρονήσεως καὶ εὐγενείας. B. Ἐπιμελής. ἔστι δὲ καὶ ὄνομα κύριον. ἢ οὗ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι, ἢ ἐπερχόμενος καὶ ἐπιδημῶν. Ἄλλως. Ἐπίστροφος ὁ φροντιστὴς, ὁ ἐπιστρεφόμενος τῶν ἀνθρώπων φιλόξενος, ἤγουν ἐπιστροφὴν καὶ ἐπιμέλειαν ποιούμενος τῶν ἀνθρώπων· ἢ οὗ λόγον ἐποιοῦντο πάντες ἄνθρωποι E. Cf. Vulg. 179. In scholio τοι (non σοι) legitur. PORS. ex Harl.

[f] Vid. infra ad ξ'. 188—190. BUTTM.

Μέντης Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
νῦν δ' ὧδε ξὺν νηῒ κατήλυθον ἠδ' ἑτάροισι,
πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους,
ἐς Τεμέσην μετὰ χαλκόν· ἄγω δ' αἴθωνα σίδηρον.
νηῦς δέ μοι ἥδ' ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόληος,
ἐν λιμένι Ῥείθρῳ, ὑπὸ Νηΐῳ ὑλήεντι.

180. δαϝίφρονος. 181. ϝανάσσω. 183. ϝοίνοπα. 185. πόληος] πόλιος H. et sic ζ'. 40, et alibi. PORS.

182. Νῦν δ' ὧδε] Οὐδέποτε κεῖται τὸ ὧδε [οὕτως ὡς ὁρᾷς[g]] τοπικὸν παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ οὕτως. E. Q. Vulg. Ἤτοι οὕτως ὡς ὁρᾷς, ὡς ἰδιώτης, οὐχ ὡς ἐπέβαλε βασιλεῖ. Τὸ δὲ, ἀλλοθρόους, ἀντὶ τοῦ ἀλλογλώσσους. ἐπεὶ οὔτ' Ἦν ὁμὸς θρόος οὔτ' ἴα γῆρυς (Il. δ'. 437.). Q. 183. Ἐπ' ἀλλοθρόους] Γράφεται, ἐς ἀλλοθρόους. Harl. 184. Ἐς Τεμέσην] Πόλιν ἐν Οἰνότροις ἡ νῦν Τέμψον καλουμένη, ἢ Βρεντησία. Q. Τὸ νῦν Βροντήσιον καλούμενον κατὰ δέ τινας Ἰταλούς. E. Τεμέση πόλις Κύπρου· κατὰ δέ τινας τῆς Ἰταλίας, ὃ νῦν Βρεντίσιον (Vind. Βρενδέσιον) καλοῦσι (Vind. addit καὶ Τέμψαν). Vulg. et Cod. Vind. 56. Αἴθωνα σίδηρον] Ἡ μέλανα διὰ τὸ ἀνέργαστον, ἢ λαμπρὸν ἀπὸ τοῦ πυρὸς τοῦ αἴθοντος. E. Vulg. 185. Νηῦς δέ μοι ἥδ'] Προφασίζεται νόσφι εἶναι τὴν ναῦν, πρὸς τὸ μὴ καὶ ἑτέρους ἐθέλειν ξενίσαι· τὸν δὲ πλοῦν μακρόν τε καὶ ἀναγκαῖον εἶναι, πρὸς τὸ μὴ κατασχεθῆναι παρ' αὐτοῦ. Πορφυρίου. E. Τὸ ἥδε ἀναφορικῶς εἴρηκεν ἀντὶ τοῦ δεικτικῶς. Vulg. Περισπαστέον δὲ τὸ ἧδε. ἔστι γὰρ ἀντωνυμία ἀναφορική. Προηθετοῦντο[h] δὲ (sc. versus 185, 186.) ὑπὸ Ἀριστοφάνους· κατ' ἐνίων δὲ τῶν ἀντιγράφων οὐδ' ἐφέροντο. Q. 186. Ἐν λιμένι Ῥείθρῳ] Ὄνομα τοῦ ἐν Ἰθάκῃ λιμένος, τὸ Ῥεῖθρον, ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος, ἐπειδὴ ἔκρουν ἔχει· ἢ ἀπὸ τοῦ συῤῥεῖν εἰς αὐτὸν χειμάῤῥους πολλοὺς ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους.

[g] Verba inclusa hic alieno loco inserta desunt in schol. vulg. BUTTM.

[h] Verbum προαθετεῖν aliquoties etiam in Venetis occurrit et diserte quidem ubique de Aristophane vel de Zenodoto. In omnibus autem illis locis præcedit admonitio de ἀθετήσει quam communis opinio sequatur, quæque Aristarchi auctoritate nitatur. Vide locos a Wolfio citatos in Prolegg. p. 271. Aristarcho igitur, ut vere observat idem, προηθέτουν illi. Atque sic in nostris quoque infra ad β'. 322. quanquam non nominato Aristarcho: Ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθέτει δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. Eo magis mirum quod hic et ad γ'. 199. δ'. 276. verbum hoc legimus sine prævia tali observatione: nam quod hic quidem subjicitur, in quibusdam exemplis versus hos non esse positos, id aut factum erat auctoritate Aristophanis aut jam ante illum. Altero autem loco, ad γ'. 199. ubi schol. Q. ita: παρὰ Ἀριστοφάνει προηθετοῦντο, in schol. Harl. simpliciter scriptum Ἀριστοφάνης ἠθέτει: quanquam dici potest, Aristarchum ibi, ut qui Aristophani fortasse astipulatus sit, non memorari: sed in loco ad δ'. 276. ubi verba προηθετεῖτο παρ' ἐνίοις (nam sic videtur scribendum) ad Aristophanem et Zenodotum referri possunt, damnatio Aristarchi auctoritate tam parum stabilita videtur, ut scholiastes versum defendat potius contra ἐνίους illos. Videtur itaque his locis verbum προηθετεῖτο spectare non ἀθέτησιν aliquam posteriorem, sed omnino justam illam et continuam poëmatum Homericorum recensionem, quæ ab Aristarcho instituta est. Προηθέτουν itaque hos versus illi, antequam Aristarchus de omnibus Homeri versibus ita pronuntiasset, ut judicium ejus ab eo tempore instar omnium esset. BUTTM.

ξεῖνοι δ' ἀλλήλων πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι
ἐξ ἀρχῆς, εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι ἐπελθὼν
Λαέρτην ἥρωα· τὸν οὐκέτι φασὶ πόλινδε
ἔρχεσθ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐπ' ἀγροῦ πήματα πάσχειν
γρηῒ σὺν ἀμφιπόλῳ, ἥ οἱ βρῶσίν τε πόσιν τε
παρτιθεῖ, εὖτ' ἄν μιν κάματος κατὰ γυῖα λάβῃσιν,
ἑρπύζοντ' ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο.
νῦν δ' ἦλθον· δὴ γάρ μιν ἔφαντ' ἐπιδήμιον εἶναι
σὸν πατέρ'· ἀλλά νυ τόνγε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου.
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀδυσσεύς,

189. ΛαϝέρτηΝ. 191. ϝοι. 192. ἄν μιν] ἄμιν H. ib. λάβησιν] λάβησιν H. 193. ἀνὰ γουνὸν] ἀναγουνὸν H. Nullo certo consilio præpositiones jungunt aut disjungunt MSS. Sed Harleianus sæpe præpositiones a verbis suis per tmesin disjunctas sine accentibus repræsentat. PORS. ib. ϝοινοπέδοιο. 194. μιν] μιν τ' H. 196. δῖϝος.

Vulg. Νηΐῳ] Τῷ πρὸς ὑποδοχὴν νεῶν εὐθέτῳ ὄρει Ἰθάκης. Vulg. Ὑπὸ Νηΐῳ ὑληέντι] Διαφέρει Νήριτον καὶ Νήϊον. δύο δέ ἔστιν ὄρη τῆς Ἰθάκης· Τοῦτο δὲ Νήριτόν ἐστιν ὄρος καταειμένον ὕλῃ (Od. ν'. 351.). καὶ, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐου εἰλήλουθμεν (Od. γ'. 81.). ὅπερ κάθυγρον ὂν εἰς τὸν ὑποκείμενον λιμένα πλεῖστον ῥεῦμα ἐνδίδωσι. ὅθεν ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος Ῥεῖθρον προσηγόρευσε τὸν λιμένα. νηῦς δέ μοι ἕστηκεν ἐπ' ἀγροῦ νόσφι πόλιος ἐν λιμένι Ῥείθρῳ ὑπὸ Νηΐῳ ὑληέντι. τῷ γὰρ, λιμένι Ῥείθρῳ, δηλοῖ, ἐν καλῷ λιμένι Ῥείθρῳ, ὡς εἴ τις ἔλεγεν ἐν καλῷ λιμένι τὸ Ῥεῖθρον. Τὸ δὲ Νήριτὸν (scr. hic et mox Νήρικον) πόλισμά ἐστι τῆς κατ' ἀντικρὺς Ἠπείρου· Ὡς ὅτε Νήριτον εἷλον ἐϋκτίμενον πτολίεθρον, Ἀκτὴν Ἠπείροιο (Od. ω'. 377.). E. Q. 188. Εἴπερ τε γέροντ' εἴρηαι] Εἰς ἀξιόχρεων μάρτυρα τὴν πίστιν ἀναφέρει. δευτέραν πίστιν τῆς καθαρᾶς φιλίας ποιεῖται τὴν ἀκριβολογίαν τῆς κακοδουλείας[i]. Q. 192. Παρτιθεῖ] Ἐνεστὼς χρόνος, ἀπὸ τοῦ τιθῶ, διὸ περισπᾶται. Pal. 193. Ἀνὰ γουνὸν ἀλωῆς] Ἀλωὴν καὶ τὴν πολύδενδρον γῆν φησιν· Ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωή (Od. η'. 122.)· καὶ τὴν ἀμπελόφυτον, Σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωήν (Il. σ'. 561.)· ὁμοίως καὶ τὴν σιτοφόρον γῆν. Deest sigla codicis. Ἀλωὴ λέγεται καὶ ἡ πολύδενδρος γῆ, καὶ ἡ ἀμπελόφυτος, καὶ ἡ σιτοφόρος, καὶ ἡ δασεῖα. B. E. Βαδίζοντα εἰς τὸν γονιμώτατον τόπον τῆς γῆς οἰνοφόρου. ἐσήμανε τὸν ὑπὸ τοῦ γήρως μετὰ ὀδύνης καὶ ἀνίας ἠρέμα καὶ βαρέως βαδίζοντα. Q. 194. Νῦν δ' ἦλθον] Διὰ γὰρ τοῦτο εὔελπιν ποιεῖ τὸν νέον. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἔφαντο γὰρ δὴ αὐτόν. Pal. 195[k]. Ἀλλ' ἔτι που] Διὰ τοῦτο δύσελπιν ποιεῖται τὸν νέον. διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ (198.), δυσχερὲς αὐτῷ τὸ ἐκφυγεῖν ὑπεσήμανεν ὡς ἐν νήσῳ ὄντι· οἱ γὰρ ἐν γῇ εὐχερῶς δραπετεύουσιν. E. Q. 196. Οὐ γάρ πω τέθνηκεν] Οἶδά, φησι, ὅτι οὐ τέθνηκεν· ᾠόμην δὲ αὐτὸν καὶ ἐπανεληλυθέναι.

[i] Tam absona hæc vox ut fere suspicer scriptum olim fuisse ἀποδημίας, respicique versus 259. sqq. ubi cf. schol. BUTTM.

[k] Aut scribendum 197. aut lemma ponendum ἀλλά νυ τόνγε. Sed rectius omnino habet schol. Pal. ad 194. Q. ad 255. BUTTM.

ἀλλ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ· χαλεποὶ δέ μιν ἄνδρες ἔχουσιν,
ἄγριοι, οἵ που κεῖνον ἐρυκανόωσ' ἀέκοντα.
αὐτὰρ νῦν τοι ἐγὼ μαντεύσομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ
ἀθάνατοι βάλλουσι, καὶ ὡς τελέεσθαι ὀΐω,
οὔτε τι μάντις ἐὼν, οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς·
οὔτοι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης
ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ τε σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι·
φράσσεται ὥς κε νέηται, ἐπεὶ πολυμήχανός ἐστιν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος πάϊς εἶς 'Οδυσῆος.
αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας

198. ἀμφιρύτῃ] ἀφιρύτῃ H. 199. ἐρυκανόωσ'] ἐρυκάνουσ. V. ib. ἀϜέκοντα. 202. Ϝειδώς. 203. ἀπὸ] ἄπο V. 205. φράσσεται] φράσσεται δ'. V. 206. Ϝειπέ. 207. εἰ δή τοι ex emend. H. 208. ϜέϜοικας.

Q. Pal. 198. Χαλεποὶ δέ μιν] Χαλεποὶ ἄνδρες, ἤγουν ὁ Κύκλωψ καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ. 'Αρπάσας 'Οδυσσεὺς τὴν θυγατέρα τοῦ Κύκλωπος, ὁ Κύκλωψ μετὰ πολλῆς ἰσχύος νῆας ποιήσας κατὰ τοῦ 'Οδυσσέως ἐφέρετο, καὶ οὕτως οὐκ εἴα αὐτὸν πρὸς τὴν οἰκείαν ἐπιτρέψαντες (f. ἐπιστρέψαι). Pal. 202. Οὐκέτι] Οὐδαμῶς. Vulg. ed. ant. Nam in recentioribus lemma mutatum in οὔτε τι. Οὔτ' οἰωνῶν σάφα εἰδώς] 'Ηρέμα παρεδήλωσεν ἡ 'Αθηνᾶ ἥτις ἦν. οἱ γὰρ ἄνθρωποι καὶ μάντεις (scr. μάντεων) καὶ τῶν οἰωνῶν δεόμενοι, τὸ δὲ θεῖον ἐξ αὐτοῦ προγινώσκει τὸ μέλλον. E. Q. 204. Οὐδ' εἴπερ τε] In margine Cod. Harl. 'Αλλ' εἴπέρ τε σιδήρεα δέσματα ἔχησι φράσσεται ὥς κεν νέηται. κἂν ἔχῃ (lege ἔχοι) ἔμφασιν ἡ γραφή. PORS. Δέσματ' ἔχῃσι] 'Αντὶ τοῦ δεσμεῖα (scr. δεσμοὶ) 'Αττικῶς· τὰ γὰρ ἀρσενικὰ οὐδετέρως λέγουσιν. ἀπὸ τοῦ δέω δέσμα (Vulg. δέσματα) καὶ ἀπὸ τοῦ ξέω ξέσματα. ἐκτέταται δὲ ὡς τὸ ὀνείρατα, προσώπατα. E. Cf. Vulg. 207. Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο] Πειραστικῶς πυνθάνεται, πῶς 'Οδυσσέως ὢν οὐκ ἀνδρίζεται. λείπει δὲ εἰς τὸ τόσος τὸ ὢν, ἵν' ᾖ τηλικοῦτος ὤν. E. Q. Πονῶ πονήσω ἐν ψυχῇ· πονῶ πονέσω ἐπὶ σώματος[1]. E. 208. Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε] 'Αριστοφάνης καὶ 'Αρίσταρχος, αἰνῶς μὲν, ἔχει. καὶ ἔχει τι εἶδος (scr. εἰκὸς) ἡ γραφὴ αὕτη. Τὸ δὲ, τοῖον ἐμισγόμεθα, ἀντὶ τοίως[m], ὡς νῦν (scr. ἀντὶ τοῦ, ὡς νῦν) καὶ ἡμεῖς

[1] Hæc quomodo huc venerint non exputo. BUTTM.

[m] Ipse nunc nescio cur in articuli post ἀντὶ omissione hic tantopere offenderim, qui, quod multo magis mirum esse debebat supra ad 97. ubi voci μίν ascriptum est " ὑπὲρ, αὐτήν," h. e. ὑπὲρ sive ἀντὶ τοῦ αὐτὴν, sine annotatione prætermiserim. Postea sæpius in his scholiis defectum articuli post ἀντὶ observavi ut γ'. 184. κ'. 108. 314. σ'. 229. item ξ'. 4. ubi propter genitivum οἰκιστῶν inserendum esse τοῦ monui. Idque propter similitudinem siglarum, quibus ἀντὶ τοῦ et simplex ἀντὶ scribi solet, ubique fortasse statuendum est præeuntibus Bastio et Schæfero ad Greg. Cor. ubi vide Indicem. Utique autem vocem τοίως intactam hic relinquere debebam, qua alibi quoque utitur grammaticus ad explicandam formam τοῖον, ut ad γ'. 496. Verba autem ὡς νῦν κ. τ. λ. ulterioris explicationis causa subjecta sunt. BUTTM.

κείνῳ· ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθ' ἀλλήλοισι,
πρίν γε τὸν ἐς Τροίην ἀναβήμεναι, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἔβαν κοίλῃς ἐνὶ νηυσίν·
ἐκ τοῦδ', οὔτ' Ὀδυσῆα ἐγὼν ἴδον, οὔτ' ἐμὲ κεῖνος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω,
μήτηρ μέν τ' ἐμέ φησι τοῦ ἔμμεναι· αὐτὰρ ἔγωγε

209. ἐμισγόμεθ'] ἐμισγέμεθ'. V. 211. Ἀργεί϶ων. 212. ϝίδον.

ἐγώ τε καὶ σύ. Q. 209. Ἐπεὶ θαμὰ τοῖον ἐμισγόμεθα] Οὕτως ὡς ἡμεῖς ἐμίχθημεν σήμερον, καὶ μετὰ τοῦ σοῦ πατρὸς ἐμισγόμεθα. Q. 212. Ἔκτοτε (sic ant. edd.)] Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. Vulg. 214. Τοι γὰρ ἐγώ τοι] Τὸ πρῶτον τοί οὐκ ἔστιν ἀντωνυμία· οὐδέποτε γὰρ ἀρσενικὸν (scr. ἀρκτικὸν) τὸ τοί· ἀλλ' ἔστιν ἀντὶ τοῦ δή. B. Ἀτρεκέως] Ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ τρέχω· ὁ μὴ παρατρέχων τὴν ἀλήθειαν. ἢ ἀπὸ τοῦ α καὶ τοῦ τρῶ τὸ φοβοῦμαι. ὁ γὰρ τὴν ἀλήθειαν λέγων οὐ δέδιεν. γίνεται γοῦν ἀτρεής καὶ ἀτρεκής. E. Καταλέξω] Γράφεται, ἀγορεύσω. Harl. 215. Μήτηρ μέν τέ μέ φησι] Εἰ μηδεὶς τῶν γεννωμένων δύναται γνῶναι τὸν πατέρα, πόθεν ἡ γνῶσις τοῖς παισὶ τοῦ πατρός; τὸ γὰρ, μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε οὐκ οἶδα ὅπως μὲν ἔχῃ, ἐπὶ τοῦ Τηλεμάχου· ὅτε γὰρ ἀπεδήμησε παῖς ἦν μαζῷ, διὸ μόνου τοῦ ὀνόματος παρὰ τῆς μητρὸς γίνεται ἀκροατὴς ἀκούων ὅτι τοῦ Ὀδυσσέως ἐστὶ παῖς· εἰ δὲ καθόλου, οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον ἀνέγνω, πόθεν ἡ γνῶσις; ἔδει γὰρ φάναι, ἐγὼ γὰρ οὐκ εἶδον τὸν γεγεννηκότα, ἀλλὰ μὴ καθόλου ποιεῖται (scr. ποιεῖσθαι) τὴν ἀπόφασιν ὡς μηδενὸς εἰδότος τὸν αὐτοῦ πατέρα. Ὀρθῶς οὖν ὁ Σέλευκος εἴρηκεν ὅτι δεῖ λαβεῖν[n] τὸ, εἰ μὴ μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι. καὶ γὰρ εἰ καὶ τέθνηκεν ἅμα τῷ γενέσθαι τὸν παῖδα, ἡ μήτηρ διδάσκει τοῦ πατρὸς τοὔνομα· κἂν περιῇ καὶ παρῇ ἡ μήτηρ δείκνυσιν ὅτι τούτου ἐστὶ παῖς· ὥστε τὸ, οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω, προσλαβόντες (scr. -ας) δεῖ τὸ, εἰ μὴ μήτηρ φαίη τοῦ ἔμμεναι, δοκιμάζειν εἰ μὴ ὀρθῶς εἴρηται. Ἀλλὰ καὶ οὕτως ζητοῦσι τίς ὁ νοῦς τοῦ μὲν ξένου ἐρωτήσαντος, Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον, Εἰ δὴ ἐξ αὐτοῖο τόσος παῖς εἶς Ὀδυσῆος· Αἰνῶς γὰρ κεφαλήν τε καὶ ὄμματα καλὰ ἔοικας Κείνῳ. τοῦ δὲ ἀποκρινομένου, Τοιγὰρ ἐγώ τοι ξεῖνε μάλ' ἀτρεκέως ἀγορεύσω· Μήτηρ μέν τέ μέ φησι τοῦ ἔμμεναι, αὐτὰρ ἔγωγε Οὐκ οἶδα· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω. τίς γὰρ ἡ διάνοια τοῦ λέγοντος, οὐδεὶς τὸν πατέρα ἀνεγνώρισε; οὐ γὰρ αὕτη ἡ ἀκολουθία, ὅτι μὴ παρόντος[o] ἐστὶν ὁ λόγος εἰ γνωρίζεις τοῦτον, ἀλλὰ περὶ ἀπόντος περὶ οὗ οὐκ, εἰ μὴ γνωρίζει, ἐχρῆν λέγειν ἀλλ', εἰ μὴ πεπίστευκεν. ὁ γὰρ λόγος, εἰπέ μοι εἰ τοῦ Ὀδυσσέως εἶ παῖς, ὁ δ' ἔφη, οὐκ οἶδα· παρὰ γὰρ τῆς μητρὸς ἀκήκοα Ὀδυσσέως εἶναι· οὐ γὰρ αὐτὸς ἑώρακα. πρὸς ὃ τὸ, παρὰ μητρὸς ἤκουσα, οὐκ ἔχει λόγον τὸ, οὐ γάρ τις δι' ἑαυτοῦ τὸν πατέρα ἐγνώρισε. ἔστω οὖν τὸ ἀνέγνω ὡς πρὸς τὴν ἀκοὴν ἐπίστευσε. κἂν οὕτω λαμβάνηται ἔσται ὁ λόγος, ἡ μήτηρ μὲν ἔφη ἐκείνου εἶναι, ἐγὼ δὲ οὐκ οἶδα· οὐ

[n] Verbum λαβεῖν interpretandum, et fortasse corrigendum, προσλαβεῖν, ut mox lin. 6. BUTTM.

[o] Scr. μὴ περὶ παρόντος. Versus finem autem scholii corrupta hæc, κἂν σιβαστικῶς ἐκδέξῃ λόγον necessario ita sunt scribenda: καὶ σιβ. ἐκδέξαιτο τὸν λόγον. Pro ὄντως denique legendum εἰ ὄντως. BUTTM.

οὐκ οἶδ'· οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον αὐτὸς ἀνέγνω.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον μάκαρός νύ τευ ἔμμεναι υἱὸς
ἀνέρος, ὃν κτεάτεσσιν ἑοῖς ἔπι γῆρας ἔτετμε·
νῦν δ', ὃς ἀποτμότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων,
τοῦ μ' ἔκ φασι γενέσθαι· ἐπεὶ σύ με τοῦτ' ἐρεείνεις.
Τὸν *δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις* Ἀθήνη·
οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω
θῆκαν· ἐπεί σέ γε τοῖον ἐγείνατο Πηνελόπεια.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τίς δαὶς, τίς δὲ ὅμιλος ὅδ' ἔπλετο; τίπτε δέ σε χρεώ;
εἰλαπίν', ἠὲ γάμος; ἐπεὶ οὐκ ἔρανος τάδε γ' ἐστίν·

216. Ϝοῖδ'. ἑϜόν. 218. ἑϜοῖς. 221. προσέϜειπε. 222. γε] τε V. 224. Ϝειπέ. 225. τίς δὲ] τις δ' H. δαῖς τ. δ. ο. ὧδ'. V. 226. εἰλαπίν'] εἰλαπίνη V. W.

γάρ τις δι' ἑαυτοῦ παρὰ τοῦ ἑαυτοῦ πατρὸς[p] τὴν πίστιν ἔσχεν. ἐνθάδε δεῖ πάλιν ἀκοῦσαι, εἰ μὴ παρὰ πατρὸς πύθοιτο, κἂν σεβαστικῶς ἐκδέξῃ λόγον· οὐδεὶς γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα ἀνεζήτησε καὶ ἀνηρεύνησεν, ὄντως εἴη ὁ λεγόμενος. λεγούσῃ δὲ τῇ μητρὶ πᾶς πεπίστευκεν ἄνευ ζητήσεως διὰ τὸ σέβειν τὸ πρὸς τοὺς τεκόντας. Q. Οὐ γάρ πώ τις ἑὸν γόνον] Καὶ ἀλλαχοῦ, Τὸν δ' ἐμὸν πατέρα φάσ' ἔμμεναι (Od. δ'. 387.). ὁμοίως Εὐριπίδης[q], Μήτηρ φιλότεκνος μᾶλλον πατρός. Ἡ μὲν γὰρ αὐτῆς οἶδ' ἐόντας, ὁ δ' οἴεται. καὶ Μένανδρος, Αὑτὸν γὰρ οὐδεὶς οἶδε πῶς ποτ' ἐγένετο[r], Ἀλλ' ὑπονοοῦμεν πάντες ἢ πιστεύομεν. Τινὲς δὲ ταῦτα τὸν Τηλέμαχόν φασι λέγειν ἐπεὶ μικρὸς καταλέλειπται. E. Πορφυρίου εἰς τὸ αὐτό. Καὶ τὸ, οὐκ οἶδα, οὐκ ἀπιστοῦντός ἐστιν, ἀλλ' αὐτὸν τὸν Ὀδυσσέα φησὶν ἀγνοεῖν οὐχ ἑωρακώς. οὐδὲ γὰρ ἂν δύναιτό τις τοὺς γονέας ἐξ αὑτοῦ γνῶναι. E. 217. Ὄφελον] Τὸ ὄφελον ἀντὶ τοῦ εἴθε, ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον. ηὐχόμην ἐγὼ εἶναί τινος υἱὸς μάκαρος ἀνδρὸς ὃν ὁ θάνατος κατέλαβεν ἐν τοῖς ἰδίοις κτήμασι καὶ μὴ ἐν πλάνῃ καὶ ξένοις τόποις. Q. 218. Ἐπὶ γῆρας] Οὐκ ἀναστρεπτέον τὴν ἐπί. Ὑπὸ νεότητος δὲ εἰς μειρακιώδη προνένευκεν ἀφέλειαν, εὐδαίμονα λέγων τὸν ἐν ἰδίοις οἴκοις τελευτῶντα. B. E. 221. Γλαυκῶπις] Γίνεται μὲν καὶ ἀπ' ἄλλων, γίνεται δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ γλαύσσω, τὸ βλέπω. B. 225. Τίπτε δέ] Τί σε ἀναγκαῖον ἔχει. Εἰ γὰρ ἦν, φησὶ, ἔρανος φειδωλῶς ἤσθιον ἂν ὡς ἴδια ἐσθίοντες. Pal. 226. Εἰλαπίν' (Schol. Vulg. εἰλαπίνη)] Λέγεται ἡ πολλῶν εὐωχία, ἐν ᾗ κατὰ εἴλας καὶ συστροφὰς εὐωχοῦνται. E. Vulg. Ἐπεὶ οὐκ ἔρανος] Ὡς τοῦ ἐράνου (Cod. E. male ὡς γάμου) κοσμιωτέρου καὶ εὐτελεστέρου ὄντος· καὶ εἰκότως· ὁ μὲν γὰρ γάμος καὶ αἱ ἄλλαι εὐωχίαι φιλίᾳ τινι γίνονται, ὁ δὲ ἔρανος ὡς ἕκαστός τι κομίσειεν. ἔρανος οὖν λέγεται τὸ ἀπὸ συμβολῆς δεῖπνον. E. Vulg. Εἰλαπίνη ἡ πολλῶν εὐωχία ἐν ᾗ κατὰ εἴλας πίνουσιν· ἔρανος ἡ ἐκ κοι-

[p] Serib. vid. περὶ τοῦ ἑ. π. et mox παρὰ μητρὸς πύθοιτο. Sed nimis impedita totius hujus loci argumentatio ut pro certo quicquam pronuntiem. BUTTM.

[q] Fragm. inc. 57. BUTTM.

[r] Ap. Eustath. ad h. l. τοῦ ποτ' ἐγίνετο, unde Clericus (fr. inc. 157.) fecit τοῦ προυγίγνετο, nescio quo auctore. BUTTM.

ὥς τέ μοι ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως δοκέουσι
δαίνυσθαι κατὰ δῶμα· νεμεσσήσαιτό κεν ἀνὴρ
αἴσχεα πόλλ' ὁρόων, ὅστις πινυτός γε μετέλθοι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν', ἐπεὶ ἂρ δὴ ταῦτά μ' ἀνείρεαι ἠδὲ μεταλλᾷς,
μέλλεν μέν ποτε οἶκος ὅδ' ἀφνειὸς καὶ ἀμύμων
ἔμμεναι, ὄφρ' ἔτι κεῖνος ἀνὴρ ἐπιδήμιος ἦεν·
νῦν δ' ἑτέρως ἐβάλοντο θεοὶ, κακὰ μητιόωντες,
οἳ κεῖνον μὲν ἄϊστον ἐποίησαν περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἐπεὶ οὔ κε θανόντι περ ὧδ' ἀκαχοίμην,

229. πόλλ'] πόλ', et 322. μᾶλον, et 347. ὄπη H. 232. Ϝοῖκος. 233. ἐπιδήμιος] ἐπὶ δήμιος H. 234. ἐβάλοντο] ἐβόλοντο, sic textus ab eadem manu, sed longe recentior addidit υ post ο primum et fecit ἐβούλοντο H. PORS. 235. περὶ] πέρι V. ib. ἄϜιστον. 236. οὔ κε] οὔτι H.

νοῦ εὐωχία. Ἡσίοδος (ἐ. 721.), Ἐκ κοινοῦ πλείστη τε χάρις [s], τὸ κόσμιον τῶν ἐράνων δηλῶν. εἰ γὰρ ἦν ἔρανος φειδωλῶς ἤσθιον ὡς ἴδια ἐσθίοντες. B. Q. 227. Ὥς τέ μοι] Τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι. τὸ δὲ ἑξῆς, ὅτι μοι δοκοῦσιν ὑβρίζοντες ὑπερφιάλως. Q. 228. Νεμεσσήσαιτο] Τὸ συναθροισθῆναι τοὺς μνηστῆρας οὕτως (ins. ὡς) ἔτυχε καὶ εὐωχεῖσθαι εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Ὀδυσσέως μέμψαιτο ἂν τις ἀνὴρ συνετός. Q. 231. Μεταλλᾷς] Πολυπραγμονεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μετάλλων. B. Ζητεῖς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν μέταλλα ψηλαφώντων. Pal. 232. Μέλλεν μέν ποτε] Αὕτη ἡ λέξις οὐδέποτε κεῖται παρὰ τῷ ποιητῇ ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ χρονικῶς, ἀλλ' ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ἐῴκει. E. (hic et ad δ'. 274.) Q. Vulg. 234. Νῦν δ' ἑτέρως βούλοντο] Ἤτοι ἐβουλεύσαντο. τινὲς δὲ γράφουσι, ἐβάλοντο θεοὶ, ἀντὶ τοῦ μετέβαλον. ἔχει μέντοι λόγον καὶ τὸ ἐβούλοντο ἤτοι ἐβουλεύσαντο, ὡς τὸ, Τρωσὶ δ' ἐβούλετο νίκην (Il. ή. 21.) E. Q. Ἐβούλοντο] Ἰωνικὴ συστολή. Τινὲς ἀντὶ τοῦ, οἱ θεοὶ κακὰ ἔβαλον. Pal. Porsonus de Harleiano scholio ita: "Scholiastes agnoscit ἐβούλοντο addens tamen τινὲς δὲ γρ. ἐβάλοντο θεοὶ ἀντὶ τοῦ μετέβαλλον."—Schol. Vulg.: Ἐβούλοντο] Ἠβούλοντο ἤθελον. Mirum si notissimam formam ἐβούλοντο revera sic explicarit Scholiastes. 236. Ἐπεὶ οὔ κε θανόντι] Ἐπεὶ ἐὰν Ὀδυσσεὺς μετὰ τῶν ἰδίων φίλων ἐδαμάσθη ἤτοι ἀπέθανεν ἐν τῷ Τρωϊκῷ πολέμῳ, οὐκ ἂν ἀκαχοίμην ἤτοι ἐλυπούμην. Q. Ἐπεὶ οὐ κέ· (sic.) PORS. ex Harl. 238. Ἠὲ φίλων] Τοὺς ἑτάρους ἀπὸ τῶν φίλων διαιρεῖ ὁ ποιητής. οἱ μὲν γὰρ ἑταῖροι οἱ προσοικειωθέντες κατὰ φιλίαν· οἱ δὲ φίλοι οἰκεῖοι καὶ κατὰ γένος προσήκοντες ὥσπερ ὁ ἔτης. ἔται γὰρ καὶ οἱ συνέστιοι, γείτονες δὲ οἱ πλησίον μένοντες· Γείτονες ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο (Od. δ'. 16.). καὶ ὅτι ἑταίρους [t] τοὺς συνδιαίτους καὶ ἠγαπημένους οἶδε, καί φησι, Ἐπεί οἱ

[s] Non pejor profecto hæc lectio quam vulgata (πλείστη δὲ) qua disjunguntur membra versus. BUTTM.

[t] Verba Καὶ ὅτι ἑταίρους sic littera majuscula distinguere debebam; novum enim scholium ordiuntur pendentque a σημειοῦνται (vid. not. ad ζ'. 8.). Paulo post ante φίλος γὰρ υἱὸς excidit: φίλοι δὲ οἱ οἰκεῖοι. Conf. schol. Vulg. ad 184. φίλος γὰρ τὸ τέκνον. —Versus finem turbatus sermo ita fere corrigi potest: Καταχεύμενος δὲ καὶ τοῦ φόβου τὴν φῦζαν ἑταίραν λέγει, φῦζα, λέγων, φόβου κρυόεντος ἑταίρη. BUTTM.

εἰ μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ,
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε·
τῷ κέν οἱ τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοὶ,
ἠδέ κε καὶ ᾧ παιδὶ μέγα κλέος ἤρατ' ὀπίσσω·
νῦν δέ μιν ἀκλειῶς ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο·
ᾤχετ' ἄϊστος, ἄπυστος, ἐμοὶ δ' ὀδύνας τε γόους τε
κάλλιπεν· οὐδ' ἔτι κεῖνον ὀδυρόμενος στεναχίζω
οἶον, ἐπεί νύ μοι ἄλλα θεοὶ κακὰ κήδε' ἔτευξαν.
ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Δουλιχίῳ τε, Σάμῃ τε, καὶ ὑλήεντι Ζακύνθῳ,

237. μετὰ Ϝοῖς. 239. Ϝοι παναχαιϜοί. 240. Ϝῷ. 241. ἀκλειῶς ἅρπυιαι] ἀκλεῶς ἅρπυαι H. 242. ἄϜιστος. 243. οὐδ' ἔτι] οὐδέ τι V. 244. θεοὶ ἄλλα ex emend. H. 246. Ζακύνθῳ] ζακύθῳ H.

ἑταῖρος ἔην εἰλαπιναστής (Il. ρ'. 577.)· καὶ Ἐρίηρας ἑταίρους τοὺς διὰ τὰς χρείας φίλους· καὶ τὸ, Τοῖος γάρ τοι (ins. ἑταῖρος) ἐγὼ πατρώϊός εἰμι, Ὥς τοι νῆα θοὴν τελέω καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός (Od. β'. 286.), καὶ, Ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑτάρους Αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι (291.). φίλος γὰρ υἱὸς, καὶ φίλη μήτηρ, καὶ φίλα γυῖα, καὶ φίλαι χεῖρες. Καὶ διακρίνων φησὶ, Ἐι μετὰ οἷς ἑτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δήμῳ Ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν. οὐκ ἂν φησι ἐλυπήθην εἰ ἐν τῇ Τροίᾳ μετὰ τῶν ἑταίρων ἀπώλετο πολεμῶν, ἢ εἰ κατεργασάμενος τὸν πόλεμον ἐπανελθὼν ἐν ταῖς χερσὶ τῶν οἰκείων ἐτελεύτησε. Καταχρώμενος δὲ καὶ τοῦ φόβου τὴν φῦζαν ἑτέρᾳ λέξει Φῦζα λέγει φόβου κρυόεντος ἑταίρη (Il. ι'. 2.)· καὶ, Ἄνεμον (scr. Ἴκμενον) οὖρον ἵει πλησίστιον ἐσθλὸν ἑταῖρον (Od. λ'. 7.). καὶ πάλιν ὅλων (scr. ὅλην) τὴν οἰκειότητα δηλῶν φησιν, Ὄφρα ἴδῃ πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε φίλους τε (Il. γ'. 163.), τὸν ἄνδρα, τοὺς συγγενεῖς, τοὺς οἰκείους. E. Q. Ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσε] Κατειργάσατο μεταφορικῶς. τολύπη γὰρ εἶδος βοτάνης θανασίμου· καὶ τὴν τῶν ἐρίων ἤδη κατειργασμένην εἴλησιν τολύπην λέγομεν. E. Cf. Vulg. 239. Τύμβον μὲν ἐποίησαν] Διὸ ἂν αὐτῷ ἐποίησαν τύμβον διὰ τὸ ἀποθανεῖν ἐν τῷ πολέμῳ. πρὸς τὸ πρῶτον δὲ ὑπήντησεν. B. 241. Ἅρπυιαι] Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαὶ, ἢ αἱ τιμωρητικαὶ θεαί. B. Νῦν τοὺς ἀνέμους τοὺς ἁρπακτικοὺς, ἢ τὰ ἁρπακτικὰ ὄρνεα. E. Δαίμονες, ἢ ἄνεμοι ἁρπακτικοί. Vulg. Ἀνηρείψαντο] Ἥρπαξαν ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν τὰ ἱερεῖα κατεργαζομένων. Pal. 242. Ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τὸ, οἴχετ' ἄϊστος[u], κατὰ ἀναφώνησιν. B. 244. Ἄλλα θεοί] Ἀναγκαῖον μὲν ἡ λύπη τοῦ πατρός· τῆς δὲ λύπης τὸ δεινὸν ὁ τῆς ἀπωλείας τρόπος. E. 245. Ὅσσοι γάρ] Διὰ τούτου ἀπολογίαν τοῦ μὴ ἐπιχαίρειν (scr. ἐπιχειρεῖν) ἐμφαίνει τὸ πλῆθος ἐξαριθμούμενος. διὰ δὲ τοῦ ἄριστοι δηλοῖ ὅτι οὐ πρὸς ἰδιώτας ἀλλὰ πρὸς πόλεις ὅλας ἐστὶν αὐτῷ ὁ ἀγών. ὅπερ ἐπισημαίνεται καὶ διὰ τοῦ, Ἰθάκην κατακοιρανέουσιν· ὥστε εἰκότως κρατεῖται. E. 246. Δουλιχίῳ] Νήσῳ κατὰ τὴν Κεφαληνίαν. Ζακύνθῳ, νήσῳ καὶ αὐτῇ τῆς Κεφαληνίας. Σάμῃ. τὴν Σάμον Σάμην εἶπε. ἔστι δὲ καὶ αὐτὴ κατὰ τὴν Κεφαληνίαν. Vulg. Σάμη τε] Τὴν Σάμον Σάμην καλεῖ. τρεῖς δὲ Σάμοι, Ἰωνικὴ, Κεφαλληνικὴ, Θρακική.

[u] Vid. ad α'. 1. not. BUTTM.

ἠδ᾽ ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην κατακοιρανέουσι,
τόσσοι μητέρ᾽ ἐμὴν μνῶνται, τρύχουσι δὲ οἶκον.
ἡ δ᾽ οὔτ᾽ ἀρνεῖται στυγερὸν γάμον, οὔτε τελευτὴν
ποιῆσαι δύναται· τοὶ δὲ φθινύθουσιν ἔδοντες
οἶκον ἐμόν· τάχα δή με διαῤῥαίσουσι καὶ αὐτόν.
Τὸν δ᾽ ἐπαλαστήσασα προσηύδα Παλλὰς Ἀθήνη·
ὢ πόποι, ἦ δὴ πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος
δεύῃ, ὅ κε μνηστῆρσιν ἀναιδέσι χεῖρας ἐφείη.
εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι

248. τρύχουσι] τρύχωσι H. ib. Ϝοῖκον. 251. διαῤῥαίσουσι] διαραίσουσι et sic sæpe in compositis H. ib. Ϝοῖκον. 252. ἐπαλαστήσασα] ἐπαλαιστήσασα V. 254. δεύῃ] δευείῃ pro v. l. κε] κεν V. 255. πρώτῃσι] πρώτοισι. et in marg. H.

B. Σάμος αὕτη κατὰ τὴν Κεφαλλήνην. Schol. Cod. Vind. 56. 249. Στυγερὸν γάμον] Αὐτῇ στυγερὸν διὰ τὴν πρὸς τὸν Ὀδυσσέα πίστιν· ἢ Τηλεμάχῳ στυγερὸν εἰ βούλοιτο ἰδεῖν ἄλλῳ συνοῦσαν τὴν μητέρα. E. Ἡ ἐμή φησι μήτηρ οὔτε ἀπαρνεῖται τὸν στυγερὸν τῶν μνηστήρων γάμον τῶν βιαζόντων αὐτὴν, οὔτε τέλος αὐτῷ δίδωσι, τὸν ἱστὸν ὃν ὡς ἐγγυητὴν ἐκείνοις δέδωκεν παρ᾽ ὅλην μὲν ἡμέραν ὑφαίνουσα, παρὰ δὲ τὴν τῆς ἡμέρας τελευτὴν ἐκλύουσα καὶ ἀφανίζουσα, ὡς μὴ πέρας λάβῃ τὸ ἔργον τὸ τοῖς μνηστῆρσιν αὐτοῖς καταθύμιον. Q. 251. Τάχα] Αὕτη ἡ λέξις οὐ τίθεται παρὰ τῷ ποιητῇ διστακτικῶς ὡς ἐν τῇ συνηθείᾳ, ἀλλ᾽ ἑκάστοτε ἀντὶ τοῦ ταχέως. Vulg. 252. Ἐπαλαστήσασα] Τὸ ἐπαλαστήσασα δηλοῖ τὸ ἐπὶ τοῖς λεχθεῖσιν ὡς ἀλάστοις καὶ δεινοῖς οὖσι δεινοπαθήσασα. ἐὰν δὲ ᾖ χωρὶς τοῦ ε, παλαστήσασα, ἔσται τῷ παλαιστῇ[x], ὅ ἐστι τῷ ἀγκῶνι (cod. Q. τῷ ἀγωνιστῇ) τῆς χειρὸς νύξασα. E. Q. Vulg. Ἀναστενάξασα, δεινοπαθήσασα. ἢ μετὰ τῶν παλαμῶν τύψασα αὐτόν. Pal. Παλλάς] Ἐπιθετικῶς ἡ Ἀθηνᾶ, ἀπὸ τοῦ πάλλειν τὸ δόρυ· ἢ ὅτι Πάλλαντα ἀνεῖλεν, ἕνα τῶν γιγάντων. Vulg. 254. Δεύει] Ἐν τῇ κατὰ Ἀριστοφάνην ἐγέγραπτο δεύῃ, ἵν᾽ ᾖ πρὸς τὸν Τηλέμαχον ὁ λόγος· ἀλλὰ μὴ πολλοὺς δεῖ[y]· καὶ τὸ πολλὸν συνάπτῃ (scr. -ει) τῷ δεύῃ. ποτὲ δὲ ἄμεινον ᾖ διὰ τοῦ ει γράφειν[z]. καὶ ἔστιν οἷον τῆς ἀρχαίας γραμματικῆς ἕν τι καὶ τοῦτο τῶν ὑπολελειμμένων. Q. Ἦ πολλὸν δεύει[a]] Ἐπὶ πολὺ λείπει τούτους τιμωρίαν ὑποσχεῖν. δεύει, ἐνδεῖ, λείπει. Vulg. 255. Εἰ γὰρ νῦν ἐλθών] Τὰ ἔπη ταῦτα ζητοῦμεν (ἐξαιτοῦμεν Q.), τὸ, Εἰ γὰρ νῦν ἐλθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι Σταίη ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε Τοῖος ἐὼν οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ᾽ ἐνόησα Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν

[x] De verbis παλαιστής, παλαστή et παλαστήσασα vid. Phryn. et Lobeck. p. 295. BUTTM.

[y] Scr. vid. ἀλλὰ μὴ, πολλὸν δεῖ. Nimirum ceteris δεύει erat pro impersonali δεῖ (vid. mox schol. vulg.) ut Od. ί. 540. ἐδεύησεν. BUTTM.

[z] Scr. μήποτε—γράφειν; ut sit commendatio scripturæ 2. pers. -ει pro -ῃ tanquam antiquioris. BUTTM.

[a] Hoc δεύει, quod est in antiquis edd. in recentioribus hic et mox mutatum est in δεύῃ. BUTTM.

σταίη, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε,
τοῖος ἐὼν, οἷόν μιν ἐγὼ τὰ πρῶτ' ἐνόησα
οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ πίνοντά τε τερπόμενόν τε,
ἐξ Ἐφύρης ἀνιόντα παρ' Ἴλου Μερμερίδαο·

257. ἐγὼ] ἐγὼν H. 258. Ϝοίκῳ.

τε· εἶτα μετ' ὀλίγον, Τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς, καὶ στῇ ἐν τοῖς μνηστῆρσι τερπόμενος, ἅπαντας ὠκυμόρους γενέσθαι. πῶς γὰρ ἂν ᾖ φοβερὸς ὁ εἰς ποτὰ καὶ τέρψιν δείπνων τρέψας τὴν διάνοιαν; πῶς οὐκ ἄτοπον τῷ Μέντῃ μὲν ὡμοιωμένην τὴν Ἀθηνᾶν, τῷ Ἀγχιάλου παιδὶ λεληθότως ἀσεβείας κατηγορεῖν τοῦ πατρός; εἰ γὰρ ὁ Ἶλλος θεοὺς σεβόμενος τὸ θανάσιμον φάρμακον ἔδωκεν, ὁμολογουμένως ἂν εἴη ἀσεβής[b]. Τὸ μὲν αὐτὸν (scr. πρῶτον) ζήτημα οὕτως ἂν λυθείη. εὔχεται γὰρ αὐτὸν ἰδεῖν ἐν τοῖς μνηστῆρσιν ἔχοντα πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, τῇ ἡλικίᾳ καὶ τῇ τοῦ σώματος ῥώμῃ τοῖον ἐόντα, οἷον τὰ πρῶτα ἐνόησα παρὰ τῷ Ἀγχιάλῳ ξενιζόμενον. τὸ δὲ λέγειν, πίνοντά τε τερπόμενόν τε, οὐ τῆς εὐχῆς ἐστι μέρος, τῆς δὲ πρὸς τὸν Ὀδυσσέα πατρικῆς ξενίας ὑπόμνησις. ἐπεὶ γὰρ ὡμοίωται Μέντῃ καὶ ἠρώτηται ὑπὸ Τηλεμάχου, Ἠὲ νέον μεθέπεις ἢ καὶ πατρώϊός ἐσσι ξένος (175.), καθόλου δὴ λέγει, Ξεῖνοι δ' ἀλλήλοις[c] πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι (187.). κατὰ μέρος δὲ ἐξηγεῖται, ὅτι ἐν οἴκῳ ἡμετέρῳ πολλάκις αὐτὸν εἶδον πίνοντά τε τερπόμενόν τε. τὸ οὖν, Τοῖος ἐὼν οἷόν μιν τὰ πρῶτ' ἐνόησα Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, οὐκ ἔχει ἀναφορὰν πρὸς τὸ, πίνοντά τε τερπόμενόν τε, ἀλλὰ πρὸς τὸ τῆς ἡλικίας ῥωμαλέον, οἷος ὤφθη ἐλθὼν τότε. καὶ ἐπὶ (scr. ἔστι) τὸ ἑξῆς, εἰ γὰρ νῦν ελθὼν δόμου ἐν πρώτῃσι θύρῃσι τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεὺς, ἔχων πήληκα καὶ ἀσπίδα καὶ δύο δοῦρε, πάντες τ' ὠκύμοροι γενοίατο πικρόγαμοί τε. ἐνθάδε μὲν οὖν τοιούτου ὀφθησομένου ἀνδρείου καὶ μετὰ ὅπλων χρείᾳ· ἐπὶ δὲ οἴκῳ τῷ ἡμετέρῳ ἐνόησα πίνοντά τε τερπόμενόν τε. Q. E.[d] 258. Πίνοντά τε τερπ. τε] Τὸν ἀγαθὸν πᾶς δείκνυσι καιρὸς, οἷος ἂν ᾖ ἐν τοῖς ἔργοις. Vulg. 259. Ἐξ Ἐφύρης] Κορίνθου. Ἔστι καὶ ἑτέρα πόλις Ἐφύρη ἡ λεγομένη Βαγγετία. B. Πόλις Θεσπρωτίας. δύο δέ εἰσιν, ἥ τε Θεσπρωτικὴ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος ἡ τῆς Ἤλιδος, καὶ ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον. E. Πόλεως Θεσπρωτίας. Ἐφύραι δὲ τρεῖς εἰσίν· ἥτε Θεσπρωτική, ἡ νῦν Κόρινθος, καὶ ἡ τρίτη Ἦλις. Vulg. Cf. Schol. β'. 328. Παρ' Ἴλου] Τινὲς Ἴροι γράφουσι[e] . . . παῖς καὶ Πρόξενος ἐν Ἠπειρωτικοῖς Ἰρόν φησι Μερμέρου παῖδα. Harl. Ἀνωτέρω μὲν γράψαντες λελύκαμεν τοῦ (scr. τὸ τοῦ), σταίη πήληκα καὶ δύο δοῦρε, ὅπέρ ἐστι τὸ πρῶτον ζήτημα. νῦν δὲ σκοπήσωμεν πῶς καὶ τὸ δεύτερον τοῦ, παρ' Ἴλου Μερμερίδαο. καί φαμεν ὡτωσὶ λύοντες, ὅτι ἀμφοτέρως (scr. -ω) εἶχον τὸ θανάσιμον φάρμακον, ὅ τ' Ἶλος καὶ ὁ Ἀγχίαλος· καὶ εἰ ἦν ἀσεβὲς τὸ διδόναι, ἀσεβὲς ἦν καὶ τὸ κεκτῆσθαι· (ins. εἰ δὲ μὴ ἀσεβὲς τὸ κεκτῆσθαι,) οὐδ' ἀσεβὲς τὸ διδόναι. ἀλλ' ὁ μὲν Ἶλος οὐκ ἔδωκε, τοὺς θεοὺς φάμενος εὐλαβεῖσθαι, ὁ δὲ Ἀγχίαλος

[b] Sententia sic fere supplenda εἰ γὰρ ὁ Ἶλος θεοὺς σεβόμενος τὸ θαν. φάρμ. οὐκ ἔδωκεν, ὁ δ' Ἀγχίαλος ἔδωκεν, ὁμ. ἂν εἴη ἀσεβής. BUTTM.
[c] Cod. Q. ἀλλήλοι: in loco ipso vulgatur ἀλλήλων. BUTTM.
[d] Posui scholium integrius ut est in Cod. Q.: ex cod. autem E. qui breviando multa pessumdedit, scripturam tamen aliquoties, et plerumque quidem tacitus, et supplevi et emendavi. BUTTM.
[e] Lege Ἴρου. Sequitur verbum, quod legere nequeo. PORS.

ᾤχετο γὰρ κἀκεῖσε θοῆς ἐπὶ νηὸς Ὀδυσσεύς,
φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη
ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας· ἀλλ' ὁ μὲν οὔ οἱ
δῶκεν, ἐπεί ῥα θεοὺς νεμεσίζετο αἰὲν ἐόντας·
ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν ἐμός· φιλέεσκε γὰρ αἰνῶς·
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς,
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·

260. κἀκεῖσε] καὶ κεῖσε W. 261. 262. 264. Fu. 265. ὁμιλήσειεν] ὁμηλήσειεν H.

ἔδωκεν, οὐδὲ εὐλαβήθη πρὸς τὴν δόσιν ὅτι οὐδὲ τὴν κτῆσιν. οὔτ' οὖν αὐτὸς οὔτε ὁ Ἶλος τοὺς θεοὺς εὐλαβήθησαν. ἀλλ' ὁ μὲν εἰς τὰς ἑαυτοῦ ἀνάγκας οὐκ ᾤετο εἰ ἐκέκτητο ἀσεβεῖν, τὸ δὲ ἄλλοις διδόναι πλημμέλειαν ἔχειν· ὁ δ' Ἀγχίαλος τῷ (scr. τὸ) δοῦναι Ὀδυσσεῖ φίλῳ ὄντι, ὃν ἴσον ἑαυτῷ τιμᾷν τις ἐχρῆν, οὐκ ᾤετο πλημμελὲς εἶναι. ὧν (ins. γὰρ) ἡ κτῆσις οὐκ ἄδηλος οὐδὲ ἡ τούτων μετάδοσις πλημμελής, εἰ φίλοι εἶεν οἱ λαμβάνοντες καθ' (scr. καὶ) ὧν ἡ κτῆσις εἰς τὰς ἀνάγκας οὐκ ἀσεβής, τούτων ἡ μετάδοσις τοῖς ἄγαν φίλοις οὐ νεμεσητή. διὸ τῷ μὲν Ἴλῳ οὐ μεταδόντι ἀπολογία, ὅτι μὴ ἄγαν αὐτὸν εἶχε φίλον, τῷ δὲ Ἀγχιάλῳ μεταδιδόντι οὐδεμία ἀσέβεια· φιλέεσκε γὰρ τὸν Ὀδυσσέα αἰνῶς. E. Q. 261. Φάρμακον διζήμενος] Προκατεσκεύασεν, ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ἀπὸ μιᾶς πληγῆς ἀναιροῦνται οἱ μνηστῆρες. E. Q. Vulg. Ὄφρα οἱ εἴη] Ζηνόδοτος, ὄφρα δαείη. ἐλέγχεται δὲ ἐκ τοῦ ἑπομένου, ἀλλὰ πατήρ οἱ δῶκεν. Harl. 262. Ἰοὺς χρίεσθαι] Ἐζήτηται πῶς ἐν τῇ Ἰλιάδι οὔτε τοὺς ἥρωάς φασι (ins. χρισθεῖσι) χρῆσθαι βέλεσι· τῶν γὰρ τοξευθέντων πολλοὶ σώζονται· οὔτε τὸν Ὀδυσσέα τόξῳ χρῆσθαί φασιν. ἀμέλει ἐν τῇ Δολωνίᾳ καὶ παρὰ Μηριόνου χρᾶται τόξῳ (Il. κ'. 260.) καὶ πάλιν, Τὸ δ' οὔποτε δῖος Ὀδυσσεὺς Ἐρχόμενος πόλεμόνδε ᾑρεῖτο (Od. φ'. 38.). ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ καὶ περὶ τῶν χρισθέντων ἰῶν φησι, καί, Αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους Εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν (ι'. 156.)· καί, Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι (θ'. 215.) δῆλον οὖν ὅτι προκατασκευάσματα τῆς μνηστηροκτονίας εἰσὶ καὶ τοῦ λέγειν, Ὄφρα μὲν αὐτῷ ἀμύνεσθαι ἔσαν ἰοί, Τόφρ' ὅγε μνηστήρων ἕνα γ' αἰεὶ ᾧ ἐνὶ οἴκῳ Βάλλε τιτυσκόμενος, τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον (χ'. 116.). ἦν γὰρ τὸ βέλος οὐ μόνον διὰ τοῦ σιδήρου ἀλλὰ καὶ διὰ τοῦ φαρμάκου ἀναιροῦν. ὅθεν οὐδὲ δέονται δευτέρας πληγῆς. E. Q. 263. Ἐπεί ῥα θεούς] Φασὶ[g], καὶ πῶς αὐτὸς κέκτητο εὐσεβὴς ὤν; ἀλλ' ὁ μὲν Ἶλος εἰς τὰς ἰδίας ἀνάγκας οὐκ ᾤετο τὴν κτῆσιν ἀσεβῆ. E. Θεοὺς αἰὲν ἐόντας] Δόξαι φέρονται περὶ τοῦ κόσμου, ὧν ἡ μὲν γενητὸν καὶ φθαρτὸν τοῦτον ὑποτίθεται ἡ δὲ γενητὸν μέν, ἄφθαρτον δέ· ἡ δὲ ἀγένητον μέν, φθαρτὸν δέ· ἡ δὲ ἀγένητον καὶ ἄφθαρτον, ἧς δόξης φαίνεται εἶναι καὶ Ὅμηρος· διὸ καὶ τοὺς θεούς, ἤτοι τὰ στοιχεῖα, αἰὲν ἐόντας λέγει. E. 264. Φιλέεσκε γάρ] Καὶ οἶδεν ὅτι κατ' ἐχθρῶν στήσεται (scr. χρήσεται). Vulg. 267. Θεῶν ἐν γούνασι] Ταῖς τῶν ἀστέρων κινήσεσιν, ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν γονάτων. ἀπὸ γὰρ τῆς τῶν ἀστέρων κινήσεως γί-

[g] Scriptum in Mediol. φησί; quod ratione non careat, si Homeromastigem mente concipias. Reposui tamen φασί, collatis aliis locis, maxime ad ι'. 47. ubi vid. BUTTM.

ἤ κεν νοστήσας ἀποτίσεται, ἦε καὶ οὐκὶ,
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι· σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα,
ὅππως κεν μνηστῆρας ἀπώσεαι ἐκ μεγάροιο.
εἰ δ' ἄγε νῦν ξυνίει, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων,
αὔριον εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
μῦθον πέφραδε πᾶσι, θεοὶ δ' ἐπιμάρτυροι ἔστων·
μνηστῆρας μὲν ἐπὶ σφέτερα σκίδνασθαι ἄνωχθι·
μήτηρ δ', εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι,
ἂψ ἴτω ἐς μέγαρον πατρὸς μέγα δυναμένοιο.
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα

269. ἐνὶ] ἐνοὶ H. 270. κεν] κε H. W. et inf. 295. 272. Ἀχαιϝούς. 273. ἐπιμάρτυροι] ἐπὶ μάρτυροι H. 275. ϝοι.

νονται τοῖς ἀνθρώποις τὰ εἱμαρμένα. Pal. hic et ad vers. 400. 268. Ἤ κεν νοστήσας] Καλῶς εἰς ἀμφιβολίαν κατέστησεν ἐπεγείρουσα τὸ μειράκιον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς ἐπιφορᾶς, σὲ δὲ φράζεσθαι ἄνωγα, δηλονότι μὴ περιμένοντα ἐκεῖνον. E. Q. 270. Ὅππως καὶ μνηστῆρας ἀπώσεαι] Τὸ τὴν Ἀθηνᾶν παροτρύνειν τὸν Τηλέμαχον εἰς ἀποσόβησιν τῶν μνηστήρων οὐκ ἄλλο αἰνίττεται ἢ ὅτι Ἀθηνᾶ λέγεται ἡ φρόνησις, ὑπὸ δὲ τῆς οἰκείας φρονήσεως ὁ Τηλέμαχος παρωτρύνθη τοὺς μνηστῆρας ἀποσοβῆσαι. E. 272. Αὔριον] Ψιλωτέον τὸ αὔριον· ἡ γὰρ αὐ δίφθογγος πρὸ συμφώνου ψιλοῦται, αὐλὸς, αὔρα· αὔω τὸ φλογίζω· αὔω δὲ, τὸ ξηραίνω, δασύνεται. E. Εἰς ἀγορήν] Ἵνα ἔχῃ μαρτυροῦν τὸ πλῆθος τῶν ἐκείνων δικαίων κολάσεων. Q. 275. Μητέρα δ' εἴ οἱ] Τῇ ἀρχαίᾳ συνηθείᾳ ἐγέγραπτο μῆρ'. τοῦτο ἀγνοήσας τις προσέθηκε τὸ α[h]. Ἢ στικτέον, μητέρα δὲ, ὑποκρινόμενον τὸν διασκεπτόμενον. τὸ μὲν ἀκόλουθον ἦν οὕτως· μητέρα δὲ, εἴ οἱ θυμὸς ἐφορμᾶται γαμέεσθαι, αὐτὴ ἀπίτω ἐς τὸ μέγαρον. οὐ γὰρ ἂν ἑτοίμως ἐδέξατο ὁ νεανίσκος ἐκδιῶξαι τὴν μητέρα[i]. E. Q. 276. Ἄψ] Ὀπίσω· καὶ ἀποκοπῇ τοῦ ω ὄπις, καὶ συγκοπῇ τοῦ ι ὄπς, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ τοῦ π καὶ ς εἰς ψ, ἄψ. B. Ἐπίῤῥημα συντακτικὸν καὶ καιροῦ παραστατικὸν, πάλιν, εἰς τοὐπίσω, καὶ ἐκ δευτέρου. Vulg. Barnes. Μέγα δυναμένοιο] Ἐν τῷ γάμῳ τῆς θυγατρὸς, οἷον πολλὴν οὐσίαν ἔχοντος καὶ μέγα ἰσχύοντος εἰς τὸ ἐκδοῦναι. Ἕδνα δὲ λέγει τὰ ὑπὸ νυμφίων διδόμενα παρὰ τὸ ἕδραν καὶ παραμονὴν προξενεῖν τῇ νύμφῃ. τὰ δὲ ὑπὸ πατρώων κειμήλια[k]. ἕδνα τὰ διδόμενα δῶρα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γυναικί· φερναὶ δὲ τὰ ὑπὸ τῆς γυναικὸς, παρὰ τὸ φέρειν εἰς εὐνήν. E. Q. 277. Οἱ δὲ γάμον] Συνεκδοχικῶς οἱ περὶ τὸν πατέρα καὶ τὴν μητέρα Ἀστεροδίαν. ἀδελφοὶ δὲ αὐτῆς Πολύμηλος, Ἀμάσικλος καὶ Λαοδίκη[l]. E. Ἔεδνα] Ἀπὸ τοῦ ἥδω, τὸ εὐ-

[h] Hucusque Porson. ex Harl. e quo solo istud compendium μῆρ' enotatum est; pro quo scholium vulg. (quod procedit usque ad v. διασκεπτόμενον) perverse exhibet μητέρα ἀντὶ τοῦ μῆτερ. Barnesius vero nescio unde edidit μῆτερ ἀντὶ τοῦ μήτηρ. Cf. supra ad v. 52. Ex Ambrosianis codd. loco horum cujusque Maius protulit vocem Ἄλλως, quasi a verbo τοῦτο novum scholium inciperet. BUTTM.

[i] Mens enarratoris est, Minervam, quæ voluerit dicere, *matrem dimitte*, sermonem suum corrigere, et, quasi præcedat nominativus, pergere ita, αὐτὴ ἀπίτω. BUTTM.

[k] Eustath. τὰ δὲ ἀπὸ τῶν πατέρων ἐπιμείλια (ex Il. ί. 147.) Sed κειμήλια repetitum etiam in schol. horum codd. ad β'. 195. ubi in schol. vulg. est μείλια. BUTTM.

[l] Vid. ad δ'. 797. BUTTM.

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
σοὶ δ' αὐτῷ πυκινῶς ὑποθήσομαι, αἴ κε πίθηαι·
νῆ' ἄρσας ἐρέτῃσιν ἐείκοσιν, ἥτις ἀρίστη,
ἔρχεο πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο·
ἤν τίς τοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι.
πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ, καὶ εἴρεο Νέστορα δῖον·
κεῖθεν δὲ Σπάρτηνδε παρὰ ξανθὸν Μενέλαον·
ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσῃς,
ἦ τ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίης ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσῃς, μηδ' ἔτ' ἐόντος,

278. ἕπεσθαι] ἕσεσθαι, H. ib. ϜέϜοικε. 280. ἐϜείκοσιν. 282. Ϝείπῃσι. 284. δῖϜον. 285. Σπάρτηνδε] Σπάρτην τε H. vide supra ad 93. PORS. ib. ΜενέλαϜον. 286. δεύτατος] δεύτερος pro v. l. ut videtur H. PORS. 287. ἀκούσῃς] ἀκούσεις ex emend. H. 288. primò erat ἦ τ' ἂν, nunc est εἴ τ' ἂν ex emend. H. 289. τεθνειῶτος] τεθνηῶτος ex emend. H. W.

φραίνω, τὰ ἡδονὴν ἐμποιοῦντα. B. Δῶρα τὰ διδόμενα ὑπὸ τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ. εἴρηται δὲ τὰ ἔεδνα τὰ τὴν ἕδραν καὶ παραμονὴν προξενίζοντα τῇ νύμφῃ. Vulg. Barnes. Cf. Schol. 276. 278. Ἕπεσθαι] Ἀκολουθεῖν. Harl. 279. Σοὶ δ' αὐτῷ] Τὰ μὲν γὰρ πρῶτα περὶ τῆς κτήσεως ἦν καὶ τῶν μνηστήρων καὶ τῆς μητρός· τὰ δὲ ἑξῆς πρὸς αὐτὸν μόνον, ὅσα ἔμελλεν ὠφεληθήσεσθαι ἐκ τῆς ἀποδημίας συντυχὼν τοῖς πρεσβυτέροις ἀνδράσι. E. Q. 283. Φέρει κλέος] Τὰς γὰρ φήμας εἰς Δία ἀναφέρουσιν. ἔνθεν καὶ πανομφαίου Διὸς εἰς ὃν πᾶσα φήμη καὶ κληδὼν ἀναφέρεται· ὄσσαν δὲ τὴν ἐκ θεῶν κληδόνα περὶ ἀγνοουμένων. E. Ἥτε μάλιστα φέρει] Κληδόνα καὶ φήμην περὶ ἀγνοουμένων. Κλέος] Νῦν κληδόνα τουτέστι κλέος καὶ δόξαν. Vulg. 284. Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον] Πέμπει αὐτὸν παιδευθησόμενον, καὶ ἅμα ἔνδοξον γενόμενον, ἐπεὶ διὰ πατέρα ἀπεδήμησεν. Vulg. Πέμπει αὐτὸν πευσόμενον παρὰ τοῦ Νέστορος· οὗτος γὰρ εἶχε τὴν ἀπὸ γήρως ἐμπειρίαν· εἶτα εἰς Σπάρτην πρὸς Μενέλαον· οὗτος γὰρ ἀπὸ τῆς ὀκταέτους πλάνης ἐπανεληλύθει νεωστί· κοινῶς δὲ δοξασθησόμενον διὰ τὴν ἀναζήτησιν τοῦ πατρός. E. Τῆς Ὀδυσσείας οὐκ ἐχούσης ἐξ αὐτῆς ποικιλίαν ἱκανὴν, τὸν Τηλέμαχον ἐξελθεῖν εἰς Σπάρτην καὶ Πύλον ποιεῖ, ὅπως ἂν τῶν Ἰλιακῶν ἐν παρεκβάσεσι πολλὰ λεχθείη διά τε τοῦ Νέστορος καὶ τοῦ Μενελάου. E. Παιδευθησόμενον αὐτὸν ὡς Νέστορα πέμπει. Περὶ δὲ τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου εἴπομεν (ins. εἰς τὸ), Πέμψον δ' ἐς Σπάρτην τε (93.) καὶ νῦν δὲ λεκτέον ὡς ὑπόθεσιν αὐτὴν πεποίηκεν ὁ ποιητὴς ποικιλίας λόγων καὶ ἐξαλλαγῆς ἰδεῶν, ἵνα μὴ μονότροπος ᾖ τῆς ποιήσεως ὁ τρόπος. Q. 285. Κεῖθεν δ' ἐς Σπάρτην τε] Πῶς εἰς Σπάρτην ἐλθὼν οὐ συντυγχάνει Ἰκαρίῳ; ἢ ἐπεὶ (f. ἐκείνου) καθ' Ὅμηρον ἐν Ἰθάκῃ ὄντος· ἢ ἀπέχθονται αὐτῷ αὐτός τε καὶ ἡ μήτηρ ἀναγκάζοντι αὐτὴν γαμηθῆναι, ὡς αὐτὴ φησι, Μάλιστα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες Γήμασθαι (τ'. 158.) E.Q. 289. Εἰ δέ κε τεθνειῶτος] Ἐναντίον τοῖς προ-

νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
σῆμά τέ οἱ χεῦσαι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι
πολλὰ μάλ᾽, ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δοῦναι.
αὐτὰρ ἐπὴν δὴ ταῦτα τελευτήσῃς τε καὶ ἔρξῃς,
φράζεσθαι δὴ ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ὅππως κεν μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδόν· οὐδέ τί σε χρὴ
νηπιάας ὀχέειν, ἐπεὶ οὐκ ἔτι τηλίκος ἐσσί.
ἢ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης
πάντας ἐπ᾽ ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα;
καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ᾽ ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ᾽, ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα θοὴν κατελεύσομαι ἤδη,
ἠδ᾽ ἑτάρους, οἵ πού με μάλ᾽ ἀσχαλόωσι μένοντες.
σοὶ δ᾽ αὐτῷ μελέτω, καὶ ἐμῶν ἐμπάζεο μύθων.
Τὴν δ᾽ αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ξεῖν᾽, ἤτοι μὲν ταῦτα φίλα φρονέων ἀγορεύεις,

291. χεῦσαι] χεῦαι W. ib. κτερεΐξαι] κτερέϊξον pro v. l. H. ib. Fοι. 292. FέFοικε. 295. κεν] δὴ V. 297. ὀχέειν] ὀχεύειν ex emend. H. 298. ἢ] ἦ W. ib. ἔλλαβε] ἔλαβε H. ib. δῖFος. 299. ἐπεὶ] ἐπεί ῥ᾽ ex emend. H. 300. Fοι. 302. ἔσσ᾽] ἔσο V. ib. Fείπῃ. 303. κατελεύσομαι] καταλεύσομαι H. 304. ἀσχαλόωσι] ἀσχολόωσι H.

ειρημένοις ὅπου μαντεύεται τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. ἀναγκαίως ποικίλας ἐκφέρει τὰς γνώμας, ὑπὲρ τοῦ μὴ πάντα προσανέχειν αὐτὸν τῇ Ὀδυσσέως παρουσίᾳ (Q. ἐπανέχειν—τῆς—ας). E. Q. Τεθνηῶτος διὰ τοῦ η. Harl. 291. Κτερέϊξον] Τὰ κάτω τῆς ἔρας νενομισμένα τοῖς νεκροῖς ἐπιτάφια, ἢ τὰ ἐναγίσματα, ἢ καθάρματα. κυρίως δὲ τὰ ἐπὶ τοῖς κτεινομένοις ἐντάφια, ἀπὸ τοῦ ἱκετήριόν τι εἶναι. E. 294. Φράζεσθαι] Γενναίως χρῆται τῇ συμβουλῇ. οὐ γὰρ σπείσασθαι τοῖς μνηστῆρσιν αὐτὸν ἀξιοῖ καὶ τέρπεσθαι τοῖς ἰδίοις ὅπως οἱ πολλοὶ ὑπ᾽ ἀργίας συμβουλεύειν εἰώθασιν, ἀλλὰ τιμωρίαν παρὰ τῶν ἀδικησάντων λαβεῖν. E. Q. 297. Νηπιάας ὀχέειν (Vulg. νηπιάχοις ὀχεύειν)] Τὰ νέων φρονεῖν καὶ φέρειν· ἢ ὀχεῖσθαι ὑπὸ νεότητος, τουτέστιν ἄφρονα εἶναι. Q. Vulg. Τηλίκος ἐσσί] Τὸ ἐσσί γίνεται ἐκ τοῦ ἔω, ἐμὶ, ἔς. οὐδέποτε δὲ ῥῆμα μονοσύλλαβον βραχυκαταληκτεῖ πλὴν τοῦ θές, δός, ἕς. γίνεται δὲ προσθήκῃ τοῦ ἑτέρου σ, ἐσσ. ἐπεὶ δὲ πάλιν λέξις Ἑλληνικὴ οὐδέποτε καταλήγει εἰς δύο σύμφωνα τὰ αὐτὰ, προσθήκῃ τοῦ ι γίνεται ἐσσί. E. 298. Ἦ οὐκ ἀΐεις] Ἐξ ὁμοίων ἡ τροπή. καὶ οὗτοι γὰρ ὅσον ἐφ᾽ ἑαυτοῖς καὶ Πηνελόπην ἐμοίχευσαν καὶ τὴν βασιλείαν ἀφείλοντο. E. 300. Αἴγισθον] Οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸν Κλυταιμνήστρας ὑπὸ παιδὸς φόνον[m]. E. Ἔκτα] Πολλοὶ συστέλλουσι τὸ α τοῦ ἔκτα, νομίζοντες ἀποκοπὴν εἶναι τοῦ

[m] Cf. ad γ΄. 303. cum not. BUTTM.

ὥς τε πατὴρ ᾧ παιδὶ, καὶ οὔποτε λήσομαι αὐτῶν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρα λοεσσάμενός τε, τεταρπόμενός τε φίλον κῆρ,
δῶρον ἔχων ἐπὶ νῆα κίῃς, χαίρων ἐνὶ θυμῷ,
τιμῆεν, μάλα καλὸν, ὅ τοι κειμήλιον ἔσται
ἐξ ἐμεῦ· οἷα φίλοι ξεῖνοι ξείνοισι διδοῦσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
μή μ' ἔτι νῦν κατέρυκε, λιλαιόμενόν περ ὁδοῖο·
δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοῦναι φίλον ἦτορ ἀνώγει,
αὖτις ἀνερχομένῳ δόμεναι οἶκόνδε φέρεσθαι,
καὶ μάλα καλὸν ἑλών· σοὶ δ' ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὄρνις δ' ὣς ἀνόπαια διέπτατο· τῷ δ' ἐνὶ θυμῷ
θῆκε μένος καὶ θάρσος, ὑπέμνησέν τέ ἑ πατρὸς

308. Ϝῷ. 310. τε secundum omittit H. 314. τὸν δ' ἀπαμειβομένη προσέφη γ. α. ex emend. sed manus antiquæ H. primo scripta erat vulgata lectio. Sed hoc in omnibus locis intelliges, ubi emendationem simpliciter memoro. PORS. 315. μή μ' ἔτι] μηκέτι V. 317. Ϝοἶκόνδε. 319. Ϝειποῦσ'. 320. ἀνόπαια] ἀνοπαῖα. V. 321. Ϝε.

ἔκτανε· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ἐκτείνει. Q. 308. Ὥστε πατήρ] Μιμούμενος πατρικὸν ξένον ἐπιτιμήσει ἐχρήσατο. ὁ δὲ συνετῶς οὐκ ἐδυσχέρανεν, ἀλλὰ καὶ χάριν ὁμολογεῖ. E. 313. Διδοῦσι] Ἀπὸ τοῦ διδῶ. οἶδε δὲ αὐτοῦ τὴν κλίσιν ὁ ποιητής· Δῶρα μὲν οὐκέτ' ὀνοστὰ διδοῖς (Il. ί. 164.)· οἶδε δὲ καὶ τὸ δίδωμι E. Q. (sed Q.: οἶδε καὶ τὴν δύναμιν.). 316. Δῶρον δ' ὅ τοι καί μοι (sic text. sed e correct.)] Γράφεται, ὅτι κέν μοι. Pal. 317. Αὖτις ἀνερχομένῳ] Ὑποστρέφοντι ἐκ τῆς Ἰταλίας. Vulg. 318. Ἄξιον ἔσται ἀμοιβῆς] Ἀξίως ἀμείψεται, ἢ τοὐναντίον παρ' ἐμοῦ καλὸν δῶρον λάβοις ἂν, ὥστε ἄξιον ἀμοιβῆς γενέσθαι. καὶ γὰρ οἱ ξενισθέντες ἐδίδοσαν δῶρα· Βελλεροφόντης δὲ χρυσοῦν ποτήριον. (Il. ζ'. 220.) Q. Vulg. 320. Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια] Εἶδος ὄρνιθος, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω πέτεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄνω ἔχειν τὰς ὦπας. B. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀνόπαια προπαροξυτόνως ἀναγινώσκει ὄνομα ὄρνιθος λέγων· ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς ἀνόπαια ἀντὶ τοῦ ἀοράτως, ἵν' ᾖ οὐδέτερον πληθυντικὸν, ὡς τὸ Πυκνὰ μάλα στενάχων (Il. σ'. 318.)· διὸ καὶ προπερισπαστέον φησίν. οἱ δὲ, ἀνὰ ὀπὴν, ἣ καὶ καπνοδόχος καλεῖται. Καλῶς (κακῶς em. Mai.) δὲ ὁ Ἡρακλείδης φησὶν, ἐν ταῖς ὁμοιότησι μὴ ἐπιφέρεσθαι τὸ ὄρνις, τὸ κύριον. ἔλαθε γὰρ αὐτὸν τὸ, Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος (Il. ξ'. 290.). Ἄλλως. Οἱ μὲν ἀντὶ τοῦ, ταχέως ὥρμησεν. ἔστι γὰρ εἶδος ὀρνέου. οἱ δὲ προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἀοράτως. οἱ δὲ ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῆς καπνοδόχου, ἣν ὀπὴν λέγουσι Φωκεῖς. ἔνιοι δε ἀνὰ τοὺς[n] ὦπας ὅ ἐστι τοὺς ὀφθάλμους. E. Q. Cf. Vulg. 321. Θῆκε μένος] Τὸ μένος ἐπὶ ψυχικῆς προθυμίας λαμβάνεται, τὸ δὲ θάρσος ἐπὶ τῆς ἀνδρείας. Διαφέρει δὲ θάρσος θράσους. τὸ μὲν γὰρ θάρσος εὔλογόν ἐστι παράστημα τῆς ψυχῆς, τὸ δὲ θράσος τοὐναντίον. E. Ἔθηκε δὲ εἰς τὴν ψυχὴν

[n] Sic e schol. vulg. male in Mediol. ἀντὶ τοῦ. BUTTM.

μᾶλλον ἔτ' ἢ τὸ πάροιθεν· ὁ δὲ, φρεσὶν ᾗσι νοήσας,
θάμβησεν κατὰ θυμόν· ὀΐσσατο γὰρ θεὸν εἶναι.
αὐτίκα δὲ μνηστῆρας ἐπῴχετο ἰσόθεος φώς·
Τοῖσι δ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτὸς, οἱ δὲ σιωπῇ
εἵατ' ἀκούοντες· ὁ δ' Ἀχαιῶν νόστον ἄειδε
λυγρὸν, ὃν ἐκ Τροίης ἐπετείλατο Παλλὰς Ἀθήνη.
Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδὴν
κούρη Ἰκαρίοιο περίφρων Πηνελόπεια·

322. φρεσὶ Fῇσι. 323. ὀΐσσατο] ὀΐσατο W. 324. Fισόθεος.
326. ἈχαιFῶν.

τοῦ Τηλεμάχου μένος καὶ προθυμίαν τῆς τοῦ πατρὸς ἀναψηλαφήσεως καὶ τοῦ φόνου τῶν μνηστήρων νῦν παρὸ [o] πρότερον. Q. 324. Αὐτίκα] Καλῶς τὸ αὐτίκα· οὐ γὰρ ἔδει ἐγχρονίζοντα παρέχειν αὐτοῖς ὑποψίαν τῆς συνουσίας τοῦ ξένου. E. Pal. 325. Ἀοιδός] Οὗτος ὁ ἀοιδὸς ἀδελφὸς ἦν Χαρίου τοῦ [p] Κλυταιμνήστρας ᾠδοῦ, συνάρας ἀπὸ Λακεδαίμονος Ἰθάκῃ [q]. E. 326. Εἵατ' ἀκούοντες] Δασυντέον τὸ εἵατο· ἕατο γάρ ἐστι. τὸ δὲ ι προσελθὼν τηρεῖ αὐτοῦ τὸ πνεῦμα, ἕως εἵως, ἕνεκα εἵνεκα. οὐδὲ μάχεται τὸ εἵλως ἀπὸ τοῦ ἕλως (scr. Ἕλος) γεγονός. οὐ γὰρ δισσὸν τὸ τῆς χρήσεως οὐδὲ ἔστι τις ἕλως, ἀλλ' αὐτόθεν παρὰ τοῦ ἕλως (scr. Ἕλος) ἐσχηματίσθη ποιητικῷ πλεονασμῷ [r]. E. Q. 327. Ἐπετείλατο] Φησὶν ὅτι ἡ Ἀθηνᾶ προσέταξε τῷ Φημίῳ ἵνα τὸν ἐκ τῆς προνοίας νόστον τῶν Ἀχαιῶν εἰς οἰκείαν ἀοιδὴν ἔχῃ (f. ἐνθῇ). οὐκ ἄλλο δὲ τοῦτο αἰνίττεται ἢ ὅτι Ἀθηνᾶ λέγεται ἡ φρόνησις, ὑπὸ δὲ τῆς οἰκείας φρονήσεως συνῆκεν ὁ Φήμιος τὸ ἀείδειν τὸν νόστον τῶν Ἀχαιῶν. Ἀποροῦσι δέ τινες λέγοντες διατί ὁ Φήμιος τοῦτο ποιεῖ; καὶ ταῦτα τῆς Πηνελόπης ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ᾠδῇ δακνομένης. καί φαμεν ὅτι οἰκονομικῶς ὁ Φήμιος τοῦτο ποιεῖ [s] ἵνα τῆς τοιαύτης ἀοιδῆς τοῦ Φημίου ἡ Πηνελόπη ἀκροωμένη τοῦ οἰκείου ἀνδρὸς μνημονεύῃ καὶ ἀποσοβῇ τοὺς μνηστῆρας. E. 328. Ὑπερωϊόθεν] Κωλύεται τὰ περὶ Ὀδυσσέως λέγειν ὁ ἀοιδὸς, ἐπεὶ τάχα ἀκούσας ὁ Τηλέμαχος οὐκ ἂν ἐπεδήμησε (scr. ἀπεδ.), καὶ οἱ μνηστῆρες ἀπηλλάττοντο τῆς Πηνελόπης, οὕτω δὲ ἡ πᾶσα οἰκονομία τῆς ὑποθέσεως διελύετο. Q. 329. Πηνελόπεια] Ὥσπερ

[o] Vid. not. ad 163. BUTTM.

[p] Charium, Clytæmnestræ cantorem nominari cœptum in Posthomericis, cum Charidemo ejusdem hominis nomine in schol. ad γ'. 267. conciliandum sic puto, ut ibi pro Χαρίδημον cum Eustathio scribatur Χαριάδην, id quod compendio scriptum in illud facile abiit. Nam Χάριος et Χαριάδης nonnisi duplex forma est ejusdem nominis ut Θέσπιος et Θεσπιάδης et similiter multa alia. HEINRICH.

[q] Immo Πηνελόπῃ; ut hanc igitur et Clytæmnestram, sorores patrueles, duo fratres cantores Lacedæmone, alter illam in Ithacam alter hanc Mycenas secutus sit. Vide ampliora in scholiis ad γ'. 267. ubi pro Chario *Charidemum* dictum Clytæmnestræ cantorem, et præterea duo alia ejusdem nomina invenies. BUTTM.

[r] Ex perversa hujus scholii oratione hic qualiscunque sensus est eliciendus. Diphthongum ει asperum non admittere nisi ubi poetica sit ectasis litteræ ι, ut in εἵατο, εἵως, εἵνεκα. Neque adversari huic regulæ vocem εἵλως: quamvis enim hæc non ex alio ejusdem sensus vocabulo ἕλως productione facta sit, derivari tamen illam ab nomine urbis Ἕλος, ita ut ex hoc statim, pleonasmo illo alias poetico, formatum sit appellativum εἵλως. Conf. Lex. de Spirit. Valck. p. 240. BUTTM.

[s] H. e. Phemius, e consilio Homeri ad œconomiam Odysseæ spectante, ita facit. Ne forte corrigas ὁ ποιητὴς τοῦτο ποιεῖ. BUTTM.

κλίμακα δ' ὑψηλὴν κατεβήσατο οἷο δόμοιο,
οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο.
ἡ δ' ὅτε δὴ μνηστῆρας ἀφίκετο δῖα γυναικῶν,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο,
ἄντα παρειάων σχομένη λιπαρὰ κρήδεμνα·
ἀμφίπολος δ' ἄρα οἱ κεδνὴ ἑκάτερθε παρέστη·
δακρύσασα δ' ἔπειτα προσηύδα θεῖον ἀοιδόν·
Φήμιε, πολλὰ γὰρ ἄλλα βροτῶν θελκτήρια οἶδας,
ἔργ' ἀνδρῶν τε θεῶν τε, τά τε κλείουσιν ἀοιδοί·
τῶν ἕν γέ σφιν ἄειδε παρήμενος· οἱ δὲ σιωπῇ
οἶνον πινόντων· ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς
λυγρῆς, ἥτε μοι αἰεὶ ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
τείρει· ἐπεί με μάλιστα καθίκετο πένθος ἄλαστον·

330. κατεβήσατο Fοῖο. 332. δῖFα. 335. Fοι. 337. Fοῖδας. 338. Fέργ'. 339. παρήμενος] παρείμενος H. 340. ἀποπαύε'] ἀποπαῦ H. ἀπόπαυε V. ib. Fοῖνον

ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος τὸ περιμάχητον πρόσωπον Ἑλένης ἐνεφάνισεν ἡμῖν ὁ ποιητὴς οὕτω καὶ νῦν τὴν περιμάχητον σωφροσύνην Πηνελόπης. καὶ Ἑλένη γὰρ ἐπιφοιτᾷ τῷ ἀρίστῳ (Od. δ'. 121.), καὶ Ἀρήτη τοὺς Φαίακας οὐ φεύγει (η'. 141.) E. Q. *Alter* scribit in cod. Vind. 5. post hunc versum legi istum: [t] Ἐξ ποσὶν ἐκβεβαῦῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. 330. Κλίμακα δ' ὑψηλήν] Καὶ πῶς ἤρχετο πρὸς ἐραστάς; ἀλλ' ἐνικᾶτο τῷ διὰ τῆς Ὀδυσσέως μνήμης πένθει, καὶ παύειν ἄλλως τὸν ἀοιδὸν οὐκ ἐδύνατο. ἄλλως τε περὶ τὸν ἐχέφρονα πόσιν φιλόστοργον ἦθος ἀποδείκνυσι, τῶν ἐραστῶν ἕκαστον ἐκπαιδεύουσα πρὸς σωφροσύνην. οὐ γὰρ ἁπλῶς βιάσασθαι τὴν γυναῖκα τοῖς μνηστῆρσιν ὥριστο, ἀλλὰ νόμῳ γαμεῖν τὸν ἀρεσκόμενον αὐτῇ. E. Q. Κατεβήσετο (sic in ed. ant. non -ατο)] Κατῆλθεν. Vulg. 334. Ἄντα παρειάων] Τὸ, ἄντα παρειάων σχομένη, οὐ πάρεργον, ἀλλὰ δηλαδὴ καθελοῦσα τῆς κεφαλῆς μετὰ χειρῶν εἶλε· καὶ ἄλλως παρ' Ὀδυσσέως ἔμαθε κρύπτειν ἐν συμποσίοις τὸ δάκρυον. ἀλλ' οὐδὲ [u] τῆς στάσεως τῶν θεραπαινῶν ἡ κατάστασις ὑποφαίνει τῆς δεσποίνης τὴν κατάστασιν. (sequuntur verba τουτέστι προκαλυψαμένη κ. τ. λ. quæ vide mox in scholio cod. Q.) E. Τὸ δὲ ἄντα παρειάων οὐ πάρεργον οὐδὲ ἑτερόῤῥεπές· ἀλλὰ πρὸ τῶν παρειῶν παρασχοῦσα, τουτέστι προκαλυψαμένη τῷ καλύμματι τοῦ προσώπου, φησὶν ὁ ποιητὴς, καὶ πρὸ τῶν λόγων σωφροσύνην αὐτῆς ἐκφαίνων. Q. 337. Οἶδας] Τὸ (scr. τῷ) οἶδας οὐκ ἐχρήσατο.—Ζηνόδοτος γράφει εἴδεις, καὶ Ἀρίσταρχος οὐ δυσχεραίνει τῇ γραφῇ. Harl. 340. Ταύτης δ' ἀποπαύε' ἀοιδῆς] Δέδιε γὰρ μὴ θάνατον

[t] Versus iste, qui nescio quo casu in textum Vind. 5. se insinuavit, videtur esse alicujus eorum poëtarum qui Homeri carmina in jocularem sermonem transformare conabantur. Talem enim non dedecebat, de Penelope, quæ duabus famulis innixa prodierat et in ipso limine constiterat, dicere Ἐξ ποσὶν ἐμβιβαῦῖα τριδάκτυλος ἐξεφαάνθη. BUTTM.

[u] ἀλλ' οὐδὲ—ἡ κατάστασις, intell. πάρεργος e superioribus, et post ὑποφαίνει ins. γάρ. BUTTM.

τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, μεμνημένη αἰεὶ
ἀνδρὸς, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
μῆτερ ἐμὴ, τί τ' ἄρ' αὖ φθονέεις ἐρίηρον ἀοιδὸν
τέρπειν, ὅππῃ οἱ νόος ὄρνυται; οὔ νύ τ' ἀοιδοὶ
αἴτιοι, ἀλλά ποθι Ζεὺς αἴτιος, ὅστε δίδωσιν
ἀνδράσιν ἀλφηστῇσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν ἑκάστῳ.
τούτῳ δ' οὐ νέμεσις, Δαναῶν κακὸν οἶτον ἀείδειν·
τὴν γὰρ ἀοιδὴν μᾶλλον ἐπικλείουσ' ἄνθρωποι,
ἥτις ἀκουόντεσσι νεωτάτη ἀμφιπέληται.
σοὶ δ' ἐπιτολμάτω κραδίη καὶ θυμὸς ἀκούειν·
οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ
ἐν Τροίῃ, πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι φῶτες ὄλοντο.
ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

346. ἄρ' αὖ] ἄρα W. 347. ὅππῃ] ὅπῃ W. ib. Ϝοι. 349. Ϝεκάστῳ. 356. Ϝοῖκον. Ϝέργα.

Ὀδυσσέως φῆσας ἀναπτερώσῃ τοὺς μνηστῆρας. E. 344. Καθ' Ἑλλάδα] Ἑλλάδα τὴν Θεσσαλίαν φησί. Ἑλλὰς γὰρ πόλις Θεσσαλίας· Φεύγων ἔπειτ' ἀπάνευθε καθ' Ἑλλάδα[x] (Il. ί. 474. s. 478.) E. 346. Φθονέεις] Λαμβάνεται ἐπὶ τοῦ λύειν (scr. κωλύειν ex Eust.) καὶ μέμφεσθαι. γράφεται δὲ καὶ φθονέεις ἀντὶ τοῦ συνετίζεις[y]. E. Ἐρίηρον ἀοιδόν] Τὸν ἄγαν ἁρμόζοντα τὴν φωνὴν αὐτοῦ πρὸς τὸ μέλος τῆς κιθάρας. E. 349. Ἀλφηστῇσιν] Ἐπινοητικοῖς, ἐφευρετικοῖς, ἀπὸ τοῦ ἀλφῶ, τὸ εὑρίσκω (cod. B. ψηλαφῶ), ἀφ' οὗ καὶ τὸ ἄλφα. B. E. 352. Νεωτάτη ἀμφιπέληται] Περί τινων λέγεται συντελεσθῆναι. Vulg. 353. Ἐπιτολμάτω] Ὑπομενέτω. διὰ τῆς τόλμης ὑποφαίνει τὸ τοῦ πάθους μέγεθος. E. 354. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεύς] Ὡς πεπαιδευμένος ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ἤδη καὶ συμβουλεύει τῇ μητρὶ, οὐκ ἐξαίρετον λέγων δυστυχεῖν τὸν πατέρα. τοιαῦτα δέ φησιν εἰς ῥαθυμίαν τοὺς μνηστῆρας προκαλούμενος ὥστε μένειν ἀπαραφυλάκτως τὸν Ὀδυσσέα. E. Q. Ἄτοπον δὲ καὶ τὸν μὴ δυνάμενον τὰς πράξεις τῶν μνηστήρων κωλύειν ἀτόπως (scr. ἀποτόμως, vel ἀόκνως) τούτοις ἐπιτιμᾷν. Ὑφ' ἓν δέον ἀναγνωσθῆναι τὸν στίχον, Οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς οἶος ἀπώλεσε νόστιμον ἦμαρ. E. Cf. sq. 355. Ἐν Τροίῃ· πολλοί] Διασταλῶς (Vulg. διαστολῇ) ἀναγνωστέον. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς οὐκ (Vulg. οὐ γὰρ Ὀδυσσεύς: addend. vid. μόνος) ἐν Τροίᾳ ἀπώλετο. Q. Vulg. 356. Ἀλλ' εἰς οἶκον] Ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος εὐπρεπῶς εἶχον οἱ στίχοι πρὸς Ἀνδρομάχην (Il. ζ'. 490.) καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστήρων (Od. φ'. 350.). Q. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα] Ὅσοι μεταγράφουσι, Ἀλλὰ σύγ' εἰσελθοῦσα[z], καὶ πάλιν, Θαμβήσασα (ins. πάλιν) θαλαμόνδε βεβήκει, ἀγνο-

[x] Vulgatur ibi δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο: noster nisi memoriter recitat, habuit καθ' Ἑλλάδα καλλίγυναικα. BUTTM.

[y] Videtur hoc verbum positum esse sensu reprehendendi, castigandi, sicut σωφρονίζειν. Variam autem lectionem fuisse credo φρονέεις, quod transitive vel causative usurpari potuisse censebant hi grammatici. BUTTM.

[z] Hoc ex Harleiano quoque scholio refert Porsonus. BUTTM.

ἱστόν τ' ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
ἔργον ἐποίχεσθαι· μῦθος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ἡ μὲν θαμβήσασα πάλιν οἶκόνδε βεβήκει·
παιδὸς γὰρ μῦθον πεπνυμένον ἔνθετο θυμῷ.
ἐς δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶ
κλαῖεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα φίλον πόσιν, ὄφρα οἱ ὕπνον
ἡδὺν ἐπὶ βλεφάροισι βάλε γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα,
πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.
τοῖσι δὲ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἤρχετο μύθων·
Μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες, ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες,
νῦν μὲν δαινύμενοι τερπώμεθα, μηδὲ βοητὺς
ἔστω· ἐπεὶ τόγε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν.

358. Ϝέργον. 359. Ϝοίκῳ. 360. Ϝοῖκόνδε. 363. Ϝοι. 365. ὁμάδησαν] ἠμάδησαν V. 370. τόγε] τόδε γε. Schol. in marg. διὰ τοῦ Γ¯ τόγε καλὸν H. γε tantum fuisse primo videtur sed δὲ ab eadem manu additum. PORS.

οῦντες (f. ἀπορουντες) ὡς σκληρῶδες, οἴκοι τὴν Πηνελόπην οὖσαν [a] προτάσσεσθαι οἴκαδε ἀπελθεῖν, ἀγνοοῦντες (f. ἀγνοοῦσιν) ὡς Ὅμηρος τὸν οἶκον ποτὲ μὲν καθολικῶς λαμβάνει ἄλλοτε δὲ μερικῶς ἐπὶ τοῦ ἀνδρῶνος ἢ τῆς γυναικωνίτιδος, ὡς ἐκεῖ, Σιγῇ δ' ἐξ οἴκοιο Φιλοίτιος ἆλτο θύραζε, Κλήϊσσεν δ' ἄρ' ἔπειτα θύρας εὐερκέος αὐλῆς (Od. φ'. 387.). E. Q. Ἀρίσταρχος δὲ ἀθετεῖ, ἄμεινον λέγων αὐτοὺς ἔχειν ἐν Ἰλιάδι, καὶ ἐν τῇ τοξείᾳ τῶν μνηστήρων. Q. Harl. Addit *Porsonus* ex alio scholio: ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γραφαῖς οὐκ ἦσαν. 360. Οἶκόνδε βεβήκει] Τὴν αἰφνίδιον σύνεσιν ἐκπλαγεῖσα τοῦ παιδός. Τὸ δὲ, ἔνθετο θυμῷ, τὸ παιδευτικὸν [b] ὅτι οὐ χρὴ εἰς τὴν τῶν λόγων δύναμιν. Q. 361. Μῦθον] Γρ. λόγον. Pal[c]. 365. Ὁμάδησαν] Ἐθορύβησαν κοινολογούμενοι περὶ τῆς Πηνελόπης, ὅτι συνετὴ γυνὴ, ὅτι εὔμορφος. ὅθεν Τηλέμαχος μὴ ἐνεγκὼν ἐξήλεγξε τὴν ὕβριν. E. Q. Ἐθορύβησαν· ὅμαδος γὰρ ὁ θροῦς. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ὁμοῦ ᾄδειν. B. Διὰ τὴν Πηνελόπην ἐθορυβήθησαν (sic) οἱ μνηστῆρες, ὅτι συνετὴ γυνὴ καὶ φρόνιμος. Pal. Ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα] Τὰ μεγάλα, τὰ ἀποτελοῦντα σκιὰν διὰ τὸ ὕψος. ἢ τὰ σκιώδη, τὰ κωλυτικὰ καύσωνος καὶ χιόνος (scr. χειμῶνος ex Eust.), πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ὑπαίθρων οἰκημάτων, οἷα τῶν ἀσκεπῶν ἡλιακῶν. E. 366. Κλιθῆναι] Ἤτοι μετὰ ταῦτα τοῦ κοιμηθῆναι ηὔξαντο ἐπεὶ ἐθαύμασαν αὐτὴν ἰδόντες. B. 370. Καλὸν ἀκουέμεν¯ ἐστὶν ἀοιδοῦ] Μικρὸν ἀνῆκεν ὁ ἀοιδὸς (κιθαρῳδὸς Q.) καὶ εὐθέως πᾶσα ἀκοσμία. ἄμεινον οὖν ἡγεῖται τοῦ ἀοιδοῦ ἀκούειν αὐτοὺς ἢ παρέχειν αὐτοῖς σχολήν. E. Q. 371. Τοιοῦδ' οἷος] Τοῦτο κατὰ

[a] Scr. προστάσσεσθαι. BUTTM.
[b] Scr. ὅτι οὐ χρὴ εἴργειν τὴν τ. λ. δύναμιν. BUTTM.
[c] Posui hoc, ut appareat in hoc etiam codice interdum glossas introduci cum sigla γρ. Vid. et ι'. 267. et cf. not. ad β'. 334. BUTTM.

ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε καθεζώμεσθα κιόντες
πάντες, ἵν' ὑμῖν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποείπω,
ἐξιέναι μεγάρων· ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσθαι,
κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,
αἴ κέ ποθι Ζεὺς δῶσι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ὀδὰξ ἐν χείλεσι φύντες
Τηλέμαχον θαύμαζον, ὃ θαρσαλέως ἀγόρευε.
  Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·

372. καθεζώμεσθα] καθεζόμεθα H. 373. ἀποϝείπω. 375. ϝοίκους. 377. ὀλέσσαι] ὀλέσθαι H. V. W. 379. αἴ κέ ποθί τε Ζεὺς δώσει H. Insertum est τε ab eadem manu ex recensione. Nempe duplex erat lectio ποθι et ποτε, ut liquet ex β'. 144. Adde quod unicus Hesychii codex habet, Αἴκε ποθὲ, ἐάν ποτε, fluctuante, ut videtur, librario. PORS. δῷσι W. ib. ϝέργα. 380. δόμον ε. ὄλυσθαι H. 383. αὖ] αὖτ' et 399. H. W.

τοῦ (scr. τὸν) Πυθαγόρου λόγον. ἐκεῖνος γάρ φησιν, ὡς ἔξω γενόμενος τοῦ σώματος ἀκήκοα ἐμμελῶς (ἐμμελοῦς em. Mai.) ἁρμονίας. E. Θεοῖς ἐναλίγκιος] Ἢ ταῖς μούσαις, ἢ ταῖς τῶν ἀστέρων ἀπηχήσεσι. Pal. Quanquam sæpius ordo in glossulis vulgatæ collectionis turbatus est, illud tamen præ ceteris mirum, hoc loco inter glossas ad κιόντες et ἀπηλεγέως legi hanc: Κατακείετε] κοιμᾶσθε: quam Barnesius delevit ut ad η'. 188. (dixerim potius ad [d]σ'. 408.) pertinentem. 373. Ἀπηλεγέως] Ἀποτόμως, ἀπαγορευτικῶς, ἀφροντίστως· ἀπὸ τοῦ ἀπό καὶ τοῦ λέγω (scr. ἀλέγω] τὸ φροντίζω. E. 374. Ἐξιέναι μεγάρων] Προλέγων πολλάκις ἀναπολόγητον αὐτοῖς παρίστησι τὴν κατηγορίαν, ὡς καὶ τῷ Αἰγίσθῳ. E. Q. 375. Ἀμειβόμενοι] Ἐκ διαδοχῆς ἀλλήλους καὶ ἀμοιβῆς ἀποδεχόμενοι εἰς τοὺς οἰκείους οἴκους, οὐκ εἰς τὸν ἐμόν. B. Ἤγουν κατ' ἀμοιβὴν ἀπερχόμενοι[e] καθεκάστην ταῖς ἰδίαις κατασκηνώσεσι. Pal. 378. Κείρετ'] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἵππων τῶν ἀπελθόντων ἐν χωραφίῳ[f], καὶ καταvεμομένων τὰ ἐν αὐτῷ. E. Ἐπιβώσομαι] Ἐπιβοήσομαι, κατὰ τροπὴν τοῦ ο καὶ η εἰς ω μέγα· ἐπιμαρτύρομαι, ἐπικαλέσομαι. E. 379. Δῶσι] Διαμερίζεται δῶ· τὸ δὲ σι κατ' ἐπέκτασιν. B. Παλίντιτα] Ὑπὲρ ὧν ἐξ ἑτέρου τιμωρία γίνεται. Vulg. Vid. et schol. 394. 380. Νήποινοι] Πολύποινοι· ἐκτὸς διοικήσεως (scr. δικήσεως)· ἤτοι ἀβοήθητοι, εἰρωνικῶς. E. 381. Ὀδάξ] Μετὰ τῶν ὀδόντων· ἀπὸ τοῦ δήκω, δήξω, δὴξ καὶ δὰξ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, ὀδὰξ, ἤτοι δακόντες τὰ χείλη. E. 383. Ἀντίνοος] Πρῶτος τῶν μνηστήρων ἀπὸ τοῦ ὑψηλῶς

[d] Plane cæcutiebam qui non statim viderem illum ipsum versum σ'. 408. in aliquibus olim exemplis hic etiam ante versum Ἠῶθεν δὲ lectum fuisse. BUTTM.
[e] Pro ἀπερχόμενοι iterum leg. ἀποδεχόμενοι. BUTTM.
[f] Χωράφιον, prædium, ager cultus. Vid. Ducangium. BUTTM.

Τηλέμαχ', ἦ μάλα δή σε διδάσκουσιν θεοὶ αὐτοὶ
ὑψαγόρην τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέως ἀγορεύειν·
μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων
ποιήσειεν· ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστι.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω,
καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, Διός γε διδόντος, ἀρέσθαι.
ἦ φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι;
οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· αἶψά τέ οἱ δῶ
ἀφνειὸν πέλεται, καὶ τιμηέστερος αὐτός.

387. ὅ τοι γενεῇ] ὅτι γενεήν. In schol. ὅ τοι H. 389. εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι] ἦ καί μοι νεμεσήσεαι W. Περ μοι καὶ habet ex emend. H. ib. κε Ϝείπω. 392. Ϝοι.

ἀγορεύειν. B. 386. Ἀμφιάλῳ] Τῇ ἀμφοτέρωθεν ῥεομένῃ ἐν θαλάσσῃ. B. 389. *Porsonus* ad lectionem vulgatam εἴπερ μοι καὶ ἀγάσσεαι refert, in margine cod. Harl. scriptum esse: ἐν ἐνίοις, νεμέσσηαι: et in alio scholio, εἰ καί μοι νεμεσσήσεαι. Ἀντίνοε] Πῶς Ἀντινόου εἰπόντος, Μή σέ γ' ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλῆα Κρονίων Ποιήσειεν, ὅ τοι γενεῇ πατρώϊόν ἐστιν, ὁ Τηλέμαχος ὥσπερ τοὐναντίον ἀκούσας φησὶ, Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι θεοῦ διδόντος ἀρέσθαι; εἰ μὲν γὰρ εἰρήκασι, βασιλῆά σε ποιήσειαν οἱ θεοὶ, ἀκόλουθον ἦν φάναι, καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι, ὡς καὶ αὐτοῦ ἐθέλοντος τὸν Δία δῆθεν πιστεῦσαι αὐτῷ τὴν βασιλείαν καὶ συνευχομένου· τῷ φαμένῳ δὲ, μὴ ποιήσειέ σε μηδὲ δοίη σοι ὁ θεὸς τὴν βασιλείαν, ἀλλ' οὐ τοὐναντίον ὅτι βασιλεῦσαι εὔχεται[g], ὥσπερ τί παραστῆσαι βούλεται ὁ Τηλέμαχος; Ῥητέον οὖν ὅτι ἐστὶ, τοῦτο, τὸ δεικτικὸν, καὶ οὐ κοινῶς τὸ προειρημένον ὑπὸ τοῦ Ἀντινόου ἀναφέρεται· ἀλλ' ὅτι ἡ περίοδος τοῦ λόγου ἀντέστραπται. ἔστι γὰρ αὕτη, Οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν, Αἶψά τέ οἱ δῶ Ἀφνειὸν πέλεται καὶ τιμηέστερος αὐτός· Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι Διός γε διδόντος ἀρέσθαι· Ἦ[h] φῂς τοῦτο κάκιστον ἐν ἀνθρώποισι τετύχθαι; καὶ ἐπάγει, καὶ μὴν οὐκ ἔστι κακόν· οὐ μὲν γάρ τι κακὸν βασιλευέμεν· διατί δέ; αἶψά τέ οἱ δῶ, καὶ τὰ ἑξῆς. Εἶτα περὶ μὲν τῆς βασιλείας φησὶ μὴ ἀμφισβητεῖν, περὶ μέντοι τοῦ κρατεῖν τοῦ ἑαυτοῦ οἴκου. ἀλλ' ἤτοι βασιλῆές εἰσιν Ἀχαιῶν καὶ ἄλλοι, καὶ τὰ ἑξῆς, ὡς τῆς βασιλείας μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τὸν βασιλέα ἐπὶ τῇ τύχῃ κειμένης, τῶν δὲ κτημάτων ὧν δέδωκεν ὁ βασιλεὺς ὀφείλοντα κύριον εἶναι ὃν (f. ᾧ) δέδωκε. Πᾶς οὖν ὁ λόγος ῥητορικὸς καὶ ἐνθυμηματικός. διὸ καὶ τῆς περιόδου ἀνηραμμένης προσήνεκται (scr. ἀντεστραμμένης προενήνεκται. E. Ἄλλως. Ὁ μὲν ηὔχετο μὴ τυχεῖν αὐτὸν τιμῆς· ὁ δὲ σαρκάζων αὐτόν φησι, βούλομαι βασιλεύειν, καὶ εἰ διδόασιν οἱ θεοὶ λάβοιμι ἄν· ἀλλ' ἐπειδή εἰσιν ἐπιτήδειοι εἰς βασιλείαν ἕτεροι, αὔταρκες ἐμοὶ τῶν ἐμῶν ἄρχειν. Ἠρέμα δέ πως παραδηλοῖ τῷ Ἀντινόῳ ὅτι, κἂν αὐτὸς ἐκβληθῇ τῆς τιμῆς, οὐκ ἀπονητὶ κρατήσει ὁ Ἀντίνοος ἢ ἕτερός τις τῶν μνηστήρων· εἶναι γὰρ καὶ ἄλλους ἐπιτηδείους εἰς τὸ ἄρχειν. E. Q. Καί κεν τοῦτ' ἐθέλοιμι] Τὸ ἰδιωτεύειν Διὸς βουλομένου· οὐδὲ γάρ ἐστι πάνυ κακόν (ol.

[g] Legendum puto: ἀλλὰ τοὐναντίον, ὅτι βασιλεῦσαι εὔχεται sc. ἀκόλουθον ἦν φάναι. Sequentia autem sic, ὥστε τί—; h. e. Quid ergo significare vult. T.? BUTTM.
[h] Sic in edd. quoque Homeri antiquioribus; non ἦ: recte. BUTTM.

ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες Ἀχαιῶν εἰσὶ καὶ ἄλλοι
πολλοὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, νέοι ἠδὲ παλαιοί·
τῶν κέν τις τόδ' ἔχῃσιν, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ἐγὼν οἴκοιο ἄναξ ἔσομ' ἡμετέροιο,
καὶ δμώων, οὕς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
Τηλέμαχ', ἤτοι ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
ὅστις ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ βασιλεύσει Ἀχαιῶν·
κτήματα δ' αὐτὸς ἔχοις, καὶ δώμασιν οἷσιν ἀνάσσοις.
μὴ γὰρ ὅγ' ἔλθοι ἀνὴρ, ὅστις σ' ἀέκοντα βίηφι
κτήματ' ἀποῤῥαίσει, Ἰθάκης ἔτι ναιεταώσης.
ἀλλ' ἐθέλω σε, φέριστε, περὶ ξείνοιο ἔρεσθαι,
ὁππόθεν οὗτος ἀνήρ, ποίης δ' ἐξ εὔχεται εἶναι
γαίης· ποῦ δέ νύ οἱ γενεὴ καὶ πατρὶς ἄρουρα·
ἠέ τιν' ἀγγελίην πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο,
ἦ ἑὸν αὐτοῦ χρεῖος ἐελδόμενος τόδ' ἱκάνει;
οἷον ἀναΐξας ἄφαρ οἴχεται, οὐδ' ὑπέμεινε
γνώμεναι· οὐ μὲν γάρ τι κακῷ εἰς ὦπα ἐῴκει.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·

394. 401. Ἀχαιϝῶν. 396. 398. δῖϝος. 397. ἔσομ'] ἔσομαι H. ib. ϝοίκοιο ϝάναξ. 398. ληΐσσατο] ληΐσατο H. 402. ϝοῖσι ϝανάσσοις. 403. ἀϝέκοντα. 407. ϝοι. 408. γρ. προς οἰχομένοι φέρει [sic tantum vult οἰχομένοιο pro ἐρχομένοιο]. ἠέ τιν'. Scriba dederat primo ἠέ τοι, sed priusquam pergeret mutavit in τι et deinde ν' addidit H. PORS. τιν' W. 409. ϝεϝόν. 411. ὦπ' ἐϝεϝοίκει.

καλόν). Vulg. 394. Ἀλλ' ἤτοι βασιλῆες] Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστι· βασιλεῖς εἰσι πολλοὶ ἐν τῇ ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ, ἤτοι ἐπιτήδειοι εἰς τὸ ἄρχειν· ἀφ' ὧν τίς τὸ βασιλεύειν ἔχει (f. ἕξει) ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὀδυσσέως, διὰ τὸ θανεῖν ἐκεῖνον; ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δώσει ἔργα παλίντροπα[1], ἤτοι ἐναντία τῶν πράξεων τῶν μνηστήρων, καὶ βοηθήσει, ἐγὼ ἔσομαι ἄναξ τοῦ ἐμοῦ οἴκου καὶ οὐχ ὑμεῖς. Q. 398. Ληΐσατο] Ἀπὸ λείας πολεμικῆς ἐκτήσατο. λεία γὰρ κυρίως ἡ τῶν πολεμικῶν λαφύρων συναγωγή. Pal. Vulg. 403. Βίηφι] Γρ. βίηται. Pal. 404. Ναιεταώσης] Τὸ ἐνεργητικὸν ἀντὶ παθητικοῦ, ᾠκισμένης οὔσης, ἤτοι ἡμῶν ζώντων. B. 405. Ἔρεσθαι] Περὶ τοῦ ξένου ἤτοι Ἀθηνᾶς τῆς μεταβληθείσης εἰς τὸ εἶδος τοῦ Μέντου. Q. 406. Εἶναι] Ἀντὶ τοῦ ἰέναι, ὡς Ἡσίοδος (E. 351.) Καὶ τῷ προσιόντι προσεῖναι· ἐπείτοιγε δισσολογία εὑρίσκεται. Q. 408. Πατρὸς φέρει ἐρχομένοιο] Τινὲς γράφουσι, οἰχομένοιο· ἄμεινον δὲ εὐφημίζεσθαι τὴν ἄφιξιν τὸν Εὐρύμαχον ὑποθωπεύοντα Τηλέμαχον πρὸς τὸ μαθεῖν περὶ τοῦ ξένου.

[1] Var. lect. pro παλίντιτα vers. 379. BUTTM.

Εὐρύμαχ', ἤτοι νόστος ἀπώλετο πατρὸς ἐμοῖο·
οὔτ' οὖν ἀγγελίης ἔτι πείθομαι, εἴποθεν ἔλθοι,
οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥν τινα μήτηρ
ἐς μέγαρον καλέσασα θεοπρόπον ἐξερέηται.
ξεῖνος δ' οὗτος ἐμὸς πατρώϊος ἐκ Τάφου ἐστὶ,
Μέντης δ' Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχεται εἶναι
υἱός· ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσει.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· φρεσὶ δ' ἀθανάτην θεὸν ἔγνω.
οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδὴν
τρεψάμενοι τέρποντο· μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
τοῖσι δὲ τερπομένοισι μέλας ἐπὶ ἕσπερος ἦλθε·
δὴ τότε κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.

415. ἥν τινα] ἥντινα W. 418. Μέντης δ'] μέντης δ' sed δ' abstersit dum madebat atramentum et punctum addidit H. PORS. ib. δαϝίφρονος. 419. ϝανάσσει. 422. ϝέσπερον. 423. δ' post μέλας H. ib. ϝέσπερος. 424. ϝοῖκόνδε. ϝέκαστος

E. Q. 413. Εὐρύμαχ' ἤτοι] Ἡ μὲν ἐρώτησις ἁπλὴ περὶ τοῦ ξένου εἴ τι ἀγγείλοι (sic)· ὁ δὲ ἐν κεφαλαίῳ δηλώσας τὸ κεχαρισμένον Εὐρυμάχῳ πάντα (scr. ταῦτα) ἐπάγει, οἷον, ἐάν τις ἐλπὶς ἐφ' ἡμᾶς ἀγγελοῦσα μαντείας[k]· αὐτὸς δὲ προσέχειν οὐδενί φησι. διόλου οὖν ἔργον ἐστὶ Τηλεμάχῳ ἐν ῥαθυμίᾳ αὐτοὺς διαφυλάσσειν. E. Q. Ἐμοῖο] Ἀγνοοῦντές τινες, ἐμεῖο, γράφουσιν· ὁμοίως Ἰλιάδι, Μνῆσαι πατρὸς σεῖο (ω'. 486.), δέον ἀττικῶς (f. κτητικῶς. PORS.). Harl. Vid. Heyn. ad Iliadis locum et Wolf. Proleg. p. 209. not. 415. Ἥντινα μήτηρ] Τινὲς ψιλοῦσι τὸ, ἥντινα μήτηρ, ἵν' ᾖ, εἴτινα. (Hucusque ex Harleiano Porsonus.) ἄμεινον δέ ἐστι δασύνειν. Ἐξεφαύλισεν ὡς γυναικεῖον ἐν ταῖς τοιαύταις μαντείαις πιστεύειν. E. Q. 416. Ἐς μέγαρον] Δεόντως περὶ τοῦ προσώπου τἀληθῆ λέγει εἰς τὸ τὴν ὑποψίαν ἀνελεῖν τοῦ πεποίθεσθαι παρ' αὐτοῖς[l] περὶ Ὀδυσσέως. Q. Καλέσασα θεοπρόπον] Τοῦτο δὲ λέγει ἐπεὶ ἡ Πηνελόπη τοὺς μάντεις καλοῦσα ἠρώτα περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. B. 417. Ἐκ Τάφου] Τάφος σημαίνει τέσσαρα· τὴν νῆσον, ὡς τὸ, Ταφίοισιν φιληρέτμοισιν ἀνάσσει· τάφος ἡ ἔκπληξις, ὡς τὸ, Ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεύς (Il. ι'. 193.)· τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος, ὡς τὸ, Δαίνυ (sic) τάφον Ἀργείοισι (Od. γ'. 309.)· τάφος καὶ τὸ μνημεῖον. E. Cf. schol. ad γ'. 309. 420. Ἔγνω] Ἔγνω καὶ ἐβουλεύσατο μὴ εἰπεῖν αὐτοῖς τὴν βουλὴν ἣν συνέθετο αὐτῷ ὁ Μέντης. Pal. 421. Ἱμερόεσσαν] Τὰς πίστεις πρὸς τὴν ἐπιθυμίαν λαμβάνουσιν· ἐμφρόνων δὲ ἦν τὸ μὴ πιστεύειν ἐχθρῷ. E. Q. 422. Ἐπὶ ἕσπερον] Ὅπως (scr. οὕτως) εἶπε τὴν ἑσπέραν. Ἄκρως δὲ κατηγορεῖ τῆς τῶν ἀργῶν ἀπραξίας. ὑπὸ γὰρ ἀργίας προσδέχονται, πότε νὺξ ἐπιγένηται. E. Q. 423. Ἕσπερος] Μετέπλασε τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ ἑσπερινὸν δεῖπνον. Vulg. 424. Δὴ τότε κακκείοντες] Κατακοιμηθησόμενοι, ἔφεσιν ἔχοντες κοιμηθῆναι. E. Q. Ἔνιοι, Δὴ τότε κοιμήσαντο καὶ ὕπνου δῶ-

[k] F. ἐάν τις ἔλθῃ ἐλπὶς ἐφ' ἡμᾶς ἐξ ἀγγελίας ἢ μαντείας. BUTTM.

[l] An τοῦ πεπύσθαι παρ' αὐτῶν? sc. τῶν μάντεων. An παρ' αὐτοῦ sc. τοῦ Μέντου. Nam videtur mihi hoc scholium spectare potius ad v. 417. BUTTM.

Τηλέμαχος δ', ὅθι οἱ θάλαμος περικαλλέος αὐλῆς
ὑψηλὸς δέδμητο, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ,
ἔνθ' ἔβη εἰς εὐνὴν, πολλὰ φρεσὶ μερμηρίζων.
τῷ δ' ἄρ' ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε κεδν' εἰδυῖα
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο·
τήν ποτε Λαέρτης πρίατο κτεάτεσσιν ἑοῖσιν,
πρωθήβην ἔτ' ἐοῦσαν, ἐεικοσάβοια δ' ἔδωκεν.
ἶσα δέ μιν κεδνῇ ἀλόχῳ τίεν ἐν μεγάροισιν·
εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο, χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός.
ἥ οἱ ἅμ' αἰθομένας δαΐδας φέρε, καί ἑ μάλιστα
δμωάων φιλέεσκε, καὶ ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα.
ὤϊξεν δὲ θύρας θαλάμου πύκα ποιητοῖο·
ἕζετο δ' ἐν λέκτρῳ, μαλακὸν δ' ἔκδυνε χιτῶνα·
καὶ τὸν μὲν γραίης πυκιμηδέος ἔμβαλε χερσίν.
ἡ μὲν τὸν πτύξασα καὶ ἀσκήσασα χιτῶνα,
πασσάλῳ ἀγκρεμάσασα παρὰ τρητοῖσι λέχεσσι,

425. Fοι. 428. Fιδυῖα. 430. λαFέρτην. ἑFοῖσιν. 431. ἐFεικοσάβοια. 432. Fῖσα. 434. Fοι. Fε 435. τυτθὸν] τιτθὸν H. 436. ὤϊξεν] γρ. ᾦξε H. 437. ἔκδυνε] ἔκδυναι H. 440. ἀγκρεμάσασα] ἐγκρεμάσασα ex emend. ejusdem manus H. ib. τρητοῖσι λεχέεσσι H. ubi aut τρητοῖς, aut λέχεσσι, prout mavis, legere potes. PORS. τρητοῖς λεχέεσσιν W.

ρον ἕλοντο. μεταποιηθῆναι δέ φασιν ὑπὸ Ἀριστοφάνους τὸν στίχον. E. Q. Harl. ἐν δὲ τῇ Ἀργολικῇ προστέθειται. E. Q. 426. Περισκέπτῳ] Ὑψηλῷ, ὅθεν ἔστι περισκέψασθαι [m], ἢ πανταχόθεν ὁρωμένῳ, τῷ μεσαιτάτῳ. E. Ἐν τῷ περισκέπτῳ τῆς αὐλῆς, ὅ ἐστιν ἐν τῷ μεσαιτάτῳ καὶ πανταχόθεν ἐκ τῆς αὐλῆς σκοπουμένῳ. Q. 427. Μερμηρίζων] Καὶ εἰς πολλὰ μερμηρίζων (scr. μέρη μερίζων) τὴν ψυχὴν, καὶ ἐνθυμούμενος περὶ τῆς ἐσομένης ἐκκλησίας. E. Q. Cf. Vulg. 429. Εὐρύκλει' Ὦπος] Ἀκριβῶς διέξεισι τὰ περὶ αὐτῆς, ἐπεὶ πολλὰ μέλλει δι' αὐτῆς γίνεσθαι. Q. Ὦπος, προπερισπαστέον, διὰ τὴν ἀντέκφρασιν πρὸς τὸν ὀφθαλμόν. Vulg. Πεπλασμένα εἰσὶ (sic) τὰ παρόντα ὀνόματα. Εὐρύκλεια ἡ εὐρὺ καὶ μέγα κλέος ἔχουσα, ἡ θυγάτηρ τοῦ Ὦπος, τοῦ περιβλέπτου, ἀπὸ τοῦ ὢψ ὁ ὀφθαλμὸς, τοῦ υἱοῦ τοῦ Πεισήνορος, ἤγουν τοῦ ἰσχυροῦ, τοῦ τοὺς ἄνδρας πείθοντος ἢ τοὺς ἀνδρείους, ἀπὸ τοῦ πείθειν τὴν ὀρέην (scr. ἠνορέην). Pal. 431. Ἐεικοσάβοια] Εἴκοσι νομίσματα ἐγκεχαραγμένους ἔχοντα βοῦς· ἢ εἴκοσι βοῶν τιμήν. (Deest sigla codicis). 433. Ἀλέεινε γυναικός] Τοῦτο πρὸς τὸ δεῖξαι τὸ σῶφρον [n] ἐκ γένους. ἅμα δὲ στοχάζεται τῶν πολλῶν ὁ Ὅμηρος, τίνας ποτὲ ἔχουσιν ὑποψίας. E. Q. (sed Q. τίνάς ποτε ὑπονοίας ἔχουσιν.) 438. Γρηός] Γρ. γραίης. Pal. Πυκιμηδέος] Καὶ τοῦτο πεπλασμένον . . . τῆς [o], ἤγουν τῆς πυκνὰ καὶ συνετὰ μήδεα εἰδούσῃ (sic). Pal. 440. Τρητοῖσι] Τορνευτοῖς, ἱμαντοδέτοις. Q. 441. Ἐπέ-

[m] Conf. schol. ξ'. 5. cum not. ad ξ'. 6. BUTTM.

[n] Telemachi scilicet. BUTTM.

[o] Quæ punctis notavi legere non potui: sed videtur esse ἰστὶν, ut vox τῆς sit delenda. BUTTM.

βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο· θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνῃ
ἀργυρέῃ· ἐπὶ δὲ κληῗδ' ἐτάνυσσεν ἱμάντι.
ἔνθ' ὅγε παννύχιος, κεκαλυμμένος οἰὸς ἀώτῳ,
βούλευε φρεσὶν ᾗσιν ὁδὸν, τὴν πέφραδ' Ἀθήνη.

444. δὲ post βούλευε ex emend. ejusdem manus H. ib. Fῇσιν.

ρυσσε κορώνῃ] Ἐπεσπάσατο τῷ κόρακι λεγομένῳ. E. Vulg. Κορώνη τὸ ἄκρον τοῦ τόξου εἰς ὃ [p] ἡ νευρὰ τίθεται. λέγεται δὲ καὶ ὁ κρίκος τῆς θύρας καὶ τὸ ζῶον· καὶ ὄρνεον ἄλλο θαλάσσιον ὃ καλεῖται αἴθυια, λάρος [q]· καὶ εἶδος στεφάνου ὁ (scr. τὸ) ἐκ τῶν ἴων πεπλεγμένον· καὶ ὁ κόραξ. Τῷ κρικίῳ, ᾧ ἐπισπώμεθα τὴν θύραν, ἤτοι τῷ λεγομένῳ κόρακι, καὶ τῷ ἐπισπάστῳ (ita hic et in Vulg.) τῆς θύρας. Q. 442. Ἐτάνυσσεν ἱμάντι] Τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῖν (Vulg. ἐφ' ἡμῶν) κλεῖθρον. δύο δὲ εἶχε τοὺς ἱμάντας ἐξηρτημένους διά τινων τρήσεων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ (Mediol. ὃν μὲν— ὃν δὲ) ἐξ ἀριστερῶν εἰς τὸ δύνασθαι καὶ ἀνοῖξαι καὶ κλεῖσαι. νῦν μὲν τὸ κλεῖθρον παρέτεινε καὶ παρήγαγε τῷ ἱμάντι. E. Q. Vulg. Ἄλλως. Ὡς ἐνημμένου τινὸς ἱμάντος τῷ κλείθρῳ πρὸς τὸ παρολισθεῖν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ ἔξωθεν ἐπικλείοντος. E. Ἐτάνυσεν] Ἤγουν ἐκρέμασεν τὴν κλήῗδα (sic) τῷ χώρῳ. Pal. 443. Οἰὸς ἀώτῳ] Τῷ ἄνθει καὶ τῷ καλλίστῳ τοῦ προβάτου. λέγει δὲ τῶν ἐξ ἁπαλῶν ἐρίων γεγονότων περιβολαίων. Vulg. Ἤγουν τοῖς πέπλοις τοῖς ἀπὸ τῶν ἀπανθισμάτων τῶν μαλλίων [r] τῶν προβάτων κατεσκευασμένοις. Pal.

[p] Adde infr. schol. η'. 90. BUTTM.
[q] Vid. schol. ε'. 66. BUTTM.
[r] Μαλλίων, sic duplici λλ scribenda videtur hæc vox ubicunque *vellus* et *floccos* significat, ut infra ad δ'. 135. ubi vel ex accentu patet pro μαλίων scribendum esse μαλλίων. Contra μάλιον uno λ et proparoxytone nonnisi de *capillis* in usu fuisse videtur: cf. Schneid. et Ducangium. BUTTM.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Β.

Βῆτ' ἀγορὴν ἔχει, ἦϊα γρηὸς, πλοῦν μετ' Ἀθάνας.

ΗΜΟΣ δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,

Ὑπόθεσις. Συναγαγὼν ἐκκλησίαν Τηλέμαχος παραγγέλλει τοῖς μνηστῆρσιν ἐξιέναι τῆς οἰκίας Ὀδυσσέως. καὶ λαβὼν παρὰ μὲν Εὐρυκλείας τὰ πρὸς τὴν ἀποδημίαν ἐπιτήδεια, παρὰ δὲ Ἀθηνᾶς ἑταίρους τε καὶ ναῦν, εἰς πλοῦν ἀνάγεται ἡλίου δύναντος. Vulg. E. Q. Pal. Ἅμα ἕῳ Τηλέμαχος συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἰθακησίους κελεύει τῆς οἰκίας μνηστῆρας ἀπαλλάττεσθαι. καὶ ναῦν αἰτήσας παρ' αὐτῶν ὅπως εἰς Πύλον καὶ Σπάρτην πορευθῇ ἀποτυγχάνει. παρὰ δὲ Νοήμονος λαβὼν καὶ ἐφόδια παρὰ Εὐρυκλείας τῆς τροφοῦ λάθρα τῆς μητρὸς ἐκπλεῖ. MS. Barnes. 1. Τὸ ἦμος τροχαϊκόν ἐστι καὶ διὰ τοῦτο ψιλοῦται. Ἀπὸ μέρους καλὴ ἠριγένεια, ἢ ἡ τῷ ἦρι γεννωμένη τουτέστι τῷ ὄρθρῳ, ἢ ἡ τὸ ἦρ γεννῶσα τουτέστι τὴν πρωΐαν. E. Ἠριγένεια] Ἦρ γεννῶσα, τουτέστι τὴν πρωΐαν, ἢ ἐν τῷ ἦρι γεννωμένη, ὅπέρ ἐστιν ὄρθρος. Q. Vulg. Ῥοδοδάκτυλος δὲ ἀπὸ τῆς πρωϊνῆς ἀνατολῆς καὶ τοῦ χρώματος τοῦ περὶ τὸ διάστημα τὸ πρωϊνὸν τὴν ἡμέραν δι' ἐπιθέτου κεκόσμηκεν. Vulg. Ῥοδοδάκτυλος ἠώς] Ἠὼς διάφορα σημαίνει· τήν τε σωματοειδῆ θεὸν διὰ τοῦ φάναι τὸν ποιητὴν, Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο (Il. λ'. 1.) καὶ τὸν ὄρθρον φερωνύμως κληθέντα ἀπὸ τοῦ ὀρθοῦσθαι ἡμᾶς ἀπὸ τῆς κοίτης καὶ περὶ τὰ οἰκεῖα τρέπεσθαι ἔργα, ὡς ὅταν φησὶν, Ἠὼς μὴν ἡ (sic Mediol.) κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν (Il. θ'. 1.)· καὶ τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρις ὥρας ἕκτης διάστημα, ὡς τὸ, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο (Pal. -αι) ἱερὸν ἦμαρ (Il. θ'. 66.)· καὶ τὴν ὅλην ἡμέραν καθ' ὃ σημαινόμενον ἡμέρα νοεῖται ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς τοῦ ἡλίου δρόμος μέχρι δύσεως (Vulg. ins. ὁπότε τὴν ὑπὲρ ἡμᾶς ποιεῖται φορὰν ὁ θεὸς οὗτος, τὸ παρ' ἡμᾶς διεξιὼν ἡμισφαίριον) ὡς τὸ, Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ (Pal. ἀμοιβῇ) Ἠοῖ τῇ προτέρῃ (Pal. ins. τότε δὲ ὁ Ζεὺς ἦρχε μάχεσθαι.—Il. ν'. 793.)· καὶ, Ἤματι τῷ προτέρῳ ὅτ' ἐμαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ (Il. φ'. 5.)· καὶ τὸ συναμφότερον ἡμέραν τε καὶ νύκτα καθ' ὃ σημαινόμενον καὶ τοῖς (Vulg. et Pal. καὶ παρὰ τοῖς) μαθηματικοῖς νοεῖται, ὡς τὸ, Ἠὼς δέ μοί ἐστιν Ἥδε δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα (Il. φ'. 80.)· καὶ τὴν ἡλίου πάροδον, καὶ τὸν τόπον ὅθεν ἀνατέλλει ὁ ἥλιος κατὰ Ἀρίσταρχον· Ὦ φίλοι οὐ γάρ που ἴδμεν ὅπῃ ζόφος[a], οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος

[a] Sic E. Q. Pal., nisi quod Pal. habet οὐ γάρ πῃ. Schol. vulg. integriori sermone Οὐ γάρ πῃ ἴδμεν ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς Οὐδ' ὅπῃ ἠέλιος κ. τ. λ.: quæ omnia fortasse non negligenda sunt, ob digamma læsum in vulgata apud Homerum, Οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπῃ ζόφος, οὐδ' ὅπῃ ἠώς. Quamvis enim facillimum sit τί omittere, ex illis tamen indiciis fortasse colligas lectum etiam olim fuisse Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πω ἴδμεν ζόφος οὐδ' ὅπῃ ἠώς· eo sensu formulæ οὔπω. qui est μ'. 208. Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονές εἰμεν, et alibi. BUTTM.

ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφιν Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ·
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην.
αἶψα δὲ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε
κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,

3. ἑσσάμενος] ἐσσάμενος V. ib. Ϝείματα Ϝεσσάμενος. 4. ὑπὸ] ὑπαὶ V. 5. θαλάμοιο] μεγάροιο V. 6. κέλευσε] κέλευε H. 7. ἈχαιϜούς.

φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν, Οὐδ' ὅπῃ ἀννεῖται (Od. κ'. 190.)· νῦν γὰρ, καθά φησιν ὁ Κράτης[b], τῶν τεσσάρων τοῦ κόσμου μέμνηται μερῶν, ἄρκτου, μεσημβρίας, ἀνατολῆς καὶ δύσεως, ἅπερ ἀλλήλοις ἐξ ἀντιθέτου ἀντίκειται, ἡ μὲν ἄρκτος τῇ μεσημβρίᾳ ἡ δὲ ἀνατολὴ τῇ δύσει. E. Q. Pal. Vulg. Εἴπωμεν δὲ καὶ τί τὸ διάφορον τῆς ῥοδοδακτύλου πρὸς τὴν κροκόπεπλον. διὰ μὲν τοῦ κρόκου τὸ πολὺ τῆς νυκτὸς ὀλίγον δὲ τῆς ἡμέρας δηλοῖ, ἐν οἷς καὶ μετὰ τὸν ἑωσφόρον αὐτὴν ἀνατέλλειν φησὶν, Ὅντε μετὰ κροκόπεπλον (Il. ψ'. 227.). διὰ δὲ τοῦ ῥόδου τὸ πολὺ μὲν τῆς ἡμέρας ὀλίγον δὲ τῆς νυκτὸς δηλοῖ, ἐν οἷς τῷ ὄρθρῳ αὐτὴν ἐπάγει, Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς· καὶ τὸ, Ἦμος δ' ἑωσφόρος εἶσι φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν Ὅντε μετὰ κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται ἠώς (Il. ψ'. 226.)· γεννήσας δὲ ἐκ τῆς κροκοπέπλου τὸν ὄρθρον ἐπάγει τὴν ῥοδοδάκτυλον. Ἐν δὲ τῷ, Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν, τὸ ἐκίδνατο παράτασιν ἔχει, οὐ συντέλειαν. ἐπεὶ γὰρ σφαιροειδοῦς ὄντος τοῦ κόσμου καὶ τῆς γῆς οὐχ ἅμα πᾶσι κατὰ τὸ αὐτὸ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει οὐδὲ κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν ἡμῖν ἐνίσταται, εἰκότως τὸ ἐκίδνατο ἔφη, τὴν ἐν παρατάσει ἄλλοτε πρὸς ἄλλους ἐπιβολὴν παριστὰς τῆς πορείας. Καὶ ὅτι σὺν τῷ ἀποτελέσματι καὶ τὸν κύριον τοῦ ἀποτελουμένου εἶναι βούλεται. εἰ μὲν (scr. ἡ μὲν) γὰρ θεὸς κροκόπεπλος, ὡς ἂν οὖσα ἔννους τὲ καὶ ἔμψυχος καὶ ἐν σώματι· τὸ δὲ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυτο περὶ τὴν γῆν. ὁ δὲ λαβὼν τὴν σωματοειδῆ θεὸν ἐν τῷ κροκόπεπλος συνήντησεν αὐτὴν τῷ σκεδαννυμένῳ ἀπ' αὐτῆς φωτὶ, εἰπὼν αὐτὴν ἀλλ' οὐχὶ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς σκεδάννυσθαι. ἔνθα δήπου ἡ σωματοειδὴς ἐπεπόρευτο, [c]ἀλλὰ τὸ ἀπ' αὐτῆς φῶς ἡμερινόν. ἀλλ' οἶδεν, ὅπου τὸ ἀποτέλεσμα, ἐκεῖ καὶ τὸ ἀποτελοῦν. E. Q. 2. Ὤρνυτ' ἄρ'] Τὸ διὰ τῆς προτροπῆς τῆς θεοῦ πρόθυμον τοῦ νέου διὰ τοῦ ὤρνυτο ἐσήμανε. Q. 3. Εἵματα ἑσσάμενος] Λιτὴν τῆς [d]προσόδου τὴν ἀφήγησιν ὡς καὶ τοῦ κοίτου πεποίηται, οἰκείως τῇ ὀρφανείᾳ καὶ τῷ πατρὸς πένθει· οὐχ οἷός ἐστιν Ἀγαμέμνων προϊὼν, Μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα, Περὶ δὲ μέγα βάλλετο φάρος (Il. β'. 42.). B. Q. Περὶ δὲ ξίφος] Σημαίνει ὅτι τὸ παλαιὸν ὤμοις τὰ ξίφη περιεβάλλοντο καὶ ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶν ὁ ποιητὴς, Τῷ ῥα δύο τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην, Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου. (Il. ξ'. 404.). E. 7. Κηρύσσειν] Οὐδὲν ἀντιπράττουσιν οἱ στίχοι πρὸς τὴν παροῦσαν ὑπόθεσιν, οἰκειότεροι δὲ μᾶλλόν εἰσιν ἐν Ἰλιάδι (β'. 51.) Q. 9. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν] Οὐ

[b] Sic e schol. vulg. Nam in Ambross. et Pal. est ὁ Σωκράτης. BUTTM.
[c] ἀλλὰ τὸ—. Scr. vid. ἀλλ' οὐ τὸ—. BUTTM.
[d] προσόδου. Scrib. προόδου. BUTTM.

βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος,
οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω κύνες ἀργοὶ ἕποντο.
θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη·
τὸν δ' ἄρα πάντες λαοὶ ἐπερχόμενον θηεῦντο.
ἕζετο δ' ἐν πατρὸς θώκῳ, εἶξαν δὲ γέροντες.
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἥρως Αἰγύπτιος ἦρχ' ἀγορεύειν,
ὃς δὴ γήραϊ κυφὸς ἔην, καὶ μυρία ᾔδη.
καὶ γὰρ τοῦ φίλος υἱὸς ἅμ' ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἔβη κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν,
Ἄντιφος αἰχμητής· τὸν δ' ἄγριος ἔκτανε Κύκλωψ
ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ, πύματον δ' ὡπλίσσατο δόρπον.

11. τῷγε κῦνες πόδας ἀργοὶ H. W. δύω omittit Apollonius v. Ἀργόν. PORS. 13. λαϜοί. 16. Ϝῄδη. 18. ϜΊλιον.

γὰρ ἔδει προφθάνειν αὐτὸν τὴν σύνοδον ἀλλὰ συνειλεγμένων τῶν πολιτῶν ἀπιέναι. E. 10. Παλάμῃ δ' ἔχε χάλκεον ἔγχος] Ὡς κυνηγὸς πρόεισιν ὁ νέος οὐκ ἄποθεν τῶν τοῦ πατρὸς ἐπιτηδευμάτων. καὶ γὰρ ἐκεῖνος περὶ τὸν Ἄργον ἐσπουδακὼς φαίνεται (Od. ρ'. 291. sqq.). καὶ τὸ σύμβολον τοῦ σώματος ἀπὸ κυνηγεσίων ἔσχε[e]. Ἐν τῇ χλανίδι αὐτοῦ Ἐν προτέροισι πόδεσσι κύων ἔχε ποικίλον ἐλλὸν Ἀσπαίροντα λάων (Od. τ'. 228.). οὕτω γὰρ οἱ εὐγενεῖς τῶν νέων ἐπαιδεύοντο. καὶ ὁ Μένανδρος, Ἐλεύθερόν τι τόλμης εἶ, πονεῖν Θήραν λέγοντας, ὅπλα βαστάζειν[f]. ἢ ἀντὶ τοῦ μὲν σκήπτρου τὸ δόρυ κατέχει· ὡς οὐ συγχωρούμενος δὲ εἶναι βασιλεὺς[g], κύνας ἔχει ἑπομένους, δηλονότι διὰ τὴν ἐπιβουλὴν τῶν μνηστήρων, οὐδὲ ἀκολούθους ἔχει θεράποντας. E. Q. 11. Ἅμα τῷγε δύω κύνες] Τοῦτό τινες πρὸς τὸν ἄγροικον παλαιὸν βίον.. ἢ ὡς φιλακόλουθον τὸ ζῶον ἕπεται οὐ κατὰ προαίρεσιν αὐτοῦ. E. Q. 14. Εἶξαν δὲ γέροντες] Τοῦτο εἰς ἔλεγχον τῶν μνηστήρων. ἤτοι ὃν ἐτίμων οἱ γέροντες διὰ τὸ γένος. τοῦτον ὕβριζον αὐτοὶ καὶ ἀπηξίουν βασιλέα εἶναι αὐτόν (scr. αὐτῶν.) E. Q. 15. Τοῖσι δ' ἔπειθ'] Εἰκότως δημηγορεῖ. δέδιε γὰρ ἄμφω τῶν παίδων, τοῦ μὲν τῇ ἀπουσίᾳ, τοῦ δὲ τῇ ἀξίᾳ. Ἅμα δὲ τῷ γέροντι τοῦ δημηγορεῖν ὁ Τηλέμαχος ἤρξατο. καὶ οὐκ ἐπαίρεται τῇ τιμῇ τῶν γερόντων ὁ νέος, ἀλλὰ μιμεῖται τὸ ἐθικὸν τοῦ πατρός. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ λέγειν, οὐ ταχέως ἀρχόμενος, ἀλλὰ, Στάσκεν ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας (Il. γ'. 217.) E. Q. 16. Καὶ μυρία ᾔδη] Ἐπειδὴ ὑπὸ τοῦ γήρως κυφοὶ γίνονται καὶ οἱ τυχόντες, καὶ οὐ διὰ τὸ γῆρας δεῖ θρασύνεσθαι, πρόκειται (scr. πρόσκειται), καὶ μυρία ᾔδη. E. 18. Εὔπωλον] Καλοῖς ἵπποις χρωμένην· ἢ ἐν ᾗ καλῶς ἀναστρέφεταί τις. Q. Pal. Cf. Barnes. 20. Πύματον] Ἤτοι προφαγὼν ἄλλους ἐν πρώτοις ὕστατον ἔφαγεν αὐτόν. B. Ὅτι τάχα ἐτιμωρήθη ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ οὐκέτι ἄνθρωπον ἔφαγεν. ἢ τὸν ἐν

[e] Scribe, præeunte Eustathio, ἀπὸ κυνηγεσίου οὐλὴν (Od. τ'. 393.) ἔσχε, καὶ ἐν τῇ κ. τ. ε. BUTTM.

[f] Scr. vid.—ἐλεύθερόν τι τολμήσει πονεῖν, Θηρᾶν λέοντας, ὅπλα βαστάζειν—. BUTTM.

[g] Schol. vulg. hæc tantum excerpsit: Ἀντὶ σκήπτρου τὸ δόρυ κατεῖχεν ὡς οὐ συγχωρούμενος εἶναι βασιλεύς. Recte. Hinc in supra positis voculam δὲ post συγχωρ. transfer inde post vocem κύνας, ubi recte respondebit superiori μέν. Nam illud quoque οὐδὲ ἀκολούθους ἔχει θεράποντας commodiori loco ponere nil attinet. BUTTM.

τρεῖς δέ οἱ ἄλλοι ἔσαν· καὶ ὁ μὲν μνηστῆρσιν ὁμίλει
Εὐρύνομος, δύο δ' αἰὲν ἔχον πατρώϊα ἔργα·
ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λῆθετ' ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων.
τοῖς ὅγε δακρυχέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
οὐδέ ποθ' ἡμετέρη ἀγορὴ γένετ', οὐδὲ θόωκος,
ἐξ οὗ Ὀδυσσεὺς δῖος ἔβη κοίλης ἐνὶ νηυσί·
νῦν δὲ τίς ὧδ' ἤγειρε; τίνα χρειὼ τόσον ἵκει,
ἠὲ νέων ἀνδρῶν, ἢ οἳ προγενέστεροί εἰσιν;
ἠέ τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυεν ἐρχομένοιο,

21. Ϝοι. 22. Ϝέργα. 24. τοῖς] τοὺς a prima manu ut videtur H. PORS. ib. μετέϜειπε. 25. Ϝείπω. 26. οὔτε bis H. W. 27. δῖϜος. 30. ἔκλυεν] ἔκλυον H.

τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπιφανῶν (vid. mox) τοῦτον εἴρηκεν. Q. Ἤτοι τὸν ἐν τάξει ἔσχατον. ἢ ἐπηφρωνέου[h] τοῦτο εἴρηκε, ὄντως πύματον καὶ ἔσχατον, διὰ τὸ τιμωρηθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ὀδυσσέως. ἢ πύματον τῶν ἕξ· ἢ δόρπον πύματον· οὐκέτι γὰρ ὁ Κύκλωψ ἔφαγε, συναποβαλὼν τῷ φωτὶ καὶ τὸ ζῆν, ὡς καὶ λέγεται. Vulg. Barnes. Δόρπον] Τὸν καθ' ἡμᾶς δεῖπνον. Τρισσαῖς δὲ τροφαῖς ἐχρῶντο· καὶ τὴν μὲν πρώτην ἐκάλουν ἄριστον, ἣν ἐλάμβανον πρωΐας σχεδὸν ἔτι σκοτίας οὔσης· καὶ ὠνομάσθη ἄριστον ἢ παρὰ τὸ τοὺς λαμβάνοντας εἰς ἀριστείαν ἔρχεσθαι (Vulg. εἰς τὴν ἀριστείαν προέρχεσθαι), ἢ ἀπὸ τοῦ προσφέρεσθαι ταύτην πρώτην τροφήν, (Vulg. inserit παρὰ τὸ ἄειρε ὠνομασμένης τῆς λέξεως· Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα πότνια μῆτερ, Il. ζ'. 264.)· τὴν δὲ δευτέραν δεῖπνον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον ἄριστον, μεθ' ὃ δεῖ (Vulg. ἔδει) πονεῖν (Vulg. ins. ὅπερ ἐστὶν ἐνεργεῖν· λαμβάνοντες γὰρ ταύτην τὴν τροφὴν πάλιν περὶ τὰ πολεμικὰ ἔργα ἐπόνουν). τὴν δὲ τρίτην δόρπον, τὸ καθ' ἡμᾶς λεγόμενον δεῖπνον, ἀπὸ τοῦ τὸ δόρυ παύειν, ἢ τὸ δεόμενον ὕπνου. E. Vulg. Sed Vulg. loco postremorum ἀπὸ τοῦ κ. τ. ε. hæc habet: καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἰαύερπον, ὅταν εἰς τὸ ἰαύειν πορευώμεθα[i], ὅπερ ἐστὶ κοιμᾶσθαι. Αἰσχύλος δὲ καὶ τῆς τάξεως τῶν ὀνομάτων μάρτυς λέγων, ἄριστα, δεῖπνα, δόρπα αἱρεῖσθαι (fragm. inc. 46. et ad illud not. Butler.) 23. Ἀλλ' οὐδ' ὣς τοῦ λήθετο] Τὸ συμβαῖνον εἰς τοὺς γονεῖς παρεφύλαξεν. οὐ γὰρ οὕτως ἡ τῶν ζώντων παρουσία εὐφραίνει ὡς ἡ τοῦ ἀπελθόντος ἀπώλεια λυπεῖ. οὗτος οὖν τρεῖς ἔχων οὐ παύεται τὸν ἀπολωλότα ὀδυρόμενος. E. Q. 24. Τοῖς ὅγε] Τινὲς, τοὺς ὅγε. Harl. 28. Νῦν δέ τίς] Τὸ τίς πυσματικὸν καὶ ἐνθάδε τυγχάνον φυλάσσει τὸν ἴδιον τόπον[k]. Q. 30. Ἔκλυεν] Τινὲς, πολεμίων στρατοῦ· ἄμεινον δὲ, τοῦ ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντος. οὗτος γὰρ ἅμα μὲν ὡς περὶ δημοσίων πραγμάτων ἐρωτᾷ, ἅμα δὲ καὶ τὰ αὐτῷ διαφέροντα

[h] In mss. ἐπιφρονέων, ἐπὶ φονέων; unde Barnesius fecit ἐπιφωνέων; rectius ἐπιφωνῶν hic et in scholio Q. Confer. ἀναφωνεῖν et προαναφωνεῖν in schol. α'. 154. β'. 127. 284. 367. BUTTM.

[i] Hoc ineptissimum utique etymon plane non assequaris nisi rationem habeas cognationis quæ est inter Græcum δ et litteram i vel j (dj). BUTTM.

[k] τόπον. Scrib. τόνον. BUTTM.

ἥν χ' ἡμῖν σάφα εἴποι, ὅτε πρότερός γε πύθοιτο;
ἦέ τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκεται, ἠδ' ἀγορεύει;
ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι, ὀνήμενος· εἴθε οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ἀγαθὸν τελέσειεν, ὅ, τι φρεσὶν ᾗσι μενοινᾷ.
Ὣς φάτο· χαῖρε δὲ φήμῃ Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς,
οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν ἧστο, μενοίνησεν δ' ἀγορεύειν·
στῆ δὲ μέσῃ ἀγορῇ· σκῆπτρον δέ οἱ ἔμβαλε χειρὶ
κῆρυξ Πεισήνωρ, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς.
πρῶτον ἔπειτα γέροντα καθαπτόμενος προσέειπεν·
Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ, τάχα δ' εἴσεαι αὐτὸς,
ὃς λαὸν ἤγειρα· μάλιστα δέ μ' ἄλγος ἱκάνει.
οὔτε τιν' ἀγγελίην στρατοῦ ἔκλυον ἐρχομένοιο,
ἥν χ' ὑμῖν σάφα εἴπω, ὅτε πρότερός γε πυθοίμην,
οὔτε τι δήμιον ἄλλο πιφαύσκομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
ἀλλ' ἐμὸν αὐτοῦ χρεῖος, ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν οἴκῳ,
δοιά· τὸ μὲν, πατέρ' ἐσθλὸν ἀπώλεσα, ὅς ποτ' ἐν ὑμῖν

31. Ϝείποι. 32. ἠέ τι δ. ἄ. πιφαύσκεται] ἢ ἔτι δ. ἄ. πιφάσκεται V. 33. Ϝοι. 34. Ϝῇσι. 37. δὲ μέσῃ] δ' ἐν μέσῃ, H. δ' ἔνι V. ib. Ϝοι. 38. Ϝειδώς. 39. προσέϜειπεν. 40. τάχα] μάλα V. ib. Ϝεκάς. Ϝείσεαι. 41. ἤγειρα] ἤγειρεν V. ib. λαϜόν. 43. ὑμῖν] ἡμῖν. V. ib. ὅτε] ὅτι V. ib. Ϝείπω. 45. Ϝοίκῳ.

πολυπραγμονεῖ. Q. 31. Ὅτε] Γρ. καὶ, ὅτι. Harl. 33. Ἐσθλός μοι δοκεῖ εἶναι] Ἕως τοῦ εἶναι ἡ στιγμή. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφώνηται, ἄξιος ὀνήσεως. Q. Τοῦ ὀνήμενος λείπει τὸ εἴη, ἀντὶ τοῦ, εἴη ὀνηθησόμενος. ἡ δὲ στιγμὴ εἰς τὸ εἶναι. τὸ δὲ ὀνήμενος ἠθικῶς ἀναπεφώνηται. B. Ἀντὶ τοῦ ὠφελῶν αὐτὸς ἑαυτὸν εἴη καὶ ὄνησιν αὐτοῦ λάβοι. E. 35. Φήμῃ] Τῇ κληδόνι, τῇ μαντείᾳ. λέγει δὲ τὸν λόγον τοῦ Αἰγυπτίου, ὃν ὡς μαντείαν ἐκδεξάμενος ὁ Τηλέμαχος ἐχάρη οἰωνιζόμενος ἐκ τούτου ὅτι τὰ κατὰ σκοπῶν (scr. σκοπὸν) αὐτῷ πάντα εἰς τέλος ἀχθήσεται. E. 39. Καθαπτόμενος] Πρὸς ἐκεῖνον τὸν λόγον ἀποτεινόμενος. τὸ γὰρ καθάπτομαι ἐπὶ δύο λαμβάνεται, ἐπὶ καλοῦ τε καὶ κακοῦ. ἐπὶ καλοῦ μὲν ἀντὶ τοῦ, πρὸς σὲ ποιοῦμαι τὸν λόγον· ἐπὶ κακοῦ δὲ ἀντὶ τοῦ ὑβριστικῶς διατίθεμαι, ὅπερ καὶ γενικῇ συντάσσεται. B. 40. Τάχα εἴσεαι] Γρ. τάχα μαθήσῃ. Harl. Est glossa. Vid. not. ad 334. 41. Ἤγειρα] Ζηνόδοτος, ἤγειρε. ἐλέγχεται δὲ διὰ τοῦ, μάλιστα δ' ἐμέ· ἐχρῆν γὰρ εἰπεῖν, αὐτόν. Harl. 42. Γελοῖος (γελοίως em. PORS.) γράφει Ζηνόδοτος, ἠΐονα (nempe pro ἀγγελίην. PORS.), ἀπὸ τοῦ ἀΐειν ὅ ἐστιν ἀκούειν. Harl. 45. Ὅ μοι κακ' ἔμπεσ' οἴκῳ (sic ed. ant.)] Μετὰ τοῦτο ὑποστικτέον. Vulg. Ὅ μοι κακὸν ἔμπεσεν] Ἀριστοφάνης, ὅ μοι κακὰ ἔμπεσε. τὸ δὲ, ὅ μοι, ἀντὶ τοῦ, ὅτι μοι. Harl. B.[1]. 46. Δοιά] Ὁ

[1] Dedi schol. Harl. quoniam fieri non potest quin aut Maius, aut scriba codicis Ambros. B. errarit, dum in eodem iisdem verbis concepto scholio scripturam Aristophaneam exhibet ita, κακὸν ἔκπισι. Certe verbi ἐκπίπτειν locus hic esse vix potest, et pluralem requirit id quod de Aristophane refertur in scholio seq. BUTTM.

τοῖσδεσσιν βασίλευε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν.
νῦν δ' αὖ καὶ πολὺ μεῖζον, ὃ δὴ τάχα οἶκον ἅπαντα
πάγχυ διαῤῥαίσει, βίοτον δ' ἀπὸ πάμπαν ὀλέσσει.
μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ,
τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες, οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι·
οἳ πατρὸς μὲν ἐς οἶκον ἀπεῤῥίγασι νέεσθαι

47. Ϝώς. 48. Ϝοίκον. 50. ἐπέχραον] ἐπέγχραον ex emend. H.
52. Ϝοίκον.

μὲν Ἀριστοφάνης κακῶς πληθυντικῶς γράφει[m]· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος τὸ δοιὰ ἀντὶ τοῦ διχῶς ἀνύει (scr. ἀκούει). E. Ἀρίσταρχος τὸ δοιὰ ἀντὶ τοῦ διχῶς. συναπτέον αὐτὸ τοῖς ἄνω καὶ στικτέον. Harl. 47. Πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν] Οἱ ἀρχαῖοι τὴν βασιλείαν ἐμέριζον εἰς τρία ἐπίθετα. τὸν μὲν πρᾶον βασιλέα ὠνόμαζον πατέρα, τὸν ἀπηνῆ καὶ θυμώδη, δεσπότην, τὸν φειδωλὸν καὶ φιλόχρυσον, κάπηλον. B. 48. Νῦν δ' αὖ] Οὐχ ὡς πρὸ ἐκείνων τοῦ πατρὸς τὴν οὐσίαν, ἀλλὰ τὴν κατηγορίαν αὔξων τῶν νέων. ἄλλως τε τοῦτο μὲν ἀμφίβολον, ἐκεῖνο δὲ πρόδηλον. Q. 50. Ἐπέχραον] Ἀριστοφάνης, ἐπέχρων. Harl. 51. Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες] Τουτέστι τῶν ἐνθάδε ἄριστοι (scr. ἀρίστων) υἱοί. καὶ μὴν δώδεκα μόνοι ἦσαν ἀπὸ τῆς Ἰθάκης· ἀλλ' ἐκείνων ἔδει μάλιστα κατηγορεῖν, οὓς ἔδει συλλαμβάνεσθαι τῷ πολίτῃ βιαζομένῳ. B. Ἑκατὸν δέκα καὶ ὀκτὼ σχεδὸν ὄντων τῶν ἁπάντων μνηστήρων, ἀπὸ τούτων δὲ ἐκ τῆς Ἰθάκης, Δύο καὶ δέκα πάντες ἄριστοι (π'. 251), ῥηθέντες, ζητεῖ Ἡρακλείδης, πῶς ὁ Τηλέμαχος σμικρύνει ἐν τῇ δημηγορίᾳ συστέλλων τὸ πλῆθος εἰς μόνους τοὺς Ἰθακησίους. τί γὰρ ἔφη, Μητέρι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἳ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι. τὸ γὰρ πολὺ φορτίον τῆς μνηστείας περιήρηκε συστείλας τὸ πλῆθος εἰς τοὺς ἐνθάδε, τοὺς ὄντας ἐλάχιστον μετὰ τοῦ παντὸς πλήθους. Φαίη δ' ἄν τις ἐν Ἰθάκῃ δημηγοροῦντα τὸν Τηλέμαχον τῶν ἐξ Ἰθάκης εἰκότως κατηγορεῖν. ῥηθέντων δὲ καὶ ὑπὲρ τῶν ἄλλων ἀπολογία μᾶλλον ἦν τοῖς πατράσι τῶν Ἰθακησίων, ὅτι οὐχ οἱ ἡμέτεροι μόνον ἀλλὰ καὶ ἄλλοι, καὶ δεῖ πρότερον ἐκείνους κωλύειν πλείους ὄντας· τοῖς γὰρ πολλοῖς ἀκολουθήσειν καὶ τοὺς ἐλάττους. εἰ γὰρ ἁπλῶς ἔφη, Μητέρι μοι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, κοινῶς ἂν κατηγόρησεν ἀλλοδαπῶν καὶ ξένων ἐν ἀλλοτρίοις ἀκροαταῖς. ἡ δὲ ἐπαγωγὴ ἡ, Τῶν ἀνδρῶν φίλοι υἷες οἱ ἐνθάδε γ' εἰσὶν ἄριστοι, ἴδιον τὸ ἀδίκημα ἐποίησεν, ὡς καὶ τῶν ἄλλων τούτοις ἀκολουθησάντων, ὅτι τῶν ἀρίστων ἐν Ἰθάκῃ ἦσαν παῖδες οἱ Ἰθακήσιοι μνηστῆρες, ὡς ἂν οὖν ἡγεμόσι οἱ ἄλλοι εἵποντο. ἐν πᾶσι γὰρ τὸ ἡγεμονοῦν ὀλιγώτερον τῶν ἀρχομένων· καὶ τῷ ἡγεμονοῦντι κἂν τὸ ὀλίγιστον ᾖ πείθεται τὸ ἄλλο πλῆθος εἴς τε τὰς ἐπιθέσεις καὶ τὰς ἀποχὰς τῶν πραττομένων. Q.[n] 52. Οἳ πατρὸς μὲν] Διαβάλλει τὴν μνηστείαν ὡς πρόφασιν οὖσαν τῆς ἁρπαγῆς τῶν χρημάτων. ἐξὸν γὰρ κατὰ νόμους μνηστεύεσθαι παράνομοι ἡμῖν ἐνοχλοῦσιν. Δῆλον ἐκ τούτων, ὅτι Ἰκάριος Ἰθακήσιος ἦν. ἔφη γοῦν, εἰς οἶκον. εἰ γὰρ ἦν ξένος, ἔφη ἂν πρὸς τὸ ἄστυ ἢ πρὸς τὴν γαῖαν. εἰ δὲ ἦν Σπαρτιάτης, πῶς εἰς Σπάρτην ἐλθὼν Τηλέμαχος οὐ συνέτυχεν αὐτῷ; πῶς τε ὁ φιλοδέσποτος Εὔμαιος κατηγορεῖτο (scr. κατηγόρει) τῇ δεσποίνῃ λέ-

[m] Nimirum scribebat κακὰ—δοιά. BUTTM.
[n] Ex hoc ut videtur scholio, in quo bis legitur vulgata textus μητέρι μοι, Porsonus excerpsit μητρί σ' ἐμῇ et bis ἐπίχραον; quorum illud refert esse etiam in schol. cod. Townl. ad Il. ι'. 225. Effeceris autem inde μητρί γ' ἐμῇ. BUTTM.

Ἰκαρίου, ὥς κ' αὐτὸς ἐεδνώσαιτο θύγατρα,
δοίη δ', ᾧ κ' ἐθέλοι, καί οἱ κεχαρισμένος ἔλθοι.
οἱ δ' εἰς ἡμέτερον πωλεύμενοι ἤματα πάντα,
βοῦς ἱερεύοντες καὶ ὄϊς καὶ πίονας αἶγας,
εἰλαπινάζουσιν, πίνουσί τε αἴθοπα οἶνον
μαψιδίως· τὰ δὲ πολλὰ κατάνεται· οὐ γὰρ ἔπ' ἀνὴρ,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν, ἀρὴν ἀπὸ οἴκου ἀμῦναι·
ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι τοῖοι ἀμυνέμεν· ἦ καὶ ἔπειτα
λευγαλέοι τ' ἐσόμεσθα, καὶ οὐ δεδαηκότες ἀλκήν·
ἦ τ' ἂν ἀμυναίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
οὐ γὰρ ἔτ' ἀνσχετὰ ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς

54. ἐθέλοι] ἐθέλοῖ H. ib. Fοι. 55. ἡμέτερον] ἡμετέρου et sic ter repetitur in scholiis, bis diserte, H. vid. Herodotum I. 35. VII. 8. 4. et Wesselingium ad priorem locum. [o] PORS. ἡμετέρου in text. ἡμετέρους pro v. l. V. 56. ὄFις. 57. Fοῖνον. 59. Fοίκου. 60. οὔ νύ τι] οὔ νύ τί τοι H. οὔ νύ τοι V. 63. ἀνσχετὰ] ὡς σχετὰ V. ib. Fέργα.

γων, Ὡς ὤφελλ' Ἑλένης ἀπὸ φῦλον ὀλέσθαι Πρόχνυ (ξ'. 68.); Ἰκάριος γὰρ καὶ Τυνδάρεως ἀδελφοὶ, καὶ περιείχετο τῇ κατάρᾳ ἡ Πηνελόπη, εἴπερ ἐκείνη (ἐκείνου em. Mai.) τοῦ Ἰκαρίου ἦν θυγάτηρ. πῶς τε Ἀθηνᾶ ἐν Σπάρτῃ ὄντι τῷ Τηλεμάχῳ φησὶ, Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι (ο'. 16.); ὡς γὰρ ἐν Ἰθάκῃ οἰκούντων ποιεῖται τὸν λόγον. Q. 53. Ὥς κ' αὐτός] Γρ. ὅς. Pal. Ὅς] Γρ. ὥς. Harl. Ἐεδνώσαιτο] Ἔδνα ἐπιδώσει· καὶ κυρίως μὲν ἔδνα ἐστὶ τὰ διδόμενα ἀπὸ (Pal. ὑπὸ) τοῦ γαμοῦντος τῇ γαμουμένῃ· νῦν δὲ καταχρηστικῶς κεῖται ἡ λέξις ἀντὶ τοῦ χρήματα ἐπιδοίη. Q. Vulg. Pal. 58. Τὰ δὲ] Τὰ ἐπὶ συντριβῇ ἡμετέρᾳ θελήματα τούτων. B. Κατάνεται] Τελειοῦται· ἀπὸ τοῦ ἀνύω, ἄνω, ῥῆμα. B. 59. Οἷος Ὀδυσσεύς] Οὐκ ἐσμὲν τοιοῦτοι οἷος ἦν ὁ Ὀδυσσεύς. ἐὰν ἐπιχειρήσωμεν, ὀλοθρευθείημεν ἄν. Q. 60. Ἡμεῖς δ' οὔ νύ τι] Ἐλεγχθείημεν ἀσθενεῖς ὄντες καὶ ἄποροι δυνάμεως. καὶ ἐπιχειρήσαντες ἀνελεῖν αὐτοὺς, τάχα ἀναιρεθησόμεθα. Q. 63. Οὐ γὰρ ἔτ' ἄνσχετα] Αἰτιᾶται ὁ Ἡρακλείδης καὶ τὸ τῆς Τηλεμάχου δημηγορίας ἀνοικονόμητον. δέον γὰρ, ἔφη, ἀξιοῦν καὶ ἱκετεύειν συνάρασθαι αὐτῷ πρὸς τὴν τῶν μνηστήρων τοῦ οἴκου ἀπαλλαγὴν, ὁ δὲ ἐπιπλήσσει λέγων, Οὐ γὰρ ἔτ' ἄνσχετα ἔργα τετεύχαται, οὐδ' ἔτι καλῶς Οἶκος ἐμὸς διόλωλε· [p] καὶ τὸ ὅτι, εἰ μὴ πάρεστιν ὁ πατὴρ ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινάμενος, Οὐ γάρ ἐστιν ἀνὴρ Οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκεν ἀρὴν ἀπὸ τοῦ οἴκου ἀμύναι· Ἡμεῖς δ' οὐ νύ τοι τοῖοι ἀμύναιμεν (58—60.). καὶ ἔτι πικροτέρου πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ὄντος τοῦ λόγου, καὶ τὴν πάλην (καὶ πάλιν em. Mai.), Ἄλλους τ'

[o] Vid. et schol. ν'. 301. et Bekkeri cens. Homeri Wolfiani p. 159. BUTTM.

[p] Deleta particula εἰ scribendum videtur, καὶ τὸ, ὅτι μὴ πάρεστιν ὁ πατὴρ ταῦτα πάσχειν ἐπανατεινάμενος, quod participium pendet adhuc a verbo ἐπιπλήσσει jungendumque est ita: καὶ ἐπανατεινάμενος τὸ ταῦτα πάσχειν ὅτι μὴ πάρεστιν ὁ πατήρ: h. e. illud maxime urgens atque ostendens se hæc pati propter absentiam patris. BUTTM.

οἶκος ἐμὸς διόλωλε· νεμεσσήθητε καὶ αὐτοὶ,
ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους,
οἳ περιναιετάουσι· θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν,
μήτι μεταστρέψωσιν ἀγασσάμενοι κακὰ ἔργα.
λίσσομαι ἠμὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου, ἠδὲ Θέμιστος,
ἥτ' ἀνδρῶν ἀγορὰς ἠμὲν λύει, ἠδὲ καθίζει,
σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε πένθεϊ λυγρῷ
τείρεσθ'· εἰ μή πού τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·

64. Ϝοῖκος. 65. ἄλλους τ'] ἄλλους τε H. 67. Ϝέργα. 68. Θέμιστος] Θέμιδος V. 71. πού] που H. 72. ἈχαιϜούς.

αἰδέσθητε, ἔφη, περικτίονας ἀνθρώπους θεῶν δ' ὑποδείσατε μῆνιν. Ἀγνοεῖ δὲ ὁ κατήγορος τὴν δύναμιν τῆς δημηγορίας. συμπλέκεται γὰρ βασιλικὸν φρόνημα δεήσει καὶ ἱκεσίᾳ. καὶ ἔστιν οὐχ ἁπλῶς ὁ λόγος ἀτυχοῦντος, ἵνα δέησις ᾖ μόνη, ἀλλὰ βασιλέως ἀδικοῦντός (scr. ἀτυχοῦντός) τε ἅμα καὶ ἀδικουμένου ὑφ' ὧν ἥκιστα ἐχρῆν· ὁ δὲ λόγος πρὸς τοὺς ἀδικοῦντας. διὸ ἡ μὲν παῤῥησία τῆς ἐπιπλήξεως βασιλικῆς, ἡ δὲ δέησις· παραμεμίγνυται (sic) γὰρ καὶ δέησις· οἰκεία, τῷ δυστυχοῦντι, Λίσσομαι ἢ μὲν Ζηνὸς Ὀλυμπίου ἠδὲ Θέμιστος. Q. 65. Ἄλλους τ' αἰδέσθητε] Ἐλέγχει τὸ πλῆθος, ὅτι ἐχρῆν καὶ αὐτὸ τῶν παρ' αὐτοῦ λόγων πάσχοντος διακωλύσαι τὰ τολμώμενα. πάντη δὲ προβάλλεται τὸν ἔλεον (ins. καὶ) τὴν πρὸς τοὺς ἔξω αἰδῶ. Q. Περικτίονας] Γείτονας· ἀπὸ τοῦ πέριξ, τὸ πλησίον, ἤτοι τοὺς περὶ ἐκείνους ὄντας, πλησιαστὰς, πέριξ κατοικοῦντας. B. E. 67. Ἀγασσάμενοι] Ἀπὸ τοῦ ἄγω γίνεται ἄγαμαι, ὃ σημαίνει δύο, τὸ θαυμάζω καὶ τὸ μέμφομαι. ὡσαύτως καὶ τὸ θαυμάζω δύο σημαίνει, τὸ κατηγορῶ καὶ τὸ ἐπαινῶ. B. Τινὲς τὸ ἀγασσάμενοι ἀντὶ τοῦ μεμψάμενοι ἐκλαμβάνουσιν. οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸ ἐκπλαγέντες ὡς ἐπὶ τινὶ μεγάλῳ παρανομήματι δῆλον (scr. δηλονότι). E. 68. Λίσσομαι] Ἐκ τοῦ καιροῦ. τὴν γὰρ προεστηκυῖαν τῶν ἐκκλησιῶν θεὰν ἐπικαλεῖται. τινὲς δὲ φήθησαν Θέμιδος ἄγαλμα ἐκφέρεσθαι εἰς τὰς ἐκκλησίας. Παρατηρητέον δὲ ὅτι καὶ Εὔκλεια[q] παρὰ Διὸς ἔχει τοῦτο γέρας Θέμις. Q. Θέμιστος] Αἰολικῶς, τῆς Θέμιδος. Vulg. 70. Σχέσθε φίλοι] Πῶς τοὺς μνηστῆρας φίλους καλεῖ; ἢ ὁ λόγος πρὸς τοὺς Ἰθακησίους, οἷον ἀντίσχεσθέ μου. διὸ καὶ Ἀριστοφάνης γράφει, μή μ' οἶον ἐάσατε, ὅ ἐστι καὶ ὑμεῖς ὑποσυμπαθήσατε. Ἀρίσταρχος δὲ τὴν μὲν γραφὴν οὐκ ἀμείβει[r] τὸ δὲ οἷον ἀκούει πρὸς τὸ πένθος τοῦ πατρός· ἐπιτρέψατέ μοι μόνον ἐν τῷ πένθει εἶναι, καὶ μὴ ἄλλα ἐπισωρεύετε κακά. ἢ καὶ ἀφ' (scr. ἐφ') ἑαυτοῦ φησι, ἐμὲ μόνον ἐάσατε σχολάζειν τῷ πένθει καὶ μὴ ἐπιφέρεσθε. πάνδεινον γὰρ τὸ μὴ πενθεῖν ἐξουσίαν ἔχειν. Q. Βοηθήσατε τὸ γὰρ φίλοι ἀνάρμοστον κατὰ τῶν μνηστήρων, ἵνα ᾖ ἀπόσχεσθε. Vulg. Πρὸς τοὺς Ἰθακησίους ὅλους· ἐὰν ὁ πατήρ μου δυσμενέων καὶ ἐχθραινόμενος ὑμῖν ἦν, ἐάσατέ με πάσχειν. τὸ δὲ μή παρέλκον. B. 72. Δυσμενέων κάκ' ἔρεξεν] Τὸ

[q] Sic Maius. Tu noli reconditius quicquam inde sperare: est enim hæc vox mera corruptela ex his, ἐν Ἰλιάδι. Nam respicitur Il. υ'.4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι. BUTTM.

[r] Verba Ἀριστοφ.—ἐάσατε et Ἀρίσταρ.—ἀμείβει excerpsit e cod. Harl. Porsonus. BUTTM.

τῶν μ' ἀποτινύμενοι κακὰ ῥέζετε δυσμενέοντες,
τούτους ὀτρύνοντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
ὑμέας ἐσθέμεναι κειμήλιά τε πρόβασίν τε·
εἴ χ' ὑμεῖς γε φάγοιτε, τάχ' ἄν ποτε καὶ τίσις εἴη.
τόφρα γὰρ ἂν κατὰ ἄστυ ποτιπτυσσοίμεθα μύθῳ,
χρήματ' ἀπαιτίζοντες, ἕως κ' ἀπὸ πάντα δοθείη·
νῦν δέ μοι ἀπρήκτους ὀδύνας ἐμβάλλετε θυμῷ.
Ὣς φάτο χωόμενος, ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ,
δάκρυ' ἀναπρήσας· οἶκτος δ' ἕλε λαὸν ἅπαντα.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν, οὔτε τις ἔτλη
Τηλέμαχον μύθοισιν ἀμείψασθαι χαλεποῖσιν·
Ἀντίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, ποῖον ἔειπες,

73. ἀποτινύμενοι] ἀποτιννύμενοι H. 74. ὀτρύνοντες] ὀτρύνοντος V. 76. ὑμεῖς] ἡμεῖς H. ib. φάγοιτε] φάγητε V. 77. ποτιπτυσσοίμεθα] προτιπτυσσοίμεθα H. ib. Ϝάστυ. 81. λαϜόν. 84. προσέϜειπε. 85. ἔϜειπες.

ἔρεζεν[s], καὶ τὸ δυσμενέων μετοχή. Πεφασμένον (f. πεπλασμένῳ) δὲ τῷ λόγῳ χρῆται οὐκ ἄντικρυ εὐεργέτην καλῶν τὸν πατέρα. Q. 74. Τούτους ὀτρύνοντες] Οὐχ ὅτι ὤτρυνον αὐτοὺς εἰς τὸ φανερὸν ἐκεῖνοι, τοῦτο ἐγκαλεῖ Τηλέμαχος, ἀλλ' ὅτι παῖδας ὄντας αὐτῶν τοὺς μνηστῆρας οὐκ ἐπεῖχον. οὓς γάρ τις κωλύειν δυνάμενος, διὰ τὸ εἶναι κύριος αὐτῶν, ἐᾷ πλημμελεῖν, οὗτος ἂν εἴη ἄντικρυς ὁ τὴν τῆς ἀδικίας ἐξουσίαν αὐτοῖς δεδωκώς. E. 75. Ὑμέας] Ἀντικειμένου λύσις. τῷ γὰρ, τούτους ὀτρύνοντες, ῥᾴδιον ἀπαντῆσαι ὅτι οὐκ ὀτρύνομεν οὐδὲ κοινωνοῦμεν τῆς εὐωχίας. πολλῷ οὖν φησι αἱρετώτερον ὑμᾶς ἐσθίειν ἤπερ τοῖς μνηστῆρσιν ἐπιτρέπειν. Q. Οἱ γὰρ μὴ ἐνιστάμενοι τῇ βίᾳ τῶν μειρακίων, σχεδὸν ἐπιτρέπουσι καὶ ἐπὶ τὰ ἁμαρτήματα προκαλοῦνται. Q. Pal. Πρόβασιν] Τὴν κτῆσιν τῶν τετραπόδων, ἀφ' ἧς προβαίνει ἡ οὐσία. τὰ κτήματα καὶ τὴν πρόσοδον. E. 77. Ποτιπτυσσοίμεθα] Προστερνιζοίμεθα παραβάλοιμεν· ἢ ἀχώριστοι γινοίμεθα φιλοφρονούμενοι καὶ προσπλεκόμενοι. B. Προσλαλοίμεθα, φιλοφρόνως ἀπαιτοῖμεν, παρακαλοῖμεν, προσομιλοῖμεν. E. Προτιπτυσσοίμεθα, μετὰ τοῦ ρ. Harl. Δηλοῖ δὲ τὸ[t] στερνιζοίμεθα ἢ ἀχώριστοι γενοίμεθα. Καὶ ἔδει μὲν ἡμᾶς ὑποστίζειν εἰς αὐτὸ, τὸ δὲ μύθῳ τοῖς ἑξῆς ἀποδιδόναι. ἀλλ' οὐδέποτε ὁ εἰκοστὸς χρόνος τοῦ ἡρωϊκοῦ στιγμὴν ἐπιδέχεται[u]. Harl. Q. 79. Ἀπρήκτους] Πρὸς ἃς οὐδέν ἐστι πράξασθαι. B. E. Q. Νῦν δὲ ἐῶντες ἑτέρους φθείρειν ταῦτα ἐμβάλλετέ μοι ὀδύνας. οὐ γὰρ δυνήσομαι καταπρᾶξαι ἐπὶ τῷ ταῦτα ἀναλαβεῖν. E. 81. Ἀναπρήσας] Ἀντὶ τοῦ ἀνομβρήσας καὶ δακρύων πλῆθος προϊείς. Ζηνόδοτος δὲ γράψας (γράφων Harl.), δάκρυα θερμὰ χέων ἐκλέλυκε τὴν μεγαλειότητα (hucusque Porson ex Harl.) τοῦ στίχου. δάκρυ' ἀναπρήσας. δαιμονίως ἑαυτῷ ἐπιμαρτυρεῖ ὁ ποιητὴς ὅτι πρὸς τὸ οἰκτρότατον προῆκε τὸν λόγον. Q. 85. Τη-

[s] Initium scholii sic fortasse scriptum in codice: Οὕτως, ἔριζε. καὶ—: ut scilicet hæc forma commendaretur præ altera, ἔριξε. Tum pro πεφασμένον nunc puto legendum πεφυσμένως. BUTTM.

[t] Pro τὸ στερν. scr. τὸ προστερν. Cf. not. ad α'. 58. BUTTM.

[u] Conf. hanc notam cum regula a Bentleio tradita ad Lucan. I. 231. PORS.

ἡμέας αἰσχύνων; ἐθέλεις δέ κε μῶμον ἀνάψαι.
σοὶ δ' οὔτι μνηστῆρες Ἀχαιῶν αἴτιοί εἰσιν,
ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ τοι πέρι κέρδεα οἶδεν·
ἤδη γὰρ τρίτον ἐστὶν ἔτος, τάχα δ' εἶσι τέταρτον,
ἐξ οὗ ἀτέμβει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
πάντας μέν ῥ' ἔλπει, καὶ ὑπίσχεται ἀνδρὶ ἑκάστῳ,
ἀγγελίας προϊεῖσα· νόος δέ οἱ ἄλλα μενοινᾷ.
ἡ δὲ δόλον τόνδ' ἄλλον ἐνὶ φρεσὶ μερμήριξε·
στησαμένη μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν ὕφαινε,
λεπτὸν καὶ περίμετρον· ἄφαρ δ' ἡμῖν μετέειπε·
κοῦροι, ἐμοὶ μνηστῆρες, ἐπεὶ θάνε δῖος Ὀδυσσεύς,
μίμνετ' ἐπειγόμενοι τὸν ἐμὸν γάμον, εἰσόκε φᾶρος
ἐκτελέσω, μή μοι μεταμώλια νήματ' ὄληται,

86. ἐθέλεις δέ κε] ἐθέλοις δὲ καὶ H. με pro κε V. pro v. l. ἐθέλοις W. 87. 90. ἈχαιϜῶν. 88. Ϝοῖδεν. 89. ἐστὶ Ϝέτος. 91. μὲν Ϝέλπει. Ϝεκάστῳ. 92. Ϝοι. 93. μερμήριξε] μερμήριζε H. μερμήριξε pro v. l. 94. ἐνὶ μεγάροισιν] ἐνὶ μ¨μεγάροισιν H. 95. μετέϜειπε. 96. δῖϜος. 98. μεταμώλια] μεταμώνια (λια superscr.) H. μεταμωνια W.

λέμαχ' ὑψηγόρη] Μεγάλη κατηγορία προδιαβάλλων τὸν λόγον ὡς συκοφαντικὸν καὶ δεινὸν εἰπεῖν ἀποφαίνων (scr. ἀποφαίνει) τὸν Τηλέμαχον. Q. Μένος ἄσχετε] Ἀκατάσχετε τῇ δυνάμει· εἰρωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἀδύνατε. B. E. Q. Vulg. Pal. 88. Ἀλλὰ φίλη μήτηρ] Τὸ μὲν πρῶτον ἔγκλημα, Μητέρι μνηστῆρες ἐπέχραον οὐκ ἐθελούσῃ, ἑκὼν παρῆκεν· οὐ γὰρ ἦν τοῦτο λῦσαι· ὡς νομίμου δὲ γενομένης μνηστείας, τὴν ἐξαπατῶσαν αὐτὸν (f. αὐτοὺς) αἰτίαν φησὶν εἶναι. λέληθε δὲ αὐτῶν ὁμολογῶν τὴν βίαν· ἐπεὶ γὰρ (del. vid. γὰρ) τῆς ὑπερθέσεως φανερὰ ἡ τῆς γυναικὸς πρόφασις. Q. 89. Τάχα δ' εἶσι] Κυρίως τὸ τάχα. ἔστι γὰρ τοῦ ἀπεγνωκότος περιγενέσθαι τῆς Πηνελόπης. Τὸ δὲ εἶσι προπερισπαστέον· σημαίνει γὰρ τὸ ἐπελεύσεται, πληρωθήσεται[x]. Q.

94. Μέγαν ἱστὸν ἐνὶ μεγάροισιν] Οὐ ποιητικῶς κόσμου χάριν προσέρριπται τὸ μέγαν, ἀλλὰ πρὸς τὸ πολυχρόνιον τῆς τοῦ ἔργου κατασκευῆς. Καὶ ὁ ἄφαρ ἀντὶ τοῦ ἐξαίφνης. Q.—Vid. et ad 338. 95. Περίμετρον] Μέγαν, περισσὸν μέτρον ἔχοντα. φασὶ δὲ, μὴ μνηστεύεσθαι ἱστοῦ ἑστῶτος. Vulg. Barnes.[y] 96. Κοῦροι] Διὰ τὸ κοῦροι ὀνειδίζει αὐτοὺς, ὡς οὐ δέον ταύτην τὴν ἡλικίαν τὴν μὴ προσήκουσαν μνᾶσθαι. Ἄλλως. Διονύσιος ὁ Θρᾷξ ἰδίᾳ μὲν τὸ κοῦροι, ἰδίᾳ δὲ τὸ, ἐμοὶ μνηστῆρες, διαστέλλει. καὶ ἡμῖν δὲ οὕτως δοκεῖ, ἵν' ᾖ, ὦ ἐμοὶ μνηστῆρες. Δημήτριος δὲ ὁ Ἰξίων μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν ἔστιξεν, ἵνα, φησὶ, τὸ ἀπρεπὲς αὐτῶν ὀνειδίζηται. Q. 97. Μίμνετ'] Φησὶ δὲ μὴ ἐξεῖναι μνηστεύεσθαι ἱστοῦ ἑστῶτος. E. Vid. ad 95. 98.

[x] Conf. schol. ad 107. et ad ν'. 377. BUTTM.

[y] Cod. E. distribuit hoc scholium inter 95. et 97. ubi, pro φησὶ, itidem videtur scribendum φασί. Nam gnomen hæc verba sapiunt sic fortasse conceptam: Ἱστοῦ δ' ἑστῶτος μὴ μνηστεύεσθαι ἄμεινον. BUTTM.

Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον, εἰς ὅτε κέν μιν
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο·
μήτις μοι κατὰ δῆμον Ἀχαιϊάδων νεμεσήσῃ,
αἴ κεν ἄτερ σπείρου κεῖται, πολλὰ κτεατίσσας.
ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα καὶ ἠματίη μὲν ὑφαίνεσκεν μέγαν ἱστὸν,
νύκτας δ' ἀλλύεσκεν, ἐπὴν δαΐδας παραθεῖτο.
ὣς τρίετες μὲν ἔληθε δόλῳ, καὶ ἔπειθεν Ἀχαιούς·
ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,

99. ὅτε] ὅ γε V. pro v. l. ib. ΛαϜέρτῃ. 101. ἈχαιϜιάδων. 102. κεῖται] κῆται W. 105. ἀλλύϜεσκεν. 106. τρίϜετες. ἈχαιϜούς. 107. ἦλθε Ϝέτος.

Μεταμάνια (sic in textu)] Γρ. μεταμώλια ἢ μεταμώνια. Pal. Μεταμώνια] Μάταια. μὴ ὀνεῖν, μὴ ὄνια, μώνια καὶ μώλια, ὡς νίτρον λίτρον, πνεύμων πλεύμων. Vulg.[z] 100. Τανηλεγέος θανάτοιο] Τοῦ μακρὰν ἀφροντισίαν παρέχοντος. ἢ τοῦ μακροκοιμήτου, ἀπὸ τοῦ ταναὸν τὸ μακρὸν καὶ τοῦ λέγω τὸ κοιμῶμαι. B. E. 102. Ἄτερ σπείρου] Ὡς ἀξίου ἱματίου σπανίζοντος· οὐ γὰρ παντελῶς ἐσπάνιζε. Γίνεται δὲ ἀντὶ (scr. ἀπὸ) τοῦ ἐνσπείρεσθαι[a] καὶ ἐγκεῖσθαι τοῖς μέλεσιν ἱματίου, ὡς Ὅμηρος ἀπανταχοῦ φησιν. E. Q. Σπεῖρον, ὕφασμα δυνάμενον σπειροῦν καὶ σπαργανοῦν τὸ αὐτῷ περιτιθέμενον. ἢ ἱμάτιον, ὡς τὸ Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι (Od. δ'. 245.) Vulg. 105. Νύκτας] Γρ. νύκτωρ. Harl. Pal. Est glossa: vid. not. ad 334. et ad α'. 361. Ἐπὴν δαΐδας] Εὐτελείας ἡρωϊκῆς δηλωτικὴ ἡ τῶν δᾴδων παράθεσις. Πηνελόπη, φασὶν, ἡ φιλοσοφία· ἱστὸς ἡ ἐπίθεσις τῶν προτάσεων δι' ὧν αἱ συλλογιστικαὶ συμπλοκαί· ἀνάλυσις ἡ οὕτω καλουμένη παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, ἧς οὐκ ἐπαΐουσιν οἱ παχεῖς καὶ σπάταλοι μνηστῆρες. διὸ καὶ παύουσιν αὐτὴν κύβοις αὖθις ἐπιῤῥίψαντες ἑαυτούς. θεῖον γὰρ ἔργον τὸ τοιοῦτον. διὸ καὶ ἡ Πηνελόπη λέγει ἑξῆς θεὸν ἐμπνεῦσαι αὐτῇ τὰ κατὰ τὸν ἱστόν (Od. τ'. 138.). θεράπαινα δὲ ἡ προστετηκυῖα τῇ φιλοσοφίᾳ συλλογιστικὴ μέθοδος. δαΐδες δὲ αἱ τῆς γνώσεως. Vulg. 106. Τρίετες] Ὁ μὲν χρόνος βαρέως, τὸ δὲ μετεσχηκὸς τοῦ χρόνου ὀξυτόνως. E. Vulg. Barnes. Cf. Ammon. in v. 107. Ἀλλ' ὅτε τέτρατον ἦλθεν ἔτος] Πῶς οὖν ἄνωθεν ἔλεγεν, τάχα δ' εἴσι τέταρτον[b], οἷον τελειωθήσεται; ταῦτα δὲ πρὸς τὰ μικρῷ πρόσθεν εἰρημένα περὶ τῆς ἀσυμφωνίας. εἶπε γὰρ ἔμπροσθεν, Ἤδη γὰρ τρίτον ἐστίν· διὸ καί τινες μετεποίησαν, Ὡς δίετες μὲν ἔληθε δόλῳ· Ἀλλ' ὅτε δὲ (scr. δὴ) τρίτον ἤλυθεν ἔτος. οὐδὲν δὲ ἐναντίον ἔχει τὰ ἔπη. τὸ γὰρ

[z] Non sine magno tædio ea quæ hinc ad finem hujus secundi libri e scholiis vulgatis sumpta sunt transcripsi. Constat enim maximam partem ex Eustathio compilata esse, ubi integrius et melius fere leguntur. Ne tamen ejus rei judicium penes me solum esset, devoravi. BUTTM.

[a] Præter proxime sequens σπειροῦν conf. in schol. δ'. 245. σπειρᾶσθαι et διασπείρεσθαι. Mox a voce ἱματίου, quæ est glossa ad σπείρου, novum scholium, puto, incipit. BUTTM.

[b] Verba, οἷον τελειωθήσεται, glossa sunt præpostere huc intrusa. Solvunt enim quæstionem quæ in proximis expenditur adhuc. Illis igitur seclusis interrogationis signum post τέταρτον ponendum. Ad rem conf. schol. ν'. 377. BUTTM.

καὶ τότε δή τις ἔειπε γυναικῶν, ἣ σάφα ᾔδη,
καὶ τήνγ' ἀλλύουσαν ἐφεύρομεν ἀγλαὸν ἱστόν.
ὡς τὸ μὲν ἐξετέλεσσε, καὶ οὐκ ἐθέλουσ', ὑπ' ἀνάγκης.
σοὶ δ' ὧδε μνηστῆρες ὑποκρίνονται, ἵν' εἰδῇς
αὐτὸς σῷ θυμῷ, εἰδῶσι δὲ πάντες Ἀχαιοί·
μητέρα σὴν ἀπόπεμψον, ἄνωχθι δέ μιν γαμέεσθαι
τῷ, ὅτεῴ τε πατὴρ κέλεται, καὶ ἁνδάνει αὐτῇ.
εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν,
τὰ φρονέουσ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ οἱ πέρι δῶκεν Ἀθήνη,
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλὰς,
κέρδεά θ', οἷ' οὔπω τιν' ἀκούομεν οὐδὲ παλαιῶν,
τάων, αἳ πάρος ἦσαν ἐϋπλοκαμῖδες Ἀχαιαὶ,
Τυρώ τ', Ἀλκμήνη τε, ἐϋστέφανός τε Μυκήνη·

108. ἔϝειπε. ϝῄδη. 109. ἀλλύϝουσαν. 111. ὑποκρίνοντ' ἵνα ϝειδῇς. 112. ϝειδῶσι. Ἀχαιϝοί. 114. ϝανδάνει. 115. Ἀχαιϝῶν. 116. ϝοι. 117. ϝέργα. 119. Ἀχαιϝαί.

τάχα ἐκεῖ ἀντὶ τοῦ ταχέως, τὸ δὲ εἶσιν ἀντὶ τοῦ, διέρχεται καὶ τὸ τέταρτον. E. Q. Καὶ ἐπήλυθον ὧραι] Ὧραι τοῦ τετάρτου ἔτους, ὡς συνέμπροσθεν ἔλεγε, τάχα δ' εἶσι τέταρτον, οἷον τελειωθήσεται. Vulg. 108. Καὶ τότε δέ τις ἔειπε γυναικῶν] Προοικονομία (schol. vulg. ποιητικὴ οἰκονομία) εἰς τὰ ἑξῆς, ἵνα καὶ τὴν τῶν θεραπαινῶν ἀναίρεσιν ἑτοίμως ὑποδεξόμεθα. (Vulg. παραδεξώμεθα). E. Q. Vulg. Δηλοῦται δὲ ἡ δουλικὴ ἀπιστία. Vulg. 111. Ὧδε] Τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ οὕτως· τὸ δὲ ὑποκρίνονται ἀντὶ τοῦ ἀποκρίνονται. B. Ἀντὶ τοῦ οὕτως ἀποκρίνονται. ὅρα δὲ ὅπερ ὁ Ἀντίνοος ἑαυτῷ τοὺς ὅλους μνηστῆρας ὑποκρίνεται, ὡς αὐτὸς ὢν ᾧ πάντες. καλῶς ἄρα πρὸ πάντων αὐτὸς πεσεῖται ὑπ' Ὀδυσσέως βληθείς. Vulg. 114. Τῷ ὅτεῳ] Ὡς Πηνέλεω. τὸ γὰρ τῷ μετὰ τὸ γενέσθαι ὅτῳ διεκρίθη (E. διῃρέθη), ὡς τὸ ὅτου ὅτεο, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ τ εἰρήσεται, Ὅττεό σε χρή (α'. 124.). E. Q. 115. Εἰ δ' ἔτ' ἀνιήσει] Γράφεται καὶ, εἰ δέ τ' ἀνίησιν, ἀντὶ τοῦ ἀναπείθει ἢ λυπεῖ. E.—PORS. e schol. Harl. εἰ δέ τ' ἀνιήσειε. Εἰ δέ τ' ἀνιήσει γε πολὺν χρόνον υἷας Ἀχαιῶν· Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν (127.). οὕτως τὸ ἑξῆς. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. λείπει (scr. ἢ λείπει) καὶ Ὁμηρικῷ ἔθει αὐτὸ ἀπολύσασθαι. εἴωθε γὰρ ὁ ποιητὴς τῷ οἱ (scr. τῷ εἰ) μηδὲν ἀνταποδιδόναι, οἷον, ἄλλοι (scr. Ἀλλ' εἰ) μὲν δώσουσι γέρας (Il. α'. 135.). Q. Ἡ ἀνταπόδοσις ἐν τῷ, Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα. τὰ δὲ λοιπὰ διὰ μέσου. ἢ ἀνανταπόδοτον τὸ εἰ, καθὼς εἴωθε ποιεῖν, ὡς καὶ τὸ, ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας. Vulg. 120. Ἡ Τυρώ] Σαλμωνέως θυγάτηρ. ἔσχε δὲ παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος Νηλέα καὶ Πελίαν. Ἀλκμήνη Ἠλεκτρυῶνος. Μυκήνη Ἰνάχου θυγάτηρ καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ, ἧς καὶ ἀριστερὸς (scr. Ἀρέστορος) Ἄργος, ὡς ἐν τῷ Κύκλῳ φέρεται. B. E. Q. Ἐϋπλόκαμος] Γρ. ἐϋστέφανος. Harl. Εὐστέφανος] Καλὴν [c] κεφαλὴν ἔχουσα. στεφάνη δὲ κόσμος γυναικεῖος. E. Barnes.

[c] Pro κεφαλὴν quod est mendum ed. Mediol. reponendum στεφάνην e schol. Barn. BUTTM.

τάων οὔτις ὁμοῖα νοήματα Πηνελοπείῃ
ᾔδη· ἀτὰρ μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε·
τόφρα γὰρ οὖν βίοτόν τε τεὸν καὶ κτήματ' ἔδονται,
ὄφρα κε κείνη τοῦτον ἔχῃ νόον, ὅντινά οἱ νῦν
ἐν στήθεσσι τιθεῖσι θεοί· μέγα μὲν κλέος αὐτῇ
ποιεῖτ', αὐτὰρ σοίγε ποθὴν πολέος βιότοιο.
ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα πάρος γ' ἴμεν, οὔτε πῃ ἄλλῃ,
πρίν γ' αὐτὴν γήμασθαι Ἀχαιῶν, ᾧ κ' ἐθέλῃσι.
τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶ δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι,
ἥ μ' ἔτεχ', ἥ μ' ἔθρεψε· πατὴρ δ' ἐμὸς ἄλλοθι γαίης

122. Ϝήδη. 124. ἔχῃ] ἔχει Η. ib. Ϝοι. 125. αὐτῇ] αὐτῆς V. αὐτῇ W. 127. Ϝέργα. 128. πῃ] πῆ Η. ib. ἈχαιϜῶν. 130. ἀϜέκουσαν.

121. Ὁμοῖα] Πικρῶς καθαψάμενος τῆς Πηνελόπης διαχέαι αὐτὴν βούλεται τοῖς ἐγκωμίοις. ἅμα δὲ καὶ τὴν μνηστείαν εὔλογόν φησι περὶ ἐναρέτου γυναικὸς γινομένην. E. 122. Ἤιδη] Πάντα μὲν ἠπίστατο· τοῦτο δὲ μόνον ἠγνόει ὅτι μέλλομεν κατεσθίειν τὸν σὸν οἶκον. B. 123. Τόφρα] Μέχρι τοσούτου. Ἀριστοφάνης, βίοτός τε τεός, ἤ, οἱ μνηστῆρες ἔδονται. Q.[d] 125. Τιθεῖσι θεοί] Φρονεῖν τὴν Πηνελόπην φησίν (Vulg. Θεόσοφον λέγει τὴν Π.). ἀλλ' οὐχ οὗτος ὁ νοῦς· ἀλλ' ἐρεθίζει τὸν Τηλέμαχον ἀπώσασθαι τὴν μητέρα, εἰ διὰ τὸ ἰδίᾳ συμφέρον παρορᾷ τὰ τοῦ Τηλεμάχου. E. Vulg. Ἔστι δὲ τοῦτο καὶ φήμη ἐσχηματισμένη. ἀληθῶς γὰρ οὕτως ἀπέβη τοῖς μνηστῆρσι. Vulg. 126. Ποιεῖται] Ἀντὶ τοῦ γίνεται. B. 127. Ἡμεῖς δ' οὔτ' ἐπὶ ἔργα] Τοῦτο πρὸς κακοῦ τοῖς μνηστῆρσιν. ἐξὸν σωθῆναι ἄλλην τραπομένους ὅμως πάνυ ὁμοῦ εὑρεθέντες πανωλεθρίαν ἔπαθον. καὶ εἴη ἂν ὁ τελευταῖος οὗτος τοῦ Ἀντινόου λόγος ὡς οἵα τις κατὰ τῶν μνηστήρων προεκθετικὴ ἀναφώνησις. Vulg. 130. Ἀντίνοε] Πυκνότητα καὶ συντομίαν καὶ ἰσχὺν νοημάτων ἐνδείκνυται ὁ Τηλέμαχος. Vulg. Δόμων ἀέκουσαν ἀπῶσαι] Καὶ οὗτος τεχνικῶς ἄγαν (Vulg. τεχνικὴν ἄγαν μερικὴν) τὴν ἀντίῤῥησιν ποιεῖται. περὶ γὰρ τῆς ἀπάτης καὶ τῆς ὑποσχέσεως σιωπᾷ. παρατηρήσας δὲ ὅπῃ μάλιστα ἀπηρυθρίασεν Ἀντίνοος πρὸς τοῦτο τὴν ἀντίῤῥησιν ποιεῖται. ἔστι γὰρ πρόσφορον ἐν πλήθει τὸν ὑπὲρ τῆς φύσεως λόγον ἀντικαταστῆσαι. Ὅρα δὲ καὶ τὴν ὑπαλλαγὴν τοῦ ῥήματος· ὁ μὲν γὰρ ψιλῶς εἶπεν ἀπόπεμψον· ὁ δὲ οὐκ ἄν φησιν ἀπώσασθαι. καὶ ὁ μὲν μητέρα, ὁ δέ, Ἥ μ' ἔτεχ' ἥ μ' ἔθρεψε. καὶ ἐπὶ τούτοις τὸ ἐνίψω. Q. Vulg. 131. Ἥ μ' ἔτεχ'] Ἴδια τῶν χρημάτων (scr. Διὰ τῶν ῥημάτων) ἔδειξε τοὺς ἐν τῷ τίκτειν καὶ προσφέρειν κινδύνους. ἔστι δὲ κινητικὰ ταῦτα (ins. ἐὰν) ἐν τοῖς πρεσβυτέροις καὶ γονεῦσιν ὁ

[d] Porsonus ex scholio Harl. sibi ut videtur non intellecto hoc tantum refert "Aristophanes videtur legisse μνηστῆρες ἴδονται." Simul monet in textu codicis supra τεόν scriptum esse τὸν σόν. Hinc colligo grammaticos offendisse in verbo ἴδονται sine subjecto posito, ejusque rei binas attulisse medelas. Quarum lenissima videbatur ut scriberetur βίοτός τε τεός, et forma ἴδονται, lingua scilicet antiqua, passive acciperetur: altera audacior, qua pro verbis καὶ κτήματ' propinabant nominativum μνηστῆρες præcedentibus jungendum aut sic, βίοτον τεὸν οἱ μνηστῆρες, aut sic, βίοτον τὸν σὸν μνηστῆρες. BUTTM.

ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκε· κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν
Ἰκαρίῳ, αἴ κ' αὐτὸς ἑκὼν ἀπὸ μητέρα πέμψω.
ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων
δώσει· ἐπεὶ μήτηρ στυγερὰς ἀρήσετ' Ἐρινῦς
οἴκου ἀπερχομένη, νέμεσις δέ μοι ἐξ ἀνθρώπων
ἔσσεται· ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω.
ὑμέτερος δ' εἰ μὲν θυμὸς νεμεσίζεται αὐτῶν,
ἔξιτέ μοι μεγάρων, ἄλλας δ' ἀλεγύνετε δαῖτας,
ὑμὰ κτήματ' ἔδοντες, ἀμειβόμενοι κατὰ οἴκους.
εἰ δ' ὑμῖν δοκέει τόδε λωΐτερον καὶ ἄμεινον
ἔμμεναι, ἀνδρὸς ἑνὸς βίοτον νήποινον ὀλέσσαι,
κείρετ', ἐγὼ δὲ θεοὺς ἐπιβώσομαι αἰὲν ἐόντας,

133. ἑκὼν] ἐγὼν V. et ἑκὼν pro v. l. ib. ἀπὸ] ἄπο V.. ib. Fεκών. 136. Fοίκου. 137. ὣς] ὡς V. W. 140. Fοίκους. 141. ὑμῖν] ὔμμιν V. 142. ὀλέσσαι] ὀλέσθαι H. W.

λόγος. E. Ἐπίτασιν δηλοῖ γνησιότητος τὸ ἥ μ' ἔθρεψε. πολλαὶ γὰρ μητέρες ἐκτιθέασι ταῖς τίτθαις τὰ τέκνα. διὸ καὶ ἀποστέργονται διὰ τὴν ἄπονον Εἰλήθυιαν. Vulg. 132. Κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν] Καὶ στικτέον. λέγει γὰρ ὅτι κακόν ἐστι πολλοῖς ὑπέχειν τιμωρίαν ἀποπέμψαντι τὴν θυγατέρα τῷ Ἰκαρίῳ. Q. Barnes. Sed in Q. adduntur in fine hæc verba: μῦθον ἐνίψω e v. 137. nescio qua incuria. 133. Ἰκαρίῳ] Κατ' ἔνια τῶν ὑπομνημάτων ἡ τούτων ἐξήγησις ἡμάρτηται. φασὶ γὰρ, ἔθος ἦν εἴ τις ἑκὼν ἐξ οἴκου γυναῖκα ἀπέπεμψε χρήματα ἀποτίνειν τοῖς ταύτης συγγενέσι καὶ τῷ πατρί. φησὶν οὖν ὅτι κακόν ἐστι καὶ οἷον ἀλυσιτελὲς ἐὰν ἐκδιώξω τῶν οἴκων τὴν μητέρα. πολλὰ γὰρ ἀποτίσω τῷ Ἰκαρίῳ. Ἄμεινον δὲ οὕτω διαστέλλειν, κακὸν δέ με πόλλ' ἀποτίνειν. καὶ οὐ περὶ χρημάτων φησὶν, ἀλλὰ περὶ τῶν ἐπαγομένων. ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι, ἄλλα δὲ δαίμων δώσει. εἶτα καθ' ὑπέρβατον, αἴκ' αὐτὸς ἑκὼν Ἰκαρίῳ ἀποπέμψω τὴν μητέρα. ἐπεὶ εἰ περὶ χρημάτων ἔλεγε, σμικρολόγος ἂν ἐφαίνετο. B. Vulg. Ἑκών] Γρ. ἐγών. Harl. 134. Ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς κακὰ πείσομαι] Εἰ ἐπανέλθοι ὁ Ὀδυσσεύς. οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτὸν παντελῶς. Τινὲς δὲ, ἐκ γὰρ τοῦ πατρὸς, τοῦ αὐτῆς πατρός· καὶ στίζουσι τῷ Ἰκαρίῳ. B. E. Q. Τοῦ πατρός] Οὐ γὰρ ἀπεγνώκει αὐτόν. ἐπειδή φησιν, Ὀσσόμενος πατέρ' ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσίν (α'. 115.). ἄλλως τε κατὰ Καλλίμαχον (fr. 262.), χαλεπὴ μῆνις ἐπιχθονίων. διὸ Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ τὸ (scr. τὸν), Ἔσσεται, ὡς οὐ τοῦτον ἐγώ ποτε μῦθον ἐνίψω. περισσὸς γάρ ἐστιν οὐ πρὸς ταύτην τὴν ἀπόδοσιν. Vulg. 135. Ἀρήσετ' Ἐρινῦς] Τοῦτο ἔλεγον ἐπιθεάζειν τῷ δεῖνι οἱ ὕστερον, ὡς παρὰ Φερεκράτει (v. Eustath.). Vulg. 137. Ἔσσεται] Ἀθετεῖται μὲν ὑπὸ Ἀριστάρχου. Harl. Vid. ad 134. 140. Ἀμειβόμενοι] Ἐξ ἀμοιβῆς εἰς ἑνὸς ἑκάστου οἶκον πορευόμενοι. E. 143. Ἐπιβώσομαι] Ἐπικαλέσω. ἐπὶ κατάρας καὶ εὐχὰς τραπόμενος πρὸς τὰ ἑξῆς εὐκαταφρόνητοί ἐστε πρὸς ἐπιβουλάς [f]. Q.

[f] Suspicor scripsisse hominem εὐκαταφρόνητός ἐστι: h. e. eo quod ad preces et imprecationes descendit illud efficit Telemachus, ut eum contemnant proci, neque insidias timeant e postremis ejus verbis (πρὸς τὰ ἑξῆς,) intra domum eos fortasse perituros esse. BUTTM.

αἴ κε Ζεὺς δώησι παλίντιτα ἔργα γενέσθαι·
νήποινοί κεν ἔπειτα δόμων ἔντοσθεν ὄλοισθε.
Ὣς φάτο Τηλέμαχος· τῷ δ' αἰετὼ εὐρυόπα Ζεὺς
ὑψόθεν ἐκ κορυφῆς ὄρεος προέηκε πέτεσθαι.
τὼ δ' ἕως μέν ῥ' ἐπέτοντο μετὰ πνοιῆς ἀνέμοιο,
πλησίω ἀλλήλοισι τιταινομένω πτερύγεσσιν·
ἀλλ' ὅτε δὴ μέσσην ἀγορὴν πολύφημον ἱκέσθην,
ἔνθ' ἐπιδινηθέντε τιναξάσθην πτερὰ πυκνά,
ἐς δ' ἰδέτην πάντων κεφαλάς, ὄσσοντο δ' ὄλεθρον·
δρυψαμένω δ' ὀνύχεσσι παρειάς, ἀμφί τε δειράς,
δεξιὼ ἤϊξαν διά τ' οἰκία καὶ πόλιν αὐτῶν.

144. *αἴκέ ποτε* Ζεὺς V. *ποθι* Ζεὺς δῷσι W. ib. *Fέργα.* 148. *ἕως*] *εἵως* H. 151. *πυκνὰ*] *πολλὰ* pro v. l. H. W. 152. δὲ *Fίδον.* 154. *πόλιν*] *πολὴν* V. ib. *Fοικία.*

Αἰὲν ἐόντας] Ἐπὶ τὸ ἐόντας *στικτέον. ἡ γὰρ ἑξῆς περίοδος καθ' αὑτήν ἐστιν· αἴκε* Ζεὺς δῶσι *νήποινοί κεν ἔπειτα.* Q. 144. Αἴκε *ποτὲ* Ζεὺς δῶσι] Γρ. *ποθί.* Harl. inter lineas. 146. Τῷ δ' *αἰετῷ εὐρύοπα* Ζεύς] Ἡ *μὲν ἐξ ὄρους ἄφιξις τὴν ἐξ ἀγρῶν ἐπάνοδον* Ὀδυσσέως *καὶ τοῦ παιδὸς σημαίνει· καὶ ἡ μὲν ἐν ἀρχῇ ἠρεμαία πτῆσις τὴν μετὰ ἡσυχίας κάθοδον· ὁ δὲ κατὰ τὴν ἀγορὰν αὐτῶν θόρυβος τὴν κατὰ τὴν πόλιν γενομένην ταραχήν· ὁ δὲ τιναγμὸς τῶν πτερῶν τὴν ἐλάττωσιν τῶν κρειττόνων* (Vulg. *ἀπώλειαν καὶ ἐλάττωσιν τῶν ἀρχομένων,* sic)· *τὸ δὲ καταδρύψαι τὰς παρειὰς τὸν τῶν μνηστήρων ἐσήμανε φόνον. διὰ δὲ τὸ ἀνατολικοὺς* (Vulg. *κατὰ ἀνατολὰς*) *ὁρμῆσαι, ὅτι οἱ μὲν δύο νικήσουσιν οἱ δὲ μνηστῆρες ἐν ζόφῳ γενήσονται.* E. Q. Vulg. Τώ] Τινὲς *τὸ τώ περισπῶσιν ἐπὶ τοῦ* Τηλεμάχου *ἀκούοντες.* Q. Cf. Barnes. 148. Τὼ δ' *ἕως μέν*] Οἱ *ἀετοὶ σημαντικοὶ δεξιῶν ἤτοι ἀγαθῶν. δεξιὰ γὰρ τὰ ἀγαθὰ οἶδεν* Ὅμηρος. *ἀετὸς δὲ παρὰ τὸ ἐτεὸν, τὸ ἀληθές.* E. Μετὰ *πνοιῆς ἀνέμοιο*] Ὡς *ἡσυχῇ τὸ ἔργον τὰ πρῶτα διαχειριζόμενοι.* Vulg. 149. Πλησίω ἀλλήλοισιν] Ἐπεὶ *οὐκ ἀποστατοῦσιν ἀλλήλων ταῖς βουλαῖς.* Vulg.

151. Πτερὰ *πολλά*] Ἢ *διότι πολλοὺς ἀπέβαλον καὶ τῶν ὑπηκόων, μνηστῆρας δὲ καὶ κήρυκας καί τινας τῶν τοῦ οἴκου. ἢ διότι θανατώσουσι τοὺς μνηστῆρας οἰστοὺς ἐπαφιέντες πτερόεντας.* Vulg. 152. Πάντων *κεφαλάς*] Κοινὴν *βλάβην δηλοῖ.* Vulg. Ὄσσοντο] Ἐν *τῇ* Ῥιανοῦ, *ἔσσατο* (*ὄσσαντο* em. Pors.), *ἀντὶ τοῦ ὄσσαν καὶ κληδόνα ἐποίουν.* Harl. 153. Δρυψαμένω δ' *ὀνύχεσσιν*] Ἐπειδὴ *οὐ μόνον μνηστῆρσιν ἀλλὰ καὶ πολλοῖς ἄλλοις* Ἰθακησίων *ἔσται κακὰ, καὶ πολλοὶ τὰς παρειὰς ἐπ' αὐτῷ δρύψονται. καὶ* Ἰαμβλιχὸς *οἶδεν ὄρνιθας οἳ αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἀναιροῦσιν ἐπὶ δηλώσει μέλλοντος κακοῦ· ὑπὲρ φύσιν μέντοι.* Vulg. 154. Δεξίω ἤϊξαν] Ἀνατολικοί. *δεξιὰ γὰρ ἀνατολικὰ λέγει ὁ* Ὅμηρος· Εἴτ' *ἐπιδέξι' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,* Εἴτε *τ' ἀριστερὰ ποτὶ ζόφον* (Il. *μ'.* 239.) E. Q. Καὶ *πόλιν αὐτῶν*] Πόλιν *πλάττει ἰδίαν τοῖς ἀετοῖς ὁ* Ὅμηρος. *εἴποι δ' ἄν τις καὶ πόλιν αὐτῶν τὰς τῶν ὀρῶν κορυφάς.* B. Ἢ *τῶν* Ἰθακησίων, *ἢ τῶν ἀετῶν, ὡς ἐπαναστραφέντων ἔνθα ᾤκουν· ὃ καὶ ἐδήλου, ὡς καὶ* Ὀδυσσεὺς *καὶ* Τηλέμαχος *ἀνελόντες τοὺς μνηστῆρας αὖθις εἰς ἀγροὺς ἀπελεύσονται· ἵνα πάλιν καὶ οἰκίαν τὴν κατάπαυσιν τῶν ἀετῶν λέγῃ,*

θάμβησαν δ' ὄρνιθας ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
ὤρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν, ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἁλιθέρσης
Μαστορίδης· ὃ γὰρ οἶος ὁμηλικίην ἐκέκαστο,
ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι·
ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
μνηστῆρσιν δὲ μάλιστα πιφαυσκόμενος τάδε εἴρω·
τοῖσιν γὰρ μέγα πῆμα κυλίνδεται· οὐ γὰρ Ὀδυσσεὺς
δὴν ἀπάνευθε φίλων ὧν ἔσσεται, ἀλλά που ἤδη
ἐγγὺς ἐὼν τοῖσδεσσι φόνον καὶ κῆρα φυτεύει
πάντεσσιν· πολέσιν δὲ καὶ ἄλλοισιν κακὸν ἔσται,
οἳ νεμόμεσθ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἀλλὰ πολὺ πρὶν

155. Ϝίδον. 156. ἔμελλον] ἔμελλεν V. 157. 160. μετέϜειπε. 159. ἐναίσιμα] αἰνέσιμα H. Nolim paginas nimis apertis librariorum erroribus implere, sed hujusmodi vitia enotata ad similia tollenda ingenium lectoris aliquando possunt acuere. Sic in Eurip. Alcest. 1080. ed. Flor. prave αἰνεσίμως. Æschylus Athenæi xv. p. 667. C. ὕβριζ' ὑβρισμοὺς· οὐκ αἰνεσίους ἐμοί. Ubi infeliciter ἀνεκτέους Casaubonus: ἀνοιστέους vel ἀνοισίμους vel ἀνεκτέους Stephanus Thes. L. G. tom. iii. p. 1717. D. infelicius Pauwius. At quid clarius, quam transpositis vocali et diphthongo legendum ἐναισίους? PORS. 160. ὅς] ὃ H. V. W. ib. ἐϋφρονέων] εὖ φρονέων V. 161. Ϝείπω. 162. πιφαυσκόμενος] πιφασκόμενος V. ib. Ϝείρω. 164. Ϝῶν. 166. γρ. πόλλεσι πολλοῖς et mox ἔσσεται γρ. ἴσται H. 167. γρ. νέμεσθαι sic H. Fortasse alicubi scriptum erat οἵτε νέμεσθε. PORS.

διὰ τιμὴν τοῦ βασιλικοῦ τούτου ζώου. Vulg. 156. Ὥρμηναν δ' ἀνὰ θυμὸν ἅπερ τελέεσθαι ἔμελλον] Οἱ γὰρ κακοὶ τὰς πράξεις κακὰς καὶ τὰς ἐλπίδας ἔχουσι. τὰ δὲ τοιαῦτα τῶν σημείων τοῖς μὲν ἀγαθοῖς τὸ θαῤῥεῖν τοῖς δὲ πονηροῖς ἀποτροπὴν ποιεῖ τῶν τετολμημένων. E. Q. Vulg. Ἅπερ pro ὥσπερ Aristophanes. PORS. ex Harl. Ἔμελλον διὰ τοῦ ο· τοῦτο γὰρ Ὁμήρῳ σύνηθες. Harl. 157. Ἀλιθέρσης] Τὸ Ἀλιθέρσης ψιλωτέον εἰ καὶ παρὰ τὸ ἅλις (scr. ἅλς) ἐγένετο, εἰς ἰδιότητα τοῦ ὀνόματος. E. Νησιώτῃ καὶ ἁλιευτικῷ πρέπον ὄνομα, ὁ ἐν τῇ ἁλὶ δηλονότι θερόμενος. Vulg. Ὁ διὰ πυρὸς (scr. διάπυρος) ἐν τῇ ἁλί[g]. Μαρτυρεῖ δὲ αὐτῷ καὶ χρόνον καὶ φύσιν εἰς ἔπαινον. B. E. 165. Ἐγγὺς ἐών] Ἀλλὰ μὴν ἐν Ὠγυγίᾳ ἐστὶν, ὥστε οὐκ ἐγγύς ἐστιν. λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως· τὸ γὰρ ἐγγύς καὶ ἐπὶ χρόνου καὶ ἐπὶ τόπου τάσσεται· νῦν οὖν ἐπὶ χρόνου παρείληπται. Q. Et sic fere etiam B. E. Φυτεύει] Κατασκευάζει. ἔνθεν οἱ ὕστερον ὑπορύττειν τὸ δολιεύεσθαι. Vulg. 167. Οἳ νεμόμε-

[g] Manifestius etymon in voce θέρσος, quæ Æolica est forma pro θάρσος, et unde Thersitæ quoque nomen est audaci homini: vid. Etym. M. in v. et Schol. Ven. ad Il. β'. 212. BUTTM.

φραζώμεσθ', ὥς κεν καταπαύσομεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
παυέσθων· καὶ γάρ σφιν ἄφαρ τόδε λώϊόν ἐστιν.
οὐ γὰρ ἀπείρητος μαντεύομαι, ἀλλ' εὖ εἰδώς·
καὶ γὰρ ἐκείνῳ φημὶ τελευτηθῆναι ἅπαντα,
ὥς οἱ ἐμυθεόμην, ὅτε Ἴλιον εἰσανέβαινον
Ἀργεῖοι, μετὰ δέ σφιν ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
φῆν κακὰ πολλὰ παθόντ', ὀλέσαντ' ἄπο πάντας ἑταίρους,
ἄγνωστον πάντεσσιν, ἐεικοστῷ ἐνιαυτῷ,
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύμαχος Πολύβου παῖς ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, εἰ δ' ἄγε νῦν μαντεύεο σοῖσι τέκεσσιν,
οἴκαδ' ἰών, μή πού τι κακὸν πάσχωσιν ὀπίσσω·
ταῦτα δ' ἐγὼ σέο πολλὸν ἀμείνων μαντεύεσθαι.
ὄρνιθες δέ τε πολλοὶ ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο

170. μαντεύομαι] μαντεύσομαι H. ib. Ϝείδως. 172. εἰσανέβαινον] ἐπ' ἀνέβαινον V. ib. Ϝοι. Ϝίλιον. 173. ἈργεῖϜοι. 175. ἐϜεικοστῷ. 176. 179. Ϝοίκαδ'. 178. νῦν] δὴ V.

σθα] Συνάγει καὶ ἑαυτὸν τοῖς κακωθῆναι μέλλουσι διὰ τὸ φιλάληθες. Vulg. Ἰθάκην εὐδείελον] Τὴν εὖ πρὸς δείλην κειμένην· ἢ εὔσημον, εὐπεριόριστον· τοιαῦται γὰρ αἱ νῆσοι ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἠπείρων τῷ ὕδατι περιγραφόμεναι· ἢ τὴν λαμπρὰν, ἀπὸ τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἕλη, ἡ θερμασία. B. E. Q. Τὴν πρὸς δυτικὸν μέρος εὖ ἔχουσαν. ἀναλογεῖ γὰρ τὸ ἀνατολικὸν καὶ ἑῷον μέρος τοῦ κόσμου τῇ πρωΐᾳ τῆς ἡμέρας, τὸ δὲ δυτικὸν καὶ ἑσπερινὸν τῇ δείλῃ καὶ ἑσπέρᾳ. ἢ εὐδείελον τὴν εὖ ἔχουσαν τοῦ ἀέρος κατὰ τὴν δείλην μᾶλλον τῆς ἡμέρας ἢ τὴν πρωΐαν. ἢ εὐδείελον τὴν πρὸς τὸ δυτικὸν μέρος κειμένην παρὰ τὸ ἐνδεῆ εἶναι τῆς ἕλης ἤτοι τῆς θέρμης. E. Εὐπεριόριστον ἢ εὔδηλον καὶ φανερὰν, καθὸ νῆσός ἐστιν. πᾶσαι δὲ αἱ νῆσοι συγκρινόμεναι ἠπείροις εὐδηλότατα ἔχουσι τὰ ὅρια. ἢ τὴν (Schol. Barnes. ins. εὖ) πρὸς δύσιν καὶ δείλην κειμένην· δείλη γὰρ ἡ δύσις. Q. Pal. Barnes. (Vid. et ad ι'. 21.)

169. Καὶ γάρ σφιν] Καὶ γὰρ λώϊον αὐτοῖς ἐστι τὸ ἄφαρ παύσασθαι. B. Q. Ἄφαρ] Συναπτικῶς, εὐθέως, ἀπὸ τοῦ ἅπτω, ἅψω, ἧφα, ἄφαρ. ψιλοῦται δὲ Αἰολικῶς. Vulg. Λωΐτερον] Γρ. λώϊον. Harl. Est glossa: vid. not. ad 334. 170. Μαντεύσομαι] PORS. e schol. Harl. μαντεύομαι. 171. Καὶ γὰρ ἐκείνῳ] Συνιστῶν ἑαυτὸν ἐπὶ μαντικῇ ταῦτα λέγει. Vulg. 172. Ὡς οἱ ἐμυθεόμην] Συναπτέον ἕως τοῦ, πολύμητις Ὀδυσσεύς. δύναταί τις καὶ ἐπὶ τὸ ἐμυθεόμην στίζειν τοῖς ἄνω αὐτὸ ἀποδιδοὺς, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ὅτε Ἴλιον ἐσανέβαινον, ἵνα ὑποστίζωμεν μετὰ τὸ Ἀργεῖοι καὶ Ὀδυσσεύς, ἡ δὲ ἀπόδοσις, φῆν κακὰ πολλά. E. Q. Vulg. 174. Φῆν πολλὰ κακὰ παθόντα] Μέχρι τοῦ, τὰ δὲ νῦν πάντα τελεῖται, σύνοψις πάσης τῆς Ὀδυσσείας. Vulg. 178. Εἰ δ' ἄγε] Τὸ εἶα καὶ ἄγε καὶ φέρε ἐπιῤῥήματα παρακελευσματικά. τὸ εἰ ἀντὶ τοῦ εἶα. B. 180. Ἀμείνων] Γρά-

φοιτῶσ', οὐδέ τε πάντες ἐναίσιμοι· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ὤλετο τῆλ'· ὡς καὶ σὺ καταφθίσθαι σὺν ἐκείνῳ
ὤφελες· οὐκ ἂν τόσσα θεοπροπέων ἀγόρευες,
οὐδέ κε Τηλέμαχον κεχολωμένον ὧδ' ἀνιείης,
σῷ οἴκῳ δῶρον ποτιδέγμενος, αἴ κε πόρῃσιν.
ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
αἴ κε νεώτερον ἄνδρα, παλαιά τε πολλά τε εἰδὼς,
παρφάμενος ἐπέεσσιν ἐποτρύνῃς χαλεπαίνειν,
αὐτῷ μέν οἱ πρῶτον ἀνιηρέστερον ἔσται,
πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι εἵνεκα τῶνδε·

186. Ϝοίκῳ. 187. Ϝερέω. 188. Ϝειδώς. 189. ἐποτρύνῃς] ἐποτρύνεις H. ib. Ϝεπέεσσιν. 190. Ϝοι. 191. δυνήσεται εἵνεκε τῶν γε H. τῶν γε V. Hunc versum uncinis includit Wolfius.

φεται, ἀμείνω, χωρὶς τοῦ ν, ὅπερ καὶ κάλλιον[h]. Harl. 182. Φοιτῶσ'] Τινὲς ποτῶντο (scr. πωτῶντο). οὐδὲ ἀκυρότερον ἐπὶ ὀρνίθων τὸ ποτῶντο. Q. Οὐδέτι] Γράφε, οὐδέ τε. ἔστι δὲ ὁ τέ περισσός. Q. Οὐδέ τε] Περισσὸς ὁ τέ. ἐν δὲ τοῖς εἰκαιοτέροις[i] γράφεται οὐδέτι. Harl. 183. Ὤλετο τῆλ'] Τὸ τῆλε σημαίνει καὶ τὴν ἐν τόπῳ σχέσιν, ὥσπερ νῦν, καὶ τὴν ἐκ τόπου, τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης (Il. β'. 863.), καὶ τὴν εἰς τόπον, Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί (Il. ψ'. 72.) Q. Ὡς καὶ σύ] Τὸ ὡς ἀναφορικόν ἐστι, καὶ συναπτέον αὐτὸ τοῖς ἐπάνω. ἢ ἀντὶ τοῦ εἴθε, καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς αὐτὸ ἀναγνωστέον. Q. Vulg. 185. Ὧδ' ἀνιήης] Ἀπὸ τοῦ ἀνίημι, ὡς τιθείης. κυνηγετικὴ ἡ λέξις, ὅτε τις κύνα τοῦ δεσμοῦ ἀνεὶς ἀφήσῃ κατὰ θηρός. Vulg. Ἡ μεταφορὰ τῆς λέξεως εἴληπται ἀπὸ τῶν κυνηγετῶν ἀφιέντων τοὺς ἱμάντας. E MSS. Barnes. Ἀνιείης] Δασυντέον[k]. ἔστι γὰρ ἀντὶ τοῦ ἀναπείθοις ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν κυνηγῶν τῶν ἐφιέντων τοὺς ἱμάντας τοῖς κυσί. ψιλοῖ δὲ Ἑλλάνικος[l] παρὰ τὴν ἀνίαν ἐκδεχόμενος, τὸ λυποίης. εἰ δὲ τοῦτο, ἐχρῆν γράφειν ἀνιῴης. τοιαύτη γὰρ ἡ δευτέρα συζυγία. Q. Harl. Vulg. 189. Παρφάμενος] Παραπείσας, παραλογισάμενος, συμβουλεύσας· ἐκ τοῦ παραινῶ καὶ τοῦ φῆς (scr. φημί), ἀπὸ τῆς παρά προθέσεως καὶ τοῦ αἶνος, ὁ λόγος. E. 190. Ἀνιηρέστερον] Λυπηρότερον. ὡς τὸ αἰδοιέστερον. ὤφειλε γὰρ ἀνιηρότερον. οὕτω καὶ ἀμορφέστερον, δικαιέστερον, ἀκρατέστερος ἀπὸ τοῦ ἄκρατος, σπουδαιέστερος, ἀναγκαιέστερος, ἀλλοιέστερος, ἐπιτηδειέστερος, ἀφνειέστερος. καὶ Ἀριστοφάνης κατὰ Σέλευκον ἔγραφε φιλοκτεανέ-

[h] Mirum, Nominativum in ω hic commendari, qui alias, ut Zenodoteus longe rejicitur. Vid. Schol. Il. α'. 80. et al. Nam cum ταῦτα illud strui nequit. BUTTM.

[i] Nominativum τὰ εἰκαιότερα habes infra ad τ'. 83. Intelligenda τὰ ἀντίγραφα. Sic et ad ρ'. 160. ἐν τοῖς χαριεστέροις et ἐν τοῖς κοινοτέροις. BUTTM.

[k] Nempe in accuratis editionibus addiderant spiritum etiam in media voce ut ἀνιὼς, φιλῖππους. PORS. Ceterum in antiq. edd. schol. Vulg. scribitur Δασυντητέον? cf. ad α'. 27. BUTTM.

[l] De Hellanico hoc grammatico, idemne sit an diversus ab historico, vide Sturzium disputantem in Comm. de Hellanico §. 10. BUTTM.

σοὶ δὲ, γέρον, θωὴν ἐπιθήσομεν, ἥν κ' ἐνὶ θυμῷ
τίνων ἀσχάλλῃς· χαλεπὸν δέ τοι ἔσσεται ἄλγος.
Τηλεμάχῳ δ' ἐν πᾶσιν ἐγὼν ὑποθήσομαι αὐτὸς,
μητέρα ἣν ἐς πατρὸς ἀνωγέτω ἀπονέεσθαι·
οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, καὶ ἀρτυνέουσιν ἔεδνα
πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε φίλης ἐπὶ παιδὸς ἕπεσθαι.
οὐ γὰρ πρὶν παύσασθαι ὀΐομαι υἷας Ἀχαιῶν
μνηστύος ἀργαλέης· ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης,
οὔτ' οὖν Τηλέμαχον, μάλα περ πολύμυθον ἐόντα·
οὔτε θεοπροπίης ἐμπαζόμεθ', ἣν σὺ, γεραιὲ,
μυθέαι ἀκράαντον, ἀπεχθάνεαι δ' ἔτι μᾶλλον.
χρήματα δ' αὖτε κακῶς βεβρώσεται, οὐδέ ποτ' ἶσα
ἔσσεται, ὄφρα κεν ἥγε διατρίβῃσιν Ἀχαιοὺς
ὃν γάμον· ἡμεῖς δ' αὖ, ποτιδέγμενοι ἤματα πάντα,

195. μητέρα ἣν] μητέρ' ἑὴν W. ib. Ϝήν. 197. ϜέϜοικε. 198. παύσασθαι] παύσάσθαι H. παύσεσθαι W. ib. ἈχαιϜῶν. 201. ἣν σὺ γεραιὲ] ἣν σὺ γῆραιὲ H. 203. Ϝῖσα. 204. ἈχαιϜούς.

στατε (Il. α'. 122.). Vulg. 192. Τοὶ (sic in Mediol.) δὲ γέρον ἐπιθήσομεν] Ἤτοι ἐπιβαλοῦμεν θωὴν τουτέστι ζημίαν, ἥντινα τίνων, τουτέστιν ἀποτίνων καὶ ἀποδιδοὺς, ἀσχάλλεις (scr. ἀσχαλεῖς) ἤτοι δυσχερανεῖς. Q. Γρ. ἐπιθήσομαι. Harl. 195. Μητέρα ἣν ἐς πατρός· οἱ δὲ γάμον τεύξουσι] Τὸ σχῆμα περιττὸν, ἄτομον. Vulg. Μητέρα ἣν ἐς πατρός] Ἡδέως τῷ σχήματι ἐχρήσατο· εἰπὼν γὰρ, ἐς πατρὸς, μετέβη εἰς πληθυντικόν· οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, δηλονότι οἱ μνηστῆρες[o]. καὶ εὐτρεπίσουσιν ἔεδνα ὅσα δεῖ ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ παιδὶ δίδοσθαι παρὰ τῶν γαμούντων. Κειμήλια[p] δὲ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῆς νύμφης διδόμενα, ἤγουν τὰ ἐξώπροικα. E.Q. Ἔδνα τὰ παρὰ τοῦ νυμφίου, μείλια δὲ τὰ παρὰ τοῦ πατρὸς τῇ νύμφῃ διδόμενα. Vulg. 199. Μνηστύος ἀργαλέης] Τῆς μέχρι νῦν ἀκατεργάστου. Vulg. Ἔξωθεν ληπτέον, πρὸ τοῦ γῆμαι τὴν σὴν μητέρα. B. Ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν] Προειπὼν, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης, οὔτε Τηλέμαχον οὔτε τὴν μαντείαν, οὐκέτι ἐπήγαγεν, οὔτε ἄλλον τινά. καίτοι ὁ λόγος ἀπῄτει. ἀλλ' (Q. ins. ἣν) εἶχεν ἀπέχθειαν πρὸς τὸ πλῆθος. Vulg. Q. 200. Οὔτ' οὖν Τηλέμαχον] Θρασύτερα ταῦτα τῶν Ἀντινόου. Πολύμυθον, ἀκριτόμυθον. σκώπτει εἰς ποσότητα· ὁ γὰρ Ἀντίνοος εἰς ποιότητα λόγου ἔσκωψεν. Vulg. 203. Κακῶς βεβρώσεται] Ὁμολογεῖ τὴν βίαν. Οὐδέποτ' ἶσα, ἤγουν ἀεὶ ἐλαττωθήσεται. Vulg. 204. Διατρίβῃσιν] Διατρίβειν τὸ χρονοτριβεῖν, ἀναβάλλεσθαι καὶ τρι-

[o] Immo auctor primorum hujus scholii verborum volebat πατὴρ καὶ ἀδελφοί. Illud tamen et in schol. Vulg. ubi leguntur verba, εἰπὼν, ἐς πατρὸς, usque ad τῶν γαμούντων. Videntur itaque jam olim excidisse quædam propter repetitionem eorundem verborum, in hunc modum: οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, δηλονότι πατὴρ καὶ ἀδελφοί. τινὲς δὲ λαμβάνουσι τὸ, οἱ δὲ γάμον τεύξουσι, δηλονότι οἱ μνηστῆρες. BUTTM.

[p] Vid. ad α'. 276. not. BUTTM.

εἵνεκα τῆς ἀρετῆς ἐριδαίνομεν, οὐδὲ μετ' ἄλλας
ἐρχόμεθ', ἃς ἐπιεικὲς ὀπυιέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Εὐρύμαχ', ἠδὲ καὶ ἄλλοι, ὅσοι μνηστῆρες ἀγαυοὶ,
ταῦτα μὲν οὐχ ὑμέας ἔτι λίσσομαι, οὐδ' ἀγορεύω·
ἤδη γὰρ τάγ' ἴσασι θεοὶ καὶ πάντες Ἀχαιοί.
ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
οἵ κέ μοι ἔνθα καὶ ἔνθα διαπρήσσωσι κέλευθον.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,
ἤν τίς μοι εἴπῃσι βροτῶν, ἢ ὄσσαν ἀκούσω
ἐκ Διὸς, ἥτε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισιν.
εἰ μέν κεν πατρὸς βίοτον καὶ νόστον ἀκούσω,
ἦτ' ἂν, τρυχόμενός περ, ἔτι τλαίην ἐνιαυτόν·
εἰ δέ κε τεθνειῶτος ἀκούσω, μηδ' ἔτ' ἐόντος,
νοστήσας δὴ ἔπειτα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
σῆμά τέ οἱ χεύσω, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξω

207. ἐπιϝεικές. ϝεκάστῳ. 209. ὅσοι μνηστῆρες] ὅσοι καὶ μνηστῆρες H. 211. τάγ'] τὰ a prima manu H. τὰ δ' V. τὰ W. ib. ϝίσασι. Ἀχαιϝοί. 212. ϝείκοσ'. 213. διαπρήσσωσι] διαπρήσσωσι (ου supra ω) H. 216. ϝείπῃσι. 218. κεν] κε V. 220. ἔτ'] ἔτι V. ib. τεθνειῶτος] τεθνηῶτος W. 222. ϝοι.

ψομερεῖν[q]. Vulg. 206. Εἵνεκα τῆς ἀρετῆς] Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος λείπειν φησὶ τὸ ἄρθρον, ἵν' ᾖ, εἵνεκα τῆς ταύτης ἀρετῆς· ἰαὴ (scr. ἰακὸν) δὲ τὸ ἔθος εἶναι. Q. Ἀριστοφάνης δὲ ὑπώπτευε τὸν στίχον, νεωτερικὸν λέγων ὄνομα τὸ τῆς ἀρετῆς. πιθανὸν δὲ συναθετεῖν αὐτῷ καὶ τὸν πρὸ αὐτοῦ καὶ τὸν μετ' αὐτοῦ (scr. αὐτόν). Q. Harl. 209. Ἀγαυοί] Γρ. ἀγανοί. οἱ δὲ, Ἀχαιοί. Harl. 210. Ταῦτα μὲν] Λείπει ἡ εἰς, ἀντὶ τοῦ εἰς ταῦτα. Vulg. 212. Ἀλλ' ἄγε μοι δότε] Τὴν ὑπόνοιαν ἀποτριβόμενος αἰτεῖται παρὰ τῶν μνηστήρων τὰ πρὸς τὴν πορείαν. πῶς γὰρ ἐδύνατο σκαιωρεῖν (Vulg. σκευωρεῖν) κατ' αὐτῶν πολίτας ὀπαδοὺς ἔχων. E. Vulg. 213. Διαπρήσσωσι κέλευθον] Τὸ πρήσσω, τὸ περῶ, γίνεται ἀπὸ τοῦ περάω περῶ, ὁ μέλλων περάσω καὶ κατὰ συγκοπὴν πράσω, καὶ πρήσω τροπῇ τοῦ α εἰς η. ἐπεὶ δὲ ὁ μέλλων θεματοποιεῖται προσλαμβάνει καὶ ἕτερον σ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ ἀφ' οὗ γέγονε μέλλοντος. B. 214. Ἠμαθόεντα] Ὡς τὸ, ὀλοόεντος ἐχίδνης[r], ἀντὶ ὀλοοέσσης. E. 222. Χεύω] Πτολεμαῖος ὁ τοῦ Ὀροάνδρου χρείω (χείω em. PORS.) γράφει, καὶ Ἀρίσταρχος, Ἡρωδιανὸς δὲ χεύω, ἵν' ᾖ ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος. Harl. Ἐπὶ κτέρεα] Τὰ κάτω τῆς ἔρας νενομισμένους (f. -ένα εἰς) νεκρούς· ἢ ἀπὸ τοῦ ἱκετήριόν τι εἶναι. E.

[q] Corrige τριψημερεῖν. BUTTM.
[r] Nicand. Ther. 129. ψολόεντος ἐχίδνης. BUTTM.

πολλὰ μάλ', ὅσσα ἔοικε· καὶ ἀνέρι μητέρα δώσω.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Μέντωρ, ὅς ῥ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος ἦεν ἑταῖρος,
καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα,
πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.
ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε δὴ νῦν μευ, Ἰθακήσιοι, ὅ, ττι κεν εἴπω·
μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὣς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ἤτοι μνηστῆρας ἀγήνορας οὔτι μεγαίρω
ἔρδειν ἔργα βίαια, κακοῤῥαφίῃσι νόοιο·
σφὰς γὰρ παρθέμενοι κεφαλὰς, κατέδουσι βιαίως
οἶκον Ὀδυσσῆος, τὸν δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι·
νῦν δ' ἄλλῳ δήμῳ νεμεσίζομαι· οἷον ἅπαντες

223. ὅσσα ἔοικε] ὅσσ' ἐπέοικε V. ib. ϜέϜοικε. 224. Ϝείπων. 226. Ϝοι. Ϝοίκον. 228. ὅς] ὃ W. ib. μετέϜειπε. 229. Ϝείπω.$_{οι}$ 231. μηδὲ φρεσὶν] μὴ δ' ἐν φρεσὶν H. ib. Ϝειδώς. 232. ῥέζοι] ῥέζει H. 234. λαϜῶν. Ϝάνασσε. Ϝώς. 236. Ϝέρδειν Ϝέργα. 238. Ϝοίκον.

226. Ἐπέτρεπεν οἶκον] Ἐπίτροπον, οἰκονόμον εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐποίησε. B. 229. Κέκλυτε Ἰθακήσιοι] Ὁρῶν τοὺς μνηστῆρας ἀπηρυθριακότας οὐ πρὸς αὐτοὺς ἀποτείνεται, ἀλλὰ πρὸς τὸ κοινόν. E. Q. Vulg. Οὐδέν τι δικαιολογικὸν ἔχει ἡ δημηγορία, καταφορικὴ δὲ καὶ ἀγαθῷ ἐπιτρόπῳ πρέπουσα. Vulg. 232. Καὶ αἴσυλα ῥέζοι] Ἀπρεπῆ. βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ῥέζοι· τὸ γὰρ ὡς ἀντὶ τοῦ ὅτι ἐστίν. Q. Αἴσυλα ῥέζει] Ἄδικα ποιεῖ, οἱονεὶ αἰσόσυλα, τοῦ καθήκοντος σεσυλημένα. Vulg. Ἢ ῥέζων. Harl. 233. Ὀδυσσῆος θείοιο] Οἱ μνηστῆρες μέμνηνται τοῦ Ὀδυσσέως, οὐχ ὡς θείου μέντοι, ἀλλ' ὡς γυναῖκα εὐειδῆ ἔχοντος καὶ ἀφνειοῦ. Vulg. 236. Κακοῤῥαφίῃσι] Τινὲς δὲ γράφουσι, κακοφραδίῃσιν. Harl. 237. Παρθέμενοι κεφαλάς] Προτείναντες ὡς ἐπιξείνῳ[*] ἤγουν ἐπικόπῳ, ὥστε κοπῆναι. Vulg. Παρθέμενοι] Ἐνέχυρον θέμενοι, ἀντὶ τοῦ, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς ἀλλὰ παρατιθέμενοι αὐτὰς, ὅπερ ἐστὶν ἀντὶ τοῦ παραβάλλοντες. Vulg. Εἰς τιμωρίαν ὑποθέμενοι τὰς ἰδίας κεφαλὰς, ἢ ὡς ἐνέχυρον τιθέμενοι, ὡς μὴ ἐπικείμενοι τὰς ἑαυτῶν κεφαλὰς, ἀλλὰ παρατιθέμενοι. Τὸ δὲ σφάς ὀξυντέον. B. Q. 238. Οἶκον Ὀδυσσῆος] Μετωνυμικῶς τὰ ἐν τῷ οἴκῳ· τὸ δὲ ἐναντίον, Μετὰ δαίμονας ἄλλους (Il. α'. 222.), τὸν τόπον τῶν θεῶν.

[*] Nota quidem vox ἐπίξηνον ex Hesychio et locis ab Intpp. ibi allatis: sed hic tamen videtur legendum ἐπὶ ξηνῷ, quamvis vocabulum ξηνός, κορμός e Suida tantum notum sit. BUTTM.

ἧσθ' ἄνεῳ, ἀτὰρ οὔτι καθαπτόμενοι ἐπέεσσι
παύρους μνηστῆρας κατερύκετε, πολλοὶ ἐόντες.
Τὸν δ' Εὐηνορίδης Λειώκριτος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ ἀταρτηρὲ, φρένας ἠλεὲ, ποῖον ἔειπες,
ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν; ἀργαλέον δὲ
ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι μαχήσασθαι περὶ δαιτί.
εἴπερ γάρ κ' Ὀδυσεὺς Ἰθακήσιος αὐτὸς ἐπελθὼν
δαινυμένους κατὰ δῶμα ἑὸν μνηστῆρας ἀγαυοὺς
ἐξελάσαι μεγάροιο μενοινήσῃ ἐνὶ θυμῷ,
οὔ κέν οἱ κεχάροιτο γυνὴ, μάλα περ χατέουσα,
ἐλθόντ'· ἀλλά κεν αὐτοῦ ἀεικέα πότμον ἐπίσποι,

240. ἀτὰρ] αὐτὰρ et sæpe idem error H. ib. Ϝεπέεσσιν. 243 ἔϜειπες. 245. μαχήσασθαι] μαχέσασθαι V. 247. ἀγαυοὺς] ἀγαυοὺς eadem manu, ut videtur, sed postea additum H. ib. ϜεϜόν. 248. μενοινήσῃ] μενοινήσει H. i. e. μενοινήσει'. PORS. μενοινήσει' W. 249. κεχάροιτο] κεχαροίατο V. ib. Ϝοι. 250. ἐπίσποι] ἐπίσπη ex emend. sed erat ἐπίσποι H. ib. ἀϜεικέα.

ὁμοίως καὶ τὸ, Σύεσσι παρήμενον (Od. ν'. 407.). Q. 240. Ἄνεῳ] Ἔστιν ἄναυος, καὶ ἀποβολῇ τοῦ υ ἄναος ὁ ἄφωνος· καὶ ὥσπερ ἐκ τοῦ Μενέλαος Μενέλεως οὕτως ἄναος ἄνεως. κλίνεται δὲ καὶ ἄνεω, ὡς τοῦ Μενέλεω. B. Καθαπτόμενοι ἐπέεσσιν] Αἰσχύνει τοὺς Ἰθακησίους, εἰ μηδὲ λόγοις ἅπτονται τῶν βιαίων μνηστήρων· τὸ γὰρ χερσὶ δυσχερέστερον. Vulg. 242. Λειόκριτος] Οἷον ἔκκριτος τοῦ λαοῦ. Ὁ ποιητὴς τὸν μὲν Ἀντίνοον ἁπλούστερον ἐποίησε δημηγοροῦντα καὶ ἀφελέστερον, τὸν δὲ Εὐρύμαχον ἐμβριθέστερον καὶ ἁδρότερον. ἐνταῦθα δὲ Λειόκριτόν τινα μνηστῆρα βραχυλόγον μὲν πλάττει θρασύτερον δέ· ὃς οὐ μόνον τὸν Ὀδυσσέα ἐξευτελίζει, ἀλλὰ καὶ τὴν ἀγορὰν ταχὺ λύσει. ὥστε ταύτην τὴν ἀγορὰν Θέμις μὲν ἐκάθισεν, ἀθεμίστου δ' ἀνδρὸς ὕβρις ἔλυσεν. Vulg. 244. Παυέμεν] Ῥιανὸς γὰρ καὶ παύεται· καὶ λόγον καὶ τὸν μάντιν εἰπεῖν, Φραζώμεθ' ὥς κεν καταπαύσομεν, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Παυέσθων (168.), καὶ τὸ Ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. Q. Harl.[t] 245. Ἀνδράσι καὶ πλεόνεσσι] Ἔδειξεν οὖν ὅτι γαστριμαργίας ἕνεκεν ἐπράσσετο πᾶν. Τινὲς γράφουσιν, Ἀνδράσι καὶ παύροισιν. ἄμεινον δὲ πλεόνεσσι γράφειν, ἵν' ᾖ ἐπὶ τῶν κωλυόντων· εἰ δὲ καὶ πλείονες κωλύοιέν, φησι, περιέσονται εὐωχούμενοι. Q. Pors. ex Harl. excerpsit verba Τινὲς—κωλυόντων. Περὶ δαιτί] Οἱ γὰρ ἐν δαιτὶ οἴονται ἀνυπόστατοι εἶναι τὴν ἀλκὴν τοῦ οἴνου στρατηγοῦντος αὐτοῖς. Λέγει δὲ ὅτι ἀργαλέον τοῖς Ἰθακησίοις, καὶ πλέονας ὄντας ἀντικαταστῆναι δαινυμένοις τοῖς μνηστῆρσιν· ὅπέρ ἐστι κύριον τοῦ ἀδυνάτου. Vulg. 249. Οὔ κέν οἱ κεχάροιτο] Ἅμα γὰρ ἰδοῦσα στε-

[t] Intactam posui Maii e cod. Q. scripturam. Harleianus post verba καὶ λόγον habet ἔχει διά: Porsonus præterea corrigit τὸ τὸν pro καὶ τόν: pro illo γὰρ autem in fronte certissima videtur ejusdem emendatio γρ. h. e. γράφει. Ita hæc procedit scholii facies: Ῥιανὸς γράφει, καὶ παύεται· καὶ λόγον ἔχει, διὰ τὸ τὸν μάντιν εἰπεῖν, φραζώμεσθ'—παυέσθων, καὶ τὸ, ἡμέας ὀτρύνων καταπαυέμεν. Tamen vel sic me quidem plane latet Rhiani ratio: nisi forte emendabat ille καταπαύεσθαι (καταπαύεσθ' ἀργαλέον). Tum scholiastes vulgatam defendit his verbis: καὶ (malis sane ἀλλὰ) λόγον ἔχει—— καὶ τὸ, η. ο. καταπαυέμεν. BUTTM.

εἰ πλεόνεσσι μάχοιτο· σὺ δ' οὐ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἀλλ' ἄγε, λαοὶ μὲν σκίδνασθ' ἐπὶ ἔργα ἕκαστος·
τούτῳ δ' ὀτρυνέει Μέντωρ ὁδὸν ἠδ' Ἁλιθέρσης,
οἵ τέ οἱ ἐξ ἀρχῆς πατρώϊοί εἰσιν ἑταῖροι.
ἀλλ', ὀΐω, καὶ δηθὰ καθήμενος, ἀγγελιάων
πεύσεται εἰν Ἰθάκῃ, τελέει δ' ὁδὸν οὔποτε ταύτην.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὰ πρὸς δώμαθ' ἕκαστος·
μνηστῆρες δ' ἀνὰ δώματ' ἴσαν θείου Ὀδυσῆος.
Τηλέμαχος δ' ἀπάνευθεν ἰὼν ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
χεῖρας νιψάμενος πολιῆς ἁλὸς, εὔχετ' Ἀθήνῃ·
Κλῦθί μοι, ὁ χθιζὸς θεὸς ἤλυθες ἡμέτερον δῶ,
καί μ' ἐν νηῒ κέλευσας ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
νόστον πευσόμενον πατρὸς δὴν οἰχομένοιο,

251. ἔϝειπες. 252. λαϝοί. ϝέργα ϝέκαστος. 253. ϝοι. 256. εἰν] ἐν H. 257. αἰψηρήν] λαιψηρήν V. 258. ϝεϝὸν π. δῶμα ϝέκαστος. 260. ἀπάνευθεν ἰὼν] ἀπάνευθε κιὼν a prima manu ut videtur H. ib. θῖνα] θινὶ ex emend. H. 262. ὁ] ὃσ H. 263. ἠεροϝειδέα.

ρήσεται. Vulg. 251. Εἰ πλεόνεσσιν ἕποιτο] Εἰ πολλοὶ αὐτῷ ἕποιντο [u], ἢ εἰ πολλοὺς ὀπαδοὺς ἔχοι. Τινὲς δὲ γελοίως, μάχοιτο, γράφουσι· δύναται δὲ καὶ οὕτως νοεῖσθαι, εἰ σὺν πολλοῖς μάχοιτο. Q. Cf. Harl. 254. Πατρωϊοί εἰσιν ἑταῖροι] Διασυρτικῶς, ἐπειδὴ καὶ οὗτοι ἦσαν οἱ ὑπὲρ Ὀδυσσέως εἰπόντες (Q. ἅπαντες). E. Q. 256. Τελέει δ' ὁδόν] Τάχα ὡς μὴ δυναμένου τοῦ Μέντορος καὶ τοῦ Ἀλιθέρσου παρασχεῖν αὐτῷ τὰ ἐπιτήδεια πρὸς τὸ πλέειν. Q. 257. Λῦσεν—αἰψηρήν] Ὡς ἀπὸ δεσμοῦ τινος. Αἰψηρὴν, ἀντὶ τοῦ αἰψηρῶς, ὡς τὸ, Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών (Il. δ'. 182.), ἀντὶ τοῦ εὐρύ. Vulg. Γράφεται, λαιψηρήν· ταχεῖαν. Pal. Λαιψηρήν Harl. in scholio et ex emend. in textu. PORS. 260. Ἰὼν ἐπὶ θινὶ θαλάσσης] Ἐὰν κατὰ δοτικὴν γράφηται τὸ θινὶ, βραχέως (Harl. βραχὺ) διαστελοῦμεν ἐπὶ τὸ ἰὼν καὶ τὰ ἑξῆς συνάπτομεν. ἐὰν δὲ αἰτιατικὴ, ὡς Δίδυμός φησι γράφειν Ἀρίσταρχον, μετὰ τὸ θαλάσσης διαστελοῦμεν. Q. Harl. Βραχὺ διασταλτέον καὶ μετὰ τὸ ἁλός. Q. Alterum schol. Ἐπὶ θινὶ, καὶ, ἐπὶ θῖνα, διχῶς. PORS. 262. Κλῦθί μοι [x])] Ὁ μὲν Τηλέμαχος ἁπλῶς θεὸν ἐπικαλεῖται· ἀγνοεῖ γὰρ τίς ἦν θεῶν ὁ φανεὶς αὐτῷ· ὁ δὲ ποιητὴς, εὔχετ' Ἀθηναίῃ, φησίν. B. Q. Pal. Vulg. 263. Ἠεροειδέα πόντον] Μέλανα δίκην ἀέρος, ἢ βαθὺν, ἢ ἀναπεπταμένον καὶ μέγαν. ἢ διὰ τὸ μόνον ἀέρα ὁρᾶσθαι τοῖς πλέουσιν· ἢ ἐπεὶ τὸν ἀέρα καθορᾷν ἔστιν ἐν τῷ ὕδατι. ἢ ὅτι ἀέρι

[u] Permirum non solum, hoc ita a quoquam explicari, sed et ipsam hanc varietatem ἵποιτο pro μάχοιτο nasci potuisse. Quare suspicor antiquam et veram apud poetam scripturam fuisse Εἰ πλέονές οἱ ἵποιντο, qua corrupta in πλεόνεσσι, natum est primum sponte ἵποιτο, tum ejus loco per correctionem suffectum μάχοιτο. BUTTM.

[x] In lemmate antiquo schol. vulg. est κλῦθμεν, quod est ex vera hic et ubique scriptura κλῦθί μευ. BUTTM.

ἔρχεσθαι· τὰ δὲ πάντα διατρίβουσιν Ἀχαιοὶ,
μνηστῆρες δὲ μάλιστα, κακῶς ὑπερηνορέοντες.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· σχεδόθεν δέ οἱ ἦλθεν Ἀθήνη,
Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας, ἠδὲ καὶ αὐδήν·
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τηλέμαχ', οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
εἰ δή τοι σοῦ πατρὸς ἐνέστακται μένος ἠΰ,
οἷος ἐκεῖνος ἔην τελέσαι ἔργον τε ἔπος τε,
οὔ τοι ἔπειθ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, οὐδ' ἀτέλεστος·
εἰ δ' οὐ κείνου γ' ἐσσὶ γόνος καὶ Πηνελοπείης,
οὔ σέ γ' ἔπειτα ἔολπα τελευτήσειν, ἃ μενοινᾷς.
παῦροι γάρ τοι παῖδες ὁμοῖοι πατρὶ πέλονται·
οἱ πλέονες κακίους· παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους.
ἀλλ' ἐπεὶ οὐδ' ὄπιθεν κακὸς ἔσσεαι, οὐδ' ἀνοήμων,
οὐδέ σε πάγχυ γε μῆτις Ὀδυσσῆος προλέλοιπεν,

265. Ἀχαιϝοί. 267. ϝοι. 268. ϝειδομένη. 269. ϝέπεα. 270. ὄπιθεν] ὄπισθεν V. ib. κακὸς] κακῶς H. 272. ϝέργον. ϝέπος. 275. ϝέϝολπα. 279. οὐδέ σε γε πάγχυ a prima manu, deinde γε additum post πάγχυ H.

ὁμοία ἡ θάλασσα τὴν χροιάν. Vulg. B. E. Q. 267. Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος] Εἰκότως ἄρα ἧκεν ἐπὶ τὴν εὐχὴν, μηδὲ τὰ πρὸς τὴν ἔξοδον ἕτοιμα ἔχων ὁ νέος. Q. 270. Τηλέμαχε] Πρὸς παῖδα εὖ γεγονότα τὸ, οὐδ' ὄπιθεν. Vulg. Προτρεπτικῶς, ὡς περὶ τὴν ἐκκλησίαν ἐμφρόνως διατεθειμένου· οὐδὲ ὕστερον κακὸς ἔσῃ, εἰ Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνεις καὶ τῆς πατρῴας σπορᾶς ἔχεις τι σύμβολον. Vulg. Q. 271. Εἰ δή τοι] Εἰ δὲ ἡ σὴ ψυχὴ δέδεκταί τι τῆς ἐκείνου προθυμίας δίκην στεναγμοῦ (scr. σταλαγμοῦ)· μέγας γὰρ ἦν ἐκεῖνος εἰπεῖν τε καὶ πρᾶξαι· τάχιστα (scr. τάχα) καὶ τὴν προκειμένην ὁδὸν οὐχὶ ματαίως πορεύσῃ. Τὸ, οἷος ἐκεῖνος, κατὰ ἀναφώνησιν εἴρηται εἰς ἔπαινον τοῦ Ὀδυσσέως τοῦ πατρὸς Τηλεμάχου. B. E. Q. Ἐνέστακται] Ἔοικεν ἠρτῆσθαι τῆς ἀρχικῆς σπερματικῆς τοῦ εἶναι δυνάμεως. Vulg. 273. Οὔτοι ἔπειθ' ἁλίη] Ἁλίη καὶ ἀτέλεστος οὐκ ἄνευ ἀστεϊσμοῦ λέγονται. ἔσεται μὲν γὰρ ἡ ὁδὸς διὰ τὴν ἅλα, ἁλίη, ὡς διὰ θαλάσσης πλέοντι· ἀλλ' ὅμως οὐχ ἁλίη ἔσται, τουτέστι ματαία καὶ κενὴ οὐδ' ἀτέλεστος. εἰ γὰρ πατρώζεις, ἀγαθὸς ἔσῃ καὶ οὐ μάτην ὁδεύσεις. ἀλλὰ μὴν πατρώζεις, ὡς ἡ δημηγορία σου ἔδειξεν. ἔστιν ἄρα ἐπὶ σοὶ ἀγαθὴ ἐλπίς. Ὁ δὲ ποιητὴς τῷ χωρίῳ ἐπεμβάλλει καὶ γνωμικὸν σεμνότατον, ἐν ᾧ περὶ διαθέσεως παίδων φιλοσοφεῖ, καὶ Ὀδυσσέως ἔπαινον. Vulg. 275. Οὔ σ' ἔγ'[y] ἔπειτα] Γρ. οὔ σέ γ' ἔπειτα, χωρὶς τοῦ τέ. Harl. 276. Παῦροι γάρ τοι παῖδες] Τὸ αἴτιον τοῦ διστασμοῦ. Vulg. 277. Πατρὸς ἀρείους] Ὁποῖος Ἡρακλῆς πρὸς Ἀμφιτρύωνα, Ἀχιλλεὺς, Ἕκτωρ. Vulg. 278. Οὐδ' ἀνοήμων] Ἐπὶ τὸ ἀνοήμων ὑποστικτέον, ἐπὶ δὲ τὸ προλέλοιπεν ἢ ὑποστικτέον ἢ στικτέον. Q. 279. Μῆτις Ὀδυσσέως] Τὰ μὲν περὶ τοὺς λόγους εὐδοκίμως πέπρακται τῷ Τηλεμά-

[y] Sic; corruptum, ut videtur, e σ' ἴτ', quæ est scriptura olim vulgata. BUTTM.

ἐλπωρή τοι ἔπειτα τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
τῷ νῦν μνηστήρων μὲν ἔα βουλήν τε νόον τε
ἀφραδέων, ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι·
οὐδέ τι ἴσασιν θάνατον, καὶ κῆρα μέλαιναν,
ὃς δή σφιν σχεδόν ἐστιν ἐπ' ἤματι πάντας ὀλέσθαι.
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκέτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἣν σὺ μενοινᾷς·
τοῖος γάρ τοι ἑταῖρος ἐγὼ πατρώϊός εἰμι,
ὅς τοι νῆα θοὴν στελέω, καὶ ἅμ' ἕψομαι αὐτός.
ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει,
ὅπλισσόν τ' ἤϊα, καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα,
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι, καὶ ἄλφιτα, μυελὸν ἀνδρῶν,

280. Ϝέργα. 283. Ϝίσασιν. 284. σφιν] σφι W. 288. μὲν omittit H. 290. Ϝοῖνον.

χῳ. ἐπαινοῦσα τὸν Ὀδυσσέα λεληθότως τὸν νεανίαν ἐπὶ τὰ ἔργα προτρέπεται. Q. 281. Τῷ] Γρ. καὶ τὸ, τώ, μετὰ ὀξείας. Harl. 282. Οὔτι νοήμονες οὐδὲ δίκαιοι] Συνετοὶ, προνοητικοί. Δόγμα Ὁμήρου (schol. vulg. δογματίζει Ὅμηρος) ὅτι ὁ ἄδικος καὶ ἀσύνετος. E. 283. Οὐδέ τι ἴσασιν] Διασαφεῖ τὸ νόημον. Vulg. 284. Ὅς δέ σφιν] Ἀναφώνησις[z] περὶ μνηστήρων πάνυ γοργή. Vulg. 289. Ὅπλισσόν τ' ἤϊα] Ἐν μὲν τῇ συνηθείᾳ ἐφόδια τὰ πρὸς τροφὴν (Pal. ὁδὸν) ἐπιτήδεια ἀπὸ τῆς ὁδοῦ λέγεται, παρὰ δὲ Ὁμήρῳ ἤϊα τὰ ἐφόδια οἰκείως ἀπὸ τοῦ ἰέναι εἴρηται. ὅταν δὲ λέγῃ, Θώων παρδαλίων τε λύκων τ' ἤϊα πέλονται (Il. ν'. 103.), καταχρώμενος λέγει ἀντὶ τοῦ ἑλώρια (Pal. ἐλλώρια). E. Q. Pal. Ἄλλως. Τὰ εἰς τὸ ἰέναι ἐπιτήδεια ἤτοι ἐφόδια, ἰήϊα, καὶ ἀποβολῇ τοῦ πρώτου ι, ἤϊα. E. Q. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὰ ἄλευρα· πολλάκις δὲ καὶ τὰ ἄχυρα, ἀπὸ τοῦ κινεῖσθαι τῷ ἀνέμῳ, Ἠΐων θημῶνα τινάξῃ (Od. ε'. 368.)· καὶ τὸ ἐπορευόμην, Ἤϊα πολλὰ θεοὺς γουνούμενος (Od. δ'. 433.)· καὶ τὰ ἄλευρα, Ἐν δὲ καὶ ἤϊα Κωρύκῳ (Od. ε'. 266.). E. Q. Pal. Ὅπλισι[a] τ' ἤϊα] Ἑτοίμασον τὰ ἐφόδια. οἱ παλαιοί φασιν ὅτι ἤϊα κυρίως αἱ ὀσπρίων καλάμαι, καὶ δισυλλάβως ἐν συναιρέσει ἦα· ὡς Φερεκράτης, Τὴν γαστέρ' ἤων κἀχύρων σεσαγμένος. Ὅμηρος δὲ τὰ ἁπλῶς βρώματα. δηλοῖ δὲ καὶ τὸν εἰς ναῦν ἐπισιτισμόν. Vulg. Στικτέον μετὰ τὸ ἤϊα, μετὰ δὲ τὸ πάντα βραχὺ διασταλτέον, καὶ μετὰ τὸ ἀμφορεῦσιν. Q. Ἄρσον ἅπαντα] Γέμισον. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. ἥρμοσται γὰρ τὸ πληροῦν τῷ πληρουμένῳ. Vulg. 290. Ἀμφιφορεῖς κεραμεοῖ ἦσαν ἀμφοτέρωθεν φερόμενοι, ὅ ἐστιν ἄμφωτοι, δύωτοι (scr. δίωτοι), ὡς ἀμφίδουλος ὁ ἐξ ἀμφοτέρων γονέων δοῦλος. Vulg. Ἀμφιφορεῦσι] Τοῖς Μεγαρικοῖς[b]. Ἄλφιτα δὲ, τὰ ἄλευρα παρὰ τὸ ἀλφῶ, τὸ ψηλαφῶ. Μύελον δὲ, ὡς ἰσχυροποιοῦντα τοὺς ἄν-

[z] Quid hic sit ἀναφώνησις cognosce e schol. ad 367. BUTTM.

[a] Mendosa hæc in antiquis edd. hujus lemmatis scriptura manifestum præbet vestigium antiquæ et ipsius lectionis ὅπλισαι, ὅπλισσαι. Certe activo alias tum fere utitur Homerus cum alii aliquid paratur: hic Telemachus *sibi ipsi parare* jubetur: ut in illo ὡπλίσσατο δόρπον. Nam quod mox v. 295. et Il. ψ'. 55. eadem verbi relatione legitur ἐφοπλίσσαντες, videri potest metro datum esse. BUTTM.

[b] Fuerunt quidem Μεγαρικὰ πιθάκνια (vid. Athen. I. p. 28. c.). etc. Hic tamen fere suspicor μεγαρικοῖς natum esse e κεραμίοις, vel κεραμεοῖς quod habet schol. vulg. BUTTM.

δέρμασιν ἐν πυκινοῖσιν· ἐγὼ δ' ἀνὰ δῆμον ἑταίρους
αἶψ' ἐθελοντῆρας συλλέξομαι· εἰσὶ δὲ νῆες
πολλαὶ ἐν ἀμφιάλῳ Ἰθάκῃ νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τάων μέν τοι ἐγὼν ἐπιόψομαι, ἥτις ἀρίστη·
ὦκα δ' ἐφοπλίσσαντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
  Ὣς φάτ' Ἀθηναίη, κούρη Διός· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Τηλέμαχος παρέμιμνεν, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
εὗρε δ' ἄρα μνηστῆρας ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν
αἶγας ἀνιεμένους, σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ.
Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας κίε Τηλεμάχοιο·
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
  Τηλέμαχ' ὑψαγόρη, μένος ἄσχετε, μήτι τοι ἄλλο
ἐν στήθεσσι κακὸν μελέτω ἔργον τε ἔπος τε,
ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν καὶ πινέμεν, ὡς τὸ πάρος περ·

292. αἶψ'] ἄψ a prima manu H. 296. φάτ'] ᾿φάτ' accentu super α eraso H. 298. ἴμεναι] ἵμεναι a prima manu, sed μ erasum et ἐ accentu notatum H. 299. ἀγήνορας ἐν μεγάροισιν] ἐνὶ μεγάροισιν ἑοῖσιν H. ἐνὶ μ. ἑοῖσιν V. 300. εὕοντας] εὕδοντας H. 302. Ϝοι. Ϝέπος. 304. Ϝέργον. Ϝέπος. 305. ἀλλὰ μάλ'] ἀλλά μοι W.

δρας. E. 294. Ἐπιόψομαι] Ἀττικὴν λίαν φησὶν ὁ Ἀριστοφάνης τὸ ἐπιόψομαι ἀντὶ τοῦ ἐποπτεύσομαι, περιβλέψω. Q. 298. Φίλον τετιημένος ἦτορ] Οὐκ ἐσκυθρωπακὼς, ἀλλὰ φροντίζων ἀποδημεῖν μέλλων. E. 300. Αἶγας ἀνιεμένους] Ἐκφραστικὸν γοργὸν δαπάνης τῶν μνηστήρων. Vulg. Ἀνιεμένους, ἐκδέροντας, γυμνοῦντας. Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε (Il. χ'. 80.). Παρατηρητέον δὲ ὅτι οὔτε σπένδοντας οὔτε εὐχομένους (scr. ἐπαρχομένους) θεοῖς πεποίηκεν αὐτοὺς, ὁπότε οὐδὲ ὁ συβώτης παρῆκε τὸ πρὸς τοὺς θεοὺς εὐσεβές[c]. Τὸ δὲ ἀνιεμένους ἐκ τῶν κάτω μερῶν ἐπὶ τὰ ἄνω ἕλκοντας καὶ ἐκδέροντας κάτωθεν ἀρξαμένους. E. Ἀνασχίζοντας ἢ ἀνατείνοντας ἐκ τῶν κάτω μερῶν, ἔπειτα ἀνέλκοντας καὶ ἐκδέροντας κάτω ἀρξαμένους· ἢ διὰ πυρὸς ἱερωμένους. B. Ἐκδέροντας· ἀπὸ τοῦ συμβαίνοντος. ἐκ τῶν κάτω γὰρ τὰ ἄνω ἵενται οἱ τοιοῦτοι. Vulg. Ἀνιεμένους δασέως, ἀπὸ τοῦ ἵημι (cf. ad 185.). Q. Σιάλους] Λιπαροὺς καὶ εὐτραφεῖς χοίρους. σίαλος γὰρ ὁ σεσιτισμένος χοῖρος. B. Εὕοντας] Ἐντεῦθεν τὸ σταθεύειν καὶ σταθευτός. εὕειν τὸ μαδᾷν (Barn. ex Eust. rectius, εὕειν ἀρχαῖον, οὔπω ἐπινοηθέντος τοῦ μαδᾷν) ὕδατι ζέοντι. ὅθεν εὔστρα ἐργαστήριον ἐν ᾧ χοῖροι εὕονται, ἢ κατὰ Παυσανίαν τὸ ἐκ σταχύων καυθέντων ἔδεσμα τοὺς ἀνθέρικας ἀποβαλλόντων, ἤτοι ὁ περικεκαυμένος στάχυς. Vulg. 301. Ἀντίνοος δ' ἰθὺς γελάσας] Ἱλαρότερον νῦν ποιεῖ τὸν Ἀντίνοον (ins. ἢ) κατὰ τὴν ἀγοράν. Vulg. 303. Μήτε τι ἄλλο ἐν στήθεσσι] Ταῦτα θυμοῦ ἀποτρέπουσι, τρυφᾷν δὲ παρακελεύουσι. Vulg. 305. Ἀλλὰ μάλ' ἐσθιέμεν] Ἄκρως ἀπομιμεῖται φωνὰς ἀσώτου μειρακίου. τὰ μὲν γὰρ ἄλλα πάντα ἀποῤῥίψαι τῆς ψυχῆς

[c] Ad schol. E. de impietate procorum cf. schol. v. 250. cum not. BUTTM.

ταῦτα δέ τοι μάλα πάντα τελευτήσουσιν Ἀχαιοὶ,
νῆα καὶ ἐξαίτους ἐρέτας, ἵνα θᾶσσον ἵκηαι
ἐς Πύλον ἠγαθέην μετ' ἀγαυοῦ πατρὸς ἀκουήν.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀντίνο', οὔπως ἐστὶν ὑπερφιάλοισι μεθ' ὑμῖν
δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα, καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον.
ἦ οὐχ ἅλις, ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
κτήματ' ἐμὰ, μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα;
νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ, καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων
πυνθάνομαι, καὶ δή μοι ἀέξεται ἔνδοθι θυμὸς,

306. Ἀχαιϝοί. 308. ἀγαυοῦ] ἀγαϝοῦ H. 312. οὐ ϝάλις.

παρακελεύεται, μόνῃ δὲ τῇ γαστρὶ σχολάσαι. τοιαῦτα δὲ τὰ τῶν παροίνων ῥήματα. E. Q. Ἐσθιέμεν] Ἀπαρέμφατον ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ. B. Ὡς τὸ πάρος περ] Ἐπικερτομεῖ τῷ μείρακι, ὡς μέχρι μὲν ἄρτι ἀσωτευομένῳ, νῦν δὲ ἐξαίφνης ἐκ τοῦ σχολάζειν γαστρὶ πειρωμένῳ μεταβάλλεσθαι. Vulg. 306. Ταῦτα δέ τοι] Λόγος εἰρωνικὸς ἀποτελευτῶν εἰς φήμην. οὕτω γὰρ ἀληθῶς ἀπέβη. Vulg. 307. Ἐξαίτους] Ἐξαιρέτους, ἐκ τοῦ αἱρῶ τὸ βούλομαι καὶ προκρίνω. B. Τουτέστιν ἔξω τῆς αἰτίας· ἤτοι ἐπιθυμητοὺς, οὓς ἐζήτησας (scr. ἐξῄτησας). Q. 311. Ἀκέοντα] Ῥιανὸς γράφει, ἀέκοντα. Harl. 312. Ὡς τὸ πάροιθεν] Τοῦτο σημειοῦται Ἀριστοφάνει, ὅτι ἱκανὰ ἔτη ἐγεγόνει ἀφ' οὗ οἱ μνηστῆρες συνήχθησαν. E. Q. Πολλὰ καὶ ἐσθλά] Ποσῷ καὶ ποιῷ ἐπηύξηται τὸ κακόν. Vulg. 314. Μέγας εἰμί] Ἀφελῶς εἴρηται. Καὶ ἄλλων μῦθον ἀκούων] Διδακτικὴ ἄρα ἡ φρόνησις. Vulg. 315. Πυνθάνομαι] Ἀντὶ τοῦ πυνθανόμενος ἀκούω. Vulg. Ἀντιστροφή ἐστιν ἀντὶ τοῦ (ins. πυνθανόμενος) ἀκούω. Τὸ ἑξῆς, νῦν δ' ὅτε δὴ μέγας εἰμὶ πειρήσω. B. Ἀέξεται ἔνδοθι θυμός] Αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνονται καὶ τῆς λογικῆς ψυχῆς αἱ δυνάμεις κατὰ Γαληνόν. καὶ Ἡρόδοτος, αὐξανομένῳ γὰρ τῷ σώματι συναυξάνονται καὶ αἱ φρένες. τινὲς ἐπὶ ὀργῆς, ἤγουν, ἔμαθον ἤδη θυμοῦσθαι καὶ μὴ διὰ τέλος ἀόργητος εἶναι, αὐξηθέντος τοῦ δυνάμει εἰς τὸ κατ' ἐνέργειαν. ὁ δὲ Σαρδανάπαλος θυμὸν ἀέξειν, τὸ πρὸς ἐπιθυμίαν ζῆν[d]. Vulg. Ὁ μὲν θυμὸς ἀπὸ τοῦ θύειν, ὁ δὲ χόλος ἀπὸ τῆς χολῆς. θυμὸς δὲ καὶ χόλος, λαβὼν τὴν ἐπὶ τὸ δράσαι κακὸν ἀγανάκτησιν, χώεσθαι λέγεται, ὡς τὸ, Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις χωόμενος (Il. α'. 243.), ἤγουν ἀμυχὰς ποιήσεις σπαράσσων τὴν ψυχήν· καὶ, Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο (Il. α'. 380.). δηλοῖ δὲ τὸ οὐχ ἁπλῶς ὀργιζόμενος ἀλλὰ μετὰ ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς· διὸ καὶ καταρᾶται καὶ κατὰ τοῦτο ἀμύνεται. καὶ Χωόμενος κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικὸς (Il. α'. 429.), Ἀχιλλεὺς τῇ ὀργῇ δηλοῦσθαι ποιεῖ τὴν τιμωρητικὴν διαγανάκτησιν· ἐπιβουλεύει γοῦν διὰ τῆς μητρὸς τοῖς Ἕλλησι. Ταυτὸν γοῦν ἐστι θυμὸς καὶ χόλος· μῆνις δὲ καὶ μένος ὀργὴ ἐναπόθετος καὶ ἔμμονος· ζαφελὴς οὖν χόλος ἡ μῆνις, ζαφελὲς γὰρ τὸ ἀναφαίρετον. ὅτι δὲ τὸ μένος σθένος, Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπται (Il. θ'. 450.), καὶ πρὸς τὸν Δία, Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν (Il. θ'. 32.). ὡς οὖν παρὰ τὸ σθένος μένος, οὕτω καὶ χόλος μένων μένος καὶ μῆνις. καὶ ὅτι ἐπιτηρητικὸς ὁ κότος εἰς τὸ δράσαι τι πονη-

[d] Vid. Eust. ad h. l. et Chœrili Epigr. in Sardanapali tumulum (Brunck. Anal. p. 185.) quod ita incipit Εὖ εἰδὼς ὅτι θνητὸς ἔφυς σὸν θυμὸν ἄεξε Τερπόμενος θαλίῃσι. BUTTM.

πειρήσω, ὥς κ' ὔμμι κακὰς ἐπὶ κῆρας ἵηλω,
ἠὲ Πύλονδ' ἐλθὼν, ἢ αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ δήμῳ.
εἶμι μὲν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται ἣν ἀγορεύω,
ἔμπορος· οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος, οὐδ' ἐρετάων

316. ὔμμι] ὕμμι V.

ρὸν, Ζεὺς γὰρ αὐτὸς ἐπισσείησιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι τῆς [e] ἀπάτης κοτέων (Il. γ'. 167.), καὶ τὸ, Ἔχει κότον ὄφρα τελέσσῃ (Il. α'. 82.). καὶ ἔστιν ἡ μὲν κατακίνησις (f. κατὰ κίνησιν) πρόσκαιρος ὀργὴ, χόλος, θυμός· ἡ δὲ κίνησις μετὰ ἀγανακτήσεως (ins. καὶ) δραστικῆς ἐνεργείας χώεσθαι λέγεται καὶ σκύζεσθαι. ὥστε ἀπόθετος μὲν χόλος μένος, καὶ μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα κότον[f]· καὶ ὅπως ὁρμὴ ἐπηρτημένη μετὰ λύπης ὀρέξεως ἡ ὀργή, καὶ ὅπως κατὰ αὔξησιν τοῦ θυμοῦ γίνεται. Ὅπερ οὖν τὸ ἄχθεται πρὸς τὸ ἄχνυται ἔχει περιττεῦον τῇ ἀγανακτήσει, τοῦτο καὶ τὸ χώεσθαι πρὸς τὸ χολοῦσθαι. E. 316. Κακὰς ἐπὶ κῆρας] Οὐκ ἀνέχεται τωθαζόμενος ἀλλ' εἰς ἄπειρον ὀργὴν ἦλθεν, ὥστε καὶ γυμνοῦν τὴν ἐπιβουλήν. E. Θυμοῦ προβολὴ ὁ λόγος οὗτος τῷ Τηλεμάχῳ. πλευσεῖται μὲν γὰρ εἰς Πύλον, οὐ πειράσεται δέ τι τοιοῦτον. Vulg.—Vid. et ad 325. 319. Ἔμπορος] Ἔμπορον ὁ ποιητὴς τὸν ἀλλοτρίας νεὼς ἐπιβαίνοντα λέγει, τὸν παρὰ τοῖς ὕστερον ἐπιβάτην, ὡς ἐμπόρου παρ' αὐτοῖς λεγομένου τοῦ μεταβολέως καὶ πραγματευτοῦ καὶ μάλιστα τοῦ διὰ θαλάσσης περῶντος. καὶ ὅτι Ἀττικοὶ τοὺς ἐν ταῖς τριήρεσι κωπηλάτας ἐπικώπους λέγουσι, ἐπιβάτας δὲ τοὺς μαχητάς. Vulg. Ἔμπορος· ἀντὶ ναυκλήρου δι' ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος τοὺς κατηναλωκότας μὲν (scr. μου) τὸν πλοῦτον· διὸ τὰ ἄνω (312.), Ἡ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλά. E. Q. Ἄλλως. Ἀλλοτρίας νηὸς ἐπιβάτης μὴ ἔχων ἰδίαν ναῦν. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, Ἔμπορος εἰλήλουθας Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίας (Od. ω'. 300.). οὐ γὰρ κατὰ συνήθειαν τέτακται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀλλοτρίας νηὸς παρόντων, οὕσπερ συνήθως ἐπιβάτας νῦν λέγομεν. ὅπερ γὰρ παρὰ τῷ ποιητῇ τῶν ἐπὶ τοῖς ἅρμασιν οἱ μὲν μαχόμενοι παραβάται οἱ δὲ τὰς ἡνίας ἔχοντες ἡνίοχοι, τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν τριήρεσιν οἱ ἐπιβάται καὶ ἐπίκωποι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. ἐπίκωποι δὲ οἱ τὰς κώπας ἔχοντες καὶ τὰ πηδάλιά. E. Ἄλλως. Ὁ μέντοι ἔμπορος οὐκ ἀπὸ τοῦ πορίζειν πεποίηται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πόρου τουτέστι τῆς πορείας. τὸν δὲ πόρον κυρίως ἐπὶ τοῦ ὕδατος τάττει, ὡς τὸ, Πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων (Od. μ'. 259.), καὶ τὸ, Θοὸν (Q. θεῖον, corrupt. e Θρύον) Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ τὸ, Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο (Il. ξ'. 433.), τὴν δι' ὑγροῦ διάβασιν. ὡς οὖν τὸ μὴ ἐν ἰδίῳ οἴκῳ γαμεῖν ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίῳ[g] λέγουσιν, οὕτως τὸ ἐπ' ἀλλοτρίας νεὼς τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι καὶ ἐμπορεύεσθαι, καλεῖται ἔμπορος ὁ τοιοῦτος[h]. E. Q. Ἔμπορος, οὐ γὰρ νηὸς [i] ἐπήβολος] Τὸ ἑξῆς· εἶμι μὲν

[e] Prætulerim hæc vulgato ibi τῆσδ—. BUTTM.

[f] F. ἀπόθετος μὲν χόλος, μένος καὶ μῆνις· μῆνις δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα, κότος. Sed sequentia quoque laborant; in quibus tamen μετὰ λύπης ὀρέξεως est idem quod μετὰ ὀρέξεως τοῦ λυπεῖν. BUTTM.

[g] Inserendum videtur ἐγγαμεῖν. Phavor. ἐγγαμεῖν λέγομεν τὸ ἐπ' ἀλλοτρίας οἰκίας εἰσέρχεσθαι. BUTTM.

[h] Leg.—ποιεῖσθαι, ἐμπορεύεσθαι καλεῖται, καὶ ἔμπορος ὁ τοιοῦτος. BUTTM.

[i] Omnia hæc de voce ἐπήβολος scholia, ut sero vidi observantem Bœckhium ad Plat. Min. p. 147., derivata sunt e Porphyrii Quæst. Hom. p. 5. ed. Arg. Legitur autem ibi γαμεῖν mendose pro eo, quod in nostris inserendum esse conjeci, ἐγγαμεῖν. Bœckh. l. c. e cod. Augustano num. 51. hoc ad hunc versum (319) protulit scholium. Ἐπήβολος] Εἰδὼς, γιγνώσκων, νοήμων, ἐπιτήδειος, ἐπιτυχής. BUTTM.

γίνομαι· ὥς νύ περ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ χειρὸς χεῖρα σπάσεν Ἀντινόοιο
ῥεῖα· μνηστῆρες δὲ δόμον κάτα δαῖτα πένοντο.
οἱ δ' ἐπελώβευον καὶ ἐκερτόμεον ἐπέεσσιν·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·

320. περ] περ videtur primo fuisse, sed eadem manus statim fecit που H. PORS. που υ. ἔισατο V. που W. ib. ἐϝείσατο. 321. σπάσεν] σπάσατ' H. W. 323. ϝεπέεσσιν. 324. ϝείπεσκε.

ἔμπορος, ὅ ἐστι ἐπιβάτης, ἐπὶ νηὸς ἀλλοτρίας, ἀντὶ ναυκλήρου, φησὶ, δι' ὑμᾶς ἐπιβάτης ἐσόμενος. ἐπίβολος δὲ σημαίνει, ὥς φησιν ὁ Πορφύριος, ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ καὶ δεσπότην ἀπὸ τοῦ βάλλειν, ὅ ἐστι τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν· ἔμπορος δὲ τὸν ἐπ' ἀλλοτρίαις νεὼς πλέοντα ἐπιβάτην, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, Ἔμπορος εἰλήλουθας Νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίας. B. Q. Οὐ γὰρ νηὸς ἐπήβολος] Ἀττικὴν εἶναι τὴν λέξιν φησὶν Πορφύριος· δηλοῖ δὲ τὸν ἐπιτυχῆ ἀπὸ τοῦ βάλλειν τουτέστι τοῦ σκοποῦ τυγχάνειν. ἐξ οὗ καὶ τὸ, Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι (Il. α'. 297.), τουτέστι ἐπιτυχῶς λάμβανε· καὶ ἡ βουλὴ δὲ οἱονεὶ βολή τις οὖσα· ὅθεν ἔφη, Σῇ δ' ἥλω βουλῇ πόλις Πριάμοιο ἄνακτος (Od. χ'. 230.), ὡς εἰ ἔφη τοῖς σοῖς ὅπλοις ἢ τοῖς σοῖς τόξοις ἢ βέλεσι· καὶ (Vulg. plenius λύοις ἐντεῦθεν καὶ) τὸ, Ἡ δὲ Φερὰς ἐπέβαλλεν ἐπειγομένη Διὸς οὔρῳ (Od. ο'. 297.)· μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πόῤῥω τὴν ἐπιβολὴν ποιουμένων· ἡ ναῦς οὖν ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν. χρῶνται δὲ ταύτῃ τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον. Ἄρχιππος, Νῦν δ' ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπήβολος[k], ἀντὶ τοῦ ἐπιτυχὴς καὶ κύριος. Τί οὖν αἱ λέξεις σημαίνουσι δεδήλωται. E. Q. Conf. Vulg. 320. Τὸ, Ὥς νύ που[l] ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι, σὺν βαρύτητι εἴρηται· λέγοντος τοῦ Τηλεμάχου ὅτι ἐν ἀλλοτρίῃ πλευσοῦμαι νηΐ· οὐ γάρ εἰμι, φησὶ, ἐπιτυχὴς ἰδίας νεὼς οὐδὲ κέκτημαι ἰδίους ἐρέτας· τοῦτο γὰρ ὑμῖν ὠφελιμώτατον εἶναι ἐφάνη, τουτέστι τὸ ἐμὲ μὴ ἔχειν ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορος πλεῖν (Vulg. ἔμπορον ἀποπλεῖν). ἀναφέρει δὲ εἰς ἐκεῖνο ὅτι εἰς πενίαν αὐτὸν κατέστησαν. προεῖπε γὰρ, Ἀντίνο' οὔπως ἔστιν ὑπερφυαλοισι (sic) μεθ' ὑμῖν Δαίνυσθαί τ' ἀκέοντα καὶ εὐφραίνεσθαι ἕκηλον. Ἦ οὐχ ἅλις ὡς τὸ πάροιθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ Κτήματ' ἐμὰ μνηστῆρες, ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα; Ἔστιν οὖν δυνάμει τὸ νόημα, ἀντὶ τοῦ ναυκλήρου δι' ὑμᾶς ἐπιβάτης γέγονα τοὺς κατηναλωκότας μου τὸν πλοῦτον. Q. 321. Καὶ ἐκ χειρός] Ἦ δεδιὼς μὴ ἐπιβούλως ἅψεται τῆς χειρὸς, ἢ ὅτι γελῶν ἥψατο ὁ Ἀντίνοος. Vulg. Σπάσεν] Ἀρίσταρχος, σπάσατο. Q. Harl. 322. Ρεῖα κ. τ. λ.] Ἀθετεῖται ὡς περιττός. προηθέτει[m] δὲ καὶ Ἀριστοφάνης. Q. 323. Οἱ δ' ἐπελώβευον] Ἐφύβριζον· ἀπὸ τοῦ λωβὸς ὁ τοῦ ὠτίου. οἱ γὰρ παλαιοὶ τοὺς λωβοὺς τῶν ὠτίων ἔκοπτον τοῖς ὑπ' αὐτῶν τιμωρουμένοις εἰς ἀτιμίαν αὐτῶν· ὅθεν καὶ λώβη ἡ βλάβη καὶ λωβεύω τὸ βλάπτω διὰ ὕβρεως. B. Λώβη ἡ ἐν τῷ κοινῷ ὕβρις, οἱονεὶ λαόβη ἡ ἐν τῷ λεῷ (scr. λαῷ ex Eust.) ἐπεμβαίνουσά τινι. Vulg. Ἐκερτόμεον] Κερτομῶ τὸ ὑβρίζω, ἀπὸ τοῦ τέμνειν τὸ κῆρ. ὁ γὰρ ὑβριζόμενος λυπεῖται. B. 324. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν] Μερίζει τοὺς μνηστῆρας, ὧν οἱ μὲν δεδίασιν, οἱ δὲ θαῤῥαλεώτερον διά-

[k] Sanus hic prodit senarius quem Etym. M. v. ἐπίβολος male citat ita Πλουτῶν νῦν ε. χ. ε. BUTTM.

[l] Lemma schol. vulg. περ. BUTTM.

[m] προηθέτει vid. not. ad α'. 185. BUTTM.

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
ἤ τινας ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας ἠμαθόεντος,
ἢ ὅγε καὶ Σπάρτηθεν· ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς·
ἠὲ καὶ εἰς Ἐφύρην ἐθέλει πίειραν ἄρουραν
ἐλθεῖν, ὄφρ' ἔνθεν θυμοφθόρα φάρμακ' ἐνείκῃ,
ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ.
Ἄλλος δ' αὖτ' εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
τίς δ' οἶδ', εἴ κε καὶ αὐτὸς ἰὼν κοίλης ἐπὶ νηὸς
τῆλε φίλων ἀπόληται, ἀλώμενος, ὥσπερ Ὀδυσσεύς;
οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον ἄμμι·
κτήματα γάρ κεν πάντα δασαίμεθα, οἰκία δ' αὖτε
τούτου μητέρι δοῖμεν ἔχειν, ἠδ' ὅστις ὀπυίοι.
Ὣς φάν· ὁ δ' ὑψόροφον θάλαμον κατεβήσατο πατρὸς
εὐρὺν, ὅθι νητὸς χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο,

327. γε Ϝίεται. 330. βάλῃ] βάλλῃ H. 331. αὖ Ϝείπεσκε. 332. Ϝοῖδ'. 334. ὀφέλλειεν] ὀφέλειεν (λ) H. 335. δασαίμεθα] δασαίμεσθα V. ib. Ϝοικία.

κεῖνται. Vulg. 325. Ἦ μάλα] Βεβαίωται ταῦτα τὰ ἔπη τοῦ (scr. Βεβαιοῦται—τὸ) μὴ εἰρῆσθαι ὑπὸ Τηλεμάχου τοὺς προτεθειμένους στίχους (316. 317.), Πειρήσω ὥς χ' ὑμῖν κακὰς ἐπὶ χεῖρας (Edit. κῆρας) ἰήλω. ἀποροῦντες γὰρ λέγουσιν, ἦ μάλα Τηλέμαχος. E. 326. Πύλου ἠμαθόεντος] Ἄμαθον ἔχοντος. Ἰστέον ὅτι ἄμαθος ἡ ἐν τῷ πεδίῳ κόνις, ψάμαθος δὲ ἡ περὶ θάλασσαν. B. E. 328. Εἰς Ἐφύρην] Τὴν Θεσπρωτικὴν, ἣ Κίχυρον[n] μετωνομάσθη. Vulg. Cf. Schol. α'. 259. 329. Θυμοφθόρα] Φθαρτικὰ λογισμοῦ, καὶ ἀναιρετικὰ κατὰ τοὺς παλαιούς. Vulg. 334. Οὕτω κεν καὶ μᾶλλον ὀφέλλειεν πόνον] Τὸ περὶ τὴν μνηστείαν ἔργον· πόνον λέγει τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν, οὐ γάρ ποτε τὴν ἀλγηδόνα. E. Πόνον] Εἰς τὸ μερίζεσθαι τὰ κτήματα. τοῦτο δὲ ἐν εἰρωνείᾳ φησί. τινὲς δὲ τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδήν. B. Ὅτι πόνον τὴν ἐνέργειαν καὶ κακοπάθειαν λέγει ὁ ποιητὴς, οὐδέποτε δὲ τὴν ἀλγηδόνα. ἢ πόνον, τὴν περὶ τὸν γάμον σπουδήν. Q. Ὀφέλειε πόνον] Αὐξήσειε, πρώτου ἀορίστου ὡς τύψειε. Τίς δὲ ὁ πόνος λέγει. (cetera fere ut Q.) Vulg. Ὀφέλλειεν] Γρ.[o] ἐπαυξήσειε[p]. Harl. 337. Ὣς ἔφαν] Γράφεται καὶ φάν. ἔφασαν καὶ ἐν συγκοπῇ ἔφαν καὶ φάν. Τὸ δὲ, θάλαμον κατεβήσατο, νόει ἐκ τῆς λέξεως τὸ κοῖλον. E. 338. Ὅθι νητός] Ἀριστοφάνης ὅθι νηητὸς, ὡς τὸ ἐνὶ μεγάροισιν (supra 94.)· Ἀρίσταρχος δὲ δι'

[n] In ant. ed. ἠνίχυρον, quod Barnes. em. ἢ Κίχυρος: ego formam neutrius abolere nolui. BUTTM.

[o] De sigla γρ. vid. idem observantem Porsonum ad schol. θ'. 434. Causam autem hujus confusionis agnosces in eo cujus exemplum prostat ad α'. 89. Nimirum cum lectiones quoque variantes sæpissime sine sigla γρ. apponerentur, alii postea exscriptores, qui addere solerent omissam, iis etiam subinde vocibus addebant quæ pro interpretamento appositæ essent. BUTTM.

[p] "Fortasse voluit ἐπαυξήσει." Sic Porsonus. Sed satis apparet ex illis quæ apposita sunt ad 40. 105. 169. in hoc codice siglam γρ. glossis etiam interdum ascriptam esse. Palat. habet γρ. ἐπαυξήσειν. BUTTM.

ἐσθής τ' ἐν χηλοῖσιν, ἅλις τ' εὐῶδες ἔλαιον.
ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο
ἕστασαν, ἄκρητον θεῖον ποτὸν ἐντὸς ἔχοντες,
ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες· εἴποτ' Ὀδυσσεὺς
οἴκαδε νοστήσειε, καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας.
κληῗσται δ' ἔπεσαν σανίδες πυκινῶς ἀραρυῖαι,
δικλίδες· ἐν δὲ γυνὴ ταμίη νύκτας τε καὶ ἦμαρ
ἔσχ', ἣ πάντ' ἐφύλασσε νόου πολυϊδρείῃσιν,
Εὐρύκλει', Ὦπος θυγάτηρ Πεισηνορίδαο.
τὴν τότε Τηλέμαχος προσέφη θαλαμόνδε καλέσσας·
Μαῖ', ἄγε δή μοι οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσον
ἡδὺν, ὅτις μετὰ τὸν λαρώτατος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
κεῖνον ὀϊομένη τὸν κάμμορον, εἴποθεν ἔλθοι
διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
δώδεκα δ' ἔμπλησον, καὶ πώμασιν ἄρσον ἅπαντας.

339. ἐσθής] ἐσθήσ a pr. m. sed ἐσθῆτ (i. e. ἐσθῆτες) ex emend. H. PORS. ib. Ϝεσθής. Ϝάλις. 340. Ϝοίνοιο. Ϝηδυπότοιο. 343. νοστήσειε] νοστήσας ex emend. sed superascripto νοστήσειε. Omittit καὶ H. An voluit? νοστήσας κίοι. PORS. ib. Ϝοίκαδε. 346. πολυϊδρείῃσιν] πολυϊδρίῃσι H. Notandum hunc codicem ν finale pro arbitrio vel addere vel omittere. PORS. ib. πολυϜιδρείῃσιν. 349. Ϝοῖνον. 350. ὅτις] ὅστις et mox ὧν (γρ. ὧν) H. οἵτις V. ib. Ϝηδύν. 352. ΔιϜογενής.

ἑνὸς ν.[q] Harl. Χρυσὸς καὶ χαλκὸς ἔκειτο] Οἰκονομικὴ μέθοδος, διδάσκοντος τοῦ ποιητοῦ τοὺς οἰκοδεσπότας κειμήλια ἔχειν εἰς χρῆσιν τὴν ἐν καιρῷ. Vulg. 339. Εὐῶδες ἔλαιον] Ἴσως μὲν τῆς ἐλαίας· εἰκὸς δὲ καὶ ἐσκευάσθαι τιμιώτερον οἷον τὸ ἴρινον, σαμψύχινον. Vulg. 340. Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο] Οὐ γὰρ ἦν τοσαύτη τῶν παλαιῶν περιεργία ὡς ἑκάστῳ τόπον ἀπονέμειν. E. Q. 341. Ἄκρητον θεῖον] Ἄκρατον, ἀπαραιμιγὲς, διὰ τὸ φυλάττεσθαι ἀβλαβῆ καὶ ἀμετάβλητον. E. 342. Ἑξείης ποτὶ τοῖχον ἀρηρότες] Ἵνα τὸ μέσον τοῦ θαλάμου εἴη ἄλλως χρήσιμον. Vulg. 344. Κληῗσταὶ δ' ἔπεσαν σανίδες] Ἐξ ὕλης τὸ εἶδος. ἡ γὰρ σανὶς ὕλη, ἡ δὲ θύρα τὸ εἶδος. πᾶν γὰρ πρᾶγμα ἐκ τεσσάρων συνίσταται, ἐκ ποιητικοῦ (ins. ἢ) αἰτίου καὶ ὑλικοῦ, ἐξ εἰδικοῦ καὶ τελικοῦ. E. 349. Ἀμφιφορεῦσιν] Ἀμφιφορεὺς παρὰ ἰδιώταις καλεῖται τὸ λεγόμενον φλάσκιον. Pal. 350. Λαρώτερος] Ἡδύτερος. Ὅμοιον τῷ, Τηλέμαχ' οὔτοι[r] σεῖο κακοξεινώτερος ἄλλος (ύ. 376.). Vulg. Μετὰ τὸν λαρώτατος] Χρηστὸν ἦθος ὑποφαίνει. οὐ γὰρ τὸν κάλλιστον, ἀλλὰ τὸν μετ' ἐκεῖνον δεύτερον καλεῖ (Vulg. αἰτεῖ), τὸν δὲ πρωτεύοντα πατρὶ φυλάσσει. Q. Vulg. Οἰκονομικὸν τὸ διανόημα, ὅτι οὐκ εἰς τὴν καθ' ἡμέραν δαπάνην τῷ αὐτῷ χρῆσθαι προσήκει, ἀλλ' ἀποκεῖσθαι τὰ τιμιώτερα εἰς ἐξαίρετον χρόνον. E. Q. 351. Οἰομένη] Ἐν οἰήσει ἔχουσα καὶ δοξάζουσα

[q] Hinc liquet, jam olim in duas sectas divisos esse grammaticos, quorum alteri in heroici versus cæsura semper liquidas duplicaverint, alteri non. PORS.

[r] Haud spernenda varietas pro vulgato ibi οὔτις. BUTTM.

ἐν δέ μοι ἄλφιτα χεῦσον ἐϋῤῥαφέεσσι δοροῖσιν·
εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς.
αὐτὴ δ' οἴη ἴσθι· τὰ δ' ἀθρόα πάντα τετύχθω·
ἑσπέριος γὰρ ἐγὼν αἱρήσομαι, ὁππότε κεν δὴ
μήτηρ εἰς ὑπερῷ' ἀναβῇ, κοίτου τε μέδηται.
εἶμι γὰρ ἐς Σπάρτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα,
νόστον πευσόμενος πατρὸς φίλου, ἤν που ἀκούσω.
  Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Τίπτε δέ τοι, φίλε τέκνον, ἐνὶ φρεσὶ τοῦτο νόημα
ἔπλετο; πῇ δ' ἐθέλεις ἰέναι πολλὴν ἐπὶ γαῖαν,
μοῦνος ἐὼν ἀγαπητός; ὁ δ' ὤλετο τηλόθι πάτρης
διογενὴς Ὀδυσεύς, ἀλλογνώτῳ ἐνὶ δήμῳ.
οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι κακὰ φράσσονται ὀπίσσω,
ὥς κε δόλῳ φθίῃς, τάδε δ' αὐτοὶ πάντα δάσωνται.

354. χεῦσον] χεῦον H. 355. μυληφάτου] μυλιφάτου H. ib. Ϝείκοσι. 356. Ϝίσθι. 357. Ϝεσπέριος. 358. μήτηρ] μήτηρ δ' H. 362. Ϝέπεα. 366. διϜογενής. 368. φθίῃς. δάσωνται] φθείῃς. δάσονται a prima manu H. δάσονται V. W.

ἐλεύσεσθαι τὸν δυστυχῆ. E. 354. Δο-ροῖσι] Κωρύκοις, παρὰ τὸ χωρεῖν, θυλάκοις, φασκωλίοις. ἐχρῶντο γὰρ οἱ παλαιοὶ δέρμασιν ἀντὶ σάκκων εἰς ἀλφίτων φυλακὴν, ἵνα μηδὲν ἐκεῖθεν διαφορεῖται, στεγούσης τῆς πυκνότητος. Vulg. 355. Εἴκοσι δ' ἔστω μέτρα] Εἴκοσι δὲ μόδια[a] ἀλεύρου ἀπὸ τῆς μυληφάτου ἀκτῆς οὕτω καλουμένης ἀλεύρου. Q. Pal. Λέγεται δὲ ἀκτὴ τὸ λεπτότατον τοῦ ἀλεύρου. Q. Τὸ μέτρον ἐπί τε ξηρῶν, ἐπί τε ὑγρῶν λέγεται, ὡς ἐν τοῖς Κύκλωπος (ι'. 209.). Vulg. Μυληφάτου] Τοῦ ἐν τῷ μύλῳ πεφαμένου (E. πεφονευμένου) ὅ ἐστι κεκομμένου. λέγει δὲ τοῦ ἀλφίτου ἐπιθετικῶς. B. E. Ἀκτῆς] Δωρεᾶς· ἢ τοῦ κλάσματος παρὰ τὸ κλῶ. ἢ ἀκτῆς, ἤτοι συναγωγῆς, τροφῆς. Vulg. 358. Κοίτου] Οἱ κοῖτοι τὰ στρώματα, ὁ κοῖτος δὲ ἡ κοίμησις. E. 359. Ὅτι οὐδὲ ἐνταῦθα μνήμη τίς ἐστι τῆς Κρήτης. Harl. ap. Porson. post α'. 93. Vid. supra ad hunc versum. 361. Κώκυσεν δὲ φίλη τροφός] Ἤτοι θρηνητικῶς ἀνεβόησεν. οἰκεῖον δέ ἐστι τοῦτο γυναικὶ καὶ Τηλεμάχου τροφῷ καὶ ἐξαιρέτως εὐνοϊκῇ. E. Εἰκότως ἄρα ἀπολοφύρεται ἐν τούτῳ ὁρῶσα πᾶσαν τὴν τοῦ οἴκου διαδοχήν. Q. 363. Τίπτε δέ τοι φίλε τέκνον] Φίλε υἱέ. Πυκνὰ καὶ γοργὰ προβάλλεται νοήματα ἡ τροφός. Vulg. 366. Ἀλλογνώτῳ] Ἄλλοις καὶ οὐχ ἡμῖν γινωσκομένῳ. ἢ ἄλλοις γνωτῷ ἢ κατὰ γένος οἰκείῳ. ἦν γὰρ ἂν ἀλλογνώτῳ κατὰ τὸ, Ἄγνωστον πάντεσσι (β'. 175.) Vulg. Ἢ τῷ ἄλλα γινώσκοντι ἔθνη, ἢ τῷ μὴ γινωσκομένῳ ἡμῖν, ἢ τῷ τοῖς ἄλλοις γινωσκομένῳ. E. 367. Οἱ δέ τοι αὐτίκ' ἰόντι] Ἀναφώνησις[1]. τοῦτο γὰρ καὶ γέγονε. Vulg. 368. Ὡς καὶ δόλῳ φθείῃς] Γράφεται καὶ διὰ τοῦ ι φθείῃς (sic). Q. Φθείῃς, ἀπὸ τοῦ φθαρείης κατὰ συγκο-

[a] In Palat. μοδ. i. e. μοδίους. Ut suspicer formam μόδια male e Q. relatam, propter sequens α. BUTTM.

[1] Conf. not. ad β'. 20. η'. 270. BUTTM.

ἀλλὰ μέν' αὖθ', ἐπὶ σοῖσι καθήμενος· οὐδέ τί σε χρὴ
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον κακὰ πάσχειν, οὐδ' ἀλάλησθαι.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
θάρσει, μαῖ', ἐπεὶ οὔτι ἄνευ θεοῦ ἥδε γε βουλή.
ἀλλ' ὄμοσον, μὴ μητρὶ φίλῃ τάδε μυθήσασθαι,
πρίν γ' ὅτ' ἂν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται,
ἢ αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃ.
Ὣς ἄρ' ἔφη· γρηῢς δὲ θεῶν μέγαν ὅρκον ἀπώμνυ.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
αὐτίκ' ἔπειτά οἱ οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἄφυσσεν,
ἐν δέ οἱ ἄλφιτα χεῦεν ἐϋῤῥαφέεσσι δοροῖσι.
Τηλέμαχος δ' ἐς δώματ' ἰὼν μνηστῆρσιν ὁμίλει.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντη,
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
ἑσπερίους δ' ἐπὶ νῆα θοὴν ἀγερέσθαι ἀνώγει.

372. μαῖ'] μάλ' pro v. l. H. ib. οὔτι] οὔτοι W. 375. ποθέσαι] πυθέσθαι V. 379. Ϝοι. Ϝοῖνον. 380. Ϝοι. 383. ϜεϜικυῖα. ib. πτόλιν] πόλιν sed πτόλιν 397. H. Hanc scripturam Cypriis in Salamine tribuit scholiastes Venetus ad Il. ψ'. 1. PORS. πόλιν V. ib. πάντη] πάντῃ W. 384. Ϝεκάστῳ. 385. Ϝεσπερίους.

πήν. B. 369. Ἀλλὰ μέν' αὖθι] Τὸ αὐτὸ νόημα καὶ πρὸς τοῦ Ἀντινόου ἐλέχθη, δυσμενῶς μέντοι. Vulg. 370. Πόντον ἐπ' ἀτρύγετον] Ἢ τὸν ἀκαταπόνητον, ἢ τὸν ἄκαρπον, τὸν μὴ ἔχοντα τρύγα ἤτοι καρπόν. τὸν πολλὴν τρύγα ἤτοι πολλοὺς καρποὺς ἔχοντα, ἵνα σημαίνῃ τὸ α ἐπίτασιν. E. 373. Ἀλλ' ὄμοσον] Ὀμόσαι μὲν τὸ ὀνομάσαι θεόν. τελευτῆσαι δὲ τὸν ὅρκον τὸ ἐπαγαγεῖν τὸ πρᾶγμα περὶ οὗ ὁ ὅρκος γίνεται. E. Q. Pal. Cf. ad 378. Μυθήσασθαι] In marg. Harl. Διὰ τοῦ ε, μυθήσεσθαι. 375. Ἢ αὐτὴν ποθέσαι] Ἔδει, πρὶν αὐτὴ ποθέσῃ· ὁ δὲ ἀσυνήθως ἐσχημάτισε διὰ τὴν τοῦ πρὶν ἐπιῤῥήματος δύναμιν. Vulg. 376. Ἰάπτῃ] Διαφθείρῃ (Pal. ἀφανίζει) παρὰ τὸν ἰόν· ὅθεν καὶ τὸ, Ἄϊδι προΐαψεν. Vulg. Pal. 377. Ἀπώμνυ] Ἀποφατικῶς, ᾧ ἐναντίον τὸ ἐπώμνυ. Vulg. 378. Ὄμοσέν τε] Ὀμόσαι μὲν τὸ εἰπεῖν θεῖόν τι ὄνομα, οἷον νὴ τὸν Ἑρμῆν, μὰ τὰς Ἐλευσινίας θεὰς, τελευτῆσαι δὲ τὸν ὅρκον, τὸ ἀποδοῦναι τὸν ἔνορκον λόγον, οἷον ποιήσω τόδε, ἢ οὐ ποιήσω. Vulg. Cf. ad 373. 380. Ἄλφιτα χεῦεν] Τὸ χέειν οὐ μόνον ἐπὶ τῶν ὑγρῶν λέγεται, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν μαλακῶν. E. 383. Τηλεμάχῳ δ' εἰκυῖα] Αἰνίττεται ὡς ἕκαστος τῶν Ἰθακησίων τὴν τοῦ νέου δημηγορίαν εἰς νοῦν φέρων, καὶ τὸν τοῦ βασιλέως ἀνειδωλοποιούμενον παῖδα οἷον παρ' αὐτοῖς ἱστάμενον (inser. vid. κατιδὼν), καὶ κρίνων δίκαια ἐκεῖνον εἰπεῖν καὶ αἰτήσασθαι, ἀμῦναι μὲν οὐ θαῤῥοῦσι διὰ τὸ κινδυνῶδες τοῦ ἔργου, νῆα δὲ δοῦναι

ἡ δ' αὖτε Φρονίοιο Νοήμονα φαίδιμον υἱὸν
ᾔτεε νῆα θοήν· ὁ δέ οἱ πρόφρων ὑπέδεκτο.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·
καὶ τότε νῆα θοὴν ἅλαδ' εἴρυσε, πάντα δ' ἐν αὐτῇ
ὅπλ' ἐτίθει, τά τε νῆες ἐΰσσελμοι φορέουσι.
στῆσε δ' ἐπ' ἐσχατιῆς λιμένος· περὶ δ' ἐσθλοὶ ἑταῖροι
ἀθρόοι ἠγερέθοντο· θεὰ δ' ὤτρυνεν ἕκαστον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο·
ἔνθα μνηστήρεσσιν ἐπὶ γλυκὺν ὕπνον ἔχευε,
πλάζε δὲ πίνοντας· χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα.
οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο κατὰ πτόλιν· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
εἵατ', ἐπεί σφισιν ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν.
αὐτὰρ Τηλέμαχον προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ἐκπροκαλεσσαμένη μεγάρων εὖ ναιεταόντων,

387. Fοι. 389. Fείρυσε. 390. τε a pr. m. γε ex emend. H. 391. ἐσχατιῆς] ἐσχατιῇ, H. ἐσχατιῇς V. ἐσχατιῇ W. 392. Fέκαστον. 394. ἴμεναι a pr. m. ἰέναι ex emend. ἴμεν pro v. l. H. 395. ὕπνον] οἶνον ex emend H. 397. πτόλιν. ἄρ'] πόλιν. ἄρ V. 398. σφισιν] σφιν V. 400. εὐναιεταόντων] εὖ ναιεταόντων V.

λογίζονται καὶ αὐτῶν τινας εἰς ἐρέτας προσεπιδοῦναι. Vulg. 386. Φρονίοιο Νοήμονα] Ἀστείως ὠνοματοπεποίηκεν. πάντως γὰρ ἐκεῖνος νῆα ὑπέσχετο ὁ μὴ κατὰ τοὺς μνηστῆρας ἀφραδὴς καὶ ἀνοήμων ἐπὶ τοῖς μένουσι. Vulg. 388. Δύσσετο τ' ἠέλιος] Εἴωθεν ὁ ποιητὴς πολλάκις εἰς ἐνεστῶτας μετάγειν. ἔστιν οὖν τὸ ἐδύσσετο παρατατικὸν ἀπὸ ἐνεστῶτος τοῦ δύσσω. Πάντα δὲ ἀσφαλῶς· τὸ μὲν γὰρ λαθεῖν δυνάμενον καὶ μεθ' ἡμέραν πέπρακται, ἥ τε ἔντευξις ἡ πρὸς τοὺς πλευσομένους, καὶ ἡ πρὸς τὸν τὴν ναῦν παρέξοντα· τὰ δὲ τῆς καθολκῆς σκότους ἐπεληλυθότος. Τὸ σκιόωντο δὲ, σκιὰς ἐποίουν, ἀπὸ τοῦ τὸν ἥλιον εἶναι πρὸς δύσιν. E. Q. Ἀγυιαί] Τὰ ἄμφοδα, αἱ ὁδοί. στενόχους (scr. στενωποὺς) Ἀθηναῖοι, ἀγυιὰς Ἀργεῖοι καλοῦσιν. MS. Barnes. 390. Εὔσελμοι φορέουσιν] Αἱ εὔζυγοι, αἱ εὐτάλβωτοι, αἱ εὐκάθεδροι, αἱ εὐσανίδωτοι. λέγει δὲ ἐπιθετικῶς τὰς ναῦς· σέλματα γὰρ τὰ τῶν νηῶν σανιδώματα. E. 391. Ἐπ' ἐσχατιῆς] Ἐπὶ τὸ ἄκρον τοῦ λιμένος, μεθ' ὃ ἡ θάλασσα. Vulg. 392. Ἀθρόοι] Γρ. αὐτήν. Harl. 395. Ὕπνον ἔχεε] Τὸ ὑγρὸν τοῦ ὕπνου δηλοῖ. Vulg. 396. Πλάζε δὲ πίνοντας] Παρεπλάνα τοῦ ἐγρηγορέναι. Vulg. Χειρῶν δ' ἔκβαλλε κύπελλα] Ἀδυνατουσῶν διὰ τὸν ὕπνον. Vulg. Εἰκότως. πολὺν γὰρ ἔπινον χρόνον ἐξ ὅτου τὴν ἐκκλησίαν διέλυσαν. E. Q. 397. Οἱ δ' εὕδειν ὤρνυντο] Δεῖ νοεῖν ὅτι οἱ ξένοι τῶν μνηστήρων παρὰ φίλοις ἐκάθευδον. οὐ γὰρ ἐθάῤῥουν παρὰ τῶν Ἰθακησίων μνηστήρων [v] ἐν τῷ οἴκῳ Ὀδυσσέως καθεύδειν. E. Q. Pal. οὕτως γὰρ αὐτῶν καὶ ἡ ἀπώλεια ἐγνώσθη. E. Q. 398. Ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτεν]

[v] Scribendum vid. οὔτ' ἐν τῷ οἴκῳ. BUTTM.

Μέντορι εἰδομένη ἠμὲν δέμας ἠδὲ καὶ αὐδήν·
Τηλέμαχ', ἤδη μέν τοι ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
εἵατ' ἐπήρετμοι, τὴν σὴν ποτιδέγμενοι ὁρμήν·
ἀλλ' ἴομεν, μὴ δηθὰ διατρίβωμεν ὁδοῖο.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ θινὶ καρηκομόωντας ἑταίρους.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειφ' ἱερὴ ἲς Τηλεμάχοιο·
Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα· πάντα γὰρ ἤδη
ἀθρό' ἐνὶ μεγάρῳ· μήτηρ δ' ἐμὴ οὔτι πέπυσται,
οὐδ' ἄλλαι δμωαὶ, μία δ' οἴη μῦθον ἄκουσεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
οἱ δ' ἅμα πάντα φέροντες ἐϋσσέλμῳ ἐπὶ νηῒ
κάτθεσαν, ὡς ἐκέλευσεν Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν', ἦρχε δ' Ἀθήνη,
νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ κατ' ἄρ' ἕζετο· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτῆς
ἕζετο Τηλέμαχος· τοὶ δὲ πρυμνήσι' ἔλυσαν·
ἂν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῗσι κάθιζον.
τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει γλαυκῶπις Ἀθήνη,

401. Ϝειδομένη. 408. εὗρον] εὗρεν V. ib. ἑταίρους] Ἀχαιούς V. 409. μετέϜειφ'. Ϝίς. 414. ἅμα] ἄρα. H. V. W. ib. ἐπὶ] ἐνὶ H. V. 417. ἄρ'] ἂρ V.

Βάρος ὕπνου δηλοῖ ταχὺ τὰ βλέφαρα κλείοντος. Vulg. 401. Μέντορι εἰδομένη] Ἐπεὶ τοῖς ἔμπροσθεν ὁμοιωθεῖσα τῷ Τηλεμάχῳ ἡ θεὸς κατὰ πόλιν ᾤχετο πάντη, εὐλόγως νῦν μεταβάλλεται. Q. 402. Ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι] Ἔνοπλοι· ἐκ μέρους τὸ πᾶν. ἢ κατὰ μετάληψιν [u] εὐοπλισμένοι τὰ περὶ τὸν πλοῦν. E. Q. 404. Διατρίβωμεν ὁδοῖο] Ἀναβαλλώμεθα ἀπὸ τῆς ὁδοῦ, Ἀττικῶς. E. 410. Δεῦτε φίλοι] Δημαγωγικῶς εὐκαίρως κολακεύει. Vulg. Καλλίστρατος, Δεῦτε φίλοι ὄφρ' ἤϊα (scr. ἦα) φερώμεθα. καὶ ἔστι τῆς νεωτέρας ἀτθίδος τὸ οὕτως συναιρεῖν. Q. Harl. 412. Οὐδ' ἄλλαι δρωαί] Λεληθότως ἀπόῤῥητον αὐτοῖς ὑποτίθησι τὴν πρᾶξιν ἔσεσθαι, ἵνα μηδὲ αὐτοὶ ἐξείπωσί τισιν. E. Q. Vulg. 417. Νηΐ] Ἀντὶ τοῦ νηός. B. Ἀντὶ τοῦ, νεὼς πρύμνῃ. καὶ ἐν Ἰλιάδι, Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος (Il. κ'. 570.). Vulg. 419. Ἐπὶ κληῗσι] Ταῖς ναυτικαῖς καθέδραις, ἐκ τοῦ συγκλᾶσθαι τὸν καθίσαντα. E. 420. Ἴκμενον οὖρον] Ἀπὸ τοῦ ἱκνοῦμαι, τὸ παραγίνομαι, ἐπιτήδειον [x] B. Q. Τὸν ἱκνεῖσθαι καὶ φέρεσθαι ποιοῦντα· ἢ τὸν δίυγρον καὶ ἁπαλόν. καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων (ε'. 478.). ἢ τὸν ἐπιτήδειον εἰς τὸ ἰέναι· ἢ τὸν ὑγρὸν ἀπὸ τῆς ἰκμάδος. E. Cf. Vulg.

[u] Scr. εὖ ὡπλισμένοι. BUTTM.

[x] Sequi debebat εἰς τὸ ἱκνεῖσθαι: sed scriba aberravit ad verbum ἐπιτήδειον in schol. ad 421. et hic posuit quæ illuc pertinent. BUTTM.

ἀκραῆ ζέφυρον, κελάδοντ' ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Τηλέμαχος δ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσεν
ὅπλων ἅπτεσθαι· τοὶ δ' ὀτρύνοντος ἄκουσαν·
ἱστὸν δ' εἰλάτινον κοίλης ἔντοσθε μεσόδμης
στῆσαν ἀείραντες· κατὰ δὲ προτόνοισιν ἔδησαν·
ἕλκον δ' ἱστία λευκὰ ἐϋστρέπτοισι βοεῦσιν.
ἔπρησεν δ' ἄνεμος μέσον ἱστίον· ἀμφὶ δὲ κῦμα
στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθον.
δησάμενοι δ' ἄρα ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα μέλαιναν,

421. Ϝοίνοπα. 422. ἐποτρύνας a pr. m. ων in fine ex emend. deinde ἐκέλευεν H. 428. μέγα ϜιϜαχε.

Ἶει γλαυκῶπις Ἀθήνη] Ἡ κατὰ τοὺς ναυτίλους ἐμπειρία καὶ φρόνησις, ᾗ χρησάμενοι ἔπλευσαν. Vulg. 421. Ἀκραῆ ζέφυρον] Ἐπιτήδειον, ἄκρως πνέοντα πρὸς τὰς χρείας, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. B. Q. (sed perperam ad 420.) Vulg. Ἢ τὸν μὴ κεκραμένον ἀλλ' ἀκριβῶς ζέφυρον. Τινὲς, εὐκραῆ. Vulg. Τὸ ἀκραῆ ζέφυρον κελάδοντα, καὶ τὸ, Ἐπλέομεν βορέῃ ἀνέμῳ ἀκραέϊ (ξ'. 253.), οὐκ ἔστιν ἄκρως πνέοντι, ἀλλ' ἀκεράστως πνέοντι. τῆς γὰρ κράσεως τῶν ἀνέμων κατηγορεῖ τὸ δεινόν· λέγει γὰρ, Δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα (ε'. 317.). Ἐπαινεῖ ὡσαύτως καὶ ἐπὶ οἴνου τὸν ἀκέραστον· Ἐν δὲ πίθοι οἴνοιο παλαιοῦ ἡδυπότοιο Ἕστασαν ἄκρητον θεῖον πότον ἐντὸς ἔχοντες (340.), ὅπως ἀκούσῃς καὶ τὸ ἀκήρατον, καθαρὸν πόμα, καὶ ἀκέραστον, καὶ ἀκραιφνές. Ἢ τὸν ἐπιτήδειον, ἢ ἄμικτον ἑτέρῳ· ἢ ἄκρως ἄοντα, ἤτοι αὐτάρκως πρὸς τὴν χρείαν, οὐ πλέον οὐκ ἔλαττον. Τὸ δὲ κέλαδον, τὸ κελαδεῖν (scr. κελάδοντα, κελαδεῖν) ἐπὶ λιγυρᾶς φθογγῆς ᾄδεται (scr. τίθεται), τὸ δὲ ῥοχθεῖν ἐπὶ κυμάτων[y]. E. Q. Κελάδοντα] Ἐπίθετον τοῦ πόντου. ὅθεν καὶ οἱ παλαιοὶ Ἐγκέλαδον ἵππον τῷ Ποσειδῶνι παραδιδόασιν. Vulg. 422. Ἐποτρύνας] Γρ. καὶ, ἐποτρύνων, διχῶς. Harl. 424. Μεσόδμης] Ἱστοδόκης, ἐκ τοῦ μέσον δεδομῆσθαι. τῆς ληνοῦ λέγει, εἰς ἣν ἐμβάλλεται ὁ ἱστός. ἔστι δὲ τοῦ πλοίου μέσος τόπος. E. Q. Μεσόδμη ἡ ὀπὴ δι' ἧς ὁ ἱστὸς ἐνείρεται, παρὰ τὸ ἐν μέσῳ τῆς νηὸς δεδομῆσθαι. Vulg. 425. Προτόνοισι] Σχοινίοις, δι' ὧν ὁ ἱστὸς ἀποδεσμεῖται, ὡς ἂν ἔχῃ βεβαίως ἵστασθαι. οἱ δὲ παλαιοὶ, κάλωας ἀπὸ τοῦ καρχησίου εἰς πρῶραν καὶ πρύμναν διατείνοντας. Vulg. 426. Εὐστρέπτοισι βοεῦσι] Καλῶς ἡρμοσμένοις ἢ εἰργασμένοις ἱμᾶσι. ὕστερον δὲ οἱ κάλοι (E. κάλωες) ἐπενοήθησαν. E. Q. Βοεῦσι] Λώροις· τούτοις γὰρ ἐχρῶντο τὸ πρότερον, νῦν δὲ τοῖς ὀνομαζομένοις κάλοις. B. Βοεῦσι] Χρήσεως ἀρχαίας ἐστὶ, καθ' ἣν καὶ νῦν οἱ περί που τοὺς Ταύρους ἀρκτικοὶ φωκῶν δέρμασι καὶ ἄλλοις τισὶ τοιούτοις τὴν τῶν σχοινίων χρείαν ἀποπληροῦσι. Βοίας καὶ βοεῖς λέγει τοὺς ἐκ βοείων ἱμάντων κάλωας. Vulg. 427. Ἱστίον τὸ ἄρμενον, ἱστὸς δὲ τὸ κατάρτιον, ὡς τὸ μέσον ἱστάμενον ξύλον. B. 428. Στείρῃ] Τῇ τρόπιδι, διὰ τὸ στερεὰν εἶναι, καὶ διὰ τὸ στερεοῦσθαι ἐν αὐτῇ τὴν ναῦν. E. Πορφύρεον] Μέλαν· ἀφ' οὗ λέγεται καὶ πορφύρεος θάνατος, ἤτοι μέλας. E. 430. Δησά-

[y] Observatio contra eos qui κελάδοντα ad πόντον traherent: Cf. ι'. 402. ubi ῥοχθεῖν de mari, et Il. ψ'. 208. ubi κελαδεινὰς de zephyro. BUTTM.

στήσαντο κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο·
λεῖβον δ' ἀθανάτοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσιν,
ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Διὸς γλαυκώπιδι κούρῃ.
παννυχίη μέν ῥ' ἦγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον.

431. Fοίνοιο.

μενοι] Γρ. δήσαντες. Pal. Ὅπλα θοὴν ἀνὰ νῆα] Τὰ σχοινία τὰ τείνοντα τὸ ἄρμενον. Q. 431. Ἐπιστεφέας] Μέχρι τῆς στεφάνης μεστοὺς καὶ τοῦ χείλους. Q. Πλήρεις μέχρι στεφάνης, παρὰ τὸ, κρητῆρας ἐπεστέψαντο. Vulg. 433. Γλαυκώπιδι κούρῃ] Ἡ τῷ ἀέρι. Ἡ Ἀθηνᾶ στοιχειακῶς εἰς τὸν ἀέρα ἀλληγορεῖται. E. 434. Καὶ ἠῶ] Τὴν μεταξὺ νυκτός τε καὶ ἀνατολῆς ὥραν. ὤφειλε δὲ εἰπεῖν οἱῶ [a]. Vulg. Ἠῶ πεῖρε] Ἠῶ λέγει τὴν ὀρθρινὴν ὥραν τὴν μεταξὺ νυκτὸς καὶ ἡλίου ἀνατολῆς. τὸ δὲ πεῖρε ἀντὶ τοῦ ἐπέρα. ἔνθεν καὶ τὸ, Ἀλεγεινά τε κύματα πείρων (θ'. 183.). E. B. Q. Cf. Vulg.

[a] Sic in edd. ant. unde recentiores fecerunt ἠώ. Sed scripserat, opinor, grammaticus ἠοίη, quod responderet præcedenti παννυχίη. BUTTM.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Γ.

Γάμμ' ὑπὸ Νέστωρ δέκτο, συνῶρτο δ' ὃς υἷϊ, θεὰ δ' ἔπτη.

ΗΕΛΙΟΣ δ' ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον, ἵν' ἀθανάτοισι φαείνῃ,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον,
ταύρους παμμέλανας Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ.

Ὑπόθεσις. Τηλέμαχος εἰς Πύλον καταχθεὶς ἅμα τῇ Ἀθηνᾷ ἐν Μέντορος μορφῇ καταλαμβάνει τοὺς Πυλίους θυσίαν ταύρων ἐπιτελοῦντας τῷ Ποσειδῶνι. καί τι περὶ τοῦ πατρὸς αὐτῷ πυθομένῳ ἐκτίθεταί τινα τῶν Ἰλιακῶν διηγημάτων. Μετὰ τοῦτο ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἐν ὀρνέου μορφῇ ἀπαλλάττεται· ὁ δὲ Νέστωρ θυσίαν αὐτῇ συντελέσας τὸν Τηλέμαχον ἅμα τῷ υἱῷ Πεισιστράτῳ εἰς Λακεδαίμονα ἀποπέμπει. Vulg. Q. Τηλέμαχον ἐλθόντα σὺν Ἀθηνᾷ ξενίζει Νέστωρ. καὶ διηγεῖται αὐτῷ τὰ συμβεβηκότα τοῖς Ἕλλησι καὶ τὸν ἀπόπλουν ἐκ Τροίας. πυθόμενος δὲ τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας καὶ γνωρίσας τὴν Ἀθηνᾶν ἀπιοῦσαν θυσίαν αὐτῇ ἐπιτελεῖ. λαβὼν δὲ ὁ Τηλέμαχος ἅρμα σὺν Πεισιστράτῳ τῷ Νέστορος υἱεῖ εἰς Σπάρτην ἀπαίρει. νυκτὸς δὲ ἐπιγενομένης ξενίζονται παρὰ Διοκλεῖ ἐν Φηραῖς. Vulg. Pal. 1. Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε] Ἅμα ἡμέρᾳ καταγόμενον ποιεῖ τὸν νεανίαν εἰς τὴν Πύλον, ὡς τὸ μηδὲν αὐτῷ ἔργον τῆς ἡμέρας μέρος καταλείπεσθαι. τὸ δ' αὐτὸ κατὰ τὴν ὑποστροφήν. Αἶψα γὰρ ἠὼς ἦλθεν εὔθρονος, οἱ δ' ἐπὶ χέρσου Τηλεμάχου ἕταροι λύον ἱστία (ό. 495.). καὶ ἐν Ἰλιάδι ἕωθεν φέρει τῷ Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα. Q. Λίμνην ὁ ποιητὴς πᾶν ὕδωρ φησὶ, νῦν δὲ τὸν ὠκεανόν. Pal. E. B. Q. 3. Θνητοῖσι βροτοῖσιν] Βροτοῖς ἀθανάτοισι καὶ θνητοῖς, τὸ μὲν διὰ τὴν ψυχὴν, τὸ δὲ διὰ τὸ σῶμα. E. Ζείδωρον] Τὴν τὰ πάντα πρὸς τὸ ζῆν δωρουμένην. E. 4. Οἱ δ' ἐς Πύλον Νηλῆος] Νηλεὺς γὰρ ὡς εἴρηται (scr. εἴρηκεν) Ἑλλάνικος (Sturz. fragm. 12.) μαχησάμενος μετὰ Πελίου, ἐξ Ἰωλκοῦ ἧκεν εἰς Μεσήνην καὶ τὴν Πύλον ἔκτισε, Μεσηνίων χώραν παρασχόντων. B. E. 6. Ταύρους παμμέλανας] Ταύρους μὲν διὰ τὸ βίαιον τῆς θαλάσσης, μέλανας δὲ διὰ τὴν χρόαν τοῦ ὕδατος τὴν ἐκ τοῦ βάθους. Vulg. Pal. Διὰ τὴν ἐπιφάνειαν τῶν ὑδάτων μέλανας. Πορφυροῦν γὰρ κῦμά (Il. φ'. 326.) φησὶ, καὶ, Μέλαν δέ ἑ κῦμ' ἐκάλυψεν (Il. ψ'. 693. ubi vid. Heyn. (Od. έ. 353.), καὶ, Ἔνθορε μείλανι πόντῳ (Il. ω'. 79.)· καὶ Ἰοειδέα πόντον (Il. λ'. 298.) φησίν. Q. Ὅτι μέλαν τὸ ὕδωρ διὰ τὸ βάθος ἠχητικόν. E. Ἐνοσίχθονι κυανοχαίτῃ] Ποσειδῶνι θύουσιν ἢ ὡς ἀπόγονοι αὐτοῦ διὰ Νηλέως, ἢ εὐχαριστοῦντες τῷ δαίμονι ἐπὶ τῷ νόστῳ. E. Q. Ἐνοσίχθονι] Τῷ Ποσειδῶνι τῷ κινοῦντι τὴν γῆν. ἔνωσις γὰρ ἡ κίνησις, χθὼν δὲ ἡ γῆ. δοκοῦσι

ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ
εἵατο, καὶ προὔχοντο ἑκάστοθι ἐννέα ταύρους.
ἔνθ' οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο, θεῷ δ' ἐπὶ μηρία καῖον.
οἱ δ' ἰθὺς κατάγοντο, ἰδ' ἱστία νηὸς ἐΐσης
στεῖλαν ἀείραντες, τὴν δ' ὥρμισαν, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί·
ἐκ δ' ἄρα Τηλέμαχος νηὸς βαῖν'· ἦρχε δ' Ἀθήνη.
τὸν προτέρη προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς οὐδ' ἠβαιόν·

7. πεντηκόσιοι] πεντήκοντα H. ib. δὲ Fεκάστῃ. 8. Fεκάστοθι. 9. ἔνθ'] εὖθ' H. V. ib. μηρία καῖον] μηρί' ἔκηον H. lege ἔκηαν. PORS. μηρί' ἔκαιον V. μηρί' ἔκηαν W. 10. ἰδ'] ἠδ' H. ib. Fιδ'. ἐFίσης. 13. προσέFειπε.

γὰρ οἱ σεισμοὶ ἐξ αὐτοῦ εἶναι. Vulg. 7. Ἐννέα δ' ἕδραι ἔσαν] Ἐννέα συνέδρια ἦν διὰ τὸ ἐννεάπολιν εἶναι τὴν Πύλον. E. Pal. Ἡ ἐννέα πόλεων ἦρχε Νέστωρ, Πύλου, Ἀρήνης, Φρύου, Αἴσχυος, Κυπαρισσήεντος, Ἀμφιγενείας, Πτελεοῦ, Ἕλους καὶ Δωρίου. E. Ἐπεὶ ἐννέα πόλεων ἦρχεν ὁ Νέστωρ· Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν, Καὶ Φρύον (Hom. Θρύον) Ἀλφειοῖο πόρον καὶ εὔκτικον Αἶπυ, Καὶ Κυπαρισσήεντα καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον, Καὶ Πτελεὸν καὶ Ἕλος καὶ Δώριον (Il. β'. 591.). καθ' ἑκάστην οὖν πόλιν ἦν ἕδρα. τὸ δὲ, πεντηκόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ τὸ πλῆθος ὑποφαίνει τῶν ἐπὶ Ἴλιον συνεστρατευκότων Νέστορι. ἐνενήκοντα γὰρ νῆες ἦσαν τοῦ Νέστορος, Τῶν δ' ἐνενήκοντ' ἀνδρῶν (scr. collato Eust. et Il. π'. 169. 170. Τῶν δὲ ἑκάστῃ Πεντήκοντα ἀνδρῶν). εἰσὶν οὖν οἱ πάντες δφ'. Πάντα οὖν μετὰ παρατάξεως καὶ εὐκοσμίας γίνεται ὡς ἂν Νέστορος ἡγουμένου. Q. Πεντακόσιοι δ' ἐν ἑκάστῃ] Οὕτω διὰ τοῦ α τὸ πεντακόσιοι Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς, ἑκάστοθι, ἐν ἑκάστῳ τόπῳ. τινὲς δὲ, ἑκάστοθεν, ὅ ἐστιν ἐξ ἑκάστης πεντηκοντύος. προπαροξύνεται δὲ ἀμφότερα[a]. Q. 8. Εἵατο καὶ προὔθεντο (Q. προὔχοντο)] Γράφεται καὶ προύχοντο. Ἀρίσταρχος, προείχοντο τῷ θεῷ, οἷον παρεῖχον· οἱ δὲ, πρὸ αὐτῶν κατείχοντο ἐπὶ τὸ σφάξαι· τινὲς δὲ, προεβάλλοντο. E. Q. 9. Οἱ σπλάγχν' ἐπάσαντο] Τινὲς σπλάγχν' ἐδάσαντο. E. Q. Harl. Ὅτε οὗτοι τῶν σπλάγχνων ἐπάσαντο καὶ οὗτοι ἰθὺς κατήγοντο. E. Q. 10. Aristarchus et Herodianus alter altero modo, κατάγοντ' ἠδ' et κατάγοντο ἰδ'. PORS. ex Harl. 11. Στεῖλαν] Οἱ περὶ Ζηνόδοτον, σεῖσαν ἀείροντες (hucusque PORS. ex Harl.). τότε δὲ σείουσιν ὅτε θελήσωσι χαλάσαι τὸ ἄρμενον. Q. 14. Χρὴ] Γρ. χρεῖ'. Harl. Οὐ μέν σε χρὴ ἔτ' αἰδοῦς] Οὐ χρεία σοι τῆς αἰδοῦς, Ἀττικῶς. εὐπρεπῶς δὲ ὡς μὲν ἀδαήμονι διαλέγεται

[a] Ascribam Porsoni notulas ad v. 7. et 8. in quibus de Harl. codicis scholiis refert. "7. γρ. πεντηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην. Voluit ἑκάστῃν. 8. Τινὲς ἑκάστοθεν ὅ ἐστιν ἐξ ἑκάστης: sed "ἑκάστοθι Aristarchus et Herodianus." Apparet, verba nostri scholii inde a nomine Ἀρίσταρχος spectare ad v. 8. ita tamen ut post verba Οὕτω—πεντακόσιοι exciderit idem Aristarchi nomen cum adhærentibus aliquot verbis, aberrante scriba a priori scholio in posterius. In voce autem πεντακόσιοι cum secunda syllaba per metrum producenda esset, ambigebant grammatici, relinquerentne α, an mutarent in η. Sed neque varietas illa πεντήκοντα statim rejicienda. Denique forma πεντηκοντὺς est præter usum: oportuit, si a πεντήκοντα venit, πεντηκοστὺς, sin a πεντακόσιοι—πεντακοσιοστύς. Viderint jam de his omnibus critici. BUTTM.

τοὔνεκα γὰρ καὶ πόντον ἐπέπλως, ὄφρα πύθηαι
πατρὸς, ὅπου κύθε γαῖα, καὶ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
ἀλλ' ἄγε νῦν ἰθὺς κίε Νέστορος ἱπποδάμοιο·
εἴδομεν, ἥντινα μῆτιν ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε·
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ὅπως νημερτέα εἴπῃ·
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστί.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, πῶς τ' ἄρ' ἴω, πῶς τ' ἂρ προσπτύξομαι αὐτόν;
οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι πυκινοῖσιν·
αἰδὼς δ' αὖ, νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχ', ἄλλα μὲν αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶ σῇσι νοήσεις,
ἄλλα δὲ καὶ δαίμων ὑποθήσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
οὔ σε θεῶν ἀέκητι γενέσθαι τε τραφέμεν τε.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη

16. κύθε] κεῦθε H. κεῦθε in text. et κύθε pro v. l. V. 18. Ϝείδομεν. 19. Ϝείπῃ. 20. Ϝερέει. 22. πῶς τ' ἄρ' ἴω] πῶς γὰρ ἴω ex emend. H. 23. πεπείρημαι] πεπείραμαι V. 25. προσέϜειπε. 28. ἀϜέκητι.

ἀξιοῦσα νῦν ἀποθέσθαι διὰ τὸν καιρὸν τὸ τοιοῦτον ἦθος. ὁ δὲ οὐκ ἐπάγει ὅτι ἀδαήμων εἰμί· οὐ γὰρ εὐπρεπὲς περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα ἐκφέρειν· ἀλλὰ τἀληθές φησι· οὐδέ τί πω μύθοισι πεπείρημαι (E. μύθοιο πεπείραμαι). E. Q. Οὐδ' ἠβαιόν] Ἄδηλον (scr. Δῆλον vel Εὔδηλον) ὅτι ἐκ συναλοιφῆς ἐστι τοῦ η [b] τοῦ ἠβαιὸν τρισυλλάβου· οἱ δὲ νεώτεροι βαιόν φασι. Q. 15. Ἐπέπλως] Ὥσπερ ἀπὸ τοῦ διδόω διδῶ δίδωμι, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πλόω πλῶ πλῶμι. B. Πλῶ, πλώσω, ἔπλωσας, καὶ κατὰ ἀποκοπὴν ἔπλως καὶ ἐπέπλως. E. 16. Ἐπέσπεν] Γρ. ἔπασπεν. Harl. 17. In cod. Harl. teste Porsono verbis ἀλλ' ἄγε νῦν suprascriptum est γρ. ὄφρα τάχιστα [c] et v. 18. voci εἴδομεν γρ. ἴδωμεν (cf. not. ad β'. 334.) 18. Ἐνὶ στήθεσσι κέκευθε] Παρά τινων λέγεται τὸ λογιστικὸν ἐν τῇ κεφαλῇ, παρ' ἑτέρων δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ. E. 20. Μάλα πεπνυμένος ἐστί] Καὶ πῶς Ὀδυσσεὺς ὁ πεπνυμένος ἴσχε Ψεύδεα πολλὰ λέγειν (Od. τ'. 203.) [d]; ἀλλὰ πρὸς τὸ μηδὲν κατεπεῖγον ψεύδεσθαι τοῦτο κομιδῇ νηπίου ἀνδρός [e]. E. 21. Τὴν δ' αὖ] Ἢ αὐτὸς πρὸς ἑαυτὸν, ἢ πρὸς φίλον τινὰ Μέντορα [f]. E. 24. Αἰδὼς δ' αὖ νέῳ ἀνδρί, οὕτω δὲ οἱ κατὰ Ἀριανόν (Ῥιανόν em. PORS.). Harl. 28. Γενέσθαι τε τραφέμεν τε] Οὐκ ἔστιν

[b] Nimirum scribebatur olim οὐδηβαιόν. BUTTM.

[c] Hoc, quod margini etiam Pal. ascriptum est, videtur lectum fuisse in aliis apographis loco vocis ἱπποδάμοιο, ut inde penderet verbum εἴδομεν. BUTTM.

[d] Est ibi Ἴσκε ψ. π. λέγων. Cf. Hesiod. Θ. 27. Ἴδμεν ψεύδεα πολλὰ λέγειν. BUTTM.

[e] Desunt ante vocem ἀλλὰ verba quædam docentia, urgente necessitate decere ψεύδεα λέγειν. BUTTM.

[f] Nimirum hoc semper agit hic scholiastes, ut veras scilicet res gestas sine numinum personis demonstret. BUTTM.

καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
ἶξον δ' ἐς Πυλίων ἀνδρῶν ἄγυρίν τε καὶ ἕδρας·
ἔνθ' ἄρα Νέστωρ ἧστο σὺν υἱάσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι,
δαῖτ' ἐντυνόμενοι, κρέα ὤπτων, ἄλλα δ' ἔπειρον.
οἱ δ', ὡς οὖν ξείνους ἴδον, ἀθρόοι ἦλθον ἅπαντες,
χερσίν τ' ἠσπάζοντο, καὶ ἑδριάασθαι ἄνωγον.
πρῶτος Νεστορίδης Πεισίστρατος ἐγγύθεν ἐλθὼν
ἀμφοτέρων ἕλε χεῖρα, καὶ ἵδρυσεν παρὰ δαιτὶ
κώεσιν ἐν μαλακοῖσιν, ἐπὶ ψαμάθοις ἁλίῃσι,
πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ καὶ πατέρι ᾧ.
δῶκε δ' ἄρα σπλάγχνων μοίρας, ἐν δ' οἶνον ἔχευε
χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· δειδισκόμενος δὲ προσηύδα
Παλλάδ' Ἀθηναίην, κούρην Διὸς αἰγιόχοιο·
Εὔχεο νῦν, ὦ ξεῖνε, Ποσειδάωνι ἄνακτι·
τοῦ γὰρ καὶ δαίτης ἠντήσατε δεῦρο μολόντες.
αὐτὰρ ἐπὴν σπείσῃς τε καὶ εὔξεαι, ἣ θέμις ἐστὶ,
δὸς καὶ τούτῳ ἔπειτα δέπας μελιηδέος οἴνου
σπεῖσαι· ἐπεὶ καὶ τοῦτον ὀΐομαι ἀθανάτοισιν
εὔχεσθαι· πάντες δὲ θεῶν χατέουσ' ἄνθρωποι.

30. ὁ δ' ἔπειτα] δ' ἤπειτα ex emend. H. 31. ἄγυρίν] ἄγυρίν a pr. m. ἀγορήν manu, ut videtur, recenti H. ἀγορήν V. 33. κρέα ὤπτων] κρέα τ' ὤπτων H. 34. Fίδον. 35. ἑδριάασθαι] ἑδρίασθαι V. 39. Fῷ. 40. Fοῖνον. 41. χρυσέῳ ἐν δέπαϊ] χρυσείῳ δέπαϊ W. 43. Fάνακτι. 46. μελιFηδέος Fοίνου.

ἀναδιπλασιασμὸς τὸ, τε τραφέμεν, ἀλλὰ συνδεσμός. Q. 31. Ἀγορήν τε] Γρ. ἄγυρίν τε. Pal. 32. Ἀμφὶ δ' ἑταῖροι] Ἔννοιαν τῆς ἀρχῆς καὶ τοῦ οἴκου τὴν εὐδαιμονίαν παρίστησι. Q. 34. Οἱ δ' ὡς] Ἀόπλους γὰρ ἰδόντες οὐκ ἐνόμισαν ἐχθροὺς εἶναι. E. 36. Πρῶτος] Παρέπεται γὰρ τοῖς ἀγαθοῖς τῶν νέων προλαμβάνειν τοὺς λοιποὺς ταῖς ἀγαθοεργίαις καὶ προπετεύεσθαι τὴν φιλοτιμίαν. Q. Διατί πρῶτος ὁ Πεισίστρατος; παροιμία ἐστὶν ἡ λέγουσα, ἧλιξ ἥλικι τέρπει. E. 38. Κώεσιν] Ἀπὸ τοῦ κῶος. μετέπλασται (sic) δὲ τὸ κῶος ἀπὸ τοῦ κῶας, ὃ σημαίνει τὸ δέρμα. B. 39. Πάρ τε κασιγνήτῳ Θρασυμήδεϊ] Καθηκόντως ὁ πρεσβύτερος τῶν παίδων πλησίον τοῦ Νέστορος καθῆστο. Οὗτος ἐστιν ὁ καὶ στρατείας αὐτῷ τῆς ἐπὶ Ἴλιον κοινωνήσας. Q. 41. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ] Χωρὶς τοῦ ἐν αἱ Ἀριστάρχου καὶ σχεδὸν ἅπασαι, χρυσέῳ δέπαϊ. Harl. Δειδισκόμενος] Δέχω τὸ δεξιοῦμαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι, δίσκω, καὶ κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν δεδίσκω καὶ δειδίσκω. B. E. 43. Εὔχεο νῦν ὦ ξεῖνε] Πῶς ὁ μὲν Τηλέμαχός φησι, Αἰδὼς δ' αὖ νέον ἄνδρα γεραίτερον ἐξερέεσθαι, ὁ δὲ οὕτως ἀόκνως λέγεται (scr. διαλ.) τῇ Ἀθηνᾷ; ὑποφαίνει οὖν ὁ ποιητὴς, ὅτι ἔχει μέντοι καὶ τὸ θρεφθῆναι καλῶς δίδαξιν ἐσθλοῦ. ἦν δὲ καὶ τοῦτο γενναίου τρόπου ἀντιλαμβάνεσθαι τῶν οἰκείων ἐλαττωμάτων. Q. 44. Τοῦ γὰρ καὶ δαιτῆς ἠντήσατε] Ἐπετύχετε, τοῦ Ποσειδῶνος. αὐτῷ γὰρ

ἀλλὰ νεώτερός ἐστιν, ὁμηλικίη δ' ἐμοὶ αὐτῷ·
τοὔνεκά τοι προτέρῳ δώσω χρύσειον ἄλεισον.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει δέπας ἡδέος οἴνου·
χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ,
οὕνεκά οἱ προτέρῃ δῶκε χρύσειον ἄλεισον.
αὐτίκα δ' εὔχετο πολλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι·
Κλῦθι, Πόσειδαον γαιήοχε, μηδὲ μεγήρῃς
ἡμῖν εὐχομένοισι τελευτῆσαι τάδε ἔργα.
Νέστορι μὲν πρώτιστα καὶ υἱάσι κῦδος ὄπαζε·
αὐτὰρ ἔπειτ' ἄλλοισι δίδου χαρίεσσαν ἀμοιβὴν,
σύμπασιν Πυλίοισιν, ἀγακλειτῆς ἑκατόμβης.
δὸς δ' ἔτι Τηλέμαχον καὶ ἐμὲ πρήξαντα νέεσθαι,
οὕνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
Ὣς ἄρ' ἔπειτ' ἠρᾶτο, καὶ αὐτὴ πάντα τελεύτα·
δῶκε δὲ Τηλεμάχῳ καλὸν δέπας ἀμφικύπελλον.
ὣς δ' αὔτως ἠρᾶτο Ὀδυσσῆος φίλος υἱός.
οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα καὶ ἐρύσαντο,

50. τοὔνεκά τοι] οὕνεκά οἱ H. σοὶ W. 51. Vulg. in text. sed μελῖ super ἡδέος et infra duæ lineolæ, significantes textui esse addendum. (Error fluxit e v. 46.) super δέπας valde minuto charactere scriptum ὁ δ' εδέξατο χαίρων H. PORS. ib. Ϝειπών. Ϝηδέος Ϝοίνου. 53. Ϝοι. 54. Ϝάνακτι. 56. Ϝέργα. 62. ἔπειτ' ἠρᾶτο] ἔπειθ' ἠρᾶτο. In marg. γρ. ἔπειτ' ἠρᾶτο H. 65. Ϝερύσαντο.

θύσαντες εὐωχοῦνται. Pal. 49. Ὁμηλικίην δ' ἐμοὶ αὐτῷ] Τηλέμαχος. Δαιμονίως καὶ τὸν νέον ἐθεράπευσε τῇ τῆς ἡλικίας ὁμοιότητι, ἐπιδεικνὺς ὡς οὐδ' αὐτὸς ἐσκυθρώπασεν ἐπὶ τῆς τοῦ πρεσβυτέρου προτιμήσεως. Q. 50. Τοὔνεκά σοι] Ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν τὴν σοί. Ζηνόδοτος δὲ, τούνεκά τοι, γράφει (hucusque PORS. ex Harl.), νοῶν ὅτι ἐπὶ τῆς διαστολῆς παραλαμβάνεται ὁ τοί. Q. [g]Ἄλεισον] Τὸ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἄλις πιεῖν. ἄλεισον δὲ ἀπὸ τοῦ λεῖον. B. Λέγεται τὸ ποτήριον τὸ ἐξεσμένον καὶ λεῖον, κατ' ἐπίτασιν τοῦ α, τὸ δὲ σ κατὰ προσθήκην. E. Ἤτοι ἔκπωμα ἐκτετορνευμένον, οἷον εὐάλεισον ὑπάρχει (Vulg. εὐάλιον ὑπάρχον)· ἢ πλατὺ, ὅθεν ἐστὶν ἅλις πιεῖν. Q. Vulg. 52. Χαῖρε δ' Ἀθηναίη] Διὰ τὴν κρίσιν τοῦ διδόντος. οὐ γὰρ τὸ θεῖον δέεταί τινος. Q. 57. Νέστορι μὲν πρώτιστα] Πλοῦτος γὰρ σύμμετρος ἦν τῷ Νέστορι, χρόνου μῆκος, εὐπαιδία, μεγάλων πράξεων ἐπιτυχία, φρόνησις, ἀκμὴ λόγου. ὡς οὖν ἠθληκότι ἤδη κατὰ τὸν βίον, τὴν ἐπὶ τούτοις ἀγαθὴν δόξαν εὔχεται. Q. 63. Δέπας ἀμφικύπελλον] Τὸ ἀμφοτέρωθεν κυπτόμενον. B. 65. Ὑπέρτερα] Ὑπέρθετα καὶ μείζονα· ἢ νωτιαῖα· ταῦτα γὰρ ὑπερέχει, ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια διὰ ῆ σύγκρισις[h] (sic),

[g] Orion in Etym. Ἄλεισον, τὸ ποτήριον, ἐκ τοῦ ἅλις καὶ ἀθρόον πιεῖν. οὕτως ἐν Ὑπομνήματι εὗρον Ὀδυσσείας. BUTTM.

[h] Scr. vid. ἐπὶ τὰ ἐμπρόσθια δὲ ἡ σύγκρισις. ἢ τὰ ὑπ. τ. π. BUTTM.

μοίρας δασσάμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Νῦν δὴ κάλλιόν ἐστι μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
ξείνους, οἵτινές εἰσιν, ἐπεὶ τάρπησαν ἐδωδῆς.
ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται

72. ἤ τι] ἤτοι correctum a manu recenti, quæ 73 post οἷα addidit τε. H. PORS. 72—74. Hos tres versus hoc loco asteriscis notavit Aristophanes; asteriscis et obelis ι'. 253—255. Hic delevit Aristarchus, ibi retinuit. H. PORS.

καὶ τὰ ὑπεράνω τοῦ πυρός. B. Q. Τὰ ὑπερθέτα καὶ μείζονα ἔξωθεν τῶν ἔνδον. ἔστιν οὖν γωνιαῖα, ταῦτα γὰρ ὑπερέχει τῶν λοιπῶν κρεῶν. Vulg. Ἐπεὶ ἐξείλκυσαν τὰ ὀπτηθέντα ὑπεράνω τοῦ πυρός. E. Conf. scholia ad 470. 68. Γερήνιος] Ὁ ἐν τῇ Γερήνῃ ἀνατραφείς. κρεῖσσων δὲ ἀποδιδόναι ὁ ἔντιμος παρὰ τὸ γέρας. Q. Κατὰ μὲν Ἡσίοδον[i] ὁ ἐν Γερήνοις ἀνατραφείς. κρεῖσσον δὲ κ. τ. λ. Vulg. Ἱππότα] Εὐδαίμων ὁ Πηλούσιος (vel -ιώτης) ... Μακεδονικὸν, οἱ δὲ Αἰολικόν. Pal. Cf. Eustath. 69. Μεταλλῆσαι] Ἐρευνῆσαι. τοῖς φίλοις ὁ γέρων ταῦτά φησι εἰς φιλοξενίαν ἐκφερόμενος, ἵνα γνωρίμους καὶ τοῖς ἄλλοις καταστήσῃ τοὺς ξένους. Q. 71. Ὦ ξεῖνοι τίνες ἐστε] Τοὺς μετ' αὐτὸν τρεῖς στίχους ὁ μὲν Ἀριστοφάνης ἐνθάδε σημειοῦται τοῖς ἀστερίσκοις. ὅτε δὲ ὑπὸ τοῦ Κύκλωπος λέγονται (ι'. 252.] καὶ ὀβελίσκους τοῖς ἀστερίσκοις παρατίθησιν, ὡς ἐντεῦθεν μετενηνεγμένων τῶν στίχων. πόθεν γὰρ τῷ Κύκλωπι λῃστῶν ἔννοια, ἢ στωμυλλομένῳ φάναι, Οἷ τ' ἀλόωνται Ψυχὰς παρθέμενοι κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες; Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος οἰκειότερον αὐτοὺς τετάχθαι ἐν τῷ λόγῳ τοῦ Κύκλωπός φησι· οὐδὲ γὰρ νῦν οἱ περὶ Τηλέμαχον λῃστρικόν τι ἐμφαίνουσι. δοτέον δέ, φησι, τῷ ποιητῇ τὰ τοιαῦτα. καὶ γὰρ νῦν (scr. οὖν) αὐτὸν παράγει εἰδότα, Ἀλλά μοι εἴφ' ὅπῃ ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα (ι'. 279.), καὶ συνίησιν Ἑλληνίδα φωνήν. Καθάπτεται δὲ καὶ Θουκυδίδης (1, 5.) Ἀριστάρχου (scr. Θουκυδίδου Ἀρίσταρχος) λέγοντος, ὡς οὐκ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ ληΐζεσθαι οἱ παλαιοὶ, ἐν οἷς φησι, Ἅς μοι ληΐσσατο δῖος Ὀδυσσεύς (α'. 398.). ὁμωνυμίᾳ γὰρ ἠπάτηται, πολλάκις τῆς ληΐδος ἐπὶ τῆς λαφυραγωγίας τασσομένης· παρὸ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ληΐτιδα προσαγορεύει (Il. κ'. 460.). ὅτι γὰρ αἰσχρὸν ἡγοῦντο τὸ λῃστεύειν, δῆλον ἐξ ὧν οὐδέποτε ἐπὶ Ἀχιλλέως ἢ ἐπὶ Αἴαντος καίτοιγε ἰσχυρῶν ὄντων ἐχρήσατο τῷ ὀνόματι ὁ ποιητής. ἄλλως τε καὶ τῶν συμφραζομένων δηλοῖ τὴν τοῦ πράγματος μοχθηρίαν. ἀντιτάσσεται γὰρ τῷ, ἤ τι κατὰ πρῆξιν, τὸ, ἦ μαψιδίως. Q. 72. Ἤ τι κατὰ πρῆξιν] Ὁ πρῶτος ἢ ὀξύνεται διὰ τοῦ εἰ[k]. ὁ δὲ δεύτερος περισπᾶται. ἐρωτηματικὸς γάρ. Pal. Κατὰ πρῆξιν] Ἢ κατ' ἐμπορίαν ἐπὶ τῷ ἰδίῳ κέρδει, ἢ ματαίως τῇδε κἀκεῖσε πλανᾶσθε μὴ ἔχοντες σκοπὸν ὑποστρέψαι εἰς τὰ ἴδια ὅθεν ἐξήλθετε. E. Ἢ μαψιδίως ἀλάλησθε] Ματαίως, οὐκ ἔχοντες σκοπὸν εἰς τήνδε τὴν πόλιν καὶ εἰς τήνδε ἀπελθεῖν, ἀλλ' ἁπλῶς φερόμενοι. Q. Pal. 73. Οἷά

[i] Vid. Ruhnk. Ep. Cr. p. 112. Schol. Ven. ad Il. β'. 336. BUTTM.

[k] Aut sic, aut διὰ τοῦ ᾱ. scriptum in cod. agnosco. Voluit fortasse ἀντὶ τοῦ εἰ. Video nunc scribendum esse, διὰ τὸ τι. Cur. secund. BUTTM.

ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
θαρσήσας· αὐτὴ γὰρ ἐνὶ φρεσὶ θάρσος Ἀθήνη
θῆχ', ἵνα μιν περὶ πατρὸς ἀποιχομένοιο ἔροιτο,
ἠδ' ἵνα μιν κλέος ἐσθλὸν ἐν ἀνθρώποισιν ἔχῃσιν·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
εἴρεαι, ὁππόθεν εἰμέν· ἐγὼ δέ κέ τοι καταλέξω.
ἡμεῖς ἐξ Ἰθάκης ὑπὸ Νηΐου εἰλήλουθμεν,
πρῆξις δ' ἤδ' ἰδίη, οὐ δήμιος, ἣν ἀγορεύσω.
πατρὸς ἐμοῦ κλέος εὐρὺ μετέρχομαι, ἤν που ἀκούσω,
δίου Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος· ὅν ποτέ φασιν,
σὺν σοὶ μαρνάμενον, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξαι.
ἄλλους μὲν γὰρ πάντας, ὅσοι Τρωσὶν πολέμιζον,
πευθόμεθ', ἧχι ἕκαστος ἀπώλετο λυγρῷ ὀλέθρῳ·
κείνου δ' αὖ καὶ ὄλεθρον ἀπευθέα θῆκε Κρονίων.
οὐ γάρ τις δύναται σάφα εἰπέμεν, ὁππόθ' ὄλωλεν·

77. 79. notantur α, γ, 78. in marg. ascriptus, a manu certe antiquâ, notatur β. H. PORS. 78. uncinis includit W. 79. Ἀχαιϝῶν. 80. εἰμέν] εἶμεν sed γρ. εἰμὲν H. 81. ὑπὸ Νηΐου] Ὑπονηΐου W. 82. δήμιος ἣν ἀγορεύσω] δήμιος θ' ἣν ἀγορεύω (θ' ex em.) H. 83. εὐρὺ omittit H. ib. ἤν] ἣν sed ἤν πως interpretatio H. ἐσθλὸν ἀπέρχομαι V. 84. δίϝου. 87. ϝέκαστος. 89. ϝειπέμεν.

τε ληϊστῆρες] Ἀπρεπὲς τὸ τὸν φρόνιμον Νέστορα προσδοκᾷν λῃστείαν. λύεται δὲ τῷ ἔθει. φαίνεται (scr. φαίνεσθαι) γὰρ οὐκ αἰσχρὸν τοῖς ἀρχαίοις ὂν τὸ λῃστεύειν, καὶ Θουκυδίδης εἴρηκεν (vid. ad 71.). Q. Ληϊστὴρ καὶ κατὰ θάλατταν ἐστι καὶ κατὰ γῆν· πειρατὴς δὲ μόνος ὁ κατὰ θάλασσαν λῃστὴς, ἀπὸ τοῦ περῶ. E. 79. Μέγα κῦδος] Ἄξια τῆς διαδομένης φήμης τοῦ Νέστορος εἰς ἅπασαν Ἑλλάδα τὰ τῆς εἰσβολῆς πρὸς τὴν φράσιν. Pal. 80. Καταλέξω] Τὸ καταλέξω οὐκ ἔστιν ἁπλῶς ἀντὶ τοῦ εἴπω, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἀφίξομαι. E. Εἴρεαι] Εὐλαβῶς λίαν, ὡς αὐτὸς μὴ προκατάρξας λόγων ἀλλὰ πρὸς πεῦσιν ἀποκρινόμενος. Q. Pal. 81. Ἰθάκης ὑπονηΐου] Τῆς ὑπὸ τὸ Νήϊον ὄρος κειμένης, ὡς, Θήβῃ ὑποπλακίῃ (Il. ζ', 379.), τῇ ὑπὸ Πλάκιον ὄρος κειμένῃ. B. Q. Pal. Ἔρχομαί φησι, εἴπως φήμην ἀκούσω περὶ τοῦ ἐμοῦ πατρός. B. Q. Ὑπὸ τὸ Νήϊον κειμένης. Νήϊον δὲ ὄνομα ὄρους πρὸς ὑποδοχὴν νεῶν εὔθετον. E. Νῆον (sic), ὄνομα ὄρους. Pal. Ὑπονηΐου. ὤφειλε γὰρ εἰπεῖν ἢ ἀπὸ Νηΐου, ἢ ὑπὸ Νήϊον. τὸ δέ ἐστι τῆς μεγαλονοίας τοῦ ποιητοῦ. θέλων γὰρ παραδηλῶσαι ὅτι ἀπὸ τοῦ Νηΐου ὄρους εἰσὶ, καὶ ὑπ' αὐτὸ κεῖνται, τὴν ὑπό συνέταξε μετὰ γενικῆς, ἵνα καὶ ἀμφότερα νοοῦνται, ἀπὸ μὲν τῆς ὑπό προθέσεως τὸ Νήϊον, ἀπὸ δὲ τῆς γενικῆς ἡ ἀπό. B. 82. Οὐ δήμιος] Ἀριστοφάνης, ἐκδήμιος, ὁ ἔξω δήμου. Harl. 85. Σὺν σοὶ μαρνάμενον] Τοῦτό φησι θεραπεύων τὸν γέροντα λίαν. ὑπασπιστὴν γὰρ αὐτοῦ τὸν πατέρα δείκνυσιν ὡς εἴ τις Μηριόνην Ἰδομενέως λέγοι ὑπασπιστὴν, καὶ ταῦτα δηλοῖ σὺν σπουδῇ τὰ περὶ τὸν πατέρα. Τὸ δὲ τὰ περὶ τῶν ἄλλων ἀκούσαντα ἀγνοεῖν τὰ

εἴθ' ὅγ' ἐπ' ἠπείρου δάμη ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
εἴτε καὶ ἐν πελάγει μετὰ κύμασιν Ἀμφιτρίτης.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς,
ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.

93. εἴ] ἤν H. 99. Ϝέπος. Ϝέργον. 100. ἈχαιϜοί.

περὶ τοῦ πατρὸς, ἄγαν περιπαθές. B. Q. 90. Εἴθ' ὅγε] Προαγωγὰ ταῦτα τοῦ μὴ ψεύσασθαι τὸν Νέστορα. Q. 91. Εἴτε καὶ ἐν πελάγει] Ἐν Ἰάξῳ (an ἐν Νάξῳ? Mai.) τὴν Ἀμφιτρίτην χορεύουσαν ἰδὼν Ποσειδῶν ἥρπασεν. ὅθεν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων Ποσειδωνία ὠνομάσθη ἡ θεὸς, ὡς καὶ ἡ Ἥρα Διαίνη[1] παρὰ Δωδωναίοις, ὡς Ἀπολλόδωρος. Q. Ἀμφιτρίτης] Ἀμφιτρίτη λέγεται ἡ θάλασσα ὅτι τρίτη ἐστιν ἀμφοτέρωθεν, ἐκ τοῦ ἄνω μέρους καὶ ἐκ τοῦ κάτω· ἐκ τοῦ ἄνω μὲν ὡς πρωτεύοντος τοῦ αἰθέρος, δευτέρου δὲ τοῦ ἀέρος, τρίτης αὐτῆς· ἐκ τοῦ κάτω δὲ, ὡς τῆς ἀβύσσου καὶ τοῦ ταρτάρου προκειμένων, τρίτης οὔσης αὐτῆς. E. 92. Γούναθ' ἱκάνομαι] Ἢ ἅπτομαι τῶν σῶν γονάτων μετὰ ἱκετείας. E. 96. Μειλίσσεο] Ἢ χαρίζου, μειλιχίους λέγε λόγους. E. Μείλιχα καὶ προσήνη λέγε, ἢ χαρίζου, καταπράϋνε τὸν θρῆνον. Pal. Ταῦτα πρὸς τὸ μέγεθος προβάλλεται τῆς οἰκείας χρείας. μεγάλως γὰρ αὐτῷ διέφερε μαθεῖν περὶ τοῦ πατρός. Q. 97. Κατάλεξον] Οὐκ ἔστιν ἁπλῶς, εἰπέ, ἀλλ' εἰς τέλος τοῦ λόγου ἐλθὲ, καὶ πάντα εἰπέ. ταῦτα γάρ ἐστι τὸ, Ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων (Il. ί. 56.). τὸ διελθεῖν οὖν τὸν λόγον ὃν ἤρξατο λέγειν ἢ μέλλει εἰπεῖν δηλοῖ τὸ κατάλεξον, μέχρι οὗ δεῖ ἀπολῆξαι. Q. Ὀπωπῆς] Γράφεται, ἀκοῆς. B. Ὀπωπῆς. καὶ θέας. ἐξ ἀκοῆς ὁ Τηλέμαχος πολλὰ ᾔδει. E. Ὅπως μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας, παρὰ τὴν ὄπα. B. (an Q.?) Ὀπωπῆς, θέας, παρὰ τοὺς ὦπας (male olim ὄπας)· ἢ φωνῆς παρὰ τὴν ὄπα. Vulg. Πῶς μετέλαβες τῆς περὶ αὐτὸν θέας. γρ. τῆς ἀκοῆς παρὰ τὴν ὄπα[m]. Harl. 101. Pro ἔνισπε in text. Harl. manus antiqua ἔνισπες et hic et aliis locis. Hic scholion suprascriptum: ἐπίσχες εἰπέ. Nempe hoc voluit: ut

[1] Egit de his Apollodorus ἐν α' περὶ θεῶν quem librum excitat Steph. Byz. in fragm. de Dodone. Vid. Heyn. in fragmm. Apollod. Ceterum pro Διαίνη corrigendum proposuissem Διώνη (vid. Excursum meum de Dione ad Demosthenis Midianam) nisi religio fuisset ignotam formam mutare cum nota. BUTTM.

[m] Fortasse ἢ (i. e. ἤγουν) pro γρ. Nimirum est altera interpretatio, quasi ὀπωπὴ idem sonaret quod ἀκοή. PORS. Sane additamentum παρὰ τὴν ὄπα tale quid indicare videtur: et cf. schol. Vulg. Sed cum e codice B. quoque Maius diserte protulit Γράφεται, ἀκοῆς; veram etiam varietatem, neque spernendam illam, fuisse puto ἀκουῆς. Vid. β'. 308. BUTTM.

Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, ἣν ἐν ἐκείνῳ
δήμῳ ἀνέτλημεν μένος ἄσχετοι υἷες Ἀχαιῶν·
ἠμὲν ὅσα ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς·

102. τὸν] τῶν V. 104. Ἀχαιϝῶν. 105. ξὺν] σὺν V. ib. ἠεροϝειδέα.

ab obsoleto aoristo ἔσχην imperativus σχές formatur, cujus compositum est ἐπίσχες, sic ab ἔσπην provenire σπές et ἐνίσπες. PORS. In Vulg. (ed. ant.) est corruptum scholium ΗΝΙΠΕΣ. εἶπες. 103. Ἐπεί [n]] Τὸ ἐπεί ἐνταῦθα βεβαιωτικὸν καὶ ἀργόν. οὐ γὰρ ἀποδίδοται Ὁμηρείῳ ἔθει. B. Ἴσως κενοδοξῶν ὁ Νέστωρ ἑαυτὸν τοῖς πολεμοῦσι συναριθμεῖ; πλὴν κοινοποιεῖται τὰ πάθη τῶν φίλων. E. 104. Τὴν δύναμιν ἀκατάσχετοι. Ἀπὸ κοινοῦ [o] τὸ, ἐπειδή μ' ἔμνησας, καὶ τὸ, ἀνέτλημεν. Pal. (evanidis litteris). 106.

[n] De ἐπεί conf. schol. δ'. 204. BUTTM.

[o] Usus formulæ ἀπὸ κοινοῦ non hic tantum sed alibi etiam difficultatem aliquam affert, cujus causa aliquot horum scholiorum loca componere visum est. Atque hoc quidem satis constat, usurpari hanc formulam, ubi vox aliqua vel phrasis uni sermonis parti addita, docetur communis esse alii. Sic ad δ'. 247. Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ καταχρύπτων ἤϊσκεν, scholiastes: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ αὐτόν: statimque disertius monet jungendum esse non solum καταχρύπτων ἑαυτὸν sed etiam ἤϊσκεν ἑαυτόν. Ibid. 555. ad responsionem Υἱὸς Λαέρτεω κ. τ. ἑ. verbo suo carentem monetur: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, Κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ h. e. hæc verba ex antecedente interrogatione esse repetenda. Et sic facile quivis intelliget scholia ad ι'. 236. θ'. 246. λ'. 26. μ'. 178. Quibusdam autem locis obscuritas inde nascitur quod scholium ejusmodi perverse additum est ei versui in quo ipsa communis vox legitur, non ubi desideratur: quod ubi evenit circumspicienda est alia sermonis pars cui ex repetitione tali lux affulgeat. Exemplum habes ad ν'. 149. ut in nota ibi docui: quod facere debebam etiam ad θ'. 563. Ibi enim verba Τὸ γάρ, ἔπι δίος, ἀπὸ κοινοῦ excerpta sunt e scholio aliquo pleniori spectante ad 564. in quo versu post hæc, ἀλλὰ τόδ', illa, ἔπι δίος, iterum cogitanda sunt. Eodemque modo sero animadverti dispiciendum esse scholium ad η'. 2. ubi quod versui Κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιόνοιιν ascriptum est, Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μένος ἡμιόνοιιν, sensu destitutum est, perspicuum futurum si ascribas verbo Στῆσεν in versu 4.

Diversa est difficultas scholii ad ζ'. 187. ubi ad imperfectam Nausicaæ orationem, Ξεῖν', ἐπεὶ οὔτε κακῷ οὔτ' ἄφρονι φωτὶ ἔοικας, notatur: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, τλῆθι, τοῦ γὰρ Ζεύς. Quæ verba etiam mutilatione laborant; re ipsa tamen satis patet, scholiasten docere intelligendum esse: τλῆθι, τούτων γὰρ Ζεὺς αἴτιος. Atqui hæc ita concepta nusquam in proximis leguntur: nisi forte dicas formulam ἀπὸ κοινοῦ spectare ad ejusdem sensus verba alio nexu paulo inferius subjecta sic, Καί πού σοι τάγ' ἔδωκε (Ζεὺς), σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης. Sed ρ'. 354. ubi ad Ulyssis exclamationem, Ζεῦ ἄνα, Τηλέμαχόν μοι ἐν ἀνδράσιν ὄλβιον εἶναι, scholiastes adnotat, ἀπὸ κοινοῦ, ποίησον, quæ vox neque ipsa neque ejus simile quidquam in proximis comparet; manifestum est, ἀπὸ κοινοῦ eodem sensu usurpari, quo alias ἔξωθεν; quem tamen abusum potius esse censeo.

Jam igitur redeamus ad locum unde deversi sumus, ad γ'. 104., ubi bonum factum quod de evanida scriptura monui: codicem ipsum enim ante oculos nunc non jam habeo. Sed cum fieri plane non possit ut duo ista, ἐπεί μ' ἔμνησας, et ἀνέτλημεν, simul dicantur esse ἀπὸ κοινοῦ; non jam dubium quin pro καὶ scriptum fuerit κατὰ, atque hæc sit scholiastæ paulo argutior observatio: Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, ἐπεί μ' ἔμνησας, κατὰ τὸ, ἀνέτλημεν h. e. verbum ἔμνησας spectare non solum ad nomen ὀϊζύος, sed etiam ad verbum ἀνέτλημεν, ita: ἔμνησάς με τῆς ὀϊζύος, et ἔμνησας ὡς ἀνέτλημεν αὐτήν. BUTTM.

ἠδ' ὅσα καὶ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
μαρνάμεθ', ἐνθάδ' ἔπειτα κατέκταθεν, ὅσσοι ἄριστοι.
ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται ἀρήϊος, ἔνθα δ' Ἀχιλλεὺς,
ἔνθα δὲ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,
ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων,
Ἀντίλοχος, πέρι μὲν θείειν ταχὺς, ἠδὲ μαχητής·
ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τοῖς πάθομεν κακά· τίς κεν ἐκεῖνα
πάντα γε μυθήσαιτο καταθνητῶν ἀνθρώπων;
οὐδ' εἰ πεντάετές γε καὶ ἑξάετες παραμίμνων
ἐξερέοις, ὅσα κεῖθι πάθον κακὰ δῖοι Ἀχαιοί·
πρίν κεν ἀνιηθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο.
εἰνάετες γάρ σφιν κακὰ ῥάπτομεν ἀμφιέποντες

107. Fάστυ. Fάνακτος. 108. μαρνάμεθ'] μαρνάμεσθ' V. 109. μὲν] δ' ἔπειτ'. In marg. γρ. ἔνθα μὲν H. 112. θείειν] θέειν sed prius, credo, erat θεῖν H. PORS. 114. καταθνητῶν] κατὰ θνητῶν et sic plerumque divisim H. 115. πεντάFετες. ἑξάFετες. 116. ἐξερέοις] ἐξερέεις ex emend. H. ib. δῖFοι ἈχαιFοί. 118. εἰνάFετες.

Πλαζόμενοι] Οὐκ ἂν γὰρ τοσοῦτον ὑπέμειναν τοὺς πόνους. Σαφῶς δὲ τῶν Ἑλλήνων πολέμαρχον παρίστησι τὸν Ἀχιλλέα. Q. 108. Κατέκταθεν ὅσσοι ἄριστοι] Ὑπέρβατον· τίς κεν ἐκεῖνα πάντα γε μυθήσαιτο ἀπὸ τῶν θνητῶν ἀνθρώπων; εἶτα τὰ ἄλλα διὰ μέσου, ἔνθα μὲν Αἴας, καὶ τὰ ἑξῆς. B. (Codd. E. Q. vid. ad 113.). 109. Ἔνθα μὲν Αἴας κεῖται] Πρόδηλον ἐντεῦθεν ὅτι ὅπου ἐτελεύτησαν, ἐκεῖ ἐθάπτοντο, καὶ οὐκ ὀστέα παισὶν ἕκαστος (f. ἑκάστου) ἤγετο (Il. η'. 334. ubi vid. schol.) E. Q. Αἴας κεῖται πελώριος (Hom. ἀρήϊος)] Ὁ μέγας πρὸς τὸν Λοκρόν. E. 110. Πάτροκλος θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος] Δικαίως ἐπέτεινε τὸν ἔπαινον τοῦ Πατρόκλου ὅτι πείσας αὐτὸν εἰς τὸν πόλεμον ἐξήγαγεν. E. Q. 111. Ἔνθα δ' ἐμὸς φίλος υἱὸς ἅμα κρατερὸς καὶ ἀμύμων] Περιπαθῶς λίαν. οὐ μόνον γὰρ ὡς υἱὸν ἀλλὰ καὶ ὡς ἄριστον ἐπιποθεῖ. E. Q. Ἀταρβής] Γράφεται, καὶ ἀμύμων. E. Pal. 113. Ἄλλα τε πολλά] Καὶ ταῦτα εἰς παραμυθίαν τοῦ νεανίσκου. πιθανὸς γάρ ἐστι σύμβουλος ὅταν καὶ ἑαυτὸν ἐπιδεικνύῃ τὰ ὅμοια δυστυχήματα γενναίως φέροντα. E. Q. Γρ. ἀλλά γε πόλλ'. Harl. Τίς κεν ἐκεῖνα] Ἀποδίδοται τὸ, ἐπεί μ' ἔμνησας, καὶ τὸ, ὅσα. Pal. Τινὲς οὕτως τὸ ὑπέρβατον, Ὦ φίλ' ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος, τίς κεν ἐκεῖνα Πάντα μυθήσαιτο. E. Q. (Cod. B. vid. ad 108.) 115. Οὐδ' εἰ πεντάετές γε] Οὐδ' εἰ πέντε καὶ ἓξ ἔτη παραμένων ἐξερέεις[p] ὅσα κεῖθι πάθομεν, δυνήσαιτό τις πάντα μυθήσασθαι. εἶτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, Πρίν κεν ἀνιαθεὶς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκοιο, καταλιπὼν τὴν διήγησιν διὰ τὸ μῆκος. E. Τινὲς οὕτως· Οὐδὲ ἐπὶ πέντε καὶ ἓξ ἔτη παραμένων καὶ ἐρωτῶν ὑπὲρ τῶν συμβεβηκότων τοῖς Ἀχαιοῖς ἀνιαθείης ἂν καὶ ἀπέλθῃς εἰς τὴν πατρίδα, ἀλλὰ παραμένοις ἂν δηλονότι ψυχαγωγούμενος ὑπὸ τῆς ποικιλίας τῶν διηγημάτων. ἐμοὶ δὲ οὐ δοκεῖ τοιαύτη εἶναι ἀνταπόδοσις, ἀλλ' οὕτως ἔχει ὁ λόγος· Τίς ἂν ἐκεῖνα πάντα διηγήσαιτο;

[p] Hoc solum verbum, ita scriptum ἐξερέοις, ex schol. Harl. citat Porsonus. BUTTM.

παντοίοισι δόλοισι· μόγις δ' ἐτέλεσσε Κρονίων.
ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν ὁμοιωθήμεναι ἄντην
ἤθελ', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἐνίκα δῖος Ὀδυσσεὺς
παντοίοισι δόλοισι, πατὴρ τεός· εἰ ἐτεόν γε
κείνου ἔκγονός ἐσσι· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
ἦτοι γὰρ μῦθοί γε ἐοικότες, οὐδέ κε φαίης
ἄνδρα νεώτερον ὧδε ἐοικότα μυθήσασθαι.
ἔνθ' ἦτοι εἵως μὲν ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ
φραζόμεθ', Ἀργείοισιν ὅπως ὄχ' ἄριστα γένηται.
αὐτὰρ ἐπεὶ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
βῆμεν δ' ἐν νήεσσι, θεὸς δ' ἐκέδασσεν Ἀχαιούς·
καὶ τότε δὴ Ζεὺς λυγρὸν ἐνὶ φρεσὶ μήδετο νόστον
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔτι νοήμονες, οὐδὲ δίκαιοι,
πάντες ἔσαν· τῷ σφέων πολέες κακὸν οἶτον ἐπέσπον,

120. ἔνθ' οὔτις ποτὲ μῆτιν] ἔνθ' οὔπω τὶς μητιν. In marg. γρ. ἔνθ' οὔ τις ποτε H. 121. 126. δῖϝος. 123. ἔκγονός] ἔκγονος et mox εἰσ' ὁρόωντα quasi vellet εἴς σ' ὁ. H. 124. ϝεϝοικότες. 125. ϝεϝοικότα. 126. μὲν] nunc κεν sed κ ex emend. H. 129. Ἀργείϝοισιν. 131. ἐκέδασσεν] ἐσκέδασεν V. ἐκέδασεν pro v. l. ib. Ἀχαιϝούς. 133. Ἀργείϝοις. 134. τῷ] τῶν V. pro v. l.

οὐδ' εἰ πέντε ἔτη καὶ ἓξ κ. τ. λ. (ut in cod. E.) Q. 121. Ἤθελε] Ἀντὶ τοῦ ἠδύνατο· Οὐδ' ἔθελε προῤῥέειν (Il. φ'. 366.). B. Q. Ἐδυνήθη· ὡς τὸ, Οὐ θέλει τὰ δένδρα διδάσκειν με (Plat. Phædr. p. 230. d. Greg. Cor. Att. 67.). E. 124. Ἦτοι γὰρ μῦθοί γε] Πρεσβύτεροί φησι τῆς ἡλικίας οἱ λόγοι, καὶ πάνυ τὸ εἰκὸς ἐν αὐτοῖς σώζεται. E. 125. Ἄνδρα νεώτερον] Τὸ συγκριτικὸν ἀντὶ ἁπλοῦ. E. Ὧδε] Ἀεὶ παρὰ τῷ Ὁμήρῳ τὸ ὧδε ἀντὶ τοῦ κατὰ τοῦτον τὸν τρόπον. B. 126. Εἵως μὲν] Τὸ ἀναφορικὸν ἀντὶ ἀνταποδοτικοῦ τοῦ τέως. Pal. Q. 127. Δίχ' ἐβάζομεν] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἐδιχονοοῦμεν (E. ἐδιχογνωμονοῦμεν), οὐκ ἐν τῷ δημηγορεῖν, οὐκ ἐν τῷ βουλεύεσθαι, ἀλλ' ἕνα θυμὸν, καὶ τὰ ἑξῆς. B. E. 128. Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε] Λεληθότως παιδεύει ὁ ποιητὴς ὅτι ἡ ὁμόνοια τῶν ἀρίστων καὶ πόλεις ὅλας χειροῦσθαι πέφυκεν, ἐκ δὲ διχονοίας καὶ ὅλον διαφθείρεται. ἐκ μὲν γὰρ ὁμονοίας καὶ συμφωνίας Ὀδυσσέως καὶ Νέστορος πάντα τοῖς Ἀχαιοῖς ἀγαθὰ γενέσθαι, ἐκ δὲ διχονοίας τῶν ἡγεμόνων ἀπολέσθαι περὶ τοῦ νόστου φησὶ τὸ Ἑλληνικόν. Q. Νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ] Διαφέρει νοῦς καὶ βουλή. [illegible] μὲν γὰρ νοῦς γεννητικός ἐστιν, ἡ δὲ βουλὴ τελεστική. E. 129. Ὄχ' ἄριστα γένηται] Λείπει τὸ, πάντα εἶχε καλῶς τοῖς Ἕλλησιν. E. 132. Μήδετο νόστον] Περὶ τοῦ νόστου φησὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ. ὅρα δὲ πάλιν ἐπικαίρως τὰ λείποντα τῇ ὑποθέσει. E. Q. 134. Τῷ σφέων πολέες] Διὰ τοῦτο ἐξ ἑαυτῶν πολλοὶ, ἤτοι δι' οἰκείας γνώμης, καὶ ἐκ τῆς μήνιδος τῆς Ἀθηνᾶς

μήνιος ἐξ ὀλοῆς Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης,
ἥτ' ἔριν Ἀτρείδῃσι μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε·
τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς
μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
(οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηότες υἷες Ἀχαιῶν,)
μῦθον μυθείσθην, τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν.
ἔνθ' ἤτοι Μενέλαος ἀνώγει πάντας Ἀχαιοὺς
νόστου μιμνήσκεσθαι ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
οὐδ' Ἀγαμέμνονι πάμπαν ἑήνδανε· βούλετο γάρ ῥα
λαὸν ἐρυκακέειν, ῥέζειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας,
ὡς τὸν Ἀθηναίης δεινὸν χόλον ἐξακέσαιτο·
νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν·
οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων.
ὡς τὼ μὲν χαλεποῖσιν ἀμειβομένω ἐπέεσσιν

136. Ἀτρεϝίδῃσι. 137. 141. Ἀχαιϝούς. 138. ἀτὰρ] αὐτὰρ V. 139. βεβαρηότες] βεβαρηῶτες H. ib. ϝοίνῳ. Ἀχαιϝῶν. 140. 144. λαϝόν. 141. Μενέλαϝος. 143. ἐϝάνδανε. 144. ῥέζειν] ῥέξειν (αι) H. ῥέξαι V. W. 146. ᾔδη] ᾔδει V. οἶδε Knight. ib. ϝῄδη. 148. ϝεπέεσσιν.

ἀπεσπάσαντο θάνατον. B. 135. Μήνιος ἐξ ὀλοῆς] Ἐπεὶ Αἴαντα τὸν Λοκρὸν οὐκ ἐκόλασαν βιασάμενον ἐν τῷ ἱερῷ αὐτῆς τὴν Κασάνδραν. E. Vulg. Νῦν μὲν κοινῶς εἰς ἅπαντας τὴν μῆνιν, ἑξῆς δὲ σαφέστερον τὴν αἰτίαν τῆς ὀργῆς δηλοῖ ἐπὶ τοῦ Αἴαντος. Q. Γλαυκώπιδος ὀβριμοπάτρης] Διὰ τὸ ἀνδρικὸν τῆς φρονήσεως. τὰ γὰρ ἀνδρικώτατα τῶν ζώων γλαυκά. E. 137. Ἐς πάντας Ἀχαιούς] Βούλονται τῆς ἐς προθέσεως ῥωννύναι τὸν τόνον τινὲς, ἵνα δυνάμει ἀναστροφὴ γένηται[q] κατὰ τὸ ὄρνιθες ὥς. E. 138. Οὐ κατὰ κόσμον] Οὐ κατὰ καιρὸν ἐνδεχόμενον. E. Ἐς ἠέλιον καταδύντα] Δύναντος τοῦ ἡλίου μῦθον μυθείσθην. B. 139. Οἱ δ' ἦλθον] Οὗτος ὁ στίχος διὰ μέσου. B. Οἱ δ' ἦλθον οἴνῳ βεβαρηκότες] Οὕτω τὸ ἑξῆς· Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς πάντας Ἀχαιοὺς Μῦθον μυθείσθην τοῦ εἵνεκα λαὸν ἄγειραν Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον ἐς ἠέλιον καταδύντα· Οἱ γὰρ ἦλθον οἴνῳ βεβαρηκότες[r]. Ἄλλως. Τὼ δὲ καλεσσαμένω ἀγορὴν ἐς ἠέλιον καταδύντα μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον· οἱ γὰρ ἦλθον οἴνῳ βεβαρηκότες μῦθον μυθείσθην[s]. Q. Βεβαρηότες] Βαρῶ, βαρήσω, βεβάρηκα, βεβάρημαι. E. 146. Ὃ οὐ] Τὸ ὃ ἀντὶ τοῦ ὅτι. ἔστι δὲ ἀποκοπή. Q. 147. Οὐ γὰρ αἶψα θεῶν τρέπεται νόος] Ἐναντίον τοῦτο τῷ ἐν Ἰλιάδι, Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί (ί. 497.). Λύοιτο δ' ἂν ἐκ τοῦ προσώπου· τὰ μὲν γὰρ λέγει ὁ Νέστωρ τὰ δέ Φοίνιξ (sic c. acuto)· ὥστε οὐ ταὐτὰ ἐδοκίμαζον. λύεται δέ ἐκ τοῦ καιροῦ· τὸ γὰρ προθυμούμενον, τὸ στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί, τῷ καιρῷ ἥρμοσται. λύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς λέξεως· πρόσκειται γὰρ τὸ αἶψα· στρέ-

[q] Nimirum ἀγορὴν ἴς. BUTTM.
[r] Ita scriptum hoc verbum ex schol. Harl. quoque citat Pors. BUTTM.
[s] Non ex mente auctoris interpunctum credo hoc scholium: nam nisi verba οἱ γὰρ η. ο. βεβ. hic etiam parenthetice accipias structura nulla procedit. BUTTM.

ἕστασαν· οἱ δ᾽ ἀνόρουσαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
ἠχῇ θεσπεσίῃ· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.
νύκτα μὲν ἀέσαμεν, χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες
ἀλλήλοις· ἐπὶ γὰρ Ζεὺς ἤρτυε πῆμα κακοῖο.
ἠῶθεν δ᾽ οἱ μὲν νέας ἕλκομεν εἰς ἅλα δῖαν,
κτήματά τ᾽ ἐντιθέμεσθα, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
ἡμίσεες δ᾽ ἄρα λαοὶ ἐρητύοντο μένοντες
αὖθι παρ᾽ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
ἡμίσεες δ᾽ ἀναβάντες ἐλαύνομεν· αἱ δὲ μάλ᾽ ὦκα
ἔπλεον· ἐστόρεσεν δὲ θεὸς μεγακήτεα πόντον.
ἐς Τένεδον δ᾽ ἐλθόντες ἐρέξαμεν ἱρὰ θεοῖσιν,
οἴκαδε ἱέμενοι· Ζεὺς δ᾽ οὔπω μήδετο νόστον,
σχέτλιος, ὅς ῥ᾽ ἔριν ὦρσε κακὴν ἐπὶ δεύτερον αὖτις.
οἱ μὲν ἀποστρέψαντες ἔβαν νέας ἀμφιελίσσας,
ἀμφ᾽ Ὀδυσῆα ἄνακτα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
αὖτις ἐπ᾽ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἦρα φέροντες.

149. ἕστασαν] ἔστασαν et 182. H. ib. Ἀχαιϝοὶ. 150. ϝηχῇ. ϝήνδανε. 151. ἀέσαμεν] ἀέσαμεν sed a prius ex emend. H. 153. δῖϝαν 155. λαϝοί ἐρητύϝοντο. 156. Ἀτρεϝίδῃ. λαϝῶν. 159. ἱρὰ] ἱερὰ sed ε duobus punctis notatum in recensione H. 160. ϝοίκαδε ϝιέμενοι. 162. ἀμφιϝελίσσας. 163. ποικιλομήτην] ποικιλόμητιν (ex emend.) H. V. ib. ϝάνακτα δαϝίφρονα. 164. αὖτις] αὖθις V. ib. Ἀτρεϝίδῃ. ϝῆρα.

φωται μὲν γὰρ, οὐκ αἶψα δέ. B. E. Q. 151. Νύκτα μὲν ἀέσαμεν] Τὸ ἀέσαμεν οὐκ, ἐκοιμήθημεν, ἀλλ᾽ ἀνεπνεύσαμεν, ἀπὸ τοῦ ἄειν ὅ ἐστιν ἀναπνεῖν. λέγει δὲ καὶ ἀνάπνευσιν τὴν μικρὰν τῶν κακῶν παραμυθίαν, Ὀλίγη δέ τε ἀνάπνευσις πολέμοιο (Il. λ'. 801.), ἀπὸ τῶν ἐκ πολέμων ἐπ᾽ ὀλίγον ἀναπνεόντων· καὶ, Ἀσπασίως φυγόντες Ἕκτορα δῖον ἀνέπνεον (Il. λ'. 327.)· Ἀλλὰ σὺ μὲν στῆθι καὶ ἄμπνυε (Il. χ'. 222.)· Αὖθις δ᾽ ἀμπνύνθη (Il. ε'. 697.). ἀφ᾽ οὗ καὶ τὸν εὑρίσκοντα πόρους εἰς ἀνάπνευσιν τῶν κακῶν, ὅπέρ ἐστιν ὁ φρόνιμος, πεπνυμένον φησίν. Τὸ δὲ, Χαλεπὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντες Ἀλλήλοις, ἀντὶ τοῦ ἀγρυπνοῦντες καὶ χαλεπὰ μεριμνῶντες εἰς ἀλλήλους. E. Q. Ἄλλως. Ἀνεπνεύσαμεν τῆς στάσεως, ἀπὸ τοῦ ἄω. εἰ γὰρ, ἐκοιμήθημεν, πῶς ὁρμαίνοντες; ἐν δὲ ταῖς χαριεστέραις γέγραπται εἰάσαμεν [t], ὅπέρ ἐστιν ἄπρακτον ἀφήκαμεν, ἠῶθεν δὲ οἱ μὲν νέας. ἀνοίκειον γὰρ τὸ κοιμᾶσθαι αὐτοὺς ἐν τοσούτῳ κινδύνῳ, εἴ τις τὸ εἰάσαμεν (scr. ἀέσαμεν) ἀντὶ τοῦ ἐκοιμήθημεν ἐκδέξαιτο. E. Q. 153. Εἰς ἅλα δῖαν] Γρ. ἀμφιελίσσας. Harl. 154. Βαθυζώνους τε γυναῖκας] Τοῖς γὰρ ὑποδύταις αἱ βάρβαροι γυναῖκες μέχρι βάθους ἐπισύρουσαι χρῶνται. Pal. E. 156. Αὖθι] Ἀπὸ τοῦ αὐτόθι κατὰ συγκοπήν. B. 161. Σχέτλιος] Ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ· ὁ κατέχων ἐπιπολὺ τοῦ θυμοῦ καὶ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιῶν. E. 164. Ἦρα φέροντες] Ἐπιθυμητά· ἀπὸ τοῦ ἀρῶ τὸ ἁρμόζω, ἦρα, ἐπίηρα, ἐπέρα-

[t] PORS. ex Harl. "Γρ. εἰίσαμεν [sic ap. Pors.]. Schol. ἐν ταῖς χαριεστέραις εἰάσαμεν." BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηυσὶν ἀολλέσιν, αἵ μοι ἕποντο,
φεῦγον, ἐπεὶ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
φεῦγε δὲ Τυδέος υἱὸς ἀρήϊος, ὦρσε δ' ἑταίρους·
ὀψὲ δὲ δὴ μετὰ νῶϊ κίε ξανθὸς Μενέλαος,
ἐν Λέσβῳ δ' ἔκιχεν δολιχὸν πλόον ὁρμαίνοντας,
ἢ καθύπερθε Χίοιο νεοίμεθα παιπαλοέσσης,
νήσου ἔπι Ψυρίης, αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες,
ἢ ὑπένερθε Χίοιο, παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα.

166. γίνωσκον] γίγνωσκον H. 168. Μενέλαϝος. 171. αὐτὴν ἐπ'] αὐτὴν δ' ἐπ' H. 172. ὑπένερθε ex emend. antiquâ. καθύπερθε schol. H.

στα. Q. Pal. 165. Ἀολλέσιν] Ἐκ τοῦ ἅ τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω. ἢ ταχείαις, ἀπὸ τῆς ἀέλλης. E. 169. Ἐν Λέσβῳ] Ἐν τῇ Λέσβῳ δὲ κατέλαβεν ἡμᾶς μόλις ὁ ξανθὸς Μενέλαος, διαλογιζομένους ἡμᾶς ἢ ἵνα πλεύσωμεν ὑπεράνωθεν τῆς Χίου ἐπὶ τῆς νήσου τῆς Ψυρίης, ἔχοντες αὐτὴν τὴν νῆσον ἐπὶ τὰ ἀριστερά· ἢ ὑποκάτωθεν τῆς Χίου παρὰ τὸν Μίμαντα. ἔστι δὲ τὸ μὲν ὄνομα ὄρους οὕτω πως καλουμένου. Μίμας ὄρος ἐρυθρὸν[u] κατέναντι Χίου, ἀπὸ Μίμαντος ἑνὸς τῶν γιγάντων ὀνομασθέν. B. Λέσβος νῆσος Τροίας ἔχουσα πόλεις πέντε; Πύῤῥαν (Mediol. Πύραν), Ἔρεσσον, Μιτυλήνην, Μήθυμναν, Ἄντισσαν. E. Q. Vulg. Μίμας δὲ ὄρος ὑψηλὸν καὶ ἐρυθρὸν Ἰωνίας ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου, ἀπὸ Μίμαντος ἑνὸς τῶν γιγάντων ὀνομασθέν. Τὸ δὲ καθύπερθε Χίοιο ἀντὶ τοῦ ὑπεράνω, ἤτοι εἰς τὰ δεξιά. ὑπερέχειν γὰρ λέγομεν τὴν δεξιὰν τῆς ἀριστερᾶς. E. Q. 171. Νήσου ἐπὶ Ψυρίης] Ἀντὶ τοῦ παρὰ νῆσον Ψυρίαν, ὡς οὖσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ[x]. Q. Νησίδιον μικρὸν ἔχον λιμένα νηῶν εἴκοσι. Ἀλκμὰν, Παρά τε ἱερὸν σκόπελον, παρά τε Ψυρὰ τὸν Διόνυσσον ἄγοντες (fr. 40. Welck. ex Eust. ad h. l.), ἤτοι ἐν μηδενὶ αὐτὸν τιθέμενοι, διὰ τὸ λυπρὸν τῆς νήσου. Q. Ψυρία νησίδιόν ἐστιν ἀπέχον τε (Vulg. λυπρὸν ἀπέχον) σταδίους ν'. (Vulg. π'.) τῆς Χίου, ὃ καὶ αἰγίαλον ἔχει ἐν ᾧ ἐστι λιμὴν ἐκδεχόμενος ἀπὸ τοῦ Αἰγαίου πελάγους ταρασσομένας τὰς ναῦς. μέμνηται Δημοσθένης. κεῖται δὲ ἡ Χίος νῆσος μέση τῶν Ψυρίων (Vulg. Ψυρῶν) καὶ τοῦ Μίμαντος. Cod. Vind. 56. Vulg. Cf. alt. schol. Q. in Mediol. Αὐτὴν ἐπ' ἀριστέρ' ἔχοντες] Τὴν Χίον λέγει. Vulg. 172. Ἢ καθύπερθε[y]] Ὁ ἡ σύνδεσμος δύο τόνω ἐπιδέχεται, ἢ περισπωμένην ἢ βαρεῖαν, ὅπερ κάλλιον. E. Ὑπένερθεν] Ὑποκάτωθεν. Vulg. Παρ' ἠνεμόεντα Μίμαντα] Μίμας ὄρος ἀντικρὺ Χίου τῆς νήσου, ἀπὸ Μίμαντος ἑνὸς τῶν γιγάντων ὀνομασθέν. Et mox: Ὁ Μίμας ὄρος ἐρυθρὸν ἀντικρὺ Χίου. Vulg. Vid. not. ad 169.

[u] Facile tentari possis ad mutandam hanc vocem. Atque ἐρυμνὸν quidem dixeris talem montem: et εὔθηρον hunc appellat Strabo cujus verba Eustathius etiam huic loco apposuit. Verum reputans Erythras urbem sub hoc ipso monte sitam fuisse, et frequentissime a tali colore telluris et rupium oppida apud nostrates etiam nomen traxisse; ab omni mutatione destiti: præsertim cum bis præterea in scholiis sqq. idem epitheton compareat, quod male in altero (ad 172.) Barnesius mutabat in Ἐρυθρῶν. BUTTM.

[x] Non quis ex montibus hujus nominis hic dicatur quærendum, sed quomodo emendemus; ut ἐπὶ τῷ πλῷ fortasse. BUTTM.

[y] Sic pro ὑπένερθε, teste Porsono, etiam schol. Harl. BUTTM.

ἠτέομεν δὲ θεὸν φῆναι τέρας· αὐτὰρ ὅγ' ἡμῖν
δεῖξε, καὶ ἠνώγει πέλαγος μέσον εἰς Εὔβοιαν
τέμνειν, ὄφρα τάχιστα ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
ὦρτο δ' ἐπὶ λιγὺς οὖρος ἀήμεναι· αἱ δὲ μάλ' ὦκα
ἰχθυόεντα κέλευθα διέδραμον· ἐς δὲ Γεραιστὸν
ἐννύχιαι κατάγοντο· Ποσειδάωνι δὲ ταύρων
πόλλ' ἐπὶ μῆρ' ἔθεμεν, πέλαγος μέγα μετρήσαντες.
τέτρατον ἦμαρ ἔην, ὅτ' ἐν Ἄργεϊ νῆας ἐΐσας
Τυδείδεω ἕταροι Διομήδεος ἱπποδάμοιο
ἔστασαν· αὐτὰρ ἔγωγε Πύλονδ' ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη
οὖρος, ἐπειδὴ πρῶτα θεὸς προέηκεν ἀῆναι.
ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον, ἀπευθής· οὐδέ τι οἶδα
κείνων, οἵ τ' ἐσάωθεν Ἀχαιῶν, οἵ τ' ἀπόλοντο.

173. φῆναι] φῆναι W. 180. τέτρατον] τέταρτον H. ib. ἐϜίσας. 181. ἕταροι] ἕτεροι V. 183. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὴ V. 184. Ϝοῖδα. 185. Ἀχαιῶν] γρ. ἀχαιῶν δαναῶν H. ib. ἈχαιϜῶν.

174. Πέλαγος μέσον] Τὸ μέσον Ψυχρῶν (scr. Ψυρῶν) καὶ τῆς Χίου. B. 177. Ἐς δὲ Γεραιστόν] Ὄνομα λιμένος. Q. 178. Ἐννύχιαι] Ἀρειανοὶ γρ. (Αἱ Ῥιανοῦ γράφουσιν em. PORS.) ἐννύχιοι. Harl. Ἐννύχιοι] Γρ. ἐννύχιαι. Pal. Ποσειδάωνι ταύρων] Τὸ μὲν ὡς ἐγχωρίῳ· ἐτιμᾶτο γὰρ ἐν Γεραιστῷ· τὸ δὲ ὡς θαλαττίῳ διὰ τὸν πλοῦν. E. Τὸ μὲν ὡς ἐγχωρίῳ θεῷ· ἐτιμᾶτο (ins. γὰρ) ὁ Ποσειδῶν ἐν Γεραιστῷ· τὸ δὲ ὡς θαλαττίῳ διὰ τὸν μῆρα ὡς μῆλα [z]. Τὸ δὲ μετρήσαντες ἀντὶ τοῦ οὐριοδρομήσαντες. Q. 180. Τέτρατον ἦμαρ] Ἀφ' οὗ ἐκ Λέσβου ἀνήχθησαν ἀριθμουμένων τῶν ἡμερῶν. Τέτρατον, ἀφ' οὗ καὶ τὸ τέτρασι. B. Μετάθεσις Ἰωνική. διαφέρει γὰρ μετάθεσις ὑπερθέσεως· ἡ μὲν γὰρ ἐν τῇ αὐτῇ συλλαβῇ γίνεται, ἡ δὲ ὑπέρθεσις ἐν ἑτέρᾳ, ὡς τὸ ὀθνεῖος. ἦν γὰρ νόθος νοθεῖος καὶ καθ' ὑπέρθεσιν ὀθνεῖος. καὶ πάλιν γόνυ γόνυος, καὶ δόρυ δόρυος, καὶ καθ' ὑπέρθεσιν γουνός καὶ δουρός. E. Q. 184. Ὣς ἦλθον, φίλε τέκνον,] Δαιμονίως ὁ ποιητὴς, ἐμβαλὼν εἰς ἐπιθυμίαν τῶν νόστων τὸν ἀκροατὴν ἀναρτᾷ πάλιν, ἵνα τὰ λοιπὰ δι' ἄλλου χωρίου ἀνασώσῃ (Q. δηλώσῃ). τὸ γὰρ ἐνὶ πάντων τῶν κατὰ τοὺς νόστους πραγμάτων ἐμπειρίαν περιθεῖναι οὐ πιθανόν· ἐν μέρει δὲ δηλουμένων τῶν συμβεβηκότων ἀξιόπιστον γίνεται τὸ πᾶν. Οὐκ ἄλογος δὲ οὐδ' ἡ πρὸς Μενέλαον ἐκπομπὴ, ἀλλ' ἵνα τὰ περὶ Ἑλένην ἐνταῦθα διατυπώσῃ ὄντα ἐν ἡδονῇ τῷ ἀκροατῇ. E. Q. Φίλε τέκνον] Ἀντὶ φίλον τέκνον. B. Ἤτοι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀπήντησε· φίλος γὰρ τὸ τέκνον οὐθέτερον [a]. ἢ πρὸς τὸ συνώνυμον, τὸ παῖς. Vulg. Ἀπευθής] Μὴ μαθών τι περὶ τοῦ σοῦ πατρὸς ἢ τῶν ἄλλων. B.

[z] Exciderunt verba aliquot post articulum τὸν, scriba antequam scriberet vocem πλοῦν in medium versum sequentem aberrante. BUTTM.

[a] Corrigerem φίλος γὰρ τὸ τέκνον, καίπερ οὐθέτερον: nisi Barnes. ex MS. Aloysii, ediderit:—ἀπήντησε φίλος· τὸ γὰρ τέκνον οὐδέτερον: quod tamen meæ rationi ægre præpono. Ad verba schol. Vulg. φίλος γὰρ τὸ τέκνον conf. schol. α'. 238. cum not. BUTTM.

ὅσσα δ' ἐνὶ μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισι
πεύθομαι, ἣ θέμις ἐστὶ, δαήσεαι, οὐδέ σε κεύσω.
εὖ μὲν Μυρμιδόνας φάσ' ἐλθέμεν ἐγχεσιμώρους,
οὓς ἄγ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου φαίδιμος υἱός·
εὖ δὲ Φιλοκτήτην, Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν·
πάντας δ' Ἰδομενεὺς Κρήτην εἰσήγαγ' ἑταίρους,
οἳ φύγον ἐκ πολέμου, πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα.
Ἀτρείδην δὲ καὶ αὐτοὶ ἀκούετε, νόσφιν ἐόντες,
ὥς τ' ἦλθ', ὥς τ' Αἴγισθος ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
ἀλλ' ἤτοι κεῖνος μὲν ἐπισμυγερῶς ἀπέτισεν·
ὡς ἀγαθὸν καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι
ἀνδρός· ἐπεὶ καὶ κεῖνος ἐτίσατο πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.

192. 198. Ϝοι. 193. ἈτρεϜίδην. 197. καὶ κεῖνος] κακεῖνος et sic alibi H.

188. Εὖ μὲν Μυρμιδόνας] Νεοπτόλεμος κατὰ κέλευσιν Θέτιδος ἐμπρήσας τὰ ἴδια σκάφη πεζὸς ἄνεισι. χρησθεὶς δὲ ὑπὸ Ἑλένου, ἔνθα ἂν ἴδοι οἶκον ἐκ σιδηρείων θεμελίων τοίχων δὲ ξυλίνων καὶ ὀρόφου σερεοῦ (scr. ἐρεοῦ) ἐκεῖ μένειν, ἐλθὼν εἰς τὴν Παραβῶτιν (Q. Παμβῶ τὴν, Eust. Παμβῶτιν) λίμνην τῆς Ἠπείρου, καὶ τοὺς ἐγχωρίους εὑρὼν δόρατα πήξαντας καὶ χλαίνας ἄνωθεν κατασκηνοῦντας, συμβάλλει τὸν χρησμόν. καὶ πορθήσας τὴν Μολοσσίαν ἐξ Ἀνδρομάχης ἴσχει Μολοσσὸν, ἀφ' οὗ καὶ τὸ γένος ἐστὶ τῶν ἐν Μολοσσίᾳ βασιλέων, ὡς ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης. E. Q. Conf. Eustath. Οἱ νεώτεροι τὸν Νεοπτόλεμον εἰς τὴν Ἤπειρον ἐλθεῖν λέγουσι. Vulg. Ἐγχεσιμώρους] Τοὺς περὶ τὰ ἔγχη κακοπαθοῦντας. B. Τοὺς μεμωραμένους, ὅ ἐστι κάμνοντας τοῖς ἔγχεσι. E. 189. 190. Ἀχιλλῆος—υἱός] Μετὰ θάνατον αὐτοῦ. Εὐκαίρως ἐνεφάνισεν ὅτι ὁ Νεοπτόλεμος καὶ Φιλοκτήτης ἧκον σύμμαχοι. E. Q. 192. Πόντος δέ οἱ οὔτιν' ἀπηύρα] Οὐκ ἀπήλαυσεν ὁ πόντος τινός· ὥστε οὐ κατεπόντισέν τινα. Vulg. 193. Ἀκούετε νόσφιν] Διὰ τὸ ἀξίωμα τοῦ παθόντος καὶ διὰ τὴν τόλμην τῶν ἀδικησάντων. E. Q. 195. Ἐπισμυγερῶς] Περισσὴ ἡ ἐπὶ, ὡς ἐν τῷ βοῶν ἐπιβουκόλος. σμύχεσθαι δέ ἐστι τὸ ὑπὸ πυρὸς ἀναλίσκεσθαι. λέγεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐπισμυχομένων· Καὶ ἐπισμύξαι πυρὶ νῆας (Il. ί. 649. ubi est κατά τε σμ. π. ν.). δηλοῖ δὲ τὸ ἐπισμυγερῶς τὸ ἐπιπόνως, ἀξίως (f. οἰζυρῶς). B. E. Q. Σμυγερῶς[b]]

[b] Ex hoc lemmate, et ex eo quod Eustathius quoque formam σμυγερῶς solam explicat, apparet, fuisse qui ἐπὶ separarent; ut aut sit pro ἔπειτα aut jungatur ἀπέτισεν. Sed non ita facile disjungas præpositionem in altero exemplo infra δ'. 672. (ubi vide tamen schol.); et extat adjectivum ἐπισμυγερὴ indubitatum ap. Hesiodum A. 624.—In ipso scholio Barnesius reposuit μετείληπται, quod notius sane verbum est, sed mihi quidem hic perinde obscurum. Neque tamen leniorem invenio medicinam ea quam Bœckhius porrigit, ut scribatur scilicet, διὰ τὸ μέτρον παρείληπται. Nimirum Σμυγερῶς, ἐπιπόνως est glossula quæ, ut sæpe in hac congerie factum (e. g. β'. 350. 363.), coaluit cum justo scholio. Istud autem sic habuit: Σμυγερῶς] Διὰ τὸ μέτρον παρείληπται. Αἰολικῶς δέ ἐστιν ἐπιπόνως: hoc dicit: pro verbo μογερῶς ob metrum admisisse poetam Æolicam ejus formam σμυγερῶς. BUTTM.

καὶ σὺ, φίλος, μάλα γάρ σ' ὁρόω καλόν τε μέγαν τε,
ἄλκιμος ἔσσ' ἵνα τίς σε καὶ ὀψιγόνων εὖ εἴπῃ.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
καὶ λίην κεῖνος μὲν ἐτίσατο, καί οἱ Ἀχαιοὶ
οἴσουσι κλέος εὐρὺ, καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδήν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοσσήνδε θεοὶ δύναμιν παραθεῖεν
τίσασθαι μνηστῆρας ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς,
οἵτε μοι ὑβρίζοντες ἀτάσθαλα μηχανόωνται.
ἀλλ' οὔ μοι τοιοῦτον ἐπέκλωσαν θεοὶ ὄλβον,
πατρί τ' ἐμῷ καὶ ἐμοί· νῦν δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ὦ φίλ', ἐπειδὴ ταῦτά μ' ἀνέμνησας καὶ ἔειπες,
φασὶ μνηστῆρας σῆς μητέρος εἵνεκα πολλοὺς
ἐν μεγάροις, ἀέκητι σέθεν, κακὰ μηχανάασθαι.
εἰπέ μοι, ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι, ἤ σέ γε λαοὶ

200. Fείπῃ. 202. Νηληϊάδη] νηλήϊδι H. ib. ἈχαιFῶν. 203. Fοι ἈχαιFοί. 204. ἐσσομένοισιν ἀοιδήν] ἐσσομένοισι πυθέσθαι V. 205. αἲ γὰρ] εἰ γὰρ H. εἴτ' ἄρ V. ib. παραθεῖεν] περιθεῖεν schol. ad 217. H. 208. ἐπέκλωσαν] scripserat H. ἐπέκλωσαν, sed accentum transversa nota damnavit, deinde addidit το et accentum novum super ω posuit, hoc modo: ἐπέκλώσαντο. PORS. 211. ἀνέμνησας] ex emend. ἀ ν έ μνήσας suprascriptis εἰπὼν ἐπέμνησας et in marg. γρ. ἐπανέμνησας. Triplex igitur fuit olim, ut videtur, lectio; ἀνέμνησας, ἐπέμνησας, et deleto pronomine, ἐπανέμνησας, quæ ultima ante emendationem in textu fuerat, ut e spatio liquet H. PORS. ib. ἔFειπες. 213. μηχανάασθαι] μητιάασθαι V. ib. ἀFέκητι. 214. ὑποδάμνασαι] ὑποδάμνασε H. ib. Fειπέ. Fεκών. λαFοί.

Ἐπιπόνως· τὸ μέτρον μετήλειπται. Αἰολικῶς δέ ἐστιν ἐπιπόνως. Vulg. 199. 200. Καὶ σὺ, Ἄλκιμος] Παρὰ Ἀριστοφάνει προηθετοῦντο δύο στίχοι. ἐκ γὰρ τοῦ λόγου τῆς Ἀθηνᾶς (α'. 301.) μετήχθησαν ἐνθάδε. Q. Ἠθέτει Ἀριστοφάνης. Harl. Ἄλκιμος ἔσσ'] Ἐν συντόμοις ἡ προτροπή. μάλιστα γὰρ τῶν εὐχῶν (scr. εὐγενῶν) ἅπτεται ἡ ἐπὶ ταῖς καλαῖς πράξεσιν ἐσομένη δόξα. Q. 203. Καὶ λίην κεῖνος μὲν] Οὗτος (scr. οὕτως) ἥψατο ὁ λόγος τοῦ Τηλεμάχου, ὡς τὰ περὶ τὸν πατέρα ἀφεὶς μακαρίζειν Ὀρέστην. E. Q. 206. Ὑπερβασίης ἀλεγεινῆς] Ὕβρεως, ὑπερηφανίας, ἀδικίας. αὕτη γὰρ ὑπέρβασίς ἐστι τῆς δικαιοσύνης μεσότητος οὔσης. E. 209. Πατρὶ τ' ἐμῷ] Περιττός· ἀρκεῖ γὰρ ὁ πρὸ αὐτοῦ. Harl. Πατρί] Προσληπτέον τὸ δυνηθῆναι βοηθῆσαι. E. 214. Ἤ σέ γε λαοί] Τοῦτο ἐξηγητέον ἐκεῖθεν. ἔφη γάρ που, Δεινὸν δὲ γένος βασιλήϊον Κτείνειν (π'. 401.), καὶ ἐπάγει, ἀλλὰ πρῶτον εἰσόμεθα βουλὰς θεῶν (Q. ἀλλὰ πρῶτα θεῶν εἰρώμεθα βουλὰς, ut est in loco ipso) εἰ χρὴ αὐτὸν ἀναιρεῖν· τὸ οὖν ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, μισοῦσί σε, βουλεύονται ἀνελεῖν ἔκ τινος θεοπροπίας. Τὸ

ἐχθαίρουσ' ἀνὰ δῆμον, ἐπισπόμενοι θεοῦ ὀμφῇ;
τίς δ' οἶδ', εἴ κέ ποτέ σφι βίας ἀποτίσεται ἐλθὼν,
ἢ ὅγε μοῦνος ἐὼν, ἢ καὶ σύμπαντες Ἀχαιοί;
εἰ γάρ σ' ὣς ἐθέλοι φιλέειν γλαυκῶπις Ἀθήνη,
ὡς τότ' Ὀδυσσῆος περικήδετο κυδαλίμοιο,
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχομεν ἄλγε' Ἀχαιοί·
οὐ γάρ πω ἴδον ὧδε θεοὺς ἀναφανδὰ φιλεῦντας,
ὡς κείνῳ ἀναφανδὰ παρίστατο Παλλὰς Ἀθήνη·
εἴ σ' οὕτως ἐθέλοι φιλέειν, κήδοιτό τε θυμῷ,
τῷ κέν τις κείνων γε καὶ ἐκλελάθοιτο γάμοιο.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
ὦ γέρον, οὔπω τοῦτο ἔπος τελέεσθαι ὀΐω·
λίην γὰρ μέγα εἶπες· ἄγη μ' ἔχει· οὐκ ἂν ἔμοιγε
ἐλπομένῳ τὰ γένοιτ', οὐδ' εἰ θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν.

216. κέ] κέ (sup. αι) H. ib. ἀποτίσεται] ἀποτίσσεται V. ib. ϝοῖδ'. 217. 220. Ἀχαιϝοί. 219. τότ'] ὅτ'. V. ib. περικήδετο] περὶ κήδετο V. 221. ϝίδον. 223. τε] δὲ (sup. τε) H. 226. ϝέπος. 227. ἔϝειπες. 228. εἰ θεοὶ] γρ. ἡμῖ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν H. quantum ex evanescente scripturâ conjicio, sed εἰ μὴ θεοὶ plane citat schol. ad 230. PORS. ib. ϝελπομένῳ.

δὲ ἀέκητι (immo τὸ ἑκών) οὕτω νοητέον, ἑκουσίως ἀνέχει μὴ βουλόμενος ἐπεξελθεῖν τὴν ὕβριν. E. Q. 215. Ἀνὰ δῆμον] Οἱ κατὰ τὸν δῆμον ὄχλοι, τουτέστιν αὐτὸς ὁ δῆμος μισεῖ σε ἔκ τινος θεοπροπίου. πολλάκις γὰρ μεθίστασι τοὺς βασιλεῖς μαντείαις ἐπισπόμενοι. B. Θεοῦ ὀμφῇ] Ἐν τῇ ἑξακαιδεκάτῃ (sic) ἱστορεῖ Κλεοφόρος[c] περὶ τοὺς θεοὺς, πολλάκις μεθίστησαν τοὺς βασιλεῖς μαντεῖα. E. 216. Σφὶ βίας ἀποτίσεται ἐλθών] Ἀπορεῖ ὁ Ζηνόδοτος πῶς ἐστι καὶ ὁ λόγος[d], βίας αὐτοῖς, ἀντὶ τοῦ τὰς βίας αὐτῶν· ἢ, ἐλθὼν σφιν, ὅ ἐστιν ἐλθὼν αὐτοῖς· ὥσπερ λέγομεν ἀνίσταμαί σου ἀντὶ τοῦ ἀνίσταμαι κατὰ σοῦ. Q. Ζηνόδοτος γράφει, ἀποτίσεαι, καὶ τὸ ἑξῆς, ἢ σύγε μοῦνος. Harl. 217. Ἢ ὅγε μοῦνος ἐών] Ὁ μὲν ὡς ἀδύνατος μόνος κολάσαι τοὺς ἐχθροὺς, ἀπωλοφύρετο, Εἰ γὰρ ἐμοὶ τοσήνδε θεοὶ δύναμιν περιθεῖεν (205., ubi est παραθεῖεν)· ὁ δὲ ἠρέμα ἐνδείκνυται αὐτῷ ὅτι ἐν τοιούτοις οὐκ ὄχλου δεῖ, ἀλλὰ δύναιτο ἂν καὶ μόνος τιμωρήσασθαι τοὺς μνηστῆρας. Καὶ αὐτὸς Ζηνόδοτος, σύ γε. E. Q. 226. Ὦ γέρον] Τὸ, ὦ γέρον, μέσως λαμβάνεται, καὶ ἐπὶ ὕβρεως καὶ ἐπὶ τιμῆς, τὸ δὲ, ὦ γέροντες, τὸ πληθυντικὸν ἐπὶ μόνης τιμῆς. B. Οὔπω τοῦτο ἔπος[e]] Οὐ τὸ φιληθήσεσθαι ὑπὸ Ἀθηνᾶς· ἀλλὰ πρὸς ἐκεῖνο ἀπήντησεν, Τίς δ' οἶδ' εἴ κε ποτέ σφι βίας ἀποτίσσεται ἐλθὼν, Ἢ ὅγε μοῦνος. Q. Οὔπω τοῦτο ἔπος] Τὸ τοὺς μνηστῆρας ἀναιρεθῆναι ὑπὸ Ὀδυσσέως. Pal. Q. 228. Οὐδ' οἱ (sic) θεοὶ ὣς ἐθέλοιεν] Ὑπερβολικῶς

[c] Apud Vossium certe et Fabricium hoc nomen non invenio. Alibi alii quærant. —ἱστορεῖ ὁ Ἔφορος περὶ τοῦδε, ὡς πολλάκις—μαντεῖα, conjectura Bœckhii. BUTTM.

[d] Scr. πῶς ἕστηκεν ὁ λόγος. Mox scribendum, ὥσπερ λέγομεν, ἀνίσταμαι σοι. BUTTM.

[e] Hoc lemma non positum est in Mediol. ubi hoc scholium perperam subjunctum est illi ad 217. Conf. 231. BUTTM.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τηλέμαχε, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι.
βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε καὶ ἄλγεα πολλὰ μογήσας
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι,
ἢ ἐλθὼν ἀπολέσθαι ἐφέστιος, ὡς Ἀγαμέμνων
ὤλεθ', ὑπ' Αἰγίσθοιο δόλῳ καὶ ἧς ἀλόχοιο.
ἀλλ' ἤτοι θάνατον μὲν ὁμοίϊον οὐδὲ θεοί περ
καὶ φίλῳ ἀνδρὶ δύνανται ἀλαλκέμεν, ὁππότε κεν δὴ
μοῖρ' ὀλοὴ καθέλῃσι τανηλεγέος θανάτοιο.
Τὴν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Μέντορ, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, κηδόμενοί περ·
κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος ἐτήτυμος, ἀλλά οἱ ἤδη

229. προσέϝειπε. 230. ϝέπος. 231. σαῶσαι] σαώσοι V. 233. ϝοίκαδε. ϝιδέσθαι. 235. ϝῆς. 239. τήνδ'] τὴν δ' erat, nunc ineleganter correctum in τόνδ' H. PORS. 241. ϝοι.

τοῦτο εἴρηκεν ἐν ἤθει· ὅπερ οὐ συνιεὶς ὁ Ζηνόδοτος γράφει, εἰ μὴ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν. Q. Ὅλος ὁ νοῦς οὕτως· ἄνδρα ᾧ εἵμαρται τὸ ζῆν δύναται ὁ θεὸς σῶσαι κινδυνεύοντα· ᾧ δὲ εἵμαρται τὸ ἀποθανεῖν οὐδὲ οἱ θεοὶ δύνανται παρὰ μοῖραν βοηθῆσαι. E. Q. 230. Τηλέμαχε] Λαγαρός ἐστιν ὁ στίχος δὲ ἴσως με γέγραφε [f], Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μέγα νήπιε ποῖον ἔειπες; τὸν δὲ δεύτερον περιείρει (περιαιρεῖ em. PORS.) τελέως διὰ τὸ μαχόμενον αὐτῷ, εἰ μὴ θεοὶ ὡς ἐθέλοιεν. Harl. 231. Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων] Σημειωτέον τὸν στίχον, ὅτι καὶ ἀνωτέρω οὐ περὶ Τηλεμάχου, περὶ δὲ Ὀδυσσέως εἴρηται, τίς δ' οἶδ' εἴκε ποτέ σφι βίας ἀποτίσσεται ἐλθών; Q. Σαῶσαι (sic)] Γρ. σαώσειεν. Male pro σαώσει. PORS. Immo male Porsonus; vid. ad β'. 334. 232. Βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε] Ἀθετοῦνται στίχοι ἑπτὰ ἀπὸ τοῦ, βουλοίμην δ' ἂν ἔγωγε, ἕως τοῦ, μοῖρ' ὀλοή. (Hucusque PORS. ex Harl.) οἱ μὲν πρῶτοι τέσσαρες οὐκ ἀκολούθως τοῖς προκειμένοις ἐπενεχθέντες, οἱ δὲ ἑξῆς τρεῖς διὰ τὸ ἀσύμφωνον· ἐναντίοι γάρ εἰσι τῷ, Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ τηλόθεν ἄνδρα σαῶσαι (sic). E. Q. 234. Ἢ ἐλθών] Οὐ χρή σε ἐπὶ τῇ βραδύτητι δυσχεραίνειν. οὐδὲ γὰρ Ἀγαμέμνονι τὸ ταχέως νοστῆσαι συνήνεγκεν. E. 236. Θάνατον μὲν ὁμοίϊον] Κοινὸν, φυσικὸν, τὸν πᾶσιν ὁμοίως ἐπερχόμενον· ἢ καὶ ἄλλως. τὸ τισὶ μὲν κακὸν τισὶ δὲ καλὸν, ὅπερ ἐστι καὶ πρός τι κακὸν, οὐ ῥηθήσεταί ποτε ὅμοιον· ὃ δέ ἐστι πᾶσιν ἐξ ἴσου κακὸν, ἐκεῖνο καὶ ὅμοιον ῥηθήσεται ἤτοι κοινὸν κακόν. B. E. Q. 237. Ἀλαλκέμεν] Ἀλκεῖν. καὶ ἐγένετο ἀλκέν κατὰ συστολὴν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τῆς μεν, ἀλκέμεν, καὶ ἐξ αὐτοῦ ἀλκέμεναι, καὶ πλεονασμῷ τῆς αλ, ἀλαλκέμεναι. E. 241. 242. Κείνῳ δ' οὐκ ἔτι νόστος] Ὀβελίζονται δύο.

[f] Sub corruptis istis δὲ ἴσως latet critici alicujus nomen. Pro με lege μέν. PORS. Fuit fortasse: ὁ δὲ Ἴστρος μετέγραφε (de *Istro* vid. Wolf. Proll. p. 218. not.); aut, quem aptiorem sane Bœckhius mihi tradit, sed litteris in istius ævi scriptura minus addicentibus, Ἰξίων. *Dionysium* Heinrichius porrigit: neque ego asyndeton in his, Διονύσιος μετέγραφε, tantopere morarer; modo satis crederem notissimi nominis formam ita potuisse depravari ut e διον fieret δέ. BUTTM.

φράσσαντ' ἀθάνατοι θάνατον καὶ κῆρα μέλαιναν.
νῦν δ' ἐθέλω ἔπος ἄλλο μεταλλῆσαι καὶ ἔρεσθαι
Νέστορ'· ἐπεὶ περίοιδε δίκας ἠδὲ φρόνιν ἄλλων·
τρὶς γάρ δή μίν φασιν ἀνάξασθαι γένε' ἀνδρῶν·
ὥστε μοι ἀθανάτοις ἰνδάλλεται εἰσοράασθαι.
ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε,
πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων;
ποῦ Μενέλαος ἔην; τίνα δ' αὐτῷ μήσατ' ὄλεθρον
Αἴγισθος δολόμητις; ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω.
ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαιϊκοῦ, ἀλλά πη ἄλλη
πλάζετ' ἐπ' ἀνθρώπους, ὁ δὲ θαρσήσας κατέπεφνε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
τοίγαρ ἐγώ τοι, τέκνον, ἀληθέα πάντ' ἀγορεύσω·

243. Ϝέπος. 244. περίϜοιδε. 246. ἀθανάτοις] ἀθάνατος W. 247. Νηληϊάδη] νηληϊάδι H. ib. ἔνισπε] ἐνίσπες sed ultima litera erasa H. 248. ἈτρεϜίδης. 249. ΜενέλαϜος. 251. ἈχαιϜικοῦ.

τί γὰρ ὄφελος λέγεσθαι, τῆς Ἀθηνᾶς εἰπούσης, ποῖόν σε ἔπος φύγεν; ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων. ἄλλως τε, εἰ οὕτως πέπεισται, τί ζητεῖ περὶ τῶν νόστων; Q. et refert PORS. ex Harl. 244. Ἠδὲ φρόνιν] Ἀριστοφάνης τὸ φρόνιν νῦν μὲν ἐπὶ τῆς φρονήσεως, ἐν δὲ τῷ, Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε (Od. δ'. 258.), τὴν καταφρόνησιν. E. Q. 245. Τρὶς γὰρ δή μιν] Παρὰ τὸ ἐν Ἰλιάδι πεποίηται, Μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν (Il. α'. 252.). ἀλλὰ νῦν μὲν βασιλεῦσαι αὐτὸν τρὶς, ἐκεῖ δὲ ἅπαξ, βιῶναι δὲ ἐπὶ τρίτην γενεάν. περιγραφομένων οὖν τῶν τριῶν στίχων τὰ τῆς διανοίας χαρίεντα. E. Q. Ἄλλως. Πορφυρίου. Ἐν γὰρ τῷ γένει τῶν ἀνδρῶν, ἤτοι τῷ πλήθει, φασὶν ἐκ τρίτου ἀνάξαι τὸν Νέστορα, ἤτοι ἐπὶ τρισὶ γενεαῖς. οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον ἕως ἐτῶν τριάκοντα. γενεὰ δὲ λέγεται ἡ τοῦ τίκτειν καὶ γεννᾷν τελείωσις ἥτις τὴν τριακονταετῆ περίοδον ἔχει. ὁ γοῦν ἐν τῷ ἄρχειν δύο τριακονταετίας παραδραμὼν καὶ τὴν τρίτην ἐλαύνων εἰκότως λέγεται τρὶς ἀνάξειν (scr. ἀνάξαι). E. 246. Ἀθανάτοις] Ἀριστοφάνης ἑνικῶς, ἀθάνατος[g]. Harl. 247. Μέγα κῦδος Ἀχαιῶν] Γρ. σὺ δ' ἀληθὲς ἔνισπε. Pal. 248. Πῶς ἔθαν' Ἀτρείδης] Καλῶς ἀναπλήρωσις τῆς Ἰλιάδος ἡ Ὀδύσσεια λέγεται. ἃ γὰρ κατέλειψεν ἐκεῖ, ἐνταῦθα λέγει. E. 250. Αἴγισθος δολομῆτις (sic)] Κυρίως ἐνθάδε τέτακται τὸ ἐπίθετον, ἵν' ἐμφαίνεται ὁ δόλῳ κρατήσας τοῦ κρείττονος· ἐπιφέρει γοῦν, ἐπεὶ κτάνε πολλὸν ἀρείω. B. E. Q. Ἄλλως. ἐκ τούτου συνετὸς ὁ Τηλέμαχος, συνιεὶς καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ, μὴ ἂν ἐκ φανερᾶς ἐπιθέσεως τὸν ἐλάττονα περιγενέσθαι τοῦ κρείττονος εἰ μὴ μετὰ δόλου. οὐκ ἐντεῦθεν δὲ μόνον ἀλλὰ καὶ ἐκ τοῦ, Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ. διὸ καὶ ὁ Νέστωρ ἀποδεξάμενος αὐτόν φησιν, Ἤτοι μὲν καὶ αὐτὸς ὀΐεαι ὥς κεν ἐτύχθη, Εἰ ζώοντ' Αἴγισθον, καὶ τὰ ἑξῆς. E. 251. Ἦ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ] Ἀττικῶς κατ' ἔλλειψιν, ἐν τῷ τόπῳ τοῦ Ἄργους. B. Τινὲς δὲ, ἦ οὐκ Ἄργει ἔην (Q. male ἦεν) ἐν Ἀχαι-

g Sed schol. in margine citat ἀθανάτοις. Probabilis lectio Aristophanis. Vid. Il. ψ'. 460. PORS.

ἤτοι μὲν τόδε κ' αὐτὸς ὀΐεαι, ὥς κεν ἐτύχθη·
εἰ ζώοντ' Αἴγισθον ἐνὶ μεγάροισιν ἔτετμεν
Ἀτρείδης, Τροίηθεν ἰὼν, ξανθὸς Μενέλαος,
τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν,
ἀλλ' ἄρα τόνγε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
κείμενον ἐν πεδίῳ ἑκὰς ἄστεος· οὐδέ κέ τίς μιν
κλαῦσεν Ἀχαιϊάδων· μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον.
ἡμεῖς μὲν γὰρ κεῖθι πολέας τελέοντες ἀέθλους
ἥμεθ'· ὁ δ' εὔκηλος μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο
πόλλ' Ἀγαμεμνονέην ἄλοχον θέλγεσκ' ἐπέεσσιν·
ἡ δ' ἤτοι τὸ πρὶν μὲν ἀναίνετο ἔργον ἀεικὲς
δῖα Κλυταιμνήστρη, φρεσὶ γὰρ κέχρητ' ἀγαθῇσι·
πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδὸς ἀνὴρ, ᾧ πόλλ' ἐπέτελλεν

255. τόδε] τάδε a m. pr. sed τόδε correctum, nescio an ab eadem. ib. κεν] κέν (sup. περ) H. PORS. ὥσπερ W. 257. Ἀτρεϝίδης. ΜενέλαϝοϚ. 258. κε] καί (sup. κεν). In marg. ἔχευεν τινὲς H. κεν V. ib. ϝοι. 260. ἄστεος] Ἄργεος W. ib. ἀπὸ ϝάστεος. 261. Ἀχαιϝιάδων. ϝέργον. 264. ϝέπεσσιν. 265. ϝέργον ἀϝεικές. 266. δῖϝα. 267. γὰρ] δ' ἄρ' W.

ικῷ. Harl. Q. 255. Ἤτοι μὲν τόδε] Προσαγωγῶς πάνυ τὴν εὐφυΐαν αὐτοῦ καὶ προσοχὴν ἐπαινεῖ ὅτι εὐφυῶς ἐπύθετο περὶ Μενελάου, ἢ οὐκ Ἄργεος ἦεν Ἀχαϊκοῦ. E. Q. Αὐτὸς οἴεαι] Ὑπολαμβάνεις ὃν τρόπον γεγόνασιν ἂν τὰ περὶ τοῦ Αἰγίσθου. B. Τόδε κ' αὐτὸς οἴεαι ὥσπερ ἐτύχθη] Γρ. τάδε κ' αὐτός. Γρ. ὥσπερ[h]. Pal. 258. Ἔχευαν] Τινὲς, ἔχευεν, ἵνα λείπῃ τὸ τίς· ἐὰν δὲ ἔχευαν, οἱ προσήκοντες τῷ Αἰγίσθῳ, ἅμα δηλονότι κωλυθέντες ὑπὸ Μενελάου. E. Q. 260. Ἑκὰς ἄστεος] Γρ. ἑκὰς Ἄργεος. Harl. 262. Πολέας] Γρ. πολλάς. Harl. 263. Μυχῷ Ἄργεος] Οὐ μυχῷ Ἀργεός φησιν ὡς εἴ τις λέγει ἐν Κορίνθῳ, ἀλλ' ἐν μυχῷ τοῦ οἴκου ὃς ἦν ἐν Ἄργει. E. Q. 266. Κέχρητ' ἀγαθῇσιν] Γρ. κέκρητο. Pal. 267. Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδός] Τὸ ἀρχαῖον οἱ ἀοιδοὶ φιλοσόφου τάξιν ἐπέσχον καὶ πάντες αὐτοῖς προσεῖχον ὡς σοφοῖς, καὶ παιδευθῆναι τούτοις παρεδίδοσαν τοὺς ἀναγκαίους· ἔν τε ταῖς ἑορταῖς ἔν τε ταῖς ἀναπαύσεσιν ἐπὶ πολλὰς ἡμέρας συλλεγόμενοι τούτων ἤκουον εἴ που γέγονεν ἐπιφανὲς ἢ καλὸν ἔργον. καὶ ὁ καταλειφθεὶς οὖν[i] περὶ τῇ Κλυταιμνήστρᾳ ᾠδὸς πονηρὰς ἐπινοίας ἐγγίνεσθαι ἐκώλυε, διηγούμενος ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν ἀρετάς. καὶ ἕως τούτου ἐσωφρόνει ἕως αὐτῇ παρῆν οὗτος. Τινὲς ἀοιδὸν τὸν μὴ αἰδοῖα ἔχοντα, κακῶς. Τοῦτόν τινες Χαρίδημον[k], οἱ δὲ Δημοδόκον καλοῦσιν, οἱ δὲ Γλαῦκον. E. Πὰρ γὰρ (Vulg. et Harl. δ' ἄρ') ἔην καὶ ἀοιδός] Συμπαρῆν γὰρ αὐτῇ καὶ ᾠδός. τὸ γὰρ ἀρχαῖον οἱ ᾠδοὶ φιλοσόφων τάξιν ἐπεῖχον. Τινὲς δὲ κακῶς νοήσαντες τὸν εὐνοῦχον ἀπέδοσαν. Q. Vulg. Ἀοιδός] Οἱ μὲν ἀοιδοὺς λέγουσι τοὺς τραγῳδούς. διὰ τιμῆς γὰρ οἱ παλαιοὶ τούτους ἦγον· οἱ δὲ . . . . . φασὶν εἶναι εὐνοῦχον λέγοντα τὸν ἀοιδὸν εἶναι τοῖς (scr.

[h] Respicit hoc alteram lectionem ὥς κεν, quanquam ea in textu cod. Pal. non est, sed ὡς ἐτύχθη desuper inserto περ. BUTTM.
[i] Corrig. παρὰ τῇ Κλυταιμν. HEINRICH.
[k] Χάριον supra ad α'. 325. Χαριάδην Eust. ad nostrum locum. BUTTM.

Ἀτρείδης, Τροίηνδε κιὼν, εἴρυσθαι ἄκοιτιν.
ἀλλ' ὅτε δή μιν μοῖρα θεῶν ἐπέδησε δαμῆναι,
δὴ τότε τὸν μὲν ἀοιδὸν ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην
κάλλιπεν οἰωνοῖσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
τὴν δ' ἐθέλων ἐθέλουσαν ἀνήγαγεν ὅνδε δόμονδε.

268. Ἀτρεϝίδης. 271. ϝέλωρ. 272. ϝόνδε.

τῆς) Κλυταιμνήστρας. Pal. Πὰρ γὰρ ἔην καὶ ἀοιδός] Οὕτω Δημήτριος ὁ Φαληρεύς[l]· Μενέλαος ἅμα τῷ Ὀδυσσεῖ ἐλθὼν εἰς Δελφοὺς τὸν θεὸν εἴρετο περὶ τῆς μελλούσης ἔσεσθαι εἰς Ἴλιον στρατείας. τότε δὴ καὶ τὸν ἐνναετηρικὸν τῶν Πυθίων ἀγῶνα ἀγωνοθετεῖ Κρέων, ἐνίκα δὲ Δημοδόκος Λάκων μαθητὴς Αὐτομήδους Μυκηναίου, ὃς ἦν πρῶτος δι' ἐπῶν γράψας τὴν Ἀμφιτρύωνος πρὸς Τηλεβόας μάχην καὶ τὴν ἔριν Κιθαιρῶνός τε καὶ Ἑλικῶνος ἀφ' ὧν δὴ καὶ τὰ ἐν Βοιωτίᾳ ὄρη προσαγορεύεται· ἦν δὲ καὶ αὐτὸς μαθητὴς Περιμήδους Ἀργείου, ὃς ἐδίδαξεν αὐτόν τε καὶ τὸν Μυκηναῖον Αὐτομήδην[m], καὶ Λικύμνιον τὸν Βουπρασίδην (Eust. recte Βουπρασιέα). καὶ Σίπια τὸν Δωριέα[n], καὶ Φαρίδα (Eust. Φαρίδαν) τὸν Λάκωνα, καὶ Πρόβολον τὸν Σπαρτιάτην. τότε δὲ Μενέλαος τῇ προνοίᾳ τῆς Ἑλένης ἀνέθηκε ὅρμον τῇ Ἀθηνᾷ[o]. τὸν δὲ Δημοδόκον εἰς Μυκήνας λαβὼν Ἀγαμέμνων ἔταξε τὴν Κλυταιμνήστραν τηρεῖν. Ἐτίμων δὲ[p] λίαν τοὺς ᾠδοὺς ὡς διδασκάλους τῶν τε θείων καὶ παλαιῶν ἀνδραγαθημάτων, καὶ τῶν ἄλλων ὀργάνων πλέον τὴν λύραν ἠγάπων. δηλοῖ δὲ καὶ Κλυταιμνήστρα τὴν αὐτῶν τιμήν· οὐ γὰρ φονεύειν ἀλλ' ἀφορίζειν αὐτὸν ἐκέλευσε (Eust. ἀφῆκε). Τιμόλαος δὲ ἀδελφὸν αὐτὸν φησιν εἶναι Φημίου, ὃν ἀκολούθως ἔταξαν καὶ τῇ Πηνελόπῃ εἰς Ἰθάκην πρὸς παραφυλακὴν αὐτῆς[q]· διὸ καὶ βίᾳ τοῖς μνηστῆρσιν ἀείδει[r]. Τοσοῦτον δὲ καὶ πρὸς τὰ πολιτικὰ διέτεινεν ἡ τῶν κιθαρῳδῶν μουσικὴ ὡς τῶν Σπαρτιατῶν τὴν πόλιν ὠφελεῖσθαι λέγουσιν ὑπὸ τούτων τῶν ἀνδρῶν τὰ μέγιστα καὶ πρὸς ὁμόνοιαν καὶ πρὸς τὴν τῶν νόμων φυλακήν. ὡς καὶ τὴν Πυθώ. αὐτόθι φυομένης ταραχῆς, εἰπεῖν, τὸν Λέσβιον ᾠδὸν ἀκούειν καὶ παύσασθαι τῆς φιλονεικίας. ὃ καὶ γέγονεν. E. Q. 268. Εἴρυσθαι] Ὥσπερ γίνεται ἀπὸ τοῦ εἰλίσσω τὸ εἰλίξας, οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ εἰρύω εἴρυμι τὸ εἴρυσθαι[s]. B. 269. Ἀλλ' ὅτε δή μιν] Τὸν ἀοιδὸν, ἢ τὴν Κλυταιμνήστραν, ἢ τὸν Αἴγισθον, ἢ τὸν Ἀγαμέμνονα. E. Τὴν Κλυταιμνήστραν. Δαμῆναι] Ὑποταγῆναι τῷ Αἰγίσθῳ. Pal. 270. Ἄγων ἐς νῆσον ἐρήμην] Ὁ Αἴγισθος, εἰς Κάρφην. E. 271. Κύρμα] Ἐπιτυχίαν, ἀπὸ τοῦ κυρῶ τὸ ἐπιτυγχάνω.

[l] In libro deperdito de Poetis. Vid. Suidam, et cf. Tzetz. in Prolegg. ad Lycophr. BUTTM.

[m] Aut delendum in anterioribus καὶ, aut Automedis nomen loco alius, male hic repetitum est. Sed ap. Eust. etiam disertius αὐτόν τε καὶ τὸν ῥηθέντα Μυκ. Αὐτ. BUTTM.

[n] Omissus hic est ap. Eustath. Nomen corruptum Σιπίαν fortasse vel Σιπύαν scribendum. BUTTM.

[o] Pessime hoc. Eust. τότε δὴ Μενέλαος μὲν τῇ Προνοίᾳ Ἀθηνᾷ τὸν τῆς Ἑλένης ὅρμον ἀνέθηκεν ἐν Δελφοῖς, Ἀγαμέμνων δὲ κ. τ. λ. BUTTM.

[p] Eust. ἐτίμα γὰρ λίαν φησὶ (sc. Δημήτριος). BUTTM.

[q] Vid. ad α'. 325. BUTTM.

[r] Hucusque apud Eustathium hæc eadem leguntur, cum diversitate tamen, cujus potiorem partem adnotavimus. BUTTM.

[s] Cavet scholium ne quis in syllaba ει augmentum agnoscat et εἰρύσθαι scribat: quod apte fit comparatione participii εἰλίξας. BUTTM.

πολλὰ δὲ μηρί' ἔκηε θεῶν ἱεροῖς ἐπὶ βωμοῖς,
πολλὰ δ' ἀγάλματ' ἀνῆψεν, ὑφάσματά τε, χρυσόν τε,
ἐκτελέσας μέγα ἔργον, ὃ οὔποτε ἔλπετο θυμῷ.
ἡμεῖς μὲν γὰρ ἅμα πλέομεν Τροίηθεν ἰόντες,
Ἀτρείδης καὶ ἐγὼ, φίλα εἰδότες ἀλλήλοισιν·
ἀλλ' ὅτε Σούνιον ἱρὸν ἀφικόμεθ', ἄκρον Ἀθηνῶν,
ἔνθα κυβερνήτην Μενελάου Φοῖβος Ἀπόλλων
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνε,

275. Ϝέργον. Ϝέλπετο. 277. ἈτρεϜίδης. Ϝειδότες. 278. ἀλλ' ὅτε Σούνιον] ἀλλ' ὅτ' ἐπὶ σούνιον ἱερὸν manus pr., sed correxit ἀλλ' ὅτε δὴ σ. pari errore. In fine versus Ἀθηναίων plane scriptum H. Sic scriptum in omnibus Aristophanis, hunc locum ridentis Nub. 400. editionibus Brunckianam præcedentibus. Ibi quidem Ἀθηνῶν, ut postulat metrum, præbent codices non pauci, et Demetrius de Elocut. 150. jamdudum a Spanhemio indicatus, idque edidit Brunckius. Sed cum tres ejus MSS. Ἀθηναίων dent, ipse etiam Ravennas, ut ex Invernizii silentio colligere licet, vide annon legendum sit, cum in Homero, tum in Aristophane, Ionica dissolutione, Ἀθηνέων. Pleræque enim omnes crases prius in pronunciando, quam in scribendo extant. In Herodoto notum est semper scribi, Θηβέων, Ἀθηνέων, et similia, quæ tamen, cum solenni vocalis ε et diphthongi αι permutatione in Θηβαίων, Ἀθηναίων codex Mediceus transformaret, Jacobus Gronovius exemplari suo vitiis imitabili deceptus est, et criticis ludibrium debuit. PORS. Ἀθηνέων W. 279. ΜενελάϜου. 280. βελέεσσιν] βέλεσιν H. ib. Ϝοῖς.

B. 272. Ἐθέλων, Ὅμηρος τρισυλλάβως. Harl. 274. Πολλὰ δ' ἀγάλματα] Ὅταν Ὅμηρος προσείπη[t] τὸ γένος ἐπάγει καὶ τὸ εἶδος διὰ τοῦ τέ συνδεσμοῦ συμπλεκτικοῦ. ἀγάλματα γὰρ τὸ γένος, ὑφάσματά τε χρυσόν τε, τὸ εἶδος. τοιοῦτον καὶ τὸ, Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε τρίποδάς τε, Ἵππους θ' ἡμιόνους τε βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα, Ἠδὲ γυναῖκας εὐζώνους, πολιόν τε σίδηρον (Il. ψ'. 259.). πάλιν εἰπὼν μῆλα ἐπάγει τὸ εἶδος, Ὀΐές τε καὶ αἶγες (Od. ι'. 184.)· καὶ Φυτὸν (immo καὶ, Οὐ φυτὸν,) εἰπὼν ἐπάγει, οὐ συκῆ, οὐκ ἄμπελος οὐ μὲν ἐλαίη, Οὐκ ὄχνη οὐ πρασιή[u] τοι ἄνευ κομιδῆς κατὰ κῆπον (ω'. 247.). καὶ, Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως, καὶ τὰ ἑξῆς. E. Q. Ἄγαλμα λέγει ὁ ποιητὴς πᾶν ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται, καὶ τὸ ξόανον. Q. 275. Ἐκτελέσας μέγα ἔργον] Τὸ τοῦ γάμου καὶ τῆς βασιλείας κρατῆσαι. B. 278. Σούνιον] Ἀκρωτήριον Ἀττικῆς. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἱερὸν ἄκρον. Q. 279. Φοῖβος Ἀπόλλων] Ὁ φοιβάζων καὶ μαντευόμενος καὶ τὰ τῶν θεῶν ἄδηλα δηλοποιῶν· ἢ ὁ ἐκ Φοίβης γυναικὸς γεννηθεὶς Ἀπόλλων. Λέγει δὲ τὸν ἥλιον Ἀπόλλωνα ἀπὸ τοῦ μὴ πολλοὺς ἡλίους εἶναι· τὸ γὰρ α στερητικόν. Ἀγανοῖς δὲ, τοῖς λαμπροῖς· ἢ τοῖς ἄγαν ὀξυτάτοις, ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι καὶ πέμπεσθαι· ἢ τοῖς γλυκυτάτοις διὰ τὴν συντομίαν τοῦ θανάτου. ἐκ γὰρ τῆς τοῦ ἡλίου κινήσεως γίνονται πολλάκις θάνατοι αἰφνίδιοι. E. 280. Οἷς ἀγανοῖς] Ἡ

[t] Scr. προείπη. BUTTM.

[u] Hinc tandem verus redeat hic quoque huic voci accentus conspirans ille versui Od. η'. 127. et præcepto Eustathii ad Od. ω'. p. 843, 37. Nam in omnibus edd. et apud ipsum Eustathium ad hunc nostrum locum, inveni πρασίη. BUTTM.

πηδάλιον μετὰ χερσὶ θεούσης νηὸς ἔχοντα,
Φρόντιν Ὀνητορίδην, ὃς ἐκαίνυτο φῦλ' ἀνθρώπων
νῆα κυβερνῆσαι, ὁπότε σπέρχοιεν ἄελλαι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα κατέσχετ', ἐπειγόμενός περ ὁδοῖο,
ὄφρ' ἕταρον θάπτοι, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερίσειεν.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος, ἰὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἶξε θέων, τότε δὴ στυγερὴν ὁδὸν εὐρυόπα Ζεὺς
ἐφράσατο, λιγέων δ' ἀνέμων ἐπ' ἀϋτμένα χεῦε,
κύματά τε τροφόεντα, πελώρια, ἶσα ὄρεσσιν.
ἔνθα διατμήξας, τὰς μὲν Κρήτῃ ἐπέλασσεν,
ἧχι Κύδωνες ἔναιον, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
ἔστι δέ τις λισσὴ αἰπεῖά τε εἰς ἅλα πέτρη,

283. σπέρχοιεν] σπέρχοίατ' ex emend ejusdem manus H. 286. καὶ κεῖνος] κϝκεῖνος V. ib. Ϝοίνοπα. 289. λιγέων δ'] λιγέων H. 290. τροφόεντα] erat τροφέοντο a pr. m. H. τροφέοντο V. ib. Ϝῖσ' ὀρέεσσιν.

ταχυτάτοις, ἄγαν ἱεμένοις. καὶ ἀγανός ἐτυμολογεῖται ἀπὸ τοῦ ἄγαν νέειν εἰς αὐτὸν πάντας, ὡς καὶ ἀγαθός ἀπὸ τοῦ ἄγαν θέειν περὶ αὐτόν· τὸν γὰρ ἀγαθὸν πάντες φιλοῦντες εἰς αὐτὸν τρέχομεν· ὁμοίως καὶ εἰς τὸν ἀγανὸν ἤτοι λαμπρὸν καὶ ἐνάρετον πάντες πορευόμεθα. B. Ἤγουν ἡλυμικὸν[x] νόσῳ τετελεύτηκεν. Pal. 282. Ἐκαίνυτο] Τὸ δὲ ἐκαίνυτο, ἐνίκα. κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ καίνειν ὅ ἐστι κόπτειν. πᾶς γὰρ καίνων ἤτοι τιτρώσκων τὸν ἐναντίον νικᾷ. ὅθεν καὶ καίνω ῥῆμα τὸ νικῶ καὶ καίνυμι. B. Ἐνίκα (E. ὑπερενίκα). κυρίως δὲ καίνυσθαι τὸ κτείναντα νικῆσαι. καίνειν γὰρ τὸ φονεύειν. Vulg. E. 287. Μαλειάων] Ὡς Κρητάων (ξ'. 199.), καὶ Μαλειάων ἔφη. καὶ ὡς, Κρήτη τις γαῖά ἐστι (τ'. 172.), καὶ, Περιγνάμπτοντα Μάλειαν (ι'. 80.). Q.[y] 289. Λιγέων τε.] Διχῶς Ἀρίσταρχος, λιγέων δὲ, καὶ, λιγέων τε. Harl. Ἐπ' ἀϋτμένα] Ἀρσενικῶς, ἀπὸ ὀρθῆς τῆς ἀϋτμήν, τουτέστι τὴν σφοδρὰν πνοήν. Q. Cf. Vulg. 290. Τροφέοντο] Γράφε, τροφόεντα. Q. Sed in Pal. text. τροφόεντα et in marg. γρ. τρεφόεντα (sic). Ἀρίσταρχος γράφει τροφόεντο (τροφέοντο em. PORS.) ἀντὶ τοῦ ηὐξάνοντο. Harl. Τροφέοντο] ηὐξάνοντο. Vulg. 292. Ἧχι Κύδωνες] Ἔθνος Κρήτης· καὶ Κυδωνὶς, πόλις Κρήτης, ποταμὸν ἔχουσα Ἰάρδανον. Q. Vulg. 293. Λισσή] Λεῖα. τινὲς δὲ κύριον ὄνομα τὴν νῦν Βλεισσήνην καλουμένην. ὁ δὲ Κράτης σὺν τῷ ι ν γράφει Λίσσιν. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἔστι δέ τις ἐπὶ τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Γορτυνίας. Q. Λεία πέτρα. ἢ κατὰ μεταπλασμὸν εἶπεν τὸν νῦν παρὰ τοῖς Κρησὶ σὺν τῷ β, Βλίση. ἔστι δὲ ἀκρωτήριον τῆς Γορτυνίας. ὅθεν (scr. ὁ δὲ) Κράτης σὺν τῷ ι ν γράφει Λίσσιν. Vulg. Λισσὴ αἰπεῖα] Ἔοικεν

[x] Hi sunt litterarum ductus; sed sensus requirere videtur λοιμικῇ. BUTTM.

[y] Scholium Harl. ad hunc ipsum locum nullum profert Porsonus; sed ad τ'. 172. in postscripto ita ad illud provocat: "Diserte Κρήτης laudat scholiastes ad γ'. 287. "simul citans Λήμνου γαῖαν e θ'. 301." BUTTM.

ἐσχατιῇ Γόρτυνος, ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ·
ἔνθα Νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ
ἐς Φαιστόν· μικρὸς δὲ λίθος μέγα κῦμ' ἀποέργει.
αἱ μὲν ἄρ' ἔνθ' ἦλθον, σπουδῇ δ' ἤλυξαν ὄλεθρον
ἄνδρες, ἀτὰρ νῆάς γε ποτὶ σπιλάδεσσιν ἔαξαν
κύματ'· ἀτὰρ τὰς πέντε νέας κυανοπρωρείους
Αἰγύπτῳ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.

294. ἠεροϝειδέϊ. 295. σκαιϝόν. 296. ἀποϝέργει. 297. αἱ μὲν ἄρ'] οἱ μὲν ex emend. H. ἄρ et sic ubique (quod hic monuisse satis sit) V. 298. ἔϝαξαν.

Ὅμηρος ἐναντιοῦσθαι αὐτῷ. Pal. Nimirum voci λισσή in textu superscriptum εὐτελής. 295. Ῥίον] Τὸ ῥίον λέγει μικρὸν ὃν μέγα κῦμα τὸ προσπίπτον ἀπείργειν. μικρὸν δὲ λίθον εἶπεν ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐκεῖ γινομένων λίθων. B. Σκαιόν] Οἱ μὲν τὸ δυτικὸν, οἱ δὲ τὸ δεινὸν καὶ ἄγριον. Q. Δεινὸν, χαλεπόν. Vulg. 296. Ἐς Φαιστόν] Ἀκρωτήριον τῆς Γόρτυνος πόλεως Κρήτης (Vulg. A. τῆς Γορτύνης) ἀπὸ μὲν τῶν πολλῶν κυμάτων (Barn. recte ex Eust. πολλῶν μερῶν) λίαν περικλυζόμενον καὶ εἰ βραχεῖά τις αὔρα γένηται, ἀπὸ δὲ μεσημβρίας οὐδ' ὅλως, καίτοι τοῦ νότου μέγιστα ἐγείροντος κύματα, διὰ τὸ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος προηκούσαις εἰς θάλασσαν πέτραις ἐπιῤῥήγνυσθαι (Vulg. περιράσσεσθαι, Q. περιβάσσασθαι) τὰ κύματα. Τινὲς δὲ τὴν Φαιστὸν πόλιν λέγουσι τῆς Κρήτης. E. Q. Vulg. Μικρὸς δὲ λίθος] Τὸ γὰρ ὑπὸ τοῦ νότου κῦμα τὴν Φαιστὸν ἂν ἐποίει ἀλίμενον, εἰ μὴ προκείμενος ὁ λίθος ἐκώλυεν ἐντὸς μέγα γίνεσθαι κῦμα, προκαταγνυμένων περὶ αὐτὸν τῶν κυμάτων. Γράφεται δὲ καὶ, Μαλέου δὲ λίθος· Μάλειον γὰρ ὠνομάζετο πρὸ τοῦ. E. Q. Vulg. Sed in Vulg. ultima sic: Γράφεται καὶ, Μαλίου δὲ λίθος· Μάλιον (mendose κάλιον) γὰρ ὀνομάζεται (ins. τὸ) πρὸ τοῦ Φαιστίων λιμένος ἀκρωτήριον. Ἄλλως. Πορφυρίου[z]. Διατί ὁ μὲν βορέας μέγα κῦμα κυλινδεῖ, ὁ δὲ νότος μέγα κῦμα ποτὶ σκαιὸν ῥίον ὠθεῖ; ἔστι δὲ τὸ μὲν κυλινδεῖν (Q. κυλίνδειν) ἐξ ὕψους τι καταφέρειν, τὸ δὲ ὠθεῖν ἐκ ταπεινοτέρων εἰς ὕψος ἀνάγειν βεβιασμένως (E. αναβιαζομένως). Ῥητέον δὲ ὅτι εἰδὼς Ὅμηρος ὅτι ἡ ἡμετέρα οἰκουμένη βορειοτέρα ἐστὶ καὶ ὑψηλὴ, ἡ δὲ ἀντικουμένη (scr. ἀντικειμένη: an ἀντοίκουμένη?) νοτιωτέρα καὶ ταπεινὴ ὡς πρὸς ἡμᾶς, εἰκότως ὡς ἂν τοῦ βορέου ἐκ τοῦ ὑψηλοῦ πνέοντος κυλινδεῖν αὐτὸν ἔφη τὰ κύματα· τοῦ δὲ νότου ἐκ τοῦ ταπεινοτέρου πνέοντος ἀνωθεῖν ἔφη τοῦτον τὰ κύματα. ὅθεν καὶ τῆς Ἰλίου καὶ τοῦ Ἑλλησπόντου βορειοτέρων ὄντων τῆς Ἑλλάδος ἀνάπλουν καὶ ἀναγωγὴν καλεῖ τὸν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος δρόμον εἰς Ἴλιον. Ἐπεὶ δὲ πασῶν πόλεων καὶ νήσων ἃς κατέλεξεν ἐν τῷ καταλόγῳ περὶ τὸ Ἑλληνικὸν οὐδεμία βορειοτέρα ἢ προσάρκτιος μᾶλλον Ἰθάκης[a], ἐν δὲ τοῖς προσαρκτίοις μείζους αἱ νύκτες, εἰκότως τὴν νύκτα φησὶ ἐν τῇ Ἰθάκῃ μακροτάτην εἶναι, λέγει δὲ, Νύκτες ἀθέσφατοι· ἔστι μὲν εὕδειν Ἔστι δὲ τερπομένοισιν ἀκουέμεν· οὐδέ τί σε χρὴ Πρὶν ὥρη καταλέχθαι· ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος (ό. 392.) E. Q. 298. Σπιλάδεσσιν] Παραλίαις πέτραις, παρὰ τὸ ἐσπιλῶσθαι· ἢ ταῖς κατὰ θάλασσαν περιειλημμέναις ἐν ὀλίγῳ ὕδατι. E. Vulg. Ὁμηρικὸν τοῦτο· σπιλάδεσσι δὲ, ταῖς παραλίαις κ. τ. ε. ut

[z] Cf. schol. ad ί. 295. BUTTM.

[a] En ignoratas geographicas rationes Porphyrii etiam tempore, qui Thessaliæ urbes Homero nominatas nescit magis boreales longe esse Ithaca. BUTTM.

ὣς ὁ μὲν ἔνθα πολὺν βίοτον καὶ χρυσὸν ἀγείρων
ἠλᾶτο ξὺν νηυσὶν ἐπ' ἀλλοθρόους ἀνθρώπους.
τόφρα δὲ ταῦτ' Αἴγισθος ἐμήσατο οἴκοθι λυγρὰ,
κτείνας Ἀτρείδην· δέδμητο δὲ λαὸς ὑπ' αὐτῷ.
ἑπτάετες δ' ἤνασσε πολυχρύσοιο Μυκήνης·
τῷ δέ οἱ ὀγδοάτῳ κακὸν ἤλυθε δῖος Ὀρέστης
ἂψ ἀπ' Ἀθηνάων, κατὰ δ' ἔκτανε πατροφονῆα,
Αἴγισθον δολόμητιν, ὅς οἱ πατέρα κλυτὸν ἔκτα.
ἤτοι ὁ τὸν κτείνας δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν

302. ξὺν νηυσὶν ἐπ'] ξὺνηυσὶ κατ' H. νηυσὶ κατ' V. W. 303. οἴκοθι λυγρὰ] γρ. πήματα λυγρὰ H. ib. Ϝοίκοθι. 304. ἈτρεϜίδην. λαϜός. 305. ἑπτάϜετες. ἐϜάνασσε. 306. Ϝοι. δῖϜος. 307. ἂψ] αἶψ sed in ἂψ correctum ab eadem manu H. 308. ὅ Ϝοι. 309. ἈργείϜοισιν.

supra. Q. 301. Πολὺν βίοτον] Κατὰ τὸ εἰκὸς τοῦ Μενελάου ἥκοντος διηγγέλθη περὶ τοῦ πλήθους τῶν χρημάτων ἅπερ ἀπ' Αἰγύπτου ἤγαγεν. οὐ κατ' ἀδολεσχίαν δὲ ἐπὶ ταῦτα ἧκεν ὁ Νέστωρ, ἀλλ' ἀποπληρῶν τὴν ζήτησιν τοῦ νεανίσκου, ὡς οὐκ ἦν ἐπὶ τῆς οἰκίας ὁ Μενέλαος, οὐδὲ αὐτὸς ἐτιμωρήσατο τὸν Αἴγισθον. Αὐτὸ δὲ τὸ κεφάλαιον φράζει· τὸ δὲ κατὰ μέρος περὶ Εἰδοθέας καὶ Πρωτέως καὶ τῆς ἐνταῦθα διατριβῆς αὐτὸς ὁ παθὼν διηγήσεται. πιθανῶς δὲ συμμεμέρισται τὰ τῆς διηγήσεως Q. 303. Τόφρα δὲ] Ἔν τισι τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἦσαν (sc. versus 303. 304.—Hucusque PORS. ex Harl.). ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι, διὰ τούτων παρυποφαίνεται ὅτι συναπώλετο Αἰγίσθῳ ἡ Κλυταιμνήστρα. τὸ δὲ εἰ καὶ ἀπὸ Ὀρέστου, εὔδηλον εἶναι· οὐδὲ γὰρ τὰ περὶ τὴν Ἐριφύλην φησὶν εἰδέναι αὐτόν[d]. Q. 304. Δέδμητο] Ἀρίσταρχος δέδμηντο, ὡς, Ἡ πληθὺς ἀπονέοντο (Il. ο'. 305.). Q. Harl. 307. Ἂψ ἀπ' Ἀθηναίων] Ζηνόδοτος, ἂψ ἀπὸ Φωκήων. Ἀρίσταρχος, ἂψ ἀπ' Ἀθηναίης, ὡς ἐκεῖ, Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην (η'. 80.). Harl. Ἐπαιδεύετο ἴσως ἐκεῖ. οἱ δὲ νεώτεροι παρὰ Στροφίῳ αὐτὸν τετράφθαι φασίν. ὅθεν καὶ, ἂψ ἀπὸ Φωκήων, γράφεται. E. Ἐκεῖ[e] γὰρ κατῴκει ὁ Στρόφιος εἰς ὃν ἀνετρέφετο Ὀρέστης κατὰ νεωτέρους. ἐπαιδεύετο δὲ ἐν Ἀθήναις. Q. 309. Τάφον] Κατεσκεύασε δεῖπνον. τάφος γὰρ τὸ ἐπὶ νεκροῖς δεῖπνον. B. Δαίνυ τάφον Ἀργείοισιν] Κατεσκεύασε δεινὴν ἔκπληξιν ἢ κρίσιν ἐν τῷ Ἄργει. E. Τάφος σημαίνει πέντε· τὴν νῆσον ὡς τὸ, Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἄνασσε (α'. 419.)· τὴν ἔκπληξιν ὡς τὸ, Ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ὀδυσσεύς, ἢ Ἀχιλλεύς[f]· τάφος ὁ ἐπιτάφιος δεῖπνος ὡς τὸ ὧδε, δαίνυ (sic) τάφον Ἀργείοισι· τὸ μνημεῖον, καὶ τὸ σῶμα (σῆμα em. Mai.). E. Conf. schol. ad α'. 417. Ἄλλως. Ἢ εὐτρέπισεν αὐτῷ τάφον ἐκ τῶν Ἑλλήνων, ἢ εὐωχίαν ἐποίησεν ἐπιτήδειον. ἔθος γὰρ ἦν

[d] Scribendum τὸ δὲ εἰ καὶ ὑπὸ Ὀρέστου, ἄδηλον εἶναι κ. τ. λ. Verba autem οὐκ εἰδέναι significant *non memorare:* vid. ad α'. 300. Hoc igitur volebat Aristarchus: Homerum de parricidio ipso Orestis disertis verbis nihil dicere; sicut etiam in loco λ'. 326. Eriphyles scelus quidem memoret, sed quod manu filii Alcmæonis perierit, hoc quidem sileat. Add. schol. 310: BUTTM.

[e] Referri videtur hoc ad mentionem alterius lectionis ἂψ ἀπὸ Φ. BUTTM.

[f] De Achille Il. ι'. 193. et bis præterea; tum Od. π'. 12. Ταφὼν δ' ἀνόρουσε συβώτης. De Ulysse nusquam. BUTTM.

μητρός τε στυγερῆς καὶ ἀνάλκιδος Αἰγίσθοιο·
αὐτῆμαρ δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
πολλὰ κτήματ' ἄγων, ὅσα οἱ νέες ἄχθος ἄειραν.
καὶ σὺ, φίλος, μὴ δηθὰ δόμων ἄπο τῆλ' ἀλάλησο,
κτήματά τε προλιπὼν, ἄνδρας τ' ἐν σοῖσι δόμοισιν
οὕτω ὑπερφιάλους· μή τοι κατὰ πάντα φάγωσι
κτήματα δασσάμενοι, σὺ δὲ τηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς.
ἀλλ' ἐς μὲν Μενέλαον ἐγὼ κέλομαι καὶ ἄνωγα
ἐλθεῖν· κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν
ἐκ τῶν ἀνθρώπων, ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ
ἐλθέμεν, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι

311. Ϝοι. ΜενέλαϜος. 312. Ϝοι. 315. τοι] τι H. δὴ V. 316. τηΰσίην] τ' ἠυσίην V. 317. ΜενέλαϜον. 319. Ϝέλποιτο.

τοῖς παλαιοῖς τινὸς τελευτήσαντος λαμπράν τινα εὐωχίαν ἑτοιμάζειν ἐπ' αὐτῷ, ὅπερ καὶ τάφος παρ' ἐκείνοις ἐκέκλητο. E. 310. Μητρός τε στυγερῆς] Φείδεται διὰ τούτων τοῦ Ὀρέστου. τὸ μὲν γὰρ εὐφημότερον εἶπεν ὅτι ἔθαψε τὴν μητέρα, τὸν δὲ θάνατον παρεσιώπησεν. E. Q. Vulg. 311. Βοήν] Μάχην. ἔνθα γὰρ μάχη ἐκεῖ καὶ βοή. E. 313. Καὶ σὺ φίλος] Οὗτος ὁ τόπος ἀνέπεισε Ζηνόδοτον ἐν τοῖς περὶ τῆς ἀποδημίας Τηλεμάχου[g] διόλου τὴν Κρήτην ἔναντι τῆς Σπάρτης ποιεῖν. οἴεται γὰρ ἐκ τούτων τῶν λόγων κατὰ τὸ σιωπώμενον ἀκηκοέναι τὸν Νέστορα παρὰ τοῦ Τηλεμάχου ὅτι καὶ ἀλλαχόσε περὶ τοῦ πατρὸς πευσόμενος παρεσκεύαστο πλεῖν. διὸ καὶ ἐν τῇ α' ῥαψωδίᾳ (93.) ἔγραψε, Πέμψω δ' ἐς Κρήτην τε καὶ ἐς Πύλον ἠμαθόεντα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἀλλαχοῦ, Πρῶτα μὲν ἐς Πύλον ἐλθὲ κἀκεῖθεν (Harl. κεῖθεν) ἐς Κρήτην παρ' Ἰδομενῆα ἄνακτα, Ὃς γὰρ δεύτατός ἐστιν (sic) Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων (α'. 284.). Q. Harl[h]. Ἄπο τῆλ' ἀλάλησο] Ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. Q. 316. Τηΰσίην] Ἀπὸ τοῦ τυδεύω (δεύω em. Mai.), τὸ βρέχω, δευσίη, καὶ τροπῇ τοῦ δ εἰς τ, καὶ διαλύσει τοῦ ευ τεϋσίη, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, τηΰσίην. E. Ἐμοὶ οὕτω δοκεῖ, σὺ δ' ἐτηΰσίην ὁδὸν ἔλθῃς. Pal. Ἀντεστραμμένως γὰρ πάνυ ἔπραττε βραδύνων ὁ Τηλέμαχος. ὁ μὲν γὰρ ἔκδοτον κατέλιπε τὸν ἀδελφὸν τοῖς ἐχθροῖς, ἧκε δὲ μετὰ χρημάτων· ὁ δὲ ἐπὶ μὲν τῇ μητρὶ ἐθάρρει, ἐκινδύνευε δὲ τὰ ὑπάρχοντα ἀπολέσαι ὑποχείρια τοῖς ἐχθροῖς ἀφείς. Q. 317. Κέλομαι καὶ ἄνωγα] Σημείωσαι ὅτι τὸ κέλομαι καὶ τὸ ἄνωγα λαμβάνονται ἐπὶ τοῦ παραινεῖν καὶ συμβουλεύειν. E. Ἀλλ' ἐς Μενέλαον] Εἰώθασιν οἱ πολλοὶ ὅταν μηδὲν ἔχωσιν ὠφελῆσαι, καὶ παρὰ ἄλλων μαθεῖν κωλύειν. ὁ δὲ Νέστωρ οὐ τοιοῦτος. δεῖ γὰρ τὸν συνετὸν ἄλλοις ἄλλων μαθημάτων παραχωρεῖν. Q. 319. Ὅθεν οὐκ ἔλποιτό γε θυμῷ] Ὅθεν οὐκ ἄν τις προσδοκήσῃ σωθῆναι, ἔκ τινος δηλονότι, ὅντινα πρῶτον ἀποσφήλωσιν ἄελλαι. Q. 320. Ἀποσφήλωσιν] Ἀποσφαλῶσι (del. hæc vox). ἀποσφαλῆναι καὶ ἀποκρουσθῆναι ποιήσουσιν ἐν

[g] Cave post hoc nomen incidas, et ita cum Maio labaris, qui libros quosdam Zenodoti de Telemachi peregrinatione hic citari putabat. BUTTM.

[h] Vide supra ad α'. 93. ad quem locum Porsonus hoc scholium protulit, simulque monuit, huic Zenodoti sententiæ adversari scholiasten ad β'. 359. et δ'. 702. ubi vide. BUTTM.

ἐς πέλαγος μέγα τοῖον· ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοὶ
αὐτόετες οἰχνεῦσιν, ἐπεὶ μέγα τε, δεινόν τε.
ἀλλ' ἴθι νῦν σὺν νηΐ τε σῇ καὶ σοῖς ἑτάροισιν·
εἰ δ' ἐθέλεις πεζὸς, πάρα τοι δίφρος τε καὶ ἵπποι,
πὰρ δέ τοι υἷες ἐμοὶ, οἵ τοι πομπῆες ἔσονται
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος.
λίσσεσθαι δέ μιν αὐτὸν, ἵνα νημερτὲς ἐνίσπῃ·
ψεῦδος δ' οὐκ ἐρέει· μάλα γὰρ πεπνυμένος ἐστίν.
 Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.
τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
 Ὦ γέρον, ἦτοι ταῦτα κατὰ μοῖραν κατέλεξας·
ἀλλ' ἄγε, τάμνετε μὲν γλώσσας, κεράασθε δὲ οἶνον,

322. αὐτόϝετες. 324. ἐθέλεις] ἐθέλοις V. 325. πομπῆες ἔσονται] πομπῆϊ ἕπονται V. 326. δῖϝαν. Μενέλαϝος. 328. ϝερέει. 330. μετέϝειπε. 332. ϝοῖνον.

αὐτῷ τῷ ἔτει. E. 321. Ὅθεν τέ περ οὐδ' οἰωνοί] Ὑπερβολικῶς τοῦτό φησιν. Q. 322. Αὐτόετες] Δι' ὅλου τοῦ ἔτους διὰ τὸ πολὺ τὴν ὁδοιπορίαν ἀναβαλλόμενοι. E. 323. Ἀλλ' ἴθι νῦν[i]] Τῇ ταχύτητι τοῦ ζώου πρόσεστι καὶ μῆκος χρόνου ὑπὲρ τοῦ ἐμφῆναι τὸ διάστημα. τὸ δὲ ὅλον ἐν ὑπερβολῇ, ὅτι καὶ ἀκμὴν ξενικὰ ταῦτα τὰ χωρία τοῖς Ἕλλησιν. Q. 324. Πάρα τοι δίφρος τε] Δίφρος λέγεται παρὰ τὸ δύο φέρειν, ὧν ὁ ἕτερος παραβάτης ὁ δὲ ἕτερος ἡνίοχος, τραπέντος τοῦ υ εἰς ι. Παρὰ δ' Αἰγυπτίοις τρεῖς ἵσταντο, διὸ καὶ τριστάται[k] ἐλέγοντο. E. 325. Ἔσονται] Γράφεται καὶ, ἕπονται. B.

327. Αὐτόν] Ἀρίσταρχος, αὐτός. Harl. 332. Τάμνετε μὲν γλώσσας] Ἔθος ἦν τρεπομένοις πρὸς τὸ καθεύδειν τῶν ἱερείων τὰς γλώσσας ἀποτέμνειν καὶ καίειν τοῖς θεοῖς τοὺς λόγους (scr. τοῖς[l] λόγου) ἐπιμελομένοις. διὸ καὶ ἐπὶ μόνης τῆς Νέστορος θυσίας εἴρηται τὸ ἔθος. εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν, σύντεμε (scr. συντέμετε) τοὺς λόγους. λέγεται δὲ Ἀττικὸν εἶναι τὸ ἔθος λαβόντων τὴν ἀρχὴν ἐντεῦθεν[m]. Vulg. Ἀπορία. Διατί τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας; Λύσις. Οἱ μὲν ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα. οἱ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμποσίοις λεχθέντα τηρεῖν. ὅθεν καὶ παροιμία, Μισῶ

[i] Falsum lemma. Scholium pertinet ad vs. præc. BUTTM.

[k] Vid. Intpp. ad Hesych. in v. BUTTM.

[l] Verba τοῖς λόγου ἐπιμελομένοις non ad deos pertinere, sed cohærere Ἔθος ἦν τοῖς λόγου ἐπιμελομένοις, certissimum est tum ex sententia, tum ex eo quod sequitur, διὸ καὶ etc.: ut sane melius, quamvis vel sic non optime, struerentur sic verba: Ἔθος ἦν τοῖς λ. ἐπιμελομένοις, τρεπομένοις—. Deinde ex corrupto σύντεμε quam facile rectum fit συνέτεμε, sic non συντέμετε scribendum esse, monstrat quod præcedit εὔηθες γὰρ τὸ λέγειν. Erant qui sic *dicerent:* συνέτεμε (ὁ Νέστωρ) τοὺς λόγους. Quodsi referre voluisset scholiastes, quam absurde imperativam sententiam τάμνετε γλώσσας quidam *exponerent*, alio verbo hoc dixisset quam λέγειν: quin istos ipsos puto dicturos fuisse συντέμνετε. Postremum, ἐντεῦθεν est *hinc, ex hoc ritu Nestoris*. Heinrich. Harum observationum duabus prioribus facile accedo; tertia disceptationis ansam porrigit, quam tamen arripere nil attinet. BUTTM.

[m] H. e. a Nestore, e cujus prosapia Codridæ. BUTTM.

ὄφρα Ποσειδάωνι καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
σπείσαντες κοίτοιο μεδώμεθα· τοῖο γὰρ ὥρη.
ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον· οὐδὲ ἔοικε
δηθὰ θεῶν ἐν δαιτὶ θαασσέμεν, ἀλλὰ νέεσθαι.
Ἦ ῥα Διὸς θυγάτηρ, τοὶ δ' ἔκλυον αὐδησάσης.
τοῖσι δὲ κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,

334. τοῖο] τοία H. Primo circumflexum posuerat, sed delevit, rectè si voluit τοία scribere, ut cum ὥρη conveniret, quod metrum corrumpit. PORS. 335. ϝέϝοικε. 336. θαασσέμεν] θάσσεμεν H.

μνήμονα συμπόταν [n]. B. Ἵνα ἄλαλος φανῇ ὁ Τηλέμαχος τῷ Μενελάῳ. Ἔθος ἦν τοῖς Ἕλλησι τὰς γλώσσας τῶν ἱερείων ἀποτέμνειν καὶ καίειν τοῖς θεοῖς αὐτῶν. E. Ἄλλως. Τετραχῶς λέγεται. τὰς γλώσσας γὰρ τῷ Ἑρμῇ ἀνετίθουν ὡς ἐφόρῳ τοῦ λόγου· καὶ ὅταν ἔμελλον κοιμηθῆναι ἔθυον γλώσσας δεικνύντες ὅτι τῆς ἡμέρας παρελθούσης οὐ χρὴ ἔτι λαλεῖν ἀλλὰ καιρὸν ποιεῖσθαι ὕπνου μετὰ τὸ δειπνῆσαι τὴν νύκτα, καὶ ὅτι τὰ ἐν συμποσίῳ ᾀδόμενα οὐ χρὴ τῇ ἐπαύριον ἐν τῷ μεμνῆσθαι ἐκείνων λέγειν πρὸς ἄλλους ἀλλὰ σιωπᾶν ταῦτα. διὸ καί τις σοφὸς, Μισῶ μνάμονα συμπότην. καὶ ὅτι τὰ μυστικὰ καὶ θεοῖς ἁρμόζοντα οὐ χρὴ πρὸς τοὺς ἀμυήτους καὶ ἰδιώτας λέγειν ἀνθρώπους. καὶ ὅτι τὸ κάλλιστον τοῦ ἱερείου ἡ γλῶσσα, τὸ δὲ κάλλιστον τοῖς θεοῖς ἀνετίθουν. διὸ καί τις εἶπε πρός τινα σοφὸν, τί κρεῖττον ἐκ τῶν μερῶν ὅλων τοῦ ἱερείου; ὁ δὲ εἶπεν, ἡ γλῶσσα. καὶ αὖθις, τί χεῖρον; καὶ ἔφη πάλιν τὴν γλῶσσαν. ὡς ποτὲ μὲν ὕμνοις θείοις καὶ ἀγαθοῖς λόγοις χρωμένην, ποτὲ δὲ βλασφήμοις καὶ ὕβρεσι καὶ λοιδορίαις. E. Cf. schol. Q. ad 341. Ἄλλως. Ἀλληγορικῶς, τάμνετε, ἀντὶ τοῦ παιδεύετε τὰς γλώσσας ὥστε μὴ κακολογεῖν. ἢ παραθήγετε εἰς τὸ τοὺς θεοὺς ὑμνεῖν. πρὸ γὰρ τοῦ κοιμηθῆναι δεῖ ψάλλειν. Ἀντίπατρος δὲ ὅτι χρῆν αὐτὴν ἔφη πείθεσθαι πρὸς μῆτιν ἰόντας [o]. Πορφύριος δὲ, ὡς ἐπὶ μαρτύρων τῶν θεῶν διελέγοντο· ὥσπερ κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων ἔσπενδον ὀπτευόμενοι (scr. ὀττ. hic et mox) τὰς ἀκοὰς τῶν θεῶν, οὕτω καὶ τὰς γλώσσας ἔβαλλον ὀπτευόμενοι τὰ ῥηθέντα πρὸς θεούς. οἱ δὲ ὅτι τοῖς χθονίοις τὰς γλώσσας ἀπήρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ αὐτῶν διὰ τούτων ἐκκαθαίροντες. E. Cf. schol. Q. ad 341. 334. Κοίτοιο] Ἀρσενικῶς εἶπε τὴν κοίτην. Q. 335. Ἤδη γὰρ φάος οἴχεθ' ὑπὸ ζόφον] Ἡρωϊκὸν [p] πρόσωπόν ἐστι τὸ λέγον. ὁ δὲ ποιητὴς εἰς ὠκεανὸν τὴν δύσιν καὶ ἐξ ὠκεανοῦ τὴν ἀνατολήν φησι γενέσθαι. Q. Ζηνόδοτος, ᾤχετο. Harl. 336. Οὐδὲ ἔοικε δ. θ. ε. δ. θαασσέμεν] Τοῖς γὰρ ἐπουρανίοις θεοῖς μεθ' ἡμέραν θύειν καλόν. διόπερ καὶ τὰς δειλινὰς θυσίας οἱ μάντεις παραιτοῦνται, ἡλίου δ' ἀνίσχοντος ἐπιτελοῦσιν. Q. Ἐν μὲν τοῖς ἑορταῖς καὶ παννυχίζειν εἴθιστο, ἐν δὲ θυσίαις οὐχ ἁρμόττον ἐδόκει ἐπιδιατρίβειν νύκτωρ πίνοντας μή τι κατὰ τοῦ πότου προκόπτοντος συμβαίη ἄτοπον. Q. Νέεσθαι] Εἰς ὕπνον, ἢ εἰς τὸ θῦσαι. E. 337. Ἔκλυον] Ὑπήκουσαν. κλύειν γὰρ τὸ ἁπλῶς ἀκούειν καὶ τὸ ὑπακούειν. E. Ἡ ἐκ καὶ ἡ εἰς ἐπὶ ἀψύχου, εἰς πόλιν καὶ ἐκ πόλεως· ἡ δὲ ἀπό καὶ ἡ πρός ἐπὶ ἐμψύχου· ἡ δὲ παρά δηλοῖ καὶ τὴν πρός καὶ

[n] Plut. Conviv. Disp. 1. init. Lucian. Lapith. 3. Erasm. I. 7. 1. BUTTM.
[o] An αὐτῇ—φείδεσθαι πρὸς κοίτην i.? Vid. ad 341. BUTTM.
[p] Vide exemplis hoc probantem scholiasten ad μ'. 3. BUTTM.

κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενοι δεπάεσσι·
γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον, ἀνιστάμενοι δ' ἐπέλειβον.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
δὴ τότ' Ἀθηναίη καὶ Τηλέμαχος θεοειδὴς
ἄμφω ἱέσθην κοίλην ἐπὶ νῆα νέεσθαι.
Νέστωρ δ' αὖ κατέρυκε καθαπτόμενος ἐπέεσσι·
Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
ὡς ὑμεῖς παρ' ἐμεῖο θοὴν ἐπὶ νῆα κίοιτε,
ὥστε τευ ἢ παρὰ πάμπαν ἀνείμονος, ἠὲ πενιχροῦ,
ᾧ οὔτε χλαῖναι καὶ ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ,
οὔτ' αὐτῷ μαλακῶς, οὔτε ξείνοισιν, ἐνεύδειν.
αὐτὰρ ἐμοὶ πάρα μὲν χλαῖναι καὶ ῥήγεα καλά.

343. θεοϝειδής. 344. ϝιέσθην. 345. ϝεπέεσσιν. 348. ἀϝείμονος. 349. ϝοίκῳ. 351. ῥήγεα καλά] ῥήγεα πόλλ' ἐνὶ οἴκῳ H.

τὴν ἀπό. E. 341. Γλώσσας δ' ἐν πυρὶ βάλλον] Ἐζήτησαν διατί τοῖς θεοῖς ἀπένεμον τὰς γλώσσας; Οἱ μὲν ἐνόμισαν ὧν ἔστι Λεάνδρου ἢ Ἀρκτιάδης[q] κατὰ πατρῷον ἔθος Ἰώνων. ἔστι γὰρ πάτριον ἔθος Ἰώνων. Ἀπίων δὲ ὅτι κράτιστον τῶν μελῶν ἡ γλῶσσα, τὰ δὲ κράτιστα τοῖς θεοῖς ἀπένεμον. Οἱ δὲ ὅτι δεῖ παύειν αὐτὴν εἰς κοίτην ἰόντας· ὅθεν καὶ τῷ Ἑρμῇ Πυμάτῳ σπένδεσκον (ή. 138.). οἱ δὲ ὅτι δεῖ τὰ ἐν συμποσίοις λεχθέντα τηρεῖν ἐχεμυθοῦντας· ὅθεν καὶ παροιμία, Μισῶ μνήμονα συμπόταν ἢ ὅτι τὰ ῥηθέντα τοῖς θεοῖς ἀνετίθεσαν· ὡς ἐπὶ μαρτύρων γὰρ θεῶν διελέγοντο. ἀμέλει καὶ κατὰ τὸ οὖς τῶν ἐκπωμάτων ἔσπενδον τὴν ἀκοὴν τῶν θεῶν οἰωνιζόμενοι· οἱ δὲ διὰ τὸ καίειν τὰς γλώσσας ἐδόκουν αὐτὰς καθαίρειν τῶν βλασφημιῶν. οὕτω καὶ τὰς γλώσσας ὀπτευόμενοι (scr. ὀπτ.) τὰ ῥηθέντα εἰρῆσθαι πρὸς θεούς. καὶ γὰρ τοῖς χθονίοις θεοῖς ταύτας ἀπήρχοντο, τοὺς βλασφήμους λόγους καὶ τὰς λοιδορίας ἐξ ἑαυτῶν διὰ τούτων ἐκκαθαίροντες. Q.[r]. 345. Καθαπτόμενος] Παρακαλῶν, φιλοφρονούμενος. σημείωσαι τὸ καθαπτόμενος ἐπὶ καλοῦ. E. 346. Ζεὺς τόγ' ἀλεξήσειε] Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ ὡς πενιχροῦ ἢ ἀνελευθέρου. Vulg. Τὸ ὑμᾶς χωρισθῆναι ἀπ' ἐμοῦ. ἰδίως δὲ πέφρακε. βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ἀλεξῆσαι ὅτι (f. ὁ Ζεὺς) τὸ ἐπὶ νεὼς αὐλισθῆναι ἐᾶσαι ὑμᾶς. Q. 347. Παρ' ἐμεῖο] Λείπει τὸ ἐαθέντες. B. 348. Ἀνείμονος ἠὲ πενιχροῦ] Ἄλλο πενιχροῦ καὶ ἄλλο ἀνείμονος. πενιχροῦ μὲν, τοῦ εὐτελῆ τινὰ ἔχοντος· ἀνείμονος δὲ τοῦ κἂν ἱματίων ἀποροῦντος. E. Πενιχροῦ] Ὥστε παρά τινος πτωχοῦ, ἵνα εἰαθῆτε ἀπελθεῖν ἐπὶ τὴν νῆα. B. 349. Ῥήγεα] Τὰ βεβαμμένα ἱμάτια καὶ περιβόλαια. ῥῆξαι γὰρ οἱ παλαιοὶ τὸ βά-

[q] Sic. Unde facere Λέανδρος ὁ Ἀρκτιάδης proclive quidem si aliquod scriptoris ita nominati indicium accedat. Nunc vide an huc faciat Leander vel Leandrius Milesius, de quo vid. Voss. BUTTM.

[r] Conferatur totum hoc scholium cum scholiis cod. E. ad 332. Nam repræsentare utraque satius erat, quam minutas varietates vel adnotare vel silere. BUTTM.

οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρὸς Ὀδυσσῆος φίλος υἱὸς
νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν καταλέξεται, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
ζώω· ἔπειτα δὲ παῖδες ἐνὶ μεγάροισι λίπωνται,
ξείνους ξεινίζειν, ὅστις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εὖ δὴ ταῦτά γ' ἔφησθα, γέρον φίλε· σοὶ δὲ ἔοικε
Τηλέμαχον πείθεσθαι, ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
ἀλλ' οὗτος μὲν νῦν σοι ἅμ' ἕψεται, ὄφρα κεν εὕδῃ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν
εἶμ', ἵνα θαρσύνω θ' ἑτάρους, εἴπω τε ἕκαστα·
οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
οἱ δ' ἄλλοι φιλότητι νεώτεροι ἄνδρες ἕπονται
πάντες ὁμηλικίῃ μεγαθύμου Τηλεμάχοιο.
ἔνθα κε λεξαίμην κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ
νῦν· ἀτὰρ ἠῶθεν μετὰ Καύκωνας μεγαθύμους

354. λίπωνται] λίπονται H. 355. ξεινίζειν] ξενίζειν H. 356. προσέFειπε. 357. FέFοικε. 361. ἑτάρους] ἑτέρους sed post rasuram H. ib. τε] δὲ V. ib. Fείπω. Fέκαστα.

ψαι ἔλεγον. E. Q. Vulg. Cf. ad ζ'. 38. et Schneid. v. ῥῆγος. 352. Οὔ θην δὴ τοῦδ' ἀνδρός] Δεικτικῶς τὸ τοῦδε· ὁ φίλος τοῦδε, ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ· ἢ ἀναφορικῶς τὸ τοῦδε ἐπὶ Ὀδυσσέως ἀκουστέον. Q. Ἤτοι ἀναφορικῶς, τοῦ Ὀδυσσέως, ἢ τοῦδε ἀνδρὸς, δεικτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ. Vulg. 353. Νηὸς ἐπ' ἰκριόφιν] Ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων καὶ σανιδωμάτων τῆς νεώς. Vulg. B. Ἰκρίον, λέγεται ὁ ἱστός[s]. λέγεται ἰκρία καὶ τὰ κεκυρτωμένα ξύλα ἐν τοῖς πλευροῖς ὄντα τοῦ πλοίου ἐν οἷς προσήλωνται αἱ σανίδες. ἰκρία λέγεται καὶ τὰ κατεστρωμένα σανίδια ἐν τῷ σανδαλίῳ οἷά εἰσι τὰ τῶν ἰχθυβόλων. ἐπίκριον δὲ λέγεται τὸ κεράτιον ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τῷ ἰκρίῳ ἤγουν τῷ ἱστῷ εἶναι. E. 360. Ἐγὼ δ' ἐπὶ νῆα μέλαιναν εἶμι] Οἰκονομικῶς γὰρ ὁ ποιητὴς, ὅτι οὐκ ἦν πιθανὸν οὐδὲ εὐσεβὲς διόλου παρεῖναι τὴν Ἀθηνᾶν τῷ Τηλεμάχῳ· ἀλλ' οὐδὲ πρὸς Μενέλαον ἐλθεῖν εὐπρεπὲς παρθένων θυομένων[t]. Ἵνα δὲ μὴ ἐπιζητῶμεν ποῦ ὁ Μέντωρ, ἐπάγει, ἀτὰρ ἠῶθέν γε μετὰ Καύκωνας. Q. 361. Ἀλλ' ἄλλοι] Γρ. καὶ, οἱ δ' ἄλλοι. Pal. 362. Οἶοσι] Ἀντὶ τοῦ οἶος. τὸ δὲ ι ἐπέκτασις[u]. B. 363. Φιλότητι] Φιλίας τρόπῳ ἕπονται τῷ Τηλεμάχῳ ἐν ὁμηλικίῃ.. B. 364. Ὁμηλικίῃ] Ἀντὶ τοῦ ὁμήλικες. Harl. 366. Μετὰ Καύκωνας] Νῦν τῶν ἐν Ἀρκαδίᾳ μέμνηται.

[s] Conf. schol. ο'. 283. BUTTM.

[t] Quid velit enarrator apparet ex scholiis ad 366. Sed ex his verbis non efficias illud nisi aut emendes ita: γαμηλίων θυομένων, aut truncata verba statuas, ut fuerit forsan εὐπρεπὲς παρθένῳ παραγενέσθαι γαμηλίων θυομένων. BUTTM.

[u] Nescio unde natum monstrum hoc lectionis, nisi est corruptum e scholio ad vocem τοῖσι (οἶος γὰρ μετὰ τοῖσι); quod ipsum tamen mirarer. BUTTM.

εἶμ', ἔνθα χρεῖός μοι ὀφέλλεται, οὔτι νέον γε,
οὐδ' ὀλίγον· σὺ δὲ τοῦτον, ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα,
πέμψον σὺν δίφρῳ τε καὶ υἱέϊ· δὸς δέ οἱ ἵππους,
οἵ τοι ἐλαφρότατοι θείειν, καὶ κάρτος ἄριστοι.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
φήνῃ εἰδομένη· θάμβος δ' ἕλε πάντας ἰδόντας.
θαύμαζεν δ' ὁ γεραιὸς, ὅπως ἴδεν ὀφθαλμοῖσι·
Τηλεμάχου δ' ἕλε χεῖρα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ὦ φίλος, οὔ σε ἔολπα κακὸν καὶ ἄναλκιν ἔσεσθαι,
εἰ δή τοι νέῳ ὧδε θεοὶ πομπῆες ἕπονται.
οὐ μὲν γάρ τις ὅδ' ἄλλος Ὀλύμπια δώματ' ἐχόντων,

367. χρεῖος] χρειῶς primo χρεῖος ex emend. H. 369. Fοι. 370. ἐλαφρότατοι] ἐλαφρότεροι V. 372. ἰδόντας] Ἀχαιούς V. ib. Fειδομένη. πάντα Fιδόντα. 373. Fίδεν. 374. Fέπος. 375. FέFολπα.

Οὐκέτι δὲ ἡ Ἀθηνᾶ πρὸς τὸν Μενέλαον σὺν τῷ Τηλεμάχῳ ἀφικνεῖται διότι γάμοι ἐπετελοῦντο υἱοῦ καὶ θυγατρὸς Μενελάου. ἀλλοτρία δὲ τούτων ἡ Ἀθηνᾶ. E. Vulg. Παραιτεῖται τὴν εἰς Λακεδαίμονα ἄφιξιν διότι γάμους οἶδεν αὐτόσε γινομένους, ὧν ἀλλότριός ἐστιν ὁ δαίμων. Q. Ἄλλως. Μεταξὺ τῆς Ἠλείας καὶ Πύλου οἱ Καύκωνες οἰκοῦσιν ἐν τῇ Τριφυλίᾳ ἀπὸ Καύκωνος τοῦ Ἀρκάδος ὠνομασμένοι. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλοι ἐν Παφλαγονίᾳ οἱ τοῖς Τρωσὶ συμμαχίαν πέμψαντες. Καὶ Λέλεγες καὶ Καύκωνες (Il. κ'. 429.). Q. E. Πῶς ψευδῶς εἶπεν ἡ Ἀθηνᾶ; Οὐκ ἔστι τοῦτο μεμπτὸν ἀλλ' οἰκονομικόν. εἰ μὴ γὰρ οὕτω εἶπεν οὐκ ἂν ἐλάθη παρὰ τοῦ Νέστορος ὑποχωρῆσαι, καὶ οὕτως οὐδὲ ἐφάνη, τίς ἦν, εἰ μὴ ὑπεχώρησεν. ἔλεγε γὰρ ὄπισθεν ὁ Νέστωρ τῷ Τηλεμάχῳ, Εἴ σ' οὕτως φιλέει (218.)[x], τῷ Τηλεμάχῳ ὡς πατρὶ αὐτοῦ. καὶ νῦν μέλλει δεῖξαι αὐτὴ ὅτι προφανῶς αὐτῷ συνέπεται ὡς τῷ πατρί. Καὶ ἅμα ποιῆσαι θέλει πλείονα τὸν Τηλέμαχον προσφιλῆ τῷ Νέστορι. εἰ γὰρ ὡς ἄνθρωπος ὑπεχώρησεν οὐκ ἂν ταῦτα οὕτως ἐγένετο, καὶ οὐδ' αὐτῇ θυσίαν ἐποίησεν ὁ Νέστωρ. E. 367. Ἔνθα χρέος] Ὅσον γὰρ παρέρχεται ὁ καιρὸς αὐξάνει τὸ χρέος. E. Ἀρίσταρχος, χρείως. δύναται δὲ καὶ, χρεῖος. Harl. 368. Ἐπεὶ τεὸν ἵκετο δῶμα] Ζηνόδοτος, Ἐπεὶ τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνει. Harl. Q. 372. Φήνῃ εἰδομένη] Εἶδος ὀρνέου ἀετῷ ὅμοιον ὀξυπετεῖ φαιδρῷ[y] προσαρμόζοντι τῇ Ἀθηνᾷ. φαεινὸν γὰρ ὡς ἀπὸ τοῦ φαίνω γινόμενον· καὶ ἡ Ἀθηνᾶ ἤγουν ἡ φρόνησις φαεινοτάτη καὶ λαμπροτάτη ἐστίν. ὥσπερ καὶ τῷ Ἀπόλλωνι ἤτοι τῷ ἡλίῳ ἀνετέθη ὁ κύκνος διὰ τὸ μουσικὸν καὶ λαμπρὸν καὶ λευκόν. ἐνταῦθα δὲ μυθικῶς λεκτέον. E. Ἕλε πάντας Ἀχαιούς] Ἀχαιοὺς, ἤτοι τοὺς Πυλίους, οὐ τὸν Νέστορα. οἱ μὲν γὰρ Πύλιοι ἐξεπλάγησαν, Νέστωρ δὲ οὐ τοῦτο θαυμάζει, ἅτε δὴ πολλὰς ἐπιφανείας θεῶν ἑωρακὼς, ἀλλ' ὅτι νεωτέρῳ τῷ Τηλεμάχῳ συνηκολούθησεν Ἀθηνᾶ (E. παρείη θεός). E. Q. Πάντας ἰδόντας] Γράφε[z]. Ἀχαιούς. E. Harl. 375. Οὔτις ἔολπα] Γρ. οὔ σε ἔολπα. Pal.

[x] Deesse hic aliquid videtur. BUTTM.
[y] Nescio unde huc illata sint duo hæc verba poetica quæ hexametrum inchoant, quorumque prius lexicis etiam ignotum est. BUTTM.
[z] In Harl. γρ. quod significare solet γράφεται vel γράφει. BUTTM.

ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη Τριτογένεια,
ἥ τοι καὶ πατέρ' ἐσθλὸν ἐν Ἀργείοισιν ἐτίμα.
ἀλλὰ, ἄνασσ', ἵληθι, δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλὸν,
αὐτῷ, καὶ παίδεσσι, καὶ αἰδοίῃ παρακοίτι·
σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ.
τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
υἱάσι, καὶ γαμβροῖσιν, ἑὰ πρὸς δώματα καλά.
ἀλλ' ὅτε δώμαθ' ἵκοντο ἀγακλυτὰ τοῖο ἄνακτος,
ἑξείης ἕζοντο κατὰ κλισμούς τε θρόνους τε.
τοῖς δ' ὁ γέρων ἐλθοῦσιν ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν
οἴνου ἡδυπότοιο, τὸν ἑνδεκάτῳ ἐνιαυτῷ

378. ἀγελείη] κυδίστη W. 379. Ἀργεἱϝοισιν. 380. ϝάνασσ'. 387. ἔϝά. 388. ϝάνακτος. 391. ϝοίνου ϝηδυπότοιο.

378. Ἀλλὰ Διὸς θυγάτηρ] Στοχάζεται ἀφ' ὧν καὶ ἐν Ἰλιάδι παρηκολούθησεν. Ἀναγκαία δὲ νῦν ἡ περὶ τὸν θεὸν ἐπιφάνεια ἵνα καὶ ὅταν Ὀδυσσεὺς ἐν τῷ πρὸς Τηλέμαχον ἀναγνωρισμῷ λέγῃ, Αὐτάρ τοι τόδε ἔργον Ἀθηναίης ἀγελείης (π'. 207.), πιστεύοι ὁ νέος προκατηχημένος ὑπὸ τοῦ Νέστορος ὅτι φιλεῖ τὸν Ὀδυσσέα ἡ Ἀθηνᾶ. Q. Κυδίστη Τριτογένεια] Τριτογένεια ἡ φρόνησις, καθὸ τρίτον γένος ἤτοι καθόλου τῆς ψυχῆς, τριμερὴς γὰρ ἡ ψυχή. ἢ ἀπὸ τοῦ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι τοῖς ἐναντίοις παρέχουσα· ἢ διὰ τρία ταῦτα, διὰ τὸ εὐλογίζεσθαι, διὰ τὸ λέγειν καλῶς, καὶ διὰ τὸ πράττειν ἃ δεῖ. ἢ ὡς ἐκ τριῶν συναυξηθεῖσα, βροντῆς, Διὸς καὶ Τρίτωνος. ἢ ὅτι λέγεται ἡ τριτὼ κεφαλὴ κατ' ἐγχώριον διάλεκτον ὡς ἐκ τριτοῦς ἤτοι κεφαλῆς τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα. E. Ἀγελείη] Γρ. κυδίστη. Harl. Pal. ὁ δὲ Ζηνόδοτος, κυδέστη. Harl. 380. Ἵληθι] Ἀπὸ τοῦ ἵλημι. διὰ δὲ τὸ μέτρον ἐκτέταται ἡ παραλήγουσα, ὡς ἐν τῷ δίδωθι δέ μοι κλέος ἐσθλόν. ὑγιῶς οὖν Καλλίμαχος ἔκλινεν, ἵλαθι μοι φάλαρί τε πυλημάχε [a]. Q. Ζηνόδοτος, ἀλλὰ ἄνασσ' ἐλέαιρε. Harl. 382. Βοῦν ἦνιν] Ἑνὸς χρόνου. παρακολούθημα τοῦτο πᾶσι βουσὶ, βοῦν ἦνιν. Τὰ ἄλογα μέρη τῆς ψυχῆς λέγει. E. Ἦνιν] Ἐνιαύσιον. Q. 383. Ἀδμήτην] Ἐφερμηνευτικὸν καὶ διασαφητικόν. E. 390. Τοῖς δ' ὁ γέρων] Ἀπηλλάττοντο μὲν ὡς ἐπὶ κοίτην· διὰ δὲ τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θεᾶς ἐδέησεν αὐτὸν κρητῆρα στῆσαι. Q. Ἀνὰ κρητῆρα κέρασσεν] Ἤτοι ἐκ δευτέρου ἐκέρασεν. ἐκέρασε γὰρ ἤδη αὐτοῖς καὶ πρῶτον. B. 391. Ἑνδεκάτῳ

[a] Vox πυλημάχος a Stesichoro usurpata fuit in verbis ab Athenæo iv. p. 155. servatis αὐτόν τι Πυλαμάχι πρῶτον, quæ ad *Martem* referenda esse collato schol. Il. ι'. 31. docuit Lobeck. in Diss. de Product. Syllab. Videntur itaque verba supra allata esse ex hymno Callimachi aliunde quidem ignoto in Martem: cf. ejusdem Hymn. in Cererem extr. Quare pro φάλαρί τε conjicio fuisse φαλαρῖτα, quod vocabulum ad formam notissimi ὁπλίτης formaverit poeta. BUTTM.

ὤϊξεν ταμίη, καὶ ἀπὸ κρήδεμνον ἔλυσε·
τοῦ ὁ γέρων κρητῆρα κεράσσατο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀποσπένδων, κούρῃ Διὸς Αἰγιόχοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος·
τὸν δ' αὐτοῦ κοίμησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Τηλέμαχον, φίλον υἱὸν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ·
πὰρ δ' ἄρ' ἐϋμμελίην Πεισίστρατον, ὄρχαμον ἀνδρῶν,
ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος παίδων ἦν ἐν μεγάροισιν.
αὐτὸς δ' αὖτε καθεῦδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
τῷ δ' ἄλοχος δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
ἐκ δ' ἐλθὼν κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισιν,
οἵ οἱ ἔσαν προπάροιθε θυράων ὑψηλάων,

396. Ϝοῖκόνδε Ϝέκαστος. 401. 407. Ϝοι.

ἐνιαυτῷ] Ἀμφίβολον, κἂν τε δεκάτῳ, κἄν τε ἐνδεκάτῳ [b]. E. 392. Τὸ σχῆμα σεμνοπρεπές. Pal. Ὤϊξε] Τὸ ι προσγεγραμμένον· ἐξεφωνήθη δὲ καὶ τὸ ι. E. Κρήδεμνον] Τοῦ πίθου τὸ πῶμα μεταφορικῶς· λέγεται γὰρ καὶ ἐπὶ τειχῶν πόλεων. B. E. Q. 394. Ἀποσπένδων] Γράφε, ἐπισπένδων. Q. 395. Ὅσον ἤθελε θυμός] Οὐ κατὰ κόρον, ὕβρις γὰρ τοῦτο, ἀλλ' ὅσον ἤθελεν ὁ θυμὸς, ἤτοι ἤρκει αὐτοῖς. E. 396. Κακκείοντες] Κοιμηθησόμενοι· ἐνεστὼς δὲ ἀντὶ μέλλοντος· κείω γὰρ ὁ μέλλων (scr. τὸν μέλλοντα) οὐκ ἔχει, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἅμοια, καὶ χρᾶται τῷ ἐνεστῶτι ἀντὶ μέλλοντος. E. (Cod. Q. cum lemmate Οἰκόνδε ἕκαστος scholium hic habet pertinens ad 400.) 399. Ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.] Αἴθριος, ἄστεγος· καὶ αἴθουσα, ὁ ἐξ ἀέρος τόπος καὶ ὑψηλός· διὸ καὶ ἐρίδουπος λέγεται. B. Τῇ πρὸς ἥλιον τετραμμένῃ στοᾷ, παρὰ τὸ αἴθεσθαι (Vulg. παρὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐτῇ φῶς, ὅ ἐστι καίεσθαι). ἐριδούπῳ δὲ μεγάλους ἤχους ἀποτελούσῃ, ὑπὸ ἀνέμων κατακρουομένῃ καὶ ἠχούσῃ· ἢ τῇ μεγάλως ἠχούσῃ ἐάν τις ἐντὸς ταύτης φωνήσῃ. E. Q. Ὑπὸ τῇ ἐξωτάτω ἐν μεγάροις οἰκίσει. Pal. 400. 401. Οἱ ἄλλοι γυναῖκας ἔχουσι. διόπερ οὐ συνιδὼν ὁ Ζηνόδοτος τὸ φιλότεκνον (cod. Q. φιλότεχνον) τοῦ ποιητοῦ τοὺς δύο στίχους περιέγραψεν. Harl. Q. sed hic male ad 396. 401. Ὅς οἱ ἔτ' ἠΐθεος] Ἠΐθεος ὁ μὴ ἐλθὼν εἰς γάμον. λέγεται δὲ ὁ ἀπὸ τεσσαρεσκαίδεκα ἐτῶν ἄχρι τῶν ὀκτωκαίδεκα φθάσας ἠΐθεος, διὰ καὶ τοὺς θεοὺς μὴ εἰς γάμον ἔρχεσθαι· οἱ δὲ τὸ ἠΐθεος, ἀπὸ τοῦ αἴθω τὸ καίω, οἱ γὰρ νέοι αἴθονται ὑπὸ τῆς θέρμης τῆς ἐκ νεότητος. E. 402. Γρ. αὐ-

[b] Amphibolia est in his, ἐνδεκάτῳ et ἐν δεκάτῳ. BUTTM.

λευκοὶ, ἀποστίλβοντες ἀλείφατος· οἷς ἔπι μὲν πρὶν
Νηλεὺς ἵζεσκεν, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει.
Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
σκῆπτρον ἔχων· περὶ δ' υἷες ἀολλέες ἠγερέθοντο,
ἐκ θαλάμων ἐλθόντες, Ἐχέφρων τε, Στρατίος τε,
Περσεύς τ', Ἄρητός τε, καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης·
τοῖσι δ' ἔπειθ' ἕκτος Πεισίστρατος ἤλυθεν ἥρως·
πὰρ δ' ἄρα Τηλέμαχον θεοείκελον εἷσαν ἄγοντες.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Καρπαλίμως μοι, τέκνα φίλα, κρηήνατ' ἐέλδωρ,
ὄφρ' ἤτοι πρώτιστα θεῶν ἱλάσσομ' Ἀθήνην,
ἥ μοι ἐναργὴς ἦλθε θεοῦ ἐς δαῖτα θάλειαν.

411. νέστωρ δ' αὖ schol. ad θ'. 6. H. ib. Ἀχαιϝῶν. 414. Ἀρητός] Ἀῤῥητός V. 416. θεοϝείκελον. 418. τέκνα φίλα] φίλα τέκνα H. 419. ἱλάσσομ'] ἱλασσόμεθ', sed interpr. ἐξιλεώσομαι H. ἱλασώμεθ' V.

τὸς δ' ἐκάθευδε· ὁ Νέστωρ [c]. Harl. 408. Ἀλείφατος] Λείπει τὸ (ins. ὡς), ὡς ἀπὸ ἀλείμματος. (Conf. Vulg.) Ἀντίστροφον τὸ σχῆμα, ἵνα ᾖ ἐφ' οἷς. B. Ἡ εὐθεῖα τὸ ἄλειφαρ. ὡς ἀπὸ τοῦ ἐλαίου. γλισχρὸν δὲ ὂν τὸ ἔλαιον στιλπνὸν ποιεῖ τὸ χριόμενον, οἷον τὸ μάρμαρον. E. 411. Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζε] Διατί ὁ Νέστωρ βασιλεὺς ὢν, τοῖς αὐτοῦ παισὶν ἐπιτέλλει τὰ τῶν δούλων καὶ τῶν ὑπὸ χεῖρα; φασὶν οὖν ὅτι ἁπλοϊκῶς καὶ ἀκενοδόξως τότε διέκειντο καὶ οὐκ ἔχοντες ἔπαρσιν. ἀλλαχοῦ δὲ καὶ θυγατέρες τῶν τοιούτων βασιλέων μετὰ οἰκείων χειρῶν ἔπλυναν τὰ ἱμάτια. ὥστε οὐκ ἦν αὐτοῖς εἰς ἀτιμίαν τὸ οὕτω ποιεῖν διὰ τὴν ἁπλότητα. E. Οὖρος Ἀχαιῶν] Φύλαξ, ἐκ τοῦ ὅρος ὁ περιορισμός. εὐτυχία, βοήθεια, ἢ τερπνότης. E. Q. 412. Σκῆπτρον] Ἀπὸ τοῦ σκηρίπτω τὸ ἐπακουμβίζω. E. Υἷες ἀολλέες.] Εἰς τὸ εὔδαιμον τοῦ οἴκου· οὐ γὰρ ὠνητοὶ οἱ περὶ τὸν Νέστορα, ἀλλ' ὑπὸ τῶν παίδων ὑπηρετεῖται· εἰ δὲ μακαρίζομεν τοὺς ἐν ὑπηρεσίαις ἀνδραπόδων ὑπερέχοντας, ὅρα πῶς εὐδαιμονέστερος ὁ ὑπὸ τῶν υἱῶν θεραπευόμενος. Q. Ἀολλέες] Ἐκ τοῦ α, ὃ δηλοῖ τὸ ὁμοῦ, καὶ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλέες· καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ο, τοῦ ι εἰς λ· ἢ τροπῇ τοῦ ι εἰς ν, τοῦ δὲ ν εἰς λ διὰ τοῦ ἑτέρου λ. E. 416. 417. Inter hos versus in marg. Pal. insertus est hic: Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν ὁμηγερέες τε γένοντο. 418. Καρπαλίμως.] Κραιπνὸς, κραιπνάλιμος, καὶ ἐξ αὐτοῦ καρπαλίμως. E. Ἡδέως ἄγαν. εὐφραίνεται γὰρ ὁ πρεσβύτης ἐπιτάττων ἕκαστα τοῖς παισίν. Q. Ἐέλδωρ] Ἀπὸ τοῦ ἕλω τὸ προκρίνω, ἕλωρ, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ δ, ἐέλδωρ. E. 420. Θεοῦ ἐς δαῖτα] Τοῦ Ποσειδῶνος. Q. Θαλεῖαν] Τὴν ποιοῦσαν θάλλειν τὸν θύοντα καὶ χαίρειν. οὐ γὰρ μάτην θύει, ἀλλὰ ὥστε βοηθεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι

[c] Conflatum videtur hoc scholium ex var. lect. mutila in qua ἐκάθευδε pro καθεῦδε (cf. Vindob. ap. Alt.), et glossa ὁ Νέστωρ. Nisi potius plane delenda est sigla Γρ. BUTTM.

ἀλλά γ' ὁ μὲν πεδίονδ' ἐπὶ βοῦν ἴτω, ὄφρα τάχιστα
ἔλθῃσιν, ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ.
εἷς δ' ἐπὶ Τηλεμάχου μεγαθύμου νῆα μέλαιναν
πάντας ἰὼν ἑτάρους ἀγέτω, λιπέτω δὲ δύ' οἴους·
εἷς δ' αὖ χρυσοχόον Λαέρκεα δεῦρο κελέσθω
ἐλθεῖν, ὄφρα βοὸς χρυσὸν κέρασιν περιχεύῃ.
οἱ δ' ἄλλοι μένετ' αὐτοῦ ἀολλέες· εἴπατε δ' εἴσω
δμωῇσιν κατὰ δώματ' ἀγακλυτὰ δαῖτα πένεσθαι,
ἕδρας τε, ξύλα τ' ἀμφὶ, καὶ ἀγλαὸν οἰσέμεν ὕδωρ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐποίπνυον· ἦλθε μὲν ἂρ βοῦς
ἐκ πεδίου, ἦλθον δὲ θοῆς παρὰ νηὸς ἐίσης
Τηλεμάχου ἕταροι μεγαλήτορος· ἦλθε δὲ χαλκεὺς,
ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων χαλκήϊα, πείρατα τέχνης,
ἄκμονά τε, σφύραν τ', εὐποίητόν τε πυράγρην,
οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο· ἦλθε δ' Ἀθήνη,
ἱρῶν ἀντιόωσα· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ
χρυσὸν ἔδωχ'· ὁ δ' ἔπειτα βοὸς κέρασιν περιχεῦεν
ἀσκήσας, ἵν' ἄγαλμα θεὰ κεχάροιτο ἰδοῦσα.

424. δὲ omittit H. 425. ΛαϝέρκεαϜ. 427. Ϝείπατε. 429. Scriptus erat post 441. sed postea in marg. repositus H. 431. ἐϜίσης. 435. Ϝεργάζετο. 438. κεχάροιτο a m. pr. κεχαροίατο ex emend. H. κεχαροίατ' V. ib. Ϝιδοῦσα.

παρὰ τοῦ ᾧ θύει. E. 422. Ἔλθῃσιν ἐπιβουκόλος ἀνήρ] Ἐπὶ τούτῳ, ἤτοι σὺν τῷ ἀποστελλομένῳ. τὸ γὰρ ἐλαύνειν οὐκ ἐπὶ βασιλεῖ ἁρμόζει. διὸ πρόσκειται τὸ Ἐλάσῃ δὲ βοῶν ἐπιβουκόλος ἀνήρ. E. Q. 424. Πάντας ἰὼν ἑτάρους] Ἑλληνικωτέρως, ἵνα κἀκεῖνοι τῶν ἱερῶν μετασχῶσι. Q. 425. Χρυσοχόον Λαέρκεα] Τινὲς τὸ λαέρκεα φασὶν ὄνομα κύριον, τινὲς δὲ ἐπίθετον παρὰ τὸ ἐπαρκεῖν τοῖς λαοῖς. E. 427. Εἴπατε δ' εἴσω] Ἀριστοφάνης τὸ εἴπατε δ' εἴσω ἀντὶ τοῦ εἰσαγγείλατε. Q. 430. Ἐποίπνυον] Μετὰ σπουδῆς ἦρχον (scr. ἤρχοντο)· πονύω ποπνύω, καὶ ποιπνύω. E. 431. Νηὸς ἐίσης] Ἰσοτοίχου, ἰσοπλεύρου, οὐχ ἑτεροῤῥεποῦς. E. 432. Ἦλθε δὲ χαλκεύς] Ἤτοι χρυσοχόος. τοῦτο δ' εἴρηκεν, ὅτι τοῖς αὐτοῖς χρῆται ἐργαλείοις ὅ,τε χαλκεύς τε καὶ ὁ χρυσοχόος. E. Ὁ χρυσοχόος· ἀπὸ γὰρ τοῦ πρώτου φανέντος μετάλλου πάντας τοὺς δημιουργοὺς οὕτως ἐκάλουν, ὡς καὶ τὸν Ἥφαιστον, Ὃν ἄρα χαλκεὺς Ἥφαιστος ἐποίησεν (Il. ό. 309.). Q. 433. Ὅπλ' ἐν χερσὶν ἔχων] Οὐδὲν γὰρ ὄφελος ἐπίστασθαι μὲν, μὴ ἔχειν δ' ἐργαλεῖα. Q. Ἔργα (sic pro ὅπλα)] Τὰ ἐργαλεῖα. Vulg. ed. ant. 435. Οἷσίν τε χρυσὸν εἰργάζετο] Τίνα δὲ ἦν ταῦτα; δηλονότι οἷς ἐχώνευον. Q. Ἤτοι τοῖς προειρημένοις, ἄκμονι, σφύρᾳ, πυράγρᾳ· ἢ καὶ οἷς τὸν χρυσὸν εἰργάζετο. Q. 438. Ἵν' ἄγαλμα θεά] Ἡμεῖς μὲν ἄγαλμα τὸ ξόανον, Ὅμηρος δὲ πᾶν δῶρον ὃ βλέπει τις καὶ χαίρει καὶ ἐφ' ᾧ ἀγάλλεται, ἄγαλμά φησιν.

βοῦν δ' ἀγέτην κεράων Στρατίος καὶ δῖος Ἐχέφρων·
χέρνιβα δέ σφ' Ἄρητος ἐν ἀνθεμόεντι λέβητι
ἤλυθεν ἐκ θαλάμοιο φέρων· ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλὰς
ἐν κανέῳ· πέλεκυν δὲ μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
ὀξὺν ἔχων ἐν χειρὶ παρίστατο, βοῦν ἐπικόψων.
Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε· γέρων δ' ἱππηλάτα Νέστωρ

439. δῖϝος. 444. ἀμνίον] αἵμνιον legit Apollodorus, δάμνιον Nicander et Theodoridas et Porsillus Hierapytnius, qui servari vocem ait apud Hierapytnios. PORS. ex H.

E. 440. Ἀνθεμόεντι] Τῷ ἀνθηρῷ ἐν ᾧ τις ἥδεται διὰ τῆς θέας· ἢ ἀνθεμόεντι τῷ ποικίλῳ, διὰ τὰ ἐντετορνευμένα αὐτῷ ἐπιτερπῆ· ἢ ἀνθεμόεντι τῷ ἀναθεματικῷ τῷ ὡς ἀνάθημα κειμένῳ. E. Q. Λέβητι] Λέβης γὰρ ὁ ξέστης ἀφ' οὗ λείβεται τὸ ὕδωρ· λέγεται καὶ τὸ χέρνιβον εἰς ὃ λείβεται τὸ ὕδωρ. E. Λέβης μὲν νῦν τὸ καθ' ἡμᾶς χέρνιβον· πρόχοος δὲ ἐξ οὗ ἐπιχεῖται τὸ ὕδωρ, ὃ νῦν χέρνιβα προσαγορεύει, ἵνα νοῶμεν ἐν τῷ λέβητι κεῖσθαι τὸν πρόχοον, οὐκ αὐτὸ τὸ ὕδωρ. Q. 441. Ἑτέρῃ δ' ἔχεν οὐλάς] Οὐλαὶ καὶ οὐλοχύται τὸ αὐτό. λέγονται δὲ τὰ προθύματα· ἐμίγνυον γὰρ κριθὰς καὶ ἅλατα χυτῷ ἢ ὕδατι ἢ οἴνῳ, καὶ ἔθυον αὐτὰ πρὸ τοῦ ἱερείου, εἶτα τὸ ἱερεῖον. τινὲς δὲ οὐλοχύτας λέγουσι τὰ ἀγγεῖα ἐν οἷς εἰσιν αἱ κριθαὶ αἵτινες οὐλαὶ ἐκαλοῦντο. κριθὰς δὲ ἐνέβαλον τοῖς θύμασι χάριν εὐφορίας καρπῶν τῶν ἐκ γῆς, ἢ πρὸς ἀνάμνησιν τῆς ἀρχαίας τροφῆς· λέγουσι γάρ, δίκην ἀγρίων ζώων καὶ ἀλόγων ἔζων τὸ παλαιὸν οἱ ἄνθρωποι, διὰ τὸ σῖτον μὴ εἶναι μήδ' ἄλλο τι οἰκεῖον τοῖς ἀνθρώποις, βοτάνας δὲ καὶ ἄκρα δένδρων ἤσθιον. εἶτα ἐφάνη ἡ κριθὴ ἐξ ἧς διεκρίθησαν καὶ διεχωρίσθησαν οἱ ἄνθρωποι τῶν ἀλόγων ζώων κατὰ τὴν τροφήν. E. Ἤτοι ἐλαιοβρόχους κριθάς. E. Vulg. 442. Μενεπτόλεμος Θρασυμήδης.] Οἰκείως τῶν μὲν ἄλλων τὰ ὀνόματα ψιλῶς ἐξήνεγκεν, ἐπὶ δὲ τοῦ Θρασυμήδους ἐπιθέτῳ κέχρηται. ὡς καὶ ἔμπροσθεν, Περσεύς τ' Ἀρητός τε καὶ ἀντίθεος Θρασυμήδης (414.). ἐστράτευται γὰρ ἤδη τῷ πατρί, καὶ τὸ ἀνδρειότατον αὐτῷ μέρος τῆς διακονίας προστέτακται. Q. 443. Χερσί] Ἑνικῶς χειρί, αἱ Ἀριστάρχου. Harl. 444. Περσεὺς δ' ἀμνίον εἶχε.] Τὸ αἱματοδόχον ἀγγεῖον. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αἷμα αἱμνίον καὶ ἀμνίον· (ins. ἢ) ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου, καὶ τοῦ μένος ἡ ψυχικὴ προθυμία, ἤτοι ἀμένιον, τὸ στερίσκον τοῦ μένους τὸ ζῶον καὶ τὸ αἷμα αὐτοῦ δεχόμενον ἤτοι τὴν ζωτικὴν δύναμιν. ἔστι δὲ τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἡ λέξις. Ἄλλοι δὲ μικρὸν μαχαιρίδιον, ὃ καὶ σφάγιον καλοῦσιν οἱ Ἀττικοί. E. Ἀγγεῖον εἰς ὃ τὸ αἷμα τοῦ ἱερείου ἐδέχοντο. Ζηνόδοτος δὲ ἐν ταῖς ἀπὸ τοῦδε γλώσσαις τίθησι τὴν λέξιν· ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα παρ' Ὁμήρῳ ἡ λέξις. Ἀμνίον τὸ ἀγγεῖον τοῦ ὑποσφάγματος, ὡς πηνίον. Κρῆτες αἵμνιον αὐτὸ φασί. Νίκανδρος δὲ καὶ Θεοδωρίδας ἀπὸ τοῦ δάμνασθαι προφέρονται ἀσυνδέτως δάμνιον. Πορσίαλος (Πόρσιλος Eust.) δὲ ὁ Ἱεραπύτνιος παρὰ Ἱεραπυτνίοις ἔτι σώζεσθαι τὴν φωνὴν αἵμνιον, δασέως μετὰ τοῦ ι κατ' ἀρχὴν προφερομένην[e] παρὰ τὸ αἷμα. καὶ Ἀπολλόδωρός[f] φησι, ὡς εἰκὸς ἦν παρὰ τῷ ποιητῇ οὕτως αὐτὸ φέρεσθαι, ὑπὸ δέ τινων περιῃρῆσθαι τὸ

[e] Per errorem formam δάμνιον Porsonus ex Harl. refert apud Hierapytnios servatam fuisse. Vid. et Eustath. BUTTM.

[f] Posuit Heynius inter fragmenta τῶν Ἐτυμολογικῶν versus finem, ex Eustathio, apud quem melius ita: ὡς εἰκὸς καὶ παρὰ τῷ ποιητῇ αὕτως αὐτὸ προφέρεσθαι (cf. not. ad α'. 58.) BUTTM.

χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο· πολλὰ δ' Ἀθήνῃ
εὔχετ' ἀπαρχόμενος, κεφαλῆς τρίχας ἐν πυρὶ βάλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
αὐτίκα Νέστορος υἱὸς, ὑπέρθυμος Θρασυμήδης,
ἤλασεν ἄγχι στάς· πέλεκυς δ' ἀπέκοψε τένοντας
αὐχενίους, λῦσεν δὲ βοὸς μένος· αἱ δ' ὀλόλυξαν
θυγατέρες τε, νυοί τε, καὶ αἰδοίη παράκοιτις
Νέστορος, Εὐρυδίκη, πρέσβα Κλυμένοιο θυγατρῶν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἀνελόντες ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης
ἔσχον· ἀτὰρ σφάξεν Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν.
τῆς δ' ἐπεὶ ἐκ μέλαν αἷμα ῥύη, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς,
αἶψ' ἄρα μιν διέχευαν· ἄφαρ δ' ἐκ μηρία τάμνον
πάντα κατὰ μοῖραν, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,

445. πολλὰ δ'] παλλάδ' H. 452. Εὐρυδίκη] εὐρυκίδη (εὐρυδίκη) H. 456. δ' omittit H.

ι. Εἰς τοῦτο δὲ πρῶτον αἷμα δεχόμενοι τοῖς βωμοῖς ἐπιχέουσιν, ἀμένιόν τι ὄν, ὅ ἐστι στερητικὸν τοῦ μένους ἤτοι τῆς ψυχῆς. Ἀττικοὶ δὲ σφάγιον αὐτὸ καλοῦσιν. Q. Cf. Vulg. et PORS. 445. Χέρνιβά τ' οὐλοχύτας τε κατήρχετο] Χερνίβων καὶ οὐλῶν πρῶτος ἦρχε. Vulg. Pal. inter lineas: Ἀντίπτωσις τῶν ὀλοχυτῶν. et in margine: ἢ ἀπὸ τῶν χερνίβων εἰς τὰς οὐλοχύτας. Τῶν χερνίβων καὶ οὐλοχυτῶν. Τὸ ἀπὸ τῶν χερνίβων περιραίνειν τῷ ἱερείῳ καὶ τὰς κριθὰς προβάλλειν κατάρχεσθαι ἐκάλουν οἱ παλαιοί. Pal. Q. E. 450. Αὐχενίους λύσε.] Αὐχενίους προσέθετο διὰ τὸ καὶ εἰς τοὺς ἀστραγάλους εἶναι τένοντας. πάντα δὲ τὰ διατεταμένα νεῦρα τένοντας καλεῖ ὁ Ὅμηρος. E. Q. Ὀλόλυξαν.] Μετὰ βοῆς ηὔξαντο· τὸν γὰρ ὀλολυγμὸν Ὅμηρος γυναικείαν εὐχὴν λέγει. E. 453. Ἀνελόντες.] Δηλοῖ τὸ ἄνω ἑλόντες. ἐκ τούτου δὲ τὸ αὖ ἐρύσαντες (Q. ἀνεῤῥύσαντες) δηλοῦται. B. Q. Ἀνίσχοντες Aristarchus. Lege ἀνέχοντες. PORS. Nisi explicavit forte illo verbo Homericum ἀνελόντες Aristarchus. Nam vix puto eum junxisse ἀνέχοντες ἔσχον. Quanquam in antiquis etiam vulg. scholl. editt. ἀνέχοντες hic pro lemmate est: ΑΝΕΧΟΝΤΕΣ. κουφίσαντες. Sed ex hac ipsa explicatione apparere puto sphalma illud esse pro ΑΝΕΛΟΝΤΕΣ. Εὐρυοδείης.] Διὰ τὸ (f. Διατί) μικρὸν μέρος τῆς γῆς φησι, ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης· οὐκ ἂν τὴν ὅλην γῆν λέγει εὐρυοδείην, ἀλλὰ τὸ κοινὸν τῆς γῆς ὄνομα μᾶλλον καὶ ἐπίθετον χαρίζει τῷ μικρῷ αὐτῆς μέρει. E. 454. Σφάξεν Πεισίστρατος.] Ὁ μὲν Θρασυμήδης μετὰ πελέκυος (sic) ἔκοψε τὰ νεῦρα καὶ τὸ ὀστοῦν, Πεισίστρατος δὲ παντελῶς ἀπέκοψε τὴν κεφαλήν. E. 455. Λίπε δ' ὀστέα θυμός] Ἡ ζωτικὴ δύναμις. ἐν τοῖς ὀστέοις ἔστι γὰρ δύναμις ζωτική. E. 456. Διέχευαν] Διέκοψαν ἢ ἀνέπτυξαν, ὅλα διεμέλισαν τὰ μηρία (an μέρη?). τῇ κνίσσῃ διπλᾶ ἐπὶ τοῖς μηρίοις θέντες. ἓν ἄνωθεν καὶ ἓν κάτωθεν, τῶν λοιπῶν μερῶν ἀπήρχοντο. B. Εἰς μέρη καὶ μέρη διέτμαγον διασχίσαντες τὴν συνέχειαν. E. 457.

δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.
καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
ὤπτων δ', ἀκροπόρους ὀβελοὺς ἐν χερσὶν ἔχοντες.
Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη,
Νέστορος ὁπλοτάτη θυγάτηρ Νηληϊάδαο.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλεν ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βῆ, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος·

459. Ϝοῖνον. 463. ἐν omittit H.

Κατὰ μοῖραν] Πρεπόντως. B. Ἐνδεχομένως. E. Κατὰ μέρη διεῖλον. Q. Κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν] Πιμελῇ τῇ τὴν κνίσσαν ἐκπεμπούσῃ· κνίσσα γὰρ ἡ ὀσμὴ τῆς πιμελῆς ἡ συνανερχομένη τῷ καπνῷ. E. 458. Ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν] Ἐπὶ τῶν βωμῶν ὠμὰ ἔθηκαν μὴ εἰς πῦρ βληθέντα. E. 460. Πεμπώβολα] Πεμπώβολα τὰ ἐκ μιᾶς λαβῆς πέντε ὀβελίσκους ἔχοντα ὡς ἡ τρίαινα τοῦ Ποσειδῶνος. B. E. Q. 462. Μίστυλλον] Ἀπὸ τοῦ μεῖον, τὸ ἔλαττον, γίνεται μιστύλλω ῥῆμα, τὸ κατὰ μικρὸν τέμνω τι· Ἐνταῦθα τὴν κατὰ λεπτὸν διατομὴν μιμεῖται ὁ ποιητὴς τῇ κατακεκομμένῃ φράσει τῶν λέξεων. B. Q. 463. Ἀκροπόρους] Ὀξεῖς. ὧν τὸ ἄκρον διὰ τῶν περωμένων[g] εὐχερῶς δίεισιν διὰ τὴν ὀξύτητα. Vulg. Τοὺς κατὰ ἄκρον πείροντας καὶ κεντῶντας. B. Q. Τοὺς ἄκρως ἢ λίαν ὀξεῖς πόρους ἔχοντας, ἢ τοὺς ἄκρως πείροντας. E. 464. Τόφρα δὲ Τηλέμαχον λοῦσεν καλὴ Πολυκάστη] Ὅτι ὑπὸ παρθένων ἔθος ἦν τοὺς ἥρωας λούεσθαι, πρὸς τὰ παρὰ τῆς Ἥβης[h]. λούει γὰρ καὶ Ἀθηνᾶ τὸν Ἄρεα ὡς παρθένος. πῶς οὖν διὰ τῶν ἀθετουμένων Ἡρακλεῖ συνοικεῖ; Q. 466. Ἔχρισε λίπ' ἐλαίῳ] Ἐχρίοντο ἐλαίῳ μετὰ τὸ λουθῆναι· διότι τὸ ἀνθρώπινον σῶμα σομφόν ἐστι καὶ ἠραιωμένον· καὶ ποτὲ μὲν ὑγραίνεται, ποτὲ δὲ ξηραίνεται ὡς τοῦ ὑγροῦ ἐξερχομένου δι' ἱδρώτων· ὑγραίνεται δὲ πάλιν ἐν τῇ θέρμῃ τοῦ λουτροῦ καὶ ἀνοίγεται· τότε δὲ ἐχρίοντο τῷ ἐλαίῳ ὡς γλισχρῷ ὄντι καὶ κωλύοντι τὸ ὑγρὸν ἐξέρχεσθαι. ἐμφράττει γὰρ τὰς ὀπὰς τὰς τοῦ σώματος, καὶ συνίστησιν αὐτό. E. 467. Ἀμφὶ δέ μιν φάρος] Ἐν τῇ λεκάνῃ ἐνεδύοντο διὰ τὸ αἰδεῖσθαι. ἢ ἀδιαφόρως εἶπεν, καὶ ἄλλως τὸ πρῶτον εἶπε δεύτερον, ὡς τὸ, Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα (Il. α'. 95.), τὸ πρῶτον εἰπὼν δεύτερον. B. E. 468. Ἐκ ῥ' ἀσαμίνθου] Ἀσάμινθος σημαίνει καὶ τὸν πτύελον, καὶ τὴν λεκάνην, καὶ τὸν λουτρὸν (f. λουτρῶνα) .περὶ οὗ νῦν λέγει. B. Ἀσαμίνθου] Ἀπὸ τοῦ

[g] Scr. τῶν πειρομένων. BUTTM.

[h] Ἥβης littera majuscula scripsi, ut sit, *ad exemplum eorum quæ facit Hebe:* nimirum Il. ε'. 905. ubi Martem illa lavat. Apparet igitur mox pro Ἀθηνᾶ legendum esse αὕτη. Deinde αἱ ἀθετούμενοι sunt aut versus aliquot aut totus locus de Hercule in inferis λ'. 601. sqq. ubi vid. Eust. et nostra schol. ad λ'. 568. 601. 604. BUTTM.

πὰρ δ' ἄρα Νέστορ' ἰὼν κατ' ἄρ' ἕζετο, ποιμένι λαῶν.
Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν κρέ' ὑπέρτερα, καὶ ἐρύσαντο,
δαίνυνθ' ἑζόμενοι· ἐπὶ δ' ἀνέρες ἐσθλοὶ ὄροντο,
οἶνον ἐνοινοχοεῦντες ἐνὶ χρυσέοις δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ·
Παῖδες ἐμοὶ, ἄγε, Τηλεμάχῳ καλλίτριχας ἵππους
ζεύξαθ' ὑφ' ἅρματ' ἄγοντες, ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
καρπαλίμως δ' ἔζευξαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
ἐν δὲ γυνὴ ταμίη σῖτον καὶ οἶνον ἔθηκεν,
ὄψα τε, οἷα ἔδουσι διοτρεφέες βασιλῆες.
ἂν δ' ἄρα Τηλέμαχος περικαλλέα βήσατο δίφρον·
πὰρ δ' ἄρα Νεστορίδης Πεισίστρατος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
ἐς δίφρον τ' ἀνέβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
ἐς πεδίον, λιπέτην δὲ Πύλου αἰπὺ πτολίεθρον.

469. λαϝῶν. 470. ϝερύσαντο. 472. οἶνον ἐνοινοχοεῦντες] Scripserat οἶνον ἐνοι sed cum huc pervenisset, ε in οι mutavit et alterum ι erasit, ut nunc hæc sit lectio, οἶνον οἰνο χοεῦντες iis sane consideranda, qui de digammo scripsere H. PORS. ib. ϝοῖνον ϝοινοχοεῦντες. 476. πρήσσησιν] πρήσσωσιν V. 479. ϝοῖνον. 484. ἄκοντε] ἀκοντε sic eadem manu et mox 494. H. ἀέκοντε V.

ἄσις ὁ ῥῦπος· ἥτις μινύθει καὶ ἀφανίζει αὐτόν. E. 469. Ποιμένα λαῶν] Γρ. ποιμένι. Pal. 470. Οἱ δ' ἐπεὶ ὤπτησαν] Καλῶς ἀπὸ πάντων τῶν μερῶν τοῦ ζώου κόπτοντες ἐκάλυπτον τὰ κεκομμένα ἐν πιμελαῖς, μιᾶς κειμένης ἄνωθεν, ἄλλης δὲ κάτωθεν· ἃ καὶ δίπτυχα ὠνόμασαν, καὶ ἔθυον αὐτὰ, ἐπεὶ οὐκ ἦν ὅλον παντελῶς θύειν διὰ τὸ καὶ αὐτοὺς μέλλειν εὐωχεῖσθαι ἐκ τοῦ θυομένου. ἔκοπτον γοῦν ἐξ ὅλων τῶν μερῶν ἵνα δοκῇ τὸ ὅλον θύεσθαι καὶ μὴ νομίζηται ἡ θυσία κολοβή. τὰ δὲ σπλάγχνα ἤσθιον δεικνύντες ὅτι ἐξ αὐτῶν ἐγκάτων ἐκ μέσης καρδίας θύουσι τὸ θῦμα τοὺς θεοὺς τιμῶντες καὶ μετὰ προαιρέσεως. E. Κρέ' ὑπέρτερα] Τὰ ὑπεράνω τῶν ἀνθράκων. B. Ἢ τὰ νωτικὰ ἢ τὰ ὑπεράνω πάντων ὡς μείζονα κείμενα· ἢ τὰ ἔξω τοῦ ἱερείου πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν τυθέντων. E. Cf. scholia ad 65. 472. Οἶνον ἐνοινοχοεῦντες] Περίφρασις ὁ τρόπος καλεῖται. Q. Οἰνοχοεῦντες (sic, non ἐνοιν.)] Κιρνῶντες. Vulg. ed. ant. 475. Παῖδες ἐμοὶ ἄγε] Σημείωσαι τὸ ἄγε πληθυντικὸν πρὸς τὸ ζεύξατε. E. 476. Ἵνα πρήσσησιν ὁδοῖο] Ἐκ μεταφορᾶς τοῦ θαλασσίου πόρου· ἐπὶ γὰρ τῆς ξηρᾶς οὐ μετέχει. ἀλλ' ἐπεὶ ὁ ἐν ξηρᾷ ὁδεύων πέρας ἔχει τῆς ὁδοῦ, διὰ τὸ πέρας τῆς ὁδοῦ φησὶ τὸ πρήσσησιν ἤτοι διέλθῃ, καὶ εἰς πέρας ἔλθῃ τῆς ὁδοῦ καὶ περατώσῃ αὐτήν. E. Ἀττικῶς, ἔξωθεν τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. B. 479. Ἐν] Γρ. ἄν. Harl. Ἔθη-

οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν ἀμφὶς ἔχοντες.
Δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
ἐς Φηρὰς δ' ἵκοντο, Διοκλῆος ποτὶ δῶμα,
υἱέος Ὀρσιλόχοιο, τὸν Ἀλφειὸς τέκε παῖδα.
ἔνθα δὲ νύκτ' ἄεσαν· ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ἵππους τ' ἐζεύγνυντ', ἀνά θ' ἅρματα ποικίλ' ἔβαινον·
ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο, καὶ αἰθούσης ἐριδούπου·
μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
ἷξον δ' ἐς πεδίον πυρηφόρον· ἔνθα δ' ἔπειτα

486. σεῖον] θεῖον H. σεῖον Callistratus et schol. ad ζ'. 83. Strabo VIII. p. 565. B. PORS. ib. ἀμφὶς] ἀμφὶ ex rasura H. 489. Ὀρσιλόχοιο] ὀρτιλόχοιο a m. pr. sed τ in σ mutatum ex emend. H. 490. ὁ δὲ τοῖς πὰρ ξείνια θῆκεν] ὁ δ' ἄρα ξηνήϊα δῶκε H. δῶκεν pro θῆκεν V. 492. τ' ἐζεύγνυντ'] τε ζεύγνυντ' H. τε ζεύγνυντ' W. 493. prorsus omittit H. uncinis includit W.

κεν] Γρ. ἔχευεν. Harl. 486. Οἱ δὲ πανημέριοι] Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος τὸ προηγούμενον ἐδήλωσεν, ὡς, Ἐπ' ἐρετμὰ Ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ (μ'. 171.), ἀντὶ τοῦ ὥδευον. Q. Σεῖον ζυγὸν] Παρεκδοχικῶς ἀπὸ τοῦ παρεπομένου τὸ προηγούμενον, ἀντὶ τοῦ ὥδευον. Vulg. Σεῖον] Ἤλαυνον, ἔθεον, συνεκδοχικῶς. E. Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγὸν] Ἀριστοφάνης γράφει, θεῖον, ἀντὶ τοῦ ἔτρεχον· εἶτα, ζυγὸν ἀμφιέχοντες. ὁ δὲ Καλλίστρατος φησὶ ὥσπερ ἐπὶ τῆς οὐριοδρομούσης νηὸς τὸ τῆς εὐπλοίας ἐμφαίνεται, δια τὸ, Τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης (λ'. 11.), οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ συνεχοῦς δρόμου τῶν ἵππων τὴν ἀδιάλειπτον ἄνυσιν τῆς ὁδοῦ σημαίνει τὸ, σεῖον ζυγόν. Q. et ex parte PORS. ex Harl. 488. Ἐς Φηράς) Φηραὶ μὲν τῆς Λακωνικῆς, Φεραὶ δὲ τῆς Θεσσαλίας, Φαιαὶ (scr. Φειαὶ) δὲ τῆς Ἤλιδος. Harl. Q. Τόπος Λακωνικῆς ἢ τῆς Μεσηνίας. E. Φηραὶ πόλις τῆς ἑλῶν (Ἠλείων em. Barn.) Μεσηνίας. οἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς. Vulg. 489. Υἱέος Ὀρτιλόχοιο] Ἐντεῦθεν Ζηνόδοτος ἐν Ἰλιάδι (ε'. 549.) ἔγραφε, Κρίθων Ὀρτίλοχός τε. ἔστι γὰρ Ὀρτίλοχος μὲν Ἀλφείου (sic, pænacute, ex utroque cod.), τούτου δὲ Διοκλῆς, Διοκλέους δὲ Κρίθων καὶ Ὀρτίλοχος (Harl. Κρήθων καὶ Ὀρσίλοχος[1].) Q. Harl. Τὸν Ἀλφεῖος τέκε] Ἀλφεῖος (sic) ὁ διερχόμενος μέσον τῆς θαλάσσης ποταμὸς Ἤλιδος καὶ ἀπερχόμενος εἰς τὴν Ἀρέθουσαν πηγὴν τῆς Σικελίας καὶ εἰσβάλλων εἰς αὐτήν. ἰᾶται δ' οὗτος τοὺς κατ' ἐγχώριον διάλεκτον ἀλφοὺς ἤτοι λελωβημένους, ἣν νόσον ἱερὰν ἡμεῖς καλοῦμεν. E. 490. Νύκτ' ἄεσαν] Συνέσταλται τὸ α· ἀλλαχοῦ δὲ, Νύκτα μὲν ἀέσαμεν (γ'. 151.). Q. Νύκτα ἔσαν] Γρ. ἄεσαν ἀντὶ τοῦ ἀνεπαύσαντο, ἐκοιμήθησαν. Cod. Vind. Ὁ δ' ἄρα ξηνήϊα δῶκε] Γρ. ὁ δὲ τοῖς, ξείνια θῆκεν. Harl. 493. Ἐκ δ' ἔλασαν προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου. Hic versus in Pal. margini tantum ab alia manu allitus est, sine signo inser-

[1] Schol. ad Il. ε'. 542. in cod. Townlei. Κρήθωνά τε Ὀρσίλοχόν τε. καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ σὺν διὰ τοῦ τ. Deinde citat ex Od. φ'. 16. Ὀρτιλόχου. In Iliade tamen σ in τ ε'. 546. 547. mutavit manus secunda ejus MS. In utroque Odysseæ loco ε'. 187. φ'. 16. per τ constanter habet Harleianus. PORS.

ἦνον ὁδόν· τοῖον γὰρ ὑπέκφερον ὠκέες ἵπποι.
δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.

497. δύσετό] δύσσετό V.

tionem jubente. 496. Ἦνον] Ἀντὶ τοῦ ἤνυον. B. Q. Γρ. ἤνουν ἀντὶ τοῦ διήρχοντο. Cod. Vind. Sed mero sphalmate natum hoc puto e glossa ἤνυον. Τοῖον] Ἀντὶ τοῦ τοίως ὅ ἐστι σφόδρα· ἤ, οὕτω γὰρ μετὰ τάχους ἔτρεχον. Q. Pal.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Δ.

Δέλτα, μάθ' ἀμφὶ πατρὸς παρ' Ἀτρεΐδα λοχώμενος υἱός.

ΟΙ δ' ἷξον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν·
πρὸς δ' ἄρα δώματ' ἔλων Μενελάου κυδαλίμοιο.

2. ΜενελάϜου.

Ὑπόθεσις. Παρὰ Μενελάῳ ξενισθεὶς σὺν Πεισιστράτῳ Τηλέμαχος ἀπαγγέλλει τὰ κατὰ τὴν Ἰθάκην ὑπὸ τῶν μνηστήρων πραττόμενα. ἔπειτα ἐξηγεῖται αὐτῷ ὁ Μενέλαος περὶ τοῦ νόστου τῶν Ἑλλήνων καὶ τῆς Πρωτέως μαντείας, δι' ἧς ἔγνω τὸν Ἀγαμέμνονος θάνατον, καὶ ὡς Ὀδυσσεὺς παρὰ Καλυψοῖ εἴη. Βουλὴ δὲ γίνεται τῶν μνηστήρων περὶ τοῦ τὸν Τηλέμαχον ἀνελεῖν. παραμυθεῖται δὲ Ἀθηνᾶ δι' ὀνείρου τὴν Πηνελόπην ἐπὶ τῇ τοῦ παιδὸς ἀποδημίᾳ δυσχεραίνουσαν, διὰ εἰδώλου ὁμοιωθεῖσα Ἰφθίμῃ τῇ τῆς Πηνελόπης ἀδελφῇ. E. Q. Pal. Vulg. 1. Οἳ δ' ἷξον] Ὁ ἷξω μέλλων εἰς ἐνεστῶτα μεταβὰς ποιεῖ παρατατικὸν ἀντὶ δευτέρου ἀορίστου, τὸ ἷξον, ἐν συστολῇ. Q. Κοίλην Λακεδαίμονα] Ἐπὶ[a] ὑψηλοτάτοις ὄρεσι περικέκλεισται. Vulg. Ποτὲ μὲν τὴν πόλιν καλεῖ Λακεδαίμονα, ποτὲ δὲ τὴν χώραν. Λακεδαίμονα, ἤτοι τὴν Σπάρτην. Q. Cf. Vulg. Κοίλην Λακεδαίμονα κητόεσσαν] Κοίλην μὲν διὰ τὸ πολλοῖς ὄρεσι περιέχεσθαι· κητόεσσαν δὲ ἢ μεγάλην ἀπὸ κήτους, ἢ μέγα κύτος ἔχουσαν. B. Q. Κοίλην, τὴν μέσην κειμένην κοίλων καὶ βαθυτάτων τόπων, ἤτοι τὴν μεγάλην. κητώεσσαν δὲ ἐκ μεταφορᾶς τοῦ κήτους. Λέγει δὲ τὴν Σπάρτην. E. Ζηνόδοτος δὲ γράφει καιτάεσσαν ἀντὶ τοῦ καλαμινθώδη. δοκεῖ δὲ Καλλίμαχος ἐντετυχηκέναι τῇ γραφῇ δι' ὧν φησιν, Ἵππους καιτάεντας ἀπ' Εὐρώταο κομίσαι (fr. 224.). Q. Harl. Κητώεσσαν] Ὤφειλεν εἶναι τὸ τω μικρὸν, ἀλλ' ἔγραψε ὥσπερ τὸ ἠθώουσα ἐκτείνει, διὰ τὸ εἶναι τὸ πρὸ αὐτῆς μακρὸν, τὸ η, καὶ τὸ τηλεθόωσα σμικρύνει διὰ τὸ εἶναι τὴν πρὸ αὐτῆς συλλαβὴν βραχεῖαν, ἤτοι τὸ λε. οὕτω κητώεις καὶ ὠτώεις καὶ κηώεις καὶ ὅσα τοιαῦτα ἐκτείνει. συστέλλει δὲ τὸ ἐρόεις, κερόεις, ἐρόεσσα, κερόεσσα, ἠερόεσσα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· τὸ μὲν διὰ τὰς πρὸ αὐτῶν συλλαβὰς, τὸ δὲ διὰ τὸ μέτρον· ἐπεί τοι γὰρ ἂν οὐκ ἦν οὕτω ἐρόεις, καὶ κερόεις· μεγάλα γὰρ ὤφειλον εἶναι. E. Ἀπορία. Διατί ὁ Τηλέμαχος εἰς Λακεδαίμονα ἐλθὼν οὐκ ἐνέτυχεν Ἰκαρίῳ; καίτοι ἄλογον ἐλθόντος μηδαμοῦ τῆς μητρὸς τῷ πατρὶ ἐντυχεῖν. ἢ οὐδαμοῦ εἴρηκεν ὡς ἐν Λακεδαίμονι ᾤκουν, ἀλλὰ μᾶλλον πλησίον νήσου τῆς Πηνελόπης αὐτῆς ἦσαν· Ἤδη γάρ ῥα πατήρ τε κασίγνητοί τε κέλονται Εὐρυμάχῳ γήμασθαι (ο'. 16.). καὶ τὸ μὲν ὀνείροις ἴσως μάρτυσι χρῆσθαι ἄπιστον· αὐτὴ δὲ ἡ Πηνελόπη πρὸς τὸν Ὀδυσσέα τὰ καθ' ἑαυτὴν διηγουμένη φησὶ, Νῦν δ' οὔτ' ἐκφυγέειν δύναμαι γάμον, οὔτε τίν' ἄλλην Μῆτιν ἐφευρίσκω· μάλα δ' ὀτρύνουσι τοκῆες Γήμασθαι (τ'. 157.). Q. Τινές φασιν ὅτι ὁ Ἰκάριος ὁ τῆς Πηνελόπης πατὴρ ἐν Λα-

[a] Scr. Ἐπὶ—. BUTTM.

τὸν δ' εὗρον δαινύντα γάμον πολλοῖσιν ἔτησιν,
υἱέος ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος, ᾧ ἐνὶ οἴκῳ.
τὴν μὲν Ἀχιλλῆος ῥηξήνορος υἱέϊ πέμπεν·
ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν
δωσέμεναι· τοῖσιν δὲ θεοὶ γάμον ἐξετέλειον.
τὴν ἄρ' ὅγ' ἔνθ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι πέμπε νέεσθαι
Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ περικλυτὸν, οἷσιν ἄνασσεν.
υἱέϊ δὲ Σπάρτηθεν Ἀλέκτορος ἤγετο κούρην,
ὅς οἱ τηλύγετος γένετο κρατερὸς Μεγαπένθης,

3. Ϝέτησιν. 4. Ϝῷ. Ϝοίκῳ. 9. προτὶ a m. pr. περι ex emend. antiquæ certe, si non ejusdem manus H. PORS. ib. Ϝάστυ. Ϝάνασσεν. 11. Ϝοι.

κεδαίμονι ἦν. καὶ πῶς οὐκ ἀπῆλθεν εἰς ἐκεῖνον ὁ Τηλέμαχος; ἀνατρέπονται δὲ παρ' ἄλλων λεγόντων, ὅτι ἐχθρὸν εἶχεν αὐτὸν διότι προετρέπετο τὴν Πηνελόπην λαβεῖν ἄλλον ἄνδρα· ὃ μισητὸν ἐδόκει τῷ Τηλεμάχῳ ὑπολαμβάνοντι καὶ ἀπὸ τούτου ὅτι μῖσος εἶχεν ὁ Ἰκάριος πρὸς τὸν Ὀδυσσέα. E. 4. Ἠδὲ θυγατρὸς ἀμύμονος] Σοφοκλῆς ἐν Ἑρμιόνῃ φησὶν[b], ἔτι ἐν Τροίᾳ τυγχάνοντος Μενελάου ἐκδοθῆναι τὴν Ἑρμιόνην ὑπὸ Τυνδάρεω τῷ Ὀρέστῃ. κατὰ δὲ ὑπόσχεσιν ἥκοντος Νεοπτολέμου, ἀφαιρεθῆναι τὸν Ὀρέστην ταύτην. πάλιν δὲ αὐτῇ συνοικῆσαι Ὀρέστην Νεοπτολέμου ἐν Πυθοῖ ἀναιρεθέντος ὑπὸ Τυνδάρεω (immo ὑπὸ Μαχαιρέως, vid. Eust.), καὶ τότε τὸν Τισάμενον γεννῆσαι. E. Q. 5. Ῥηξήνορος] Ἀνδρείου, τοῦ διὰ τῆς ἠνορέης ῥήσσοντος τὰς τῶν πολεμίων τάξεις. E. Q. Vulg. 9. Μυρμιδόνων προτὶ ἄστυ] Ἡ παρ' Ὁμήρῳ μὲν Φθίη, παρὰ δὲ νεωτέροις Φάρσαλος[c]. E. cf. Vulg. 10. Υἱέϊ] Τρισυλλάβως. Υἱέϊ σῷ ἑπόμην (Il. γ'. 174.). Ἰδίως δὲ εἴρηκεν. ἐν Σπάρτῃ γὰρ ὄντος αὐτοῦ φησὶ Σπάρτηθεν. Q. Ἀλέκτορος κούρην] Οἱ μὲν Ἰφιλόχην, οἱ δὲ Ἐχέμηλον λέγουσιν. τὸν δὲ Ἀλέκτορα γενεαλογοῦσιν Ἀργείου τοῦ Πέλοπος. Vulg. Ἐκ τῆς γενεαλογίας τοῦ Πέλοπος ὁ Ἀλέκτωρ. E. 11. Τηλύγετος Μεγαπένθης] Ὁ τῆλε τῆς ἡλικίας, τουτέστι, προβεβηκόσι τοῖς γονεῦσι γενόμενος, μεθ' ὃν οὐκέτι ἐλπίζουσι τεκνῶσαι· ἢ ὁ τηλοῦ ἀποδημήσαντι τῷ πατρὶ γεννηθεὶς παῖς· ἢ μονογενὴς καθάπερ Τηλέμαχος Ὀδυσσεῖ, καὶ Ὀρέστης Ἀγαμέμνονι. ὁ γὰρ Μενέλαος κατὰ τὸν καιρὸν τῆς ἁρπαγῆς τῆς Ἑλένης ἐμίγη τινὶ δούλῃ, καὶ ἔτεκεν υἱὸν καὶ ἐκάλεσεν αὐτὸν φερωνύμως Μεγαπένθην. κατὰ γὰρ τὸν καιρὸν τοῦ διὰ τὴν Ἑλένην πένθους ἐτέχθη. Διατί δὲ Ἑλένη μόνην τὴν Ἑρμιόνην ἔτεκε; διότι τὸ πολλάκις τεκεῖν ἀλλοιοῖ τὸ κάλλος τῆς γυναικός. μελλούσης γὰρ αὐτῆς μεσολαβῆσαι εἰς τὸν πόλεμον τῶν Τρώων καὶ τῶν Ἑλλήνων, οὐκέτι ἐδίδουν αὐτῇ τέκνον οἱ θεοὶ, ἵνα τὸ κάλλος φυλάττῃ, ᾧ Ἀλέξανδρος ἠδυνθῆναι ἔμελλε. τὸ δὲ παντελῶς εἶναι ἄτεκνον ἦν δύσδαιμον καὶ κακόν· τὸ δὲ τεκεῖν εὔδαιμον καὶ μακάριον. διὰ τοῦτο ἔτεκεν ἓν, ἵνα μακαρία λογίζηται καὶ ἵνα τὸ κάλλος ἔχῃ. ἐπιφέρει δὲ καὶ ὁ ποιητὴς, Ἑλένῃ[d] δὲ θεοὶ γόνον οὐκέτ' ἔφαινον· πιθανῶς, ἵνα ἐπὶ πλεῖστον ἀκμάσῃ, ἢ ἵνα ἐξ Ἀλεξάνδρου γόνον (Vulg. παῖδα) μὴ σχῇ. οἱ δὲ νεώτεροι Ἑλένης μὲν καὶ Ἀλεξάνδρου Κόρυθον ἢ Ἕλενον, ἐκ δὲ

[b] Cf. Eustath. ad h. l. BUTTM.
[c] Vulg. ita: οἱ δὲ νεώτεροι Φαρσαλίαν. BUTTM.
[d] Porsonus ex Harleiano scholio affert Ἑλένῃ. BUTTM.

ἐκ δούλης· Ἑλένῃ δὲ θεοὶ γόνον οὐκ ἔτ' ἔφαινον,
ἐπειδὴ τὸ πρῶτον ἐγείνατο παῖδ' ἐρατεινὴν
Ἑρμιόνην, ἣ εἶδος ἔχε χρυσῆς Ἀφροδίτης.
Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο καθ' ὑψερεφὲς μέγα δῶμα
γείτονες, ἠδὲ ἔται Μενελάου κυδαλίμοιο,
τερπόμενοι· μετὰ δέ σφιν ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδὸς,
φορμίζων· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσον.
Τὼ δ' αὖτ' ἐν προθύροισι δόμων αὐτώ τε καὶ ἵππω,
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
στῆσαν· ὁ δὲ προμολὼν ἴδετο κρείων Ἐτεωνεὺς,

12. Ἑλένῃ] ἑλένη^e. In schol ἑλέν^s (i. e. ἑλένης PORS.) H. 14. ἔχε] εἶχε H. ib. χρυσῆς] χρυσέης W. ib. Ϝεῖδος. 15. ὑψερεφὲς] ὑψηρεφὲς primo H. 15—19. uncinis includit W. 16. Ϝέται ΜενελάϜου. 18. κυβιστητῆρε] κυβιστῆρες H. 19. μέσσον a pr. m. ους ex emend. rec. H. PORS. 20. δόμων] δόμῶν H. ib. ἵππω a pr. m. οι ex emend. H. PORS. 22. Ϝίδετο.

Μενελάου Νικόστρατον γενεαλογοῦσι[e]. E. Q. et ultima (inde a πιθανῶς) Vulg. Μεγαπένθης] Ἐκ τοῦ ὀνόματος δηλοῖ, ὅτι μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τοῦτον ἔσχεν. Q. Vulg. 12. Ἐκ δούλης] Οἱ μὲν κύριον τὸ δούλης, οἱ δὲ Τηριδάης· Τηριδάη (Q. Τοριδάης,—η) γὰρ τὸ κύριον αὐτῆς ὄνομα. Q. Vulg. Cf. Barnes. Αὕτη, ὡς μὲν Ἀλεξίων, Γῆρι· ὡς δὲ ἔνιοι θυγάτηρ τινὸς Ζευξίππου· ὡς δὲ ὁ τῶν Νόστων ποιητὴς, τὸ τῆς δούλης κύριον ὄνομα. φασὶ δὲ μηδέποτε λέγειν τὸν ποιητὴν δούλην τὴν θεράπαιναν· διὸ καὶ τὸ, Εἰσόκεν ἢ ἄλοχον ποιήσεται ἢ ὅγε δούλην (Il. γ'. 409.), ἀθετοῦσιν. Q. Ἑλένῃ δὲ θεοὶ κ. τ. λ.] Vid. ultima scholii E. Q. ad vers. præc. quæ hic seorsim etiam exhibentur. 16. Γείτονες, ἠδὲ ἔται] Οἱ ἀστυγείτονες, οἱ ἐκτὸς μὲν ὄντες τῆς πόλεως πλησίον. ἔται δὲ οἱ ἐκ τῆς αὐτῆς πόλεως, οἱ συνήθεις. ἐκ τοῦ ἔθος ἔθης καὶ ἔτης. Ἔται ψιλῶς, ἵν' ᾖ οἱ πολῖται. E. Q. Cf. Vulg. 17. Ἐμέλπετο θεῖος ἀοιδός] Οὕτω γάρ ἐστι (Vulg. ἔσται) μεγαλοπρεπὴς ὁ γάμος. Q. Vulg. (sed hic verba hæc sine lemmate continuat scholio præc.) 19. Μολπῆς] Ὅτι οὐ τὴν ᾠδὴν ἀλλὰ τὴν παιγνίαν λέγει οὕτω, πρὸς τὸ, Μέλποντες Ἑκάεργον (Il. α'. 474.)· καὶ γὰρ, Κυνῶν μέλπηθρα (Il. ν'. 233.), φησί. Q. Ἐδίνευον] Συνεστρέφοντο, ἤτοι ἐχόρευον, ὠρχοῦντο. B. Q. 22. Κρείων Ἐτεωνεύς] Ὁ ὑπερέχων ἐν θεράπουσι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ ἐπὶ συβώτου, Συβώτης ὄρχαμος ἀνδρῶν. Φερεκύδης δὲ ἱστορεῖ οὕτως· Ἀργεῖος δὲ ὁ Πέλοπος ἔρχεται παρ' Ἀμύκλαν εἰς Ἀμύκλας, καὶ γαμεῖ Ἀμύκλαν θυγατέρα Ἡρησάνδρας (scr. Ἀμύκλα— Ἡγησάνδραν). τοῦ δὲ γράφεται Γελάνίων καὶ Ἠλεκτρύων καὶ Βοηθὸς[f], τούτου (ins. δὲ) Ἐτεωνεύς. συγγενὴς οὖν Μενελάου Ἐτεωνεὺς καὶ θεράπων αὐτοῦ, ὡς Ἀχιλλέως Πάτροκλος. κρείων δὲ ὁ ἄλλων

[e] Ablegat Barnes. ad Apollod. 3, 11, 1. Hesiod. ap. schol. Soph. Electr. 540. Pausan. 2, 18. 3, 18. BUTTM.

[f] Verius, puto, Βοηθόος, ut inde sit patronymicum Βοηθοίδης. BUTTM.

ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο·
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα ποιμένι λαῶν·
ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ξείνω δή τινε τώδε, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
ἄνδρε δύω, γενεῇ δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτον.
ἀλλ' εἴπ', εἰ σφῶϊν καταλύσομεν ὠκέας ἵππους,
ἦ ἄλλον πέμπωμεν ἱκανέμεν, ὅς κε φιλήσῃ.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὐ μὲν νήπιος ἦσθα, Βοηθοΐδη Ἐτεωνεῦ,
τὸ πρίν, ἀτὰρ μὲν νῦν γε, πάϊς ὥς, νήπια βάζεις.
ἦ μὲν δὴ νῶϊ, ξεινήϊα πολλὰ φαγόντε
ἄλλων ἀνθρώπων, δεῦρ' ἱκόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
ἐξοπίσω περ παύσῃ ὀϊζύος· ἀλλὰ λῦ' ἵππους

23. Μενελάϝου. 24. λαϝῶν. 25. ϝέπεα. 26. Μενέλαϝε. 27. γενεῇ] γενεὴν H. V. ib. ἔικτον a m. pr. postea ο in η mutatum, sed accentus idem H. PORS. ib. ϝέικτον. 28. ἀλλὰ ϝέπ'. 29. ἄλλον sed ἄλλω manus eadem H. ib. φιλήσῃ] φιλήσει ex emend. ejusdem manus. ξενίσει interpr. H. PORS. 30. Μενέλαϝος. 32. γε omittit H. γε male omissum nemo negabit. Sed frustra Ernestus νῦν μὲν præfert, dissentientibus MSS. et Homero ipso Il. ζ. 125. Hesychius ἀτὰρ μὲν νῦν γε. καὶ δὴ καὶ ἄρτι. PORS. ib. ϝώς. 33. ἦ] εἰ pro v. l. H. ib. φαγόντε] φαγόντες H. V. 34. ἱκόμεθ'] ἱκόμεθ' H.

μὲν βασιλεὺς, Μενελάου δὲ δεύτερος. B. Q. 23. Θεράπων] Ὑπηρέτης φίλος, ὁ περὶ τὴν θεραπείαν ὑπάρχων. Vulg. 25. Ὡς τὸ ὕψι ὑψοῦ, καὶ ἄγχι ἀγχοῦ. E. 26. Ξείνω δή τινε] Μόνῳ τῷ Μενελάῳ περὶ ξένων εἰσαγγέλλεται διὰ τὸ ἠδικῆσθαι. Q. Cf. Vulg. et Barnes. ubi est, διὰ τὸ βεβουλεῦσθαι (προβεβουλεῦσθαι, ἐπιβεβουλεῦσθαι) ὑπὸ ξένου. Τώδε] Τὸ τώδε δεικτικόν ἐστι καὶ δηλοῖ τὴν ἐγγύτητα αὐτῶν. B. 27. Γενεήν] Γέννησιν, γένος. Vulg. Ed. ant. Ἐίκτην (sic)] Ἐοίκασι[h], ὁμοιοῦνται. ὄπισθεν δὲ εἶπε, Πυρὶ λαμπετοῶντι ἐίκτην (662. Il. α'. 104.), ἤτοι ὡμοιοῦντο. E. 29. Ἦ ἄλλον] Περισπαστέον τὸ ἦ ὡς ἐρωτηματικόν. Τὸ δὲ φιλήσῃ ἐπὶ τοῦ ξενίζειν ἐνταῦθα. Λείπει ἡ εἰς, ἵν' ᾖ εἰς ἄλλον. B. 30. Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας] Ὑψώσας τὸν θυμὸν, ἐκ μεταφορᾶς τῆς ὄχθης· ἢ λυπηθεὶς, ἐκ τοῦ ἄχθος τροπῇ τοῦ α εἰς ο. E. 31. Βοηθοΐδη, καὶ κατὰ συναίρεσιν Βοηθοίδη. E. 33. Τὸ ἑξῆς οὕτως· εἰ μὲν δὴ ἡμεῖς πολλῶν ἀγαθῶν ἐμπλησθέντες παρὰ ἀλλοδαπῶν ἀνδρῶν, ἐνταῦθα παρεγενόμεθα, ὀφείλομεν πάντως τοῖς ξένοις ὁμοίως ποιεῖν. ἀλλὰ θᾶττον λύε τοὺς ἵππους, αὐτοὺς δ' εἰσάγαγε εὐωχηθῆναι. ὅπως διὰ τούτου ὁ Ζεὺς τῆς μελλούσης ταλαιπωρίας ἡμᾶς ἐκλυτρώσηται, καὶ μὴ τοῖς παρεληλυθόσιν ἴσα παθεῖν συγχωρήσειεν. Q. 35. Ἐξοπίσω περ παύσῃ] Διὰ τὴν πλάνην, εἰς τὸ μετὰ ταῦτα ἡμᾶς ἐκλυτρώσηται τῆς μελλούσης τα-

[h] Mirum, in glossis scholiorum vulgatorum inverso modo legi: ἔικτον] ἐοίκεσαν. Certum est Imperfectum hic ratione non plane carere: vid. V. L. BUTTM.

ξείνων, ἐς δ' αὐτοὺς προτέρω ἄγε θοινηθῆναι.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐκ μεγάροιο διέσσυτο, κέκλετο δ' ἄλλους
ὀτρηροὺς θεράποντας ἅμ' ἑσπέσθαι ἑοῖ αὐτῷ.
οἱ δ' ἵππους μὲν ἔλυσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας·
καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐφ' ἱππείῃσι κάπῃσι,
πὰρ δ' ἔβαλον ζειάς, ἀνὰ δὲ κρῖ λευκὸν ἔμιξαν·
ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·
αὐτοὺς δ' εἰσῆγον θεῖον δόμον· οἱ δὲ ἰδόντες
θαύμαζον κατὰ δῶμα διοτρεφέος βασιλῆος.
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς Μενελάου κυδαλίμοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσιν,
ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες εὐξέστας λούσαντο.

38. ἅμ' ἑσπέσθαι] ἅμα σπέσθαι H. V. ib. ϝεϝοῖ. 39. ἔλυσαν] λύσαν. H. λῦσαν W. ib. ἱδρώοντας] ἱδρόωντας H. 43. ϝιδόντες. 45. ἠὲ] ἠδὲ V. 46. ὑψερεφὲς] ὑψηρεφὲς et fortasse 15. Indicia alius scripturæ ὑψιρεφὲς H. PORS. ib. Μενελάϝου.

λαιπωρίας. Q. 36. Προτέρω] Τοπικῶς ἀντὶ τοῦ εἰς τοὔμπροσθεν, ἢ προτέρους τῶν ἵππων. B. Q. 37. Ὁ δ' ἐκ μεγάροιο] Ἀρίσταρχος ἔξω τῆς ἐκ προθέσεως, ὁ δ' ἐκ μεγάροιο[i]. βούλεται γὰρ λέγειν διὰ μεγάρου. Q. Κέκλετο δ' ἄλλους] Ἐπεὶ ὑπερέχων τῶν ἄλλων θεραπόντων ἦν, προστάσσει τοὺς λοιποὺς συνελθεῖν πρὸς τὸ λῦσαι τοὺς ἵππους. E. 38. Ἑοῖ αὐτῷ] Αὐτῷ αὐτῷ. τὸ δὲ ε πλεονασμὸς Ἀττικός. B. 39. Λύσαν] Οὕτως γράφει Ἀρίσταρχος. Harl. (Debuit λῦσαν. PORS.) 40. Κάπησι] Ἀπὸ τοῦ κάπω ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ πνέω γίνεται ὄνομα κάπη ἡ φάτνη ἐν ᾗ ἀναπνέουσι καὶ ἀναπαύονται τὰ ζῶα. B. Παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἵστασθαι τοὺς ἵππους καὶ κάπειν (immo κάπτειν) ἤτοι ἐσθίειν· ἢ παρὰ τὸ χάπτειν[k] ὅ ἐστι λάπτειν, χάπη καὶ κάπη. E. 41. Ζείας] Δεῖ νοῆσαι ζεῖαν ἐνταῦθα τὸ καλούμενον ἄχυλον. Q. 42. Πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα] Τοὺς ἀντικρὺ τόπους τῆς εἰσόδου, ἐνώπια καλεῖ ὁ ποιητής· τοὺς φωτιζομένους ὑφ' ἡλίου τόπους ἢ τῆς σελήνης. B. E. Q. Τοὺς ἀντικρὺ——ποιητής. διὰ τοῦτο καί τινες διαλελυμένην γράφουσι τὴν λέξιν τιθέντες εἰς τὸ πρός βαρεῖαν. E. 44. Θαύμαζον] Ἔοικεν, ὡς δείκνυσιν αὐτοὺς ἀπαιδεύτους ἐνταῦθα ἀπὸ τοῦ ἵστασθαι καὶ βλέπειν τὰ τῆς οἰκίας καλλωπίσματα, καὶ τῇ ἀληθείᾳ ἄπειροι ἦσαν· ἀλλὰ τέως πρὶν φανῆναι τῷ Μενελάῳ. ὥστε εἰ πρὸ τοῦ φανῆναι ἀνέβλεπον τὸ κάλλος τοῦ δόμου, καὶ ἠσχολοῦντο ἐκείνο θαυμάζοντες, οὐ καινόν. E. Διοτρέφεως βασιλέως (sic)] Οὐ παρέλκει τὸ ἐπίθετον, ἐπεὶ ἀπόγονος Διὸς ὁ Μενέλαος. E. 45. Ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη] Ἔδει γὰρ ἀπὸ τῆς σελήνης ἀναβιβάσαι ἐπὶ τὸν ἥλιον, ἵνα ἂν εἰς τὸν ἥλιον ἀποτύχῃ, εἰς τὴν σελήνην οὐκέτι. E. Ἀπὸ μείζονος τὸ ἐπιχείρημα. τοῦτο δὲ ποιεῖ διὰ τὴν ἀποτυχίαν. E. 47. Ὁρώμενοι] Ὁρῶντες, τὸ παθητικὸν ἀντὶ

[i] Scrib. ὁ δὲ μεγ. seu potius ὁ διμμεγάροιο: quanquam talis scriptura est Aristophanis non Aristarchi: vid. ad β'. 338. BUTTM.

[k] Pronuntiatio recentiorum Græcorum, teste Eust. ad h. l. pro κάπτειν, ἐγκάπτειν. BUTTM.

τοὺς δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας βάλον ἠδὲ χιτῶνας,
ἔς ῥα θρόνους ἕζοντο παρ' Ἀτρείδην Μενέλαον.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
δαιτρὸς δὲ κρειῶν πίνακας παρέθηκεν ἀείρας
παντοίων· παρὰ δέ σφι τίθει χρύσεια κύπελλα.
τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
Σίτου θ' ἅπτεσθον, καὶ χαίρετον· αὐτὰρ ἔπειτα·

49. τοὺς δ'] τούσδ' (τοῖσδ') H. 51. Ἀτρεϝίδην Μενέλαϝον. 57. 58. Omittit H. γ. Uncinis includit W. 59. Μενέλαϝος. 60. σίτου θ' ἅπτεσθον] σίτου ἅπτεσθον H. θ' ἅμπτεσθον V.

τοῦ ἐνεργητικοῦ. B. E. 50. Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας οὔλας] Ἁπαλὰς, κεκροκισμένας ἢ τριχωτὰς, τὰ λεγόμενα χάσδια· ἢ καινουργίας (scr. καινουργίδας), ἀπὸ τοῦ οὖλον τὸ σῶον καὶ ὑγιές. E. 51. Ἐν ἄθλῳ (ἄλλῳ em. PORS.), παρὰ ξανθὸν Μενέλαον. Harl. 52. Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος] Διατί πρὸ μὲν τοῦ δειπνεῖν ἐνίπτοντο, μετὰ δὲ τὸ δειπνεῖν οὐκέτι; ἐῤῥήθη μὲν γὰρ δὴ καὶ ἄλλοις, ῥητέον δὲ καὶ τοῦτο. ὅταν γὰρ λέγει Χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα Καλῇ χρυσείῃ ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος Νίψασθαι· φήσομεν, ὅτι οὐκ εἰς τὸ νίψασθαι πρὸ τοῦ δειπνεῖν κυρίως τοῦτο εἴρηται, ἀλλὰ συλλαβὼν τὰ παρασκευαζόμενα ἐπὶ τὸ δεῖπνον λέγει, οὐκέτι τὰ κατὰ μέρος ἐπεξιών. τινῶν γὰρ τὰς ἀρχὰς μηνύσας, οὐκέτι τοῖς κατὰ μέσον ἐπέξεισι, συγχωρεῖ δ' ἡμῖν ἐπινοεῖν καὶ τὰ μεταξὺ οἷα γίνεται. ὥσπερ οὖν οὐδ' αἰρομένας τὰς τραπέζας ἐποίησεν οὐδὲ τὰ λείψανα τὰ ἐκ τοῦ συμποσίου συναγόμενα, οὕτως οὐδὲ μεταξὺ νιπτομένους, καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον ἐπινιπτομένους· ἐπεὶ καὶ τοῦτο οὐ δηλοῖ ἅπαξ, τὸ νίψασθαι ἐκόμισεν, ἀλλ' ὅτι ἐκόμισε τὰ χερόνιπτα ἐν προχόῳ χρυσέῃ καὶ λέβητι ὑποδεχομένῳ ταῦτα ἀργυρῷ· ὥστε παρέκειτ' ἀεὶ τὰ χερόνιπτα, ὅταν βούλοιντο νίψασθαι, ὥσπερ ἡ τράπεζα καὶ τὰ ἄλλα, ἄχρις ὅτου βούλοιντο αὐτοῖς. οὕτως καὶ τοὺς Πυλίους ποιήσας ἐν τῷ κατάπλῳ τῷ[1] περὶ τὸν Τηλέμαχον εὐωχουμένους, οὐκέτι δεδήλωκεν ὅπως ἐκ τῆς ἡόνος ἀναστάντες ἀπηλλάγησαν· καὶ τὴν Ἀθηνᾶν Μέντῃ ὁμοιωθεῖσαν καὶ τὸ δόρυ δοῦσαν τῷ Τηλεμάχῳ, οὐκέτι ὅπως τοῦτο ἐπιοῦσα (scr. ἀπιοῦσα) ἀπέλαβεν ἐπεσημήνατο· διδοὺς τοῖς ἀκροαταῖς καθ' ἑαυτοὺς λογίζεσθαι τὰ ἀκόλουθα. καὶ πολλὰ τοιαῦτα ἔστι γνῶναι παρ' αὐτῷ. οὐ γὰρ μόνον τί εἴπῃ (ins. ἀλλὰ) καὶ τί μὴ εἴπῃ ἐφρόνησε· καὶ οὐχ ἧττον ἂν κατορθοῖς ἐν οἷς λέγειν σοφὸς εὑρίσκεται, ἢ ἐν οἷς ἀποσιωπᾷ καὶ οὐ λέγει. Q. 54. Παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε] Παρέκειντο γὰρ τοῖς θρόνοις αἱ τράπεζαι. εἰκότως δὲ νῦν παρὰ τῆς ταμίας παράκειται. οὐ γὰρ ἐν τῷ ξενίζεσθαι παρὰ Τηλεμάχου τὴν Ἀθηνᾶν ἔπεισε. Q. Ξεστήν] Γρ. χρυσῆν. Harl. 56. Εἴδατα] Ἀπὸ τοῦ ἔδω τὸ ἐσθίω ἔδωρ καὶ εἶδαρ. E. 59. Τὼ καὶ δεικνύμενος] Φιλοφρονούμενος, δεξιούμενος, ἐκ τοῦ δέκω τὸ δέχομαι, δείκω

[1] Scr. τῶν περὶ τὸν Τηλ. BUTTM.

δείπνου πασσαμένω εἰρησόμεθ', οἵτινές ἐστον
ἀνδρῶν· οὐ γὰρ σφῶν γε γένος ἀπόλωλε τοκήων,
ἀλλ' ἀνδρῶν γένος ἐστὲ διοτρεφέων βασιλήων,
σκηπτούχων, ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν.
Ὣς φάτο· καί σφιν νῶτα βοὸς παρὰ πίονα θῆκεν,
ὄπτ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, τά ῥά οἱ γέρα πάρθεσαν αὐτῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Τηλέμαχος προσεφώνεε Νέστορος υἱὸν,
ἄγχι σχὼν κεφαλὴν, ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι·

61. πασσαμένω] παυσαμένω et schol. H. 63. διοτρεφέων] διοτροφέων et sic schol. marg. ad 44. H. 66. γέρα] γέρας H. ib. Foi.

δεικνύω καὶ δείκνυμι, τὸ φιλοφρονοῦμαι. B. E. 61. Δείπνου παυσαμένω] Δεῖπνον τοῖς ὁδοιποροῦσι δηλονότι γενόμενον. αὐτὸς γὰρ ἐφεξῆς φησι, Δείπνου[m] δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα (213.), καὶ Τέρπομ' ὀδυρόμενος μετὰ δόρπου[n] (194.). Q. 62—64. Ἠθέτουν Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος, ut e scholiis colligo. PORS. 62. Οὐ γὰρ σφῶν γε γένος] Σὺν τῷ ι γραπτέον, ἵν' ᾖ σφώιν (sic, in ed. ant.) δυϊκῶς. οὐ γὰρ ἀφανῶν ἐστε γονέων. Vulg. Σεσημείωται τὸ σφῶν ἐπὶ δευτέρου προσώπου λαμβανόμενον. E. Ἤγουν οὐκ ἀφανῶν γονέων ἐστέ. E. 65. Νῶτα βοός] Ὡς ἐν Ἰλιάδι, Νώτοισι δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρε (Il. η'. 321.). Λέγει δὲ καὶ Ξενοφῶν (Laced. 15.) διμοίραν (scr. διμοιρίαν) δεδόσθαι τοῖς Λακεδαιμονίων βασιλεῦσι. καὶ οὐ τοῦτό φημι, ὅτι κατὰ τὸν ἐν Σπάρτῃ νόμον ταῦτα πέπρακται, ὕστερον δὲ τὰ Λυκούργου, ἀλλ' ἴσως καὶ τὸ Λακωνικὸν ἔθος ἐκ τῆς τούτου παραδέδοται παρατηρήσεως. Q. 66. Τά ῥά οἱ γέρα] Τὰ γὰρ ἄνω μέρη ἤτοι τὰ νωτιαῖα παρετίθουν τοῖς ἐντίμοις. Τὸ δὲ ἑαυτῷ Ὅμηρος, οἱ αὐτῷ, γράφει. E. 69. Δὴ τότε Τηλέμαχος] Ἀφορμὴν παρέσχε τῷ Μενελάῳ ἀναγνωρισμοῦ καινοῦ. ἐκεῖνο μὲν γὰρ καινὸν, τὸν μὲν πυνθάνεσθαι ὅτι Ὀδυσσέως παῖς τυγχάνει, ὥσπερ παρὰ Νέστορι πέπρακται, τὸν δὲ περιπέτειάν τινα ἔχειν, ἐκ τῆς Ὀδυσσέως μνήμης εἰς δάκρυα προπεσόντος τοῦ νέου, εἰς ὑποψίαν ἐμπεσεῖν ἀληθείας τὸν Μενέλαον. αὕτη τοίνυν τοῦ νεανίσκου ἡ ἔκπληξις καιρὸν παρέσχε τῷ Μενελάῳ τῶν λόγων[o]. Q. Προσεφώνεε Νέστορος υἱόν] Ἐκεῖνος μὲν ἐλάλει κρυφίως πρὸς τὸν Νεστορίδην μήποτε κόλαξ φανῇ· ὁ μέντοι Μενέλαος προσεκτικὸς ὢν ἤκουσε τῶν λεγομένων καὶ ἤρξατο λαλεῖν αὐτοῖς. Ταῦτα δὲ οἰκονομία τοῦ Ὁμήρου καὶ ἵνα πλατύνῃ τὴν ποίησιν αὐτοῦ καὶ ἵνα εἴπῃ ἃ εἰς τὴν Ἰλιάδα οὐκ εἶπε. μέλλει γὰρ παραγαγεῖν καὶ τὴν Ἑλένην ὥστε γνωρίσαι αὐτοὺς καὶ εἰπεῖν περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἐπαίνους, καὶ καταλέξαι ἔθη γυναικεῖα, καὶ ἅμα καὶ τὴν Ἑλένην ἐγκωμιάσειν. ἐν γὰρ τῇ Ἰλιάδι οὐδὲν εἶπε τὸ τυχὸν περὶ αὐτῆς ἐπαινετήρια. E. 70. Ἵνα μὴ πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι] Ὅπως μὴ δόξειε κολακεύειν. Τὸ δὲ πευθοίατο,

[m] Ed. Hom. δόρπου. BUTTM.
[n] Scr. μετὰ δόρπον: sed Ed. Hom. μεταδόρπιος. BUTTM.
[o] Scribendum: ἐκεῖνο μὲν γὰρ οὐ καινὸν, τὸν μὲν πυνθάνεσθαι (ins. τίς ἐστι, τὸν δὲ ἀποκρίνεσθαι) ὅτι Ὀδ.—πέπρακται. τὸ δὲ περιπέτειάν τινα ἔχειν—τὸν Μενέλαον, αὕτη τοίνυν κ. τ. λ. BUTTM.

Φράζεο, Νεστορίδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
χαλκοῦ τε στεροπὴν καδδώματα ἠχήεντα,
χρυσοῦ τ', ἠλέκτρου τε, καὶ ἀργύρου, ἠδ' ἐλέφαντος·
Ζηνός που τοιήδε γ' Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή·
ὅσσα τάδ' ἄσπετα πολλά· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Τοῦ δ' ἀγορεύοντος ξύνετο ξανθὸς Μενέλαος,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τέκνα φίλ', ἤτοι Ζηνὶ βροτῶν οὐκ ἄν τις ἐρίζοι·
ἀθάνατοι γὰρ τοῦγε δόμοι καὶ κτήματ' ἔασιν.
ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι ἐρίσσεται, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
κτήμασιν· ἦ γὰρ πολλὰ παθὼν καὶ πόλλ' ἐπαληθεὶς
ἠγαγόμην ἐν νηυσὶ, καὶ ὀγδοάτῳ ἔτει ἦλθον·
Κύπρον, Φοινίκην τε, καὶ Αἰγυπτίους ἐπαληθεὶς,
Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην, καὶ Σιδονίους, καὶ Ἐρεμβοὺς,

71. 'μῷ] ἐμῷ W. 72. καδδώματα] καὶ δώματα H. ib. Ϝηχήεντα. 76. ΜενέλαϜος. 77. Ϝέπεα. 79. τοῦγε] τοῦδε H. 82. Ϝέτει.

πεύθοιντο ἦν· καὶ οἱ Ἴωνες πευθοίατο ἐκβολῇ τοῦ ν καὶ προσθέσει τοῦ α. E. Πευθοίαθ' οἱ ἄλλοι] Οὕτως Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ πευθοίατο. ἀλλὰ (PORS. em. πευθοίατο ἄλλοι) χωρὶς τοῦ ἄρθρου. Harl. 72. Χαλκοῦ τε στεροπὴν] Ἄνω εἰπὼν, Οἱ δὲ ἰδόντες Θαύμαζον κατὰ δῶμα (44.), νῦν διὰ Τηλεμάχου τὴν περὶ τῆς ἐκπλήξεως ἐσήμανεν[p], ὅτι ἐκ τῆς τοιαύτης ὕλης ἦν ὁ κόσμος. Q. 74. Ζηνός που] Τὸ που στοχαστικόν. Q. Γρ. Ζηνός που τοῖα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται. Pal. Cf. Athen. 5. p. 189. 75. Ὅσσα τάδε] Ἤρκει καὶ τοῦτο εἰς ἔμφασιν, ὁ δὲ ἐπιφέρει, ἄσπετα πολλά. καθ' ἕκαστον δὲ αὔξησίς ἐστιν ἱκανή. Q. Ἄσπετα] Ἄσπετον ἐκ τοῦ ἐνίσπω τὸ λέγω ἄσπετον, ἄῤῥητον. E. 76. Τοῦ δ' ἀγορεύοντος] Τὸ γὰρ ἀκούοντος Μενελάου ἐπαινεῖν θωπείας ἦν ἀνάπλεων καὶ ἐλευθέρῳ οὐχ ἁρμόττον. Q[q]. 78. Τέκνα φίλ' ἤτοι Ζηνί] Μετὰ τὴν προσφώνησιν στικτέον. μετὰ τὸ, Ζηνὶ, βραχὺ διασταλτέον. οὕτω γὰρ τὰ ἑξῆς σαφέστερα. καὶ ἄλλως ἵνα μὴ δοκῇ τὸν ἕτερον ἐλέγχειν εὐπρεπῶς πρὸς ἀμφοτέρους ἀποτείνεται, οὐκ ἐπιτιμῶν, ἀλλὰ τὰ ἑαυτοῦ καταβάλλων ἤθη. Q. 80. Ἀνδρῶν δ' ἤ κέν τίς μοι] Ἠρέμα θρύπτεται μετὰ ἤθους ἐκφέρων ὅτι ἀμφήριστα ταῦτα ἀνθρώποις, τὰ δὲ θεῖα μείζω ὑπάρχει διὰ τὸ ἄφθαρτα εἶναι. Q. 81. Κτήμασιν] Εἰς σύστασιν[r] τὰ παρὰ τοῦ πλήθους. ἴδιον δὲ τῶν ἐκ πόνου πεπλουτηκότων διηγεῖσθαι. καὶ τὸ μὲν κεκτῆσθαι παρὰ προγόνων, μικρὸν, τὸ δὲ κτήσασθαι, μεῖζον. Q. Ἐπαλήθεὶς] Πλανηθείς. οἱ δὲ, ἐπὶ τοὺς ἀληθεῖς Αἰγυπτίους, ὅτι μαντικῆς ἔμπειροι. Vulg. 84. Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους καὶ Ἐρέμβους] Σιδονίους, οὓς κατὰ τὴν ἐρυθρὰν θάλασσαν μετῴκισαν οἱ Φοίνικες. Ἐρέμβους δὲ ἀπὸ τοῦ ἐν τῇ ἔρᾳ βαίνειν. τοὺς δὲ Τρωγλοδύτας Σαρακηνοὺς λέγει. B. E. Σιδονίους, τοὺς κατὰ τὴν ἐρυθρὰν μετοικήσαντας Φοίνικας. Q. Vind. Σιδονίους τοὺς παρὰ τῇ ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ λέγει ὅθεν μετῴκησαν οἱ Φοίνικες. Vulg. Ἐρέμβους] Ἀρίσταρχος

[p] Maius post νῦν inseri jubet αἰτίαν. BUTTM.
[q] Hoc scholium referendum potius ad v. 70. BUTTM.
[r] Conf. not. ad η'. 241. BUTTM.

καὶ Λιβύην, ἵνα τ' ἄρνες ἄφαρ κεραοὶ τελέθουσι.
τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν.
ἔνθα μὲν οὔτε ἄναξ ἐπιδευὴς, οὔτε τι ποιμὴν,
τυροῦ καὶ κρειῶν, οὐδὲ γλυκεροῖο γάλακτος·
ἀλλ' αἰεὶ παρέχουσιν ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι.
ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων
ἠλώμην, τείως μοι ἀδελφεὸν ἄλλος ἔπεφνε,
λάθρη, ἀνωϊστὶ, δόλῳ οὐλομένης ἀλόχοιο.

85. ἵνα Fάρνες. 87. οὔτε] οὐδὲ H. ib. Fάναξ. 90. ἕως] εἵως. H. ib. πολὺν β. συναγείρων] πολλὺν β. ξυναγείρων H.

Ἐρέμβους τοὺς Ἄραβας ἀκούει. τινὲς δὲ γράφουσιν Ἐρέμνους, οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς, οἱ δὲ τοὺς εἰς τὴν ἔραν δύνοντας διὰ τοὺς καύσωνας, οὓς καὶ Τρωγλοδύτας φασί. οἵτινες καὶ διὰ τοῦ β γράφουσιν Ἐρέμβους. κράτιστα δὲ ἀποδιδόασιν οἱ ὀνομαστικῶς ἀκούοντες τοὺς Ἐρέμβους, καὶ παρατιθέντες τοὺς καταλογάδην συγγραφεῖς οὕτως ἀναγράφοντας. ἔνιοι δὲ διὰ τοῦ α γράφουσιν Ἀράμβους. Q. Ἐρέμβους] Οἱ μὲν τοὺς Τρωγλοδύτας φασὶ, τοὺς Σαρακηνοὺς, παρὰ τὸ εἰς τὰς τρώγλας ὑπὸ τὰς σχισμὰς δύνειν διὰ τὸν καύσωνα τοῦ ἡλίου. (Vulg. horum omnium loco sic: Ἐρέμβους, τοὺς Τρωγλοδύτας, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἔραν δύνειν[s].) οἱ δὲ τοὺς Ἰνδοὺς παρὰ τὸ ἔρεβος, μέλανες γὰρ, ὅθεν καὶ Κράτης Ἐρέμνους γράφει. ἔνιοι δὲ[t] τοὺς Ἄραβας (Vulg. et Vind. ins. καὶ) μεταγράφουσιν οὕτως· Αἰθίοπάς θ' ἱκόμην καὶ Σιδονίους Ἄραβάς τε. E. Vulg. Vind. Πῶς δέ φησι Σιδονίους καὶ Ἐρέμνους καὶ τοὺς ἄλλους, καὶ σὺν αὐτοῖς καὶ τὴν Λιβύην; αἱ γὰρ λεχθεῖσαι χῶραι τῆς Λιβύης εἰσί· οὕτως δ' ἔοικε διαχωρίζειν. νοητέον δὲ ὅτι ἔλεγεν ὅλας ἐξ ὀνόματος, εἶτα συνάψας λέγει συντόμῳ λόγῳ αὐτὴν τὴν Λιβύην. E. (E cod. Harl. Porsonus varias tantum lectiones ad vocem Ἐρέμβους excerpsit.) 85. Ἄφαρ κεραοί] Ταχέως κερατοφυοῦσι διὰ τὴν θερμότητα. οἱ δὲ ἐπίθετον τῶν ἀρνῶν τὸ κεραοὶ, τὸ δὲ ἄφαρ, ὅτι ταχέως καὶ πρώϊμοι γίνονται. E. Conf. Vulg. Ἄφαρ, εὐθὺς ἅμα τῷ γεννηθῆναι. Pal. 86. Τρὶς γὰρ τίκτει μῆλα] Διόλου τοιαῦταί εἰσιν αἱ γοναὶ, οὐχ' ὡς παρ' ἡμῖν μόνῳ τῷ ἦρι τίκτουσιν. Q. Ἄλλοτε ἄλλα. ἢ διόλου κ. τ. ε. Vulg. 89. Ἐπηετανόν] Ὁλοχρόνιον, αὐταρκὲς, ἀρκετόν. B. E. Q. Γάλα θῆσθαι] Κυρίως μὲν τὸ θηλάσαι, νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν, παρὰ τὴν θηλήν. Vulg. Θηλάζειν, ἀπὸ τοῦ θῶ τοῦ σημαίνοντος τὸ θηλάζω. B. Τὸ θηλάσαι· νῦν δὲ τὸ ἀμέλγειν εἶπεν. E. 90. Ἕως] Εἵως. E. Q. 91. Τείως μοι] Φιλάδελφον τὸ ἦθος. κᾂν (scr. καί) ἐστιν ἴδιον ἀνθρώπων πρόχειρον ἔχειν τὸν ἐπὶ τοῖς φιλτάτοις ὀδυρμὸν, καὶ ἐκ πάσης ὁμωνυμίας ἐπὶ τὴν ὑπὲρ ἐκείνων μνήμην ἀπαντᾷν. Q. 92. Λάθρη, ἀνωϊστί] Λάθρη μὲν ἀντὶ τοῦ μηδενὸς εἰδότος, ἀνωϊστὶ δὲ ἀνυπονοήτως καὶ ὡς οὐκ ἄν τις προσδοκήσειε. B. Περιπαθῶς πάνυ εἰς τὸ μὴ δυνηθῆναι ὁτιοῦν χρήσασθαι τὸν ἥρωα. B. Ἀνωϊστί] Ἀνυπονοήτως. ἐκ τοῦ οἴω τὸ ὑπολαμβάνω ὠϊστί, τὸ ω μέγα κατ' ἔκτασιν, καὶ μετὰ τοῦ στερητικοῦ α ἀωστί, διὰ δὲ τὴν χασμῳδίαν προσθέσει τοῦ ν γίνεται ἀνωστί καὶ ἀνωϊστί. E. Ἐπίτασις συχνοὶ μὲν γὰρ καὶ λάθρα ἐπ-

[s] Vind. brevius et mendosius, Ἐρέμβους, παρὰ τὸ εἰς τὴν ἐρυθρὰν δύνειν. Et seorsim alia manu: ἢ Ἐρέμβους τοὺς Τρωγλοδύτας ἀπὸ τοῦ εἰς τὴν ἔραν βαίνειν. BUTTM.

[t] Zeno, teste Strabone 1. p. 41. PORS.

ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.
καὶ πατέρων τάδε μέλλετ' ἀκουέμεν, οἵτινες ὑμῖν
εἰσίν· ἐπεὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ ἀπώλεσα οἶκον,
εὖ μάλα ναιετάοντα, κεχανδότα πολλὰ καὶ ἐσθλά.
ὧν ὄφελον τριτάτην περ ἔχων ἐν δώμασι μοῖραν
ναίειν, οἱ δ' ἄνδρες σόοι ἔμμεναι, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
ἀλλ' ἔμπης πάντας μὲν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,
πολλάκις ἐν μεγάροισι καθήμενος ἡμετέροισιν,
ἄλλοτε μέν τε γόῳ φρένα τέρπομαι, ἄλλοτε δ' αὖτε

93. οὔτοι] οὔτι W. ib. Ϝανάσσω. 95. Ϝοῖκον. 97. περ ἔχων] παρέχων H. 99. Ϝεκάς.

εβουλεύθησαν τοὺς ἐχθροὺς, περὶ τὸν καιρὸν δὲ σφαλέντες. τούτου (scr. [u]τοῦτον) δὲ οὐδὲ ἔννοιαν λαβεῖν φησι τοῦ δεινοῦ, τοῦ δὲ (f. τὸν δὲ) ὑπὸ τῆς πιστοτάτης ἐνεδρευθῆναι καὶ προδοθῆναι τῷ μυχῷ τῶν δεινῶν. Q. 93. Ὡς οὔτοι (sic) χαίρων] Οὐ γὰρ ἐν τῷ κτήσασθαι πλοῦτον τὸ ἥδεσθαί ἐστιν, οὐδὲ εὐδαίμονες οἱ πλούσιοι. πολλοὶ γοῦν ἄφθονα κεκτημένοι, θρηνοῦντες διατρίβουσι. ἔστιν οὖν παιδευτικὸν, ὅτι οὐ χρὴ εἰς τὴν πολυτέλειαν τῶν οἴκων ἀφορᾷν ἀλλ' εἰς τὴν διάθεσιν τῶν ἐνοικούντων. Q. Ὀβελίζουσί τινες τὸν στίχον λέγοντες αὐτὸν εἶναι περιττόν[x]. Harl. Ἄλλως. Ἔν τι ὑπὸ τοῦτον φέρεται τὸν στίχον[y], οὐδέ τι βουλόμενος ἀλλὰ καρτερεῖν (κρατερῆς em. PORS.) ὑπ' ἀνάγκης γελοίως. οὐδεὶς γὰρ μετὰ ἀνάγκης ἀνάσσει χρημάτων. τὸ γὰρ προειρημένον ἱκανὸν ἔχει νοῦν ᾧ πάντων ἐμπεσὼν εἰς τὸν περὶ τῶν ἡρώων λόγον, ἐξαιρέτως Ὀδυσσέα φησὶ θρηνεῖν διὰ τὸ ἀγνοεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ. Q. 94. Ὕμμιν] Αἰολικῶς ψιλοῦται. E. 95. Καὶ ἀπώλεσα οἶκον] Ἀμφίβολον, πότερον τὸν ἑαυτοῦ ἢ τὸν Πριάμου. Vulg. 96. Κεχανδότα] Χωροῦντα. ἀπὸ τοῦ χῶ τὸ χωρῶ χάζω. B. E. 99. Τροίῃ] Πιθανῶς ἵνα

[u] Non satisfaciunt quæ ad hoc scholium emendandum proposui. Nam si τοῦτον δὲ ponimus, de Agamemnone, nulla est oppositio inter hæc λάθρα et οὐδὲ ἔννοιαν. Immo apparet, hæc οὐδὲ ἔννοιαν respondere voci ἀναϊστί. Hoc autem agit scholiastes ut demonstret, post illa λάθρῃ, ἀναϊστί, ἐπίστασιν esse in his δόλῳ—ἀλόχοιο. Quare locum nunc tento ita: συχνοὶ μὲν γὰρ καὶ λάθρα ἐπιβουλεύθησαν τοῖς ἐχθροῖς· περὶ τὸν καιρὸν δὲ σφαλέντας τούτους οὐδὲ ἔννοιαν λαβεῖν φησι (sc. ὁ Μενέλαος) τοῦ δεινοῦ. τὸ δὲ ὑπὸ τῆς πιστοτάτης ἐνεδρευθῆναι—τῷ μυχῷ τῶν δεινῶν sc. ἐστὶ, i. e. hoc in intimis recessibus infortunii ponendum est. BUTTM.

[x] Fieri vix potuit ut quis hunc versum superfluum judicaret. Tamen hic numerus ap. Porsonum ascriptus est scholio Ὀβελίζουσι etc. neque dubito quin in cod. Harl. revera versui huic Ὡς οὔτι χαίρων ascriptum sit scholium istud. Sed sequens scholium accuratius nunc intuenti patet, versum hypobolimæum Οὐδέ τι βουλόμενος, qui ideo improbatur, quoniam τὸ προειρημένον ἱκανὸν ἔχει νοῦν h. e. quoniam περισσός ἐστι, eundem hoc breviori quoque scholio damnari. Nimirum in antiquiori aliquo exemplo quod versum illum exhiberet, ascriptum ei fuerat hoc scholium; idem autem mox translatum in aliud etiam, quod eo careret, suspicionis notam nunc inurere videtur versui 93. Ceterum post verba ἔχει νοῦν punctum pone, et sequentia sic strue: ᾧ (h. e. τῷ προειρημένῳ) ἐμπεσὼν εἰς τὸν περὶ πάντων τῶν ἡρώων λόγον κ. τ. λ. BUTTM.

[y] "Alii post hunc addunt: οὐδέ τι—γελοίως" ita Porsonus, referens ex Schol. Harl. BUTTM.

παύομαι· αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο.
τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
ὡς ἑνὸς, ὅστε μοι ὕπνον ἀπεχθαίρει καὶ ἐδωδὴν
μνωομένῳ· ἐπεὶ οὔτις Ἀχαιῶν τόσσ' ἐμόγησεν,
ὅσσ' Ὀδυσεὺς ἐμόγησε καὶ ἤρατο· τῷ δ' ἄρ' ἔμελλεν
αὐτῷ κήδε' ἔσεσθαι, ἐμοὶ δ' ἄχος αἰὲν ἄλαστον
κείνου, ὅπως δὴ δηρὸν ἀποίχεται· οὐδέ τι ἴδμεν,
ζώει ὅγ', ἢ τέθνηκεν· ὀδύρονταί νύ που αὐτὸν
Λαέρτης θ' ὁ γέρων καὶ ἐχέφρων Πηνελόπεια,
Τηλέμαχός θ', ὃν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖιν ἀνασχὼν
ἀμφοτέρῃσιν χερσί· νόησε δέ μιν Μενέλαος·
μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἠέ μιν αὐτὸν πατρὸς ἐάσειε μνησθῆναι,

106. μνωομένῳ] μνωμένω H. ib. Ἀχαιϝῶν. 108. ἄχος] ἄχθος pro v. l. V. 109. ϝίδμεν. 111. Λαϝέρτης. 112. ϝοίκῳ. 113. ὦρσε] ὄρσε a m. pr. H. 114. δάκρυ] δάκρυα H. 115. ὀφθαλμοῖιν] ὀφθαλμοῖσιν et 154. H. V. 116. Μενέλαϝος.

καὶ ἀφορμὴν ἔχῃ ὁ λόγος ἐπὶ τὴν Ὀδυσσέως μνήμην βατῆσαι. Q. Ἄργεος ἱπποβότοιο] Τῆς Πελοποννήσου, πρὸς τὸ τρέφειν ἵππους ἐπιτηδείου. E. 103. Αἰψηρὸς δὲ κόρος] Ὁ ὑπὲρ τῶν ἄλλων μοι θρῆνος ταχέως θραύεται. Vulg. 105. Ἀπεχθαίρει] Ποιεῖ ὡς ἑνὸς[z] εἰς ἐπίτασιν ταῦτα πάντων καὶ τῶν μεγίστων κακῶν ἀνάπαυλάν τινα παρέχειν πέφυκεν. Q. 108. Ἐμοὶ δ' ἄχος] Εἰκότως ἀνιᾶται, ὅτι οὐδὲν ὤνατο τῆς πρὸς ἀλλήλων φιλίας. Pal. Q. 110. Ὀδύρονταί νύ που] Ἅπερ ἔμελλεν ἐρωτήσειν ὁ Τηλέμαχος, ταῦτα φράσας ὁ Μενέλαος ἐκφέρει. καὶ γίνεται τὸ πᾶν νοούμενον περιπαθές. ἀλλὰ καὶ τὴν ὁμοιότητα ἐκφεύγει ὁ ποιητής. παρὰ γὰρ Νέστορι ὁ Τηλέμαχος ἤρχετο τῶν λόγων. Q. 111. Λαέρτης θ' ὁ γέρων] Ἐπὶ τὸ οἰκτρότατον προήγαγε τὸν οἶκτον. διὸ καὶ εὐθέως ἐπήνεγκε, Τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο. Q. 112. Ἔλειπε νέον] Νεωστὶ γεγονότα· ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (ί. 446.) [a]ἡβώοντα τὸν νεωστὶ ἡβῶντα. Q. 113. Ὦρσε γόοιο] Ἡ αὐτὴ διάθεσις καὶ παρὰ Φαίαξιν ὑπὸ Ὀδυσσέως. ὁ μὲν γὰρ τὰς ἑαυτοῦ πρά-

[z] Scholium corruptissimum; in quo frustra laboraveris verba ὡς ἑνὸς ad eadem in textu referre. Emendare autem conanti subvenit Eustathius, qui docet ἀπεχθαίρει hic esse μισητὸν ποιεῖ. Hinc non dubito prima scholii verba ita redintegrare: Ἀπεχθαίρει] Μισητὸν ποιεῖ ὡς ἐν νόσῳ. Reliqua lacuna laborant, quam Latinis verbis sic interim sarciam: Εἰς ἐπίτασιν ταῦτα *desiderii; ut quod odiosa reddat ea ipsa quæ* πάντων—πέφυκεν. BUTTM.

[a] Ante ἡβώοντα ins. νέον ex loco Hom. BUTTM.

ἠ πρῶτ' ἐξερέοιτο, ἕκαστά τε μυθήσαιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ἐκ δ' Ἑλένη θαλάμοιο θυώδεος ὑψορόφοιο
ἤλυθεν, Ἀρτέμιδι χρυσηλακάτῳ εἰκυῖα·
τῇ δ' ἄρ' ἅμ' Ἀδρήστη κλισίην εὔτυκτον ἔθηκεν·
Ἀλκίππη δὲ τάπητα φέρεν μαλακοῦ ἐρίοιο·
Φυλὼ δ' ἀργύρεον τάλαρον φέρε, τόν οἱ ἔδωκεν
Ἀλκάνδρη, Πολύβοιο δάμαρ, ὃς ἔναι' ἐνὶ Θήβης
Αἰγυπτίης, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐνὶ κτήματα κεῖται·
ὃς Μενελάῳ δῶκε δύ' ἀργυρέας ἀσαμίνθους,
δοιοὺς δὲ τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα.

119. μυθήσαιτο] πειρήσαιτο W. ib. Ϝέκαστα. 122. ϜεϜικυῖα. 123. εὔτυκτον] εὔκτυκτον sed εὔτυκτον schol. mar. H. 125. Miror hiatum ab Ernesti diligentia omissum. Hunc ut fors tulit explet MS. lectio ἔδωκεν. PORS. ib. Ϝοι. 126. Πολύβοιο] Πολύβου V. 127. ἔνι] ἐν H. 128. ΜενελάϜῳ.

ξεις ἀκούων κλαίει, ὁ δὲ τοῦ πατρὸς ἀναμνησθείς. Q. 119. Ἕκαστά τε πειρήσαιτο] Ἐπερήσαιτο, ἀντὶ τοῦ ἐπερωτήσειεν. ἔνιοι δὲ γράφουσι, μυθήσαιτο, κακῶς. Q. Harl.[b] 121. Ἐκ δ' Ἑλένη] Ἐπειδὴ μέλλει τῶν Ὀδυσσέως ἔργων μνημονεύειν, συμπλέξαι θέλει τὰς ἐν ὑστέρῳ στρατοπέδῳ πράξεις αὐτοῦ ὑπὲρ τοῦ ποικίλην καταστῆσαι τὴν διήγησιν. ἐπιτηδειότατον δὲ τὸ τῆς Ἑλένης πρόσωπον, ἅτε παρατυχὸν ἐν Ἰλίῳ. Q. 122. Χρυσηλακάτῳ] Τῇ λαμπρὰς καὶ χρυσαυγέας ἠλακάτας ἤτοι ἀκτῖνας ἐχούσῃ. E. 123. Ἅμ' Ἀδρήστῃ] Σημειωτέον καὶ περὶ τῶν θεραπαινῶν. ἄλλαι μὲν γὰρ ἐν Ἰλιάδι, ἄλλαι δὲ νῦν. οὐ γὰρ εὐπρεπὲς τὰς μετεχούσας τοῦ ἁμαρτήματος ἐπιτρέπειν συνεῖναι τῇ γυναικί. Τινὲς δὲ γράφουσιν, ἅμα δραστῇ, οἱονεὶ θεράπαιναν. Q. Τρισυλλάβως τὸ Ἀδρήστη, ὡς Ἡρωδιανὸς καὶ Ἀρίσταρχος. Harl. Sed inter lineas: Τινὲς δὲ δραστὴ, οἱονεὶ θεράπαινα. Κλισίην[c]] Δίφρον ἀνάκλιτον ἔχοντα. Vulg. 124. Τάπητα] Ἀπὸ τοῦ πατῶ πάτης καὶ τάπης, τὸ ὑποκάτωθεν τῶν ποδῶν ὑπόστρωμα· δάπης δὲ τὸ ἐπάνω, οἷον ἐνάπλωμα καὶ ἐφάπλωμα. E. 125. Τάλαρον] Τάλαρος γίνεται ἐκ τοῦ τάλας ὁ καρτερικὸς καὶ τοῦ αἴρω τὸ ἐπαίρω, ὁ βαστάζων ἃ ἐν αὐτῷ τίθενται. E. 126. Ἐνὶ Θήβης] Θῆβαι πόλις Αἰγύπτου ἡ νῦν καλουμένη Διόσπολις. Q. Vulg. Vind. 128. Δύ' ἀργυρέας ἀσαμύνθους] Σημεῖον πλούτου τοῦτο, ἀσαμύνθους ἀργυρὰς ὅλας δοῦναι. Q. 129. Δοιούς] Ἀπὸ τοῦ δέω τὸ ἐλλείπω. ἐλλιπέστερα γὰρ τὰ δεύτερα ὡς πρὸς τὰ πρῶτά εἰσι. B. Τάλαντα] Τὸ τάλαντον ἦν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ποσὸς ἄριστος (f. σταθμὸς π. ἀόριστος). ἔπειτα δὲ ἐλέγετο εἶναι εἴκοσι πέντε λιτρῶν καὶ παρ' ἄλλοις πεντήκοντα. τάλαντον δὲ καὶ τὸ σταθμίζον. ἀτάλαντος οὖν ὁ ἰσοκάμπανος[d] ὃς ἐὰν ἐξῆν ταλαντευθῆναι, ἤγουν σταθμηθῆναι,

[b] In Harl. tamen primæ hujus scholii voci præfixum γρ. Quare Porsonus: "Nempe voluit ἐπειρήσατο." Sed videtur in lemmate potius scribendum τ' ἐπειρήσαιτο, deque illo γρ. statuendum ut sæpe: vid. ad β'. 334. BUTTM.

[c] Conf. schol. α'. 130. BUTTM.

[d] Καμπανὸς stater. Gloss. Græcolat. Locos auctorum sat antiquorum vid. ap. Du Cange in v. BUTTM.

χωρὶς δ' αὖθ' Ἑλένῃ ἄλοχος πόρε κάλλιμα δῶρα,
χρυσῆν τ' ἠλακάτην, τάλαρόν θ' ὑπόκυκλον ὄπασσεν,
ἀργύρεον, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράαντο.
τόν ῥά οἱ ἀμφίπολος Φυλὼ παρέθηκε φέρουσα,
νήματος ἀσκητοῖο βεβυσμένον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἠλακάτη τετάνυστο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα.
ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
αὐτίκα δ' ἥγ' ἐπέεσσι πόσιν ἐρέεινεν ἕκαστα·
Ἴδμεν δή, Μενέλαε διοτρεφές, οἵτινες οἵδε
ἀνδρῶν εὐχετόωνται ἱκανέμεν ἡμέτερον δῶ;
ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.
οὐ γάρ πώ τινά φημι ἐοικότα ὧδε ἰδέσθαι
οὔτ' ἄνδρ', οὔτε γυναῖκα, (σέβας μ' ἔχει εἰσορόωσαν,)
ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος μεγαλήτορος υἷϊ ἔοικε

133. Ϝοι. 135. Ϝιοδνεφές. 137. δ'] ῥ' H. ib. ἢ Ϝεπέεσσι. Ϝέκαστα. 138. Ϝίδμεν. ΜενέλαϜε. 140. Ϝερέω. 141. ϜεϜοικότα. Ϝιδέσθαι. 143. υἷϊ] υἱεῖ, sed primo fuerat υἷι H. ib. ϜέϜοικε.

ἴσος δ' ἂν εὑρεθῇ τοῖς σταθμιζομένοις (scr. συσταθμ.) αὐτῷ. τὸ γὰρ α ἐπὶ ἰσότητος. Ἡ ἀτάλαντος ὁ δίκαιος, ὁ μὴ τῇ ταλάντου ἀοριστίᾳ συμπίπτων. E. 131. Χρυσῆν τ' ἠλακάτην] Ἠλακάτη λέγεται τὸ ἐργαλεῖον, ἠλάκατα δὲ τὰ ἔρια τὰ πλεκόμενα τῇ ἠλακάτῃ. E. Ὑπόκυκλον] Στρογγυλοειδῆ. E. Πρὸς τὸ ἐφέλκειν καὶ περιφέρειν τὸν τάλαρον. ἢ περίκυκλον ὅ ἐστι κυκλοτερῆ. Ἀφ' ἑτέρας δὲ ἀρχῆς τὸ ἔπος ἀναγνωστέον. Q. 132. Ἐπὶ χείλεα κεκράαντο] Λείπει[e] τὸ ἀπήρτιστο ἢ κεκέραστο. Q. 134. Νήματος ἀσκητοῖο] Τοῦ φιλοκαλουμένου καὶ νήθεσθαι λοιπὸν δυναμένου. Q. Νήματος] Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειότερος[f] (sic). Ἀσκητοῖο, καλῶς γεγονότος. Vulg. 135. Ἰοδνεφές] Βεβαμμένον πορφυροῦν. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἴον τὸ ἄνθος καὶ τοῦ δνόφος. ἤτοι τὸ βεβαμμένον κατὰ τὰ ἴα. B. Μέλαν μαλίον (v. not. ad α'. 443.) Q. 139. Εὐχετόωντο] Ἐκαυχῶντο. Vulg.[g] 140. Ψεύσομαι] Ὃ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε ἀληθεύσω ὅμως ἐρῶ. οὔπω γὰρ λέγω ὁρᾶσθαί τινα οὕτως ἐοικότα. B. Ψεύσομαι ἢ ἔτυμον ἐρέω] Ἀριστοφάνης οὐκ ἀποφαντικῶς ἀλλ' ἐν ἤθει. οὐκ ἀναγκαῖον δὲ περισπᾶσθαι τὸν ἤ. ὃ γὰρ λέγει τοιοῦτόν ἐστιν, εἴτε ψεύσομαι εἴτε ἀληθεύσω. Q. 141. Ἰδέσθαι] Γράφε, γενέσθαι. E. 143. Ὀδυσσῆως υἷι ἔοικε] Πῶς τὸν Τηλέμαχον ἐχαρακτήριζον καίτοι μὴ ἰδόντες καὶ ἄλλοτε αὐτόν, τὸν δὲ Πεισίστρατον οὐκ ἐχαρακτήριζον; Πλείονα γὰρ φιλίαν καὶ προσοχὴν εἶχον πρὸς τὸν Ὀδυσσέα παρὰ πρὸς τὸν Νέστορα. καὶ ὡς ἀκμάζοντα καὶ σφριγῶντα. τὸν δὲ Πεισί-

[e] Immo σημαίνει. BUTTM.
[f] Scr. Εἰς νῆσιν ἐπιτηδειότητος. Sic Polyb. 2, 23, 11. σίτου καὶ βελῶν καὶ τῆς ἄλλης ἐπιτηδειότητος πρὸς τὸν πόλεμον. BUTTM.
[g] Sic ed. ant. Nam in recentioribus sic interpolatum scholium: Εὐχετόωνται] Ἔνιοι, εὐχετόωντο, ἐκαυχῶντο. Et sic aliquoties in his scholiis cum lemma antiquum a recepta scriptura discrepat; sed multo sæpius lemma tacite mutatum repperi. BUTTM.

Τηλεμάχῳ, τὸν ἔλειπε νέον γεγαῶτ' ἐνὶ οἴκῳ
κεῖνος ἀνὴρ, ὅτ' ἐμεῖο κυνώπιδος εἵνεκ' Ἀχαιοὶ
ἤλθεθ' ὑπὸ Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
οὕτω νῦν καὶ ἐγὼ νοέω, γύναι, ὡς σὺ εἴσκεις·
κείνου γὰρ τοιοίδε πόδες, τοιαίδε τε χεῖρες,
ὀφθαλμῶν τε βολαὶ, κεφαλή τ', ἐφύπερθέ τε χαῖται.
καὶ νῦν ἤτοι ἐγὼ μεμνημένος ἀμφ' Ὀδυσῆϊ
μυθεόμην ὅσα κεῖνος ὀϊζύσας ἐμόγησεν
ἀμφ' ἐμοὶ, αὐτὰρ ὁ πικρὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβε,
χλαῖναν πορφυρέην ἄντ' ὀφθαλμοῖϊν ἀνασχών.
Τὸν δ' αὖ Νεστορίδης Πεισίστρατος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
κείνου μέντοι ὅδ' υἱὸς ἐτήτυμον, ὡς ἀγορεύεις·
ἀλλὰ σαόφρων ἐστὶ, νεμεσσᾶται δ' ἐνὶ θυμῷ,
ὧδ' ἐλθὼν τὸ πρῶτον, ἐπεσβολίας ἀναφαίνειν

144. Ϝοίκῳ. 145. Ἀχαιϝοί. 147. ΜενέλαϜος. 148. Ϝείσκεις. 149. γὰρ] μὲν V. 152. κεῖνος] ἐκεῖνος V. 153. πικρὸν] πυκῖνὸν H. levi errore pro πυκνόν. PORS. πυκνὸν V. 156. ἈτρεϜίδη ΜενέλαϜε. λαϜῶν.

στρατον καθὸ οὐκ ἐγνώρισαν, δηλοῖ αὐτὸς ἑαυτόν. E. Οὐ Τηλέμαχον εἰδυῖα ταῦτα λέγει, ἀλλ' ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ Ὀδυσσέως. E. Ὡς ὅδ' Ὀδυσσῆος] Τοῦτο ἡ συνήθεια ἄνω συνάπτει. δύναται δὲ καὶ θαυμαστικῶς ἀναγινώσκεσθαι, θαυμαστικοῦ ὄντος τοῦ λόγου. Q. Ἄλλως. Ἔοικέ φησιν Ὀδυσσέως υἱῷ ὄντως καὶ οὐδενὶ ἄλλῳ. ἐξομοιοῖ δὲ αὐτὸν τῷ πατρὶ οὐχ ἑωρακυῖά ποτε Ὀδυσσέως παῖδα. Q. Μεγαλήτορος] Τινὲς, ταλασίφρονος. Harl. Q. 145. Ἐμεῖο κυνώπιδος] Ὁ ποιητὴς ὑπεραπολογεῖται Ἑλένης ἀεί. E. 149. Κείνου γὰρ τοίδε πόδες] Ἐκ γὰρ τῶν ἄκρων καὶ τῆς ὄψεως μάλιστα αἱ ὁμοιότητες τῶν σωμάτων ἐκφαίνονται. ὅσον δὲ ῥᾷον ἐστοχάσατο τοσοῦτον ἀκριβέστερον ἀπεφήνατο τὸν μεταξὺ χρόνον δηλονότι κατανοῶν. τὸ δὲ λεγόμενον, ἀπὸ ποδῶν εἰς κεφαλήν. Q. 151. Καὶ νῦν] Καὶ νῦν ὡς ἐγὼ περὶ ἐκείνου ἔλεγον εὐθέως οὗτος ἔκλαιε. B. 156. Ὄρχαμε] Ἡγεμών. παρὰ τὸ ἄρχω ἄρχαμος καὶ ὄρχαμος. Q. Porsonus ad 457. ex scholio ad hunc versum profert: Πάρδαλις ἡ δορὰ καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον. 158. Ἀλλὰ σαόφρων — 162. Τῷ δ' ἅμα] Ἀθετοῦνται πέντε στίχοι ὡς περιττοὶ καὶ ὑπὸ νέου παντάπασι λέγεσθαι ἀπρεπεῖς. (Hucusque PORS. ex Harl.) ἄλλως τε οὐδὲ συμβουλευσόμενος τῷ Μενελάῳ πάρεστιν, ἀλλ' εἴ τινα οἱ κληδόνα πατρὸς ἐνίσποι. Q. Ἀλλὰ σαόφρων] Παρὰ τὰ πάτρια καὶ οὐχ ἁρμόττοντα τοῦ Πεισιστράτου πρόσωπα (scr. προσώπῳ). καὶ τὸ νεμεσσᾶται ἀντὶ τοῦ αἰδεῖται οὐχ ὁμηρικῶς. καὶ ἐπεσβολίαι δὲ γέλοιαι. ὅθεν Ζηνόδοτος μεταποιεῖ, ἐπιστομίας ἀναφαίνειν. Q. 159. Ἐπεσβολίας] Ἐπῶν ἐσβολὰς ἤτοι τὰς τῶν μνηστήρων λοιδορίας. ἐπεσβολία γὰρ ἡ ὕβρις ἡ τοῖς ἔπεσι βάλλουσα. B. Q. Βολὰς λόγων ἤτοι

ἄντα σέθεν, τοῦ νῶϊ, θεοῦ ὥς, τερπόμεθ' αὐδῇ.
αὐτὰρ ἐμὲ προέηκε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
τῷ ἅμα πομπὸν ἕπεσθαι· ἐέλδετο γάρ σε ἰδέσθαι,
ὄφρα οἱ ἤ τι ἔπος ὑποθήσεαι, ἠέ τι ἔργον.
πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρὸς παῖς οἰχομένοιο
ἐν μεγάροις, ᾧ μὴ ἄλλοι ἀοσσητῆρες ἔωσιν·
ὡς νῦν Τηλεμάχῳ· ὁ μὲν οἴχεται, οὐδέ οἱ ἄλλοι
εἴσ', οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν κακότητα.

160. Fώς. 162. τῷ] τῶν δ' V. ib. Fιδέσθαι. 163. Fοι. Fέπος. Fέργον. 165. μεγάροις] μεγάροισιν H. 166. Fοι.

προπετείας. Pal. Τὰς γενομένας τῶν μνηστήρων εἰς αὐτὸν φλυαρίας ἢ τὰς περὶ τὸν οἶκον αὐτοῦ λοιδορίας διεξιέναι. ἢ ὑπὸ σωφροσύνης οὐ βούλεται προκατάρχεσθαι λόγων. ἐπεσβολίας οὖν νῦν τὰς τῶν ἐπῶν εἰσβολὰς καὶ ἀρχάς φησιν. E. Vulg. 161. Αὐτὰρ ἐμέ] Οὐκοῦν οὐδὲ οὗτος προπετὴς οὐχὶ σώφρων ὅτι φθέγγεται. σχεδὸν γὰρ τὴν ἔντευξιν πρὸς τὸν Μενέλαον οὗτος ἐμπεπίστευται ὑπὸ τοῦ πατρός. Q. 162. Ἐέλδετο] Ζηνόδοτος, οἴετο (i. e. ὀΐετο. PORS.). κακῶς. Harl. 163. ὄφρα οἱ] Προειρηκότος τοῦ Μενελάου, Οὐδέ τε ἴδμεν, Ζώει δγ' ἢ τέθνηκεν (109.), ψυχρὸν ἦν ἐπαγαγεῖν ὅτι ἥκει ὁ Τηλέμαχος πευσόμενος περὶ τοῦ πατρὸς εἰ ζῇ. ἐπ' ἄλλο οὖν μεταβαίνει, ὅτι μαθήσεως καὶ ὠφελείας τυχεῖν βουλόμενος ἥκει διὰ τὰ ἐνοχλοῦντα ἐν τῇ πόλει. τὸ δὲ ἦθός τινες οὐ συνιέντες ἠθέτησαν ἔπη. Q. 164. Πολλὰ γὰρ ἄλγε' ἔχει πατρός] Ὅρα τὴν σύνεσιν. τοῦ πατρός πως τὴν σοφίαν ἀπομέμακται. ὥσπερ ἐκεῖνον παρεφυλάττομεν [h], οὐ φανερῶς ἐκθέμενον τὰ περὶ τοὺς μνηστῆρας, ἵνα εἰ μὴ βούλοιτο ἐκφανίζειν ὁ Τηλέμαχος τὰ περὶ αὐτούς, μὴ φαίνηται αὐτὸς περιεργαζόμενος μηδὲ ὀνειδίζων τὴν συμφορὰν τῷ νεανίσκῳ· οὕτω καὶ ὁ Πεισίστρατος μετήνεγκε τὸν λόγον ἐπὶ τὴν κοινὴν ὀρφανίαν. τὸ γὰρ ἐπελθεῖν τὸ κατὰ τοὺς μνηστῆρας περίεργον παρόντος αὐτοῦ τοῦ πεπονθότος. Q. 165. Ἀοσσητῆρες] Οἱ ἕτοιμοι βοηθοί, παρὰ τὸ μὴ ἀναμένειν ὄσσαν ἤτοι χρησμὸν καὶ μαντείαν εἰς τὸ βοηθῆσαι. ὁ γὰρ μὴ θέλων βοηθῆσαί τινι καλούμενός φησιν ὅτι ἀπελθεῖν θέλω πρῶτον καὶ λαβεῖν χρησμὸν περὶ τούτου, καὶ εἰ ἔστιν ἀπὸ χρησμοῦ δεδόμενον, βοηθήσω σοι. ἢ ἐκ τοῦ α ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ὄσσω τὸ βλέπω. E. Ἔωσιν] Ὡς λέγωσι, τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. σημαίνει γὰρ ὑπάρχωσιν. ὅτε δὲ ἀπὸ τοῦ ἐῶ ἐᾷς κέκλιται, προπερισπαστέον, Οὐ μέν σ' οὐδ' ἐῶσιν (δ'. 805.). Q. 167. Εἴσ' οἵ κεν κατὰ δῆμον ἀλάλκοιεν] Διατί μὴ συμμαχεῖ Μενέλαος, καλὴ γὰρ ἡ πρόφασις γυναῖκα περισῶσαι φίλου εἰς τὰ ὅμοια ὑπὸ Ὀδυσσέως εὐεργετηθείς; διατί δὲ καὶ Τηλέμαχος οὐκ αἰτεῖ συμμαχίαν; Ἢ ὅτι ἔλεγεν Ἀθηνᾶ, Οὔτι ἔτι δηρόν γε φίλης ἀπὸ πατρίδος Ἔσσεται, οὐδ' εἴπερ σιδήρεα δέσματ' ἔχῃσι (α'. 203.) μετὰ δὲ τοὺς λόγους τούτους θεασάμενος τὴν ἀπαλλαγὴν τῆς θεᾶς καὶ γνοὺς ὅτι παρὰ θεοῦ ταῦτα ἠκηκόει, εἰκότως ἐκδέχεται τὴν τοῦ πατρὸς παρουσίαν, καὶ τοῦτο μάλιστα σπεύδει μαθεῖν, ποῦ ποτε ἄρα τυγχάνει Ὀδυσσεύς. τὸ δὲ μὴ δεηθέντος τοῦ Τηλεμάχου Μενέλαον συμμαχεῖν, περίεργον. δεῖ γὰρ ὠφελεῖν τοὺς φίλους, ἃ βούλονται. ἄλλως τε καὶ ἀφορμὴν ἔχει Νέστωρ τε καὶ Μενέλαος, τοῦ μὴ πέμψαι στρατείαν· Νέστωρ μὲν ἐκ τοῦ

[h] Inserendum puto γὰρ post ὥσπερ. Respicit autem, puto, verba Nestoris γ'. 199. 200. et sermones insequentes. BUTTM.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ φίλου ἀνέρος υἱὸς ἐμὸν δῶ
ἵκεθ', ὃς εἵνεκ' ἐμεῖο πολεῖς ἐμόγησεν ἀέθλους·
καί μιν ἔφην ἐλθόντα φιλησέμεν ἔξοχον ἄλλων
Ἀργείων, εἰ νῶϊν ὑπεὶρ ἅλα νόστον ἔδωκε
νηυσὶ θοῇσι γενέσθαι Ὀλύμπιος εὐρύοπα Ζεύς.
καί κέν οἱ Ἄργεϊ νάσσα πόλιν, καὶ δώματ' ἔτευξα,
ἐξ Ἰθάκης ἀγαγὼν σὺν κτήμασι καὶ τέκεϊ ᾧ,
καὶ πᾶσιν λαοῖσι, μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας,
αἳ περιναιετάουσιν, ἀνάσσονται δ' ἐμοὶ αὐτῷ.
καί κε θάμ' ἐνθάδ' ἐόντες ἐμισγόμεθ'· οὐδέ κεν ἡμέας
ἄλλο διέκρινεν φιλέοντέ τε τερπομένω τε,
πρίν γ' ὅτε δὴ θανάτοιο μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν ἀγάσσεσθαι θεὸς αὐτὸς,
ὃς κεῖνον δύστηνον ἀνόστιμον οἶον ἔθηκεν.

168. ΜενέλαϜος. 170. πολεῖς] πολέας V. W. 171. μιν] μην H. ib. ἔξοχον ἄλλων] ἔξοχα πάντων plane H. 172. ὑπεὶρ] ὑπὲρ V. ib. ἈργείϜων. 174. καί κέν] καί μέν, sed μ ex emend. ut videtur, H. καί κε V. ib. κέ Ϝοι. 175. Ϝῷ. 176. πᾶσιν] πᾶσι H. ib. λαϜοῖσι. 177. Ϝανάσσονται. 178. κε θάμ'] κέ θ' ἅμ' H. ib. ἡμέας] ὑμέας H. 180. πρίν γ'] πρὶν eraso γ' H.

αὐτόπτης γενέσθαι τῆς Ἀθηνᾶς πιστεύσας τῇ Ὀδυσσέως παρουσίᾳ, ὁ δὲ ἐκ Πρωτέως ἀκούσας. τί οὖν ἔδει ὑφαρπάζειν τῆς Ὀδυσσέως ἐκδικήσεως; Q. 168. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος] Γρ. τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας. Harl. 169. Ὢ πόποι] Οὐκ ἂν ὁμοίως πιστὸς ἦν ὁ λόγος, εἰ μὴ καὶ πρὸ τῆς γνώσεως τοῦ Τηλεμάχου ἀγνοῶν τίνες οἱ παρόντες προείρηκεν ἐκεῖνα τὰ ἔπη, Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι (104.). Q. 170. Πολεῖς] Γρ. πολλέας (i. e. πολέας). Harl. 175. Ἐξ Ἰθάκης] Ὥστε χώραν εὐδαίμονα ἀντὶ τῆς λυπρᾶς ἐκείνης ἀνταλλάξασθαι. τὸ γὰρ μόνον μετοικῆσαι ὅμοιον φυγῆς. Τὸ δὲ, ἐξαλαπάξας, οὐκ ἔστιν πορθήσας ἀλλ' ἁπλῶς κενώσας. Q. 176. Μίαν πόλιν ἐξαλαπάξας] Ἀπὸ τῶν πόλεων ἐκείνων, αἵτινες ὑπ' ἐμοῦ βασιλεύονται. Τὸ δὲ ἐξαλαπάξας οὐκ ἔστι νῦν πορθήσας, ἀλλὰ ἁπλῶς κενώσας, καὶ μεταστήσας τοὺς ἐνοικοῦντας εἰς ἕτερον τόπον. ἀπίθανον γὰρ τὸ ἐξαλαπάξας ἐπὶ τῶν ὑποτεταγμένων πόλεων. ἀλάπαθα (scr. λάπαθα) γὰρ βοτάνη κενωτικὴ, ὅθεν καὶ ἀλαπάζω ῥῆμα. B. E. 178. Οὐδέ κεν ἡμέας] Οὐκ ἐν τῇ Σπάρτῃ ἀλλ' ἐν ὅλῃ τῇ χώρᾳ. Q. 179. Ἄλλο διέκρινε] Οὐδὲν ἡμῖν διέζευξε τῆς φιλίας τὴν εὐφροσύνην, ἢ ὥστε κατὰ διαδοχὴν ἥκειν πρὸς ἀλλήλους, πλὴν θάνατος. E. Q. 181. Ἀλλὰ τὰ μέν που] Περιπαθῶς ὀλοφύρεται ὡς αὐτὸς δεινὰ πεπονθώς. ἔγκειται δὲ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἀνθρώπινον, ὅτι ταῖς μεγάλαις ὑποσχέσεσι τῶν ἀνθρώπων φθόνος θεῖος ἐπακολουθεῖ. Q. Ἀλλὰ τὰ μέν που μέλλεν] Ἀλλὰ τούτοις (scr. ταῦτα) μὲν ἐῴκει. Vulg. Ἀλλὰ τούτοις μάτην ἐῴκει ἐπὶ πάθους παρ' Ὁμήρῳ φθονήσειν ἐμποδίσαι ἀπο-

Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο.
κλαῖε μὲν Ἀργείη Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα,
κλαῖε δὲ Τηλέμαχός τε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος·
οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε·
μνήσατο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,
τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε φαεινῆς ἀγλαὸς υἱός·
τοῦ ὅγ' ἐπιμνησθεὶς ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν.
Ἀτρείδη, περὶ μέν σε βροτῶν πεπνυμένον εἶναι

184. Ἀργείϝη. 185. Ἀτρεϝίδης Μενέλαϝος. 186. ὄσσε] ὄσσω (ὄσσε superscr.) et in schol. ὄσσε H. 189. ϝέπεα. 190. Ἀτρεϝίδη.

τρέψασθαι παρὰ Διὸς ἡμῖν ἐκπλαγῆναι. E. 184. Φανερῶς δείκνυσιν ὅτι πρόφασιν σχόντες τὸν Τηλέμαχον κλαίει εἷς ἕκαστος περὶ τῶν ἰδίων· ἡ μὲν Ἑλένη ὑπὲρ τῶν γεγονότων εἰς αὐτὴν, ἢ ὅτι κάρτα τοι φίλοικτον ἡ γυνή[1] (Soph. Aj. 580.)· Πεισίστρατος δὲ διὰ τὸν αὐτοῦ ἀδελφόν. κλαίουσι δὲ καὶ Πάτροκλον αἱ ἀμφίπολοι τάχα. καὶ γὰρ ἐκεῖνον πρόφασιν ἔχουσαι κλαίουσι περὶ τῶν ἰδίων (Il. τ'. 302.). E. Δαιμονίως ἀντιλαμβανόμενος ὁ ποιητὴς, ὅπως κεκίνηκε τὸν οἶκτον τῶν ἀκροατῶν, φαντασίαν ἐπὶ τοὺς τότε ἀκούοντας μετήνεγκε. Δαιμονίως τῇ τάξει κέχρηται, πρῶτα μὲν κλαίειν τὴν Ἑλένην· φύσει γὰρ πολυδάκρυτον τὸ γένος· εἶτα τὸν προστατοῦντα τοῦ πάθους· ὁ δὲ Μενέλαος τρίτος δεόντως μετὰ τὴν θήλειαν καὶ αὐτὸν τὸν πεπονθότα· τέταρτος δὲ Πεισίστρατος, οὐ μὰ Δία Ὀδυσσέα, οὐ γὰρ οἶδε τὸν ἄνδρα· κεκίνηκε δὲ αὐτὸν ἡ τοῦ ἀδελφοῦ ἀνάμνησις. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν (τ'. 302.). Παρατηρητέον δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς ῥήμασι διαφοράν. ἐφ' ὧν μὲν γὰρ παρατατικῶς ἔφη κλαῖε, ἐπὶ δὲ Πεισιστράτου ὡς ἀγνοοῦντος Ὀδυσσέα, Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω ἔχεν ὄσσε. τοῦτον γὰρ οὐ διατρίβειν κλαίοντα ὡς ἐκείνους ἀλλ' αὐτο μόνον τὸ (μὴ ins. Mai.) εἶναι ἄδακρυν δηλοῖ. Q. 185. Κλαῖε καὶ Ἀτρείδης Μενέλαος] Οὐχ ὅτι πέπεισται τεθνηκέναι αὐτόν. πιστεύει γὰρ αὐτὸν ζῆν, ἐξ οὗ τοῦ Πρωτέως ἀκήκοε. τὸν δὲ μηδέπω παραγιγνόμενον ἀπολοφύρεται. Q. 186. Οὐδ' ἄρα Νέστορος υἱὸς ἀδακρύτω] Μὴ θέλων πολλάκις λέγειν τὸ αὐτὸ, ἤτοι τὸ κλαῖε, δι' ἄλλου τρόπου φησί. ἔστι δὲ θαυμαστικόν. E. 187. Μνήσατο γάρ] Τὰ ἐν Ἰλιάδι παραλειφθέντα διὰ τῆς Ὀδυσσείας ὡς μιᾶς οὔσης τῆς πραγματείας παραδίδωσι. Q. Ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο] Ἤτοι τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ τοῦ παρὰ τοῦ Τιθῶνος (sic) υἱοῦ τῆς Ἡμέρας ἀναιρεθέντος ἐν Τροίᾳ. B. 188. Τόν ῥ' Ἠοῦς ἔκτεινε] Ἴσως διὰ τὸ ἐξ ἀνατολῆς αὐτὸν εἶναι. Τιθωνοῦ γὰρ καὶ Ἡμέρας λέγεται εἶναι υἱὸς Μέμνων. E. Τοῦτο λέγει (f. λέγων), τὸν Ἀντίλοχον φονευθῆναι ὑπὸ τοῦ Μέμνονος. οὐκ ἄλλο αἰνίττεται, ἢ ὅτι νέος καὶ παρὰ τὸν δέοντα καιρὸν ἐτελεύτησε. Μέμνων γὰρ ἐτυμολογεῖται παρὰ τὸ μένειν νέος. E. Ἡρώδης ἑρμηνεύεται παρ' Ἕλλησι δερμάτινος νοῦς. Deest sigla cod. 190. Ἀτρείδη] Πάντων ἐπὶ δάκρυα τετραμμένων ἔδει τινὰ παρελθεῖν τὸν ἐφέξοντα. τὴν μὲν οὖν Ἑλένην οὐ πιθανὸν τοῦτο πράττειν ἥτις γε καὶ αὐτῶν πρώτη κατάρχει. οὐδὲ μὲν τὸν Τηλέμαχον, πατέρα γὰρ ἀπολοφύρεται. εὐπρεπὲς δὲ οὐδὲ τῷ Μενελάῳ, αὐτὸς γὰρ αἴτιος τῆς συμφορᾶς. πιθανὸς δὲ πρὸς τοῦ-

[1] Apud Soph. est φιλοίκτιστον γυνή. BUTTM.

Νέστωρ φάσχ' ὁ γέρων, ὅτ' ἐπιμνησαίμεθα σεῖο
οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι, καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν.
καὶ νῦν, εἴτι που ἐστὶ, πίθοιό μοι· οὐ γὰρ ἔγωγε
τέρπομ' ὀδυρόμενος μεταδόρπιος· ἀλλὰ καὶ ἠὼς
ἔσσεται ἠριγένεια· νεμεσσῶμαί γε μὲν οὐδὲν
κλαίειν, ὅς κε θάνησι βροτῶν καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι,
κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.
καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεὸς, οὔτι κάκιστος
Ἀργείων· μέλλεις δὲ σὺ ἴδμεναι· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι
Ἀντίλοχον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὦ φίλ', ἐπεὶ τόσα εἶπες, ὅσ' ἂν πεπνυμένος ἀνὴρ

192. Uncinis includit W. ib. Ϝοῖσιν. 193. εἴτι που] εἴ τί που V. εἴ τί που ἔστι W. 194. μεταδόρπιος] μεταδόρπιος (ἐπι superscr.) H. 197. νυ καὶ] νύ κε post rasuram H. 198. κείρασθαί] κείρασθαί H. 200. Ἀργείϝων. Ϝίδμεναι. 201. Ϝίδον. 202. πέρι] περὶ V. 203. ΜενέλαϜος. 204. Ϝεῖπες.

το ὁ Πεισίστρατος Ὀδυσσέα μὲν ἀγνοῶν πρὸς βραχὺ δὲ δακρύσας ἐκ τῆς τοῦ ἀδελφοῦ μνήμης, ἀλλ' οὐδὲ ἐκείνῳ συνήθης γεγονώς· κομιδῇ γὰρ νέος τυγχάνει, καὶ οὐχ ὁμοία ἡ τελευτὴ εὐκλεής. Q. 192. Καὶ ἀλλήλους ἐρέοιμεν] Τινὲς, καὶ ἄλλοις (scr. ἀλλήλοις) ἐρέοιμεν, ὅ ἐστι διαλεγόμεθα. Q. Ἀρίσταρχος ἀθετεῖ. Harl. 193. Εἴτι πού ἐστι] Εἴπως ἐστὶν, ἤτοι εἰ δυνατόν ἐστι, πείσθητί μοι. οὐ γὰρ ἔγωγε ὀδυρόμενος μετὰ δείπνου εὐφραίνομαι. B. Ἐὰν πρέπον ἐστὶν, εἰ ἐνδέχεται. E. Εἴπως ἐστὶ, τουτέστι εἴτις μηχανή ἐστι. Q. 194. Τέρπομ' ὀδυρόμενος] Ἐν δείπνῳ οὐ τέρπομαι ὀδυρόμενος, οὔτε (scr. ὅτε) ἀνέσεως μάλιστα τῇ ψυχῇ χρεία. τὸ ἀνεπιτήδειον οὖν τοῦ καιροῦ μέμνηται. ἐπιφέρει γοῦν, ἀλλὰ καὶ ἠὼς ἔσσεται. Q. Ἐν δείπνῳ οὐκ ἔστιν ὀδύρεσθαι, ἀλλ' ἔλθῃ ἡμέρα καὶ τότε λύπη ἔστω. E. Μεταδόρπιος] Μετὰ τὸ δεῖπνον. ἢ οὕτως, οὐκ ἀρέσκει μοι θρηνεῖν μετὰ τὸ δεῖπνον. Vulg.

Ἄλλως. μεταδόρπιος, δείπνου ὥρᾳ, ἤγουν ἐν τῷ δείπνῳ· καὶ μεταδήμιος, ἔνδημος, ὁ ἐν δήμῳ ὤν. Schol. Barnes. 196. Κλαίειν, ὅς κε θάνησι] Ἔοικεν ἐνταῦθα μωρὸς εἶναι ὡς μὴ δεινοπαθῶν ὁ Πεισίστρατος καὶ ἀνάλγητος. πλὴν συνετῶς ἐποίει ἀνακτήσασθαι θέλων ἐκεῖνος. ἀπρεπὲς γὰρ ἀνδράσι τὸ τοιοῦτον. E. 199. Καὶ γὰρ ἐμὸς τέθνηκεν ἀδελφεός] Δεξιῶς καὶ τούτου μνημονεύει, ἵνα (ins. μὴ) δοκῇ ἐκ περιουσίας τὰ τοιαῦτα ἐπιτάττειν, μηδὲν αὐτὸς πεπονθὼς δεινόν. Q. Καὶ ἄλλως. Δαιμονίως οὗτος γνωμολογεῖ περὶ πάντων ὅτι οὐ χρὴ κλαίειν. ἀλλὰ τὸ ἴδιον πάθος ἐξήνεγκε. τὸ μὲν γὰρ ὡς μαλακιζομένοις ἐπιτιμᾶν, οὐ πρέπον νέῳ. τὸ δὲ διὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀηδίαν παραιτεῖσθαι δάκρυα, ἀνθρώπινον. Q. 202. Περὶ μὲν θείειν ταχύν] Μετὰ γὰρ τὸν Ἀχιλλέα τὸ τρέχειν ταχὺς ὁ Ἀντίλοχος. E. 204. Ὦ φίλ' ἐπεί] Περιττεύει ὁ ἐπεί, ὡς καὶ ἐν τῷ, Ὦ φίλ' ἐπεί μ' ἔμνησας ὀϊζύος (γ'. 103.). τὸ ἑξῆς ἐστιν, ἐπεὶ

εἴποι καὶ ῥέζειε, καὶ ὃς προγενέστερος εἴη·
τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις·
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος γόνος ἀνέρος, ᾧ τε Κρονίων
ὄλβον ἐπικλώσῃ γαμέοντί τε γεινομένῳ τε·
ὡς νῦν Νέστορι δῶκε διαμπερὲς ἤματα πάντα,
αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.
ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν ἐάσομεν, ὃς πρὶν ἐτύχθη·
δόρπου δ' ἐξαῦτις μνησώμεθα, χερσὶ δ' ἐφ' ὕδωρ
χευάντων· μῦθοι δὲ καὶ ἠῶθέν περ ἔσονται
Τηλεμάχῳ καὶ ἐμοὶ, διαειπέμεν ἀλλήλοισιν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀσφαλίων δ' ἄρ' ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευεν,
ὀτρηρὸς θεράπων Μενελάου κυδαλίμοιο.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα·
αὐτίκ' ἄρ' εἰς οἶνον βάλε φάρμακον, ἔνθεν ἔπινον,
νηπενθές τ', ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων·

205. Fείποι. 208. ἐπικλώσῃ] ἐπικλώσει H. W. ib. γεινομένῳ] γεννομένῳ V. 212. ἐάσομεν] ἐάσωμεν H. 215. διαFειπέμεν. 217. ΜενελάFου. 220. Fοῖνον. 221. τ' erasum, sed νηπενθές τ' in schol. bis H. ib. κακῶν ἐπίληθον] κακῶν τ' ἐπίληθεν H. Ceterum ἐπίληθον quoque habent Sotion Stobæi CXII. p. 584, 17. Hesychius v. Ἄχολον. Eustathius ad Il. χ'. p. 1258, 54=1355, 38. ἐπίληθες Dion. Chrysost. XII. p. 209. PORS.

τόσσα εἶπες ἡμεῖς δὲ κλαυθμὸν μὲν, περιττεύοντος τοῦ συνδέσμου. Q. Τὸ ἐπεὶ ἐνταῦθα βεβαιωτικὸν καὶ ἀργόν ἐστι. B. 207. Ὧι τε Κρονίων ὄλβον ἐπικλώσῃ] Οὐ τῷ γόνῳ, ἀλλὰ τῷ γεννήτορι ὄλβον ἔδωκεν ὁ Ζεὺς καὶ γαμοῦντι καὶ τεκνοῦντι. B. 214. Χευάντων] Ἐπιχεέτωσαν, Ἀττικῶς. E. 216. Ἀσφαλίων] Οἰκεῖον τὸ ὄνομα Μενελάου θεράποντι. τοιοῦτος δὲ καὶ ὁ Ἐτεωνεύς. οὐκ ἀνεπισκέπτως. ἀπὸ γὰρ τῶν συμπτωμάτων καὶ τὰ ὀνόματα τοῖς οἰκέταις τιθέναι εἰώθαμεν, ὡς καὶ ὁ Πηνελόπης δόμος[k] διὰ τὸν τρόπον τῶν δεσποτῶν. Q. Πεποίηκε τὸ ὄνομα παρὰ τὴν ἀσφάλειαν. ἀρετὴ γὰρ δούλου τὸ μὴ σφάλλειν. E. 221. Νηπενθές τ' ἄχολόν τε] Δαιμονίως τὰ ἀνώτατα δύο παρέλαβε, τὸ πένθους καὶ ὀργῆς ἀπαλλάττειν, οἷς καὶ τὰ λοιπὰ ὑποστέλλεται πάθη. Q. Ἐπίληθον] Προπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιληστικόν. οἱ δὲ προπεριέσπασαν, ἵν' ᾖ ἐπιλανθάνεσθαι ποιοῦν. Vulg. Ἐπίληθες] Προπαροξυτόνως, ἵν' ᾖ ἐπιλαθέσθαι ποιοῦν. E. Κακῶν ἐπίληθον[l] ἁπάντων] Ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ μετοχὴν ἀκούων. Ἀρίσταρχος δὲ προπαροξύνει ὄνομα ἐκδεχόμενος. οὕτω δὲ καὶ ἡμῖν ἀρέσκει (hucusque

[k] ὁ Πηνελόπης δόμος. Hæc videntur spectare nomina Δολίου (qui servus Penelopes proprius erat, δ'. 735. sq.), Εὐρυκλείας, Εὐρυνόμης, ad Ulyssem relata. BUTTM.
[l] Suprascripto in Harleiano codice εν. BUTTM.

ὃς τὸ καταβρόξειεν, ἐπὴν κρητῆρι μιγείη,
οὐκ ἂν ἐφημέριός γε βάλοι κατὰ δάκρυ παρειῶν,
οὐδ' εἴ οἱ κατατεθναίη μήτηρ τε πατήρ τε,
οὐδ' εἴ οἱ προπάροιθεν ἀδελφεὸν, ἢ φίλον υἱὸν,
χαλκῷ δηϊόῳεν, ὁ δ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῷτο.
τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα,
ἐσθλὰ, τά οἱ Πολύδαμνα πόρεν Θῶνος παράκοιτις,
Αἰγυπτίη· τῇ πλεῖστα φέρει ζείδωρος ἄρουρα
φάρμακα, πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά.

223. οὐκ ἂν] οὔ κεν a m. pr. H. 224. 225. 228. Ϝοι. 226. δηϊόῳεν] δηιωωεν V. 228. Πολύδαμνα] Πολυδάμνα V.

PORS. ex Harl.), ἐπεὶ καὶ τὰ προκείμενα ὀνόματα ἐπίθετα ἦν, νηπενθές τ' ἄχολόν τε. Q. 222. Καταβρόξειεν] Γράφεται καὶ μικρὸν καὶ μέγα. ὅτε μὲν γὰρ λαμβάνεται ἀντὶ τοῦ καταπίῃ, τότε τὸ βρο μικρὸν, ἀντὶ τοῦ βρόχῳ. ὅταν δὲ ἀντὶ τοῦ καταφάγῃ, μέγα βρω. E. 223. Ἐφημέριος] Διήμερος, ὅ ἐστι δι' ὅλης τῆς ἡμέρας. ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ἐν ᾗ ἔπιεν. B. Q. Ἀσφαλῶς τὸ ἐφημέριος. ἀπάθειαν γὰρ τῶν τοιούτων κακῶν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν. Q. 226. Χαλκῷ δηϊόῳεν] Ἀναιροῖεν, φονεύοιεν. ἔστι τὸ θέμα δήω, καὶ κατὰ παραγωγὴν δηϊόω. B. E. Χείρους γὰρ αὐτομάτων οἱ βίαιοι δοκοῦσι θάνατοι. Q. 227. Φάρμακα μητιόεντα] Ὑπὸ συνέσεως εὑρεθέντα. B. Πρακτικὰ, ἢ ὑπὸ συνέσεως ηὑρημένα. Vulg. (Barnes.) Μητιόεντα] Γρ. μητιόωντα. Pal. 228. Ἐσθλά] Ἢ τὰ ὑπὸ συνέσεως εὑρημένα καὶ κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα. τῆς γὰρ ἰατρικῆς τὸ μὲν θεωρητικὸν, τὸ δὲ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ τὴν τῶν κατὰ μέρος γνῶσιν. τούτου δὲ αὖ μέρη, τὸ μὲν σημειωτικὸν, τὸ δὲ αἰτιολογικὸν, τὸ δὲ πρακτικόν. ταύτης ἐστὶν ὁ διὰ τῆς ἐνεργείας βαδίζων. τούτου δὲ μέρη τὸ μὲν διαιτητικὸν, τὸ δὲ χειρουργικὸν, τὸ δὲ φαρμακευτικόν. E. Πολύδαμνα] Ἀμφίβολα, πότερον τῆς φαρμακίδος ἐστὶ τὸ ὄνομα, ἢ τὰ φάρμακα τὰ πολλοὺς δαμάζοντα. ἐκείνην γὰρ Θοῦμιν Πτολεμαῖος ἐν τῷ πρώτῳ χρόνῳ [m] φησί. Vulg. Πολύδαμνα] Κύριον ὄνομα ἡ Πολύδαμνα κατὰ Ἀρίσταρχον. καὶ Ἡρωδιανὸς ἄμεινον εἶναι φησίν. Q. Γράφε, πολύδαμνα, τὰ πολλοὺς δαμάζοντα. σχῆμα ἀμφιβολίας. E. Εἴτε κύριόν ἐστιν ὄνομα ἡ Πολύδαμνα, ὡς Μήθυμνα, εἴτε ἐπιθετικὸν τῶν φαρμάκων, τρίτη ἀπὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. βέλτιον δὲ ὄνομα κύριον αὐτὸ δέχεσθαι, ἐπεὶ καὶ Εὐφορίων ἐν Διονύσῳ φησὶ, Βλαψίφρονα φάρμακα χεῦεν, ὅσσ' ἐδάη Πολύδαμνά τε Κυταΐς ἢ ὅσα Μήδεια [n]. Q. Θῶνος παράκοιτις] Ἀπὸ τοῦ (Vind. ἀπό τινος) Θόωνος. τὸν αὐτὸν δὲ λέγουσιν εἶναι τὸν Θῶνιν. οὗτός ἐστιν εὑρετὴς τῆς ἰατρικῆς παρ' Αἰγυπτίοις, οὗτινος καὶ φερώνυμός ἐστιν ὁ πρῶτος μήν. Q. Vind. Ὁ Θῶνος βασιλεὺς ἦν τοῦ Κανώβου καὶ τοῦ Ἡρακλείου στόματος, ὃς πρὶν μὲν ἰδεῖν Ἑλένην ἐφιλοτιμεῖτο (Vind. ἐξένιζε) Μενέλαον, ἰδὼν δὲ αὐτὴν ἐπεχείρει

[m] Pro χρόνῳ, χρονικῶν scribo, pro quo νόμῳ legit Fabricius. BARNES.

[n] Cf. Eustath. ad h. l. qui nomen libri Euphorionei omittit, ipsaque verba magis etiam mutila profert. BUTTM.

ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων
ἀνθρώπων· ἦ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐνέηκε, κέλευσέ τε οἰνοχοῆσαι,
ἐξαῦτις μύθοισιν ἀμειβομένη προσέειπεν·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ἠδὲ καὶ οἵδε
ἀνδρῶν ἐσθλῶν παῖδες, ἀτὰρ θεὸς ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλῳ
Ζεὺς ἀγαθόν τε κακόν τε διδοῖ· δύναται γὰρ ἅπαντα·
ἤτοι νῦν δαίνυσθε καθήμενοι ἐν μεγάροισι,
καὶ μύθοις τέρπεσθε· ἐοικότα γὰρ καταλέξω.
πάντα μὲν οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσοι Ὀδυσσῆος ταλασίφρονός εἰσιν ἄεθλοι·
ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·

231. Ϝέκαστος. 233. Ϝοινοχοῆσαι. 234. προσέϜειπεν. 235. ἈτρεϜίδη ΜενέλαϜε. 236. ἄλλοτ' ἐπ'] ἄλλοτε W. 239. ϜεϜοικότα. 240. ἐγὼ] ἔγωγε V. 243. ἈχαιϜοί.

βιάζεσθαι· ὃ γνοὺς Μενέλαος ἀναιρεῖ αὐτόν. ὅθεν ἡ πόλις Θῶνις ὠνόμασται, ὡς ἱστορεῖ Ἑλλάνικος[o]. Q. Vind. 231. Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος] Ἕκαστος τῶν ἐκεῖθι ἰατρῶν ὑπὲρ τοὺς ἄλλους ἐστὶν, ἐπεὶ Παιήονος ἀπόγονοί εἰσι. Γράφεται καὶ περὶ πάντων φαρμακευτῶν[p]. οὐ γὰρ πάντες πάντα ἴσασιν. Vulg. Ἕκαστος δὲ ἰατρὸς Αἰγύπτιος ἐπιστήμων ἐστὶν ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους τῆς εἰδήσεως τῶν βοτανῶν. Ἀρίσταρχος δὲ γράφει οὕτως, ἰητρὸς δὲ ἕκαστος, ἐπεί σφισι δῶκεν Ἀπόλλων ἰᾶσθαι, καὶ γὰρ Παιήονός εἰσι γενέθλης· κακῶς. Διαφέρει ὁ Παιήων Ἀπόλλωνος, ὡς καὶ Ἡσίοδος μαρτυρεῖ· Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ὑπὲκ θανάτοιο σαώσει, Ἢ αὐτὸς Παιήων ὃς πάντα τε φάρμακα οἶδεν[q]. B. Q. Harl. 232. Παιήονος] Παιήων ἰατρὸς θεῶν, οὐχ ὁ αὐτὸς τῷ Ἀπόλλωνι, ἀλλὰ κεχωρισμένος. παρὰ μέντοι τοῖς νεωτέροις ὁ αὐτὸς νομίζεται εἶναι. καὶ Ἡσίοδος δὲ μάρτυς ἐστὶ τοῦ ἕτερον εἶναι τὸν Παιήονα τοῦ Ἀπόλλωνος, λέγων, εἰ μὴ Ἀπόλλων κ. τ. ε. (v. supr.) Vulg. Ἰατρὸς οὗτος ἄριστος. ἐκ τοῦ παύω Παιών, καὶ πλεονασμῷ τοῦ η Παιήων. E. 233. Ἐνέηκε] Ἰωνικόν. E. 235—239. Τὸ ἑξῆς, Ἀτρείδη καὶ (Q. inserit ὦ) παῖδες, ἤτοι νῦν δαίνυσθε. Ζεὺς γὰρ ἄλλοτε ἄλλα περιποιεῖ, νῦν μέντοι ἡμῖν (Q. ἄλλα δίδωσιν ὡς καὶ νῦν ἡμῖν) τὸ εὐωχεῖσθαι. Vulg. Q. 236. Ἀτάρ] Τὸ ἀτὰρ ἀντὶ τοῦ δὲ, τὸ δὲ δὲ ἀντὶ τοῦ γάρ. Q. 240. Πάντα μέν] Ἰδίως τὸ πάντα ἐπήνεγκε τῷ ὅσσοι τὸ γένος ἀλλάξας. Q. Παραληπτικὸν σχῆμα. Pal. 242. Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε] Παρμενίσκος ἐψίλου τὸ οἷον, ἵν' ᾖ (Q. ins. κατὰ) τοῦτο μόνον ἐρῶ. ἄμεινον δὲ θαυμαστι-

[o] Hanc quoque historiam habet Eustathius sed sine nomine auctoris. BUTTM.
[p] Pro φαρμακευτῶν scr. φαρμακέων ut hæc sit varia lectio pro ἀνθρώπων. BUTTM.
[q] Hi versus leguntur etiam apud Eustath. et in schol. vulg. ad v. sq. cum his variett. schol. vulg. σάωσεν et Παιὼν ὃς ἁπάντων φ. Ernest. (nescio unde) "al. πάντα "γε." Harl. πάντα sine enclitica. Eust. ἐκ θανάτοιο σάωσει ἢ παιήων ὃς πάντων φ. ο. BUTTM.

αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλὼν, οἰκῆϊ ἐοικὼς,
ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν εὐρυάγυιαν.
ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτὶ κατακρύπτων ἤϊσκε
δέκτῃ, ὃς οὐδὲν τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·

244. ἀϝεικελίῃσι. 245. ϝοικῆϊ ϝεϝοικώς. 247. αὐτὸν] αὐτὸν V. W. et 244. ib. ἤϊσκε] ἔϊσκεν H. ib. ἐϝέϝισκε. 248. Ἀχαιϝῶν.

κῶς ἀναγινώσκειν. Pal. Harl. Q. 244. Αὐτόν μιν] Δύο ἰσοδυναμοῦσαι ἀντωνυμίαι ἀντὶ μιᾶς παραλαμβάνονται. Vulg. Αὐτόν μιν πληγῇσιν] Ταύτην ἐπελέξατο τοῦ ἀνδρὸς τὴν πρᾶξιν, ἐν ᾗ τὸ πᾶν ὠφεληκυῖα αὐτὸν φαίνεται. αἰτία γὰρ πᾶσι καθεστῶσα τῶν συμφορῶν, οὐκ ἄλλων (scr. ἄλλην) ἀπολογίαν εὕρετο. δεόντως οὖν ἐπιλεαίνει τὰ χαλεπά. Q. Πληγῇσιν ἀεικελίῃσι] Δαμαστικαῖς, δειναῖς, ἀπρεπέσιν. ἀπὸ ἀεικὲς τὸ ἀπρεπές. E. 245. Σπεῖρα] Ἱμάτια παλαιὰ ἀπὸ τοῦ σπειρᾶσθαι[r] τὸ ἐντυλίσσεσθαι. B. Κοινῶς πᾶν ἱμάτιον. Pal. Σπεῖρα κακά] Ἱμάτια. προσέθηκε δὲ κακὰ, ἵνα δηλώσῃ ῥάκη. Vulg. Τὰ ἐνδύματα ἀπὸ τοῦ διασπείρεσθαι ἐν ὅλοις τοῖς μέλεσι. προσέθηκε δὲ τὸ κακὰ, ἵνα ῥάκη δηλώσῃ. E. Διὰ πολλὰ τῆς πράξεως ταύτης μνημονεύει ὁ ποιητὴς, οὐ μόνον ὅτι πρὸς τὴν ποίησιν συμφέρει τὰ μὴ δεδομένα τῆς Ἰλιάδος νῦν ἐμφανίζειν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὴν μνηστηροκτονίαν ταῦτα ᾠκονόμηται, ἵνα μηδὲ τοῖς μνηστῆρσι συνὼν ἐν τοιούτῳ σχήματι ἀπίθανον φαίνοιτο. τὸ πιθανὸν δὲ τοῦτο καὶ πρὸς τὴν Τηλεμάχου πίστιν. δεξάμενος γὰρ ταύτην τὴν διήγησιν, ἑτοιμοτέρως καὶ παρ' Εὐμαίῳ πιστεύει τοῦτον εἶναι τὸν πατέρα τὸν τοῦ πτωχοῦ πρόσωπον ὑποκρινόμενον. πιστεύει αὐτῷ ἐπιθέσθαι βουλευομένῳ τοῖς μνηστῆρσιν. ὁ γὰρ καὶ πληγὰς καρτερήσας ὑπὲρ τῶν κοινῇ συμφερόντων καὶ πόλεως ὅλης καταφρονήσας πῶς τῶν ἰδίων ἀποστήσεται; καλῶς οὖν Λακεδαιμόνιοι παιδεύουσι τὴν μαστίγωσιν τοὺς νέους καρτερεῖν τὰ δεινὰ ἐθίζοντες. Q. 246. Κατέδυ πόλιν] Ἵνα μετρήσῃ τὰς πύλας διὰ τὸν δούριον ἵππον. Q. Pal. Οἱ μὲν ἵνα μετρήσῃ τὸ τεῖχος, οἱ δὲ ἵνα πείσῃ τὴν Ἑλένην συνεργῆσαι τοῖς Ἕλλησιν. Vulg. E. 247. Ἄλλῳ δ' αὐτὸν φωτί] Ἀπὸ κοινοῦ[s] τὸ αὐτὸν, ἵν' ᾖ κατακρύπτειν (scr. -ων) νῦν ἑαυτὸν, ἤϊσκεν αὐτὸν ἄλλῳ φωτὶ καὶ οὐκ Ὀδυσσεῖ. Q. Ἀντὶ τοῦ κατακρύπτων ἑαυτὸν ὡμοιοῦτο. E. 248. Δέκτῃ ὃς οὐδὲν] Οὐ κυκλικῶς[t] (scr. κυρίως) τὸ δέκτῃ, ὀνομαστικῶς δ' ἀκούει, παρ' οὗ φησι τὸν Ὀδυσσέα τὰ ῥάκη λαβόντα μετημφιᾶσθαι· ὃς οὐκ ἦν ἐν ταῖς ναυσὶ τοιοῦτος οἷος ὁ Ὀδυσσεὺς ἀχρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δέκτῃ μὲν ἐπαίτῃ, τὸ δὲ οὐδὲν τοῖος ἔην, τῷ ἐναντίῳ τὸ ἐναντίον, ὃς οὐκ ἦν τοιοῦτος, ὁ Ὀδυσσεὺς, ἀλλ' ἐνδοξότατος καὶ μεγαλοπρεπέστατος, ἴκελος δὲ τῷ ἐπαίτῃ. Q. Δέκτῃ. ἤτοι ἐπαίτῃ ἀπὸ τοῦ δέχεσθαι, πτωχῷ. E. Τοῖος ἔην ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν] Δισσῶς νοεῖται. ἢ γὰρ τοιοῦτον πτωχὸν κατέστησεν ἑαυτὸν, οἷος οὐ μὴ εὑρέθῃ ἄλλος εἰς τὸ ὅλον Ἑλληνικόν· ἤτοι οὗτος[u] ἐγένετο, οἷός (scr. οἷόν) τις ὁρῶν εἶπεν ἂν, μὴ εἶναι Ὀδυσσέα· τοιοῦτον εἰργάσατο ἑαυτὸν, ὥστε μὴ ἔχειν ἴχνος τοῦ πρώην χαρακτῆρος. ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς ἐπὶ τοῖς Ἕλλησι τοιοῦτος οὐκ ἦν οὐδαμῶς. πλούσιος γὰρ ἦν καὶ ἔνδοξος. πλὴν τότε οἰκονομικῶς γέγονε τοιοῦτος, ἵνα ἴδῃ τὴν

[r] Vid. ad β'. 102. BUTTM.
[t] Vid. not. ad η'. 115. BUTTM.
[s] Vid. ad γ'. 104. BUTTM.
[u] Scr. ἢ τοιοῦτος. BUTTM.

τῷ ἴκελος κατέδυ Τρώων πόλιν· οἱ δ᾽ ἀβάκησαν
πάντες· ἐγὼ δέ μιν οἴη ἀνέγνων τοῖον ἐόντα,
καί μιν ἀνηρώτων· ὁ δὲ κερδοσύνῃ ἀλέεινεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόευν καὶ χρῖον ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσα, καὶ ὤμοσα καρτερὸν ὅρκον,
μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα μετὰ Τρώεσσ᾽ ἀναφῆναι,
πρίν γε τὸν ἐς νῆάς τε θοὰς κλισίας τ᾽ ἀφικέσθαι·
καὶ τότε δή μοι πάντα νόον κατέλεξεν Ἀχαιῶν.

249. Fίκελος. 251. ἀνηρώτων] ἀνηρώτευων (sic) H. ἀνειρώτων pro v. l. V. 252. ἐγὼν ἐλόευν] ἐγὼ λόευν, sed videtur e λόεον factum. ἐγὼ ἐλόευν schol. H. PORS. ἐγὼ λόεον W. ib. χρῖον] ἔχρισ᾽ V. 253. καρτερὸν] κράτερον H. ib. Fείματα Fέσσα. 254. μὴ μὲν a m. pr. μή με ex rasura, sed ἐν ab antiqua manu suprascr. μὴ μὲν schol. marg. H. PORS. ib. Ὀδυσῆα] Ὀδυσσῆα H. ib. Τρώεσσ᾽] Τρώσσ᾽ V. ib. ἀναφῆναι] ἀναφανῆναι H. 256. μοι] μοι (μιν suprascr.) H. ib. ἈχαιFῶν.

θέαν τῆς Τροίας, καὶ τὴν ἔσωθεν τοῦ πύργου εἴσδυσιν, εἰ ἄρα ὑψηλός ἐστιν ὡς ἀπὸ τοῦ ἔξω μέρους, ἢ οὐχί. E. 249. Τῷ ἴκελος] Γεγονὼς διὰ τὴν ἀπαίτησιν τῆς Παλλάδος. E. Ἀβάκησαν] Ἠγνόησαν, οὐκ εἶπόν τι. οἱ γὰρ ἀγνοοῦντες οὐ δύνανται βάζειν. ἀπὸ τοῦ βῶ τὸ λέγω γίνεται. B. Q. Ἐμωράνθησαν, ἠγνόησαν. ἀπὸ τοῦ α καὶ βάζω. ὧν οὐδεὶς οἶδεν ὥστε ὁμιλῆσαι. E. Ἠγνόησαν. παρὰ τὸ βάζω ἐσχημάτισται. ἡ δὲ λέξις τῶν ἅπαξ εἰρημένων ἐστίν. Vulg. 252. Ἀλλ᾽ ὅτε δή μιν ἐγὼν ἐλόευν] Οὕτως ἔλουον. ἐπίτηδες δὲ αὐτὸν λούει, ἵνα δι᾽ ὧν τὸ λανθάνειν ἐπορίζετο ῥακῶν, τούτων αὐτὸν ἀφελομένων, γνωριμότερον ποιήσηται. ἐπείτοι γε παρ᾽ Ὁμήρῳ παρθένων ἐστὶν ἔθος τὸ λούειν τοὺς ξένους. Q. Ἐλόεν (sic Mediol.)] Ἐξεπίτηδες Ἑλένη λούει αὐτὸν διὰ τὸ ἀκριβῶς γνῶσιν σχεῖν. ἐπεὶ τοῖς παρθένοις τοῦτο ἐφεῖται. E. ΕΛΟΕΝ. ἔλουον. ἵνα ἀκριβέστερον τὰ καθ᾽ ἑαυτὸν μάθω αὕτη ἔλουεν αὐτόν. Vulg.[x] 254. Μὴ μὲν πρὶν Ὀδυσῆα] Τί κατήπειγε, φασὶν, μηνύειν τοῖς Τρωσὶν ὅτι ἦν Ὀδυσσεύς; τοῦτο γὰρ καὶ προδοσίας ὑποψίαν παρεῖχεν τῇ Ἑλένῃ, εἴγε ὁμολογοῦσα ἐγνωκέναι τὸν κατασκεψάμενον ὃς ἦν, οὐ τότε ἐμήνυσεν, ἀλλ᾽ ἐπίτηδες αὐτὸν περιέσωσεν. ἔστιν οὖν ὅμοιον τῷ, Τὴν δ᾽ ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν (Il. α΄. 29.), καὶ, Οὐδέ ποτ᾽ ἐκπέρσειν (ἐκπέρσει) πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔπονται (ἔδονται,—Il. σ΄. 283. ubi vid. schol.). Q. 255. Πρίν γε τὸν] Τὸ πρὶν μὴ νοεῖ μοι τοιοῦτον ὅτι μετὰ τὸ ἀπελθεῖν τὸν Ὀδυσσέα εἰς τὰς νῆας ἔμελλεν ἡ Ἑλένη εἰπεῖν. οὐδόλως γὰρ οὔτε πρώην οὔτε ὕστερον ἔμελλεν εἰπεῖν. τοιοῦτον γὰρ τὸ πρὶν ἐνταῦθα. εἰ γὰρ εἶπεν, εὐθέως διεσπουδάσαντο[y] αὐτὴν ὡς μὴ ὁμολογήσασαν. Δῆλον δὲ ὅτι καὶ ἡ Ἑκάβη ἀγνοεῖ τὴν Ὀδυσσέως εἰσέλευσιν. εἰ γὰρ ἔγνω, οὐκ ἂν ἐσίγησεν. E. 256. Νόον κατέλεξεν] Ὃν εἶχε (Q. ins. νῦν) περὶ τῆς διὰ

[x] Dedi scripturam edd. ant. cum omnibus mendis. Ne quis tamen lemmate horum scholiorum abutatur ad effingendam scripturam ἴλοον, accentum consulendum moneo, et præterea observo in his codd. ut in Palat. formam ἰλόευν ita scriptam esse ut υ vix conspiciatur sed levis inter ι et ν ductus esse videtur. BUTTM.

[y] Pro διεσπουδάσαντο scr. διεσπάσαντο. BUTTM.

πολλοὺς δὲ Τρώων κτείνας ταναήκεϊ χαλκῷ,
ἦλθε μετ' Ἀργείους· κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν.
ἔνθ' ἄλλαι Τρωαὶ λίγ' ἐκώκυον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
χαῖρ', ἐπεὶ ἤδη μοι κραδίη τέτραπτο νέεσθαι
ἂψ οἶκόνδ'· ἄτην δὲ μετέστενον, ἣν Ἀφροδίτη
δῶχ', ὅτε μ' ἤγαγε κεῖσε φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης,
παῖδά τ' ἐμὴν νοσφισσαμένη, θάλαμόν τε, πόσιν τε,
οὔ τευ δευόμενον, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι εἶδος.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
καὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γύναι, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
ἤδη μὲν πολέων ἐδάην βουλήν τε νόον τε

μὲν

258. Ἀργεϝίους. 259. ἄλλαι Τρωαὶ H. 260. ἤδη, deinde circumflexus ex recensione additus H. PORS. 261. ϝοῖκόνδ'. 263. νοσφισσαμένη] νοσφισσαμένην W. 264. ϝεῖδος. 265. Μενέλαϝος. 266. ἔϝειπες.

τοῦ ἵππου ἐπιβουλῆς. ὅτι δὲ τοῦτό φησι δῆλον ἐκ τοῦ, αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ χαῖρε. Pal. Q. 257. Ταναήκεϊ χαλκῷ] Τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμήν. Vulg. Ἀπὸ τοῦ ταναὸν τὸ μακρὸν καὶ τοῦ ἀκονῶ. ταναήκεϊ γὰρ τῷ πολλὰ ἠκονημένῳ. B. Τῷ εἰς μῆκος ἥκοντι, ἢ τῷ ἐπιτεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμὴν, τῷ ταναῷ γινομένῳ ἀκόνῃ. Δῆλον δὲ ὡς παρὰ τῆς Ἑλένης ἔλαβε τὸ ξίφος, ἐν ῥάκεσι γὰρ εἰσῆλθεν. E. Q. 258. Κατὰ δὲ φρόνιν ἤγαγε πολλήν] Καταφρόνησιν αὐτῶν ἤγαγεν. τουτέστιν ἢ αὐτὸς κατεφρόνησε τότε αὐτῶν, ἢ τοὺς Ἕλληνας ἐποίησεν αὐτῶν καταφρονῆσαι, δι' ὧν ἔπεισεν τὴν Ἑλένην. ἢ φρονήσεως ἀπείρου ἑαυτῷ περιέθετο τὸ ὄνομα ταῦτα ποιήσας. οἱ δὲ νεώτεροι φρόνιν τὴν λείαν ἀπεδέξαντο. Vulg. Ἤγαγε δὲ πολλὴν καταφρόνησιν τοῖς πολεμίοις· ἢ τοῖς οἰκείοις φρόνησιν καὶ δόξαν πολλὴν κατήγαγεν, ὅ ἐστιν ἐπηνέγκατο. ἕτεροι δὲ ἀντὶ τοῦ, κατήγαγεν πολλὴν φρόνησιν ἤτοι γνῶσιν τῶν ἐν Τροίᾳ τοῖς Ἕλλησιν. E. Ἤγαγεν Ἕλλησιν πολλὴν καταφρόνησιν τῶν πολεμίων, καταγνοὺς αὐτῶν τὸ ἀσθενές. τινὲς δὲ κατήγαγε πολλὴν φρόνιν, ὅ ἐστι πολλὴν δόξαν ἐπηνέγκατο (ἀπηνέγκατο Pal.) ὁ Ὀδυσσεύς. Q. et ex parte Pal. 260. Χαῖρ'] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. ἤρετο γὰρ ἄν τις διοτί τοῦτο Ἑλένη πεποίηκεν. E. Χαῖρ' ἐπεὶ ἤδη μοι] Ἄμεινον τὸν δή[a] (τὸ ἤδη em. PORS.) χρονικῶς δέχεσθαι κατὰ Ἀρίσταρχον. Κράτης δὲ δύο ποιεῖ, ῆ (sic Q.; Harl. ἢ) καὶ δή (hucusque PORS. ex Harl.). διὸ καὶ περισπᾶται τὸ ἤ (sic), οὐδέποτε δὲ τὸ ῆ (sic). οὐδέποτε δὲ ὢν βεβαιωτικὸς μεταξύ που, ἐπεὶ καὶ που εὑρεθῇ. Q. Ἐπειὴ δή μοι] Τὸ η πλεονασμός. E. 264. Οὔ τευ δευόμενον οὔτ' ἂρ φρένας οὔτε τι εἶδος] Ἐνῆν μὲν εἰπεῖν, οὐ γὰρ οὔτε τι ἔργον, ἤδη (scr. ἡ δὲ) τὸ εἶδος ἐπαινεῖ. διόπερ καὶ ἐξημαρτηκέναι διεβάλλετο ἡττηθεῖσαν τῆς τοῦ Πάριδος εὐμορφίας. οἱ γὰρ ἄνδρες οὐχ οὕτως ἐπὶ ταῖς φθοραῖς τῶν γυναικῶν ἀγανακτοῦσιν ὅσον ἐπὶ ταῖς

[a] τὸν δή. Displicet Porsoui correctio. Nam aliter accipi non poterat ἤδη nisi χρονικῶς. Scripsit itaque Aristarchus ἐπειὴ δή, et τὸν δή (συνδεσμὸν) accepit χρονικῶς. Crates autem scribebat ἐπεὶ ἦ δή. Cetera sic sunt constituenda: διὸ καὶ περισπᾶται τὸ ἦ. οὐδέποτε δὲ ὁ ἦ βεβαιωτικός μεταξὺ τοῦ ἐπεί καὶ τοῦ δή εὑρέθη. BUTTM.

ἀνδρῶν ἡρώων, πολλὴν δ' ἐπελήλυθα γαῖαν·
ἀλλ' οὔπω τοιοῦτον ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οἷον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἔσκε φίλον κῆρ·
οἷον καὶ τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνὴρ
ἵππῳ ἔνι ξεστῷ, ἵν' ἐνήμεθα πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἦλθες ἔπειτα σὺ κεῖσε· κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε
δαίμων, ὃς Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
καί τοι Δηΐφοβος θεοείκελος ἕσπετ' ἰούσῃ.
τρὶς δὲ περίστειξας κοῖλον λόχον ἀμφαφόωσα,
ἐκ δ' ὀνομακλήδην Δαναῶν ὀνόμαζες ἀρίστους,
πάντων Ἀργείων φωνὴν ἴσκουσ' ἀλόχοισιν.

269. Fίδον. 271. τόδ'] τότ' (δ) H. 273. Ἀργείων] ἀργεῖοι H. ib. ἈργείFων. 276. θεοFείκελος. 277. περίστειξας] περιστίξας a m. pr. H. 279. ἴσκουσ'] ἐΐσκουσ' H. ib. ἈργείFων. Fίσκουσ'.

προαιρέσεσιν ὅταν αἴσθωνται[b] ὑπ' ἄλλων παρ' αὐταῖς. Q. 269. Ἀλλ' οὔπω] Θαυμαστικὸς ὁ λόγος εἰ χωρίζοιτο, ὁμοιωματικὸς δὲ εἴ τις ἄνω συνάπτοιτο· ὃ καὶ ἄμεινον. Q. 270. Ἔσκε] Ἰωνικόν. E. 272. Ἵν' ἐνήμεθα] Ὅπου ἐκαθήμεθα, ἐνεβεβλήμεθα. B. 274. Ἦλθες ἔπειτα] Τοῦτο πρὸς τὴν Ἑλένην φησὶν ὁ Μενέλαος. E. Κελευσέμεναι δέ σ' ἔμελλε] Vid. ad α'. 232. Προτρέψαι δέ σε ἐῴκει ὁ θεὸς ὅστις ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶ δόξαν παρασχεῖν. B. 276. Καί τοι Δηΐφοβος] Προηθετεῖτο[c] παρ' ἐνίαις (PORS. ex Harl. hæc tantum προηθετεῖτο κατ' ἐνίους). καὶ εἴη ἂν ἐγκείμενος ὑπὸ τῶν ἱστορούντων τρίτον Δηΐφοβον ἐγγεγαμηκέναι τὴν Ἑλένην. καὶ δι' ἄλλων δὲ ὁ τόπος ἐμφαίνεται, Αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο Βήμεναι ἠΰτ' Ἄρηα σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ (θ'. 517.). Q. Ἀλεξάνδρου ἀδελφὸς ὃς εἶχε τὴν Ἑλένην. τελευτήσαντος γὰρ τοῦ Ἀλεξάνδρου ὑπὸ Φιλοκτήτου Δηϊφόβῳ ἐγαμήθη ἡ Ἑλένη. E. Q. Cf. Vulg. 277. Περίστειξας] Περιῆλθες. ἀπὸ τοῦ στίχειν, ὅ ἐστιν πορευθῆναι. Vulg. Περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ στείχειν, ἢ ἀπὸ τοῦ στὶξ ἡ τάξις, ἤτοι κατὰ τάξιν, περιεκύκλωσας. Περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ στίχω τὸ βαδίζω, ψηλαφήσας μὴ δόλος τις ᾖ ἐν τῷ κατασκευάσματι. B. Q. Περιεπάτησας, περιῆλθες, ἀπὸ τοῦ στείχω. E. Ἀρίσταρχος βραχέως (hæc sola PORS. ex Harl.). δηλοῖ τὸ περιῆλθες ἀπὸ τοῦ στείχειν. Q. 279. Πάντων Ἀργείων] Ἐμιμήσατο γὰρ ἡ Ἑλένη τὰς φωνὰς τῶν γυναικῶν ἑκάστου αὐτῶν. Pal. Ὁμοιοῦσα[d] ταῖς γυναιξὶν ἑνὸς ἑκάστου ἀπεικάζουσαν ἑαυτὴν ἐκάλεις ἐξ ὀνόματος. E. Μιμουμένη τὴν Ἑλληνίδα φωνήν. οὐ γὰρ ἂν πασῶν ἐπίστατο τὰς φωνάς. ἢ ἴσως οὐκ ἠγνόει τῶν

[b] Post αἴσθωνται excidit ὑποσκελισθέντες vel simile. BUTTM.

[c] Vid. not. ad α'. 185.—Mox vocis ἐγγεγαμηκέναι duæ primæ litteræ sunt inducendæ. Pro ὁ τόπος autem legendum videtur ὁ λόγος h. e. hæc de Helena et Deiphobo narratio. BUTTM.

[d] Post ὁμοιοῦσα, quod est glossa ad ἴσκουσα interpunge: tum scribe ἀπεικάζουσα σεαυτήν. BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼ, καὶ Τυδείδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἥμενοι ἐν μέσσοισιν, ἀκούσαμεν ὡς ἐβόησας.
νῶϊ μὲν ἀμφοτέρω μενεήναμεν ὁρμηθέντε,
ἢ ἐξελθέμεναι, ἢ ἔνδοθεν αἶψ' ὑπακοῦσαι·
ἀλλ' Ὀδυσεὺς κατέρυκε καὶ ἔσχεθεν ἱεμένω περ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀκὴν ἔσαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἄντικλος δὲ σέ γ' οἶος ἀμείψασθαι ἐπέεσσιν
ἤθελεν· ἀλλ' Ὀδυσεὺς ἐπὶ μάστακα χερσὶ πίεζε
νωλεμέως κρατερῇσι, σάωσε δὲ πάντας Ἀχαιούς·
τόφρα δ' ἔχ', ὄφρα σε νόσφιν ἀπήγαγε Παλλὰς Ἀθήνη.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἄλγιον· οὐ γάρ οἵ τι τάγ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
οὐδ' εἴ οἱ κραδίη γε σιδηρέη ἔνδοθεν ἦεν.

280. δῖϝος. 282. ὁρμηθέντε] ὁρμηθέντες H. 284. ϝιεμένῳ. 285—289. uncinis includit W. 285. Ἀχαιϝῶν. 286. ϝεπέεσσιν. 288. Ἀχαιϝούς. 291. Ἀτρεϝίδη Μενέλαε. λαϝῶν. 292. τάγ'] τάδ' H. V. ib. et 293. ϝοι.

ἀρίστων τὰς φωνάς. E. Πάντων Ἀργείων] Ὅ ἐστι Ἑλληνικὴν φωνὴν τῶν Ἀχαιιάδων μιμουμένη. πόθεν γὰρ ὅλας ᾔδει ἵνα καὶ τὰς φωνὰς αὐτῶν μιμήσηται; πάνυ δὲ γελοῖος ἡ τῶν φωνῶν μίμησις καὶ ἀδύνατος. πῶς δ' ἂν ἐπίστευον ὅτι πάρεισιν αὐτῶν αἱ γυναῖκες; Τοῦτο δ' ἑκατέροις δύναται προδίδοσθαι, μᾶλλον δὲ τοῖς ἄνω, ἵνα μὴ ἀλογώτερον γένηται τὸ ζήτημα.[a] οὐ δυνατὸν γὰρ ταῖς ἁπάντων γυναιξὶν ὁμοφωνῆσαι, ἀλλὰ ταῖς τῶν ἀριστέων, ἐν (del. ἐν) αἷς καὶ ἐν ἔθει ἐτύγχανεν. B. Q. 283. Ὑπακοῦσαι] Ἀποκριθῆναι. E. 284. Ἀλλ' Ὀδυσεύς] Καὶ πῶς ἦν νομίζειν αὐτοὺς εὑρεθῆναι ἐκεῖσε τὰς γυναῖκας αὐτῶν; ἴσως ἤλπισαν ὅτι πορθηθεῖσαι ἀπήλθοσαν ἐκεῖ. E. 285. Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες] Ἀρίσταρχος τοὺς δύο ἀθετεῖ[c], ἐπεὶ ἐν Ἰλιάδι οὐ μνημονεύει Ἀντίκλου ὁ ποιητής. ἀλλ' οὐδὲν τὸ κωλύον οὐ βασιλέα ὄντα τοῦτον ἀλλὰ γενναῖον εἰς τὴν ἕδραν ταχθῆναι, οὐ τῶν ἡγεμόνων μόνον ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλων ἐπιλέκτων ἐπὶ τὴν πρᾶξιν εἰρημένων (scr. ᾑρημένων). ἄριστον νῦν (272.) οὐ τῷ ἀξιώματι ἀλλὰ τῇ ἀνδρείᾳ φησίν. Q. Ὁ Ἄντικλος ἐκ τοῦ Κύκλου. Οὐκ ἀνεφέροντο δὲ σχεδὸν ἐν πάσαις οἱ πέντε. τὰ γὰρ τῆς διαθέσεως ψυχρά. Harl. 286. Ἄντικλος] Οὗτος παρ' Ὁμήρῳ ἐν Ἰλιάδι οὐκ ἀναγέγραπται, νῦν δ' εὕρηται (scr. ᾕρηται), στρατηγὸς γὰρ ἄριστος ἦν. E. 287. Ἐπὶ μάστακα] Ἐπεπίεζε τὴν μάστακα ὅ ἐστι τὸ στόμα, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι. τουτέστιν ὁ Ὀδυσσεὺς ταῖς χερσὶν αὐτοῦ ἐκώλυσε τὸ στόμα τοῦ Ἀντίκλου μὴ λαλῆσαί τι. B. Μάσταξ ἡ τροφὴ, ἀπὸ τοῦ μασᾶσθαι τὰ βρώματα. E. 292. Ἄλγιον] Δεινότερον καὶ ἐπιπονώτερον τὸ περὶ Ὀδυσσέα πάθος εἰ οὕτω σοφὸς ὢν οὐδέν τι ἀπήλαυσε τῆς σοφίας ἀλλ' ὑπὸ τῆς εἱμαρμένης ἐκρατήθη, καὶ ὁ τοὺς ἄλλους σώσας ἑαυτὸν σῶσαι οὐ δεδύνηται.

[c] Hucusque Pors. ex Harl. cum hac nota "Pro δύο lege πέντε. β. ι." BUTTM.

ἀλλ' ἄγετ', εἰς εὐνὴν τρέπεθ' ἡμέας, ὄφρα κεν ἤδη
ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ τερπώμεθα κοιμηθέντες.
῝Ως ἔφατ'· Ἀργείη δ' Ἑλένη δμωῇσι κέλευσε
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·
δέμνια δὲ στόρεσαν· ἐκ δὲ ξείνους ἄγε κῆρυξ.
οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Τηλέμαχός θ' ἥρως καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱός.
Ἀτρείδης δὲ κάθευδε μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
πὰρ δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἐλέξατο δῖα γυναικῶν.
῏Ημος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆφι βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
εἵματα ἑσσάμενος· περὶ δὲ ξίφος ὀξὺ θέτ' ὤμῳ,
ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·

294. τρέπεθ'] τράπεθ' a m. pr. et sic inter lineas: τράπηθ' ex emend. recenti H. PORS. τράπεθ' W. ib. κεν] καὶ W. 295. τερπώμεθα] ταρπώμεθα (τερ supra) H. ταρπώμεθα W. ib. κοιμηθέντες] κοιμηθέντε H. 296. Ἀργεῖϝη. 298. τ' ἐφύπερθε] τ' a m. pr. δ'. ex emend. H. στορέσαι καθύπερθε V. 299. ϝέσασθαι. 300. δάος] δᾷδας V. 301. δὲ στόρεσαν] δ' ἐστόρεσαν H. V. 302. ineptus emendator erasit δόμῳ et ex δόμου fecit δόμω, claudicante versu: H. PORS. 304. κάθευδε m. pr. sed antiqua manus fecit καθεῦδε (sic): H. PORS. δ' ἐκάθευδε V. ib. Ἀτρεϝίδης. 305. δῖϝα. 307. ὤρνυτ' ἄρ'] ὤρνυτο ἄρ H. ib. Μενέλαϝος. 308. ϝείματα ϝεσσάμενος. 309. ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσιν] ποσὶ δ' ὑπολιπαροῖσιν (αι supra) H.

B. Q. E. Pal. 295. Ταρπώμεθα] Γρ. παυσώμεθα, ἀντὶ τοῦ ἀναπαυσώμεθα. Harl. Pal. 297. Δαίμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι] Τινὲς οὕτω τὸ ὑπέρβατον, δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας, καὶ ῥήγεα καλὰ πορφύρε' ἐμβαλέειν καὶ χλαίνας οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι, ὅ ἐστι περιβαλέσθαι. Q. Ὑπ' αἰθούσῃ] Ἠχητικῇ. Vulg. 298. Ὕπερθε] Ὑπεράνωθεν. Vulg. 299. Χλαίνας οὔλας] Ἁπαλὰς, ἢ τελείας καὶ ἀνδρομήκεις. Pal. Q. Ἕσασθαι] Ἀναπαυθῆναι, καθίσαι. B. Ἐνδυθῆναι, σκεπασθῆναι. Pal. 300. Δᾷδας] Γράφεται δάος, ἤγουν μερισμὸν, σπουδὴν, ἢ ταχύτητα, ἢ φῶς. ἀφ' οὗ καὶ αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτὸς αἱ δᾷδες. E. 302. Ἐν προδόμῳ δόμου] Προστώῳ, προθύρῳ τῷ πρὸ τοῦ θαλάμου. E. 304. Προπερισπωμένως τὸ καθεῦδε. Harl. Pal. 305. Τανύπεπλος] Ἡ τεταμένον καὶ ἐπιμήκη τὸν πέπλον ἔχουσα. ὡς ἂν εἰ ἔλεγεν ἡ νεωτέρα καὶ εὐμήκης τὴν ἡλικίαν· τεταμένου γὰρ τοῦ σώματος ἀνάγκη τέτασθαι καὶ τὸν πέπλον. B. E. Q. Νεωτέρα. τεταμένου γὰρ κ. τ. λ. Pal. 309. Ποσσὶ δ' ὑπὸ λιπαροῖσι] Στεῤῥοῖς, ταχυ-

βῆ δ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο θεῷ ἐναλίγκιος ἄντην,
Τηλεμάχῳ δὲ παρῖζεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Τίπτε δέ σε χρειὼ δεῦρ' ἤγαγε, Τηλέμαχ' ἥρως,
ἐς Λακεδαίμονα δῖαν, ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
δήμιον, ἦ ἴδιον; τόδε μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
ἤλυθον, εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις·
ἐσθίεταί μοι οἶκος, ὄλωλε δὲ πίονα ἔργα·
δυσμενέων δ' ἀνδρῶν πλεῖος δόμος, οἵ τέ μοι αἰεὶ
μῆλ' ἁδινὰ σφάζουσι, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς,
μητρὸς ἐμῆς μνηστῆρες ὑπέρβιον ὕβριν ἔχοντες.
τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
κείνου λυγρὸν ὄλεθρον ἐνισπεῖν, εἴ που ὄπωπας
ὀφθαλμοῖσι τεοῖσιν, ἢ ἄλλου μῦθον ἄκουσας
πλαζομένου· πέρι γάρ μιν ὀϊζυρὸν τέκε μήτηρ.
μηδέ τί μ' αἰδόμενος μειλίσσεο, μηδ' ἐλεαίρων,
ἀλλ' εὖ μοι κατάλεξον, ὅπως ἤντησας ὀπωπῆς.
λίσσομαι, εἴ ποτέ τοί τι πατὴρ ἐμὸς ἐσθλὸς Ὀδυσσεὺς
ἢ ἔπος, ἠέ τι ἔργον, ὑποστὰς ἐξετέλεσσε

311. Ϝέπος. 313. δῖϜαν. 316. ἈτρεϜίδη ΜενέλαϜε.· λαϜῶν. 318. Ϝοῖκος. Ϝέργα. 320. Ϝέλικας. 321. ὕβριν] ἦτορ V. 326. μηδέ τί] μηδ' ἔτι V. 329. Ϝέπος. Ϝέργον.

πάτοις. E. 311. Τηλεμάχῳ δὲ πάριζεν] Ἐὰν ἓν μέρος λόγου ᾖ τὸ πάριζεν, προπαροξυνθήσεται ὡς, Νέστωρ αὖ τότ' ἔφιζεν (γ'. 411.). ἐὰν δὲ ἡ παρὰ πρὸς τῷ Τηλεμάχῳ συντάσσεται, προπερισπᾶται. Οὐκ ἀναστρέφεται δὲ ἡ παρά. ἐπεὶ κατ' ἔκθλιψίν ἐστιν. ἄλλως τε καὶ μέσον πέπτωκεν ὁ δέ. Q. Διχῶς πάριζεν καὶ παρίζεν (sic). Pal. 312. Τηλέμαχ' ἥρως] Προσαγωστὸν (scr. προσαγωγὸν) τὸ ἥρωα καλεῖν τὸν νέον διὰ τὰ τοῦ πατρὸς κατορθώματα. Q. 313. Νῶτα θαλάσσης] Μεταφορικῶς τὸ πλάτος τῆς θαλάσσης εἶπεν. Vulg. 314. Ἔνισπε] Γράφε, ἔνισπες. Q. 317. Κληδόνα πατρός] Ἀπὸ τοῦ κλέος κλεΐζω κλεϊδὼν καὶ κληδὼν, ὡς τὸ χρέος χρεΐζω χρήζω. μένει δὲ το ι προσγεγραμμένον. E. Λείπει ἡ περί. ἵνα τινά μοι φήμην περὶ τοῦ πατρὸς ἐνίσποις. Q. 318. Πίονα ἔργα] Τὰ ἐκ τῶν ἰδίων κτημάτων γεώργια, ἃ δι' ἐργασίας κτᾶταί τις. E. 320. Μῆλ' ἀδινά] Λεπτὰ, πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν. ἢ ἀντὶ τοῦ πυκνῶς. Τὸ δὲ ἕλικας βοῦς τοὺς ἑλικοειδῆ κέρατα ἔχοντας, ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὴν πορείαν ποιουμένους, ἢ τοὺς μέλανας. E. Cf. ad α'. 92. 322. Ἱκάνομαι] Ἀντὶ τοῦ ἱκάνω. ἡ δὲ λέξις ἀντὶ τοῦ ἱκετεύω. B. Q. 326. Μηδέτι μ' αἰδόμενος] Διὰ δύο πράγματα κρύπτει τις τὸ ἀληθὲς, ἢ δι' αἰδῶ ἢ δι' ἔλεον. E. Μειλίσσεο] Μειλίχια καὶ προσηνῆ λέγε, ἢ χαρίζου. E. 329. Ἔργον ὑποστάς] Ἐκ μεταφορᾶς τῶν βασταζόντων φορτία μεγάλα, καὶ τὸ φορτίον

δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅθι πάσχετε πήματ' Ἀχαιοί·
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι νημερτὲς ἔνισπε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ κρατερόφρονος ἀνδρὸς ἐν εὐνῇ
ἤθελον εὐνηθῆναι, ἀνάλκιδες αὐτοὶ ἐόντες.
ὡς δ' ὁπότ' ἐν ξυλόχῳ ἔλαφος κρατεροῖο λέοντος
νεβροὺς κοιμήσασα νεηγενέας γαλαθηνοὺς,
κνημοὺς ἐξερέῃσι καὶ ἄγκεα ποιήεντα
βοσκομένη, ὁ δ' ἔπειτα ἑὴν εἰσήλυθεν εὐνὴν,
ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκεν·
ὡς Ὀδυσεὺς κείνοισιν ἀεικέα πότμον ἐφήσει.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Λέσβῳ

330. Ἀχαιϝοί. 332. Μενέλαϝος. 337. κνημοὺς] κρημνοὺς V. 338. ϝεϝήν. 339 et 340. ἀϝεικέα.

ὅ,τι ἂν εἴη ἀναδεχομένων. E. 332. Μέγ' ὀχθήσας] Τὸν θυμὸν ὑψώσας ἢ ἀχθεσθείς. ὀχθίζω ἢ ὀχθῶ. E. 333. Ὢ πόποι] Ὅρα τὴν ἐξαλλαγήν. ὁ μὲν γὰρ Νέστωρ ὡς ἂν ἐκ πολλοῦ ἀφιγμένος καὶ τῶν κατὰ τοὺς μνηστῆρας οὐκ ἀνήκοος πυνθάνεται τοῦ τρόπου τῆς ἐπηρείας, Εἰπέ μοι ἠὲ ἑκὼν ὑποδάμνασαι (γ'. 214.), ὁ δὲ Μενέλαος πρῶτον πυνθανόμενος σχετλιάζει οὐ φέρων τὴν εἰς τὸν Ὀδυσσέως οἶκον ὕβριν. Q. 335. Ἐν ξυλόχῳ] Ξύλοχον τὴν κατάδυσιν τοῦ λέοντός φησιν, ἢ τὸν φωλεὸν τὸν ἔχοντα ξύλα πολλά. B. Ἐν τόπῳ ὑλώδει καὶ συνδένδρῳ, ἔνθα τὴν εὐνὴν ὁ λέων ἔχει καὶ ἐνεδρεύει τὰ παρατυχόντα τῶν ζώων. E. 336. Νεβρούς] Νεβρούς φησι τοὺς μνηστῆρας, λέοντος δὲ ξύλοχον καὶ κοίτην, τὴν τοῦ Ὀδυσσέως εὐνὴν, λέοντα τὸν Ὀδυσσέα, εἰς ἐλάφου τόπον τάσσει τοὺς γονεῖς τῶν μνηστήρων, οἵτινες τῶν υἱῶν αὐτῶν ὡς νεβρῶν φονευομένων αὐτοὶ ἢ ἐκφύγωσιν ἢ συσχεθῶσιν ἐὰν εὑρεθῶσιν ἐκεῖ. E. Νεηγενέας] Ἀρίσταρχος, νεογενέας. Q. Harl. 337. Κνήμους] Τοὺς βασίμους τόπους, τὰς προβάσεις τῶν ὀρέων. ἢ κνήμους σκληροὺς τόπους καὶ τραχεῖς, ἐκ μεταφορᾶς τῆς κνήμης τοῦ σκέλους ὡς αὐτοῦ ὀστώδους καὶ νευρώδους ὄντος. B. E. Κρημνούς] Γράφε, κνήμους. B. Ἄγκεα ποιήεντα] Κοίλους τόπους ὀρέων. ἀπὸ γὰρ τοῦ συγκλεῖσθαι (sic) καὶ συνάγεσθαι ἐν αὐτοῖς τὰ ξύλα. ἀπὸ τοῦ ἄγω τὸ φέρω, ἄγη, καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ, ἄγκη. E. 339. Ἀμφοτέροισι δὲ τοῖσιν] Ἀριστοφάνης ἐπὶ τῆς ἐλάφου καὶ τοῦ νεβροῦ λαμβάνει. ὁ γὰρ Ἀριστοτέλης (Hist. Anim. 6, 29.) ἕν φησι τίκτειν τὴν ἔλαφον, σπανίως δὲ δύο. εἰκότως δὲ Ὅμηρος τούτῳ συγχρᾶται (scr. νῦν χρᾶται [f]) ἵνα καὶ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἐμφερὲς ᾖ τὸ τῆς εἰκόνος. ὡς γὰρ οἱ μνηστῆρες πλεῖστοι πρὸς ἕνα, οὕτως καὶ οἱ νεβροὶ πρὸς τὸν ἕνα. ὃ ἰσχυροτέρως ἀντί-

[f] Male sollicitavi verbum *συγχρῆσθαι*, quod non modo infra quoque ad ζ'. 235. ita occurrit, sed cujus etiam apud Polybium, præter eum quem lexica indicant, frequens usus est sensu *convertendi in usum* ut *συγχρώμενος τοῖς καιροῖς* et sim. Inspice Schweighæuseri indicem. BUTTM. cur. sec.

ἐξ ἔριδος Φιλομηλείδῃ ἐπάλαισεν ἀναστὰς,
κὰδ δ' ἔβαλε κρατερῶς, κεχάροντο δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
τοῖος ἐὼν μνηστῆρσιν ὁμιλήσειεν Ὀδυσσεύς·
πάντες κ' ὠκύμοροί τε γενοίατο πικρόγαμοί τε.
ταῦτα δ', ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ' ἀπατήσω·
ἀλλὰ τὰ μέν μοι ἔειπε γέρων ἅλιος νημερτὴς,
τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω.

Αἰγύπτῳ μ' ἔτι δεῦρο θεοὶ μεμαῶτα νέεσθαι
ἔσχον, ἐπεὶ οὔ σφιν ἔρεξα τελήεσσας ἑκατόμβας·
οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων.
νῆσος ἔπειτά τις ἔστι πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
Αἰγύπτου προπάροιθε, Φάρον δέ ἑ κικλήσκουσι,
τόσσον ἄνευθ', ὅσσον τε πανημερίη γλαφυρὴ νηῦς

344. Ἀχαιϝοί. 348. παρὲξ] πάρεξ V. ib. ϝείποιμι. 349. ἔϝειπε. 350. ϝέπος. 353. uncinis includit W. 355. ϝε.

κειται. E. Q. 343. Φιλομηλείδῃ] Τῷ Πατρόκλῳ. Φιλομήλας γὰρ ἦν υἱός. Vulg. Γράφε, Φιλομήδῃ, κατ' Ἀττικοὺς χωρὶς ν (sic). E. Ἐν Ἀρίσβῃ] Marg. Pal. ἐνὶ Λέσβῳ et a diversa manu: βασιλεὺς γὰρ ἦν Λέσβου ὁ Φιλομηλείδης. 347. Ταῦτα δ' ἅ μ' εἰρωτᾷς καὶ λίσσεαι εἴποιμι ἔγωγε· οὐκ ἄλλα παρακλιδόν. τὸ παρακλιδὸν ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν, διὰ τὸ ὑπέρβατον. E. Q. Pal. Παρατρεπτικῶς, παρακλιθείσης τῆς ἀληθείας· ἐκ τοῦ παρακλίνεσθαι εἰς τόδε τὸ μέρος. E. 349. Νημερτής] Ἀπὸ τοῦ νὴ στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἁμαρτῶ. ὁ μὴ ἁμαρτήσας περὶ οὓς εἶπέ μοι λόγους. B. 351. Αἰγύπτῳ μ' ἔτι] Ὁ μὲν Ἀριστοφάνης παρέλκειν φησὶ τὸ ἔτι, ὡς τὸ, Ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ (infra 736.). οἱ δὲ οὕτως, εἰς Λακεδαίμονα ὁρμώμενον ἔτι ἐν Αἰγύπτῳ ἔσχον οἱ θεοί. E. Q. 353. Ἐφετμέων] Βούλεται μὲν λέγειν θυσιῶν. ἀσαφέστερον δὲ εἴρηται. διὸ Ζηνόδοτος ἠθέτει. (hucusque Pal.) ποῖαι γὰρ, φησὶν, ἐγένοντο ἐντολαί; E. Q. et postrema PORS. ex Harl. Ἡμᾶς[g] θυσιῶν, ἐντολῶν. ἐντολὴ γὰρ ἦν θύειν τοῖς θεοῖς, αὐτὸς δὲ οὐκ ἔθυσεν ἵνα τὴν ἐντολὴν πληρώσῃ. E. 355. Φάρον] Νῆσον Αἰγύπτου, τὴν νῦν Ἀλεξάνδρειαν. Vulg. Φάρος νῆσος, ἀπὸ Φάρου τινὸς ναυκλήρου ἐν Αἰγύπτῳ τῆς νηὸς ἐκβάντος, καὶ ὑπὸ ὄφεως καταποθέντος, ὡς Ἀντικλείδης ἱστορεῖ. B. Ἀντικλείδης ἱστορεῖ, ὅτι ποθοῦσα Μενέλαον Ἑλένη, λάθρα ἔξεισι τῆς πόλεως, καὶ Καρικὸν εὑροῦσα πλοῖον παρακαλεῖ τὸν ναύκληρον, ὃς ἐκαλεῖτο Φάρος, εἰς Λακεδαίμονα αὐτὴν ἀποκαταστῆσαι. χειμασθέντες δὲ ἧκον εἰς Αἴγυπτον, καὶ ἐνθάδε τῆς νεὼς ἀποβάντα τὸν Φάρον ὄφις ἀναιρεῖ. ἡ δὲ θάψασα αὐτὸν, οὕτως ὠνόμασε τὴν νῆσον. E. Q. Vind. Φάρος ἐστὶ νῆσος Αἰγύπτου, ἡ νῦν Ἀλεξανδρεία λεγομένη. τινές φασιν, ὅτι φάρους[h] τῆς Ἑλένης ἐκπεσόντος οὕτως ὠνομάσθη. Q. 356.

[g] Accusativus refertur ad infinitivum in textu. BUTTM.

[h] Sic pro mendoso Φάρος cod. Vind. qui hæc addit superioribus ita:—τὴν νῆσον. τινὲς δέ φασιν κ. τ. λ. BUTTM.

ἤνυσεν, ᾗ λιγὺς οὖρος ἐπιπνείησιν ὄπισθεν.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ὅθεν τ' ἀπὸ νῆας ἐΐσας
ἐς πόντον βάλλουσιν, ἀφυσσάμενοι μέλαν ὕδωρ.
ἔνθα μ' ἐείκοσιν ἤματ' ἔχον θεοὶ, οὐδέ ποτ' οὖροι
πνείοντες φαίνονθ' ἁλιαέες, οἵ ῥά τε νηῶν
πομπῆες γίνονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
καί νύ κεν ἤϊα πάντα κατέφθιτο, καὶ μένε' ἀνδρῶν,
εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο, καί μ' ἐσάωσε,
Πρωτέος ἰφθίμου θυγάτηρ, ἁλίοιο γέροντος,
Εἰδοθέη· τῇ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸν ὄρινα·
ἥ μ' οἴῳ ἔῤῥοντι συνήντετο, νόσφιν ἑταίρων.
αἰεὶ γὰρ περὶ νῆσον ἀλώμενοι ἰχθυάασκον

357. ἐπιπνείῃσιν] ἐπιπνείεισιν V. 358. ἀπὸ] ἐπὶ pro v. l. V. ib. ἐϜίσας. 360. ἐϜείκοσιν. 366. Ϝειδοθέη. 367. Ϝέῤῥοντι.

Τόσσον ἄνευθεν] Εἰκὸς τοσοῦτον εἶναι κατὰ τοὺς ἡρωϊκοὺς χρόνους τὸ διάστημα. ἔπειτα ἀπογαιωθῆναι τοῦ Νείλου ὑπερχέοντος τὴν ἰδίαν ἰλύν. ποταμόχωστος γὰρ ἡ Αἴγυπτος, κατὰ Ἡρόδοτον. Vulg. (Vid. Barnes.) Τόσσον ἄνευθ' [i]] Τοσοῦτον γὰρ ἀπέχει Ναυκράτεως ἡ Φάρος, ἔνθα τότε τῆς Αἰγύπτου τὸ ἐμπόριον ἦν, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. μέχρι Ναυκράτεως τὸ πέρας ἦν τοῦ Νείλου τότε. καὶ Ἡρόδοτος γοῦν φησιν ὅτι τὸ παλαιὸν τὸ κάτω μέρος τῆς Αἰγύπτου πᾶν πέλαγος ἦν, ὁ δὲ Νεῖλος πολλὴν καταφέρων ἰλὺν τὴν καλουμένην κάτω χώραν ὅλην προσέχωσεν. ὅθεν καὶ μέλαινα καλεῖται. ὁρᾶται δὲ καὶ μέχρι νῦν κογχύλια καὶ λοπάδες. ἐγὼ δὲ καὶ περὶ Μέμφιν εἶδον, φησὶν ὁ Πίος. E. Q. 358. Ὅθεν τ' ἀπὸ] Ἀφ' οὗ λιμένος ἀρύονται ὕδωρ ἐκ τῆς ἠπείρου ἐπὶ τὰς νῆας. B. 359. Ἀφυσσάμενοι] Ἐὰν διὰ τοῦ ο, ἀρυόμενοι, ἐὰν διὰ τοῦ α ὑδρευσάμενοι. E. Pal. Τὸ ὕδωρ τῇ νηῒ κομισάμενοι. E. 361. Ἁλιαέες] Οἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ πνέοντες. ἀπὸ τοῦ ἄω τὸ πνέω, καὶ ἐκ τοῦ ἅλς, ἢ τοῦ ἄλη ἡ πλάνη. B. E. 363. Καί νύ κεν] Ὡς μήπω τῶν ὅλων ἀναλωθέντων. τάχα οὖν φησιν ὅτι πεφεισμένως ἤσθιον τῇ προσδοκίᾳ τῆς βραδύτητος (E. τοῦ βράδους) οὐ πρὸς κόρον ἄρτον σιτούμενοι. E. Q. 364. Εἰ μή τίς με θεῶν ὀλοφύρατο] Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ὀλοφύρατο· εἰ μὴ ἄρα στικτέον, καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς τὰ ἑξῆς. E. Q. Καὶ τοῦτο παιδευτικόν. ὡς γὰρ ἡ αἰτία θεοῖς ἀνάκειται οὕτως καὶ ἡ λίας (λύσις em. Mai.). E. Q. 365. Πρωτέως ἰφθίμου] Ἡδέως τῷ ἐπιθέτῳ (ins. vid. χρῆται), ὡς γὰρ εὐεργέτην ἐγκωμιάζει. E. Q. 366. Εἰδοθέη] Ἀπὸ τῆς εἰδήσεως καὶ ἐπιστήμης τοῦ πατρὸς τὸ ὄνομα. καὶ Αἰσχύλος δὲ ἐν Πρωτεῖ Εἰδοθέαν αὐτὴν καλεῖ. ὁ δὲ Ζηνόδοτος γράφει Εὐρυνόμην. E. Q. Harl. Ὄρινα] In Pal. supra scriptum ὤϊα. 367. Ἤ μ' οἴῳ ἔῤῥοντι] Μετὰ λύπης μόνῳ πορευομένῳ, φθειρομένῳ, καὶ μετὰ φθορᾶς βαδίζοντι. καταστρέφει δὲ εἰς τὸ ἁλιεύοντες. E. Q. In Pal. idem scholium inde a φθειρομένῳ: sed ultima ita ibi scripta εἰς τὸ ἀελύοντι. 368. Ἰχθυάασκον] Ἀλλαχόσε οὐ λέγει ὁ Ὅμηρος

[i] Porsonus (quem vide in postscripto) e scholio (lemmate, opinor) profert ἄνευθεν ἴσον τι. BUTTM.

γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα ἔπος φάτο, φώνησέν τε·
Νήπιος εἶς, ὦ ξεῖνε, λίην τόσον, ἠὲ χαλίφρων,
ἠὲ ἑκὼν μεθίης, καὶ τέρπεαι ἄλγεα πάσχων,
ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύνασαι, μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἐκ μέν τοι ἐρέω, ἥτις σύ πέρ ἐσσι θεάων,
ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν κατερύκομαι, ἀλλά νυ μέλλω
ἀθανάτους ἀλιτέσθαι, οἳ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου·
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·

369. γναμπτοῖς] γναμπτοῖσιν V. 370. ἡ δ' ἐμεῦ] ἤδε μευ V. ib. ϝέπος. 372. μεθίης] μεθίεις H. W. et sic scholiastes in Platon. nuper editus Lugd. Bat. ad Alcib. I. p. 74. PORS. ib. ϝεκών. 375. προσέϝειπον. 376. ϝερέω. 377. ϝεκών. 379. ϝειπέ. ϝίσασιν. 380. κελεύθου] κελεύθους H. κελεύθον V. et κέλευθον pro v. l. 381. ὡς] ὧς V. 382. δῖϝα. 383. καταλέξω] ἀγορεύσω et 399. H. W.

ἐσθίειν τοὺς Ἕλληνας ἰχθύας. νῦν δέ φησι τούτους ἀγρεύειν ἰχθύας διὰ τὸ τείρεσθαι ὑπὸ τοῦ λιμοῦ. B. 370. Ἡ δ' ἐμεῦ ἄγχι στᾶσα] Ζηνόδοτος, ἡ δέ μοι. E. Ζηνόδοτος, ἡ δέ μοι ἀντομένη. Harl. 371. Νήπιος εἷς ὦ ξεῖνε] Ἀντὶ τοῦ ἀμαθὴς, ἔτι τὰ παίδων φρονῶν. χαλίφρων δὲ χαυνωθεὶς καὶ διαῤῥυεὶς τῆς προτέρας φρονήσεως. ἑκὼν δὲ μεθίεις ἀντὶ τοῦ ἑκὼν πάσχεις καὶ τέρπῃ ὑπερβολικῶς. τρία δὲ ταῦτά εἰσιν δι' ἃ ἄνθρωποι ἁμαρτάνομεν. E. Q. Pal. Ὁ νοῦς, τοσοῦτον ἀνόητος εἶς ὦ ξεῖνε, ὅτι δηθὰ ἐνὶ νήσῳ ἐρύκεαι. E. Q. Εἶς] Ἐγκλιτικὸν τὸ εἰς. E. Χαλίφρων] Χαυνόφρων, καὶ μὴ πεπυκνωμένος τὰς φρένας, ὅ ἐστι πρώην μὲν πυκνὸς νῦν δὲ χαυνώμενος [k] τὸν νοῦν, κεχαλασμένας καὶ παρῃωρημένας ἔχων τὰς φρένας. B. E. Q. 372. Ἠὲ ἑκὼν μεθίεις] Ἄμεινον κομίζειν [l] τοῦ ἠὲ τὴν ἐπὶ τέλους ὀξεῖαν, ἵνα γένηται διαζευκτικός. ὅτε γάρ ἐστι διαπορητικὸς ὁ ἢ περισπᾶται, ὡς τὸ, Ἦε χόλον παύσειεν ἐρητύσειέ τε θυμόν (Il. α'. 192.). E. Q. 374. Θαυμαστικὸς ὁ λόγος ἐὰν καθ' αὐτὸ τὸ ἡμιστίχιον προσάγωμεν. E. Μινύθει δέ τοι ἦτορ ἑταίρων] Γράφε, μινύθει δ' ἔνδοθεν ἦτορ. E. (Vid. Alter.) 376. Ἐκ μέν τοι] Ὁ μὲν ἀντὶ τοῦ δή. ἐξερῶ δή σοι, ἥτις ἐσσὶ θεάων. καὶ περιττὴ ἡ ὑπέρθεσις (f. ἡ πρόθεσις). E. Q. 378. Ἀθανάτους ἀλιτέσθαι] Λείπει ἡ εἰς. ἀλλὰ ἔοικα ἡμαρτηκέναι εἰς τοὺς θεούς. B. E. Q.

[k] Scr. κεχαυνωμένος. BUTTM.
[l] Scr. κοιμίζειν. Hoc dicit, scribendum esse, non ἠὲ, sed ἠὲ acuto consopito. BUTTM.

πωλεῖταί τις δεῦρο γέρων ἅλιος νημερτὴς,
ἀθάνατος Πρωτεὺς Αἰγύπτιος, ὅστε θαλάσσης
πάσης βένθεα οἶδε, Ποσειδάωνος ὑποδμώς·
τόνδε τ' ἐμόν φασιν πατέρ' ἔμμεναι, ἠδὲ τεκέσθαι.
τόνγ' εἴ πως σὺ δύναιο λοχησάμενος λελαβέσθαι,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
καὶ δέ κέ τοι εἴπῃσι, διοτρεφὲς, αἴ κ' ἐθέλῃσθα,
ὅ, ττι τοι ἐν μεγάροισι κακόν τ' ἀγαθόν τε τέτυκται,
οἰχομένοιο σέθεν δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αὐτὴ νῦν φράζευ σὺ λόχον θείοιο γέροντος,
μή πώς με προϊδὼν, ἠὲ προδαεὶς, ἀλέηται·

386. Ϝοῖδε. 388. τόνγ'] τόνδ' in textu et in schol. marg. sed in textu ex emend. H. 389 Ϝείπῃσιν. 391. Ϝείπῃσι. 394. προσέϜειπον. 396. προϜιδών.

384. Πωλεῖται] Ἀντὶ τοῦ ἀναστρέφεται· κατὰ Ἀττικοὺς, ἐπιφοιτᾷ. ἐξέτεινε δὲ τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. B. E. Καὶ ἐν Ἰλιάδι (δ'. 231.) ἐπὶ τῆς αὐτῆς σημασίας τῇ λέξει χρῆται, πεζὸς ἐὼν ἐπιπωλεῖται. καὶ τὸ, δεῦρο, δὲ εἰς τοῦτον τὸν τόπον. E. Q. Γέρων ἅλιος νημερτής] Ὁ Πρωτεὺς ἄνθρωπος ἦν οἰκῶν κατὰ θάλασσαν, εἴτε πλησίον αὐτῆς εἴτε ἐν νήσῳ, χρώμενος μάντῃ (μαντείᾳ em. Mai.: verius, puto, μαντικῇ) ἀπὸ τῶν ἐναλίων ζώων, ὡς ἄλλοι ἀπὸ τῶν ὀνείρων καὶ ἄλλοι ἀπὸ τῶν ἱερείων. Εἰδοθέη δὲ ἡ[m] γυνὴ καὶ αὐτὴ θνητὴ ὡς ἐκεῖνος, θυγάτηρ αὐτοῦ. καί τινές φασιν ὡς τεθνήκει πρὸ τοῦ τὸν Μενέλαον ἐκεῖσε ἰέναι. ἀλλ' ὅμως εἰ καὶ αὐτὸς σωματικῶς οὐ παρῆν, ἀλλ' ἦσαν αὐτῷ βίβλοι καὶ ἑρμηνεῖαι περὶ μαντείας (f. μαγείας: vid. ad 403.) αἷς ἐχρήσατο ὡς ἐκείνῳ Μενέλαος, ἀναγκασθεὶς ὑπὸ τῶν ἀπουσιῶν τῶν ἀνέμων καὶ παντελοῦς ἀπνοίας. Τινὲς δὲ καὶ ἀλληγορικῶς Πρῶτα (sic) τὴν ὕλην[n]. ἄνευ γὰρ ὕλης φασὶ τὸν δημιουργὸν πάντα τὰ ὁρώμενα (πεποιηκέναι ins. Mai.: immo οὐ πεποιηκέναι, ni fallor) ὕλης δὲ τῆς μὴ φαινομένης ἡμῖν, ἐξ ἧς ἄνθρωποι, δένδρα, ὕδατα καὶ πάντα τἄλλα. Εἰδοθέη γὰρ τὸ εἶδος. ὕλη γὰρ ἀποτελεῖ εἶδος κατεργασθεῖσα. Ἄλλοι δὲ Πρῶτα φασὶν ἀλληγορικῶς τὸν πρὸ τοῦ ἔαρος καιρὸν, μεθ' ὃν ἄρχεται ἡ γῆ εἴδη ποιεῖν βοτανῶν καὶ γενῶν. ὁ δὲ Μενέλαος μὴ ὄντος καιροῦ ἐπιτηδείου πρὸς τὸ πλεῖν φθάσαντος τοῦ ἔαρος ἀπέπλευσε. Τὸ δὲ Πρωτέως ὄνομα εἰς τὴν ἀλληγορίαν ἐπιτήδειον. E. 386. Ὑποδμώς] Ὁ ὑποτεταγμένος θεράπων τοῦ Ποσειδῶνος. ἔμφασιν γὰρ ἔχει ἡ ὑπό. E. Q. Θεράπων ὁ ὑπείκων τῷ οἰκείῳ δεσπότῃ καὶ δαμαζόμενος. Παρέλκει ἡ ὑπὸ, διαφυλάττει δὲ τὴν ὀξεῖαν. E. Q. 388. Τὸν δ' εἴπως σύ] ἐπίτηδες αὐτὸν προδίδωσιν, ὅπως γνωστὸς παρὰ τοῖς ἀνθρώποις γένηται. E. Q. Λελαβέσθαι] Ἀναδιπλασιασμὸς, ὡς τετυπέσθαι. E. Δὲ λαβέσθαι. B. Q. 396. Ἀλέηται] Ἐκ-

[m] Dele articulum : γυνὴ καὶ αὐτὴ θνητή. BUTTM.
[n] Vid. infra schol. ult. ad 456. BUTTM.

ἀργαλέος γάρ τ' ἐστὶ θεὸς βροτῷ ἀνδρὶ δαμῆναι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε, μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω·
ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
τῆμος ἄρ' ἐξ ἁλὸς εἶσι γέρων ἅλιος νημερτὴς,
πνοιῇ ὕπο ζεφύροιο, μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεὶς,
ἐκ δ' ἐλθὼν κοιμᾶται ὑπὸ σπέσσι γλαφυροῖσιν.
ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι, νέποδες καλῆς Ἁλοσύδνης,
ἀθρόαι εὕδουσιν, πολιῆς ἁλὸς ἐξαναδῦσαι,
πικρὸν ἀποπνείουσαι ἁλὸς πολυβενθέος ὀδμήν.
ἔνθα σ' ἐγὼν ἀγαγοῦσα, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
εὐνάσω ἑξείης· σὺ δ' εὖ κρίνασθαι ἑταίρους
τρεῖς, οἵ τοι παρὰ νηυσὶν ἐϋσσέλμοισιν ἄριστοι.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα τοῖο γέροντος.

398. δῖϝα. 410. ϝερέω.

φύγῃ. ἀπὸ τοῦ ἀλέγω (scr. ἀλέω) τὸ ἐκφεύγω. καὶ πλεονασμῷ τοῦ υ ἀλεύω, ὡς τὸ χέω χεύω, καὶ δέω δεύω. E. 399. Τοὶ γὰρ ἐγὼν ἐρέω σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι] Γρ. Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως (abscissa est vox ultima). Pal. 400. Ἀμφιβεβήκει] Τὴν γῆν. πρὸς ταῦτα νοητέον τὸ ἀμφιβεβήκει. τινὲς γάρ φασι τὸν ἥλιον πολλῷ μείζονα τοῦ κόσμου. πῶς γοῦν τὸ ἀμφιβαῖνον μεῖζόν ἐστι τοῦ ἀμφιβαινομένου. E. 402. Φρικί] Τῇ ἐπιγενομένῃ μελανίᾳ ἐν τῷ ἐκ τῆς ἐπιπολαίου κινήσεως τῶν ὑδάτων. Vulg. Φρίκην λέγουσι τὴν ἐπιγενομένην μελανίαν τῷ ὕδατι ἐν τῇ ἐπιπολαίῳ κινήσει τοῦ ὕδατος κατὰ τὰς ἀρχὰς τῶν ἀνέμων τοῦ πνεῖν. E. Εἰς τὸ λανθάνειν συντελεῖ καὶ τὸ μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς. Φρίκα δὲ λέγει τὴν ἐπιγενομένην κ. τ. λ. Pal. 403. Ἀμφὶ δέ μιν φῶκαι] Περὶ αὐτὸν δὲ φώκαις συνδιαιτᾶται ὁ Πρωτεύς· ἐπιτηδειότατον γὰρ τῶν ἐναλίων ζώων τοῦτο εἰς μαγείαν. Vulg. In cod. E. hoc scholium male annectitur præcedenti sic: συνδιαιτᾶται γὰρ φώκαις ὁ Π. et pro μαγείαν scriptum ibi μαντείαν. 404. Νέποδες] Αἱ διὰ τοῦ νήχεσθαι τὴν πορείαν ποιούμεναι· ἢ ἄποδες. Vulg. Αἱ ἐστερημέναι τῶν ποδῶν, εἰ πρὸς τὰ μεγέθη τῶν σωμάτων αὐτῶν συγκρίνῃ τις. τὸ νέποδες, ἀντὶ τοῦ σχεδὸν ἄποδες. σφόδρα οὖσαι μεγάλαι σμικροτάτους ἔχουσι πόδας. Πρὸς ἀντιδιαστολὴν νῦν τῶν ἰχθύων ἀπόδων ὄντων τὸ νέποδες, ὡς τοῖς ποσὶ νηχόμεναι. E. Βοσκήματα τῆς θαλάσσης. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, Ἦ ἔτι (cod. ἠέτι) μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ (Pal. ἐπισσεύει) μέγα δαίμων, Οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη (ε'. 421.). ἐπιτήδειον δὲ εἰς μάγειαν φώκη. Pal. Q. Καὶ ἄλλως νέποδες ἢ ἄποδες, τοῖς ποσὶ νηχόμεναι. Pal. Ἁλοσύδνης] Τῆς θαλάσσης, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι. Vulg. Θαλάσσης ἐπιθετικῶς Ἀμφιτρίτη, παρὰ τὸ etc. Pal. Τῆς Ἀμφιτρίτης, ἀπὸ τοῦ ἐν ἁλὶ σεύεσθαι. Ἤτοι (sequentia spectant ad καλῆς) τῆς εὐμόρφου, τῆς χρησίμου ἀπὸ τοῦ ἐμπορεύεσθαι δι' ἐκείνης καὶ ἔχειν τροφὰς τοὺς ἀνθρώπους. ἀλλὰ τὸ μὲν εὐμόρφου, εἰ Νηρηΐδα εἶπες τὴν Ἁλοσύδνην, τὴν Ἀμφιτρίτην καλουμένην· εἰ δὲ ἐπὶ θαλάσσης, τὸ καλῆς ἤτοι χρησίμου. E. 406. Ὀδμήν] Ἡ λέξις μέση, καὶ σημαίνει ποτὲ μὲν εὐωδίαν, ποτὲ δὲ δυσωδίαν. B. 410. Ὀλοφώϊα] Ἢ σκο-

φώκας μέν τοι πρῶτον ἀριθμήσει, καὶ ἔπεισιν·
αὐτὰρ ἐπὴν πάσας πεμπάσσεται, ἠδὲ ἴδηται,
λέξεται ἐν μέσσῃσι, νομεὺς ὣς πώεσι μήλων.
τὸν μὲν ἐπὴν δὴ πρῶτα κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότ' ἔπειτ' ὑμῖν μελέτω κάρτος τε βίη τε,
αὖθι δ' ἔχειν μεμαῶτα καὶ ἐσσύμενόν περ ἀλύξαι.
πάντα δὲ γιγνόμενος πειρήσεται, ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἑρπετὰ γίνονται, καὶ ὕδωρ, καὶ θεσπιδαὲς πῦρ·
ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν, μᾶλλόν τε πιέζειν.
ἀλλ' ὅτε κεν δή σ' αὐτὸς ἀνείρηται ἐπέεσσι,
τοῖος ἐὼν, οἷόν κε κατευνηθέντα ἴδησθε,
καὶ τότε δὴ σχέσθαι τε βίης, λῦσαί τε γέροντα,
ἥρως· εἴρεσθαι δὲ, θεῶν ὅστις σε χαλέπτει,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
Ὣς εἰποῦσ', ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.

412. Ϝίδηται. 413. μέσσῃσι] μέσσῃ,σι H. ib. Ϝώς. 414. ἴδησθε] ἴδηαι ex emend. sed manus antiquæ, si non ejusdem. H. PORS. ib. et 421. Ϝίδησθε. 415. ἔπειτ'] ἔπειθ' H. W. 420. αὐτὸς ex emend. recenti. Deinde olim fuit ἀνείρηται nunc est ἀμείβεται H. ib. Ϝέπεεσσι. 425. Ϝειποῦσ'.

τεινὰ καὶ ἀπόκρυφα, ἀπὸ τοῦ ἐλεῖν τὸ φῶς· ἢ ὀλέθρια, ἀπὸ τοῦ ὀλοὸν τὸ ὀλέθριον καὶ τοῦ φαίνω. B. Ὀλοφώϊα λέγονται τὰ τοιοῦτα πάτον καὶ ὄλεθρον, ἀπὸ τοῦ ὄλω τὸ φθείρω καὶ τοῦ φῶ τὸ λέγω. E. Ὀλοὰ ποιήματα, ἢ ἀπόκρυφα ὀλέθρια, ἢ δόλια. Pal. 411. Ἀριθμήσει καὶ ἔπεισιν] Πρωθύστερον, καταλάβῃ, ἐπέλθῃ. μέλλοντα νοητέον, παραχρᾶται γὰρ ταῖς λέξεσι. E. 412. Πεμπάσσεται] Κατὰ πεντάδας μετρήσῃ, ἀριθμήσῃ. πεμπάζειν γὰρ λέγεται τὸ κατὰ πεντάδας μετρεῖν. παρὰ δὲ τοῖς Δωριεῦσι πέμπε τὰ πέντε κατονομάζονται. E. Κατὰ πέντε ἀριθμήσει. τὰ γὰρ πέντε πέμπε λέγουσιν Αἰολεῖς. Q. Pal. 413. Λέξεται] Ἀντὶ τοῦ κοιμηθήσεται, ἀπὸ τοῦ λέχους. B. Q. 415. Ἔργον τε ἔπος τε] Γρ. κάρτος τε βίη τε[o]. Vind. Pal. 416. Αὖθι δ' ἔχειν] Ἀντὶ τοῦ ἔχετε. Q. Pal. Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ ἔχειν. Q. 417. Γιγνόμενος πειρήσεται] Ἀντὶ τοῦ πειρώμενος γενήσεται. Q. 418. Ἑρπετά] Κυρίως μὲν οἱ ὄφεις, καταχρηστικῶς δὲ νῦν πάντα τὰ θηρία. Vulg. Νῦν καταχρηστικῶς τὰ ζῶα ἑρπετὰ λέγει (Pal. φησί). B. Pal. Θεσπιδαές] Θεῖον, ἐκ θεοῦ πίπτον[p], θείως καῖον, ἐκ τοῦ δαίω τὸ καίω. Q. 419. Ὑμεῖς δ' ἀστεμφέως ἐχέμεν] Πάλιν ἀντὶ τοῦ ἔχετε. Καὶ πιέζειν δὲ ὡς δικάζειν. φησὶ γοῦν, Ἐπὶ μάστακα χειρὶ πίεζε (287.). Ἀπίων μέντοι περισπᾷ· Χερσὶ στιβαρῇσι πιεζεῦν (μ'. 174.). Q. 420. Αὐτός] Ἀρίσταρχος, αὐτός[q]. Harl. 423. Εἴρεσθαι, ὡς φθείρεσθαι. ἔστι γὰρ ἐν-

[o] Scholium ad hunc versum nescio quo casu rejectum inter scholia ad 456. cum ipso lemmate Καὶ τότ'—. BUTTM.
[p] Fort. ἆπτον. BUTTM.
[q] Nimirum ob v. l. αὖτις, quæ est in Vindd. et Pal. BUTTM.

αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας, ὅθ' ἕστασαν ἐν ψαμάθοισιν,
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νύξ·
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότε δὴ παρὰ θῖνα θαλάσσης εὐρυπόροιο
ἤϊα, πολλὰ θεοὺς γουνούμενος· αὐτὰρ ἑταίρους
τρεῖς ἄγον, οἷσι μάλιστα πεποίθεα πᾶσιν ἐπ' ἰθύν.
Τόφρα δ' ἄρ' ἥγ' ὑποδῦσα θαλάσσης εὐρέα κόλπον
τέσσαρα φωκάων ἐκ πόντου δέρματ' ἔνεικε·
πάντα δ' ἔσαν νεόδαρτα· δόλον δ' ἐπεμήδετο πατρί.
εὐνὰς δ' ἐν ψαμάθοισι διαγλάψασ' ἁλίῃσιν
ἧστο μένουσ'· ἡμεῖς δὲ μάλα σχεδὸν ἤλθομεν αὐτῆς·
ἑξείης δ' εὔνησε, βάλεν δ' ἐπὶ δέρμα ἑκάστῳ.

429. δόρπον θ'] δόρπον ἄρ' ex emend. ejusdem manus H. PORS. 437. νεόδαρτα] νεόδερτα H. 438. διαγλάψασ' scripserat primo, sed λ mutavit in ν et μ superscripsit, ut hodie sit, διαγνάψασ' (μ superscr.). Interpr. διακοιλάνασα H. PORS. διαγνάμψασα V. et διαγλάψασ' pro v. l. 440. δέρμα] δέρματ' H. ib. ϝεκάστῳ.

εστῶτος καὶ παρατατικοῦ. Pal. 427. Πόρφυρε κιόντι.] Ἐν βάθει τῆς διανοίας διενοεῖτο, ἐκινεῖτο, ἐταράσσετο, ὅπερ συμβαίνει ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἃ ἐκ βάθους κινούμενα μελαίνεται (Vulg. et Pal. ὥσπερ — τὰ ἐκ — μελαίνεσθαι). B. E. Q. Vulg. 428. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα] Ὑποστικτέον εἰς τὸ θάλασσαν, καὶ ὁπλισάμεσθα, καὶ ἀμβροσίη νύξ. Q. 434. Πεποίθεα] Ἰωνικόν. E. Ἰθύν] Ὁρμήν, πρᾶξιν, ἐκ τοῦ ἰθύω τὸ πορεύομαι. B. E. Q. 436. Φωκάων] Τὰ δέρματα φώκας καλεῖ, ὡς βόας τὰς βύρσας. B. E. Q.— Pal. ad 450.[r] 437. Νεόδαρτα] Τὰ γὰρ ξηρὰ οὐ συναρμόζονται τοῖς σώμασιν. E. Πιθανῶς, ὑπὲρ τοῦ φαντασίαν ζώντων παρέχειν. Pal. Q. Quanquam ex hoc codice Maius scholium hoc cum glossa vulgata, διακοιλάνασα, ad 438. continuavit. Δόλον δ' ἐπεμήδετο] Τὸν δόλον ἐνταῦθα αἴτιον τιμῆς μεγίστης μάλιστα νοητέον τῷ Πρωτεῖ παρὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέης. E. 438. Διαγλάψασα] Διαγλύψασα, διακοιλάνασα, ἐκ τοῦ γλύφω (scr. γλάφω: B. γλάπτω). Καὶ πῶς οὐκ εἶπε γράψασα; ἀλλὰ τὸ ρ ἐπὶ τραχυτήτων λαμβάνεται, οἷον τὸ μετὰ χαλκοῦ κονδύλου τοῖς πίναξι τῶν ζωγράφων ἐγξέειν καὶ γράφειν. ἔστι δὲ καὶ τὸ διὰ μέλανος γράφειν. ἡμεῖς γὰρ προτιθέαμεν[s] τῷ μέλανι γράφοντες, ἐκεῖνοι δὲ μᾶλλον ἀφαιροῦσιν ἀπὸ τοῦ ἐν πίνακι κειμένου εἴτε κηροῦ εἴτε ὀστράκου. τὸ γλάπτειν δὲ ἐπὶ τρυφερῶν, οἷον ἐπὶ

[r] Aliquanto minus inepte quam ad utrumque locum referretur hoc schol. ad 442. BUTTM.

[s] Optime monet J. G. Schneider scribendum esse προστιθέαμεν sc. τί. BUTTM.

κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
φωκάων ἁλιοτρεφέων ὀλοώτατος ὀδμή·
τίς γάρ κ' εἰναλίῳ παρὰ κήτεϊ κοιμηθείη;
ἀλλ' αὐτὴ ἐσάωσε, καὶ ἐφράσατο μέγ' ὄνειαρ·
ἀμβροσίην ὑπὸ ῥῖνα ἑκάστῳ θῆκε φέρουσα,
ἡδὺ μάλα πνείουσαν, ὄλεσσε δὲ κήτεος ὀδμήν.
πᾶσαν δ' ἠοίην μένομεν τετληότι θυμῷ·
φῶκαι δ' ἐξ ἁλὸς ἦλθον ἀολλέες· αἱ μὲν ἔπειτα
ἑξῆς ηὐνάζοντο παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθ' ἐξ ἁλὸς, εὗρε δὲ φώκας
ζατρεφέας· πάσας δ' ἄρ' ἐπῴχετο, λέκτο δ' ἀριθμόν.
ἐν δ' ἡμέας πρώτους λέγε κήτεσιν, οὐδέ τι θυμῷ
ὠΐσθη δόλον εἶναι· ἔπειτα δὲ λέκτο καὶ αὐτός.
ἡμεῖς δ' αἶψ' ἰάχοντες ἐπεσσύμεθ'· ἀμφὶ δὲ χεῖρας
βάλλομεν· οὐδ' ὁ γέρων δολίης ἐπελήθετο τέχνης·

441. κεῖθι δὴ] κεῖθι δ' ἄρ V. et ἔνθα κεν pro v. l. 443. γὰρ ἂν] γάρ* H. γάρ κ'. V. W. ib. εἰναλίῳ] εἰν ἁλίῳ V. 445. Ϝεκάστῳ. 446. Ϝηδύ. 449. ἑξῆς ηὐνάζοντο] ἐξείης εὐνάζοντο V. εὐνάζοντο W. 454. αἶψ] omittit m. pr. additum ex emend. H. PORS. ib. δὲ Ϝιάχοντες.

ψάμμου. B. E. 441. Κεῖθι δὴ αἰνότατος λόχος ἔπλετο] Αἱ πλείους ἔνθα κ' αἰνότατος[1], ὡς τὸ, Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην (Il. θ'. 130.). ἀντὶ τοῦ δυσχερέστατος. Q. Pal. Harl. 442. Ὀλοώτατος ὀδμή] Ὅμοιον τῷ, Κλυτὸς Ἀμφιτρίτη (ε'. 422.), καὶ, Θερμὸς ἀϋτμή[11], καὶ Κλυτὸς Ἱπποδάμεια (Il. β'. 742.). Pal. 445. Ἀμβροσίην] Νῦν τὸ θεῖον καὶ εὐῶδες ἔλαιον. Vulg. Ἀλληγορικῶς ἀμβροσίην τὴν εὐελπιστίαν τοῦ ἀποτελέσματος. ὑπέμεινε γὰρ τὴν δυσωδίαν διὰ τὸ μέλλειν κατορθῶσαι τὸ ἑαυτοῦ συμφέρον. E. 447. Ἠοίην] Τὸν ἑωθινὸν καιρὸν τὸν ἀπὸ πρώτης ὥρας ἕως ἕκτης λέγει ἠοίην. B. E. Q. Pal. Cf. Vulg. Τὴν ἄχρι μεσημβρίας ὥραν. ἐπιφέρει γοῦν, Ἔνδιος δ' ὁ γέρων ἦλθεν. Pal. 450. Ἔνδιος] Μεσημβρινός. τότε γὰρ ἄρχεται λοιπὸν ἐνδεῖν ἡ ἕλη, ὅ ἐστιν ἡ ἀκτὶς ἡλίου. Vulg. Μεσημβρινὸς, ἤτοι κατὰ τὴν μεσημβρίαν ἐν ᾗ ἐνιδίουσιν ἤτοι ἱδροῦσιν· ἐνίδιός τις ὤν, καὶ ἐν συγκοπῇ ἔνδιος, ἤτοι βεβρεγμένος. B. Κατὰ τὴν συνήθη ὥραν. μεσημβρινὸς, ἀπὸ τοῦ ἐνδεῖν καὶ ἐλλείπειν. αὔξεται γὰρ ἕως ἕκτης ὥρας, ἐκτότε δὲ ἐλαττοῦται ἡ ἡμέρα. E. Κατὰ τὴν συνήθη ὥραν. ἔστιν οὖν καὶ τοῦτο παίδευμα τοῦ Ὁμήρου, τὸν σοφὸν ἀντιτεταγμένῃ (f. ἂν τετ.) τῇ διαίτῃ χρῆσθαι, καὶ μὴ ἄλλοτε ἄλλῃ. Q. Εὗρε δὲ φώκας] Vid. ad 436. 451. Λέκτο δ' ἀριθμόν] Ἐμέτρει τὸν ἀριθμὸν, κατηρίθμει. Pal. Λέκτο δ' ἀριθμόν, λέγε κήτεσι (452.), λέκτο καὶ αὐτός (453.). ὅτι τῇ αὐτῇ λέξει παραλλήλως οὐκ ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ σημαινομένου

[1] Sic Mediol. Sed Harl. καινότατος. Porsonus: "Per diphthongum αι duxerat ι, "volens procul dubio refingere ἔνθα κεν αἰνότατος." Et revera in Pal. κινότατος. Sed in altero margine ad vocem κεῖθι scriptum hoc tantum: γρ. ἔνθα. BUTTM

[11] Ex Hymn. Merc. 110. Hesiod. Θ. 696. Cf. μ'. 369. Ἡδὺς ἀϋτμή. BUTTM.

ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα λέων γένετ' ἠϋγένειος,
αὐτὰρ ἔπειτα δράκων, καὶ πάρδαλις, ἠδὲ μέγας σῦς·
γίνετο δ' ὑγρὸν ὕδωρ, καὶ δένδρεον ὑψιπέτηλον·
ἡμεῖς δ' ἀστεμφέως ἔχομεν τετληότι θυμῷ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζ' ὁ γέρων, ὀλοφώϊα εἰδὼς,
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσιν ἀνειρόμενος προσέειπε·
Τίς νύ τοι, Ἀτρέος υἱὲ, θεῶν συμφράσσατο βουλὰς,
ὄφρα μ' ἕλοις ἀέκοντα λοχησάμενος; τέο σε χρή;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
οἶσθα, γέρον· τί με ταῦτα παρατροπέων ἐρεείνεις;

457. πάρδαλις] πόρδαλις sed in marg. πάρδαλις οὕτως H. πόρδαλις Apollonius in v. Schol. supra ad 156. πάρδαλις ἡ δορὰ καὶ πόρδαλις τὸ ζῶον. PORS. πόρδαλις W. 460. Ϝειδώς. 461. ἀνειρόμενος] ἀμειβόμενος, ἀνειρόμενος prius fuerat, sed eadem manus correxit H. PORS. ib. με Ϝέπεσσιν. προσέϜειπε. 462. συμφράσσατο] συμφραάσατο H. 463. ἕλοις] ἕλῃς V. ib. ἀϜέκοντα. 464. προσέϜειπον. 465. ἐρεείνεις] ἀγορεύεις W. ib. Ϝοῖσθα.

κέχρηται. Q. Pal. 456. Ἀλλ' ἤτοι πρώτιστα] Οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίει τέχνῃ μαγικῇ. ἐλήφθη δὲ ἐν δόλῳ οὐ προμαντευόμενος, οὐδὲ προεφεστηκὼς (cod. Barnes. προεφθακὼς) ἐπὶ τὰς μεθόδους τῆς μαντείας (f. μαγείας). Vulg. Λέων γένετ'] Οὐκ ἀληθῶς, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν. Q. Pal. Μάντις ὢν καὶ φρόνιμος ὁ Πρωτεὺς μερίζεται καὶ τρέπεται εἰς πολλὰ, εἰς λέοντα, καὶ εἰς τὰ τοιαῦτα διὰ δριμύτητος, καὶ δι' ἄλλων ποικίλων τρόπων, θέλων ἰδεῖν εἴ ἐστιν ἄξιος τοῦ εὐεργετηθῆναι. ὁ δὲ ἔμεινεν ἀστεμφέως ἔχων ὁ Μενέλαος ἤτοι μειδιάσας. ἀλλ' ἀνθρωπικῶς νοητέον. ὁ γὰρ θεὸς οἶδε καὶ οὐκ ἀγνοεῖ. E. Καὶ τότ' ἔπειτ' ὕμμιν] Διὰ τούτων δείκνυσιν ὁ ποιητὴς, ὅτι οὐ δεῖ ποτε προχείρως χαρίζεσθαι καὶ ὠφελεῖν, ἀλλὰ δοκιμάσαντα[x]. Q. Λέων γένετο] Ὄπισθεν ἑρπετὰ εἶπε μόνον, καὶ νῦν λέοντα καὶ πάρδαλιν καὶ σῦν. καὶ μὴν αὐτὰ ἑρπετὰ οὐκ εἰσὶν, ἀλλ' εἰπὼν Ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν (417.) δηλοῖ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. ἐν γὰρ τῇ γῇ καὶ ἑρπετὰ οἷον δράκοντες καὶ ἄλλα ὅσα ἂν εἴπῃς. τὸ γὰρ, Ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν, πάντα δηλοῖ καὶ ἑρπετὰ καὶ ἀλλοῖα. μάγος γὰρ ὢν καὶ ποικίλος ἐκ μαγειῶν ἐδοκίμαζεν αὐτὸν, εἰ ἄξιός ἐστιν ἐλεηθῆναι. καὶ γὰρ οὐκ ἀληθῶς μετέβαλεν, ἀλλὰ φαντασίαν ἐποίει μαγικῇ τέχνῃ. E. Ἄλλως, ἀλληγορικῶς.[y] Ἡ ὕλη ἐγένετο πρὸ τῶν ἄλλων (vid. supra schol. ad 384.), καὶ ἐξ αὐτῆς ἔπειτα ἐγένετο ζῶα, καὶ τὰ λοιπά. ἡ Εἰδοθέα δὲ εἰδωλοπλαστήσασα πάντα, πρόνοια. διὰ μὲν γὰρ λέοντος ἐμπύρου ζώου τὸν αἰθέρα δηλοῖ, διὰ δὲ τοῦ δράκοντος καὶ τῶν λοιπῶν ὡς αὐτοχθόνων, τὴν γῆν· τὸ δὲ ὕδωρ προῦπτον· διὰ δὲ τοῦ δένδρου τὸν ἀέρα διὰ τὴν ἀπὸ γῆς τοῦ δένδρου μεταρσίαν ὁρμήν. E. 461. Ἀμειβόμενος] Γρ. ἀνειρόμενος. Pal. Ἀνειρόμενος, ἡ γραφή. Harl. 462. Συμφράσσατο] Γρ. ἐφράσσατο. Harl. Βουλάς] Γρ. βουλήν. Pal. Ἐν ἤθει λέγεται ὥσπερ ἐξελέγχοντος τὴν θυγατέρα. διὸ καὶ ὁ Μενέλαος, Οἶσθα γέρον (Pal. γέρων). Q. Pal. 465. Τὸ ἑξῆς, Οἶσθα ὡς δὴ δηθὰ ἐν νήσῳ ἐρύκομαι, τὰ δὲ ἄλλα ὡς (Pal. om. ὡς) διὰ μέσου διορθωτέον. Q. Pal. Ἐρεείνεις] Γρ. ἀγορεύεις. Harl. Ἀρίσταρχος, ἐρεείνεις, γράφει, οὐκ ἀγο-

[x] Scholium hoc refer ad 415. BUTTM.
[y] Sumpta hæc ex Heracl. Alleg. Hom. 66. BUTTM.

ὡς δὴ δήθ' ἐνὶ νήσῳ ἐρύκομαι, οὐδέ τι τέκμωρ
εὑρέμεναι δύναμαι, μινύθει δέ μοι ἔνδοθεν ἦτορ.
ἀλλὰ σύ πέρ μοι εἰπὲ, θεοὶ δέ τε πάντα ἴσασιν,
ὅστις μ' ἀθανάτων πεδάα καὶ ἔδησε κελεύθου·
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσομαι ἰχθυόεντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·
ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσι
ῥέξας ἱερὰ κάλ' ἀναβαινέμεν, ὄφρα τάχιστα
σὴν ἐς πατρίδ' ἵκοιο, πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
πρίν γ' ὅτ' ἂν Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο

467. ἔνδοθεν] ἔνδοθι H. 468. δὲ sine τε H. ib. Ϝειπέ. Ϝίσασιν. 469. κελεύθου, sed σ erasum videtur, H. κέλευθον V. 471. αὖτις] αὐτίκ' H. V. ib. προσέϜειπεν. 474. Ϝοίνοπα. 475. τε Ϝιδεῖν. 476. Ϝοῖκον. 477. ὅτ' ἂν] ὅταν V.

ρεύεις. Pal. 468. Γρ. ἔειπε θεοὶ δότε. Harl. 472. Ἀλλὰ μάλ' ὤφελλες] Ὁμηρικὸν (Q. Ἑλληνικὸν) τὸ ἀπὸ συνδέσμου ἄρχεσθαι. Pal. Q. 473. Βραχὺ διασταλτέον πρὸς τὸ καλά διὰ τὸ σαφέστερον. Pal. 474. Πόντον] Ἰστέον ὅτι δύο σημαίνει, τὸν ποταμὸν τὸ ῥεῖθρον, καὶ τὸν ἐπιστατοῦντα δαίμονα, ὡς εἶπον οἱ θεολόγοι. E. 476. Οἶκον ἐς ὑψόροφον] Γρ. ἐϋκτίμενον. Pal. 477. Αἰγύπτοιο] Ὁ γὰρ Νεῖλος πρότερον Αἴγυπτος ἐκαλεῖτο. E. Vulg. Ὅτι τὸν Νεῖλον Αἴγυπτον ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡσὰν νεώτερος Νεῖλον αὐτὸν οἶδε (Pal. οἶδεν ἤδη) καλούμενον. Q. Pal. Διϊπετέος] Τοῦ ἐξ ἀέρος ἀρδευομένου ἢ πίπτοντος. E. Τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου. οἱ δὲ, διαπεπετασμένου καὶ μεγάλου. οἱ δὲ, διαφανοῦς. B. Θαυμάσῃ τις ἂν πῶς τὸν ποταμὸν τοῦτον διιπετῆ εἴρηκεν; Διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς, καὶ κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους οὐρανόθεν ῥεῖν. Q. Πολλῶν λεγομένων περὶ τῆς τοῦ Νείλου ἀναβάσεως πρῶτος Ὅμηρος τὴν ἀληθεστάτην αἰτίαν εἶπε διιπετῆ προσαγορεύσας αὐτὸν, διότι πληροῦται ἀπὸ (Pal. ἐκ) τῶν ἐν Αἰθιοπίᾳ γινομένων ἀδιαλείπτων τοῦ θέρους καὶ σφοδρῶν ὑετῶν, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης καὶ Εὔδοξος, πεπύσθαι ταῦτα φάσκοντες ἀπὸ τῶν ἐν Αἰγύπτῳ ἱερῶν (sic). E. Q. Pal. Ὁ δὲ Ἡσίοδος ὡς μεταγενέστερος Νεῖλον καλεῖ. Διιπετεῖς οὖν τοὺς ποταμοὺς λέγει τοὺς ἐκ Διὸς γεγενημένους. τῷ γὰρ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γενέσθαι χρῆται· Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός (Il. τ'. 110.). ἀλλαχοῦ δὲ ἔφη ἀντὶ τοῦ διιπετοῦς, Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς (Il. ξ'. 434.). τοῦτο δὲ ὅτι φύσει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς πληροῦνται ὥς που ἔφη, Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει (ί. 111.). οἵῳ λόγῳ καὶ τὰς νύμφας Διὸς θυγατέρας λέγει, Νύμφαι κρηναῖαι κοῦραι Διός (ρ'. 240.), ἐπειδὴ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὄρεσι φυτὰ τῷ τοῦ Διὸς ὕδατι τρέφεται. Ζηνόδοτος δὲ (E. Ζηνόδωρος) διιπετῆ τὸν διαυγῆ ἀποδίδωσι (Harl. ἐκδίδωσι). διὰ τοῦτο καὶ γράφει διειπετέος διὰ τῆς ει διφθόγγου. E. Q. et postrema PORS. ex Harl. Πρῶτον μὲν καὶ τὸν Σπερχειὸν διιπετῆ λέγει, Υἱὸς Σπερχειοῖο διιπετέος ποταμοῖο (Il. π'. 174.) καὶ ἁπλῶς δὲ πάντας διιπετεῖς ἐν παραβολῇ λέγει, Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο

αὖτις ὕδωρ ἔλθῃς, ῥέξῃς θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι·
καὶ τότε τοι δώσουσιν ὁδὸν θεοὶ, ἣν σὺ μενοινᾷς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
οὕνεκά μ' αὖτις ἄνωγεν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον
Αἴγυπτόνδ' ἰέναι, δολιχὴν ὁδὸν ἀργαλέην τε.
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ταῦτα μὲν οὕτω δὴ τελέω, γέρον, ὡς σὺ κελεύεις.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἰ πάντες σὺν νηυσὶν ἀπήμονες ἦλθον Ἀχαιοὶ,
οὓς Νέστωρ καὶ ἐγὼ λίπομεν Τροίηθεν ἰόντες,
ἦέ τις ὤλετ' ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ ἧς ἐπὶ νηὸς,
ἠὲ φίλων ἐν χερσὶν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπευσεν;
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·

482. ἠεροϝειδέα. 484. ὥς μιν ἔπεσσιν] ὣς μύθοισιν H. ib. ὣς ϝεπέεσσιν. προσέϝειπον. 486. τόδε] τόγε H. ib. ϝειπέ. 487. Ἀχαιϝοί. 489. ἀδευκέϊ] ἀδευκεῖ V. ib. ϝῆς. 491. αὖτις] αὐτίκ' H. W. ib. προσέϝειπεν.

Βέβρυχεν μέγα κῦμα (Il. ρ'. 263.). Q. Τινὲς διιπετῆ, ἐπεὶ καὶ Αἰγύπτιοί φασιν οὐρανόθεν ῥεῖν τὸν Αἴγυπτον. τοῦτο δὲ ψεῦδος. φησὶ γὰρ Υἱὸς Σπερχειοῖο διιπετέος ποταμοῖο. οὗτος οὖν οὕτως αὐτοὺς καλεῖ διογενεῖς ὥς τινας ὄντας τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρώμενος, ὥσπερ τὸ, Ὅστις ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ παρὰ ποσσὶ γυναικός (Il. τ'. 110.). Q. Διιπετῆ εἶπε διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγάς. τοῦτο δὲ ψεῦδος. φησὶ γὰρ, Υἱὸς Σπερχίου διιπετέος ποταμοῖο. καὶ οὕτως καλεῖ πάντας διιπετεῖς ἐν παραβολῇ. Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διιπετέος ποταμοῖο. καλεῖ δὲ καὶ διογενεῖς ὥς τινας ὄντας, τῷ πεσεῖν ἀντὶ τοῦ γεννηθῆναι χρωμένων (sic). τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ τῷ ὑετῷ πληροῦνται. καὶ Νύμφαι κοῦραι Διός. Pal. 481. Κατεκλάσθη φίλον ἦτορ] Ἐλυπήθη. πάθος γὰρ ψυχῆς ἡ λύπη. B. Q. Pal. 485. Τελέω] Τελέσω, ἐνεστὼς ἀντὶ μέλλοντος. E. 486. Κατάλεξον] Γρ. ἀγόρευσον. Pal. Harl. 487. Εἰ πάντες σὺν νηυσίν] Ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἵν' ὁ πρότερος σύνδεσμος ἀντὶ τοῦ ἆρα διαπορητικοῦ κέοιτο. ἢ συναπτέον, ἵνα ᾖ ὁ σύνδεσμος ἀντὶ συναπτικοῦ κέηται τοῦ εἰ. Q. Περὶ τῶν Ἀγαμέμνονι ὑπομεινάντων, ὧν ἦν καὶ Ὀδυσσεὺς ἐξ ὑποστροφῆς. τὸ γὰρ περὶ πάντων πυνθάνεσθαι ἀφορμὴν ταυτολογίας παρεῖχε τῷ Πρωτεῖ (immo τῷ ποιητῇ) ἄνωθεν τοῦ νόστου ἐπεξιόντι, ἅπερ φθάνει διηγησάμενος ὁ Νέστωρ. καὶ τὸ μὲν ὅλον διὰ τὸν ἀδελφὸν πυνθάνεται δεδιὼς ὅτι κατέλιπεν αὐτὸν ἐν Τροίᾳ, διὰ δὲ τὸ νεμεσητὸν κοινοποιεῖται τὸν λόγον. Q. 489. Ὀλέθρῳ ἀδευκέϊ] Ἀδοκεῖ, ἀπροσδοκήτῳ, ἀπὸ τοῦ δεύχω τὸ δέχομαι. ἢ πικρῷ, ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ γλεύκους. B. E. 490. Τολύπευσεν] Ἐμηχανήσατο. μετὰ κακοπαθείας ποιηθέν. τολυπεύειν ἐργάζεσθαι, τολύπη ἡ ἐργασία, τολυπευτὸν κατασκευαστὸν καὶ πεφιλοκαλημένον ἔριον. Vulg. Τολύπη, εἶδος βοτάνης. μεταφορικῶς δὲ καὶ τὴν ἐρίων τῶν ἤδη κατειργασμένων εἴλησιν τολύπην λέγομεν. τολύπευσε γοῦν ἤτοι

Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τί σε χρὴ
ἴδμεναι, οὐδὲ δαῆναι ἐμὸν νόον· οὐδέ σέ φημι
δὴν ἄκλαυτον ἔσεσθαι, ἐπὴν εὖ πάντα πύθηαι·
πολλοὶ μὲν γὰρ τῶνδε δάμεν, πολλοὶ δὲ λίποντο·
ἀρχοὶ δ' αὖ δύο μοῦνοι Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
ἐν νόστῳ ἀπόλοντο· μάχῃ δέ τι καὶ σὺ παρῆσθα·
εἷς δ' ἔτι που ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ.
Αἴας μὲν μετὰ νηυσὶ δάμη δολιχηρέτμοισι·
Γυρῇσιν μέν πρῶτα Ποσειδάων ἐπέλασσε
πέτρῃσιν μεγάλῃσι, καὶ ἐξεσάωσε θαλάσσης.
καί νύ κεν ἔκφυγε κῆρα, καὶ ἐχθόμενός περ Ἀθήνῃ,
εἰ μὴ ὑπερφίαλον ἔπος ἔκβαλε, καὶ μέγ' ἀάσθη·
φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν φυγέειν μέγα λαῖτμα θαλάσσης·
τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος·

492. Ἀτρεϝίδη. 493. ϝίδμεναι. 494. ἄκλαυτον] ἄκλαυστον H. ib. ἐπὴν εὖ] ἐπεί κ' εὖ H. 495. τῶνδε δάμεν] τῶνγε θάνον H. V. τῶνγε W. ib. δὲ λίποντο] δ' ἐλίποντο V. 496. Ἀχαιϝῶν. 497. δέ τι] δέ τέ H. δ' ἔτι V. δέ τε W. 503. ϝέπος. ἀϝάσθη. 504. ἀϝέκητι.

κατειργάσατο, ὑπέμεινεν, ἢ ἐξέφυγεν. E. 494. Ἐπεί κ' εὖ πάντα] Γρ. ἐπὴν (ins. εὖ) πάντα. Harl. 495. Τῶν γε θάνον] Αἱ Ἀριστάρχου, δάμεν. Harl. 496. Ἀρχοὶ δ' αὖ δύο] Τὸν Αἴαντα τὸν Λοκρὸν λέγει καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα. καὶ γὰρ αὐτὸς (f. οὗτος) οὐδέπω εἰς τὴν αὐτοῦ πατρῴαν οἰκίαν. Vulg. Αἴας ὁ Λοκρὸς καὶ ὁ Ἀγαμέμνων. ἀμφοτέρους δὲ ἐν νόστῳ ἀπολέσαι[z] φασί. παρόσον καὶ Ἀγαμέμνων ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατίης οὐ φθάσας οἴκαδε ἀνελθεῖν καὶ τοὺς φίλους ἰδεῖν καὶ συγγενεῖς. διὸ καὶ ὡς ἐν νόστῳ ἀπώλετο ἤτοι ἅμα τῷ νοστῆσαι. E. Q. 497. Μάχῃ] Τὸ, Μάχῃ δέ τε καὶ σὺ παρῆσθα, τάχα ὁ Πρωτεύς φησι πρὸς τὸν Μενέλαον. ὁ δ' Ὅμηρος πρὸς τὸν ἀκροατὴν ἐδιδάχθης φησὶν ἐν τῇ Ἰλιάδι τίνες ἀπώλοντο, καὶ διὰ τοῦτο οὐδὲ θέλει αὐτοὺς πάλιν ἀπαριθμεῖν. E. Παρῆσθα] Γρ. παρηὰς (παρῆας). Harl. 498. Porsonus ex Harl. referens: "Ejecit Zenodotus, quem refellit scholiastes "ex vers. 551." 499. Vid. ad 503. 500. Γυρῇσιν] Πέτραις πλησίον Μυκόνου τῆς νήσου οὕτως καλουμέναις, ἐπεί εἰσι περιφερεῖς. Vulg. Στρογγύλαις πέτραις, ἐξ οὗ καὶ γυρὸς ὁ κυρτὸς, διὰ τὸ δοκεῖν κυκλοῦσθαι. B. Γυραὶ πέτραι εἰσὶ περὶ τὴν Μήκωνα (Pal. Μήκονον) πλησίον Μήκωνος καὶ Νάξου (Pal. Μήκονος δὲ καὶ Νάξος) τῶν Κυκλάδων νήσων. Q. Pal. Ἐπέλασσε] Γρ. ἐδάμασσε. Harl. Pal. 503. Αἴας μὲν] Ἡ διάθεσις τοῦ μύθου ὠφέλιμος τοῖς νέοις, ὅτι ἐφ' ἑνὶ ἁμαρτήματι ἐσώθη ἂν ὁ Αἴας διὰ τὴν τῶν θεῶν φιλανθρωπίαν, εἰ μὴ καὶ ἄλλο προσέθηκεν. Pal. et (ad 499.) Q. 505. Τοῦ δὲ Ποσειδάων μεγάλ' ἔκλυεν αὐδήσαντος] Οὐκ ἔστι, μεγάλα ἔκλυεν, ἀλλὰ, μεγάλα αὐδήσαντος ἔκλυε, τουτέστιν ὑπερήφανα λέγοντος. ὡς καὶ ἐν ἄλλοις ὑψαγόρην καλεῖ τὸν Τηλέμαχον, Τηλέμαχ' ὑψαγόρη μένος ἄσχετε (β'. 85.). καὶ παραινεῖ μὴ μεγαλίζεσθαι θυμῷ μηδὲ ἑαυτὸν ἐπαίρειν. E. Q. Με-

[z] scr. ἀπολέσθαι. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειτα τρίαιναν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν
ἤλασε Γυραίην πέτρην, ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν·
καὶ τὸ μὲν αὐτόθι μεῖνε, τὸ δὲ τρύφος ἔμπεσε πόντῳ,
τῷ ῥ' Αἴας τὸ πρῶτον ἐφεζόμενος μέγ' ἀάσθη·
τὸν δ' ἐφόρει κατὰ πόντον ἀπείρονα κυμαίνοντα.
ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἀπόλωλεν, ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
σὸς δέ που ἔκφυγε κῆρας ἀδελφεὸς, ἠδ' ὑπάλυξεν,
ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι· σάωσε δὲ πότνια Ἥρη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε Μαλειάων ὄρος αἰπὺ
ἵξεσθαι, τότε δή μιν ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρεν, μεγάλα στενάχοντα,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιὴν, ὅθι δώματα ναῖε Θυέστης
τὸ πρὶν, ἀτὰρ τότ' ἔναιε Θυεστιάδης Αἴγισθος.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖθεν ἐφαίνετο νόστος ἀπήμων,
ἂψ δὲ θεοὶ οὖρον στρέψαν, καὶ οἴκαδ' ἵκοντο·
ἤτοι ὁ μὲν χαίρων ἐπεβήσετο πατρίδος αἴης,
καὶ κύνει ἁπτόμενος ἣν πατρίδα· πολλὰ δ' ἀπ' αὐτοῦ
δάκρυα θερμὰ χέοντ', ἐπεὶ ἀσπασίως ἴδε γαῖαν.
τὸν δ' ἄρ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδε σκοπὸς, ὅν ῥα καθεῖσεν
Αἴγισθος δολόμητις ἄγων· ὑπὸ δ' ἔσχετο μισθὸν,

509. τὸ πρῶτον] τοπρῶτον V. ib. ἀϝάσθη. 511. uncinis includit W. 516. μεγάλα] βαρέα V. 517. ἐσχατιὴν] ἐσχατιῆς a m. pr. H. ἐσχατιῇ V. 519. καὶ κεῖθεν] κἀκεῖθεν H. 520. ϝοίκαδ'. 521. ἐπεβήσετο] ἐπεβήσατο H. 522. ϝήν. 523. ϝίδε. 524. ϝεῖδε.

γαλοῤῥημονήσαντος. Τίς οὖν ὑπερήφανος λόγος; φῆ ῥ' ἀέκητι θεῶν. Q. 507. Ἀπὸ δ' ἔσχισεν αὐτήν] Ἀπ' αὐτῆς δέ τι ἔσχισεν, ὅ ἐστι μέρος αὐτῆς κατέβαλεν εἰς τὴν θάλασσαν. E. Pal. 508. Μεῖνε] Γρ. μίμνε. Harl. Τρύφος] Ἀπόκομμα. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ θρύπτω, ἢ ἐκ τοῦ ἔτρυφον δευτέρου ἀορίστου. E. 511. Ὣς ὁ μὲν ἔνθ'] Ἐν οὐδεμιᾷ ἐφέρετο (hucusque PORS. ex Harl.). καὶ λίαν γάρ ἐστιν εὐτελής. θαυμάσαιμεν δ' ἂν, πῶς παρέλαθε τὸν Ἀρίσταρχον. Pal. 514. Μαλειάων] Ἀλλαχοῦ δὲ ἑνικῶς, Περιγναμπτόντα Μάλειαν (ι'. 80.) Pal. 515. Ἵξεσθαι, τότε] Ὀβελίσαι δ' αὐτόν. Pal. 516. Βαρέα] Γράφε, μεγάλα. E. 517. Ἀνδρῶν τοῦ Θυέστου τὴν οἴκησιν περὶ Κύθηραν ὑφίσταται. Pal. 519. Κακεῖθεν] Ἐκ πλήρους ὁ καί. Pal. 521. Πατρίδος αἴης] Σημειοῦνταί τινες ὅτι ἐπὶ τῆς ὅλης χώρας νῦν τέθεικε τὴν πατρίδα, οὐκ ἐπὶ τῆς πόλεως. Q. Pal. 522. Καὶ κύνει] Γράφε προσεκύνει[a]. B. Ἁπτόμενος ἐφίλει. ἔθος εἶχον οἱ ἀποδημοῦντες τῆς πατρίδος ὅταν ἐνδημήσωσι κυνεῖν αὐτὴν καὶ κατασπάζεσθαι. E. 523. Δάκρυα θερμὰ χέοντ'] Ἤτοι περιχαρῆ, χαρᾶς ἐκλυόμενα τοῦ σώματος ἐπὶ

[a] Cf. not. ad β'. 334. Nam glossa vulg. hic: Κύνει. προσεκύνει. BUTTM.

χρυσοῦ δοιὰ τάλαντα· φύλασσε δ' ὅγ' εἰς ἐνιαυτὸν,
μή ἑ λάθοι παριὼν, μνήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων πρὸς δώματα ποιμένι λαῶν.
αὐτίκα δ' Αἴγισθος δολίην ἐφράσσατο τέχνην·
κρινάμενος κατὰ δῆμον ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους,
εἷσε λόχον, ἑτέρωθι δ' ἀνώγει δαῖτα πένεσθαι.
αὐτὰρ ὁ βῆ καλέων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν, ἀεικέα μερμηρίζων.
τὸν δ' οὐκ εἰδότ' ὄλεθρον ἀνήγαγε, καὶ κατέπεφνε
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
οὐδέ τις Ἀτρείδεω ἑτάρων λίπεθ', οἵ οἱ ἕποντο,
οὐδέ τις Αἰγίσθου· ἀλλ' ἔκταθεν ἐν μεγάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν ψαμάθοισι καθήμενος· οὐδέ νύ μοι κῆρ
ἤθελ' ἔτι ζώειν, καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τ' ἐκορέσθην,
δὴ τότε με προσέειπε γέρων ἅλιος νημερτής·

526. δ' ὅγ] δέ γ' ex emend. H. 527. λάθοι] λάθῃ V. ib. Fε. 528. 532. λαϝῶν. 530. ἐϝείκοσι. 533. ἀϝεικέα. 534. ϝειδότ'. 535. δειπνίσσας] δειπνήσας text. et marg. H. 536. Ἀτρεϝίδεω. ϝοι. 538. supra κατεκλάσθη scriptum κατέκλασε H. 539. οὐδέ νύ μοι κῆρ] οὐ δέ μοι ἦτορ H. 541. τ' ἐκορέσθην] τε κορέσθην V. 542. με] μοι V. ib. προσέϝειπε.

τῆς ἡδονῆς. E. 527. Παριών] Τινὲς, παρέων (sic). Harl. Pal. Sed Pal. addit: νῦν δὲ ἐγκλιτική ἐστιν ἡ ἑ. Quod spectat ad præcedens μή ἑ. Μήσαιτο δὲ θούριδος ἀλκῆς] Μνησθείη ὁ Ἀγαμέμνων τοῦ φονεῦσαι τὸν Αἴγισθον. Q. Pal. 532. Βῆ καλέων] Ὑπαντήσων αὐτῷ ἐξῆλθεν εἰς τὸν αἰγιαλὸν ὡς δὴ τιμήσων αὐτόν. B. E. Q. Pal. 534. Στικτέον εἰς τὸ ἀνήγαγε. Pal. 535. Δειπνίσσας] Δεῖπνον ποιήσας ἐκείνῳ. δειπνῶ γὰρ, δειπνήσω ἐγὼ, δειπνίζω δὲ ἕτερον. B. Βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ δειπνήσας (sic);—et ab alia, ut videtur, manu: ἀριστήσας κατέκτανεν ὡς βοῦν ἐπὶ φάτνῃ. Pal. Ἔοικεν ὡς τρυφητοῦ κατηγορεῖν τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ μεθύσου καὶ διὰ τοῦτο ἀγνοοῦντος καὶ τὴν αὐτοῦ ἐπιβουλὴν ὡς μεμεθυσμένου. ἀλλ' (οὐκ ins. Mai.) ἔστι τοῦτο. ἐθάῤῥει γὰρ καὶ τὸν δόλον οὐκ ἐνόησεν. εἰ δὲ καὶ βοῦν εἶπεν, ἀλλ' οὐ πρὸς ὕβριν αὐτοῦ εἶπεν, ἀλλὰ μᾶλλον τὴν ἀνδρείαν αὐτοῦ ἐδήλωσε. κατεκτάνθη γὰρ καθήμενος ἐπὶ τῆς τραπέζης καὶ ἐσθίων, ὡς ὅταν μὲν βοῦς στεῤῥὸς καὶ δυνατὸς ᾖ, σφαγῇ δὲ ὅμως ἐν φάτνῃ δεδεμένος καὶ ἀγνοῶν τὴν ἑαυτοῦ ἐπιβουλήν. E. 537. Οὐδέ τις Αἰγίσθου] Τοῦτο εἰς σύστασιν τοῦ ἥρωος, ὅτι καὶ πλειόνων ὄντων τῶν ἐπιθεμένων καὶ ἐνόπλων οὐδεὶς περιεσώθη, ἐπειδὴ ἅπαξ ᾔσθετο τῆς ἐπιθέσεως γινομένης. Q. Pal. 539. Οὐ δέ μοι ἦτορ] Γρ. οὐδέ νύ μοι κῆρ. Harl. 541. Ἀνθρωπίνως εἶξε τῇ ἐπιθυμίᾳ αὐτοῦ καὶ παρέσχε καιρὸν ἀποκλαῦσαι τὸν ἀδελφόν. Pal. et (ad vers. 546.) Q. 542. Γέρων ἅλιος νημερτής] Δῆλον ὡς ὁ Πρωτεὺς μάντις ἄν-

Μηκέτι, Ἀτρέος υἱὲ, πολὺν χρόνον ἀσκελὲς οὕτω
κλαῖ᾽, ἐπεὶ οὐκ ἄνυσίν τινα δήομεν· ἀλλὰ τάχιστα
πεῖρα, ὅπως κεν δὴ σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι.
ἢ γάρ μιν ζωόν γε κιχήσεαι, ἤ κεν Ὀρέστης
κτεῖνεν ὑποφθάμενος· σὺ δέ κεν τάφου ἀντιβολήσαις.
Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐμοὶ κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
αὖτις ἐνὶ στήθεσσι, καὶ ἀχνυμένῳ περ, ἰάνθη·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τούτους μὲν δὴ οἶδα· σὺ δὲ τρίτον ἄνδρ᾽ ὀνόμαζε,
ὅστις ἔτι ζωὸς κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ,
Ἠὲ θανών· ἐθέλω δὲ, καὶ ἀχνύμενός περ, ἀκοῦσαι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ᾽ αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπεν·

543. Ἀτρέος] ἀτρέως H. ib. οὕτω] αἰεὶ V. ib. Ἀτρέϝος. 544. ἄνυσίν τινα] ἄνυσίν τε τινὰ H. 547. ἀντιβολήσαις] ἀντιβολήσεις V. 548. ἐμοὶ] μοὶ V. 550. προσηύδα] προσηύδων ex emend. H. V. ib. ϝέπεα. 551. δὴ omittit H. ib. ϝοῖδα. 553. uncinis includit W. 554. αὖτις] αὐτίκ᾽ V. W. ib. προσέϝειπεν.

θρωπος ἦν. εἰ γὰρ ἦν δαιμόνιον, παντελῶς ἂν ὑπεχώρησε. τῷ μύθῳ δὲ δετέον τοῦτο ὅτι θεὸς ἦν. E. 543. Ἀσκελὲς αἰεί] Ἀμετακινήτως, ἀμεταμελήτως, ἀμετατρέπτως, ἀδιαλείπτως καὶ συνεχῶς. E. Αἰεί] Γράφε, οὕτω. Q. 545. Πεῖρα] Βαρυτόνως καὶ χωρὶς τοῦ ι. προστακτικὸν γάρ ἐστιν. Pal. Σπούδαζε, ἀγωνίζου. Παρ᾽ ἡμῖν μὲν τὸ πειρᾷν ἐπὶ τοῦ τὴν ἐρωμένην· βιάζεσθαι, παρ᾽ Ὁμήρῳ δὲ οὐχ οὕτως. E. Πειρῶμαι τὸ ἀπόπειραν ποιῶ, παθητικόν, πειρῶ δὲ τὸ συνεύνω[b] ἐνεργητικόν. E. 546. Ζωόν γε κιχήσεαι] Male ad hunc versum hocque lemma in cod. Q., certe in Mediol. relatum est schol. 541. Ἤ κεν Ὀρέστης] Διαζευκτικοί εἰσιν οἱ δύο σύνδεσμοι. διὸ ὁ μὲν πρῶτος βαρεῖαν δέχεται, ὁ δὲ δεύτερος διὰ τὸν κέν ἐγκλιτικὸν ὄντα τηρεῖ τὴν ὀξεῖαν. Q. 547. Ὑποφθάμενος] Ἀντὶ τοῦ προφθάσας. ἄλλως γὰρ παρὰ τοὺς Ἀθηναίους οὐκ ἐλέγετο. E. Τάφου] Τοῦ δείπνου τοῦ ἐν τῇ ταφῇ. B. Ἀντιβολήσαις] Ἀντιβολήσειν παρ᾽ ἡμῖν τὸ παρακαλέσαι λέγεται, ἐκ τοῦ ἄντα καὶ ἔμπροσθεν τῶν ποδῶν βάλλειν ἑαυτόν. νῦν δὲ ἐκ τοῦ ἀντί καὶ ἐξεναντίας τοῦ σκοποῦ βάλλειν. παρ᾽ ἡμῖν μὲν καὶ ἁπλῶς παντὸς τοῦ σκοπουμένου, εἴτε καλοῦ εἴτε φαύλου, ὡς καὶ νῦν τοῦ ἐλπιζομένου. E. 549. Αὖτις ἐνὶ στήθεσσι] Ὡς γὰρ ἐν τοῖς κακοῖς παραμυθίαν φέρει τὸ μὴ ἀτιμωρήτους γενέσθαι τοὺς ἄρξαντας τῶν ἀτυχημάτων. Q. Pal. 553. Ἠὲ θανών] Ἐν ἁπάσαις ἠθετεῖτο (huc. PORS. ex Harl.)[c] τοῦ γὰρ Πρωτέως εἰπόντος, δύο μόνοι ἀπώλοντο (496.) γελοίως τρίτον ζητεῖ ἀπ-

[b] Sic. Alias συνεύω vel συννεύω:- vid. Oud. ad Tho. M. v. πειρῶ. BUTTM.

[c] Sola conjectura ad hunc versum scholium hoc retulit Porsonus cum hac nota: "Notandum est, non semper pari cum fiducia marginales notas ad loca sua a me "referri, propterea quod sæpe nulla textus verba iis præponuntur, sæpe in longe "distanti paginæ parte distant. Scholion quod nunc in margine positum est ad α'. "386. circiter, pertinet ad 328." Eadem plane nobis sæpe usu venerunt in cod. Pal. et, ut augurari possum, Maio etiam in suis. Et hoc quidem scholium in Pal. positum est e regione versus 550. BUTTM.

υἱὸς Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων·
τὸν δ' ἴδον ἐν νήσῳ θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντα,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκῃ
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
σοὶ δ' οὐ θέσφατόν ἐστι, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Ἄργει ἐν ἱπποβότῳ θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν·
ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης
ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς·
τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὔτε ποτ' ὄμβρος,
ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγυπνείοντας ἀήτας

555. ΛαϜέρτεω. Ϝοικία. 556. τὸν Ϝίδον. 558. Ϝήν. 559. Ϝοι. 561. ΜενέλαϜε. 567. λιγυπνείοντας] λιγὺ πνείοντας: habet tamen vulgatum scholiastes ad ε'. 295. H. Sed λιγὺ πνείοντος Porphyrius Stobæi Ecl. Phys. p. 130. ed. Canter. et sic MS. in Museo Britannico servatus, male mutatum in Heerenii editione: λιγυπνείοντος scholiastes Euripidis ad Phœniss. 220. PORS.

ολόμενον. Pal. Q. Παιδευτικῶς ὁ ποιητὴς, μὴ ὑπὸ λύπης ἐκκρούεσθαι τῶν μαθημάτων. Pal. 555. Λαέρτεω] Ἰωνικόν. Λαέρταο ἡ εὐθεῖα (sic) βοιωτικόν. E. Ἰθάκῃ ἔνι οἰκία ναίων] Ἀπὸ κοινοῦ[e] τὸ Κατερύκεται εὐρέϊ πόντῳ. Pal. Q. Στικτέον εἰς τὸ τέλος τοῦ στίχου. Pal. 556. Ἐν νήσῳ] Δῆλον κἀκ τούτου ὅτι ἐξῴκισται ἡ νῆσος. ἐπεὶ τί ἐκώλυε τὸν Μενέλαον οὕτως ἔχοντα περὶ Ὀδυσσέα (Pal. Ὀδυσσέως) καὶ πόλιν ὅλην χαρίσασθαι ἐθέλειν ναῦν πέμψαι καὶ σῶσαι τὸν φίλον; Pal. B. Q. 563. Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον] Ἐκ τοῦ λύω. λύονται γὰρ τῶν βιωτικῶν δεσμῶν οἱ ἀπελθόντες ἐκεῖ. καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ η Ἠλύσιον. E. Τὸ τῶν ἡρώων ἐνδιαίτημα, κεκλημένον ἀπὸ Ἠλυσίου τοῦ Ἐλευθερίου[f] εὐσεβεστάτου γενομένου. ἢ παρὰ τὸ ἄλυτα, ἐν αὐτῷ μένειν τὰ σώματα. ὁ δὲ τόπος ἐν ταῖς καλουμέναις Μακάρων νήσοις Vulg. E. ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. E. Τὸ Ἠλύσιον πεδίον οἱ νεώτεροι Μακάρων εἰρήκασι νήσους. Q. Pal. Ἀπίων διὰ πολλῶν κατασκευάζει, τὸ περὶ Κάνωβον Ζεφύριον πεδίον Ἠλύσιον εἰρῆσθαι, ἀπὸ τῆς Νείλου ἰλύος. πέρατα δὲ γῆς, τῆς Αἰγυπτίας· ἐπὶ θαλάσσῃ γὰρ κεῖται. οἷον καὶ τὸ Αἰσχύλου (Prom. 852.), ἔστι πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός. κινεῖσθαι δὲ αὐτὸ (f. αὐτὸν) οἶμαι διὰ τὸ Μενελάου τὴν χώραν ἅπασαν ἐκείνην καλεῖσθαι, ᾗ καὶ ὁ Μενελαΐτης νομὸς παράκειται. Q. 564. Ἀθάνατοι πέμψουσιν] Οὕνεκα ἔχεις Ἑλένην (569.), αὕτω τὸ ἑξῆς. Pal. 567. Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο] Δοκεῖ καὶ τοῦτο φυσικῶς εἰρηκέναι Ὅμηρος. ὁ γὰρ ζέφυρος

[e] Vid. ad γ'. 104. BUTTM.

[f] Sic Mediol. ex cod. E. Schol. Vulg. et MSS. Barnesii Ἐλευθήρου. In Schreveliana Ἐλευθῆρος, quod servavit Barnesius ob Eleutherem Apollinis filium Pausaniæ memoratum. BUTTM.

Ὠκεανὸς ἀνίησιν, ἀναψύχειν ἀνθρώπους·
οὕνεκ' ἔχεις Ἑλένην, καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἅμ' ἀντιθέοις ἑτάροισιν
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν ἠδὲ θάλασσαν,
δόρπον θ' ὁπλισάμεσθ', ἐπί τ' ἤλυθεν ἀμβροσίη νὺξ,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
νῆας μὲν πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν,
ἐν δ' ἱστοὺς τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηυσὶν ἐΐσης·
ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ βάντες ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο διϊπετέος ποταμοῖο
στῆσα νέας, καὶ ἔρεξα τεληέσσας ἑκατόμβας.
αὐτὰρ ἐπεὶ κατέπαυσα θεῶν χόλον αἰὲν ἐόντων,
χεῦ' Ἀγαμέμνονι τύμβον, ἵν' ἄσβεστον κλέος εἴη.
ταῦτα τελευτήσας νεόμην· ἔδοσαν δέ μοι οὖρον

570. ἐδύσατο] ἐδύσσετο H. ἐδύσετο V. ib. Ϝειπών. 577. πάμπρωτον] πρῶτον H. ib. δῖϜαν. 578. τιθέμεσθα] τ' ἐθέμεσθα H. ib. νηυσὶν ἐΐσης] νηυσὶ ἔῆσιν, sed ἐΐσης a m. pr. H. PORS. ib. ἐϜίσης. 579. ἐν] ἂν H. V. W. 585. ἔδοσαν] δίδοσαν H. W.

οὐ μόνον ἐστὶ πολύκαρπος καὶ γόνιμος, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις φησὶ, Ζεφυρίη (Pal. ζεφυρείη) πνείουσα τὰ μὲν φύει ἄλλα δὲ πέσσει (η'. 119.), ἀλλὰ καὶ τῆς ψυχῆς τὸ διανοητικὸν ἔχειν δοκεῖ καὶ πρὸς ἐπίνοιαν συντελεῖν. Q. Pal. Τὸ πνείοντος διὰ τοὺς[g] (τοῦ ο em. PORS.) πρὸς τὸ ζεφύροιο. Harl. Pal. 569. Καί σφιν γαμβρὸς Διός ἐσσι] Τινὲς, φίλος ἐσσὶν (Pal. ἐσσί). ἐν ἐνίοις δὲ οὐ φέρεται ὁ στίχος (huc. PORS. ex Harl.), διὰ τὸ ἀκύρως ἔχειν τὴν ἀντωνυμίαν. οὐ γὰρ Διὸς γαμβρὸς ὁ Μενέλαος. Q. Pal. Δύναται ἡ σφὶν πρὸς τὸ ἀνίησι φέρεσθαι. Pal. E. 578. Νηῒ μελαίνῃ] Γρ. νηὸς εἴσης. Γρ. νηυσὶν ἔῆσιν. Pal. 580. Ἑζόμενοι] Σημειοῦνταί τινες ὅτι ὁμοίως ἐκείνῳ εἴρηται, Ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ (μ'. 172.). Pal. 581. Ἂψ δ' εἰς Αἰγύπτοιο] Εἰς τοὐπίσω ἤτοι εἰς Αἰγύπτου τόπον, ὡς τὸ εἰς Ἅιδου, καὶ εἰς μυσταγωγῶν. E. Ἀττικῶς, ὡς εἰς διδασκάλου. Pal. 582. Τεληέσσας ἑκατόμβας] Τὰς ἀλωβήτους. οὐ γὰρ κολοβόν τι ἔθυον. E. 584. Τύμβον, ἵν' ἄσβεστον] Ἐποίησε κενοτάφιον τῷ Ἀγαμέμνονι γράψας ἐκεῖ ἐν λίθῳ τὸ αὐτοῦ ὄνομα καὶ τὴν αἰτίαν τοῦ θανάτου καὶ τὸ ποῦ ἦν καὶ ὅπως πέπονθε. Τὸ δὲ Ἵνα ἄσβεστον κλέος εἴη, τὸ μὴ σβεννύμενον ἀλλ' ἀεὶ φαῖνον, ἐκ μεταφορᾶς τοῦ πυρὸς τοῦ ἀεὶ φαινομένου τοῦ ἀειφανοῦς. τοιαύτη γὰρ ἡ δόξα τρόπον

[g] Memoratu dignum mendosam hanc vocem quam recte manifesto emendavit Porsonus, in cod. Pal. etiam legi, et quidem per compendium in quo nullum neque σ litteræ neque ο vestigium. BUTTM.

ἀθάνατοι, τοί μ' ὦκα φίλην ἐς πατρίδ' ἔπεμψαν.
ἀλλ' ἄγε νῦν, ἐπίμεινον ἐνὶ μεγάροισιν ἐμοῖσιν,
ὄφρα κεν ἑνδεκάτη τε δυωδεκάτη τε γένηται·
καὶ τότε σ' εὖ πέμψω, δώσω δέ τοι ἀγλαὰ δῶρα,
τρεῖς ἵππους καὶ δίφρον ἐΰξοον· αὐτὰρ ἔπειτα
δώσω καλὸν ἄλεισον, ἵνα σπένδῃσθα θεοῖσιν
ἀθανάτοις, ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα.
  Τὸν δ' αὖ Τηλέμαχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα·
Ἀτρείδη, μὴ δή με πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἔρυκε.
καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτὸν ἐγὼ παρὰ σοί γ' ἀνεχοίμην
ἥμενος, οὐδέ κέ μ' οἴκου ἕλοι πόθος, οὐδὲ τοκήων·
αἰνῶς γὰρ μύθοισιν ἔπεσσί τε σοῖσιν ἀκούων
τέρπομαι· ἀλλ' ἤδη μοι ἀνιάζουσιν ἑταῖροι
ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ· σὺ δέ με χρόνον ἐνθάδ' ἐρύκεις.
δῶρον δ', ὅ, ττι κέ μοι δοίης, κειμήλιον ἔστω·
ἵππους δ' εἰς Ἰθάκην οὐκ ἄξομαι, ἀλλά σοι αὐτῷ
ἐνθάδε λείψω ἄγαλμα· σὺ γὰρ πεδίοιο ἀνάσσεις

587. ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε H. 589. τοι] σοι ex emend. H. 594. Ἀτρε-ϝίδη. 596. οὐδέ με ϝοίκου. 597. ϝέπεσσί. 598, 599. notantur α, Γ̄ et in margine χ́ ϛι ∵ οὓς λέλοιπα μετὰ νηὸς παρὰ ν̄έστορι H. Miserabilis sane versus, manifesto ex interpretatione natus. χ́ ϛι (i. e. στίχος). Frequens nota in margine, versui omisso præfixa. Linea super ν̄έστορι proprium nomen indicans, non raro et in hoc et in aliis MSS. occurrit, sed semper omitto. PORS. 599. ἐρύκεις] ερύκοις (sic) H. 600. δ' omittit H. 602. ϝανάσσεις.

πυρὸς φαίνουσα διαφανῆ ποιεῖ καὶ περίφημον τὸν ἔχοντα. E. 589. Ἄτοπόν φησι τὸ προλέγειν. ποῖ γὰρ δὴ[h] φασὶ, τὰ τοιαῦτα καὶ μὴ προλέγειν, ἵνα μὴ ἀπαρνήσεται ὁ λαμβάνων. ἀλλ' ἤθει παλαιῷ τοῦτο λυτέον. Pal. 590. Τρεῖς ἵππους] Ὅτι οὐκ ἂν εἰ τέθριππα ᾔδεσαν τρεῖς ἵππους ἐδίδου τῷ Τηλεμάχῳ. νῦν δὲ συνωρίδα δίδωσι καὶ παρήορον. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι χρώμενοι, πλὴν Ἕκτορος. Pal. B. Q. 595. Καὶ γάρ κ' εἰς ἐνιαυτόν] Περὶ δύο γέγονεν ὁ λόγος τῷ Μενελάῳ, περί τε[i] ἡμερῶν ἐπιμονῆς, καὶ δωρεᾶς ἵππων. ὁ δὲ πρὸς ἄμφω συνετῶς ἀνθυποφέρει, τὴν μὲν αὐτοῦ ἐπιμονὴν ἑκούσιον ἀποφαίνων, ἀντιτιθεὶς δὲ τὴν τῶν ἑταίρων ἀνίαν, οὓς κατέλιπεν ἐν Πύλῳ· τὸ δὲ δῶρον ὡς ἀνεπιτήδειον οὐ δι' αὐτὸν ἀλλὰ διὰ τὴν πατρίδα ἀρνούμενος. Q. 598. Ἀνιάζουσιν ἑταῖροι] Οὓς λέλοιπα ἐπὶ νηὸς παρὰ Νέστορι. Pal. Harl.[k] 599. Ἀρίσταρχος, σὺ δέ κε. Harl. 602. Ἄγαλμα] Ὅτι τοὺς ἵππους ἄγαλμα

[h] Sic: sed videtur scribendum ποιεῖν γὰρ δεῖ. BUTTM.
[i] Scribendum puto, περὶ ιβ' ἡμερῶν e versu 588. BUTTM.
[k] In utroque horum codicum hoc scholium in margine ita scriptum est quasi versus essent hæc verba inter 598. et 599. inserendus. BUTTM.

εὐρέος, ᾧ ἔνι μὲν λωτὸς πολὺς, ἐν δὲ κύπειρον,
πυροί τε, ζειαί τε, ἰδ' εὐρυφυὲς κρῖ λευκόν.
ἐν δ' Ἰθάκῃ οὔτ' ἂρ δρόμοι εὐρέες, οὔτε τι λειμών·
αἰγίβοτος, καὶ μᾶλλον ἐπήρατος ἱπποβότοιο.
οὐ γάρ τις νήσων ἱππήλατος, οὐδ' εὐλείμων,
αἵθ' ἁλὶ κεκλίαται· Ἰθάκη δέ τε καὶ περὶ πασέων.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Αἵματος εἶς ἀγαθοῖο, φίλον τέκος, οἷ' ἀγορεύεις.
τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μεταστήσω· δύναμαι γάρ.
δώρων δ', ὅσσ' ἐν ἐμῷ οἴκῳ κειμήλια κεῖται,
δώσω, ὃ κάλλιστον καὶ τιμηέστατόν ἐστιν.
δώσω τοι κρητῆρα τετυγμένον· ἀργύρεος δὲ
ἔστιν ἅπας, χρυσῷ δ' ἐπὶ χείλεα κεκράανται·
ἔργον δ' Ἡφαίστοιο· πόρεν δέ ἑ Φαίδιμος ἥρως,
Σιδονίων βασιλεὺς, ὅθ' ἑὸς δόμος ἀμφεκάλυψε

604. ἰδ' εὐρυφυὲς] καὶ εὐρυφεὲς H. τ' ἠδ' W. ib. ϝιδ'. 608. δέ τε] δέ τι H. vid. 497. PORS. 609. Μενέλαϝος. 610. κατέρεξεν] κατέρεψεν ex emend. H. ib. ϝέπος. 613. ϝοίκῳ. 617. ϝέργον. ϝε. 618. ἑϝός.

(hæc quattuor prima verba om. cod. Q.) εἴρηκεν ἐν Ἰλιάδι (γ. 144.), Βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα. ὥσπερ δὲ ὁ Τηλέμαχος ἐνθάδε παραιτεῖται τοὺς ἵππους, οὕτως καὶ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐκ τῆς κατασκοπῆς ἵππους Διομήδει παραχωρεῖ. Pal. Q. 603. Ἔνι μὲν λωτὸς πολύς] Λωτὸς λέγεται ἡ πόα καὶ τὸ δένδρον. παρὰ τοῖς Λωτοφάγοις δὲ τοῦτο, ὅπερ παρέχει καὶ ξηρὰν τροφὴν καὶ ὑγρὰν ἀπὸ τοῦ καρποῦ αὐτοῖς. διὸ καὶ Λωτοφάγοι καλοῦνται. E. Λωτός] Τριφύλλιον. B. 606. Αἰγίβοτος] Τραχεῖα, πρὸς βόσιν αἰγῶν ἐπιτηδεία. ἀπὸ ἄλλης δὲ ἀρχῆς τοῦτο, ἵν' ᾖ, καίτοι αἰγίβοτος οὖσα, τῆς ἱπποτρόφου ἐμοὶ μᾶλλον ἐπέραστος. Αἰγίβοτος δὲ λειμὼν ὁ τραχὺς, πρὸς βόσιν καὶ νομὴν αἰγῶν ἐπιτήδειος. B. E. Q. Pal. Cf. Vulg. Ἀρίσταρχος, αἴγιβον[1] καὶ μᾶλλον ἐπήρατον τὸ πεδίον. Harl. Pal. 607. Ἱππήλατος] Ἤτοι ἐπιτηδεία εἰς τὸ ἐλάσσειν (sic) ἵππους. ἵνα γὰρ μὴ δόξῃ ὅτι τὴν πατρίδα ὑβρίζει, καὶ τὰς ἄλλας τοιαύτας φησίν. E. 609. Μείδησε] Γρ. γήθησε. Harl. 611. Τὸ, οἷα ἀγορεύεις, καθ' ἑαυτὸ προοιστέον. μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει ὁποῖα ἀγορεύεις, Pal. 612. Μεταστήσω] Μεταλλάξω. ἀπὸ δὲ τῶν σταθμῶν τὰς ἀμοιβὰς ποιουμένων ἡ μεταφορὰ ὅταν χρυσὸν πρὸς ἄργυρον ἢ ἄλλα ἀντιμεθιστῶσιν (E. ἀντικαθιστῶσιν). B. E. Q. Pal. 613. Σημειοῦνται ὡς ἀκατάλληλοι. Pal. 614. Καὶ τιμηέστατόν ἐστι] Τὰ εἰς ων καὶ εἰς η (scr. εἰς ων καὶ εις) μακροκατάληκτα, ἐκφέρονται διὰ τοῦ έστερος, καὶ έστατος, ὡς σώφρων σωφρονέστερος καὶ σωφρονέστατος, καὶ τιμήεις τιμηέστερος καὶ τιμηέστατος. E. 617. Φαιδιμος] Ἄδηλον εἰ κύριον τὸ φαίδιμος. τινὲς δὲ αὐτὸν Σώβαλον, οἱ δὲ Σέθλον ὀνομάζουσι. Q. Pal. et posteriora Vind. 618. Ἑὸς δόμος] Αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. οὕτως δὲ Ἀρίσταρχος καὶ τὰ ὑπομνήματα, ὃ

[1] Hoc mendum, pro αἰγίβοτον, in utroque codice. BUTTM.

κεῖσέ με νοστήσαντα· τεῒν δ' ἐθέλω τόδ' ὀπάσσαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
δαιτυμόνες δ' ἐς δώματ' ἴσαν θείου βασιλῆος·
οἱ δ' ἦγον μὲν μῆλα, φέρον δ' εὐήνορα οἶνον·
σῖτον δέ σφ' ἄλοχοι καλλικρήδεμνοι ἔνεικαν.
ὣς οἱ μὲν περὶ δεῖπνον ἐνὶ μεγάροισι πένοντο.
Μνηστῆρες δὲ πάροιθεν Ὀδυσσῆος μεγάροιο
δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες
ἐν τυκτῷ δαπέδῳ, ὅθι περ πάρος ὕβριν ἔχεσκον.
Ἀντίνοος δὲ καθῆστο καὶ Εὐρύμαχος θεοειδὴς,
ἀρχοὶ μνηστήρων, ἀρετῇ δ' ἔσαν ἔξοχ' ἄριστοι·
τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἐγγύθεν ἐλθὼν,

621. ἐς] γρ. ἀνὰ H. ἀνὰ V. 622. Ϝοῖνον. 623. ἔνεικαν] ἔπεμπον et supra γρ. ἔνεικαν H. ἔπεμπον W. 628. θεοϜειδής.

τεὸς (an ὅτε ὅς?) δόμος Pal. 619. Κεῖσε με] Ὀρθοτονητέον τὸ μέ (i. e. legendum κεῖσ' ἐμέ. PORS.) Harl. Pal. Τεῒν] Ἀντὶ τοῦ, σοί, Δωρικῶς. Pal. 621. Δαιτυμόνες] Οἱ τὴν τράπεζαν τοῦ γάμου παρασκευάζοντες. Q. Οἱ εἰς τὸν γάμον εὐωχούμενοι, ἢ οἱ τὴν δαῖτα παρασκευάζοντες. Q. Pal.; et altero margine Pal.: οἱ μάγειροι. 622. Εὐήνορα οἶνον] Τὸν ἀνδρείαν παρέχοντα, ἢ τὸν ἀνδρείας περιποιητικὸν, ἐκ τοῦ κατὰ καιρὸν πίνεσθαι. (Sic fere Pal. quoque et Vulg.) ἢ τὸν λεπτὸν καὶ διαφανῆ, ἀπὸ τοῦ εὖ ἐν αὐτῷ ὁρᾷν, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ παχέος καὶ δυσοράτου. B. E. 623. Καλλικρήδεμνοι] Καλὰ περιβόλαια ἐπὶ τῶν κεφαλῶν ἔχουσαι. E. 624. Πένοντο] Σημειοῦνταί τινες, ἀντὶ τοῦ ἐνῆργον. Pal. 625. Μνηστῆρες δέ] Τὸ σχῆμα μετάβασις. εἰπὼν γὰρ τὰ περὶ Μενέλαον, μετέβη ἐπὶ τοὺς μνηστῆρας. B. 626. Δίσκοισιν] Τροχὸς ἦν ὁ δίσκος λίθινος ἢ σιδήρεος ἔχων ἱμάντα ἐν τῷ μέσῳ, ὃν στρέφοντες ἐδίσκευον. B. E. Q. Pal. Ἀπὸ τοῦ δίκω τὸ βάλλω δίκος καὶ δίσκος. E. Τροχὸς, ὃν καὶ ἐν ἄλλοις φησὶ σόλον αὐτοχόωνον (Il. ψ'. 826.), σόλον μὲν διὰ τὸ στρογγύλον καὶ εἰς ἑαυτῷ (sic) συνεστράφθαι, αὐτοχόωνον δὲ τὸ αὐτοφυές. Αἰγανέα δὲ λέγεται τὸ σμικρὸν ἀκόντιον. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ κατ' αἰγὸς ἵεσθαι, ὅ ἐστι πέμπεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν ἵεσθαι πλεονασμῷ τοῦ ι, ἢ παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην (E. ἀγήνην) ἐξ αἰγείων δερμάτων εἶναι, ἢ ἀπὸ τοῦ κατὰ τῶν αἰγῶν νέεσθαι, ἢ ἀπὸ τοῦ ἄγαν νέεσθαι. B. E. Καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες] Δορατίοις παρὰ τὸ τὴν ἀγκύλην (ὡς ins. Q.) ἐξ αἰγείων δερμάτων εἶναι. Pal. Q. 627. Ὕβριν ἔχεσκον] Ταυτὸ ἰδίᾳ οἱ ὑβρισταί. Pal. Ἔχεσκον] Γράφε, ἔχοντες. Q. Ἀρίσταρχος διαστέλλει μετὰ τὸ ὅθι (h. e. post ὅθιπερ), ἵν' ᾖ τὸ ἑξῆς, μνηστῆρες δὲ ὕβριν ἔχοντες. Pal. 629. Ἀρχοὶ μνηστήρων[m]] Γενναῖόν τι λαμβάνει ὁ ποιητὴς, καὶ τοὺς κακίστους μὴ ἀνάρχους λαμβάνειν (sic in utroque). Pal. Q. Αἰρήσονται οἱ μὲν ἀγαθοὶ τὸν ἀμείνω οἱ δὲ φαῦλοι τὸν φαυλότερον. Pal. Ἀρετῇ] Ἀρετὴν νῦν ποιητικῶς τὴν εὐγένειαν. Q. Pal. 630. Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο] Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἡ αὐτὴ εὐστοχία τῆς τῶν

[m] In Pal. lemma est: Τοῖς δ' υἱὸς Φρονίοιο. Mox verbo λαμβάνειν sine ulla interpunctione statim subjicitur ἀρήσονται (sic pro αἱρ.) κ. τ. ε. Tum Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι κ. τ. ε. quod scholium solum ad lemma illud (v. sq.) rettuli. BUTTM.

Ἀντίνοον μύθοισιν ἀνειρόμενος προσέειπεν·
Ἀντίνο', ἦ ῥά τι ἴδμεν ἐνὶ φρεσὶν, ἠὲ καὶ οὐκὶ,
ὁππότε Τηλέμαχος νεῖτ' ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος;
νῆά μοι οἴχετ' ἄγων· ἐμὲ δὲ χρεὼ γίνεται αὐτῆς,
Ἤλιδ' ἐς εὐρύχορον διαβήμεναι, ἔνθα μοι ἵπποι
δώδεκα θήλειαι, ὑπὸ δ' ἡμίονοι ταλαεργοὶ
ἀδμῆτες· τῶν κέν τιν' ἐλασσάμενος δαμασαίμην.
ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον· οὐ γὰρ ἔφαντο
ἐς Πύλον οἴχεσθαι Νηλήϊον, ἀλλά που αὐτοῦ
ἀγρῶν, ἢ μήλοισι παρέμμεναι, ἠὲ συβώτῃ.
τὸν δ' αὖτ' Ἀντίνοος προσέφη Εὐπείθεος υἱός·
νημερτές μοι ἔνισπε, πότ' ᾤχετο, καὶ τίνες αὐτῷ
κοῦροι ἕποντ' Ἰθάκης ἐξαίρετοι, ἦ ἑοὶ αὐτοῦ
θῆτές τε δμῶές τε; δύναιτό γε καὶ τὸ τελέσσαι;
καί μοι τοῦτ' ἀγόρευσον ἐτήτυμον, ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
ἦ σε βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρατο νῆα μέλαιναν,

631. προσεϝείπεν. 632. ϝίδμεν. 636. ταλαϝεργοί. 641. αὖτ'] τ' ex αὖτ' erasum, et supra προσέφη antiqua manu scriptum πεπνυμένος H. 643. ἠέ ϝοι. 644. γε] κε H. V. 645. ϝειδῶ. 646. ἦ σε] γρ. εἴ σε H. ib. ἀπηύρατο] ἀπηῦρα H. ἀπηύρα V. W. ib. ἀϝέκοντος.

ὀνομάτων θέσεως. Pal. 634. Ἐμὲ δὲ χρέω] Ἐμὲ δὲ χρεία ἐστὶ αὐτῆς, Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐμοί. B. Pal. 636. Δώδεκα θήλειαι] Δοκεῖ μαχόμενον τῷ ὑπὸ τοῦ Τηλεμάχου λεγομένῳ, Οὐδέ (Pal. τὸ, οὐ γάρ) τις νήσων ἱππήλατος (607.), εἴπερ οὗτος μέλλει δαμάζειν ἵππους οὐ (Pal. μὴ) δυνάμενος χρῆσθαι αὐτοῖς ἐν Ἰθάκῃ. ἀγνοοῦσι δ' ὅτι οὐχ [a] ἵππους δαμάσαι βούλεται, ἀλλὰ τοὺς ἡμιόνους, ἵν' ἔχῃ ὀρεῦσι χρῆσθαι εἰς τὰς κατ' ἀγρὸν ἐργασίας. E. Q. Pal. 639. Ἀλλά που αὐτοῦ] Ἀττικῶς ἀλλά που αὐτοῦ, ὅ ἐστι ἐν τόπῳ τινὶ τῶν ἀγρῶν. B. 640. Ἢ μήλοισι παρέμμεναι] Ἢ τὰ ποίμνια ἐπισκοπεῖν ἢ τὰ συβόσια. E. 641. Προσέφη Εὐπειθέος υἱός] Ἐν ἄλλῳ, ἀπαμείβετο φώνησέ τε (sic in utroque). Pal. Harl. 642. Καὶ τίνες] Οἱ μὲν τὸν καί ὀξύνουσιν, ἵν' ᾖ, καί τινες αὐτῶν (sic). κακῶς. ἐγράφετο γὰρ (ins. ἂν), κ' εἴ τινες. Pal. Et inter lineas: λείπει ἡ σύν. ἀντὶ τοῦ, κ' εἴ τινες. 643. Κοῦροι ἕποντο] Στικτέον μετὰ τὸ ἕποντο, τὰ δὲ ἑξῆς ἐν πεύσει ἀναγνωστέον. Pal. Ἠέ οἱ (sic)] Ὁ μὲν ἦ περισπᾶται, διαπορητικὸς γάρ. Ἡ οἱ ἀντωνυμία κλητική (scr. δοτική) ἐστιν ἐν πλεονασμῷ τοῦ ε. Pal. (In ora marginis Pal. ἠέ οἱ αὐτοῦ). 644. Θῆτές τε δμῶές τε] Σημειοῦνταί τινες ὅτι διέστειλε τοὺς θῆτας ἀπὸ τῶν δμώων. θῆτες γὰρ λέγονται οἱ ἐλεύθεροι μὲν μισθῷ δὲ δουλεύοντες, δμῶες δὲ αὐτοὶ οἱ δοῦλοι, παρὰ τὸ δεδμῆσθαι ὅ ἐστιν ὑποτετάχθαι. B. E. Q. Pal. 646. Εἴ σε

[a] In Mediol. forma οὐχ fere semper apostrophum appictum habet ut hic οὐχ' ἵππους: quod factum esse auctoritate codicum e Pal. cognovi qui et hic et alibi eandem rationem sequitur. Nimirum crediderunt decurtatam esse formam ab οὐχί; neque absurde; modo idem de forma οὐκ etiam statuissent ut decurtata ab οὐκί. BUTTM.

ἦε ἑκών οἱ δῶκας, ἐπεὶ προσπτύξατο μύθῳ;
Τὸν δ' υἱὸς Φρονίοιο Νοήμων ἀντίον ηὔδα·
αὐτὸς ἑκών οἱ δῶκα· τί κεν ῥέξειε καὶ ἄλλος,
ὁππότ' ἀνὴρ τοιοῦτος, ἔχων μελεδήματα θυμῷ,
αἰτίζῃ; χαλεπόν κεν ἀνήνασθαι δόσιν εἴη.
κοῦροι δ', οἳ κατὰ δῆμον ἀριστεύουσι μεθ' ἡμέας,
οἵ οἱ ἕποντ'· ἐν δ' ἀρχὸν ἐγὼ βαίνοντ' ἐνόησα
Μέντορα, ἠὲ θεὸν, τῷ δ' αὐτῷ πάντα ἐῴκει.
ἀλλὰ τὸ θαυμάζω· ἴδον ἐνθάδε Μέντορα δῖον
χθιζὸν ὑπ' ἠοῖον· τότε δ' ἔμβη νηῒ Πύλονδε.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς δώματα πατρός.
τοῖσιν δ' ἀμφοτέροισιν ἀγάσσατο θυμὸς ἀγήνωρ.
μνηστῆρες δ' ἄμυδις κάθισαν, καὶ παῦσαν ἀέθλων.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος μετέφη Εὐπείθεος υἱὸς,
ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι

647. Ϝεκών Ϝοι. 649. αὐτὸς δῶκα Ϝεκών. 653. Ϝοι. 654. ἠὲ θεὸν] ἠΐθεον V. ib. ϜεϜῴκει. 655. Ϝίδον. δῖϜον. 660. μετέφη] προσέφη H.

βίῃ] Ἵνα εἰ μὲν ἑκὼν ᾖ δεδωκὼς, φυλάττηται ὡς φίλον Τηλεμάχου τὸν Νοήμονα· εἰ δὲ βιασάμενος, ἔχῃ κἀκεῖνον σύνεργον πρὸς τὴν ἐπιβουλήν. Q. Pal. Βίᾳ σε ἀφείλετο. ὁμοίως τῷ Ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες (Il. α'. 299.). Pal. 647. Προσπτύξατο] Ἐδεξιώσατο φιλοφρόνως τῷ μύθῳ, τουτέστιν ἐξελιπάρησεν. E. 649. Τί κεν ῥέξειε] Τί ἂν πράξειε καὶ ἄλλος αἰτοῦντος τοιούτου πάντως δοῦναι; (Vulg. τοιούτου; πάντως συνέδωκεν.) Q. Pal. Vulg. 650. Ἔχων μελεδήματα] Ἐτυμολογεῖται τὸ μελέδημα παρὰ τὸ τὰ μέλη ἔδειν (Q. ᾄδειν) καὶ ἐσθίειν. E. Q. Pal. Τὸ δὲ, ὁππότε ἀνὴρ, ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. Pal. 652. Κοῦροι] Νεώτεροι. κατ' εἰρωνείαν τοῦτό φησι. E. Κοῦροι δ' οἳ κατὰ δῆμον] Ἄνδρες αὐτῷ συμπλέουσι λογάδες Ἰθακήσιοι οἳ μεθ' ὑμᾶς[o] κρατοῦσιν. Vulg. Μεθ' ἡμέας] Πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ὀρθοτονεῖται γὰρ διὰ τὴν πρόθεσιν καὶ τὴν ἔμφασιν[p]. Pal. 654. Τῷ δ' αὐτῷ] Τούτῳ δ' αὐτῷ, τῷ Μέντορι, ἐῴκει ὁ θεός. Pal. 655. Μετὰ τὸ θαυμάζω στικτέον πρὸς τὴν ἔμφασιν. Pal. 659. Μνηστῆρες] Τοὺς μνηστῆρας δὲ οἱ δύο ἀρχηγοὶ ὅ,τε Ἀντίνοος καὶ Εὐρύμαχος κατέπαυσαν τῶν ἀγώνων ἐξ ὧν ἐτέρποντο. εἶτα ἄμυδις καὶ ὁμοῦ αὐτοὶ οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ λοιποὶ μνηστῆρες ἐκάθισαν. B. Ἄμυδις] Ψιλωτέον τὸ ἄμυδις. δῆλον κἀκ τῆς συναλοιφῆς, Οἵ τ' ἄμυδις κονίης (Il. ν'. 336.). Q. Pal. 661. Ἀχνύμενος] Ἐκ τῆς Ἰλιάδος (α'. 103.) μετηνέχθησαν δεόντως οἱ στίχοι. Q. Μένεος δέ] Ὅρα τὴν ἀναισχυντίαν. σχετλιάζει γὰρ καὶ ὀργίζεται, ὡς δεινὰ πεπονθὼς, ἄλλῳ οὐδενὶ ἔχων ἐγκαλεῖν ἢ τῇ ἑαυτοῦ ῥαθυμίᾳ. Q. Pal. Ἀμφιμέλαιναι] Αἱ ἐν βάθει κείμεναι, ἢ

[o] Sic in omnibus scholiorum codd. teste Barnesio. BUTTM.
[p] Consequens est, scribi etiam solitum fuisse olim ἥμιας in inclinatione. BUTTM.

πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Ὦ πόποι, ἦ μέγα ἔργον ὑπερφιάλως ἐτελέσθη,
Τηλεμάχῳ ὁδὸς ἥδε· φάμεν δέ οἱ οὐ τελέεσθαι.
ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι νέος παῖς οἴχεται αὔτως,
νῆα ἐρυσσάμενος, κρίνας τ' ἀνὰ δῆμον ἀρίστους.
ἄρξει καὶ προτέρω κακὸν ἔμμεναι· ἀλλά οἱ αὐτῷ
Ζεὺς ὀλέσειε βίην, πρὶν ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι.

662. Ϝοι. ϜεϜίκτην. 663. Ϝέργον. 664. 667. Ϝοι. 665. ἀϜέκητι. 666. Ϝερυσσάμενος. 668. ἡμῖν πῆμα φυτεῦσαι] ἥβης μέτρον ἱκέσθαι H.

αἱ ἀμφοτέρωθεν μελανωθεῖσαι τῷ καπνῷ τοῦ θυμοῦ. E. 662. Ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι] Οἱ μὲν οὖν φασιν, ὥσπερ ἀπὸ τοῦ θῆρε τοῦ δυϊκοῦ κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε τὸ ἑνικὸν γίνεται θήρ, οὕτως ἀπὸ τοῦ ὄσσε τὸ ἑνικόν ἐστιν ὄσσ διὰ δύο σσ. ἐλέγχονται δέ. οὐ γὰρ ἐπὶ πάντων τοῦτο γίνεται. ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ δμῶε οὐ γίνεται τὸ ἑνικὸν δμώ, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ φῶτε, φώτ. οὕτως οὖν οὐδὲ ἀπὸ τοῦ ὄσσε, ὄσσ. ἡ δὲ αἰτία ἐστὶν αὕτη. ἐπεὶ τὸ ρ καὶ τὸ ν κατά γε τὸ πλεῖστον τῶν ἀμεταπτώτων ἦν, προσεβλήθη τῷ θήρ καὶ τῷ χήν τὸ ε, καὶ δυϊκὸν γέγονεν. οὐδέποτε εὕροις τοῦτο συμβαῖνον ἐφ' ὧν ἔσχατον ἦν τὸ σ. τῷ γὰρ κρής εἰ προστεθείη τὸ ε, δυϊκὸν οὐκ ἂν γένοιτο κρῆσσε, οὐδὲ τῷ χρώς καὶ παῖς. οὕτως οὐδὲ τῷ ὄσσ. ὅτι δὲ καὶ ἀδυνατόν ἐστιν συλλαβὴν μίαν εἰς δύο σσ λήγειν, οὔτε μὴν δύναται ὄς εἶναι δι' ἑνὸς σ. τῶν γὰρ εἰς ος ληγόντων τὰ δυϊκὰ εἰς ω λήγει, ῥητέον οὖν ὅτι τὸ ὄσσε οὐκ ἔστιν ἀρσενικὸν δυϊκόν· φησὶ γὰρ ὁ ποιητής, Τὼ δέ οἱ ὄσσε Ποσσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον (Il. ν'. 616.), οὐχ αἱματόεντες. οὐδετέραν οὖν ληπτέον εὐθεῖαν, καὶ ἔσται τὸ ὄσσος ὡς ἕρκος, βέλος, τεῖχος· καὶ δὴ πληθυντικὸν κατὰ Ἀθηναίους μὲν, ἕρκη, βέλη, τείχη, κατὰ δὲ τοὺς Ἴωνας, ἕρκεα, βέλεα, τείχεα· καὶ δῆλον ὅτι καὶ ὄσσεα. τῶν δὲ εἰς α πληθυντικῶν οὐδετέρων τὰ δυϊκὰ εἰς ε τελευτᾷ, ὄμματα ὄμματε, γράμματα γράμματε. καὶ Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ (454.), Γρύζειν δὲ καὶ τολμᾶτον ὦ καθάρματε; σαφὲς οὖν ὅτι καὶ τείχεε λέξουσι δυϊκῶς καὶ ὄσσεε, εἶτα κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ τελικοῦ ε ὄσσε ἐγένετο. Q. Pal. 664. Τινὲς, φαμὲν δέ μιν, κακῶς. Pal. Harl. 665. Ἐκ τόσσων] Τινὲς (Pal. Οἱ πλείους ὡς) δύο μέρη τοῦ λόγου ἀνέγνωσαν ἐν δυσὶν ὀξείαις, ὡς τὸ Τοίῃ δ' ἀμφὶ γυναικί (Il. γ'. 157. vid. schol. Vict. et Heynium ad Il. ω'. 15.). ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης περισπωμένως κατ' ἐπίστασιν (sic uterq. cod.). Q. Pal. et hic inter lineas præterea: διχῶς, τόσσων δέ, καὶ τοσσῶνδε. Ἄλλως. Ἐκ τόσσων δέ. ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς προσενεκτέον [q] μετὰ ἤθους καὶ ἐρωτήσεως, μᾶλλον γὰρ οὕτως ἐμφαίνει τὴν ἀγανάκτησιν. τὸ ἑξῆς οὕτως, ἐκ τόσσων δ' ἀέκητι οἴχεται. τὸ δὲ ἀέκητι ἐπὶ τῆς προαιρέσεως αὐτῶν κεῖται. Pal. Q. 667. Ἄρξει] Ἰσχυροποιήθη ὁ Τηλέμαχος καὶ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα κακὸν ἐπενεγκεῖν ἡμᾶς. E. Ἄλλως. Οἷον προκακώσει ἡμᾶς. οἱ δὲ ὄνομα, ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄρξις, ἵν' ᾖ ἀπὸ ταύτης τῆς ἀρχῆς χεῖρον ἡμᾶς ἐργάσεται. E. Q. Vulg. Pal. Ἄρξει καὶ προτέρω] Τὸ γενόμενον (Pal. γινόμενον) καὶ προσωτέρω προκόψει ὥστε κακὸν εἶναι. τὸ δὲ προτέρω ἀντὶ τοῦ ἐπὶ πλέον, προσωτέρω, ἐκβολῇ τοῦ σω. B. Q. et sic fere Pal. 668. Πρὶν ἥβης μέτρον ἱκέσθαι, αἱ Ἀριστάρχου. αἱ δὲ

[q] Scr. προσενεκτέον hic et ad 691. p. 165. Vid. not. ad ι'. 23. BUTTM.

ἀλλ' ἄγε μοι δότε νῆα θοὴν καὶ εἴκοσ' ἑταίρους,
ὄφρα μιν αὐτὸν ἰόντα λοχήσομαι, ἠδὲ φυλάξω,
ἐν πορθμῷ Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης·
ὡς ἂν ἐπισμυγερῶς ναυτίλλεται εἵνεκα πατρός.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
αὐτίκ' ἔπειτ' ἀνστάντες ἔβαν δόμον εἰς Ὀδυσῆος.
Οὐδ' ἄρα Πηνελόπεια πολὺν χρόνον ἦεν ἄπυστος
μύθων, οὓς μνηστῆρες ἐνὶ φρεσὶ βυσσοδόμευον·
κήρυξ γάρ οἱ ἔειπε Μέδων, ὃς ἐπεύθετο βουλάς,
αὐλῆς ἐκτὸς ἐών· οἱ δ' ἔνδοθι μῆτιν ὕφαινον.
βῆ δ' ἴμεν ἀγγελέων διὰ δώματα Πηνελοπείῃ·
τὸν δὲ κατ' οὐδοῦ βάντα προσηύδα Πηνελόπεια·
Κῆρυξ, τίπτε δέ σε πρόεσαν μνηστῆρες ἀγαυοί;
ἦ εἰπέμεναι δμῳῇσιν Ὀδυσσῆος θείοιο
ἔργων παύσασθαι, σφίσι δ' αὐτοῖς δαῖτα πένεσθαι;
μὴ μνηστεύσαντες, μηδ' ἄλλοθ' ὁμιλήσαντες,
ὕστατα καὶ πύματα νῦν ἐνθάδε δειπνήσειαν,

669. ἐϝείκοσ'. 677. ϝοι ἔϝειπε. 680. omissum repositurus, notas α. γ. versibus 679. 681. præfixit, deinde 680. in imo proxime sequentis paginæ scripsit H. PORS. 682. ἦ ϝειπεῖν. 683. ϝέργων. 685. δειπνήσειαν] δειπνήσαιτε H.

κοινότεραι, πρὶν ἡμῖν πῆμα γενέσθαι. Q. Harl. 671. Ἐν πορθμῷ] Τῷ διαπεράσματι (Vulg. Τῷ διὰ περάματος) τῷ στενῷ τόπῳ. πορθμὸς γὰρ λέγεται ἡ στενὴ θάλασσα. E. Q. Vulg. Σάμοιό τε] Ὅτι τὴν Σάμην Σάμον εἶπεν. ἔστι δὲ Σάμος Ἰωνίας, Σάμος Θράκης, Σάμος Κεφαληνίας. B. E. 672. Ἐπισμυγερῶς] Ὅπως ἐπὶ κακῷ τῷ ἑαυτοῦ, ἐπιπόνως, ἀθλίως, χαλεπῶς, ἀπὸ τοῦ σμύχω. παρέλκει δὲ ἡ ἐπί. B. E. 673. Οὐδεμία ἀντιλογία πρὸς τὸ δυσεπιχείριστον ἢ ἄδικον. ἀλλ' ὁ μὲν ἀπερισκέπτως εἰσηγήσατο, οἱ δὲ ἑτοίμως δέχονται. Pal. 675. Πάθος κινεῖ τῇ Πηνελόπῃ τὸ ἐπεισόδιον, ὅταν τὸν Ὀδυσσέα θρηνοῦσα τὴν ἐπὶ τῷ παιδὶ ἀγωνίαν προσλάβῃ. Pal. 676. Βυσσοδόμευον] Ἐμηχανῶντο, κρυφίως συνεβουλεύοντο, εἰς βάθος ἔκρυπτον, ἤτοι ἐν τῷ μυχῷ τῆς αὐτῶν διανοίας διενοοῦντο. B. E. Q. 677. Μέδων] Οὗτος ἐδούλευε τοῖς μνηστῆρσιν ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἵνα τὰς βουλὰς αὐτῶν διαγγέλῃ τῇ Πηνελοπείῃ. ἄλλως τε δὴ καὶ τὰ πρὸς ζωὴν πραγματευόμενος ἐποίει τοῦτο. διὸ οὐδὲ ἀπεκτάνθη σὺν αὐτοῖς. E. Πλάττει ὁ Ὅμηρος ὅτι ἔξωθεν τῆς αὐλῆς ὢν ὁ Μέδων ἤκουε τὴν ἐπιβουλὴν τῶν μνηστήρων, ἔνδοθεν ἐκείνων ὄντων. B. 678. Αὐλῆς ἐκτὸς ἐών] Σημειοῦνταί τινες πρὸς τὸ περὶ τῆς Ὀδυσσέως οἰκήσεως. Pal. 679. Πηνελοπείῃ] Ἰωνικόν. (Cod. E. ut videtur; vid. 434. et alibi similia). 682. Ἦ εἰπέμεναι] Σημειοῦνται διὰ τὴν ἐν τῷ μέτρῳ συνίζησιν. Pal. 683. Ἐγὼ (sic) παυσασθαι] Περιπαθὲς τὸ δυσχεραίνειν ἐπὶ τῇ ἀσωτίᾳ αὐτῶν καὶ βίᾳ τοῦ παιδός. Pal. 685. Ὅτι τὰ ἰσοδυναμοῦντα παράλληλα τέθεικεν, ὕστα-

οἳ θάμ' ἀγειρόμενοι βίοτον κατακείρετε πολλὸν,
κτῆσιν Τηλεμάχοιο δαΐφρονος· οὐδέ τι πατρῶν
ὑμετέρων τὸ πρόσθεν ἀκούετε, παῖδες ἐόντες,
οἷος Ὀδυσσεὺς ἔσκε μεθ' ὑμετέροισι τοκεῦσιν,
οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν
ἐν δήμῳ· ἥτ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων·
ἄλλον κ' ἐχθαίρῃσι βροτῶν, ἄλλον κε φιλοίη.
κεῖνος δ' οὔποτε πάμπαν ἀτάσθαλον ἄνδρα ἐώργει·
ἀλλ' ὁ μὲν ὑμέτερος θυμὸς καὶ ἀεικέα ἔργα
φαίνεται, οὐδέ τίς ἐστι χάρις μετόπισθ' εὐεργέων.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
αἲ γὰρ δὴ, βασίλεια, τόδε πλεῖστον κακὸν εἴη·
ἀλλὰ πολὺ μεῖζόν τε καὶ ἀργαλεώτερον ἄλλο
μνηστῆρες φράζονται, ὃ μὴ τελέσειε Κρονίων·
Τηλέμαχον μεμάασι κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ,
οἴκαδε νεισσόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν

686. οἳ θάμ'] οἵ θ' ἅμ' et οἱ θαμὰ pro v. l. H. 687. δαϜίφρονος. 690. Ϝειπών. 693. ϜεϜώργει. 694. ἀϜεικέα Ϝέργα. 695. εὐϜεργέων. 696. προσέϜειπε. Ϝειδώς. 697. αἲ] εἰ H. 701. Ϝοίκαδε.

τα καὶ πύματα. Pal. 686. Οἳ θάμα, καὶ, οἳ θαμά, ὃ καὶ ἄμεινον, ὡς καλά. Pal. Κατακείρετε] Καταναλίσκετε, καταδαπανᾶτε. E. Βίοτον] Γράφεται, βρωτόν, ἤγουν τροφήν. E. 687. Κτῆσιν Τηλεμάχοιο] Περιπαθῶς ἄγαν οὐκ ἔφη Ὀδυσσέως ἀλλὰ Τηλεμάχου. μεῖζον γὰρ φαίνεται τὸ πάθος ὅταν καὶ περὶ ψυχὴν ἐπιβουλευόμενον τοῦτον αἴσθηται ἥτις οὐδὲ τῆς κτήσεως ἀνέχεται. Q. Pal. 690. Ἐξαίσιον] Ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἀπὸ τοῦ αἴσιον τὸ ἁρμόδιον. B. Τὸ ἔξω τοῦ καθήκοντος, ἔξω αἴσης, ὅ ἐστιν ἄδικον. Pal. 691. Ἐν δήμῳ] Τουτέστι ἐκ τοῦ δήμου κακολογήσας τινάς. E. Βέλτιον τὸ, ἐν δήμῳ, τοῖς ἄνω προσδίδοσθαι. Τὸ δὲ ἐχθαίρῃσιν ἀντὶ τοῦ ἐχθαίροι (sic Pal., ἐχθαίρῃ Mediol.), πρὸς τὸ (Mediol. καὶ τὸ), Ἰχθὺς (Pal. ἰχθῦς) ὅς κε φάγῃσι (Il. φ'. 127.) ἀντὶ τοῦ φάγοι. Pal. B. E. Q. Ἥτ' ἐστὶ δίκη] Ὥσπερ τρόπος ἐστὶ τῶν βασιλέων τὸ ἄλλον μὲν μισεῖν, ἄλλον δὲ φιλεῖν. Καὶ ἄλλως. Γνωμικὸς ὁ στίχος περὶ τῶν βασιλέων λεγόμενος, ὅτι τοὺς μὲν μισοῦσιν, οὓς δὲ φιλοῦσιν· ὅπερ οὐ προσῆν Ὀδυσσεῖ. καὶ αὐτὸν οὖν κατ' ἰδίαν προσενεκτέον τὸν στίχον. Pal. Q. Τινὲς τὸ μηδὲν ἐξαίσιον δρᾷν. ἀλλ' οὐχ ἁρμόσει ταύτῃ τῇ ἀποδόσει τὰ ἐπιφερόμενα [r]. Pal. 697. Εἰ γὰρ δὴ βασίλεια] Δαιμονίως ἔχει τὰ τῆς διαθέσεως. ἡ μὲν γὰρ καὶ ἐπὶ τοῖς μετρίοις χαλεπαίνει, ὁ δὲ εὔχεται μὴ δέχεσθαι ἄλλην ἐπίτασιν τὸ τόλμημα τῶν μνηστήρων. Q. Pal. Τινὲς, αἲ γὰρ δή. Q. Harl. Pal. 699. Τάχιστα ὅλα ἐξήνεγκε, λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντόμως. Pal. hic et ad 737. 701. Νεισόμενον] Τὸ νείσω ποτὲ μὲν διὰ διφθόγγου γράφε-

[r] Hoc scholium in codice appictum est versui 693. Sed videtur referendum esse adhuc ad verba ἥτ' ἐστὶ δίκη. BUTTM.

ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Ὣς φάτο· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
ὀψὲ δὲ δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβομένη προσέειπε·
Κῆρυξ, τίπτε δέ μοι παῖς οἴχεται; οὐδέ τί μιν χρεὼ
νηῶν ὠκυπόρων ἐπιβαινέμεν, αἵθ' ἁλὸς ἵπποι
ἀνδράσι γίγνονται, περόωσι δὲ πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.
ἦ ἵνα μηδ' ὄνομ' αὐτοῦ ἐν ἀνθρώποισι λίπηται;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Μέδων, πεπνυμένα εἰδώς·
οὐκ οἶδ', εἴ τίς μιν θεὸς ὤρορεν, ἦε καὶ αὐτοῦ
θυμὸς ἐφωρμήθη ἴμεν ἐς Πύλον, ὄφρα πύθηται
πατρὸς ἑοῦ ἢ νόστον, ἤ ὅντινα πότμον ἐπέσπεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κατὰ δῶμ' Ὀδυσῆος.
τὴν δ' ἄχος ἀμφεχύθη θυμοφθόρον, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
δίφρῳ ἐφέζεσθαι, πολλῶν κατὰ οἶκον ἐόντων·
ἀλλ' ἄρ' ἐπ' οὐδοῦ ἷζε πολυκμήτου θαλάμοιο,

702. δῖϜαν. 704. ἀμφασίη] ἀφρασίη V. ib. Ϝεπέων. Ϝοι. 705. Ϝοι. 706. δὴ Ϝεπέεσσιν. προσέϜειπε. 711. Ϝειδώς. 712. Ϝοῖδ'. 714. prius ἢ erasum H. ib. ἑϜοῦ. 717. Ϝοῖκον.

ται, ποτὲ δὲ διὰ τοῦ ι. γίνονται δὲ καὶ ἀμφότερα οὕτω. νέω τὸ πορεύομαι πρωτότυπον θέμα. ὁ μέλλων νέσω, καὶ ἐπενθέσει τοῦ ι νείσω, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε καὶ προσθέσει τοῦ ι νίσω. θεματοποιεῖται δὲ οὗτος ὁ μέλλων ποτὲ μὲν διφθογγογραφούμενος, ποτὲ δὲ ἰωτογραφούμενος, καὶ ἔχει τὴν κίνησιν εἰς ἐνεστῶτα παθητικὸν, ὡς ἐνταῦθα, οἴκαδε νεισόμενον. B. Νισσόμενον] Ἐπανερχόμενον. ἀπὸ τοῦ νέω τὸ πορεύομαι. E. 702. Ἠγαθέην] Ῥιανὸς, ἠμαθίην, γράφει. Harl. Pal. Ἐς Λακεδαίμονα] Οὐδὲ ἐνταῦθα ἡ Κρήτη, οὐδὲ Ἰδομενεὺς ονομάζεται. Pal. Harl. (vid. PORS. ad α'. 93.) 704. Ἀμφασίη] Ἀφασίη. τὸ δὲ μ περισσόν. B. Cf. Vulg. 705. Ἔσχετο] Αἱ Ἀριστάρχου, ἔσκετο, ἀντὶ τοῦ ἐγένετο (huc. PORS. ex Harl.). γελοῖοι γάρ εἰσιν οἱ γράφοντες, ἔσχετο. Pal. Q. 708. Αἴθ' ἁλὸς ἵπποι] Λείπει τὸ ὡς, ὡς κἂν τῷ, Τηλεμάχου ἑτάρῳ τε κασιγνήτῳ τε (φ'. 216.). Ἡμάρτηται, διότι ἐν τῷ παθητικῷ οὐ κρατεῖ τοῦ λόγου. ἀλλ' ἔοικεν ὁ ποιητὴς κεχρῆσθαι ποιητικῇ ὁρμῇ οὐ λογιζόμενος τὸ πρέπον τοῦ προσώπου. Pal. Q. 709. Περόωσι δὲ πουλύν] Οἱ ἀρχαῖοι, ὁ πολύς, καὶ, ἡ πολύς, ἔγραφον, ὡς ὁ ἠμαθόεις καὶ ἡ ἠμαθόεις καὶ τὰ ἄλλα. E. Ἐν σχήματι εἴρηται ὡς θερμὸς ἀϋτμή. Pal. 712. Οὐκ οἶδ' εἴ τίς μιν] Ἤ τίς μιν, Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ η (huc. P. ex Harl.). καὶ γίνεται ἡ στιγμὴ ἀμφίβολος. εἰ μὲν γὰρ διαζευκτικὸς εἴη, στικτέον πρὸ αὐτοῦ καὶ βαρυντέον τὸν ἑπόμενον. εἰ δὲ ἀντὶ τοῦ συναπτικοῦ κέοιτο τοῦ εἰ, βραχὺ διασταλτέον πρὸ αὐτοῦ. Pal. Q. 718. Πολυκμήτου] Τοῦ μετὰ πολλοῦ καμάτου κατασκευασθέντος, ἢ ἐν ᾧ πολλὰ ἔκαμον οἱ κατασκευάσαντες. B. E. Q. Οὐ κατὰ τὸ ἐπίθετον. ἀλλ'

οἶκτρ' ὀλοφυρομένη· περὶ δὲ δμωαὶ μινύριζον
πᾶσαι, ὅσαι κατὰ δώματ' ἔσαν νέαι ἠδὲ παλαιαί·
τῆς ἀδινὸν γοόωσα μετηύδα Πηνελόπεια·
Κλῦτε, φίλαι, πέρι γάρ μοι Ὀλύμπιοι ἄλγε' ἔδωκαν
ἐκ πασέων, ὅσσαι μοι ὁμοῦ τράφεν ἠδ' ἐγένοντο·
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῇσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀνηρείψαντο θύελλαι
ἀκλέα ἐκ μεγάρων, οὐδ' ὁρμηθέντος ἄκουσα.
σχέτλιαι, οὐδ' ὑμεῖς περ ἐνὶ φρεσὶ θέσθε ἑκάστη
ἐκ λεχέων μ' ἀνεγεῖραι, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ,
ὁππότ' ἐκεῖνος ἔβη κοίλην ἐπὶ νῆα μέλαιναν.
εἰ γὰρ ἐγὼ πυθόμην ταύτην ὁδὸν ὁρμαίνοντα,

721. τῆς] τήνδ' V. τῆς δ' W. 722. Ὀλύμπιοι ἄ. ἔδωκαν] ὀλύμπιος ἄ. ἔδωκεν H. Ὀλύμπιος ἄ. ἔδωκεν W. 726. uncinis includit W. 727. ἀνηρείψαντο θύελλαι] ἀποκτεῖναι μαιμάασιν H. 729. ϝεκάστη. 730. σάφα] μάλα H.

ἔχει τὴν ἀναφορὰν πρὸς τὰ ἔργα τοῦ κατασκευάσαντος αὐτὸν Ὀδυσσέως (vid. ψ'. 192.). Pal. 719. Μινύριζον] Ποία λέξις; ἡσύχως ἔκλαιον καὶ μικρῶς. μινυὸν γὰρ τὸ μικρόν. E. Q. 720. Πᾶσαι ὅσαι] Ἄκρως τῇ διαθέσει. ὑπέγραψε γὰρ τὴν μὲν εἰς τοὔδαφος, τὰς δὲ περιεστῶσας μετὰ δακρύων. Pal. Q. 721. Ἀδινόν] Τὸ μάλα οἰκτρόν. γίνεται δὲ ἐκ τοῦ ἄδην ὃ σημαίνει τὸ δαψιλῶς. καὶ ἀδινὸν τὸ συχνὸν καὶ πυκνόν. B. 722. Κλῦτε φίλαι] Φίλας καλεῖ τὰς θεραπαίνας οἰκείως τῇ παρούσῃ περιστάσει. τοιοῦτοι γὰρ οἱ δυστυχοῦντες καταβαίνοντες εἰς ταπείνωσιν (Pal. εἰς ταπεινὸν, ἀπὸ τοῦ ἰδίου ἀξιώματος ἐπαγόμενοι εἰς ἔλεον). Q. Pal. 724. Βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ θυμολέοντα, καὶ Δαναοῖσι, καὶ ἐσθλόν. Pal. 726. Ἐσθλὸν, τοῦ κλέος] Περιττὸς ὁ στίχος. καὶ γὰρ προεῖπεν, Ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλόν. καὶ οὐκ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὴν καθ' ἡμᾶς Ἑλλάδα, ἀλλὰ τὴν Θεσσαλικὴν οὕτω λέγει, καὶ Ἕλληνας τοὺς ἐκεῖθεν. Q. Harl. Καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος] Θεσσαλίαν καὶ Πελοπόννησον. B. 727. Ἀποκτεῖναι μεμάασιν] Γράφεται, ἀνηρείψαντο θύελλαι. καὶ ἄλλαι δὲ πολλαὶ οὕτως. διὰ τὸ αἰφνίδιον γὰρ καὶ ἀπροσφώνητον τῆς ἐξόδου, ὡς ἀπολωλότα αὐτὸν θρηνεῖ. E. Q. Θύελλαι καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ οὕτως. διὰ γὰρ τὸ αἰφνίδιον κ. τ. λ. Pal. Ἀνηρείψαντο θύελλαι. Ἡ ΧΑΡΙΕΣΤΕΡΑ ΤΩΝ ΑΡΙΣΤΑΡΧΟΥ. καὶ ἄλλαι πολλαὶ οὕτως. Sic composui scholiastæ (Harl.) membra quæ ante dispersa erant. Inter enim verba, quæ majusculis litteris scripsi et cetera totus interjacet textus. PORS. 728. Ἀκλέα] Ἀγνοούμενον, ἄδοξον. Οὐ γὰρ μόνον τὴν ἀπώλειαν ἀπολοφύρεται, ἀλλὰ καὶ τὸν ἀκλεῆ θάνατον. B. E. Q. Pal. 730. Τὸ ἑξῆς, ἐπιστάμεναι σάφα θυμῷ ὁππότε κεῖνος ἔβη. Pal. Μάλα] Γρ. σάφα. Harl. 732. Ὁρμαίνοντα] Τι-

τῷ κε μάλ' ἢ κεν ἔμεινε, καὶ ἐσσύμενός περ ὁδοῖο,
ἤ κέ με τεθνηκυῖαν ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπεν.
ἀλλά τις ὀτρηρὸς Δολίον καλέσειε γέροντα,
δμῶ' ἐμὸν, ὅν μοι ἔδωκε πατὴρ ἔτι δεῦρο κιούσῃ,
καί μοι κῆπον ἔχει πολυδένδρεον· ὄφρα τάχιστα
Λαέρτῃ τάδε πάντα παρεζόμενος καταλέξῃ,
εἰ δή πού τινα κεῖνος ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ὑφήνας,
ἐξελθὼν λαοῖσιν ὀδύρεται, οἳ μεμάασιν
ὃν καὶ Ὀδυσσῆος φθῖσαι γόνον ἀντιθέοιο.
  Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φίλη τροφὸς Εὐρύκλεια·
νύμφα φίλη, σὺ μὲν ἄρ με κατάκτανε νηλέϊ χαλκῷ,
ἢ ἔα ἐν μεγάρῳ· μῦθον δέ τι οὐκ ἐπικεύσω·
ᾔδε' ἐγὼ τάδε πάντα· πόρον δέ οἱ, ὅσσ' ἐκέλευσε,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· ἐμεῦ δ' ἕλετο μέγαν ὅρκον,
μὴ πρίν σοι ἐρέειν, πρὶν δωδεκάτην τε γενέσθαι,
ἢ σ' αὐτὴν ποθέσαι, καὶ ἀφορμηθέντος ἀκοῦσαι·
ὡς ἂν μὴ κλαίουσα κατὰ χρόα καλὸν ἰάπτῃς.

735. ὀτρηρὸς] ὀτρηρῶς H. W. 736. ἔδωκε] ἴδωκε et circumflexus super ω erasus H. 738. ΛαϜέρτῃ. 740. λαϜοῖσιν. 741. φθῖσαι] φθίναι ex emend. et suprascr. διαφθεῖραι. In marg. φθεῖσαν ἔξω τοῦ ἑνὸς H. ib. Ϝόν. 742. προσέϜειπε. 744. τι] τοι H. 745. ἐκέλευσε] ἐκέλευεν W. ib. Ϝῄδε'. Ϝοι. 746. Ϝηδύ. 747. Ϝερέειν. 748. ἀκοῦσαι] πυθέσθαι pro v. l. V.

νές, ὁρμηθέντα, κακῶς. Pal. Harl. 733. Τῷ κε μάλ'] Ἐνταῦθα ἀνακύπτεται (Q. ἀνέκυπτε) τοῦ Τηλεμάχου ἡ πρόνοια λαθεῖν πειραθέντος τὴν μητέρα ἐπὶ τῇ ἐξόδῳ. Pal. Q. 735. Ἀλλά τις ὀτρηρός] Ὅρα τὸ εὔτακτον, μηδ' ἐν τηλικούτῳ δεινῷ γενομένην ἀνεπιτηδείῳ ἀγγέλῳ πρὸς τὸν Λαέρτην εἰρήσεσθαι (Mai. em. χρῆσθαι. In Pal. εἰρήσασθαι. Scr. χρήσασθαι.) Q. Pal. Ὀτρηρῶς] Δραστικῶς, σπουδαίως [a]. Vulg. 736. Ἔτι δεῦρο κιούσῃ] Παρέλκον τὸ ἔτι, τῇ (scr. τὸ) γὰρ κιούσῃ οὐ δέχεται αὐτό. E. 737. Τάχιστα ὅλα ἐξήνεγκε. λέγει γὰρ τὰ φαῦλα συντόμως. Pal. hic et ad 699. 739. Μῆτιν ὑφήνας] Εἴ τινα ἐξευρὼν μηχανὴν ἐκεῖνος, σύνεσιν, βουλὴν, γνώμην, τέχνην κατασκευάσας. E. Cf. Vulg. 740. Λαοῖσιν ὀδύρεται] Ἐν τοῖς μνηστῆρσι κλαύσει, καὶ οἰκτειρίσουσι (sic) τοῦ μὴ κτεῖναι Τηλέμαχον. B. 743. Νύμφα φίλη] Δεξιῶς οὐ περιμένει τὸν ἔλεγχον οὐδὲ φθάνει. ἅμα (Pal. μιᾷ) δὲ τῇ μηνύσει καὶ αὐτὴν ἀξίαν τοῦ ἀπολωλέναι φησὶ διὰ τὸ πεισθῆναι τῷ Τηλεμάχῳ. αἰτίαν δὲ τῆς σιωπῆς ὅρκον προβάλλεται. Q. 744. Ἣ ἔα ἐν μεγάρῳ] Τινὲς δασύνουσι τὸ ἡ ὡς ἄρθρον. τὸ δὲ ἔα ῥῆμα πρώτου προσώπου φασὶ, ἵν' ᾖ, ἥτις

[a] Sic ed. ant. nam recentt. ita: Ὀτρηρός] Ἔνιοι, ὀτρηρῶς, δραστικῶς, σπουδαίως. (Vid. not. ad δ'. 139.) BUTTM.

ἀλλ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀναβᾶσα, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
εὔχε' Ἀθηναίῃ, κούρῃ Διὸς αἰγιόχοιο·
ἡ γάρ κέν μιν ἔπειτα καὶ ἐκ θανάτοιο σαώσει.
μηδὲ γέροντα κάκου κεκακωμένον· οὐ γὰρ ὀΐω
πάγχυ θεοῖς μακάρεσσι γονὴν Ἀρκεισιάδαο
ἔχθεσθ'· ἀλλ' ἔτι πού τις ἐπέσσεται, ὅς κεν ἔχῃσι
δώματά θ' ὑψερεφέα καὶ ἀπόπροθι πίονας ἀγρούς.
  Ὣς φάτο· τῆς δ' εὔνησε γόον, σχέθε δ' ὄσσε γόοιο.
ἡ δ' ὑδρηναμένη, καθαρὰ χροῒ εἵμαθ' ἑλοῦσα,
εἰς ὑπερῷ' ἀνέβαινε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν·
ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας κανέῳ, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ·
  Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
εἴποτέ τοι πολύμητις ἐνὶ μεγάροισιν Ὀδυσσεὺς
ἢ βοὸς, ἢ ὄϊος κατὰ πίονα μηρί' ἔκηε,
τῶν νῦν μοι μνῆσαι, καί μοι φίλον υἷα σάωσον·
μνηστῆρας δ' ἀπάλαλκε κακῶς ὑπερηνορέοντας.
  Ὣς εἰποῦσ' ὀλόλυξε· θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς.

750. χροῒ] χερὶ V. ib. Ϝείμαθ'. 753. σαώσει] σαώσαι H. V. W. 756. ἔχθεσθ'] ἄχθεσθ' V. 757. δώματά θ' ὑψερεφέα] δώμαθ' ὑψηρεφέα H. 759. Ϝείμαθ'. 761. ἠρᾶτο] ἠράτο V. 764. ὄϜιος. 767. Ϝειποῦσ'. Ϝοι.

ἥμην ἐν τῷ οἴκῳ (Q. μεγάρῳ). Pal. Q. 750. Βραχὺ διασταλτέον εἰς τὸ ὑδρηναμένη, ἑλοῦσα, γυναιξὶ, πρὸς σαφέστερον. Pal. 752. Εὔχε'] Οὐ παραβαίνει[1] μὴ δακρύειν· οὐ γὰρ πείσει· προτρεπομένη δὲ ἐπ' εὐχὰς καταφεύγειν, ὅθεν λεληθότως παύει τὰ δάκρυα. Pal. Q. 753. Ἡ γάρ κέν μιν] Δασυντέον τὸ ἡ, ἔστι γὰρ ἀντὶ ἀντωνυμίας τῆς αὐτῆς. Pal. Σαώσαι] Πρὸ τέλους ἡ ὀξεῖα. ἔστι γὰρ εὐκτικόν. Pal. 754. Μὴ δὲ γέροντα] Οὐ θέλει ὁ Ὅμηρος μηνύσαι τοῦτο τῷ Λαέρτῃ ὡς ἀπὸ τῆς Πηνελόπης. ἢ γὰρ οὐ πείθει τοὺς Ἰθακησίους, καὶ ἔστι δυσχερὲς αὐτῷ μήπως βιάσωνται αὐτήν· ἢ πείθει αὐτοὺς, καὶ κωλύουσι τοὺς μνηστῆρας, καὶ τοῦτο ἀπὸ ἱστορίας οὐκ ἔστι τῷ Ὁμήρῳ. εἰ γὰρ συνεστάλησαν οἱ μνηστῆρες, οὐκ ἂν ἀπεκτάνθησαν. E. 756. Οἴχεσθ'] Γράφεται, ἄχθεσθ'. B. 757. Πίονας ἀγρούς] Τοὺς πιαίνοντας, ἤτοι λιπαροὺς καὶ πλουσίους ποιοῦντας τοὺς ἀνθρώπους. E. Vulg. 761. Ἐν δ' ἔθετ' οὐλοχύτας] Ἀντὶ βωμοῦ καθιέρωσε τῷ κανέῳ τὰς κριθάς. Pal. Q. 763. 764. Τὸ δίστιχον τοῖς ἑξῆς συνάπτειν βέλτιον. Pal. 766. Ἀπάλαλκε] Ἀπότρεψαι. λέγεται γὰρ αὕτη Ἀλαλκομενηΐς. Τὸ δὲ, κακῶς ὑπερηνορέοντας, κακῶς βουλευομένους περὶ τοῦ Τηλεμάχου. E. 767. Ὀλόλυξε] Ὀλοφυρτικὸν ἐφθέγξατο. τὸ δὲ ὀλόλυξεν

[1] Scr. παραινεῖ. BUTTM.

μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν ἀνὰ μέγαρα σκιόεντα·
ὧδε δέ τις εἴπεσκε νέων ὑπερηνορεόντων·
Ἦ μάλα δὴ γάμον ἄμμι πολυμνήστη βασίλεια
ἀρτύει· οὐδέ τι οἶδεν, ὅ οἱ φόνος υἷϊ τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε· τὰ δ' οὐκ ἴσαν, ὡς ἐτέτυκτο.
τοῖσιν δ' Ἀντίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Δαιμόνιοι, μύθους μὲν ὑπερφιάλους ἀλέασθε
πάντας ὁμῶς, μήπως τις ἐπαγγείλῃσι καὶ εἴσω.
ἀλλ' ἄγε, σιγῇ τοῖον ἀναστάντες τελέωμεν
μῦθον, ὃ δὴ καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶν ἤραρεν ἡμῖν.
Ὣς εἰπὼν, ἐκρίνατ' ἐείκοσι φῶτας ἀρίστους·
βὰν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν·
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ θ' ἱστία λεύκ' ἐπέτασσαν.
τεύχεα δέ σφιν ἔνεικαν ὑπέρθυμοι θεράποντες·

769. Fείπεσκε. 771. ἀρτύει ex rasura H. ib. Fοῖδεν. Fοι. 772. Fείπεσκε. Fίσαν. 773. μετέFειπε. 774. ἀλέασθε] ἀλέεσθαι V. 775. μήπως] μή που H. ib. ἐπαγγείλῃσι] ἀπαγγείλῃσι ex emend. H. 777. ἤραρεν] γρ. εὔαδεν H. 778. Fειπών. ἐFείκοσι. 780. ἂρ πάμπρωτον] οὖν, et πάμπρωτ' ex rasurâ H. ib. Fέρυσσαν. 781. ἱστόν τ'] ἱστὸν et τ' erasum H. 783. omittunt H. V. uncinis includit W. 784. σφιν ἔνεικαν] σφ' ἤνεικαν H. V. W.

εὐχὴ γυναικεῖα. E. 768. Μνηστῆρες δ' ὁμάδησαν] Θόρυβον ἐποίησαν πρὸς ἀλλήλους διαλεγόμενοι. B. Q. Pal. 769. Ὑπερηνορεόντων] Ἀπὸ τῶν νέων τῶν ἄγαν ἀνδρείων. E. 770. Ἦ μάλα] Ἄκρως τὰς δόξας τῶν ἀνθρώπων διελέγχει. πάντα γὰρ ἐλπίζουσι πρὸς τὰς ἐπιθυμίας. ὃ γὰρ βούλεταί τις, τοῦτο καὶ οἴεται. Q. Pal. 771. Ἀρτύει (sic ed. ant.)] Παρασκευάζει. Vulg. 775. Τὸ πάντας τοῖς ἄνω συναπτέον. ἐμφαίνει δὲ καὶ τοῖς ἑξῆς συναπτόμενον. Pal. 781. Ἐν δ' ἱστόν τε τίθεντο] Οὐ γὰρ πάντοτε εἶχον τοὺς ἱστοὺς διὰ τὸ μὴ πάντοτε πλεῖν. ὅταν οὖν ἔμελλον πλεῖν, ἐτίθεντο καὶ οἱ ἱστοί. E. 782. Ἠρτύναντο δ' ἐρετμά [u]] Πῶς, τῇ εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν. E. Vulg. [x] Τρόποις (sic in Mediol.)] Τοῖς λεγομένοις τροπωτῆρσι. B. Τρόποις ἐν δερματίνοισι] Δι' ὧν αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφονται· ἢ ἱμᾶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις, ἢ τοῖς σκαλμοῖς. E. Περισπωμένως. δηλοῖ γὰρ τοὺς τροπωτῆρας περὶ οὓς αἱ κῶπαι τρέπονται καὶ στρέφονται ἐν ἱμᾶσι τοῖς περιδεδεμένοις ταῖς κώπαις. Vulg. Παρεσκευάσαντο τὰς κώπας τοῖς τροπωτῆρσι περὶ οὓς αἱ κώ-

[u] Sic Mediol. Sed schol. vulg. rectius refert ad 781. ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο. Vid. Ernest. BUTTM.
[x] Conf. schol. θ'. 52. BUTTM.

ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· ἐν δ' ἔβαν αὐτοί·
ἔνθα δὲ δόρπον ἕλοντο, μένον δ' ἐπὶ ἕσπερον ἐλθεῖν.
Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα περίφρων Πηνελόπεια
κεῖτ' ἄρ' ἄσιτος, ἄπαστος ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
ὁρμαίνουσ', εἴ οἱ θάνατον φύγοι υἱὸς ἀμύμων,
ἦ ὅγ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ὑπερφιάλοισι δαμείη.
ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ
δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπέλλαβε νήδυμος ὕπνος·
εὗδε δ' ἀνακλινθεῖσα· λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα.

785. ἐν δ' ἔβαν] ἐκ δ' ἔβαν H. V. 786. Fέσπερον. 787. ὑπερῷ' ἀναβᾶσα] ὑπερωΐω αὖθι H. W. 789. Fοι. 792. ἄγωσι] ἄγουσι H. 793. ἐπέλλαβε] ἐπήλυθε H. ἐπῆλθεν V. 794. Fοι.

παι τρέπονται. Q. Pal. 785. Ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ] Τῷ βάθει (Pal. Ἐν βάθει) τοῦ ὕδατος. ἢ ἐπὶ μετεώρῳ. εἰς τὸ νοτιώτερον τῆς γῆς, τουτέστιν ἄνω πολὺ τῆς γῆς [y]. ἐπεὶ μετέωρα φαίνεται τὰ ἐντὸς τῆς θαλάσσης. νοτίῳ δὲ ἢ τῷ πρὸς νότον μέρει, ἢ πρὸς σύγκρισιν τῆς γῆς, ἀντὶ τοῦ ἐν τῷ διύγρῳ. Ἐννοτίῳ. Ἀριστοφάνης εἰνοδίῳ (Pal. ἐννοδίῳ [z]), ὡς ἂν τις εἴποι ἐν ὁδῷ, ἑτοίμην εἰς τὸ πλεῖν. Pal. B. E. Q. (PORS. ex Harl. hæc tantum: Εἰνοδίῳ Ἀρ. ὡς ἂν τις κ. τ. λ.) Ἐπεὶ τὸ ὥρμισαν καὶ ἐπὶ γῆς λέγεται, ἐπάγει τὸ ἐννοτίῳ. τὸ δὲ ὕψος (scr. ὑψοῦ) ἀντὶ τοῦ ἐν βάθει. τὸ γὰρ ὕψος καὶ βάθος ἔχει. ὑψοῦ δὲ ἐν βαθυτέρῳ τόπῳ. Pal. E. Q. Ἐν ὕψει ἐν τῷ κατωτέρῳ (Barnes. ex MSS. βαθυτέρῳ) τόπῳ. Νοτίῳ] τῷ διύγρῳ. οἱ δὲ ἐννοτίῳ (sic Barn. ex MSS. ut ait, pro vulg. ἐν νοτίῳ), τῷ πρὸς νότον τόπῳ. Vulg. Ὥρμισαν] Ἡσύχως ἑστάναι τὴν ναῦν ἐποίησαν. Vulg. Pal. 787. Ἡ δ' ὑπερῷ' ἀναβᾶσα] Γράφεται, ἡ δ' ὑπερώῳ αὖθι. Q. Cf. Cod. Harl. 788. Ῥιανός, κεῖτ' ἄρ' ἄναυδος. καὶ ἔστιν αὕτη χαριεστέρα ἡ γραφή. Harl. Pal. 791. Ὅσσα δὲ μερμήριξε] Πρὸς τὸ πυκνὸν τῆς μερίμνης ἡ παραβολή. Q. Pal. 792. Δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι] Ἤτοι περικυκλώσουσι. B. 793. Ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος] Ἀγνοοῦσί τινες τὸ, νήδυμος ὕπνος, ἀποδιδόντες τὸ ἡδύς. ἔστι δὲ νήδυμος ὁ μὴ δύνων μηδὲ περιεχόμενος ἀλλ' αὐτὸς περιέχων. καὶ οὕτως λέγουσιν, Οὐδέ μιν ὕπνος Ἥιρει πανδαμάτωρ (Il. ω'. 4.). τὸ δὲ νη στερητικὸν καὶ ἐν τῷ νήγρετος. ἥδιστος καὶ θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς. καὶ ἐπ' ἄλλων περιεχόντων καὶ κατειληφότων τὸν ὅλον λέγει, Ἀμφὶ δέ μιν [a] θάνατος χύτο (Il. ν'. 544.), Τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε (Il. ρ'. 591.), καὶ, Θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή (Il. β'. 41.), Θεσπεσίην δ' ἄρα τῷγε χάριν κατέχευεν Ἀθήνη (Od. ρ'. 63.). καὶ, Λιμένες ναύλοχοι ἀμφίδυμοι δύο (del. δύο.—δ'. 846.) λέγων (scr. λέγει), εἰς οὓς ἔστι δύνειν. ὅθεν καὶ δίδυμοι, δύο ἐκ μιᾶς καταδύσεως τῆς ἐκ γαστρός. E. 794. Λύθεν δὲ οἱ ἅψεα] Ὁ γὰρ ὕπνος

[y] Pal. ita: εἰς τὸ νοτιερὸν τῆς γῆς ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ. ἄνω πολὺ τῆς γῆς. BUTTM.
[z] Vid. schol. θ'. 55. cum not. BUTTM.
[a] In loco ipso nunc est οἱ: quo pacto diversa sine causa est structura in hoc versu et in illo qui mox affertur Il. β'. 41. Restituenda itaque hinc videtur verior scriptura μιν etiam Il. ν'. 544. BUTTM.

Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
εἴδωλον ποίησε, δέμας δ' ἤϊκτο γυναικὶ,
Ἰφθίμῃ, κούρῃ μεγαλήτορος Ἰκαρίοιο·
τὴν Εὔμηλος ὄπυιε, Φερῆς ἔνι οἰκία ναίων.
πέμπε δέ μιν πρὸς δώματ' Ὀδυσσῆος θείοιο,
εἵπως Πηνελόπειαν ὀδυρομένην, γοόωσαν,

796. Ϝείδωλον. δε ϜέϜικτο. 798. ὄπυιε] ὄπυε H. quæ vera et antiqua forma videtur, quanquam supra β'. 207. ὀπυίεμεν etiam noster MS. Vide Piersonum ad Mœrin p. 278. Hesychius; Βεινεῖν: παρὰ Σόλωνι τὸ βίαι μίγνυσθαι· τὸ δὲ κατὰ νόμους ὀπύειν:—Idem in serie; Ὀπυόλαι: γεγαμηκότες: —sic enim MS. teste Schowio; sed literam addidit Musurus. PORS. ib. Ϝοικία. 800. εἴπως] εἵως H. V. W.

ἐκλύει καὶ χαῦνα ποιεῖ τὰ μέλη. διὰ τοῦτο καὶ λυσιμελὴς, ἀπὸ τοῦ τὰ μέλη ἤτοι τὰς φροντίδας λύειν. E. Ἄψεα δὲ τὰ μέλη φησὶ, ἀπὸ τοῦ συνῆφθαι. Vulg. Ὅτι οὕτως λέγει τὰς συναφὰς τῶν μελῶν, οὐ τὰ μέλη. οὐκ οὖν ἂν εἴποιμι μηρὸν ἢ χεῖρα ἄψεα. Pal. Q. 796. Εἴδωλον ποίησε] Οὐ δι' ἑαυτῆς ἔρχεται ἡ Ἀθηνᾶ, ἵνα μὴ ἀναγκασθῇ τι εἰπεῖν περὶ Ὀδυσσέως, καὶ λυθῇ τὰ τῆς ὑποθέσεως. Pal. Q. 797. Ἰφθίμῃ κούρῃ] Ἀμφιβάλλει Ἀρίσταρχος πότερον ἐπίθετον τὸ ἰφθίμη, ἢ κύριον. Pal. Τὸ Ἰφθίμη ὄνομα κύριον, ὅτι γενναία ἦν. λέγει δὲ τὴν ἀδελφὴν τῆς Πηνελόπης. E. Οὕτως ἐκαλεῖτο κυρίως ἡ ἀδελφὴ τῆς Πηνελόπης. Vulg. Addit Barnes. ex MS. Aloysii: Ἄσιος δέ φησιν, Κοῦραί τ' Ἰκαρίοιο Μέδη καὶ Πηνελόπεια. Ἄνδρων δὲ δηπύλην λέγει. Corruptum postremum nomen Barnesius nescio unde in Δηϊπύλην mutabat: veriorem rationem pete e schol. sq. Ἰκαρίου[b] καὶ Ἀστεροδίας (Q. Ἀστεροπίας) τῆς Εὐρυπύλου τοῦ Τελεύτονος (Q. Τελευτῶντος) γίνονται παῖδες Ἀμάσιχος, Φαληρεὺς, Θόων, Μερεμμελίας, Περίλαος, θυγατέρες δὲ Πηνελόπη καὶ Μήδη ἢ Ὑψιπύλη (Q. Ὀψιπύλη) ἢ Λαοδάμεια. Δίδυμος δὲ Ἀμεράκιν φησὶ προσαγορεύεσθαι τὴν Πηνελόπην, ἢ Ἀναρκίαν[c]. Ναυπλίου δὲ ῥίψαντος αὐτὴν εἰς θάλασσαν διὰ ποινὴν Παλαμήδους, ὑπὸ πηνελόπων αὐτὴν σωθεῖσαν οὕτως ὀνομασθῆναι. ἐν δὲ ἐπιμερισμῷ (Q. οὐ γὰρ ἐπὶ μερισμῷ) τοῦ, Μῆνιν ἄειδε θεά, Πηνελόπην αὐτήν φησι[d] λελέχθαι, παρὰ τὸ πένεσθαι τὸ λῶπος. Pal. Q. 798. Φερῆς] Ἐν ταῖς Φε-

[b] Icarii uxorem et liberos varie traditos vid. ap. Apollod. 3, 10, 6. et ibi Heyn. Paus. 8, 34. Eust. ad Od. ο'. 16. p. 563, 12. item supra schol. α'. 277. et infra ο'. 16. Nomen Ἀστεροδίας per δ habes in utroque scholio citato. Pro Τελεύτονος in schol. ο'. 16. invenies probabiliorem formam Τελέστορος. Pro Ἀμάσιχος in schol. α'. 277. Ἀμάσικλος, in quo nomine latet Apollodori Ἰμεύσιμος: nisi hoc etiam mendosum verumque nomen ubique reponendum est Ἀμεύσιμος. Θόωνα alii Θόαντα vocant. Περίλαον s. Περίλεων Apollodorus etiam et Pausanias memorant deque eo vid. Heyn. l. c. BUTTM.

[c] Ap. Eust. ad Od. α'. 329. sqq. p. 62, 45. est Ἀμειράκην ἢ Ἀρνακίαν: ap. Tzetz. ad Lycophr. 792. Ἀρναίαν. BUTTM.

[d] Mediol. e Q. φασί; in Pal. incertum φησί an φασί. Illud prætuli, ut Didymus hoc etiam tradiderit et quidem in libro cui titulus esset Ἐπιμερισμὸς τοῦ Μῆνιν ἄειδε θεά. De vocabulo autem Ἐπιμερισμοί vel ἐπιμερισμός vel ἡ μερικὴ προσῳδία Boissonadius (in præf. ad Herodiani Epimerismos p. 9.) docet, indicari eo "syllabas initiales, medias "et finales in quibus scribendis ob vocalium ἀντιστοίχων (e. g. ι et αι) sonum "dubium aliquid sit difficultatis." Ejusmodi itaque libellum in primam Iliadis rhapsodiam scripsit Didymus, in quo obiter de Penelopes etiam nomine egisse videtur. BUTTM.

παύσειε κλαυθμοῖο, γόοιό τε δακρυόεντος.
ἐς θάλαμον δ' εἰσῆλθε παρὰ κληῗδος ἱμάντα,
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν·
Εὕδεις, Πηνελόπεια, φίλον τετιημένη ἦτορ;
οὐ μέν σ' οὐδὲ ἐῶσι θεοὶ ῥεῖα ζώοντες
κλαίειν, οὐδ' ἀκαχῆσθαι· ἐπεί ῥ' ἔτι νόστιμός ἐστι
σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι θεοῖς ἀλιτήμενός ἐστι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περίφρων Πηνελόπεια,
ἡδὺ μάλα κνώσσουσ' ἐν ὀνειρείῃσι πύλῃσι·
Τίπτε, κασιγνήτη, δεῦρ' ἤλυθες; οὔτι πάρος γε
πώλε', ἐπεὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι δώματα ναίεις·
καί με κέλῃ παύσασθαι ὀϊζύος, ἠδ' ὀδυνάων
πολλέων, αἵ μ' ἐρέθουσι κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
ἣ πρὶν μὲν πόσιν ἐσθλὸν ἀπώλεσα θυμολέοντα,
παντοίῃς ἀρετῆσι κεκασμένον ἐν Δαναοῖσιν,
ἐσθλὸν, τοῦ κλέος εὐρὺ καθ' Ἑλλάδα καὶ μέσον Ἄργος.
νῦν δ' αὖ παῖς ἀγαπητὸς ἔβη κοίλης ἐπὶ νηὸς,

803. ἔϝειπεν. 806. ἀκαχῆσθαι] ἀκάχησθαι primo, sed nunc a manu eadem mutatum videtur. H. PORS. 809. ϝηδύ. 811. πώλε'] πώλεαι. Et δώματα omittit H. 812. κέλῃ] κέλεαι ut ε' 174. H. W. 816. uncinis includit W. 817. δ' omittit W.

ραῖς. Φεραὶ δὲ πόλις Μεσηνίας[e]. Vulg. 800. Εἴως.] Δασυντέον τὸ εἴως, ὅπως. Harl. 802. Παρὰ κληῗδος ἱμάντα] Ἀντιστροφή. παρὰ τὴν κλεῖδα, ἥτις ἱμάντα εἶχε· παρὰ τὸ κλεῖθρον. Vulg. B. E. διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ ἱμάντος. B. E. Διὰ τῆς ὀπῆς τοῦ ἱμάντος, ᾧ ἔξωθεν ἐπέκλειον τὸ κλεῖθρον. Pal. Q. ὅπερ κληῗδα λέγει. Pal. 805. Οὐ μέν σ' οὐδέ] Τὸ οὐ μὲν καὶ τὸ οὐδὲν ἀντὶ τοῦ ῥαδίως[f] λαμβάνεται. E. 806[g]. Ἐλπίζων ἀνακομισθῆναι καὶ σωθῆναι. Pal. Vulg. Οἱ πλείους, ἀκάχησθαι, ὡς λέγεσθαι, ὡς Αἰολικῆς τῆς κλίσεως οὔσης. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης ὡς πεποιῆσθαι. Pal. Harl. 807. Ἀλιτήμενος] Ἐστὶ ῥῆμα πρωτότυπον ἀλείτω. τούτου ὁ δεύτερος ἀόριστος ἤλιτον, ὁ μέλλων δεύτερος ἀλιτῶ. θεματοποιεῖται οὖν ὁ μέλλων δεύτερος καὶ γίνεται ἀλιτέω ἀλιτῶ. τούτου ὁ παθητικὸς παρακείμενος ἠλίτημαι, ἡ μετοχὴ ὁ ἠλιτημένος. ὥσπερ δὲ τὸ ἀλαλήμενος καὶ ἀκαχήμενος, οὕτω καὶ ἀλιτήμενος. B. Οὐχ ἡμαρτηκὼς εἰς τοὺς θεοὺς, ἀλλὰ τοὐναντίον προσφιλής. B. Pal. 808. Τήν] Vid. ad 824. 809. Ἡδὺ μάλα κνώσσουσα] Ἀντὶ τοῦ ἐν βαθυτάτῳ (Vulg. ἐν βάθει) τοῦ ὕπνου, διὰ γὰρ τούτου ἔρχεται τὰ ὀνείρατα. E. Q. Vulg. 814. Ἣ πρὶν μὲν πόσιν] Περι-

[e] Ut scholium veritati redderet, Barnesius e variis illud auctoribus aliter ipse concinnavit. BUTTM.

[f] Veram vocem (οὐδαμῶς vel similem) expulit glossa ad ῥεῖα. BUTTM.

[g] In Pal. hoc scholium signo refertur ad (805.) θεοὶ ῥ. ζ. in Vulg. antiq. sine lemmate adhæret glossæ ad ῥεῖα ζώοντες. BUTTM.

νήπιος, οὔτε πόνων εὖ εἰδὼς, οὔτ᾽ ἀγοράων.
τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον ὀδύρομαι, ἤπερ ἐκείνου·
τοῦ δ᾽ ἀμφιτρομέω καὶ δείδια, μή τι πάθησιν,
ἢ ὅγε τῶν ἐνὶ δήμῳ, ἵν᾽ οἴχεται, ἢ ἐνὶ πόντῳ·
δυσμενέες γὰρ πολλοὶ ἐπ᾽ αὐτῷ μηχανόωνται,
ἱέμενοι κτεῖναι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι.
Τὴν δ᾽ ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
θάρσει, μηδέ τι πάγχυ μετὰ φρεσὶ δείδιθι λίην·
τοίη γάρ τοι πομπὸς ἅμ᾽ ἔρχεται, ἥν τε καὶ ἄλλοι
ἀνέρες ἠρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γὰρ,
Παλλὰς Ἀθηναίη· σὲ δ᾽ ὀδυρομένην ἐλεαίρει·
ἣ νῦν με προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε περίφρων Πηνελόπεια·
εἰ μὲν δὴ θεός ἐσσι, θεοῖό τε ἔκλυες αὐδῆς,

ωνται
818. ϝειδώς. 821. τῶν] τῷ pro v. l. V. 822. μηχανόωνται] μηχανόωσιν H. 823. ϝιέμενοι. 824. ϝείδωλον. 825. μηδέ τι] μὴ δ᾽ ἔτι H. ib. ἐνὶ φρεσὶ V. et μετὰ pro v. l. 826. τοι] οἱ H. ib. ἔρχεται] ἕσπεται W. 829. προέηκε] προέεικε H. 830. προσέϝειπε.

παθὲς τὸ μηδ᾽ ἐν τοῖς ὀνείροις ἀπεῖναι τὴν τοῦ ἀνδρὸς μνήμην. Q. Pal. 818. Νήπιος οὔτε πόνων] Ὅρα τὸ ἐνοχλοῦν. οὐ γὰρ ὅτι ἐπιβουλεύεται, ἀλλ᾽ ὅτι ἄπειρος τυγχάνει ἔργων καὶ λόγων. τούτων γὰρ καὶ ὁ Φοίνιξ (sic) διδάσκαλος ἕπεσθαι τῷ Ἀχιλλεῖ φησι, Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα, Μύθων τε ῥητῆρ᾽ ἔμεναι πρηκτῆρα (Q. πρηστῆρα[h]) τε ἔργων (Il. ί. 442.). Pal. Q. 819. Τοῦ δὴ ἐγὼ καὶ μᾶλλον] Γυναικείως τῷ ἤθει. καὶ γὰρ εἰ τὰ μάλιστα στέργουσι τοὺς ἄνδρας ἐν τοῖς ὑπὲρ ταῖς ψυχαῖς κινδύνοις μᾶλλον ὑπὲρ τῶν τέκνων ἀγωνιῶσιν. Pal. Q. 824. Εἴδωλον ἀμαυρόν] Ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ μαίρω τὸ λάμπω, ἀμαιρόν, καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ. ἢ τὸ ταχὺ, τὸ ἅμα αὔραις φερόμενον. ἢ τὸ ἀσθενὲς, τὸ ὡς σκιὰ φαινόμενον. B. E. Q. Ἀσθενὲς, δυσθήρατον, ἅμα ταῖς αὔραις φερόμενον. Τὸ δὲ τὴν, ὡς πρὸς τὴν φανεῖσαν ὄψιν οὐ τὸ εἴδωλον. Pal. Sed ultima spectant ad 830., ubi eadem habet B., et supra ad 808. 826. Ἅμ᾽ ἔρχεται] Γρ. ἅμ᾽ ἕπεται[i]. Harl. 827. Καὶ ἀμύνειν] Γρ. δύναται γάρ. Pal. 830. Τὴν δ᾽ αὖτε] Vid. ad 824. Περίφρων Πηνελόπεια] Περιπαθὲς τὸ οὕτως νηφαλέως ἐν τῷ ὀνείρῳ τὴν Πηνελόπην ἔχειν. Τοιοῦτοι δὲ οἱ ἄνθρωποι μετὰ τὰ κατεπείγοντα πολυπραγμονοῦντες καὶ περὶ τῶν λοιπῶν. Q.

[h] Unde si tanti esset effici posset var. lect. δρηστῆρα. Certe scholl. ad l. δραστικὸν ἔργων ἃ δεῖ πράττειν, δραστήριον ἐν τοῖς ἔργοις. BUTTM.

[i] "Lege ἕσπεται." PORS. Sane in edit. Steph. γρ. ἅμ᾽ ἕσπεται et in Palatini textu est ἅμ᾽ ἕσπεται. Tamen natam hanc scripturam suspicor e glossa ἕπεται. Certe nullum aliud illius præsentis formæ exemplum novi. Nam ἕσπωνται, ἑσποίμην, ἑσπόμενος omnia sunt aoristi, ut ἑσπέσθαι. Retinendum igitur utique in Homeri textu ἅμ᾽ ἔρχεται, ut tutum. Ipsæ autem hæ formæ, ἕσπωνται cet. in eandem cadunt disquisitionem quam de infinitivo ἑσπέσθαι movi ad χ΄. 324. BUTTM.

εἰ δ' ἄγε μοι καὶ κεῖνον ὀϊζυρὸν κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώει, καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
ἦ ἤδη τέθνηκε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενον προσέφη εἴδωλον ἀμαυρόν·
οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω,
ζώει ὅγ', ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Ὣς εἰπὸν, σταθμοῖο παρὰ κληῖδα λιάσθη
ἐς πνοιὰς ἀνέμων· ἡ δ' ἐξ ὕπνου ἀνόρουσε
κούρη Ἰκαρίοιο· φίλον δέ οἱ ἦτορ ἰάνθη,
ὥς οἱ ἐναργὲς ὄνειρον ἐπέσσυτο νυκτὸς ἀμολγῷ.
Μνηστῆρες δ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα,
Τηλεμάχῳ φόνον αἰπὺν ἐνὶ φρεσὶν ὁρμαίνοντες.
ἔστι δέ τις νῆσος μέσσῃ ἁλὶ πετρήεσσα,
μεσσηγὺς Ἰθάκης τε Σάμοιό τε παιπαλοέσσης,
Ἀστερὶς, οὐ μεγάλη· λιμένες δ' ἔνι ναύλοχοι αὐτῇ

832. καὶ κεῖνον] κἀκεῖνον H. 835. Fείδωλον. 838. εἰπὸν] εἰπὼν H. ib. Fειπόν. 840. Ἰκαρίοιο] ἰκάροιο H. ib. et 841. Fοι. 846. αὐτῇ] αὐτῆς, quanquam σ serius accessisse videtur, ab eadem manu H. PORS.

Pal. 836. Οὐ μέν τοι κεῖνόν γε διηνεκέως ἀγορεύσω] Ἀντὶ τοῦ περὶ ἐκείνου ἕως τέλους τὰ πάντα εἴπω. ἢ ἀκριβῶς. B. E. Q. Κεῖνον. ἀντὶ τοῦ τὰ περὶ ἐκεῖνον. Pal. Διηνεκέως, σαφῶς, ἀκριβῶς, ἕως τέλους τὰ πάντα. Pal. Vulg. 837. Ἀνεμώλια] Ἀνεμοόλια, καὶ κράσει τῶν δύο οο εἰς ω μέγα. E. 838. Σταθμοῖο] Τῆς παραστάδος. B. E. Vulg. Ὅτι νῦν περὶ εἰδώλου ὁ λόγος. διὰ δὲ τῆς αὐτῆς ὀπῆς ἔξεισιν. Pal. 840. Φίλον δὲ οἱ ἦτορ ἰάνθη] Κατ' ἐκεῖνο (Pal. ἐκεῖνα) ὅτι περὶ τοῦ υἱοῦ ἐθάρσυνεν αὐτήν. Q. Pal. 841. Νυκτὸς ἀμολγῷ] Ἐν τῇ τοῦ μεσονυκτίου ὥρᾳ καθ' ἣν ἄρα συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ ζῶα. τινὲς ἀπὸ ἀμογῷ, ὅταν οὐδεὶς μογεῖ, ὅπερ ἐστι κακοπαθεῖ, ἀλλὰ ἀναπαύεται. τινὲς ἀπὸ ἀμολῷ, ὅταν οὐδεὶς μολήσει, ὅ ἐστι βαδίσει. Πάντα δὲ ταῦτα εἰς τὴν τοῦ μεσονυκτίου ὥραν καταστρέφει. E. Q. Ἐν τ. τ. μ. ὥρᾳ. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον ἤτοι ἀμολγῷ, καθ' ἣν ὥραν συμβέβηκε μὴ ἀμέλγεσθαι[k] τὰ ζῶα. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ γ, ἀμολῷ, καθ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μολίσκει, ὅ ἐστι βαδίζει. ἢ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ λ, ἀμογῷ, καθ' ἣν ὥραν οὐδεὶς μογεῖ, ὅπερ ἐστὶ κακοπαθεῖ ἀλλ' ἀναπαύεται. Ταῦτα δὲ πάντα κ. τ. λ. Vulg. Pal. Μέσῳ τῆς νυκτός. νόει δὲ τὸ ἀμολγῷ ἤτοι ὁπότε οὐκ ἀμέλγει τις· ἢ ἡνίκα τις οὐ μολεῖ, ἀμολός καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ ἀμολγός. B. 845. Παιπαλοέσσης] Τὰ σκληρὰ καὶ κατάξηρα εὐκόλως καὶ χνοώδη γίνονται καὶ ὡσανεὶ παιπάλη. B. 846. Ἀστερίς] Ὄνομα νήσου κειμένης μέσον Ἰθάκης καὶ Σάμου. Pal. Vulg. Q. Ὄνομα νήσου ἐπιτηδείας πρὸς τὸ τὰς ναῦς λοχᾷν, ἢ νηῶν δεκτικὴ, οἱονεὶ λέχη νηῶν. E. Ναύλοχοι] Νῆας φυλάττοντες. B. Ἐν οἷς αἱ νῆες λοχῶσαι καὶ ἐνεδρεύουσαι λαθεῖν δύνανται. ἢ οἱ τὰς ναῦς ὑποδεχόμενοι τόποι. Pal. Q. Vulg. Ἐνι] Ἔνεισι. διὸ

[k] Hoc sane illo συμβίβηκεν ἀμ. in E. Q. verius: sed ita duplex α esset audiendum. BUTTM.

ἀμφίδυμοι· τῇ τόν γε μένον λοχόωντες Ἀχαιοί.

847. ἈχαιϜοί.

ἀναστρέφεται. Pal. 847. Ἀμφίδυμοι] Διττοὶ, ἀμφοτέρωθεν εἰσδύσεις, τουτέστιν ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς πλοῦν (Pal. Vulg. εἴσπλους καὶ) καταγωγὰς ἔχοντες. ἢ διπλοῖ, εἰς οὓς ἔστι δύνειν, ἢ ἑκατέρωθεν εἰσδύσεις ἔχοντες. B. E. Q. (Pal. Vulg. Ἀμφοτέρωθεν——διπλοῖ.) Τῇ τόνγε μένον] Ἐκεῖ ἐν τῇ νήσῳ. ἢ ἑκατέρωθεν τῆς νήσου. B. E.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ε.

'Ε, πλεῖ ἐπὶ σχεδίης 'Οδυσεὺς πόντῳ κεαθείσης.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν.

'Υπόθεσις. 'Εκκλησίαν τῶν θεῶν δευτέραν ποιησάμενος ὁ Ζεὺς 'Ερμῆν πέμπει πρὸς Καλυψὼ κελεύων ἀποπέμπειν τὸν 'Οδυσσέα. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. τῇ δὲ ὀκτωκαιδεκάτῃ ἡμέρᾳ ἰδὼν αὐτὸν ὁ Ποσειδῶν καὶ χαλεπήνας, λύει τὴν σχεδίαν. 'Ινὼ δὲ αὐτῷ κρήδεμνον δίδωσιν ἐντειλαμένη ἐπίβαντι τῆς γῆς ἀποῤῥίψαι αὐτό. καὶ πολλὰ παθὼν εἰς τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἔρχεται διασωθείς. Pal. Q. Vulg. Τιθωνοῖο] Τιθωνὸς Λαομέδοντος παῖς, Πριάμου ἀδελφὸς, 'Ηοῦς ἀνήρ. 'Ο 'Ενδυμίων λέγεται συνευνᾶσθαι τῇ Σελήνῃ καὶ ὁ Τιθωνὸς τῇ 'Ημέρᾳ. ἀλληγορεῖται δὲ οὕτως. ὁ 'Ενδυμίων εἰς ἄνδρα κυνηγέτην, καὶ τῇ μὲν νυκτὶ κοιμώμενον τῇ δὲ ἡμέρᾳ οὐδὲ ποσῶς, διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ κυνηγέσια· ὁ δὲ Τιθωνὸς εἰς ἀστρονόμον καὶ τῇ μὲν ἡμέρᾳ κοιμώμενον τῇ δὲ νυκτὶ ἐπαγρυπνοῦντα, διὰ τὸ ἠσχολῆσθαι περὶ τὰ ἄστρα. Vulg. 'Ηὼς σημαίνει ἓξ· ἠὼς ἡ πρωΐα· ἠὼς τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρι μεσημβρίας· ἠὼς τὸ ἀπὸ μέσης ἡμέρας ἕως ἑσπέρας· ἠὼς τὸ νυχθήμερον· ἠὼς ἡ ἀπὸ πρωΐας ἕως ἑσπέρας· καὶ ἠὼς ἡ σωματοειδὴς θεὰ, ὡς ἐνταῦθα. Μῦθος δέ ἐστιν ὅτι ἡ 'Ηὼς ἠράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἐμίγνυτο αὐτῷ. ἐζήτησε δὲ ἀπαθανατισθῆναι, καὶ ἐγένετο αὐτῷ. οὐκ ἐζήτησε δὲ καὶ τὸ μὴ γηράσαι, καὶ ἔζη πολλὰ ἔτη γέρων ὤν. καὶ ἀγανακτήσας τὸ γῆρας ἐζήτησε τοὺς θεοὺς μεταβαλεῖν αὐτὸν εἰς ὄρνεον, καὶ μετεβλήθη εἰς τέττιγα, ἡ δ' 'Ηὼς ἀθάνατον ἐποίησεν αὐτόν. Καλῶς δὲ τοῦ Τιθωνοῦ γυνὴ λέγεται ἡ ἠώς. ὁ γὰρ Τιθωνὸς ἀλληγορεῖται εἰς τὸν ἥλιον, καὶ ἡλίου μὴ ὄντος, οὐδὲ ἡμέρα. ὅταν δὲ δύνῃ, τρόπον τινὰ συνευνάζεται τῇ ἡμέρᾳ ἐν νυκτὶ, ἀνίσταται δὲ ἡ ἡμέρα ἐκ τοῦ σκότους τοῦ ἡλίου ἀνατείλαντος. Λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἡ Ἄρτεμις ἀνεῖλεν αὐτὸν, ἤτοι ἡ σελήνη. τοὺς γὰρ αἰφνιδίους θανάτους ταύτῃ καὶ τῷ ἡλίῳ ἀνετίθουν ἤτοι τῷ 'Απόλλωνι. 'Η δὲ θεραπεία[a] τοῦ μύθου, ὅτι τοὺς ἔτι νέους ὄντας καὶ αἰφνιδίως ἀποθνήσκοντας ἔλεγον ἁρπάζεσθαι παρὰ τῆς 'Ηοῦς. καὶ σὺν τούτοις ἡρπάγη καὶ ὁ Τιθωνός. διὸ καὶ τοὺς οὕτω θνήσκοντας ἔθαπτον πρὸ τοῦ τὴν ἠῶ παντελῶς ἀνατεῖλαι. ἔλεγον δέ τινες, ὅτι ἡ πρόνοια καὶ ἡ εὐταξία ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων ἄχρι τῆς σελήνης ἐστὶ, τὰ δὲ ἄλλα ἀτάκτως καὶ ὡς ἔτυχε φέρονται διὰ τὰς ἀστραπὰς, τοὺς σεισμοὺς, τὰς ἀνεμοζάλας καὶ τὰ τοιαῦτα. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄθρησιν τῶν θεῶν τὴν ἄνω πρόνοιαν λέγει, καθημένην ἐκεῖ καὶ τὰ τῇδε οἰκονομοῦσαν καὶ ὑπὲρ τῶνδε βουλευομένην. ὅτι δὲ λαλεῖν αὐτούς φησι, τοῦ μύθου· ἐπεὶ καὶ σωματοειδῶς αὐτοὺς παριστᾷ ὁμιλοῦντας. E. 2. 'Ιν' ἀθανάτοισιν φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσιν] 'Η ὅτι ἔθος ἦν τοῖς παλαιοῖς μὴ ἐᾷν ὁρᾶσθαι νέκυν εὐγενῆ παρὰ τοῦ ἡλίου, ἀλλὰ θάπτειν τοῦτον

[a] An ἱερμηνεία?—Ad ea autem quæ in hoc scholio et sq. de sepultura matutina, cf. infra schol. cod. E. ad 121. cum not. BUTTM.

οἱ δὲ θεοὶ θῶκόνδε καθίζανον· ἐν δ' ἄρα τοῖσι
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, οὗ τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
τοῖσι δ' Ἀθηναίη λέγε κήδεα πόλλ' Ὀδυσῆος,
μνησαμένη· μέλε γάρ οἱ ἐὼν ἐν δώμασι νύμφης·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
μήτις ἔτι πρόφρων, ἀγανὸς, καὶ ἤπιος ἔστω
σκηπτοῦχος βασιλεὺς, μηδὲ φρεσὶν αἴσιμα εἰδὼς,
ἀλλ' αἰεὶ χαλεπός τ' εἴη, καὶ αἴσυλα ῥέζοι·
ὡς οὔτις μέμνηται Ὀδυσσῆος θείοιο
λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὣς ἤπιος ἦεν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
νύμφης ἐν μεγάροισι Καλυψοῦς, ἥ μιν ἀνάγκη
ἴσχει· ὁ δ' οὐ δύναται ἣν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι·
οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,

6. Ϝοι. 9. Ϝειδώς. 10. αἴσυλα] ἔσσυλα H. 11. οὔτις] οὔτι V.
12. λαϜῶν. Ϝάνασσε. Ϝώς. 15. Ϝήν. 16. Ϝοι.

πρὸ τοῦ ἀνατεῖλαι τὸν ἥλιον. ἢ λέγουσιν ὅτι ἡ Ἠὼς ἠράσθη τοῦ Τιθωνοῦ καὶ ἥρπαξε τοῦτον, υἱὸν ὄντα Λαομέδοντος, ἀδελφὸν τοῦ Πριάμου. ἀλληγορικῶς δὲ Τιθωνὸς ἡ πρωΐα ἐν ᾗ τίθενται τὰ ὤνια. B. Τοῖς μὲν βροτοῖς δεόντως. τοῖς δὲ ἀθανάτοις διατί; μὴ οὐκ ἔστι τοῖς θεοῖς φῶς; ἀλλ' ἐνταῦθα φῶς τὸ ἡλιακόν φησιν. ἢ ἀθανάτους τὰ στοιχεῖα ὑποληπτέον, ὃ καὶ κρεῖττον. E. Ἀθανάτοισι] Τοῖς στοιχείοις. Et in margine: Τὰ στοιχεῖα ἤγουν τοὺς ἀστέρας ἢ τοὺς οἰκοῦντας τὸν καλούμενον τόπον Ὄλυμπον διότι ὁμοίως τοῖς θεοῖς καὶ αὐτοὶ ἔζων. Pal. 3. Οἱ δὲ θεοί] Οἱ φίλοι τοῦ Ὀδυσσέως. Pal. Δευτέρα αὕτη περὶ Ὀδυσσέως θεῶν ἐκκλησία. ἡ μὲν γὰρ πρώτη βουλὴ περὶ τοῦ σώζεσθαι Ὀδυσσέα, αὕτη δὲ περὶ τοῦ πῶς. Pal. Q. 5. Τοῖσι δ' Ἀθηναίη] Ἄλλη ἡ ἄνω φρόνησις καὶ ἄλλη ἡ τῶν ἀνθρώπων. ἡ μὲν γὰρ τῶν ἀνθρώπων πολλάκις ἁμαρτάνει τοῦ δέοντος, ἡ δὲ ἄνω ἤτοι τῆς προνοίας οὐδέποτε. E. 7. Ἐκ τῆς ἐν Ἰλιάδι Νέστορος εὐχῆς μετατέθειται. Pal. 8. Μῆτις] Κατὰ μὲν τὴν πρώτην ἐκκλησίαν ὁ Ζεῦς παρεῖχεν ἀφορμὴν τῇ Ἀθηνᾷ αὐτὸς ἐναρχόμενος τοῦ λόγου, νῦν δὲ ἡ Ἀθηνᾶ κατάρχεται. καὶ οὐκ ἐκεῖνα λέγει περὶ τοῦ σώζεσθαι αὐτὸν, Ἀλλά μοι ἀμφ' Ὀδυσῆϊ δαΐφρονι δαίεται ἦτορ Δυσμόρῳ ὃ δὴ δηθὰ φίλω κ' ἀπὸ τῆλ' ἀλάληται[b] (α'. 49.)· ἀλλὰ τῶν πολιτῶν καταβοᾷ, ὅτι ἐπὶ τοσοῦτον ἀμνημονοῦσι τοῦ ἄρχοντος, ὥστε καὶ τῷ υἱῷ αὐτοῦ ἐπιβουλεύειν. ἐν μέσῳ δὲ κατετέθη τὰ περὶ τοῦ Ὀδυσσέως. Pal. Q. Ἀγανός] Ἄγαν τοῖς λόγοις ἱέμενος, ἢ ἡδυλόγος. Pal. 11. Ὡς οὔτις] Ἄμεινον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν, ἵν' ᾖ θαυμαστικόν. Pal. 16. Οὐ γάρ οἱ πάρα νῆες] Λεληθότως ἀφορμὴν παρέχει τῷ πατρὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς σωτηρίας αὐτοῦ διατάξασθαι. Pal. Q. Ἀναστρεπτέον τὴν παρὰ, ἀντὶ γὰρ τοῦ εἰσί ἐστι.

[b] Hos versus cum hac varietate (pro φίλων ἄπο πήματα πάσχει) Porsonus in Harl. etiam ad hunc locum invenit: vid. eum ad α'. 49. Ceterum Mediol. habet ὃς δὴ et φίλων ἀπὸ τῆδ'. BUTTM.

οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
νῦν αὖ παῖδ' ἀγαπητὸν ἀποκτεῖναι μεμάασιν,
οἴκαδε νεισόμενον· ὁ δ' ἔβη μετὰ πατρὸς ἀκουὴν,
ἐς Πύλον ἠγαθέην, ἠδ' ἐς Λακεδαίμονα δῖαν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·
τέκνον ἐμὸν, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
οὐ γὰρ δὴ τοῦτον μὲν ἐβούλευσας νόον αὐτη,
ὡς ἤτοι κείνους Ὀδυσεὺς ἀποτίσεται ἐλθών;
Τηλέμαχον δὲ σὺ πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γὰρ,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται,
μνηστῆρες δ' ἐν νηῒ παλιμπετὲς ἀπονέωνται.
Ἦ ῥα, καὶ Ἑρμείαν, φίλον υἱὸν, ἀντίον ηὔδα·
Ἑρμεία, σὺ γὰρ αὖτε τά τ' ἄλλα περ ἄγγελός ἐσσι,
Νύμφῃ ἐϋπλοκάμῳ εἰπεῖν νημερτέα βουλὴν,
νόστον Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος, ὥς κε νέηται,
οὔτε θεῶν πομπῇ, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων·
ἀλλ' ὅγ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου πήματα πάσχων

19. νεισόμενον] νισόμενον V. νισσόμενον W. ib. Ϝοίκαδε. 20. δῖϜαν. 22. Ϝέπος. 24. ἀποτίσεται] ἀποτίσσεται H. 26. Ϝήν. 28. φίλον υἱὸν] υἱὸν φίλον W. 30. Ϝειπεῖν.

Pal. 23. Οὐ γὰρ δή] Τοῦτο[c] ἐν ἐρωτήσει προσενεκτέον[d]. Pal. E. Vulg. Ἐβούλευσας] Ἐβουλεύσω, ἐσκέψω. Vulg. E. 25. Ἀπαλλάττει ἀγωνίας τὸν ἀκροατὴν ἐπὶ τῷ Τηλεμάχῳ. Pal. 26. Ὥς κε μάλ' ἀσκηθής] Σχέθω, ἀσχεθὴς καὶ ἀσκηθής, ἤγουν ἀβλαβής, ὁ μὴ παθὼν ἀεικέλια μηδ' ἄσχετα. τούτῳ ἴσον τὸ ἀρτεμής. E. Ὑγιὴς ἐξ ἐπιμελείας. Vulg. 27. Παλιμπετές] Ἀντὶ τοῦ παλιμπετεῖς, ὡς, Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν (Il. α'. 142.). Pal. B. Ἐξ ὑποστροφῆς, εἰς τὰ ὀπίσω. Vulg. Εἰς τοὐπίσω στρεφόμενοι. Pal. 29. Ἑρμεία] Ἐν μὲν Ἰλιάδι τῇ Ἴριδι χρῆται διακόνῳ, καταπληκτικὴ γὰρ καὶ τοῖς πολεμίοις[e] ἐοικυῖα. ἡ δὲ Ὀδύσσεια μυθώδης ἐστὶν, ὡς καὶ ὁ Ἑρμῆς (Q. ὡς καὶ γράφεται Ἑ.). παρατηρητέον δ' ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι ἅπαξ ἐπέμφθη τῷ τοῖς λύτροις διασῶσαι τὸν Πρίαμον. Pal. Q. Ὡς συγγενῆ ὄντα τῆς Ἀτλαντίδος Καλυψοῦς αὐτὸν πέμπει. Pal. Q. Σὺ γὰρ αὖτε] Σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὑπάρχεις, ἐν τοῖς θεοῖς δηλονότι, ἤτοι ὅμοιος τοῖς θεοῖς ἐσσι. εἶ δὲ καὶ ἄγγελος. ἢ ἔξωθεν τὸ γενοῦ, ἵν' ᾖ σὺ γὰρ κατὰ ἄλλα ὅμοιος τοῖς θεοῖς, γενοῦ δὲ καὶ ἄγγελος[f]. B. Ἀντὶ τοῦ ἐπεί. οὐ γὰρ προτίθεται ὁ γάρ. E. 30. Εἰπεῖν] Ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον. ἀπαρέμφατον γάρ ἐστιν ἀντὶ προστακτικοῦ τοῦ εἰπέ. Pal. 33. Σχεδίης] Λείπει, νεώς, τῆς αὐτοσχεδίως πηχθείσης. Vulg. Λείπει νεώς. ἡ δὲ σχεδία πηδάλιον οὐκ

[c] Male in Vulg. οὐ τοῦτο: nimirum pro: οὐ. τοῦτο—. BUTTM.
[d] Sic h. l. omnes: sed scribendum utique hic et similibus locis προσοιστέον. BUTTM.
[e] Leg. puto πολίμοις vel πολεμικοῖς. BUTTM.
[f] Hoc scholium ipsa umbra rationis destitutum est, nisi sumas variam lectionem fuisse, τά τ' ἄλλα καὶ ἄγγελος. BUTTM.

ἤματί κ' εἰκοστῷ Σχερίην ἐρίβωλον ἵκοιτο,
Φαιήκων ἐς γαῖαν, οἳ ἀγχίθεοι γεγάασιν·
οἵ κέν μιν περὶ κῆρι, θεὸν ὥς, τιμήσουσι,
πέμψουσιν δ' ἐν νηῒ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
χαλκόν τε χρυσόν τε ἅλις, ἐσθῆτά τε δόντες,
πόλλ', ὅσ' ἂν οὐδέποτ' ἐκ Τροίης ἐξήρατ' Ὀδυσσεὺς,
εἴπερ ἀπήμων ἦλθε, λαχὼν ἀπὸ ληΐδος αἶσαν.
ὣς γάρ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·

34. κ'] γ' V. ib. ἤματι Ϝεικοστῷ. 35. ἀγχίθεοι] ἀγκύθεοι H. 36. περὶ] πέρι W. ib. Ϝώς. 38. Ϝάλις Ϝεσθῆτά τε. 39. οὐδέποτε sine ἐκ H. W. 41. Ϝοι. τε Ϝιδεῖν. 42. Ϝοῖκον. ἑϜήν.

ἔχει. Pal. Ὥσπερ παρὰ τὸ ἀμφαδὸν ἀμφάδιος καὶ ἀμφαδίως (Pal. ἀμφαδία), οὕτω καὶ παρὰ τὸ σχεδὸν σχέδιος λόγος, ὁ μὴ ἀναβολὴν ἔχων κατασκευῆς, ἀλλ' ἐκ τοῦ συνεχοῦς (Mediol. σύνεγγυς) λεγόμενος, καὶ σχεδία ναῦς. Pal. E. Q. Πολυδέσμου δὲ ἀντὶ πολυγόμφου. E. Q. Πολλοῖς ἐμπεπηγμένης γόμφοις. Pal. et MS. Barnes. Πολλοὺς σχοίνους ἐχούσης. B. 34. Ἤματί κ' εἰκοστῷ] Χωρὶς τοῦ κέ αἱ κοινότεραι. Harl. Σχερίην] Σχερία ἐκαλεῖτο ἡ νῆσος τῶν Φαιάκων, τὸ δὲ μετὰ ταῦτα ἐκλήθη Κερκύρα (Pal. Κέρκυρα per correct.). τὸ δὲ ἀρχαιότατον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη. Vulg. Pal. Ἡ Σχερία τὸ μὲν πρῶτον ἐκαλεῖτο Δρεπάνη διὰ τὸ ἐκεῖ φυλάττεσθαι τὴν δρεπάνην τὴν τμητικὴν τῶν τοῦ Κρόνου αἰδοίων. ἐκλήθη δὲ Σχερία, διὰ τὸ δεηθῆναι τὴν Δήμητραν τοῦ Ποσειδῶνος ὥστε στῆναι τὴν ῥοὴν τῶν ὕδατων τῶν μελλόντων προσχῶσαι αὐτὴν ὡς πολλῶν ἐπεισρευσάντων. σχεθέντων οὖν τῶν ὑδάτων, Σχερία ἐκλήθη. μετὰ δὲ ταῦτα μετωνομάσθη, Κέρκυρα καλουμένη. E. 35. Φαιήκων ἐς γαῖαν] Κέρκυραν τὴν Ἀσωπίδα [g] ἀγαγὼν αὐτόθι Ποσειδῶν καὶ μιγεὶς, ἴσχει παῖδα Φαίακα, ἀφ' οὗ οἱ Φαίακες. Pal. Q. Ἀγχίθεοι] Ἤτοι καθότι τρίτοι εἰσὶν ἀπὸ Ποσειδῶνος οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἢ ὅτι εὐδαίμονές εἰσιν ἢ καθὰ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται. Vulg. Διὰ τὴν εὐδαιμονίαν καὶ τὴν εὐπάθειαν. ἢ διὰ τὴν εὐγένειαν, ἀπὸ γὰρ Ποσειδῶνος τρίτοι εἰσὶν οἱ βασιλεῖς αὐτῶν, ἢ καθὸ οἱ θεοὶ συνδιατρίβουσιν αὐτοῖς καὶ εὐωχοῦνται διὰ τὴν φιλοξενίαν. E. 38. Ἐσθῆτά τε δόντες] Ψιλωτέον τὸ ἐσθῆτα. πᾶν γὰρ φωνῆεν τὸ σ ἔχον ἐπιφερόμενον μετὰ δασέος, ψιλοῦται· ἀσχάλλων, ἆσθμα, ἐσθλός, ὄσχος. B. Pal. 39. Τροίης ἐξήρατο] Διαιρετέον. τὸ γὰρ ἑξῆς. Τροίης ἀπὸ ληΐδος, ἀπὸ τῆς Τρωϊκῆς λείας. Vulg. Pal. Τροίης δισυλλάβως, ἵνα τὴν χώραν ἀκούσωμεν. Pal. Ἐξήρατ' Ὀδυσσεύς] Ὡς ἐξαίρετα ἔλαβεν, ἢ πλείονα τῶν ἄλλων. E. 40. Λαχών] Κληρωσάμενος. Pal. Vulg. Ἀπὸ ληΐδος] Ἡ ἀπό παρέλκει. διὸ τηρεῖ τὸν τόνον. Pal. Αἶσαν] Αἰτῶ ἐπὶ τῶν μὴ ἀντιστρεφομένων, αἰτοῦμαι δὲ ἐπὶ τῶν ἀντιστρεφομένων. B. 43. Ὣς ἔφατο] Μετηνέχθησαν οὐ δεόντως ἐντεῦθεν εἰς τὰ περὶ τῆς Ἀθηνᾶς ἐν ά λεγόμενα (α'. 96.) καὶ εἰς τὰ περὶ Ἑρμοῦ [h] ἡνίκα ἀπ' Ὀλύμπου εἰς τὴν Τροίαν κάτεισιν (Il. ω'. 339.). Q. Pal. Harl.

[g] Vid. Paus. 2. 5. et alios. BUTTM.
[h] Conspirant in mendo, περὶ ἐμοῦ, Pal. et Harl. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
ἀμβρόσια, χρύσεια· τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο.
εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει.
τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Πιερίην δ' ἐπιβὰς, ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε πόντῳ·
σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα, λάρῳ ὄρνιθι ἐοικὼς,

44. πέδιλα] πέδηλα V. 48. ὑπνώοντας] ὑπνώωντας V. 51. ϝεϝοικώς.

Διάκτορος] Ἐκ τοῦ διάκτωρ διάκτορος. καὶ μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν. ἢ παρὰ τὸ διάτορος ὁ μεγάλως φωνῶν, πλεονασμῷ τοῦ κ. E. 45. Τά μιν φέρον] Ὁ λόγος γὰρ ἐν χάρταις γραφόμενος φέρεται διά τε θαλάσσης καὶ ξηρᾶς καὶ πανταχοῦ. τοῦτο γὰρ αἰνίττεται τὸ καὶ ἐφ' ὑγρὴν καὶ ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν. B. 47. Εἵλετο δὲ ῥάβδον] Λόγου παραίνεσιν (Vulg. λ. ὀρθότητα) νοητέον τὴν τοῦ Ἑρμοῦ ῥάβδον, ὥστε ψυχὰς μὲν τεταραγμένας παύειν, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρειν. E. Vulg. Λόγος γὰρ ὢν τοὺς μὲν λυσσῶντας καταπραΰνει, τοὺς δὲ χαλίφρονας, μεριμνητὰς λόγων (λόγων om. Pal. et Q.; vid. mox) ἐργάζεται. E. Ὀρθοτάτου λόγου σημεῖον ἡ ῥάβδος. τοὺς μὲν νήφοντας κηλεῖ, τοὺς δὲ ἠκαιρημένους ὀρθοῖ, καὶ ψυχὰς παραγενομένας (sic uterq. cod. pro τεταραγμένας) παύει, ἐκλελυμένας δὲ διεγείρει. Pal. Q. Οὐδὲν δέ φασιν[i] ὄφελος ἐνθάδε ῥάβδου, ὥσπερ ἐν Ἰλιάδι (ω'. 445.) πρὸς τὸ κοιμίσαι τοὺς πυλωρούς. οὐ συνορῶσι δὲ ὅτι ἴδιά τινά ἐστι θεῶν φορήματα. ὡς εἴ τις μέμφοιτο ὅτι Ποσειδῶν εἰς Αἰθιοπίαν πορευόμενος, διατί τρίαιναν ἔχει. Pal. Q. Ἄλλως. Κατὰ τὰς κοινὰς ἐννοίας Ἀθηνᾷ μὲν ἔγχος, Ποσειδῶνι δὲ τρίαιναν, Ἑρμῇ δὲ ῥάβδον παρατίθησιν. λόγος γὰρ ὢν etc. (ut in E.) Pal. Q. Βραχὺ τὸ α τοῦ ῥάβδον. Pal. 50. Πιερίην] Ὄρος Μακεδονίας Μουσῶν ἱερόν. E. Q. Vulg. ἐπίερος γὰρ ὁ λόγος. E. Q. Ὄνομα ὄρους ἐν τῇ Θράκῃ. B. Πιερίης ἐπιβάς] Ἀναγκαῖ (f. ἀναγκάζει) τὸ ἔπος ὅτι ὄρος Ὄλυμπος θεῶν οἰκητήριον κατὰ τὸν ποιητήν[k]. Εἰς δὲ τὸ, ἐξ αἰθέρος, βραχὺ διασταλτέον. Δαιμονίως δὲ ἐπὶ μὲν τοῦ ἐδάφους, ἐπιβῆναι, ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης, ἐμπεσεῖν. Pal. Ἐξ αἰθέρος ἔμπεσε] Ἀθρόως, οἰκειοθελῶς, ὡς οἱ νήχοντες. E. 51. Σεύατ' ἔπειτα] Προσέθηκέ τις οὐ δεόντως τὸν στίχον[l]. καὶ μέντοι καὶ βραδύτερον πορεύεται μὴ χρώμενος τῷ ἰδίῳ τάχει, ἀλλ' ἐποχούμενος κύμασι καὶ μιμούμενος λάρον κατὰ τὸ ἔπος. Pal. Q. Λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς] Τὴν ὁρμὴν, οὐ τὸ σῶμα. λάρος δὲ ὄρνεον θαλάσσιον. Vulg. Κατὰ τὴν μορφὴν[m], ὡς καὶ Ἶρις Μολυβδαίνῃ ἰκέλη (Il. ω'. 80.). Pal. Διατί λάρῳ καὶ μὴ ἀετῷ ἐοικὼς ἢ ἄλλῳ τινὶ τοιούτῳ; διότι οὔτ' ἀετὸς οὔτ' ἄλλο τι χερσαῖον ὄρνεον δύναται πλέειν ὡς τῶν πτερῶν ἠραιωμένων ὄντων, ὁ δὲ λάρος θαλάσσιος καὶ πυκνότερος. καὶ οὐκ ἦν ὁμοιωθῆναι ἄλλῳ τινὶ θαλασσίῳ δι' εἶδος, ἀλλὰ διὰ τὸ λαμπρὸν καὶ λευκὸν τοῦ θεοῦ· τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ λόγος· ὡς τῷ

[i] Hic quoque in Mediol. scriptum φησίν: mendo e subsequente συνορῶσι manifesto. Cf. ad α'. 263. BUTTM.

[k] Rationem quære ad 55. BUTTM.

[l] Hæc ex Harl. quoque Porsonus protulit addiditque "videtur pertinere ad 54." BUTTM.

[m] Κατὰ τὴν μορφήν. Corrige: Κατὰ τὴν ὁρμὴν, οὐ κατὰ τὴν μ. BUTTM.

ὥστε κατὰ δεινοὺς κόλπους ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
ἰχθῦς ἀγρώσσων πυκινὰ πτερὰ δεύεται ἅλμῃ·
τῷ ἴκελος πολέεσσιν ὀχήσατο κύμασιν Ἑρμῆς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφίκετο τηλόθ' ἐοῦσαν,
ἔνθ' ἐκ πόντου βὰς ἰοειδέος ἤπειρόνδε
ἤϊεν· ὄφρα μέγα σπέος ἵκετο, τῷ ἔνι νύμφη
ναῖεν ἐϋπλόκαμος· τὴν δ' ἔνδοθι τέτμεν ἐοῦσαν.
πῦρ μὲν ἐπ' ἐσχαρόφιν μέγα καίετο, τηλόθι δ' ὀδμὴ
κέδρου τ' εὐκεάτοιο, θύου τ', ἀνὰ νῆσον ὀδώδει,
δαιομένων· ἡ δ' ἔνδον ἀοιδιάουσ' ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένη, χρυσείῃ κερκίδ' ὕφαινεν.

52. κατὰ δεινοὺς] κατ' ἀδεινοὺς V. pro v. l. 54. Ϝίκελος. 56. ϜιοϜειδέος. 59. καίετο] δαίετο V. ib. τηλόθι] τηλόσε (θ suprascr.) H. 62. χρύσείῃ] χρυσέῃ H.

ἡλίῳ ὁ κύκνος ἀνατίθεται. E. 52. 'Ατρυγέτοιο] *Η τὴν μὴ τρυγωμένην διὰ τὸ πικρὸν τοῦ ὕδατος, ἢ τὴν ἣν οὐ δύναταί τις τρυγῆσαι διὰ τὸ πολὺ τοῦ ὕδατος. B. 53. 'Ιχθὺς ἀγρώσσων] 'Η ἀμφιβολία τῆς διαστολῆς οὐδὲ τοὺς ἐξηγησαμένους ἔλαθεν. ἤτοι γὰρ ἀγρώσσων πυκινῶς, ἢ πυκνοτέρα[n] ἡ πύκνωσις τυγχάνει, τῆς φύσεως πρὸς τὴν χρείαν αὐτοῖς ταύτην σκέπην πορισαμένης, ὡς μὴ ῥᾳδίως πρὸς τὴν σάρκα διικνούμενον τὸ ὑγρὸν ποιμαίνει (scr. πημαίνειν). Pal. Q. Τὸ πυκινά δύναται καὶ τὸ πυκνῶς καὶ τὸ πυκνά. Pal. 54. Cf. not. ad 51. 55. 'Αλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον] Πρὸς τὰ περὶ τῆς πλάνης, ὅτι πόῤῥω που ἐν ἐκτετοπισμένοις τόποις ἀορίστοις. φησὶ γοῦν, τηλόθι που τὴν νῆσον εἶναι. καὶ πρὸς τὰ περὶ 'Ολύμπου σεσημείωται[o]. εἰ γὰρ μὴ ἀπὸ Μακεδονίας ὁ θεὸς ἐξορμᾷ, ἀλλ' ἄνωθεν ἐξ οὐρανοῦ, οὐκ ἂν πολλὴν ἐπῆλθεν, ἕως εἰς τὴν νῆσον παραγένηται (Pal. παραγίνεται), ἀλλ' εὐθὺς βουληθεὶς κατὰ κάθετον γενόμενος. Pal. Q. 56. *Ηπειρόνδε] Τὸ ἤπειρον ἄμεινον τοῖς ἄνω συνάπτειν· ἐκβὰς ἐπὶ τὴν ἤπειρον ἐκ τῆς θαλάσσης. Pal. Q. ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὸ ξηρόν. καὶ ἐπὶ τῆς 'Ιθάκης, 'Ηπείρῳ ἐπέκελσεν (ν'. 114.). Pal. 57. *Ωι (sic pro τῷ ἔνι)] 'Εν ᾧ. Vulg. 58. Τέτμεν] Κατέλαβεν. ἐκ μεταφορᾶς τῶν τὴν ὁδὸν τεμνόντων καὶ καταλαβόντων τὸ διωκόμενον. τὸ δὲ τέτμεν, τέτομεν, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ο, ὡς τὸ ἴδομεν ἴδμεν. E. Τέτμεν ἀντὶ τοῦ μετὰ σπουδῆς καὶ συντομίας κατέλαβεν. B. 59. Τηλόσε (sic, non τηλόθι)] Πόῤῥω. Vulg. 60. Εὐκεάτοιο] *Η εὐπίπτου[p], ἢ εὐκαύστου. B. Εὐσχίστου εἶδος δένδρου, ἢ εὐκαύστου. E. Εὐκατακλάστου. Q. Εὐκατασκευάστου, εὐκλάστου, εὐσχίστου. Vulg. 61. Γράφεται καὶ οὕτως, Δαιομένων νύμφη δὲ ἐϋπλοκαμοῦσα Καλυψώ. Pal. Harl. Q. 62. 'Ιστὸν ἐποιχομένη] Διότι μέγα ἦν,

[n] Similitudo verborum hic quoque lacunam protulit, sic fere supplendam: ἢ, πυκινὰ πτερά. τῶν γὰρ πτερῶν ἐν τοῖς θαλασσίοις πυκνοτέρα ἡ πύκνωσις κ. τ. λ. BUTTM.

[o] Hoc verbum in Q. omissum et ejus loco, in Mediol. certe, ad sequentia novum lemma *Ενθ' ἐκ πόντου βὰς positum est. BUTTM.

[p] Fort. εὐτρίπτου. BUTTM.

ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,
κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.
ἔνθα δέ τ' ὄρνιθες τανυσίπτεροι εὐνάζοντο,
σκῶπές τ', ἴρηκές τε, τανύγλωσσοί τε κορῶναι
εἰνάλιαι, τῇσίν τε θαλάσσια ἔργα μέμηλεν.
ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο
ἡμερὶς ἡβώωσα, τεθήλει δὲ σταφυλῇσι·
κρῆναι δ' ἑξείης πίσυρες ῥέον ὕδατι λευκῷ,
πλησίαι ἀλλήλων τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλη.
ἀμφὶ δὲ λειμῶνες μαλακοὶ ἴου, ἠδὲ σελίνου,

63. τηλεθόωσα] τηλεθάουσα sed ex emend. H. 67. Fέργα. 68. ἡ δ'] ἠδ' W. 72. Fίου.

ἐπορεύετο κάμνουσα αὐτό. E. 64. Κλήθρη] Εὔρηται ὁ αἴγειρος, καὶ ὁ πρῖνος. τὸ δὲ κυπάρισσος μόνον θηλυκῶς. Pal. Q. 65. Τανυσίπτεροι] Οἱ ἐν τῇ πτήσει τείνοντες τὰ πτερά. σκῶπες δὲ ὄρνεα νυκτονόμα κακόφωνα. Pal. B. Q. Vulg. σκαιόπες οὖν τινές. Vulg. 66. Τανύγλωσσοι δὲ μεγαλόγλωσσοι. τὰς αἰθυίας (Q. αἰθάλας) δέ φησι [q]. Pal. B. Q. 67. Θαλάσσια ἔργα] Αἱ ἐν τῇ θαλάσσῃ διατριβαί. Pal. Vulg. Μέμηλεν] Γρ. μεμήλει. Harl. 68. Ἡ δ' [r] αὐτοῦ τετάνυστο] Τὴν ἄμπελον περιπετᾶσθαι τὸ σπήλαιόν φησι, ὥσπερ στέφανόν τινα. εὐμορφοτέρα δὲ γίνεται ἄμπελος βότρυσιν ἀνθοῦσα, ὃ δηλοῖ διὰ τὸ ἡβώωσα. Pal. Q. 69. Ἡμερὶς ἡβώωσα] Τὴν ἄμπελον εἶπεν· ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα τὸ ὄνομα· πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς ἀγρίας. Pal. E. Q. Τὸ ἡβώωσα ἀντὶ τοῦ ἀκμάζουσα. E. Q. 71. Πλησίαι ἀλλήλων] Ὅρα τὴν τάξιν. οὐ γὰρ τῷ περὶ τῶν δένδρων λόγῳ καὶ τοὺς λειμῶνας ὑπέθηκεν· ἀλλ' εἰπὼν περὶ τοῦ ὕδατος, τοὺς ὑπ' αὐτοῦ ἀνθοῦντας λειμῶνας δείκνυσιν. Q. Ἄλλυδις ἄλλη] Ἄλλη ἀλλαχοῦ. τὸ ἄλλη ἐπίῤῥημά [s] ἐστιν, ὅθεν ἄνευ τοῦ ι γραπτέον. Vulg. Ἄλλυδις ἀντὶ τοῦ ἀλλαχοῦ. τὸ δὲ ἄλλη εὐθεῖα, ὅθεν οὐδὲ τὸ ἰῶτα προσγραπτέον. Pal. 72. Λειμῶνες μαλακοί] Κακῶς τινες περιέσπασαν, ἵν' ᾖ μαλακοὶ, ἁπαλοί. ἀλλαχοῦ γὰρ λέγει, Ὑδρηλοὶ μαλακοί (ί. 133.). Vulg. Τινὲς μαλακοῦ [t] γράφουσιν. Harl. Ἴου ἠδὲ σελίνου] Τὸ σέλινόν τινες ἐτυμολογοῦσιν ὅτι σευόμενον ἐξ ἕλους. ἔστιν ὅτε καὶ τὸν Ὅμηρον ἐτυμολογοῦντα προσθεῖναι Ἑλεόθρεπτόν τε σέλινον. δυνάμει γὰρ τὸ τρέφεσθαι σημαίνει τὸ σεύεσθαι. διώκεται γὰρ ἀπὸ τῆς αὔξης τὰ τρεφόμενα. λύειν γὰρ τὴν στραγγουρίαν τῶν ἵππων τὴν ἐκ τάσεως πολλῆς ἢ ἀργίας γινομένην τὸ σέλινον. ὅθεν καὶ τὸν Ὅμηρον τεχνικῶς φῆναι ἐπὶ

[q] Vid. schol. α'. 441. BUTTM.

[r] Sic lemma Cod. Pal. pro ἠδ'. Nam e Q. lemma tantum affertur αὐτοῦ τετάνυστο. BUTTM.

[s] Recte Barnes. e MSS. suis pro ἐπίῤῥημα reposuit εὐθεῖα (v. mox Pal.) laudans simul schol. ad 369. ubi est ἄλλη ἐπίῤῥημά ἐστι καὶ μετὰ τοῦ ἰῶτα γραπτέον. BUTTM.

[t] Scr. μαλακοῦ, ἁπαλοῦ, quorum verborum posterius interpretamentum est, et quidem violæ tantum aptum, non prato. Sed mirum, hanc varietatem, μαλακοῦ pro μαλακοὶ, solo accentu indicari, τινὲς περιέσπασαν: ut dixeris derivatum hoc ex antiquioris grammatici libro, cui ante oculos fuisset prisca scriptura ΜΑΛΑΚΟΙΟ h. e. μαλακοῦ ἴου, vel μαλακοὶ ἴου. BUTTM.

θήλεον· ἔνθα κ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν
θηήσαιτο ἰδὼν, καὶ τερφθείη φρεσὶν ᾗσιν.
ἔνθα στὰς θηεῖτο διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
αὐτίκ' ἄρ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλυθεν· οὐδέ μιν ἄντην
ἠγνοίησεν ἰδοῦσα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες θεοὶ ἀλλήλοισι πέλονται
ἀθάνατοι, οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει.
οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα ἔνδον ἔτετμεν,
ἀλλ' ὅγ' ἐπ' ἀκτῆς κλαῖε καθήμενος· ἔνθα πάρος περ,

73. κ'] δ' fortasse ex emend. H. 74. Fιδών. Fῇσιν. 75. διάκτορος] κρατὺς V. 76. FεFῷ. 78. Fιδοῦσα. δῖFα.

τῶν Ἀχιλλέως ἵππων, Λωτὸν ἐρεπτόμενοι ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον Ἕστασαν (Il. β'. 776.). E. 74. Θηήσαιτο] Ἀντὶ τοῦ θαυμάσειεν. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἡμῖν συνήθως, ἔνθα στὰς θηεῖτο. Pal. et ex altera paginæ parte seorsim adscriptum huic ipsi versui: πρόσκειται γὰρ τῷ θυμῷ. 79. Οὐ γάρ τ' ἀγνῶτες] Οὐ γὰρ τῷ προεωρακέναι, ἀλλὰ κατά τινα θεῖαν δύναμιν ἐγνώρισεν ἰδοῦσα ἡ Καλυψὼ τὸν Ἑρμῆν. ψεύδεται οὖν Ὀδυσσεὺς ὅτε λέγει, Ταῦτα δ' ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο· Ἡ δ' ἔφη Ἑρμείαο διάκτορος (sic uterque codex) αὐτὴ ἀκοῦσαι (μ'. 389.). οὐδέπω γὰρ αὐτὸν ἑωράκει. Τὸ δ', Οὐδ' εἴ τις ἀπόπροθι δώματα ναίει, πρὸς τὰ περὶ τῶν θεῶν οἰκητήρια συμβάλλεται. ὡς γὰρ ἐπὶ ὑποκειμένων τόπων τὰ τῶν διαστημάτων λαμβάνει. Pal. Q. 80. Οὐδ' εἴ τις] Ἀρίσταρχος, οὐδὲ ἥτις. Pal. Harl. Ἀρίσταρχος, ναίει, ὁριστικῶς[u]. Pal. Harl. 81. Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆα] Ἐτεὸν[x] ἐπίτασις τῆς Ὀδυσσέως ἐγκρατείας, εἴγε τὰ οὕτως ἐπαγωγὰ περιορᾷ. ἔοικε δὲ[y] καὶ (Pal. om. καὶ) ὁ ποιητὴς ἐφ' ἑαυτῷ ἐπιφθέγξασθαι, ὡς τὸ τοιοῦτον ἀναπλάσας χωρίον τῷ λόγῳ ὥστε κρατεῖν καὶ θεῶν ὄψεως. Δύο δὲ πρόποι ἐμφάσεως, ὁ μὲν διὰ τῆς καθ' ἕκαστον ἐπεξεργασίας, ὁ δὲ διὰ τοῦ συμπεράσματος. Pal. Q. Ἄλλως. Τὸ μὲν εἰς τὸ περιπαθὲς, οἷος Ὀδυσσεὺς ἐν τῇ νήσῳ ἀπειλημμένος (Pal. -ως) καὶ διημερεύων ἐπὶ τῇ ἀκτησίῳ[z]. περὶ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς χάριν· οὐ γὰρ ἔδει περὶ τοῦ παρόντος τοῦ ἀνδρὸς ἀπερικαλύπτως θεοὺς ἀλλήλοις διαλέγεσθαι. Pal. Q. 82. Ἔνθα πάρος περ[a]] Τὸ, ἔνθα πάρος περ, μεταξὺ ἀναπεφώνηται. καὶ ἐστὶ πλήρης ὁ λόγος μέχρι τοῦ θυμὸν ἐρέχθων. ὡς μάτην προσκεῖσθαι τὸν μετ' αὐτὸν ἑξῆς, πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερδέσκετο (sic Q.: cf. PORS. ad 84: sed Pal. δερκέσκετο)

[u] Erant igitur qui legerent ναίοι. PORS.

[x] Prima hæc vox deest in Pal. ubi ejus loco: ἄλλως: nimirum subjunctum scholio ad 82. BUTTM.

[y] Inde a verbis ἔοικε δὲ hoc scholium spectat potius ad vers. 75. BUTTM.

[z] Ego in Pal. lego ἀκτησία. Videtur autem legendum: —ἀκτῇ. Σιωπᾷ δὲ τοῦ εὐπρεποῦς χάριν. Tacitus enim Mercurius antrum intrat neque Ulyssem statim requirit. Cf. schol. 96. BUTTM.

[a] In Pal. lemma habet πάρος γε, sed scholium περ. Porsonus: "Ἔνθα πάρος γε "scholiis præfigitur." BUTTM.

δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἐν θρόνῳ ἱδρύσασα φαεινῷ, σιγαλόεντι·
Τίπτε μοι, Ἑρμεία χρυσόῤῥαπι, εἰλήλουθας,
αἰδοῖός τε φίλος τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστίν.
ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ παρέθηκε τράπεζαν,
ἀμβροσίης πλήσασα· κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε διάκτορος Ἀργειφόντης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δείπνησε, καὶ ἤραρε θυμὸν ἐδωδῇ,

84. δερκέσκετο] δερδέσκετο H. 85. δῖϝα. 87. τίπτε μοι] τίπτε δέ μοι, sed punctis notatur δέ H. 89. ἄνωγεν] ἀνώγει sic, sc. ἄνώγεν H. 91. omittit H. Alienâ manu adscriptum habet V. Uncinis includit W.

δάκρυα λείβων. Q. Pal. 83. Διὰ τοῦ ε στεναχῆσιν αἱ Ἀριστοφάνους. Pal. Harl. Στοναχῇσι] Στεναγμοῖς. Vulg. Ἐρέχθων] Μίμημα φωνῆς ἐπὶ στεναγμοῦ ἐξερχομένης· διασχίζων, κατατέμνων· ὅθεν καὶ ἐριεικτὰ (scr. ἐρεικτὰ) ὄσπρια. ἢ ἐν αὑτῷ λυπούμενος καὶ στένων. B. E. Τὸ δὲ ἐρέχθων, κατατέμνων, διασχίζων· ὅθεν καὶ ἐρικτὰ ὄσπρια. ἐρέχθων, ὡς κατέσθων. δῆλον δὲ ἐκ τοῦ, Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι (Il. ψ'. 317.) Pal. et alio chartæ loco idem codex: στένων, λυπούμενος βαρέως, δαμάζων τὴν ψυχήν. Καταπίνων ἐν ἑαυτῷ, στένων, λυπούμενος βαρέως. Vulg. Q. 84. Ὁ στίχος οὗτος περιττός· ὁ γὰρ προκείμενος ἀρκεῖ. Pal. Harl. vid. schol. 82. 85. Ἑρμείαν δ' ἐρέεινε Καλυψώ] Ναὶ μὴν καὶ ἡ Καλυψὼ τὴν πειθὼ τῶν ποικίλων παρ' Ὀδυσσέως λόγων Ἑρμῆν προσηγόρευσε. μόλις μὲν, ἀλλ' ὅμως καταθέλγεται αὐτοῦ (f. αὐτὸς sc. Ὀδυσσεύς) τὸν ἔρωτα τῆς νύμφης, ἵν' εἰς Ἰθάκην πεμφθείη. διὰ τοῦτο ὄρνιθι προσωμοιωμένος ὁ Ἑρμῆς ἐλήλυθεν ἀπὸ Ὀλύμπου, πτερόεντα γὰρ τὰ ἔπη κατὰ τὸν Ὅμηρον, καὶ τάχιον οὐδὲν λόγου παρὰ τοῖς ἀνθρώποις. E. 88. Θαμίζεις] Ἀντὶ τοῦ, ἐθάμιζες, παρεγένου οὐδ' ὅλως. οὐ λέγει ὅτι, παραγίνῃ μὲν, οὐ θαμὰ δὲ, ἀλλ' ὅτι οὐδ' ὅλως παραγίνῃ. ὡς ἐπὶ τοῦ, Ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός τε θάμιζεν Ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς (θ'. 451.). Pal. B. Q. 90. Εἰ δύναμαι] Τοῦτο πρωθύστερον. ὤφειλε γὰρ πρῶτον εἰπεῖν τὸ, εἰ τετελεσμένον ἐστίν, εἶτα, εἰ δύναμαι τελέσαι. E. Εἰ τετελεσμένον ἐστί] Εἰ φύσιν ἔχει τοῦ δύνασθαι τελειωθῆναι, ἢ δυνατόν ἐστι γενέσθαι. Vulg. 93. Κέρασσε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν] Ἀντὶ τοῦ ἔχεεν. οὐ γὰρ κιρνᾶται τὸ νέκταρ. B. E. Q. Εἰ μηδὲν ἄλλο πίνουσιν οἱ θεοὶ ἢ νέκταρ, πῶς ἡ Καλυψὼ αὐτὸ κιρνᾷ ὕδατι; ἔστιν οὖν (Pal. ins. ψιλῶς) ἀντὶ τοῦ ἐνέχεεν (hucusque Pal.) ἀπὸ τῆς ἀρχαίας συνηθείας. εἰς κέρας γὰρ ἐγχέοντες ἔπινον. ἢ ὅτι τὸ κέρασε κατὰ τὸν Ἀριστοτέλην ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, οὐ

καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπεν·
Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεὰ, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· κέλεαι γάρ.
Ζεὺς ἐμὲ ἠνώγει δεῦρ' ἐλθέμεν οὐκ ἐθέλοντα·
τίς δ' ἂν ἑκὼν τοσσόνδε διαδράμοι ἁλμυρὸν ὕδωρ
ἄσπετον; οὐδέ τις ἄγχι βροτῶν πόλις, οἵτε θεοῖσιν
ἱερά τε ῥέζουσι, καὶ ἐξαίτους ἑκατόμβας.
ἀλλὰ μάλ' οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔθ' ἁλιῶσαι.
φησί τοι ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτατον ἄλλων

96. δὴ Ϝεπέεσσιν. προσέϜειπεν. 99. ἐμὲ ἠνώγει] μ' ἠνώγει a m. pr. sed ἐμέ γ' ἠνώγει a manu certe antiquâ H. PORS. ἐμέ γ' ἠνώγει V. 100. τίς δὲ Ϝεκών. 102. ἐξαίτους et ῥε supra αι a m. antiquâ, ita ut accentus nunc videatur in ῥέ cadere H. PORS. 104. παρὲξ ἐλθεῖν] παρεξελθεῖν W.

μόνον δηλοῖ τὸ μίξαι ἄλλῳ ὑγρῷ, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐγχέαι ψιλῶς. B. E. Q. 96. Καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν] Δαιμονίως οὐκ εὐθὺς ἀποκρίνεται τῆς παρουσίας τὴν αἰτίαν, ἀλλ' ὡς ἀναγκαζόμενος ὑπ' ἐκείνης ἧκεν ἐπὶ τὴν ἀπόκρισιν. οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, κέλεαι γὰρ, οὐχ ὡς ἡδέως λέγων, ἀλλὰ διὰ τὴν ἐρώτησιν. Pal. Q. 97. 98.[b] Εὐτελεῖς κατὰ τὴν σύνθεσιν καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν οἱ στίχοι. Pal. Harl. 99. Οὐκ ἐθέλοντα] Ἐκ τούτου ἐμφαίνεται ἀκουσίως ἀφῖχθαι. Vulg. 100. Τίς δ' ἂν ἑκών] Πρόσκειται καὶ τῆς ἀκουσίου παρουσίας ἡ αἰτία τὸ μῆκος τῆς ὁδοῦ. Pal. Q. Ἁλμυρὸν ὕδωρ] Σαφῶς ἐδήλωσεν (Pal. δεδήλωκεν) Ὅμηρος ὅτι ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης ἡ τῆς Καλυψοῦς νῆσος τυγχάνει. Pal. B. E. Q. 101. Ἄσπετον] Τοῦτο δύναται κομματικῶς ἀναπεφωνῆσθαι καθ' εὐθεῖαν ὡς, ἐκενῆϊος. οὐδὲ τὰ εἴδη[c]. εἰ δὲ συνάπτοιτο τοῖς ἄνω, αἰτιατική ἐστιν. Pal. Q. 102. Ἑκατόμβας] Λείπει ἔξωθεν, ἵνα μεταλήψηταί τις βρώσεως τοσοῦτον τόπον ἐρχόμενος. B. 103. Ἀλλὰ μάλ' οὔπως] Τῷ μὲν δοκεῖν ὑπὲρ ἑαυτοῦ ἀπολογεῖσθαι, ὅτι ἀναγκαῖον ἦν ἐπακοῦσαι Διὶ, ἔργῳ δὲ κἀκείνῃ (scr. -ην) παρασκευάζει δέξασθαι τὰ πράγματα. οὐ γὰρ δυνατὸν παρακούειν Διός. Q. Pal. 104. Οὔτε παρεξελθεῖν οὔτ' ἁλιῶσαι[d]] Οὔτε μάταιον ἡγήσασθαι, οὔτε παρεξελθεῖν καὶ ἀπειθῆσαι. Vulg. Q. Ἁλιῶσαι, ματαιῶσαι. Pal. Ἐκ πλήρους ὁ τέ, οὔτε ἁλιῶσαι: ἁλιῶσαι: ἢ ὑποστικτέον εἰς τὸ ἁλιῶσαι λείποντος τοῦ ἐρῶ· ἢ στικτέον, ἵν' ᾖ ἀπόδοσις τῶν ἀνωτέρων. Pal. 105—111.[e] Περιττοὶ οἱ στίχοι καὶ πρὸς

[b] Porsonus ob incertum hujus scholii positum conjiciebat pertinere illud ad 94, 95. In Pal. scriptum est interiori margine incipiens ob augustiam a v. 96. et desinens proxime ante 98. BUTTM.

[c] Sic in utroque cod. Scr. ὡς ἐκεῖ· Νήπιος, οὐδὲ τὰ ᾔδη ex Il. β'. 38. BUTTM.

[d] Sic ed. ant. scholiorum: nam in Q. hæc duo verba lemmati non sunt addita. Pors. e schol. Harl. citat οὐδ' ἁλιῶσαι. BUTTM.

[e] Hos numeros Majus posuit. In Palat. scholium hoc in angulo infimo paginæ, quæ desinit in v. 110., et satis procul a textu scriptum est. Porsonus ex Harl. enotavit hoc tantum: " 110, 111. περιττοὶ οἱ στίχοι." Sed quicquid est, hoc ex ipso scholio manifestum, verba περιττοὶ οἱ στίχοι recte referri ad septem hos omnes versus. BUTTM.

τῶν ἀνδρῶν, οἳ ἄστυ πέρι Πριάμοιο μάχοντο
εἰνάετες, δεκάτῳ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν
οἴκαδ᾽· ἀτὰρ ἐν νόστῳ Ἀθηναίην ἀλίτοντο,
ἥ σφιν ἐπῶρσ᾽ ἄνεμόν τε κακὸν, καὶ κύματα μακρά.
ἔνθ᾽ ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ᾽ ἄρα δεῦρ᾽ ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν νῦν σ᾽ ἠνώγει ἀποπεμπέμεν ὅ, ττι τάχιστα·
οὐ γάρ οἱ τῇδ᾽ αἶσα φίλων ἄπο νόσφιν ὀλέσθαι,
ἀλλ᾽ ἔτι οἱ μοῖρ᾽ ἐστὶ φίλους τ᾽ ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

106. ϝάστυ. 107. εἰνάϝετες. 108. ἀτὰρ] αὐτὰρ H. Mox ἐς Ἀθηναίην V. ib. ϝοίκαδε. 109. τε] γε ex rasurâ H. 110. ἀπέφθιθον] ἀπέφθιθεν H. V. 110, 111. uncinis includit W. 111. κῦμα] κῦμα̈τα̈ sic H. Hoc saltem exemplum volui dare literarum punctis damnatarum. PORS. 113. ἄπο νόσφιν] ἀπονόσφιν W. ib. ϝοι. 114. ϝοι. τε ϝιδεῖν. 115. ϝοῖκον. ἐϝήν. 116. δῖϝα. 117. ϝέπεα.

τὴν ἱστορίαν μαχόμενοι. οὐ γὰρ καθ᾽ ὃν καιρὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ ἄνεμος ἐκινήθη καὶ οἱ ἄλλοι ἀπώλοντο, Ὀδυσσεὺς τῇ νήσῳ προσηνέχθη. οἱ δὲ τελευταῖοι δύο ἐκ τῶν μετὰ ταῦτά (133, 134.) εἰσι μετηνεγμένοι. Q. Pal. 105. Ἄνδρα] Ἄνδρα τινὰ ἐξ ἐκείνων τῶν ἀνδρῶν οἳ ἐν Ἰλίῳ ἐμάχοντο. Q. Ὀϊζυρώτατον] Φησί τοι (Mediol. τὸν) ἄνδρα παρεῖναι ὀϊζυρώτερον[f]. ἐξ ἀμφοῖν πρὸς πειθῶ (Mediol. πρὸς πειστικὸν) παρασκευάζει, ἔκ τε τοῦ ἀποσεμνύνειν τὸν Διὸς φόβον, καὶ ἐκ τοῦ καθυβρίζειν τὴν περὶ τὸν οὕτως ταπεινὸν σπουδήν. διὸ οὐχ ἥρωα ἀλλ᾽ ἄνδρα ὀϊζυρώτερον (Pal. οὐχ ἥρωα, οὐκ ἀριστέα, ἀλλὰ ὀϊζυρότατον) αὐτὸν καλεῖ. Q. Pal. 106. Ἀναστρεπτέον, περὶ ἄστυ, ὡς, Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα (Il. ι΄. 530.). Pal. 110. Ἀπέφθιεν (sic ed. ant.: h. e. ἀπέφθιθεν)] Ἐφθάρησαν. Vulg. Ἀπέφθιθεν[g]] Ὡς κόσμηθεν. Pal. Q. Harl. Δαιμονίως τὰ τοῦ ἔρωτος· οὐ γὰρ ἐσιώπησεν ὅτι τοῦτον τὸν μάταιον ἄκοντα φασὶν ἀγαπᾷς (Mediol. ἀγαπᾷν[h].) ἀλλ᾽ ἁπλῶς τέθεικε τὴν παρουσίαν αὐτοῦ. Pal. Q. 110, 111. Vid. not. ad 105. 112. Ἠνώγει] Ἠνώγειν ἀντὶ τοῦ ἠνώγεεν, ὡς τὸ, ἤσκειν εἴρια καλά (Il. γ΄. 388.). Pal. Harl. 113. Τῇδε] Ἐν ταύτῃ τῇ νήσῳ. Pal. Harl. 114. Ἀλλ᾽ ἔτι οἱ μοῖρ᾽ ἔστι] Καὶ τοῦτο πειστικὸν, ἵνα καὶ αὐτὴ εἴξῃ τῇ εἱμαρμένῃ. Ὑπερφυῶς δὲ ἐξεῖλε τοῦ λόγου τὴν Πηνελόπην, οὐ βουλόμενος ζητεῖν (f. λυπεῖν) τὴν ἀγαπῶσαν ἐκ τῆς ζηλοτυπίας. Q. 116. Ῥί-

[f] Sic duplici lemmate Mediol. In Pal. lemma est Φησὶ—ὀϊζυρότερον. Apparet Maium hæc verba ipsi scholio tribuisse et lemma ὀϊζυρώτατον superinduxisse ipsum. Porsonus: " ὀϊζυρότερον semel schol. semel ὀϊζυρότατον" : nimirum illud in lemmate, hoc in fine scholii: nam plane sic et bis quidem per ο in Pal. BUTTM.

[g] Vid. ad η΄. 251. BUTTM.

[h] Scr. τὰ τοῦ ἔρωτος ἐσιώπησεν. οὐ γὰρ ὅτι——φησὶν ἀγαπᾷς. BUTTM.

Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες ἔξοχον ἄλλων,
οἵτε θεαῖς ἀγάασθε παρ' ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι
ἀμφαδίην, ἥν τίς τε φίλον ποιήσετ' ἀκοίτην.
ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς,

120. ἀκοίτην] ἀκοίτιν V. 121. ὧς μὲν ὅτ'] ὡς μέν τ' a m. pr. et sic bis in schol. sed bis alter schol. ὅτε H. PORS. ib. Ὠρίων' ἕλετο] Ὠρίωνα ἕλε H.

γησεν] Ῥιγῶ ῥιγώσω ἐπὶ κρύους, ῥιγῶ ῥιγήσω ἐπὶ φόβου. E. 118. Σχέτλιοι ἐστὲ θεοί] Παρεκτικοὶ κακῶν ἅτινα οὐ δύναταί τις σχέσθαι καὶ τλῆναι. B. Μὴ κρατοῦντες ἑαυτοὺς τῆς ὁρμῆς τοῦ θυμοῦ. ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ. ἢ οἱ σχετλιάζειν ἡμᾶς ποιοῦντες. E. Ἄλλως. Ἐπιλαμβάνονταί τινες τῆς Καλυψοῦς διαῤῥήδην ἀναισχυντούσης. ἀναισχύντου γὰρ χαλεπαίνειν μὴ ἐωμένην ἀνδράσιν εὐνάζεσθαι, καὶ ἐπὶ τούτῳ αὐτῷ σχετλιάζειν. φαίνεται δὲ ὅτι οὐ διὰ τὸ κωλύεσθαι εὐνάζεσθαι σχετλιάζει, ἀλλὰ διὰ τὸ εὐλαβεῖσθαι μὴ ζήλῳ τῷ πρὸς αὐτὴν ἀποκτείνωσι τὸν Ὀδυσσέα. δηλοῖ δὲ τὰ παραδείγματα τὴν γνώμην αὐτῆς. ὑπομιμνήσκει δὲ ὅτι, ἐγὼ διὰ φιλανθρωπίαν σαώσασα κατεῖχον, εἰ καὶ ὁ Ζεὺς νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ βαλὼν ἐκέασεν ἐν μέσῳ πόντῳ. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ φράσαι, Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, τὸ πρόθυμον αὐτῆς εἰς τὸ σώζεσθαι τὸν Ὀδυσσέα, καὶ οὐδαμῶς διὰ τὸ ἐρωτικὸν πάθος σχετλιάζειν. οὐδὲ γὰρ οὐδὲ δακρύουσαν πεποίηκε. σχέτλιοι γοῦν ὅτι γάμων φθονοῦσιν θεαῖς φανερῶν οὐ κρυφίων, καὶ ζηλήμονες ὅτι ἀναιροῦσι τοὺς εἰς γάμους προκριθέντας. καὶ σχετλιασμοῦ ἄξιον ὅτι πείσεται καὶ Ὀδυσσεὺς τὰ ὅμοια. καὶ τούτου πίστις τοῦ μὴ διὰ πάθος αἰσχρὸν σχετλιάζειν, τὸ ἑτοίμως ἔχειν ἀποπέμπειν, καὶ ὑποτίθεσθαι τότε τὰ σωτήρια, καὶ ὅτι δι' ἔλεον κατεῖχεν ἐκ τοῦ ναυαγὸν λαβοῦσα τρέφειν καὶ φιλεῖν, καὶ ὅτι εἰ καὶ ἀπολέσθαι αὐτὸν κεκρίκασιν, ἐῤῥέτω. E. Οὐ πάθους ἐρωτικοῦ κατηγοροῦσιν οἱ λόγοι τῆς Καλυψοῦς. οὐ γὰρ ἀσχάλλει τῷ ἔρωτι. δέδιε δὲ μὴ κατακληθεὶς ἀνὴρ αὐτῆς Ὀδυσσεὺς ἀναιρεθείη παρὰ τῶν θεῶν. ἄμφω γὰρ οἶδε, καὶ τὸν Δία κεραυνοβλήσαντα τὴν ναῦν Ὀδυσσέως, καὶ τοὺς θεοὺς ζηλήμονας ὄντας τοῖς ἀνδράσι τῶν θεαινῶν, καὶ θάνατον αὐτοῖς ἀντὶ γάμων ἀλλασσομένους. τοῦτο δὲ δείκνυται διά τε τοῦ μὴ δακρῦσαι τὴν θεὸν ἀλλὰ καὶ προθυμότερον ἀποστεῖλαι τὸν ἄνδρα, διά τε τοῦ λέγειν, Ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο καὶ ἐξαπατῆσαι, Ἐῤῥέτω (137.), ὡς τοῦ Διὸς ἐθέλοντος αὐτὸν κακῶσαι κατὰ θάλασσαν, καὶ διὰ τοῦ, Αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι. Pal. Q. Σχέτλιοι ἐστὲ θεοὶ ζηλήμονες] Βραχὺ διασταλτέον ἐπὶ τὸ θεοί· ἐμφατικώτερον γὰρ οὕτως. Ἀμφίβολον δὲ τὸ ζηλήμονες, πότερον ὀρθῆς ἐστιν ἢ κλητικῆς. Ἴσως δ' ἄν τις καὶ μετὰ τὸ ἐστέ βραχὺ διαστέλλοι, συνάπτων οὕτως, θεοὶ ζηλήμονες, ὡς οὐ δεῖ θεοὺς ὄντας ζηλοτυπεῖν. Pal. Q. Ζηλήμονες] Ζηλότυποι· ἢ δηλημονες, βλαπτικοί. Vulg. Ζηλήμονες] Γράφεται, δηλήμονες. E. Ἄλλο ζηλωτής καὶ ἄλλο ζηλήμων. τὸ μὲν γὰρ ζηλωτής ἐπὶ καλοῦ, τὸ δὲ ζηλήμων ἐπὶ κακοῦ. E. 120. Ἀμφαδίην] Τὸ ἀμφαδίην ἑκατέροις δύναται προδίδοσθαι. Pal. 120. Ἥν τις] Γράφεται, ἥτις, ἤτοι ὁποία. Q. 121. Οἰνεὺς[1] τῆς Βοιωτίας ἦν βασιλεύς. οἱ οὖν θεοὶ βουληθέντες

[1] Plane assentior Creuzero (Melet. I. p. 51.) pro Οἰνεὺς legendum esse Ὑριεύς. Vide eandem quam hic legimus historiam narrantes schol. Il. σ'. 486. Palæphat. 5. Ovid. Fast. 5, 531. Quanquam affini Œneo nomine *Œnopionem* patem Orionis dicunt Servius ad Æn. 10, 763. et schol. Stat. 3, 27. Sed hæc manifesta est confusio ut patebit Servii scholium ipsum perlegenti, in quo verus etiam Œnopion, Orionis inimicus inducitur. BUTTM.

τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
ἕως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνὴ

122. Fοι. 123. ἕως μιν ἐν] ἕως μιν ἐ, sed εἵως et ἐν ex emend. H.

ἰδεῖν εἰ φιλόξενοι οἱ ἄνθρωποι, ἦλθον πρὸς αὐτὸν ὡς ξενισθησόμενοι ἐπ' αὐτοῦ. ὁ δὲ ἐδέξατο καὶ ἔθυσε βοῦν καὶ ἐξένισεν αὐτούς. ξενισθέντες οὖν καὶ ἐρχόμενοι οἱ θεοὶ εἶδον τὴν βύρσαν τοῦ σφαγέντος βοὸς κειμένην[k] κάτω, καὶ οὐρήσαντες εἰς αὐτὴν, ἐξ αὐτοῦ τοῦ οὔρου καὶ τῆς βύρσης ἐποίησαν τὸν Ὠρίωνα. οὗτος γενόμενος ἐράσθη τῆς Ἀρτέμιδος. αὕτη δὲ σκορπίον ἀφῆκε κατ' αὐτοῦ, καὶ[l] κρουσθεὶς οὕτως ἐν τῷ σφυρῷ, τέθνηκεν. οἱ οὖν θεοὶ ἐλεήσαντες αὐτὸν δι' ἄστρων ὑπεζωγράφησαν[m] αὐτὸν ἐν τῷ οὐρανῷ μετὰ σκορπίου. Pal. Q. Ἐὰν μετὰ τὸ βραχὺ διαστείλωμεν, μᾶλλον τὴν τάξιν τοῦ λόγου σώσομεν. Pal. Hoc schol. in quo post art. τό deest verbum designatum, in codice Pal. positum erat inter hæc ipsa duo scholia ubi hic posui. Unde conjicias, spectare illud ad verba ὡς μέν. Possis autem referre etiam ad ἀμφαδίην. Nam margo ita refertus est, ut ex ordine et loco nulla certa conjectura sit. Ὡς μὲν ὅτ'[n] Ὠρίωνα] Τούτου γὰρ ἐρασθεῖσα ἡ Ἡμέρα ἥρπασεν ἀπὸ Τανάγρας εἰς Δῆλον, ἔνθα τὴν ἀμαλλοφόρον Οὖπιν ἰδὼν ἠθέλησε βιάσασθαι. ἐφ' ᾧ ὀργισθεῖσα ἡ θεὸς ἀναιρεῖ αὐτὸν, ὡς Εὐφορίων δηλοῖ[o]. Pal. Q. Παρεισάγει[p] νῦν αὐτὸν ἔτι νεανίαν ἐν ἀκμῇ τοῦ σώματος ὑπὸ τοῦ χρεὼν πρὸ μοίρας ἀνηρπασμένον. ἦν δὲ παλαιὸν ἔθος τὰ σώματα τῶν καμνόντων ἐπειδὰν ἀναπαύσηται τοῦ βίου, μήτε νύκτωρ ἐκκομίζειν, μήθ' ὅταν ἐπὶ γῆς τὸ μεσημβρινὸν ἐπιτείνεται θάλπος, ἀλλὰ πρὸς βαθὺν ὄρθρον ἀπύροις ἡλίου ἀκτῖσιν ἀνιόντος. ἐπὰν οὖν εὐγενὴς νεανίας ἅμα καὶ κάλλος προέχων τελευτήσει τὴν ὀλέθριον ἐκκομιδὴν ἐπ' εὐφήμου ἡμέρας ἁρπαγὴν, ὡς οὐκ ἀποθανόντος, ἀλλὰ δι' ἐρωτικὴν ἐπιθυμίαν ἀνηρπασμένου. E. Ὥσπερ[q] δὴ οἱ πλείονες ὑπὸ σκορπίου φασὶν αὐτὸν ἀνῃρῆσθαι τὴν Ἄρτεμιν διώκοντα. E. Οἱ πλείονες—ἀνῃρῆσθαι βιαζόμενον τὴν Ἄρτεμιν. ὁ γὰρ Ἀπόλλων οὐκ ἀνεῖλεν, ἴσως μὴ παρὼν τότε. Vulg. 123. Εἵως μιν ἐν Ὀρτυγίῃ] Ἡ ἐν τῇ Ὀρτυγίῃ τῇ νῦν Δήλῳ γεννηθεῖσα. Ὀρτυγίη δὲ ἐκαλεῖτο πρώην διὰ τὸ χθαμαλὸν καὶ οἷον χαμαιπετὲς πρὸ τοῦ ἀναδοθῆναι καὶ φα-

[k] Sic liquido; non, ut refert Creuzer, κείμενον. BUTTM.

[l] Vere quidem refert Creuzer duplicatum in codice esse καί; sed manifesto scribæ errore id factum inter exitum et initium versuum. Memoro ista hoc loco, ne quis parum accurate me agere suspicetur, qui alias silentio talia transeo. BUTTM.

[m] Laudat Creuzer ignotam lexicis formam ut elegantissimam eique rei aptissimam. Vide uberiorem ejus notam in Melet. l. c. BUTTM.

[n] Porsonus ex Harl. refert, bis in schol. scriptum esse ὡς μέν τ', sed bis in altero schol. ὅτι. Uberiora igitur ad hunc locum in Harl. scholia. BUTTM.

[o] *Euphorionem* auctorem prodit in eadem historia schol. Il. σ'. 486. *Pherecydem* schol. Leid. vid. Heyn. ad Iliadis l. c. et ad Apollod. p. 23. Add. Pherecyd. p. 65. Sturz. et Müller ad schol. Lycophr. 328. *Istrum* laudat Hyginus Poet. Astr. 2, 34. Cf. Istri fragm. ed. Lenz. et Siebelis p. 69. Ceterum hanc fabulam etiam ex *Nonni narrat. altera* in *Greg. Naz.* orat. in laud. *Basilii* exhibemus. CREUZ.

[p] Conf. supra scholl. ad vv. 1. 2. sed imprimis Heraclid. Alleg. Hom. 68. unde sumpta hæc sunt et ubi emendatius quædam leguntur, maxime hæc: ἐπειδὰν οὖν εὐγενὴς νεανίας ἅμα καὶ κάλλει προέχων τελευτήσῃ, τὴν ὀλέθριον ἐκκομιδὴν ἐπευφήμουν Ἡμέρας ἁρπαγήν. BUTTM.

[q] Ὥσπερ δή. Hæc duo verba corrupta videntur (nam var. lect. esse non puto) e lemmate Ὡς μὲν ὅτ'. BUTTM.

οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν.
ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι ἐϋπλόκαμος Δημήτηρ,
ᾧ θυμῷ εἴξασα, μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ,
νειῷ ἔνι τριπόλῳ· οὐδὲ δὴν ἦεν ἄπυστος
Ζεύς, ὅς μιν κατέπεφνε βαλὼν ἀργῆτι κεραυνῷ.
ὡς δ' αὖ νῦν μοι ἄγασθε, θεοί, βροτὸν ἄνδρα παρεῖναι.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐσάωσα περὶ τρόπιος βεβαῶτα

124. Ϝοῖς. 126. Ϝῷ. 129. ἄγασθε] ἀγᾶσθε H., ex emend. V. W.

νῆναι. τοιοῦτον γὰρ καὶ τὸ ὄρνεον οὐχ ὑψιπετὲς ἀλλὰ πρόσγειον. E. Τῇ Δήλῳ. Νῆσος δὲ ἡ Δῆλός ἐστιν ἀνὰ μέσον τῶν Κυκλάδων. Vulg. E. Χρυσόθρονος Ἄρτεμις ἁγνή] Ἐπὶ κυνηγετικοῦ θεοῦ ἄκαιρον τὸ ἐπίθετον. Q. Ἀπίων τὸ ἁγνή περισπᾷ κατὰ δοτικὴν, ἀκούων ἐν Ὀρτυγίῃ ἁγνῇ. Q. Pal. Harl. 124. Οἷς ἀγανοῖς] Ἢ τοῖς ταχυτάτοις παρὰ τὸ ἄγαν, ἢ τοῖς μὴ γάνος ἐμποιοῦσιν. E. Τὸ ἑξῆς, βελέεσσι κατέπεφνεν αὐτὴ ἐποιχομένη. Pal. Οὐδέποτε παρ' Ὁμήρῳ ἡ Ἄρτεμις ἄρσενας φονεύει. διό τινες ἀθετοῦσι τοὺς στίχους (huc PORS. ex Harl.). εἰ μὴ ἄρα τῆς ἱστορίας μέμνηνται (Mediol. μέμνηται) ὡς τὸν Ὠρίωνα πλημμελοῦντα εἰς αὐτὴν ἠμύνατο ἡ Ἄρτεμις. Q. Pal. sed hic perperam præfixo lemmate Ὡς δ' ὁπότ' Ἰάσωνι (sic). 125. Ὡς δ' ὁπότ' Ἰασίωνι[r]] Οὗτος Κρὴς τὸ γένος Κράτεος[s] καὶ Φρονίας υἱός· ὡς δὲ Ἑλλάνικος, Ἠλέκτρας καὶ Διὸς υἱός· παρ' ᾧ μόνῳ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν εὑρέθη σπέρματα. οὗ καὶ Δήμητρος ὁ Πλοῦτος κατὰ Ἡσίοδον (Θ. 969. 970.). πάντα γὰρ ἰᾶται ὁ πλοῦτος. Pal. Q.[t] Τούτου καὶ Δήμητρος ὁ Πλοῦτος. ἦν δὲ Κρὴς ὁ Ἰασίων. Ἑλλάνικος δὲ Ἠλέκτρας καὶ Διὸς αὐτὸν γενεαλογεῖ. ἔνιοι δέ φασιν αὐτὸν γεωργικώτατον ὄντα δόξαν ἔχειν, ὅτι τῇ Δήμητρι συνῴκει. τινὲς δέ φασι μετὰ τὸν ἐπικλυσμὸν παρὰ μόνῳ Ἰασίωνι σπέρμα πυρῶν εὑρεθῆναι ἐν Κρήτῃ, ὅθεν διαδοθῆναι φήμην ὅτι ἡ Δημήτηρ (Pal. Δήμητρα) αὐτῷ συνῴκει καὶ ἐγέννησε Πλοῦτον. Pal. Vulg. Q. Ὁ Ἰασίων γεωργὸς ἦν καὶ ἐδίδου αὐτῷ ἡ γῆ καρπὸν περιττὸν εἰσαεὶ ἐμφοροῦσα, καὶ ἦν πλούσιος. ἔλεγον οὖν αὐτὸν συνευνάζεσθαι τῇ γῇ, καὶ διὰ τοῦτο διδόναι αὐτῷ τὴν εὐφορίαν. E. 126. Ὧι θυμῷ εἴξασα] Οὐκ ἀντιστᾶσα τῇ ἐπιθυμίᾳ, ἀλλὰ πεισθεῖσα καὶ ὑποχωρήσασα. Pal. B. 127. Νειῷ] Νενεασμένῃ γῇ ἠρομένῃ. Vulg. Τῇ νεωστὶ ἠροτριασμένῃ γῇ. Pal. Q. Τριπόλῳ] Τρίτον ἐστραμμένῃ· (B. ἐστρεμμένῃ). B. Vulg. Τινὲς δὲ γράφουσι, νειῷ ἐνὶ τριπύλῳ, οὐκ εὖ Pal. Harl. Q. 128. Ἀργῆτι] Ταχέως διικνουμένῳ διὰ λεπτότητα. E. 129. Ἀγάασθε (scr. ἄγασθε)] Ὡς δύνασθαι, τοῦ δευτέρου α συστελλομένου. δυνατὸν δὲ καὶ ὡς ῆ (parva hic lacuna: f. ὡς τιμᾶσθε). οἶδε γὰρ αὐτοῦ καὶ τὸ κατὰ διαίρεσιν, ὡς τὸ, Θεαῖς ἀγάασθαι (119.), καὶ, Τόφρα οἱ ἠγάασθε θεοί (122.). Pal. 130. Περὶ τρόπιος βεβαῶτα] (Ὅτι καὶ præmittit Pal.) Γενικὴ ἀντὶ δοτικῆς, ἀντὶ τοῦ περιβεβη-

[r] Palat. semper in lemmate et in ipso scholio Ἰάσωνι, Ἰάσων: sed in textu recte. BUTTM.

[s] Hujus loco Minoëm prodit schol. Theocr. 3. 50.—Cf. Hellanic. fr. 100. ed. Sturz. BUTTM.

[t] In cod. Q., certe in ed. Mediol., deficiunt verba Κράτεος—Ἑλλάνικος, item ultima inde a κατὰ Ἡσίοδον, quorum loco statim continuantur hæc, ἦν δὲ Κρὴς in schol. sq. usque ad finem. BUTTM.

οἶον· ἐπεί οἱ νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
τὸν δ' ἄρα δεῦρ' ἄνεμός τε φέρων καὶ κῦμα πέλασσε.
τὸν μὲν ἐγὼ φίλεόν τε καὶ ἔτρεφον, ἠδὲ ἔφασκον
θήσειν ἀθάνατον καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα.
ἀλλ' ἐπεὶ οὔπως ἐστὶ Διὸς νόον αἰγιόχοιο
οὔτε παρὲξ ἐλθεῖν ἄλλον θεὸν, οὔθ' ἁλιῶσαι·
ἐῤῥέτω, εἴ μιν κεῖνος ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· πέμψω δέ μιν οὔπῃ ἔγωγε·
οὐ γάρ μοι πάρα νῆες ἐπήρετμοι, καὶ ἑταῖροι,
οἵ κέν μιν πέμποιεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης.
αὐτάρ οἱ πρόφρων ὑποθήσομαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·
οὕτω νῦν ἀπόπεμπε, Διὸς δ' ἐποπίζεο μῆνιν,
μήπως τοι μετόπισθε κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κρατὺς Ἀργειφόντης.

131. Fοι. 132. ἔλσας] ἐλάσας H. ib. Fέλσας. Fοίνοπι. 133. ἀπέφθιθον] ἀπέφθιθεν H. 133, 134. uncinis includit W. 138. παρὲξ ἐλθεῖν] παρεξελθεῖν W. 140. οὔπη] οὔπῃ W. 143. Fοι. 144. Fήν. 145. προσέFειπε. 146. νῦν] νιν pro v. l. V.

κότα τῇ τροπίδι. B. E. Q. Pal. 132. Ζεὺς ἐλάσας] Γράφεται, ἔλσας. E. Ἔλσας] Ζηνόδοτος, ἐλάσας, γράφει. οἱ δὲ, ἔλσας[u]· ποιητικώτερον γάρ (Q. μέν). ἔλσας μὲν (Q. γὰρ) τὸ συστρέψας, ἐλάσας δὲ τὸ ἐκ χειρὸς πλήξας. Q. Pal. Harl. Ἔλσας] Πλήξας, κεραυνώσας. Vulg. ed. ant. 135. Τὸν μὲν ἐγὼ φίλεον] Οὐκ ἀλόγως οἴεται τὰς εἰς αὐτὸν ἐργασίας καταριθμεῖν, ἀποδεικνῦσα ὅτι δίκαιον τὸν εὐπαθοῦντα συνεῖναι αὐτῇ. Q. Pal. 136. Ἀρίσταρχος, ἀγήρων. Harl. 139. Ἐῤῥέτω πόντον ἐπ' ἀτρύγετον, εἰ ὁ Ζεὺς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει αὐτὸν διαφθαρῆναι. Q. Pal. Τὸ ἑξῆς, ἐῤῥέτω πόντον ἐπ' ἀτρύγετον. τὰ δὲ ἄλλα ὡς διὰ μέσου διορθωτέον. Pal. Ἐῤῥέτω] Ἀμφίβολον, πότερον εἰς Δία ἢ εἰς Ὀδυσῆ (sic). Vulg. 141. Καὶ ἑταῖροι] Ὅτι ἐπὶ τῶν συμπλεόντων τίθησι τοὺς ἑταίρους πολλάκις. Pal. Q. 143. Πρόφρων ὑποθήσομαι] Τὸ ἑξῆς, ὑποθήσομαι ὥς κε μάλ' ἀσκηθής· τὸ δὲ, οὐδ' (Pal. οὐκ) ἐπικεύσω, διὰ μέσου. δύναται καὶ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκεσθαι, οὐδ' ἐπικεύσω ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς, οὐκ ἀποκρύψομαι πῶς ἂν σωθείη. Pal. Q. 144. Ἀσκηθής] Ἀβλαβὴς, ἀπὸ τοῦ σχῶ τὸ κρατῶ, ἤτοι ὁ μὴ κρατούμενος τῇ βλάβῃ, καὶ κλίνεται τοῦ ἀσκηθοῦς. B. 146.

[u] Pal. ἡ δὲ ἐλίας, Harl. ἠδὲ ἴλας : unde Porsonus conjiciebat ἡ δὲ (deficiente nomine vel editoris vel editionis) ἴλσας. Mox pro ἴλσας iterum et Harl. et Pal. ἴλας. BUTTM.

ἡ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆα μεγαλήτορα πότνια νύμφη
ἤϊ', ἐπειδὴ Ζηνὸς ἐπέκλυεν ἀγγελιάων.
τὸν δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς εὗρε καθήμενον· οὐδέ ποτ' ὄσσε
δακρυόφιν τέρσοντο· κατείβετο δὲ γλυκὺς αἰὼν
νόστον ὀδυρομένῳ, ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφη.
ἀλλ' ἤτοι νύκτας μὲν ἰαύεσκεν καὶ ἀνάγκῃ
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ·
ἤματα δ' ἐν πέτρῃσι καὶ ἠϊόνεσσι καθίζων,
δάκρυσι καὶ στοναχῇσι καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἐρέχθων,
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον δερκέσκετο, δάκρυα λείβων.
ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσεφώνεε δῖα θεάων·
Κάμμορε, μή μοι ἔτ' ἐνθάδ' ὀδύρεο, μηδέ τοι αἰὼν
φθινέτω· ἤδη γάρ σε μάλα πρόφρασσ' ἀποπέμψω.
ἀλλ' ἄγε, δούρατα μακρὰ ταμὼν, ἁρμόζεο χαλκῷ
εὐρεῖαν σχεδίην· ἀτὰρ ἴκρια πῆξαι ἐπ' αὐτῇ

153. οὐκέτ ἐϝάνδανε. 157. omittit H. Uncinis includit W. 158. δερκέσκετο] δερδέσκετο H. 159. δῖϝα. 162. ἀλλ' ἄγε] ἀλλά γε V. 163. ἀτὰρ ἴκρια π. ἐπ' αὐτῇ] ἐν δ' ἰκρία π. ἐν αὐτῇ H. αὐτῆς V. W.

Τὸ νῦν ἔφαμεν ἐκτείνεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ εἰ μὴ μέτρον κωλύοι. Pal. 151. Οὐδέ ποτ' ὄσσε] Ἐν ἄλλοις φησὶν, Αἰψηρὸς δὲ κόρος πέλεται[x] κρυεροῖο γόοιο (δ. 103.). εἰ τοίνυν οὕτως ἀδιαλείπτως κλαίει, ὅρα τὴν ὑπερβολὴν τῆς λύπης. Q. Pal. 152. Τέρσοντο] Ἐξήραιντο (sic). ἐξ οὗ καὶ ταρσός, ὁ καλαθίσκος. E. Κατείβετο] Ἐν δάκρυσιν ἦν αὐτῷ ὁ τοῦ βίου χρόνος καὶ κατετήκετο. Vulg. Κατέῤῥει, ἐφθείρετο, ἀνηλίσκετο. B. 153. Ἐπεὶ οὐκέτι ἥνδανε νύμφῃ[y]] Κατ' οὐδὲν ἤρεσκεν ἀποπέμπειν ἔτι αὐτόν. Ἤτοι τὸ μὲν πρῶτον ὡς στέρξασαν ἔστεργεν (Vulg. σώσασαν ἔστερξεν, Pal. ἔστερξεν, omisso participio), τὸ δὲ μετὰ ταῦτα οὐκέτι. Pal. Q. Vulg. Δύναται δὲ κυρίως κεῖσθαι τὸ ἔτι, ἤρεσκε γὰρ αὐτῷ (Mediol. αὐτῇ) πρότερον ἀναλαβοῦσα αὐτὸν ἐκ τοῦ ναυαγίου, κατέχουσα δὲ οὐκέτι. Pal. Q. Θρηνοῦντι τὴν ἐπάνοδον τὴν μὴ γινομένην αὐτῷ. Pal. 154. Ἰαύεσκεν] Διενυκτέρευσεν, ἢ ἐκοιμᾶτο. Q. Vulg. 155. Παρ' οὐκ ἐθέλων ἐθελούσῃ] Ἀντιστροφὴ Ἰωνική. Pal. 156. Ἀμπέτρησιν, αἱ Ἀριστάρχου. Pal. Harl. 157. Versus Δάκρυσι καὶ etc. in Pal. ad marginem positus et signis inter 158. (Πόντον) et 159. (Ἀγχοῦ) relatus est. 160. Κάμμορε μή μοι] Δαιμονίως ἀποκρύπτει τὸ πρόσταγμα ἐξειδοποιουμένη[z] τὴν εὐεργεσίαν. Q. Pal. Κάμμορε. καταμεμορημένε, ταλαίπωρε, κακόμοιρε, Pal. 163. Σχεδίην] Τὴν εἰκαίως κατασκευασθεῖσαν ναῦν λέγει. Vulg. Text. Harl. ἐν δ' ἰκρία πῆξαι ἐν αὐτῇ: sed super ἐν δ'—Γρ. αὐτάρ: et in marg.

[x] Observa memoriter citantem atque inserendo hoc verbo plenum hexametrum efficientem. BUTTM.
[y] Sic dativo casu Q. Nam in Pal. et Vulg. vox hæc non est addita. BUTTM.
[z] Scribe, monente J. G. Schneidero, ἐξιδιοποιουμένη. Vid. η'. 305. BUTTM.

ὑψοῦ, ὥς σε φέρῃσιν ἐπ' ἠεροειδέα πόντον.
αὐτὰρ ἐγὼ σῖτον καὶ ὕδωρ καὶ οἶνον ἐρυθρὸν
ἐνθήσω μενοεικέ', ἅ κέν τοι λιμὸν ἐρύκοι·
εἵματά τ' ἀμφιέσω· πέμψω δέ τοι οὖρον ὄπισθεν,
ὥς κε μάλ' ἀσκηθὴς σὴν πατρίδα γαῖαν ἵκηαι,
αἴ κε θεοί γ' ἐθέλωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οἵ μευ φέρτεροί εἰσι νοῆσαί τε κρῖναί τε.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἄλλο τι δὴ σὺ, θεὰ, τόδε μήδεαι, οὐδέ τι πομπὴν,
ἥ με κέλεαι σχεδίῃ περάαν μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
δεινόν τ' ἀργαλέον τε· τὸ δ' οὐδ' ἐπὶ νῆες ἐΐσαι
ὠκύποροι περόωσιν, ἀγαλλόμεναι Διὸς οὔρῳ.
οὐδ' ἂν ἐγὼν, ἀέκητι σέθεν, σχεδίης ἐπιβαίην,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μή τί μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.

164. ἠεροϝειδέα. 165. ϝοῖνον. 166. ἐρύκοι a m. pr. ἐρύκει ex emend. H. ib. μενοϝεικέ'. 167. ϝείματά τ' ἀμφιϝέσω. 170. κρῖναί] κρηῆναί V. 171. δῖϝος. 172. ϝέπεα. 175. οὐδ'] οὔτ' ex emend. H. ib. ἐϝίσαι. 177. ἀϝέκητι.

ἐπ' αὐτῆς. Ἴκρια] Τὰ ὀρθὰ ξύλα, ἐφ' ὧν τὰ τῆς νεὼς καταστρώματα προσπήγνυται, τὰ ἐγκοίλια[a] λεγόμενα. Q. E. Pal. Vulg. Add. infra ad 236. 252. 254. Ἰκρία (sic in textu cod. utr.). Ὡς ἴχνια[b]. Pal. Harl. . . . . διαφέρει. ὅτε μὲν δέξη (δέξηται? an δόξῃ?) τὸ ι βραχὺ, προπαροξύνεται, ὅτε δὲ μακρὸν, παροξύνεται[c]. Pal. 164. Ὑψοῦ] Βέλτιον τὸ ὑψοῦ τοῖς ἄνω συνάπτειν. ἐπεὶ γὰρ περὶ τοῦ πλάτους εἶπεν, εὐρεῖαν σχεδίην, καὶ περὶ τοῦ βάθους ἀναγκαῖον εἰπεῖν. Pal. Q. 166. Μενοεικέα] Ἢ ἐντιθέντα μένος, ἢ πρέποντα τῷ μένει· ἢ ἀρκετόν. B. Ὅτι καὶ ἐπὶ δίψης ὁ λιμός. Pal. 168. Ἵκηαι] Ἀριστοφάνης ἵκοιο. Pal. Harl. 171. Ῥίγησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς] Κινεῖ αὐτὸν πρὸς τὸ δεδιέναι καὶ ἡ ὥρα τοῦ ἔτους, καὶ ὁ τρόπος τῆς πορείας. ὅτι γὰρ τοιοῦτον ἦν τὸ κατάστημα, δῆλον κἀκ τοῦ παρὰ Καλυψοῖ πῦρ καίεσθαι ἐπὶ τῆς ἐσχάρας, καὶ παρὰ Φαίαξιν, καὶ παρὰ Εὐμαίῳ. Pal. Q. 173. Ἀλλό τι βουλεύῃ, καὶ οὐ πομπήν. Pal. Μήδεα] Βουλεύματα. Vulg. ed. ant. 175. Ἐΐσαι] Πλεονασμός ἐστι τὸ ε, οὐ διαίρεσις. Pal. 179. Ἄλλο] Ἀριστοφάνης ἄλλοις γράφει. οἷον σώζειν μὲν ἐμὲ, ἐν δὲ τοῖς ἄλλοις κακόν μοι τὶ

[a] Sic et Eustath. In Pal. ἐγκόλλια, MS. Barnesii ἐγκύλια. Vulg. τὰ ἐγκύλα λεγόμενα παρ' ἡμῖν. BUTTM.

[b] Cf. Etym. M. v. ὅρκος. BUTTM.

[c] Litteræ evanidæ vix dubium quin fuerint Ἴκριον καὶ ἰκρίον, quorum vocabulorum accentum a quantitate primi ι pendere vult grammaticus, ut in μόριον et μηρίον. BUTTM.

Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ Καλυψὼ, δῖα θεάων,
χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς·
οἷον δὴ τὸν μῦθον ἐπεφράσθης ἀγορεῦσαι.
ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
ὅρκος, δεινότατός τε, πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
μή τί τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσσομαι, ἅσσ' ἂν ἐμοί περ

180. δῖϝα. 181. κατέρεξεν] κατέρεψεν ex emend. H. ib. ϝέπος. 182. γ'] τ', sed γ' in schol. marg. H. ib. ϝειδώς. 187. τί τοι] τι σοι H. 188. ἅσσ'] ὅσσ' ex emend. H.

βουλεύειν. Pal. Harl. Q. 182. Ἦ δή] Περισπαστέον τὸ ἡ. ἔστι γὰρ βεβαιωτικός. Pal. Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' [d] ἐσσὶ καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς] Ἀλιτήριος καὶ ἁμαρτωλός. ἀποφώλια δὲ τὰ ἀπαίδευτα. πῶς οὖν ἁμαρτωλός τις εἰ οὐκ ἀπαίδευτος; φησί (sic in Pal. et Q.: vid. not. ad α'. 263.). οὐκ ἔστιν οὕτως, ἀλλὰ λέγει, πάνυ ἥμαρτες, καίπερ οὐκ ὢν ἀπαίδευτος. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς οὐδὲ ἀπαίδευτος ὢν (huc Pal.) ἀλιτρὸς γέγονας καὶ ἥμαρτες τοῦτο εἰπών. Q. Ἀλιτρὸς ὁ μὴ ἀπηλλαγμένος πανουργίας, ὁ ἁμαρτωλός. Vulg. Ἀλιτρὸς λέγεται ὁ κατὰ ψυχὴν ἁμαρτωλός. λέγεται δὲ καὶ ὁ τῆς ἀληθείας ἀποτυχὼν καὶ ἁμαρτών, ὡς καὶ νῦν Ὀδυσσεύς. τὸ ἑξῆς δὲ οὕτως, ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσί, καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδώς. ἤτοι ὄντως ἁμαρτάνεις τῆς ἀληθείας καίτοι οὐκ εἰδὼς ἀπαίδευτα. εἰ μὴ γὰρ συννοοῖτο τὸ καίτοι, ἄλλως οὐκ ἂν ἀκολουθήσῃ. ἢ ἀλιτρὸς ἀντὶ τοῦ πολύπειρος πολλὰ προσκρούσας· καίτοι μὴ εἰδὼς ἀποφώλια, ἀλλ' ὅμως ἀπαίδευτα ἥμαρτες. φωλεὸν δὲ λέγεται τὸ σχολεῖον. ὁ γοῦν μὴ φοιτῶν εἰς τὸ φωλεὸν λέγεται ἀποφώλιος. E. Ἀποφώλια, ἀπαίδευτα. φωλεοὶ γὰρ τὰ παιδευτήρια. ἢ ἃ οὐκ ἄν τις ἀποφήναιτο ὡς ἄῤῥητα ἢ ἀσύνετα. Pal. Vulg. Φωλεοὺς ἔλεγον οἱ παλαιοὶ τὰ παιδευτήρια. ἀποφώλια οὖν τὰ ἀπαίδευτα. καίτοι οὐκ ἀποφώλια εἰδὼς οὐδ' ἀπαίδευτος ὤν, ἀλιτρὸς γέγονας καὶ ἥμαρτες τοῦτο εἰπών. B. 183.[e] Ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν βέλτιον, ἵνα θαυμασμὸν μᾶλλον παραστήσωμεν. Pal. 184. Ἴστω νῦν τόδε γαῖα καὶ οὐρανός] Ἡ γῆ μετέχει ἀέρος, ὕδατος καὶ πυρός. ἡ γοῦν Καλυψὼ πρὸς τὰ τέσσαρα στοιχεῖα τὸν ὅρκον ποιεῖται, ἃ καὶ συνεκτικώτατα πάντων. κέντρον γάρ ἐστιν ἡ γῆ. περὶ δὲ τὸν οὐρανὸν τὰ ἄφθαρτα σώματα, περὶ δὲ τὴν γῆν φθαρτά. διὸ καὶ αὐτὸ περὶ τοῦ τῆς ἐν τῷ ᾅδῃ Στυγὸς ὕδατος λέγουσιν, ὡς ἐὰν ψευσώμεθα, ἐκεῖ κατέλθωμεν. ὥσπερ καὶ βασιλεὺς βουλόμενος ὀμόσαι φησὶν, ἐκπέσοιμι τῆς ἀρχῆς εἰ μὴ τόδε γένηται, ὡς καὶ αὐτὴ τῆς ζωῆς. E. 185. Γράφεται καὶ, ὕδατος, πρὸς ὃ ἐσημειοῦτο Ἀριστοφάνης. Harl. 188. Ἀλλὰ τὰ μὲν νοέω καὶ φράσομαι] Ἀλλὰ ταῦτα σοι εἴπω (Vulg. μηνύσω), ὅσα φρονῶ καὶ ὅσα ἂν ἐμαυτῇ συνεβούλευσα ἐν τοσούτῳ τῆς χρείας καθεστῶσα.

[d] Sic Pal. et teste Porsono Harl. in lemmate scholii: quamvis in textu utriusque sit τ'. BUTTM.

[e] Ad hunc versum manifesto referendum hoc scholium, quod in cod. statim subjunctum est scholio ad 179. BUTTM.

αὐτῇ μηδοίμην, ὅτε με χρειὼ τόσον ἵκοι.
καὶ γάρ ἐμοὶ νόος ἐστὶν ἐναίσιμος, οὐδέ μοι αὐτῇ
θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι σιδήρεος, ἀλλ' ἐλεήμων.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο δῖα θεάων
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο·
ἷξον δὲ σπεῖος γλαφυρὸν θεὸς ἠδὲ καὶ ἀνήρ·
καί ῥ' ὁ μὲν ἔνθα κάθιζεν ἐπὶ θρόνου, ἔνθεν ἀνέστη
Ἑρμείας· νύμφη δ' ἐτίθει πάρα πᾶσαν ἐδωδὴν,
ἔσθειν καὶ πίνειν, οἷα βροτοὶ ἄνδρες ἔδουσιν.
αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
τῇ δὲ παρ' ἀμβροσίην δμωαὶ καὶ νέκταρ ἔθηκαν.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
οὕτω δὴ οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
αὐτίκα νῦν ἐθέλεις ἰέναι; σὺ δὲ χαῖρε καὶ ἔμπης.

189. με a m. pr. μοι ex emend. H. 190. ἐναίσιμος] αἰνέσιμος H. ib. οὐδέ μοι] οὐδ' ἐμοὶ ex emend. sed antiquâ H. PORS. 192. δῖϝα. 194. ἷξον δὲ σπεῖος] ἷξον δ' ἐς πεῖος (sic) H. 195. κάθιζεν] καθέζετ' H. 201. ποτῆτος] ποτῆος pro v. l. V. 202. δῖϝα. 203. Διϝογενὲς Λαϝερτιάδη. 204. ϝοῖκόνδε.

B. E. Vulg. Ὅτε με, φησὶ, τοσοῦτον χρεία καταλάβοι ὅσον καὶ σέ. B. E. Pal. Ἀλλὰ τοσαῦτά (Pal. τοιαῦτά) σοι νοῶ καὶ συμβουλεύω, ὅσα ἂν καὶ ἐμαυτῇ συνεβούλευσα ἐν τούτῳ τῆς χρείας καθεστηκυίᾳ. Ὁ δὲ περ παρέλκει. Q. Pal. 190. Ἐναίσιμος] Δίκαιος, ἀγαθός. B. 193. Καρπαλίμως] Οὐχ ὅτι ταχέως βαδίζει. ποίαν γὰρ εἶχεν αἰτίαν ἐπιδείξεως[f]; ἀλλὰ μετὰ τὰ εἰρημένα καρπαλίμως ἐτράπετο. Pal. Q. 194. Ἷξον] Δύο θέματά εἰσιν, ἥκω διὰ τοῦ η, καὶ ἵκω διὰ τοῦ ι, σεσιγημένον δέ[g]. εἰ γὰρ διὰ τοῦ ι, οὐκ ἂν ὁ δεύτερος ἀόριστος ἦν· ᾧ προστεθέντος τοῦ ι (scr. σ) ἷξον γίνεται. τὸ γὰρ ξ ἐκ τοῦ κ καὶ σ σύγκειται. B. 196. Ἐτίθει πάρα πᾶσαν] Ἀναστρεπτέον τὴν πρόθεσιν. Pal. 198. Αὐτὴ δ' ἀντίον ἷζεν] Ἥδιστον (Mediol. ἴδιον) τοῖς ἐρῶσιν ἡ κατ' ἀντικρὺ καθέδρα. Pal. Q. 199. Πιθανῶς καὶ περὶ τροφῶν διέστειλεν ἵνα μὴ ἐπιζητῶμεν εἰ ταῦτα προεφέροντο (scr. ταὐτὰ προσεφ.). Pal. 202. Τοῖς] Ὅτι ἑνὸς πρὸς ἕνα διαλεγομένου φασὶ (scr. φησὶ), Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχεν. Pal. 204. Οὕτω δὲ οἰκόνδε] Ἤγουν ἐν καιρῷ χειμῶνος. προσῆκται δὲ ὁ λόγος ἐν ἐπερωτήσει. B. E. Οὕτω δὴ, ἐν ἐπερωτήσει. Pal. 205. Ἔμπης] Τὸ ἔμπης, ὃ καὶ ἔμπα λέγεται,

[f] Scr. ἐπείξεως. BUTTM.

[g] Apparet hunc grammaticum præsens ἵκω nullum agnoscere, sed ejus loco ubique ἥκω, formas autem per ἱκ aoristo soli assignare. BUTTM.

εἴγε μὲν εἰδείης σῇσι φρεσὶν, ὅσσα τοι αἶσα
κήδε' ἀναπλῆσαι, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἐνθάδε κ' αὖθι μένων σὺν ἐμοὶ τόδε δῶμα φυλάσσοις,
ἀθάνατός τ' εἴης· ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι
σὴν ἄλοχον, τῆς αἰὲν ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
οὐ μέν θην κείνης γε χερείων εὔχομαι εἶναι,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· ἐπεὶ οὔπως οὐδὲ ἔοικε
θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας καὶ εἶδος ἐρίζειν.

206. εἰ μὲν Ϝειδείης. 207. ἀναπλῆσαι] ἀνατλῆναι pro v. l. H. 208. κ' αὖθι] κ' αὖθι (sic) H. Et sic Ammonius MS. Reg. 16. D. XIV. PORS. 209. Ϝιδέσθαι. 210. τῆς] τῆς τ' H. 212. ϜέϜοικε. 213. Ϝεῖδος.

ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὅμως σημαίνει, ποτὲ δὲ ὁμοίως καὶ ἐπίσης, ὡς τὸ, Ἔμπης εἰς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή (Il. ξ'. 174.). MS. Barnes[h]. 206. Εἰ γέμεν[i] εἰδείης] Ἂν δὲ ἐγίνωσκες. ἠθικῶς ἐκτρέπει αὐτὸν ταῖς φιλοφρονήσεσι. Pal. 208. Τὸ, σὺν ἐμοὶ, τοῖς ἑξῆς συναπτέον, ἐπὶ δὲ τὸ φυλάσσοις βραχὺ διασταλτέον. Pal. 209. Ἀθάνατός τ' εἴης] Ὅρα πῶς τὴν τῆς ἀθανασίας ὑπόσχεσιν παρέλαβεν[k] (Mediol. ἀ. ἰσχὺν πῶς κατέλαβεν) ὅτι οὐ τῆς Πηνελόπης μνημονεύειν ἔμελλεν, ἀντιθεῖσα τῷ μεγέθει τῆς ὑποσχέσεως τὴν περὶ τὴν γυναῖκα σπουδήν. Pal. Q. Ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι[l]] Ἄριστον τὸ περὶ πρώτης ἀπολογήσασθαι τῆς περὶ τὴν Πηνελόπην φιλοστοργίας. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἥπτετο τῆς Καλυψοῦς ὡς ἡ παρευδοκίμευσις (sic, pro -ησις). Pal. Q. 211. Οὐ μέν θην κείνης γε χερείων] Ἀντισθένης φησὶν εἰδέναι σοφὸν ὄντα τὸν Ὀδυσσέα ὅτι οἱ ἐρῶντες πολλὰ ψεύδονται καὶ τὰ ἀδύνατα ἐπαγγέλλονται. ἐπισημαίνεται δὲ καὶ τὴν παραίτησιν δι' ἣν πεποίηται τῆς θεοῦ. ἐκείνης μὲν γὰρ ἐπὶ σώματος εὐμορφίᾳ καὶ μεγέθει μεγαλαυχούσης καὶ τὰ καθ' ἑαυτὴν προκρινούσης τῆς Πηνελόπης, συγχωρήσας μὲν τοῦτο καὶ τῷ ἀδήλῳ εἴξας, ἄδηλον μὲν γὰρ αὐτῷ εἰ ἀθάνατος καὶ ἀγήρως, ἐπισημήνασθαι ὅτι τὴν γαμετὴν ζητεῖ διὰ τὸ εἶναι περίφρονα, ὡς κἀκείνης ἂν ἀμελήσας, εἰ τῷ σώματι καὶ μόνῳ κάλλει κεκόσμηται[m]. τοῦτο γὰρ καὶ τοὺς μνηστῆρας εἰρηκέναι πολλάκις λέγοντας, Οὐδ' ἐπὶ ἄλλας Ἐρχόμεθ'. ἃς ἐπιεικὲς ὀπυέμεν ἐστὶν ἑκάστῳ (β'. 207.). ταύτης δὲ ἕνεκα τῆς ἀρετῆς ἐπιδικαζόμεθα. Τὰ δὲ τῆς Καλυψοῦς ἐστι τοιαῦτα· οὐ μὲν ἐγὼ κείνης χερείων εὔχομαι εἶναι, οὐ δέμας οὐ φυὴν, οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας ἐρίζειν καὶ εἶδος, τὰ σωματικὰ μόνον παραβαλλούσης. τοῦ δὲ Ὀδυσσέως, Οἶδα καὶ αὐτὸς Πάντα μάλ' οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια Εἶδος ἀκιδνοτέρη μέγεθός τ' εἰς ἄντα ἰδέσθαι, Ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως. τὸ γὰρ περίφρων Πηνελόπεια ἔμφασιν ἔχει τῆς κατ' ὄρεξιν προκρίσεως. E.[n] 212. Οὐ δέμας] Ἐν ἄλλοις μὲν ὁ ποιητὴς ὅταν ἐγκωμιάζειν γυναῖκα βούλεται, εἶδος καὶ ἔργα ἐπαινεῖ. αὕτη δὲ ἄμφω ἀπὸ τῆς μορφῆς ἔλαβεν. Pal. Q. 213. Θνητὰς ἀθανάτῃσιν] Ἄκρως αὐτὸ συνέλαβεν ἐπὶ τῇ

[h] Conf. scholl. λ'. 565. π'. 143. σ'. 354. BUTTM.
[i] E textu Pal. hoc lemma sumo; simulque observo hanc sollemnem esse in codd. (etiam Arati) scripturam formulæ γὲ μὲν quoties vicem gerit particulæ δέ. BUTTM.
[k] Pro παρέλαβεν scribendum videtur παρέβαλεν; et post ἔμελλεν inserendum εἰ μή. BUTTM.
[l] Deleto hoc lemmate scholium referendum ad 215. BUTTM.
[m] Scribendum vid. κεκόσμητο. BUTTM.
[n] Conf. schol. η'. 257. BUTTM.

Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
πότνια θεὰ, μή μοι τόδε χώεο· οἶδα καὶ αὐτὸς
πάντα μάλ', οὕνεκα σεῖο περίφρων Πηνελόπεια
εἶδος ἀκιδνοτέρη, μέγεθός τ', εἰς ἄντα ἰδέσθαι·
ἡ μὲν γὰρ βροτός ἐστι, σὺ δ' ἀθάνατος καὶ ἀγήρως.
ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω καὶ ἐέλδομαι ἤματα πάντα
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι.
εἰ δ' αὖ τις ῥαίῃσι θεῶν ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ,
τλήσομαι, ἐν στήθεσσιν ἔχων ταλαπενθέα θυμόν·
ἤδη γὰρ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα
κύμασι καὶ πολέμῳ· μετὰ καὶ τόδε τοῖσι γενέσθω.
Ὣς ἔφατ'· ἠέλιος δ' ἄρ' ἔδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν.
ἐλθόντες δ' ἄρα τώγε μυχῷ σπείους γλαφυροῖο,
τερπέσθην φιλότητι, παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
αὐτίχ' ὁ μὲν χλαῖνάν τε χιτῶνά τε ἕννυτ' Ὀδυσσεύς·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο νύμφη,
λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύϊ

215. Ϝοῖδα. 217. Ϝεῖδος. Ϝιδέσθαι. 220. Ϝοίκαδέ. Ϝιδέσθαι. 221. θεῶν] θεῶν μ' V. ib. Ϝοίνοπι. 227. μένοντε] μένοντες H. V. W. 229. Ϝέννυτ'. 230. Ϝέννυτο. 231. ἰξύϊ] ἰξυῖ W.

γνωμολογίᾳ. τὸ γὰρ καταβαίνειν εἰς ἔριν εὐμορφίας οὐκ εὐχὴν (Q. εὐχερῶς) τὴν θεάν. Pal. Q. 215. Πότνα θεά] Ὥσπερ γὰρ τὸ πότνα ἀπὸ τοῦ πότνια κατὰ συγκοπὴν, καὶ τὸ πρέσβα ἀπὸ τοῦ πρέσβειρα, οὕτω καὶ τὸ αὔγουστα ἀπὸ τοῦ αὐγούστηρα. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἐπὶ τῆς γενικῆς οὐ τρέπουσι τὸ α εἰς η, ἀλλὰ κλίνονται ἄτρεπτα. B. Πότνα (sic ed. ant.)] Σεβασμένα (-μία em. Barnes.), τιμία. Vulg. 216. Περίφρων Πηνελόπεια] Διὰ τοῦ περίφρων δηλοῖ, ὡς εἰ καὶ σώματι, ἀλλὰ φρονήσει οὐκ ἔστιν ἐλάττων αὐτῆς. Q. Pal. 217. Εἶδος ἀκιδνοτέρη] Ἐπιμελῶς τὸ ἀκιδνὸν ἐπὶ τοῦ κατὰ εἶδος τίθησιν. Pal. Q. Οἱ μὲν γλωσσογράφοι, ἀσθενεστέρα, οἱ δὲ, εὐτελεστέρα. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις, Οὐδὲν ἀκιδνότερον γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο (σ'. 130.), ἀντὶ τοῦ εὐτελέστερον. οἱ μέντοι γλωσσογράφοι ἀπέδοσαν πάλιν (MS. Barn. γλωσσογράφοι παλαιοὶ) ἀσθενέστερον. Vulg. (vid. Barnes.) Ἀρίσταρχος, εἰς ἄντα, αἱ κοινότεραι, εἰς σῶμα (εἰς ὦπα em. PORS.) Pal. Harl. 220. Οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι] Ἐπ' ἄλλα τρέπει τὸν πόθον. ἡ μὲν γὰρ ἔφη, Ἱμειρόμενός περ ἰδέσθαι σὴν ἄλοχον, ὁ δὲ ὁμολογῶν τὴν ἐπιθυμίαν, οὐκ ἐπὶ τὴν Πηνελόπην πεποίηται τὴν ἀπόστασιν (Q. ὑπ.), ἀλλ' ἐπὶ τὰ οἴκοι. Q. Pal. 222. Ταλαπενθέα] Ὑπομενητικὸν πένθους καὶ κακοπαθείας. B. E. Q. Δαιμονίως σύλληψιν τῶν κινδύνων πεποίηται. Pal. 230. Ἐνήλλαξε τὴν τάξιν ὅτι κοινότερον νῦν τὸν πέπλον φάρος εἴρηκεν. Pal. 231. Περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύϊ] Ῥάχει ὅλῃ. ἰξὺς δὲ τὸ ἄνω, ὀσφὺς τὸ κάτω. ἰξὺς οἷον ἄξυστις οὖσα ἣν οὐχ

καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην·
καὶ τότ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μήδετο πομπήν.
δῶκε μέν οἱ πέλεκυν μέγαν, ἄρμενον ἐν παλάμῃσι,
χάλκεον, ἀμφοτέρωθεν ἀκαχμένον· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
στειλειὸν περικαλλὲς, ἐλάϊνον, εὖ ἐναρηρός·
δῶκε δ' ἔπειτα σκέπαρνον ἐΰξοον· ἦρχε δ' ὁδοῖο
νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς, ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,
κλήθρη τ', αἴγειρός τ', ἐλάτη τ' ἦν οὐρανομήκης,
αὖα πάλαι, περίκηλα, τά οἱ πλώοιεν ἐλαφρῶς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ δεῖξ' ὅθι δένδρεα μακρὰ πεφύκει,

232. ἐπέθηκε] ἐφύπερθε V. 234. 240. Foi. 238. ἐσχατιῆς] ἐσχατιὴν ex emend. sed vulg. in schol. H. ἐσχατιὴν V.

οἷόν τε ξύσαι καὶ κνήσασθαι τῇ χειρὶ, ἣν ἀλλαχοῦ λέγει ἄκνηστιν. καὶ ἑρμηνεύων τὴν λέξιν φησὶ, κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα. ῥάχις δὲ καλεῖται ἡ σύμπηξις τῶν τριάκοντα τεσσάρων (E. τριῶν) σπονδύλων (E. σφονδύλων) ὧν οἱ πρῶτοι ἑπτὰ συμπληροῦσι τὸν τράχηλον οἱ δὲ τελευταῖοι δεκαπέντε τὴν ὀσφὺν, οἱ δὲ μέσοι δώδεκα (E. ἕνδεκα) ὄντες τὸν νῶτον, ὃν νῦν ἰξὺν ἐκάλεσεν ὁ ποιητής. B. E. Q. Ἰξύς, ῥάχις. ῥάχις δὲ καλεῖται ἡ σύνταξις τῶν εἴκοσι τεσσάρων σπονδύλων ὧν οἱ π. ε. σ. τ. τ. οἱ δὲ τελευταῖοι πέντε τ. ο. οἱ δὲ μέσοι δώδεκα ὄντες—— ὁ ποιητής. Pal. et B. Q. alio scholio. Ἰξύϊ] Οἷον ἄκνηστίς τις οὖσα ἣν οὐχ οἷόν τε ξύσαι καὶ κνήθεσθαι τῇ χειρὶ—(ut supra)—μέσα νῶτα. Pal. et Q. iterum alio scholio. 232. Καλύπτρην] Τὸ κάλυμμα τῆς κεφαλῆς. E. Q. Vulg. (Αἱ) Ἀριστάρχου, ἐφύπερθε· αἱ εἰκαιότεραι, ἐπέθηκεν. Harl. 236. Στείλειον] Στειλειὸς ἡ λαβὴ τοῦ πελέκεως. Vulg. Ὀξυτονητέον τὸν στειλειόν. λείπει δὲ τὸ ἡ (scr. ἣν). ἢ ἀπὸ (Pal. ἀπὸ τοῦ) κοινοῦ τὸ, ἔδωκεν (Mediol. τὸ ē ἔδωκεν). Pal. Q. Ἄλλως. Στελεὰ ἡ τρύπη τοῦ πελέκεως, στειλεὸν δὲ τὸ ξύλον. Pal. B. E. Q. In tribus autem posterioribus statim continuantur quæ sequuntur. Ἰκρίον δὲ τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατάστρωμα, ὡς αὐτὸς ἑτέρωθι ἐξηγεῖται αὐτά.[o] ἰκρίον δὲ ἀπὸ τοῦ ἰκνεῖσθαι εἰς τὸν ἀέρα. B. E. Q. 238. Νήσου ἐπ' ἐσχατιῆς] Οὐχ ὅτι ἠγνόει τοσοῦτον χρόνον διατρίβων ἐν τῇ νήσῳ, ἀλλ' ὅτι διὰ τὸν ἔρωτα ἑτοίμως ὑπουργεῖ. ἑξῆς γοῦν μυρίας ἀφορμὰς εὑρίσκει τοῦ συνεῖναι καὶ ἐντυγχάνειν αὐτῷ. ἐξὸν γὰρ ἅμα πάντα δοῦναι, ἡ δὲ ἕκαστον πρὸς τὴν χρείαν κομίζει. Ἄλλως. Τὸ πρὸς τοῖς ἐσχάτοις τῆς νήσου εἶναι τὰ ξηρὰ πιθανὸν, ὧν κατεφρόνει ἡ θεός. ἀμελούμενα οὖν τοιαῦτα ἦν. ἅμα δὲ καὶ ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀχθοφόρον τὸν ἥρωα φαίνεσθαι μακρόθεν φέροντα τὰ ξύλα εἰς θάλασσαν. Pal. Q. 240. Αὖα πάλαι] Κατάξηρα καὶ ἐξαυλισμένα[p]. ἢ δι' εὐφωνίαν ἔγκειται τὸ α[q]. Vulg. Κατάξηρα καὶ ἐξαυλισμένα. E. Q. Περίκηλα] Ἀρίσταρχος ὥσπερ ξηρὰ ἐκδεχόμενος, τὰ περικεκαυμένα ὑπὸ ἡλίου. Χρύσιππος δὲ διῄρει, περὶ κῆλα, περισσῶς ξηρά. Pal. Ἄλλως, διχῶς, περίκηλα καὶ περὶ κῆλα, περισσῶς κε-

[o] Vid. ad 254. BUTTM.
[p] Ἐξηυλημένα emendo Hesychii et Etym. M. auctoritate. BARNES.
[q] Nescio quid hoc inficetiarum: nam in ed. ant. lemma scriptum est ita ΑΥΑΠΑΛΑΙ. BUTTM..

ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
Αὐτὰρ ὁ τάμνετο δοῦρα, θοῶς δέ οἱ ἤνυτο ἔργον·
εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα, πελέκκησεν δ' ἄρα χαλκῷ,
ξέσσε δ' ἐπισταμένως, καὶ ἐπὶ στάθμην ἴθυνε.
τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα Καλυψὼ, δῖα θεάων·
τέτρηνεν δ' ἄρα πάντα, καὶ ἥρμοσεν ἀλλήλοισι·
γόμφοισιν δ' ἄρα τήν γε καὶ ἁρμονίῃσιν ἄρηρεν.

242. 246. δῖϝα. 243. ϝοι. ϝέργον. 244. ϝείκοσι. 248. ἄρηρεν] ἄρασσεν in textu et ter in marg. H. Ruhnkenius quoque Epist. Crit. II. p. 221. ed. novæ ait ἄρασσεν habere MSS. et hanc probat lectionem. PORS.

καυμένα ὑπὸ ἡλίου, οὐκέτι θάλλοντα οὐδὲ χλωρά. (E. Q. ὑγρά). Pal. E. Q. 244. Εἴκοσι δ' ἔκβαλε πάντα] Παρέλκει τὸ πάντα, ὡς ἐν τῷ, Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται (Il. ο΄. 189.). Pal. Q. ἐπιφέρει γὰρ, Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος (ib. 193.). Q. 245. Σταθμὴν] Κανόνα, ὑπομεμιλτωμένον σχοινίον. Q. Vulg. ἢ τεκτονικὴν σπάρτον. Vulg.—Pal. hæc omnia, sed sine ἤ. 246. Τόφρα δ' ἔνεικε τέρετρα] Τόφρα δ' ἔνεικε φάρεα Καλυψὼ δῖα θεάων [r]. Q. Τέρετρα] Τρυπάνους. πάντα τὰ τρῆσαι δυνάμενα. Pal. B. ἀπὸ τοῦ τορῶ τὸ τρυπῶ. B. Πάντα τὰ διατρῆσαι δυνάμενα, γομφωτήρια καὶ τρύπανα. Vulg. 247. Τέτρηνεν] Ἀριστοφάνης τοὺς δύο τούτους στίχους (247. 248.) τὸ αὐτὸ ᾤετο περιέχειν ἄμφω. διὸ τῷ μὲν σ, τῷ δὲ ἀντίσιγμα ἐπιτίθησιν. Vind. Pal. B. Q. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φησι διὰ τοῦ πρώτου τὸ μὲν τέλειον τῆς ἁρμογῆς μὴ εἶναι, ἀλλ' ὡς ἄν τις εἴπῃ [s] ἁρμόζοντα κατεσκεύασε, καὶ πρὸς ἄλληλα καταγαγὼν ἐσκέψατο εἰ ἁρμόζει ἀλλήλοις. τὸ δὲ ἑξῆς, συνέκλεισε καὶ κατεγόμφωσε. διὰ γὰρ τοῦ ἄρασσε, τὸ τέλος τῆς ἁρμογῆς παρέστησε. Pal. B. Q. 248. Γόμφοισιν] Οἷς ἁρμόζεται τὰ ξύλα πρὸς ἄλληλα. ἢ πασσάλοις, ἢ πλατέσιν ἐπιούροις, ἢ σφήναις. Vulg. Γόμφοισιν δ' ἄρασσεν, ἀντὶ τοῦ κατεγόμφωσεν. ἁρμονίῃσιν ἄρασσεν ἀντὶ τοῦ συνήρμοσε καὶ συνέκλεισε. Pal. B. Q. Ἄραρεν (sic), ἥρμοσεν. Γράφεται καὶ ἄρηρεν. Vulg. Ἥρμοσεν ἁρμονίῃσι, προπερισπωμένως. ἐστὶ γὰρ Ἰώνων ὁ καταβιβασμός [t]. Pal. et Harl. sed hic sine verbo ἥρμοσεν, quod cave pro varia lectione habeas. Est glossa ad ἄρασσεν quæ in Pal. applicavit se huic scholio.

[r] Est versus 258. perverse scriptus, qui cur hic appositus sit ego non dicam. Est tamen simile quid confusionis ap. Eustathium quoque p. 219, 35. Basil. post mentionem τῶν τερέτρων. Videtur aliquis hos versus hic conjunxisse, ut demonstrent id quod dictum est ad 238. ἐξὼν γὰρ ἅμα κ. τ. λ. Hoc autem in suis quoque antiquorum commentariorum exemplis ita invenit Eustathius; unde factum ut vocem φάρεα hic statim explicaret, longe antequam ordine ad illum versum perveniret. Faciunt talia ad materiam de Eustathii fontibus. BUTTM.

[s] Comma ponere debebam post εἴπῃ, et mox colon post ἀλλήλοις. Sed pro τὸ δὲ ἑξῆς scribendum τῷ δὲ ἑξῆς sc. στίχῳ, relatum ad διὰ τοῦ πρώτου. BUTTM.

[t] καταβιβασμός. Non observavi quod e cod. Harl. enotatum est ὑπερβιβασμός. Sed huic voci, de cujus sensu grammatico vid. Schæf. ad Greg. Cor. cet. p. 649. locus hic non est. Καταβιβασμὸς autem est, cum tonus descendit versus finem vocis, ut in ἁρμονία, ἁρμονιά. BUTTM.

ὅσσον τίς τ' ἔδαφος νηὸς τορνώσεται ἀνὴρ
φορτίδος εὐρείης, εὖ εἰδὼς τεκτοσυνάων,
τόσσον ἐπ' εὐρεῖαν σχεδίην ποιήσατ' Ὀδυσσεύς.
ἴκρια δὲ στήσας, ἀραρὼν θαμέσι σταμίνεσσι,
ποίει· ἀτὰρ μακρῇσιν ἐπηγκενίδεσσι τελεύτα.
ἐν δ' ἱστὸν ποίει, καὶ ἐπίκριον ἄρμενον αὐτῷ·
πρὸς δ' ἄρα πηδάλιον ποιήσατο, ὄφρ' ἰθύνοι·
φράξε δέ μιν ῥίπεσσι διαμπερὲς οἰσυΐνῃσι,

250. Ϝειδώς. 252. ἴκρια] ἰκρία V. 253. ἐπηγκενίδεσσι] ἐπικενίδεσσι V.

249. Ἔδαφος νηός] Ἀλλαχοῦ γαστέρα λέγει τὴν τρόπιν τῆς νηός[u]. E. Ἤτοι τὸ κατώτατον κῦτος τῆς νηός. Q. Vulg. Τορνώσεται] Περιγράψεται καὶ περιορίσεται (Pal. melius -ηται -ηται) ὡς ἐπὶ τοῦ Τορνώσαντο δὲ σῆμα (Il. ψ'. 255.). B. E. Q. 250. Φορτίδος] Φορταγωγοῦ τῆς καὶ ὁλκάδος καλουμένης. Pal. Vulg. 251. Ἔνιοι, Τορνώσατ' Ὀδυσσεύς. B. E. Q. Harl. quanquam omnes male ad 249. 252. Ἴκρια[x] Τὰ ἐπιτεταμένα ξύλα ἀπὸ πρύμνης ἕως πρώρας. E. Not. ad 236. Τὰ σανιδώματα, παρὰ τὸ δι' αὐτῶν ἱκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν. Pal. B. E. Q. Et ad 254. idem Pal.: Ἴκριον ἐκάλεσε διὰ τὸ ἐπ' αὐτοῦ ἱκνεῖσθαι καὶ διαβαίνειν τὸν κυβερνήτην. Σταμίνεσσι δὲ τοῖς ἐπιμήκεσι ξύλοις καὶ στήμονος τάξιν (E. τρόπον) ἔχουσιν, ἃ παρατίθεται (E. περιτίθεται) τοῖς ἰκρίοις ἐξ ἑκατέρων τῶν μερῶν πρὸς τὸ ἑστάναι· ἢ τοῖς ὀρθοῖς ξύλοις, οἷς τὰ πηδάλια πήσσεται (E. Vulg. ἐμπήσσεται). B. E. Q. Vulg. 253. Ἐπηγκενίδεσι] Ταῖς διατεταμέναις σανίσι, κατὰ μετάθεσιν τοῦ ν (Vulg. γ) οἷον ἐπενδοκίδεσι (Vulg. ed. ant. ἐπηνοκήδεσι[y], Mediol. ἐπινεκήδεσι) ταῖς ἐπικειμέναις δοκοῖς (Mediol. τ. ε. τοῖς δ.). Pal. B. E. Q. Vulg. Τὸ δ' ἐπηγκενίς οὕτω σχηματίζει ὁ Ἀπολλώνιος· ἐνέγκω, ἐπενεγκίς· καὶ ἐν ὑπερβιβασμῷ καὶ ἐκτάσει ἐπηνεγκίς καὶ ἐπηγκενίς. ἡ ἀπὸ πρώρας ἕως πρύμνης ἐπενεχθεῖσα σανίς. Ἄλλως. Ἐπηγκενίδες, τὰ περιτεταγμένα (Mediol. ἐπιτετμημένα) ξύλα καὶ οἷον ἀντὶ κρόκης. Pal. B. E. Q. Ἄλλως Ἐπηγκενίδεσι. οὕτως Ἀρίσταρχος. Ῥιανὸς δὲ, ἐπιτανίδες (f. ἐπεκτανίδες)· ἤγουν ταῖς μακραῖς καὶ ἐκτεταμέναις. Pal. 254. Ἐπίκριον] Τὸ κεράτιον (B. E. Q. κερατήριον). καὶ ἑξῆς γοῦν φησι, Τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ (318.) Pal. B. E. Q. Τὴν κεραίαν, τὸ πλάγιον ξύλον τοῦ ἱστοῦ, ᾧ προσδέδεται τὸ ἄρμενον (Vulg. τὰ ἄρμενα). Pal. Q. Vulg. Ἄλλως. Ἴκριον, τὸ περὶ τὴν πρύμναν κατάστρωμα, ὡς αὐτὸ ἑτέρωθι ἐξηγήσατο· Ἱστὸς δὲ ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα Εἰς ἄντλον κατέχυνθ', ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηὶ Πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλήν (μ'. 410.)· εἶτα ἑξῆς, Κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν[z], καὶ ὃ πρύμναν ὠνόμασεν ὑποκατιών. Pal. 256. Ῥίπεσι] Πλέγμασι

[u] Hoc nusquam quod sciam ita reperitur. In Pal. inter lineas scriptum τὸ κοῖλον, ἣ γάστρα λέγεται. Conf. Il. σ'. 348. et Od. θ'. 437. ubi γάστρη dicitur cavitas sive fundus tripodis. BUTTM.

[x] Ad hunc potius versum referenda sunt ea quæ de simplici ἴκριον ad 254. leguntur et supra ad 236. BUTTM.

[y] Male in recentt. ἐπηνεγκίδεσι, quæ est ratio scholii seq. BUTTM.

[z] Addi poterat γ'. 75. ubi post ἰκριόφιν infertur πρύμνης. Sed eodem modo μ'. 230. post ἴκρια additur πρώρης. BUTTM.

κύματος εἶλαρ ἔμεν· πολλὴν δ' ἐπεχεύατο ὕλην.
τόφρα δὲ φάρε' ἔνεικε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ἱστία ποιήσασθαι· ὁ δ' εὖ τεχνήσατο καὶ τά.
ἐν δ' ὑπέρας τε, κάλους τε, πόδας τ' ἐνέδησεν ἐν αὐτῇ,
μοχλοῖσιν δ' ἄρα τήν γε κατείρυσεν εἰς ἅλα δῖαν.
Τέτρατον ἦμαρ ἔην, καὶ τῷ τετέλεστο ἅπαντα.
τῷ δ' ἄρα πέμπτῳ πέμπ' ἀπὸ νήσου δῖα Καλυψὼ,
εἵματά τ' ἀμφιέσασα θυώδεα, καὶ λούσασα.
ἐν δέ οἱ ἀσκὸν ἔθηκε θεὰ μέλανος οἴνοιο
τὸν ἕτερον, ἕτερον δ' ὕδατος μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
κωρύκῳ· ἐν δέ οἱ ὄψα τίθει μενοεικέα πολλά·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε λιαρόν τε.

257. κύματι ϝεῖλαρ. 258. 263. δῖϝα. 259. ποιήσασθαι] ποιήσεσθαι H. 261. δῖϝαν. 262. τέτρατον] τέταρτον H. 264. εἱματά τ'] εἵματα δ' H. ib. ϝείματά τ' ἀμφιϝέσασα. 265. ϝοι. ϝοίνοιο. 267. ϝοι. μενοϝεικέα.

(Mediol. πλάσμασι) ψιαθώδεσιν οὖσι πεπλεγμένοις. οἰσυΐνῃσι δὲ, τοῖς τῆς ἰτέας κλάδοις, ἢ ἀπὸ τοῦ οἰσυΐνου (Q. ἀπὸ οἰσυΐνου, Vulg. οἰσυϊνῶν, Barn. em. οἰσυῶν). ἔστι δὲ ἱμαντῶδες φυτόν. Pal. Q. Cf. Vulg. Ψιαθώδεσι πλέγμασι. ἱμαντῶδες δὲ φυτὸν ἡ οἰσυΐα, θρύῳ ὁμοία. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ῥίπτω. B. E. Q. 257. Κύματος εἶλαρ] Κώλυμα, ἀσφάλειαν. E. Q.—Vulg. addit, καὶ φυλακήν. Ἐπεχεύατο ὕλην] Ἔρεισμα τῆς σχεδίας. Vulg. Ξύλα λίθους, ψάμμον, πρὸς τὸ μὴ εὐρίπιστον εἶναι, τοῖς πνεύμασιν ἐλαφρὰν οὖσαν. B. E. Q. (sed perperam in Mediol. adhærens scholio ad v. ῥίπεσσι). Pal. 260. Ὑπέρας] Τοὺς ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς ὀθόνης ἐξημμένους κάλους. ἢ τὰς τροχηλίας. Vulg. Ὑπέρας τὰς τροχαλίας (Pal. τροχαλαίας), ἢ σχοινία, οἷς μετάγεται τὸ κέρας. Ἄλλως τὰ ἄνω εἰς ἄκρων ἑκατέρωθεν τοῦ κέρατος δύο σχοινία δι' ὧν μετάγεται τὸ κέρας ὑπέρας καλεῖ. κάλους δὲ τὰ ἐν μέσῳ τοῦ κέρατος ἀνάγοντα καὶ κατάγοντα τὸ ἄρμενον. Pal. B. E. Q. Πόδας δὲ, τὰ κάτω ἑκατέρωθεν δύο σχοινία πρὸς πρώραν καὶ πρύμναν ἀναδεσμοῦντα τὸ ἄρμενον B. E. Q. Ὑπέρας, τὰ ὑπεράνω σχοινία. Pal. Κάλωας (sic ed. ant.), σχοινία δι' ὧν ἀνάγεται καὶ κατάγεται ἡ κεραία. Vulg. Ὑπέρας] οἷς μετάγεται τὸ κέρας. Πόδας] οἷς μετάγεται τὸ ἱστίον. Κάλους] οἷς συσπᾶται καὶ ἀνίεται τὸ ἱστίον. Pal. Πόδας λέγει τοὺς σχοίνους τοὺς κάτωθεν συνέχοντας τὴν ὀθόνην, ἢ τοὺς μεταγωγοὺς τοῦ κέρατος. Ἕτεροι δέ φασι σχοινία οἷς συνέχεται ἀπὸ πρώρας καὶ πρύμνης ὁ ἱστός· ἢ τὰ ἑκατέρωθεν δεδεμένα τοῖς ἀρμένοις σχοινία. Pal. Q. Vulg. 266. Μέγαν] Διὰ τὸ τριπλάσιον τοῦ οἴνου δεῖν εἶναι. Pal. 267. Κωρύκῳ] Οἱονεὶ χώρυκός τις ὢν παρὰ τὸ χωρεῖν, καὶ κώρυκος. σημαίνει δὲ τὸν θύλακον. B. E. Κώρυκος κυρίως λέγεται ὁ θύλακος[b], οἱονεὶ (Pal. δηλαδὴ) ὁ ἀσκὸς, οἷον χώρυκός τις ὤν. καταχρηστικῶς δὲ λέγεται καὶ πᾶν εἶδος σακκίου. Pal. Q. 268. Λιαρόν

[b] Hinc in marg. Pal. legitur a manu prima hoc quoque : γρ. θυλάκῳ. Vid. supra ad α'. 361. BUTTM.

γηθόσυνος δ' οὔρῳ πέτασ' ἱστία δῖος Ὀδυσσεύς·
αὐτὰρ ὁ πηδαλίῳ ἰθύνετο τεχνηέντως,
ἥμενος· οὐδέ οἱ ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἔπιπτε,
Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι, καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην,
Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἅμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,

269. δῖϝος. 271. ϝοι.

τε] Ἠ χλιαρὸν, ἢ ὁμαλὸν, ἀπὸ τοῦ λεῖον τὸ ὁμαλόν. B. 272. Πληϊάδας τ' ἐσορῶντι] Ὅτι οὐδὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἄστρων ἄπειρος Ὅμηρος εἶχε, φανερόν ἐστιν ἐξ ὧν πεποίηκε Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε τό τε σθένος Ὠρίωνος (Il. σ'. 486.), καὶ τὴν Ἄρκτον τὴν ἀεὶ στρεφομένην περὶ ἀειφανῆ πόλον τὸν βόρειον καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἁπτομένην τοῦ ὁρίζοντος. ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὅ, τε σμικρότατος κύκλος ἐν ᾧ ἐστιν ἡ Ἄρκτος καὶ ὁ μέγιστος (Mediol. ἡ μεγίστη sine καὶ) ἐν ᾧ ὁ Ὠρίων, στρέφεται ἐν τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ. καὶ τὸν βραδέως δυόμενον Βοώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατάδυσιν οὕτω πεπτωκότα τῇ θέσει ὥστε ὀρθὸν καταφέρεσθαι καὶ συγκαταδύεσθαι τέτταρσι ζώοις τῶν πάντων εἰς ὅλην τὴν νύκτα μεριζομένων ἓξ ζωδίων. E. Ἐσορῶντι] Γρ. καὶ, εἰσορόωντα. διχῶς αἱ Ἀριστάρχου[c]. Harl. Πληϊάδες, Πληϊόνης τῆς Ὠκεανοῦ καὶ Ἄτλαντος θυγατρός (scr. θυγατέρες). Pal. Ἄλλως. Πληϊάδας ἑπτὰ ἀστέρας συνεχεῖς κατ' οὐρὰν[d] τοῦ Ταύρου κειμένους, ὧν οἱ ἓξ μόνοι φαίνονται. Pal. E. Vulg. Καὶ ὀψὲ δύοντα Βοώτην] Σημειοῦνταί τινες, ὅτι ὁ αὐτὸς καὶ Ἀρκτοῦρος λέγεται. Pal. Q. Ἄλλως. Ὀψὲ δύοντα, μετὰ πολὺν χρόνον τῶν συνανατειλάντων δύνοντα. κατὰ γὰρ τὸν Ἄρατον (581.), Τέτρασι γὰρ μοίραις ἄμυδις κατιόντα Βοώτην Ὠκεανὸς δέχεται. συγκαταφέρεται δὲ τέτρασι ζωδίοις (Mediol. ζώοις), σκορπίῳ ἀφ' οὗ ἄρχεται, τοξότῃ, αἰγοκέρωτι, καὶ ὑδροχόῳ ἐφ' οὗ λήγει. Pal. E. Q. Vulg. Ὀψὲ δύοντα] Τότε γὰρ μάλιστα τοῦ ἔργου ἀπολύονται οἱ βόες. Q. Vulg. Ὀψὲ δὲ δύοντα τὸν Ὠρίωνα εἶπεν ὡς πρὸς τὰς Πλειάδας, μετὰ γὰρ τὸ δῦσαι ταύτας καιροῦ παραῤῥυέντος ἐπιδύεται καὶ οὗτος. B. Βοώτην δὲ αὐτὸν ἐκάλεσε διὰ τὸ πλησίον φέρεσθαι τῶν Ἄρκτων τῶν ἐοικυιῶν βουσὶ φευγούσαις διὰ φόβον τὸν βουκόλον, ὡς αὐταὶ (f. αἱ αὐταὶ) τὸν Ὠρίωνα φεύγειν δοκοῦσι διὰ τὴν ἀπόστασιν. B. Βοώτην ἀστέρα λέγει, οὗ φαινομένου περὶ τὴν ἑσπέραν. οἱ βόες ἐλευθεροῦνται τῆς ζεύγλης καὶ πρὸς μονὰς ἀπολύονται. Pal. Q. Ὁ Βοώτης καὶ Ἀρκτοφύλαξ καλεῖται, καὶ δοκεῖ εἶναι ὁ Ἰκάριος. Βοώτης δὲ λέγεται ὅτι κατὰ τὴν ἐπιτολὴν αὐτοῦ βοηλατοῦσι καὶ ἀροτριῶσιν. ἢ ἐπεὶ ὁ Ἰκάριος ἐπὶ ἁμαξῶν παρεκόμιζε τὸν οἶνον. Pal. E. Q. Vulg. Ὁ ἀρκτικὸς κύκλος περιέχει τὰς Ἄρκτους καὶ τὸν Δράκοντα, περὶ ὧν φέρεται ἡ ἱστορία ἥδε. Τὸν Δία ἐν Κρήτῃ τεχθέντα δύο νύμφαι ἐκεῖσε ἀνέτρεφον, καὶ ἡ μὲν Ἑλίκη ὠνομάζετο, ἡ δὲ Κυνόσουρα. Κρόνου δέ ποτε ἐπελθόντος ὁ Ζεὺς τὸν ἑαυτοῦ πατέρα παραλογισάμενος, τὰς νύμφας μετέβαλεν εἰς ἄρκτους, αὐτὸς δὲ εἰς δράκοντα μετεβλήθη. εἶτα τῆς βασιλείας ἀντιλαβόμενος, τῇ ἄρκτῳ ἀνεστήριξε φημὶ (f. κατηστέρισέ, φασι) τὰς νύμφας καὶ ἑαυτόν. ἄξων δὲ λέγεται ἐπεὶ περὶ αὐτὸν ἄγεται ὁ οὐρανός. Q. 273. Ἄρκτον θ' ἣν καὶ ἅμαξαν] Ἅμαξα καλεῖται ἡ Ἄρκτος ἐπεὶ ἐκ τεσσάρων

[c] Nempe duæ lectiones commixtæ erant, ἐσορῶντα et ὁρόωντα, vel ἐσορῶντι et ὁρόωντι. PORS.

[d] MS. Barnes. οὖνον, unde ille fecit ὀφθαλμόν. BUTTM.

ἥτ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
τὴν γὰρ δή μιν ἄνωγε Καλυψὼ, δῖα θεάων,
ποντοπορευέμεναι ἐπ' ἀριστερὰ χειρὸς ἔχοντα.
ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέεν ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης Φαιήκων, ὅθι τ' ἄγχιστον πέλεν αὐτῷ·
εἴσατο δ', ὡς ὅτε ῥινὸν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.

276. δῖϝα. 278. ἑπταδεκαίδεκα] ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα W. 281. ὅτε ῥινὸν] ὅτ' ἐρινὸν legere quidam. PORS. ex H. ib. ϝείσατο. ἠεροϝειδέϊ.

ἀστέρων σύγκειται (Mediol. συνάγεται) τρόπον ἐχόντων πλινθίου, καὶ ἄλλων τριῶν δίκην ἐχόντων ῥυμοῦ. ἐξ ἀμφοτέρων δὲ ὥσπερ ἐκ τροχῶν καὶ ῥυμοῦ ἁμάξης σχῆμα ἀποτελεῖται. Pal. E. Q. Cf. Vulg. Barnes. Ὅτι καὶ ἐν Ἰλιάδι (σ'. 487.) τὰ αὐτὰ περὶ τῆς Ἄρκτου καὶ τῶν ἄλλων ἀστέρων φησίν. Pal. 275. Οἴη δ' ἄμμορος ἐστί] Μόνη δέ φησι ἡ ἅμαξα τῶν λοιπῶν ἀστέρων ἐστὶν ἄμοιρος τῶν λοετρῶν τοῦ ὠκεανοῦ. λοετρῶν λέγει τούτων, ἐπειδὴ γὰρ ὡς οἶμαι ὁ περὶ τὸν ὠκεανὸν τόπος οὐκ ἀναδίδωσι ἀτμοὺς παχεῖς, ὡς ἐπισκοτίζεσθαι τοὺς ἐπανατέλλοντας φωστῆρας (Pal. ἀστέρας) ἐκεῖσε τούτοις, ἀλλὰ μένειν αὐτοὺς εἰλικρινεῖς καὶ φαιδροὺς, λέγει πως (Pal. περὶ) τούτους λούεσθαι καὶ καθαίρεσθαι ἐν τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ λουτροῖς, τῇ τούτου καθαρειότητι (Q. καθαρότητι). ταύτην οὖν μοι λέγειν δοκεῖ ἔννοιαν λουτροῦ. Pal. Q. In cod. E. eadem hic absurde de Oceano leguntur quæ supra ad 272. recte de Boote: συγκαταφέρεται——λήγει. 277. Χειρός] Γρ. νηός. Harl. 280. Ὅθι τ' ἄγχιστον] Τὸ ὅθι χρονικῶς οἱ Ἀριστάρχου (f. οἱ Ἀριστάρχειοι), ἀντὶ τοῦ ὅτι, ἵν' ᾖ, ὅτι ἐγγὺς γέγονεν [e]. Ἄλλως. Ὅθι τ' ἄγχιστον ἀντὶ τοῦ ὅτι, ὡς, Τότε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει (357.). ἄγχιστον δέ φησι καθὸ τούτους ὑφίσταται τῆς γῆς ἐσχάτους οἰκοῦντας. καὶ ἡ Ναυσικάα φησὶ, Οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ Ἔσχατοι (ζ'. 204.). Q. Pal. 281. Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν] Εἰ μὲν ῥινὸν ἀναγνωστέον, ἔσται, ἐφάνη ὡς ἀσπὶς, ὅ ἐστι βύρσα· εἰ δὲ ἐρινεόν, ἔσται συκέα. οἱ δὲ λέγουσιν, Ἰλλυριοὺς ῥινὸν λέγειν τὴν ἀχλύν [f]. ἐφάνη οὖν ὡς ἀχλὺς ἡ γῆ. Vulg. Ῥινὸν λέγει τὴν ἀχλύν. Pal. Ἐφάνη ὡς ἀχλὺς ἡ γῆ. Pal. Q. Εἴσατο δ' ὥστε [g] ῥινόν, ἀντὶ τοῦ βύρσαν. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (κ'. 155.), Ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο· Αὐτὰρ ἐπὶ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός. ἢ ἐρινὸν τὴν ἐρινεὸν εἴρηκεν. Ἄλλως. Ὡσανεὶ δέρμα βοὸς ἐφηπλωμένον τοῖς ὕδασιν οὕτως οἶδε [h] τὰ ὄρη. τινὲς δὲ κακῶς ῥινόν φασι ἀντὶ τοῦ τὴν ἀσπίδα. οἱ δὲ ἐρινεὸν τὸν καρπὸν τῆς ἀγρίας συκῆς. ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος ἐρινὸν αὐτὴν τὴν συκῆν κατὰ μεταβολὴν γένους, ὡς ὁ δίφρος τὸ δίφρον. ἔνιοι δὲ ῥινὸν κατὰ Οἰνωτροὺς

[e] Pro ὅτι mirum in Pal. quoque ter continuo hic legi ὅτι. Sed mendum manifestum vel e versu allegato, in quo diversa aberratione τότε scriptum pro ὅτι, sive potius ὡς τὸ ὅτι—. Ex eadem autem allegatione colligas Aristarchum vocem ὅθι hic, ut alias alteram ὅτι, cepisse sensu Latini *quandoquidem*. BUTTM.

[f] Lego ἐρινὸν pro ἐρινεὸν, et ῥῖνον pro ῥινὸν ex Hesychio: Ἔρινον. νέφος. BARNES.

[g] Sic Pal. ter in lemmate repetito; sed semel in contextu scholii, et in textu poetæ, ὡς ὅτε. BUTTM.

[h] Sic, non εἶδε, etiam Cod. B. in quo particulæ quædam hujus scholii. BUTTM.

Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν κρείων Ἐνοσίχθων
τηλόθεν ἐκ Σολύμων ὀρέων ἴδεν· εἴσατο γάρ οἱ
πόντον ἐπιπλείων· ὁ δ' ἐχώσατο κηρόθι μᾶλλον·
κινήσας δὲ κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως
ἀμφ' Ὀδυσῆϊ, ἐμεῖο μετ' Αἰθιόπεσσιν ἐόντος·
καὶ δὴ Φαιήκων γαίης σχεδὸν, ἔνθα οἱ αἶσα
ἐκφυγέειν μέγα πεῖρας ὀϊζύος, ἥ μιν ἱκάνει·
ἀλλ' ἔτι μέν μίν φημι ἅδην ἐλάαν κακότητος,
Ὣς εἰπὼν, σύναγεν νεφέλας, ἐτάραξε δὲ πόντον,

283. Fίδε· Fείσατο. Fοι. 284. ἐπιπλείων] ἐπιπλώων a m. pr. H. W. 285. Fόν. 288. Fοι. 289. πεῖρας] πεῖραρ H. W. 291. Fειπών.

τὸ νέφος. οὐ μέντοι Ἡρωδιανὸς Ἀριστάρχῳ συγκατατίθεται. Ἄλλως. Ἐρινὸν οὐδετέρως ὁ καρπὸς, τὸ δὲ ἀρσενικῶς λεγόμενον ἐρινὸς τὸ δένδρον σημαίνει. ὥσπερ ἡ κέδρος θηλυκῶς τὸ φυτὸν, τὸ δὲ κέδρον οὐδετέρως τὸν καρπόν. Ἀρίσταρχος ἐρινὸν αὐτὴν τὴν συκῆν κατὰ μεταβολὴν γένους. τὸν γὰρ καρπὸν μὴ νοεῖσθαι, ἐπεὶ βραχύς ἐστι πάνυ. Q. Pal. Ὥστε ῥινόν· ἵν' ᾖ ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων. Ἀρίσταρχος ἀποδίδωσι σύκινον δένδρον. καὶ ἔστι μεταβολὴ γένους, ὡς δίφρος δίφρον, κύκλος κύκλον, ἐρινός ἔρινον. E. Πολλάκις ἀπὸ διαφόρων πτώσεων συνέμπτωσις γινομένη πλανᾷ τοὺς πολλοὺς, ὡς ἑνὸς ὄντος τοῦ σημαινομένου, ὥσπερ ἔχει τὸ εἴσατο. σημαίνει γὰρ καὶ τὸ ὑπέλαβε καὶ τὸ ἐπορεύθη καὶ τὸ ἴσος καὶ ὅμοιος ἐγίνετο. ἀλλὰ τὸ μὲν ἀπὸ τοῦ εἴδω, τὸ δὲ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἔω τὸ πορεύομαι, τὸ δὲ ὡμοιώθη ἀπὸ τοῦ εἴσκω. τὸ μὲν οὖν ὑπέλαβεν, Εἴσατο δ' ὡς ὅτε ῥινόν, ἀντὶ τοῦ ὡς δέρμα ὑπέλαβε τὰ ὄρη τῶν Φαιάκων. καὶ, Εἴσομαι αἴ κε τύχοιμι (χ΄. 7.), ἀντὶ τοῦ νοήσω, ὑπολάβω, ἀπὸ τοῦ εἴδω. εἴσατο ἀντὶ τοῦ ὡμοιώθη, ἀπὸ τοῦ εἴσκω, ὡς τὸ, Εἴσατο φθογγὴν (Il. β΄. 791.), καὶ τὸ, Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας (Il. ν΄. 45.). εἴσατο ἀντὶ τοῦ ἐπορεύθη ἀπὸ τοῦ ἔω, ὡς τὸ, Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά (Il. μ΄. 119.), Pal. E. Q. καὶ τὸ, Οἵη τ' Ἄρτεμις εἶσι κατ' οὔρεος ἰοχέαιρα (Od. ζ΄. 102.). E. Q. 282. Τὸν δ' ἐξ Αἰθιόπων] Ἀπὸ τῶν πρὸς ἀνατολὰς Αἰθιόπων ἀνιὼν τὸν ἀπὸ δυσμῶν ἀντίον προσιόντα ὁρᾷ Ὀδυσσέα. Ἄλλως. Ποίων; τῶν ἀνατολικῶν. ἐκεῖθεν γὰρ τὸν ἀπὸ δυσμῶν ἐρχόμενον εὐχερῶς ὁρᾷ. Pal. Q. Ἐξ Αἰθιόπων ἀνιὼν καὶ γενόμενος ἐν Σολύμοις. Pal. 283. Ἐκ Σολύμων] Τῆς Κιλικίας εἰσί. ὅθεν καὶ οἱ Σόλυμοι ὠνομάσθησαν ἀπὸ Σολύμου τοῦ Διὸς καὶ Καλχηδονίας[1], ὡς Ἀντίμαχος λέγει. Pal. Σόλυμα ὄρη τῆς Πισιδίας. Vulg. 285. Κινήσας δέ] Ὅτι μὴ ἀντιμηχανώμενον τῇ αὐτοῦ βουλήσει ἑώρα τὸν Ὀδυσσέα. Pal. Κάρην (sic ed. ant.)] Κεφαλήν. Vulg. 286. Μετεβούλευσαν θεοὶ ἄλλως] Εἰς τὸ νοστῆσαι δηλονότι, ἐπεὶ συνέθεντό μοι τοῦτον ἐκτοπίσαι. B. Μετεβουλεύθησαν, μετέγνωσαν. πρώην γὰρ οἱ θεοὶ ἠμέλουν αὐτοῦ. Pal. Q. 289. Πεῖραρ (E. et Vulg. πεῖρας)] Τὸ πέρας ἢ τὸ τέλος· ἢ τὸ λιπαρὸν καὶ ἀκμάζον. Pal. E. Vulg. 290. Φημὶ ἅδην ἐλάαν κακότητος] Δασέως τὸ ἅδην[k] ἀντὶ τοῦ λίαν ἀθρόως. τὸ δὲ ἐλάαν κακότητος δηλοῖ τὸ κόρον σχεῖν τῆς κακίας. ὁ δὲ νοῦς, οἶμαι αὐτὸν ἐμφο-

[1] Χαλκηδονία hæc reddenda Stephano Byz. in Πισιδία. BUTTM.
[k] Ἄδδην Pal., ἄδδην Harl. unde tria hæc verba excerpsit Porsonus. BUTTM.

χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
σὺν δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἔπεσε, Ζέφυρός τε δυσαὴς,
καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων.

294. οὐρανόθεν] οὐρανόθι ex emend. Sed vulg. in schol. H. 295. τ' ἔπεσε] τ' ἔπεσον H. τε πέσον V. 296. κῦμα] πῆμα ex emend. H.

ῥηθήσεσθαι δυστυχίας ἑτέρας. Pal. B. Q. 292. Τρίαιναν ἑλών] Εὐτρεπίσας (Vulg. εὐπρεπῶς) πρὸς τὸ κινῆσαι. φόρημα γὰρ αὐτῷ ἀχώριστον ἡ τρίαινα. Q. Pal. Vulg. 293. Σὺν δὲ νεφέεσσι] Εἰκαίως. οὐ νεφεληγερέτης ἐστὶν ὁ Ποσειδῶν. ἀλλ' οὖν γε πρὸς ἀνθρώπους πάντως οἱ θεοὶ πάντων ἐξουσίαν ἔχουσιν. ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς ἑξῆς κατὰ τὴν τῶν πολλῶν δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν. Q. 294. Ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] Τοῦτό ἐστιν ἐπιφώνημα. ἴδιον δὲ τοῦ ἐπιφωνήματος τὸ ἔχεσθαι μὲν τῶν ἀνωτέρω προσεχῶς ῥηθέντων κατά τι, ἀφίστασθαι δὲ τούτων (ins. τῷ) κατά τι καὶ δοκεῖν ἀλλότριον εἶναι. ὡς καὶ ἐνταῦθα. σκότος μὲν γὰρ ἐγένετο ἀπὸ τῆς συναγωγῆς νεφελῶν καὶ τοῦ ταραγμοῦ τοῦ πόντου καὶ τῶν ἀελλῶν· οὐ μὴν καθόλου· ἡ δὲ νὺξ σκότος ἐστὶ καθόλου. καὶ ἔχεται μὲν ἡ νὺξ τοῦ μερικοῦ σκότους, ἐπεὶ καὶ αὐτὴ σκότος· ἀφίσταται δὲ τούτου. εἰ οὖν οὐ[l] συγκρίνεται πρὸς τοῦτο οὐ σκότος οὖσα καθόλου, αὕτη ἡ φύσις τοῦ ἐπιφωνήματος. B. Οὐχὶ ἐν τῷ καθόλου, ἀλλὰ τότε γενόμενος. Τὸ δ' αἰθρηγενέτης, Ἡριανὸς (scr. Ῥιανὸς) καὶ Ἀριστοφάνης αἰθρηγενέης λέγουσιν. Pal. Harl. Q.[m] 295. Σὺν δ' εὖρός τε νότος τε] Τὴν τάξιν αὐτῶν ὁ ποιητὴς ὡς ἔχει διέθηκε. τούτων γὰρ ὁ μὲν ἀπὸ ἀνατολῆς ὁρμᾶται, ὁ δὲ ἀπὸ μεσημβρίας, ὁ δὲ ζέφυρος ἀπὸ δύσεως, ὁ δὲ ἀπὸ ἄρκτου. καὶ ὁ μὲν ἀπηλιώτης ὑγρὸς ὢν μεταβάλλει εἰς νότον ὑγρὸς ὢν θερμὸν ὄντα. ὁ δὲ νότος λεπτυνόμενος εἰς ζέφυρον, ὁ δὲ ζέφυρος ἔτι μᾶλλον λεπτυνόμενος εἰς βορέαν ἀποκαθαίρεται. διὸ, Ἐπὶ κραιπνὸν βορέην τὰ δὲ κύματα ἆξε[n] (385.). κατὰ τὴν ἀντίθεσιν δὲ αὐτῶν φυσικῶς ἐξηγήσατο, Ἄλλοτε μέν τε νότος ἐπέεικε[o] φέρεσθαι, Ἄλλοτε δ' εὖρος ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν (331.). ἠπίστατο δὲ ὁ ποιητὴς ὅτι ὁ βόρειος πόλος ὑπὲρ γῆν ἐστι μετέωρος, ὡς πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐν τῷ κλίματι τούτῳ κατοικοῦντας, ὁ δὲ νότος ἐκ τοῦ ἐναντίου βαθύς. ὅθεν ἐπὶ μὲν τοῦ βορείου φησὶ, καὶ βορέης αἰθριγενέτης μέγα πῆμα κυλίνδων, τὴν ἄνωθεν ἐμπίπτουσαν φορὰν τοῦ ἀνέμου σημαίνων, τὸ δὲ ἐάθη (scr. ὠθεῖ ex γ'. 295. ubi cf. schol. Porphyrii ad 296.) τὴν ἀπὸ τοῦ κοιλοτέρου πρὸς τὸ ἄναντες βίαν. E. Ζέφυρός τε δυσαής] Ζέφυρος ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων. ἀλλαχοῦ φησι, Ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας (δ'. 567.). δυσαὴς δὲ ἤτοι δύσπνους· ἢ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ἢ διπλοῦς κατὰ τὸ πνεῖν. καὶ γὰρ ἀναψύχει τοὺς ἀνθρώπους. Pal. Q. et ultima, inde a δύσπνους, Vulg. 296. Καὶ βορέης, αἰθρηγενέτης] Αἰθρίαν καὶ εὐδίαν ποιῶν, ἢ αἶθρον ποιῶν, τουτέστι πάγον. Pal. Q.

[l] Nescio quomodo his medendum sit, in quibus tres voculæ οὖν οὐ—οὐ sensum turbant, qui esse videtur hic: ἀφίσταται δὲ τούτου (ἡ νὺξ τοῦ σκότους), εἰ συγκρίνεται πρὸς τοῦτο, σκότος οὖσα καθόλου. BUTTM.

[m] In Q. tamen mendose primo loco αἰθριγενέτης, altero αἰθρηγενέτης. Et αἰθριγενέτης ibi etiam in lemmate v. 296. BUTTM.

[n] In Homeri textu est πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν. BUTTM.

[o] In Hom. textu νότος βορέῃ προβάλεσκε φ. BUTTM.

καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ δειλὸς, τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἶπεν,
ἥ μ' ἔφατ' ἐν πόντῳ, πρὶν πατρίδα γαῖαν ἱκέσθαι,
ἄλγε' ἀναπλήσειν· τάδε δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
οἵοισιν νεφέεσσι περιστέφει οὐρανὸν εὐρὺν
Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον· ἐπισπέρχουσι δ' ἄελλαι
παντοίων ἀνέμων· νῦν μοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
τρὶς μάκαρες Δαναοὶ καὶ τετράκις, οἳ τότ' ὄλοντο
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, χάριν Ἀτρείδῃσι φέροντες.
ὡς δὴ ἔγωγ' ὄφελον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν
ἤματι τῷ, ὅτε μοι πλεῖστοι χαλκήρεα δοῦρα
Τρῶες ἐπέῤῥιψαν περὶ Πηλείωνι θανόντι.

298. Ϝεῖπε ϜεϜόν. 300. εἶπεν] εἴπῃ H. ib. Ϝεῖπεν. 302. ἀναπλήσειν] ἀναπλῆσαι ἀναπλήσειν H. 307. ἈτρέϜιδῃσι.

Vulg. 299. Δειλός] Δυστυχὴς, κατὰ συγκοπὴν τοῦ δείλαιος. E. Τί νύ μοι[p]] Τὸ (scr. τί) μεῖζον ἔσται τούτων, οἷον ἐπὶ τί προκόψει τὰ κακά; τίνα μοι τούτων δύναται γενέσθαι μείζονα κακά; τινὲς δὲ διὰ τοῦ χ μήχιστα· ἵν' ᾖ, τίς μοι γένηται μηχανή; οἱ δὲ, τὸ τί νυ πῶς[q] ἀντὶ τοῦ, πῶς μοι τούτων δύναται μείζω γενέσθαι; ὡς κἀκεῖ, Τί νύ βίομαι[r] (Il. χ'. 431.) Pal. Q. Cf. Vulg. 304. Ζεὺς, ἐτάραξε δὲ πόντον] Κατὰ τὴν κοινὴν (Q. ἰδίαν) δόξαν εἰς Δία ἀναφέρει τὴν αἰτίαν τοῦ χειμῶνος. Pal. Q. Ἐπισπέρχουσι] Ἐπισπεύδουσιν, ἐπείγονται. B. 305. Σῶς] Τέλειος, ἀναμφίβολος. B. Q. Ὁλόκληρος, οὐκέτι ὁρῶν ἐλπίδα σωτηρίας. E. 310. Περὶ Πηλείωνι] Ὅτι[s] ὑπερεμάχησαν τοῦ σώματος Ἀχιλλέως Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας. καὶ ὁ μὲν ἐβάστασεν ὁ δ' Αἴας ὑπερήσπισεν, ὡς καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ. Pal. B. Q. Διατί Ἀχιλλέως ἀποθανόντος μάλιστα τοῦ νεκροῦ προύστησαν Ὀδυσσεὺς καὶ Αἴας; φαίνονται οὗτοι φίλτατοι γεγονότες Ἀχιλλεῖ. διὰ τοῦτο ὑβρίζων Ἀγαμέμνων τὸν Ἀχιλλέα, καὶ τούτους ὑβρίζει λέγων, Ἢ τεὸν ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας ἢ Ὀδυσῆος (Il. α'. 138.). καὶ εἰς τὴν Χρύσαν ἐκ τούτων μάλιστα ἡγεμόνα προαιρεῖται ἐκπέμπειν, Εἷς δέ τις ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,

[p] In Mediol. magna coufusio. Hoc enim lemma corruptum in εἰ νύ μοι contextui adhæsit ita: εἰ νύ μοι τὸ μεῖζον: quo facto novum lemma superinductum: τί—γένηται. BUTTM.

[q] Ex Harl. Porsonus hæc tantum excerpsit τινὲς—μηχανή; οἱ δὲ, τί νυ πῶς, omisso τὸ, festinantius credo aut per correctionem. Sed veriorem emendationem ipse verborum contextus ministrat hanc: οἱ δὲ τὸ, τί, νῦν πῶς: h. e. τί hic valere πῶς. BUTTM.

[r] Sic in Vulg. pro βείομαι; ceteri corruptius, Q. τί νυ βῶσθαι, Pal. τί νύ μοι βῶσθαι. BUTTM.

[s] Sic in Pal. cum signo relato ad verba quæ pro lemmate posui. Nam in Mediol. minus bene Ὅτι, cum lemmate Ὅτι μοι——δοῦρα. BUTTM.

τῷ κ' ἔλαχον κτερέων, καί μευ κλέος ἦγον Ἀχαιοί·
νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντ' ἔλασεν μέγα κῦμα κατ' ἄκρης,
δεινὸν ἐπεσσύμενον, περὶ δὲ σχεδίην ἐλέλιξε.
τῆλε δ' ἀπὸ σχεδίης αὐτὸς πέσε· πηδάλιον δὲ
ἐκ χειρῶν προέηκε· μέσον δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε
δεινὴ μισγομένων ἀνέμων ἐλθοῦσα θύελλα.
τηλοῦ δὲ σπεῖρον καὶ ἐπίκριον ἔμπεσε πόντῳ·
τὸν δ' ἄρ' ὑπόβρυχα θῆκε πολὺν χρόνον· οὐδὲ δυνάσθη

311. Ἀχαιϝοί. 313. ϝειπόντ'. 316. ϝοι. ἔϝαξε. 317. δεινὴ] δίνη schol. pro v. l. H. 319. οὐδὲ δυνάσθη] οὐδ' ἐδυνάσθη text. et schol. H.

Ἠ Αἴας ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεὺς, Ἠὲ σὺ Πηλείδη (ib. 144.). καὶ εἰς τὴν πρεσβείαν τούτους ἀποστέλλει, ὅτε Αἴας φησὶν Ἀχιλλεῖ, Μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων Κυδιστοί τ' ἔμεναι καὶ φίλτατοι (ί. 637. s. 641.). E. Ἴσως διὰ τὴν Θέτιν Ἀχιλλέως μέμνηται. Pal. Vulg. 311. Τῷ κ' ἔλαχον κτερέων] Οὕτως ἂν ἠξιώθην ἐνταφίων. E. 312. Λευγαλέῳ θανάτῳ] Ὅτι λευγαλέον θάνατον οἱ γλωσσογράφοι ἀποδεδώκασι τὸν ἐν ὑγρῷ, ἔκ τε τούτων καὶ ἐκ τῶν ὑπ' Ἀχιλλέως ἐν τῇ πρὸς τὸν ποταμὸν μάχῃ λεγομένων. ἄμεινον δὲ ὀλέθριον, παρὰ τὸν λοιγόν. Q. Λευγαλέῳ, ἀδόξῳ, ἢ ἀδυνάτῳ, ἢ τῷ δι' ὕδατος. Vulg. ib. Ἁλῶναι] Ἰξίων, ἀλέσθαι (scr. ὀλέσθαι). Harl. 313. Μέγα κῦμα κατ' ἄκρης] Ὡς φαμὲν κατ-άκρας (ita hic junctim in Pal.) πόλιν ἑλεῖν. Pal. B. Q. (et in Mediol. quidem perperam statim continuantur verba Ῥιανὸς etc. quæ vid. ad 315.) Ἄλλως. Κατὰ παράλειψιν τῆς κεφαλῆς ὡς τὸ, Νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης (Il. ν'. 772.). ἑκατέρως (Pal. -οις) δὲ δύναται προδίδοσθαι. Pal. Q. Κατὰ παράληψιν τοῦ, κεφαλῆς· ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλως συνέστρεψεν ἡ νηός. E. Κατὰ κεφαλῆς. ἢ ἀντὶ τοῦ ὅλον. καὶ γὰρ κατ' ἄκρας πόλιν ἑλεῖν φαμέν. Vulg. Κατάκρης in textu, κατακεφαλὴν in margine eadem qua textus manu[t]. Pal. 314. Ἐπεσσύμενον] Ἀρίσταρχος, ἐπισσύμενον[u]. Pal. 315. Αὐτὸς πέσε] Ῥιανὸς, αὐτὸν[x] βάλε. τὸ κῦμα δηλονότι. καὶ ἄμεινον (hucusq. PORS. ex Harl.). ἀντιστρόφως δὲ ἡρμήνευσεν. οὐ γὰρ πρότερον ἔπεσεν, εἶτα ἀφῆκε τὸ πηδάλιον. Pal. B. Q. 317. Δεινὴ μισγομένων] Τινὲς οὕτως, σὺν τῇ δίνῃ τῶν ὑδάτων ἐλθοῦσα ἡ τῆς συμμίξεως τῶν ἀνέμων θύελλα. Pal. B. Q. Δεινή] Γράφεται, δίνῃ. B. Harl. 318. Σπεῖρον] Τὸ ἱστίον, ἐπίκριον δὲ τὸ κερατάριον. Pal. B. 319. Ὑπόβρυχα] Εἴτε ἐπίῤῥημα εἴτε ἀπὸ τοῦ βρύξ προπαροξυνθήσεται. Τὸ δ' ἐδυνάσθη, ἀπὸ τοῦ δυνάζω, ὡς πελάζω. Pal. B. E. Q. Ὑπόβρυχα, ὑποβρύχιον, βούλεται δὲ λέγειν τὸν καταδεδυκότα εἰς τὸ ὕδωρ. Pal. B. E. Q.

[t] Ex hoc potissimum accusativo apparet fuisse qui hanc formulam ita dividerent κατὰ κρὰς vel κρῆς (v. schol. Il. α'. 531.) BUTTM.

[u] Nimirum ob accentum, qui in partic. perf. pænultimam, in aoristo autem (ἐσσύμην, σύμενος) tertiam a fine occupat. Nunc ἐσσύμενος referendum est ad illa ἐληλάμενος, ἀκηχέμενος de quibus vid. Gramm. m. ampl. §. 98. obs. 19. cui addere hoc verbum neglexi. BUTTM.

[x] In Mediol. ubi hæc adhærent scholio 313. hic insertum δὲ, et mox verba καὶ ἄμεινον omissa. BUTTM.

αἶψα μάλ᾽ ἀνσχεθέειν, μεγάλου ὑπὸ κύματος ὁρμῆς·
εἵματα γάρ ῥ᾽ ἐβάρυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
ὀψὲ δὲ δή ῥ᾽ ἀνέδυ, στόματος δ᾽ ἐξέπτυσεν ἅλμην
πικρὴν, ἥ οἱ πολλὴ ἀπὸ κρατὸς κελάρυζεν.
ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς σχεδίης ἐπελήθετο, τειρόμενός περ,
ἀλλὰ μεθορμηθεὶς ἐν κύμασιν ἐλλάβετ᾽ αὐτῆς·
ἐν μέσσῃ δὲ κάθιζε τέλος θανάτου ἀλεείνων.
τὴν δ᾽ ἐφόρει μέγα κῦμα κατὰ ῥόον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς Βορέης φορέῃσιν ἀκάνθας
ἀμπεδίον, πυκιναὶ δὲ πρὸς ἀλλήλῃσιν ἔχονται·
ὣς τὴν ἀμπέλαγος ἄνεμοι φέρον ἔνθα καὶ ἔνθα.
ἄλλοτε μέν τε Νότος Βορέῃ προβάλεσκε φέρεσθαι,
ἄλλοτε δ᾽ αὖτ᾽ Εὖρος Ζεφύρῳ εἴξασκε διώκειν.
Τὸν δὲ ἴδεν Κάδμου θυγάτηρ, καλλίσφυρος Ἰνὼ,
Λευκοθέη, ἣ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα,

321. Fείματα. Fοι. δῖFα. 323. πολλὴ] πολλὸν a m. pr. sed statim mutavit H. PORS. ib. Fοι. 325. ἐν] ἐνὶ ex ejusdem recensione, ut videtur H. ib. ἐλλάβετ᾽] ἔλαβεν ex emend. H. PORS. 326. κάθιζε] ἐκάθιζε H. καθῆστο V. 327. κατὰ ῥόον] καταῤῥόον H. 329. ἀλλήλῃσιν] ἀλλήλοισιν H. 333. Fίδεν.

Vulg. 324. Ἀλλ᾽ οὐδ᾽ ὧς σχεδίης] Μεγάλη τῆς συνέσεως ὑπερβολὴ, τὸ ἐν τοιούτῳ καιρῷ μνημονεῦσαι, καὶ τῶν δεινῶν κρείσσω γενέσθαι καὶ ἐπὶ τὴν μόνην ἐλπίδα τῆς σωτηρίας καταφυγεῖν. Pal. Q. 328. Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ὀπωρινὸς βορέης] Ὥσπερ ὁ βορέας φέρει τὰς ἀκάνθας, φέρονται δὲ συνεχόμεναι ἀλλήλαις, οὕτω καὶ τὴν σχεδίαν ἔφερεν ὁ ἄνεμος συγκεκολλημένην. Pal. B. ὅτι ἅμα ἔτι δὲ (sic) καὶ πρὸς τὸ εὔκολον τῆς κινήσεως ἡ εἰκών. Pal. Σφοδρότατοι δὲ οἱ ἐτήσιοι. ἡ δὲ ἄκανθα ὑπεξηραμένη ὑπὸ τοῦ θέρους ἐλαφροτάτη γίνεται. Pal. B. Ὀπώρα τὸ θέρος ἐν ᾧ πεπαίνονται αἱ ὀπῶραι, καὶ ὀπωρινὸς βορέας ὁ θερινός. B. Ὀπωρινός, ὁ ἐν τῷ καιρῷ τῆς ὀπώρας ὅ ἐστιν ἐν τῷ θέρει πνέων. Vulg. 329. 330. Καὶ τὸ ἀμπεδίον καὶ τὸ ἀμπέλαγος διὰ τοῦ μ γραπτέον. Pal. 333. Κάδμου θυγάτηρ] Διατί αὕτη μόνη οἰκτείρει τὸν Ὀδυσσέα; Λύεται δὲ ἐκ τῆς λέξεως. φησὶ γὰρ αὐτὴν ἄνθρωπον εἶναι τὸ πρότερον. ὡς ὁμοιοπαθὴς οὖν ἄνθρωπος εἰκότως οἰκτείρει τὸν Ὀδυσσέα. οὐκ ἐναντιοῦται οὖν (scr. δὲ) Ποσειδῶνι. κἀκεῖνος γὰρ οἶδεν ὅτι δεῖ σωθῆναι αὐτόν. Q. Ἐλεεῖ αὐτὸν ὡς ἄνθρωπος γενομένη Ἰνώ. ἢ ὅτι ἦν φιλογύνης ὁ Ὀδυσσεὺς, ἡ δὲ διὰ τὸν Ἀθάμαντα ἐδυστύχησεν, οὐκ ἐναντιοῦται δὲ κ. τ. λ. Vulg. 334. Λευκοθέη] Λευκοθέα ἐκλήθη ἡ Ἰνὼ ἀπὸ τοῦ θεῦσαι ὅ ἐστι δραμεῖν διὰ τοῦ Λευκοῦ λεγομένου πεδίου τῆς Μεγαρίδος. E. Vulg. Τὴν αἰτίαν τῆς διωνυμίας ἀπέδωκεν, Ἰνὼ μὲν ὅτε ἄνθρωπος ἦν, ὅτε δὲ ἀπεθεώθη, Λευκοθέα. Pal. B. E. Q. Τὰ δὲ περὶ τὴν Λευκοθέαν οὕτως ἔχει. Ἀθάμαντι συνῴκει ἡ Ἰνὼ (nomen hic et mox omittit Pal.), καὶ παῖδες αὐτῇ γίνονται Λέαρχος καὶ Μελικέρ-

νῦν δ' ἁλὸς ἐν πελάγεσσι θεῶν ἐξέμμορε τιμῆς·
ἥ ῥ' Ὀδυσῆ ἐλέησεν ἀλώμενον, ἄλγε' ἔχοντα·

της. μανεὶς δὲ Ἀθάμας διὰ τὴν μῆνιν Ἥρας, ὅτι ἔθρεψε τὸν Διόνυσον ἡ Ἰνὼ, τὸν Λέαρχον ἀναιρεῖ. ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἕτερον. ἀναλαβοῦσα δὲ αὐτὸν Ἰνὼ φεύγει καὶ ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν ῥίπτει. διὰ δὲ τὴν Διονύσου τροφὴν σὺν τῷ παιδὶ ἰσοθέου τιμῆς ἔλαχε, καὶ τὰ ὀνόματα μετέβαλεν ἡ μὲν Λευκοθέα κληθεῖσα διὰ τὸ φυγὴν πεποιῆσθαι διὰ τοῦ Λευκοῦ πεδίου τῆς Μεγαρίδος, ὁ δὲ Παλαίμων διὰ τὸ συλλαμβάνεσθαι τοῖς παλαίουσι κατὰ θάλασσαν. Pal. B. Q. Βροτὸς αὐδήεσσα] Ἤτοι διαβόητος διὰ τὰ συμβάντα· ἢ ἐπεὶ οἱ ἄνθρωποι φωνήεντες πρὸς τὰ ἄλλα ζῶα, αὐδήεσσα[y] ἡ ἐπίγειός ποτε. Vulg. Ὁ μὲν Ἀριστοφάνης τὰς ἀνθρωποειδεῖς θεὰς αὐδηέσσας φησὶν οἱονεὶ φωνὴν μετειληφυίας. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης αὐδήεσσαν[z] λέγει (Pal. γράφει) οἱονεὶ ἐπίγειον. οὕτως καὶ Χαμαιλέων. Pal. Q. Harl. Φωνῇ ἀνθρωπίνῃ χρωμένη, ἀλλ' οὐχὶ θείᾳ. διὰ σημείων γὰρ καὶ οἰωνῶν καὶ ἱερείων καὶ θυσιῶν καὶ δι' ὀνείρων, οὐκ αὐδῆς φθέγγονται οἱ θεοί. καὶ ἐφετμαὶ αὐταί (f. αὗται). Οἱ δ' αἰεὶ βούλοιντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων (δ'. 353.), τῶν θεοπροπιῶν λέγει[a]. E. Ζητεῖ Ἀριστοτέλης, διατί τὴν Καλυψὼ καὶ τὴν Κίρκην καὶ τὴν Ἰνὼ αὐδηέσσας λέγει μόνας, πᾶσαι γὰρ καὶ αἱ ἄλλαι φωνὴν εἶχον. καὶ λῦσαι μὲν οὐ βούλεται (Pal. βεβούληται) μεταγράφει δὲ ποτὲ μὲν εἰς τὸ αὐλήεσσα, ἐξ οὗ δηλοῦσθαί φησιν ὅτι μονώδεις[b] ἦσαν· ἐπὶ δὲ τῆς Ἰνοῦς αὐδήεσσα. τοῦτο (E. ἐκεῖνο) γὰρ πάσαις ὑπῆρχεν αὐταῖς καὶ μόναις. πᾶσαι γὰρ αὗται ἐπὶ γῆς (E. ἐπ' αὐλὰς) ᾤκουν. μήποτε οὖν (E. δὲ, Pal. δ' οὖν) τὸ αὐδήεσσα, οὐ τὸ φωνῇ μόνῃ κεχρῆσθαι (E. οὐ τὸ ἀνθρωπίνῃ φωνῇ μόνον χρῆσθαι) δηλοῖ, ὡς τὸ, Αὐδήεντα δ' ἔθηκε (Il. τ'. 407.), σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἔνδοξον καὶ ἐπίφημον. καὶ ἑκάστη δὲ τούτων ἔνδοξος, ὥσπερ ἡ Ἰνώ. ὅτε γὰρ ἐν ἀνθρώποις ἦν, ἔνδοξος καὶ ἐπίφημος ἐν πᾶσιν ἐτύγχανεν[c]. Pal. E. Q. Add. schol. ζ'. 125. κ'. 136. 336. Ἡ ῥ' Ὀδυσσῆ ἐλέησε] Δαιμονίως τὸ ἐπισωδίῳ (scr.

[y] Sic omnes ante Barnes. qui, nullum codicem (quod alias facit) laudans reposuit οὐδήεσσα. Vera autem est emendatio (vid. not. sq.) nisi quod, ut observat Ern. scribendum ἢ οὐδήεσσα. BUTTM.

[z] Mirum in mendosa hac scriptura conspirare codices Q. Harl. Pal. hic et mox in alio scholio (Ζητεῖ Ἀριστ.); item Etymol. M. p. 169. 11. Veram autem scripturam, in his scholiis nimirum, esse οὐδήεσσαν tum re ipsa patet; nam explicatio ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς vocem spectat ab οὖδας formatam; tum testimonio Eustathii et schol. Harl. ad κ'. 136. BUTTM.

[a] Cf. ad ζ'. 125. BUTTM.

[b] In Pal. μονῳδεῖς; sed illud sine dubio verum, quanquam hæc vox de eo qui est solitarius, aliunde mihi nota non est. BUTTM.

[c] Turbatum esse aliquid in hoc scholio vel ex eo apparet quod non satis clara inde emergit Aristotelis et ratio et argumentatio; quæ ut conjectando elici possit faciant fortasse varietates codicis E. Nos observamus Inonem quidem revera eo epitheto, qualecunque illud est, hic non appellari. Immo cum dicitur eam olim fuisse βροτὸν αὐδήεσσαν, manifestum est, nunc, ubi dea est, hoc epitheton non amplius cadere in illam. Deinde non tacebo parum solertes fuisse interdum in grammaticis his minutiis antiquiores; qui hic quidem naturam formationis in εις εντος non perspexerunt, quæ nunquam usurpatur nisi de iis quæ referta sunt aliqua re aut naturam ejus induerunt: ut vel per linguæ rationem fieri plane non possit ut οὐδήεσσα, αὐλήεσσα dicatur ea quæ sit *in terra*, *in aula*. Manifestum est itaque hunc quidem de Inone locum referendum esse ad eum usum qui est ζ'. 125. ubi hominum epitheton est αὐδήεις h. e. μέροψ: cf. Il. τ'. 407. de equo loquente. Tamen illa etiam de Circe et Calypso explicatio, dici eas ita, quod hæ quidem deæ solæ humana et natura et voce utantur, non satisfacit; neque dubito quin in his quidem epitheton hoc spectet vocem canoram, qua utraque καλὸν ἀοιδιάει (ε'. 61. κ'. 227.) BUTTM.

αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης·
ἷζε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου, εἶπέ τε μῦθον·
Κάμμορε, τίπτε τοι ὧδε Ποσειδάων ἐνοσίχθων
ὠδύσατ' ἐκπάγλως, ὅτι τοι κακὰ πολλὰ φυτεύει;
οὐ μὲν δή σε καταφθίσει, μάλα περ μενεαίνων.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξαι, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν,

337. Citat ποτῇ ἀνεδύσατο schol. ad ζ'. 127. H. PORS. Hunc versum uncinis includit W. ib. Ϝεικυῖα. 338. πολυδέσμου εἶπέ τε μῦθον] καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε H. ib. Ϝεῖπε.

κέχρηται τῷ ἐπεισοδίῳ). ἅμα γὰρ ἀρχαίαν ἱστορίαν ἐνδέδεικται ἔξω τῆς ὑποθέσεως, καὶ τόπῳ ἁρμόζον πρόσωπον παρείλαβεν. ἔθος τε Ὁμήρῳ ἐν τοῖς ἐσχάτοις κινδύνοις θεῶν βοηθείας τυγχάνειν. Q. 337. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνης] Οὐκ ἐνεφέρετο ἐν τοῖς πλείοσι. Ἀρίσταρχος δὲ περὶ μὲν τῆς ἀθετήσεως διστάζει, γράφει δὲ διὰ τοῦ υ[d] ὑπεδύσατο. ἐν δέ τισι ἀνεδύσατο (Quatuor hæc verba desunt in Harl.). ἔοικε δὲ ὁ στίχος ἐκ τῶν ὕστερον εἰρημένων ὑπό τινος παρεμβεβλῆσθαι, Αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα (Pal. κυδίοντα, Harl. κῳδαίνοντα) αἰθυίῃ εἰκυῖα. Pal. Harl. Q. Τινὲς εἰς τὸ εἰκυῖα στίζουσιν, ἵν' ᾖ, πετομένη ἀνῆλθεν ἐκ τῆς λίμνης. Pal. Ἄλλως. Οὐ τῷ σώματι ἀλλὰ τῷ τάχει. ἀλλ' οὐ μεταβαλοῦσα τὸ σῶμα πρὸς τὸ ὄρνεον· ἀλλὰ πρὸς τὴν ἀνάδυσιν ἡ εἰκών. Pal. Q. Οὐ μεταμεμόρφωται ἄρα εἰς αἴθυιαν, ἀλλὰ δίκην αἰθυίας ἀνῆλθεν. οὐ γὰρ ἂν διελέγετο τῷ Ὀδυσσεῖ οὐδὲ ἐδίδου αὐτῷ τὸ κρήδεμνον. B. Q. et (ad 346.) Pal. Πρὸς τὸν ἀναδυσμόν ἐστιν ἡ εἰκὼν καὶ τὸ παράδειγμα, οὐ κατὰ σῶμα. οὕτω καὶ ὁ Ἑρμῆς Σεύατ' ἔπειτ' ἐπὶ κῦμα λάρῳ ὄρνιθι ἐοικώς (51.). οὕτω καὶ ἐπὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς, Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι (Il. ε'. 778.), οὐ περιστεραὶ γενόμεναι, ἀλλ' ὁμοῖαι τοῖς ἴθμασι τῶν περιστερῶν εἰς τὸ στρατόπεδον ἔρχονται. ἴθματα δὲ οὐκ ἔστιν ἴχνια ἀλλ' ὁρμήματα καὶ πτήσεις ἀπὸ τοῦ ἰέναι καὶ ἀπὸ τοῦ ἴθι ἰθμός· καὶ γὰρ καὶ τὴν εἴσοδον ἰθμὴν (scr. εἰσιθμὴν, ζ'. 264.) καλεῖ. Τὸ δὲ ποτὴν, ἵν' ᾖ κατὰ τὴν πτῆσιν καὶ τὴν ὁρμήν. ἀπαλλασσομένη μέντοι εἴκασται τῇ αἰθυίᾳ, ὡς καὶ Ἀθηνᾶ, Ὄρνις δ' ὡς ἀνόπαια, διέπτατο, καὶ, Φήνῃ εἰδομένη. Αἴθυια δὲ εἶδος ὀρνέου θαλασσίου. E. Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτὴν ἀνεδύσατο λίμνης] Σὺν τῷ ν γραπτέον, ἵν' ᾖ πτῆσιν ὡς (pro ὡς scr. καὶ, ut supra) τὴν ὁρμήν. ἀπαλλασσομένη δὲ——θαλασσίου. Vulg. Ποτὴν ἢ ποτῇ, τὴν πτῆσιν, τῇ πτήσει. Vulg. Γράφεται καὶ ποτὴν, πτῆσιν. ἄμεινον δὲ χωρὶς τοῦ ν ἐν δοτικῇ (hucusque PORS. ex Harl.). δύναται δὲ καὶ τοῦτο ὑπὸ τὴν συγκοπὴν εἶναι καὶ ἀπὸ τοῦ πετῶ γεγενῆσθαι ὡς νέμω νομή, στρέφω στροφή, σκέπω σκοπή (Pal. σκεπή suprascripto ο.) Pal. Q. Ἀνεδύσατο λίμνης] Πῶς τὸ τεταραγμένον πέλαγος λίμνην φησί; ὅτι πρὸς τιμὴν τῆς θεοῦ πρὸς τὸ παρὸν ἐγαληνίασε. Pal. Q. 342. Ἔρξαι] Πρᾶξον. ἀπαρέμφατον ἀντὶ προστακτικοῦ. Vulg. Ἀπινύσσειν] Μωραίνειν, ἀπὸ τοῦ πινυτός ὁ φρόνιμος. πινυέω (scr. -ύω vel -ύσσω) ῥῆμα, καὶ μετὰ τοῦ στερη-

[d] Cum solum υ memoret scholiastes, et mox ἐν δέ τισι tantum dicat, non ἐν ταῖς λοιπαῖς, dixeris fuisse tertiam etiam scripturam ἐπεδύσατο. Et sane dea neque ἀναδύεσθαι, cui pugnat illud ποτῇ, neque ὑποδύεσθαι poterat. An igitur ἐπιδύεσθαι mergorum motum illum significabat quo advolantes aquam attingunt et innatant ei? BUTTM.

εἵματα ταῦτ' ἀποδῦς, σχεδίην ἀνέμοισι φέρεσθαι
κάλλιπ'· ἀτὰρ χείρεσσι νέων ἐπιμαίεο νόστου
γαίης Φαιήκων, ὅθι τοι μοῖρ' ἐστὶν ἀλύξαι.
τῆ δὲ τόδε κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι
ἄμβροτον· οὐδέ τι τοι παθέειν δέος, οὐδ' ἀπολέσθαι.
αὐτὰρ ἐπὴν χείρεσσιν ἐφάψεαι ἠπείροιο,
ἂψ ἀποδυσάμενος βαλέειν εἰς οἴνοπα πόντον,
πολλὸν ἀπ' ἠπείρου, αὐτὸς δ' ἀπὸ νόσφι τραπέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κρήδεμνον ἔδωκεν·
αὐτὴ δ' ἂψ ἐς πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα,
αἰθυίῃ εἰκυῖα· μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν.
αὐτὰρ ὁ μερμήριζε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, μήτις μοι ὑφαίνῃσιν δόλον ἄλλον
ἀθανάτων, ὅτε με σχεδίης ἀποβῆναι ἀνώγει.
ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ'· ἐπεὶ ἑκὰς ὀφθαλμοῖσι
γαῖαν ἐγὼν ἰδόμην, ὅθι μοι φάτο φύξιμον εἶναι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρξω, δοκέει δέ μοι εἶναι ἄριστον·

343. Fείματα. 346. ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσαι] ὑποστέρνοιϊό τανύσαι H. τάνυσσον V. 349. Fοίνοπα. 353. κῦμα κάλυψεν] κῦμ' ἐκάλυψεν H. ib. Fεικυῖα. Fε. 354. δῖFος. 355. Fεῖπε FεFόν. 356. ἄλλον] αὖτε H. W. 357. ὅτε] ὁ, τε et pro interpret. supra διὸ H. 358. Fεκάς. 359. ἐγὼ Fιδόμην. 360. Fέρξω.

τικοῦ α, ἀπινύσσω τὸ μωραίνω. B. E. 346. Τῇ δὲ τόδε κρήδεμνον] Τὸ μὲν ἵνα ἀξιόπιστος ὁ λόγος γένηται ἐπὶ τοσοῦτον διανηχομένου τοῦ Ὀδυσσέως. τὸ δὲ πρὸς ἀσφάλειαν αὐτῷ ἔμελλεν, ὥσπερ σύμβολον τῆς θείας βοηθείας. Q. Pal. Στέρνοισι[e], διχῶς αἱ Ἀριστάρχειαι. Pal. Harl. Τὸ δὲ, τάνυσαι (sic), ἀπαρέμφατον διὰ τὸ βαλέειν. Pal. 349. Ἀψ ἀπολυσάμενος (ita in textu et in lemmate)] Μακρὸν ἀπὸ τῆς γῆς, ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκβράσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν. Pal. Βαλέειν] Πάλιν τοῖς ἀπαρεμφάτοις ἀντὶ προστακτικῶν χρῆται. λέγει διότι (scr. δὲ ὅτι) ῥίπτων τὸ ἱμάτιον ἀποστραφῇ (Q. ἀπογράφων.) Pal. Q. 350. Πολλὸν ἀπ' ἠπείρου] Ἵνα μὴ τὸ κῦμα ἐκβράσῃ αὐτὸ εἰς τὴν γῆν. B. Q. 352. Ἀψ] Γρ. καὶ, αἶψα. Harl. Pal. 354. Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε] Οἱ μὲν δειλοὶ καὶ τὰ εὐηθέστατα προσίενται ὑπὸ φιλοψυχίας. ὁ δὲ χαίρειν ἐάσας τὰς ὑποθήκας τῆς θεᾶς τῷ ἑαυτοῦ λόγῳ προσέχει, πείρᾳ μαθὼν ἐκ τῶν ἔμπροσθεν συμπτωμάτων καὶ τὰ φιλανθρωπότατα (Mediol. τὴν -ητα) ὑποπτεύειν. Pal. Q. 357. Ὅτε με] Γρ. ὅ,τε με, superscripta soli voculæ ὅ interpretatione διὸ, Pal. schol. Χωρίζει Ἀριστοφάνης διὰ τὸ ὅτε[f] Harl. Pal. 358. Ἀλλὰ μάλ' οὔπω πείσομ' (Mediol.) vel. 360. Ὧδ' ἔρξω (Pal.)] Οὐκ εἰς

[e] In textu utriusque cod. a manu prima στέρνοιο. BUTTM.

[f] Nempe Aristophanes cepit pro ὅς τι non pro ὁπότι. PORS. Immo, ut ex allatis apparet, pro neutro ὅ,τι, quod sit pro διό τι h. e. δι' ὅ,τι h. e. διό. BUTTM.

ὄφρ' ἂν μέν κεν δούρατ' ἐν ἁρμονίῃσιν ἀρήρῃ,
τόφρ' αὐτοῦ μενέω καὶ τλήσομαι ἄλγεα πάσχων·
αὐτὰρ ἐπὴν δή μοι σχεδίην διὰ κῦμα τινάξῃ,
νήξομ'· ἐπεὶ οὐ μέν τι πάρα προνοῆσαι ἄμεινον.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
ὦρσε δ' ἐπὶ μέγα κῦμα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
δεινόν τ', ἀργαλέον τε, κατηρεφές· ἤλασε δ' αὐτόν.
ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠίων θημῶνα τινάξῃ
καρφαλέων, τὰ μὲν ἄρ τε διεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ·
ὣς τῆς δούρατα μακρὰ διεσκέδασ'· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
ἀμφ' ἑνὶ δούρατι βαῖνε, κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων·
εἵματα δ' ἐξαπέδυνε, τά οἱ πόρε δῖα Καλυψώ.
αὐτίκα δὲ κρήδεμνον ὑπὸ στέρνοιο τάνυσσεν·
αὐτὸς δὲ πρηνὴς ἁλὶ κάππεσε, χεῖρε πετάσσας,
νηχέμεναι μεμαώς· ἴδε δὲ κρείων Ἐνοσίχθων,
κινήσας δὲ κάρη ποτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν·
Οὕτω νῦν κακὰ πολλὰ παθὼν ἀλόω κατὰ πόντον,

361. ὄφρ' ἂν μέν] ὄφρα μέν H. ib. ἁρμονίῃσιν] ἁρμονίῃσι hic et supra 248. H. 364. τι] τοι H. 365. καὶ κατὰ θυμὸν] δῖος Ὀδυσσεὺς V. 368. τινάξῃ] τινάξει H. Apollonius in Lexico v. ἠΐα habet τινάξει PORS. 372. Ϝείματα. Ϝοι. δῖϜα. 373. στέρνοιο τάνυσσεν] στέρνοισι τάνυσσεν H. 375. Ϝίδε. 376. δὲ] ῥα (δὶ) H. ib. Ϝόν.

ἅπαντα καταφρονεῖ τῆς ὑποθήκης, ἀλλ' εἰς δευτέραν ἐλπίδα αὐτῷ χρήσασθαι τῷ κρηδέμνῳ. Q. 364. Ἀναστρεπτέον τὴν πάρα. δηλοῖ γὰρ τὸ πάρεστιν. Pal. 367. Κατηρεφές] Ὑψηλὸς ὥστε σκεπάσαι αὐτόν. Pal. B. Ὅρα δὴ πῶς ἑαυτῷ ἐπαγωνίζεται ἐν τῇ ἐπαγγελίᾳ ὁ ποιητής. ἄνω γὰρ εἰπὼν, ἔλασεν μέγα κῦμα κατάκρης (sic Pal., qui et addit, ἤγουν ὁλοκλήρως), νῦν κατηρεφὲς τὸ κῦμα εἶπε, οἱονεὶ τὸ καταστεγάζον αὐτοῦ τὴν κεφαλήν. Pal. Q. 368. Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων] Ὀξυτόνως τὸ ζαής. B. Pal. Ἤια δὲ τὰ ἄχυρα παρὰ τὸ πανταχόθεν ἰέναι διὰ τὴν ἀσθένειαν. B. Pal. Ἀχύρων, παρὰ τὸ ἰέναι ταχέως τὸ ἄχυρον. δηλοῖ δὲ καὶ τὰ βρώματα καὶ ἐφόδια. Vulg. Ἠΐων θημῶνα] Πάντα κοινῶς τὰ σιτία τινῶν, ἤια Ὅμηρος καλεῖ. οὕτως γοῦν καὶ τὰς ἐλάφους εἴρηκεν. Αἵτε καθ' ὕλην Θώων πορδαλίων (Pal. παρδαλίων) τε λύκων τ' ἤια πέλονται (Il. ν'. 103.). καὶ τὰ ἄχυρα δὲ σιτία ζώων τινῶν εἴη. Q. 369. Καρφαλέων (male: referendum ad ἠΐων)] Παρὰ τὸ ἰέναι καὶ φέρεσθαι ταχέως. B. Ἑκάτερον τῷ ἐπιθέτῳ ἐπέτεινεν. Pal. cum signo relato ad verbum ἐσκέδασε; sed spectat bonum hoc scholium ad epitheta καρφαλέων et μακρά. 371. Κέληθ' ὡς ἵππον ἐλαύνων] Οἶδε μὲν ὁ ποιητὴς τὸν κέλητα, οὐκ εἰσάγει δὲ τοὺς ἥρωας αὐτῷ χρωμένους, εἰ μὴ ἐξ ἀνάγκης ἐν τῇ Δολωνείᾳ τὸν Διομήδην. Pal. Q. Et Pal. quidem præmissa glossa: μονοκάβαλλον. Schol. Vulg. Ὡς κέλης, ὅ ἐστιν ὁ ἄζευκτος ἵππος. 377. Ἀλόω] Διαίρεσίς ἐστι τοῦ ἀλῶ, διὸ βα-

εἰσόκεν ἀνθρώποισι διοτρεφέεσσι μιγείης·
ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα ὀνόσσεσθαι κακότητος.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους·
ἵκετο δ' εἰς Αἰγὰς, ὅθι οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν.
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς, ἄλλ' ἐνόησεν·
ἤτοι τῶν ἄλλων ἀνέμων κατέδησε κελεύθους,
παύσασθαι δ' ἐκέλευσε καὶ εὐνηθῆναι ἅπαντας·
ὦρσε δ' ἐπὶ κραιπνὸν Βορέην, πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν,
ἕως ὅγε Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μιγείη
διογενὴς Ὀδυσεὺς, θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξας.
Ἔνθα δύω νύκτας, δύο δ' ἤματα, κύματι πηγῷ
πλάζετο· πολλὰ δέ οἱ κραδίη προτιόσσετ' ὄλεθρον.

379. ϝέϝολπα. 381. ϝοι. 382. κούρη] θυγάτηρ Η. 383. κελεύθους] κέλευθα ex emend. sed antiqua H. 385. ἔϝαξεν. 387. διϝογενής. 388. δ'] τ' H., ex emend. W. 389. ϝοι.

ρυτόνως ἀναγνωστέον. Pal. 378. Διοτρεφέεσσι] Γράφεται, Φαιήκεσσι[g]. B. 379. Ἀλλ' οὐδ' ὥς σε ἔολπα] Πάλιν ἄλλων δεινῶν ὑποβάλλει προσδοκίαν κινῶν (B. Q. πρ. ὑπ. ἀνακινῶν) ἀγῶνα τῷ ἀκροατῇ. Pal. B. Q. Ὀνόσσεσθαι] Διχῶς νοεῖται, ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ μέμψασθαί σε τῆς κακότητος ἤτοι τῆς ταλαιπωρίας, ἧς ἔπαθες. ἢ ὀνόσσεσθαι καὶ ἀπόνασθαί σε, ἤτοι ὠφεληθῆναί σε τῆς κακότητος τῆς σῆς ἕνεκα, ἤτοι τῆς κακουργίας, ὅτι ἐφόνευσας τὸν ἐμὸν υἱόν. B. Ἐκφυγεῖν ἢ ἐξευτελίζειν τὴν κάκωσιν. E. 381. Αἰγάς] Τόπος, ἐξ οὗ καὶ Αἰγαῖον πέλαγος. B. Αἰγαὶ πόλις Ἀχαΐας. οἱ δὲ νῆσον πρὸ τῆς Εὐβοίας ἱερὸν (sic) Ποσειδῶνος. E. Vulg. Αἰγὴ, νῆσος[h] πέραν Εὐβοίας ἱερὸν (sic) Ποσειδῶνος, ἥτις νῦν ἐπεκλύσθη. οἱ δὲ, πλησίον Σαμοθράκης. Pal. 383. Ἀνέμων κατέδησε κελεύθους] Κατέπαυσε τὰς πνοάς. E. 385. Πρὸ δὲ κύματ' ἔαξεν[i]] Τῶν ἄλλων ἀνέμων δηλονότι. Pal. Κατέαξε τὰ τῶν ἄλλων κύματα. ἐπιφέρει γὰρ, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. Vulg. Καὶ πῶς κύματι κωφῷ (B. Q. πηγῷ) ἐπλάζετο; δῆλον οὖν ὅτι τὰ τῶν ἄλλων ἀνέμων κύματα ἔπαυσε μόνον δὲ βοῤῥᾶν ἀφῆκε πνεῖν. Pal. B. Q. Τινὲς δὲ μεταγράφουσι, πρὸς (sic) δὲ κύματ' ἔαγεν. Pal. Τοῦτο δοκεῖ μάχεσθαι τῷ ἐπιφερομένῳ, ἔνθα δύο νύκτας δύο δ' ἤματα κύματι πηγῷ πλάζετο. λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως, τὰ γὰρ πρότερά φησι κύματα κατέαξε τὰ ἐκ τῶν ἄλλων ἀνέμων, μόνον δὲ τὸν βορέαν εἴασε πνεῖν. τινὲς δὲ μεταγράφουσι, πρὸς δὲ κύματος ἔαγεν. E. 386. Τὸ ἕως ἀντὶ τοῦ ἵνα, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, Εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί (ζ'. 80.). Τινὲς δὲ γράφουσιν, ὅπως Φαιήκεσσιν. Pal. B. Q. Harl. 388. Κύματι πηγῷ] Οἱ μὲν γλωσσογράφοι μέλανι καὶ ἰσχυρῷ (E. Q. add. ψυχρῷ, ἀδιαλύτῳ). τινὲς δὲ γαληναίῳ. κρεῖσσον δὲ εὐπαγεῖ, εὐτραφεῖ καὶ εὐμεγέθει. Vulg. Pal. E. Q. (nisi glossographi in solo Vulg. nominantur). 389. Προτιόσσετ' ὄλεθρον] Προεμαν-

[g] Aut est var. lect. pro ἀνθρώποισι, aut, quod verisimilius, glossa ad ἀνθρ. διοτρ. Cf. not. ad α'. 361. BUTTM.
[h] νῆσον, νῆσος. Bis, opinor, scribendum νησίον. BUTTM.
[i] Cf. schol. ad 295. BUTTM.

ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη· ὁ δ' ἄρα σχεδὸν εἴσιδε γαῖαν,
ὀξὺ μάλα προϊδών, μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς.
ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος βίοτος παίδεσσι φανείη
πατρός, ὃς ἐν νούσῳ κεῖται κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
δηρὸν τηκόμενος, στυγερὸς δέ οἱ ἔχραε δαίμων,
ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε θεοὶ κακότητος ἔλυσαν·
ὣς Ὀδυσῆ' ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα καὶ ὕλη·
νῆχε δ', ἐπειγόμενος ποσὶν ἠπείρου ἐπιβῆναι·
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ δὴ δοῦπον ἄκουσε ποτὶ σπιλάδεσσι θαλάσσης·

392. εἴσϝιδε. 393. προϝιδών. 394. ἀσπάσιος] ἀσπασίως text. sed ἀσπάσιος schol. idemque literæ superimpositæ textui significant H. PORS. ib. φανείη] φανήῃ W. 396. ϝοι. 397. ἀσπάσιον] ἀσπασίως schol. MS. Townleiani ad Il. λ'. 515. PORS. 398. ἐϝείσατο.

τεύετο, προέβλεπε. B. Ἐπιστροφὴν ἐποίει καὶ ἔβλεπε. E. Ἐν ὀφθαλμοῖς καὶ φανερῶς ἑώρα τὴν ἑαυτοῦ ἀπώλειαν. Pal. Q. Vulg. Πλάζετο] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὸ πλάζετο, Αἰολικῶς ἐκτείνων τὸ α, ἐπὶ τοῦ ἐπλήσσετο λαμβάνει. ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ ἐπλανᾶτο. Pal. Q. 391. Ἠδὲ γαλήνη ἔπλετο] Γαλήνη ἀνέμων οὐ κύματος. ἐπάγει οὖν μεγάλου ὑπὸ κύματος ἀρθείς. πολλάκις δὲ μετὰ τὴν τῶν ἀνέμων λῆξιν, τὸ ἐνδόσιμον τοῦ πνεύματος ἔτι ἐπεγείρει κύματα. B. E. Q. Pal. Ἡ γαλήνη οὖν οὐ τῶν κυμάτων ἦν, ἀλλὰ τῶν ἀνέμων. πολλάκις δὲ παυσαμένων τῶν ἀνέμων μένει τὸ πέλαγος κύματι κωφῷ κυλινδούμενον. Q. Ἡ δὲ, Aristarchus. PORS. ex Harl. 393. Ἐν τῇ Ἀριστοφάνους καὶ Ἀρειανοῦ (Ῥιανοῦ), ἐπὶ κύματος. Harl. 394. Ὡς δ' ὅταν ἀσπάσιος] Κάλλιστα παραδείγματα παρὰ γονέων χρηστῶς ἐκτίθεται ὁ ποιητὴς παιδεύων, πῶς ἔχειν πρὸς γονέας δίκαιον· καὶ, Ζώει μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι, Τῶν καὶ μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα (Il. π'. 14.). Pal. Q. Οὐ μόνον πρὸς τὴν χαρὰν καὶ τὸ ἀνέλπιστον ἡ παραβολὴ ἀλλὰ καὶ τὸ χρόνιον τῶν πρόσθεν δεινῶν. Pal. 396. Ἔχραε] Μετὰ βλάβης ἐπέσκηψε, ἐπῆλθεν, ἢ ἐπεβάρησεν. Pal. Vulg. 397. Ἀσπάσιον δ' ἄρα τόν γε] Ἀσπασίως θέλοντα. ἐκεῖνον. B. 398. Ἀσπαστὸν ἐείσατο γαῖα] Παρὰ Καλυψοῖ μὲν διατρίβων Ἰθάκην ποθεῖ, ἐν θαλάττῃ δ' ὢν οὐχ ὅπως πόλιν ἀλλ' αὐτὸ μόνον (Mediol. αὐτὴν μόνην) τὴν ξηρὰν οὐσίαν. Pal. Q. 400. Γέγωνε βοήσας] Ὅστις γεγωνὼς ἐβόησε. τὸ δὲ ἐγεγώνει ἀντὶ τοῦ εἰς ἀκοὰς ἐγένετο βοήσας τις. B. Ὥστε ἐξακουστὸν γενέσθαι βοήσαντά τινά. E. Vulg. Γέγωνε. ἐγνώσθη, ἠκούσθη. Pal. 401. Ὅτι [k] πᾶσι καλῶς ἐδόκει ἔχειν τὰ πεποιημένα Ὀδυσσεῖ. ἕτερα ὑπεκκαύματα καὶ φιλοτιμίας ἀρχὴν κενῆς ἐξεῦρεν ὁ ποιητὴς ἐπαγωνιζόμενος ἑαυτόν. Pal.

[k] Scribe Ὅτι, et punctum dele ante ἕτερα. BUTTM.

ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο
δεινὸν ἐρευγόμενον· εἴλυτο δὲ πάνθ' ἁλὸς ἄχνῃ·
οὐ γὰρ ἔσαν λιμένες νηῶν ὀχοὶ, οὐδ' ἐπιωγαὶ,
ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες ἔσαν, σπιλάδες τε, πάγοι τε.
καὶ τότ' Ὀδυσσῆος λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ,
ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

402. Pro γὰρ habent δὲ Apollonius in Lexico et Etymologus p. 705, 29. et sic alibi citatum vidi, nisi fallor. PORS. 403. Ϝείλυτο. 407. Ϝεῖπε ϜεϜόν.

402. Ῥόχθει γὰρ μέγα κῦμα] Τὴν πρὸς τὰς πέτρας ἀντίκρουσιν τοῦ κύματος διὰ τοῦ ῥήματος παρεστήσατο. οὐ γὰρ ἐκχεῖται ἐπ' αἰγιαλὸν, ἀλλ' ἔστιν ἀγχιβαθὴς ἡ ἐκβολὴ, ὥστε προσπελάζον τὸ κῦμα τοιοῦτόν τινα ἀποτελεῖν ἦχον διὰ τῶν πετρῶν. Pal. Q. Ποιὸν ἦχον ἐπετέλει. τῶν δὲ πεποιημένων ἡ λέξις. τραχὺ γὰρ τὸ ρ, τὸ θ, τὸ χ. Τὸ δὲ ἄχνη ἀπὸ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ ἔχω, ἀέχνη καὶ ἄχνη. E. Ποτὶ ξερὸν ἠπείροιο] Πρὸς τὸ ξερὸν τῆς γῆς. λέγει δὲ τὸ πετρῶδες τῆς ἀκτῆς. Vulg. Ξερόν. συστολὴ τοῦ η εἰς ε. E. 403. Ἁλὸς ἄχνῃ] Τῷ λεπτομερεστάτῳ τοῦ ἀφροῦ τῆς ἁλὸς πάντα ἐκεκάλυπτο, ἢ τῇ ἀκαθαρσίᾳ. Pal. Vulg. 404. Νηῶν ὀχοί] Οἱ συνέχοντες τὰς ναῦς. ἢ ἐφ' ὧν ὀχοῦνται καὶ ἀναπαύονται αἱ νῆες. Vulg. Διὰ τὸ ὀχεῖσθαι ἐν αὐτοῖς τὰς ναῦς. ἢ οἱ ἔχοντες καὶ φυλάσσοντες τὰς ναῦς. Pal. E. Ἐπιωγαί] Τόποι σκέπην ἀνέμων ἔχοντες, παρὰ τὴν ἰωήν (Mediol. τὸ ἰῶ) καὶ τὸ ἄγνυσθαι, ἔνθα κλῶνται τὰ κύματα ἢ ὁ ἄνεμος (Pal. ἔνθα κλᾶται ὁ ἄνεμος) διὰ τὸ μὴ εὑρίσκειν δίοδον. Pal. E. Οἱ ἀνέμου σκέπην ἔχοντες τόποι· ἢ αἱ ἐξοχαὶ καὶ οἱ πλατεῖς αἰγιαλοί. Vulg. Καταδύσεις. διενηνόχασι δὲ τῶν λιμένων, ὅτι τόποι εἰσὶν ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπην δέξασθαι νῆας. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ἰωὴ ἡ κραυγὴ καὶ ἡ πνοὴ καὶ τοῦ ἄγω τὸ κλῶ, ἐν ᾗ κλῶνται τὰ κύματα. E. Τίνι διενηνόχασιν αἱ ἐπιωγαὶ τῶν λιμένων; φημὶ οὖν ὅτι ἰωὴν τὴν πνοὴν λέγει, ὥς που εἴρηκεν, Ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο (Pal. πολυπλάτοιο) ἰωῆς (Il. λ'. 308.) ποιήσας ἐκ τοῦ αὔειν (Pal. ἄειν) ὃ σημαίνει τὸ πνεῖν. ὅθεν ἐπειδὴ καὶ ἀντὶ τοῦ φωνεῖν καταχρηστικῶς εἶπεν, Αὖε δ' ἑταίρους (Il. λ'. 461.), ἰωὴν καὶ τὴν φωνὴν κέκληκε. Τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ (Il. κ'. 139.), καὶ τὸ ἤϋσε παρὰ τὸ ἄειν. καὶ μεταφορικῶς, Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν (Il. π'. 127.). κυρίως (Mediol. πόθεν) οὖν τῆς πνοῆς ἰωῆς οὔσης, ἐκ ταύτης καὶ τοῦ ἄγνυσθαι τοῦ σημαίνοντος τὸ κλᾶσθαι εἴρηται Βορέω ἐπιωγὴ (Od. ξ'. 533. ubi est ὑπ' ἰωγῇ), ὅπου ἄγνυται ἡ πνοὴ τοῦ Βορέου. ἐπιωγαὶ οὖν ῥηθήσονται τόποι ἀλίμενες μὲν, δυνάμενοι δὲ διὰ τὴν ἐκ τῶν ἀνέμων σκέπην δέξασθαι νῆας. Pal. Q. 405. Ἀλλ' ἀκταὶ προβλῆτες] Πέτραι αἱ ἐν αἰγιαλῷ πεπηγμέναι ἐν ὕψει (spectat hoc ad πάγους). E. Ἄλλως. Προβεβλημέναι καὶ ἐξέχουσαι τῆς θαλάσσης, λεπιδωταὶ πέτραι ὀξυβελεῖς, τὰ λεγόμενα βράχη. E. Οἱ προνενευκότες εἰς θάλασσαν πετρώδεις τόποι. Pal. Αἱ προβεβλημέναι τῆς θαλάσσης πέτραι. ἀκταὶ, ἐξοχαί. Vulg. Σπιλάδες αἱ διεσχισμέναι (Vulg. ins. καὶ κεκοιλωμέναι) πέτραι ὑπὸ τῆς συνεχοῦς πλήξεως τῶν κυμάτων. Pal. E. Q. Vulg. ἐπεὶ λυγγοειδεῖς τινες οὖσαι. Pal. Οἱ δὲ, ὕφαλοι πέτραι. E. Πάγοι] Αἱ εἰς ὕψος διήκουσαι πέτραι, ἢ πετρώδεις ἐξοχαί. Q. Οἱ ὀξεῖς τόποι, αἱ πετρώδεις ἐξοχαί. ἢ ὀξεῖαι

Ὢ μοι, ἐπειδὴ γαῖαν ἀελπέα δῶκεν ἰδέσθαι
Ζεὺς, καὶ δὴ τόδε λαῖτμα διατμήξας ἐπέρησα,
ἔκβασις οὔπῃ φαίνεθ' ἁλὸς πολιοῖο θύραζε·
ἔκτοσθεν μὲν γὰρ πάγοι ὀξέες, ἀμφὶ δὲ κῦμα
βέβρυχεν ῥόθιον, λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη·
ἀγχιβαθὴς δὲ θάλασσα, καὶ οὔπως ἐστὶ πόδεσσι
στήμεναι ἀμφοτέροισι, καὶ ἐκφυγέειν κακότητα·
μήπως μ' ἐκβαίνοντα βάλῃ λίθακι ποτὶ πέτρῃ
κῦμα μέγ' ἁρπάξαν, μελέη δέ μοι ἔσσεται ὁρμή.
εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω παρανήξομαι, ἤν που ἐφεύρω
ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης,
δείδω, μή μ' ἐξαῦτις ἀναρπάξασα θύελλα
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντα φέρῃ, βαρέα στενάχοντα·
ἦ ἔτι μοι καὶ κῆτος ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων
ἐξ ἁλὸς, οἷά τε πολλὰ τρέφει κλυτὸς Ἀμφιτρίτη·

408. ἀελπέα] ἀελπτέα W. ib. ἀϜελπέα. Ϝιδέσθαι. 409. ἐπέρησα] ἐτέλεσσα, et supra γρ. ἐπέρασα H. ἐπέρασσα in text. et ἐτέλεσσα pro v. l. V. 410. ἔκβασις οὔπῃ] ἔκβασις δ' οὔπη sed sine δ' in marg. H. 411. omittit γὰρ H.

πέτραι, ἢ εἰς ὕψος ἀνέχουσαι πέτραι. ἀνατεταμένοι τόποι. Vulg. 409. Ἐτέλεσσα] Γρ. ἐπέρασσα. Pal. 410. Πρὸ πολλοῦ τὸ δεινὸν σκοπεῖ, οὐχ ἅμα τῷ πλησιάσαι. Pal. Αὐτός ἐστιν ἑαυτοῦ συναισθανόμενος Ὅμηρος εἰς ὅσον ἀγωνίας προήγαγε τὸν λόγον. Pal. 412. Ῥόθιον] Τὸ μετὰ πολλοῦ ῥοίζου φερόμενον καὶ ὁρμητικόν. ἐκ τοῦ γινομένου ἤχου τὸ σημαινόμενον. Pal. B. E. Vulg. 413. Ἀγχιβαθής] Ἡ ἐγγὺς τῆς γῆς βάθος ἔχουσα. Pal. Vulg. 415. Ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνωστέον. μάλα γὰρ αὐτοῦ τὴν εὐλάβειαν κομματικῶς λεγόμενον παρίστησι. Pal. Λίθακι ποτὶ πέτρῃ] Ἐφερμηνεύεται πρὸς τῇ τραχείᾳ πέτρᾳ. Pal. Πέτρᾳ λιθώθει ὅ ἐστι τὸ αὐτό. B. Τῇ μικροὺς λίθους ἐχούσῃ ἐξέχοντας, τουτέστι τῇ τραχείᾳ πέτρᾳ ὑποπεπτωκυίᾳ τῇ θαλάσσῃ. E. 417. Εἰ δὲ κ' ἔτι προτέρω] Ἀντὶ τοῦ, εἴ που ἔμπροσθεν. καὶ περισσὸς ὁ κέ. Pal. 418. Ἠϊόνας τε παραπλῆγας] Τὰς μὴ ῥαδίως ἢ οὐ σφοδρῶς πλησσομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων, διὰ τὸ μὴ ἀντιδιαιρεῖν τῷ κύματι. ἢ τὰς μὴ κατὰ τὸ ἐναντίον, ἀλλ' ἐκ πλαγίου πλησσομένας. E. Q. Pal. Τοὺς ἐκ πλαγίου καὶ οὐχὶ ἀντικρὺ παραπλησσομένους λιμένας, ἐπιθετικῶς. Vulg. Barn. e MS. post ἀντικρὺ inserit: ἢ ὁμαλοὺς τόπους. τινὲς δὲ τοὺς ἀπὸ κυμάτων —. 421. Ἦ ἔτι μοι] Διὰ γὰρ τὴν τοῦ θεοῦ ἐπήρειαν πάντα δεινὰ προσδοκᾷ. Pal. Q. 422. Ἀρίσταρχος γράφει, εἰν ἀλὶ ἅτε πολλά[1]. Harl. Κλυτὸς Ἀμφιτρίτη] Ὡς τὸ, Κλυτὸς Ἱπποδάμεια, ἀντὶ τοῦ κλυτή. E. Ἀπὸ τῆς δαίμονος ἡ θάλασσα. E. Vulg. Ἀμφιτρίτη, ἡ μεγάλη θάλασσα. ἡ δὲ διπλὴ πρὸς τὸ σχῆμα· καὶ ὅτι ἐν θαλάττῃ ὢν λέγει ἐξ,

[1] Fortasse voluit εἰνάλιον ἅτε. PORS. Non puto: sed εἰν. ἀλὶ, οἷά τε—. Nimirum absurda illi videbatur præpositio ἐξ. Vid. mox. BUTTM.

οἶδα γάρ, ὥς μοι ὀδώδυσται κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Ἕως ὃ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
τόφρα δέ μιν μέγα κῦμα φέρε τρηχεῖαν ἐπ' ἀκτήν.
ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη, σὺν τ' ὀστέ' ἀράχθη,
εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθε.
καὶ τὸ μὲν ὣς ὑπάλυξε· παλιῤῥόθιον δέ μιν αὖτις
πλῆξεν ἐπεσσύμενον, τηλοῦ δέ μιν ἔμβαλε πόντῳ.
ὡς δ' ὅτε πουλύποδος, θαλάμης ἐξελκομένοιο,
πρὸς κοτυληδονόφιν πυκιναὶ λάϊγγες ἔχονται·
ὣς τοῦ πρὸς πέτρῃσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν

423. ϝοῖδα. 426. ἔνθ' ἀπὸ ῥινός τε δρύφθη] ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινούς τ' ἐδρύφθη a m. pr. sed ἔνθ' ἀπὸ ex rasura H. PORS. ἔνθα κ' ἀπὸ ῥινοὺς δρύφθη, σὺν δ' W. 430. τὸ μὲν] τό τε V.

ἢ διά [m]. Pal. Q. Ἀμφιτρίτη λέγεται ἡ θάλασσα. ἀδελφὰ γάρ εἰσι τὰ στοιχεῖα ὁ Ποσειδῶν, ὁ Ζεὺς, καὶ ὁ Πλούτων. τῷ μὲν Διὶ ἔλαχεν ἡ τρίτη μοίρα ἤγουν τὰ οὐράνια, τῷ δὲ Ποσειδῶνι ὡσαύτως ἡ θάλασσα, τῷ δὲ Πλούτωνι ὡσαύτως ἡ τρίτη ἤγουν τὰ καταχθόνια. ἡ γῆ δέ ἐστι καὶ τῶν τριῶν. E. Κλυτὸς Ἀμφιτρίτη. Πῶς οὖν ἀλλαχοῦ φησι, Κῆτος ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη; (μ'. 97.) ἀλλὰ τὸ μὲν ἐπὶ τοῦ ὕδατος, τὸ δὲ ἐπὶ τοῦ στοιχείου. Pal. Q. 423. Ὀδώδυσται] Τὸ θέμα ὀδύω ὡς τανύω, ὤδυσται καὶ Ἀττικῶς ὀδώδυσται. Pal. B. 426. Δρύφθη] Ἀπεδρύφθη, ἀπεξύσθη. ἀπὸ τοῦ δέρας δρύπτω. B. Ἐμφατικῶς διέτεμε τὰς λέξεις. Pal. 430. Ὥς] Τινὲς περιέσπασαν τὸ ὧς, ἵνα σημαίνῃ τὸ ὅμως. Pal. B. ἔνιοι δὲ ὤξυναν. Pal. Παλιῤῥόθιον] Παλινόρμητον, εἰς τοὐπίσω φερόμενον, ἐκ τοῦ ἀντικρὺ ῥέοντος. Vulg. Παλινορμήτως ὑποστρέψαν τὸ κῦμα πάλιν ἀπήνεγκεν αὐτὸν ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ εἰς τὸ πέλαγος. Pal. B. 431. Ἐπεσσύμενον] Ὁ Ἰξίων, ἀπεσσύμενον (huc. PORS. ex Harl.) καὶ μᾶλλον τὸ παλιῤῥόθιον. Pal. 432. Ὡς δ' ὅτε πολύποδος (sic)] Ὥσπερ οἱ πολύποδες ἀποσπώμενοι τῶν πετρῶν ἀντιλαμβάνεσθαι εἰώθασι ταῖς κοτυληδόσι καρτερῶς, οὕτως ἀντείχετο ταῖς χερσὶ καὶ προσεπεφύκει ὁ Ὀδυσσεὺς, ὥστε καὶ ἀποξέσαι αὐτοῦ μέρος τι τοῦ δέρματος, καὶ προσείχετο τῇ πέτρᾳ. E. Ὡς δ' ὅτε πολύποδος (sic)] Οὐκ ἔξωθεν ἡ εἰκὼν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἐνύδρων (Q. ἐνύγρων). δύσριγον δὲ ὂν τὸ ζῶον, ἀντέχεται τῆς πέτρας θερμαῖνον αὐτὴν καὶ ἀντιθερμαινόμενον ὑπ' αὐτῆς. Pal. Q. Τοῦ ὀκτάποδος. εἶδος δὲ ἰχθύος ὁ ὀκτάπους. Vulg. 433. Πρὸς κοτυληδονόφιν] Ὡς χαλκόφιν. Λάϊγγες τὰ μικρὰ λιθάρια, ἢ μικρὰ ψηφίδια. Pal. Q. Πρὸς ταῖς κοτυληδόσι. κοτυληδόνες δέ εἰσιν αἱ τοῦ πολύποδος πλεκτάναι. ἐναντίως δὲ προβέβληνται [n]. Vulg. 434. Ὡς τοῦ πρὸς πέτρῃσι] Σημειοῦνταί τινες,

[m] Posui, quod ductibus proximum videbatur: ita enim scriptum ἰξηδ, cum ι supra δ. Mediol. dat ἴξοδον, quod non habet quo referatur in textu. BUTTM.

[n] Scr. ἐναντίως δὲ παραβέβληνται, eo sensu quem sequens scholium exponit. BUTTM.

ῥινοὶ ἀπέδρυφθεν, τὸν δὲ μέγα κῦμα κάλυψεν.
ἔνθα κε δὴ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
εἰ μὴ ἐπιφροσύνην δῶκε γλαυκῶπις Ἀθήνη·
κύματος ἐξαναδὺς, τά τ' ἐρεύγεται ἤπειρόνδε,
νῆχε παρὲξ ἐς γαῖαν ὁρώμενος, εἴ που ἐφεύροι
ἠϊόνας τε παραπλῆγας, λιμένας τε θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο κατὰ στόμα καλλιρόοιο
ἷξε νέων, τῇ δή οἱ ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων, καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο·
ἔγνω δὲ προρέοντα, καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν·
Κλῦθι, ἄναξ, ὅστ' ἐσσί· πολύλλιστον δέ σ' ἱκάνω,
φεύγων ἐκ πόντοιο Ποσειδάωνος ἐνιπάς.
αἰδοῖος μέν τ' ἐστὶ καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν,

435. κῦμα κάλυψεν] κῦμ' ἐκάλυψεν H. V. 436. ὑπὲρ μόρον] ὑπέρμορον W. 437. ἐπιφροσύνην δῶκε] ἐπὶ φρεσὶ θῆκε V. 438. κύματος] κύματα V. 439. νῆχε παρὲξ] νήχε πάρεξ in text. νῆξε pro v. l. V. 442. Ϝοι ἐϜείσατο. 444. Ϝόν. 445. ὅστ'] ὅστις H. ib. πολύλλιστον] πολύλλιστον. H. ib. Ϝάναξ.

ὅτι οὐ κατὰ πᾶν ὡμοίωται τὰ τῆς παραβολῆς. ἐκεῖ μὲν γὰρ τὸ σῶμα λίθακας ἀποσπᾷ, ὧδε δὲ πρὸς ταῖς πέτραις ἐναπομένει μέρος τοῦ δέρματος. Q. 436. Ὑπὲρ μόρον] Δύο εἰσὶ μέρη λόγου. Pal. 437. Γρ. εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ (Harl. φρεσσὶ) θῆκε. Pal. Harl. 438. Κύματος ἐξαναδύς] Ὁ ἐδύων (f. Ἀναδύνων) ἐκ τοῦ κύματος, τῶν κυμάτων ἐκείνων ἅτινα ἀποπτύονται καὶ ἐξέρχονται εἰς τὴν ἤπειρον. B. Pro τά τ' Pal. in textu habet τό τ' et suprascriptum ὅπερ: cui voci alia tamen manus appinxit: Ἐξέρχονται°, μετὰ ἤχου προσρήγνυται. Ad marginem autem: Ὅπερ ἐρεύγεται καὶ προσρήγνυται μετὰ ἤχου. 439. Νῆχε παρέξ] Ὀξύτονον τὸ παρέξ. μεθ' ὃ βραχὺ διασταλτέον. δηλοῖ τὸ παρενήχετο. Pal. Οὔτε πλησίον πάνυ ὅπερ δηλοῖ ἡ παρά, οὔτε πόῤῥω ὅπερ δηλοῖ τὸ ἐξ. E. Ἄμφω εἰς τὴν καρτερίαν Ὀδυσσέως. ὡς νηχόμενος γὰρ τῆς παρατηρήσεως οὐκ ἠμέλει. Pal. Q.

440. Ἠϊόνας τε παραπλῆγας] Παραπλαγιαζομένας ταῖς πληγαῖς οὐδ' ἐξεναντίου πλησσομένας ὑπὸ τῶν κυμάτων τῶν πλαγίων. Pal. B. E. 441. Ἀλλ' ὅτε δὴ ποταμοῖο] Σώσωνά φασι τοῦτον λέγεσθαι τὸν ποταμόν. Pal. Q. 443. Λεῖος πετράων] Ἢ ὅτι πέτρας οὐκ εἶχεν, ἢ ὅτι εἶχε μὲν, λείας δὲ ὅμως αὐτὰς εἶχεν. B. Q. Pal. 444. Ἡ ἀνταπόδοσις εἰς τὸ, ἔγνω δὲ προρέοντα, ἵνα περιττεύῃ ὁ σύνδεσμος. Pal. Καὶ εὔξατο ὃν κατὰ θυμόν] Οἰκεῖον γὰρ τῷ νηχομένῳ μὴ φθέγγεσθαι, ἀλλὰ τῷ λογισμῷ τὴν εὐχὴν ἐκφέρειν. Pal. B. Q. εἶτά φησιν ὁ ποιητής ηὔξατο. Pal. 445. Πολύλλιστον] Πολυλιτάνευτον, ἀπὸ τοῦ λιτή ἡ παράκλησις. B. E. Οὕτω πολύλλιστον κατ' αἰτιατικὴν ἀντὶ τοῦ πολυλίστως. Pal. Harl. 447. Αἰδοῖος μέν τ' ἐστί] Οἶμαι διὰ τὸν ἱκέσιον Δία ὅς ἐστι πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε. E. Ὁ μὲν παρέλκει. ὁ δὲ νοῦς, ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, αἰδοῖός ἐστι καὶ ἀθανάτοισι θεοῖσι. Pal.

° Bis pro ἐξέρχονται scr. ἐξερεύγονται. BUTTM.

ἀνδρῶν ὅστις ἵκηται ἀλώμενος, ὡς καὶ ἐγὼ νῦν
σόν τε ῥόον, σά τε γούναθ᾽ ἱκάνω, πολλὰ μογήσας.
ἀλλ᾽ ἐλέαιρε ἄναξ, ἱκέτης δέ τοι εὔχομαι εἶναι.
῝Ως φάθ᾽. ὁ δ᾽ αὐτίκα παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα·
πρόσθε δέ οἱ ποίησε γαλήνην, τὸν δ᾽ ἐσάωσεν
ἐς ποταμοῦ προχοάς· ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἄμφω γούνατ᾽ ἔκαμψε,
χεῖράς τε στιβαράς· ἁλὶ γὰρ δέδμητο φίλον κῆρ.
ᾤδεε δὲ χρόα πάντα· θάλασσα δὲ κήκιε πολλὴ
ἂν στόμα τε, ῥῖνάς τε· ὁ δ᾽ ἄπνευστος καὶ ἄναυδος
κεῖτ᾽ ὀλιγηπελέων· κάματος δέ μιν αἰνὸς ἵκανεν.
ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
καὶ τότε δὴ κρήδεμνον ἀπὸ ἕο λῦσε θεοῖο·
καὶ τὸ μὲν ἐς ποταμὸν ἁλιμυρήεντα μεθῆκεν·

450. Ϝάναξ. 451. ἑϜόν. 452. Ϝοι. 455. ᾤδεε] ὤζεε pro v. l., ut videtur, H. Locus est in Athenæo XV. p. 690. E. ubi hoc verbum miram quandam apotheosin subiit. Βασιλείου δὲ μύρου μνημονεύει Κράτης ἐν Γείτοσι, λέγων οὕτως· γλυκύτατον δ᾽ ὦ ζεῦ βασιλείου μύρου. Corrige ὦζε. Senarius, primo pede minor. PORS. 456. ῥῖνάς τε· ὁ δ᾽ ἄπνευστος] ῥίνάς θ᾽. ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἄπνευστος H. Idem, nisi quod ῥῖνάς habet, W. ῥῖνα V. 457. δὲ omittit H. 459. Ϝέο.

B. Q. Καὶ παρὰ τοῖς θεοῖς, φησίν, ὁ ἱκέτης αἰδέσιμος καὶ προσδεκτός ἐστι. B. Q. Pal. Huic scholio in Pal. statim subjungitur: γραπτέον οὐκ ἐσσί: quod assumpta præcedente voce expleo: ἐστὶ, γραπτέον, οὐκ ἐσσί. 449. Σόν τε ῥόον σά τε γούναθ᾽ ἱκάνω] Μιᾷ δεήσει καὶ τὴν φύσιν τοῦ ῥεύματος καὶ τὸ σῶμα συνέπλεξεν. Pal. Q. 451. Παῦσεν ἑὸν ῥόον, ἔσχε δὲ κῦμα] Μιᾷ δεήσει (scr. θελήσει) τὸ ἴδιον κῦμα καὶ τὸν ἴδιον ῥοῦν ἐπέσχεν. Q. 453. Ἐς ποταμοῦ προχοάς] Ἀντὶ ἀντωνυμίας τὸ ὄνομα. οὐ γὰρ εἶπεν εἰς τὰς ἑαυτοῦ προχοάς. ἡ διπλὴ οὖν παράκειται πρὸς τὸ τῆς ἑρμηνείας ἴδιον. Pal. B. E. Q. Ὁ δ᾽ ἄρ᾽ ἄμφω γούνατ᾽ ἔκαμψε] Τὰ γὰρ νεῦρα ἀπὸ πολλοῦ κρύους ἀκινητοῦσιν. ἵνα γοῦν μὴ κρατηθῶσιν αὐτῷ ταῦτα ἔκαμψεν. E. Οἱ γὰρ ἐπὶ πλέον ἐν ὑγρῷ διατρίψαντες ἀπορθοῦνται τὰ νεῦρα, καὶ δέονται μαλάξεώς τινος εἰς τὸ καταπεσεῖν. Pal. Q. 454. Ἁλὶ γὰρ δέδμητο] Τῇ θαλάσσῃ καταπεπονημένος ἦν. Vulg. 455. Ὤδεε] Εἰ μὲν ἄνευ τοῦ ι, ὤζεν, εἰ δὲ σὺν τῷ ι, ᾠδήκει. Pal. Harl. Ἔνιοι ᾠδῆς ἐν ὄγκῳ [p]. Vulg. Κήκιε] Ἀπὸ τοῦ κίω τὸ παραγίνομαι. ἀνηκοντίζετο πολλὴ καὶ ἐβρώμει, ἀφ᾽ οὗ καὶ καπνός. B. 457. Ὀλιγηπελέων] Ὀλίγον ἔχων τοῦ πέλειν Pal. B. E. ἤγουν ὀλιγοψυχῶν, B. E. Ὁ δὲ λόγος, ὡς ὀλιγοδρανέων. Pal. 458. Ἔμπνυτο, διὰ τοῦ ε [q]. Harl. 459. Καὶ τότε δὴ κρήδεμνον] Ἐν πρώτοις μέμνηται τῶν ἐντολῶν τῆς εὐεργέτιδος. Pal. Q. Ζηνόδοτος, ἀπὸ ἕο. ἡ κοινὴ, ἀπὸ ἕθεν. Pal. Harl. 460. Ἁλιμυρήεντα] Τὸν τῇ ἁλὶ ὁμοῦ ῥέοντα, ἤγουν ἀναμεμιγμένον τῇ θαλάσσῃ. ἢ τὸν εἰς ἅλα μυρόμενον. E. Ἐπιθετικῶς τὸν

[p] Lego: Ἔνιοι, ᾠδησεν ὄγκῳ. Videtur autem sub voce ἔνιοι varia lectio latere. BARNES. Eust. Τὸ δὲ ᾤδει χρόα, ἀντὶ τοῦ, ἐξώγκωτο. BUTTM.

[q] Est lectio Aristarchea, ut liquet e schol. ad Il. χ΄. 475. PORS.

ἂψ δ᾽ ἔφερεν μέγα κῦμα κατὰ ῥόον· αἶψα δ᾽ ἄρ᾽ Ἰνὼ
δέξατο χερσὶ φίλῃσιν· ὁ δ᾽ ἐκ ποταμοῖο λιασθεὶς
σχοίνῳ ὑπεκλίνθη, κύσε δὲ ζείδωρον ἄρουραν·
ὀχθήσας δ᾽ ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·
Ὤ μοι ἐγώ, τί πάθω; τί νύ μοι μήκιστα γένηται;
εἰ μέν κ᾽ ἐν ποταμῷ δυσκηδέα νύκτα φυλάξω,
μή μ᾽ ἄμυδις στίβη τε κακὴ καὶ θῆλυς ἐέρση,
ἐξ ὀλιγηπελίης, δαμάσῃ κεκαφηότα θυμόν·
αὔρη δ᾽ ἐκ ποταμοῦ ψυχρὴ πνέει ἠῶθι πρό.
εἰ δέ κεν ἐς κλιτὺν ἀναβὰς καὶ δάσκιον ὕλην
θάμνοις ἐν πυκινοῖσι καταδραθῶ, εἴ με μεθείη

464. ϜεῖπεϜεϜόν. 469. δ᾽ ἐκ] γὰρ pro v. l. H. Pro πνέει schol. ad Apollon. Rhod. IV. 111. πέλει, sed πνέει servat Suidas v. ἄγχαυρος. PORS.

εἰς τὴν θάλασσαν ἐρευγόμενον, τουτέστιν εἰς θάλασσαν ῥέοντα. Pal. Q. 461. Κατᾶῤῥόον (h. e. κατ᾽ ἂρ ῥόον) διὰ τοῦ ἑτέρου ρ. Pal. 463. Σχίνῳ ὑπεκλίνθη] Τῇ λεγομένῃ βρούλῳ ὑπέπεσε. E. 465. Τί νύ μοι μήκιστα γένηται] Ὅ,τι πλέον μοι τούτων γενήσεται; B. Τὸ τέλειον τί μοι τούτων γενήσεται; Pal. 466. Δυσκηδέα νύκτα] Δυσφρόντιστον, κακὰς φροντίδας ἐμποιοῦσαν. ἀμφότερα δὲ ἄπορα τοῦ (scr. τὸ) κοιμηθῆναι, διὰ τὸ κρύος, καὶ τὸ πόῤῥω ἀπιέναι, διὰ τὰ θηρία. Pal. B. Q. Ἀρίσταρχος, φυλάσσω (huc. PORS. ex Harl.), ἐν παρατάσει, καὶ πρὸς ὑπακούει τὸ ἐμαυτόν. τὸ ἑξῆς, μή με δαμάσῃ. Pal. 467. Στίβη τε] Ἡ ἑωθινὴ ψύχρα[r], ἡ πάχνη ἀπὸ τοῦ στιβάζεσθαι. B. Τὸ ἐξ αἰθρίας κρύος γενόμενον μάλιστα παρὰ τοὺς πόδας καὶ τὰς χεῖρας ἅμα ἡμέρᾳ, ὅπερ ἔνιοι λέγουσι μάλην[s]. E. Τὸ ἑωθινὸν ψύχος (Pal. Ἡ ἑωθινὴ ψύχρα), ἡ πάχνη. τῶν ἅπαξ δὲ εἰρημένων ἡ λέξις. Q. Pal. Ἡ πάχνη κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ τὸ ἑωθινὸν ψῦχος. Vulg. Θῆλυς ἐέρση] Ἡ τρόφιμος δρόσος. τρόφιμον γὰρ τὸ θῆλυ. οὐκ εἶπε δὲ θήλεια. B. Q. Pal. ἀλλὰ θῆλυς ἀρσενικῶς, ὡς ποιητικώτερον. εἰ γὰρ καὶ ἀρσενικῶς λέγεται ὁ θῆλυς, ἀλλ᾽ ἔχει τὸ σημαινόμενον θῆλυ. B. Q. Ἡ πάχνη ἡ θάλλουσα ἐκ τοῦ πυκνοῦσθαι. εἰ γὰρ μὴ πυκνωθῇ ἡ ἀναθυμίασις ἐκ τοῦ ὕδατος καὶ ἐκ τοῦ κρύους, πάγος ἄλλος (scr. ἄλλως) οὐ πήγνυται. E. Θῆλυς] θάλλουσα. Ἐέρσῃ] δρόσος. Vulg. 468. Κεκαφηότα θυμόν] Ἐκπεπνευκότα· κάπος γὰρ τὸ πνεῦμα. E. 469. Αὔρη γὰρ, var. lect. in margine Harl. PORS. Item in Pal. ubi coaluit cum lemmate scholii ad 470. ita Αὔρη γὰρ κλιτύν. Ψυχρὴ πνέει] Ἐντεῦθεν παρίσταται ὅτι καὶ ἀνέμων φύσιν ἀκριβῶς κατενόησεν Ὅμηρος, ὧν ἡ γένεσις ἐκ τῶν ὑγρῶν ἐστι. τοῦ μὲν γὰρ ὕδατος ἡ μεταβολὴ εἰς ἀέρα γίνεται. ὁ δ᾽ ἄνεμός ἐστιν ἀὴρ ῥέων. E. 470. Ἐς κλιτὺν ἀναβάς] Τὴν ὑψηλὴν πρόβασιν (Vulg. πρόσβασιν) τοῦ ὄρους (huc. Vulg.), τὴν ἀκρώρειαν, ἢ τὴν ἀπόκλισιν. E. Q. Pal. In marg. Harl. citatur κλίτην. PORS. 471. Θάμνοις] Ἐκ τοῦ θαμινοῦ τὸ συχνὸν γίνεται θάμνος. B.

[r] Ita hic et in Pal. (vid. mox): ut videatur ἡ ψύχρα, sic paroxytone, substantive usurpatum fuisse plane ut ἡ θέρμη. Substantivum ἡ ψύχρα confirmatum vide ad ξ΄. 476. not. Et conf. substantivum ἡ ἔχθρα. BUTTM.

[s] Pro μάλην reponendum μάλκην monente J. G. Schneidero. BUTTM.

ῥῖγος καὶ κάματος, γλυκερὸς δέ μοι ὕπνος ἐπέλθῃ,
δείδω, μὴ θήρεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένωμαι.
Ὣς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι·
βῆ ῥ' ἴμεν εἰς ὕλην· τὴν δὲ σχεδὸν ὕδατος εὗρεν
ἐν περιφαινομένῳ· δοιοὺς δ' ἄρ' ὑπήλυθε θάμνους,
ἐξ ὁμόθεν πεφυῶτας· ὁ μὲν φυλίης, ὁ δ' ἐλαίης.
τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων,
οὐδέ ποτ' ἠέλιος φαέθων ἀκτῖσιν ἔβαλλεν,
οὔτ' ὄμβρος περάασκε διαμπερές· ὣς ἄρα πυκνοὶ
ἀλλήλοισιν ἔφυν ἐπαμοιβαδίς· οὓς ὑπ' Ὀδυσσεὺς
δύσετ'· ἄφαρ δ' εὐνὴν ἐπαμήσατο χερσὶ φίλῃσιν
εὐρεῖαν· φύλλων γὰρ ἔην χύσις ἤλιθα πολλή,
ὅσσον τ' ἠὲ δύω, ἠὲ τρεῖς, ἄνδρας ἔρυσθαι

472. ἐπέλθῃ] ἐπέλθοι V. 473. δείδω] δείδια V. ib. Ϝέλωρ. 474. Ϝοι. 475. εἰς] ἐς V. sed εἰς pro v. l. 478. ὑγρὸν] ὑγρῶν H. 481. ἔφυν] ἔφυν τ' pro v. l. V. 482. δύσετ'] δύσατ' V. 483. γὰρ ἔην] γάρ οἱ ἔην H.

474. Δοάσσατο] Οὕτως ἔδοξεν αὐτῷ κέρδιον, οὕτω πῶς, ὡς κατιὼν ὁ λόγος δηλώσει, βῆ ῥ' ἴμεν ἐς ὕλην. B. In Pal. huic versui ascriptum: τὸ καθ' ἑαυτό. 475. Βῆ ῥ' ἴμεν] Γράφεται, βῆ δ' ἴμεν. E. 476. Περιφαινομένῳ] Περιορωμένῳ, περὶ ὃν τόπον οὐκ ἔστιν ὕλη, ἀλλὰ μόνον θάμνος. τὸ δὲ περὶ αὐτὸν ψιλόν. Vulg. 477. Ἐξ ὁμόθεν[t] πεφυῶτας] Ἐν τοῖς ὑπομνήμασι, γεγαῶτας (huc. PORS. ex Harl.). Τὸ δὲ σχῆμα ἀντίπτωσις, ἵν' ᾖ, τὸν μὲν φυλίης, τὸν δ' ἐλαίης. ἢ στικτέον μετὰ τὸ πεφυῶτας, ἵνα ἐν τοῖς ἑξῆς λείπῃ τὸ ἦν ῥῆμα. ὁ μὲν φυλίης ἦν ὁ δὲ ἐλαίης. Pal. Q. Πλεονάζει ἡ ἐξ πρόθεσις. Pal. Φυλίας] Εἶδος ἐλαίας, μυῤῥίνης (Pal. Q. μυρίνης) ὅμοια φύλλα ἐχούσης. οἱ δὲ τὸ ἀγριέλαιον λέγουσιν. Pal. B. Q. 478. Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάει μένος ὑγρὸν ἀέντων] Ἐξ οὗ ἔλαβε τὸν στίχον ὁ Ἡσίοδος. E. Τοὺς μέν] Ἀντὶ τοῦ δή. ἢ συνέσταλται ἰακῶς. Pal. Ἀμφίβολον· ὑγρὸν μένος, ἢ ὑγρὸν ἀέντων, ἀντὶ τοῦ ὑγρῶς ῥεόντων. τῆς ἀμφιβόλου διαστολὴ ἡμᾶς ἀπαλλάττει[u]. Pal. Q. 481. Τὸ ἔφυν συσταλτέον[x]. Pal. Ἐπαμοιβαδίς] Ἀπαλλακτικῶς[y]. Pal. Ἐπιπεπλεγμένοι ἐναλλάξ. Vulg. 483. Φύλλων γὰρ ἔην χύσις] Ἐὰν ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγνῶμεν τοῖς ἑξῆς συνάπτοντες, ἔσται καθολικὸς ὁ λόγος, ὅτι τοσαῦτα ἦν τὰ φύλλα ὥστε καὶ δύο καὶ τρεῖς καλύψασθαι. ἐὰν δὲ ὡς διὰ μέσου κείμενον διορθῶμεν, ἔσται, τοσαῦτα φύλλα ἐπιβεβλημένον ὅσον δύο ἢ τρεῖς καλύψαι, πλεῖον τῶν ὄντων δηλονότι. Pal. Q. (in hoc male ad 491.). 484. Ἔρυσθαι] Προπαρ-

[t] Pal. in text. et in schol. ἐξομόθεν. BUTTM.
[u] Maius defectus signum hic posuit: nimirum pro διαστολὴ ipse habens διαστολῆς. Nunc ad τῆς ἀμφιβόλου intelligendum est λέξεως. BUTTM.
[x] Hoc vult: syllabam υν brevem esse pronuntiandam, ut sola cæsura metrum fulciat. Recte. Nam ἔφῡν pro tertia plurali æque mendosum foret atque ἔθην, ἔβην pro ἔθεν ἔβαν. Pronuntiandum igitur ἔφῠν ἐπαμοιβαδὶς, plane ut βέλος ἐχεπευκές. BUTTM.
[y] Scr. ἐπαλλακτικῶς. BUTTM.

ὥρῃ χειμερίῃ, εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι.
τὴν μὲν ἰδὼν γήθησε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
ἐν δ' ἄρα μέσσῃ λέκτο, χύσιν δ' ἐπεχεύατο φύλλων.
ὡς δ' ὅτε τις δαλὸν σποδιῇ ἐνέκρυψε μελαίνῃ,
ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς, ᾧ μὴ πάρα γείτονες ἄλλοι,
σπέρμα πυρὸς σώζων, ἵνα μή ποθεν ἄλλοθεν αὔοι·
ὣς Ὀδυσεὺς φύλλοισι καλύψατο· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
ὕπνον ἐπ' ὄμμασι χεῦ' ἵνα μιν παύσειε τάχιστα
δυσπονέος καμάτοιο, φίλα βλέφαρ' ἀμφικαλύψας.

486. δὲ Fιδών. δῖFος.

οξυτόνως, ἵνα σημαίνῃ παρατατικόν. Pal. 485. Εἰ καὶ μάλα περ χαλεπαίνοι] Ἡ ὥρα. ἤτοι χαλεπῶς ὑπὸ ῥίγους διατεθείη. B. E. Q. 489. Ἀγροῦ ἐπ' ἐσχατιῆς] Ἄκρως τῇ ἐπεξεργασίᾳ. οὐ γὰρ ἐν τῇ πόλει χρεία ταύτης τῆς προνοίας. Q. 490. Σπέρμα πυρός] Πᾶσα οὐσία μείωσιν πάσχει. τὸ δὲ πῦρ ἐν ὅσῳ κἂν τὸ τυχὸν ἔχῃ, πάλιν αὔξεται. ὃ εἰδὼς πρῶτος ὁ ποιητὴς εἶπε, σπέρμα πυρός. καὶ τὸ σπέρμα γὰρ ἐξ ἐλαχίστου αὔξεται. ἔστι δὲ ὁ τρόπος μεταφορά. πρὸς τοῦτο καὶ ὁ Αἰσχύλος ἀντεμηχανήσατο εἰπὼν πηγὴν πυρὸς ἐν Προμηθεῖ δεσμώτῃ (109.) ἐν οἷς φησι, ναρθηκοπλήρωτον δὲ θηρῶμαι πυρὸς πηγὴν κλοπαίαν. Pal. B. E. Q. Μεταφορικῶς τὸν σπινθῆρα τοῦ φωτὸς εἴρηκεν. Pal. Q. 490. Αὔοι] Ἐξάπτοι. Pal. Vulg. Ὁ Ἰξίων, αὔῃ. Pal. Harl. 491. Huc in Mediol. male relatum schol. ad 483.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Ζ.

Ζῆτα δὲ, Ναυσικάα κόμισ' ἐν Σχερίῃ Ὀδυσῆα.

Ως ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος· αὐτὰρ Ἀθήνη
βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων ἀνδρῶν δῆμόν τε πόλιν τε·
οἳ πρὶν μέν ποτ' ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ,
ἀγχοῦ Κυκλώπων, ἀνδρῶν ὑπερηνορεόντων,
οἵ σφεας σινέσκοντο, βίηφι δὲ φέρτεροι ἦσαν.

1. δῖϝος. 4. εὐρυχόρῳ] εὐρυχώρῳ et in schol. ad ι'. 345. H.

Ὑπόθεσις. Ἀθηνᾶ ἐπιστᾶσα ὄναρ Ναυσικάᾳ τῇ Ἀλκινόου θυγατρὶ, κελεύει αὐτῇ τὴν ἐσθῆτα ἐπὶ τὸν ποταμὸν ἀγαγούσῃ πλύνειν, πλησίον γὰρ αὐτῇ εἶναι τὸν γάμον. ἡ δὲ τὸ κελευσθὲν ποιεῖ. ἔπειτα παίζει μετὰ τῶν θεραπαινίδων. ἀκούσας δὲ αὐτῶν Ὀδυσσεὺς ἐξυπνίζεται, καὶ δεηθεὶς Ναυσικάας, ἐσθῆτα καὶ τροφὴν παρ' αὐτῆς λαβὼν, ἕπεται αὐτῇ εἰς τὴν πόλιν. Pal. E. Q. Ἄλλως. Ναυσικάα ἡ Ἀλκινόου θυγάτηρ ὑπὸ ὀνείρου τραπεῖσα, ἐπὶ τὸν ποταμὸν κάτεισι πλύνουσα τὴν ἐσθῆτα. μετὰ δὲ τὸ πλῦναι παιδιά τις ὁποία εἰκὸς διὰ σφαίρας ταῖς κόραις γίνεται. Ὀδυσσεὺς δὲ θορύβου γενομένου διυπνίσθη, καὶ ἐσθῆτος τυχὼν, μέχρι τοῦ τῆς Ἀθηνᾶς ἱεροῦ, ὃ πρὸ τῆς πόλεως ἦν, συνώδευε τῇ κόρῃ. E. Q. Vulg. 1. Κάθευδε] Ζηνόδοτος, καθεῦδεν[a]. Pal. Harl. 2. Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος] Βεβλαμμένος· ἤτοι συλληπτικῶς. ὑπὸ μὲν γὰρ τοῦ καμάτου βέβλαπτο, ὑπὸ δὲ τοῦ ὕπνου οὐκέτι. (Pal. ins. ὁ γὰρ ὕπνος οὐ βλάπτει). ἢ κατ' ἀντίφρασιν τὴν ἀγρυπνίαν ὕπνον ἔφη. ἢ ἐπὶ τῷ καμάτῳ στικτέον, εἶτα ἀρημένος ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος, ἤγουν βλαβεὶς καὶ παρεθεὶς ἢ κατεχόμενος. E. Q. Vulg. ἢ τὸ ἀρημένος ἀντὶ τοῦ ἠρημένος καὶ νενικημένος, ἀρημένος ἠρημένος, κεκρατημένος. E. Q. Pal. Νῦν καιρίως ἐφίσταται ὅτι ἐπιβουλεύων ἀνῆκεν ὁ Ποσειδῶν. Pal. 3. Βῆ ῥ' ἐς Φαιήκων] Ἡ νῦν λεγομένη Κέρκυρα. E. Δῆμόν τε πόλιν τε] Δῆμον τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν, πόλιν αὐτὴν τὴν οἰκοδομήν. B. E. 4. Ἔναιον ἐν εὐρυχόρῳ Ὑπερείῃ] Οἱ μὲν τὴν ἐν Σικελίᾳ Καμαρῖναν[b] εἶναι φασίν. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ὑπὲρ (Q. Pal. ὑπὸ) τὴν ἡμῖν γινωσκομένην. ἄλλοι δὲ ὅτι νῆσος ἦν πρότερον πλησίον τῆς τῶν Κυκλώπων χώρας. B. E. Q. Pal. Vulg. Ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Θεσσαλίᾳ. B. E. Q. Εὐρυχόρῳ] Ἐν ᾗ ἔστιν εὐρὺ χορεύειν. E. 5. Ὑπερηνορεόντων] Ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ, ὅ ἐστι τῇ ἀνδρίᾳ, καὶ διὰ τοῦτο ὑπερηφανῶν. Vulg. 6. Οἵ σφεας] Ὀξυτονητέον τὴν (sic) οἱ ἄρθρον. ἐγκλιτικὸν γάρ ἐστι νῦν

[a] Sic mendose in utr. cod. Varia lectio accentum tantum spectat. BUTTM.
[b] Sic in Mediol. In Pal. et Vulg. Καμαρίναν. BUTTM.

ἔνθεν ἀναστήσας ἄγε Ναυσίθοος θεοειδὴς,
εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ, ἑκὰς ἀνδρῶν ἀλφηστάων·
ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει, καὶ ἐδείματο οἴκους,
καὶ νηοὺς ποίησε θεῶν, καὶ ἐδάσσατ' ἀρούρας.
ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Ἄϊδόσδε βεβήκει·
Ἀλκίνοος δὲ τότ' ἦρχε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς.
τοῦ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
βῆ δ' ἴμεν ἐς θάλαμον πολυδαίδαλον, ᾧ ἔνι κούρη
κοιμᾶτ', ἀθανάτῃσι φυὴν καὶ εἶδος ὁμοίη,
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι, Χαρίτων ἄπο κάλλος ἔχουσαι,
σταθμοῖϊν ἑκάτερθε, θύραι δ' ἐπέκειντο φαειναί.

7. θεοϜειδής. 8. ἀνδρῶν ex emend. Videtur ἄλλων fuisse a m. pr. et sic citatur ad ί. 345. ubi ἀλφιστάων H. εἶσεν δ' ἐς σχερίην ἑκὰς ἄλλων Apollonius v. εἶσεν. PORS. ib. Ϝεκάς. 9. Ϝοίκους. 12. Ϝειδώς. 16. ἀθανάτῃσι] ἀθανάτοισι eadem manus in ἀθανάτῃσι correxit H. ib. Ϝεῖδος. 18. δὲ omittit H. 19. Ϝεκάτερθε.

ἢ σφέας. Pal. 8. Εἶσεν δ' ἐν Σχερίῃ] Ἔξω τοῦ ν Ἀριστάρχειοι, οὐχ ὥς τινες, ἐν Σχερίῃ. Pal. Harl. Ἀρίσταρχος, εἶσεν δ' ἐν σχεδίῃ. E. Q.[c] Ὅτι[d] Σχερία ὠνομάσθη (Pal. ὀνόματι) ἡ τῶν Φαιάκων γῆ καὶ οὐ Κέρκυρα, καὶ ὅτι ἔξω τῆς καθ' ἡμᾶς οἰκουμένης. Pal. E. Q. Ἀνδρῶν ἀλφηστάων] Νοῦ γὰρ καὶ ἐπιστήμης δεκτικοὶ καὶ διὰ τοῦτο ἐπινοητικοί. E. 9. Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε] Ἤτοι περιέτεινε (Q. περιετείχισε), περιέβαλεν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαυνομένου σιδήρου. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐλάσαι, ὅ ἐστι πῆξαι καὶ σκάψαι. Pal. Vulg. Q. Τάχιστα ἐδήλωσε πόλεως κατασκευὴν ἐν ἑνὶ διστίχῳ. καὶ τοὐναντίον, Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει, Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι βαθυζώνους τε γυναῖκας (Il. ί. 589. s. 593.)· ἐν δυσὶ γὰρ στίχοις πόλιν διασκαπτομένην ἐδήλωσε. Pal. Q. 10. Ῥιανὸς, θεοῖς. Harl. 12. Θεῶν ἄπο μήδεα εἰδώς] Ἡ ἀπὸ ἀντὶ τῆς παρὰ, διὸ ὀξύνεται (sic). Ἤδη δέ τι τῶν χρησίμων ὑποβάλλει ὅτι φιλοξένου ἀνδρὸς ἐπιτεύξεται ὁ Ὀδυσσεύς. Pal. B. Q. 15. Ἀναστρεπτέον τὴν ἔνι, ἔστι γὰρ, ἐν ᾧ. Pal. 18. Πὰρ δὲ δύ' ἀμφίπολοι] Παρέκειντο δὲ καὶ δύο ἀμφίπολοι ἤτοι ἐκοιμῶντο. B. Χαρίτων ἄπο] Ὁμοίως ἀντὶ τῆς παρά. Pal. Προκατασκευάζει ὁ ποιητὴς τὸ, Καλαὶ δέ τε πᾶσαι (Ϛ08.). ὅπερ οὐ δουλοπρεπῶν σωμάτων ἐστὶν οἰκεῖον. Pal. 19. Σταθμοῖϊν] Σταθμοὶ λέγονται τὰ ἑκατέρωθεν τῶν

[c] Apparet hanc Ambross. scripturam non uno modo esse corruptam, Aristarchumque scripsisse ΔΕ pro vulgato ΔΕΝ. Refert præterea Porsonus, εἶσε δὲ Σχερίῃ esse etiam in schol. ad ί. 345. ubi nostri codd. nullum habent scholium. BUTTM.

[d] Istud ὅτι, quod semper refertur aut ad signa grammatica versibus olim appicta, diplen maxime, aut ad intellectam vocem σημειοῦνται vel σημειωτέον, male omissum in codd. Ambr. quo pacto scholium pervertitur. Præterea hoc, Scheriam non esse in orbe noto, bis ibi in male concepto scholio legitur. BUTTM.

ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ ἐπέσσυτο δέμνια κούρης·
στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
εἰδομένη κούρῃ ναυσικλειτοῖο Δύμαντος,
ἥ οἱ ὁμηλικίη μὲν ἔην, κεχάριστο δὲ θυμῷ·
τῇ μιν ἐεισαμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ναυσικάα, τί νύ σ' ὧδε μεθήμονα γείνατο μήτηρ;
εἵματα μέν τοι κεῖται ἀκηδέα, σιγαλόεντα·
σοὶ δὲ γάμος σχεδόν ἐστιν, ἵνα χρὴ καλὰ μὲν αὐτὴν
ἕννυσθαι, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν, οἵ κέ σ' ἄγωνται.
ἐκ γάρ τοι τούτων φάτις ἀνθρώπους ἀναβαίνει
ἐσθλή· χαίρουσιν δὲ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
ἀλλ' ἴομεν πλυνέουσαι ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
καί τοι ἐγὼ συνέριθος ἅμ' ἕψομαι, ὄφρα τάχιστα
ἐντύνεαι· ἐπεὶ οὔτοι ἔτι δὴν παρθένος ἔσσεαι·

21. ἔϝειπεν. 22. ϝειδομένη. 23. ϝοι. 24. ἐεισαμένη] ἐειδομένη H. V. ib. ἐϝεισαμένη. 26. ϝείματα. 28. κέ σ' ἄγωνται] κ' ἐσάγωνται V. ib. ϝέννυσθαι. 33. ἐντύνεαι] ἐντύνεο (αι suprascr.) H. ib. οὔτοι] οὔτι H.

θυρῶν ὄρθια ξύλα τὰ ἀνέχοντα τὰς φλιάς. Q. 20. Ἡ δ' ἀνέμου ὡς πνοιὴ] Νοητέον παρεισδῦσαν πάλιν τὴν θεὸν Παρὰ κληῖδος ἱμάντα (δ'. 800.). Pal. Q. 22. Ναυσικλειτοῖο Δύμαντος] Προπερισπωμένου τοῦ ναυσικλειτοῖο. τινὲς δὲ, τῇ Ναυσικλειτοῖ, ὡς Καλυψοῖ. ἔνιοι δὲ, ναυσὶ κλειτοῖο, ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου. ἀμείνων δὲ ἡ πρώτη, ναυσικλειτοῖο, ἐν τοῖς κατὰ ναυτικὴν ἔργοις ἐνδόξου. Pal. Q.[e] 26. Ἀκηδέα] Μηδεμιᾶς φροντίδος ἠξιωμένα. ἢ ἀτημέλητα, ἀφρόντιστα. Vulg. Σιγαλόεντα] Ἁπαλά (Vulg. ins. ποικίλα). τὰ μὲν γὰρ σκληρὰ (Vulg. ins. ἀντιπίπτει καὶ) ἀντιτυπεῖ, τὰ δὲ ἁπαλὰ ὥσπερ σίγα καὶ ἡσυχάζει. Pal. Q. Vulg. Τὰ φύσει λαμπρὰ, τὰ σιγὴν ἐμποιοῦντα, ἢ τρυφερὰ μὴ ἐμποιοῦντα δ' οὔπω[f]. E. 28. Τοῖσι] Ἐκείνοις παρασχεῖν, ἤτοι τῷ γαμβρῷ. τὸ πληθυντικὸν ἀντὶ ἑνικοῦ Ἀττικῶς. B. Ὡς τοιούτου ὄντος τοῦ ἔθους, τὰς νύμφας τοῖς νυμφίοις παρέχειν ἐσθῆτας. Q. Οἵ κέ σ' ἄγωνται] Κυριωνυμεῖται τὸ ἄγω. κεῖται γὰρ ἀντὶ τοῦ ἄγωνται εἰς γυναῖκα. καὶ τίθεται τὸ ῥῆμα μόνον, ὡς τὸ ἤγετο καὶ τὸ ἠγάγετο. νοεῖται δὲ τὸ πρόσωπον ἔξωθεν ἀντὶ τοῦ ἤγετο ἄνδρα, ἢ ἠγάγετο γυναῖκα. B. Τὰ τῆς ἀνδρικῆς ἐσθῆτος προοικονομεῖ, ἵνα ἐξ αὐτῶν λάβῃ τι ὁ Ὀδυσσεύς. Pal. 29. Ἐκ γάρ τοι τούτων (Harl. τοι τοιούτων) φάτις ἀνθρώπων[g] ἀναβαίνει] Καλλίστρατος δὲ, χάρις, ἀντὶ τοῦ χαρά. μεταποιῆσαι δέ φησι τὸν Ἀριστοφάνην, φάτις. Pal. Harl. Ἀναβαίνει. ἀναβιβάζει, αὔξει. Pal. 31. Ἀλλ' ἴομεν] Ἀναγκαία ἡ ἔπειξις ἵνα θᾶττον ἡ θεραπεία τοῦ Ὀδυσσέως γένηται. Pal, et ad 36. Q. 32. Καί τοι ἐγὼ συνέριθος] Καὶ τοῦτο προσαγωγὸν, ἵνα σπεύσῃ συγγενέσθαι τῇ φίλῃ κατὰ σχολήν. Q. Pal. Συνέριθος] Κυρίως ἡ συνεργοῦσα εἰς τὰ ἔρια. ἐκ τούτου γοῦν καὶ ὁ ἁπλῶς βοηθός. B. Σύνεργος, παρὰ τὴν ἀγαθὴν ἔριν. Vulg. 33. Ἐντύνεαι] Διὰ τὸ μέτρον συνέσταλται τὸ υ καὶ η.

[e] Conf. schol. α'. 30. cum not. BUTTM.
[f] Δοῦπον vere emendat, qui ad manus mihi est, sollers quidam juvenis. BUTTM.
[g] In textu Pal. est ἀνθρώπους suprascripto οις. BUTTM.

ἤδη γάρ σε μνῶνται ἀριστῆες κατὰ δῆμον
πάντων Φαιήκων, ὅθι τοι γένος ἐστὶ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ' ἄγ', ἐπότρυνον πατέρα κλυτὸν ἠῶθι πρὸ
ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐφοπλίσαι, ἥ κεν ἄγῃσι
ζῶστρά τε, καὶ πέπλους, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα.
καὶ δέ σοι ὧδ' αὐτῇ πολὺ κάλλιον, ἠὲ πόδεσσιν
ἔρχεσθαι· πολλὸν γάρ ἀπὸ πλυνοί εἰσι πόληος.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη

35. ἐστὶ κ. αὐτῇ] ἐσσὶ κ. αὐτὴ H. 40. πόληος] πόλιος et 263. H.
41. Ϝειποῦσ'.

Pal. Ἀντὶ ὑποτακτικοῦ τοῦ ἐντύνηαι. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ (ins. ἐπεὶ) Ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων (Il. ί. 409.). Ἔνθα (scr. καὶ, ὄφρα) καὶ ἄλλοι πτωχοὶ (scr. -ος -ὸς) ἀλεύεται ἠπεροπεύειν (Od. ξ'. 400.). Pal. Ἐντύνεαι] Κατασκευάσειας, πλύνειας, κοσμήσειας, κομίσειας. E. Q. Κοσμήσειας, πλύνειας, εὐτρεπίσειας. Vulg.[h] 35. Ὅθι τοι γένος] Οὐ τοπικόν ἐστι νῦν. ἀλλὰ θέλει λέγειν, ἐν οἷς καὶ αὐτὴ ὀνομάζῃ τοῖς ἀρίστοις, τουτέστιν ὅτι εἶ εὐγενής. Γράφεται καὶ, ἤ τοι (MS. Barnes. ὅτι τοι) γένος. Vulg. Ὅπου ἐν τοῖς ἀρίστοις ἐστὶ καὶ ὅ σοι Pal. ὅση) αὐτῇ (scr. καὶ σοὶ αὐτῇ) τὸ γένος[i]. Pal. Harl. 37. Ἥ κεν ἄγῃσι] Ἀντὶ τοῦ ἄγοι. ὑποτακτικὸν ἀντὶ εὐκτικοῦ. Pal. Ἄγοι, φέροι, βαστάζοι. Vulg.[k]. 38. Ζῶστρα] Τὰ πρὸς ζώνην ἐπιτήδεια, πάντα ἃ ἐστι ζώσασθαι, οἷον χιτῶνας καὶ τὰ τοιαῦτα. πέπλους δὲ τὰ γυναικεῖα ἐνδύματα καὶ ἐμπερονήματα. ἅπαξ δὲ ἐνταῦθα ἡ ζῶστρα λέγεται. Pal. Q. Ζῶστρά τε] Γρ. ζώνας. Pal. Ῥήγεα] Τὰ βαπτὰ περιστρώματα. Q. Βαπτά. ῥέξαι δὲ τὸ βάψαι. Pal. Cf. ad γ'. 349. 40. Ἄπο πλυνοί εἰσι πόληος] Βαρυτονητέον τὴν ἄπο. σημαίνει γὰρ τὸ ἄπωθεν. Pal. Πλυνοί] Οἱ λίθοι ἐν οἷς πλύνουσιν. ἐκ μέρους δὲ πάντα τὸν τόπον φησί. B. Αἱ πληγαὶ, οἱ τόποι ἐν οἷς πλύνουσι τὰ ἱμάτια. E. 42. Οὔλυμπόνδ' ὅθι φασί] Εἰ μὲν πρὸς οὐρανὸν, τὸ, ὅθι φασὶ, νῦν οὐκ ἔχει καλῶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τούτου διστάζει ὁ ποιητὴς λέγων, ὅθι φασίν. εἰ δὲ πρὸς τὸ καλούμενον οὕτως ὄρος, καλόν. E. Q. Διὰ δὲ τοῦ φασί τὴν ἐκ προγόνων παράδοσιν ἐμφαίνει καὶ οὐκ ἤδη πλάσμα τοῦ ποιητοῦ τὸ τοῦ Ὀλύμπου. E. Q. Pal. 44. Οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται] Ἀχιόνιστον μὲν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ἀνωτέρω (Pal. ἀνωτάτων) μερῶν λέγει. ἀγάννιφον δὲ ἀπὸ τῶν κατωτάτω (scr. κατωτέρω) μετὰ τὰ νέφη τόπων. ὡς ὅταν τὸ δόρυ ποτὲ μὲν ἀπὸ τοῦ δένδρου μελίαν τὸ ὅλον, χάλκεον δὲ ἀπὸ μέρους

[h] Vide quam sedulo susque deque habeant hi grammatici differentiam conjunctivi et optativi. BUTTM.

[i] PORS. addit "sed in textu (Harl.), ὅθι τοι γένος ἐσσὶ καὶ αὐτή." Atque ἐσσὶ a prima manu fuit etiam in Pal.; ad eandemque scripturam refertur scholium vulgatum quoque: qua ratione τοί foret conjunctio. BUTTM.

[k] Vid. not. I. Quanquam hic non solœcus foret sermo, ἥτις ἄγοι ἄν. Sed convenientius utique ἥτις ἂν ἄγῃ pro ὅπως ἂν ἄγῃ ἐκείνη. BUTTM.

πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη·
τῷ ἔνι τέρπονται μάκαρες θεοὶ ἤματα πάντα.
ἔνθ' ἀπέβη Γλαυκῶπις, ἐπεὶ διεπέφραδε κούρῃ.
Αὐτίκα δ' ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος, ἥ μιν ἔγειρε
Ναυσικάαν εὔπεπλον· ἄφαρ δ' ἀπεθαύμασ' ὄνειρον.
βῆ δ' ἰέναι διὰ δώμαθ', ἵν' ἀγγείλειε τοκεῦσι,
πατρὶ φίλῳ καὶ μητρί· κιχήσατο δ' ἔνδον ἐόντας.
ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ ἧστο, σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα· τῷ δὲ θύραζε
ἐρχομένῳ ξύμβλητο μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας
ἐς βουλὴν, ἵνα μιν κάλεον Φαίηκες ἀγαυοί.
ἡ δὲ μάλ' ἄγχι στᾶσα φίλον πατέρα προσέειπε·
Πάππα φίλ', οὐκ ἂν δή μοι ἐφοπλίσσειας ἀπήνην

47. κούρῃ] πάντα H. 49. δ' omittit H. 50. ἰέναι] ἴμεναι H. W. ib. διὰ] κατὰ V. 51. ἔνδον] ἔνδοθ' V. 53. ἠλάκατα] ἠλακάτα pro v. l. V. 54. βασιλῆας] ἐπικούρους V. 56. προσέϝειπε.

λέγει. B. Q. Pal. Ἐπιπίλναται] Προσπελάζει, ἀπὸ τοῦ πέλω, προσθέσει τοῦ ν καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς ι πιλνῶ, καὶ ἐξ αὐτοῦ πίλνημι. E. Αἴθρῃ] Ῥιανὸς, αἰθήρ. Pal. Harl. 45. Ἀνέφελος] Νεφελῶν χωρίς. ἡ γὰρ κορυφὴ ἡ τοῦ Ὀλύμπου ἐπουράνιος καλεῖται. ὁ δὲ οὐρανὸς ὑφ' Ὁμήρου ἀπὸ τῶν νεφελῶν ἕως τοῦ κατηστερισμένου τόπου συνωνύμως αὐτῷ τῷ κατηστερισμένῳ καλεῖται. Pal. E. Q. Vulg.[1] 46. Τῷ ἔνι] Ῥιανὸς, τῇ ἔνι, πρὸς τὴν αἴγλην. Pal. Harl. 47. Διεπέφραδε πάντα] Γρ. κούρῃ. Pal. Harl. 48. Ἠὼς ἦλθεν ἐΰθρονος] Θρόνον νῦν τὸν ἁρμάτειον λέγει (E. τὸ ἅρμα φησὶ) τῆς ἠοῦς ἑώας (sic E. om. ἑώας). οὐ γάρ ἐστιν ἑδραία ἡ θεὸς αὕτη ἡ νῦν εἰρημένη (E. om. quatuor ultima verba). Pal. Vulg. E. 49. Ἀπεθαύμασ' ὄνειρον] Διὰ τὸ ἐναργές. Pal. 52. Ἡ μὲν ἐπ' ἐσχάρῃ] Παρὰ τῇ ἐσχάρᾳ. ἐσχάρα δὲ ὁ τόπος, ἐφ' ᾧ τὸ πῦρ καίεται. Vulg. Πάλιν σύνηθες αὐτῷ προδιατυποῦν τὴν συναγωγὴν τῶν προσώπων. Pal. Q. 53. Ἠλάκατα στροφῶσ' ἁλιπόρφυρα] Καίτοι τρυφερωτάτης οὔσης τῆς πολιτείας οὐκ ἀμελεῖ τῶν ἔργων. τὰ δὲ ἁλιπόρφυρα οἰκείως τῇ βασιλίδι, ὡς καὶ ἡ Ἑλένη ἰοδνεφὲς ἔριον ἐργάζεται. Q. Ἠλάκατα τὰ ἔρια, ἠλακάτη δὲ τὸ ξύλον ἐν ᾧ τυλίσσονται τὰ ἔρια. B. Ἠλάκατα νῦν τὰ ἔρια. Vulg. 54. Μετὰ κλειτοὺς βασιλῆας] Ὄπισθεν τῶν κλειτῶν βασιλήων. νῦν γὰρ τοὺς ἐνδόξους καλοῦσιν. ἢ τὸ μετὰ ἀντὶ τοῦ εἰς. E. Ἐρχομένῳ πρὸς τοὺς κλειτοὺς βασιλῆας. Q. 55. Εἰς βουλὴν] Τὸ βουλευτρὸν λέγει νῦν. B. Βουλὴ σημαίνει τρία, τὴν σύνεσιν, τὴν πρόφασιν, τὴν γνώμην. Pal. Βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτεσθαι τὸ, ἐς βουλήν. Pal. Ἐς βουλὴν ἵνα μιν κάλεον] Οὐχ ὅτι νῦν τοιοῦτόν τι ἦν ὥστε χρείαν εἶναι τοῦ βασιλέως, ἀλλ' οἷόν που ἔδει ἀπαντᾷν ὅπου αὐτὸν ἐκάλει τὰ πράγματα διὰ τὴν ἀρχήν. Pal. Q. 57. Πάππα] Πάτερ. ψελλιζομένη ἐστί τις φωνὴ, προσφώνησις φιλοφρονητικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον. Pal. E. Κατὰ τιμὴν

[1] Hoc scholium Eustath. ad h. l. p. 246, 7. ita laudat, Οἱ δὲ παλαιοί φασιν. BUTTM.

ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ἵνα κλυτὰ εἵματ' ἄγωμαι
ἐς ποταμὸν πλυνέουσα, τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται;
καὶ δέ σοι αὐτῷ ἔοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντι
βουλὰς βουλεύειν καθαρὰ χροῒ εἵματ' ἔχοντι.
πέντε δέ τοι φίλοι υἷες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν,
οἱ δύ' ὀπυίοντες, τρεῖς δ' ἠΐθεοι θαλέθοντες·
οἱ δ' αἰεὶ ἐθέλουσι νεόπλυτα εἵματ' ἔχοντες
ἐς χορὸν ἔρχεσθαι· τὰ δ' ἐμῇ φρενὶ πάντα μέμηλεν.
Ὣς ἔφατ'· αἴδετο γὰρ θαλερὸν γάμον ἐξονομῆναι
πατρὶ φίλῳ· ὁ δὲ πάντα νόει, καὶ ἀμείβετο μύθῳ·
Οὔτε τοι ἡμιόνων φθονέω, τέκος, οὔτε τευ ἄλλου·
ἔρχευ· ἀτάρ τοι δμῶες ἐφοπλίσσουσιν ἀπήνην
ὑψηλὴν, εὔκυκλον, ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν.

58. 61. 64. Ϝείματ'. 60. ἐόντι] ἐόντα H. W. ib. ἔϜοικε. 61. ἔχοντι] ἔχοντα W. 63. θαλέθοντες] θαλέοντες V.

ταῦτά τινες προσαγορευτικά. οὐδέποτε δὲ περί τινος αὐτά φησι, ἀλλὰ πρός τινα. τέττα φίλου, ἄττα τροφέως, ἠθεῖε ἀδελφοῦ. πάππα πατρός. E. Ῥιανὸς, ἐφοπλίσειαν, οἱ δμῶες δηλονότι. Harl. Pal. Ἐφοπλίσσειας] Παρασκευάσειας. Ἐρωτηματικῶς ἔχει ὁ λόγος. Pal. 58. Ἵνα κλειτὰ εἵματ' ἄγωμαι] Οὐ τὰ τότε, ἀλλὰ τὰ φύσει. ὡς ἐπὶ τοῦ, Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην (Il. θ'. 551. s. 555. ubi vid. schol.), οὐ τὴν τότε ἀλλὰ τὴν φύσει· καὶ ἐπὶ τοῦ, Πλήθει δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥεέθρα (Il. φ'. 218.). E. Add. ad 74. 59. Τά μοι ῥερυπωμένα κεῖται] Μόνος ἐστὶν οὗτος παρακείμενος παρὰ τῷ ποιητῇ, ἀπὸ τοῦ ρ δεδιπλασιασμένος. ἔστι δὲ καὶ παρ' Ἀνακρέοντι, Ὁ ῥεραπισμένῳ (Mediol. ῥερυπασμένῳ) νώτῳ[m]. Pal. Q. 60. Καὶ δέ σοι αὐτῷ] Ἡ μὲν Ἀθηνᾶ ἔλεγε περὶ τοὺς γάμους ἀπαρακαλύπτως, τὰ δὲ τοῖσι παρασχεῖν οἵ κέ σ' ἄγωνται. αὐτὴ δὲ τὴν χρείαν ἐνήλλαξε τῶν φορησάντων ἐπ' αὐτὸν καὶ τοὺς ἀδελφούς. ἀλλ' ἔχει (Pal. ἔσχεν) ὑπόνοιαν τῆς ἀληθείας ὁ λόγος διὰ τὴν ἀκμὴν τῆς γαμούσης. Pal. Q. ib. Ἐόντα] Σοὶ ἐόντα, ἀντίπτωσις. Harl. In Pal. syllabæ τα in textu appictum τι; et ab alia manu, ἀντίπτωσις. 64. Ἐθέλουσι] Ὀφείλουσι. Pal. 65. Ἐς χορόν] Ἀβροδίαιτοι γὰρ ὄντες οἱ Φαίακες καθημέραν ἐχόρευον. Pal. Χορόν] Τὸ συνέδριον, τὸ ἄθροισμα, τὰ διδασκαλεῖα. Vulg. (Barnes.) Μέμηλεν] Διὰ φροντίδος εἰσὶν, ἀπὸ τοῦ μέλω τὸ φροντίζω. B. 68. Γρ. καὶ, ὅτέ τευ. Harl. Pal. Corruptum hoc utique ex οὔτέ τευ, quod pro varia lectione erat ad οὔτέ τοι: nam sic in altero quoque hemistichio olim lectum fuisse suspicor e schol. vulg. quod in ed. ant. sic habet: ΟΥΤΕ ΤΟΙ. οὔτε τινός. 70. Ὑπερτερίῃ ἀραρυῖαν] Πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ τῇ ἁμάξῃ πρὸς τὸ πλείονα βάρη φέρειν. Pal. B. Vulg. Πλινθίῳ τῷ ἐπιτιθεμένῳ ἄνωθεν εἰς τὸ δέχεσθαι τὰ ἐπιτιθέμενα (scr. ἐντ.) E. Q. Ὑψηλοτάτῳ, ὃ καὶ πλίνθρον (MS. Barnes. πλινθίον) καλεῖται. Vulg. Ἡ τῷ ὑπεράνω τῆς ἁμάξης τετραγώνῳ ξύλῳ δεχο-

[m] Cf. longius Anacreontis fragm. ap. Athen. 12. p. 534. ubi est de Artemone aliquo: πολλὰ δ' ἐν νώτῳ σκυτίνῃ μάστιγι θωμιχθείς. BUTTM.

Ὣς εἰπὼν, δμώεσσιν ἐκέκλετο· τοὶ δ' ἐπίθοντο.
οἱ μὲν ἄρ' ἐκτὸς ἄμαξαν ἐΰτροχον ἡμιονείην
ὅπλεον, ἡμιόνους θ' ὕπαγον, ζεῦξάν θ' ὑπ' ἀπήνῃ·
κούρη δ' ἐκ θαλάμοιο φέρεν ἐσθῆτα φαεινὴν,
καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐϋξέστῳ ἐπ' ἀπήνῃ.
μήτηρ δ' ἐν κίστῃ ἐτίθει μενοεικέ' ἐδωδὴν,
παντοίην, ἐν δ' ὄψα τίθει, ἐν δ' οἶνον ἔχευεν
ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· κούρη δ' ἐπεβήσετ' ἀπήνης·
δῶκε δὲ χρυσείῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
εἵως χυτλώσαιτο σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξίν.
ἡ δ' ἔλαβεν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα,
μάστιξεν δ' ἐλάαν· καναχὴ δ' ἦν ἡμιόνοιϊν.
αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο· φέρον δ' ἐσθῆτα, καὶ αὐτὴν,

71. Ϝειπών. 73. ὅπλεον] ὥπλεον V. ib. ἀπήνῃ] ἀπήνην V. 74. φέρεν] φέρον a m. pr. H. ib. et 83. Ϝεσθῆτα. 75. κατέθηκεν] κατέθηκαν ex emend. H. 76. μενοϜεικέ'. 77. Ϝοῖνον. 78. ἐπεβήσετ'] ἐπεβήσατ' H. 79. δῶκε δὲ χρυσείῃ] δῶκεν δὲ χρυσέηι H.

μένῳ τὸ ἐντιθέμενον φορτίον. Vulg. B. E. Q. (Codices singuli sua continuant.) 71. Δμωῇσιν] Θεραπαινίσσιν. Vulg. ed. ant. Nam recentt. adaptarunt textui; qui recte sane habet. 72. Ἡμιονείην] Γρ. ἡμιονόσι. Harl. PORS.: "Voluit ἡμιόνοιιν," Quidni ἡμιόνοισι? 74. Ἐσθῆτα φαεινήν] Οὐ τὴν τότε οὖσαν φαεινήν· ἐῤῥύπωτο (Pal. ῥερύπωται) γάρ. E. Vulg. Pal. ἀλλὰ τὴν φύσει καθαράν. E. Vulg. Τὴν φύσει φαεινήν. οἷόν ἐστι καὶ τὸ, Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην. Τινὲς δὲ τὴν λεπτὴν, ὡς καὶ Μάστιγα φαεινήν (Il. κ'. 500. et al.) Pal. Q. Add. ad 58. Ἀριστοφάνης, φέρον, γράφει καὶ, κατέθηκαν, οἱ δμῶες[n]. Harl. Pal. 76. Μήτηρ δ' ἐν κίστῃ τίθει] Παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ κεῖσθαι καὶ φυλάττεσθαι τὰ βαλλόμενα. οὕτω γὰρ οἱ Ἀττικοὶ καλοῦσι τὸ σκεῦος, εἰς ὃ βάλλουσι τὰ ἐδέσματα. E. Ἅπαξ ἐνταῦθα ἡ κίστη. λέγεται δὲ ἡ ἐδεσματοθήκη οὐκ ἄποθεν τοῦ ἐγκεῖσθαί τι ἐν αὐτῇ. Pal. Q. Vulg. (et οἱ παλαιοὶ apud Eust. p. 248, 7.) 79. Ληκύθῳ] Ἀγγείῳ ἐλαιοδόχῳ, τῇ λεγομένῃ λίτρᾳ. Pal. Ὑγρὸν ἔλαιον] Τὸ ὑγροποιὸν, ὡς τὸ Χλωρὸν δέος. ἢ διὰ τὸ μὴ ἀποκρυσταλοῦσθαι τοῦτό φησιν. ἢ διὰ τὸ μὴ εὖ (scr. ἐῶν) ξηρανθῆναι, ἃ καὶ ἀμφότερα θεωροῦνται ἐπὶ τοῦ ὕδατος. E. Οὐ τὸ φύσει ὑγρὸν ἀλλὰ τὸ ὑγροποιὸν, τὸ μὴ ἐῶν σκληρύνεσθαι, ἢ τὸ χαλαστικὸν τῶν σωμάτων. Pal. 80. Εἵως χυτλώσαιτο] Νῦν ἀντὶ τοῦ ὅπως. Vulg. Ὅπως, ἵνα. Τὸ δὲ χυτλώσασθαι ἐπὶ τοῦ μετὰ λουτροῦ ἀλείψασθαι τίθησιν, οὐχ ἁπλῶς ἐπὶ τοῦ ἀλείψασθαι. τὸ δὲ μετὰ ἐλαίου ὕδωρ χύτλον ἐκάλουν. B. Q. Μετὰ τὸ λουθῆναι ἀλειφθείη. τοῦτο γὰρ τὸ χυτλοῦν. E. Λουσαμένη ἀλείψαιτο. χύτλος γὰρ, τὸ μεθ' ὕδατος ἔλαιον. Vulg. 82. Ἡμιόνοιν] Βραδυτέρα γὰρ ἡ τούτων βάδισις. Pal. 83. Αἱ δ' ἄμοτον τανύοντο]

[n] In textu Pal. verbo φέρεν superscriptum etiam ον. Cf. Var. lect. Harl. Videtur Aristophani vox κούρη fuisse pro dativo. Sed oporteret potius κούρης. BUTTM.

οὐκ οἴην· ἅμα τῇ γε καὶ ἀμφίπολοι κίον ἄλλαι.
Αἱ δ' ὅτε δὴ ποταμοῖο ῥόον περικαλλέ' ἵκοντο,
ἔνθ' ἤτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
καλὸν ὑπεκπρορέει, μάλα περ ῥυπόωντα καθῆραι·
ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν ὑπεκπροέλυσαν ἀπήνης,
καὶ τὰς μὲν σεῦαν ποταμὸν παρὰ δινήεντα,
τρώγειν ἄγρωστιν μελιηδέα· ταὶ δ' ἀπ' ἀπήνης
εἵματα χερσὶν ἕλοντο, καὶ ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ·
στεῖβον δ' ἐν βόθροισι θοῶς ἔριδα προφέρουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ πλῦνάν τε, κάθηράν τε ῥύπα πάντα,
ἑξείης πέτασαν παρὰ θῖν' ἁλὸς, ἧχι μάλιστα
λάϊγγας ποτὶ χέρσον ἀποπλύνεσκε θάλασσα.

89. παρὰ] πάρα V. 90. μελιϝηδέα. 91. ϝείματα. 95. ἀποπλύνεσκε] ἀποπτύεσκε. In marg. ἀποπλύνεσκε, sed ἀποπλύνεσκε tantum explicat H. ἀποπτύεσκε V.

(interlinear above "πτύεσκε": πτύεσκε)

Ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος ἔτρεχον, ὡς ἐκεῖ, Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν (γ'. 486.) Pal. B. Ἄμοτον δὲ γίνεται ἐκ τοῦ α στερητικοῦ μορίου καὶ τοῦ μότος τὸ μοτάριον. ἄμοτον γὰρ τὸ ὑγιὲς τὸ μὴ δεχόμενον μότον. ὅθεν καὶ ἄμοτον τανύοντο ἀντὶ τοῦ ὑγιῶς ἔτρεχον. B. Ἀπλήρωτον ἔτρεχον, συνεχῶς ἐφέροντο. E. Ἀπλήρωτον, ἀκόρεστον. Pal. 86. Ἔνθ' ἤτοι] Τὸ ἤτοι ἀντὶ τοῦ μέν. Q. Πλυνοὶ ἦσαν—Καλὸν ὑπεκπρορέει] Σημειωτέον τὸ ἀσύντακτον τῶν χρόνων [o]. Q. Σημειωτέον τὴν ἐναλλαγὴν τῶν χρόνων. οὐ μὲν ἦσαν οὐδὲ ῥέει. πρὸς ὃν (sic) ἡ διπλή. Pal. Ἐπηετανοί] Πολλοὶ, συνεχεῖς, ὁλοχρόνιοι. E. 87. Καλὸν ὑπεκπρορέει] Ἡ ὑπό δηλοῖ τὸ εἰς βάθος. B. E. Ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πρὸς τοὺς πυέλους ῥεῖ. B. E. Pal. Ῥυπόωντα] Γρ. ῥυπόεντα. Pal. 88. Ἡ ἀνταπόδοσις, ἔνθ' αἵγ' ἡμιόνους μὲν, τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου. Pal. Ὑπεκπροέλυσαν] Ἡ μὲν ὑπέκ (Pal. Vulg. ὑπό) τὴν ἀπόζευξιν δηλοῖ. ἡ δὲ πρός (Pal. πρό) τὴν εἰς τοὔμπροσθεν ἔλασιν τῶν ἡμιόνων. B. Vulg. Ἀπήνης] Γρ. ἁμάξης. Harl. 89. Ἀρίσταρχος ἀναστρέφει, τοῖς κυριωτέροις συντάσσων τὰς προθέσεις [p]. Pal. 90. Ἄγρωστιν] Εἶδος βοτανῆς, ὅπερ ἐστὶ πόα χορτώδης. Vulg. Διουρητικὴ δέ ἐστιν. Pal. 91. Ἐσφόρεον μέλαν ὕδωρ] Εἰς τὸ ὕδωρ ἔφερον (Pal. συνέφερον) τὰ ἱμάτια. B. E. Pal. 92. Βόθροισι] Τοῖς πλυνοῖς, ταῖς δεξαμεναῖς. B. Q. Pal. Θοῶς, βέλτιον τοῖς ἡγουμένοις συναπτέον. Pal. 93. Κάθηράν τε ῥύπα πάντα] Κάθηραν ὡς ἤγειραν. Τὸ δὲ ῥύπα οἱ μὲν αἰτιατικὴν ἐν μεταπλασμῷ φασιν, οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ ῥύποντα [q]. βαρύνεται δὲ ὡς τὰ λύχνα καὶ τὰ δίφρα. B. Q. Pal. 94. 95. Ὅπου κατὰ τὴν χέρσον λάϊγγας ἀπέπλυνεν ἡ θάλασσα. Pal. 95. Λάϊγγας] Τὰ μικρὰ λιθάρια ἢ τὰς μικρὰς ψήφους. Vulg.

[o] Hoc scholium his verbis itidem est in Pal. sed sine lemmate, et e regione fere versuum 91. 92. ut videri possit spectare aoristum ἕλοντο junctum imperfectis. Sed mire permista sunt in hoc codice et hac ipsa pagina scholia. BUTTM.

[p] Regulam exhibet cur anastrophen admittat hic in voce πάρα Aristarchus, nimirum quoniam τὸ κυριώτερον (hic ποταμὸν) præcedat. BUTTM.

[q] Sic Mediol. Sed in Pal. est ῥύπον. τὰ βαρύνεται κ. τ. λ. suprascripto α supra ultimam vocis ῥύπον. BUTTM.

αἱ δὲ λοεσσάμεναι, καὶ χρισσάμεναι λίπ᾽ ἐλαίῳ,
δεῖπνον ἔπειθ᾽ εἵλοντο παρ᾽ ὄχθῃσιν ποταμοῖο·
εἵματα δ᾽ ἠελίοιο μένον τερσήμεναι αὐγῇ.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτου τάρφθεν δμωαί τε, καὶ αὐτὴ,
σφαίρῃ ταί τ᾽ ἄρ᾽ ἔπαιζον, ἀπὸ κρήδεμνα βαλοῦσαι·
τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς.
οἵη δ᾽ Ἄρτεμις εἶσι κατ᾽ οὔρεος ἰοχέαιρα,
ἢ κατὰ Τηΰγετον περιμήκετον, ἢ Ἐρύμανθον,

96. χρισσάμεναι] χρισάμεναι H. W. 98. Ϝείματα. 99. σίτου] δείπνου pro v. l. V. ib. δμωαί] δμῶές ex emend. H.

Λάϊγγάς φησι τὰ μικρὰ λιθίδια, ἀπὸ τοῦ λάας ὁ μέγας λίθος. B. Ἀποπλύνεσκε] Τὸ ἀποπλύνεσκεν οὐ πρόσρηξίν τινα κύματος ἀλλὰ πραεῖαν ἐπίκλυσιν ἐνεδείξατο. Pal Q. Γρ. ἀποπτύνεσκε, ἤγουν ἀπέπτυε. Vind. Ἀποπτύεσκε] Γράφεται, ἀποπλύνεσκε. B. Ἀποπτύεσκε] Ἀπέῤῥιπτεν. Vulg. 98. Ὅτι καὶ τὰ τοιαῦτα τηρεῖ. τὸ μὲν γὰρ ἐνῆν ὡς[r] ξηρᾶναι λέγει, τὸ δὲ ἐν ἀνέμῳ, ψύξαι, Τοὶ δ᾽ ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων (Il. λ΄. 621.). Pal. 100. Ταὶ δ᾽ ἄρ, πᾶσαι διὰ τοῦ δ. Pal. Harl. 101. Τῇσι δὲ Ναυσικάα] Μεταβαλὼν τὸ, σφαίρῃ ταὶ δ᾽ ἄρ᾽[s] ἔπαιζον, εἶπε, τῇσι δὲ Ναυσικάα λευκώλενος ἤρχετο μολπῆς, πᾶσαν παιδιὰν μολπὴν λέγων. οἱ δὲ νεώτεροι τὴν ᾠδήν. ὅτι δὲ οὐχ ᾖδεν ἡ Ναυσικάα. ἀλλ᾽ ἐσφαίριζε, δηλοῖ τὸ σφαῖραν ἔπειτ᾽ ἔῤῥιψε μετ᾽ ἀμφίπολον βασίλεια. B. E. Q. Pal. Μολπῆς] Τῆς παιδιᾶς. ὡς ἐπὶ τοῦ, Κυνῶν μέλπηθρα γενέσθαι[t], καὶ, Δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ (Il. η΄. 241.). Pal. 102. Κατὰ πάντα ἀπαράλλακτος ἡ εἰκών. Pal. Κατ᾽ οὔρεος] Γρ. οὔρεα. Pal. et Harl. qui addit: ὅπερ ἄμεινον. 103. Ἢ κατὰ Τηΰγετον] Ἀπὸ[u] Ταϋγέτης τῆς Ἄτλαντος, ἧς καὶ Διὸς Λακεδαίμων. Ἐρύμανθος δὲ ὄρος Ἀρκαδίας, οὗ πολλοὶ σύες καὶ ἔλαφοι γενέσθαι παραδέδονται. Pal. B. Q. Οἱ γὰρ τόποι οὗτοι πλεονάζουσι κάπροις καὶ ἐλάφοις. οὐκ εἶπε δὲ λέουσι, ἐπεὶ οὐ γεννᾶται ἐνταῦθα τὰ ζῶα ταῦτα, ὡς Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ[x]. Ἐν μὲν τῷ, Λίην φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν (Il. β΄. 800.), ἐπίτασίς ἐστι κατὰ τὸ ἐπενηνεγμένον τοῖς φύλλοις τοῦ πλήθους τῶν ψαμάθων. ἐν δὲ τῷ περὶ Κικόνων ῥηθέντι, Ἦλθον ἔπειθ᾽ ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ (Od. ι΄. 51.), δόξειειν ἂν ἐλάττωσις εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομένου. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου. ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλῆθος, τὰ δὲ

[r] Manifesto legendum ἐν ἡλίῳ ξ. Quanquam nescio qui factum sit, ut dicatur poeta uti hic verbo ξηρᾶναι: nisi forte τερσῆναι et ξηρᾶναι nota erat synonymia. Schol. Vulg. τερσήμεναι· ξηρανθῆναι. BUTTM.

[s] Pal. hic quidem ταί τ᾽ ἄρ᾽, et sic Porsonus etiam ex hoc ut videtur scholio citat. Ceterum ratio grammatica solum ταὶ δὲ tuetur, ut δὲ sit notum illud in apodosi. Contra τὲ locum non habet, quoniam neque copulat hic, neque ταὶ hic est relativum, sed demonstrativum, cui pleonasticum τὲ adhærere non solet. BUTTM.

[t] Il. ν΄. 233. ubi est γένοιτο, et ρ΄. 255. σ΄. 179. ubi est κυσίν. BUTTM.

[u] Nescio quid sit quod in Mediol. hoc scholium incipiat ita, Γράφεται ἀπὸ Τ. τ. Α. etc. BUTTM.

[x] Cf. Arist. H. A. 6, 31. 8, 28. Ælian. N. A. 3, 27.—Quæ autem abhinc in hoc scholio leguntur in utroque codice Pal. et Q. quomodo huc venerint divinare nequeo. Spectant ad ι΄. 51. ubi eadem fere repetita invenies et iterum quidem e cod. Q. BUTTM.

τερπομένη κάπροισι καὶ ὠκείης ἐλάφοισι·
τῇ δέ θ' ἅμα Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
ἀγρονόμοι παίζουσι· γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ·
πασάων δ' ὑπὲρ ἥγε κάρη ἔχει ἠδὲ μέτωπα,
ῥεῖα δ' ἀριγνώτη πέλεται, καλαὶ δέ τε πᾶσαι·
ὣς ἥγ' ἀμφιπόλοισι μετέπρεπε παρθένος ἀδμής.
'Αλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πάλιν οἶκόνδε νέεσθαι.
ζεύξασ' ἡμιόνους, πτύξασά τε εἵματα καλὰ,
ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις 'Αθήνη,
ὡς 'Οδυσεὺς ἔγροιτο, ἴδοι τ' εὐώπιδα κούρην,
ἥ οἱ Φαιήκων ἀνδρῶν πόλιν ἡγήσαιτο.
σφαῖραν ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμφίπολον βασίλεια·
ἀμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμπεσε δίνῃ·
αἱ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσαν· ὁ δ' ἔγρετο δῖος 'Οδυσσεύς·

106. γέγηθε δέ τε ex emend. H. γέγηθε δ' ἄρα Apollonius v. ἀγρονόμοι. PORS. 110. Ϝοῖκόνδε. 111. Ϝείματα. 113. Ϝίδοι. 114. Ϝοι. 115. Ut vulgo, habet text. Inter lin. πρὸς supra μετ' H. Mire corruptus hic versus apud Suidam v. μετά. σφαῖράν τ' ἔπειτ' ἔρριψε μετ' ἀμύμονα βασιλέα. Sed prope vero Photius MS. unde Suidas hausit, σφαῖραν ἔπειτα ἔρριψεν μεταμφιπόλων βασιλεια (sic) PORS. 116. ἔμπεσε] ἔμβαλε text. et schol. H. V. 117. δῖϜος.

ἄνθη τῇ καθοπλίσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφιέσει τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσὶν οἱ Κίκονες, ταῖς χροιαῖς ποικίλλοντες τὴν ἀμφίεσιν. Pal. Q. Τηΰγετον περιμήκετον] Ὄρος τῆς Λακωνικῆς ὑψηλὸν μέγιστον. E. Q. 104. 'Ερύμανθον] Ὄρος 'Αρκαδίας καὶ ποταμὸς, ἔνθα ὁ 'Ερυμάνθιος κάπρος. ἐν τούτοις δὲ λέων οὐ γίνεται E. Vulg. ἀλλὰ πολλοὶ σύες καὶ ἔλαφοι. E. 106. 'Αγρονόμοι] Παροξυτόνως, αἱ ἐν ἀγρῷ νέμουσαι. οὐ γὰρ νεμόμεναι. τινὲς δὲ ἀγρόνομαι λέγουσι (Pal. νέμουσι). Q. Pal. Αἱ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν νεμόμεναι, ἢ ἄγραν νέμουσαι. Vulg. E. Μεγακλείδης, 'Αγρόμεναι παίζουσιν ἀνὰ δρία παιπαλόεντα. Harl. Pal. Γέγηθε δέ τε φρένα Λητώ] 'Η Λητὼ ἀλληγορεῖται εἰς τὴν νύκτα. καὶ λοιπὸν λέγεται μήτηρ τῆς 'Αρτέμιδος ἢ τῆς σελήνης, καὶ τοῦ 'Απόλλωνος ἤγουν τοῦ ἡλίου. E. 108. 'Ρεῖά τε] Οὕτως (non ῥεῖα δὲ) διά τοῦ τε αἱ 'Αριστάρχειοι καὶ σχεδὸν πᾶσαι. Pal. Harl. 116. 'Αμφιπόλου μὲν ἅμαρτε, βαθείῃ δ' ἔμβαλε[y] δίνῃ] Τῶν διαβεβοημένων ἐστὶν ὁ τόπος ἐπὶ συντομίᾳ. οὐδὲν γὰρ ἔχει περιττὸν ἀλλὰ καὶ τὰ ἐπίθετα χρειώδη. τὸ μὲν γὰρ βάθει[z] ὑπὲρ τοῦ βοῆσαι τὰς παρθένους, ὡς ἂν (Mediol. ὡς ἂν οὖν, scr. ὡς ἂν οὐ) παρὰ τὴν ὄχθην τῆς σφαίρας ἐμπεσούσης, ὅθεν ῥᾴδιον ἦν ἐξελέσθαι, ἀλλ' εἰς μέσον τὸ βάθος. τὸ δὲ, μακρὸν ἄϋσαν, πιθανὸν εἰς τὸ ἀνεγερθῆναι τὸν 'Οδυσσέα. Pal. Q. Δίνῃ] Τῇ τῶν ὑδάτων συστροφῇ. Vulg. Q. 117. 'Ο δ' ἔγρετο δῖος 'Οδυσσεύς] 'Επιτηδείως ἀνίστησιν 'Οδυσσέα, ὁπότε

[y] Hanc lectionem pro vulgata ἔμπεσε etiam e schol. Harl. citat Pors. BUTTM.
[z] Mediol. τῷ—βάθει. Sed sensus docet scribendum esse τὸ—βαθείῃ. BUTTM.

ἑζόμενος δ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Ὤ μοι ἐγὼ, τέων αὖτε βροτῶν ἐς γαῖαν ἱκάνω;
ἦ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι;
ἦε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής;
ὥστε με κουράων ἀμφήλυθε θῆλυς ἀϋτὴ
νυμφάων, αἳ ἔχουσ' ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα,
καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πείσεα ποιήεντα.
ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν αὐδηέντων;
ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν αὐτὸς πειρήσομαι, ἠδὲ ἴδωμαι.

122. ἀϋτὴ] ἀΰτὴ, sed glossa φωνὴ H. 124. πείσεα] πίσεα sed πείσεα schol. H. πίσεα W. 126. ἀλλ' ἄγ' ἐγὼν] ἀλλά γε τῶν (sic) H. ib. Fi-δωμαι.

οὔτε λυπήσειν ἔμελλεν ἐπιτηδείως ἐχούσαις ἐπιφορᾷ, οὔτε ἐνοχλήσειν διακύψας τὴν παιδιὰν, λέλυται γὰρ ἡ παιδιὰ τυχηρῶς. Pal. Q. 120. Ἦ ῥ' οἵγ'] Ὡς διαπορητικὸν περισπᾶται. Pal. 121. Θεουδής] Θεοειδὴς, θεοῖς ὅμοιος. ἢ θεοαδὴς, ὁ θεοῖς ἀρέσκων, ἢ θεοῦ ἔχων αὐδήν. Vulg. Θεοσεβής Pal. inter lineas. Θεοδαιὴς[a] ἢ δεισιδαίμων. ἢ θεοαδὴς παρὰ τὸ ἅδειν (scr. ἁδεῖν). Pal. 122. Οὐκ εἶπε, θήλεια. Pal. Ἀϋτμή (sic ed. ant.)] .Νῦν ἡ φωνή. Vulg. Ἀϋτή] Ἡ ἀϋτμή. νῦν φωνή. Pal. Cf. PORS. 123. Νυμφάων αἳ ἔχουσι] Ἐπεὶ γὰρ ἐν ἐρημίᾳ ἐστιν, ἧκεν ἐπὶ ταύτην τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ὄντως νύμφαι εἰσίν. εἶτα μεταβαίνει. ἢ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδὸν, εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν. Pal. E. 124. Πείσεα ποιήεντα] Τοὺς διύγρους τόπους, ἢ μᾶλλον τὰ δάση ἀπὸ τοῦ τὴν πίσσαν ποιοῦντος ξύλου ἤτοι τῆς πεύκης. B. Λειμῶνας ἢ ὑγρώδεις τόπους ἐξ ὧν ἔστι πιεῖν, ἢ παρὰ τὸ πίσαι ὅ ἐστι ποτίσαι· ἢ χωρία πόαν ἔχοντα. E. Q. 125. Ἦ νύ που ἀνθρώπων εἰμὶ σχεδόν] Εἰ μὴ νύμφαι εἰσίν[b]. διαπορητικὸς εἴη (sic uterque cod. sed scribendum δ. ὁ ἢ) οὐ βεβαιωτικός. Q. Pal. Ὁ ἢ περισπᾶται, τὸ δὲ εἰμί ἐγκλίνεται σημαῖνον τὸ ὑπάρχω. Pal. Αὐδηέντων] Ἐνάρθρῳ φωνῇ χρωμένων, ἢ φιλανθρώπων, καὶ εἰς ὅμιλον (Pal. ὁμιλίαν) ἐρχομένων εὐχερῶς. B. E. Q. Pal. οἱ γὰρ κακοὶ καὶ βάρβαροι οὐδ' εἰς ὅμιλον ἔρχονται. B. E. Q. Ἐμφώνων, ἐνάρθρῳ φ. χ. Vulg. Barnes. Ὥσπερ ὅταν λέγῃ κατὰ θνητῶν ἀνθρώπων, ἀντιδιαστέλλων πρὸς τοὺς θεοὺς, λέγει ὅτι ἐκεῖνοι ἀθάνατοι, οὕτω καὶ ὅταν λέγῃ, ἢ νύ που ἀνθρώπων σχεδὸν εἰμὶ αὐδηέντων, ἀντιδιαστέλλει πρὸς τοὺς θεοὺς, ὅτι οἱ θεοὶ αὐδῇ τῇ αὐτῇ οὐ χρῶνται. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῆς Λευκοθέας, Ἡ πρὶν μὲν ἔην βροτὸς αὐδήεσσα (έ. 334.), καὶ θνητῇ αὐδῇ χρωμένη, καθὰ καὶ οἱ βροτοί. καὶ τὸ, Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη (Il. τ'. 407.), οὐκ ἔστι φωνὴν ἔχοντα, ἀλλ' ἀνθρωπίνως φθεγγόμενον, τουτέστι τῇ αὐτῇ ὀπὶ χρώμενον, οἷα δὴ καὶ οἱ λοιποὶ ἄνθρωποι. καὶ τὸ, Κίρκη ἐϋπλόκαμος δεινὴ θεὸς αὐδήεσσα σημαίνει ἀνθρωπιστὶ φθεγγομένη οὐχ ὡς θεός. διὰ σημείων γὰρ καὶ ὀνείρων καὶ ἱερείων καὶ οἰωνῶν καὶ θυσιῶν οὐκ αὐδῆς φθέγγονται οἱ θεοί. τὸ δὲ, Οἱ δ' αἰεὶ βούλοντο θεοὶ μεμνῆσθαι ἐφετμέων (δ'. 353.), τῶν θεοπροπιῶν λέγει. ἡ δὲ Κίρκη καλὸν ἀοιδάει, ὡς ἄν-

[a] Manifestum est, scripsisse hunc grammaticum θεοδεής; et sic unicus hic est locus qui sincerum exhibet hujus vocis etymon, quod demonstravi in Lexil. I. p. 171. BUTTM.

[b] Sunt ultima verba scholii ad 123. Nam in Pal. continuatur illud usque ad βεβαιωτικός. BUTTM.

Ὣς εἰπὼν θάμνων ὑπεδύσετο δῖος Ὀδυσσεύς·
ἐκ πυκινῆς δ' ὕλης πτόρθον κλάσε χειρὶ παχείῃ
φύλλων, ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός.
βῆ δ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
ὅστ' εἶσ' ὑόμενος καὶ ἀήμενος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δαίεται· αὐτὰρ ὃ βουσὶ μετέρχεται, ἢ ὀΐεσσιν,
ἠὲ μετ' ἀγροτέρας ἐλάφους· κέλεται δέ ἑ γαστὴρ
μήλων πειρήσοντα καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
ὣς Ὀδυσεὺς κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισιν ἔμελλε
μίξασθαι, γυμνός περ ἐών· χρειὼ γὰρ ἵκανε.
σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη, κεκακωμένος ἅλμῃ·
τρέσσαν δ' ἄλλυδις ἄλλη ἐπ' ἠϊόνας προυχούσας·
οἴη δ' Ἀλκινόου θυγάτηρ μένε· τῇ γὰρ Ἀθήνη
θάρσος ἐνὶ φρεσὶ θῆκε, καὶ ἐκ δέος εἵλετο γυίων.
στῆ δ' ἀντασχομένη· ὁ δὲ μερμήριξεν Ὀδυσσεὺς,

127. ὑπεδύσετο] ἐπεδύσατο sed ε prius et α ex emend. esse videntur, licet ejusdem manus, H. PORS. ib. Ϝειπών. δῖϜος. 131. Ϝοι. 132. ὃ] ὁ H. ib. ὀϜίεσσιν. 133. Ϝε. 136. μίξασθαι] μίξεσθαι W. 140. γυίων] γύων H. 141. ἀντασχομένη] ἄντα σχομένη W.

θρωπος δηλονότι. Q. Cf. schol. ε'. 334. 127. Ὑπεδύσατο (sic ed. ant.)] Ὑπεξῆλθεν. Vulg. Ἀντὶ τοῦ ἀνέδυ. ὡς τὸ, Αἰθυίῃ δ' εἰκυῖα ποτῇ ἀνεδύσατο λίμνη (ε'. 337.). Pal. 128. Ὕλης πτόρθον] Τὸ ἑξῆς, πτόρθον, ὅ ἐστι κλάδος, φύλλων, ὅτι σκεπάσειεν ὁ πτόρθος τὰ ἐν τῷ σώματι αἰδοῖα τοῦ ἀνδρός. B. 130. Βῆ δ' ἴμεν ὥστε λέων] Πρὸς τὴν ὑπομονὴν ἡ εἰκὼν, ὅτι πᾶσα ἀνάγκη ἐγένετο τῷ Ὀδυσσεῖ ἐξελθεῖν, ὡς καὶ τῷ λέοντι. Pal. Q. 131. Ἐκ πλήρους τὸ εἰσὶν (sic), αἱ Ἀριστάρχου. Pal. Harl.[c] Ὑόμενος καὶ ἀήμενος] Βρεχόμενος καὶ ὑπὸ ἀνέμου καταπνεόμενος. B. E. Ὄσσε δαίεται] Πυρὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὁμοίους ἔχει. B. 132. Ῥιανὸς, αὐτὰρ βουσί. Pal. Harl. 133. Ἀγροτέρας ἐλάφους] Τὰς τοῖς ἀγροῖς βοσκομένας· ἢ τὰς ἀγηροτέρας· πολυχρόνιον γὰρ τὸ ζῶον. Pal. et posteriorem explicationem solam Q. 134. Πυκινὸν δόμον] Τὸν ἠσφαλισμένον ὑπὸ φυλάκων, ὡς καὶ Ῥινοῖσι πυκινὴν ἀσπίδα (Il ν'. 804.) Pal. 137. Σμερδαλέος] Πᾶσα μὲν γὰρ νεότης δι' ἀπειρίαν ἔμφοβος, ἐξαιρέτως δὲ ἡ θήλεια. μᾶλλον δὲ εἰκὸς ἦν τὰς ἐν τρυφῇ τεθραμμένας διὰ τὸ ἄνθος (scr. ἄηθες, ex Eust.) καταπλαγῆναι. Pal. Q. Λευγαλέος, κακῶς. Ζηνόδοτος δὲ, ἀργαλέος, κακῶς. Pal. Harl. 138. Χωρὶς τοῦ ἰῶτα τὸ ἄλλη. Pal. Ἐπ' ἠϊόνας προὐχούσας] Προβεβλημένας, προεχομένας, ἤτοι πρὸς τὰ ὑψηλότερα μέρη τῶν ὀρῶν. B. 141. Στῇ δ' ἀντασχομένη] Ἀμφίβολος ἡ στιγμὴ καὶ ἡ διάνοια. ἢ γὰρ ἔστη ἐπισχοῦσα ἑαυτὴν τῆς

[c] In Pal. hoc scholium allitum est ad v. 132, 133. Sed Porsonus præfixit numerum 131. Neque sane verbum de quo agitur alibi comparet: et scholiolum ad 132. in Pal. illi adhæret. Incommodum tamen venit quod in Pal. scriptum est εἰσὶν, ap. Pors. εἰσιν; quodque non apparet quomodo abundare videri possit verbum εἶσι; denique quod in tali observatione citantur αἱ Ἀριστάρχου i. e. *editiones*. BUTTM.

ἢ γούνων λίσσοιτο λαβὼν εὐώπιδα κούρην,
ἦ αὔτως ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι
λίσσοιτ', εἰ δείξειε πόλιν, καὶ εἵματα δοίη.
ὧς ἄρα οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι
λίσσεσθαι ἐπέεσσιν ἀποσταδὰ μειλιχίοισι,
μή οἱ γοῦνα λαβόντι χολώσαιτο φρένα κούρη.
αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον φάτο μῦθον·
Γουνοῦμαί σε, ἄνασσα· θεός νύ τις, ἦ βροτός ἐσσι;
εἰ μέν τις θεός ἐσσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
Ἀρτέμιδί σε ἔγωγε, Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐΐσκω·
εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, τοὶ ἐπὶ χθονὶ ναιετάουσι,
τρισμάκαρες μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,

143. et 146. Ϝεπέεσσιν. 144. καὶ εἵματα] καὶ οἱ εἵματα V. ib. Ϝείματα. 145. et 147. Ϝοι. 149. Ϝάνασσα. 152. Ϝεῖδος. Ϝεΐσκω. 153. εἰ δ' αὖ γε βροτῶν (βροτὸς erat a pr. m.) ἐσσὶ οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσι, et in marg. vulgata pro v. l. nisi quod οἳ pro τοὶ H. PORS.

φυγῆς· καθ' ἣν διάνοιαν χωριστέον ἑκάτερον. οἱ δὲ λείπειν φασὶ τὰς χεῖρας, ἵν' ᾖ παραβαλλομένη τὰς χεῖρας ἐπὶ τὸ κρήδεμνον. οἱ δέ φασι τὸ κρήδεμνον λείπειν, τουτέστι περικαλυψαμένη ὑπ' αἰδοῦς. Pal. Q. Ἄντα σχομένη. νῦν ἐξεναντίας ἀνασχομένη καὶ μείνασα. Vulg. 142. Τὸ ἑξῆς, γούνων λαβών. Pal. 143. Αὔτως; (sic in textu)] Οὕτως ὡς ἔχει σχήματος. Pal. 144. Περιττὸς ὁ στίχος. οὐ γὰρ περὶ τῆς διανοίας αὐτῆς διστάζει· ἀλλὰ πῶς παρακαλέσει· πλησίον σταίη, ἢ ἀφεστηκὼς αὐτῆς. καὶ Ἀθηνοκλῆς δὲ ὑπώπτευσε τὸν στίχον. Pal. Harl. 148. Αὐτίκα μειλίχιον καὶ κερδαλέον] Πανοῦργον, κέρδος αὐτῷ φέρον. Καὶ ἄλλως μὲν ὁ ποιητής . . . .[d] ἐπισφαλεῖς αἱ τοιαῦται προῤῥήσεις[e], ἀλλ' ὅμως Ὁμήρῳ τετόλμηται. προστίθησι δὲ τῷ ἀκροατῇ κανόνα τῶν εἰρησομένων, λόγων. εἰσόμεθα δὲ εἰ κεκράτηκε τῆς ἐπαγγελίας. Pal. Q. 149. Γουνοῦμαί σε ἄνασσα] Τὸ μὲν ἅπτεσθαι τῶν γονάτων παρῃτήσατο. ὅπερ δὲ οὐκ ἔπραξε τῷ ἔργῳ, τοῦτο τῷ λόγῳ προβάλλεται φανερὰν καθιστὰς τὴν αἰτίαν δι' ἣν ἅψασθαι παρῃτήσατο. καὶ τὸ μὲν ἄντικρυς ὡς θεῷ διαλέγεσθαι κολακείας ὑποψίαν ποιήσειν ἔμελλεν· ἐπιδιστάζειν[f] δὲ ἀξιοπιστότερον τὸν λόγον καθίστησιν, ὡς ἂν καθελκόμενος ὑπὸ τῆς δόξης. καλῶς δὲ καὶ τῇ τάξει, ἐπὶ πρώτην γὰρ ἧκε τὴν τῆς θεότητος ὑπόνοιαν, ὡς ἐπὶ τοῦτο μᾶλλον ῥέπων. Q. Τὸν ἢ ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ ἐρωτηματικὸν νομίζων. ὃ καὶ χαριέστερον. οἱ δὲ ἐνέκλιναν[g] ὡς εἰ ἔλεγεν, εἴτε θεὸς εἴτε ἄνθρωπος. Pal. 152. Εἶδός τε μέγεθός τε] Ἐκ τριῶν πεποίηται τὸν ἔπαινον, κάλλους, μεγέθους, εὐεξίας σώματος. φυὴ γάρ ἐστιν ἡ ἐκ πάντων μελῶν ἀναλογία· Φυὴν γενομένου (scr. φυήν γε μὲν) οὐ κακός ἐστι Μηρούς

[d] Lacuna sedulo relicta in Pal. sed nulla in Mediol. BUTTM.
[e] Pro προῤῥήσεις scr. προσρήσεις. BUTTM.
[f] Pro ἐπιδιστάζειν scr. -ων. BUTTM.
[g] Observandus hic usus de vocula consopito acuto. Vid. Lexil. I. 17. not. 21. et 58. §. 7. BUTTM.

τρισμάκαρες δὲ κασίγνητοι· μάλα πού σφισι θυμὸς
αἰὲν ἐϋφροσύνῃσιν ἰαίνεται εἵνεκα σεῖο,
λευσσόντων τοιόνδε θάλος χορὸν εἰσοιχνεῦσαν.
κεῖνος δ᾽ αὖ περὶ κῆρι μακάρτατος ἔξοχον ἄλλων,
ὅς κέ σ᾽ ἐέδνοισι βρίσας οἶκόνδ᾽ ἀγάγηται·
οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον βροτὸν ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ᾽ ἄνδρ᾽, οὔτε γυναῖκα· σέβας μ᾽ ἔχει εἰσορόωντα.
Δήλῳ δή ποτε τοῖον Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ
φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα·
ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε, πολὺς δέ μοι ἕσπετο λαὸς

157. τοιόνδε] τοιόνδε V. 159. ἐϝέδνοισι. ϝοῖκόνδ᾽. 160. ἴδον βροτὸν] ἴδον ἐγὼν β. sed ἐγὼν diverso atramento et ex emend. H. ib. ϝίδον. 164. κἀκεῖσε] καὶ κεῖσε (sed κἀκεῖσε schol.) H. W. ib. λαϝός.

τε κνήμας τε (θ'. 134.). Pal. Q. 156. Αἰὲν εὐφροσύνῃσι] Γρ. ἐν εὐφροσύνῃσι, κακῶς. οὐδέποτε γὰρ Ὅμηρος ἀδιαιρέτως τὴν εὐφροσύνην φησὶ τὸ ὀνοματικόν [h]. τὰ γὰρ ἐπιῤῥήματα διαφόρως. Pal. Q. 157. Τοιόνδε θάλος] Ἐμφαντικῶς (Pal. ἐμφατ.) ἄγαν καὶ αὐτὸς θαυμάζων. πάντα γὰρ συμπεριέλαβε διὰ τῆς δείξεως. Pal. Q. Χορὸν εἰσοιχνεῦσαν] Εἰσερχομένην εἰς χορὸν ἤτοι εἰς συνάθροισιν καὶ ὁμόνοιαν (scr. ὁμιλίαν) λαοῦ. B. 159. Ὅς κέ σ᾽ ἐέδνοισι βρίσας] Θωπευτικῶς ἄγαν περιμαχητὴν αὐτὴν δείκνυσι. τὸ δ᾽ ἑξῆς, ὅς κέ σε οἶκον ἀγάγηται ἔδνοισι βρίσας τοὺς ἄλλους μνηστῆρας. Pal. Q. Ἔδνοισι] Τοῖς πρὸ γάμου δώροις, μνήστροις. Vulg. Βρίσας] Πολλὰ βαρύνας. B. 160. Οὐ γάρ πω τοιοῦτον ἴδον] Ἄλλη εὐπορία ἐπαίνων. νῦν γὰρ μερικῶς ὁ λόγος πρὸς τὸ ὀρθὸν καὶ εὐφυὲς μόνον τοῦ σώματος. χρώμεθα δὲ καὶ ἡμεῖς τῇ εἰκόνι, κλῶνας καὶ στελέχη καλοῦντες τοὺς εὐφυεῖς. Pal. Q. 163. Φοίνικος νέον ἔρνος] Αἰθαλὲς φυτὸν αὐξανόμενον. E. Λέγει δὲ τὸν ἀναδοθέντα φοίνικα τῇ Λητοῖ. οὗ καὶ ἐφαψαμένη ἀπεκύησε. E. Vulg. Νεωστὶ)Pal. νέως) ἀνερχόμενον. ὅμοιον τῷ, Ὁ δ᾽ ἀνέδραμε ἔρνεϊ ἶσος (Il. σ'. 56.). Τὸ δὲ ἀνερχόμενον τήν τε ἤδη ὑπάρχουσαν ἀκμὴν (B. om. ἀκμὴν) καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς ἐσομένης αὐξήσεως ὑποβάλλει [i], οὐ τὸν ἐπὶ τῇ Λητοῖ ἀναδοθέντα φοίνικά φασιν (B. om. φασίν). Pal. B. Q. Τοιοῦτο δὲ παρέλαβε δένδρον, ὅπερ αὐτὸ ἐξ αὐτοῦ φυσικὴν ἔχει τὴν ὀρθότητα. B. Pal. Οὔ φημι λέγειν αὐτὸν ἔρνος νέον, ἀλλὰ τὸ νέον τῷ ἀνερχόμενον δεῖ συνάπτειν, ἵν᾽ ᾖ, νέον ἀνερχόμενον, τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, ὡς τὸ, Νέον ἡβώωντο (Il. ι'. 446.). ἔστι γὰρ ὅμοιον τῷ, Ὁ δ᾽ ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος. πρόσκειται δὲ τῷ νέον τὸ ἀνερχόμενον [k], ἶσον τῷ ἀνατρέχοντι. τὸ γὰρ ταχέως ἰὸν τρέχει. εἶτα ἐπήγαγεν, ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθε, χωρὶς τοῦ νέον. Pal. Q. 164. Ἦλθον γὰρ κἀκεῖσε (Vulg. καὶ κεῖσε),

[h] Si probe memoriter calluit suum Homerum hic grammaticus habuit in suo codice ι'. 6. ἢ ὅτ᾽ ἐϋφροσύνη μὲν ἔχῃ ut revera est in Harl. et Pal. (in Vind. ὅτι) pro ὅταν: tum υ'. 8. ubi pro γέλωτα καὶ εὐφροσύνην Eustathius præbuit γέλω τε καὶ εὐφρ. vix nunc dubites quin alii habuerint γέλω καὶ ἐϋφρ. Restat κ'. 465. ubi non facile credam scripsisse illos: οὐδέ ποθ᾽ ὑμῖν θυμὸς ἐϋφροσύνῃ sic sine verbo, pro ἐν εὐφρ. BUTTM.

[i] Post ὑποβάλλει puncto posito, scribe: Οὐ—φησιν. BUTTM.

[k] Cod. Q. qui superius omiserat verba τουτέστι νεωστὶ ἀνερχόμενον, hic inserit: ἵν᾽ ᾖ τὸ νεωστὶ ἀνερχ. BUTTM.

τὴν ὁδόν, ἣ δὴ ἔμελλεν ἐμοὶ κακὰ κήδε' ἔσεσθαι·
ὣς δ' αὔτως καὶ κεῖνο ἰδὼν ἐτεθήπεα θυμῷ
δήν· ἐπεὶ οὔπω τοῖον ἀνήλυθεν ἐκ δόρυ γαίης·
ὥς σε, γύναι, ἄγαμαί τε, τέθηπά τε, δείδιά τ' αἰνῶς
γούνων ἅψασθαι· χαλεπὸν δέ με πένθος ἱκάνει.
χθιζὸς ἐεικοστῷ φύγον ἤματι οἴνοπα πόντον·
τόφρα δέ μ' αἰεὶ κῦμα φόρει κραιπναί τε θύελλαι
νήσου ἀπ' Ὠγυγίης· νῦν δ' ἐνθάδε κάββαλε δαίμων,
ὄφρ' ἔτι που καὶ τῆδε πάθω κακόν· οὐ γὰρ οἴω
παύσεσθ'· ἀλλ' ἔτι πολλὰ θεοὶ τελέουσι πάροιθεν.

165. ἔμελλεν] μέλλεν et ἦ ex emend. H. ἦ δή μοι ἔμελλεν V. ἦ W. 166. ὡς] ὧς W. ib. Ϝιδών. 170. ἐϜεικοστῷ. Ϝοίνοπα. 171. κῦμα φόρει] κῦμ' ἐφόρει V. 172. κάββαλε] κάμβαλε, qui error, si est error, frequens est in hujusmodi compositis. H. PORS. 174. παύσεσθ'] παύσασθ' sed ε ex emend. ejusdem manus pro secunda α H. παύσασθ' V. ib. τελέουσι] τελέσουσι V.

πολὺς δέ μοι ἔσπετο λαός] Πιθανῶς δὲ ἐμφαίνει ἑαυτὸν εἶναί τινα τῶν ἐπιφανῶν, ἵνα μὴ δοκῇ φορτηγός τις ἢ καπηλάτης εἶναι. E. Q. Pal. Vulg. Λέγει δ' ἂν πολὺν λαὸν, οὐ τὸν ἴδιον στόλον, ἀλλὰ τὸν Ἑλληνικὸν, ὅτ' ἀφηγούμενος εἰς Δῆλον ἦλθε Μενέλαος σὺν Ὀδυσσεῖ ἐπὶ τὰς Ἀνίου θυγατέρας, αἳ καὶ Οἰνότροποι ἐκαλοῦντο. ἡ δὲ ἱστορία καὶ παρὰ Σιμωνίδῃ ἐν ταῖς κατευχαῖς. E. Q. Pal. Ἕσπετο] Γράφεται, ἔπλετο. E. 165. Ἧ δὴ μέλλεν] Ὅτι οὐκ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὸ μέλλεν. Ἀττικῶν γάρ ἐστι τῶν μεταγενεστέρων. Pal. 167. Μετὰ τὸ δήν διασταλτέον, ἐπὶ πολὺ γάρ φησι τεθαυμακέναι τὸ φυτόν. οὕτως ὁμοίως ὥσπερ σὲ θαυμάζω. Pal. Ἐκ δόρυ γαίης] Σημείωσαι ὅτι καὶ τὸ δένδρον δόρυ καλεῖ. E. 168. Ὥς σε γύναι ἄγαμαι] Σημειοῦνταί τινες ὅτι τὸ μὲν ἄγαμαι ἀντὶ τοῦ θαυμάζω, τὸ δὲ τέθηπα ἀντὶ τοῦ ἐκπέπληγμαι. Q. et sic glossæ in Vulg. et Pal. 170. Χθιζὸς ἐεικοστῷ] Ἐπ' ἄλλο εἶδος μεταβαίνει εἰς ἔλεον κινῶν τὴν παρθένον. καὶ τὸ εἰκὸς τῷ τε χρονικῷ (Pal. τῷ τεχνικῷ). τὸ μὲν γὰρ τὰς δύο ἡμέρας τοῦ ναυαγίου εἰπεῖν, ἧττον περιπαθές. συλλαβὼν δὲ τῶν ἡμερῶν τὸν ἀριθμὸν ἐν αἷς ἐτέλεσε τὴν συμφορὰν ἐδεινοποίησεν. Pal. Q. 172. Κάββαλε δαίμων] Τὸ μὲν ἤγαγεν ἀκίνδυνον σημαίνει καταγωγὴν, τὸ δὲ κάββαλε (κάβαλλε Pal. et in textu κάμβαλε) τὴν ἀπὸ πνευμάτων δεινῶν ἐξεῤῥιμμένην (Q. ins. κίνησιν) δείκνυσι. Pal. Q.[1] 173. Ὄφρ' ἔτι ποῦ καὶ τῇδε πάθω] Διὰ τούτου ἐμφαίνει ὡς καὶ πρόσθε πεπονθώς. ἅμα δὲ καὶ τὸ ἔθος τῶν δυστυχούντων διαφυλάττει. Pal. Q. Ὑπὸ γὰρ τῶν κατασχόντων κακῶν ἀπίστως πρὸς τὸ μέλλον ἔχει, καὶ τὴν ἀκούουσαν ἐπάγεται πρὸς τὸν ἔλεον. Pal. Οὐ γὰρ ὀΐω παύσασθαι] Εἰς τὸ μετέπειτα πρὸ τοῦ ἀφικέσθαί με εἰς Ἰθάκην. E. 174. Τελέουσι πάροιθεν]

[1] Porsonus scholio Harleiano non posito ait, "Scholiastes videtur in quibusdam "legisse νῦν δ' ἐνθάδε μ' ἤγαγε δαίμων;" quod si ex hoc nostro scholio collegit, errasse mihi videtur. BUTTM.

ἀλλὰ, ἄνασσ', ἐλέαιρε, σὲ γὰρ κακὰ πολλὰ μογήσας
ἐς πρώτην ἱκόμην· τῶν δ' ἄλλων οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν.
ἄστυ δέ μοι δεῖξον, δὸς δὲ ῥάκος ἀμφιβαλέσθαι,
εἴ τί που εἴλυμα σπείρων ἔχες ἐνθάδ' ἰοῦσα.
σοὶ δὲ θεοὶ τόσα δοῖεν, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς,
ἄνδρα τε, καὶ οἶκον, καὶ ὁμοφροσύνην ὀπάσειαν
ἐσθλήν· οὐ μὲν γὰρ τοῦ γε κρεῖσσον καὶ ἄρειον,
ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον
ἀνὴρ ἠδὲ γυνή· πόλλ' ἄλγεα δυσμενέεσσι,
χάρματα δ' εὐμενέτῃσι· μάλιστα δέ τ' ἔκλυον αὐτοί.
Τὸν δ' αὖ Ναυσικάα λευκώλενος ἀντίον ηὔδα·

175. Ϝάνασσ. 176. Ϝοῖδα. 178. ἄστυ δὲ] ἄστυ τέ H. ib. Ϝάστυ. 179. εἴλυμα σ. ἔχες] εἴλιμα σ. ἔσχες H. ib. εἴγε τι Ϝείλυμα. 181. et 183. Ϝοῖκον.

Τελέσουσιν εἰς τὸ μετέπειτα. Pal. B. 175. Ἐλέαιρε] Ὁ μὲν ἔλεος τοῖς δυστυχοῦσι κοινὸς παρὰ πάντων ἀνθρώπων· ὁ δὲ αἰσθόμενος ἑαυτῷ μόνῳ τὴν χάριν ὀφειλομένην τῆς ἐπικουρίας ἑτοιμότερον πρὸς τὸν ἔλεον ῥέπει. Pal. Q. 176. Ἱκόμην] Ἱκέτευσα, ἀφικόμην. Vulg. 178. Δὸς δὲ ῥάκος] Ὅλον τὸν λόγον τοῦ Ὀδυσσέως ἀκόλουθον τῇ ὑποσχέσει πεποίηκεν Ὅμηρος, μειλίχιον, ὅτι θεραπεύσας εἰς οἶκτον ἐκίνησε, κερδαλέον δὲ, ὅτι μικρὰ μὲν ᾔτει, μεγάλα δὲ ἐδήλου. καλῶς δὲ καὶ περὶ τῶν τροφῶν ἀπεσιώπησεν. Pal. Q. 179. Εἴτι που εἴλυμα σπείρων] Περικάλυμμα, ἀπὸ τοῦ εἰλύω τὸ καλύπτω. καὶ ἔστιν ὁ λόγος τοιοῦτος, εἴ πού σοι εὐτελὲς ῥάκιον τὴν ἄλλην ἐσθῆτα φρουρεῖν προβέβλητο, τοῦτο δός μοι ἵνα ἀμπίσχωμαι. E. Ἐάν που δέμα τι τῶν ἱματίων τῶν καλῶν τούτων ἔσχες. B. Εἴλυμα. ἐνείλυμα. Q. 180. Σοὶ δὲ θεοὶ τόσσα δοῖεν] Εἰκότως τῇ εὐχῇ κέχρηται. οἱ γὰρ παραυτίκα χάριν ἀποδοῦναι μὴ δυνάμενοι, ἐπὶ ταύτην τὴν ἀμοιβὴν καταφεύγουσι. Καὶ διὰ μὲν τοῦ, ὅσα φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς, αὐτῇ καταλείπει τὴν αἵρεσιν. διὰ δὲ τῶν ἑξῆς, ἃ αὐτὸς αἱρεῖται (Pal. ἃς αὐτὸς αἰτεῖται) γενέσθαι αὐτῇ παρὰ θεῶν. Pal. E. Σοι δὲ θεοί] Ἤτοι στικτέον κατὰ τὸ τέλος τοῦ στίχου, ἵν' ᾖ ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἕκαστον τῶν ἑξῆς ἐν κεφαλαίῳ. ἢ μέχρι τοῦ, καὶ οἶκον, στικτέον, τὰ δὲ ἄλλα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. Pal. 181. Ἄνδρα τε καὶ οἶκον] Συνετῶς Ὀδυσσεὺς ταῦτα συνεύχεται ἃ μόνα διὰ φροντίδος οἴεται εἶναι αὐτῇ. E. Vulg. Ὁμοφροσύνην] Γνησίαν φιλίαν. Q. Vulg. 183. Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε] Ἄκρως ἐξέθετο δι' ὧν εὐδαιμονεῖ οἶκος. Pal. Q. Βραχέως διασταλτέον ἐπὶ τὸ νοήμασι. σαφέστερον γὰρ οὕτως. Pal. 184. Πόλλ' ἄλγεα] Ταῦτα ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. Pal. 185. Χάρματα δ' εὐμενέτῃσι] Συγγενέσι, φίλοις, εὐμενῶς διακειμένοις καὶ εὐνοοῦσιν ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή. Τὸ δὲ, ἔκλυον αὐτοὶ, ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. E. Q. Μάλιστα δέ τε κλύον αὐτοί] Ἤτοι αἰσθάνονται καὶ αὐτοὶ (Pal. καθ' ἑαυτοὺς) τῆς ὠφελείας τῆς πρὸς ἀλλήλους καὶ ἀπολαύουσιν. E. Q. Pal Αἰσθάνονται καὶ αὐτοὶ τῆς ὠφελείας ἤτοι ὁ πατὴρ καὶ ἡ μήτηρ. B.

ξεῖν᾽, ἐπεὶ οὔτε κακῷ, οὔτ᾽ ἄφρονι φωτὶ ἔοικας,
Ζεὺς δ᾽ αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισιν,
ἐσθλοῖς, ἠδὲ κακοῖσιν, ὅπως ἐθέλῃσιν, ἑκάστῳ·
καί πού σοι τάδ᾽ ἔδωκε, σὲ δὲ χρὴ τετλάμεν ἔμπης.
νῦν δ᾽, ἐπεὶ ἡμετέρην τε πόλιν καὶ γαῖαν ἱκάνεις,
οὔτ᾽ οὖν ἐσθῆτος δευήσεαι, οὔτε τευ ἄλλου,
ὧν ἐπέοιχ᾽ ἱκέτην ταλαπείριον ἀντιάσαντα.
ἄστυ δέ τοι δείξω, ἐρέω δέ τοι οὔνομα λαῶν.
Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσιν·
εἰμὶ δ᾽ ἐγὼ θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
τοῦ δ᾽ ἐκ Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε, βίη τε.
  Ἦ ῥα, καὶ ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι κέλευσε·
στῆτέ μοι, ἀμφίπολοι· πόσε φεύγετε, φῶτα ἰδοῦσαι;
ἦ μήπου τινὰ δυσμενέων φάσθ᾽ ἔμμεναι ἀνδρῶν;

187. ϜέϜοικας. 189. Ϝεκάστῳ. 190. τάδ᾽ ex emend. ejusd. m. H. τάγ᾽ W. 192. Ϝεσθῆτος. 193. ἐπέϜοιχ᾽. 194. ἄστυ δέ] ἄστυ τέ H. ib. ἐρέω δέ] ἐρέω δέ (τέ) H. ib. Ϝάστυ. Ϝερέω. λαϜῶν. 199. Ϝιδοῦσαι. 200. φάσθ] φᾶσθ᾽ H.

187. Ξεῖν᾽ ἐπεὶ οὔτε κακῷ] Ἄλλος τρόπος διαλέξεως. πρὸς μὲν γὰρ τὸν πατέρα ἁπλοΐζειν ἐνθάδε (f. ἡπλόϊζεν, ἐνθάδε δὲ) ἐπιστρέφει ἑαυτήν. Ξεῖν᾽ ἐπεὶ οὔτε κακῷ. οὐδὲν ἀποδίδωσι τῷ ἐπεί ὁ ποιητής. Pal. Q. Ἀπὸ κοινοῦ[m] τὸ, τλῆθι, τοῦ γὰρ Ζεύς. Pal. 189. Ἐσθλοῖς ἠδὲ κακοῖσιν] Δύναται καὶ, οἷς ἂν μίγνυσι (Vulg. οἷς ἀναμίγνυσι) τοῖς ἀγαθοῖς τὰ κακὰ, πρὸς ἀξίαν ἑκάστῳ (male Vulg. ἑκάστων) νέμει τὰ κακὰ καὶ τὰ ἀγαθά. Pal. Vulg. Δύναται οὕτως νοεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ, μίγνυσι τοῖς ἀγαθοῖς κακὰ, καὶ πρὸς ἀξίαν ἑκάστων (scr. ἑκάστῳ) νέμει τὰ ἀγαθὰ καὶ κακά. ἢ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ θεῷ ἐστι διανέμειν τοῖς ἀνθρώποις τά τε κακὰ καὶ τὰ ἀγαθά. καὶ οὐ πάντα[n] κατ᾽ ἀρετὴν ἢ μοχθηρίαν ἀφικνεῖται ἑκάστοις ἕκαστα. E. Q. 193. Ταλαπείριον] Τὸν ταλαίπωρον, ἤτοι τὸν τήλοθεν πεπερακότα. Pal. Q. Cf. Vulg. Τηλόθεν[o] πεπερακότα ἢ πειραθέντα καὶ παθόντα πολλά. B. 195. Φαίηκες μὲν τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν] Ἀπoροῦσι πῶς, εἰ ἐν Κερκύρᾳ οἰκοῦσι Φαίηκες, λέγει (204.), Οἰκέομεν δ᾽ ἀπανεῦθεν πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ Ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος. Ἐσχάτους εἶπε τῆς Ἑλλάδος. πάντα γὰρ ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα γράφει. E. 197. Τοῦ δ᾽ ἐκ Φαιήκων] Ἐκ τοῦδε ἀνήρτηται τὰ πράγματα τῶν Φαιάκων, ὅ ἐστιν εἰς τοῦτον. Pal. B. E. Φαιήκων ἔχεται κάρτος τε βίη τε] Οἱ Φαίακες κατὰ περίφρασιν, ὡς, Κρατερὸν μένος Ἀλκινόοιο. Pal. 200. Ἦ μή που] Περισπᾶται τὸ ἦ, τὸ δὲ μή ὀξύνεται. Pal. Δυσμενέων φάσθ᾽] Τυραννίων[p] συστέλλει (huc.

[m] Vid. not. ad γ΄. 104. BUTTM.
[n] Scr. οὐ πάντως. BUTTM.
[o] Præfixum huic voci in Mediol. lemma Ἀντιάσαντα. BUTTM.
[p] Recte; aliter esset verbum φάομαι φῶμαι. PORS.

οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερὸς βροτὸς, οὐδὲ γένηται,
ὅς κεν Φαιήκων ἀνδρῶν ἐς γαῖαν ἵκηται,
δηϊοτῆτα φέρων· μάλα γὰρ φίλοι ἀθανάτοισιν.
οἰκέομεν δ' ἀπάνευθε, πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ,
ἔσχατοι, οὐδέ τις ἄμμι βροτῶν ἐπιμίσγεται ἄλλος.
ἀλλ' ὅδε τις δύστηνος ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνει,
τὸν νῦν χρὴ κομέειν· πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες
ξεῖνοί τε, πτωχοί τε· δόσις δ' ὀλίγη τε, φίλη τε.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε·

204. Ϝοικέομεν.

PORS. ex Harl.) ἀπὸ τοῦ φημί· ὁμοίως τῷ, Καὶ ἀγγελίην ἀποφᾶσθε (scr. ἀπόφασθε. Il. ί. 645. s. 649.). τινὲς δὲ ὁμοίως τῷ νικᾶσθε, ὡς καὶ ἐπεκράτησεν. Q. Φᾶσθε, ὑπολαμβάνετε. Q. Vulg. 201. Οὐκ ἔσθ' οὗτος ἀνὴρ διερός] Ζῶν ἐῤῥωμένως καὶ ἰκμάδος μετέχων. τὴν μὲν γὰρ ζωὴν ὑγρότης καὶ θερμασία συνέχει, τὸν δὲ θάνατον ψυχρότης καὶ ξηρασία. ὅθεν καὶ ἀλίβαντες οἱ νεκροὶ λιβάδος μὴ μετέχοντες. Pal. Q. Vulg. Οὐκ ἔστιν ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἄρτι ζῶν, οὐδὲ γεννηθήσεται ὃς μέλλει τολμῆσαι ἀγαγεῖν εἰς τὴν χώραν ἡμῶν πόλεμον. ἀντὶ τοῦ οὐ μὴ ζήσει ὃς τολμήσει ταῦτα. B. Διερὸς] Οὕτως τὸν ζῶντα Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος γράφει δυερὸς [q], ὁ ἐπίπονος, παρὰ τὴν δύην ἤτοι κακοπαθητικός. E. Q. Pal. In Pal. præterea ad vocem διερὸς refertur glossa βλαπτικὸς, item πειρατικὸς, πειρατής. 203. Φίλοι ἀθανάτοισιν] Λείπει τὸ ἐσμέν. Pal. 204. Πολυκλύστῳ ἐνὶ πόντῳ ἔσχατοι] Καὶ μὴν ἐν Κερκύρᾳ οἰκοῦσιν. ἀλλ' ὡς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἡ σύγκρισις, ὡς ὅταν μέγιστον ὄρος εἴπῃ, οὐ μεῖζον Καυκάσου οὐδὲ Τμώλου λέγει καὶ Ἄλπεων, ἀλλὰ τῶν Ἑλληνικῶν. καὶ τὸν Ἀχελῷον οὐ τοῦ Νείλου προκρίνει καὶ τῶν μακρὰν, ἀλλὰ τῶν ἐγγύς. ἔσχατοι οὖν Φαίακες τῶν Ἑλλήνων. καὶ Αἰσχύλος (Prom. 852.) λέγει, ἔστι πόλις Κάνωβος ἐσχάτη χθονός, οὐ τῆς οἰκουμένης ἀλλὰ τῆς Αἰγυπτίας. ἀλλὰ καὶ ἡ ἀπειραίη γρηῦς (ή. 8.) ἀπὸ τῆς ἀντικειμένης Ἠπείρου. θαυμαστὸν γὰρ εἰ δούλην τινὰ ἔξω στηλῶν Ἡρακλειῶν ἐμπορευσάμενός τις ἐπώλησε. καὶ τί δεῖ πολλὰ λέγειν, Ὀδυσσέως αὐτοῦ ὁμολογοῦντος, ὡς περὶ τὴν Θεσπρωτίαν εἰσὶν οἱ Φαίακες· Ὡς ἤδη Ὀδυσῆος ἐγὼ περὶ νόστου ἄκουσα Ἀγχοῦ Θεσπρωτῶν ἀνδρῶν ἐν πίονι δήμῳ (ρ΄. 526.), καὶ πάλιν, Ὥς μοι Θεσπρωτῶν βασιλεὺς μυθήσατο Φείδων (ξ΄. 315.). τοῦτο δηλοῦν ἐστιν ὅτι γείτων ἐστὶ Φαιάκων ὁ Φείδων ὁ τὰ παρ' αὐτοῖς πρασσόμενα γινώσκων. Pal. E. Q. ἡ Δωδώνη τε οὐ πρόσω εἰς ἣν ἀπὸ Φαιάκων γενέσθαι αὐτὸν μαντευσόμενον. E. Q. Ὅτι σαφῶς ἐνταῦθα ἐκτετοπισμένην που καὶ ἐσχάτην τὴν τῶν Φαιάκων χώραν ἀφίσταται εἰς τὴν Κέρκυραν. Pal. 207. Τὸν νῦν] Καλλίστρατος, τῷ μὲν (μιν em. PORS.). Harl. Πρὸς γὰρ Διός εἰσιν ἅπαντες] Ἀντὶ τοῦ πρόσφυγες Διός εἰσιν οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ καὶ ὑπὸ Διὸς πάντες ὑποπτεύοντες ξένοι καὶ πτωχοί [r]. E. Q. 208. Δόσις ὀλίγη τε φίλη τε] Ὀλίγη μὲν τῷ διδόντι, φίλη δὲ τῷ λαμβάνοντι. ἡ γὰρ ἔνδεια καὶ τὸ

[q] Hoc ex Harl. etiam refert PORS.

[r] In Pal. ita: Παρὰ Διός (hoc etiam ex Harl. protulit Porson.) εἰσι· ἀντὶ τοῦ πρόσφυγες Διός εἰσι καὶ οἰκτειρόμενοι παρ' αὐτοῦ πάντες ξεῖνοί τε πτωχοί τε. BUTTM.

λούσατε δ' ἐν ποταμῷ, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἔστ' ἀνέμοιο.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἔσταν τε καὶ ἀλλήλῃσι κέλευσαν·
κὰδ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆ' εἷσαν ἐπὶ σκέπας, ὡς ἐκέλευσε
Ναυσικάα, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο·
πὰρ δ' ἄρα οἱ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ', ἔθηκαν·
δῶκαν δὲ χρυσέῃ ἐν ληκύθῳ ὑγρὸν ἔλαιον,
ἤνωγον δ' ἄρα μιν λοῦσθαι ποταμοῖο ῥοῇσι.
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισι μετηύδα δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀμφίπολοι, στῆθ' οὕτω ἀπόπροθεν, ὄφρ' ἐγὼ αὐτὸς
ἅλμην ὤμοιϊν ἀπολούσομαι, ἀμφὶ δ' ἐλαίῳ
χρίσομαι· ἦ γὰρ δηρὸν ἀπὸ χροός ἐστιν ἀλοιφή.
ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι· αἰδέομαι γὰρ
γυμνοῦσθαι, κούρῃσιν ἐϋπλοκάμοισι μετελθών.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἀπάνευθεν ἴσαν, εἶπον δ' ἄρα κούρῃ.
αὐτὰρ ὁ ἐκ ποταμοῦ χρόα νίζετο δῖος Ὀδυσσεὺς

210. λούσατε δ'] λουσατέ τ' H. ib. ὅθ'] ἵν' V. 211. ἀλλήλῃσι] ἀλληλοισι H. 212. Ὀδυσσῆ'] Ὀδυσσέα V. 214. Ϝοι. Ϝείματ'. 217. δῖϜος. 220. ἀπὸ] ἄπο V. 222. μετελθὼν] ἐπελθὼν V. 223. Ϝεῖπον. 224. δῖϜος.

ὀλίγον φίλον ἡγεῖται. B.E.Q. Vulg. Pal. 215. Δῶκαν δὲ χρυσέῃ] Οὐκ ἄρα οὐδὲ Νέστορος θυγάτηρ Τηλέμαχον ἔλουσεν, οὐδὲ Ἑλένη Ὀδυσσέα. νῦν οὖν εἰπούσης τῆς Ναυσικάας, λούσατε ἐν ποταμῷ, οὐχ ὡς παρακούσασαι, ἀλλ' ὡς τούτου ὄντος τοῦ λοῦσαι, τὸ παρασχεῖν τὰ λουτρὰ, παρατιθέασιν ἔλαιον αὐτῷ. Pal. Q. 218. Στῆθ' οὕτω] Δεικτικῶς, οὕτως ὡς ἔχετε· ὡς κᾀν τῷ, Ἥφαιστε πρόμολ' ὧδε (Il. σ'. 392.). Pal. 220. Ἦ γὰρ δηρόν] Πολὺς γὰρ καιρός ἐστιν ὅτε οὐκ ἠλειψάμην. B. 221. Ἄντην δ' οὐκ ἂν ἔγωγε λοέσσομαι] Ταῦτα μάχονται (sic) τῷ ὑπὸ παρθένων ποιεῖν λουόμενον. λύοιτο δ' ἂν τῇ λέξει, προσέθηκε γὰρ, μετελθὼν, οἷον ξένος ὢν[s]. τάχα δ' οὐδ' ὅλως παρθένοι λούουσι. λέγεται γὰρ, τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμῶαι λοῦσαν[t], ἀλλ' οὐχὶ κοῦραι. καὶ περὶ τῆς Ἥβης γὰρ ἀμφισβητεῖται εἰ παρθένος ἦν. καὶ ἡ Ἑλένη λούοιτ' ἂν Ὀδυσσέα. Q. Ἡ περιττεύει τὸ ἄντην[u], ἢ τὸ λοέσσομαι ἀντὶ τοῦ λοεσσαίμην τέτακται. Pal. 222. Μετελθών] Ἀντὶ τοῦ ἀπελθών (f. ἐπελθών). Vulg. Post v. 223. in textu cod. Pal. desunt omnia usque ad v. 316. quod et indicatum ab ea manu quæ scholia scripsit his verbis: ἐνθάδε λείπ. στίχοι ϟγ'. 224. Χρόα νίζετο] Πρὸς[x] τὴν φράσιν, τὸν χρόα τὴν ἅλμην ἀπενίζετο, οὐχὶ ἀπὸ τοῦ πρὸς τὴν ἅλμην.

[s] Maius pro ξένος ὢν reponendum, certe inserendum putabat κούραις. Sed ξένος ὢν est interpretatio verbi μετελθών. Vox οἷον in Mediol. non legitur. BUTTM.

[t] Aut Il. ω'. 587. sed ibi cadaver Hectoris lavatur; aut Od. ρ'. 88. sed ibi est τοὺς δ' ἐπεί. BUTTM.

[u] In schol. Palat. pro ἄντην scr. ἄν. BUTTM.

[x] In schol. Q. prius πρὸς pendet ab omisso σημειοῦνται (cf. not. ad ζ'. 2.): pro altero autem scribendum χροός. BUTTM.

ἅλμην, ἥ οἱ νῶτα καὶ εὐρέας ἄμπεχεν ὤμους·
ἐκ κεφαλῆς δ' ἔσμηχεν ἁλὸς χνόον ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα λοέσσατο καὶ λίπ' ἄλειψεν,
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαθ', ἅ οἱ πόρε παρθένος ἀδμής·
τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκεν, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
μείζονά τ' εἰσιδέειν καὶ πάσσονα· καδδὲ κάρητος
οὔλας ἧκε κόμας, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας.
ὡς δ' ὅτε τις χρυσὸν περιχεύεται ἀργύρῳ ἀνὴρ
ἴδρις, ὃν Ἥφαιστος δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
τέχνην παντοίην, χαρίεντα δὲ ἔργα τελείει·
ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε καὶ ὤμοις.
ἕζετ' ἔπειτ', ἀπάνευθε κιὼν, ἐπὶ θῖνα θαλάσσης,
κάλλεϊ καὶ χάρισι στίλβων· θηεῖτο δὲ κούρη·
δή ῥα τότ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα·

225. Fοι. 228. Fείματα Fέσσαθ'. Fοι. 230. εἰσFιδέειν. 233. Fίδρις. 234. Fέργα. 236. θῖνα] θινὶ V. 237. χάρισι] χάρισ̄ι H. χάριτι Apollonius v. κάλλεϊ. PORS.

Q. Νίζετο τὴν ἅλμην ἀπὸ τοῦ χροὸς, ἢ τὸν χρόα ἀπὸ τῆς ἅλμης. B. Ἀπηρέσκει (sic) θάτερον[y]. ἢ τὸ χρόα ἐντείνει τὴν ἅλμην. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ Ἰλιακῷ (φ'. 122.), Οἵς (scr. Οἵσ') ὠτειλὴν αἷμ' ἀπολιχμήσονται. Pal. Νίψατο (sic ed. ant.)] Ἀπεκλύνετο. Vulg. 226. Ἁλὸς χνόον] Τὸ λεπτότατον τῆς θαλάσσης, ἢ τὴν ἀκαθαρσίαν. E. Vulg. 227. Λίπ' ἄλειψεν] Λιπαρῷ ἢ λιπαντικῷ ἐλαίῳ. ἐλαίῳ ἠλείψατο. Vulg. 228. Ἀμφὶ δὲ εἵματα] Ἄδηλον ποῦ ἐστιν ἀνταπόδοσις· πότερον εἰς τὸ, τὸν μὲν Ἀθηναίη θῆκε, καὶ ὑποστικτέον εἰς τὸ ἀδμής. ἢ ἀποδοτέον, ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσατο, τοῦ δὲ πλεονάζοντος. Q. 231. Οὔλας ἧκε] Τὸ οὖλος πολλαχῶς λέγεται. οὖλος ὁ προσηνής. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ὁλόκληρον, καὶ τὴν τῶν τριχῶν διαστροφήν. αἰνίττεται δὲ καὶ τὸν ὀλέθριον, ὡς ἐν Ἰλιάδι (β'. 5.) φησὶν, Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα οὖλον ὄνειρον, ἤγουν τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ὑγιῆ, ὥσπερ λέγεται οὖλα τραύματα, σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὑγίαινε, ὡς ἐν ἐκείνῳ, Οὖλέ τε καὶ μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν (ω'. 402.). E. 233. Δέδαεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] Ἐδίδαξεν. ἐργάνη γὰρ θεός. Q. 234. Τέχνην παντοίην] Πάντα τὰ μέρη τῆς τέχνης ἢ τῆς χρυσοχοϊκῆς τέχνης. πᾶσαν τὴν κατὰ μέρος ἀκρίβειαν. Q. 235. Ὡς ἄρα τῷ κατέχευε χάριν] Παραβολὴ πρὸς τὴν ἐξαλλαγὴν, καὶ τὸ καλὸν ὄντα ὀφθῆναι καλλίω· ὥσπερ ὁ ἄργυρος καλὸς ὢν, καλλίων ἐστὶ χρυσοῦ περιχυθέντος. καλῶς δὲ οὐκ ἔξωθεν παρέλαβε τὴν ὁμοιότητα, ἀλλ' ἐπεὶ Ἀθηνᾶ ἐστιν ἡ τοῦτο ποιήσασα, τοῖς ἐκείνου (scr. ἐκείνης) δημιουργοῖς πρὸς τὴν εἰκόνα συγκέχρηται. ἢ ἐκεῖνος χρυσαργύρῳ, οὕτω καὶ ἡ Ἀθηνᾶ χάριν τῷ Ὀδυσσεῖ. ἣν μὲν γὰρ καλὸς πρόσθεν, οὐκ ἐφαίνετο δὲ διὰ τὴν κάκωσιν τῆς θαλάσσης, νῦν δὲ ἀπέλαβε τὴν οἰκείαν χάριν. τοῦ μὲν γὰρ εἶναι καλὸν, ἡ φύσις αἰτία,

[y] In schol Pal. suspicor fuisse: Ἢ περισσεύει θάτερον (h. e vel χρόα, vel ἅλμην), ἢ κ. τ. ἑ. BUTTM.

Κλῦτέ μοι, ἀμφίπολοι λευκώλενοι, ὄφρα τι εἴπω·
οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
Φαιήκεσσ' ὅδ' ἀνὴρ ἐπιμίσγεται ἀντιθέοισι.
πρόσθεν μὲν γὰρ δή μοι ἀεικέλιος δόατ' εἶναι,
νῦν δὲ θεοῖσιν ἔοικε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
αἲ γὰρ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις κεκλημένος εἴη
ἐνθάδε ναιετάων, καί οἱ ἅδοι αὐτόθι μίμνειν.
ἀλλὰ δότ', ἀμφίπολοι, ξείνῳ βρῶσίν τε, πόσιν τε.
Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἄρα τῆς μάλα μὲν κλύον, ἠδὲ πίθοντο·
πὰρ δ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ θέσσαν βρῶσίν τε, πόσιν τε.
ἤτοι ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
ἁρπαλέως, δηρὸν γὰρ ἐδητύος ἦεν ἄπαστος.
Αὐτὰρ Ναυσικάα λευκώλενος ἄλλ' ἐνόησεν·
εἵματ' ἄρα πτύξασα τίθει καλῆς ἐπ' ἀπήνης,
ζεῦξεν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας· ἂν δ' ἔβη αὐτή·
ὤτρυνεν δ' Ὀδυσῆα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·

239. Ϝείπω. 240. ἀϜέκητι. 242. δόατ'] δέατ' H. W. ib. ἀϜεικέλιος. 243. ϜέϜοικε. 245. Ϝοι. 247. ἠδὲ πίθοντο] ἠδ' ἐπίθοντο V. 248. θέσσαν] ἔθεσαν H. W. 249. δῖϜος. 252. Ϝείματ'. 254. Ϝέπος.

τοῦ δὲ δοκεῖν, ἡ χάρις. Q. 239. Κλῦτέ μοι] Κλῦτέ μευ, οὕτως. Harl. 240. Οὐ πάντων ἀέκητι θεῶν] Ἀλλ' ἔστι τις δηλονότι θεῶν, ὃς διέσωσεν ἔνθαδε τὸν Ὀδυσσέα. Q. 241. Οὕτως ἐν μέλλοντι χρόνῳ, ἐπιμίξεται. Harl. 242. Ἀεικέλιος δέατο εἶναι] Τὸ γὰρ παρὰ τὸ καθῆκον, ἀεικέλιον λέγεται. τὸ δὲ ἐδέατο ἀντὶ τοῦ ἐδόκει. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ δέω δεύω, καὶ ἐξ αὐτοῦ δεύσω δέδαμαι ἐδεδάμην ἐδέδατο, καὶ ἐκβολῇ τοῦ ε κατ' Ἴωνας καὶ τοῦ δ, δέατο. E. Δέατο] Ἔδοξε. Harl. Δέατο· ἐδόκει, ἐφαίνετο. Vulg. 244. Αἲ ἐμοὶ τοιόσδε πόσις] Εἴθε ὁ τοιοῦτος ὑπάρξει μοι ἀνὴρ καλούμενος καὶ ἐνθάδε οἰκῶν καὶ ἀρέσκοι αὐτῷ μένειν ὧδε. τοῦτο δὲ λέγει ἡ Ναυσικάα, ἐπειδὴ οὐκ ἐμνήστευον οἱ Φαίακες ἐξ ἑτέρας γῆς. B. Δοκοῦσιν οἱ λόγοι ἀπρεπεῖς παρθένῳ καὶ ἀκόλαστοι. λύουσι δὲ ἐκ τοῦ προσώπου, ὑπόκεινται γὰρ τρυφῶντες οἱ Φαίακες καὶ παντάπασιν ἀβροδίαιτοι. Ἔφορος μέντοι τοὔμπαλιν ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφυοῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. E. Ἔφορος ἐπαινεῖ τὸν λόγον ὡς ἐξ εὐφυοῦς πρὸς ἀρετὴν ψυχῆς. ἐγὼ δὲ τοῦτο πρὸς τὸ ἀβροδίαιτον τῶν Φαιάκων δίδωμι. Q. Καὶ ἄλλως. Εἴθε τις ἐκ τῶν Φαιάκων ὅμοιος τῷ Ὀδυσσεῖ ἀνήρ μου εἴη κεκλημένος. ἢ αὐτῷ τῷ Ὀδυσσεῖ ἅδοι ἐνταῦθα μίμνειν. ἵν' ᾖ ὁ καί ἀντὶ τοῦ ἤ. ὡς ἐν τῷ, Ἦτοι ὁ μὲν πρώτησι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν Αἰὲν ὁμοστιχάει (Il. ό. 634.). Q. Αἲ γὰρ ἐμοὶ—Ἐνθάδε ναιετάων] Ἄμφω μὲν ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος. διστάζει δὲ περὶ τοῦ πρώτου. ἐπεὶ καὶ Ἀλκμὰν αὐτὸν μετέβαλε, παρθένους λέγουσας εἰσάγων, Ζεῦ πάτερ αἰ γὰρ ἐμὸς πόσις εἴη. Harl. Q. 249. Ἦσθε] Ἀπὸ τοῦ ἔσθω, οὗ ὁ παρατατικὸς ἦσθον. B. Ἦσθε, ἤσθιε. κατὰ συγκοπὴν ἀπὸ τοῦ ἐσθίω γίνεται. E.

Ὄρσεο νῦν δὴ, ξεῖνε, πόλινδ' ἴμεν, ὄφρα σε πέμψω
πατρὸς ἐμοῦ πρὸς δῶμα δαΐφρονος, ἔνθα σέ φημι
πάντων Φαιήκων εἰδησέμεν ὅσσοι ἄριστοι.
ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν, δοκέεις δέ μοι οὐκ ἀπινύσσειν·
ὄφρ' ἂν μέν κ' ἀγροὺς ἴομεν καὶ ἔργ' ἀνθρώπων,
τόφρα σὺν ἀμφιπόλοισι, μεθ' ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν,
καρπαλίμως ἔρχεσθαι· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω.
αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήσομεν, ἣν πέρι πύργος
ὑψηλὸς, καλὸς δὲ λιμὴν ἑκάτερθε πόληος,
λεπτὴ δ' εἰσίθμη· νῆες δ' ὁδὸν ἀμφιέλισσαι
εἰρύαται· πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ·

255. δὴ] ὦ V. 256. δαϝίφρονος. 257. ϝειδησέμεν. 259. κ'] κεν V. ib. ϝέργ'. 262. ἐπιβήσομεν] ἐπιβήομεν H. ἐπιβείομεν W. ib. πέρι] περὶ V. 263. ϝεκάτερθε. 264. ἀμφιϝέλισσαι. 265. ϝεκάστῳ.

256. Πατρὸς ἐμοῦ] Ὅτι ἐν πᾶσι φέρεται, ἐμοῦ, ἀλλ' οὐκ, ἐμεῦ. ὅμως ἐπί τινων ὁ Ζηνόδοτος ἐπὶ τὸ χεῖρον μετατίθησι. Q. (PORS. ex Harl. "ἐμεῦ Zenodotus.") Ἔνθα σέ φημι] Ὅπου φημί σε εἰδησέμεν, καὶ γνωσθῆναι τοῖς ἀνθρώποις ἐκείνοις ὅσοι εἰσὶν ἄριστοι ἀπὸ πάντων τῶν Φαιάκων. ἢ οὕτως, ὅπου φημί σε γνωρίσειν τοὺς Φαίακας ἐκείνους ὅσοι ἀπὸ πάντων Φαιάκων εἰσὶν ἄρισται. B. 258. Ἀλλὰ μάλ' ὧδ' ἔρδειν] Ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ τοῦ ἔρδε. Τὸ δὲ οὐκ ἀπινύσσειν, οὐκ ἀπίνυτος εἶναι. ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (ο'. 10.), Κῆρ ἀπινύσσων, τὸ κῆρ πινυτὸς (scr. ἀπίνυτος) ὤν. Q. Πινυτὸς γὰρ ὁ φρόνιμος, ἀπίνυτος δὲ ὁ ἀσύνετος. E. 261. Ἔρχεσθον] Ἔνιοι, ἔρχεσθαι. Vulg. In edd. tamen ant. hoc scholium non comparet, neque dubium quin ut alia quædam hujus generis ex recentiori sit interpolatione; nimirum ad emendandam corruptelam ἔρχεσθον, quæ in edd. ant. textus obtinebat Vid. Barnes. In Harl. teste Porsono scholium est quod ἔρχεσθαι diserte habet, non corrigit ita. 262. Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβήομεν, ξεῖνε σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνέει (sic) ἔπος (289.). οὕτως τὸ ἑξῆς. Καὶ ἄλλως. Αὐτὰρ ἐπὴν πόλιος ἐπιβάζομεν, δήεις ἀγλαὸν ἄλσος (291.). οὕτω τὸ ἑξῆς. Q. (et Harl. Vid. ad 291.). Ἐπιβήωμεν (sic ed. ant.)] Ἐπιβῶμεν, εἰσέλθωμεν. Vulg. 264. Λεπτὴ δ' εἰσίθμη] Στενὴ ἡ δίοδος τοῦ λιμένος, τὸ γὰρ πλῆθος τῶν νηῶν ἐπέχει τὸ πλάτος τῆς διόδου. ἢ ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι κατὰ πλεονασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. B. E. Q. Εἰσίθμη, εἴσοδος, ἀπὸ τοῦ εἰσιέναι, κατὰ μεταπλασμὸν τὸν ἰσθμὸν λέγει. Vulg. Τὸ δὲ εἰσίθμη βαρύνεται ὡς στάθμη. Ἀριστοφάνης δὲ σὺν τῷ σ γράφει ἴσθμη παρὰ τὸν ἰσθμόν. B. Q. (ubi adhæret scholio ad 265.)—PORS. ex Harl. ita refert: "εἰσίθμη (sic) σὺν τῷ σ Aristophanes:" et in addendis: "εἰσίσθμη text. ex emend. et bis schol. plane." Τὸ δὲ, ἀμφιέλισσαι, ἀμφοτέρωθεν στρεφόμεναι ὑπὸ κωπῶν. B. E. Q. 265. Εἰρύαται] Εἱλκυσμέναι εἰσὶν, ἢ φυλάττουσιν, ἔνθα ἵστανται αἱ νῆες. E. Τὸ δὲ ἐπίστιον, ἐποίκιον, σκηνὴ, νεώριον ἢ σκάφος, παρὰ τὸ ἱστίον. λέγει δὲ ὅτι ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν νεῶν τῶν ἑωλκημένων (Vulg. νεωλκ. scr. νενεωλκ.) στενή ἐστιν εἴσοδος. E. Vulg. Ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ] Ἕκαστος τῶν Φαιάκων κέκτηται ναῦν εἰς ἣν ἐναυλίζεται.

ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορὴ, καλὸν Ποσιδήϊον ἄμφις,
ῥυτοῖσιν λάεσσι κατωρυχέεσσ' ἀραρυῖα.
ἔνθα δὲ νηῶν ὅπλα μελαινάων ἀλέγουσι,
πείσματα, καὶ σπεῖρα, καὶ ἀποξύνουσιν ἐρετμά.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς, οὐδὲ φαρέτρη,
ἀλλ' ἱστοὶ καὶ ἐρετμὰ νεῶν, καὶ νῆες ἐῖσαι,
ᾗσιν ἀγαλλόμενοι πολιὴν περόωσι θάλασσαν.
τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευκέα, μήτις ὀπίσσω
μωμεύῃ· μάλα δ' εἰσὶν ὑπερφίαλοι κατὰ δῆμον·
καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσι κακώτερος ἀντιβολήσας,
τίς δ' ὅδε Ναυσικάᾳ ἕπεται καλός τε, μέγας τε,

268. ἔνθα δὲ] ἐνθάδε V. 269. ἀποξύνουσιν] ἀποξείνουσιν H. 275. νύ τις] κε ex emend., deinde τίς H. ib. ὧς Ϝείπῃσι.

τὸ δὲ εἰσίθμη κ. τ. λ. (vid. ad 264.). B. Q. Ἰακὴ ἡ συναλοιφή· τῷ δὲ πόνῳ (scr. τόνῳ) ὡς ἐπίκριον. ἤτοι ἐποίκιον, σκηνὴ, νεώριος (sic). ἢ σκάφος, παρὰ τὸ ἱστίον. λέγει δὲ ὅτι οὐδεὶς ξένος ἐστὶν, ἀλλ' ἅπαντες πολῖται καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες. διὰ δὲ ψιλοῦ ἀντιστοίχου ἐξενήνεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι δέκεσθαι καὶ οὐχί οὐκί. τοῦτο δὲ κατὰ διάλεκτον. Q. 266. Ἔνθα δέ τέ σφ' ἀγορή] Περὶ τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδῶνός ἐστιν ἀγορὰ ἔνθα δημηγοροῦσι. B. Q. Καλὸν Ποσειδήϊον] Ἀφιερωμένον (Vulg. καθιερ.) τῷ Ποσειδῶνι τέμενος. E. Vulg. 267. Ῥυτοῖσι λάεσσιν] Μεγάλοις, τοῖς μὴ δυναμένοις ἐπ' ὤμων φέρεσθαι, ἀλλὰ ἑλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. E. Ἑλκομένοις διὰ τὸ μέγεθος. κατωρυχέεσι δὲ, καλῶς θεμελιωθεῖσι. B. Q. Λείοις, εὐξέστοις. Q. Τοῖς εἱλκυσμένοις, ἐκ δὲ τούτου μεγάλοις. Vulg. 268. Μελαινάων ἀλέγουσι] Διὰ φροντίδος ἔχουσι καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσι. Vulg. Ἀποτιθέασι, συλλέγουσι. δηλοῖ γὰρ τὸ α τὸ ὁμοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀκόλουθος, ἔστι δὲ καὶ (scr. vid. ὅ ἐστιν) ὁμοκέλευθος, καὶ ἄβρομοι ἅβρομοι, καὶ ἀνίσχυροι ἅμα Ἰάχου [z]. οὕτω δὲ καὶ ἄλοχος καὶ ἄκοιτις. E. 269. Πείσματα] Τὰ ἀπόγεια σχοινία. Σπεῖρα] Νῦν οἱ μεγάλοι κάλοι, παρὰ τὸ σπεῖραι, δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. Vulg. ed. ant. (nam in recentt. pleraque mutata). Πείσματα] Τὰ σχοινία τὰ ἀπόγεια, παρὰ τὸ πείθεσθαι αὐτοῖς τὴν ναῦν. E. MS. Barnes. Καὶ σπεῖρα] Δι' ὧν ἕλκονται αἱ νῆες. Q. Τὸ δὲ, ἀποξύνουσιν, ἤτοι τὸν φλοιὸν περιξέουσιν [a]. E. 273. Φῆμιν ἀδευκέα] Ἀπὸ τοῦ γλεῦκος ἀγλευκέα καὶ ἀδευκέα. ἢ τὴν ἀπροσδόκητον, ἀπὸ τοῦ δεύκω τὸ βλέπω. ἢ τὴν πικρὰν, ἢ τὴν ἀφανῆ. B. Τὴν πικρὰν καὶ ἀδεῦκος (scr. δεῦκος vel γλεῦκος) μὴ ἔχουσαν. Q. Ἀπροσδόκητον. παρὰ τὸ δοκεῖν. καὶ ἀδευκής, ἀπευκέα τινὰ οὖσαν τὴν πολύπικρον. E. 275. Καί νύ τις ὧδ' εἴπῃσιν] Ἀθετοῦνται στίχοι ιδ' ἕως, ἀνδράσι μίσγηται. (huc. PORS. ex Harl.), ὡς ἀνοίκειοι τῷ ὑποκειμένῳ προσώπῳ. εἴρηται οὖν τοῦτο διὰ τῶν πρὸ αὐτῶν β' στίχων, τῶν ἀλεείνω φῆμιν ἀδευ-

[z] Sic Mediol. Sed manifesta est corruptela. Eodem enim hæc pertinent quo præcedens ἄβρομοι, nimirum ad Il. ν'. 41. scribendumque καὶ ἀνίαχοι ἀμαίαχοι. Nam in textu etiam scribebatur olim ibi ἀνίαχοι pro αὐίαχοι. BUTTM.

[a] Pors. ex Harl. "ἀποξείνουσιν text. et schol. φλοιὸν περιξίουσιν." Eandem explicationem dat Vulg. BUTTM.

ξεῖνος; πού δέ μιν εὗρε; πόσις νύ τοι ἔσσεται αὐτῇ.
ἤ τινά που πλαγχθέντα κομίσσατο ἧς ἀπὸ νηὸς,
ἀνδρῶν τηλεδαπῶν· ἐπεὶ οὔ τινες ἐγγύθεν εἰσίν.
ἤ τις οἱ εὐξαμένῃ πολυάρητος θεὸς ἦλθεν,
οὐρανόθεν καταβάς· ἕξει δέ μιν ἤματα πάντα.
βέλτερον, εἰ κ' αὐτή περ ἐποιχομένη πόσιν εὗρεν
ἄλλοθεν· ἦ γὰρ τούσδε γ' ἀτιμάζει κατὰ δῆμον
Φαίηκας, τοί μιν μνῶνται πολέες τε καὶ ἐσθλοί.
ὣς ἐρέουσιν, ἐμοὶ δέ κ' ὀνείδεα ταῦτα γένοιτο·
καὶ δ' ἄλλῃ νεμεσῶ, ἥτις τοιαῦτά γε ῥέζοι,
ἥ τ' ἀέκητι φίλων πατρὸς καὶ μητρὸς ἐόντων
ἀνδράσι μίσγηται, πρίν γ' ἀμφάδιον γάμον ἐλθεῖν
ξεῖνε, σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα τάχιστα
πομπῆς καὶ νόστοιο τύχῃς παρὰ πατρὸς ἐμοῖο.
δήομεν ἀγλαὸν ἄλσος Ἀθήνης, ἄγχι κελεύθου,
αἰγείρων· ἐν δὲ κρήνη νάει, ἀμφὶ δὲ λειμών·
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῦ τέμενος, τεθαλυῖά τ' ἀλωὴ,

277. νύ τοι] δέ οἱ, erat νυ sed eadem manus fecit δὲ H. PORS. οἱ W. 278. Ϝῆς. 280. ἠέ Ϝοι. 285. γένοιτο] γένοιντο H. ib. Ϝερέουσιν. 287. ἀϜέκητι. 288. μίσγηται] μίσγεται H. 289. Ϝέπος. 291. δήομεν] δήεις W. ib. κελεύθου] θαλάσσης H. 293. ἔνθα δὲ] ἐνθάδε V.

κέα. Q. 279. Ἐπεὶ οὔτινες ἐγγύθεν εἰσίν] Ἐπειδὴ οὐκ εἰσὶ πλησιώτερον ἄλλοι, εἰρωνικῶς. B. 280. Πολυάρητος θεός] Πολλῶν εὐχῶν ἀκούων, ἢ πολλῶν εὐχῶν ἀξιούμενος. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ πολὺ καὶ τοῦ ἀρὰ ἡ εὐχή. B. 282. Βέλτερον, εἰ κ' αὐτή] Ἄμεινον εἰ ἀπελθοῦσα εὗρεν ἄνδρα ἀλλαχόθεν. εἰ γὰρ Φαίακά φησι λήψεται, ἀτιμήσει τοὺς ἄλλους μνηστῆρας, οἵτινες αὐτὴν μνηστεύονται. ἢ κατ' εἰρωνείαν, βέλτερον εἰ αὐτὴ εὗρεν ἑαυτῇ ἄνδρα. ἀτιμάζει γὰρ τοὺς Φαίακας οἳ αὐτὴν μνηστεύονται. B. E. Q. 287. Ἥ τ' ἀέκητι] Ψιλωτέον τὸ ἥτ', ἵν' ᾖ οὕτως, καὶ ἄλλην νεμεσῶ ἥτις ἂν ταῦτά γε ῥέζοι καὶ ἀέκητι γονέων ἀνδράσι μίσγηται[b]. Ἀρίσταρχος. Q. 289. Ἀρίσταρχος, σὺ δ' ὧκ'. Ζηνόδοτος, ἐμεῖο. Harl. "Debebat ἐμέο." PORS. Σὺ δ' ὧδ' ἐμέθεν] Ἄμεινον γράφειν ἐμοῖο, ἀπὸ τοῦ ἐμεῦ (immo ἐμοῦ). τὸ γὰρ ἐμεῖο ἀπὸ τοῦ ἐμεῦ ἀσυνάρθρου γέγονεν. Ζηνόδοτος ἐμεῖο, καὶ ἐπεκράτησεν. Q. 291. Δήομεν] Εὕρωμεν. MS. Barnes. Δήομεν] Γρ. δήεις, ἀντὶ τοῦ εὕρῃς[c]. Harl. Q. Αἱ χαριέστεραι, δήεις. Harl. "Et sic citatur in scholiis ad 262." PORS. Ἄγχι θαλάσσης] Γρ. κελεύθου. Harl. 293. Ἐνθάδε πατρὸς ἐμοῦ τέμενος] Τέμενος λέγεται ἡ ἀποτετμημένη γῆ κατὰ τιμὴν, δενδροφόρου γῆς ἢ ἀμπελοφόρου ἢ σιτοφόρου. Τὸ δὲ, θα-

[b] Hæc non intelligo: nisi fuit forte olim ἡ δ', Aristarchus autem scribebat ἠδ'—. BUTTM.

[c] Porsonus reponi jubet εὑρήσεις; et in suo scholio Barnes. præeunte Eustathio, reposuit εὑρήσομεν; grammaticum corrigens uterque, non librarium. BUTTM.

τόσσον ἀπὸ πτόλιος, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας·
ἔνθα καθεζόμενος μεῖναι χρόνον, εἰσόκεν ἡμεῖς
ἄστυδε ἔλθωμεν, καὶ ἱκώμεθα δώματα πατρός.
αὐτὰρ ἐπὴν ἡμέας ἔλπῃ ποτὶ δώματ' ἀφῖχθαι,
καὶ τότε Φαιήκων ἴμεν ἐς πόλιν, ἠδ' ἐρέεσθαι,
δώματα πατρὸς ἐμοῦ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
ῥεῖα δ' ἀρίγνωτ' ἐστὶ, καὶ ἂν παῖς ἡγήσαιτο
νήπιος· οὐ μὲν γάρ τι ἐοικότα τοῖσι τέτυκται
δώματα Φαιήκων, οἷος δόμος Ἀλκινόοιο
ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεύθωσι καὶ αὐλὴ,
ὦκα μάλ' ἐκ μεγάροιο διελθέμεν, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν πυρὸς αὐγῇ,
ἠλάκατα στρωφῶσ' ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι,
κίονι κεκλιμένη· δμωαὶ δέ οἱ εἵατ' ὄπισθεν.
ἔνθα δὲ πατρὸς ἐμοῖο θρόνος ποτικέκλιται αὐτῇ,

294. ἀπὸ] ἄπο V. 296. Ϝάστυδε. 297. Ϝέλπῃ. 301. τι] τοι V. ib. ϜεϜοικότα. 303. ἥρωος] ἥρως H. ib. δόμοι κ. κ. αὐλὴ] δόμῳ et αὐλῇ H. κεκύθωσι W. 304. μάλα sine ἐκ H. W. 306. Ϝιδέσθαι. 307. Ϝοι. 308. αὐτῇ] αὐγῇ H. αὐγῇ W.

λεῖα [d], ἡ θάλλουσα καὶ πλήθουσα φυτοῖς. E. ΤΕΘΑΛΥΙΑ. θάλλουσα καὶ πλήθουσα φυταῖς. Vulg. Ἀλωὴ λέγεται ὁ εἰς φυτείαν ἐπιτήδειος τόπος, δενδροφόρος γῆ (Vulg. τῆς δενδροφόρου γῆς). Q. Vulg. 294. Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας] Λείπει τὸ τι (scr. τὶς), ἥτις (scr. ἥ τις) βοήσας ἠκούσθη. Q. 297. Δώματ' ἀφῖχθαι] Ἀριστοφάνης, δώματα ἷχθαι. Harl. 298. Ἠδ' ἐρέεσθαι] Γρ. ἠδ' ἔρχεσθαι. Harl. Ἐρέεσθαι, ἐρωτᾷν ἀντὶ τοῦ, ἐρώτησον. Vulg. 302. Οἷος δόμος Ἀλκινόοιο] Εἰ μὲν πρὸς γενικὴν ἀφορᾷς, μὴ στίξῃς εἰς τὸ Ἀλκινόοιο. εἰ δὲ πρὸς κλητικὴν, στίξον, ἵνα ᾖ πρὸς Ὀδυσσέα ὁ λόγος λέγων, ἀλλὰ ὦ ἥρως [e]. B. 303. Κεκύθωσι] Ἔστι τὸ ὑγιὲς ἀπὸ τοῦ κεύθω, εἶτα συστολὴ παρηκολούθησεν, ὡς ἐν τῷ, Μὴ δή μοι φύξιν [f] γε Δόλων ἐμβάλλεο θυμῷ (Il. κ'. 447.). Κεκύθωσιν ὅμοιον τῷ λελάχωσιν. Προειπὼν δὲ δώματα ἐπήνεγκε δόμος, πρὸς ὃ ἡ διπλή. Q. 305. Ἡ δ' ἧσται ἐπ' ἐσχάρῃ] Οὐ σημαίνει τὸ παρὰ τὴν ἐσχάραν, ἀλλ' ὡς τοῦ θρόνου ὑψηλοτέρου ὄντος τοῦτό φησι. τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ, Πάντας μὲν φιλέεσκεν ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων (Il. ζ'. 15.). οὐδὲ (scr. οὐ γὰρ) τὸ παρὰ τὴν ὁδὸν οἰκῶν σημαίνει, ἀλλὰ δηλοῖ ἐν τούτοις τὸ ὑψηλὸν ἀπὸ τῆς γῆς· ἐπεὶ τοίνυν ἐστὶν ἡ οἰκία ὑψηλοτέρα τῆς γῆς, καὶ ὁ ἐν αὐτῇ οἰκῶν, ἐπάνω οἰκεῖ τῆς γῆς. E. Ἐκ τούτου δηλοῖ τὸν καιρὸν, ὅτι χειμὼν ἦν. B. Ἐν πυρὸς αὐγῇ] Ἐν τῷ φωτιζομένῳ (Vulg. καταπεφωτισμένῳ) ὑπὸ τοῦ πυρὸς τόπῳ. B. Q. Vulg. 308.

[d] Varia videtur esse lectio, τέμενός τε θαλεῖά τ' ἀλωή. quam tamen ex recepta τεθαλυῖα mero sphalmate natam esse vel accentus arguit. Nam θάλεια proferunt illam vocem grammatici. Vid. Gramm. m. ampl. §. 62. not. ad Obs. 3. BUTTM.

[e] In hoc itaque scholio ne dubitatum quidem est de scriptura ἥρως, quam alii genitivum alii vocativum esse putabant. BUTTM.

[f] Hanc solam vocem spectat grammaticus ut quæ sit pro φύξις. BUTTM.

τῷ ὅγε οἰνοποτάζει ἐφήμενος, ἀθάνατος ὥς.
τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας
βάλλειν ἡμετέρης, ἵνα νόστιμον ἦμαρ ἴδηαι
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐσσί.
εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέησ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἵμασεν μάστιγι φαεινῇ
ἡμιόνους, αἱ δ' ὦκα λίπον ποταμοῖο ῥέεθρα·
αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δὲ πλίσσοντο πόδεσσιν.
ἡ δὲ μάλ' ἡνιόχευεν, ὅπως ἅμ' ἑποίατο πεζοὶ,
ἀμφίπολοί τ', Ὀδυσεύς τε· νόῳ δ' ἐπέβαλλεν ἱμάσθλην.

309. Ϝοινοποτάζει. Ϝώς. 311. Ϝίδηαι. 313. εἴ κέν] εἰ γὰρ H. 313, 314, 315. primo omissi, sed ab eadem manu in marg. repositi, et versus ita numerati, 311, 312. ᾱ, ῑ. 313, 314, 315. β, γ, δ. H. 313—315. uncinis includit W. 314. Ϝελπωρή. τε Ϝιδεῖν. 315. Ϝοῖκον. 317. λίπον ex rasura H. 318. τρώχων] τρέχον, et ἔτρεχον suprascr. sed erat a m. pr. τρώχων H. PORS..

Ποτικέκλιται αὐγῇ] Περικέκλιται καὶ περιέχεται τῇ αὐγῇ. Q. Περιέχεται τῇ αὐγῇ, ἀντὶ τοῦ πεφώτισται. Vulg. 310. Μητρὸς περὶ γούνασι] Ἤτοι ὡς γυνὴ γυναῖκα προκρίνει (E. κινεῖ). ἢ ἐκεῖ φρονιμωτάτη ἡ Ἀρήτη παραδίδοται. καὶ ἄλλως δὲ φιλοικτίρμον τὸ θῆλυ. Καλλίστρατος. E. Q. Vulg. (nisi quod in Vulg. Callistratus non nominatur.) 318. Καλλίστρατος, αἱ δ' εὖ μὲν τρεχέην (scr. τρεχέτην). Pal. Harl. Τὸ δὲ, πλίσσοντο, βάδην διέτρεχον. ὥστε τὸ ὅλον εἶναι, εὖ μὲν ἐτρόχαζον, εὖ δὲ βάδην ᾔεσαν. Pal. Αἱ δ' εὖ μὲν τρώχων, εὖ δ' ἐπλίσσοντο πόδεσσιν] Πλὶξ τὸ βῆμα. τὸ δ' ἐπλίσσοντο, βάδην etc. ut modo. B. Q. Ἄλλως. Πλίσσειν ἐστὶ τὸ μεταφέρειν σκέλος παρὰ σκέλος. οἱ Δωριεῖς δὲ τὰ βήματα πλίκας καλοῦσιν. Ἱπποκράτης δὲ πλίγμα (Pal. κλάδα) τὸ μεταξὺ τῶν μηρῶν διάστημα. ὅθεν καὶ διαπεπλίχθαι φασὶ τὸ περιπλέκειν τοὺς πόδας. ἐπειδὴ τοίνυν διισταμένων τῶν μηρῶν τὸ βῆμα γίνεται, οὐκ ἀφυῶς οἱ Δωριεῖς τὰ βήματα πλίκας λέγουσι. B. Q. Pal. Πλὶξ τὸ βῆμα. πλίσσοντο οὖν ἀντὶ τοῦ ἐβηματίζον. ἐπαινεῖ τοίνυν καὶ τὸν δρόμον καὶ τὴν τῶν ποδῶν κίνησιν. Pal. Q. Πλίσσοντο, διέβαινον. πλίχος γὰρ τὸ ὑπὸ τὰ αἰδοῖα δέρμα, ὃ δεῖται διαβαινόντων. Vulg. Quibus MS. Barnes. addit: πλίσσεσθαι γὰρ τὸ βάδην διαβαίνειν, καὶ πλίγμα τὸ διάστημα τῶν ποδῶν. Ἔστι μὲν τὸ πλίσσειν τῶν ἅπαξ εἰρημένων παρ' Ὁμήρῳ. σημαίνει δὲ τὸ τρώχων (scr. τρωχῶν: Mediol. male om. τὸ τρωχ.) τὸ τρέχειν· οἱ γὰρ τροχοὶ καὶ τοὺς δρόμους σημαίνουσι· τὸ δὲ πλίσσειν πόδεσι τὸ βηματίζειν δηλοῖ, ἀπὸ τοῦ πλίσσειν (scr. πλήσσειν) τὴν γῆν· οἱ μέντοι Ἴωνες τὸ ἐκτρέχειν τὰ σκέλη· σκέλη γὰρ παρὰ σκέλος θέντα πλίσσειν λέγουσι. Δωριεῖς δὲ καὶ τὰ βήματα πλίσσας (Pal. πλίχας, scr. πλίκας) καλοῦσιν. ἐπαινεῖ οὖν τὸν δρόμον καὶ τῶν σκελῶν τὰς διαβάσεις καὶ τοὺς βηματισμοὺς, ὡς ἔχοντας τὸ εὔτακτον ἐν τῇ πορείᾳ. Pal. Q. 319. Μάλα] Νῦν ἐπιστημόνως. Vulg. 320. Νόῳ δ' ἐπέβαλλεν] Ἀντὶ τοῦ ἐπιστημόνως. Q.

δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο
ἱρὸν Ἀθηναίης, ἵν' ἄρ' ἕζετο δῖος Ὀδυσσεύς.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο·
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
νῦν δή πέρ μευ ἄκουσον, ἐπεὶ πάρος οὔποτ' ἄκουσας
ῥαιομένου, ὅτε μ' ἔρραιε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος·
δός μ' ἐς Φαίηκας φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
αὐτῷ δ' οὔπω φαίνετ' ἐναντίον· αἴδετο γάρ ῥα
πατροκασίγνητον· ὁ δ' ἐπιζαφελῶς μενέαινεν
ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ, πάρος ἣν γαῖαν ἱκέσθαι.

322. δῖϝος. 324. κλῦθί μοι] κλῦθι μεῦ ex emend. ejusd. m. H. μευ V. W. 325. οὔποτ'] οὔπωτ' H. 329. ἐναντίον] ἐναντίη H. V. W. 331. ϝήν.

Τεχνικῶς ἤλαυνεν. Vulg. 321. Δύσετό τ' ἠέλιος] Νῦν (Pal. Ἤγουν) πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν. ἡμέρας γὰρ ἔτι οὔσης εἰσέρχεται Ὀδυσσεὺς, παρὸ καὶ ἀχλὺν αὐτῷ καταχέει. Pal. Vulg. Καὶ πῶς ἀχλὺν ἐπιχέει τῷ Ὀδυσσεῖ Ἀθηνᾶ ἅπαξ ἑσπέρας οὔσης; τὸ δύσετο οὖν, πρὸς δυσμὰς ἀπέκλινεν. Pal. Q. 327. Ἐλεεινόν] Ἐλέους τυχεῖν. Vulg. 329. Αἴδετο] Γρ. ἄζετο. Pal. 330. Πατροκασίγνητον] Τὸν θεῖον αὐτῆς, ἤτοι τὸν Ποσειδῶνα. οὗτος γὰρ ἀδελφός ἐστι τοῦ ταύτης πατρὸς τοῦ Διός. B. Ἀρίσταρχος περισπᾶται τὸ ζαφελῶς, καὶ οὕτως ἐπεκράτησεν. ἔδει δὲ βαρυτόνως. Pal.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Η.

Ἦτα δ', εὖ φρονέουσ' Ὀδυσεῖ Σχερίης βασιλῆες.

Ὣς ὁ μὲν ἔνθ' ἠρᾶτο πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
κούρην δὲ προτὶ ἄστυ φέρεν μένος ἡμιονοῖϊν.
ἡ δ' ὅτε δὴ οὗ πατρὸς ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκανε,
στῆσεν ἄρ' ἐν προθύροισι· κασίγνητοι δέ μιν ἀμφὶς
ἵσταντ', ἀθανάτοις ἐναλίγκιοι, οἵ ῥ' ἀπ' ἀπήνης
ἡμιόνους ἔλυον, ἐσθῆτά τε ἔσφερον εἴσω.
αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον ἑὸν ἤϊε· δαῖε δέ οἱ πῦρ
γρηῢς Ἀπειραίη θαλαμηπόλος Εὐρυμέδουσα,

1. δῖϝος. 2. ϝάστυ. 3. ϝοῦ. 5. ῥ' ἀπ' ἀπήνης] ῥ' ὑπ' ἀπήνης H. ῥ' ὑπ' ἀπήνης V. 6. ϝεσθῆτα. 7. ϝεόν. ϝοι.

Ὑπόθεσις. Ἀθηνᾶ ἐπὶ τὴν πόλιν παραγενομένῳ Ὀδυσσεῖ ὑπαντᾷ, καὶ ἀξίως (ἑξῆς em. Barnes.) ἀντιδείκνυσι τὸν Ἀλκινόου οἶκον, εἰς ὃν εἰσελθὼν Ὀδυσσεὺς προσπίπτει τοῖς τῆς Ἀρήτης γόνασι, καὶ δεῖται αὐτῆς πέμψαι αὐτὸν εἰς τὴν πατρίδα. ἀναστήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἀλκίνοος παρακαθίζει αὐτῷ καὶ δεῖπνον παρέχει. ἡ δὲ Ἀρήτη θεασαμένη τὴν ἐσθῆτα, πυνθάνεται πόθεν ἔσχεν; ὁ δὲ διηγεῖται αὐτοῖς τὸν ἀπὸ Καλυψοῦς πλοῦν καὶ τὸ γεγενημένον ναυάγιον, καὶ τὴν πρὸς αὐτοὺς ἄφιξιν, καὶ ὅτι δεηθεὶς Ναυσικάας ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα. Pal. E. Q. Barnes. Ἄλλως. Ναυσικάα εἰς τὴν πόλιν ἀφικνεῖται. καὶ μετ' ὀλίγον Ὀδυσσεὺς ἱκετεύει Ἀρήτην τὴν Ἀλκινόου γυναῖκα τοῦ βασιλέως. καὶ μετὰ τὸ δεῖπνον πυθομένης, ὁπόθεν τὴν ἐσθῆτα ἔσχεν, ἐγνώρισε γὰρ αὐτὴν, τὰ συμβάντα αὐτῷ κατὰ τὸν πλοῦν ἀπὸ τῆς Ὠγυγίας μέχρι τῆς τῶν Φαιάκων γῆς διηγεῖται. Pal. Q. Vulg. 2. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ, μένος ἡμιόνοιιν[a]. Pal. 5. Ἀθανάτοις] Ἀστράσιν. Pal. Οἵ ῥ' ὑπ' ἀπήνης ἡμιόνους ἔλυον] Τοὺς ὑπ' ἀπήνης ἡμιόνους. Pal. 7. Δαῖε δέ οἱ πῦρ] Ἦτοι ἧπτε πυρὰν διὰ τὸ εἶναι χειμῶνα. B. 8. Γρῆυς[b]] Αἰδέσιμον γὰρ τὸ γῆρας καὶ σωφροσύνης παρασκευαστικόν. Pal. Ἀπειραίη] Ἄποθεν παροῦσα, (ins. vid. ἢ) ἠπειρωτική (Pal. ἡ πειρατική). Pal. Vulg. Ἔστι δὲ ἀντικρὺ Κερκύρας ἡ Ἤπειρος. Vulg. Ἠπειρωτική. ἡ γὰρ τῶν Φαιάκων νῆσός ἐστιν. Pal. Ἡ ἠπειρωτική. ἡ γὰρ Ἤπειρος τῶν Φαιάκων νῆσός ἐστι[c]. Λέγεται δὲ καὶ ἤπειρος ἡ

[a] Vid. not. ad γ'. 104. BUTTM.

[b] Rettuli scholium ad hunc versum ego: nam in cod. neque signo neque positu indicatur quo pertineat. BUTTM.

[c] Vide quam egregie recentior Græculus antiquioris observationem perverterit. Dixerat ille ἠπειρωτικὴν vocari peregrinam illam anum quoniam ἡ τῶν Φαιάκων (int.

τήν ποτ' Ἀπείρηθεν νέες ἤγαγον ἀμφιέλισσαι·
Ἀλκινόῳ δ' αὐτὴν γέρας ἔξελον, οὕνεκα πᾶσι
Φαιήκεσσιν ἄνασσε, θεοῦ δ' ὣς δῆμος ἄκουεν·
ἣ τρέφε Ναυσικάαν λευκώλενον ἐν μεγάροισιν.
ἥ οἱ πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσω δόρπον ἐκόσμει.
Καὶ τότ' Ὀδυσσεὺς ὦρτο πόλινδ' ἴμεν· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
πολλὴν ἠέρα χεῦε, φίλα φρονέουσ' Ὀδυσῆϊ,
μήτις Φαιήκων μεγαθύμων ἀντιβολήσας
κερτομέοι τ' ἐπέεσσι, καὶ ἐξερέοιθ', ὅτις εἴη.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλε πόλιν δύσεσθαι ἐραννὴν,
ἔνθα οἱ ἀντεβόλησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

9. ἀμφιϝέλισσαι. 11. ϝάνασσε. ϝώς. 13. ϝοι. 14. ἀμφὶ δ'] αὐτὰρ ab eadem manu post rasuram H. V. W. 17. ὅτις] ὅστις ex emend. H. ib. κερτομέοι ϝεπέεσσι. 19. ϝοι.

ὅλη οἰκουμένη, ἥτις τέμνεται εἰς τρία, εἰς Ἀσίαν, εἰς Λιβύην καὶ εἰς Εὐρώπην. ἑκάστη δὲ τούτων γῆ καλεῖται ἤπειρος. B. Ὅτι συνέστειλεν ἰακῶς. καὶ ἑξῆς, τὴν πότ' ἀπείρηθεν. Pal. Θαλαμηπόλος] Ἤτοι ἡ περὶ τὸν θάλαμον ἀναστρεφομένη. ἢ ἡ τοῦ οἴκου προνοοῦσα. Vulg. 9. Ἀπείρηθεν] Πόῤῥωθεν, ἀπὸ τῆς ἠπείρου. Vulg. 11. Θεοῦ δ' ὡς δῆμος ἄκουεν] Καὶ τοῦτο οἰκονομικῶς. ὠμῶς (Pal. ἀηδῶς) γὰρ ἔχουσι πρὸς τὰς πομπὰς ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ. διὰ δὲ τὴν φιλοξενίαν τοῦ Ἀλκινόου ἀναγκαίως ὑπακούουσι. τὴν πειθαρχίαν οὖν αὐτῶν ἀναγκαίως προσενίστησιν. Q. Pal. 13. Ἀθετεῖ Ζηνόδοτος (huc. PORS. ex Harl.). ἤδη γὰρ εἶπε, Δαῖε δέ οἱ πῦρ. (ins. καὶ) διὰ τὴν διαφορὰν τοῦ εἴσω πρὸς τὸ ἔνδον. Pal. Παρεσκεύαζε. Δεῖ νοεῖν ὅτι ἑσπέρας εἰσῆλθεν ἡ Ναυσικάα. Pal. 14. Αὐτὰρ Ἀθήνη] Ἤτοι ἡ οἰκεία φρόνησις. ὑπέθετο αὐτῷ κατὰ τὴν νύκτα ἰέναι. Καὶ ὁ ἀὴρ δὲ καὶ ἡ ἀὴρ τὸ αὐτό. ἡ ἀὴρ γὰρ ἡ ἀορασία, ὁ ἀὴρ εἰ μὴ ἔχει τὸ φωτίζον. E. 15. Πολλὴν ἠέρα χεῦε] Ὅτι τῷ Ὀδυσσεῖ περιέθηκε σκότος. οὐ τοῖς Φαίαξιν, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς Ζηνόδοτος (vid. ad 41.). Pal. Q. 16. Μήτις Φαιήκων μεγαθύμων] Ὑπερόπτας εἰσήγαγε τοὺς Φαίακας οἰκονομικῶς, ἵνα πρὸ καιροῦ μήτε ὄνομα μήτε πατρίδα μήτε τύχην αὐτοῦ μάθωσιν, ἀλλ' ὡς ἤθελεν αὐτοῖς οἰκονομήσῃ τὴν ἀπόκρισιν. Πῶς οὖν πέμπουσι τοὺς ξένους; ὅτι ἐκ τῶν ἐναντίων φιλανθρώπους πεποίηκε τοὺς ἄρχοντας αὐτῶν. οὐδὲν οὖν εἰς τὰ τοιαῦτα ἔμελλε βλάψειν τὸν Ὀδυσσέα ἡ τῶν ὑποτεταγμένων αὐθάδεια. Εἰ δὲ καὶ περὶ τῆς εἰς τὴν Ἰθάκην ἐκβάσεως προοικονομεῖ τι ὁ ποιητὴς διὰ τοῦ τοιούτου ἤθους τῶν πολιτῶν, εἰσόμεθα ἐπὶ τοῦ οἰκείου τόπου γενομένου. Pal. Q. 18. Ἐραννήν] Διὰ τὸ ἀπράγμον καὶ τὴν ῥαστώνην τῶν βιούντων αὐτόθι. ἢ τὴν τῷ Ὀδυσσεῖ ἐραννὴν δι' ἄμφω, ὅτι τε ἐκ ναυαγίου περισέσωστο, καὶ ὅτι ἐντεῦθεν προσεδόκα εἰς τὴν πατρίδα ἀφίξεσθαι. Pal. Q. 19. Θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη] Κόρη τις, ἣν θεὰν ὀνομάζει

vel, si mavis, ins. γῆ) νῆσος sit: hic τὴν Ἤπειρον insulam facit. Quin in ipso Pal. qui sincerius scholium habet, inter lineas tamen, sed ab alia manu, supra ἀπείρηθεν scriptum est: ἀπὸ τῆς Ἀπείρου νήσου. Sed super ἀπειραίη iterum alia, ni fallor, manu, πολύπειρος. Cf. autem supra schol. ad ζ. 204. BUTTM.

παρθενικῇ εἰκυῖα νεήνιδι, κάλπιν ἐχούσῃ·
στῆ δὲ πρόσθ' αὐτοῦ· ὁ δ' ἀνείρετο δῖος Ὀδυσσεύς·
Ὦ τέκος, οὐκ ἄν μοι δόμον ἀνέρος ἡγήσαιο
Ἀλκινόου, ὃς τοῖσδε μετ' ἀνθρώποισιν ἀνάσσει;
καὶ γὰρ ἐγὼ ξεῖνος ταλαπείριος ἐνθάδ' ἱκάνω,
τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης· τῷ οὔτινα οἶδα
ἀνθρώπων, οἳ τήνδε πόλιν καὶ γαῖαν ἔχουσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
τοιγὰρ ἐγώ τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμον, ὅν με κελεύεις,
δείξω· ἐπεί μοι πατρὸς ἀμύμονος ἐγγύθι ναίει.
ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον· ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω·
μηδέ τιν' ἀνθρώπων προτιόσσεο, μηδ' ἐρέεινε.
οὐ γὰρ ξείνους οἵδε μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται,

20. Ϝεικυῖα. 21. δῖϜος. 23. Ϝανάσσει. 25. Ϝοῖδα. 26. γαῖαν ἔχουσι] ἔργα νέμονται H. V. W. 27. προσέϜειπε. 31. προτιόσσεο] ποτιόσσεο citat scholiastes ad ν'. 320. H. 32. οἵδε] οἵγε H.

διὰ τὸ δεῖξαι αὐτῷ τὴν ὁδόν. Pal. 22. Οὐκ ἄν μοι] Ἀρίσταρχος, ἦ ῥά μοι. Pal. Harl. 24. Ταλαπείριος] Ἀρίσταρχος μὲν ἀντὶ τοῦ ταλαίπωρος. τινὲς δὲ ἀντὶ τοῦ ξένος, καὶ πόῤῥωθεν πεπερακὼς, ἢ μακρόθεν ἀφιγμένος. Pal. Vulg. 25. Τηλόθεν ἐξ ἀπίης γαίης] Ὅτι τὴν πολὺ ἀφεστῶσαν γῆν, οὐ τὴν Πελοπόννησον, ὡς οἴονται νεώτεροι. Pal. E. 26. Καὶ γαῖαν ἔχουσιν] Γράφεται καὶ (ins. ἔργα) νέμονται, ἀντὶ τοῦ κατοικοῦσι. E. Καὶ ἔργα νέμονται schol. Γρ. καὶ γαῖαν ἔχουσιν. Harl. 30. Ἀλλ' ἴθι σιγῇ τοῖον] Οὕτως ὡς ἔχεις, ἢ ὥς σοι δεικνύω. Pal. Ἡγεμονεύσω [d]] Προσαγωγὸν πάνυ. οὐ γὰρ τὴν ἰδίαν χρείαν καταλιποῦσαν ὑπουργήσειν φησὶν, ἀλλὰ τῆς αὐτῆς ὁδοῦ δείξειν τὸ ζητούμενον. Pal. Q. In Cod. Vindob. 5. post versum 30 spatium vacuum pro uno versu relictum est: in Pal. autem 30. 31. appositis α et γ numerantur, nec tamen, ut alias fieri solet, medius aliquis versus cum numero β in margine comparet. Sed cum eorum scholiorum quæ manu antiquiore scripta sunt pars interdum a bibliopego sit abscissa, id hic etiam factum puto. Nam ante verba scholii ad 31. μηδὲ πρὸς in ora comparet sigla στῖ h. e. στίχος, manu, ni fallor, illa antiquiori: quod mihi videtur reliquum ex nota: λείπει στίχος. Quicquid est, apparet fuisse opinionem de defectu versus quem nullum exemplum præberet. Verum vide ne hæc mera fuerit suspicio nata ex illo μηδὲ, quod videretur similem antea prohibitionem requirere: cum tamen recte illud jungatur illis ἀλλ' ἴθι σίγῃ τοῖον, verbis ἐγὼ δ' ὁδὸν ἡγεμονεύσω parenthetice interjectis. 31. Ποτιόσσεο [e]] Ἐνόρα. ἢ προσαγόρευε· ἢ περιβλέπου. Vulg. Μηδὲ πρός τινα ἀνθρώπων, ἐνατένιζε. Pal. 32. Οὐ γὰρ ξείνους—ἀνέχονται] Οὐ ξε-

[d] Potius ad 29. Πατρὸς—ἐγγύθι ναίει. BUTTM.
[e] Sic, non πρ. Et sic citat schol. ad ν'. 320. BUTTM.

οὐδ' ἀγαπαζόμενοι φιλέουσ', ὅς κ' ἄλλοθεν ἔλθοι.
νηυσὶ θοῇσιν τοίγε πεποιθότες ὠκείῃσι,
λαῖτμα μέγ' ἐκπερόωσιν, ἐπεί σφισι δῶκ' Ἐνοσίχθων·
τῶν νέες ὠκεῖαι, ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἡγήσατο Παλλὰς Ἀθήνη
καρπαλίμως· ὁ δ' ἔπειτα μετ' ἴχνια βαῖνε θεοῖο.
τὸν δ' ἄρα Φαίηκες ναυσικλυτοὶ οὐκ ἐνόησαν
ἐρχόμενον κατὰ ἄστυ διὰ σφέας· οὐ γὰρ Ἀθήνη
εἴα ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ ῥά οἱ ἀχλὺν
θεσπεσίην κατέχευε, φίλα φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
θαύμαζεν δ' Ὀδυσεὺς λιμένας καὶ νῆας ἐΐσας,
αὐτῶν θ' ἡρώων ἀγορὰς, καὶ τείχεα μακρὰ,
ὑψηλὰ, σκολόπεσσιν ἀρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆος ἀγακλυτὰ δώμαθ' ἵκοντο,

33. φιλέουσιν ὅτε κέν τις ἵκηται scholiastes ad γ'. 119. H. 40. Ϝάστυ. 41. Ϝοι. 43. ἐϜίσας. 45. Ϝιδέσθαι.

νίζουσι τοὺς ἀνθρώπους. Vulg. Μάλ' ἀνθρώπους ἀνέχονται] Ἀττικῶς[f], ἀνθρώπους ἀνέχοντας ὑποδέχονται. Pal. Q. Ζητοῦσί τινες πῶς ἐν τοῖς ἑξῆς φιλοξενωτάτους λέγει τοὺς ἀνθρώπους; καὶ φαμὲν, ἢ τὸν μὲν ναυτικὸν ὄχλον εἶναι τῷ ὄντι ἀηδῆ, τοὺς δὲ βασιλεῖς φιλοξένους· ἢ ἵνα φυλάξηταί τινος πυθέσθαι ἢ (scr. καὶ) πρὸς ἕτερον καταχθῆναι. E. Vulg. 33. Ἀγαπαζόμενοι] Παθητικὸν ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Τὸ δὲ φιλέουσι, μετὰ στοργῆς ξενίζουσι. B. Pal. Ἡδέως πάνυ, ὡς αὐτὴ παρὰ τὸ ἔθος τῆς πολιτείας φιλανθρώπως διακειμένη πρὸς τὸν ξένον. Pal. 35. Λαῖτμα] Οἱ μὲν ὅρμημα, οἱ δὲ τὸ κῦτος, οἱ δὲ τὸ διάστημα τοῦ πελάγους, ἐξ οὗ τὸ μέγα καὶ πλατύ. λέγει δὲ τὸ κῦμα. Vulg. Προοικονομεῖ τὴν ἐπάνοδον. Pal. 36. Ἠὲ νόημα] Ἐντεῦθεν τὸ παροιμιῶδες, διέπτατο δ' ὥστε νόημα. B. E. Τὸ γὰρ ἐνθύμημα καὶ τὰ πόῤῥω φαντάζεται. E. 39. Ναυσίκλυτοι (scr. -οί)] Ὡς ἀγάκλυτοι[g] (scr. -οί), ἐν συνθέσει καὶ κατ' ὀξεῖαν τάσιν. ἡ γὰρ ναυσί δοτικὴ παρὰ τῷ ποιητῇ ὅταν κατ' ἰδίαν λέγηται, διὰ τοῦ η γράφεται. ὡς οἱ μὲν παρὰ νηυσί· Νηυσὶ θοῇσι τοί γε πεποιθότες (η'. 34.)· διὰ τοῦ α ὅτε ἐν συνθέσει, Ναυσικάα, Ναυσίθοος. Pal. Q. Tum interiori margine Pal.: Ὡς ἀγάκλυτοι τόνδ' ἄρα βαρύνεσθαι: quod non intelligo; maxime ob insertum illud τόνδ' ἄρα quod est initium versus 39. 40. Διὰ σφέας] Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτῶν. Vulg. Ἔθος τῷ ποιητῇ τὴν διά ταῖς αἰτιατικαῖς συντάσσειν. δύναται δὲ τὸ ἑξῆς εἶναι, διερχόμενον. Pal. Ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν διὰ τὴν πρόθεσιν. Pal. 41. Ἤ ῥά οἱ ἀχλύν] Ζηνόδοτος, ἣ σφισιν ἀχλὺν, γράφει. οὐκ εὖ. ἐν γὰρ τοῖς ἑξῆς (143.) φησὶν, Καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖς· (sic in utr. cod. pro

[f] Sigla hujus vocis simillima illi quæ significat ἀντὶ τοῦ: idque reponendum. De harum siglarum confusione vid. Bast. Comm. Palæogr. p. 793. BUTTM.

[g] Conf. schol. α'. 30. cum not. BUTTM.

τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Οὗτος δή τοι, ξεῖνε πάτερ, δόμος, ὅν με κελεύεις
πεφραδέμεν, δήεις δὲ διοτρεφέας βασιλῆας
δαίτην δαινυμένους· σὺ δ' ἔσω κίε, μηδέ τι θυμῷ
τάρβει· θαρσαλέος γὰρ ἀνὴρ ἐν πᾶσιν ἀμείνων
ἔργοισιν τελέθει, εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι.
δέσποιναν μὲν πρῶτα κιχήσεαι ἐν μεγάροισιν,
Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστὶν ἐπώνυμον· ἐκ δὲ τοκήων
τῶν αὐτῶν, οἵ περ τέκον Ἀλκίνοον βασιλῆα.
Ναυσίθοον μὲν πρῶτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
γείνατο, καὶ Περίβοια, γυναικῶν εἶδος ἀρίστη,
ὁπλοτάτη θυγάτηρ μεγαλήτορος Εὐρυμέδοντος,

52. Vulgata a m. pr.: sed ex emend. εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι H. ib. Ϝέργοισιν. 57. Ϝεῖδος.

αὐτοῦο) πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ. Pal. Harl. 47. Ὅτι δύο ὄντων, τοῖσι, εἶπε. καὶ περισσὸς ὁ δέ. Pal. 49. Βασιλῆας] Βασιλεῖς, τοὺς κατὰ μέρος ἄρχοντάς φησιν. Pal. B. Q. 50. Δαίτην δαινυμένους] Ἰδίωμα τῶν Ἀττικῶν, ὡς τὸ λόγον λέγει, γραφὴν γράφει. E. Περίφρασις ὁ τρόπος, ὡς τὸ ποδάνιπτρα ποδῶν. Pal. 51. Θαρσαλέος] Οὐχ ὁ θρασύς· ἐκεῖνος γὰρ ἀναιδής. καὶ ἔστιν οἰκεῖον τῇ Ἀθηνᾷ τὸ τῆς γνώμης. καὶ ἐξ ἀνδρείας καὶ λογισμοῦ ὀρθοῦ τὸ θαῤῥεῖν περιγίνεται. τοῦτο γὰρ δοκεῖ παραιτεῖσθαι τὴν παῤῥησίαν Ὀδυσσέως, ὅτι ξένος ἐτύγχανεν. ὑποβάλλει οὖν, ὅτι καὶ τὸν τοιοῦτον θαῤῥεῖν δεῖ, εἰ μέλλει σωτηρίας τεύξεσθαι. Pal. Q. 52. Εἴ κέ ποθεν] Γράφεται, εἰ καὶ μάλα. Q. Εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἄλλοθεν ἔλθοι: sic mendose in textu Pal. Schol. Γρ. εἰ καί ποθεν ἄλλοθεν ἔλθοι. Pal. Harl. 53. Δέσποιναν μὲν πρῶτον κιχήσεαι] Καὶ πῶς ἡ Ναυσικάα φησὶ, Τὸν παραμειψάμενος μητρὸς ποτὶ γούνασι χεῖρας βάλλειν (ζ. 310.); κιχήσεαι οὖν, ἱκετεύσεις. ἢ ἐκεῖ τὸ παραμειψάμενος ἀντὶ τοῦ παρελθὼν, ἐάσας ἀπαράκλητον. Pal. B. Q. Κιχήσεαι νῦν ἀντὶ τοῦ ἱκετεύσεις. οὐ γὰρ καταλήψεσθαι σημαίνει. Vulg. 54. Ἀρήτη] Καθὸ ἀρητῶς καὶ εὐκταίως ἐγεννήθη. Pal. Vulg. Ἐπώνυμον] Φερώνυμον. Vulg. Ἐπώνυμόν ἐστι τὸ ἀπὸ γενέσεως μὲν αὐτομάτως τεθὲν, ὕστερον δὲ δοκοῦν κατὰ τύχην τεθεῖσθαι, ὡς τὸ Δημοσθένης, οἷον ὁ τοῦ δήμου σθένος. Pal. B. Q. Ἀρήτη δ' ὄνομ' ἐστίν· ἐκ δὲ τοκήων] Τοῦτο μάχεται τοῖς ἑξῆς· τὴν μὲν γὰρ λέγει Ῥηξήνορος, τὸν δὲ Ναυσιθόου. λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ τοκήων δηλοῖ καὶ τὸ προγόνων. καὶ γὰρ τοὺς πατέρας ἐπὶ τῶν προγόνων τάττουσιν. Pal. E. Q. (quanquam in Mediol. male ad 57. relatum scholium.) Δοκεῖ ὅτι καὶ ἀδελφή ἐστι τοῦ Ἀλκινόου ἡ Ἀρήτη. οἱ δὲ τοκήων ἐνόησαν τῶν προγόνων, ἵν' ὦσι συγγενεῖς καὶ μὴ ἀδελφοί. οὗτοι δέ εἰσι θεῖος καὶ ἀνεψιά. B. Ἡσίοδος ἀδελφὴν Ἀλκινόου τὴν Ἀρήτην ὑπέλαβεν. Pal. B. Q. Vind. Ταῦτα πάντα χρήσιμα μανθάνειν τὸν ἱκέτην, ἵνα καὶ ἐκ πατέρων τὴν προσφώνησιν ποιήσηται, Ἀρήτη θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο (146.) Pal. Q. 56. Ναυσίθοον] Πόῤῥωθεν ἀναλαμβάνει τὴν διαδοχὴν τοῦ γένους, ἐν συντόμῳ δὲ καὶ σαφῶς ἐκτίθεται, ὅπερ ἐστὶ δυσχερέστατον οὐχ ὅπως ἐν μέτροις ἀλλὰ καὶ ἐν πεζῷ λόγῳ. Pal. Q. Ποσειδῶνος καὶ Περιβοίας τῆς Εὐρυμέδοντος Ναυσίθοος, οὗ

ὅς ποθ' ὑπερθύμοισι Γιγάντεσσιν βασίλευεν·
ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαὸν ἀτάσθαλον, ὤλετο δ' αὐτός.
τῇ δὲ Ποσειδάων ἐμίγη, καὶ ἐγείνατο παῖδα
Ναυσίθοον μεγάθυμον, ὃς ἐν Φαίηξιν ἄνασσε·
Ναυσίθοος δ' ἔτεκε Ῥηξήνορά τ', Ἀλκίνοόν τε.
τὸν μὲν, ἄκουρον ἐόντα, βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
νυμφίον ἐν μεγάρῳ, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα
Ἀρήτην· τὴν δ' Ἀλκίνοος ποιήσατ' ἄκοιτιν,
καί μιν ἔτισ', ὡς οὔτις ἐπὶ χθονὶ τίεται ἄλλη,
ὅσσαι νῦν γε γυναῖκες ὑπ' ἀνδράσιν οἶκον ἔχουσιν·
ὣς κείνη περὶ κῆρι τετίμηταί τε, καὶ ἐστὶν,
ἔκ τε φίλων παίδων, ἔκ τ' αὐτοῦ Ἀλκινόοιό,
καὶ λαῶν, οἵ μίν ῥα, θεὸν ὣς, εἰσορόωντες,
δειδέχαται μύθοισιν, ὅτε στείχησ' ἀνὰ ἄστυ.
οὐ μὲν γάρ τι νόου γε καὶ αὐτὴ δεύεται ἐσθλοῦ,
οἷσίν τ' εὖ φρονέῃσι καὶ ἀνδράσι νείκεα λύει.

60. λαϝόν. 62. ϝάνασσε. 63. ἔτεκε] ἔτεκεν W. 68. ϝοῖκον. 71. λαϝῶν. ϝώς. 72. στείχησ' ἀνὰ] στείχῃσιν ἀν' ex em. cum glossa πορεύονται. H. Fortasse interpretabatur στείχωσιν. PORS. ib. ϝάστυ. 74. οἷσίν τ'] οἷσι τ' in schol. H.

Ῥηξήνωρ καὶ Ἀλκίνοος, Ῥηξήνορος Ἀρήτη. Pal. 59. Ὑπερθύμοισι γιγάντεσσι] Ὡς ἔθνους τινὸς τῶν γιγάντων μέμνηται γενναίου καὶ ὑπερηφάνου. τὰ δὲ παρὰ τοῖς νεωτέροις οὐκ οἶδεν, οὔθ' ὡς ἦσαν ἐκτράπελοί τινες καὶ ὀφιόποδες οἵους αὐτοὺς ἀναζωγραφοῦσι, οὔτε ὡς Φλέγραν ᾤκησαν, οὔτε ὅτι θεοῖς ἐμαχέσαντο. Pal. Q. 60. Ἀλλ' ὁ μὲν ὤλεσε λαόν] Ὅτε ἐμάχετο μετὰ τοῦ Διὸς ἤτοι μετὰ βασιλέως τινός. Pal. (litteris evanidis.) 64. Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα] Τοῦτο ἐναντίον τῶν ἐπιφερομένων, μίαν οἴην παῖδα λιπόντα. Λύοιτο δ' ἂν ἐκ τῆς λέξεως. τὸ γὰρ ἄκουρον οὐκ ἐκδεκτέον ἄπαιδα ἀλλὰ οὐκ ἔχοντα κοῦρον ὅ ἐστιν ἄῤῥενα παῖδα. Pal. B. E. Q. Inter lineas voci ἄκουρον in Pal. superscriptum: ἀντὶ τοῦ νέον. Num in quibusdam fuit κοῦρον? Ἄκουρον] Ἄμοιρον ἄῤῥενος παιδὸς, ἢ μὴ γεννήσαντα παῖδα ἄῤῥενα. Vulg. 65. Νυμφίον] Νεωστὶ γεγαμηκότα. Vulg. Νυμφίον ἰδίως τὸν ἤδη παιδοποιήσαντα. Pal. Τὸ δὲ νυμφίον ἀντὶ τοῦ νέον, οὐ πολὺν χρόνον ἀπὸ τοῦ γάμου βιώσαντα B. E. Q. Pal. Ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. B. E. Q. Βραχὺ δὲ διασταλτέον μετὰ τὸ νυμφίον. βέλτιον γὰρ τὸ, ἐν μεγάρῳ, τοῖς ἑξῆς προσνέμειν, ἵνα δηλωθῇ ὅτι παρθένον αὐτὴν ἀπέλιπεν. Pal. 68. Ἐπ' ἀνδράσιν] Γρ. ὑπ' ἀνδράσιν. Pal. 72. Δειδέχαται μύθοισιν] Ἐκδέχονται ἐπαίνοις. Pal. 74. Οἷσιν τ' εὖ φρονέῃσι] Καὶ οἷς ἂν εὐφρονῇ ἡ Ἀρήτη τὰ νείκη καὶ τὰς πρὸς ἀλλήλους διαφορὰς τῶν ἀνδρῶν καὶ τῶν γυναικῶν διαλύει. Vulg. Ἧσι τ' εὖ φρονέῃσι] Θαυμαστικόν. οἷς δὲ φρονεῖ (scr. οἷς εὖ φρ.), οὐδὲ γυναικῶν, ἀλλὰ καὶ ἀνδρῶν νείκεα λύει. Γράφεται δὲ καὶ, ᾗσι τ' εὖ φρονέῃσι. E. Οἷσι τ' εὖ φρονέῃσι] Τοσαύτῃ συνέσει φησὶ κεχρῆσθαι τὴν Ἀρήτην ὁ ποιητὴς ὥστε καὶ στάσεις ἀνδρῶν δύνασθαι αὐτὴν διαλύειν. Τὸ δὲ

εἴ κέν τοι κείνη γε φίλα φρονέῃσ' ἐνὶ θυμῷ,
ἐλπωρή τοι ἔπειτα φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπέβη γλαυκῶπις Ἀθήνη
πόντον ἐπ' ἀτρύγετον· λίπε δὲ Σχερίην ἐρατεινήν·
ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα, καὶ εὐρυάγυιαν Ἀθήνην,
δῦνε δ' Ἐρέχθηος πυκινὸν δόμον. Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀλκινόου πρὸς δώματ' ἴε κλυτά· πολλὰ δέ οἱ κῆρ
ὥρμαιν' ἱσταμένῳ, πρὶν χάλκεον οὐδὸν ἱκέσθαι·
ὥστε γὰρ ἠελίου αἴγλη πέλεν, ἠὲ σελήνης,
δῶμα καθ' ὑψερεφὲς μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο.
χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι ἐληλάδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,

76. Ϝελπωρή. τε Ϝιδεῖν. 77. Ϝοῖκον. 82. Ϝοι. 85. ὑψέρεφὲς] ὑψηρεφὲς H. 86. ἐληλάδατ'] ἐληλέδατ' H. ἐρηρέδατ' W.

καὶ ἀνδράσιν ὡς ἐν ἐπιτάσει παρέλαβε. τὸ γὰρ γυναικῶν νείκεα λύειν ἁρμόζει γυναιξίν. Pal. B. Q. Αἱ χαριέστεραι, ᾗσι τ' εὖ φρονέῃσι. πρεπῶδες γὰρ αὐτῇ τὰς πρὸς τοὺς ἄνδρας ἔριδας διαλύειν ταῖς γυναιξί. ὑπερβιβαστέον δὲ τὸν καί· ᾗσι τ' εὖ φρονέῃσι τὰ πρὸς τοὺς ἄνδρας νείκεα λύει. Pal. B. Q. 75. Εἰ ἐκείνη προσφιλῶς διάκειται, ἐν σοὶ ἐλπὶς ἔστω ἰδεῖν τὴν οἰκίαν σου. Pal. Ὡς γελοίως ὦ βέλτιστε. οὐ γὰρ τῷ δικαίῳ ἀλλὰ τοῖς φίλοις φησὶν αὐτὴν βοηθεῖν. Pal.[i] 79. Σχερίην] Τὴν Φαιακίαν. τὰ λεγόμενα νῦν Κέρκυρα, αὕτη ἐστὶν ἡ Φαιακία. B. 80. Μαραθῶνα] Τόπος τῆς Ἀττικῆς ἔνθα ἀνετράφη ἡ Ἀθηνᾶ. E. In Pal. cum supra nomen Μαραθῶνα scriptum esset τόπος τῆς Ἀττικῆς a manu antiquiori, altera consueta horum scholiorum manus juxta, super verba ἵκετο δ', scripsit: τὴν ἀκρόπολιν. Ὑποτοπεύεται ὁ τόπος, ὡς καὶ Χάρης φησὶ (Pal. χάρις φασὶ)[k] ἐν διορθωτικοῖς. Harl. Pal. 81. Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος] Τὸ ἑαυτῆς τέμενος. ἐν γὰρ τούτῳ ἐτράφη ὁ Ἐρεχθεύς. E. Pal. Vulg. Τὸ δὲ, πυκινὸν δόμον, καλῶς κατεσκευασμένον καὶ ὑπὸ τεχνικῆς συνέσεως. E. 83. Ὥρμαιν' ἱσταμένῳ] Ἠπόρει γὰρ τί βούλεται ἡ τοιαύτη κατασκευή. καὶ γὰρ ἀπὸ οἰκίας καὶ ἐσθῆτος καὶ θεραπόντων ἐστὶ τεκμήρασθαι τὸ ἔθος τῶν δεσποτῶν. Pal. E. Q. 85. Δῶμα καθ' ὑψερεφές] Περισσὴ ἡ κατά. Pal. 86. Χάλκεοι μὲν γὰρ τοῖχοι] Ῥᾴδιον μὲν ἦν χρυσῆν πᾶσαν φάναι τὴν δημιουργίαν τῆς οἰκήσεως. ἀλλὰ τὸ πιθανὸν πρὸς ἕκαστον μέρος τῆς κατασκευῆς (Mediol. παρασκευῆς) ἐπιλέγεται. χαλκοῦς μὲν τοὺς τοίχους πρὸς ἀσφάλειαν. τὸν δὲ θριγγὸν (Pal. θριγκὸν)[l] κυάνεον, τουτέστι τὴν στεφάνην. πρέπον γὰρ τὸ μετέωρον ἀεροειδὲς φαίνεσ-

[i] Operæ pretium esse videtur observare, hoc scholium, quod Lucianeum illum potius scholiasten sapit, manu tamen eadem qua longe plurima et optima hujus codicis scholia scriptum esse. BUTTM.

[k] Optime Bœckhius monet Χαῖρίς φησι reponendum; qui criticus in scholiis ad Pindarum citatur et aliquoties etiam in scholl. ad Iliadem. Vid. Villoison. Proll. p. 29. BUTTM.

[l] Περί τε (pro δὲ) θριγκὸν ex scholio Harl. ad hunc versum citat Pors. quod nescio an hoc nostrum est. BUTTM.

ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ· περὶ δὲ θριγκὸς κυάνοιο·
χρύσειαι δὲ θύραι πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον·
ἀργύρεοι δὲ σταθμοὶ ἐν χαλκέῳ ἕστασαν οὐδῷ,
ἀργύρεον δ' ἐφ' ὑπερθύριον, χρυσέη δὲ κορώνη.

87. περὶ δὲ] περί τε schol. ad 86. H. 88. ἔϝεργον.

θαι. τὰς θύρας χρυσᾶς, ἵνα τὸ πρῶτον τῇ ὄψει προσπίπτον, ἐκ τῆς πολυτελεστάτης ὕλης εἴη. οἱ δὲ σταθμοὶ πρὸς τὴν ἐξαλλαγὴν ἀργύρεοι. χάλκεος δὲ οὐδὸς, διὰ τὸ πατεῖσθαι. τὸ δὲ ὑπέρθυρον ἀργύρεον, ὡς καὶ οἱ σταθμοὶ, ἵν' ἐκ τῆς ὁμοίας ἡ τῶν θυρῶν περιγραφὴ τυγχάνῃ. καὶ φύλακας τοῖς τοιούτοις οἴκοις ἐπέστησε κύνας ἀΰπνους ἐκ πολυτελοῦς ὕλης, καὶ ταύτης οὐχ ὁμοίας ἀλλὰ διαφόρου· ἵν' ὁ μὲν φιλόπλουτος τὴν ὕλην θαυμάζῃ, ὁ δὲ φιλόκαλος τὴν τέχνην. ὁ δὲ σπουδαιότερος τὴν χρείαν (Pal. male χροιάν). Οὐδὲν οὖν μειρακιῶδες πάσχει Ὀδυσσεὺς καταπληττόμενος τὰ οὕτω παράδοξα. E. Q. Pal. Ἐληλάδατ'] Ἰωνικῶς ἀντὶ τοῦ ἐληλασμένοι ἦσαν καὶ παρατεταμένοι. B. E. Ἐρηρέδατ'] Γράφεται, ἐληλέδατο. E. Ἐληλέδατο] Παρατεταμένοι, εἰ δὲ, ἐρηρέδατο, ἡρμοσμένοι ἦσαν. Vulg. PORS. ex Harl. ita: "Ἐληλέδατ' et interpr. ἐληλαμένοι ἦσαν. Etiam in marg. ἐληλέδατο et eadem interpretatio." In textu Pal. est ἐληλέατ' et superscr. ἐληλαμένοι, παρατεταμένοι, et in marg. sine lemmate, sed ab eadem, quæ textum scripsit manu, πεπηγμένοι[m]. 87. Ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῦ] Ἀντὶ τοῦ μέχρι τοῦ μυχοῦ ἤτοι ὅλου τοῦ οἴκου. ὅλος γὰρ ὁ οἶκος χαλκός. B. Ἀπὸ φλοιᾶς (cf. Schneid. lex.) μέχρι τῆς ἔσω γωνίας. E. Θριγκὸς κυάνοιο] Ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν μετῆκται· θρὶξ, τριχὸς, θριγκός· τῶν στοιχείων ἀπολαβόντων τὴν οἰκείαν μετάθεσιν μετὰ πλεονασμοῦ τοῦ γ. δηλοῖ δὲ τὴν στεφάνην, καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ τοῦ στέγους ὥσπερ ἐξέχον τάξει τριχώσεως καὶ κόσμου. Pal. B. Q. Ἀπὸ γενικῆς εἰς εὐθεῖαν μετῆκται. δηλοῖ δὲ τὴν στεφάνην καὶ πᾶν τὸ ὑπὲρ τῶν τοίχων καὶ τοῦ στέγους ὑπερεξέχον, τάξει τριχώσεως καὶ κόμης. καὶ ἔστιν ἡ εὐθεῖα ἡ θρὶξ, καὶ κλίνεται τῆς τριχός. οἱ δὲ Ἴωνες ὡς τὸν χιτῶνα κιθῶνα λέγουσι, καὶ τὴν χύτραν κύθραν, καὶ τὸ ἐντεῦθεν, ἐνθεῦτεν, τρέπουσι καὶ ἐπὶ τῆς τριχὸς τὸ χ εἰς κ, τὸ δὲ τ εἰς θ. ἡ δὲ γενικὴ ἐν πολλοῖς μετάγεται εἰς εὐθεῖαν, ὡς Τρώς Τρωός, καὶ ἡ εὐθεῖα Τρωός Τρωοῦ. καὶ σάρξ σαρκός καὶ ἄσαρκος, καὶ δμώς δμωός. οὕτως καὶ ἐπὶ τῆς τριχὸς μεταβληθέντων τῶν γραμμάτων μετάγεται ἡ γενικὴ εἰς εὐθεῖαν ὁ θρικός, προσθέσει τοῦ ν ὁ θρινκός. διὰ δὲ τὸ εὑρεθῆναι ἔμπροσθεν τοῦ κ, τρέπεται τὸ ν εἰς γ. Κυάνοιο δὲ ὁ ἔχων τὴν βαφὴν ἀπὸ τοῦ κυάνου εἶδος βάμματος ὄντος· κύανος, κυάνεος, κυανοῦν, ὡς χρύσεος, χρύσειος, χρυσοῦν· ὅστις κύανος ἐστὶ μέλας. ἢ διὰ τοῦ ἐφ' ὕψους τοῦ τοίχου εἶναι πρὸς τὸν ἀέρα. καὶ γὰρ ὁ ἀὴρ μέλας ἐστίν. E. Ἄλλως. Περίφραγμα, περίβολος τῆς οἰκίας καὶ τὸ ἐπικόσμημα τοῦ τοίχου. παρὰ τὸ θρίξαι (scr. θρέξαι), ὁ περιτρέχων κύκλῳ. Κυάνεον δὲ τὸν σίδηρον λέγει. E. 88. Πυκινὸν δόμον ἐντὸς ἔεργον] Τὸν στερεὸν (Pal. στεῤῥὸν) δόμον ἔνδον ἑαυτῶν περιέκλειον. Q. Pal. 89. Σταθμοί] Αἱ παραστάδες. Vulg. 90. Ὑπερθύριον] Τὸ ἐπικείμενον ταῖς θύραις, εἰς ὃν (scr. ὃ) οἱ ἄνω στρόφιγγες ἐναρμόζονται. Pal. Κορώνη] Τὸ ἐπίσπαστον (Vulg. -στρον) τῆς θύρας, ἤτοι τὸ κρίγκιον. Vulg. Q. Κορώνη τὸ κρικίον[n]. Pal. Κορώνη καὶ ἐπὶ τοῦ τόξου καὶ ἐπὶ τῆς θύρας καὶ ἐπὶ τῆς πρύμνης

[m] Vid. Gramm. m. ampl. §. 98. Obs. 13. c. not. BUTTM.

[n] In Q. et Pal. adjectum ἑκατέρωθεν τῶν θυρῶν. Sed hæc est explicatio vocis ἑκάτερθε in versu sq. BUTTM.

χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν,
οὓς Ἥφαιστος ἔτευξεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
δῶμα φυλασσέμεναι μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,
ἀθανάτους ὄντας καὶ ἀγήρως ἤματα πάντα.
ἐν δὲ θρόνοι περὶ τοῖχον ἐρηρέδατ' ἔνθα καὶ ἔνθα,
ἐς μυχὸν ἐξ οὐδοῖο διαμπερές· ἔνθ' ἐνὶ πέπλοι
λεπτοὶ εὔνητοι βεβλήατο, ἔργα γυναικῶν.
ἔνθα δὲ Φαιήκων ἡγήτορες ἑδριόωντο,
πίνοντες καὶ ἔδοντες· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχεσκον.
χρύσειοι δ' ἄρα κοῦροι ἐϋδμήτων ἐπὶ βωμῶν
ἕστασαν, αἰθομένας δαΐδας μετὰ χερσὶν ἔχοντες,
φαίνοντες νύκτας κατὰ δώματα δαιτυμόνεσσι.
πεντήκοντα δέ οἱ δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες·
αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἔπι μήλοπα καρπὸν,

91. ϝεκάτερθε. 93. ϝιδυίῃσι. 95. ἐρηρέδατ'] ἐρειρέδατ' H. 96. ἐνὶ] ἔνι V. 97. εὔνητοι] ἐΰννητοι W. ib. ϝέργα. 103. δέ οἱ] δ' ἔσαν V. ib. ϝοι.

τοῦ πλοίου, διὰ τὸ ἐπικαμπὲς σχῆμα. εἴρηται δὲ ταῦτα ἀπὸ τοῦ ζώου, τῆς κορώνης. εὐλύγιστον γὰρ ἔχει ὅσον εὐκαμπῆ τὸν τράχηλον. καὶ περιμερου (sic) σώματος ἐπὶ τοῦ ἀγκῶνος. οὕτω Φιλόξενος ἐν τῷ περὶ τῆς Ῥωμαίων διαλέκτου. Pal. 91. Χρύσειοι δ' ἑκάτερθε καὶ ἀργύρεοι κύνες ἦσαν] Ἤτοι κυρίως, ἢ ἥλους λέγει, παρὸ καὶ κυνάδας φαμὲν, ἢ τοὺς διπλοὺς ἥλους. τινὲς δέ φασιν τοὺς δοθέντας ὑπὸ Ἥρας Ποσειδῶνι ὑπὲρ τοῦ συλλαβεῖν αὐτῷ πρὸς τὴν τοῦ Διὸς ἐπίθεσιν οὕτως περιελθεῖν εἰς Ἀλκίνοον. Vulg. 92. Ἰδυίῃσι πραπίδεσσι] Ταῖς ἐπιστημονικωτάταις βουλαῖς καὶ συνέσεσι. Pal. 93. Φυλασσέμεναι] Ὥστε δοκεῖν φυλάσσειν. E. 94. Καὶ ἀγήρως] Διὰ τὸ δοκεῖν εἶναι νεωστὶ κατεσκευασμένους. B. 95. Ἐληλέδατ' (text.). ἐμπεπηγότες ἦσαν, εὐηρμοσμένοι ἦσαν (inter lineas). Pal. Ἐρηρέδατο] Ἐνηρμοσμένοι ἦσαν. Vulg. 100. Κακῶς οἱ, βουνῶν, γράφοντες. Ὅμηρος γὰρ βωμοὺς τὰς βάσεις φησί. Pal. 102. Δαινυμένους] Εὐωχουμένους[o]. Vulg. ed. ant. 103. Πεντήκοντα δ' ἔσαν[p] δμωαὶ κατὰ δῶμα γυναῖκες, Αἱ μὲν ἀλετρεύουσι (Pal. ἀλιτρεύουσαι) μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν, Αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι] Τὸ σχῆμα τῆς διαλύσεως ὁμοιότροπον, ὥσπερ καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων πτώσεων· τούτους ἠγάπησα, τὸν μὲν ὅτι εὐφυής ἐστι, τὸν δὲ ὅτι φιλόπονος. τούτων κήδομαι, τοῦ μὲν ὅτι εὐφυής ἐστι, τοῦ δὲ ὅτι ἀγαθός. καὶ ἐπὶ δοτικῆς, τούτοις ἐδωρησάμην, τῷ μὲν, τῷ δέ. οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τῆς ὀρθῆς, Νεστορίδαι δ' ὁ μὲν ὁ δέ (Il. π'. 317.), καὶ γυναῖκες αἱ μὲν αἱ δέ. εἰ δέ τῳ προσκόπτοιτο, σχηματιζέτω ἐπὶ τοῦ γυναῖκες, ἵνα λείπῃ τὸ ἦσαν, τὸ δὲ ἑξῆς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς. Pal. Q. 104. Ἀλετρεύουσαι] Ἀλήθουσαι ἐπὶ τῆς μύλης ἤτοι τοῦ μηροῦ. μύλη γὰρ λέγεται καὶ ὁ μηρὸς καὶ πᾶν τὸ συστρεφόμενον. B. Κλώθουσαι, ἐπὶ τοῦ μηροῦ στρέφουσαι

[o] F. -οισι -οισι: ut var. lect. sit δαινυμένοισι. BUTTM.
[p] Sic, pro δέ οἱ, e lemmate scholii Harl. quoque citat Pors. BUTTM.

αἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι καὶ ἠλάκατα στρωφῶσιν
ἥμεναι, οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο·

καρπὸν μήλων ἤτοι ἔρια. B. Ἀλοῦσιν, ἐν τοῖς μύλοις ἀλήθουσι. Et ab alia manu: ἠλίτρευον (sic). ἀναστρεπτέον δὲ τὴν ἐπι. Pal. inter lineas. ΜΥΛΟΙΣ ΕΠΙ. ἐν τοῖς μύλοις, ἐπὶ τοῖς μύλοις. ΜΗΛΟΠΑ ΚΑΡΠΟΝ. τοὺς πυρούς· μηλοειδὴς γάρ ἐστι τὴν χροίαν. οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μήρου ἔτρεφον. μύλη γὰρ τὸ ἄκρον τοῦ μήρου. Vulg. ed. ant. Nam in recentt. verba ultima οἱ δὲ —μήρου rejecta sunt post superiora ἐπὶ τοῖς μύλοις; eorumque loco post τὴν χροίαν adjectum: Ἄλλοι μύλης ἔπι: prius autem lemma mutatum in αὔλης ἔπι: pro ἔτρεφον denique scriptum ἔστρεφον. Μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν] Μύλας τινὲς τὰ γόνατα ἀκούουσι, μήλοπα δὲ καρπὸν τὸ ἔριον. καρπὸς δέ ἐστι τῶν προβάτων, ἵνα ὁ λόγος ᾖ ἐπὶ τῶν τὰς κρόκας τριβουσῶν ἐπὶ τῆς ἐπιγουνίδος. ἀλλὰ τρίβειν (Pal. προστρίβειν) ἐν τοῖς γόνασιν οὐχ ὁμηρικόν. καθόλου γὰρ οὐ ποιεῖ γυναῖκας γυμνουμένας ἕως μηρῶν. ἀλλ' οὐδὲ μύλην ποτὲ εἴρηκεν Ὅμηρος τὸ γόνυ, ἀλλ' ἐν ᾧ τοὺς πυροὺς ἀλοῦμεν· Ἧ ῥα μύλην στήσασα (υ'. 111.). μήλοπα (Pal. μύλοπα) δὲ καρπὸν τὸν σῖτον τὸν μηλοειδῆ (Pal. μυλοειδῆ) τὴν χροιάν. ὡς καὶ τὴν Δήμητραν αὐτὴν οὕτως ὀνομάζει, Ὅτε (Q. ὅτι) τε ξανθὴ Δημήτηρ (Il. ε'. 500.). Πρεπῶδες δὲ πεντήκοντα οὐσῶν, τὰς μὲν περὶ τὰς τροφὰς ἀσχολεῖσθαι, τὰς δὲ ταλασιουργεῖν. ὡς καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσέως οἰκίᾳ παρέδωκεν. ἄλλως τε καὶ τὴν κρόκην τῇ χειρὶ ἔνηθον αἱ παλαιαὶ γυναῖκες, ὥς που καὶ Εὔπολις φησὶ, Τῇ χειρὶ νῆθε μαλθακωτάτην (Mediol. -ῳ) κρόκην. Πορφύριος. Q. Pal. (sed hic in fine non habet nomen Porphyrii: contra subsequens scholium ita in Pal. incipit: Ἄλλως ἐκ τοῦ Πορφυρίου. Οὐκ ἔστι κ. τ. ε.) Οὐκ ἔστι τὸ, αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπὸν, τὸ ἐκ τῶν μήλων ἔριον, ὥς τινες οἴονται, ἀλλὰ μήλοπα καρπὸν ἔφη τὸν μήλῳ ἐμφερῆ κατὰ χροιάν. τοιοῦτος γὰρ ὁ πυρὸς, ὡς ἐν ἄλλοις Μυληφάτου ἀλφίτου ἀκτῆς (β'. 355.). ἔστι δὲ ἡ ἀκτὴ οὐ τὸ κατεαγμένον, ὥς τινες, ἀλλὰ τὸ ἐξέχον, ἐκ μεταφορᾶς τῶν κατὰ τοὺς αἰγιαλοὺς, ἃς ἀκτὰς λέγει, Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ. τὸ ἄκρον οὖν καὶ ἐξέχον τοῦ ἀλφίτου. ὡσαύτως ἐξηγητέον καὶ τὸ Ὃς θνητός τ' εἴη καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν (Il. ν'. 322.), ἤτοι τὸν ἔξοχον πυρόν. ὡς τὸ, οἶος ἄωτον. E. Q. Pal. Τὸ δὲ, Ἀκτῇ ἐπὶ προὐχούσῃ (Od. ω'. 82.), ἔφη καὶ ἄλλως, Προβλῆτι σκοπέλῳ (Il. β'. 396.). E. Q. Ἄλλως. Μήλοπα, τοὺς πυρούς. μηλοειδὴς γὰρ ὁ καρπὸς τὴν χροιάν. ἢ ἤτοι, αἱ μὲν ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν, ὅταν πεπανθῇ. οἱ δὲ ὅτι τὸ ἔριον ἐπὶ τοῦ μηροῦ ἔστρεφον. μύλη γὰρ καὶ τὸ ἄκρον τοῦ μηροῦ. καὶ Ἡσίοδος γάρ φησι τὸ, Ἀλετρεύουσι μύλης ἐπὶ μήλοπα καρπόν, ἐπὶ τῆς ἠλακάτης τῆς στρεφομένης δίκην μύλης. μήλοπα γὰρ τὸν τῶν προβάτων καρπὸν, ἤτοι τὸν μαλόν. Μυλὼν δὲ καὶ μύλη λέγεται, οὐ μέντοι καὶ μύλος. E. Κλώθουσιν, ἀλήθουσι. Μηλοειδῆ, ἐπεὶ καὶ Δήμητρα ξανθή. ἢ τὸν σῖτον τὸν πυρόν. E. Πολλῆς φροντίδος ἄξιον. Πορφύριος τὸν σῖτόν φησιν, ὡς χροιὰν μήλου ἔχοντα. Pal. interiori marg. ad 104. 105. Ἠλάκατα] Διαφορὰ ἠλακάτης καὶ ἠλακάτων παρ' αὐτῷ ἥδε. ἡ μὲν γὰρ ἠλακάτη δηλοῖ τὸ ξύλον εἰς ὃ περιειλοῦσι τὸ ἔριον, ἠλάκατα δὲ αὐτὰ τὰ ἔρια περιειλούμενα τῇ ἠλακάτῃ. τὴν μὲν οὖν ἠλακάτην διὰ τούτων δεδήλωκεν, Ἠλακάτη τετάνυστο ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα (δ'. 135.). τετανύσθαι δὲ αὐτὴν εἶπε διὰ τὸ εἶναι ἐπιμήκη καὶ λείαν. τὰ δὲ ἔρια αὐτὰ ἐπὶ τῆς ἠλακάτης, Ἠλάκατα στρωφῶσα ἁλιπόρφυρα (ζ'. 53.). Pal. Q. 106. Μακεδνῆς] Μακεδνή γίνεται ἀπὸ τοῦ μῆκος καὶ τοῦ δίνη. καὶ μακεδνή ἡ ἐκ τοῦ μήκους δινουμένη ἤτοι συστρεφομένη. B. Οἷά τε φύλλα μακεδνῆς αἰγείροιο] Οἱ μὲν ὅτι

καιροσέων δ' ὀθονέων ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον.

ἡλιοτροπίου τάξιν ἐπεῖχον (Pal. συνεῖχον) καθήμεναι θεατροειδῶς. οἱ δὲ ὅτι πεπύκνωται τὸ δένδρον τοῖς φύλλοις. φύλλα δὲ ἤτοι διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ εὐκίνητον τῶν χειρῶν ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις, καὶ εὐκίνητα ῥᾳδίως (huc. Pal.) καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας, ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐναργῶς [q]. Ὥσπερ γὰρ εὐφύλλοισιν αἰγείρου μακρᾶς, Κἂν ἄλλο μηδὲν ἀλλὰ τοὐκείνης κάρα Κινήσης, αὔραις ἀνακουφίζει πτερόν. Vulg. Τὸ εὐκίνητον αὐτῶν κατὰ τὴν ἐργασίαν δηλοῖ ἐν τῷ στρέφειν τὴν κρόκην, ὡς καὶ τὰ φύλλα τῆς αἰγείρου ἀντεστραμμένα ἀλλήλοις καὶ εὐκίνητα ῥαδίως καὶ ὑπὸ τυχούσης αὔρας. ὡς καὶ Σοφοκλῆς ἐν Ἄργει. ἡ εἰκὼν οὖν πρὸς τὸ συνεχὲς τῆς ἐργασίας. οἱ δὲ, ὅτι πολλαί· καὶ πεπύκνωνται τὰ δένδρα τοῖς φύλλοις. Ἔστι δὲ καὶ εὐκράδαντα τὰ τῶν αἰγείρων φύλλα, ὡς καὶ ἐν ὕψει (Pal. ὡς ἐν ὄψει) ὄντα. B. E. Q. et ex parte Pal. 107. Καιροσέων δ' ὀθονέων] Ἀρίσταρχος, καιροσέων [r]. Καῖρος [s] δὲ ὁ μίτος οὗ παράγωγον τὸ καιρόεις, θηλυκὸν καιρόεσσα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, τῶν καιροεσσῶν, καὶ κατὰ συγκοπὴν καιροσσῶν. κατὰ δὲ διάλυσιν καιροσέων. (Cf. infra ex E. Q.) Καὶ ἄλλως. Ὅτι καὶ ἐπὶ ἱερέων (scr. ἐρίων) ὀθόναι λέγονται [t]. Καῖρος ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ (Mediol. ἐν ᾧ) οἱ στήμονες καθίενται. ἔνθεν καὶ αἱ καιρωτίδες (B. κερωστρίδες: voluit καιρωστρίδες: vid. Callim. fr. 356.) παρὰ Καλλιμάχῳ. ἄλλο δέ ἐστι μίτος δι' οὗ τοὺς στήμονας ἐναλλάττουσι χάριν τοῦ τὴν κρόκην πλέκεσθαι. Pal. B. Ἰστέον ὅτι οὐ μόνον τὴν λινῆν ἐσθῆτα ὀθόνην ἐκάλουν, ἀλλὰ καὶ τὰ διὰ τῶν ἐρίων ὑφάσματα. Pal. Καιροσέων δ' ὀθονέων] Καῖρος λέγεται ὁ μίτος, οὗ παράγωγον τὸ καιρόεις. ἀπὸ μέρους δὲ τοῦ μιτώματος (Q. μινώεντος) τοὺς ὅλους εὐφυεῖς λέγει. καιροσέων γὰρ τῶν εὖ κεκαιρωμένων καὶ εὐφυῶν (scr. εὐυφῶν). E. Q. Τῶν καλῶς μεμιτωμένων. Καὶ τὰ δι' ἐρίων ὑφάσματα ὀθόνας ἐκάλουν. E. Καιροσέων. εὐυφῶν, εὖ κεκαιρομένων (Pal. κεκειρωμ.). καίρωμα (Pal. κέρωμα) δέ ἐστι τὸ διαπλεκόμενον (Pal. ἐσπλ.) ἐν τῷ στήμονι παρὰ τὸν μίτον ὑπὲρ τοῦ μὴ συγχεῖσθαι τοὺς στήμονας. ὅθεν ἀπὸ μέρους, τοῦ μιτώματος, τοὺς ὅλους εὐυφεῖς λέγει. Vulg. Pal. Ἄλλως. Καίρωμα ἐστι τὸ διαπλ.—— τοὺς στήμονας. ἡ διαπλοκὴ τοῦ διάσματος, ἐν ᾗ οἱ στήμονες καθίενται καὶ αἱ καιροσίδες. Καὶ ἔστι καῖρος ὁ μίτος, οὗ παράγωγον τὸ καιρόεις (Q. καιρὸν), θηλυκὸν καιρόεσσα. ἡ γενικὴ τῶν πληθυντικῶν, καιροεσσῶν, καὶ ἐν συγκοπῇ καιροσσῶν, καὶ ἐν διαιρέσει καιροσέων. E. Q. Τὸ δὲ, ἀπολείβεται ὑγρὸν ἔλαιον, ἤτοι οὕτως ἦσαν πυκναί, ὡς μηδὲ ἔλαιον δι' αὐτῶν ἐλθεῖν· ἢ ἔξωθεν ὡς ἔλαιον ἔστιλβον διὰ

[q] Cod. Barnes., sicut mox schol. Mediol., ἐν Ἄργει, unde Barnes. fecit ἐν Ἀτρεῖ, Brunck. autem ἐν Αἰγεῖ in cujus fabulæ fragmentis posuit illud ultimo loco. In poetæ verbis autem pro εὐφύλλοισιν Barn. et Brunck. emendant ἐν φύλλοισιν: pro κινήσης αὔραις Barn. κινήσετ' αὔραις, Brunck. κινεῖτ' ἐν αὔραις: pro ἀνακουφίζει Br. κἀνακουφίζει. BUTTM.

[r] Sic Pal. in scholio plane ut in lemmate: neque aliter in textu, nisi quod ibi ex emend. ita repositum videtur, cum antea fuerit καιροσσων. In antiquioribus autem Odysseæ exemplis videtur fuisse καιρωσσέων: vid. Ern. ad h. l. et Toll. ad Apollon. in v. In B. scholium hoc, sine mentione Aristarchi, statim incipit Καῖρος. ὁ μίτος. Contra e Q. in Mediol. seorsim affertur: Ἀρίσταρχος, καὶ ῥοσέων. quod merum esse mendum puto. BUTTM.

[s] In Pal. est καιρὸς, neque aliter in Etym. Gud. in v. Sed καῖρος hic et in seqq. constanter Mediol. Et sic ap. Eustath. et ap. Hesych. BUTTM.

[t] Cod. B. sine verbis καὶ ἄλλως ita: ὀθόναι λέγεται καὶ ἐπὶ ἐρίων. Mox pro καῖρος Pal. prave καιροσέων. BUTTM.

τόσσον Φαίηκες περὶ πάντων ἴδριες ἀνδρῶν
νῆα θοὴν ἐνὶ πόντῳ ἐλαυνέμεν· ὣς δὲ γυναῖκες
ἱστὸν τεχνῆσαι· πέρι γάρ σφισι δῶκεν Ἀθήνη
ἔργα τ' ἐπίστασθαι περικαλλέα, καὶ φρένας ἐσθλάς.
ἔκτοσθεν δ' αὐλῆς μέγας ὄρχατος ἄγχι θυράων
τετράγυος· περὶ δ' ἕρκος ἐλήλαται ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ πεφύκει τηλεθόωντα,
ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

108. τόσσον] ὅσσον H. V. W. ib. Fίδριες. 111. Fέργα. 113. ἐλήλαται] ἐρειρέδατ' H. 114. ἔνθα δὲ δένδρεα μακρὰ] ἐνθάδε δένδρα καλὰ V. ib. τηλεθόωντα] τηλεθάοντα H. 115. ὄγχναι] ὄχναι sed bis ὄγχνη 120. H. ὄχναι V.

τὴν λευκότητα (Pal. μετὰ λευκότητος)· ἢ τρυφεραὶ ἦσαν ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἀποβρεῖν· ἢ ἀποστίλβειν οὕτως τὸν μίτον, ὡς δοκεῖν ἔλαιον ἔχειν (ἀποβάλλειν Vulg.). E. Q. Vulg. et ex parte Pal. Λείπει, ὡς. Pal. 108. Τόσσον] Ἀντὶ τοσοῦτον. Pal. Γράφεται, ὅσσον. E. Pal. 109. Νῦν τὸ ὡς ἀντὶ τοῦ τοσοῦτον. Vulg. 110. ΤΕΧΝΗΕΣΣΑΙ. τεχνίδιες. Sic Vulg. ed. Argentor. aliæ, teste Barnesio, τεχνῆσαι. τεχνίδιες. 112. Ὄρχατος] Δενδροφόρος γῆ. B. Ἡ ἐπὶ στίχον καὶ ἐν τάξει τῶν ἀμπέλων φυτεία ὄρχατος λέγεται, ἢ κῆπος. Vulg. 113. Τετράγυος] Τετράπλευρος, ἢ τεσσάρων γυῶν τὸ μέγεθος. γύη γὰρ μέτρον γῆς. ὁ δὲ γύης δύο στάδια ἔχει. B. E. Τετράγυιος] Ἀξιοπίστως ὡς ἐπ' ἀληθέσι καὶ τὰ μέτρα ταῖς γαῖς προστίθησιν. ὁ γυίης δὲ δύο στάδια ἔχει. Pal. Et inter lineas idem codex: Τεσσάρων μετρῶν (sic) πλέθρα ὀργιῶν (vox ultima a rec. manu). ΤΕΤΡΑΓΥΩΣ (sic). τεσσάρων γυῶν. γύη δὲ μέτρον γῆς γεωργικόν. Vulg. Ἐρειρέδατ'] Γρ. ἐλήλαται. Harl. Ἀμφοτέρωθεν] Ἐξ ἑκατέρου μέρους εἰς πλάτος καὶ μῆκος. Pal. B. E. Νῦν πανταχόθεν. Vulg. 115. Ὄγχναι λέγονται καὶ τὰ κυδώνια καὶ τὰ ἀπίδια τὰ ἥμερά τε καὶ τὰ ἄγρια. ἀπὸ τοῦ ἄγχειν δὲ γίνεται καὶ τὰ ἀμφότερα. B. E. Q. Οὐ κυκλικῶς[u] τὰ ἐπίθετα προσέρριπται, ἀλλ' ἑκάστου δένδρου τὸ ἰδίωμα διὰ τοῦ

[u] Pænitet sane quod supra ad δ'. 248. voci κυκλικῶς emendationis loco ascripsi κυρίως: tamen ex hujus etiam loci comparatione de sensu vocis nondum satis edoctus sum. "Locutio οὐ κυκλικῶς integra est sane hic ut supra ad δ'. 248. Dicitur de re, quæ fit, vel de verbo, quod usurpatur *more non tralaticio*, ductum exinde quod ἐν τοῖς κύκλοις homines tralaticia et trivialia loqui solent. Eodem pertinet, arbitror, ad π'. 191. et ρ'. 25. commemorata ἡ κυκλικὴ, *tralaticius textus*, *vulgata lectio*, ἡ κοινή. De Cyclo vere dixit Heynius Exc. I. ad Æn. 2, 297. nunquam tale corpus plurium poetarum aliter confectum fuisse, quam ut grammaticus aliquis eorum recensum seu indicem fecerit: quare Bœckhio de editione quæ cum ceteris poëtis cyclicis circumlata sit, accedere non possum." HEINRICH. Hunc vocis κυκλικῶς sensum, quem hic potissimum locus tantum non porrigere videtur, ipse Bœckhius et ego pervidebamus; sed propter obscuritatem quæ remanet in priori loco ad δ'. 248. equidem proferre nolebam quæ postea forsitan retractanda essent. Nam quid est illic ὀνομαστικῶς ἀκουόμενον? An idem quod alias ὄνομα κύριον? Hoc certe scholiastæ verba, quæ tamen in his ὃς—ἀχρεῖος emendationis adhuc indigere videntur, non satis clare loquuntur. Et si ita est, nimium sane mirum, sensum vocis alicujus appellativum, et eum quidem præter quem alium non novimus, tanquam tralaticium et vulgarem opponi nomini hominis alicujus proprio. Tamen quod eleganter hic a

συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι.
τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται, οὐδ' ἐπιλείπει
χείματος, οὐδὲ θέρευς, ἐπετήσιος· ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ
Ζεφυρίη πνείουσα τὰ μὲν φύει, ἄλλα δὲ πέσσει.
ὄγχνη ἐπ' ὄγχνῃ γηράσκει, μῆλον δ' ἐπὶ μήλῳ,
αὐτὰρ ἐπὶ σταφυλῇ σταφυλὴ, σῦκον δ' ἐπὶ σύκῳ.
ἔνθα δέ οἱ πολύκαρπος ἀλωὴ ἐῤῥίζωται·
τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον λευρῷ ἐνὶ χώρῳ

116. συκαῖ] συκαί V. 117. οὔποτε] οὔπωτε H. ib. ἐπιλείπει] ἀπολείπει H. V. W. 120. ὄγχνη ἐ. ὄγχνῃ] ὄχνη ἐ. ὄχνῃ V. 122. Foi.

ἐπιθέτου προστετήρηται, κάλλος μὲν γὰρ πρόσεστι ταῖς μηλέαις ἐπικειμένου τοῦ καρποῦ, τῶν δὲ συκῶν γλυκὺς ὁ καρπὸς, ἐλαίας δὲ ἀειθαλὴς ἡ φύσις (E. ἐλαίας δὲ τὸ ἀεὶ θάλλειν). ἐκόσμησε δὲ τὴν ἐπαγγελίαν καὶ ἡ ὁμοιοκατάληξις τῶν λέξεων. Pal. B. E. Q. Ἄλλως. Μηλέαι. τὸ μηλέαι ὡς ἰτέαι καὶ συκέαι. ὃ κατὰ κρᾶσιν γέγονε καὶ συκαῖ, ὡς γαλαῖ Pal. 117. Τάων οὔποτε καρπὸς ἀπόλλυται] Οὐ μόνον εἰς τὴν ἀπόλαυσιν τῶν κεκτημένων, ἀλλὰ καὶ εἰς ὄψιν τῶν ἐντυγχανόντων. Τὸ δὲ ἑξῆς, οὐδ' ἀπολείπει ἐπετήσιος, ὅ ἐστι δι' ὅλου τοῦ ἔτους. Pal. B. Q. Ἐπετήσιος] Ἑκάστου ἔτους. ἢ ἐφ' ὅλῳ τῷ ἔτει τοῦ ἐνιαυτοῦ [x]. Vulg. 118. Ἔκφρασις λειμῶνος. Pal. 119. Ζεφυρίη] Λείπει, αὔρα. Pal. 122. Ἀλωὴν ἐῤῥίζωται] Ἀλωὴ νῦν ἡ ἀμπελόφυτος γῆ. ἐῤῥίζωται δὲ, πεφύτευται. B. 123. Θειλόπεδον λέγεται ὁ τόπος ἐν ᾧτινι αἱ σταφυλαὶ εὖ ἡλιάζονται. Pal. litteris evanidis. Θειλόπεδον] Ἔνθα θεῖλος γίνεται βοτρύων, καὶ ἡλιοῦνται καὶ ψύχονται, ἢ ὁ ψυκτήρ. Vulg. Τὸν τόπον τὸν ψυκτῆρα τῶν σταφυλῶν, ἀπὸ τοῦ εἴλω τὸ θερμαίνω. E. Ἀπὸ τοῦ θέσθαι, καὶ τοῦ εἵλη ἡ θερμασία, καὶ τοῦ πέδον. ἢ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ θ, εἰλόπεδόν τι ὂν, τὸ πεδίον τὸ ἔχον ἕλην ἤτοι λαμπηδόνα. E. Τὸν ψυκτῆρα τῆς σταφυλῆς λέγει, ἵνα ᾖ εἰλόπεδον τὸ πέδον τὸ ἔχον ἕλην ἡλίου. Τὸ δὲ ἀδιάλειπτον τῆς σταφυλῆς θέλων σημᾶναι, φησὶν ὡς τὸ μὲν αὐτῆς πατεῖται, ἄλλο ψύχεται (Pal. ψύγεται), ἄλλο τρυγᾶται, ἄλλο περκάζει, ἄλλο ὀμφακίζει, ἵνα δι' ὅλου ἔτους αὐτῶν ἀπολαύωσιν. B. Q. (it. Pal. vid. mox.) Θειλόπεδον ἐκ τριῶν σύγκειται, ἀπὸ τοῦ θεῖναι

viro amicissimo expositum est, premere eo minus sustinebam, quo magis etiamnum illi vocis κυκλικῶς expositioni faveo. Simul autem cupio, ut ad sustentandam eam, ex his ὀνομαστικῶς κ. τ. ἑ. exquisitiorem aliquam vocis δίκτης sensum exsculpat aliquis. Quin ipse jam ex collatione cum hac voce, illius alterius quoque, κυκλικὴ, eandem quam Heinrichius nunc explicationem, per conjecturam proponere volueram: sed in re incerta Bœckhii opinio tanquam verisimilior se mihi commendabat, quoniam vox eo sensu, ut in Θηβαῒς ἡ κυκλικὴ, pervulgata est, illius autem usus quo ἡ κοινὴ, ἡ δημώδης dicta sit ἡ κυκλικὴ vestigium nullum: nisi forte, quod ratione et auctoritate non careat, ipsa illa κυκλικὰ ἔπη ab hominum κύκλοις dicta statuas, et ad idem sic utraque sententia redeat. Quicquid est, abjicere ego Bœckhii conjecturam nunc quoque minime possum, qui sciam tam obscuram esse illam de Cyclo materiam, ut meris conjecturis non solum quod affirmes, sed etiam quod *neges*, nitatur. BUTTM.

[x] Verba τοῦ ἐνιαυτοῦ delerem prorsus, nisi scirem ἔτος etiam dici de qualibet anni parte, ut τέσσαρα ἔτη ἐνιαυτοῦ. BARNES.

τέρσεται ἠελίῳ· ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν,
ἄλλας δὲ τραπέουσι· πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν,
ἄνθος ἀφιεῖσαι, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν.
ἔνθα δὲ κοσμηταὶ πρασιαὶ παρὰ νείατον ὄρχον
παντοῖαι πεφύασιν, ἐπηετανὸν γανόωσαι·
ἐν δὲ δύω κρῆναι, ἡ μέν τ' ἀνὰ κῆπον ἅπαντα
σκίδναται, ἡ δ' ἑτέρωθεν ὑπ' αὐλῆς οὐδὸν ἵησι

124. δ' ἄρα τε] δὲ ἄρα (sine τε) H. δ' ἄρα γε V. 129. ἐν δὲ] ἔνθα V. deinde δύω H.

καὶ ἕλην καὶ πέδον. σημαίνει δὲ τὸν ψυκτῆρα τῶν σταφυλῶν. Τινὲς δὲ πλεονασμὸν τοῦ θ φασὶ, ἵν' ᾖ εἰλόπεδον, τὸ πέδον τὸ ἔχον ἕλην ἡλίου. Τῆς ἕτερον μὲν θειλόπεδον. τὸ ἀδιάλειπτον τῆς σταφυλῆς θέλει σημᾶναι. καὶ φησὶ ὡς τὸ μὲν αὐτῆς κατεῖται κ. τ. λ. Pal. Q. Λευρῷ] Λείῳ, ὁμαλῷ, ἢ πλατεῖ. Vulg. 124. Τέρσεται] Ἀντὶ τοῦ πεφύτευται (πέφρυκται em. Barn.) Vulg. 125. Τραπέουσι] Πατοῦσιν· ἢ εἰς πίθους βάλλουσι, παρὰ τὸ ἐξ ὀπώρας εἰς οἶνον τρέπειν. E. Q. Πάροιθε δέ] Τὸ πλῆθος ἔμπροσθέν ἐστι τούτων ἐν ἑτέρῳ τόπῳ[y]. διὸ πάλιν ἐπιφέρει, ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσι. οὐχὶ ὅλας (E. ὅλαι). Vulg. E. Τὸ δὲ ὄμφαξ ἀπὸ τοῦ ὠμόφαξ, καὶ ἐξ αὐτοῦ ὄμφαξ, ὁ ὠμὸς εἰς τὸ φαγεῖν. E. Πάροιθε δέ τ' ὄμφακές εἰσιν ἄνθος ἀφιεῖσαι] Αἱ ὄμφακες τὸ ἄνθος καὶ τὴν κύπριν μεταβάλλουσιν εἰς σταφυλήν. ἐὰν δὲ στίξωμεν εἰς τὸ εἰσὶ, τὸ δὲ, ἄνθος ἀφιεῖσαι, τοῖς ἑξῆς συνάψωμεν, ἔσται ὁ νοῦς οὕτως· τινὲς αὐτῶν περκάζουσι, τὸ ἄνθος καὶ τὸ θερμὸν τῆς αὐξήσεως λήγουσαι καὶ πεπαινόμεναι. Pal. Q. Ἄνθος ἀφιεῖσαι] Ἀπὸ ἄνθους εἰς ὄμφακας μεταβάλλουσαι. E. Vulg. 126. Ὑποπερκάζουσι] Τῇ παραστάσει ἀκμάζουσι. οἷον ἐκ τοῦ ὄμφακος μεταβάλλουσιν εἰς τὸ μέλαν τῆς σταφυλῆς χρῶμα πεπαινόμεναι. Vulg. Ἕτεραι δ' ὑποπερκάζουσιν] Ὡριμάζουσι, μελανίζουσι. Τὸ ἀδιάλειπτον δὲ τῆς σταφυλῆς διὰ τούτων πάντων θέλει σημᾶναι. E. Τὸ, ἕτεραι, δοκεῖ παρὰ τὴν Ὁμηρικὴν χρῆσιν ἐνταῦθα κεῖσθαι. εἰπὼν γὰρ ἕτερον μὲν θειλόπεδον, ἑτέρας δ' ἄρα τε τρυγόωσιν, εἶτα ἐκ τρίτου, ἄλλας δὲ τραπέουσιν, ἐπήνεγκεν (Pal. ἐπήγαγεν), ἕνεραι δ' ὑποπερκάζουσιν. Ἀττικοὶ μὲν οὖν καὶ ἐπὶ τρίτῳ καὶ τετάρτῳ τάττουσι τὸ ἕτερος, ἀλλ' οὐχ ὁ ποιητής. εἴωθε γὰρ τὸ ἕτερος ἐπὶ δύο τάττειν, ὥς που καὶ ἐν τῇ Πατροκλείᾳ φησὶ, Τῆς μὲν ἴῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ (hanc vocem om. Pal.), Τῆς δὲ ἑτέρης Εὔδωρος, Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος (Il. π'. 173. 179. 193.). Ῥητέον δὲ ὅτι κἀνθάδε παραπεφύλακται τῷ ποιητῇ ἡ ἀκρίβεια. τῶν γὰρ σταφυλῶν τὰς μὲν πεπείρους ἐπίσταται, τὰς δὲ ὄμφακας. εἶτα περὶ τῶν πεπείρων φησὶ, ὡς αἱ μὲν ψύγονται, αἱ δὲ τρυγῶνται, αἱ δὲ ἄλλαι πατοῦνται. τελέσας δὲ τὸν περὶ τούτων λόγον, καὶ ἐπὶ τὰς ὄμφακας μεταβαίνει ὅτι αἱ μὲν αὐτῶν ὀμφακίζουσιν, ἕτεραι δὲ μελαίνονται ἐξ ὄμφακος. Pal. Q. Πρὸς τὸ, ἕτερον, ὅτι ἐπὶ δύο. ἐπὶ δὲ τοῦ τρίτου, ἄλλας. Pal. (sed male versibus 119. 120. allitum). 127. Κοσμηταὶ πρασιαί] Ἐν τάξει διατεθειμέναι, κατασκευασταὶ λαχανιαί. ἢ αἱ τῶν φυτῶν τετράγωνοι σχέσεις, ὡς νῦν κῆπον ἢ στίχον ἀμπέλων. B. E. Εὖ διατεθειμέναι πρασιαὶ, λαχανοφόροι γαῖ (Mediol. γαῖαι). Pal. B. Αἱ λαχα-

[y] Cod. E. ita scholium orditur: Ἤτοι ἐν ἑτ. τ. BUTTM.

πρὸς δόμον ὑψηλὸν, ὅθεν ὑδρεύοντο πολῖται.
τοῖ' ἄρ' ἐν 'Αλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἔνθα στὰς θηεῖτο πολύτλας δῖος 'Οδυσσεύς.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα ἑῷ θηήσατο θυμῷ,
καρπαλίμως ὑπὲρ οὐδὸν ἐβήσατο δώματος εἴσω.
εὗρε δὲ Φαιήκων ἡγήτορας ἠδὲ μέδοντας
σπένδοντας δεπάεσσιν ἐϋσκόπῳ 'Αργειφόντῃ,
ᾧ πυμάτῳ σπένδεσκον, ὅτε μνησαίατο κοίτου.
αὐτὰρ ὁ βῆ διὰ δῶμα πολύτλας δῖος 'Οδυσσεὺς,
πολλὴν ἠέρ' ἔχων, ἥν οἱ περίχευεν 'Αθήνη,
ὄφρ' ἵκετ' 'Αρήτην τε καὶ 'Αλκίνοον βασιλῆα.
ἀμφὶ δ' ἄρ' 'Αρήτης βάλε γούνασι χεῖρας 'Οδυσσεύς.
καὶ τότε δή ῥ' αὐτοῖο πάλιν χύτο θέσφατος ἀήρ.
οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο δόμον κάτα φῶτα ἰδόντες·

131. ὑδρεύοντο ex emend. ejusdem manus. Interpretatio ὕδωρ λαμβάνουσι H. PORS. 133. 139. δῖϝος. 134. ϝεῷ. 140. ϝοι. 144. ϝιδόντες.

νεῖαι, ἢ αἱ τῶν φυτειῶν τετράγωνοι σχέσεις ὡς τὰ πλινθία. Vulg. 132. Τοῖά ῥ' ἐν 'Αλκινόοιο θεῶν ἔσαν ἀγλαὰ δῶρα [1]] Δαιμονίως κατέφυγεν ἐπὶ τὴν θείαν ἐξουσίαν ὅτι ταῦτα παρῆν 'Αλκινόῳ θεῶν δωρησαμένων. Pal. Q. 134. 'Εῷ θηήσατο θυμῷ] Δαιμονίως οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς ἀλλὰ τῇ διανοίᾳ συλλογίζετο, ἐκ τούτων τεκμαιρόμενος τὴν τῶν χρωμένων προαίρεσιν. Pal. Q. 137. Σπένδοντας] 'Εκ τούτου πραττομένου τὴν ὥραν τῆς εἰσόδου δεδήλωκεν. ἡ δὲ αὐτὴ ὥρα καὶ ἐπὶ τοῦ Πριάμου. ἁρμόδιος γὰρ ὁ καιρὸς πρὸς ἔντευξιν. ἱλαρωτέρους γὰρ ἡμᾶς ὁ οἶνος ποιεῖ. Pal. Q. 'Αργειφόντῃ] 'Επεὶ ὀνειροπομπὸς καὶ ὑπνοδότης. ἡ δὲ διπλῆ πρὸς τὸ ἔθος, καὶ ὅτι καὶ τοῦτο ἀρσενικῶς[2] φησι. Pal. 138. Ὧι πυμάτῳ] 'Επεὶ ὀνειροπομπὸς ἢ ὕπνου παρεκτικός. διὸ καὶ, Εἵλετο δὲ ῥάβδον τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει (ε΄. 47.). Vulg. Ὅτε μνησαίατο κοίτου] Διὰ τὸ μνείαν ἔχειν λόγου τὸν κοιμώμενον. ἢ ὅτι ὀνειροπομπὸς ἢ ὕπνου παρεκτικὸς ὁ θεός. E. 139. Διὰ δῶμα] Διὰ τοῦ δώματος. Pal. 140. Ἥν οἱ περιέχευεν] Ὅτι τῷ 'Οδυσσεῖ περιέχεεν, οὐ τοῖς Φαίαξιν, ὡς Ζηνόδοτος (vid. ad 41.). Τὸ δὲ, περιέχευε, διχῶς. Pal. 'Αθήνη] 'Η φρόνησις αὐτοῦ. Pal. Cf. Eust. 143. Πάλιν χύτο] 'Αντὶ τοῦ ἀφῃρέθη ἀπ' αὐτοῦ ὁ ἀήρ. B. 144. Οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο] Εἰκότως ἐθαύμαζον ὅτι προσιόντα οὐκ εἶδον. Pal. Q. Ἄνεῳ textus et supra scriptum ἥσυχοι, ὥσπερ μὴ ὄντες. Pal. 146. 'Αρήτη θύγατερ] Κατὰ τὰς ὑποθήκας ἱκετεύει τὴν 'Αρήτην. καὶ τὸ πρὸς 'Αλκίνουν δὲ καθῆκον ἀποπληροῖ πρῶτον αὐτὸν ὀνομάζων, σόν τε πόσιν. Pal Θύγατερ 'Ρηξήνορος] Τοῦ διὰ τῆς ἠνορέης ῥήσσοντος τὰς τάξεις τῶν πολεμίων. ἢ

[1] Hic versus in text. Pal. primitus omissus ab alia manu ad marginem additus est, atque eodem calamo litteris nunc fere evanidis superscriptum τοιαῦτα ἐν τοῖς δώμασι τοῦ 'Αλκινόου. BUTTM.

[2] Scr. καὶ ὅτι κοίτου α. φ. Ad seq. versum itaque scholium lemmate referendum erat. BUTTM.

θαύμαζον δ' ὁρόωντες· ὁ δ' ἐλλιτάνευεν Ὀδυσσεύς·
Ἀρήτη, θύγατερ Ῥηξήνορος ἀντιθέοιο,
σόν τε πόσιν, σά τε γούναθ' ἱκάνω, πολλὰ μογήσας,
τούσδε τε δαιτυμόνας, τοῖσιν θεοὶ ὄλβια δοῖεν
ζωέμεναι, καὶ παισὶν ἐπιτρέψειεν ἕκαστος
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, γέρας θ' ὅ, τι δῆμος ἔδωκεν·
αὐτὰρ ἐμοὶ πομπὴν ὀτρύνετε πατρίδ' ἱκέσθαι
θᾶσσον· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχω.
Ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσι
πὰρ πυρί· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν,
καὶ μύθοισι κέκαστο, παλαιά τε, πολλά τε εἰδώς.
ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν·
Ἀλκίνο', οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον, οὐδὲ ἔοικε,
ξεῖνον μὲν χαμαὶ ἧσθαι ἐπ' ἐσχάρῃ ἐν κονίῃσιν·
οἵδε δὲ σὸν μῦθον ποτιδέγμενοι ἰσχανόωνται.

149. ἐπιτρέψειεν] ἐπιτρέψειαν H. ib. Fέκαστος. 150. θ'] δ' (θ' superscr.) H. 153. Fειπών. 155. μετέFειπε. 157. Fειδώς. 158. ὅς σφιν] ὅσφιν H: ὅ σφιν W. ib. μετέFειπεν. 159. FέFοικε.

γὰρ αὐτῆς πατήρ. Pal. Q. 147. Τοὺς δέ τε δαιτυμόνας] Hoc lemma in Pal. præfixum scholio sq. 148. Ὄλβια δοῖεν] Ἐν τῷ ὄλβια δοῖεν ἡ στιγμή. λοιπὸν λέγει ποῖα ὄλβια, ζωέμεναι καὶ παισὶν ἐπιτρέψαι τὸν ὄλβον. ἤτοι συναπτέον, ἵν' ᾖ ὀλβίως ζῆν. Pal. B. Q. Ὄλβια δοῖεν ζωέμεναι] Ἐν εὐδαιμονίᾳ παράσχοιεν ζῆσαι. Vulg. Inter lineas in Pal. voci ὄλβια ab alia manu superscriptum ὀλβίως, ab alia ἀντὶ τοῦ εὐδαιμονίαν. 149. Ἐπιτρέψειαν] Παραδοῖεν. Vulg. In Pal. textus habet ἐπιτρέψειεν, sed superscriptum a diversis manibus παραδοῖεν. ἐπιτρέψειαν. Ὄντως[b] ἐπιτρέψειεν[c], αἱ Ἀριστάρχου. Pal. Harl. 151. Ὀτρύνετε] Ἐπείξατε, παρορμήσατε. Vulg. 152. Ἄπο πήματα] Ἀναστρεπτέον τὴν ἀπο. δηλοῖ γὰρ τὸ ἄποθεν. Pal. 153. Ἕζετ' ἐπ' ἐσχάρῃ] Schol. Q. male huc relatum vid. ad 167. Ἀντὶ τοῦ παρ' ἐσχάρῃ. Pal. inter lin. Ἐπὶ τὸ διακονικὸν πῦρ. id. in marg. 155. Ἐχένηος] Γρ. Ἀλιθέρσης. Pal. 159. Οὐ μέν τοι τόδε κάλλιον] Ἀντὶ τοῦ, καλόν. Pal. Q. Γρ. καὶ, τό γε κάλλιον. Pal.[d] 161. Ἰσχανόωνται] Κατέχονται (Pal. Ἐπέχονται

[b] Ad ὄντως, οὕτως, cf. schol. λ'. 427. ubi particula ὣς male explicatur per ὄντως. Contra in schol. κ'. 330. ubi ἦ explicatur per οὕτως, scribendum ὄντως. Conf. etiam schol. λ'. 565. ubi et ὄντως et οὕτως mendose pro ὁμοίως. BUTTM.

[c] Sic liquido Pal. sed in Harl. ἐπιτρέψειεν teste Porsono, qui simul pro ὄντως emendat οὕτως. BUTTM.

[d] Pors. ex Harl. ita: Γρ. δὲ, καὶ τόγε κάλλιον. BUTTM.

ἀλλ' ἄγε δὴ ξεῖνον μὲν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου
εἷσον ἀναστήσας· σὺ δὲ κηρύκεσσι κέλευσον
οἶνον ἐπικρῆσαι, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ·
δόρπον δὲ ξείνῳ ταμίη δότω ἔνδον ἐόντων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο,
χειρὸς ἑλὼν Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην,
ὦρσεν ἀπ' ἐσχαρόφιν, καὶ ἐπὶ θρόνου εἷσε φαεινοῦ,
υἱὸν ἀναστήσας ἀγαπήνορα Λαοδάμαντα,
ὅς οἱ πλησίον ἷζε, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων.
αὐτὰρ ὁ πῖνε καὶ ἦσθε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς.
καὶ τότε κήρυκα προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Ποντόνοε, κρητῆρα κερασσάμενος μέθυ νεῖμον
πᾶσιν ἀνὰ μέγαρον, ἵνα καὶ Διῒ τερπικεραύνῳ
σπείσομεν, ὅσθ' ἱκέτησιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.

164. ϝοῖνον. 165. σπείσομεν] σπείσωμεν hic et v. 181 H. 167. τόγ'] τοδ' ex emend. H. 168. ποικιλομήτην] ποικιλόμητιν H., ex emend. V. ib. δαϝίφρονα. 170. Λαοδάμαντα] Λαομέδοντα V. ib. Λαϝοδάμαντα. 171. ϝοι. 177. δῖϝος. 178. τότε κήρυκα] τότε δὴ κήρυκα H. 179. Ποντόνοε] Ποντόνεε V. 180. ἀνὰ μέγαρον] ἀμμέγαρον V.

τοῦ) εἰπεῖν τι πρὸς τὸν ξένον. Q. 164. Οἶνον ἐπικρῆσαι] Πρὸς τῷ ὄντι ἕτερον ἐπιχέαι, ὡς τὸ, Κέρασε δὲ νέκταρ ἐρυθρόν (ε'. 93.). Pal. Q. Διῒ] Ἱκέσιος γὰρ ὁ θεός. Pal. 166. Ταμίη] Ἡ ταμίη ἡ οὖσα ἀπὸ τῶν ἐόντων ἔνδον δούλων· ἢ ἡ ταμίη ἀπὸ τῶν ἐόντων βρωμάτων ἔνδον δότω τῷ ξένῳ φαγεῖν. B. 167. Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε] Δηλονότι περιμείνας σύμψηφον τῇ ἑαυτοῦ βουλήσει τὴν παρὰ τῶν Φαιάκων κρίσιν εὑρεῖν. Pal. et, ad 153., Q. 170. Ἀγαπήνορα] Τινὲς τὸν ἀγαπῶντα ἀνδρείαν, τινὲς δὲ τὸν ὑπὸ τῆς ἀνδρείας ἀγαπώμενον· ἢ ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν ἠγαπημένον· ἢ φιλάνθρωπον προσηγορικῶς ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶν τοὺς ἀνέρας· ἢ ἀπὸ τοῦ ἀγαπᾶσθαι διὰ τὴν ἠνορέην. Pal. (et ex parte Vulg. et Ambross.) 174. Ἐτάνυσσε τράπεζαν] Ὡς πτυκτῆς οὔσης τῆς τραπέζης. Pal. Ἀθετεῖται τὸ ἔπος ὡς ἀσύμφωνον τῇ τοῦ Ὁμήρου συνηθείᾳ. οὐ γὰρ ποιεῖ τὰς τραπέζας ἀφαιρουμένας παρόντων τῶν δαιτυμόνων, ἀλλὰ μετὰ τὴν ἀπαλλάγην. Pal. Q.[e] 176. Παρ-

[e] In Harl. dubia videtur esse hujus scholii relatio: nam sic Porsonus. "174. ut "videtur ἀθετεῖται." BUTTM.

Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα·
νώμησεν δ' ἄρα πᾶσιν ἐπαρξάμενος δεπάεσσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
νῦν μὲν δαισάμενοι κατακείετε οἴκαδ' ἰόντες·
ἠῶθεν δὲ γέροντας ἐπὶ πλέονας καλέσαντες
ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις ξεινίσσομεν, ἠδὲ θεοῖσι
ῥέξομεν ἱερὰ καλά· ἔπειτα δὲ καὶ περὶ πομπῆς
μνησόμεθ', ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἄνευθε πόνου καὶ ἀνίης
πομπῇ ὑφ' ἡμετέρῃ ἣν πατρίδα γαῖαν ἵκηται
χαίρων καρπαλίμως, εἰ καὶ μάλα τηλόθεν ἐστί·
μηδέ τι μεσσηγύς γε κακὸν καὶ πῆμα πάθῃσι,
πρίν γε τὸν ἧς γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα δ' ἔπειτα
πείσεται ἅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι

182. Ϝοῖνον. 184. σπεῖσάν τ'] σπείσαντ' hic et v. 228. H. 185. μετέϜειπε. 187. ὥς Ϝείπω. 188. Ϝοίκαδ'. 190. ἐνὶ μεγάροις] ἐνιμμεγάροις V. 193. Ϝήν. 195. γε] τε post rasuram H. 196. γε ϜεϜῆς. 197. ἅσσα ο. α. κατακλῶθές] ὅσσα ο. α. κατακλωθοῖ V. ib. Ϝοι.

εόντων] Ἐν τοῖς παροῦσι. Pal. 183. Βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ πᾶσι. Pal. Τὸ δὲ, ἐπαρξάμενος, ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀρξάμενος. Pal. B. Q. Τὴν καταρχὴν τῆς πόσεως ποιησάμενος. Vulg. 188. Δαισάμενοι κατακείετε] Εὐωχησάμενοι καθευδήσατε. ἐκ τοῦ κῶ, κείω. Et ab alia manu, κοιμήθητε. Pal. inter lin. 189. Ἐπὶ πλέονας καλέσαντες] Ἀντὶ τῆς πρός. Pal. 195. Μεσσηγύς γε] Ἤγουν ἀναμεταξὺ ἡμῶν καὶ τῆς τούτων πόλεως. Pal. 196. Πρίν γε τόν] Ἀντὶ τοῦ, πρὶν αὐτόν. ὡς περὶ ἑτέρου λέγει. Pal. 197. Ἅσσα οἱ αἶσα] Γενικόν ἐστι τὸ, αἶσα· εἶτα εἰδικὸν τὸ, κλῶθες, ὡς, Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν ἢ ἱερῆα ἢ καὶ ὀνειροπόλον (Il. α'. 62.). τὸ μὲν γὰρ γενικὸν, τὰ δὲ εἰδικά. Pal. B. Q. Τὸ δὲ, κατὰ, πρὸς τὸ, νήσαντο· τὸ δὲ, κλῶθες, μεταπλασμός ἐστι τοῦ κλωθοί, ἀπὸ εὐθείας τῆς Κλωθώ ὡς Σαπφώ, Κλωθοί ὡς Σαπφοί. B. Q. Ὅσσα οἱ αἶσα κατακλῶθές τε βαρεῖαι] Ὡς γενικόν τι Ὅμηρος λαμβάνει τὸ αἶσα. ὡς ἰδικὸν δὲ τὸ, κατακλῶθές τε βαρεῖαι. ὡς ἐν Ἰλιάδι τὸ, Ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα, ἢ καὶ ὀνειροπόλον, ὡς ἰδιωτικόν. Ἡ μέντοι τοῦ, κατακλῶθες, πρόθεσις ἀποδίδοται πρὸς τὸ νήσαντο. E. Αἱ κατακλώθουσαι καὶ καταμοιροῦσαι ἑκάστῳ τὸ εἱμαρμένον βαρεῖαι. Vulg. Ἄλλως. Κατακλῶθες. ἐπικλώσεις τῶν μοιρῶν. MS. Barnes. In Pal. voci κατακλῶθες superscriptum αἱ κατακλώθουσαι: et nihilominus ad marginem eadem manu: μεταπλασμός ἐστι —— ὡς Σαπφοί. Μοῖραι ἐπεισάγουσι τῷ ἀνθρώπῳ, ἡ Λάχησι (sic), ἡ Κλωθώ, ἡ

γεινομένῳ νήσαντο λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ.
εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθεν,
ἄλλο τι δὴ τόδ' ἔπειτα θεοὶ περιμηχανόωνται.
αἰεὶ γὰρ τὸ πάρος γε θεοὶ φαίνονται ἐναργεῖς
ἡμῖν, εὖτ' ἔρδωμεν ἀγακλειτὰς ἑκατόμβας·
δαίνυνταί τε παρ' ἄμμι καθήμενοι, ἔνθα περ ἡμεῖς.
εἰ δ' ἄρα τις καὶ μοῦνος ἰὼν ξύμβληται ὁδίτης,
οὔτι κατακρύπτουσιν· ἐπεί σφισιν ἐγγύθεν εἰμὲν,
ὥσπερ Κύκλωπές τε, καὶ ἄγρια φῦλα Γιγάντων.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνο', ἄλλο τί τοι μελέτω φρεσίν· οὐ γὰρ ἔγωγε
ἀθανάτοισιν ἔοικα, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
οὐ δέμας, οὐδὲ φυὴν, ἀλλὰ θνητοῖσι βροτοῖσιν·
οὕστινας ὑμεῖς ἴστε μάλιστ' ὀχέοντας ὀϊζὺν

201. τὸ πάρος γε] τοι V. et ποι pro v. l. 202. ἔρδωμεν] ἔρδωμεν V. 204. ξύμβληται] ξύμβλητο H. 209. Ϝέϝοικα. 211. Ϝίστε.

Ἀταρπῶ. Pal. (ab eadem quæ textum manu). 199. Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε] Εἰ δὲ θεὸς ὢν ἀνθρωπόμορφος ἥκει, ξένον τι οἱ θεοὶ βουλεύονται. οὐδέποτε γὰρ οἱ θεοὶ ἀλλοιόμορφοι ἡμῖν ἐφαίνοντο, ἀλλ' ἀναφανδόν. (Pal. ἀναμφαδόν.) B. Q. Pal. Οὐ μόνον δέ φησιν ἐν θυσίαις ἀναφανδὸν ἡμῖν φαίνονται, ἀλλὰ καὶ ἰδίᾳ. B. Q. (et Pal. vid. ad 204.) Γράφουσι, κατ' οὐρανόν (huc. PORS. ex Harl.), ἵν' ᾖ, τῶν κατὰ τὸν οὐρανόν. Pal. Et ab alia manu inter lineas: Ἐν τοῖς Ἀριστάρχοις (sic), κατ' οὐρανόν. 200. Ἐχρῆν δύο εἶναι τὰς ὀξείας ἐν τῷ, ἄλλότι. Pal. 201. Φαίνονται ἐναργεῖς] Διὰ τὸ ὁμοιοῦσθαι τοῖς θεοῖς ἢ κατὰ ἀρετὴν ἢ κατὰ γένος. E. Ἐναργές] Φανερόν. Vulg. ed. ant. 203. Τὸ, καθήμενοι, τοῖς ἑξῆς βέλτιον συνάπτειν. Pal. 204. Οὐ μόνον, φησὶ, ἐν θυσίαις ἀναφανδὸν ἡμῖν φαίνονται ἀλλὰ καὶ ἰδίαι (sic). Pal. (et B. Q. vid. ad 199.) Ξύμβληται] Ἐντύχῃ. προπαροξύτονον. Pal. 205. Ἐπεὶ σφίσιν ἐγγύθεν εἰμέν] Συγγενεῖς γάρ ἐσμεν θεῶν, ὡς οἱ Κύκλωπες τῶν Γιγάντων. ὅμοροι γὰρ οὗτοι οἱ ἄμφω ἄδικοι. B. 206. Ὥσπερ Κύκλωπές τε] Ἢ κατὰ γένος, ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς κατὰ δικαιοσύνην. Ἀγχιστεύομεν γὰρ αὐτοῖς κατὰ γένος, ὥσπερ οἱ Κύκλωπες καὶ οἱ Γίγαντες ἀλλήλοις ἀγχιστεύουσιν. B. E. Q. Ἢ ὥσπερ Κύκλωπες καὶ Γίγαντες ἐγγὺς κατὰ γένος, ἢ κατὰ τόπον, ἢ κατὰ ἀδικίαν, οὕτω καὶ ἡμεῖς πλησίον θεοῖς κατὰ δικαιοσύνην. B. E. Q. et sic fere Vulg. et Pal. Γιγάντων] Ὅμοιοι (scr. ὅμοροι) γὰρ οὗτοι. ἢ ὅτι ἄμφω ἄδικοι (f. ἀδικίᾳ) ὑπάρχουσιν ὅμοιοι, οὕτω καὶ ἡμεῖς θεοῖς πλησίον κατὰ δικαιολογίαν. Q. 208. Ἄλλο τι μελέτω φρεσίν] Οὐκ ἀργῶς ἡ προανάκρουσις. ἐπιτείνει δὲ τοὺς παρόντας ποθῆσαι μαθεῖν τὰ περὶ αὐτόν. Pal. Q. 210. Στικτέον εἰς τὸ, βροτοῖσι. τὸ, οὕστινας, ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς. ὑποστικτέον δὲ εἰς τὸ, ἄνθρωπον.[f] Pal. 211. Ὀχέοντας ὀϊζύν] Ἐπιφέροντας ταλαιπωρίαν. E. Ὀχέοντας.

[f] Hæc ratio nunc obtinet. Apparet itaque ex hoc præcepto, exturbatam esse ea aliam, et quidem multo saniorem, hanc: φυὴν ἀλλὰ θ. βροτοῖσιν, οὕστινας κ. τ. ἑ., τοῖσίν κεν—ἰσωσαίμην. BUTTM.

ἀνθρώπων, τοῖσίν κεν ἐν ἄλγεσιν ἰσωσαίμην.
καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλεῖον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην,
ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα θεῶν ἰότητι μόγησα.
ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε, κηδόμενόν περ·
οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκη,
καὶ μάλα τειρόμενον, καὶ ἐνὶ φρεσὶ πένθος ἔχοντα.
ὡς καὶ ἐγὼ πένθος μὲν ἔχω φρεσίν· ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ
ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
ληθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλήσασθαι ἀνώγει.
ὑμεῖς δ' ὀτρύνεσθε ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφιν,
ὥς κέ με τὸν δύστηνον ἐμῆς ἐπιβήσετε πάτρης,
καί περ πολλὰ παθόντα· ἰδόντα με καὶ λίποι αἰὼν

212. κεν] nunc est καὶ ἐν: primo erat κεν sine ἐν H. PORS. ib. Ϝισωσαίμην. 213. πλεῖον'] μᾶλλον H. W. 215. δορπῆσαι] δειπνῆσαι pro v. l. H. 216. στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι] στυγερᾶς ἐπὶ γαστέρος, ut videtur, pro v. l. H. PORS. 217. Ϝέο. 221. Post hunc versum in Cod. Vesp. ille additus est: καὶ δ' ἔτι κεν καὶ πλεῖον' ἐγὼ κακὰ μυθησαίμην. 222. ὀτρύνεσθε] ὀτρύνεσθ'. H. ὀτρύνεσθαι W. 223. ὥς κέ με] ὡσκέμὲ (sic) H. ὥς κ' ἐμὲ W. 224. Ϝιδόντα.

ὑποφέροντας. ἢ ἔχοντας καὶ βαστάζοντας. Vulg. 'Επιφέροντας ἢ ἔχοντας. Pal. 213. Καὶ μᾶλλον ἐγώ] Γρ. καὶ πλείων' ἐγώ. Pal. 214. Ὅσσα γε δὴ ξύμπαντα] Τοῦτο ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἐν θαυμασμῷ ἀνεφώνησε. B. 215. Δορπῆσαι] Ἔν τισι γράφεται, δειπνῆσαι δ' οὔπω δὲ ὥρα οὐκ ἀρίστου. Pal. 216. Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπ γαστέρι κύντερον] Οὐδὲν τῆς γαστρὸς ἐπαναβέβηκεν εἰς ἀναίδειαν. Pal. B. E. Q. κύντερον γὰρ τὸ ἀναιδέστερον, ἀπὸ τοῦ κυνὸς ὄντος ἀναιδοῦς. B. Οὐ γάρ τι μισητότερον ἔπλετο καὶ ἐγένετο τῇ γαστρὶ ἄλλο, ὡς ἡ ταύτης τῶν βρωμάτων ἀκάθεκτος ἔφεσις. Pal. Q. Στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι] 'Αντίπτωσις. Pal. 217. Ἕο μνήσασθαι] Αὑτῆς φροντίσαι. Pal. Ζηνόδοτος, ἕο, γράφει ἀντὶ τοῦ ἑαυτῆς. Pal.[g] Δασυντέον τὴν ἕο. πρωτότυπος γάρ ἐστι γενικῆς πτώσεως. Pal. 220. 'Εκ δέ με] Ἄμεινον ὀρθοτονεῖν τὴν ἐμέ. Pal. Sed cf. ad 223. 221. Ληθάνει] Λανθάνει ἡ γαστήρ. τὸ ληθάνει ὡς τὸ, Μελάνει δὲ πόντος ὑπ' αὐτῆς (Il. η'. 64.). Pal. 'Ενιπλήσασθαι] Αὕτη μέντοι ποιητικωτέρα. ἡ δὲ 'Αριστάρχου (Harl. per compendium ἀρι), ἐμπλησθῆναι. Pal. Harl. 222. 'Απαρέμφατον[h] ἀντὶ προστακτικοῦ. ὅπερ ἀγνοῶν Ζηνόδοτος γράφει ὀτρύνεσθαι (scr. ὀτρύνεσθε). Pal. Harl. 223. Ὡσκέμὲ, sic text. Pal. et Harl. Et in Harl. quidem cum scholio: Ἄμεινον ὀρθοτονεῖν τὴν ἐμέ: quod in Pal. indubitate appositum est versui 220. 224. Βέλτιον τοῖς ἄνω συνάπτειν τὸ,

[g] Porson. ex Harl. " Ζηνόδοτος ἵο. Anne alii legebant ἴθειν?" BUTTM.

[h] Sic sine lemmate uterque codex et in textu ὀτρύνεσθ'. Schol. Vulg. 'Οτρύνεσθε, ἐπείγεσθε. In Mediol. ad 223. e cod. B. scholium positum est cum lemmate 'Επιβήσετε male conflatum ex his 'Απαρ. α. προστ. et scholio ad 224. BUTTM.

κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπήνεον, ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεναι τὸν ξεῖνον, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος.
αὐτὰρ ὁ ἐν μεγάρῳ ὑπελείπετο δῖος Ὀδυσσεὺς,
πὰρ δέ οἱ Ἀρήτη τε καὶ Ἀλκίνοος θεοειδὴς
ἥσθην· ἀμφίπολοι δ' ἀπεκόσμεον ἔντεα δαιτός.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
ἔγνω γὰρ φᾶρός τε, χιτῶνά τε, εἵματ' ἰδοῦσα
καλὰ, τά ῥ' αὐτὴ τεῦξε σὺν ἀμφιπόλοισι γυναιξί.
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Ξεῖνε, τὸ μέν σε πρῶτον ἐγὼν εἰρήσομαι αὐτή,
τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; τίς τοι τάδε εἵματ' ἔδωκεν;

225. ὑψερεφὲς] ὑψηρεφὲς sed ὑψϊρεφὲς ex emend. H. 227. ἔϝειπεν. 229. ϝοῖκόνδε ϝέκαστος. 230. δῖϝος. 231. Ἀρήτη] Ἀῤῥήτη hic et passim V. ib. ϝοι. θεοϝειδής. 234. ϝείματα ϝιδοῦσα. verss. 234—236. omittit R. P. Knight. 236. ϝέπεα. 238. ϝείματ'.

πολλὰ παθόντα, ἀφ' ἑτέρας δὲ ἀρχῆς προφέρεσθαι τὸ, ἰδόντα με. Pal. B. Καὶ λίποι αἰών] Καταλείψειέ με ἡ ζωή. Pal.[i] 225. Κτῆσιν ἐμήν] Ὅτι φιλοχρήματος ἐκ τῶν τοιούτων Ὀδυσσεὺς φαίνεται, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε. Q. Ἄμεινον ἂν ἔσχε, Πατρίδ' ἐμὴν ἄλοχόν τε. κομιδῆ γὰρ σμικρολόγος φαίνεται προτάσσων τῶν φιλτάτων τὴν κτῆσιν. ὡς παρὰ Μενάνδρῳ, σμικρύνησιν ἐπιτρέπουσιν. Ὁ δ' ἐπεὶ ὅ σφισιν (Mediol. ὁ δὲ Ἐπειός φησιν: quod in ind. recte em. Maius, ὁ δὲ Πῖος φησὶν) ὅτι διὰ τοῦ, κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε, συνίστησιν[k] ἑαυτὸν ἐνδεικνύμενος τὴν οἴκοι εὐδαιμονίαν. οὐ μέντοι καὶ περὶ τῆς γυναικὸς νῦν λέγει, τὸ γὰρ ἔχειν γυναῖκα καὶ τοῖς ἀπεῤῥιμμένοις ἀκολουθεῖ. Pal. Q. Διχῶς, δμωάς, καὶ, δμῶας. Pal. Harl. 226. Οἱ μὲν ἔστιξαν ἐπὶ τὸ ἐπήνεον. οἱ δὲ συνῆψαν, ἠδ' ἐκέλευον πεμπέμεναι. Pal. 232. Ἀπεκόσμεον] Ἄκοσμον ἐποίουν τὴν τράπεζαν αἴροντες (scr. αἴροντες) τὰ ἐν αὐτῇ. Q. Ἄκοσμον ἐποίουν τὴν τράπεζαν αἴροντες: et juxta, manu antiquiori: τὰ ὅπλα νῦν τραπέζης λέγει. Pal. inter lin. Ἀφαιροῦνται τὰ σκεύη τὰ ἔχοντα ἔσωθεν τὴν δαῖτα. E. Ἔντεα δαιτός] Σκεύη ἔχοντά τι ἔσωθεν τῶν εἰς εὐωχίαν, οἷον κρατῆρες, πίνακες, κύπελλα. Pal. B. Τὰ ὅπλα τῆς εὐωχίας, οἷον τραπέζας καὶ τὰ τοιαῦτα. Vulg. 234. Εἵματ' ἰδοῦσα φάρος τε χιτῶνά τε ἔγνω. Pal. 235. Ἰακῶς τὸ, τεῦξε. Pal. Et in fine versus suprascriptum: ἀντὶ τοῦ δή: quod spectat ad præcedens ῥά. Τά ῥα] ἃ δή. Vulg. 238. Ὅτι πρὸς τὸ τελευταῖον ἀποκρίνεται μόνον, τίς τοι

[i] Lemma posui e textu Pal. cui hoc suprascriptum est; sed ex ipso scholio suspicor fuisse olim καλλίποι. BUTTM.

[k] Hic jam de sensu hujus vocis monere debebam: vid. not. ad 241. BUTTM.

οὐ δὴ φὴς ἐπὶ πόντον ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκέσθαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἀργαλέον, βασίλεια, διηνεκέως ἀγορεῦσαι
κήδε', ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς.
Ὠγυγίη τις νῆσος ἀπόπροθεν εἰν ἁλὶ κεῖται,
ἔνθα μὲν Ἄτλαντος θυγάτηρ, δολόεσσα Καλυψὼ,
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· οὐδέ τις αὐτῇ
μίσγεται, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
ἀλλ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἐφέστιον ἤγαγε δαίμων
οἶον, ἐπεί μοι νῆα θοὴν, ἀργῆτι κεραυνῷ
Ζεὺς ἔλσας ἐκέασσε μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ·

239. φὴς] φῇς a m. pr. φὴ,ς ex emend. H. PORS. 243. Ϝερέω. 246. ναίει] ναῖεν V. 250. ἔλσας] ἐλάσας H. ib. Ϝέλσας. Ϝοίνοπι.

τάδε εἵματ' ἔδωκεν. Pal. 239. Οὐ δὴ φῇς] Τὸ φῇς [1] ὅτε σὺν τῷ ι γράφεται, ἐνεστῶτός ἐστι καὶ ὀξύνεται. ὅτε δὲ ἄνευ τοῦ ι παρατατικός ἐστιν ἰακῶς ἐκ τοῦ ἔφης γεγονὼς καὶ περισπᾶται. Pal. Q. Ἔνιοι γράφουσιν, οὐ δὴ φῇς, ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ἔφης. Pal. Harl. ΦΗΣ. εἶπας. Vulg. ed. ant. 241. Ἀργαλέον βασίλεια] Τὸ μὲν ἐρώτημα βραχὺ, πόθεν ἔλαβε τὴν ἐσθῆτα· ὁ δὲ οὐκ εὐθὺς δηλοῖ ὅτι παρὰ τῆς Ναυσικάας. οὕτω γὰρ ἂν τήν τε Ἀρήτην συνταράξειν ἤμελλε, τήν τε κόρην εἰς αἰσχρὰς ὑποψίας ἐμβαλεῖν, ἑαυτόν τε εἰς κίνδυνον τὸν ἔσχατον καταστήσειν. ἀλλὰ κεφαλαιωδῶς ἀποδύρεται τὰς ἑαυτοῦ συμφορὰς, καὶ τὴν παρὰ Καλυψοῖ διαγωγὴν, καὶ τὸν ἔρωτα τῆς θεοῦ, δι' ὧν συστήσειν ἑαυτὸν [m] ἔμελλεν. ὡς ὁ καταφρονήσας τῶν θεῶν οὐκ ἂν εἰς τὰ ἀνθρώπινα παρανομεῖν ὑπέμεινε. καὶ τὸ πέρας οὕτω διέθηκεν αὐτοὺς, ὥστε καὶ ἐπιτιμῆσαι τὸν Ἀλκίνουν, ὅτι μὴ καὶ ἤγαγεν αὐτὸν φανερῶς ἅμα ταῖς θεραπαίναις ἡ θυγάτηρ. E. Q. Διηνεκέως] Δι' ὅλον ἀπ' ἀρχῆς καὶ ἕως τέλους. E. Ὁλοκλήρως. Pal. Νῦν ταχέως· ἢ τὸ σύμπαν. Vulg. 243. Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, his verbis in Pal. ascriptum, Πρὸς τὸ αὐτό. Τὸ, μεταλλᾷς, ἀντὶ τοῦ πολυπραγμονεῖς καὶ ἀνερευνᾷς, ὥσπερ οἱ τὴν γῆν μεταλλεύοντες καὶ τὰ ταύτης ὑπεξάγοντες ψήγματα. Pal. Q. Διὰ τοῦτο εἰς ἐπιθυμίαν αὐτοὺς ἄγει καὶ τῶν προσυμβεβηκότων αὐτῷ. Pal. 248. Ἐφέστιον] Ἐπὶ τὴν οἰκίαν αὐτῆς ἐπιξενωθησόμενον. Vulg. Ἐγκάτοικον. Pal. 249. Οἶον [n] ἐπεί μοι νῆα θοήν] Τὸ μὲν ναυαγῆσαι, ἀνθρωπίνης τύχης. τὸ δὲ περισωθῆναι, ἀπὸ τῆς τῶν θεῶν ἐννοίας σημεῖον. τῷ ἀποτελέσματι οὖν θαῤῥῶν τὸ ἐκ τῆς τύχης συμβεβηκὸς, εἰς τοὺς θεοὺς ἀναφέρει, εἰς ἔλεον ἐπισπώμενος τοὺς Φαίακας. Pal. Q. Ἀργῆτι κεραυνῷ] Ταχέως διακονουμένῳ διὰ λεπτότητα. ἔστι δὲ κατ' ἀντίφρασιν. E. 250. Ἐλάσας] Γρ. καὶ, ἔλσας, ἀντὶ τοῦ συστρέψας. Harl. Ἔλσας text. Γρ. ἐλάσας. διεσκέδασε. Pal. manu ant.; et in marg. ab al. manu ἀντὶ τοῦ συστρέψας. In altero

[1] Sic cum ι et circumfl. Pal. quoque, in textu et in scholio. BUTTM.
[m] H. e. exhibere, commendare se: cf. infra ad 333. λ'. 619. BUTTM.
[n] Sic Q. et sic in lemmate et in textu Pal. quoque. BUTTM.

ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἀπέφθιθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ, τρόπιν ἀγκὰς ἑλὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτη δέ με νυκτὶ μελαίνῃ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοὶ, ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεός· ἥ με λαβοῦσα
ἐνδυκέως ἐφίλει τε, καὶ ἔτρεφεν, ἠδὲ ἔφασκε
θήσειν ἀθάνατον, καὶ ἀγήραον ἤματα πάντα·
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν.
ἔνθα μὲν ἑπτάετες μένον ἔμπεδον, εἵματα δ' αἰεὶ
δάκρυσι δεύεσκον, τά μοι ἄμβροτα δῶκε Καλυψώ·
ἀλλ' ὅτε δὴ ὄγδοόν μοι ἐπιπλόμενον ἔτος ἦλθε,
καὶ τότε δή με κέλευσεν ἐποτρύνουσα νέεσθαι,
Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης, ἢ καὶ νόος ἐτράπετ' αὐτῆς.

253. δέ με] δ' ἐν pro v. l. H. ib. ἀμφιϝελίσσης. 255. ναίει] ναῖεν ex emend. ejusdem manus H. PORS. 259. ἑπτάϝετες. ϝείματα. 261. ϝέτος. 263. ἢ] ἦ V.

marg. autem a manu scholiorum consueta: Ἐκέασσε, διχῶς. Nimirum ἐκέασσε et ἐκέδασσε. Ἐλάσας] Συνελάσας. Ἐκέασε] Διέσχισε. Vulg. 251. Ὡς κόσμηθεν[o]. Ἀθετοῦνται δὲ στίχοι η'. ὕστερον γὰρ ταῦτα λέγεται. εἰ δὲ προηρῆτο (Harl. εἶτο. προείρητο em. PORS.) οὐκ ἂν ἐπαλιλλόγει. Pal. Harl. 252. Τρόπιν] Τὸ κατώτατον μέρος τῆς νηὸς περὶ ὃ σχίζεται τὸ κῦμα. Pal. Vulg. Q. ἢ τὸ μέσον τῆς νεὼς ξύλον. Pal. Vulg. Δελφῖνον ἐναγκαλισάμενος, περιλαβών. Pal. inter lin. Ἀμφιελίσσης] Τῆς ἀμφοτέρωθεν συστρεφομένης ὑπὸ τῶν κωπῶν. Pal. 255. Τὸ, ἥ με λαβοῦσα, βέλτιον ἀφ' ἑτέρας ἀρχῆς ἀναγινώσκειν· αὕτη μ' ἑλοῦσα. Pal. 256. Ἐνδυκέως] Ἐπιμελῶς, ἀπὸ τοῦ κῆδος ἡ φροντίς. καὶ ὤφειλεν εἶναι ἐνκηδέως. ἀλλ' ἐν μεταθέσει τῶν γραμμάτων καὶ τροπῇ τοῦ η εἰς υ γίνεται ἐνδυκέως. B. 257. Θήσειν ἀθάνατον] Καὶ διατί μὴ βεβούληται; ἔοικε διὰ τὸ, οὔποτ' ἔπειθε. δῆλον οὖν οὐ τὸ μὴ θέλειν γενέσθαι ἀθάνατος, ἀλλὰ τὸ μὴ πιστεῦσαι αὐτῇ τοιαῦτα λεγούσῃ. ἡ μὲν γὰρ ἔφασκε ποιήσειν, ὁ δὲ οὐκ ἐπίστευεν. ἀλλ' οὐχὶ πιστεύων παρῃτεῖτο. ᾔδει γὰρ ὡς σοφὸς ὅτι ἀθανασίαν οὐχ αἱ τοιαῦται δαίμονες χαρίσαιντο ἄν· ἀλλὰ τοῦ Διὸς ἂν εἴη καὶ τῶν ἔργων ἃ πέφυκεν ἀπαθανατίζειν. Ἀντισθένης[p] δέ φησι ὅτι τοὺς ἐρῶντας εἰδὼς ψευδομένους τὰς ὑποσχέσεις. τοῦτο γὰρ ποιεῖν οὐκ ἐδύνατο δίχα Διός. Pal. Q. 258. Οὔτι τε text. Γρ. οὔποτε. Pal. 263. Ζηνὸς ὑπ' ἀγγελίης] Ἀγνοῶν τὴν ἐπιδημίαν τοῦ Ἑρμοῦ τοῦτο φησί. B. Ἀγγελίης, νῦν κελεύσεως. Pal. Vulg. Ἢ καὶ νόος] Διστακτικῶς

[o] Nimirum legit scholiastes ἀπέφθιθεν. Vid. supra schol. ε'. 110. (Quam lectionem et agnoscit Etymologus M. p. 532. 42. sed ἀπέφθιθον p. 119, 56. 456, 18. PORS.) Apparet autem versus improbatos esse 251—258. quod et res docet. Sed Porsonus verba, ἀθετοῦνται δὲ κ. τ. ε. posuit ad 249. BUTTM.

[p] Vid. ad ε'. 211. BUTTM.

πέμπε δ' ἐπὶ σχεδίης πολυδέσμου· πολλὰ δ' ἔδωκε,
σῖτον καὶ μέθυ ἡδύ· καὶ ἄμβροτα εἵματα ἕσσεν·
οὖρον δὲ προέηκεν ἀπήμονά τε, λιαρόν τε.
ἑπταδεκαίδεκα μὲν πλέον ἤματα ποντοπορεύων,
ὀκτωκαιδεκάτῃ δ' ἐφάνη ὄρεα σκιόεντα
γαίης ὑμετέρης· γήθησε δέ μοι φίλον ἦτορ,
δυσμόρῳ· ἦ γὰρ ἔμελλον ἔτι ξυνέσεσθαι ὀϊζύϊ
πολλῇ, τήν μοι ἐπῶρσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
ὅς μοι ἐφορμήσας ἀνέμους, κατέδησε κελεύθους,
ὤρινεν δὲ θάλασσαν ἀθέσφατον· οὐδέ τι κῦμα
εἴα ἐπὶ σχεδίης ἀδινὰ στενάχοντα φέρεσθαι.
τὴν μὲν ἔπειτα θύελλα διεσκέδασ'· αὐτὰρ ἔγωγε
νηχόμενος τόδε λαῖτμα διέτμαγον· ὄφρα με γαίῃ
ὑμετέρῃ ἐπέλασσε φέρων ἄνεμός τε καὶ ὕδωρ.
ἔνθα κέ μ' ἐκβαίνοντα βιήσατο κῦμ' ἐπὶ χέρσου,
πέτρῃς πρὸς μεγάλῃσι βαλὸν, καὶ ἀτερπέϊ χώρῳ,
ἀλλ' ἀναχασσάμενος νῆχον πάλιν, ἕως ἐπῆλθον
ἐς ποταμὸν, τῇ δή μοι ἐείσατο χῶρος ἄριστος,
λεῖος πετράων· καὶ ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο.
ἐκ δ' ἔπεσον θυμηγερέων· ἐπὶ δ' ἀμβροσίη νὺξ
ἤλυθ'· ἐγὼ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο

265. Ϝηδύ. Ϝείματα Ϝέσσεν. 267. ἑπταδεκαίδεκα] ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα H. In ε'. 278. scriptum erat, ἑπτα δὲ καὶ δάκα μὲν πλέον sed τε [δέ ?] nunc erasum et πλέον in πλέεν mutatum PORS. ἑπτὰ δὲ καὶ δέκα V. W. 272. κελεύθους] κέλευθα H. κέλευθα V. 278. κέ] δέ H. V. 281. ἐϜείσατο.

λέγει. διὸ ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον τὸν στίχον. οὐδὲ γὰρ ᾔδει εἰ ὁ Ζεὺς ἔπεμψε τὸν Ἑρμῆν. Pal. Q. 264. Βραχὺ διασταλτέον μετὰ τὸ, ἔδωκε, τὴν λύσιν τῶν ἑξῆς. Pal. 269. Γαίης Φαιήκων text. Γρ. γαίης ὑμετέρης. Pal. 270. Τῷ δυσμόρῳ φησὶν ἀνεφώνησεν. ὄντως γὰρ ἔτι ἔμελλον δυστυχήσειν[q]. Pal. 279. Ἀτερπέϊ χώρῳ] Ὅθεν οὐκ ἦν τραπῆναι καὶ ἐκφυγεῖν, ἢ ἐκτροπὰς μὴ ἔχοντι καὶ ὁδούς. B. Q. Ἐκτροπὰς—ὁδοὺς, ὡς τερπικέραυνος. Pal. Sed inter lineas ab alia manu, χαλεπῷ. 283. Θυμηγερέων] Ἐμαυτὸν ἐπεγείρων καὶ τὴν ψυχὴν συλλέγων καὶ ἐμαυτὸν ἀνακτώμενος. Pal. B. Λειποψυχῶν, ἢ συλλαμβάνων καὶ συνάγων καὶ ἀνακτώμενος τὴν ψυχήν. E. Q. Vulg. Ἀμβροσίη νύξ] Ἐν ᾗ οὐ φέρονται (Pal. περιπατοῦσι) βροτοί. Q. Pal. 284. Διιπετέος ποταμοῖο] Τοῦ ἀπὸ Διὸς

[q] Scr. Τὸ, δυσμόρῳ, φησὶν (Aristarchus sive alius quis) ἀνεφώνησεν: deinde ἔμελλε. Cf. schol. β'. 367. BUTTM.

ἐκβὰς ἐν θάμνοισι κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ φύλλα
ἠφυσάμην· ὕπνον δὲ θεὸς κατ' ἀπείρονα χεῦεν.
ἔνθα μὲν ἐν φύλλοισι, φίλον τετιημένος ἦτορ,
εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ·
δύσετό τ' ἠέλιος, καί με γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινὶ τεῆς ἐνόησα θυγατρὸς
παιζούσας, ἐν δ' αὐτὴ ἔην εἰκυῖα θεοῖσι.
τὴν ἱκέτευσ'· ἡ δ' οὔτι νοήματος ἤμβροτεν ἐσθλοῦ,
ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο νεώτερον ἀντιάσαντα

291. θεοῖσι] θεηῖσιν (sic) H. θεῇσιν V. ib. Ϝεικυῖα. 293. Ϝέλποιο.

ἤτοι ἀέρος ἀρδευομένου. E. Τοῦ ὑπὸ τῶν τοῦ Διὸς ὄμβρων πλήρους. Pal. 285. Βραχὺ διασταλτέον (post vocem ἐκβὰς, puto: nam juxta illam scriptum scholium.) Pal. Ἐκβὰς ἐν θάμνοισι] Τρία εἴδη φυτῶν, βοτάναι, θάμνοι, καὶ δένδρα (Pal. δένδροι). αἱ μὲν ἐπὶ ἐδάφους τῆς γῆς ἀπομένουσαι, βοτάναι λέγονται, αἱ δὲ μέσαι, θάμνοι, τὰ δὲ εἰς ὕψος, δένδρα (Pal. δένδροι). οἷον ἄγρωστις καὶ ἡ λοιπὴ πόα, βοτάνη. βάτοι δὲ καὶ τὰ ἐν τοῖς ὑγροῖς γινόμενα, θάμνοι. δένδρα (Pal. δένδρεα) δὲ, οἷον συκῆ, ἐλαία καὶ τὰ ὅμοια. E. Q. Pal. 286. Ἠφυσάμην] Κυρίως οὐ περιεβαλόμην (Mediol. om. οὐ), ἀλλ' ἐπήντλησα. Vulg. Q. καὶ ἐπέβαλον ἀθροά· νῦν δὲ ἐπεχεάμην. Vulg. Ἐπεσπασάμην, περιεβαλόμην. Pal. 289. Δύσετό τ' ἠέλιος] Εἰς δύσιν ἐκλίνετο. Ἀρίσταρχος γράφει, δείλετο, ὅ ἐστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο. πρὸ δυσμῶν γὰρ, φησὶ, συνέτυχε τῇ Ναυσικάᾳ ὁ Ὀδυσσεύς. Pal. (Ex Harl. Aristarchi correctionem tantum protulit PORS.) Δύσετό τ' ἠέλιος] Ὅ ἐστιν εἰς δείλην ἐκλίνετο· πρὸ δυσμῶν γὰρ συνέτυχε τῇ Ναυσικάᾳ ὁ Ὀδυσσεύς[r], τοῦ ἡλίου μὴ φθάσαντος εἰς τὸν δυτικὸν ὁρίζοντα, ἀλλ' ἐπέχοντος ἐφ' ἱκανόν. ὅτε γὰρ ἔδυ ὁ ἥλιος, τότε εἰς τὸ ἄλσος ἔφθασαν τῆς Ἀθηνᾶς οὗτοι. ὡς καὶ ὁ ποιητὴς, Δύσετό τ' ἠέλιος καὶ τοὶ κλυτὸν ἄλσος ἵκοντο (ζ. 321.), καὶ τὰ λοιπά. E. ΔΕΙΕΛΟΝ. πρὸς δείλην. Vulg.[s] 290. Ἀμφιπόλους δ' ἐπὶ θινί] Τὸ γὰρ λέγειν ὅτι ἐκ τῆς βοῆς τῆς ἐπὶ τὴν σφαῖραν ἀνέστην, οὐ χαρίεν. τί γὰρ ἀναγκαῖον ἦν καταγορεύειν τῆς παιδὸς ὅτι ἔπαιξεν; ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἐπιφερόμενον. Pal. Q. 292. Ἤμβροτεν] Ἀπέτυχεν. ἐξ οὗ καὶ ἀμφίβροτος ἡ ἀσπὶς ἡ ἀμφοτέρωθεν τὸν βροτὸν περιέπουσα. E. 293. Ὡς οὐκ ἂν ἔλποιο[t]] Κοσμίως ἄγαν. ὡς γὰρ (Pal. καὶ γὰρ) πατὴρ περὶ νέας διαλέγεται ἀποδεχόμενος τὸ σπουδαῖον τοῦ τρόπου. οὕτω φησὶ Ναυσικάα πρός με διετέθη καλῶς, ὡς οὐκ ἂν ἐλπίσῃς νεώτερόν τινα πρᾶξαι ἐπί τινι ἄλλῳ καθ' ἡμᾶς πάσχοντι. Pal. Q. Ῥεξέμεν (sic ed. ant.)] Πρᾶξαι.

[r] Vides ipsa Aristarchi verba quibus suam ille correctionem commendabat poni hic relata ad lectionem vulgatam. Unde apparet in lemmate reponendum esse δείλετο; cui mox in hoc ipso scholio scriptura δύσετο ex alio loco tanquam ibi convenientior opponitur. Cf. not. sq. BUTTM.

[s] Hoc in recentt. scholiorum edd. omissum in antiquioribus legitur inter glossas ad ἀνῆκεν et τεῆς. Natum autem suspicor hoc etiam ex Aristarchi lectione ita explicata: ΔΕΙΛΕΤΟ. πρὸς δείλην ἦν. BUTTM.

[t] Sic Mediol. Sed in Pal. ἔλποιτο, neque aliter in textu: ubit amen suprascriptum ἐλπίσειας et ad marg. γρ. ἔλποιο. BUTTM.

ἐρξέμεν· αἰεὶ γάρ τε νεώτεροι ἀφραδέουσιν.
ἥ μοι σῖτον ἔδωκεν ἅλις, ἠδ' αἴθοπα οἶνον,
καὶ λοῦσ' ἐν ποταμῷ, καί μοι τάδε εἵματ' ἔδωκε.
ταῦτά τοι, ἀχνύμενός περ, ἀληθείην κατέλεξα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ξεῖν', ἤτοι μὲν τοῦτό γ' ἐναίσιμον οὐκ ἐνόησε
παῖς ἐμὴ, οὕνεκά σ' οὔτι μετ' ἀμφιπόλοισι γυναιξὶν
ἦγεν ἐς ἡμέτερον· σὺ δ' ἄρα πρώτην ἱκέτευσας.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ἥρως, μή μοι τοὔνεχ' ἀμύμονα νείκεε κούρην·
ἡ μὲν γάρ μ' ἐκέλευε σὺν ἀμφιπόλοισιν ἕπεσθαι·
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ ἔθελον, δείσας, αἰσχυνόμενός τε,
μήπως καὶ σοὶ θυμὸς ἐπισκύσαιτο ἰδόντι·
δύσζηλοι γάρ τ' εἰμὲν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ξεῖν', οὔ μοι τοιοῦτον ἐνὶ στήθεσσι φίλον κῆρ
μαψιδίως κεχολῶσθαι· ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.
αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,

294. ἐρξέμεν] ἐρξέμεν V. ib. Ϝερξέμεν. 295. Ϝάλις. Ϝοῖνον. 296. Ϝείματ'. 297. κατέλεξα] καταλέξω H. 300. ἐμὴ] ἢ μὴ H. 303. τοὔνεκ'] τούνεκ' V. 304. μ' ἐκέλευε] με κέλευε W. 306. ἐπισκύσαιτο] ἐπισκύσσαιτο H. W. ib. Ϝιδόντι.

Vulg. 298. Ἀπαμείβετο] Ἀνταπεκρίνετο, ὅ ἐστιν ἐξ ἀμοιβῆς προσεφθέγγετο. Pal. 301. Ἐς ἡμέτερον] Τουτέστιν εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Ἀττικὸς δὲ ὁ σχηματισμός. Vulg. Οὕτως, ἡμετέρου. Ἀττικὸν δὲ τὸ σχῆμα ὡς, ἐς διδασκάλου. Pal. Harl. 303. Μὴ νείκεε κούρην] Μὴ τὴν ἄψογον σὴν θυγατέρα τὴν Ναυσικάαν [u] φιλονεικήσῃς ἐμοῦ ἕνεκεν. αὕτη μὲν γὰρ ἐκέλευσε συνακολουθῆσαί μοι δουλίδα, ἐγὼ δὲ αὐτὴν οὐκ ἠθέλησα. Pal. Q. Γρ. νεικεο (νεικέο). Pal. 305. Δείσας αἰσχυνόμενός τε] Ψεύδεται μὲν ἀλλ' ἀναγκαίως ὑπὲρ τοῦ μὴ θλίψαι (Q. Pal. βλάψαι) τινά. ἰδὼν δὲ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὸ φιλανθρωπότερον ῥέπουσαν, ἀμφότερα πράττει. τὴν μὲν γὰρ πρόνοιαν τῆς παρθένου ἐξιδιοποιεῖται, τὴν δὲ φιλανθρωπίαν ἐκείνης οὐκ ἀφαιρεῖται. Pal. E. Q. Δαιμονίως καὶ ἑαυτὸν τῷ ἁμαρτήματι συμπεριέλαβεν. Pal. 309. Φίλον κῆρ] Γρ. νόημα. Pal. Harl. 310. Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα] Τὰ αἴσιμα πάντα ἀμείνονα εἰσί. δεῖ γὰρ μήτε ἀνάλγητον εἶναι, ὥστε μηδὲ ἐφ' ἑνὶ κινεῖσθαι, μήτε ματαίως κεχολῶσθαι. ἐφ' ἑκάστου γὰρ ἄμεινον τὸ σύμμετρον καὶ καθῆκον. Pal. E. Q. Γνωμικὸν, τὰ καθήκοντα καλά εἰσιν. E. Q. et, sine voce γνωμικὸν, Pal. int. lin. Τὰ καθήκοντα πάντα καλά ἐστιν. Vulg. 311. Αἲ γὰρ Ζεῦ πάτερ] Τοὺς ἐξ Ἀρί-

[u] In Pal. hic inseritur, ὦ Ἀρήτη. BUTTM.

τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, τά τε φρονέων, ἅτ' ἐγώ περ,
παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν, καὶ ἐμὸς γαμβρὸς καλέεσθαι,
αὖθι μένων· οἶκον δέ τ' ἐγὼ καὶ κτήματα δοίην,
αἴ κ' ἐθέλων γε μένοις· ἀέκοντα δέ σ' οὔτις ἐρύξει
Φαιήκων· μὴ τοῦτο φίλον Διῒ πατρὶ γένοιτο.
πομπὴν δ' ἐς τόδ' ἐγὼ τεκμαίρομαι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
αὔριον· ἐς τῆμος δὲ σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ

314. ἐγὼ] ἐμὸν V. ib. Ϝοῖκον. 315. αἴ κ' ἐθέλων] εἰκἐθέλων (sic) H.
αυτο
ib. ἀϜέκοντα. 316. γένοιτο] γένηται H. 317. τόδ'] τό γ' pro v. l. V.
ib. Ϝειδῇς.

στarχος διστάζει Ὁμήρου εἶναι (huc. P. ex Harl.). εἰ δὲ καὶ Ὁμηρικοὶ, εἰκότως αὐτοὺς περιαιρεθῆναί φησι. πῶς γὰρ ἀγνοῶν τὸν ἄνδρα μνηστεύεται αὐτῷ τὴν θυγατέρα· καὶ οὐ προτρεπόμενος ἀλλὰ λιπαρῶν. Pal. 312. Τοῖος ἐών] Οἷος εἶ τὴν γνώμην, καὶ μηδὲν τῆς προαιρέσεως τῆς Ναυσικάας[x] παρούσης παρατρέπων. Q. 313. Παῖδά τ' ἐμὴν ἐχέμεν] Ταῦτα λέγει πειρώμενος τοῦ Ὀδυσσέως, εἰ ταῖς ἀληθείαις παραιτεῖται θεοῦ γάμον. εἰ γὰρ προπετῶς ὑπόσχηται γαμήσειν, πάντως ἐλεγχθήσεται κἀκεῖνο ψευδόμενος. Vulg. Ταῦτά φησι πειρώμενος εἰ ταῖς ἀληθείαις ἀπείπατο τὸν τῆς Καλυψοῦς γάμον. ἢ τοῦτο μὲν κακόηθες καὶ οὐ (Pal. καὶ οὐδὲ) βασιλικὸν, οὐδὲ κατὰ τὸ Ἀλκινόου ἦθος. ἁπλοϊκὸς γὰρ μάλιστα εἰσάγεται, ὅπερ συμβαίνει περὶ τοὺς ἐκ γενετῆς εὐτυχοῦντας. ἐκεῖνο δὲ ῥητέον ὅτι παλαιὸν ἔθος τὸ προκρίνειν τοὺς ἀρίστους τῶν ξένων, καὶ δι' ἀρετὴν αὐτοῖς ἐκδιδόναι τὰς θυγατέρας. ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Βελλεροφόντου, Τυδέως, Πολυνείκους. οὐ γὰρ εἰς τὸν πλοῦτον ἀφεώρων οἱ παλαιοὶ, ἀλλ' εἰς τὴν ἀρετὴν, ἣν (sic) ἀπὸ τῆς ὄψεως. Βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικας (ω'. 253.)· Γενεὴν (Mediol. γενεῇ) δὲ Διὸς μεγάλοιο ἔικτην (δ'. 27.)· Οἵ τε ἀνάκτων παῖδες ἔασιν (γ'. 223.)· Ἐπεὶ οὔ κε κακοὶ τοιούσδε τέκοιεν (δ'. 64.). Pal. Q. Ἀντὶ εὐκτικοῦ τοῦ, ἔχοιο (sic), καὶ, καλοῖο. Pal. Καλέεσθαι] Γρ. καλεῖσθαι. Pal. 314. Ἀντὶ, μένων οἷος εἶ τὴν γνώμην, καὶ μηδὲν τῆς προαιρέσεως τῆς νῦν παρούσης παρατρέπων. Pal. 315. Αἴ κ' ἐθέλων] Γρ. εἰ. Pal. 316. Μὴ τοῦτο] Τὸ ἑκόντα σὲ ἐρύξαι Pal. (quanquam sine lemmate versui 315. superscriptum). 317. Πομπὴν δ' ἐς τόδ'[y] ἐγώ] Ἕως τόδε ἐγὼ (Pal. ἕως τότε σὲ ἐγὼ) τεκμαίρομαι, καὶ νοῶ (Pal. ἐννοῶ) τὴν σὴν προπομπὴν, ἕως ἂν σὺ εὖ εἰδὼς θελήσεις ἀπελθεῖν οἴκαδε. Pal. Q. Τεκμαίρομαι] Σημειῶ, ὑπονοῶ. Pal. Τελειῶ. Vulg. Ἀριστοφάνης περισπᾷ τὸ, εἰδῇς. Pal. 318. Ἐς τῆμος δέ] Μέχρι τοῦτο. Τὸ, ἐς τόδε, καὶ τὸ, ἐς τῆμος δέ (sic), ταυτὸν ἀντὶ, κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν. ὡς εἴ τις λέγοι, ἄνω ἀνάβηθι, ὑπόθες ὑπὸ τὴν κλίνην. Pal. Σὺ μὲν δεδμημένος ὕπνῳ] Τίνος ἕνεκεν ὑπνώττοντα Ὀδυσσέα ἄγουσι Φαίακες; φαμὲν οὖν ὡς εἰδότες τὸ ἁβροδίαιτον ἑαυτῶν καὶ τὸ περὶ τοὺς πολέμους ἀσθενές· φησὶ γοῦν, Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι μέλει βιὸς οὐδὲ φαρέτρη (ζ'. 270.)· οὐδένα θέλουσιν ἀκριβῶς μαθεῖν ποίοις οἰκοῦσι τόποις, ἐπανάστασιν πολεμίων δεδοικότες. τούτου χάριν καὶ μισόξενοι, καὶ τοὺς ἀφικομένους ἀποστέλλουσι τάχιστα καὶ κοιμωμένους, ἵνα μὴ τὴν ὁδὸν μάθωσι. διὸ

[x] Nomen Ναυσικάας delendum aut in νῦν mutandum: vid. ad 314. BUTTM.
[y] In text. Pal. a prima manu erat ἰστότ'. BUTTM.

λέξεαι· οἱ δ' ἐλόωσι γαλήνην, ὄφρ' ἂν ἵκηαι
πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴπου τοι φίλον ἐστίν·
εἴπερ καὶ μάλα πολλὸν ἑκαστέρω ἔστ' Εὐβοίης·
τήν περ τηλοτάτω φάσ' ἔμμεναι, οἵ μιν ἴδοντο
λαῶν ἡμετέρων, ὅτε τε ξανθὸν Ῥαδάμανθυν
ἦγον, ἐποψόμενον Τιτυὸν, γαιήϊον υἱόν·
καὶ μὲν οἱ ἔνθ' ἦλθον, καὶ ἄτερ καμάτοιο τέλεσσαν

319. λέξεαι] λέξαι H. sed λέξεαι, et γαλήνη in schol. ad ν'. 79. 320. εἴπου] εἴ πού W. 321. εἴπερ] εἴποι nunc sed εἴπερ prima m. H. PORS. ib. πολλὰ Fεκαστέρω. 322. τήν περ ex emend. ejusdem m. H. PORS. ib. Fε Fίδοντο. 323. λαFῶν.

καὶ κοιμώμενον ἀποτίθενται τὸν Ὀδυσσέα, διὰ τὸ μὴ ἰδεῖν εἰς ποῖον καὶ ἅμα ἀναπλέουσιν. E. Q. Ὕπνῳ λέξεαι] Οἱ ναῦται ὑπνώττοντός σου ἐκδέξονται καιρόν. B. 319. Ἐλόωσι γαλήνην] Ἐλαύνωσιν ἡσύχως. Q. Εὐφήμως τὴν θάλασσαν λέγει, ἢ τὴν γαληνιῶσαν οὕτω φησί. B. E. Ἐλάσουσιν γαληναίως, συνεχῶς. Et ab alia manu: Τινὲς δὲ, ἐλάωσι. Εὐφήμως τὴν θάλασσάν φησι. Pal. 321. Ἑκαστέρω] Πορρωτέρω, ἀπὸ τοῦ ἑκὰς ὃ σημαίνει τὸ πόῤῥω. B. E. Ἐκτετόπισται τὰ τῆς πλάνης. τῆς γὰρ Ἐσχερίας (sic) πόῤῥω φασὶ (φησὶ) τὴν Εὔβοιαν. Ἴδιον τοῦτο τῶν ἀπείρων τῆς Ἑλλάδος. Pal. 324. Τιτυὸν γαιήϊον υἱόν] Τὸν τῆς γῆς υἱόν. κτητικὸς ὁ τύπος. Vulg. Ἐλάρᾳ τῇ Ὀρχομενοῦ, τινὲς δὲ Μινύου [z], συνελθὼν ὁ Ζεὺς διὰ τὴν τῆς Ἥρας ζηλοτυπίαν ἔκρυψεν αὐτὴν κατὰ γῆς. ἡ δὲ ἀνῆκε παῖδα Τιτυὸν [a], ὃς ἀθέμιστος ἦν [b]. ἠράσθη γὰρ τῆς Λητοῦς, καὶ ἐτοξεύθη ὑπὸ Ἀπόλλωνος. ἧκε δὲ ὁ Ῥαδάμανθος ἐπὶ θεὰν τοῦ Τιτυοῦ, ὡς δὴ σωφρονίσων αὐτὸν ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ [c]. Φαίνονται γοῦν (Pal. Vulg. οὖν) οἱ Φαίακες πλησίον τῶν μακάρων νήσων κατοικοῦντες. ὅτι δὲ κατῴκει τὸ Ἠλύσιον πεδίον ὁ Ῥαδάμανθυς, ἤδη εἶπεν ὁ Πρωτεὺς ἐν τῷ πρὸς Μενέλαον λόγῳ (δ'. 563.), Ἀλλά σ' ἐς [d] Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης Ἀθάνατοι πέμψουσιν ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς. E. Q. Pal. et (usque ad κατοικοῦντες) Vulg. Ὁ Τιτυὸς ἦν υἱὸς τῆς γῆς, ὃς ἠράσθη τῆς Λητοῦς, καὶ ὑπὸ Ἀπόλλωνος ἐτοξεύθη. τοῦτον οὖν ὁ Ῥαδάμανθος (Pal. ins. καὶ) ὁ δικαιότατος παρ' Ἕλλησι κριτὴς ἐτιμώρησε πρότερον. Pal. Q. 325. Καὶ μὲν οἱ] Γρ. καὶ μὲν οἱ. Harl. Ἔνθ' ἦλθον] Ἐκεῖ εἰς Εὔβοιαν ἀπῆλθον. Pal. Τέλεσσαν] Τὸν μετ' αὐτοῦ πλοῦν.

[z] Sic, teste Maio, in E: in Q. autem Μινύου. Pal. sine mentione Orchomeni sic: Ἐλάρᾳ τῇ Μινύου μίγνυται Ζεύς. Vulg. ed. ant. Ἐ. τῇ Ὀρχομενοῦ τινὸς Μίνυος συνελθὼν, unde dubius est Barnesius Μίνωος faciat an Μινύου. Ego suspicor fuisse τῇ Ὀρχομενοῦ τοῦ Μινύου. BUTTM.

[a] Pal.—μίγνυται Ζεύς. δεδιὼς δὲ τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν ὑπὸ τὴν γῆν αὐτὴν κρύπτει, ὅθεν ἀναδίδοται Τιτυός. BUTTM.

[b] Vulg.—ἀνῆκε παῖδα ἐξοχώτατον, ὃς ὠνομάσθη Τιτυός· ὃς ἠράσθη Λ. BUTTM.

[c] Vulg.—τοῦ Τιτυοῦ. ἢ Διὸς ὢν ἐσωφρόνισεν αὐτόν. Pro Διός Barnes. em. δίκαιος conferre jubens Apollod. 1, 4, 1. Strab. 9. Paus. Lacon. et Apollon. Schol. Cf. et mox schol. alterum.—Palat. Ῥαδ. δὲ ἧκεν ἐποψόμενος Τιτυὸν ἢ Διὸς ὢν ἐσωφρόνισεν αὐτόν. Nescio enim qui factum sit ut Creuzer (Melet. I. p. 55.) tacite posuerit δίκαιος ὤν. Veram tamen et ego hanc scripturam esse censeo, et ex mero illo mendo Διὸς auctorem schol. Ambr. ulterius procudisse suum ὡς ἀδελφὸν αὐτοῦ. BUTTM.

[d] Sic liquido Pal. quoque, non ut ait Creuzer ἀλλ' ἐς. BUTTM.

ἤματι τῷ αὐτῷ, καὶ ἀπήγαγον οἴκαδ' ὀπίσσω.
εἰδήσεις δὲ καὶ αὐτὸς ἐνὶ φρεσὶν, ὅσσον ἄρισται
νῆες ἐμαὶ καὶ κοῦροι ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς·
εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Ζεῦ πάτερ, αἴθ' ὅσα εἶπε τελευτήσειεν ἅπαντα
Ἀλκίνοος· τοῦ μέν κεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν
ἄσβεστον κλέος εἴη, ἐγὼ δέ κε πατρίδ' ἱκοίμην.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
κέκλετο δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἀμφιπόλοισι
δέμνι' ὑπ' αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
πορφύρε' ἐμβαλέειν, στορέσαι τ' ἐφύπερθε τάπητας,
χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας, καθύπερθεν ἕσασθαι.
αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι.
αὐτὰρ ἐπεὶ στόρεσαν πυκινὸν λέχος ἐγκονέουσαι,

326. ἀπήγαγον ex emend. H. ἀπήνυσαν W. ib. ἀπῆγον Fοίκαδ'. 327. Fειδήσεις. 328. ἅλα] ἐς ἅλα V. 329. δῖFος. 330. εὐξάμενος] εὐχόμενος H. εὐχόμενος W. Deinde εἶπε, πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν H. (ex emend. ejusdem manus. PORS.) V. ib. Fεῖπε, Fέπος. 331. Fεῖπε. 333. ἱκοίμην] ἱκόμην V. 338. Fέσασθαι. 339. δάος] δᾷδας pro v. l. V.

Pal. 326. Ἀπήγαγον] Γρ. ἀπήνυσαν Harl. et Pal. qui addit, ἠγοῦν ἐγκατῴκισαν. 327. Ἄριστα] Κάλλιστα. Vulg. ed. ant. 328. Ἀναῤῥιπτεῖν ἅλα πηδῷ] Ἀνακινεῖν, ἀνακρούειν τὸ ὕδωρ τῷ πηδαλίῳ Pal. B. ἢ ταῖς κώπαις. Pal. Πηδαλίῳ ἢ κώπῃ. E. Ἀναρίπτειν] Κωπηλατεῖν. ἀναῤῥίπτεται γὰρ τὸ ὕδωρ ὑπὸ τῶν κωπηλατούντων. Πηδῷ] Νῦν οὐ πηδαλίῳ, οὐ γὰρ ἔχουσι πηδάλια, ἀλλὰ κώπαις, παρὰ τὸ πλεῖν (scr. παίειν) τὴν θάλασσαν· πῆδος [e] γὰρ εἶδος ξύλου· ἢ τῷ πλατεῖ τῆς κώπης. Vulg. 330. Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν] Γράφεται, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν. E. 331. Αἴθ' ὅσα] Γρ. καὶ, αἴθ' ὡς. Pal. 333. Δαιμονίως ἐν ταῖς ἀποκρίσεσι τοῦ γάμου οὐδ' ἀκοῦσαι προσεποιήσατο, ἀλλὰ μόνου τοῦ νόστου. Pal. Συνίστησιν ἑαυτὸν [f] ὡς περὶ ἐνδοξότατον πρόσωπον· τὴν σπουδὴν καταθησομένου τοῦ Ἀλκινόου. Pal. 335. Κέκλετο δ' Ἀρήτη] Ὁ μὲν βασιλικῶς ὑπέσχηται περὶ τῆς ἀποστολῆς, ἡ δὲ γυναικείως παρασκευάζει τὴν κοίτην. Pal. Q. Ἐν μεγάροισι] Γρ. ἀμφιπόλοισι. Pal. Ἀμφιπόλοισι] Γρ. ἐν μεγάροισι. Harl. 339. Δάος] Φῶς, ἀπὸ τοῦ δαίω τὸ μερίζω, διακριτικὸν γὰρ ὄψεως. E. Δᾷδα, ταχύτητα. Pal. int. lin. 340. Ἐγκονέουσαι] Σπεύδουσαι, ἐνεργοῦσαι καὶ κόνεως πληρούμεναι τῇ

[e] Ita recte editt. ante Barnesium. Sed cum ap. Eust. ad nostrum locum legatur, Ἐν δὲ σχολίοις παλαιοῖς εὕρηται καὶ ὅτι εἶδος ξύλου τὸ πηδόν. corrigendum putabat ille in hoc scholio πηδόν. Male. Eustathius corrigendus. Nam πῆδος εἶδος δένδρου. Vid. Heyn. ad Il. ι'. 838. et Schneid. in v. BUTTM.

[f] Vid. supra not. ad 241. BUTTM.

ὤτρυνον Ὀδυσῆα παριστάμεναι ἐπέεσσιν·
Ὄρσο κέων, ὦ ξεῖνε, πεποίηται δέ τοι εὐνή.
ὣς φάν· τῷ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
ὣς ὁ μὲν ἔνθα κάθευδε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς
τρητοῖς ἐν λεχέεσσιν, ὑπ' αἰθούσῃ ἐριδούπῳ.
Ἀλκίνοος δ' ἄρα λέκτο μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο·
πὰρ δὲ γυνὴ δέσποινα λέχος πόρσυνε καὶ εὐνήν.

341. ὤτρυνον Ὀδυσῆα] ὤρτρυνον δ' Ὀδυσῆα V. ib. Ϝεπέεσσιν. 242. ὄρσο] ὄρσεο H. 343. ἐϜείσατο. 344. κάθευδε a m. pr. καθεῦδε ex emend. H. καθεῦδε V. ib. δῖϜος.

σπουδῇ τοῦ δρόμου. Pal. 342. Ὄρσο κέων] Ἀντὶ τοῦ ὄρσεο ἤτοι διεγέρθητι κοιμηθησόμενος. B. 345. Ὑπ' αἰθοίσῃ ἐριδούπῳ] Ἐν τῷ ἀποσκέπτῳ. Q. Pal. Εὔηχος γὰρ ἡ στοὰ, τοῦ πνεύματος εὐηχον κινουμένου εὐθέως καὶ ἦχον εὐθέως πέμποντος. Q. 347. Πόρσυνε] Γρ. πόρσανε, ἐν τοῖς Ἀριστα- ultimæ litteræ abscissæ). Pal.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Θ.

Θῆτα δ' ἄθλοις Φαίηκες Ὀδυσσῆος πείρηθεν.

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
ὤρνυτ' ἄρ' ἐξ εὐνῆς ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο.
ἂν δ' ἄρα διογενὴς ὦρτο πτολίπορθος Ὀδυσσεύς.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο
Φαιήκων ἀγορήνδ', ἥ σφιν παρὰ νηυσὶ τέτυκτο.

3. διϝογενής. 4. ἡγεμόνευ'] ἡγεμόνευεν H. V.

Ὑπόθεσις. Ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου καὶ ναῦς καθέλκεται πρὸς ἐκπομπὴν τοῦ Ὀδυσσέως. καὶ ἑστιῶνται παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ τῶν Φαιάκων οἱ ἄριστοι. καὶ μετὰ ταῦτα δίσκῳ ἀγωνίζονται Φαίακες καὶ Ὀδυσσεύς. καὶ ὁ Δημόδοκος ᾄδει πρῶτα μὲν τὰ περὶ τὴν μοιχείαν Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης, ἔπειτα δὲ τὰ περὶ τὴν εἰσαγωγὴν τοῦ δουρείου ἵππου. καὶ τοῦ Ὀδυσσέως κλαίοντος ὁ Ἀλκίνοος πυνθάνεται διατί κλαίει καὶ τίς καὶ πόθεν εἴη. Vulg. Ἄλλως. Ἡμέρα τρίτη καὶ εἰκοστὴ, καθ' ἣν ἐκκλησία γίνεται τῶν Φαιάκων περὶ τοῦ ξένου· καὶ νεὼς εὐτρεπισμός· καὶ Ὀδυσσέως δισκοβολία· καὶ Δημοδόκου τοῦ κιθαρῳδοῦ τρίτη διήγησις. ὁ δὲ βασιλεὺς πυνθάνεται τίς καὶ πόθεν εἴη ὁ ξένος. Pal. Q. Ἄλλως. Ἡμέρας ἐπιγενομένης ὁ Ἀλκίνοος εἰς ἐκκλησίαν συναγαγὼν τοὺς Φαίακας ἐδήλωσεν αὐτοῖς περὶ τοῦ παρόντος ξένου. ἔπειτα δὲ ἀγῶνα συντελεῖ αὐτοῖς ἐπὶ τῆς ἀγορᾶς. ἐν ᾧ προτρεψαμένου τοῦ Ὀδυσσέως Λαοδάμαντος τοῦ Ἀλκινόου παιδὸς, τοῦ δὲ παραιτησαμένου διὰ τὰς ἐχούσας αὐτὸν συμφορὰς, Εὐρύαλος θρασύτερος ἐπιπλήσσει αὐτόν. καὶ μετ' αὐτοῦ εὔκλειαν πολυτελῆ καταγγείλας ὁ Ἀλκίνοος ἐκέλευσε Δημόδοκον τὸν κιθαρῳδὸν παρεῖναι· ὑφ' οὗ ᾄδεται ἄλλα πολλὰ καὶ ὡς Ἀφροδίτη καὶ Ἄρης ἐφωράθησαν ὑπὸ Ἡφαίστου δεσμούς τινας κατ' αὐτῶν τεχνησαμένου· ἔπειτα καὶ Ἰλίου ἅλωσιν καὶ περὶ τὸν δούριον ἵππον. ὧν καὶ ἀκροώμενος Ὀδυσσεὺς ἐδάκρυσεν. ἔνθα πυνθάνεται αὐτοῦ ὁ Ἀλκίνοος τὴν αἰτίαν τῶν δακρύων καὶ προτρέπεται τὰ περὶ αὐτὸν διηγήσασθαι. καὶ τέλος ἐνταῦθα ἔσχεν ἡ ῥαψῳδία. E. 1. Ἠώς ἡ ἡμέρα σημαίνει πολλά. ὁτὲ μὲν τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας, ὡς ἔχει ἐνταῦθα· ὁτὲ δὲ τὴν σωματικὴν θεὰν, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ, Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων (Il. λ'. 1.)· ὁτὲ δὲ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ (Il. θ'. 66.)· ὁτὲ δὲ τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν Ἧδε δυωδεκάτη ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα (Il. φ'. 80.). Q. 2. Ὤρνυτ' ἄρ'] Νοητέον κατὰ τὸ σιωπώμενον καὶ τοὺς Ἀλκινόου υἱοὺς ἐγηγέρθαι. Q. 4. Τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ'] Τοῖ-

ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι
πλησίον· ἡ δ' ἀνὰ ἄστυ μετῴχετο Παλλὰς Ἀθήνη,
εἰδομένη κήρυκι δαΐφρονος Ἀλκινόοιο,
νόστον Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μητιόωσα·
καί ῥα ἑκάστῳ φωτὶ παρισταμένη φάτο μῦθον·
Δεῦτ' ἄγε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
εἰς ἀγορὴν ἰέναι, ὄφρα ξείνοιο πύθησθε,
ὃς νέον Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἵκετο δῶμα,
πόντον ἐπιπλαγχθεὶς, δέμας ἀθανάτοισιν ὁμοῖος.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
καρπαλίμως δ' ἔμπληντο βροτῶν ἀγοραί τε, καὶ ἕδραι
ἀγρομένων· πολλοὶ γὰρ ἐθηήσαντο ἰδόντες
υἱὸν Λαέρταο δαΐφρονα· τῷ δ' ἄρ' Ἀθήνη
θεσπεσίην κατέχευε χάριν κεφαλῇ τε, καὶ ὤμοις,
καί μιν μακρότερον καὶ πάσσονα θῆκεν ἰδέσθαι,
ὥς κεν Φαιήκεσσι φίλος πάντεσσι γένοιτο,
δεινός τ', αἰδοῖός τε, καὶ ἐκτελέσειεν ἀέθλους
πολλοὺς, οὓς Φαίηκες ἐπειρήσαντ' Ὀδυσῆος.

6. δὲ κάθιζον] δ' ἐκάθιζον V. 7. Ϝάστυ. 8. Ϝειδομένη. δαϜίφρονος. 10. Ϝεκάστῳ. 13. δαϜίφρονος. 15. Ϝειποῦσ'. Ϝεκάστου. ἁπάντων corrigit Kidd ad Dawes. M. C. p. 253. 17. γὰρ] δ' ἂρ H. δ' ἄρα θηήσαντο V. W. ib. Ϝιδόντες.. 18. ΛαϜέρταο. δαϜίφρονα. 20. Ϝιδέσθαι. 23. οὓς] τοὺς H. Et Apollonius v. Ἄεθλος. PORS. W.

σιν, ἀντὶ γενικῆς. B. 6. Κάθιζον ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοισι] Φαίνεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος ὄν, ὥστε πρὸ τῶν θυρῶν λίθους τινὰς εἶναι κατασκευασμένους καθεδρῶν τάξιν ἐπέχοντας, ἐφ' ὧν ἀξιοῦντες ἐκαθέζοντο οἱ ἡγούμενοι: καὶ ἐπὶ τῶν Νέστορος οἰκιῶν τοῦτό φησιν ὅτι, Ἦσαν προπάροιθε θυράων Λευκοὶ ἀποστίλβοντες, οἷς ἔπι μὲν πρὶν Νηλεὺς ἵζεσκεν, Ἀλλ' ὁ μὲν ἤδη κηρὶ δαμεὶς Νέστωρ δ' αὖ τότ' ἔφιζε Γερήνιος (γ'. 407.). E. Q. 7. Μετῴχετο] Τὸ, μετῴχετο, κεῖται διηνεκῶς ὅταν εἴς τινα πορεύεταί τις. B. 11. Δεῦτ' ἄγε] Ἰδίως ἐξενήνοχε. τὸ γὰρ, δεῦτε, πληθυντικῶς φήσας τὸ, ἄγε, ἑνικῶς εἶπε. καὶ τὸ ἰδίως, Δεῦτ' ἄγετ' Ἀργείην Ἑλένην (Il. η'. 350.). E. Ἀμφότερα παρακελευστικῶς παρ' Ὁμήρῳ κεῖται. Vulg. 12. Ὄφρα ξείνοιο πύθησθε] Εἰκότως διὰ πάντων αὐτοὺς ἐπεγείρει, φήσασα αὐτὸν ξένον πλανήτην διαπρεπῆ τὴν ὄψιν· ἵνα οἱ μὲν φιλόξενοι πρὸς τὸν ξένον, οἱ δὲ φιλόκαλοι πρὸς τὸ κάλλος, οἱ φιλίστορες πρὸς τὴν ἀκρόασιν τοῦ φιλοπλανοῦς κινηθῶσιν. E. Q. 16. Ἔπληντο (sic ed. ant.)] Ἐπληρώθησαν. Vulg. 17. Θηήσαντο ἰδόντες] Σαφῶς νῦν τὸ ἐθηήσαντο ἀντὶ τοῦ ἐθαύμασαν· ἐπιφέρει γοῦν, ἰδόντες. Q. 22. Ἐκτελέσσειεν ἀέθλους] Πληθυντικῶς εἶπε τὸν τοῦ δίσκου ἆθλον. Κράτης δὲ τοὺς κατὰ Ἰθάκην ἤκουσε πόνους. Vulg. Q. 23. Πολλούς] Ἀθετεῖ Ζηνόδοτος (huc. P. ex Harl.). οὐ γὰρ πολλοὺς

αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος ἀγορήσατο καὶ μετέειπε·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
ξεῖνος ὅδ', οὐκ οἶδ' ὅστις, ἀλώμενος ἵκετ' ἐμὸν δῶ,
ἠὲ πρὸς ἠοίων, ἦ ἑσπερίων ἀνθρώπων·
πομπὴν δ' ὀτρύνει, καὶ λίσσεται ἔμπεδον εἶναι.
ἡμεῖς δ', ὡς τὸ πάρος περ, ἐποτρυνώμεθα πομπήν.
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος, ὅτις κ' ἐμὰ δώμαθ' ἵκηται,
ἐνθάδ' ὀδυρόμενος δηρὸν μένει, εἵνεκα πομπῆς.
ἀλλ' ἄγε, νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν
πρωτόπλοον· κούρω δὲ δύω καὶ πεντήκοντα
κρινάσθων κατὰ δῆμον, ὅσοι πάρος εἰσὶν ἄριστοι.
δησάμενοι δ' εὖ πάντες ἐπὶ κληῖσιν ἐρετμὰ
ἔκβητ'· αὐτὰρ ἔπειτα θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα,

25. τοῖσιν δ'] τοῖσι δ' ἄρ V. ib. μετέϜειπε. 27. ὡς Ϝείπω. 28. Ϝοῖδ'. 29. Ϝεσπερίων. 32. ὅτις] ὅστις H. 34. Ϝερύσσομεν. δῖϜαν. 36. εἰσὶν] ἦσαν V.

ἐτέλεσεν ἐν Φαιακίᾳ, ἀλλ' ἐδίσκευσε μόνον. Q. 24. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν] Ἡ φήμη ἐκ φρονήσεως καὶ οἰκονομίας [a] τοῦ Ὀδυσσέως. ἔστι δὲ καὶ τοῦ Ὁμήρου ἵνα γνωρισθῇ καὶ τῷ κοινῷ λαῷ ὁ Ὀδυσσεὺς, μήπως καθ' ὁδὸν κομιζόμενος παρ' αὐτῶν ἐμπαιχθῇ τι. διὸ καὶ εἰς τὰς δοκιμὰς αὐτὸν ἐξάγει ὅπως πλείονος τιμηθῇ παρὰ τῶν Φαιάκων. E. 29. Πρὸς ἠοίων] Ἡ πρὸς ἀντὶ τοῦ ἀπὸ, ἵν' ᾖ ἀπὸ τῶν πρὸς δυσμὰς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. B. Ἠὲ πρὸς ἠώων ἢ ἑσπερίων] Ἡ τῶν πρὸς δυσμὰς ἢ τῶν πρὸς ἀνατολάς. οὕτως δὲ οἱ παλαιοὶ ἐμέριζον εἰς δύσιν καὶ ἀνατολὴν τὰ κοσμικά. Οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος οὐδ' ὅπη ἠώς (κ'. 190.)· Εἴτ' ἐπὶ δεξιᾶ ἴωσι πρὸς ἠῶ, Εἴτ' ἐπ' ἀριστερᾶ τοίγε ποτὶ ζόφον (Il. μ'. 239.). Q. 30. Ἔμπεδον εἶναι] Τὴν πρὸς πάντας ἐχομένην πομπὴν ταύτην καὶ ἐπὶ τούτου τηρεῖν βεβαίαν. Vulg. 31. Ὡς τὸ πάρος περ ἐποτρυνώμεθα] Ἕως (scr. ταχέως,) ἐσπουδασμένως ποιήσωμεν. Δεξιῶς δὲ ἀνανεοῦσθαι (f. -οῦται) τὴν τῶν Φαιάκων φιλοξενίαν, ἵνα μηδὲ τοιοῦτον πέμπειν ὀκνῶσι. τοῦτο γὰρ ἐν τῷ, πάρος περ, ἐδήλωσεν. Q. 32. Οὐδὲ γὰρ οὐδέ] Πλεονάζει ἡ μία οὐδὲ κατὰ Ἀττικούς. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος (Il. ζ'. 130.). Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός (Il. ε'. 22.). Q. 35. Πρωτοπλόον] Τὴν πρῶτον πλεύσασαν, ἐπὶ θηλυκοῦ. ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται. καὶ πρωτοτόκος ὁμοίως ἐπὶ θηλυκοῦ βαρύνεται, ἐπὶ δὲ ἀρσενικοῦ προπαροξύνεται, ὁ πρωτότοκος υἱός [b]. B. Τινὲς, τὴν πρώτην πλέουσαν, ὅ ἐστι ναυαρχίδα. Q. 36. Κρινάσθων κατὰ δῆμον] Ἐπιλεχθήτωσαν κατὰ γειτονίαν. Pal. 38. Θοὴν ἀλεγύνετε δαῖτα] Ἀντὶ τοῦ θοῶς, ὡς, Λῦσαν ἀγορὴν αἰψηρήν (β'. 257.).

[a] Hoc vocabulum nescio quomodo huc venerit, ad sequens τοῦ Ὁμήρου pertinens. BUTTM.

[b] En doctores nostros! certe qui se doctoribus nostris intermiscent non semper tam facile quam iste dignoscendi. BUTTM.

ἡμέτερόνδ' ἐλθόντες· ἐγὼ δ' εὖ πᾶσι παρέξω.
κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
σκηπτοῦχοι βασιλῆες ἐμὰ πρὸς δώματα καλὰ
ἔρχεσθ', ὄφρα ξεῖνον ἐνὶ μεγάροις φιλέωμεν,
μηδέ τις ἀρνείσθω· καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδὸν
Δημόδοκον· τῷ γάρ ῥα θεὸς πέρι δῶκεν ἀοιδὴν
τέρπειν, ὅππη θυμὸς ἐποτρύνῃσιν ἀείδειν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
σκηπτοῦχοι· κήρυξ δὲ μετῴχετο θεῖον ἀοιδόν.
κούρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα
βήτην, ὡς ἐκέλευσ', ἐπὶ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλυθον, ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἁλὸς βένθοσδε ἔρυσσαν,
ἐν δ' ἱστόν τ' ἐτίθεντο καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
ἠρτύναντο δ' ἐρετμὰ τροποῖς ἐν δερματίνοισι,
πάντα κατὰ μοῖραν· ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
ὑψοῦ δ' ἐν νοτίῳ τήν γ' ὥρμισαν· αὐτὰρ ἔπειτα

42. μεγάροις] μεγάροισι H. V. 49. ἐκέλευσ'] ἐκέλευεν V. 51. Fέρυσσαν. 53. ἠρτύναντο] ἠρτύνοντο e rasura H. ib. τροποῖς] τρόποις V. 54. ἀνὰ] παρὰ V. ib. πέτασσαν] τάνυσσαν H. V.

Τὸ δὲ ἀλεγύνετε ἀντὶ τοῦ εὐτρεπίζετε, οὕτως διὰ τοῦ ἐῶν (scr. τοῦ ε, ὡς) παρατατικοῦ[c]. Q. 39. Ἡμέτερον δῶ[d]] Εἰς τὸν ἡμέτερον οἶκον. Vulg. 41. Σκηπτοῦχοι βασιλῆες] Τὴν μὲν δαπάνην ἐκ τοῦ ἰδίου ποιεῖται, τὴν δὲ ἐκ τῆς ὑποδοχῆς φιλανθρωπίαν κοινῶς (scr. -ὴν) πάντων καθίστησι. Q. 43. Καλέσασθε δὲ θεῖον ἀοιδόν] Ἵνα ἡδέως ἡ συνουσία γένηται. Τὸ δὲ ὅλον δαιμονίως ᾠκονόμησεν ὁ ποιητὴς, ἵνα ᾄδοντος αὐτοῦ κλαίων Ὀδυσσεὺς ὑπόνοιαιν τῷ Ἀλκινόῳ παράσχῃ καὶ ἀφορμὴν πυθέσθαι, τίς ἐστιν· ἅμα δὲ καὶ ἡμεῖς τὰ περὶ τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου μάθωμεν ᾄδοντος αὐτοῦ. Q. 44. Δημόδοκον] Οἰκεῖον τὸ ὄνομα διὰ τὴν παρὰ τῷ δήμῳ ὑποδοχήν. Q. 45. Ὅππη θυμός] Ὅσα βούλεται αὐτὸς, ἢ ὅσα ἡ ἐπιθυμία τῶν ἀκουόντων. Vulg. E. 47. Μετῴχετο] Ἡ μετὰ ἀντὶ τῆς ἐπί. ᾤχετο ἐπὶ τὸν θεῖον ἀοιδόν. Q. 52. Ἐν δ' ἱστόν] Διατί ἱστὸν εἰρεσίᾳ χρώμενοι; κόσμου χάριν· ἢ ἴσως καὶ ἀνέμου. E. 53. Ἠρτύναντο[e]] Ἡτοίμασαν τὰς κώπας ἐν τοῖς τροπωτῆρσι. τροπὸς γὰρ ὁ ἱμὰς ὁ συνδέων τὴν κώπην (Q. τρόπιν) τῷ σκαλμῷ. B. Q. 54. Κατὰ δ' ἱστία λευκὰ τάνυσσαν[f]] Ἥπλωσαν αὐτὰ κατὰ τοῦ πλοίου ἵν' ἕτοιμα ὦσιν εἰς τὸ ἑλκυσθῆναι. B. Q. 55.

[c] Fuerunt itaque qui ἀλεγύνατε scriberent, fortasse accommodatius istud esse rati adjecto θοήν. BUTTM.

[d] Hæc si varia revera fuit lectio, per synizesin cum sq. ἐλθόντες pronuntiabatur. BUTTM.

[e] Pors. ἠρτύνοντο citat e schol. Harl. BUTTM.

[f] Sic, pro πέτασσαν, ex Harl. quoque Pors. BUTTM.

βάν ῥ' ἴμεν Ἀλκινόοιο δαΐφρονος ἐς μέγα δῶμα.
πλῆντο δ' ἄρ' αἴθουσαί τε, καὶ ἕρκεα, καὶ δόμοι ἀνδρῶν
ἀγρομένων· πολλοὶ δ' ἄρ' ἔσαν νέοι, ἠδὲ παλαιοί.
τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος δυοκαίδεκα μῆλ' ἱέρευσεν,
ὀκτὼ δ' ἀργιόδοντας ὕας, δύο δ' εἰλίποδας βοῦς·
τοὺς δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, τετύκοντό τε δαῖτ' ἐρατεινήν.
Κῆρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
τὸν πέρι Μοῦσ' ἐφίλησε, δίδου δ' ἀγαθόν τε, κακόν τε·
ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, δίδου δ' ἡδεῖαν ἀοιδήν.
τῷ δ' ἄρα Ποντόνοος θῆκε θρόνον ἀργυρόηλον
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας·
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασεν φόρμιγγα λιγεῖαν
αὐτοῦ ὑπὲρ κεφαλῆς, καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι

56. δαFίφρονος. 58. omittit H. Uncinis includit W. 60. εἰλίποδας] εἰλίποδας V. 62. ἦλθεν ἄγων] ἦλθε φέρων V. ib. ἐρίFηρον. 63. μοῦσ' ἐφίλησε ex emend. H. 64. Fηδεῖαν.

Νοτίῳ] Ὑγρῷ, τῷ διύγρῳ. Vulg. Ἀριστοφάνης, νοδίῳ[g]. Harl. 56. Πλῆντο] Ἐπληρώθησαν. Αἴθουσαι δὲ αἱ πρὸς ἥλιον τετραμμέναι στοαί. Vulg. 58. Versus deest in Pal. et Harl. 59. Τοῖσιν δ' Ἀλκίνοος] Μέμφονταί τινες ὡς ὀλίγα παρασκευάσαντος Ἀλκινόου τοῖς Φαίαξι, πολλῶν ὄντων τῶν μελλόντων εὐωχεῖσθαι. καὶ Κράτης δὲ γὰρ (pro γὰρ scr. τὸ) αὐτὸ πέπονθεν αὐτοῖς πάντας οἰόμενος τοὺς Φαίακας εὐωχεῖσθαι παρὰ τῷ Ἀλκινόῳ. οὐ γὰρ ἦν τὸ πλῆθος ἠθροισμένον, ἀλλὰ δώδεκα μὲν βασιλεῖς, αὐτὸς δὲ τρισκαιδέκατος, καὶ οἱ παῖδες αὐτοῦ, καὶ οἱ ἐρέται τῆς νηὸς πεντηκονταδύο. Q. 61. Τοὺς δέρον] Συλληπτικῶς. σύες γὰρ οὐκ ἐκδέρονται. Q. 62. Ἐρίηρον] Μεγαλωφελῆ (sic, quanquam male per o, ed. ant.), ἀγαθὸν, ἰσχυρόν. Vulg. Inter 62. et 63. in Pal. exscripto jam textu intersertus est hic versus scilicet, Δημόδοκον λιγύφωνον ἐόντα θεῖον ἀοιδόν, quem habet pars etiam codd. Vind. 63. Τὸν πέρι μοῖρ' ἐφίλησε] Οὔκουν, ὦ Ὅμηρε, θαυμασίως αὐτὸν ἡ μοῖρα ἐφίλησεν, εἰ τῶν ὀφθαλμῶν μὲν ἐστέρησεν ἀοιδὴν δὲ ἀντὶ τούτου ἐχαρίσατο, ὥσπερ δῆτα καὶ σὲ ὕστερον. E. Πῶς οὖν ἐφίλησεν; ἤτοι ἐπεὶ οἱ τυφλοὶ μουσικώτεροι μὴ περὶ πολλὰ ἀσχολούμενοι. ἢ ἐπεὶ πάντως ἀνθρώπινον δυστυχεῖν (Vulg. πάντως ἄνθρωπον ὄντα δεῖ κατά τι δ.). ἢ οἰκονομικῶς ἵνα μὴ ἐπιγνῷ τὸν Ὀδυσσέα. Τινὲς δέ φασιν εἰς ἑαυτὸν ταῦτα λέγειν (Vulg. αἰνίττεσθαι) τὸν ποιητήν. E. Vulg. 66. Μέσσῳ δαιτυμόνων] Πιθανῶς, ἵνα πάντες ἐκ τοῦ ἴσου ἀκροῶνται. Τὸ δὲ, ἐκ πασσαλόφιν, δηλοῖ κατὰ τοῦ πασσάλου. Q. 67. Κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφι] Καὶ ἐκ τοῦ πασσάλου δὲ[h] ἐκρέμασε τὴν φόρμιγγα τὴν λιγείαν (sic), ἤτοι τὴν ἀποτελοῦσαν ὀξὺ μέλος. Q. Ἀριστοφάνης, δῆσε φόρμιγγι[i]. Harl. 68. Ἐπέφραδε] Ἵνα γνῷ ἔνθα

[g] Hæc sedes Glossæ Hesychianæ Ἐννοδίῳ, ἀγκυροβολίῳ. Nimirum pro ἐν νοτίῳ Aristophanes legebat ἐννοδίῳ: quod male alii divellebant. Vide supra schol. δ'. 785. BUTTM.

[h] Subest varia lectio: καὶ δ' ἐκ. BUTTM.

[i] Scripsisse videtur A. δῆσεν φόρμιγγα. Præmitti autem debebant huic scholio ver-

κήρυξ· πὰρ δ' ἐτίθει κάνεον, καλήν τε τράπεζαν,
πὰρ δὲ δέπας οἴνοιο, πιεῖν ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Μοῦσ' ἄρ' ἀοιδὸν ἀνῆκεν ἀειδέμεναι κλέα ἀνδρῶν,
οἴμης, τῆς τότ' ἄρα κλέος οὐρανὸν εὐρὺν ἵκανε·
νεῖκος Ὀδυσσῆος καὶ Πηλείδεω Ἀχιλῆος,
ὥς ποτε δηρίσαντο, θεῶν ἐν δαιτὶ θαλείῃ,
ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν· ἄναξ δ' ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων

70. πιεῖν] πίειν H. ib. ἀνώγοι] ἀνώγει H. V. ib. Ϝοίνοιο. 76. ποτε δηρίσαντο] ποτ' ἐδηρίσαντο V. 77. Ϝεπέεσσι· Ϝάναξ.

κεῖται τὰς χεῖρας ἐπέθηκε. Pal. Ἤτοι ἐσήμανεν ἵνα ἀνέληται ταῖς χερσίν· ἢ τὰς χεῖρας ἐπέθηκεν ἐπὶ τὴν κιθάραν ἵνα ἴδῃ (scr. εἰδῇ) ἔνθα κεῖται. E. Vulg. Ἤτοι ἐδήλωσεν ὁ Ποντόνοος τῷ μελῳδῷ τὴν κιθάραν λαβεῖν ταῖς χερσὶ καὶ κρούσασθαι. Καὶ ἐπέφραδε χερσὶν ἑλέσθαι. ταῖς χερσὶν ἐσήμανεν ἵνα ἀνέληται, δηλονότι τὰς χεῖρας αὐτοῦ ἐπιτεθεικὼς τῇ φόρμιγγι ἵνα γνῷ ποῦ κεῖται. Q. 73. Ἀνῆκεν] Γράφεται, ἐνῆκεν. E. Ἀνήγειρεν ἐπὶ τὴν ᾠδὴν (Mediol. τῶν αὐδῶν) ἐμπνεύσασα. Vulg. E. Οἴμης] Διηγήσεως (Vulg. Ὠιδῆς ἢ διηγ. Pal. Τραγῳδίας ἢ ᾠδῆς, διηγ.). ὅθεν καὶ προοίμιον. Q. Vulg. Pal. Διὰ οἰμῆς, ἀπὸ προοιμίου καὶ διηγήσεως ἐκείνης. E. 75. Νεῖκος Ὀδυσσῆος] Φασὶ τῷ Ἀγαμέμνονι χρωμένῳ (Vulg. χρειομένῳ) περὶ τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον τέλους ἀνελεῖν τὸν ἐν Δελφοῖς Ἀπόλλωνα τότε πορθήσειν τὸ Ἴλιον ὅταν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων στασιάσωσι. καὶ δὴ παρὰ πότον διαλεχθέντων Ὀδυσσέως καὶ Ἀχιλλέως, τοῦ μὲν Ἀχιλλέως ἀνδρείαν ἐπαινοῦντος τοῦ δὲ Ὀδυσσέως σύνεσιν, μετὰ τὴν Ἕκτορος ἀναίρεσιν, (ὅτε ins. Vulg.) ὁ μὲν βιάζεσθαι παρῄνει· διὸ καὶ ἀνῃρέθη· ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν. καὶ Ἀγαμέμνονα ὡς τελουμένου τοῦ λόγου (scr. λογίου) χαρῆναι. ἐσήμανε δὲ (καὶ tacite ins. Barn.) τὴν αὐτοῦ διαφορὰν πρὸς Ἀχιλλέα. Vulg. Q.[1] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς σύνεσιν ἐπαινῶν ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς ἀνδρείαν, μετὰ τὴν Ἕκτορος ἀναίρεσιν, ὅτε ὁ μὲν φαίνεσθαι (immo βιάζεσθαι, ut supra) παρῄνει, ὁ δὲ δόλῳ μετελθεῖν. E. 76. Ὥς ποτ' ἐδηρίσαντο] Διὰ λόγων ἐφιλονείκησαν. Τὸ δὲ, θαλείῃ τῇ θαλλούσῃ ἢ θάλλειν ποιούσῃ. Q. Vulg. 77. Ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων χαῖρε νόῳ] Ἀπρεπὲς εἶναι δοκεῖ τὸ χαίρειν ἐπὶ ταῖς διαφοραῖς τῶν φίλων. λύουσι δὲ ἐκ τῆς λέξεως, οἱ μὲν, ὅτι μάχονται οἱ ἄνθρωποι οὐ μόνον ἀλλὰ καὶ φιλονεικοῦντες ὑπὲρ καλοῦ καὶ ἀρετῆς. οἱ δὲ ἐπιφέρουσι χρησμὸν δεδόσθαι τῷ Ἀγαμέμνονι, κατὰ τῶν ἀριστέων διαφορὰν αἱρήσειν τὴν Ἴλιον, τὴν Ἀχιλλέως μῆνιν αἰνιττόμενον. τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα οἰηθέντα τῶν ἀριστέων τούτων εἶναι τὴν διαφορὰν ἣν ὁ χρησμὸς εἴρηκε, χαίρειν ἀγνοοῦντα ὅτι τῶν κακῶν ἔτι συνέβαινεν ἀρχὴν εἶναι. Q. Ἔχαιρε τῶν ἀριστέων φιλονεικούντων, τοῦ μὲν τὰ ψυχικὰ ἐπαινοῦντος τοῦ δὲ τὰ σωματικά. ἔχαιρε

ba, Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου, ad receptam relata: sed ea seorsim leguntur ad repetitum hunc versum infra 105. BUTTM.

[1] Levi verborum discrimine, et quod manca in fine est, differt narratio in Q. BUTTM.

χαῖρε νόῳ, ὅτ' ἄριστοι Ἀχαιῶν δηριόωντο.
ὣς γάρ οἱ χρείων μυθήσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθ' ὑπέρβη λάϊνον οὐδὸν
χρησόμενος· τότε γάρ ῥα κυλίνδετο πήματος ἀρχὴ
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι, Διὸς μεγάλου διὰ βουλάς.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
πορφύρεον μέγα φᾶρος ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσι
κακκεφαλῆς εἴρυσσε, κάλυψε δὲ καλὰ πρόσωπα·
αἴδετο γὰρ Φαίηκας, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λείβων.
ἤτοι ὅτε λήξειεν ἀείδων θεῖος ἀοιδὸς,
δάκρυ' ὀμορξάμενος, κεφαλῆς ἀπὸ φᾶρος ἕλεσκε,
καὶ δέπας ἀμφικύπελλον ἑλὼν, σπείσασκε θεοῖσιν·
αὐτὰρ ὅτ' ἂψ ἄρχοιτο, καὶ ὀτρύνειαν ἀείδειν
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἐπεὶ τέρποντ' ἐπέεσσιν,
ἂψ Ὀδυσεὺς κατὰ κρᾶτα καλυψάμενος γοάασκεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ· βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·

78. Ἀχαιϝῶν. 79. ϝοι. 84. φᾶρος ἑλὼν χερσὶ] χερσὶν ἑλὼν φάρος V. 85. ἐϝέρυσσε. 91. τέρποντο ϝέπεσσιν.

δὲ ὁ Ἀγαμέμνων ἐπὶ τῇ τούτων φιλονεικίᾳ οὐχ ὡς χαιρέκακος, ἀλλὰ διὰ τὸ ἔχειν ἀπὸ χρησμοῦ, τότε ἐγγίζειν τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν ὅτε ἴδῃ τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ἀρίστους φιλονεικοῦντας. καὶ ὁ μὲν Ἀχιλλεὺς ἔλεγε δι' ἀνδρίαν ἁλῶναι τὸ Ἴλιον, ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς διὰ μηχανῆς καὶ φρονήσεως. B. E. Ὁ Ἀγαμέμνων ἔχαιρεν ἐν τῷ νῷ ἡσύχως βλέπων τὴν φιλονεικίαν τοῦ Ὀδυσσέως καὶ τοῦ Ἀχιλλέως διὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν. τότε γὰρ πέπρωτο κρατηθῆναι τὴν Τροίαν ὅτε φιλονεικήσουσιν οἱ ἄριστοι. Q. 80. Πυθοῖ ἐν ἠγαθέῃ] Πυθοῖ τόπος ἐν Δελφοῖς ἔνθα ἦν μαντεῖον Ἀπόλλωνος. ὠνομάσθη δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ τὸν δράκοντα ἐκεῖσε παρ' αὐτοῦ ἀποκτανθῆναι καὶ σαπῆναι ἐκεῖ. πύθω γὰρ τὸ σήπω. λέγεται δὲ καὶ Πυθὼ καὶ Πυθών. Ἀπεβίβασε δὲ ὁ Ἀπόλλων τῷ Ἀγαμέμνονι μὴ κρατηθῆναι τὴν Τροίαν πρὶν οἱ ἄριστοι τῶν Ἑλλήνων μάχην ποιήσουσιν. ὅπερ καὶ γέγονεν. εἶτα συνεκροτήθη ὁ πόλεμος. E. 81, 82. Ἐν ἐνίαις τῶν ἐκδόσεων οὐκ ἐφέροντο, διὸ ἀθετοῦνται. Harl. 87. Τὸ ἤτοι ἀντὶ τοῦ μέν. B. Δῖος[m] ἀοιδός] Γράφεται, θεῖος[n]. E. 92. Ὁ Ἀριστοφάνης, αἶψ' Ὀδυσσεὺς, γράφει.

[m] Hic tamen δῖος variam revera lectionem esse serius e Seberi indice cognovit. BUTTM.

[n] Nimirum mera menda etiam ita in codd. corriguntur, quod in Palatino haud raro observavi. BUTTM.

Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
ἤδη μὲν δαιτὸς κεκορήμεθα θυμὸν ἐΐσης,
φόρμιγγός θ', ἣ δαιτὶ συνήορός ἐστι θαλείῃ·
νῦν δ' ἐξέλθωμεν, καὶ ἀέθλων πειρηθῶμεν
πάντων· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων,
πύξ τε, παλαισμοσύνῃ τε, καὶ ἅλμασιν, ἠδὲ πόδεσσιν,
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο.
κὰδ δ' ἐκ πασσαλόφιν κρέμασε φόρμιγγα λιγεῖαν,
Δημοδόκου δ' ἕλε χεῖρα, καὶ ἔξαγεν ἐκ μεγάροιο
κήρυξ· ἦρχε δὲ τῷ αὐτὴν ὁδὸν, ἥνπερ οἱ ἄλλοι
Φαιήκων οἱ ἄριστοι, ἀέθλια θαυμανέοντες.
βὰν δ' ἴμεν εἰς ἀγορὴν, ἅμα δ' ἕσπετο πουλὺς ὅμιλος,
μυρίοι· ἂν δ' ἵσταντο νέοι πολλοί τε, καὶ ἐσθλοί.
ὦρτο μὲν Ἀκρόνεώς τε, καὶ Ὠκύαλος, καὶ Ἐλατρεὺς,
Ναυτεύς τε, Πρυμνεύς τε, καὶ Ἀγχίαλος, καὶ Ἐρετμεὺς,

98. ἐϜίσης. 101. Ϝοῖσι. 102. περιγινόμεθ'] περιγιγνόμεθ' W. ib. Ϝοίκαδε. 109. ἕσπετο πουλὺς] ἕπετο πολὺς H.

Harl. 98. "Θυμὸν κεκ. δαιτός. οἱ ἄλλοι: sed vulgatum retinet Aristarchus". Sic ex Harl. refert Porsonus. Δαιτὸς ἐΐσσης] Ἡ τῆς ποιούσης τὸν δαινύμενον ἐπίσης κεκορῆσθαι· ἢ τῆς ἰσομοίρου, τῆς ἐπίσης πᾶσι δεδομένης. E. 100. Νῦν δ' ἐξέλθωμεν] Διατί οἱ Φαίακες εὐωχηθέντες ἠγωνίζοντο γυμνικὸν ἀγῶνα, δρόμον, καὶ δίαυλον καὶ τὴν ἄλλην ἄθλησιν[o]; παντελῶς γὰρ ἀπόνων ἀνθρώπων ταῦτα[p]. ἴσως δὲ, ἁρμόττον τοῖς ἤθεσι δέον ποιεῖν, ἐπειδὴ μίμησις ἡ ποίησις, οὕτω πεποίηκεν. ὅτι δὲ τοιοῦτοι δῆλον. ἔφασαν γὰρ, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε (248.). E. Q. 102. Ὅσον περιγιγνόμεθ' ἄλλων πύξ τε παλαιμοσύνῃ[q] τε] Καὶ πῶς φησι, Οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες οὐδὲ παλαισταί (246.); Ἐν ὅσῳ τοίνυν ἄπειροί εἰσιν Ὀδυσσέως οἴονται νικᾷν ἅπαντας ἐν τούτοις. ὅτε δὲ τῇ πείρᾳ δείξας ἑαυτὸν Ὀδυσσεὺς ἐκαυχήσατο περὶ τῶν ἄλλων ἄθλων μόνον παραιτησάμενος τὸν δρόμον, ἀντιμεταλαβὼν τὰ ἐγκώμια Ἀλκίνοος φησὶ, Ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι, Ἀεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, Εἵματά τ' ἐξημοιβά (247—249.). Q. item Harl. ut apparet ex PORS. in postscr. ad 249. εἵματ' ἐξημοιβά (sic) e schol. ad 102. citante. 105. Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. Harl. vid. ad 67. 108. Θαυμανέοντες] Θαυμάζοντες. ὡς τὸ χειμάζω χειμαίνω, ὀνομάζω ὀνομαίνω, οὕτως θαυμάζω θαυμάνω (scr. -αίνω) καὶ θαυμανέω. B. E. Θεασάμενοι (scr. -σάμενοι), θαυμάσαι μέλ-

[o] F. καὶ οὐ τὴν ἄλλην α. BUTTM.

[p] Cod. Q. τοῦτο γὰρ τῶν παλαίως ἀπόνων: tum sequentia ita ἴσως δὲ, δέον τὸ ἁρμόττον τοῖς ἤθεσι καὶ ποιεῖν. BUTTM.

[q] Hanc scripturam, et quidem ut Aristarchi, pro παλαισμ. Eustathius quoque ad h. l. memorat. BUTTM.

Ποντεύς τε, Πρωρεύς τε, Θόων, Ἀναβησίνεώς τε,
Ἀμφίαλός θ', υἱὸς Πολυνήου Τεκτονίδαο·
ἂν δὲ καὶ Εὐρύαλος, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Ναυβολίδης θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
πάντων Φαιήκων μετ' ἀμύμονα Λαοδάμαντα.
ἂν δ' ἔσταν τρεῖς παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
Λαοδάμας θ', Ἅλιός τε, καὶ ἀντίθεος Κλυτόνηος.
οἱ δή τοι πρῶτον μὲν ἐπειρήσαντο πόδεσσι.
τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· οἱ δ' ἅμα πάντες
καρπαλίμως ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
τῶν δὲ θέειν ὄχ' ἄριστος ἔην Κλυτόνηος ἀμύμων·
ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖϊν,
τόσσον ὑπεκπροθέων λαοὺς ἵκεθ', οἱ δ' ἐλίποντο.
οἱ δὲ παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς πειρήσαντο·

115. Ϝίσος. 116. Ναυβολίδης] Ναυβουλίδης H. ib. Ϝεῖδος.
117. Λαοδάμαντα] Λαομέδοντα V. 120. οἱ δή τοι] οἱ δ' ἤτοι V.
125. λαϜούς.

λοντες. Pal. 121. Ἀπὸ νύσσης] Ἀπὸ τῆς ἀφετηρίας. B. Q. 122. Κονίοντες πεδίοιο] Λείπει ἡ διά. ἐν τῷ πεδίῳ κόνιν ἐγείροντες. ὡς τὸ, Ἄργεος ἦεν Ἀχαιικοῦ (γ'. 251.), ἀντὶ τοῦ, ἐν Ἄργει. Q. 124. Ὅσσον τ' ἐν νειῷ οὖρον πέλει ἡμιονοῖιν [r]] Τουτέστιν, ὅσον ἀφορίζονται τῶν βοῶν ἀροτριάσει ἡμίονοι, ὡς προφερέστεραι οὖσαι ἄροτρον ἐλαύνειν καθὰ καὶ ἐν Ἰλιάδι λέλεκται. B. Ὅσον δὲ βόων ὑπέρτεροι ἡμίονοι. E. Οὖρον λέγει τὸ μέσον τῶν ἡμιόνων, ἤγουν τὸν ζυγόν. ὁ γὰρ ζυγὸς μέτρον ἔχει, καὶ οὐ προβέβηκε τὸ ἓν μέρος τοῦ ἑτέρου ἵνα μὴ πρὸς κακὸν γένηται τοῖς ζώοις. Τινὲς δὲ οὕτως λέγουσιν, ὥσπερ τοὺς βόας συγκρίνοντες τοὺς ἡμιόνους (scr. τοῖς -οις), λέγοντες ὡς ἡμίονοι προτρέχουσιν ἐν τῷ κάμνειν, ἐὰν δύο ἡμίονοι ἀνὰ μέρος ζευχθεῖεν καὶ δύο βόες ἀνὰ μέρος, ἀλλ' οὐκ εἰς ἕνα ζυγόν. ὅσον οὖν προβαίνουσιν οἱ ἡμίονοι τοσοῦτον καὶ αὐτὸς τῶν ἄλλων Φαιάκων. E. Οὖρον, ὅρμημα. σημεῖον φανερὸν (Pal. φοβερὸν) ἦν τὸ μέτρον τῶν ἡμιόνων παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Q. Pal. Καὶ ἐν Ἰλιάδι (κ'. 351.), Ὅσσον τ' ἐπίουρα πέλονται Ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσι Ἑλκέμεναι νειοῖο. ὅσον φησὶ ἐν τῇ ἠροτριασμένῃ γῇ ἐστι διάστημα τῆς τῶν ἀροτριώντων ἡμιόνων κινήσεως παλιστρόφου, τοσοῦτον ὑπερενίκα ἀεθλεύων τῷ δρόμῳ τῶν ἄλλων ὁ καλούμενος Κλυτόνηος, φέρων τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸν καὶ ἔνδοξον εἶναι κατὰ τὰς νῆας. σύνθετον γὰρ τὸ ὄνομα ἐκ τοῦ κλυτὸς ὁ ἔνδοξος καὶ τοῦ ναῦς. σύνθετα δὲ τούτῳ τῷ τρόπῳ καὶ τὰ τῶν πρότερον ὁμοιότροπα ὀνόματα τῶν ἀπαριθμηθέντων ἀνωτέρω τοῖς ῥηθεῖσιν

[r] Nescio unde mendosus hic accentus textum etiam Homeri hic et supra η'. 2. in quam plurimis editionibus et antiquissimis et (Schæferi excepta) recentissimis invaserit. Verus accentus utrobique in textu Pal. BUTTM.

τῇ δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπεκαίνυτο πάντας ἀρίστους·
ἅλματι δ' Ἀμφίαλος πάντων προφερέστερος ἦεν·
δίσκῳ δ' αὖ πάντων προφερέστατος ἦεν Ἐλατρεύς·
πὺξ δ' αὖ Λαοδάμας, ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἐτέρφθησαν φρέν' ἀέθλοις,
τοῖς ἄρα Λαοδάμας μετέφη παῖς Ἀλκινόοιο·
Δεῦτε, φίλοι, τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων
οἶδέ τε καὶ δεδάηκε· φυήν γε μὲν οὐ κακός ἐστι,
μηρούς τε, κνήμας τε, καὶ ἄμφω χεῖρας ὕπερθεν,
αὐχένα τε στιβαρὸν, μέγα τε σθένος· οὐδέ τι ἥβης
δεύεται, ἀλλὰ κακοῖσι συνέῤῥηκται πολέεσσιν·
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι κακώτερον ἄλλο θαλάσσης,
ἄνδρα τε συγχεῦαι, εἰ καὶ μάλα καρτερὸς εἴη.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Λαοδάμα, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
αὐτὸς νῦν προκάλεσσαι ἰὼν, καὶ πέφραδε μύθῳ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσ' ἀγαθὸς παῖς Ἀλκινόοιο,
Στῆ ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, καὶ Ὀδυσσῆα προσέειπε·
Δεῦρ' ἄγε καὶ σὺ, ξεῖνε πάτερ, πείρησαι ἀέθλων,
εἴ τινά που δεδάηκας· ἔοικε δέ σ' ἴδμεν ἀέθλους·
οὐ μὲν γὰρ μεῖζον κλέος ἀνέρος, ὄφρα κεν ἦσιν,

128. προφερέστερος] προφερέστατος. H. V. W. 129. προφερέστατος] πολὺ φέρτατος (ex emend. ejusd. man. PORS.) H. V. W. 130. παῖς] πάϊς V. 132. τοῖς] τοῖς δ', sed δ' erasum H. 133. εἴ τιν'] ἥν τιν' V. ib. ἀέθλων] ἄεθλον H. ib. Ϝοῖδε. 139. τε συγχεῦαι] γε συγχέαι V. 141. Ϝέπος. ἔϜειπες. 142. προκάλεσσαι] προκάλεσσαΐ H. 144. στῆ] βῆ V. ib. προσέϜειπε. 146. ἔϜοικε δὲ Ϝίδμεν. 147. οὐ μὲν γὰρ] οὐ μὲν γάρ τι ex emend. H. οὐ γάρ τι V.

Ὁμηρείοις ἔπεσιν. Q. 127. Ἀπεκαίνυτο] Ἐνίκα, καταχρηστικῶς. E. Q. 133. Τὸν ξεῖνον ἐρώμεθα, εἴ τιν' ἀέθλων οἶδε] Ἄπειρον ᾤετο τὸν Ὀδυσσέα ἄθλων, δῆλον κἀκ τῶν Εὐρυάλου. τοιαύτην γὰρ ἐχόντων τὴν ὑπόληψιν περὶ αὐτοῦ πάντων τῶν Φαιάκων καὶ Εὐρύαλος εὐθάρσησεν εἰπεῖν, Οὐ γάρ σ' οὔτι[s] ξεῖνε δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω Ἄθλων (159.). Q. 142. Οὔτε Ἀρίσταρχος οὔτε Ἀριστοφάνης οὔτε Ζηνόδοτος ἐπίστανται[t] τοῦτον τὸν στίχον. Harl. 145. Δεῦρ' ἄγε] Ἀμφότερα κελευτικά. Vulg. 147. Ἧισιν] Ὑπάρχοι. καὶ τὸ σιν ἐπέκτασις. B. E.

[s] In text. ed. οὐδὲ, quod mihi quidem deterius videtur. BUTTM.
[t] I. e. agnoscunt. PORS.

ἢ ὅτι ποσσίν τε ῥέξει καὶ χερσὶν ἑῇσιν.
ἀλλ' ἄγε πείρησαι, σκέδασον δ' ἀπὸ κήδεα θυμοῦ·
σοὶ δ' ὁδὸς οὐκ ἔτι δηρὸν ἀπέσσεται, ἀλλά τοι ἤδη
νηῦς τε κατείρυσται, καὶ ἐπαρτέες εἰσὶν ἑταῖροι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Λαοδάμα, τί με ταῦτα κελεύετε κερτομέοντες;
κήδεά μοι καὶ μᾶλλον ἐνὶ φρεσὶν, ἤπερ ἄεθλοι,
ὃς πρὶν μὲν μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα·
νῦν δὲ μεθ' ὑμετέρῃ ἀγορῇ νόστοιο χατίζων
ἧμαι, λισσόμενος βασιλῆά τε, πάντα τε δῆμον.
Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, νείκεσέ τ' ἄντην·
οὐ γάρ σ' οὐδὲ, ξεῖνε, δαήμονι φωτὶ ἐΐσκω
ἄθλων, οἷά τε πολλὰ μετ' ἀνθρώποισι πέλονται·
ἀλλὰ τῷ, ὅς θ' ἅμα νηῒ πολυκλήϊδι θαμίζων,
ἀρχὸς ναυτάων, οἵτε πρηκτῆρες ἔασι,
φόρτου τε μνήμων, καὶ ἐπίσκοπος ᾖσιν ὁδαίων,
κερδέων θ' ἁρπαλέων· οὐδ' ἀθλητῆρι ἔοικας.

148. ῥέξει] ῥέζει H. ῥέξῃ V. ib. ἑFῇσιν. 150. οὐκ ἔτι] οὐκέτι W. 159. Fείσκω. 163. ἐπίσκοπος] ἐπίστροφος Apollonius in v. PORS. 164. FέFοικας.

Οὐκ ἔστι μεῖζον κλέος ἀνέρος ὅσος ἐστί. Q. 151. Ἐπαρτέες] Ἀπηρτισμένοι, εὐτρεπισμένοι, εὐτρεπεῖς, ἕτοιμοι, ἀπηρτισμένοι. B. E. 153. Τί με ταῦτα κελεύετε] Ὡς δὴ μείνας παρ' αὐτοῖς ἡμέρας δύο καὶ τὰς προσηγορίας αὐτῶν ἐπίσταται. Ἀπὸ ἑνικοῦ δὲ εἰς πληθυντικὸν μετέβη πάλιν τὸ ποικίλον τῆς ποιητικῆς ἐνδεικνύμενος. ὁ δὲ νοῦς, τί κελεύετέ με ταῦτα. E. 161. Γρ. θάμα. Harl. 162. Οἵτε πρηκτῆρες ἔασι] Ἔμπειροι τῶν φορτίων ἢ τοῦ μισθοῦ ἀπαιτηταί. E. 163. Φόρτου τε μνήμων καὶ ἐπίσκοπος] Ἆρα ὁ μεμνημένος πόσου ἐστὶν ἕκαστον ἄξιον, ὃν γραμματέα καλοῦσιν, εἰκός. οὐ γὰρ αὐτὸν δεσπότην τῶν φορτίων φησὶν, ἀλλ' ὥσπέρ τινα τῶν φορτίων φροντίζοντα καὶ τῶν πλεόντων. Τοῦτο δέ τινες σημειοῦνται πρὸς τὸ ἀγνοεῖν γράμματα τοὺς ἥρωας. τῇ γὰρ μνήμῃ φασὶ τὰ ἐγκείμενα κατέχειν διὰ τὸ ἀπείρως ἔχειν γραμμάτων. ὅθεν καὶ τοὺς Φοίνικας ἐμπόρους ὑπὸ τῆς χρείας αὐτῆς ἐπὶ τὴν τῶν γραμμάτων εὕρεσιν ἐλθεῖν. ἡ δὲ χρῆσις παρὰ τοῖς παλαιοῖς (in alio schol. breviori in E. πολλοῖς) ἔχει, τὸν γραμματέα καὶ τὸν ἐπιμελητὴν μνήμονα καλεῖσθαι. Ἀριστοφάνης δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπίσκοπος, ἐπίστροφος, σημειοῦται. E. Q. Ἐπιμελόμενος (Pal. ἐποψόμενος) τῶν φορτίων ἢ μνημονεύων ἕκαστον πόσου ἦν ἄξιον. Vulg. Pal. Ἐπίσκοπος ᾖσιν] Προναύκληρος ὑπάρχοι. E. Ἔφορος ἢ φύλαξ. Vulg. Γρ. εἶσι καὶ εἰσέρχῃ. Harl. In Pal. autem, in cujus textu εἶσιν correctum in ᾖσιν, supra scriptum εἰσέρχῃ (sic cum spiritu super secunda syllaba.). Ὁδαίων] Φορτίων ἐφοδίων, ἢ τῶν πρὸς ὁδοιπόρον ἐπιτηδείων. E. Q. Ὁδαίων] Ἠΐων. Barnes. e MS. Ὁδαίων] Γρ. ἑταίρων. Pal. 164. Κερδέων θ' ἁρπαλέων] Ὠφελειῶν. ἃ (E. ὡς, Pal. ὧν) ἄν τις

Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
ξεῖν', οὐ καλὸν ἔειπες· ἀτασθάλῳ ἀνδρὶ ἔοικας.
οὕτως οὐ πάντεσσι θεοὶ χαρίεντα διδοῦσιν
ἀνδράσιν, οὔτε φυὴν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτ' ἀγορητύν.
ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνὴρ,
ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει· οἱ δέ τ' ἐς αὐτὸν
τερπόμενοι λεύσσουσιν· ὁ δ' ἀσφαλέως ἀγορεύει
αἰδοῖ μειλιχίῃ, μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν·
ἐρχόμενον δ' ἀνὰ ἄστυ, θεὸν ὣς, εἰσορόωσιν·
ἄλλος δ' αὖ εἶδος μὲν ἀλίγκιος ἀθανάτοισιν·
ἀλλ' οὔ οἱ χάρις ἀμφιπεριστέφεται ἐπέεσσιν.

165. Ϝιδών. 166. ἔειπες] ἔειπας H. V. ib. ἔϜειπες. ϜέϜοικας. 169. γὰρ Ϝεῖδος. 170. Ϝέπεσι. 173. Ϝάστυ. Ϝώς. 174. αὖ] αὖτ' H. V. ib. et 176. Ϝεῖδος. 175. ἀμφιπεριστέφεται] ἀμφιπεριστρέφεται H. ib. Ϝοι. Ϝεπέεσσιν.

ἁρπάσειε δι' ἡδονήν. Vulg. E. Pal. ἢ τῶν ἀδίκων. E. 166. Ξεῖν' οὐ καλὸν ἔειπες] Ἔθος ἐστὶν Ὁμηρικὸν ἐκ τῶν λόγων χαρακτηρίζεσθαι καὶ τὸν τρόπον τοῦ ἐντυγχάνοντος. καὶ ἐν ἄλλοις περὶ τοῦ Τηλεμάχου, Αἵματος εἶς ἀγαθοῖο φίλον τέκος οἷ' ἀγορεύεις (δ'. 611.)· οἰόμενος τὸν εὐγενῆ καὶ πεπαιδευμένον ἀναγκαίως ὁμιλεῖν. Πρίαμος δὲ παντὶ λέγει [u]. Ὀδυσσεὺς δὲ, οὐ γὰρ διεβεβαιώσατο τὸ ἀτάσθαλον αὐτὸν εἶναι, ἀλλ' ἐοικέναι φησὶ τούτῳ διὰ τὸ ἀντειπεῖν καὶ εἰρηκέναι. Q. 167. Οὕτως οὐ πάντεσσι θεοί] Ἄκρως ἐντρέπει ἀξιόπιστον ποιούμενος τὸν ὀνειδισμόν. αὐτῷ τούτῳ λυπεῖ τῷ φάσκειν ἀσύμφωνον ἔχειν τῇ μορφῇ τὸν τρόπον. Q. 168. ΑΓΟΡΗΣΤΗΝ. διάλεκτον, δημηγορίαν. Vulg. 169. Ἀκιδνότερος] Ἀσθενὴς, ἀπρεπής. οἱονεὶ παρὰ τὸ μὴ μίαν δι' ἀσθένειαν. ἢ παρὰ τὸ αἰκίζω ἀκιδνὸν κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι, τὸ οἱονεὶ ᾐκισμένον καὶ εὐτελές. ἢ παρὰ τὸ κινῶ ἀκιδνὸν τὸ μὴ κινούμενον. Q. Δύσμορος, παρὰ τὸ αἰκίζω τὸ αἰσχύνω. E. Παρὰ τὸ αἰκίζω ἀκιδνὸς γίνεται, ἀφ' οὗ καὶ συγκριτικὸν, ἀκιδνότερος, ἐστὶν ἀσθενέστερος ἢ προπετέστερος, ἢ ἀμφότερον. Vulg. 170. Ἀλλὰ θεὸς μορφήν] Δαιμονίως ἀφαιρεῖται τὸ φρόνημα τῶν ἐπὶ εὐμορφίᾳ μεγαλοφρονούντων. τῆς γὰρ μορφῆς στέφανόν φησιν εἶναι τὸν λόγον. Εἰσόμεθα δὲ καὶ τὴν ἑξῆς ἐργασίαν, ἡδόμενοι αὐτὸν ὁρῶσαι [x] διὰ τὴν ἐκ τῶν λόγων πειθώ. ὥστε ὅπερ ἐδόκει ἴδιον εἶναι τοῦ κάλλους, τοὺς ὁρῶντας ἀφραίνειν (scr. εὐφραίνειν), τοῦτο τοῖς λόγῳ κεκοσμημένοις Ὅμηρος ἀποδίδωσιν. Q. Ἄλλῳ μὲν καλῶς ἀγορεύειν καὶ ὁμιλεῖν, τῷ δὲ μορφὴν ἔχοντι μὴ καλὴν στέφει λόγοις, ἤτοι σεμνύνει. Q. 171. Λεύσσουσιν] Λεύσοντες, ὅ ἐστι βλέποντες [y]. Vulg. 172. Μετὰ δὲ πρέπει ἀγρομένοισιν] Σύμφωνον τῷ προκειμένῳ, τερπόμενοι λεύσουσιν. ὁ δὲ λέγει οὖν ἱκανὸν ἐν πᾶσιν ἐμπρέπει. Q. 175. Ἀλλ' οὔ οἱ χάρις] Ὅ ἐστιν, οὐδέν σοι ὄφελος τοῦ τοιούτου κάλλους, ἐπεὶ εἰς ὀνειδισμὸν χωρεῖ. οἷόν ἐστι καὶ τὸ ἐν Ἰλιάδι (γ'. 39.), Δύσ-

[u] F. ὁμιλεῖν, πρεπόντως δὲ πάντα λέγειν. BUTTM.
[x] Scr. ὁρῶσιν, ad verba Homerica τερπόμενοι λεύσσουσιν. BUTTM.
[y] An in aliis fuit, τέρπονται λεύσσοντες? BUTTM.

ὡς καὶ σοὶ εἶδος μὲν ἀριπρεπὲς, οὐδέ κεν ἄλλως
οὐδὲ θεὸς τεύξειε· νόον δ' ἀποφώλιός ἐσσι.
ὤρινάς μοι θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλοισιν,
εἰπὼν οὐ κατὰ κόσμον· ἐγὼ δ' οὐ νῆϊς ἀέθλων,
ὡς σύ γε μυθεῖαι, ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω
ἔμμεναι, ὄφρ' ἥβῃ τε πεποίθεα, χερσί τ' ἐμῇσι·
νῦν δ' ἔχομαι κακότητι καὶ ἄλγεσι· πολλὰ γὰρ ἔτλην,
ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων.
ἀλλὰ καὶ ὧς, κακὰ πολλὰ παθὼν, πειρήσομ' ἀέθλων·
θυμοδακὴς γὰρ μῦθος· ἐπώτρυνας δέ με εἰπών.
Ἦ ῥα, καὶ αὐτῷ φάρει ἀναΐξας λάβε δίσκον

179. 185. Ϝειπών. 183. ἀλεγεινά] ἀλγεινά V. 185. γὰρ μῦθος] γάρ μοι μῦθος V.

παρι εἶδος ἄριστε. Ἡ δὲ διάνοια οὐδ' ἂν θεὸς βουλόμενος κατασκευάσαι. B. E. Q. Περιστρέφεται] Παρακολουθεῖ, πάρεστιν. Vulg. 176. Οὐδέ κεν ἄλλως] Εἰ θεὸς θελήσαι καλὸν ποιῆσαι τοιοῦτον οἷος εἶ σύ. Vulg. 177. Νόον δ' ἀποφώλιος ἐσσί] Εἰ θεὸς θελήσειε καλὸν ποιῆσαι, οὐκ ἄλλως κατασκευάσειεν ἀλλὰ σοὶ ὅμοιον. Τὸ δὲ ὅλον τοιοῦτόν φησιν· ὡραῖος μὲν εἶ λίαν καὶ ὅσον πρὸς εἶδος ἄξιος ἐπὶ μέσου ἵστασθαι καὶ ὁρᾶσθαι. ἴσως δὲ (scr. ὅσον δὲ) πρὸς νοῦν καὶ τὰς ἐκ νοῦ χάριτας, ἤτοι τοὺς λόγους, ἀπὸ τοῦ φωτὸς καὶ τοῦ μέσου ἀφίστασο. ἀποφαόλιος καὶ ἀποφώλιος, ἀνάξιος τοῦ ἐν μέσῳ καθῆσθαι ὁμάδῳ ἀνδρῶν. ἐκ γὰρ τοῦ φάος καὶ τοῦ ὅλον καὶ τοῦ οἶος ὁ μόνος καὶ τῆς ἀπὸ προθέσεως τῆς σημαινούσης τὸ α στερητικὸν ἡ λέξις συνετέθη. καὶ ἔστι κυρίως ἀποφώλιος ὁ μὴ ἄξιος συναριθμεῖσθαι ἀνδρῶν ὁλότητι ἐν φωτὶ, ἤγουν ἐν καιρῷ ἔργων ἢ λόγων δεομένῳ. Φωλεοὺς λέγουσι τὰ παιδευτήρια. ὁ γοῦν μὴ φοιτῶν εἰς τὰ παιδευτήρια λέγεται ἀποφώλιος. E. 178. Ὤρινάς μοι θυμόν] Ὅ ἐστιν, ἐτάραξάς μου τὴν ψυχήν. B. 182. Νῦν δ' ἔχομαι κακότητι] Εἰκότως παραιτεῖται προβαλλόμενος τὴν κακοπάθειαν τοῦ σώματος. οὕτως γὰρ ἂν αὐτῷ συνέβαινε κατορθώσαντι μὲν θαυμάζεσθαι, ἀποτυγχάνοντι δὲ συγγνώμην αἰτεῖν. Q. 183. Πείρων οὐκ ἔστιν ἀπὸ τοῦ περῶ πλεονασμῷ τοῦ ι. οἶδε γὰρ καὶ τὸ, Πεῖρα (scr. πεῖρε) κέλευθον (β'. 434.) Q. 186. Ἦ ῥα] [1] Τὸ ἦ ὅτι μὲν ταὐτὸ σημαίνει τῷ ἔφη δισυλλάβῳ καὶ τῷ φῆ διγραμμάτῳ ῥήματι παρ' Ὁμήρῳ δῆλον. καὶ δοκεῖ γεγενῆσθαι τὸ ἦ ἀπὸ τοῦ φῆ κατ' ἀφαίρεσιν τοῦ φ. Τίς δὲ ἡ διαφορὰ τοῦ ἦ πρὸς τὰ φῆ ζητοῦσιν. διαφέρειν δὲ φαίνεται ὅτι τὸ μὲν ἦ ἐπὶ προειρημένοις λόγοις λέγεται (Ven. ἐπιλέγεται bene), ὡς ἐνταῦθα, καὶ ἐν τούτοις, Ἦ καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων (Il. α'. 528.)· Ἦ καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν (Il. α'. 219.). προειπόντος γὰρ τοῦ Διὸς καὶ τοῦ Ἀχιλλέως ταῦτα ὁ ποιητὴς λέγει. καὶ δι' ἀμφοτέρων ὅλων τῶν ποιήσεων οὕτως αὐτῷ μόνον ὑποτάττει (scr. ὑποτάττεται. Ven. οὕτως

[1] Legitur hoc scholium etiam in Venetis ad Il. ι'. 533. ac de extremis ejus quædam affert Brunck. in Lex. Soph. v. ἦ. e *Porphyrii scholiis MS.* ad eundem locum. Integrum illud hic pono quoniam emendatius et plenius in Mediol. editum est: varietatem autem Veneti ubi tanti est adnotabo, in certis et levibus tacite quod verum est dabo. BUTTM.

μείζονα καὶ πάχετον, στιβαρώτερον οὐκ ὀλίγον περ,
ἢ οἵῳ Φαίηκες ἐδίσκεον ἀλλήλοισι.

187. περ] τε H. 188. ἐδίσκεον] ἐδίσκευον H.

αὐτὸ καὶ μόνον ὑποτάττεται τὸ ἤ). τὸ δὲ φῆ καὶ ἔφη καὶ προτάσσεται τῶν ῥηθησομένων λόγων καὶ τούτοις ὑποτάσσεται. καὶ μία (Ven. male κ. οὐ μ.) μὲν αὕτη διαφορὰ τοῦ φῆ καὶ ἔφη πρὸς τὸ ἦ. δευτέρα δὲ αὕτη. τὸ μὲν γὰρ ἦ καθ' ἕνα σχηματισμὸν ἐκφέρεται καὶ σημαίνει ῥῆμα, τὸ εἶπεν, ὁριστικὸν ἑνικὸν ἀορίστου χρόνου δηλωτικὸν ὑπάρχον τρίτου προσώπου, τὸ δὲ φῆ κλίσιν (Ven. κλίνεται) εἰς ἅπαντας τοὺς χρόνους καὶ τοὺς (Ven. καὶ εἰς ἅπαντας) ἀριθμοὺς, καὶ τὰ πρόσωπα καὶ τὰ γένη (Ven. κ. πρ. κ. γ. sine articulis) λαμβάνεται, καὶ τρέπεται καθάπερ τῶν ἄλλων ῥημάτων τὰ παραπλήσια. Παρὰ δὲ τοῖς Ἀττικοῖς ἔστι τι μονοσύλλαβον ῥῆμα καὶ μονογράμματον, ἤ, σημαίνει δὲ δύο. τὸ μέν τι ταὐτὸ τῷ παρ' Ὁμήρῳ. χρῶνται γὰρ αὐτῷ παραπλησίως ἀντὶ τοῦ ἔφη κατὰ τοῦ τρίτου προσώπου. τὸ δέ τι ταὐτὸν τῷ ὑπῆρχον [a], ὃ ποιεῖ ἦν, ὅπερ ἐπιπολάζει νῦν. τῶν δὲ Ἀττικῶν οἱ μὲν ἀρχαῖοι μονογράμματον αὐτὸ προεφέροντο, οἱ δὲ νεώτεροι σὺν τῷ ν καθάπερ τῶν πρεσβυτέρων τινές. χρῆται δὲ τούτῳ ὁ ποιητὴς ποτὲ (E. ὅτε) μὲν εἰς δύο συλλάβας διαιρῶν αὐτὸ καὶ δύο γράμματα βραχέα, οἷον ἐπὶ τοῦ Νέστορος, Εἰ τότε κοῦρος ἔα [b], νῦν αὖτέ με γῆρας ἱκάνει (Il. δ'. 321.). καὶ, Τοῖος ἔ' ἐν πολέμῳ, ἔργον δέ μοι οὐ φίλον ἔσκεν, Οὐδὲ οἰκωφελίη [c] (Od. ξ'. 222.)· τοῦτο (Ven. τούτων, scr. ποτὲ δὲ) τὸ πρότερον ἐκτείνων γράμμα εἰς τὸ συγγενὲς τὸ η, οἷον, Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης [d] (μ'. 368.). ἐν γὰρ τούτοις ταὐτόν τι λέγει τῷ ἤμην. τὸ δὲ μονοσύλλαβον οὐχ εὑρίσκομεν παρ' αὐτῷ κατὰ τῆς δυνάμεως ταύτης [e], ἀλλὰ κατὰ τῆς ἑτέρας μόνης. τῶν δὲ Ἀττικῶν ἐστι παρὰ Κρατίνῳ ἐν Πυτίνῃ, γυνὴ δ' ἐκείνου πρότερον ἦν (scr. ἦ), νῦν δ' οὐκέτι. καὶ παρὰ Σοφοκλεῖ ἐν τῇ Νιόβῃ, ἦ (E. hic quoque ἦν) γὰρ φίλη ἐγὼ τῶνδε τοῦ προφερτέρου [f]. καὶ ἐν Οἰδίποδι Κολωνῷ (scr. Τυράννῳ, 1123.), Ἦν (scr. ἦ) δοῦλος οὐκ ὠνητὸς ἀλλ' οἴκοι τραφείς (Ven. οἰκοτραφής). καὶ παρὰ Πλάτωνι τῷ φιλοσόφῳ [g], οὐ μὴν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμῳ ἦν που ῥαδίως (Ven. οὐ γὰρ ἐγὼ ἐν δυνάμει ἦν του ῥαδίως). E. Καὶ αὐτῷ φάρει] Καὶ σὺν αὐτῷ τῷ φάρει ἀναΐξας ἔλαβε τὸν δίσκον. διὰ τὸ τοὺς ἄλλους ἀπεκδύεσθαι ὃ ἐφόρουν ἐπάνω ἱμάτιον φησι, καὶ αὐτῷ φάρει, δεικνύων τὸ ἀνδρεῖον αὐτοῦ. B. Σὺν τῷ ἱματίῳ, ὡς εἶχεν. Vulg. Τὰ μὲν ἄλλα ἀθλήματα ἄλλοι ἐτύγχανον ἠγωνισμένοι. καλῶς δὲ ὁ ποιητὴς τούτου (scr. τὸ τοῦ) δίσκου τελευταῖον ἀπέλιπεν, ἵνα ἐπὶ τούτου τὴν ἐπιστήμην δείξηται, ἐφ' οὗ οὐδὲ ἓν πρόσωπον ὡρισμένην (sic) ἔχει τὴν ἔχθραν καὶ (del. vid. καὶ) ὥσπερ πάλη καὶ πυγμή. εἰκὸς γὰρ ἦν ἐξ ἐκείνων τῶν ἀγωνισμάτων ἢ πλῆξαι ἢ πληγῆναι. Q. 187. Πάχετον] Κατὰ συγκοπὴν τοῦ παχύτερον καὶ μετάθεσιν μικρότερον (sic). E. Cf. Etym. M. 188. Ἢ

[a] Verba τὸ δέ τι τ. τ. ὑ. desunt in Ven. BUTTM.

[b] Ven. mutile, εἴποτε νῦν α. μ. γ. ι. in quibus tamen εἴ ποτε pro varia possit haberi lectione. BUTTM.

[c] Ven. τοῖος ἔα ἐν—et ἦεν pro ἔσκεν, omissis οὐδὲ οἰκ. BUTTM.

[d] E. κιὼν νέας ἀμφιελίσσας. BUTTM.

[e] E. mire κ. τ. καταδύσεως τ. Ven. κ. τ. δ. ταὐτὸ, et mox κατὰ τὴν ἑτέραν μόνον. BUTTM.

[f] E. προτέρου. Ignota forma προφερτέρου, et metrum non impatiens est formæ προφερεστέρου. BUTTM.

[g] Rep. 1. p. 328. c. εἰ μὲν γὰρ ἐγὼ ἔτι ἐν δυνάμει ἦν τοῦ ῥᾳδίως πορεύεσθαι πρὸς τὸ ἄστυ. Ubi Bekker nunc edidit ἦ, e MSS. haud dubie: et sic voluit hic scholiastes. BUTTM.

τόν ῥα περιστρέψας ἧκε στιβαρῆς ἀπὸ χειρός·
βόμβησεν δὲ λίθος· κατὰ δ' ἔπτηξαν ποτὶ γαίῃ
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες,
λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ὑπέρπτατο σήματα πάντων,
ῥίμφα θέων ἀπὸ χειρός· ἔθηκε δὲ τέρματ' Ἀθήνη,
ἀνδρὶ δέμας εἰκυῖα· ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Καί κ' ἀλαός τοι, ξεῖνε, διακρίνειε τὸ σῆμα
ἀμφαφόων· ἐπεὶ οὔτι μεμιγμένον ἐστὶν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτον· σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον·
οὔτις Φαιήκων τόνγ' ἵξεται, οὐδ' ὑπερήσει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον ἐνηέα λεῦσσ' ἐν ἀγῶνι·
καὶ τότε κουφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι·
Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε, νέοι· τάχα δ' ὕστερον ἄλλον

192. ὑπαὶ] ὑπὸ H. ib. σήματα] βήματα V. ib. πάντων] πάντα H. W. 194. ϝεικυῖα· ϝέπος. 198. τόνγ'] τόδ' H. 199. δῖϝος. 201. μετεφώνεε] μετεφωνεὶ V.

οἷῳ Φαίηκες] Ἧπερ ἐν ᾧ (Q. Παρὸ) οἱ Φαίακες. διασαφητικὸς ὁ ἤ. B. Q. 189. Τόν ῥα περιστρέψας] Ὅτι ὁ δίσκος ἐκ μέσου σχοῖνον εἶχον. E. Vulg. 190. Βόμβησεν δὲ λίθος] Ὁ δίσκος λίθος ἦν. καὶ Ἐρατοσθένης ἐν Ὀλυμπιακοῖς[h] ἱστορεῖ, τὸν μὲν σόλον λέγει σίδηρον (scr. σιδηροῦν) ἢ ξύλινον ἢ χαλκοῦν τετρημένον κατὰ τὸ μέσον καὶ ἔχοντα καλώδιον ἐξημμένον οὗ ἐχόμενοι βάλλουσιν οἱ ἀγωνιζόμενοι. Οὕτω καὶ ἐπὶ Πατρόκλῳ κέχρηται. διό φησι, Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκε σόλον Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε (Il. ψ'. 826.). ὅθεν κατωμάδιον αὐτὸν λέγεσθαι, Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται (Il. ψ'. 431.). διὰ τοῦτο καὶ νῦν ἔφη, τόν ῥα περιστρέψας. B. Q. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἤχησεν ὁ λίθος πρὸς τῇ γῇ, ὡς τοὺς Φαίακας καταπτῆξαι. δύναται δὲ καὶ ἔνευσαν πρὸς τὴν γῆν, ὅπερ οἱ ἐν καταπλήξει ποιοῦσιν. B. Q. Vulg.

191. Δολιχήρετμοι] Μακραῖς κώπαις χρώμενοι. ἢ ὧν ἡ κωπηλασία νεανικὴ καὶ μέχρι ποταμοῦ (f. πορρωτάτου) διατείνουσα. E. Q. 192. Σήματα] Σημεῖα. Τινὲς δὲ, βήματα. Vulg. 195. Διακρινέειν] Διαχωρίσειν. Vulg. ed. ant. quod recte videtur in recentt. emend. -νειε -σειεν. 197. Σὺ δὲ θάρσει τόνδε γ' ἄεθλον] Θάρσει ἐπὶ τῷ ἄθλῳ. ἡ δὲ σύνταξις Ἀττική. Q. 200. Χαίρων οὕνεχ' ἑταῖρον] Ὅστις ἦν ἡ Ἀθηνᾶ ὁμοιωθεῖσά τινι τῶν φίλων Ὀδυσσέως, ὡς πολλάκις φαίνεται ἥκουσα εἰς βοήθειαν. B. 201. Κουφότερον] Ἀλαζονικώτερον, θρασύτερον, κομπηρότερον, ἐπηρμένον, παρρησιαστικώτερον, θαρρῶν τῷ φίλῳ καὶ τῇ νίκῃ. B. E. Q. Ex Vulg. adde εὐθυμότερον. 202. Τοῦτον νῦν ἀφίκεσθε] Τὸν τόπον καταλάβετε. ἢ ἀντὶ τούτου δὴ τοῦ δίσκου πρῶτον ἀφικέσθω τις[i]. E. Τὸν τόπον ἢ τὸν λίθον. Vulg. Τούτου πεῖραν ἐπιλάβετε.

[h] Scribendum videtur ἐν Ὀλυμπιονίκαις: vid. Athen. 4. p. 154. a. Diog. Laert. 8. 51. et antea 49. In seqq. autem vel ἱστορεῖ vel λέγει supervacuum est. BUTTM.
[i] Scr. vid. ἢ ἀντὶ τοῦ, τοῦδε τοῦ δίσκου π. ἀφικέσθω τις. BUTTM.

ἥσειν ἢ τοσσοῦτον ὀΐομαι, ἢ ἔτι μᾶσσον.
τῶν δ' ἄλλων, ὅτινα κραδίη θυμός τε κελεύει,
δεῦρ' ἄγε πειρηθήτω, ἐπεί μ' ἐχολώσατε λίην,
ἢ πὺξ, ἠὲ πάλῃ, ἢ καὶ ποσὶν, οὔτι μεγαίρω,
πάντων Φαιήκων, πλήν γ' αὐτοῦ Λαοδάμαντος·
ξεῖνος γάρ μοι ὅδ' ἐστί· τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο;
ἄφρων δὴ κεῖνός γε καὶ οὐτιδανὸς πέλει ἀνὴρ,
ὅστις ξεινοδόκῳ ἔριδα προφέρηται ἀέθλων,
δήμῳ ἐν ἀλλοδαπῷ· ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει.
τῶν δ' ἄλλων οὔπερ τίν' ἀναίνομαι, οὐδ' ἀθερίζω,
ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν καὶ πειρηθήμεναι ἄντην·
πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι μετ' ἀνδράσιν, ὅσσοι ἄεθλοι.
εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι·
πρῶτός κ' ἄνδρα βάλοιμι, ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
ἀνδρῶν δυσμενέων· εἰ καὶ μάλα πολλοὶ ἑταῖροι
ἄγχι παρασταῖεν, καὶ τοξαζοίατο φωτῶν.
οἷος δή με Φιλοκτήτης ἀπεκαίνυτο τόξῳ,

204. ὅτινα] ὅντινα H. 207. γ'] τ' V. ib. ΛαϝοδάμαντοςFέο.
211. τ'] δ' H. ib. ϝέο. 213. ϝίδμεν. 215. ϝοῖδα.

Pal. 204. Τῶν δ' ἄλλων ὅτινα] Τὸ ὅτινα ποιητικὸν ὂν κεῖται μὲν ἀντὶ τοῦ ὅντινα. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ τινά πλεονασμῷ τοῦ ο, καθ' ὁμοιότητα τοῦ ὅτου, καὶ ὅτῳ, καὶ ὅτοισιν ἀντὶ τοῦ οἷστισι καὶ ὁτέοισι, καὶ ὅτινας ἀντὶ τοῦ οὕστινας, καὶ ὅτις ἀντὶ τοῦ ὅστις. οἷον Ὅτις σφέας εἰσαφίκηται (μ'. 40.), καὶ, Ἠδ' ὅτις οὐκ ἀλέγει (π'. 307.). B. 211. Ἕο τ' αὐτοῦ πάντα κολούει] Τὰ ἑαυτοῦ πάντα σμικρύνει. E. Πάντα τὰ ἑαυτῷ συμφέροντα ἀφανίζει καὶ ἐλαττοῖ. Q. Pal. Vulg. κολοβοῖ καὶ ἀποκόπτει. Q. Κωλύει, ἐμποδίζει. Vulg. quibus Barnes. e MS. præmittit, Κατασείει. Cf. Hesych. 212. Οὐδ' ἀθερίζω] Ἤτοι ἀποπέμπομαι. ἀπὸ τῶν ἀνθερίκων τῶν ἀσταχύων εἴρηται. ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνοι τοῦ γεννηθέντος σίτου ἐν τῷ ἀστάχυϊ ἐκτὸς ἐκφύονται καὶ προΐασι ποῤῥωτέρω, οὕτω πως καὶ ὁ πόῤῥω τινὸς ἀφιστάμενος ἀθερίζεσθαι τοῦ τοιούτου λέγεται. E. Q. Ἀποδοκιμάζω, ἀποβάλλω. Vulg.[k] 213. Ἀλλ' ἐθέλω ἴδμεν] Τὸ ἴδμεν ἐπὶ ἀπαρεμφάτου σπανίως. B. 214. Πάντα γὰρ οὐ κακός εἰμι] Οὐ κακός εἰμι ἐν τοῖς ἄθλοις ἐκείνοις, ὅσοι ἄεθλοί εἰσιν ἐν τοῖς ἀνθρώποις. ἢ οὕτως, πανταχοῦ γὰρ τῶν ἄθλων οὐ κακός εἰμι ὅσοι ἆθλοι ὑπάρχουσιν ἐν ἀνθρώποις. B. Εἰς πάντα γὰρ ἆθλα οὐ κακός εἰμι. ποῖα δὲ ἆθλα; ὅσσα ἐν τοῖς ἀνδράσιν. Σημειωτέον δὲ ὅτι τῷ, ἆθλα, οὐδετέρῳ ἀρσενικὸν ἐπήνεγκε τὸ ὅσσοι, πάλιν τὸ ποικίλον τῆς ποιητικῆς δεικνύων. Q. 215. Εὖ μὲν τόξον οἶδα ἐΰξοον ἀμφαφάασθαι] Μεταχειρίζεσθαι. Προοικονομεῖ τὴν μνηστηροκτο-

[k] In Harl. legitur: γρ. οὐδ' εὐθερίζω: in Pal. ἀποδοκιμάζω: et ἀποβάλλω γρ.: et οὐδ' ἀπορίζω. Quibus nil sani videtur contineri. BUTTM.

δήμῳ ἔνι Τρώων, ὅτε τοξαζοίμεθ' Ἀχαιοί.
τῶν δ' ἄλλων ἐμέ φημι πολὺ προφερέστερον εἶναι,
ὅσσοι νῦν βροτοί εἰσιν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
ἀνδράσι δὲ προτέροισιν ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω,
οὔθ' Ἡρακλῆϊ, οὔτ' Εὐρύτῳ Οἰχαλιῆϊ,
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἐρίζεσκον περὶ τόξων·
τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν μέγας Εὔρυτος, οὐδ' ἐπὶ γῆρας
ἵκετ' ἐνὶ μεγάροισι· χολωσάμενος γὰρ Ἀπόλλων
ἔκτανεν, οὕνεκά μιν προκαλίζετο τοξάζεσθαι.
δουρὶ δ' ἀκοντίζω, ὅσον οὐκ ἄλλος τις ὀϊστῷ·
οἴοισιν δείδοικα ποσὶν, μήτις με παρέλθῃ
Φαιήκων· λίην γὰρ ἀεικελίως ἐδαμάσθην
κύμασιν ἐν πολλοῖς· ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα

220. ἈχαιϜοί. 230. παρέλθῃ] παρέλθῃ (οι) H. 231. ἀϜεικελίως.

νίαν. Q. 220. Δήμῳ ἐνὶ Τρώων] Ἤδη τι τῶν ἑξῆς ἐπέβαλε, τίνων ἐστὶ καὶ ὁποίας στρατείας μετεσχηκώς. εἰκότως οὖν ἔμελλεν ἐπίστασθαι (f. ἐπιστῆσαι) πρὸς τὴν ἑαυτοῦ γνῶσιν τοὺς παρόντας. Φαίνεται δὲ διὰ τούτων ὁ ποιητὴς εἰδὼς τὴν ἐκ τῆς Λήμνου ἀνακομιδὴν τοῦ Φιλοκτήτου. E. Q. Τοξαζοίμεθα] Εὐστόχως τοξεύοιμεν. Vulg. Q. 222. Σῖτον ἔδοντες] Εἶπε τοῦτο διά τινα γένη οἵτινες οὐκ ἤσθιον σῖτον. διὸ καὶ ἀκριδοφάγοι τινὲς καὶ ἰχθυοφάγοι ἐκαλοῦντο. ὡς καὶ τὸ Σκυθικὸν καὶ Μασσαγετικὸν κρεωφάγοι καλοῦνται. τινὲς γὰρ τῶν ἀκριδοφάγων ἰδόντες ἄρτον κόπρον εἶναι ἐνόμιζον. B. 223. Ἐριζέμεν οὐκ ἐθελήσω] Ἀντὶ τοῦ, οὐ δυνήσομαι, ὡς τὸ, Οὐδ' ἔθελε προρέειν (Il. φ'. 366.). Q. 224. Οὔθ' Ἡρακλῆϊ] Ποιητικῶς ἐξέτεινε τὸ ι τοῦ Ἡρακλῆϊ, ὅτι εἰς μέρος λόγου λήγει καὶ κοινή ἐστιν [l]. Q. Συλληπτικῶς. οὐ γὰρ Ἡρακλῆς ἤρισε περὶ τοξικήν τινι, ὁ δὲ Εὔρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν. Pal. E. διὸ καὶ ταχέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ. E. Συλληπτικῶς —— τινί. ἢ ἐπεὶ ἔτρωσε θεοὺς ὥς φησιν ὁ αὐτός· Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς παῖς Ἀμφιτρύωνος Δεξιτερὸν κατὰ μάζον ὀϊστῷ τριγλώχινι Βεβλήκει (Il. ε'. 392.). Ὁ δὲ Εὔρυτος Ἀπόλλωνι ἤρισεν, ὡς ἐν Ἰλιάδι φησὶ, Οὔθ' Εὐρύτῳ ᾧ περὶ τόξον ἑκηβόλος οὐδ' ἀπόνητο [m]. Q. Οἰχαλιῆϊ] Ἡ Οἰχαλία πόλις Θεσσαλίας. Vulg. Q. 226. Τῷ ῥα καὶ αἶψ' ἔθανεν] Διὸ ταχέως ἀπέθανε πρὸ τοῦ δέοντος καιροῦ· Οὐ γὰρ ἵκετο γήραος οὐδόν (ο'. 246.). ἢ μᾶλλον ὅτι ἤρισεν αἶψα ἀπέθανεν. Q. 230. Δέδοικα ποσὶν μήτις με] Ἐν οἷς πτοεῖται αὐτὸς ἡττηθῆναι φησὶν ἑαυτὸν εὐδοκιμεῖν. ἐν οἷς δὲ αὐτοὶ πτοοῦνται ὡς ἀδόκιμοι, αὐτόν φησι μὴ ὑπερέχειν [n]. E. 232. Κύμασιν ἐν πολλοῖς] Εἰπὼν κύμα-

[l] H. e. quoniam pars orationis eo terminatur, et syllaba communis est. Cur autem communem syllabam ι hic dicat scholiastes, non apparet: nisi ob id ipsum quod vox terminatur ea: nam ob sequentem vocalem nonnisi vocalis longa, aut anceps producta, syllabam communem efficit docente Hephæstione. BUTTM.

[m] Egregia confusio. Versus est Apollonii, 1. 88. Εὐρύτου, ᾧ πόρε τόξον Ἑκηβόλος· οὐδ' ἀπόνητο Δωτίνης· αὐτῷ γὰρ ἑκὼν ἐρίδηνε δοτῆρι. BUTTM.

[n] Mirus casus hæc videtur pervertisse. Et ultima quidem sic sine dubio sananda

ἦεν ἐπηετανός· τῷ μοι φίλα γυῖα λέλυνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἀμειβόμενος προσέειπε·
Ξεῖν', ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις,
ἀλλ' ἐθέλεις ἀρετὴν σὴν φαινέμεν, ἥ τοι ὀπηδεῖ,
χωόμενος, ὅτι σ' οὗτος ἀνὴρ ἐν ἀγῶνι παραστὰς
νείκεσεν· ὡς ἂν σὴν ἀρετὴν βροτὸς οὔτις ὄνοιτο,
ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν.
ἀλλ' ἄγε, νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος, ὄφρα καὶ ἄλλῳ
εἴπῃς ἡρώων, ὅτε κεν σοῖς ἐν μεγάροισι
δαινύῃ παρὰ σῇ τ' ἀλόχῳ καὶ σοῖσι τέκεσσιν,
ἡμετέρης ἀρετῆς μεμνημένος, οἷα καὶ ἡμῖν
Ζεὺς ἐπὶ ἔργα τίθησι διαμπερὲς ἐξέτι πατρῶν.
οὐ γὰρ πυγμάχοι εἰμὲν ἀμύμονες, οὐδὲ παλαισταὶ,
ἀλλὰ ποσὶ κραιπνῶς θέομεν, καὶ νηυσὶν ἄριστοι·
αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη, κίθαρίς τε, χοροί τε,

235. προσέϜειπε. 240. ᾗσι φρεσὶν] φρεσὶν ᾗσιν V. ib. Ϝῇσι.
241. ἄλλῳ] ἄλλοις H. ib. Ϝέπος. 242. Ϝείπῃς. 245. Ϝέργα.

σιν ἠνοίξατο τὴν ναυαγίαν. προσθεὶς δὲ τὸ, ἐπεὶ οὐ κομιδὴ κατὰ νῆα, τὴν τῆς θεοχολωσίας ἐκάλυψε βλάβην. E. Q. 236. Ξεῖν' ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα] Τὸ ἑξῆς οὕτως, ἐπεὶ οὐκ ἀχάριστα μεθ' ἡμῖν ταῦτ' ἀγορεύεις, ἄγε δὴ νῦν ἐμέθεν ξυνίει ἔπος. ἵν' ᾖ ὁ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ δή. B. Q. Ἀχάριστα, ἄνευ χάριτος, ὅ ἐστι σκαιῶς καὶ ἀηδῶς. οὐ γὰρ ἐπὶ λοιδορίᾳ τῶν παρόντων, ἀλλ' ἐπὶ αὐτοῦ συστάσει[o] τὸν λόγον ἐποιεῖτο. ὅπερ καὶ ὁ Ἀλκίνους ποιήσει. B. E. Q. 240. Ἐπισταίη[p]] Εἰδείη. Vulg. 241. Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐμέθεν] Ἀλλὰ νῦν ἐμοῦ, φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς (scr. ὁ Ἀλκίνοος) ἄκουσον, ὅπως καὶ ἄλλῳ τῶν ἡρώων ἐμὸν ἔπος (ins. εἴπῃς) ὅτε δαινύῃ καὶ εὐωχῇ, παρὰ τὰ σῖτα καὶ τὰς τροφὰς, ἐν τῇ σῇ ἀλόχῳ καὶ τοῖς παισὶ καὶ τοῖς γονεῦσι, μεμνημένος τότε ὅτε ταῦτα ποιεῖς εἰς τὴν σὴν ἀπελθὼν πατρίδα καὶ τῆς ἡμῶν ἀρετῆς, οἷα καὶ ἡμῖν ὁ Ζεὺς ἔργα παρεσκεύασεν ἔχειν χρηστά. E. Q. Ὄφρα καὶ ἄλλῳ] Γρ. καὶ ἄλλοις. Pal. 245. Ἔξετι πατρῶν] Διατί μὴ πάτρων; αἱ γὰρ συγκοπαὶ ἀναβιβάζουσι τοὺς τόνους, ὁμόπατρος, ὅπατρος. ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι χαρακτῆρι συνεξέδραμε τῇ (scr. τῷ), χηνῶν, μηνῶν, πάτρες πατρῶν. E. Q. 246. Οὐ γὰρ πυγμάχοι] Ἐλεγχθεὶς ἀρνεῖται λοιπὸν (Vulg. om. λοιπὸν), ἴσως εἰς τὸ μὴ παροξύναι τὸν Ὀδυσσέα. Pal. Q. Vulg. Ποικίλως δὲ συνέταξε. καὶ γὰρ τὸ εἰμέν ἐν τῷ τρίτῳ (scr. ἐν τῷ, ἄριστοι) ἀπὸ κοινοῦ λαμβάνεται. Q. 248. Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη] Τὸν εἰρηνικὸν βίον δηλοῖ

αὐτόν φησιν ὑπερέχειν: priora sic fortasse :—αὐτὸς, ἡττηθῆναί φησιν ἑαυτὸν τοῦ εὐδοκιμεῖν. BUTTM.

[o] Vid. not. ad η'. 241. BUTTM.

[p] Ita horum scholiorum edd. et MSS. hic et ad Il. ξ'. 92. ubi vid. Heyn. Commendabat Barnesius metri causa: et fieri potest ut eadem de causa olim suborta sit hæc scriptura. BUTTM.

εἵματά τ' ἐξημοιβὰ, λοετρά τε θερμὰ, καὶ εὐναί.
ἀλλ' ἄγε, Φαιήκων βητάρμονες, ὅσσοι ἄριστοι,
παίσατε· ὥς χ' ὁ ξεῖνος ἐνίσπῃ οἷσι φίλοισιν,
οἴκαδε νοστήσας, ὅσσον περιγινόμεθ' ἄλλων
ναυτιλίῃ, καὶ ποσσὶ, καὶ ὀρχηστύι, καὶ ἀοιδῇ.
Δημοδόκῳ δέ τις αἶψα κιὼν φόρμιγγα λιγεῖαν
οἰσέτω, ἥ που κεῖται ἐν ἡμετέροισι δόμοισιν.
  Ὣς ἔφατ' Ἀλκίνοος θεοείκελος· ὦρτο δὲ κήρυξ
οἴσων φόρμιγγα λιγυρὴν δόμου ἐκ βασιλῆος.
αἰσυμνῆται δὲ κριτοὶ ἐννέα πάντες ἀνέσταν
δήμιοι, οἳ κατ' ἀγῶνας ἐϋπρήσσεσκον ἕκαστα·
λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα.

249. εἵματά τ' ἐξημοιβὰ] εἵματα δ' ἐξ(η)αμοιβά. εἵματ' ἐξ. Schol. ad v. 102. H. ib. Ϝείματα. 251. Ϝοῖσι. 252. Ϝοίκαδε. 256. θεοϜείκελος. 257. λιγυρὴν] γλαφυρὴν H. W. 259. Ϝέκαστα. ἅπαντα corrigit Kidd ad Dawes. M. C. p. 253.

διὰ τούτων τῶν Φαιάκων. Q. 249. Εἵματα δ' ἐξημοιβά] Παρεξηλλαγμένα, ἐξ ἀμοιβῆς φορούμενα, ἓν παρ' ἓν ἀλλάσσοντες. B. E. Q. Ἄλλοτε ἄλλο ἀμειβόμενα καὶ ἀλλασσόμενα. Vulg. 250. Βητάρμονες] Παρὰ τὸ ἐν ἁρμονίᾳ βαίνειν, ἤτοι ὀρχησταί. B. Ὀρχησταὶ, ἀπὸ τοῦ βαίνειν ἁρμοδίως. Vulg. 251. Παίσατε] Εὐτελῶς διὰ τὸ μέτρον, Ἀττικῶς δὲ ἀντὶ τοῦ παίξατε. Q. Ζηνόδοτος, παίσατον, εἶπεν, οὐ κακῶς. Q. Harl. Παίξατε] Γρ. παίσατε. E. Παίσατε] Πλήξατε[q] Ἀττικῶς χορεύσατε. Vulg. 253. ΟΡΧΗΣΤΥ (sic ed. ant.). ὀρχήσει. Vulg. 254. Φόρμιγγα λίγειαν] Λίγειαν λέγει τὴν φόρμιγγα ὅτι καὶ μία τῶν μουσῶν[r] Λίγεια καλεῖται. B. 257. Γλαφυρήν] Κοίλην, διὰ τὸ γεγλύφθαι. Vulg. 258. Αἰσυμνῆται δὲ κριτοί] Οἱ πρὸς ἡμῶν λεγόμενοι βραβευταὶ καὶ ἀγωνοθέται ἤτοι ἐπίσκοποι τοῦ ἀγῶνος. καὶ γίνεται ἀπὸ τοῦ αἴσιον, ἤτοι τὸ καθῆκον, νέμειν τοῖς ἀγωνιζομένοις[s]. Ἄλλως. Αἰσυμνῆται οἱ ἀρχήν τινα ἔχοντες. βασιλεῖς μὲν ἦσαν τῶν Φαιάκων ιβ', προστάται δὲ ἀγώνων οἱ λεγόμενοι αἰσυμνῆται θ'. κριτοὶ δὲ ἐπίλεκτοι καὶ αἰσυμνῆται δὲ λέγονται οἱ πρῶτοι κριταὶ καὶ ἀγωνοθέται οἵτινες τὸ αἴσιον ἤτοι τὸ κατὰ μοῖραν καὶ καθῆκον τοῖς ἀγωνιζομένοις ἀπένεμον. B. E. Q. Ἐννέα πάντες ἀνέσταν] Οἱ μὲν τὸ πάντες κατὰ παρολκήν φασι κεῖσθαι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τὸ, Δέκα πάντα τάλαντα (Il. τ'. 247.), καὶ τὸ, Οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν (Il. η'. 161.). οἱ δὲ οὕτως, αἰσυμνῆται δὲ πάντες οἱ ἐγερθέντες ἐννέα ἦσαν. Ἄλλως. Αἰσυμνῆται δὲ ἐννέα πάντες. οἱ κρείττονες γὰρ τῶν ὅλων οὗτοι ἐτύγχανον. E. 259. Πρήσσεσκον] Ἔπραττον[t]. Vulg. 260. Λείηναν δὲ χορόν] Τὸ χωρίον ἐν ᾧ ἔμελλον ὀρχεῖσθαι χορὸν ἐκάλεσεν, ὡς καὶ

[q] Barnesius reposuit παίξατε, nihil annotans nisi hoc: "Ita pro πλήξατε." Ceterum in Pal. etiam voci παίσατε superscriptum πλήξατε. BUTTM.

[r] Certe una Sirenum: vid. infra schol. μ'. 39. BUTTM.

[s] Similia Vulg. et Pal. et in hujus quidem verbis hoc etiam: οἱ τὸν αἴσιον ἀπονέμοντες τόπον, κατὰ τὸ ἔτυμον αἰσιονεμῆται. BUTTM.

[t] Barnes. tacite addit ὑπηρέτουν. BUTTM.

κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθε φέρων φόρμιγγα λίγειαν
Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἔπειτα κί' ἐς μέσον· ἀμφὶ δὲ κοῦροι
πρωθῆβαι ἵσταντο, δαήμονες ὀρχηθμοῖο·
πέπληγον δὲ χορὸν θεῖον ποσίν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν, θαύμαζε δὲ θυμῷ.
Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν,
ἀμφ' Ἄρεως φιλότητος, ἐϋστεφάνου τ' Ἀφροδίτης,

267. Ἄρεως] Ἄρεος V.

Εὐρύχορον Λακεδαίμονα (ν'. 414.). ἢ ὁμωνύμως ἐν ᾧ ἔμελλεν ὁ χορὸς ἐφίστασθαι ὡς καὶ Ἀθηναῖοι ἰχθὺν τὸν τόπον ὅπου πιπράσκεται ὁ ἰχθὺς, καὶ μύρα καὶ κρόμμυα. Μένανδρος, ἀνάμεινόν με πρὸς τοὔλαιον [a]. B. E. Τόπον οἶμαι διὰ τὸ σχῆμα. σφαιρικὸν γάρ. E. Εὔρυνον, Pal. in textu, et supra ἐπλάτυνον, et in marg. Γρ. εὔρυναν. (Εὔρυνον est in textu Vindob. 5.) 265. Μαρμαρυγάς] Ἐλλάμψεις. ἐν γὰρ τῇ παραλλάξει τῶν ποδῶν κατὰ τὴν ὄρχησιν ἢ κατ' ἄλλην τινὰ τούτων κίνησιν ὥσπερ στιλπνότης ἐξ αὐτῶν ἀποπέμπεται. B. Q. Ἄλλως. Τὰς συντόνους τῶν ποδῶν κινήσεις. ἐν γὰρ ταῖς ὀξείαις τῶν ποδῶν κινήσεσιν ἀπόστιλψις ἢ λαμπηδών τις γίνεται. B. Q. Pal. Vulg. 266. Ἀνεβάλλετο] Ἀνεκρούετο, προοιμιάζετο. Q. Vulg. 267. Ἀμφ' Ἄρεως φιλότητα (sic Vulg. ed. ant.)] Περὶ κοινωνίας Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μακρόθεν παιδεύει αὐτοὺς μὴ ἀσελγαίνειν, ὡς καὶ θεῶν διὰ ταῦτα ἀσχημονούντων. Pal. Vulg. Οὐκ ἀτόπως ἐπὶ ἡδυπαθῶν ᾄδει ταῦτα ὁ κιθαρῳδὸς, δι' ὧν ἥδονται σωφρονίζων αὐτούς. δέσμιον γὰρ εἰσάγει τὸν μοιχὸν, καὶ τοὺς θεοὺς λέγοντας, οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα. ὁ δὲ σπουδαῖος τί φησι; Ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον (492.), ὡς δέον τὸν Δημόδοκον αὐτοῖς, μὴ μοιχείαν γενομένην ἐν θεοῖς ᾄδειν, ἀλλὰ πράξεις εἰς ὠφελείαν καὶ ἔπαινον φερούσας. ἡ μὲν οὖν κατηγορία πρόδηλος διότι περὶ θεῶν οὐκ ἔδει τοιαῦτα δεδηλωκέναι. ἀλλ' οὐχ Ὁμήρου τὸ ἔγκλημα. ἄνωθεν γὰρ τοῖς ἀρχαιοτάτοις παραδέδοται καὶ κατασκευάσμασι καὶ τελεταῖς ταῖς παλαιοτάταις καὶ Ἑλληνικαῖς καὶ βαρβαρικαῖς. ὅτι δὲ Ὅμηρος οὐχ ἥδεται τούτοις δῆλον ἐξ ὧν περιέθηκε τῇ Ἀθηνᾷ, Ὡς ἀπόλοιτο καὶ ἄλλος ὅτις τοιαῦτά γε ῥέζοι (α'. 47.). Ὅλως δὲ Ὅμηρος οὐδὲ οἶδεν Ἥφαιστον Ἀφροδίτῃ συνοικεῖν (scr. σύνοικον), Χάριτι δὲ αὐτὸν συμβιοῦντα. Δημόδοκος δὲ τῇ ἰδίᾳ μυθοποιΐᾳ. Q. Ἐϋστεφάνου δ' Ἀφροδίτης] Καλὴν στεφάνην ἐχούσης. στεφάνη δὲ κόσμος γυναικεῖος. Vulg. Διὰ τὸ στεφανοῦσθαι ἐν κάλλει, ἤτοι τὸ πρωτεῖον ἔχειν τῶν καλλίστων θεῶν. E. Γυναῖκα τοῦ Ἡφαίστου τὴν Ἀφροδίτην φασὶ καθ' ὃν λόγον καὶ τῶν Χαρίτων μίαν. ὡς γὰρ χάριν φαμὲν ἔχειν τὰ τεχνικὰ ἔργα οὕτως καὶ Ἀφροδίτην τινὰ αὐτοῖς ἐπι . . . χειν (ἐπιχεῖν χάριν em. Mai.) λέγομεν. εἰ μὴ πρὸς παράστασιν τοῦ πολὺ τὸ πυρῶδες εἶναι ἐν ταῖς πρὸς τὰς μίξεις ὁρμαῖς πέπλασται τοῦτο· δεδυκέναι (scr. δεδεκέναι) δὲ τὸν Ἄρην μοιχεύοντα αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, ἐπειδὴ τῇ τοῦ πυρὸς δυνάμει ὁ σίδηρος καὶ ὁ χαλκὸς δαμάζεται. Τὸ δὲ τῆς μοιχείας πλάσμα παρίστησιν ὅτι οὐ πάνυ μὲν πέφυκε κατάλληλον τὸ μάχιμον καὶ βίαιον τῷ ἱλαρῷ καὶ μειλιχίῳ οὐδὲ κατὰ τὸν φυσικὸν αὐτῷ νόμον ἐπιπλέκεται, ἀντιποιούμενον δέ πως τῆς μίξεως αὐτοῦ καλὸν καὶ γενναῖον γέννημα

[a] Eust. ad h. l. οὕτω δὲ καὶ Μένανδρος, ἀναμενῶ σε, φησὶ, πρὸς τοὔλαιον. BUTTM.

ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο δόμοισι
λάθρῃ· πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ᾔσχυνε καὶ εὐνὴν
Ἡφαίστοιο ἄνακτος· ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν
Ἥλιος, ὅ σφ' ἐνόησε μιγαζομένους φιλότητι.
Ἥφαιστος δ', ὡς οὖν θυμαλγέα μῦθον ἄκουσε,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς χαλκεῶνα, κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων·
ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα, κόπτε δὲ δεσμοὺς

268. πρῶτα μίγησαν] πρῶτ' ἐμίγησαν H. V. 270. Ϝάνακτος. Ϝοι.

τὴν ἐξ ἀμφοῖν ἁρμονίαν[x] ἀποτελεῖ. E. Ἡ Ἀφροδίτη εἰς πολλὰ λαμβάνεται, μετὰ πάντων γοῦν καὶ ἐπὶ κάλλους. συμμίγνυται δὲ τῷ Ἡφαίστῳ τῷ πυρὶ καὶ τῷ Ἄρει τῷ σιδήρῳ. τὰ γὰρ ἐξ αὐτῶν γινόμενα ἔργα διὰ τῆς Ἀφροδίτης ἤτοι τοῦ κάλλους ὡραΐσται. κατεργάζεται (f. κατείργασται) δὲ ὁ Ἄρης ἤτοι ὁ σίδηρος ὑπὸ τοῦ πυρός. ὁ δὲ Ποσειδῶν ἤτοι τὸ ὕδωρ στομοῖ αὐτὸν, δηλονότι τὸν σίδηρον, μετὰ τὴν ὑπὸ τοῦ πυρὸς κατασκευὴν καὶ πεπυρακτωμένον ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου κατασβέννυσι, τὸ φλογῶδες καταπαῦον. E. Τὰ[y] Σικελικὰ δόγματα κατὰ τὴν (ed. Heracl. recte καὶ τὴν) Ἐμπεδόκλειον γνώμην ἔοικεν ἀπὸ τούτων βεβαιοῦν. Ἄρην μὲν ὀνομάζει (ed. H. ὀνομάσας) τὸ νεῖκος τὴν δ' Ἀφροδίτην φιλίαν. τούτους οὖν διεστηκότας ἐν ἀρχῇ παρεισήγαγεν Ὅμηρος ἐκ τῆς πάλαι φιλονεικίας εἰς ὁμόνοιαν μίαν κιρναμένους. ὅθεν εὐλόγως ἐξ ἀμφοῖν ἁρμονίαι γεγένηνται (ed. H. Ἁρμονία γεγένηται), τοῦ παντὸς ἀσαλεύτως καὶ κατ' ἐμμέλειαν ἁρμοσθέντος. γελᾶν δ' ἐπὶ τούτοις εἰκὸς ἦν καὶ συνήδεσθαι τοὺς θεοὺς, ἅτε δὴ τῶν ἰδίων χαρίτων οὐκ ἐπιφοραῖς[z] διισταμένων ἀλλ' ὁμονοοῦσαν εἰρήνην ἀγόντων. E. 268. Ὡς τὰ πρῶτα] Ἡ σύνταξις, ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν ἐν Ἡφαίστοιο ἄνακτος[a], ἄφαρ δέ οἱ ἄγγελος ἦλθεν, ἵν' ᾖ κατ' ἐπανάληψιν. Q. 269. Πολλὰ δ' ἔδωκε] Ὁ Ἄρης μοιχάγρια δέδωκε πολλά. B. 271. Ἥλιος ὅ σφ' ἐνόησε] Παιδευτικὸν τῷ ὄντι, ὅτι (f. τῷ, ὅτι ὅστις) ἂν τοὺς ἄλλους λανθάνῃ ἁμαρτάνων τὸν πάντα ἐφορῶντα θεὸν οὐκ ἂν λάθοι. καίτοι[b] οὖν ὡς τὰ πρῶτα μίγησαν. Q. Ἐνταῦθα τρισυλλάβως λέγει τὸν θεόν. Vulg. Pal. 272. Θυμαλγέα μῦθον] Ταῦτα πλάττει ὁ ποιητὴς διὰ τοὺς οὕτω φιληδοῦντας ἀκούειν Φαίακας. εὑρὼν γὰρ τρυφῶντα πρόσωπα ἐν τῇ τῶν Φαιάκων γελᾷ καὶ αὐτὸς ἐνταῦθα εἰς ἀστεϊσμὸν ἐλθών. B. 273. Κακὰ φρεσὶ βυσσοδομεύων] Ἐν τῷ βάθει τῶν φρενῶν αὐτοῦ κρύπτων. E. Κατὰ βάθος τῆς διανοίας βουλευόμενος. βυσσὸς λέγεται ὁ βυθὸς καὶ δέμω τὸ κατασκευάζω. Pal. 274. Ἐν δ' ἔθετ' ἀκμοθέτῳ] Τῷ ὀρύγματι ἐν ᾧ ὁ ἄκμων τίθεται. Pal. Vulg. Ἐν τῷ κορμῷ τὸν βαρὺν σίδηρον. B. Εἰς τὸ χαλκοτυπεῖον. Οὐκ οἶδε δὲ ὁ

[x] Harmoniam, Cadmi uxorem. BUTTM.

[y] Scholium hoc ex Heraclidis Alleg. Hom. c. 69. sumptum est, unde varietates enotabo. BUTTM.

[z] Sanius hoc utique vulgato ἐπὶ φθοραῖς. Nam ἐπιφοραῖς idem est quod πολέμῳ, et respondet εἰρήνῃ. Sed nullam hic medicinam invenit sermo male affectus in his χαρίτων—ἀγόντων, de quo queritur Heynius (in Epist. præmissa ed. Schow.). BUTTM.

[a] Porsonus ex Harl. "scholiastes videtur legisse, 'Ἡφαίστοιο ἄνακτος" (pro H. δόμοισιν). Idem refert, schol. Harl. semel habere, τὰ πρῶτ' ἐμίγησαν: nimirum vel hic vel ad 271. BUTTM.

[b] Pro καίτοι fortasse scribendum καὶ οὗτοι. BUTTM.

ἀῤῥήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῦξε δόλον, κεχολωμένος Ἄρει,
βῆ ῥ' ἴμεν ἐς θάλαμον, ὅθι οἱ φίλα δέμνι' ἔκειτο·
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα κύκλῳ ἁπάντη·
πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε μελαθρόφιν ἐξεκέχυντο,
ἠΰτ' ἀράχνια λεπτὰ, τά γ' οὔ κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο
οὐδὲ θεῶν μακάρων· πέρι γὰρ δολόεντα τέτυκτο.
αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα δόλον περὶ δέμνια χεῦεν,
εἴσατ' ἴμεν ἐς Λῆμνον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
ἥ οἱ γαιάων πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων.
οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε χρυσήνιος Ἄρης
ὡς ἴδεν Ἥφαιστον κλυτοτέχνην νόσφι κιόντα·
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα περικλυτοῦ Ἡφαίστοιο,

277. Ϝοι. 280. Ϝίδοιτο. 283. Ϝείσατ'. 284. ἐστὶν] ἔσκεν V. ib. Ϝοι. 286. Ϝίδεν.

ποιητὴς τὸν Ἥφαιστον ἐργαζόμενον ἢ ἐν Λιπάρει (scr. -ᾳ) τῆς Σικελίας τῶν Αἰολίδων νήσων, ἢ ἐν Λήμνῳ, ἀλλ' ἐν Ὀλύμπῳ. καὶ γὰρ καὶ τὴν ἀσπιδοποιίαν ἐκεῖ λέγει γεγενῆσθαι. Q. 278. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἑρμῖσιν χέε δέσματα] Τοῖς κλινοποδίοις. ἑρμὶς ὁ τῆς κλίνης ποῦς. Χέε δὲ ἀντὶ τοῦ ἐπέχεεν, ἐπέβαλε. Τὸ δὲ δέσματα ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ, ὡς τὸ ὄνειρον τὰ ὀνείρατα, κατ' ἐπέκτασιν. B. Q. Ἑρμῖσι] Τοῖς ποσὶ τῆς κλίνης. ἕρμα (sic) γὰρ ὥσπερ εἰσὶ τῆς κλίνης παρὰ τὸ ἐνείρεσθαι. Vulg. Κραβατοποδίοις. Pal. 279. Πολλὰ δὲ καὶ καθύπερθε] Πολλὰ δὲ καὶ ἄνωθεν (B. ins. τοῦ μελάθρου, ὅ ἐστιν) ἐκ τῆς ὀροφῆς ἐξήρτηντο (B. ἀπεκρέμαντο) ἵνα δίκην παγίδος ἐμπέσοι αὐτοῖς. B. E. Q. Τὸ δὲ ἀλληγορικὸν ὅτι ἁπανταχοῦ ἐν τῷ κόσμῳ τὸ τοῦ ἡλίου καὶ τοῦ πυρὸς θερμὸν διασκίδναται. E. Q. 280. Ἠιύτ' (sic) ἀράχνια— ἴδοιτο] Λύσις τοῦ ἀντιπίπτοντος. E. Δαιμονίως λύει τὸ δοκοῦν ἀπίθανον, πῶς ἐκ ἑώρων θεοὶ ὄντες τοὺς δεσμοὺς, ἐλάνθανον δέ [c]. Q. 283. Εἴσατ' ἴμεν] Προσεποιήσατο, ὥρμησεν ἀπιέναι. Q. 284. Ἐς Λῆμνον] Ἔδει γὰρ τὴν Λῆμνον ὑδατώδη οὖσαν ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου ποθεῖσθαι, ἅτε τῶν κατασκευαζομένων αὐτὴ (scr. αὐτῷ) διὰ πυρὸς καὶ ὕδατος ὀφειλόντων κατασκευάζεσθαι. Q. Πολὺ φιλτάτη ἐστὶν ἁπασέων] Ἐκεῖσε γὰρ ἀνίενται γηγενοῦς πυρὸς αὐτόματοι φλόγες [d]. E. Ἔσκεν (sic) ἁπασέων] Γράφεται, ἔπλετο πασέων. Q. Idem scholium, sed sine illo lemmate, dant Pal. et Harl. nisi quod in hoc vitiose πασάων. 285. Ἀλαοσκοπιήν] Τύφλωσιν. Οὐδὲ εἶχε μάταιον σκοπὸν, ὅ ἐστιν, οὐκ ἔλαθεν αὐτόν. E. Οὐ τυφλὴν εἶχε κατασκοπὴν, ἀλλ' ὀξεῖαν δηλονότι. Q. Ματαίαν κατάσκεψιν. Pal. Χρυσήνιος Ἄρης]

[c] Aliud scholium ad h. v. vidit Orion Thebanus qui in v. Ἀράχνια scribit: ἢ παρὰ τὴν ἀραιότητα. ἀραιὸν δὲ τὸ λεπτόν. οὕτως εὗρον ἐν Ὑπομνήματι εἰς τὴν Ὀδύσσειαν. BUTTM.

[d] Sunt verba Heraclidis Alleg. 26. ubi pro γηγενοῦς legitur ἐγγυγηγενοῦς, unde editores fecerunt ἐγγηγενοῦς. BUTTM.

ἰσχανόων φιλότητος ἐϋστεφάνου Κυθερείης.
ἡ δὲ νέον παρὰ πατρὸς ἐρισθενέος Κρονίωνος
ἐρχομένη κατ' ἄρ' ἕζεθ'· ὁ δ' εἴσω δώματος ᾔει,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δεῦρο, φίλη, λέκτρονδε τραπείομεν εὐνηθέντε·
οὐ γὰρ ἔθ' Ἥφαιστος μεταδήμιος, ἀλλά που ἤδη
οἴχεται ἐς Λῆμνον μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους.

291. Fοι. Fέπος. 292. λέκτρονδε] λέκτρῳ δε H. ib. εὐνηθέντε] εὐνηθέντες H. 294. ἀγριοφώνους] Habent vocem ἀκριτόφωνοι Apollonius et Hesychius, quam interpretantur βαρβαρόφωνοι. Refert Tollius ad Il. β'. 867. Sed vide an varia lectio sit hujus loci. PORS.

Ἡ γὰρ τοῦ θυμοῦ ἀποχὴ κρείττων καὶ χρυσοῦ. E. 288. Ἐϋστεφάνου Κυθερείης] Γρ. Ἀφροδίτης. Pal. Κυθερείης] Ἐπεὶ Κυθήροις προσηνέχθη. Κύθηρα δὲ νῆσος τῆς Λακωνικῆς. Vulg. Κυθέρεια ἐτυμολογεῖται ἢ ἀπὸ τοῦ κύειν, ὃ δὴ συμβαίνει παρὰ τὴν συνουσίαν· τῆς ἐν τῷ θέρεσθαι κυούσης· ἢ ἀπὸ τοῦ κεύθειν τὸν ἔρωτα. ἢ Κυθέρεια λέγεται ἀπὸ Κυθερείας χώρας. B. E. Κυθερεία λέγεται οὐχ ὅτι προσέκρουσε κιθείροις (scr. Κυθήροις)· ἀλλὰ Κυθέρεια τουτέστιν ἡ κευθόμενον ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἐφίησι. διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται, Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς, Ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων (Il. ξ'. 216.). Καὶ[e] διατί τὰ ἐρωτικὰ ἐν ἱμάντι φησὶ κατεστίχθαι; Σάτυρος μὲν οὖν φησι, ἐπεὶ πληγῶν ἄξια δρῶσιν οἱ ἐρῶντες. Ἀπίων δὲ, ἐπεὶ δεσμοῖς ἐοίκασι καὶ βρόχοις οἱ ἔρωτες (Mediol. male ἐρῶντες) καὶ τὰ τῶν ἐρώντων (Ven. male ἐρώτων) πάθη. Ἀρίσταρχος δὲ, ὅτι ἄχρι τοῦ δέρματος διικνεῖται τὰ ἐρωτικὰ πάθη τήκοντα (Ven. τίκτοντα) τοὺς ἐρῶντας καὶ ἀποξύοντα διὰ τῆς στύψεως τὰ μέλη. Q. 290. Ἐρχομένη] Superscriptum ἐλθοῦσα, et ad marg. Ἀντὶ τοῦ ἀορίστου. τὸ γὰρ ἐχόμενον ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. Pal. 291. Φῦ χειρί] Ἀντὶ τοῦ προσεπέλασεν αὐτῇ, καὶ προσήγγισε τῇ χειρί. ἀπὸ τοῦ φύω. MS. Barnes. 292. Δεῦρο γύναι] Γρ. φίλη. Pal.[f] 292. Εὐνηθέντες] Κοιμηθέντες. Vulg. 294. Μετὰ Σίντιας ἀγριοφώνους] Παρὰ τὸ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, πειρατὰς ὄντας. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτον νενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὅπλα. E. Cf. Schol. Ven. ad Il. α'. 594. unde scribendum ἐπινενοηκέναι. Ἄλλως. Σίντιες ἐκαλοῦντο οἱ Λήμνιοι, ὡς Ἑλλάνικος ἱστορεῖ ἐν τῷ περὶ Χίου κτίσεως[g] τὸν τρόπον τοιοῦτον. Ἐκ τῆς Τενέδου ᾤχοντο εἰς τὸν Μέλανα κόλπον (Q. πόντον[h]), καὶ πρῶτον μὲν εἰς Λῆμνον ἀφίκοντο. ἦσαν δὲ αὐτόθι κατοικοῦντες Θρᾶκές τινες οὐ πολλοὶ ἄνθρωποι, ἐγε-

[e] Quæ sequuntur, e Porphyrio sumpta, leguntur etiam in schol. Ven. ad Il. l. 1. BUTTM.

[f] Variam revera lectionem esse γύναι non puto. Vid. supra not. ad 87. BUTTM.

[g] Nomen libri Sturzius in fragm. Hellan. (p. 89. post num. 56.) noverat e Tzetza ad Lycophr. 227. ubi itidem de Lemni antiquitatibus; recteque eo rettulit fragmentum 128. (p. 142.) e schol. Apollon. 1. 608. ubi eadem nominis Sintium etymologia ex Hellanico affertur. Cetera hic primum ni fallor accedunt. BUTTM.

[h] Cogitavit homo de eo quod nobis Mare Nigrum. Sed vid. Herod. 6, 41. 7, 58. Strabonem etc. BUTTM.

Ὣς φάτο· τῇ δ' ἀσπαστὸν ἐείσατο κοιμηθῆναι.
τὼ δ' ἐς δέμνια βάντε κατέδραθον· ἀμφὶ δὲ δεσμοὶ
τεχνήεντες ἔχυντο πολύφρονος Ἡφαίστοιο·
οὐδέ τι κινῆσαι μελέων ἦν, οὐδ' ἀναεῖραι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὅτ' οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλονται.
ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
αὖτις ὑποστρέψας, πρὶν Λήμνου γαῖαν ἱκέσθαι·
Ἠέλιος γάρ οἱ σκοπιὴν ἔχεν, εἶπέ τε μῦθον.
βῆ δ' ἴμεναι πρὸς δῶμα, φίλον τετιημένος ἦτορ·
ἔστη δ' ἐν προθύροισι, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
σμερδαλέον δ' ἐβόησε, γέγωνέ τε πᾶσι θεοῖσι·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
δεῦθ', ἵνα ἔργα γελαστὰ καὶ οὐκ ἐπιεικτὰ ἴδησθε·
ὡς ἐμὲ χωλὸν ἐόντα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
αἰὲν ἀτιμάζει, φιλέει δ' ἀΐδηλον Ἄρηα·
οὕνεχ' ὁ μὲν καλός τε καὶ ἀρτίπος, αὐτὰρ ἔγωγε
ἠπεδανὸς γενόμην· ἀτὰρ οὔτι μοι αἴτιος ἄλλος,

295. ἐϜείσατο. 299. πέλονται] πέλοντο (ai suprascr.) H. τέλοντο W. 302. Ϝοι. Ϝεῖπε. 303. ἴμεναι] ἴμεν V. Hunc versum uncinis includit W. Habet ab eadem manu in marg. H., quod in hoc cod. raro spuriis accidit. PORS. 304. προθύροισι] προθύρησι H. 307. Ϝέργα. ἐπιϜεικτὰ Ϝίδησθε. 309. ἀΐδηλον] ἄισιλον V.

γόνεισαν δὲ μιξέλληνες. τούτους ἐκάλουν οἱ περίοικοι Σίντιας, ὅτι ἦσαν αὐτῶν δημιουργοί τινες πολεμιστήρια ὅπλα ἐργαζόμενοι. τούτοις συνῴκισαν ἑαυτοὺς ἀναμὶξ ὡς ἦλθον αὐτόθι, καὶ κατέλιπον ναῦς πέντε. E. Q. Ἑλλάνικος οὖν φησι μιξέλληνας εἶναι καὶ πολεμικῶν ὅπλων τεχνίτας. καὶ Ἀνακρέων δὲ ὡς πολεμικῶν ὅπλων τεχνίτας μέμνηται. τί μοι, φησὶ, τῶν ἀγκύλων τόξων φιλοκίμεως καὶ Σκυθῶν μέλει[1]. Q. 297. Πολύφρονος Ἡφαίστοιο] Ποικίλου, πανούργου. Ἥφαιστος ἀπὸ τοῦ ἧφθαι ὠνόμασται. E. 299. Φευκτά] Φεύξιμα. Vulg. Φυκτά] Λυτά. Pal. Πέλοντο] Ῥιανὸς, πέλοι (πέλοιτο em. PORS.), γράφει. Harl. 300. Ἀγχίμολον] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. μετ' ὀλίγον. Vulg. Περίκλυτος Ἀμφιγυιήεις] Ἀμφιγυιήεις ὁ Ἥφαιστος λέγεται ὅτι καὶ ἀμφοτέρους εἶχε τοὺς πόδας χωλούς. οἱ δὲ ἀλληγορίᾳ τοῦτον λαμβάνοντες λεγοῦσιν Ἥφαιστον τὸ πῦρ. ἐπεὶ δὲ τοῦτο λέγεται χωλεύειν περὶ τὴν οἰκείαν ἐνέργειαν, ὅτε ἡ ὕλη ἡ καιομένη ἐπιλείψειεν, χωλεύειν τὸ πῦρ λέγεται. E. 307. Ἔργ' ἀγέλαστα] Οὐκ εὐτελῆ, ἃ διὰ τὴν εὐτέλειαν καταφρονήσειέ τις. B. Q. Γελαστά] Γέλωτος ἄξια. Vulg. 308. Ὡς ἐμὲ χωλόν] Διὰ τὸ μὴ δύνασθαι προβαίνειν δίχα τινὸς ξυλώδους βακτηρίας, ἐπὶ τούτῳ ὠνόμασται χωλός. E. 310. Ἀρτίπος] Γρ. ἄλκιμος. Pal. 311.

[1] Cum inter Anacreontica fuerint etiam iambici dimetri acatalecti (vid. fragm. Fisch. 7. 31. 72. 95.) ad hoc potissimum metrum verba hæc rettulerim; quæ dum veriora reperiantur sic tentare nil vetat:—τί μοι Τῶν ἀγκύλων τόξων, φίλι, Τί μοι δὲ Σιντίων μέλει; BUTTM.

ἀλλὰ τοκῆε δύω· τὼ μὴ γείνασθαι ὄφελλον.
ἀλλ' ὄψεσθ', ἵνα τώ γε καθεύδετον ἐν φιλότητι,
εἰς ἐμὰ δέμνια βάντες· ἐγὼ δ' ὁρόων ἀκάχημαι.
οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα μίνυνθά γε κειέμεν οὕτω,
καὶ μάλα περ φιλέοντε· τάχ' οὐκ ἐθελήσετον ἄμφω
εὕδειν· ἀλλὰ σφῶε δόλος καὶ δεσμὸς ἐρύξει,
εἰσόκε μοι μάλα πάντα πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα,
ὅσσα οἱ ἐγγυάλιξα κυνώπιδος εἵνεκα κούρης·
οὕνεκά οἱ καλὴ θυγάτηρ, ἀτὰρ οὐκ ἐχέθυμος.
  Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀγέροντο θεοὶ ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
ἦλθε Ποσειδάων γαιήοχος· ἦλθ' ἐριούνης
Ἑρμείας· ἦλθεν δὲ ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
θηλύτεραι δὲ θεαὶ μένον αἰδοῖ οἴκοι ἑκάστη.
ἔσταν δ' ἐν προθύροισι θεοὶ, δωτῆρες ἑάων·
ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι,
τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
  Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα· κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν·

315. ἔϝολπα. 317. σφῶε] σφωι (sic) V. ἀλλά σφωε W. 318. ἔϝεδνα. 319, 320. ϝοι. 322. ἦλθ'] ἦλθε δ' H. 323. ϝάναξ ϝεκάεργος. 324. ϝοίκοι ϝεκάστη. ἀπᾶσαι corrigit Kidd ad Dawes. M. C. p. 253. 325. ἔσταν. δ' ἐν προθύροισι] ἔσταν δ' ἐνι θύρησι et γρ. ἐν προ supra ἐνι H. 328. ϝείπεσκε ϝιδών. 329. ϝέργα.

Ἠπεδανός] Ὥσπερ βαιὸν ἠβαιὸν, μύω τὸ ἐπικλίνω ἠμύω, οὕτω καὶ ἀπὸ τοῦ πέδον πεδανὸς καὶ ἠπεδανός. B. 315. Οὐ μέν σφεας ἔτ' ἔολπα] Οὐκ ἐλπίζω αὐτοὺς, καίπερ πάνυ φιλοῦντας ἀλλήλους, καθεύδειν οὕτως οὐδ' ἐπ' ὀλίγον χρόνον. B. Q. Pal. 316. Καὶ μάλα περ φιλέοντε] Τὸ ὅλον (Pal. E. Q. Μᾶλλον)· καίπερ καθ' ὑπερβολὴν φιλοῦντες, οὐ δυνήσονται ὠφελῆσαι (Vulg. ὁμιλῆσαι) ἀλλήλοις διὰ τοὺς δεσμοὺς, ἢ οὐκέτι ἐθελήσουσι φόβῳ τῶν δεσμῶν πάλιν συνελθεῖν. Pal. E. Q. Vulg. 318. Πατὴρ ἀποδώσει ἔεδνα] Πατὴρ Ἀφροδίτης τῆς ἐμῆς γυναικὸς ἀποδώσει τὰς προῖκας. Q. 320. Οὐκ ἐχέθυμος] Καλὴ μέν ἐστι, ἀλλ' οὐ κρατοῦσα ὀρέξεως καὶ ἐπιθυμίας. B. Οὐ σώφρων ἤτοι οὐ κρατοῦσα τῆς ἐπιθυμίας, οὐ λογισμὸν ἔχουσα. E. Q. Pal. 322. Ἦλθ' ἐριούνης] Ἐριούνιον λέγει τὸν Ἑρμῆν ἀπὸ τοῦ ἐρῶ τὸ λέγω. αὐτὸς γάρ ἐστιν ὁ τοῦ λόγου ἔφορος. καὶ (scr. ἢ) μεγαλωφελὴς, ἐκ τοῦ ἐρι ἐπιτατικοῦ καὶ τοῦ ὄνησις ἡ ὠφέλεια. E. Q. 325. Ἑάων] Ἐὸν τὸ ἀγαθὸν δασύνεται, ἀφ' οὗ καὶ θεός· ἐὸν τὸ ἴδιον ψιλοῦται, ἀφ' οὗ καὶ τεόν. B. 326. Ἄσβεστος δ' ἄρ'] Ἀκατάπαυστος, μεταφορικῶς ἀπὸ ἀψύχων εἰς ἔμψυχα· ἀπὸ γὰρ τοῦ πυρὸς εἰς γέλωτα μετενήνεκται. E. Q. Vulg. 329. Οὐκ ἀρετᾷ κακὰ ἔργα] Οὐχὶ τῇ ἀρετῇ θεραπεύουσι τὰ κακὰ ἔργα. (Ἄλλως). Οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐσθένειαν ἔχει τὰ κακὰ ἔργα. Pal. Οὐκ ἐν ἀρετῇ τὰ

ὡς καὶ νῦν Ἥφαιστος ἐὼν βραδὺς εἷλεν Ἄρηα,
ὠκύτατόν περ ἐόντα θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,
χωλὸς ἐὼν, τέχνῃσι· τὸ καὶ μοιχάγρι' ὀφέλλει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Ἑρμῆν δὲ προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων·
Ἑρμεία, Διὸς υἱὲ, διάκτορε, δῶτορ ἑάων,
ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς
εὕδειν ἐν λέκτροισι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα διάκτορος Ἀργειφόντης·
αἲ γὰρ τοῦτο γένοιτο, ἄναξ ἑκατηβόλ' Ἄπολλον·
δεσμοὶ μὲν τρὶς τόσσοι ἀπείρονες ἀμφὶς ἔχοιεν,

332. τὸ] τῶ sed τὸ suprascr. H. 334. προσέϝειπε ϝάναξ. 337. χρυσῇ] χρυσέῃ et 342. W. 339. ϝάναξ ϝεκατηβόλ'.

κακὰ ἔργα, ἢ οὐκ ἀρετὴν ἔχει ἡ κακοεργία. B. Οὐκ ἐνάρετα ποιοῦσι τὸν αὐτὰ ἔχοντα, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐδαιμονίαν ἐμποιοῦσί τινι. ἰδοὺ γὰρ ὁ βραδὺς Ἥφαιστος ἐνίκησε καὶ κατέλαβε τὸν ταχὺν Ἄρην καὶ μὴ ἐνάρετον. E. Ἄλλως. Οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐσθένειαν ἔχουσι τὰ κακὰ ἔργα. Ἔστι δὲ καὶ ῥῆμα συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων, ὡς ἀπατῷς· ἀρετάω ἀρετῶ, τὸ δεύτερον ἀρετάεις ἀρετᾷς, τὸ τρίτον ἀρετάει ἀρετᾷ. σημαίνει δὲ τὸ δοξάζει καὶ αὔξει. οἶδε δὲ αὐτὸ καὶ πληθυντικῶς, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτοῦ (τ'. 114.). Ἀπὸ ἑτέρας δὲ ἀρχῆς ἡ ἑξῆς γνώμη. E. Q. Οὐκ ἀρετῶ ῥῆμά ἐστι συζυγίας δευτέρας τῶν περισπωμένων. δηλοῖ δὲ, οὐκ ἀρετὴν καὶ εὐθήνειαν ἄγει τὰ κακὰ ἔργα. καὶ ἀλλαχοῦ, Ἀρετῶσι δὲ λαοὶ ὑπ' αὐτῷ (text. ed. αὐτοῦ), εὐθηνοῦσι. Vulg. Καὶ τίς οὐκ ἐπίσταται ὅτι ἡ κακία οὐκ ἔστιν ἀρετή; Τὸ λεγόμενον οὖν τοιοῦτόν ἐστιν. εἰ δὴ οἱ ἀρετῇ λεγόμενοι κρείττω τῶν ἄλλων καλοῦσι τὰ οὐκ ἀρετὰ οἷον οὐ κρατεῖ οὖν καὶ τὰ κακὰ ἔργα. σύμφωνον καὶ τὸ ἐπιφερόμενον, Κιχάνει τοι βραδὺς ὠκύν. Q. Τοῦ Ἡφαίστου χωλοῦ ὄντος καὶ πέδας μηχανησαμένου κατὰ τοῦ Ἄρεος καὶ τῆς Ἀφροδίτης καὶ ταύταις κατασχόντος αὐτοὺς θαυμάσειέ τις, φησὶν ὁ Ὅμηρος, καὶ εἴποι ὡς οὐκ εἰσὶν ἀρετὰ [k] καὶ ἰσχυροποιοῦντα τοὺς ἀσθενεῖς τὰ κακὰ ἔργα. ὠκὺν γὰρ δηλαδὴ τὸν ἀγαθὸν (f. τὸν Ἄρην) βραδὺς ὁ Ἥφαιστος καταλαμβάνει ἤτοι ζωγρεῖ. E. Q. Τελεία στιγμὴ εἰς τὸ ἔργα. ὁ δὲ νοῦς, καταισχύνει τὰ κακὰ ἔργα· ἵν' ᾖ γνωμικόν. Διὰ δὲ τοῦ, Κιχάνει τοι βραδὺς ὠκὺν, ἡ παρὰ πολλοῖς παροιμία ἐστὶν, Καὶ χωλῶν δρόμος· ὁ δὲ νοῦς· καταλαμβάνει ὁ βραδὺς τὸν ὠκὺν, γνωμικῶς. Q. Ἠθοποιία ἐστὶ καὶ παροιμία, Καὶ χωλῶν δρόμος. E. 332. Μοιχάγρια] Τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως ὅ ἐστι συλλήψεως μοιχῶν ἐκτιννύμενα. ὁμοίως ζωάγρια, βοάγρια, ἀνδράγρια. B. Ὡς τὰ ζωάγρια. τὰ ὑπὲρ τῆς μοιχείας διδόμενα δῶρα, ἢ τὰ ὑπὲρ τῆς ἀγρεύσεως καὶ συλλήψεως τῶν μοιχῶν διδόμενα. E. Q. Μοιχάγρια ἐμοὶ χαλεπὰ (f. M. ἢ μοιχαλώσια), τὰ ὑπὲρ ἀγρεύσεως κ. σ. τ. μ. διδόμενα, ἐκτιννύμενα. Pal. 333—342. Ἐν ἐνίοις ἀντιγράφοις οἱ δέκα στίχοι οὐ φέρονται διὰ τὸ ἀπρέπειαν ἐμφαίνειν. Harl. 338. Διάκτωρ (sic in ed. ant.)] Διάγων τὰς ἀγγελίας. Vulg. 340. Ἀπείρονες ἐντὸς ἔχοιεν] Τὸ ἀπείρονες οὐ πρὸς

[k] Hinc manifesta altera lectio ἀρετά pro ἀρετᾷ: quæ in scholio præcedenti propter corruptionem verborum dubia erat. BUTTM.

ὑμεῖς δ' εἰσορόωτε θεοὶ πᾶσαί τε θέαιναι,
αὐτὰρ ἐγὼν εὕδοιμι παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.
Ὣς ἔφατ'· ἐν δὲ γέλως ὦρτ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε, λίσσετο δ' αἰεὶ
Ἥφαιστον κλυτοεργὸν, ὅπως λύσειεν Ἄρηα·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Λῦσον· ἐγὼ δέ τοι αὐτὸν ὑπίσχομαι, ὡς σὺ κελεύεις,
τίσειν αἴσιμα πάντα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·
μή με, Ποσείδαον γαιήοχε, ταῦτα κέλευε·
δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.

341. εἰσορόωτε] εἰσορόοιτε V. 343. ἀθανάτοισι] γρ. μακάρεσσι H. 345. κλυτοϝεργόν. 346. ϝέπεα. 347. ἐγὼ δέ τοι] ἐγὼ σοι (sic) H. 348, 349. Inter hos versus 353. in textu habet. V. 349. προσέϝειπε.

ἐπίτασιν· ἤρκει γὰρ τὸ τρὶς τόσσοι, ἀλλ' οἱ πανταχόθεν εἰλημμένοι, καὶ μήτε πέρας ἔχοντες μήτε ἀρχήν. E. Q. Οἱ ἀπείρονες δεσμοὶ οὐ σημαίνουσι πλῆθος, ἀλλὰ τοὺς ἰσχυροὺς, οἵ εἰσιν ἔγκοιλοι καὶ κρικωτοί. πρὸς γὰρ τὴν ἐρώτησιν ἡ ἀπόκρισις ἔσται κατὰ λόγον τοῦ σημαινομένου οὕτως ἀποδοθέντος. εἴρετο μὲν γὰρ αὐτὸν εἰ θέλει δεσμοῖς κρατεροῖσι πιεσθεὶς εὕδειν παρὰ τῇ Ἀφροδίτῃ. ὁ δὲ ἀποκρίνεται, εἴη μοι πολλάκις τοσούτοις δεσμοῖς δεθέντα εὕδειν, ἴσον τὸ (scr. τῷ) πολλαπλασίοις, καὶ ἐν τούτοις ἀπείροσιν, ἐν ταυτῷ λέγων τὸ (scr. τῷ) ἰσχυροῖς. τοῦτο γὰρ αὐτὸς ἐπύθετο λέγων, Ἦ ῥά κεν ἐν δεσμοῖς ἐθέλοις κρατεροῖσι πιεσθεὶς εὕδειν παρὰ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ; τὸ γοῦν ἰσχυρὸν δηλοῖ διὰ τῆς, ἀπείρονες, φωνῆς ἀναφέρων ἐπὶ τοὺς κρικωτοὺς καὶ ταύτῃ δυσλύτους. ὡς γὰρ ἀλλαχοῦ εἶπε πέδας Ἀῤῥήκτους ἀλύτους (275.) τοῦτο (scr. οὕτως) ἐνταῦθα τοὺς ἀπείρους δεσμοὺς τοὺς ἀλύτους διὰ τὸ ἐν κύκλῳ περιέχειν. εἰ γὰρ ἀπείρονες ἀκούοιμεν ὡς ἀπείροι πλήθει, ἄλογος ἔσται ἡ ἀπόφασις τρὶς τόσσους εἰπεῖν καὶ ἀπείρους. τὸ γὰρ τρὶς τόσσους (scr. τόσσον) πολλαπλάσιόν ἐστι, τὸ δὲ καθοποσονοῦν πολλαπλάσιον οὐκ ἄπειρον, ὥστε δεσμοί τε ἅμα εἶναι ἂν καὶ τὸ πλῆθος ἄπειροι. ὁ γὰρ δεσμὸς συνοχὴν καὶ δέσιν ὑπαγορεύων τοῦ κατὰ πλῆθος ἀπείρου συγκεχώρισται. ὅλως τε ἡ ἐρώτησις οὐ περὶ πλήθους ἀλλὰ περὶ δυνάμεως ἦν. εἰ γὰρ βουληθείη δεσμοῖσι κρατεροῖσι πιεσθεὶς εὕδειν ἐρωτᾷ, οὐχὶ πολλοῖς. ἄλογον δὲ πρὸς τὸ πολλοῖς ὅπερ οὐκ ἐπύθετο ἀποκρίνεσθαι, πρὸς δὲ τὸ κρατεροῖς μηδὲν φάναι. λέγοι ἂν τρὶς μὲν τόσσους τοὺς πολλαπλασίους, ἀπείρονας δὲ κραταιούς. ὥστε τὸ ἄπειρον καὶ ἐπὶ σχήματος (ins. οὐ) πεπερασμένον καθ' Ὅμηρον τίθεται καὶ ἔστι τοῦ κυκλοτεροῦς ἴδιον καὶ σφαιροειδοῦς. Q. 341. Ὀρόωντες] Ὁρῶντες, βλέποντες. Vulg. (glossa mendosa ad v. εἰσορόωτε). 344. Οὐδὲ Ποσειδάωνα γέλως ἔχε] Διατί οὐκ ἐγέλα ὁ Ποσειδῶν; ἐπεὶ παρεκάλει οὐκ ἐγέλα, ὁ γὰρ παρακαλῶν οὐ γελᾷ. (Ἄλλως.) Ἐπειδὴ ἀδελφὸς ἦν τοῦ Ἄρεος οὐκ ἐνεδέχετο γελᾷν ἐπὶ τῇ δεσμήσει τοῦ ἀδελφοῦ. E. Λίσσετο] Ὡς πρεσβύτερος καὶ αἰδοῦς ἄξιος αὐτοῦ παρακαλεῖ. Q. 348. 349. Inter hos margo addit versum 353. qui tamen suo loco manet. PORS. ex Harl. Ita et Pal. 351. Δειλαί τοι δειλῶν γε] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀγαθαὶ τῶν φαύλων

πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
εἴ κεν Ἄρης οἴχοιτο, χρέος καὶ δεσμὸν ἀλύξας;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Ἥφαιστ', εἴπερ γάρ κεν Ἄρης χρεῖος ὑπαλύξας
οἴχηται φεύγων, αὐτός τοι ἐγὼ τάδε τίσω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις·

354. προσέϝειπε. H. PORS. 355. χρεῖος erat, sed χρείως fecit eadem manus.

αἱ κατεγγυήσεις γίνεσθαι ἐγγυητικῶς. τουτέστιν ἡ τοῦ κακοῦ ἀνθρώπου ἐγγύα οὐκ ἀγαθή ἐστι, καὶ μὴ ἐγγυῶ κακόν. E. Ὅτι δειλαὶ καὶ δυστυχεῖς αἱ ἐγγύαι καὶ δειλὸν (scr. δειλῶν, ut infra B.) τὸ ἐγγυᾶσθαι. ἢ αἱ πρὸς τοὺς δειλαίους καὶ ἀσθενεῖς γινόμεναι ἐγγύαι οὐδὲν δύνανται, τῶν ἀδικουμένων (Q. Pal. Vulg. male ἀδικημάτων) ἐπεξελθεῖν μὴ δυναμένων δι' ἀσθένειαν. E. Q. Pal. Vulg. Ἢ οὕτως. Αἱ ὑπὲρ τῶν κακῶν καὶ δειλῶν ἐγγύαι καὶ αὗται κακαί εἰσι, τὴν πίστιν ὑπὲρ τῶν τοιούτων μηδενὸς τηρεῖν δυναμένου. E. Q. Vulg. Pal. παρὰ τοῦτο δὲ καὶ τὸ τοῦ σοφοῦ ἀπόφθεγμα, Ἐγγύη, παρὰ δ' ἄτα. E. Q. Vulg. Ἄλλως. Τὰ τῶν κακῶν πράγματα οὐ μόνον αὐτὰ κακὰ ἀλλὰ καὶ ἐγγύαι αὐτῶν κακαί. τὸ γὰρ, καὶ ἐγγύαι, τὴν ἀναφορὰν ἔχει πρὸς τὰ πράγματα. Ἄλλως. Ὀφείλουσιν αἱ ἐγγύαι τῶν ἀσθενῶν διὰ εὐσθενῶν γενέσθαι, ἵνα κατέχειν δύναιντο τὸν ἐγγυώμενον τοῦ ἐγγυηθέντος μὴ ἀποτίσαντος. E. Ἄλλως. Αἱ τῶν δειλῶν ἐγγύαι ἤτοι τῶν κακῶν καὶ ἀτόπων δειλαὶ ἐγγυάασθαι. λεγόμεναι γὰρ οὐ πιστεύονται. E. Q. Δειλαὶ ἐγγύαι εἰσὶ καὶ δειλῶν τὸ ἐγγυᾶσθαι. καὶ τὸ ἐν Δελφοῖς ἐπίγραμμα, Ἐγγύα, παρὰ δ' ἄτα. σκληρὸν δὲ τοῦτο καὶ οὐκ ἀνθρώπινον τὸ πᾶσαν ἐγγύην ἀναιρεῖν κἂν πατέρα τις ἐγγυήσασθαι βούληται. ὁ δὲ Ὅμηρος ἄλλῃ διανοίᾳ κέχρηται, ὅτι τῶν δειλῶν καὶ εὐτελῶν εὐτελεῖς ὀφείλουσιν εἶναι καὶ αἱ ἐγγύαι. Ἀντὶ τοῦ μείζων εἶ ὦ Πόσειδον ἢ κατὰ τὸ ἀπαιτεῖσθαι παρ' ἐμοῦ· ὡς δηλοῖ καὶ τὸ ἑξῆς, πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι καὶ καταλάβοιμι; B. Διὰ τούτου ἀπαγορεύει τὴν ἐγγύην παντελῶς. B. 352. Πῶς ἂν ἐγώ σε δέοιμι] Εὑρίσκοιμι, καταλαμβάνοιμι. Δήεις τόνγε σύεσσι (ν'. 407.) Vulg. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πῶς ἂν εὐθύνοιμι[l], γράφει. οἱ δὲ, ἐπὶ τοῦ δῆσαι. Καὶ σὺ θρασὺς, φησὶν ὁ λόγος, οὐ δύναμαί σε δῆσαι[m]. ὁ γὰρ ἐγγυώμενος ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς γίνεται. εἰ γὰρ ὁ Ἄρης ἀποδράσας, φησὶν, οἴχεται φυγὼν, πῶς ἂν σὲ ἀντ' ἐκείνου δήσαιμι ὄντα μου πολλοῦ γενναιότερον; ἤτοι διὰ τὴν αὐτοῦ ἀσθένειαν ἢ διὰ τὴν αἰδῶ τὴν πρὸς ἐκεῖνον. Q. Vulg. Πῶς ἂν ἐγώ σε φέριστε[n] μετ' ἀθανάτοισι δέοιμι] Ἐπιζητῶ εἰς τοὺς θεούς. ἢ δεσμήσαιμι καθὰ τὸν Ἄρην. E. 353. Vid. not. ad schol. sq. 355. Χρείως] Χρείως, τὸ χρέως, τῷ χρέει. Ἀττικῶς δέ ἐστι τοῦτο. πλεονασμὸς δέ ἐστι

[l] Sic Q. et Vulg. it. Etym. M. (v. not. sq.). Barnesius scribit πῶς ἂν σ' εὐθύνοιμι, quod et ratio sane et metrum poscit. BUTTM.

[m] Schol. vulg. καὶ σὺ θρασὺς ὁρᾷς φησιν ὁ λόγος, ἀρνεῖται δὲ, οὐ δύναμαί σε δῆσαι. Barnes. ex his omittit verba καὶ σὺ θρασὺς eorumque loco substituit καὶ δεσμεῦσαι, Etymologo, ut ait, auctore. Nimirum in Etym. M. verba hujus scholiastæ inde ab Εὑρίσκοιμι usque ad ἐπὶ τοῦ δῆσαι leguntur, additis verbo δῆσαι his: καὶ δεσμεῦσαι. Cf. not. sq. BUTTM.

[n] Memorabilis varietas, cujus vestigia in præcedenti quoque scholio deprehendere videor in his, καὶ σὺ θρασὺς, duæ novum potius scholium ordiuntur. BUTTM.

οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, δεσμῶν ἀνίει μένος Ἡφαίστοιο.
τὼ δ' ἐπεὶ ἐκ δεσμοῖο λύθεν, κρατεροῦ περ ἐόντος.
αὐτίκ' ἀναΐξαντε, ὁ μὲν Θρήκηνδε βεβήκει,
ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις.
ἔνθα δέ μιν Χάριτες λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ
ἀμβρότῳ, οἷα θεοὺς ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας·
ἀμφὶ δὲ εἵματα ἕσσαν ἐπήρατα, θαῦμα ἰδέσθαι.
Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τέρπετ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀκούων, ἠδὲ καὶ ἄλλοι
Φαίηκες δολιχήρετμοι, ναυσίκλυτοι ἄνδρες.
Ἀλκίνοος δ' Ἅλιον καὶ Λαοδάμαντα κέλευσε
μουνὰξ ὀρχήσασθαι, ἐπεί σφισιν οὔτις ἔριζεν.
οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν καλὴν μετὰ χερσὶν ἕλοντο

358. ϜέϜοικε. Ϝέπος. 359. δεσμῶν] δεσμῶν (ὸν) H. ib. Ϝειπών. 361. ἀναΐξαντε e rasura H. ib. δε βεβήκει] δ' ἐβεβήκει V. 363. Ϝοι. 366. Ϝείματα Ϝέσσαν. Ϝιδέσθαι. 368. Ϝῆσιν. 370. Λαοδάμαντα κέλευσε] Λαοδάμαντ' ἐκέλευσεν V. ib. ΛαϜοδάμαντα.

τοῦ ι ἐν τῷ χρείως. Ἀρίσταρχος δὲ δεσμὸν γράφει[o]. Q. 361. Θρήκηνδε] Φιλοπόλεμοι μὲν οἱ Θρᾴκες καὶ ἀφωρισμένοι τῷ Ἄρει. B. 362. Ἡ δ' ἄρα Κύπρον] Οὗτος ὁ στίχος ἐπλάνησε τὸν Ἡσίοδον εἰπεῖν Κυπρογένειαν τὴν Ἀφροδίτην. Cod. Vind. 56. 363. Ἐς Πάφον] Παρὰ Παφίοις οὐκ ἔστιν Ἀφροδίτης ἄγαλμα, τέμενος δὲ μόνον καὶ βωμός. ἐμπείρων (scr. ἐμπείρως) οὖν Ὅμηρος εἰπὼν ἐς Πάφον ἐπάγει, Ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. E. 365. Ἐπενήνοθεν αἰὲν ἐόντας] Γίνεται ἀπὸ τοῦ ἐνῶ ῥήματος τοῦ σημαίνοντος τὸ μιγνύω καὶ συνάγω. ὁ παρατατικὸς ἤνεον, καὶ μετὰ τῆς ἐπὶ καὶ ἐν, ἐπενήνεον, ἀντὶ τοῦ ἐσώρευον[p]. E. Ἐπικινεῖται, ἔπεστιν, ἐπανθεῖ. B. Ἐπῆν, ἐπέκειτο. Vulg. 372. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν σφαῖραν] Παλαιὸν τὸ ἔθος καὶ παρὰ Λακεδαιμονίοις δέ. εἰς τὰ σφαιρομάχια τεθέαμαι, φησὶν ὁ Πῖος[q]. εἰκὸς δὲ καὶ τὴν Ναυσικάαν διὰ τοῦτο καὶ τῆς σφαι-

[o] Pors. ad vers. 353. "Schol. χρείως et χρεῖος. Ἀρίσταρχος δὲ δασμὸν γρ. sc. pro "δεσμόν." Ut incertum sit, ex his quidem relationibus, volueritne Aristarchus primo loco δασμὸν *tributum, multam*, pro δεσμόν: an altero loco δεσμὸν ὑπαλύξας: quod per metrum quidem non pejus esset vulgato χρεῖος ὑπαλύξας. Quanquam Aristarchus si hoc posterius mutatum isset, δεσμούς ni fallor potius posuisset. BUTTM.

[p] Ne puta hunc scholiasten hic legisse ἐπενήνεεν. Sed cum in collectionibus ad ordinem alphabeti factis, glossæ ἐπενήνεον et ἐπενήνοθε contiguæ essent, ut adhuc sunt apud Apollonium et Etymologum, alteram pro altera hic excerpsit nictitans compilator. BUTTM.

[q] Vocabulum ἡ σφαιρομαχία de pilæ lusu apud Pollucem (9. cap. 7.) et apud scriptores Latinos (vid. Gesn. Thes.) exstat. Neutrum plurale præbet Eust. ad h. l. in his verbis, καὶ ἐγχωριάζει φασι Λακεδαιμονίοις ἀγὼν τὰ σφαιρομάχια. Patet autem nunc

πορφυρέην, τήν σφιν Πόλυβος ποίησε δαΐφρων·
τὴν ἕτερος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα,
ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀερθεὶς
ῥηϊδίως μεθέλεσκε, πάρος ποσὶν οὖδας ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σφαίρῃ ἀν' ἰθὺν πειρήσαντο,
ὠρχείσθην δὴ ἔπειτα ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
ταρφέ' ἀμειβομένω· κοῦροι δ' ἐπελήκεον ἄλλοι,
ἑσταότες κατ' ἀγῶνα, πολὺς δ' ὑπὸ κόμπος ὀρώρει.
δὴ τότ' ἄρ' Ἀλκίνοον προσεφώνεε δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἦ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους,

373. δαϜίφρων. 381. δῖϜος. 382. λαϜῶν.

ρας τῇ παιδιᾷ τέρπεσθαι. E. Q. 377. Ἀνιθύν] Ἀνακινεῖν εὐθέτως. Q. Ἔγκειται τὸ ἄνω (Vulg. Παρὰ τὸ ἄνω) καὶ τὸ ἰθύνειν, οἷον ἀνορμῶντες· ἥλλοντο γάρ. Q. Vulg. 379. Ταρφέ' ἀμειβομένω] Πυκνῶς πλέκοντες (Barnes. διαπλ.) εἰς ἀλλήλους ἐναλλασσόμενοι. Vulg. 380. Κόμπος] Γρ. δοῦπος. Pal. 383. Ἀπειλήσας] Ἐπηγγείλω. Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι (Il. ψ'. 863.). Harl. Βητάρμονες] Ὀρχησταί, οἱ διὰ τῶν ποδῶν ὀρχούμενοι, ἀπὸ τοῦ ἡρμοσμένως βαίνειν. Vulg. Θαυμάζοντος τοῦ Ὀδυσσέως τοὺς ὀρχηστὰς καὶ μαρτυροῦντος, Ἦ μὲν ἀπείλησας βητάρμονας εἶναι ἀρίστους, Ἦ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο, ἐπάγει ὁ ποιητής, γήθησε δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο, ἐκδεικνύμενος τὸν ἀγωνιῶντα καὶ φροντίζοντα μὴ πάλιν διαπέσῃ καὶ ἀλαζὼν εἶναι δόξῃ. ὥστε καὶ προάγεσθαι ἐπὶ τὸ ἐπαινεῖν τὸν μαρτυρήσαντα ἀλήθειαν αὐτῷ· ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι. καὶ ἐπὶ τούτῳ δῶρα διδόναι προτρέπεται τοὺς παρόντας. λοιπῶν δὲ ὄντων ἔτι ἀπράκτων ὧν ἀπηγγείλατο, τὸ τῆς ᾠδῆς καὶ τὸ τῆς ἐσθῆτος καὶ τὸ τῶν λουτρῶν τῶν θερμῶν· εἴρητο γὰρ, Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κιθαρίς τε χοροί τε, Εἵματ' ἐξαμοιβὰ λοετρά τε θερμὰ καὶ εὐναί (248.)· ἡ μὲν ἐπίδειξις τῆς ἐσθῆτος οὐ μόνον δι' ὧν ἐνεδύοντο μαρτυρεῖται, ἀλλὰ καὶ ἐξ ὧν δωρήσασθαι παρεκέλευετο. Δώδεκα γάρ φησι κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες, Τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός· Τῶν οἱ φάρος ἕκαστος. ἐϋπλυνὲς ἠδὲ χιτῶνα, Καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε. τῶν δὲ λουτρῶν ἡ ἐπίδειξις καὶ τῆς δαιτὸς ἐν οἷς φησιν, Ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε θέρμετε δ' ὕδωρ, Ὄφρα λοεσσάμενός τε ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα Δῶρα Δαιτί τε τέρπηται καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων (426—9.). ὅθεν καὶ τούτοις πάλιν μαρτυρεῖ ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀσπασίως μὲν ἰδὼν Θερμὰ λοετρά (450.)· καὶ περὶ τοῦ ᾠδοῦ λέγων ὡς Καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ (ι'. 3.)· περὶ δὲ τῆς δαιτὸς, Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέ-

hoc illum ex hoc nostro scholio hausisse. In quo mendosam esse voculam εἰς vel inde patet quod nullum ea præbet cum præcedentibus nexum, qualis esse tamen debet si σφαιρεμάχια hæc ad Lacedæmonios spectant: neque huc trahi potest dictio θεωρεῖν εἰς—, quæ significat spectandi causa proficisci. Quare cum idem hic Pius supra etiam ad δ'. 356., de rebus in itineribus sibi visis loquatur, suspicor, τὰ σφαιρομάχια esse locum, ædificium huic lusui destinatum; id autem tanquam pristini illius Lacedæmoniorum moris etiam tum superstes sibique Spartæ visum monumentum a Pio hic memorari; scribendumque esse ὧν τὰ σφ. BUTTM.

ᾗ δ' ἄρ' ἑτοῖμα τέτυκτο· σέβας μ' ἔχει εἰσορόωντα.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
ὁ ξεῖνος μάλα μοι δοκέει πεπνυμένος εἶναι,
ἀλλ' ἄγε, οἱ δῶμεν ξεινήϊον, ὡς ἐπιεικές·
δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες
ἀρχοὶ κραίνουσι, τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός·
τῶν οἱ ἕκαστος φᾶρος ἐϋπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα,
καὶ χρυσοῖο τάλαντον ἐνείκατε τιμήεντος·
αἶψα δὲ πάντα φέρωμεν ἀολλέες, ὄφρ' ἐνὶ χερσὶ
ξεῖνος ἔχων ἐπὶ δόρπον ἴῃ χαίρων ἐνὶ θυμῷ.
Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτὸν ἀρεσσάσθω ἐπέεσσι
καὶ δώρῳ, ἐπεὶ οὔτι ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ἠδ' ἐκέλευον·
δῶρα δ' ἄρ' οἰσέμεναι πρόεσαν κήρυκα ἕκαστος.
τὸν δ' αὖτ' Εὐρύαλος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
τοιγὰρ ἐγὼ τὸν ξεῖνον ἀρέσσομαι, ὡς σὺ κελεύεις·
δώσω οἱ τόδ' ἄορ παγχάλκεον, ᾧ ἔπι κώπη

384. ἑτοῖμα] ἐτῦμα sed γρ. ἑτοῖμα H. ἔτυμα pro v. l. V. 389. Foι. ἐπιFεικές. 392. ἕκαστος φᾶρος] φᾶρος ἕκαστος V. W. ib. τῶν δὲ Fέκαστος. 393. ἐνείκατε et suprascr. ἐνέγκατε H. 394. ἀολλέες] ἀολλέα V. 396. δέ ἑ αὐτὸν] δέ ἑαυτὸν H. ib. Fε. Fεπέεσσι. 397. Inter lineas repositum habet ἔπος H. ib. Fέπος. ἔFειπεν. 399. Fέκαστος. 401. λαFῶν. 403. 405. Foι.

λος χαριέστερον εἶναι (ί. 5.). E. Q. 385. Γήθησεν δ' ἱ. μ. Ἀλκινόοιο] Κεχαρισμένην τοῖς ἀκούουσι τὴν μαρτυρίαν προφέρων εἰς χαρὰν ἐκίνησε τὸν Ἀλκίνοον. δῆλον δὲ ἐκ τῆς διαθέσεως ἧς ἔχει ἐπενεχθέντων αὐτῶν· δῶρα γὰρ δίδωσι καὶ τοὺς ἄλλους συμβάλλειν προτρέπεται. Q. 390. Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον] Δῆλον δὲ ἐκ τούτων ὅτι ἀριστοκρατία τίς ἐστιν· ἐξέχει δὲ ἐν αὐτοῖς ὁ Ἀλκίνους δώδεκα ὄντων, ὡς ὁ ἑξῆς στίχος δηλοῖ. E. Q. 394. Ἀολλέα] Ὁμοῦ συναχθέντα, ἀθρόα. Vulg. 396. Εὐρύαλος δέ ἑ αὐτόν] Ὁ τὸν Ὀδυσσέα ὀνειδίσας ὥς τινα πλωτῆρα καὶ μὴ ὡς στρατιώτην τιμήσας. Q. Ἀρίσταρχος τὴν ἓ ἐγκλίνει καὶ Ἡρωδιανός. Harl. 403. Ὧι ἐπὶ κώπη ἀργυρέη] Ἀναστροφὴ τῆς λέξεως, ἐν ᾧτινι ἄορι ἤτοι φασγάνῳ καὶ σπαθηρῷ[1] ἀργυρέη κώπη ἦν. Q.

[1] σπαθηρῷ barbaram recentiorum formam esse putabam: nunc J. G. Schneidero credo deleta ultima syllaba scribendum esse σπάθῃ. BUTTM.

ἀργυρέη, κολεὸν δὲ νεοπρίστου ἐλέφαντος
ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει ξίφος ἀργυρόηλον,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, πάτερ ὦ ξεῖνε· ἔπος δ' εἴπερ τι βέβακται
δεινὸν, ἄφαρ τὸ φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι.
σοὶ δὲ θεοὶ ἄλοχόν τ' ἰδέειν, καὶ πατρίδ' ἱκέσθαι,
δοῖεν· ἐπειδὴ δηθὰ φίλων ἄπο πήματα πάσχεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
καὶ σὺ, φίλος, μάλα χαῖρε, θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν·
μηδέ τί τοι ξίφεός γε ποθὴ μετόπισθε γένοιτο
τούτου, ὃ δή μοι δῶκας ἀρεσσάμενος ἐπέεσσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφ' ὤμοισι θέτο ξίφος ἀργυρόηλον.
δύσετό τ' ἠέλιος, καὶ τῷ κλυτὰ δῶρα παρῆεν·
καὶ τάγ' ἐς Ἀλκινόοιο φέρον κήρυκες ἀγαυοί·
δεξάμενοι δ' ἄρα παῖδες ἀμύμονος Ἀλκινόοιο,
μητρὶ παρ' αἰδοίῃ ἔθεσαν περικαλλέα δῶρα.
τοῖσιν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὸν μένος Ἀλκινόοιο·
ἐλθόντες δὲ κάθιζον ἐν ὑψηλοῖσι θρόνοισι.
δή ῥα τότ' Ἀρήτην προσέφη μένος Ἀλκινόοιο·
Δεῦρο, γύναι, φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ', ἥτις ἀρίστη·
ἐν δ' αὐτῇ θὲς φᾶρος ἐΰπλυνὲς, ἠδὲ χιτῶνα.

404. κολεὸν δὲ] κολοδεῷ V. 406. Ϝειπών. 407 Ϝέπεα. 408. Ϝέπος. 409. Vulgatam habet ex emend. ejusd. m. H. Sed erat θύελλαι, quod habet scholiastes Apollonii I. 1334. PORS. 410. τε Ϝιδεῖν. 415. Ϝεπέεσσιν. 417. δύσετό] δύσετο H.

404. Κουλεός (sic ed. ant.)] Ἡ ξιφοθήκη. Vulg. Κολεόν] Γρ. κουλεός. Harl. 408. Βέβακται] Πεφλυάρηται. ἔνθεν καὶ βάβαξ (Vulg. βάξ), παρὰ τὸ βάζειν, ἐκεκράκτης (Vulg. ὁ κράκτης, scr. ὁ κεκράκτης). E. Vulg. 409. Φέροιεν ἀναρπάξασαι ἄελλαι] Scholium, ut ait Maius, ex supplementis codicis longe recentissimis: Ὅμοιον τοῦτο εἶπε καὶ ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ θεολόγος ἐν τῷ κατὰ Ἰουλιανοῦ πρώτῳ στηλιτευτικῷ. ἔχει δ' οὕτως· τοῦτο μὲν δὴ τὸ ἐμὸν θαῦμα. καὶ εἰ μὲν ψευδὲς, αὖραι φέροιεν, εἰ δ' ἀληθὲς, πάλιν Βαλαὰμ προκηρύττει καὶ δαίμονες ὁμολογοῦσι τὸν Ἰησοῦν ἄκοντες καὶ ἐκ τῶν ἐναντίων, ἵνα μᾶλλον πιστωθῇ ἡ ἀλήθεια. E. 413. Καὶ σὺ φίλος] Καὶ σὺ, φησὶν ὁ Ὀδυσσεὺς Ἀττικῶς. μὴ ἔτι γένοιτο τοῦ ξίφους ὃ μοι δέδωκας ποθὴ ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν ἤτοι ἐπιθυμία. Q. 415. Ἀρεσσάμενος] Φιλοφρονησάμενος. Q. 424. Φέρε χηλὸν ἀριπρεπέ'] Τὸ κιβώτιον, παρὰ τὸ ἐν αὐτῷ χέεσθαι τὰ ἐμβαλλόμενα. Q. 425. Ἐν δ' αὐτῇ] Λείπει τὸ, ἵνα βάλλωμεν τὰ δῶρα τῶν Φαιάκων.

ἀμφὶ δέ οἱ πυρὶ χαλκὸν ἰήνατε, θέρμετε δ' ὕδωρ,
ὄφρα λοεσσάμενός τε, ἰδών τ' εὖ κείμενα πάντα
δῶρα, τά οἱ Φαίηκες ἀμύμονες ἐνθάδ' ἔνεικαν,
δαιτί τε τέρπηται, καὶ ἀοιδῆς ὕμνον ἀκούων.
καί οἱ ἐγὼ τόδ' ἄλεισον ἐμὸν περικαλλὲς ὀπάσσω,
χρύσεον, ὄφρ' ἐμέθεν μεμνημένος ἤματα πάντα
σπένδῃ ἐνὶ μεγάρῳ Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν.
  Ὣς ἔφατ'· Ἀρήτη δὲ μετὰ δμωῇσιν ἔειπεν,
ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν ὅττι τάχιστα.
αἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλοῦσαι·
γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ.
τόφρα δ' ἄρ' Ἀρήτη ξείνῳ περικαλλέα χηλὸν
ἐξέφερεν θαλάμοιο, τίθει δ' ἐνὶ κάλλιμα δῶρα,
ἐσθῆτα, χρυσόν τε, τά οἱ Φαίηκες ἔδωκαν·
ἐν δ' αὐτὴ φᾶρος θῆκεν, καλόν τε χιτῶνα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Αὐτὸς νῦν ἴδε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον,
μήτις τοι καθ' ὁδὸν δηλήσεται, ὁππόταν αὖτε

426. 428. 430. Ϝοι. 427. τε ἰδών τ' εὖ] γε ἰδὼν εὖ (sed τ' post ἰδὼν additum a m. recenti, ut puto. PORS.) H. ib. Ϝιδών. 429. ὕμνον] ὕμνων H. 432. ἐνὶ μεγάρῳ] ἐν μεγάρους V. 433. ἔϜειπεν. 435. τρίποδ' ἵστασαν ex emend. ejusd. m. H. ἵστασαν certe vera lectio. Sed ἕστασαν non operarum error, ut ait Ernestus. PORS. 436. ἐν δ' ἄρ'] αἱ δ' ἄρ' ex emend. H. ib. ἔχεαν] ἔχευαν H. 438. ἄρ' erasum H. 440. Ϝεσθῆτα. Ϝοι. 442. Ϝέπεα. 443. Ϝίδε. 444. ὁππόταν] ὁππότ' ἂν H. W. ὁππότ' ἂν αὐτὸς V.

καὶ αὐτὴ δὲ πρόσφερε τὸ φάρος καὶ τὸν χιτῶνα. τὸ γὰρ ποτήριον φιλοτιμίας ἕνεκα δίδωμι. B. Q. 426. Ἀμφὶ δέ οἱ] Ἕνεκα δὲ αὐτοῦ. B. Ἰήνατε] Εὐφράνατε, θερμάνατε. B. 434. Τρίποδα] In cod. Harl. ad marginem: γρ. καὶ λέβητα, quod se notare dicit Porsonus ut pateat quam facile variæ lectiones ex meris interpretationibus fluxerint. Vid. nos supra ad β'. 334. Addit scholiastes Harl. Εἶχε δὲ ὁ λέβης τρίποδα. 443. Θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλον] Ἐπίβαλε. δεσμοῖς γὰρ ἠφανίζοντο (scr. ἠσφαλίζοντο) τὸ παλαιόν· νεωτέρων γὰρ Λακώνων ἡ κλείς. Τὸ δὲ ἀφ' ἑαυτοῦ ποιῆσαι τὸν Ὀδυσσέα ἐξασφαλιζόμενον, ἀπρεπές. δοκεῖ γὰρ (immo, δοκοῖ γὰρ ἂν) μὴ πιστεύειν τοῖς συμπλέουσι. διότι (scr. διὸ τῇ) γυναικὶ τὰ περὶ τὴν ἀσφάλειαν τῆς χηλοῦ ἀπέδωκεν (sc. ὁ ποιητής). B. Q. 444. Ὁππότ' ἂν αὖτε εὕδησθα] Τοῦτο συντελεῖ εἰς τὴν ἀπολογίαν τοῦ Ὀδυσσέως ὕπνου. ἔοικε γὰρ κατ' ἰδίωμα ἀκολουθοῦν ταῖς ναυσὶ τῶν Φαιάκων καταπεκοιμῆσθαι καταπλέων

εὕδησθα γλυκὺν ὕπνον, ἰὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ
Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
αὐτίκ' ἐπήρτυε πῶμα, θοῶς δ' ἐπὶ δεσμὸν ἴηλε
ποικίλον, ὅν ποτέ μιν δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη,
αὐτόδιον δ' ἄρα μιν ταμίη λούσασθαι ἄνωγεν,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον βάνθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπασίως ἴδε θυμῷ
θερμὰ λοέτρ'· ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενός γ' ἐθάμιζεν,
ἐπειδὴ λίπε δῶμα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
τόφρα δέ οἱ κομιδή γε, θεῷ ὡς, ἔμπεδος ἦεν.
τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν, καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ μιν χλαῖναν καλὴν βάλον ἠδὲ χιτῶνα,
ἔκ ῥ' ἀσαμίνθου βὰς ἄνδρας μέτα οἰνοποτῆρας
ἤϊε· Ναυσικάα δὲ, θεῶν ἄπο κάλλος ἔχουσα,
στῆ ῥα παρὰ σταθμὸν τέγεος πύκα ποιητοῖο·
θαύμαζεν δ' Ὀδυσῆα ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα,
καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Χαῖρε, ξεῖν', ἵνα καί ποτ' ἐὼν ἐν πατρίδι γαίῃ
μνήσῃ ἐμεῖ', ὅτι μοι πρώτῃ ζωάγρι' ὀφέλλεις.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ναυσικάα, θύγατερ μεγαλήτορος Ἀλκινόοιο,

445. ἰὼν] ἰών H. Citat schol. ad ν'. 79. ἐὼν PORS. 446. δῖϝος. 449. ἄνωγεν] ἀνώγει H. V. γρ. ἄνωγεν H. 450. ϝίδε. 451. γ' ἐθάμιζεν] γε θάμιζεν H. V. W. 452. ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὴ V. 453. οἱ κομιδή γε—ἦεν] μοι κομιδῆ τε—εἴη schol. ad 451. H. ib. ϝοι. ϝώς. 456. ϝοινοποτῆρας. 460. ϝέπεα. 464. θύγατερ] θυγάτηρ V.

εἰς τὴν πατρίδα. Q. 448. Δέδαε φρεσὶ πότνια Κίρκη] Ἐδίδαξεν· ἐπεὶ πρότερον οἱ ἑταῖροι ἔλυσαν τὸν ἀσκόν. E. Cf. Vulg. 449. Αὐτόδιον] Ἐξ αὐτῆς ἐκείνης τῆς ὁδοῦ οὐκ ἀλλαχοῦ που παραχωρηθέντα· ἢ αὐτοδίως, πρὶν ἀλλαχοῦ πορευθῆναι μετὰ τὸ δῆσαι τὸ κιβώτιον. E. Παραχρῆμα, ἐξ αὐτῆς ὁδοῦ· ἢ αὐτοδίως πρὶν ἀλλαχοῦ χωρισθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τῆς κιβώτου. B. Q. Cf. Vulg. 450. Ἀσάμινθον] Ἀσάμινθος λέγεται διὰ τὸ μινύθειν καὶ οἷον ἀφανίζειν τὸν ἄσον (scr. τὴν ἄσιν) ἤτοι τὸν ῥύπον. Τὸ δὲ ῥά παραπληρωματικὸς σύνδεσμος. Pal. Q.

451. Ἐπεὶ οὔτι κομιζόμενος] Ἀντὶ τοῦ οὐδὲ ὅλως κομιζόμενος ἤτοι κομιδῆς καὶ ἐπιμελείας ἠξιωσμένος (sic), ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου, τόφρα δέ μοι κομιδή τε θεῷ ὡς ἔμπεδος εἴη. B. Q. 453. Θεῷ ὡς] Ὡς θεῷ εἶπε διὰ τὴν εὐεξίαν τοῦ σώματος καθόσον μὲν καὶ ἡ Καλυψὼ ὑπισχνεῖτο θήσειν ἀθάνατον. B. 456. Οἰνοποτῆρας] Τοὺς εὐωχουμένους, τοὺς φέροντας ταῖς χερσὶν ποτήρια οἴνου πλήρη. Q. 458. Στή ῥα παρὰ σταθμόν] Ἐπίτηδες ἵνα ὑπομνήσῃ αὐτὸν τῆς εὐεργησίας. Q. 459. Ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶσα] (Γρ.) ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν.

οὕτω νῦν Ζεὺς θείη ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
οἴκαδέ τ' ἐλθέμεναι, καὶ νόστιμον ἦμαρ ἰδέσθαι·
τῷ κέν τοι κἀκεῖθι, θεῷ ὥς, εὐχετοῴμην
αἰεὶ ἤματα πάντα· σὺ γάρ μ' ἐβιώσαο, κούρη.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς θρόνον ἷζε παρ' Ἀλκίνοον βασιλῆα.
οἱ δ' ἤδη μοίρας τ' ἔνεμον, κερόωντό τε οἶνον.
κήρυξ δ' ἐγγύθεν ἦλθεν, ἄγων ἐρίηρον ἀοιδὸν,
Δημόδοκον, λαοῖσι τετιμένον· εἷσε δ' ἄρ' αὐτὸν
μέσσῳ δαιτυμόνων, πρὸς κίονα μακρὸν ἐρείσας.
δὴ τότε κήρυκα προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
νώτου ἀποπροταμὼν, ἐπὶ δὲ πλεῖον ἐλέλειπτο,
ἀργιόδοντος ὑὸς, θαλερὴ δ' ἦν ἀμφὶς ἀλοιφή·
Κῆρυξ, τῆ δὴ, τοῦτο πόρε κρέας, ὄφρα φάγῃσι,
Δημοδόκῳ, καί μιν προσπτύξομαι, ἀχνύμενός περ.
πᾶσι γὰρ ἀνθρώποισιν ἐπιχθονίοισιν ἀοιδοὶ
τιμῆς ἔμμοροί εἰσι καὶ αἰδοῦς, οὕνεκ' ἄρα σφέας
οἴμας Μοῦσ' ἐδίδαξε· φίλησε δὲ φῦλον ἀοιδῶν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· κῆρυξ δὲ φέρων ἐν χερσὶν ἔθηκεν
ἥρωϊ Δημοδόκῳ· ὁ δ' ἐδέξατο, χαῖρε δὲ θυμῷ.
οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
δὴ τότε Δημόδοκον προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·

466. Ϝοίκαδε. Ϝιδέσθαι. 467. Ϝώς. 468. ἐβιώσαο] ἐβιόσσαο. γρ. βιώσω H. 470. τ' erasum H. ib. Ϝοῖνον. 471. ἦλθεν ἄγων] ἦλθε φέρων H. 472. τετιμένον] τετιημένον H. ib. λαϜοῖσι. 476. ὑὸς a m. pr. υἱὸς ex emend. συὸς in marg. pro v. l. H. 483. ἥρωϊ] ἥρω V. ἥρῳ W.

Pal. 468. Ἐβιόσσαο (sic ed. ant.)] Τὸ ζῆν περιεποίησας, ἔσωσας. Vulg. Ἐβιόσσαο] Γρ. βιώσω. Harl. 477. Κῆρυξ τῆ δὴ τοῦτο πόρε κρέας] Τοῦτο (scr. Τὸ τῆ) ῥῆμα προστακτικόν ἐστι παρὰ ποιηταῖς εἰρημένον χρόνου ἐνεστῶτος καὶ παρατατικοῦ. καὶ ἔστιν ἀπὸ θέματος τοῦ τῶ [a], ὡς λῶ λῇς λῇ, ζῶ ζῇς, ζῇ, οὕτω τῶ τῇς τῇ. τούτου ὁ παρατατικὸς ἔτων ὡς ἔζων, τὸ δεύτερον καὶ τὸ τρίτον ἔτης ἔτη, ὡς ἔζης ἔζη. ἐκ τούτου τοῦ τρίτου κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ε τῆ γίνεται τὸ προστακτικὸν ὡς ἐχρύσου χρύσου. Τὸ δὲ φάγῃσι κατ' ἐπέκτασιν. Τὸ δὲ ἑξῆς, δέξαι τοῦτο καὶ πόρε κρέας Δημοδόκῳ. B. Q. 485. Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος] Δαιμονίως τῇ τάξει ἐχρήσατο. οὐ γὰρ ἅμα τῇ δόσει τῶν κρεῶν εὐθὺς ἐπιτάττει τὰ περὶ τὸν ὕπνον ᾄδειν, ἀλλὰ προθεραπεῦσαι μὲν τῇ τιμῇ. τὸ δὲ πρόσταγμα εἰς

[a] Vid. schol. ι. 347. BUTTM.

Δημόδοκ', ἔξοχα δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων·
ἢ σέ γε Μοῦσ' ἐδίδαξε, Διὸς παῖς, ἢ σέ γ' Ἀπόλλων·
λίην γὰρ κατὰ κόσμον Ἀχαιῶν οἶτον ἀείδεις,
ὅσσ' ἔρξαν τ', ἔπαθόν τε, καὶ ὅσσ' ἐμόγησαν Ἀχαιοί·
ὥς τέ που ἢ αὐτὸς παρεὼν, ἢ ἄλλου ἀκούσας.
ἀλλ' ἄγε δὴ μετάβηθι, καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον
δουρατέου, τὸν Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ,
ὅν ποτ' ἐς ἀκρόπολιν, δόλον, ἤγαγε δῖος Ὀδυσσεὺς,
ἀνδρῶν ἐμπλήσας, οἵ ῥ' Ἴλιον ἐξαλάπαξαν.
αἴ κεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς,
αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν μυθήσομαι ἀνθρώποισιν,
ὡς ἄρα τοι πρόφρων θεὸς ὤπασε θέσπιν ἀοιδήν.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ὁρμηθεὶς θεοῦ ἤρχετο, φαῖνε δ' ἀοιδὴν,
ἔνθεν ἑλὼν, ὡς οἱ μὲν ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν
βάντες ἀπέπλειον, πῦρ ἐν κλισίῃσι βαλόντες,
Ἀργεῖοι· τοὶ δ' ἤδη ἀγακλυτὸν ἀμφ' Ὀδυσῆα
εἵατ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ, κεκαλυμμένοι ἵππῳ·
αὐτοὶ γάρ μιν Τρῶες ἐς ἀκρόπολιν ἐρύσαντο.

489. Ἀχαιϝῶν. 490. ϝέρξαν. Ἀχαιϝοί. 492. ἄεισον] ἄειδε Apollonius in v. PORS. 493. ἐποίησεν] ἐποίησε H. 494. δῖϝος. 495. οἵ ῥ' Ἴλιον] οἳ Ἴλιον W. ib. οἳ ϝίλιον. 500. ὡς οἱ μὲν] ὥς οἱ μεν et supra γρ. ὡς οἱ μὲν. 502. Ἀργεῖϝοι. 504. ϝερύσαντο.

καιρὸν ὑπέθετο ὅτε ἔμελλεν ἐκεῖνος ἀείδειν. Q. 488. Ἦ σέ γε μοῦσ'] Ἡ Τερψιχόρη, ἢ αἱ μοῦσαι. E. 491. Ἢ αὐτός] Γρ. καὶ, ἢ αὐτός, ἀντὶ τοῦ καθά[t]. Supra alterum ἢ scriptum παρό. PORS. ex Harl. Ἄλλου ἀκούσας] Τὸ γὰρ μὴ παρὼν ὡς ἐν Τροίᾳ Δημόδοκος πάντως οὐκ ἄλλου ἀκούσας ᾖσε, φαμὲν ὅτι αὐτοδίδακτος ἦν ὑπὸ θεοῦ ἐμπνεόμενος, ὡς καὶ αὐτός φησιν, Ὃν πέρι μοῦσ' ἐφίλησεν (63.). Q. 492. Ἀλλ' ἄγε δὴ] Πίθανον τὸ ἐπίταγμα ἵνα παρ' ἄλλου μαθόντες τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις ὑπομένοντες ἀκούωμεν. ἐπειδὴ πᾶς ἔπαινος[u] φθόνον παρὰ τῶν ἀκουόντων ἐπάγεται, ἡ δὲ ἐπαινουμένῳ προσώπῳ ἀκρόασις μείζω τὴν ἔκπληξιν. Q. Ἵππου κόσμον] Τὴν κατασκευὴν, ἢ τὴν οἰκονομίαν, ἢ τὴν ὑπόθεσιν. B. Q. 493. Ἐπειὸς ἐποίησεν σὺν Ἀθήνῃ] Οἱ τῶν Ἑλλήνων τέκτονες. Pal. In Vulg. ad solum nomen Epei ascriptum ὁ τῶν Ἑλλήνων τέκτων. Σὺν Ἀθήνῃ] Τοῦτό τινες τοῖς ἑξῆς συνάπτουσιν. E. 494. Δόλον] Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, δόλῳ, φασίν. Harl. 497. Αὐτίκ' ἐγὼ πᾶσιν] Γρ. αὐτίκα καὶ πᾶσιν. Harl. 499. Θεοῦ ἤρχετο] Ἀπὸ τῆς μούσης ἐμπνευσθείς· ἢ ἀπὸ θεοῦ ἀρξάμενος. Pal. Ἀπὸ θεοῦ τὴν ἀρχὴν τῆς τραγῳδίας (ins. ποιούμενος· ἢ) ἀπὸ τῆς

[t] Voluit itaque ᾗ. BUTTM.

[u] Propria laus, puta. In seqq. autem hæc ἐπαινουμένῳ προσώπῳ idem quod ἐναντίον τοῦ ἐπ. προσ. valere debent quidem; an possint non dicam. BUTTM.

ὣς ὁ μὲν εἱστήκει· τοὶ δ' ἄκριτα πόλλ' ἀγόρευον,
ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν· τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ νηλέϊ χαλκῷ,
ἢ κατὰ πετράων βαλέειν ἐρύσαντας ἐπ' ἄκρας,
ἢ ἐάαν μέγ' ἄγαλμα θεῶν θελκτήριον εἶναι,
τῇ περ δὴ καὶ ἔπειτα τελευτήσεσθαι ἔμελλεν·
αἶσα γὰρ ἦν ἀπολέσθαι, ἐπὴν πόλις ἀμφικαλύψῃ
δουράτεον μέγαν ἵππον, ὅθ' εἵατο πάντες ἄριστοι
Ἀργείων, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες.
ἤειδεν δ', ὡς ἄστυ διέπραθον υἷες Ἀχαιῶν,
ἱππόθεν ἐκχύμενοι, κοῖλον λόχον ἐκπρολιπόντες.
ἄλλον δ' ἄλλῃ ἄειδε πόλιν κεραϊζέμεν αἰπήν·
αὐτὰρ Ὀδυσσῆα προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο
βήμεναι, ἠΰτ' Ἄρηα, σὺν ἀντιθέῳ Μενελάῳ.
κεῖθι δὴ αἰνότατον πόλεμον φάτο τολμήσαντα
νικῆσαι καὶ ἔπειτα, διὰ μεγάθυμον Ἀθήνην.

506. ἀμφ' αὐτόν] ἀγχ' αὐτοῦ H. V. glossa πλησίον αὐτοῦ H. ib. Ϝάνδανε. 508. ἄκρας] ἄκρης H. W. ib. Ϝερύσαντας. 509. ἢ ἐάαν] ἠὲ ἐᾶν (ex emend.) H. V. ἐαᾶν W. 513. Ἀργείων] ἀργεῖοι H. ib. ἈργείϜων. 514. Ϝάστυ. ἈχαιϜῶν. 518. ΜενελάϜῳ.

μούσης ἐμπνευσθείς. Q. 506. Ἄγχ' αὐτοῦ text. Γρ. ἥμενοι ἀμφ' αὐτόν. Pal. Σφὶν[x]] Ἀντὶ τοῦ αὐτοῖς. Vulg. 507. Διατμῆξαι] Ἀρίσταρχος διαπλῆξαι, ὡς ἀλλαχοῦ, Τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί[y] (Il. ψ'. 120.). Harl. Κοῖλον δόρυ] Ἀπὸ τοῦ λέγεσθαι τὰ ξύλα δούρατα ὠνόμασε τὸν ξύλινον ἵππον ἐκεῖνον δόρυ κοῖλον. Τὸ δὲ νηλέϊ χαλκῷ ἐτυμολογεῖται ἐκ τοῦ νη στερητικοῦ καὶ τοῦ ἐλέους, ἤτοι τὸ ἐλέους ἐστερημένον. Q. 508. Ἐρύσαντες] Ἑλκύσαντες[z]. Vulg. Ἐπ' ἄκρας] Ἐπὶ κρημνῶν, ἢ ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως. B. 509. Θεῶν θελκτήριον] Ἱλαστήιον, εἰς τέρψιν θεῶν εἶναι. τέρπει γὰρ τοὺς θεοὺς τὰ ἀναθήματα. B. Q. 510. Τῇ περ δὴ καὶ ἔμελλεν] Ἥτινι βουλῇ καὶ μετέπειτα ἔμελλε τελειωθήσεσθαι τὸ ἐᾶν αὐτὸν θελκτήριον εἶναι. εἶπε γὰρ, τρίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή. Q. 516. Πόλιν κεραϊζέμεν] Τὴν πόλιν πορθοῦντα καὶ διαφθείροντα. Q. Αἰπήν] Ἀπὸ μὲν τοῦ αἰπός ἡ αἰπὴ καὶ ἡ ὑψηλὴ γίνεται, ἀπὸ δὲ τοῦ αἰπὺς ἡ αἰπεῖα. B. 517. Προτὶ δώματα Δηϊφόβοιο] Ἄλκιμος γὰρ οὗτος γέγονε μετὰ θάνατον Ἕκτορος. E. Q. Καὶ ἐκ τούτου οἱ μεταγενέστεροι τὴν Ἑλένην καὶ Δηϊφόβῳ γήμασθαι λέγουσι. E. Q. Pal. Vulg. 519. Αἰνότατον πόλεμον] Ἔφη δὲ αἰνότατον πόλεμον τολμήσαντα ἔπειτα νικῆσαι διὰ τὴν μεγάθυμον Ἀθηνᾶν, ἤτοι διὰ τὴν οἰκείαν φρόνησιν καὶ πανουργίαν. Q. 520. Διὰ μεγ. Ἀθήνην] Διὰ τὴν οἰκείαν φρόνησιν

[x] Sic in ed. ant. Fuit itaque fortasse σφὶν ἱήνδανε. BUTTM.
[y] Vide infra ad κ'. 440. Sed διατμῆξαι Photius MS. et Suidas v. ἠέ. PORS.
[z] Nominativum observa, qui est etiam in duobus Vindob. et habet quo se commendet. BUTTM.

Ταῦτ' ἄρ' ἀοιδὸς ἄειδε περικλυτός· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
τήκετο· δάκρυ δ' ἔδευεν ὑπὸ βλεφάροισι παρειάς.
ὡς δὲ γυνὴ κλαίῃσι φίλον πόσιν ἀμφιπεσοῦσα,
ὅς τε ἑῆς πρόσθεν πόλιος λαῶν τε πέσῃσιν,
ἄστεϊ καὶ τεκέεσσιν ἀμύνων νηλεὲς ἦμαρ·
ἡ μὲν τὸν θνήσκοντα καὶ ἀσπαίροντ' ἐσιδοῦσα,
ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγα κωκύει· οἱ δέ τ' ὄπισθεν
κόπτοντες δούρεσσι μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμους,
εἴρερον εἰσανάγουσι, πόνον τ' ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν·
τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί·
ὡς Ὀδυσεὺς ἐλεεινὸν ὑπ' ὀφρύσι δάκρυον εἶβεν.
ἔνθ' ἄλλους μὲν πάντας ἐλάνθανε δάκρυα λείβων,
Ἀλκίνοος δέ μιν οἶος ἐπεφράσατ', ἠδ' ἐνόησεν,
ἥμενος ἄγχ' αὐτοῦ, βαρὺ δὲ στενάχοντος ἄκουσεν·
αἶψα δὲ Φαιήκεσσι φιληρέτμοισι μετηύδα·
Κέκλυτε, Φαιήκων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Δημόδοκος δ' ἤδη σχεθέτω φόρμιγγα λίγειαν,
οὐ γάρ πως πάντεσσι χαριζόμενος τάδ' ἀείδει.
ἐξ οὗ δορπέομέν τε, καὶ ὤρορε δῖος ἀοιδὸς,
ἐκ τοῦδ' οὔπω παύσατ' ὀϊζυροῖο γόοιο

524. πρόσθεν] πρόσθε H. προπάροιθε πόλεως V. ib. ϜεϜῆς. λαϜῶν. 525. Ϝάστεϊ. 526. ἀσπαίροντα Ϝιδοῦσα. 530. φθινύθουσι sed φθίνουσι ex emend. H. 533. ἠδ' ἐνόησεν] ἠδὲ νοήσεν H. V. ἐσ϶ 537. λιγεῖαν] λί-γειαν W. 538. πως] πω W. 539. ὤρορε δῖος] ὤρορε θεῖος H. ib. δῖϜος.

καὶ πανουργίαν. Pal. 523. Πόσιν ἀμφιπεσοῦσα] Περιπεσοῦσα τὸν ἄνδρα περιπτυξαμένη, περιχυθεῖσα αὐτῷ. Q. 524. Πρόσθε] Γρ. προπάροιθε. Harl. 525. Καλλίστρατος, ἄστει καὶ ὤρεσσιν (sic), ὡς τὸ, Ἀμυνέμεναι ὤρεσσιν (Il. έ. 486.). Harl. 526. Ἀσπαίροντα ἰδοῦσα text. Γρ. καὶ ἀσπαίροντ' εἰσιδοῦσα. Pal. 529. Εἴρερον] Αἰχμαλωσίαν, δουλείαν τὴν περὶ τὰ ἔργα. καὶ ἀναπέπλασται κατ' ἀρχὴν παρὰ τὸ ἐρᾶν. Hucusque Q. sed Vulg. ita:—παρὰ τὸ ἐρᾶν μετὰ ἐλευθερίας εἴρειν καὶ λέγειν τοὺς δούλους: et Pal.—παρὰ τὸ ἐρᾶν μετὰ ἐπιθυμίας. ἢ κοῦσπον[z]. Τὴν ἐξ αἰχμαλωσίας δουλείαν νῦν ἐκάλεσεν, ἀπὸ τοῦ ἔριον. ἢ παρὰ τὸ ἐρᾶν —— τοὺς δούλους. ἅπαξ δὲ εἴρηται ἡ λέξις. E. Εἴρερος κατὰ τοὺς παλαιοὺς αἰχμαλωσία, δουλεία, παρὰ τὸ ἐρᾶν εἴρειν. οἱ γὰρ ἐν δουλείᾳ καὶ τοῦ λέγειν στέρονται μὴ παῤῥησιαζόμενοι. B. Τοῖς κακοῖς παραμυθίαν ἔχει τὸ ἀποδακρῦσαι. φησὶ γοῦν, Αἰψηρὸς δὲ κόρος κρυεροῖο γόοιο (δ'. 103.). ταύτῃ δὲ οὐδὲ ἐξουσία δακρύων δίδοται, ἵνα ἐπικουφίσῃ τὴν συμφοράν. Q. 539. Ἐξ οὗ δορπέομεν]

[z] Κοῦσπος Græcis recentioribus significat τὴν ποδοκάκκην. Vid. Ducangium. BUTTM.

ὁ ξεῖνος· μάλα πού μιν ἄχος φρένας ἀμφιβέβηκεν.
ἀλλ' ἄγ', ὁ μὲν σχεθέτω, ἵν' ὁμῶς τερπώμεθα πάντες,
ξεινοδόκοι καὶ ξεῖνος· ἐπεὶ πολὺ κάλλιον οὕτω.
εἵνεκα γὰρ ξείνοιο τάδ' αἰδοίοιο τέτυκται,
πομπὴ καὶ φίλα δῶρα, τά οἱ δίδομεν φιλέοντες.
ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνός θ' ἱκέτης τε τέτυκται
ἀνέρι, ὅστ' ὀλίγον περ ἐπιψαύει πραπίδεσσι.
τῷ νῦν μηδὲ σὺ κεῦθε νοήμασι κερδαλέοισιν,
ὅ, ττι κέ σ' εἴρωμαι· φάσθαι δέ σε κάλλιόν ἐστιν.
εἴπ' ὄνομ', ὅ, ττι σε κεῖθι κάλεον μήτηρ τε, πατήρ τε,
ἄλλοι θ', οἳ κατὰ ἄστυ, καὶ οἳ περιναιετάουσιν.
οὐ μὲν γάρ τις πάμπαν ἀνώνυμός ἐστ' ἀνθρώπων,
οὐ κακὸς, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸς, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται,
ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι τίθενται, ἐπεί κε τέκωσι, τοκῆες.
εἰπὲ δέ μοι γαῖάν τε τεὴν, δῆμόν τε, πόλιν τε·
ὄφρα σε τῇ πέμπωσι τιτυσκόμεναι φρεσὶ νῆες.
οὐ γὰρ Φαιήκεσσι κυβερνητῆρες ἔασιν,

543. πολὺ] πολλὺ: et supra οὕτω γρ. ἐστί H. vid. infra 549. 545. Ϝοι. 547. ἐπιψαύει] ἐπιψαύῃ et in text. et marg. Sed mox ἐπιψαύει H. ἐπιψαύῃ V. W. 549. φάσθαι] φᾶσθαι H. ib. ἐστιν] οὕτω H. Scripserat ἐστίν sed ἐστίν transversis lineis notatum et οὕτω additum. Vid. supra 543. PORS. 550. Ϝείπ'. 551. Ϝάστυ. 555. Ϝειπέ.

Ἀντὶ τοῦ ἐξ οὗ δεδορπήκαμεν. B. 541. Μάλα] Γρ. μέγα. Harl. 542. Ὁ μὲν σχεθέτω] Σχεθέτω, φησὶν, ὁ τραγῳδεύς. ἤτοι κωλυθήτω τῆς τραγῳδίας ἵνα μὴ τὸν ξεῖνον Ὀδυσσέα καὶ τοὺς ξεινοδόκους, ἤτοι τοὺς ὑποδεχομένους ἡμᾶς τοὺς ξένους ἐπέλθῃ θλιβεροῖς ᾄσμασιν. ἕνεκα γὰρ τοῦ ξένου ταῦτα κεκρίνεται (sic) ἥ τε εὐωχία καὶ ἡ λύρα. Q. Τερπώμεθα πάντες] Δημοτικῶς ἄγαν καὶ τοὺς ἄλλους ξενοδόχους καλεῖ. E. 546. Ἀντὶ κασιγνήτου ξεῖνος] Ὁ ξένος καὶ ἱκέτης ἀντὶ ἀδελφοῦ τυγχάνει ἐκείνῳ τῷ ἀνδρὶ ὃς κατ' ὀλίγον ἀγχιστεύει ταῖς διανοίαις. B. Q. 547. Ὀλίγον περ ἐπιψαύει] Ὀλίγον, φησὶν, ἐπιψαύει καὶ πλησιάζει ταῖς πραπίδεσσιν καὶ ταῖς φρεσὶν, διὰ τὸ σχεδὸν ἐκ τούτων ταῖς ἀδημονίαις καὶ θλίψεσι πόῤῥω εἶναι. Q. Ἅπτεται ταῖς φρεσὶν, ἀντὶ τοῦ φρόνιμός ἐστιν. Pal. Q. Vulg. 554. Τοκῆες] Γρ. γονῆες. Harl. 555. Εἰπὲ δέ μοι γαῖαν] Εἰπέ μοι τὴν σὴν πόλιν ἵνα πρὸς τὸν ἡμέτερον νοῦν δουλεύσωσι καὶ τὰ πλοῖα. ἴσασι γὰρ τὰ ἐνθυμήματα τῶν ἰδίων ἀνδρῶν. B. Q. 556. Τιτυσκόμεναι] Καταστοχαζόμεναι. Q. Vulg. 557. Οὐ γὰρ Φαιήκεσσι] Ταῦτα ὁ Ἀλκίνοος περὶ τῶν αὐτοῦ νηῶν καυχᾶται λέγων ὅτι αἱ ἐμαὶ νῆες κυβερνήτου οὐ δέονται οὔτε μὴν πηδαλίων, οὔτε (scr. ἅτε) οὖσαι εὐκατασκεύαστοι καὶ περὶ τὸν πλοῦν εὔστροφοι καὶ ταῖς δυσχερείαις τῶν κυμάτων ὅλως ἀπήμονες, νοήματα οὖσαι καὶ φρένες[a] ἀνδρῶν, ἤτοι καλῶς τοῖς

[a] Scribendum νοήματα γνοῦσαι καὶ φρένας. BUTTM.

οὐδέ τι πηδάλι' ἐστὶ, τά τ' ἄλλαι νῆες ἔχουσιν·
ἀλλ' αὐταὶ ἴσασι νοήματα καὶ φρένας ἀνδρῶν·
καὶ πάντων ἴσασι πόλιας καὶ πίονας ἀγροὺς
ἀνθρώπων· καὶ λαῖτμα τάχισθ' ἁλὸς ἐκπερόωσιν,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμέναι· οὐδέ ποτέ σφιν
οὔτε τι πημανθῆναι ἔπι δέος, οὔτ' ἀπολέσθαι.
ἀλλὰ τάδ' ὥς ποτε πατρὸς ἐγὼν εἰπόντος ἄκουσα
Ναυσιθόου, ὃς ἔφασκε Ποσειδάων' ἀγάσασθαι
ἡμῖν, οὕνεκα πομποὶ ἀπήμονες εἰμὲν ἁπάντων.
φῆ ποτε Φαιήκων ἀνδρῶν εὐεργέα νῆα
ἐκ πομπῆς ἀνιοῦσαν ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ
ῥαισέμεναι, μέγα δ' ἧμιν ὄρος πόλει ἀμφικαλύψειν.
ὣς ἀγόρευ' ὁ γέρων· τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν,
ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη, ὥς οἱ φίλον ἔπλετο θυμῷ.

559. 560. Ϝίσασι. 564. τάδ'] τόδ'. H ib. ἐγὼν] ἐγὼ (eraso ν) H. ib. Ϝειπόντος. 566. ἀπήμονες et suprascr. ἀμύμονες H. 567. εὐεργέα] περικαλλέα V. ib. εὐϜεργέα. 568. ἠεροϜειδέϊ. 569. ἧμιν] ἡμῖν ex emend., ut videtur, ejusd. m. et mox πόλεϊ. H. ib. ἀμφικαλύψειν] ἀμφικαλύψαι ex emend. sed pro αι a m. pr. erat" i. e. ειν. Infra ν'. 177. textus habet πόλει ἀμφικαλῦψαι H. PORS. 571. Ϝοι.

πλωτῆρσι καὶ ἑτοίμως ὑπείκουσαι, γινώσκουσαί τε πόλεις πάντων ἀνδρῶν καὶ ἀγροὺς πίονας, ὡς ἀεὶ διαπλέουσαι καὶ ἐν τούτοις παραγενόμεναι. Q. 563. Ἔπι δέος] Τὸ γὰρ, ἔπι δέος, ἀπὸ κοινοῦ[b]. B. Q. 565. Ποσειδάων' ἀγάσασθαι ἡμῖν] Ὀργισθῆναι μέλλει; ἀντὶ τοῦ φθονῆσαι. B. Ἀγάσεσθαι[c]] Ἄγαν ὀργισθῆναι. Vulg. 567. Φῆ ποτε] Ὅτι ὁ Ποσειδῶν εἶπέ ποτε ὅτι φθείρω (scr. φθερῶ) τὴν εὐεργέα τῶν Φαιήκων νῆα ὀργιζόμενος διὰ τὸ πλεῖν τούτων τὰς νῆας ἀπήμονας, φθόνῳ πάντως βαλλομένας. Q. Ἄλογον δοκεῖ, πῶς ἀκούσας ὁ Ὀδυσσεὺς τὴν Ποσειδῶνος γνώμην (ins. μηνύει, e schol. ad 571.), ὅτι ἐν προσκρούσει γέγονε τῷ θεῷ. διὸ καὶ ὑποπτεύειν τοὺς στίχους τούτους. Φαμὲν οὖν ὅτι ὑποσχόμενος ἤδη Ἀλκίνους τὴν πομπὴν, οἱ δὲ ἀγαθοὶ τὰς ὑποσχέσεις οὐκ ἀναπαλαίουσιν· Οὐδ' ἀτελεύτητον ὅ,τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω (Il. α'. 527.)· ἔτι δὲ καὶ ἡ φιλοξενία ἐποίει καταφρονεῖσθαι τὴν πρόῤῥησιν μηδὲ πάνυ πιστευομένην παρὰ τοῦ Ἀλκινόου. διό φησι, τὰ δέ κεν θεὸς ἢ τελέσειεν ἤ κ' ἀτέλεστ' εἴη. νῦν δὲ ἐν τῇ διηγήσει Ὀδυσσεὺς οὐ μόνον τὴν ἔχθραν τοῦ θεοῦ λέγει ἀλλὰ καὶ τὴν μαντείαν τὴν παρὰ τοῦ Κύκλωπος, Ὀψέ ποτ' ἔλθῃ ὀλέσας ἀπὸ πάντας ἑταίρους (ι'. 534). Q. 569. Ῥαισέμεναι] Γρ. ῥαίσασθαι. Harl. Ῥαίσεσθαι] Γρ. ῥαισέμεναι. Pal. 570. Ὣς ἀγόρευ'] Ταῦτά, φησιν, ἅπερ εἶπεν ὁ Ποσειδῶν ἢ τελέσειε καὶ πράξει ἢ καταλείψει ἀτέλεστα, καθὼς αὐτῷ δόξῃ. Q. 571. Ἤ κ' ἀτέλεστ'

[b] Vid. not. ad γ'. 104. BUTTM.
[c] Sic in antiq. edd. Confer. μέλλει in schol. B. Etiam in cod. Vind. 56. ἀγάσεσθαι suprascripto α. BUTTM.

ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
ὅππη ἀπεπλάγχθης τε, καὶ ἄστινας ἵκεο χώρας
ἀνθρώπων· αὐτούς τε, πόλεις τ' εὖ ναιεταώσας·
ἠμὲν ὅσοι χαλεποί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι·
οἵ τε φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
εἰπὲ δ', ὅ, τι κλαίεις καὶ ὀδύρεαι ἔνδοθι θυμῷ,
Ἀργείων, Δαναῶν, ἠδ' Ἰλίου, οἶτον ἀκούων.
τὸν δὲ θεοὶ μὲν τεῦξαν, ἐπεκλώσαντο δ', ὄλεθρον
ἀνθρώποις, ἵνα ἦσι καὶ ἐσσομένοισιν ἀοιδή.
ἦ τίς τοι καὶ πηὸς ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ,
ἐσθλὸς ἐὼν γαμβρὸς, ἢ πενθερὸς, οἵ τε μάλιστα
κήδιστοι τελέθουσι, μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν;
ἦ τίς που καὶ ἑταῖρος ἀνὴρ κεχαρισμένα εἰδὼς
ἐσθλός; ἐπεὶ οὐ μέν τι κασιγνήτοιο χερείων
γίνεται, ὅς κεν, ἑταῖρος ἐὼν, πεπνυμένα εἰδῇ.

572. Ϝειπέ. 573. ὅππη] ὅπη W. 576. θεϜουδής. 577. Ϝειπέ. 578. ἈργεῖϜων. Ϝίλιου. 579. supra τὸν δὲ θεοὶ habet ὃν θάνατον H. 580. ἀοιδή (ν eraso) H. 581. ἀπώλετο Ἰλιόθι πρὸ] ἀπέφθιτο ἰλιόθι πρό, et supra πρὸ τῆς ἰλίου ἀπώλετο H. ib. Ϝιλιόθι. 583. αὐτῶν] ἀνδρῶν H. V. 584. ἦ] ἢ H. ἤ που τις V. ib. κεχαρισμένα] πεπνυμένα H. ib. Ϝειδώς. 585. κασιγνήτοιο] κασιγνήτοιό γε H. 586. κεν ἑταῖρος] κ' ἑταῖρος H. ib. Ϝειδῇ.

εἴη] Νῦν τὸ εἴη ἀντὶ τοῦ ἐάσει. Vulg. Ὑπὸ τῆς κατὰ τὴν διήγησιν ἡδονῆς ὁ Ἀλκίνους τῆς προῤῥήσεως ἐπελάθετο. ἀλλὰ πῶς Ὀδυσσεὺς ταῦτα ἀκούσας τὴν Ποσειδῶνος μηνύει ὀργὴν ἢ ἠθέλησε τἀληθῆ εἰπεῖν; E. Vulg.[d] 581. Ἦ τίς τοι καὶ πηός] Αἷμα οἱ παῖδες, γένος ἀδελφοὶ καὶ ἀνεψιοί. οἱ πηοὶ γοῦν φίλτατοι τυγχάνουσι μετὰ τὸ αἷμα καὶ τὸ γένος. B. Q. Ἀπέφθιτο (text. Hom. ἀπώλετο)] Διεφθάρη. Vulg. 583. Μεθ' αἷμά τε καὶ γένος αὐτῶν] Αἷμα μὲν λέγειν ἀκουστέον τὰ τέκνα. καὶ γὰρ τὸ, Αἵματος εἷς ἀγαθοῖο (δ'. 611.), δηλοῖ τὸ ἐκ σπέρματος εἶναι ἀγαθοῦ, ὅτι καὶ τὸ σπέρμα ἐν οὐσίᾳ ἐστὶ (Q. ἐπὶ) τῷ αἵματι. τὸ δὲ κατὰ γένος αὐτῶν ἤτοι τῶν τέκνων λέγει, ἵν' ᾖ τὰ ἔκγονα, ἵν' ᾖ τὸ αὐτοῦ γένος, ἵνα τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῶν καὶ τοὺς ἐκ γενέσεως ὀνομάζῃ· μεθ' οὓς κηδίστους εἶναι τοὺς κατ' ἐπιγάμου συγγενεῖς οἵπερ εἰσὶ γαμβροὶ καὶ πενθεροὶ, οὓς πηοὺς ὀνομάζει διὰ τὰ ἐπιδιδόμενα ἐπὶ ταῖς γαμουμέναις πάμματα καὶ πώεα. Q. et breviatum Pal. Καὶ γένος ἀνδρῶν] Γρ. αὐτῶν. Harl. 586. Πεπνυμένα εἰδῇ] Ὅταν τις τῶν αὐτῶν ἐπιτηδευμάτων ζηλωτὴς τυγχάνῃ. B. Πεπνυμένα] Γρ. κεχαρισμένα. Harl.

[d] 564—572. Conf. infra schol. ν'. 172. 173. BUTTM.

THΣ

OMHPOΥ OΔΥΣΣΕΙΑΣ I.

Λωτοφάγων, Κικόνων, σὺν Κυκλώπεσσιν, Ἰῶτα.

ΤΟΝ δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ἤτοι μὲν τόδε καλὸν ἀκουέμεν ἐστὶν ἀοιδοῦ
τοιοῦδ', οἷος ὅδ' ἐστὶ, θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν·
οὐ γὰρ ἔγωγέ τί φημι τέλος χαριέστερον εἶναι,

2. κρεῖον] κρείων sed κρεῖον ab eadem manu, ut puto, emend. H. PORS. ib. λαFῶν.

Ὑπόθεσις. Τῆς μεγάλης διηγήσεως τὴν ἀρχὴν περιέχει ἡ ῥαψῳδία αὕτη· ὡς ἀποπλεύσας ἐξ Ἰλίου Ὀδυσσεὺς πρῶτον μὲν τῇ Κικόνων παρέβαλε γῇ, καὶ μίαν αὐτῶν τὴν ἐπὶ θάλασσαν ἐπόρθησε πόλιν, Ἴσμαρον καλουμένην, ἔπειτα δὲ Μάλεον παραπλέοντα Ἰωνικῆς ἀκρωτήριον ὑπὸ σφοδροῦ πνεύματος ἐξηνέχθη περῶν μέγα πέλαγος καὶ τῇ τῶν Λωτοφάγων παρέβαλε γῇ. καὶ ἐντεῦθεν ἀποπλεύσας τῇ Κυκλωπείᾳ (scr. -ίᾳ), τὸν μὲν ἄλλον στόλον εἴασε πρὸς τῇ νήσῳ καθορμοῦντας. καὶ τέλος ἔσχεν ἐνταῦθα ἡ ῥαψῳδία. Q. Ἄλλως. Ἀρχὴ τῶν Ὀδυσσέως διηγημάτων, ἐν οἷς φησι πεπολεμηκέναι τοῖς Κίκοσι, καὶ πρὸς τοὺς Λωτοφάγους παραγενέσθαι· καὶ ὅτι ἐτύφλωσε τὸν Κύκλωπα Πολύφημον, καὶ ὡς ἐκεῖνος κατέφαγεν αὐτοῦ ἓξ ἑταίρους ἀπὸ δώδεκα συνελθόντων. Pal. E. Q. et brevius Vulg. 2. Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν] Τὸν εὐεργέτην ἐπαινεῖ· σύμφορον γὰρ τῷ δεομένῳ. τὸ μὲν δὴ κρεῖον τῆς βασιλείας ἔπαινος, τὸ δὲ ἀριδείκετε τοῦ κατὰ μορφὴν ἀξιώματος. τὸ δὲ (f. τοῦτο δὲ) ἁπλοῦν ἀντὶ παραγώγου τοῦ ἀριδικωτάτου (sic). καὶ ἡ γενικὴ κεῖται ἀντὶ δοτικῆς. Q. 4. Θεοῖς ἐναλίγκιος αὐδήν] Ἄστροις. κατὰ γὰρ Πυθαγόραν μουσικῶς καὶ κατὰ ἐναρμόνιον κίνησιν κινοῦνται. Pal. 5. Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημί] Προσχαρίζεται εἰς τὰ τοιαῦτα τοῖς Φαίαξιν Ὀδυσσεὺς εἰδὼς αὐτῶν τὸ ἡδυπαθές. Ἐγκαλοῦσι δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ φιληδονίαν, λέγοντες τὴν ἀπόλαυσιν τέλος ἡγούμενον τοῦ βίου διὰ τούτων. ἁρμόζεται δὲ τοῖς ἤθεσιν αὐτῶν ἀκούσας παρὰ τοῦ Ἀλκινόου, Αἰεὶ δ' ἡμῖν δαίς τε φίλη κίθαρίς τε χοροί τε. οἱ δὲ[a] ἀπὸ τοῦ καιροῦ· συμπόσιον γὰρ τότε παρῆν. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς λέξεως. καὶ τούτων οἱ μὲν ὅτι εὐφροσύνη τῆς ἡδονῆς τῷ φρονεῖν διαφέρει, οἱ δὲ ὅτι τέλος ἐπὶ οὐσίας ἢ τάξεως ἢ συμπληρώσεως· ἀκουστέον δὲ, τῶν πρὸς εὐωχίαν. Q. Ἄλλως. Ταῦτα ἁρμοζόμενος τῷ καιρῷ λέγει. οὐ τοῦ

[a] Intell. λύουσι vel ἀπολογοῦνται. BUTTM.

ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κάτα δῆμον ἅπαντα,
δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
οἰνοχόος φορέῃσι καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.
σοὶ δ' ἐμὰ κήδεα θυμὸς ἐπετράπετο στονόεντα
εἴρεσθ', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στοναχίζω.
τί πρῶτον, τί δ' ἔπειτα, τί δ' ὑστάτιον καταλέξω;
κήδε' ἐπεί μοι πολλὰ δόσαν θεοὶ οὐρανίωνες.
νῦν δ' ὄνομα πρῶτον μυθήσομαι, ὄφρα καὶ ὑμεῖς
εἴδετ'· ἐγὼ δ' ἂν ἔπειτα, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
ὑμῖν ξεῖνος ἔω, καὶ ἀπόπροθι δώματα ναίων.
εἴμ' Ὀδυσεὺς Λαερτιάδης, ὃς πᾶσι δόλοισιν
ἀνθρώποισι μέλω, καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει·

6. ὅταν] ὅτ'. H. ὅτ' ἂν W. ib. ἔχῃ] ἔχει H. 9. ἀφύσσων] ἀμ̈φυσσων (sic) H. 10. ἐγχείῃ] ἐκχείη H. ib. Ϝοινοχόος. 11. Ϝείδεται. 12. σοι] σου sed correctum in σοι H. 13. στοναχίζω] στεναχίζω. In schol. marg. στοναχίζω H. στεναχίζω V. W. 14. τί δ' ἔπειτα] τοί ἔπειτα. In schol. marg. τοι: H. τί ἔπειτα V. τοι ἔπειτα W. 17. Ϝείδετ'. 19. ΛαϜερτιάδης.

παντὸς δὲ βίου τὴν ἡδονὴν τέλος εἴρηκεν ἀλλὰ συμποσίου τινός. Vulg. Q. In cod. Q. obelo configuntur versus quattuor 5—8. 7. Ἀκουάζονται[b]] Ἀκροῶνται, Vulg. 11. Τοῦτό τί μοι κάλλιστον] Τοῦτο τὸ τέλος φησὶ φαίνεταί μοι καλὸν εἶναι. σοὶ δὲ φαίνεται καλὸν τὸ τὰ ἐμὰ κήδεα εἴρεσθαι. Ἡ ἐπὶ πρὸς τὸ εἴρεσθαι, ἵν' ᾖ ἐπιείρεσθαι. B. Q. 13. Ὀδυρόμενος] Καὶ μὴν οὐ κλαίει νῦν. ἀλλ' ἡ σύγκρισις πρὸς τὸ, Εἰπὲ δ' ὅτι κλαίεις (θ'. 577.). Q. 14. Τί πρῶτον] Περὶ δυσχερῶν πραγμάτων μέλλων λέγειν προασφαλίζεται, ἵνα ἐὰν ἐφάνη τι αὐτῷ ὀχληρὸς, εἰς τὸν βιασάμενον τὸ αἴτιον ᾖ. ἔτι δὲ καὶ προσοχὴν ἐργάζεται τοῖς ἀκροωμένοις. Q. 19. Ὃς πᾶσι δόλοισιν] Ἐν ἀνθρώποις διὰ τοὺς δόλους ἀπόκειμαι, ἤτοι ἐν τοῖς ἁπάντων στόμασίν εἰμι διὰ τοὺς δόλους. Παρεῖται ἡ διὰ, καὶ ἡ δοτικὴ ἀντὶ αἰτιατικῆς κεῖται· διὰ δόλους γὰρ μέλω. ὅμοιόν ἐστι τῷ, Σοὶ πάντες μαχόμεθα (Il. ε'. 875.), τουτέστι διὰ σέ. B. Q. Πᾶσιν ἀνθρώποις μέλω ἐν δόλοις, ἤτοι ἐν ἐπιμελείᾳ εἰμὶ ὡς δόλοις πρέπων στρατιωτικοῖς. B. Ὅστις ἐγὼ ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρώποις διὰ φροντίδος εἰμὶ ποιεῖν δόλους, οἵ μου τὸ κλέος μέχρι τὸν οὐρανὸν ἀνήγαγον. Q. 20. Καί μευ κλέος οὐρανὸν ἵκει] Διὰ δόλους ἔνδοξός εἰμι. ὁ γὰρ δόλος καὶ ἐπὶ ἀγαθοῦ τάσσεται· νῦν δὲ ἐπὶ ἐγκωμίου τοῦτο λέγει. ὑπερβολὴ γὰρ δόξης τὸ μέχρι θεῶν ἐφθακέναι τὸ κλέος. Ταῦτα δὲ πρὸς σύστασιν ἑαυτοῦ λέγει ἵνα κατ' ἀξίαν τιμηθῇ ὑπὸ τῶν Φαιάκων. ἤδη γὰρ καὶ

[b] Sic in antiqq. edd. In posterioribus Ἀκουάζωνται] Ἔνιοι, ἀκουάζονται. Ἀκροῶνται. Vid. supra not. ad δ'. 139. BUTTM.

ναιετάω δ' Ἰθάκην εὐδείελον· ἐν δ' ὄρος αὐτῇ
Νήριτον, εἰνοσίφυλλον, ἀριπρεπές· ἀμφὶ δὲ νῆσοι
πολλαὶ ναιετάουσι μάλα σχεδὸν ἀλλήλῃσι,
Δουλίχιόν τε, Σάμη τε, καὶ ὑλήεσσα Ζάκυνθος·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ πανυπερτάτη εἰν ἁλὶ κεῖται
πρὸς ζόφον, (αἱ δέ τ' ἄνευθε πρὸς ἠῶ τ', ἠέλιόν τε,)
τρηχεῖ', ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος· οὔτι ἔγωγε
ἧς γαίης δύναμαι γλυκερώτερον ἄλλο ἰδέσθαι.
ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·

23. ἀλλήλῃσι] ἀλλήλοισιν H. 27. οὔτι] οὔτοι W. 28. Fῆς. Fιδέσθαι. 29. 31. notantur literis ᾱ, γ̄, in margine interiori. In eodem margine, sed inadversum 33, scriptus est 30 notatus χ' στι β̄. Si igitur Thom. Bentleius nostrum inter codices v. 30 omittentes numerare voluit, festinabat. ib. δῖFα. 30. Uncinis includit W.

προμεμαρτύρηται ὑπὸ τοῦ κιθαρῳδοῦ. B. Q. 21. Ἰθάκην εὐδείελον] Εὐπεριόριστον. πᾶσαι γὰρ αἱ νῆσοι εὐκατάληπτον ἔχουσι τὸν περιορισμὸν ὡς πρὸς τὴν ἤπειρον. ἢ τὴν εὐάερον, εὖ τῆς ἕλης ἔχουσαν. ἔνιοι δέ φασιν εὖ πρὸς τὴν δείλην κειμένην. δείλη γὰρ ἡ δύσις. καὶ γὰρ οὕτως ἔχει τῇ θέσει ὡς πρὸς τὰς ἄλλας νήσους πλησιαζούσας. διὸ καὶ ἐπιφέρει, αὐτὴ δὲ χθαμαλή. B. Q. Πρὸς δύσιν τῶν ἄλλων κειμένων (scr. κειμένην). Vulg. Ἤτοι ἐπιφανῆ, εὖ πρὸς τὴν δείλην κειμένη. εἰ δὲ σημαίνει τὴν ἄκρατον (scr. εὔκρατον), δασύνεται ἀνάγκῃ. ἕλη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ ἡλίου αὐγὴ, ὅθεν καὶ τὸ εἱληθερεῖν τὸ ἡλίῳ χρῆσθαι. MS. Barnes. Vid. et ad β'. 167. 22. Νήριτον] Ὁ Φιλόξενος Νήϊον αὐτό φησι διὰ τὸ, Ἡμεῖς δ' ἐξ Ἰθάκης ὑπονηΐου εἰλήλουθμεν (γ'. 81.). τινὲς δὲ Νήϊον, ὥσπερ ἀκροατὴς (ὁ Κράτης em. PORS.), τὸν περὶ τὸν λιμένα τόπον, ἐν ᾧ ἦν συνηρεφὴς τόπος, ἱερὸν νυμφῶν. ἀφ' οὗ καὶ τὰς νύμφας κοινῶς Νηϊάδας προσαγορεύεσθαι. Harl. Q. ἀπὸ τοῦ Νηΐου, Ἱεροῦ νυμφάων αἳ Νηϊάδες καλέονται (ν'. 104.) Q. Εἰνοσίφυλλον] Ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις. ἐκ δὲ τούτου τὸ καταπνεόμενον δηλοῖ διὰ τὸ ὕψος. Q. Pal. 24. Δουλίχιόν τε Σάμη τε] Τὴν Σάμην ἐν ἄλλοις Σάμον λέγει· Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο (Il. β'. 634.). ἐπίτηδες δὲ τῇ Ἰθάκῃ καὶ τὰς ἄλλας συγκατωνόμασε νήσους εἰς αὔξησιν, ἵνα αἴσθοιντο αὐτοῦ οὐκ ὀλίγης ἡγουμένου χώρας. Q. Δουλίχιον μία τῶν Ἐχινάδων. Pal. Vulg. 25. Αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ] Ταπεινή· ἢ κοιλὴ τὴν θέσιν. Πῶς οὖν πανυπερτάτη; ἢ τῇ δόξῃ, ἢ πρώτη τῶν ἄλλων ὡς πρὸς δύσιν. Vulg. E. Q. Cf. Strab. 10. p. 454. Πῶς χθαμαλή; πῶς πανυπερτάτη; ἡ δὲ σύγκρισις ἢ πρὸς τὰς ἄλλας νήσους ποιεῖ αὐτὴν λέγεσθαι χθαμαλὴν, αὐτὴ δὲ καθ' αὑτὴν μὴ ἀντεξεταζομένη πρὸς Σάμον καὶ Ζάκυνθον ὑψηλή ἐστιν. ἐπὶ δὲ τὸ πρὸς δύσιν αὐτῆς μέρος ὑψηλή ἐστι διὰ τὸ ὄρος, τὸ δὲ πρὸς ἀνατολὴν χθαμαλή· εἰκὸς οὖν ἔχειν αὐτὴν (Q. αὐτὸ) ἄμφω. ἢ χθαμαλὴ μὲν διὰ τὴν θέσιν, πανυπερτάτη δὲ διὰ τὴν τῶν οἰκούντων λαμπρότητα· ἐπάγει γὰρ, τρηχεῖα ἀλλ' ἀγαθὴ κουροτρόφος. Τὸ δὲ, πρὸς ζόφον, οὐ πρὸς σύγκρισιν τῶν λεχθεισῶν νήσων εἴρηται, ἐπεί ἐστι δυτικωτέρα ἡ Σικελία. B. Q. 26. Πρὸς ζόφον] Πρὸς τὰ δυτικὰ μέρη. αἱ γὰρ ἄλλαι νῆσοι καὶ Κεφαλληνία ἀν-

ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν·
ὣς οὐδὲν γλύκιον ἧς πατρίδος οὐδὲ τοκήων
γίνεται, εἴπερ καί τις ἀπόπροθι πίονα οἶκον
γαίῃ ἐν ἀλλοδαπῇ ναίει ἀπάνευθε τοκήων.
εἰ δ' ἄγε τοι καὶ νόστον ἐμὸν πολυκηδέ' ἐνίσπω,
ὅν μοι Ζεὺς ἐφέηκεν ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντι.
Ἰλιόθεν με φέρων ἄνεμος Κικόνεσσι πέλασσεν,
Ἰσμάρῳ· ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον, ὤλεσα δ' αὐτούς.
ἐκ πόλιος δ' ἀλόχους καὶ κτήματα πολλὰ λαβόντες
δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

33. ἐμὸν] ἐμὸν[οἱ] H. ib. ἔπειθον] ἔπειθεν H. V. 34. Ϝῆς. 35. γίνεται] γίγνεται W. ib. Ϝοῖκον. 39. Ϝιλιόθεν. 42. Ϝίσης.

ατολικώτεραι αὐτῆς εἰσιν. B. 32. Αἰαίη] Ἐξ Αἰαίης νήσου τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχικῆς. Αἰαία (Αἶα em. Barnes.) γὰρ πόλις Κολχίδος. Pal. Q. Vulg. Νῦν δὲ Αἰαία ἐστὶν ἡ τῆς Κίρκης νῆσος ἡ πλησίον τοῦ Ἅιδου οὖσα ἀπὸ τῶν στεναγμάτων τῶν ἐν αὐτῷ, παρὰ τὸ αἶ αἶ θρηνητικὸν ἐπίῤῥημα. MS. Barnes. Αἰαίη. τοῦ Αἰετοῦ (scr. Αἰήτου) θυγάτηρ. ἢ ἀπὸ Αἰαίας χώρας τιμωμένη. ἔστι δὲ πόλις Κολχίας. E. 33—35. Tres hi versus notantur obelo in cod. Q. 35. Γίνεται] Κἂν τῆς ἡμῶν πατρίδος ἄλλη τίς ἐστι γαῖα πόῤῥωθεν πίων καὶ λιπαρὰ, ἀλλ' οὖν τῆς ἡμῶν πατρίδος γλυκυτέρα ἡμῖν οὐ λογίζεται. Q. 37. Εἰ δ' ἄγε] Εἰπὼν, φησὶ, τὸ ὄνομα ἄγε δὴ καὶ τὸν νόστον εἴπω τὸν πολλῶν συμφορῶν καὶ κακῶν πλήρη. Q. Ἐνίψω (sic ed. ant.)] Ἐρῶ, λέξω. Vulg. 39. Κικόνεσσι] Ἡ μὲν χώρα Κικονία, ἔστι δ' αὐτὴ τῆς Θράκης. ἡ δὲ πόλις Ἴσμαρος. τῷ γὰρ γενικῷ τὸ εἰδικὸν ἐπήγαγεν ὡς τὸ, Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανεν, Εἰς Πάφον (θ'. 362.). Πορθεῖ δὲ τοὺς Κίκονας ὅτι συνεμάχησαν τοῖς Τρωσί. (Vid. mox.) B. Q. 40. Ἰσμάρῳ] Ποταμῷ. ἢ τῇ νῦν καλουμένῃ Μαρωνείᾳ. E. Ἴσμαρος πόλις τῆς Κικονίας ἥτις νῦν Μαραθὼν (Μαρώνεια em. Barn.) λέγεται[c]. Vulg. Ἰσμάρῳ. ἔνθα δ' ἐγὼ πόλιν ἔπραθον] Τότε δὲ ἐγὼ τὴν Ἴσμαρον ἐπόρθησα· πόλιν τῆς Κικονίας (has tres voces om. codd. Ambr.) ἢ νῦν Μαρώνεια λέγεται[d]. Harl. B. Q. Πόλιν ἔπραθον] Ἐπεὶ οἱ Κίκονες τῷ Πριάμῳ συνεμάχησαν· Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ (Il. ρ'. 73.). Vulg. 42. Δασσάμεθ'] Παράγγελμα ἦν στρατηγικὸν τὰ λάφυρα ἐξ ἴσου διανέμειν. ἡ γὰρ πλεονεξία ὑποτέμνεται τὴν προθυμίαν. ὅθεν καὶ Ἀχιλλεὺς διαλοιδορεῖται Ἀγαμέμνονι. B. Q. Ὡς μή τίς μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης] Ὡς μήτις καταλάβῃ

[c] Vid. Eustath. p. 335, 19. Steph. Byz. v. Ἴσμαρος et Μαρώνεια. Nomen post habuit a Marone Euanthis filio, qui erat Bacchi: vid. infr. schol. ad 197. Suid. v. Ἰσμαρικὸς οἶνος. BARNES.

[d] Conf. Athen. 1. p. 33. d. 8. p. 351. e. cum Eustathio ad Od. ι'. 198. p. 1623, 49. 53. = p. 347, 28. 34. ubi pro καταληφθῇ ed. Rom. habet καταλυφθῇ, scr. κατακαλυφθῇ. PORS.

ἔνθ' ἤτοι μὲν ἐγὼ διερῷ ποδὶ φευγέμεν ἡμέας
ἠνώγεα· τοὶ δὲ μέγα νήπιοι οὐκ ἐπίθοντο.
ἔνθα δὲ πολλὸν μὲν μέθυ πίνετο, πολλὰ δὲ μῆλα
ἔσφαζον παρὰ θῖνα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς.
τόφρα δ' ἄρ' οἰχόμενοι Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν,
οἵ σφισι γείτονες ἦσαν ἅμα πλέονες καὶ ἀρείους,
ἤπειρον ναίοντες, ἐπιστάμενοι μὲν ἀφ' ἵππων
ἀνδράσι μάρνασθαι, καὶ ὅθι χρὴ πεζὸν ἐόντα.
ἦλθον ἔπειθ', ὅσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ,

46. Fέλικας. 48. σφισι] σφιν H. W. 49. μὲν] $\overset{\text{δὲ}}{\text{μὲν}}$ H. 51. ἦλθον] ἦλθον δ' ex emend. Citat scholiastes Il. β'. 467. 468. quo confirmatur ὥρῃ. H. Voluit fortasse librarius ἦλθον δ' ὅσσα τε φύλλα. PORS. ib. γίνεται] γίγνεται ut semper W.

στερισκόμενος τῆς ἰσομοιρίας τῶν μεριζομένων. Q. 43. Διερῷ ποδί] Μεταφορικῶς τῇ νηΐ. οἱ δὲ διερῷ τῷ ὀξεῖ καὶ ταχεῖ. οἱ δὲ τῷ ζῶντι, ἐπεὶ ξηροὶ οἱ ἀποθανόντες. καὶ γὰρ ἑτέρωθι, Διερὸς βροτός (ζ'. 201.). φησίν. Pal. Vulg. Q. οἱ δὲ τῇ κώπῃ. οἱ δὲ τῷ διερῷ ἐκ τῆς θαλάσσης πρὶν ξηρανθῆναι τὴν ἐκ τῆς βάσεως ὑγρασίαν (Q. ὑγρότητα). λέγει δὲ τὸν ἱδρῶτα. Vulg. Q. Ἄλλως. Διερῷ ποδὶ, ἤτοι τῷ πηδαλίῳ, ἵν' ᾖ ἀπὸ μέρους τοῖς πλοίοις. ἢ ἀντὶ τοῦ παραχρῆμα πρὶν τὴν νοτίδα τοῦ ἱδρῶτος ξηρανθῆναι, ἣν ἔχομεν ἐκ τῶν ἀγώνων τοῦ πολέμου. B. Q. 44. Τοὶ δὲ μέγα νήπιοι] Ἐναντία, φησὶ, λέγει ἑαυτῷ ὁ Ὅμηρος. ἐν μὲν γὰρ Ἰλιάδι παράγει τὸν Ὀδυσσέα τύπτοντα καὶ τοὺς μηδὲν αὐτῷ προσήκοντας τῶν στρατιωτῶν· Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι βοόωντά τ' ἐφεύροι, Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκε παραστάς (Il. β'. 198. 199. confus. cum 189.). καὶ ταῦτα ποιῶν ἔπειθεν. ἐνταῦθα δὲ οὐδὲ τῶν ἰδίων ἄρχειν δύναται, οὐ γὰρ αὐτῷ πείθονται ἀποπλεῖν. στρατηγοῦ δέ ἐστι κακοῦ τὸ καταφρονεῖσθαι. οὔτε οὖν λέγειν δεινὸς ἦν, ἔπειθε γὰρ ἄν. οὔτε δόξῃ μέγας, ἐδέδιε γάρ. οὔτε μὴν χρηστὸς, ἠροῦντο γάρ. Ἐροῦμεν οὖν ὅτι εὐθὺς ἀπὸ τῆς νίκης ὄντες οἱ ἑταῖροι ἐγαυρίων τῇ τύχῃ. τοιαῦτα δέ τινα καὶ Ἀγαμέμνων πέπονθεν. ἐναντιοῦντο γὰρ αὐτῷ πολλάκις Ἕλληνες. παραδέδωκε δὲ ἡ ἱστορία, καὶ Ἀλεξάνδρῳ τῷ Μακεδόνι δεύτερον ἀπόστασιν ἐποίησαν οἱ ἴδιοι αὐτοῦ στρατιῶται. Q. 47. Κίκονες Κικόνεσσι γεγώνευν] Πῶς οἱ ἀπολλύμενοι Κίκονες βοὴν εἶχον; φαμὲν ὅτι ἐν τῷ πορθεῖσθαι ἐβόων, ἤκουσαν δὲ οἱ γείτονες οἱ τὴν ἤπειρον οἰκοῦντες, ὅ ἐστι μεσόγειοι. οἱ γὰρ πορθηθέντες παραθαλάσσιοι ἦσαν. B. Q. 51. Ὅσσα φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ] Καὶ ἐπὶ τῶν Ἑλλήνων ἐν Ἰλιάδι (β'. 467.), Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμάνδρου ἀνθεμόεντι Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίνεται ὥρῃ. Δόξειεν ἄν τις ἐλάττωσιν εἶναι ἐκ τοῦ ἐπαγομένου τὰ ἄνθεα. ἐλάττω γὰρ τὰ ἄνθη τῶν φύλλων. οὐκ ἔστι δέ. οὐ γὰρ τοῦ πλήθους παραστατικὰ παρείληπται ἄμφω, ὥσπερ ἐπὶ τῶν φύλλων καὶ τῆς ψάμμου, Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες ἢ ψαμάθοισιν (Il. β'. 800.)· ἐπίτασις γάρ ἐστι κατὰ τὸ ἐπηνεγμένον· ἀλλὰ τὰ μὲν φύλλα παρίστησι τὸ πλῆθος, τὰ δὲ ἄνθη τὴν τοῦ πλήθους ποικιλίαν ἔν τε τῇ καθοπλίσει καὶ τῇ ἄλλῃ ἀμφιέσσει, τῶν Θρακῶν μάλιστα, ὧν εἰσιν οἱ Κίκονες, ταῖς χροίαις ποικιλλόντων τὴν ἀμφίεσσιν. Q. Vid. eadem fere supra ali-

ἠέριοι· τότε δή ῥα κακὴ Διὸς αἶσα παρέστη
ἡμῖν αἰνομόροισιν, ἵν' ἄλγεα πολλὰ πάθωμεν.
στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην παρὰ νηυσὶ θοῇσι·
βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
τόφρα δ' ἀλεξόμενοι μένομεν πλέονάς περ ἐόντας·
ἦμος δ' ἠέλιος μετενίσσετο βουλυτόνδε,
καὶ τότε δὴ Κίκονες κλῖναν δαμάσαντες Ἀχαιούς.
ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης νηὸς ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι
ὤλονθ'· οἱ δ' ἄλλοι φύγομεν θάνατόν τε, μόρον τε.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
οὐδ' ἄρα μοι προτέρω νῆες κίον ἀμφιέλισσαι,
πρίν τινα τῶν δειλῶν ἑτάρων τρὶς ἕκαστον ἀῦσαι,
οἳ θάνον ἐν πεδίῳ Κικόνων ὕπο δῃωθέντες.
νηυσὶ δ' ἐπῶρσ' ἄνεμον βορέην νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε

53. πάθωμεν] πάθοιμεν H. πάθοιμεν V. W. 58. μετενίσσετο] μετενύσσετο H. V. 59. Ἀχαιϝούς. 60. δὲ ϝεκάστης. 64. ἀμφιϝέλισσαι. 65. ϝέκαστον. 66. ὕπο δηιωθέντες] ὑποδηιωθέντες V. ὑπὸ δηωθέντες W. 68. θεσπεσίῃ] θεσπεσίῳ V.

eno loco ad ζ. 103. 56. Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν] Τὸ ἀπὸ πρωΐας μέχρι ὥρας στ'. διάστημα. Q. 57. Ἀλεξόμενοι (sic per ο)] Ἀμυνόμενοι ἢ ἐκκλίνοντες. Vulg. 58. Βουλυτόνδε] Τὸν καιρὸν ἐν ᾧ οἱ βόες λύονται τῶν ἔργων. Q. Vulg. 60. Ἓξ δ' ἀφ' ἑκάστης] Πολλοὶ κατηγόρουν τοῦ ἀπιθάνου, ὧν εἷς ἐστι καὶ Ζωΐλος. ἄτοπον γὰρ ἡγοῦνται μήτε πλέονας μήτε ἐλάττους ἀνῃρῆσθαι ἀφ' ἑκάστης νηός. ἀλλ' ἴσως ἀπὸ τοῦ ἐπιτάγματος[c]. χρὴ δὲ τὰ πλάσματα πιθανὰ εἶναι. Λύει δὲ ὁ Κράτης οὕτως. βούλεται Ὅμηρος ἑβδομήκοντα δύο ἀπολωλότας σημᾶναι. πεζὸν μὲν τὸ φάναι, ἀπώλλοντο (sic) οἱ ἑβδομήκοντα δύο. εἴτε ἐκ μιᾶς νεὼς ἁπάντων εἴτε ἐκ πλειόνων, μηκέτι εἶναι τὸν ἀριθμὸν τῶν στρατιωτῶν πλήρη ἐν ἑκάστῳ πλοίῳ. ὅτε γὰρ ἔμελλον ἀποπλεῖν τότε ἐξ ὀνόματος καλῶν πάντας καὶ εὑρὼν τοὺς λείποντας, ἀναγκαίως ἐμέρισεν εἰς τὰς ναῦς ἐξ ἴσης, ἐνέλιπον δὲ ἓξ εἰς ἑκάστην ναῦν ἐρέται. Q. οβ' ἀπολωλότας βουλὴ τῷ Ὁμήρῳ σημᾶναι. πεζὸν οὖν τὸ φάναι, ἀπώλλοντο οἱ οβ'. καὶ σχεδὸν ἀδύνατον εἰπεῖν ποιητικῶς διὰ τὸ μέτρον. B. 62. Τὸν προτέρω (sic ed. ant.)] Εἰς τοὔμπροσθεν. Vulg. 65. Πρίν τινα] Ἀρχαῖον ἔθος ἦν, τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἐκ τρίτου ἀνακαλεῖν. τοῦτο δὲ ἐγίνετο ἵνα εἴ τις ὑπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθοι. Q. Ἀρχαῖον ἔθος τῶν ἐπὶ ξένης ἀπολλυμένων τὰς ψυχὰς ἀνακαλεῖν τρίτον τοὺς περιλειφθέντας ἐπὰν ἐπίωσιν (ἀπ. em. Barn.) οἴκαδε. ἢ ἵνα καὶ ἔτι

[c] J. G. Schneider certissime emendat:—νηὸς, ἀλλ' ἴσους ὡς ἀπὸ τοῦ ἐπιτάγματος. BUTTM.

γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.
αἱ μὲν ἔπειτ' ἐφέροντ' ἐπικάρσιαι, ἱστία δέ σφιν
τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διέσχισεν ἲς ἀνέμοιο.
καὶ τὰ μὲν ἐς νῆας κάθεμεν δείσαντες ὄλεθρον,
αὐτὰς δ' ἐσσυμένως προερύσσαμεν ἤπειρόνδε.
ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα, συνεχὲς αἰεὶ
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες·
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
ἱστοὺς στησάμενοι, ἀνά θ' ἱστία λεύκ' ἐρύσαντες,
ἥμεθα· τὰς δ' ἄνεμός τε κυβερνῆταί τ' ἴθυνον.
καί νύ κεν ἀσκηθὴς ἱκόμην ἐς πατρίδα γαῖαν,
ἀλλά με κῦμα, ῥόος τε, περιγνάμπτοντα Μάλειαν,
καὶ Βορέης ἀπέωσε, παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων.
 Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισι
πόντον ἐπ' ἰχθυόεντ'· αὐτὰρ δεκάτῃ ἐπέβημεν
γαίης Λωτοφάγων, οἵτ' ἄνθινον εἶδαρ ἔδουσιν.
ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τ' ἐπασσάμεθ', ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,

71. Ϝίς. 72. κάθεμεν] κάτθεμεν H. 73. προϜερύσσαμεν. 74. συνεχὲς] συννεχὲς V. 77. λεύκ' ἱστία τ' ἀνϜερύσαντες. 78. τε omittit H. 87. τ' ἐπασσάμεθ'] τε πασσάμεθ' W. 88. προΐην] προΐειν, a m. pr. H. W.

(scr. εἴ τις] ἀπολίποιτο ἐν τῷ πεδίῳ προσέλθοι. Vulg. 69. Ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ] Ἐπιφώνημα ῥητορικόν. Pal. 80. Μάλειαν] Νῦν ἑνικῶς Μάλειαν, ἑτέρωθι δὲ πληθυντικῶς· Ἀλλ' ὅτε δή ῥα ἔμελλεν Μαλειάων ὄρος αἰπὺ Ἵξεσθαι (γ. 514.). ἔστι δὲ νῆσος (E. ἀκρωτήριον) τῆς Λακωνικῆς. B. E. Q. Ἀκρωτήριον τῆς Λακωνικῆς λίαν ἐπικίνδυνον. ὅθεν ἡ παροιμία, Μαλέαν δὲ κάμψας ἐπιλάθου τῶν οἴκαδε. 'Barnes. e nott. vett. ut ait. 81. Παρέπλαγξεν δὲ Κυθήρων] Τῆς Λακωνικῆς πόλεως· ὡς ἐκεῖ ἐν Κυθήροις αὐτοῦ βουλομένου καταχθῆναι. ἢ συνέδριον δὲ [f] πρὸ τῆς Λακωνικῆς. Καὶ ἄλλως. Ἀνέμου ὄντος σφοδροῦ ἀπὸ τῆς περὶ Μάλειαν καὶ Κύθηραν θαλάττης εἰς τὴν Λιβύην ἀπηνέχθην, ὅπου ἦσαν οἱ Λωτοφάγοι. Q. 84. Γαίης Λωτοφάγων] Τοὺς Λωτοφάγους ἐν Λιβύῃ ὑποτίθενται εἶναι οἱ νεώτεροι. μέχρι δὲ νῦν Αἰγύπτιοι βοτάνην ξηραίνοντες ἀλοῦσι καὶ πέττοντες ἐσθίουσιν. Q. Λωτός ἐστι βοτάνη εὔοδμος. ἔνιοι δὲ μυρόλωτον λέγουσι. Pal. et Q. qui in fine addit βρῶμα. 88. Προΐειν] Προέπεμ-

[f] Quamvis sat magna sit insula Cythera, ne dubites tamen scripsisse scholiasten νησύδριον δέ. BUTTM.

ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας,
οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες.
οἱ δ' αἶψ' οἰχόμενοι μίγεν ἀνδράσι Λωτοφάγοισιν·
οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι μήδονθ' ἑτάροισιν ὄλεθρον
ἡμετέροις, ἀλλά σφι δόσαν λωτοῖο πάσασθαι.
τῶν δ' ὅστις λωτοῖο φάγοι μελιηδέα καρπὸν,
οὐκ ἔτ' ἀπαγγεῖλαι πάλιν ἤθελεν, οὐδὲ νέεσθαι·
ἀλλ' αὐτοῦ βούλοντο μετ' ἀνδράσι Λωτοφάγοισι
λωτὸν ἐρεπτόμενοι μενέμεν, νόστου τε λαθέσθαι.
τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον κλαίοντας ἀνάγκῃ,
νηυσὶ δ' ἐνὶ γλαφυρῇσιν ὑπὸ ζυγὰ δῆσα ἐρύσσας.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
σπερχομένους νηῶν ἐπιβαινέμεν ὠκειάων,
μή πώ τις λωτοῖο φαγὼν νόστοιο λάθηται.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ὑπερφιάλων, ἀθεμίστων,

90. εἶεν] ἦεν H. 91. μελιϝηδέα. 96. μετ'] παρ', ex emend. H. V. 98. ἄγον] ἄγων H. 99. νηυσὶ δ' ἐνὶ] νηυσὶν ἐν ex emend. : a m. pr. erat ἐνὶ. Particulæ δὲ nullum vestigium. Mox δήσας τ' ἐρύσας et supra γρ. δῆσα ἐρύσσας H. PORS. ib. ϝερύσσας.

πον. Vulg. 89. Κήρυκα] Ὁ κήρυξ ἔμφασιν εἶχε βασιλικῆς καὶ δημοσίας πρεσβείας. Q. Τρίτατον κήρυκα· ἵνα μὴ εὐεπιχείρητοι ὦσι διὰ τὸν κήρυκα. Vulg. Pal. 92. Οὐδ' ἄρα Λωτοφάγοι] Δίκαιοι ὄντες ἄνδρες βίᾳ τινα οὐ κατεῖχον ἀλλὰ πειθοῖ. Τὸ δὲ, μήδοντο, δηλοῖ ὅτι οὐχ ἑκούσιος ἦν ἐκείνων ὁ γενόμενος ὄλεθρος. καὶ γὰρ οἱ Λωτοφάγοι δίκαιοι ὄντες βίᾳ οὐδένα κατεῖχον ἀλλὰ τῷ λόγῳ μόνῳ ἔθελγον. Q. 97. Νόστου τε λαθέσθαι] Ἀκολούθως τῇ φωνῇ (f. φύσει) ὡς ἐπὶ ἀλόγων ζώων. οὐχ ὡς μέντοι τοῦ (ins. λωτοῦ) λήθην ἐμποιοῦντος, ἀλλὰ διὰ τὴν ἡδονὴν καταφρονοῦντος (scr. -ες) τοῦ νόστου. ὅμοιον δέ ἐστι τῷ, Λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς (Il. ό. 322.). οὐ γὰρ ἐπελάθοντο ἀλλὰ κατημέλησαν. Q. 98. Τοὺς μὲν ἐγὼν ἐπὶ νῆας ἄγον] Διδάσκει ὅτι οὐ χρὴ ὑπεριδεῖν ἑταίρους κινδυνεύοντας. ὥσπερ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς πρὸς τοὺς ἐκθηριωθέντας ὑπὸ Κίρκης μόνος τολμᾷ καὶ ἔρχεται. ἐγκράτειαν δὲ σημαίνει αὐτοῦ, εἰ μήτε τὴν ἀρχὴν ἥψατο τοιαύτης ἡδονῆς, ἢ καὶ γευσάμενος ἀπέστη καὶ οὐκ ἐνικήθη τῆς ἰδίας φύσεως. Q. 106. Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν] Ζητεῖ Ἀριστοτέλης πῶς ὁ Κύκλωψ ὁ Πολύφημος μήτε πατρὸς ὢν Κύκλωπος, Ποσειδῶνος γὰρ ἦν, μήτε μητρὸς, Κύκλωψ ἐγένετο. αὐτὸς δὲ ἑτέρῳ μύθῳ ἐπιλύεται. καὶ γὰρ ἐκ Βορέου ἵπποι γίνονται, καὶ ἐκ Ποσειδῶνος καὶ τῆς Μεδούσης ὁ Πήγασος ἵππος· τί δ' ἄτοπον ἐκ Ποσειδῶνος τὸν ἄγριον τοῦτον γεγονέναι; ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτοῦ ἀναλόγως τῇ θαλάσσῃ ἄγρια γεν-

ἱκόμεθ', οἵ ῥα θεοῖσι πεποιθότες ἀθανάτοισιν
οὔτε φυτεύουσι χερσὶν φυτὸν, οὔτ' ἀρόωσιν·
ἀλλὰ τάγ' ἄσπαρτα καὶ ἀνήροτα πάντα φύονται,
πυροὶ, καὶ κριθαὶ, ἠδ' ἄμπελοι, αἵτε φέρουσιν
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει.
τοῖσιν δ' οὔτ' ἀγοραὶ βουληφόροι, οὔτε θέμιστες·
ἀλλ' οἵγ' ὑψηλῶν ὀρέων ναίουσι κάρηνα,
ἐν σπέσσι γλαφυροῖσι· θεμιστεύει δὲ ἕκαστος
παίδων ἠδ' ἀλόχων· οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι.

108. φυτεύουσι] φυτεύουσιν W. 110. πυροὶ] πυῤῥοὶ V. 111. Ϝοῖνον. 114. Ϝέκαστος.

νᾶται ἢ τερατώδη ἢ παρηλλαγμένα. Γελοίως δ' αὐτοὺς ἐτυμολογεῖ Ἡσίοδος (Θ. 144, 145.), Κύκλωπες δ' ὖσαν οὔνεμ'[g] ἐπώνυμον οὔνεκ' ἄρα σφέων Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς εἷς ἐνέκειτο τῷ μετώπῳ. ὁ δ' Ὅμηρος φαίνεται φύσιν αὐτῶν λέγων· εἰ γὰρ (f. γοῦν) ἦν τὶ τοιοῦτον, ὥσπερ τὰς ἄλλας ἰδιότητας τῶν ὀφθέντων ἔγραψεν ἐπ' αὐτοῦ Κύκλωπος, τὸ μέγεθος τὴν ὠμότητα, οὕτω καὶ (scr. κἂν) τὸ περὶ ὀφθαλμοῦ ἔγραψε. φησὶ δὲ ὁ Φιλόξενος ὅτι ἐπλάνησε τὸν Ἡσίοδον τὸ τὸν ἕνα ὀφθαλμὸν τυφλωθέντα μηκέτι ὁρᾷν. οὔτε δὲ περὶ πάντων τῶν Κυκλώπων εἶπε τοῦτο Ὅμηρος, εἰκός τε τὸν Πολύφημον κατά τινα ἄλλην αἰτίαν τὸν ἕτερον τῶν ὀφθαλμῶν ἀπολωλέναι (scr. ἀπολωλεκέναι) πρὸ τῆς Ὀδυσσέως ἀφίξεως. Οἱ δὲ ἀντιλέγοντες τούτῳ φασὶ, εἰ δύο εἶχεν ὀφθαλμοὺς καὶ τὸν ἕνα Ὀδυσσεὺς ἐτύφλωσε, πῶς συμφωνήσει τὸ ὑπ' αὐτοῦ λεγόμενον, Κύκλωψ εἰ καί τίς σε καταχθονίων ἀνθρώπων[h] Ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτύν (502.); οὐκ εἶπεν ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ καὶ τὸ προκείμενον παρὰ τοῦ Κύκλωπος, ὅτι δύναταί μου ὁ Ποσειδῶν ἰάσασθαι τὸν ὀφθαλμόν. εἰ γὰρ ἦν ἑτερόφθαλμος ἤδη ὑπάρχων ἔλεγεν ἂν αὐτῷ Ὀδυσσεὺς, καὶ πῶς τὸν ἕτερον οὐκ ἐθεράπευσεν; ἀλλ' εἶπεν, Ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γε ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων (525.). Δι' αὐτοῦ δὲ τούτου ἀπολογοῦνται περὶ τοῦ εἶναι αὐτὸν διόφθαλμον, διὰ τοῦ εἰπεῖν, εἰ τὸν πρῶτον πηρωθέντα ὀφθαλμὸν οὐκ ἐθεράπευσεν, οὐδὲ τοῦτον ἰάσεται. Q. Κυκλώπων] Δίκαιοι οὗτοι πλὴν Πολυφήμου. ὅθεν τὸ μὲν ὑπερφιάλων, νῦν μεγάλων, τὸ δὲ ἀθεμίστων, μὴ ἐχόντων χρείαν νόμων διὰ τὸ θεμιστεύειν ἕκαστον παίδων ἠδ' ἀλόχων (cod. B. μὴ ἐχόντων νόμους φύσει δὲ δικαίων). Πῶς οὖν ἠδίκουν τοὺς Φαίακας καὶ ἐλύπουν (ζ. 5, 6.); διὰ τὸ ἀνόμοιον τῆς πολιτείας. Vulg. et ex parte B. 111. Ἐριστάφυλον] Ἐκ τελείου καρποῦ τῆς σταφυλῆς γινόμενον. Vulg. Pal. Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει] Πλουτίζει, ἀέξει αὐτὰ αὐτοῖς, ἤτοι τοῖς Κύκλωψι, ἢ αὐτοῖς τοῖς πράγμασι. Pal. 112. Βουληφόροι] Εἰς ἃς αἱ βουλαὶ ἀναφέρονται ἵνα ἐπιτελεσθῶσι. Pal. Vulg. Οὔτε θέμιστες] Ἀθεμίστους λέγει οὐχ ὡς ἀδίκους, ἀλλ' ὡς μὴ θέμιδος ἤτοι νόμου χρήζοντας εἰς εὕρεσιν τοῦ καλοῦ. ἦσαν γὰρ ἀγαθοί. Q. 115. Οὐδ' ἀλλήλων ἀλέγουσι] Οὐ φροντίζουσιν ἀλλήλων ὅσον ἕνεκεν ὑποταγῆς. ἕκαστος γὰρ αὐτοκράτωρ ἐστὶ καὶ οὐχ ὑποτάσσεται τῷ ἑτέρῳ.

[g] Sic scripta hæc protulit Maius facitque inde, δ' ἴσαν οὔνεμ'—, non male. Quanquam ὖσαν est ἦσαν, et in Hesiodi edd. est δ' ὄνομ' ἦσαν. BUTTM.

[h] Hæc verba ex eodem in Harl. scholio profert Pors. ad 502. BUTTM.

Νῆσος ἔπειτα λάχεια παρὲκ λιμένος τετάνυσται
γαίης Κυκλώπων, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀποτηλοῦ,
ὑλήεσσ'· ἐν δ' αἶγες ἀπειρέσιαι γεγάασιν
ἄγριαι· οὐ μὲν γὰρ πάτος ἀνθρώπων ἀπερύκει·
οὐδέ μιν εἰσοιχνεῦσι κυνηγέται, οἵτε καθ' ὕλην
ἄλγεα πάσχουσιν, κορυφὰς ὀρέων ἐφέποντες.
οὔτ' ἄρα ποίμνῃσιν καταΐσχεται, οὔτ' ἀρότοισιν,
ἀλλ' ἥγ' ἄσπαρτος καὶ ἀνήροτος ἤματα πάντα
ἀνδρῶν χηρεύει, βόσκει δέ τε μηκάδας αἶγας.
οὐ γὰρ Κυκλώπεσσι νέες πάρα μιλτοπάρῃοι,
οὐδ' ἄνδρες νηῶν ἔνι τέκτονες, οἵ κε κάμοιεν
νῆας εὐσσέλμους, αἵ κεν τελέοιεν ἕκαστα,
ἄστε' ἐπ' ἀνθρώπων ἱκνεύμεναι· οἷά τε πολλὰ
ἄνδρες ἐπ' ἀλλήλους νηυσὶν περόωσι θάλασσαν·

120. εἰσοιχνεῦσι] εἰσιχνεῦσιν V. 122. καταΐσχεται] κατΐσχεται H. 126. οἵ κε] οἳ καὶ H. 127. Fέκαστα. ἅπαντα corrigit Kidd ad Dawes. M.C. p. 253. 128. Fάστε'.

ἔπειτα τοῦ Πολυφήμου κράζοντος ἦλθον πάντες. Q. 116. Νῆσος ἔπειτα λαχεῖα (sic properisp. Mediol.)] Ζηνόδοτος, τὴν βραχεῖαν, γράφει διὰ τοῦ ε, ἐλάχεια (hucusque PORS. ex Harl.). οἱ δὲ τὴν εὔσκαφον, οἱ δὲ τὴν εὔγειον, τὴν λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένην. Q. ΛΑΧΕΙΑ, εὔγειος ἢ εὔσκαφος, λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι δυναμένη. Vulg. Λάχεια (sic in textu). ἢ τὸ τῆς νήσου ὄνομα γνωσθὲν ἐκ Κίρκης Ὀδυσσεῖ ἢ γ . . .[i] ἢ ἐπιτηδεία εἰς τὸ λαχαίνεσθαι ἤτοι σκάπτεσθαι, ὅθεν καὶ τὸ λάχανον. ἢ ἐλάχεια, ἵνα ὥσπερ λιγὺς λίγεια[k] οὕτω καὶ ἐλαχὺς ἐλάχεια, ἡ ἐλαχίστη. Pal. Λαχεῖα (sic Mediol. ubique), ἀπὸ τοῦ λαχαινω. οὕτως ἀναγνωστέον, ἵν' ᾖ εὔγεως εὔσκαφος, παρὰ τὸ δύνασθαι αὐτὴν λαχαίνεσθαι καὶ σκάπτεσθαι. E. Εὐάροτος γῆ. Harl. Q. Conf. ad κ'. 508. 9.

Οἰκονομικῶς δὲ εἰς ταύτην νύκτωρ κατηνέχθησαν (Q. κατήχθησαν) ἵνα μὴ ἀπόλωνται πάντες. Q. Vulg. 119. Ἀπερύκοι] Ἀπείργοι, κωλύοι. Vulg. ed. ant. Nam in recentt. omnia hæc in indicativo. 124. Μηκάδας] Ἤτοι μηκωμένας, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Q. Vulg. Μήκη γὰρ λέγεται ἡ τῶν αἰγῶν φωνή. ἢ ἀπὸ τοῦ ἐπὶ τὰ μήκη κίειν ὅ ἐστι πορεύεσθαι. Vulg. Barnes. 125. Νέες πάρα μιλτοπάρῃοι] Μιλτωτὰς παρειὰς ἔχουσαι, τουτέστι πρώρας κεχρισμένας. μίλτος δέ ἐστι πηλὸς ῥουσιώδης (E. ῥούσιος). E. Q. Cf. Vulg. 126. Κάμοιεν] Κατασκευάσαιεν. Vulg. 127. Αἵ κε τελέοιεν] Ἄστινας τὰς νῆας οἱ ναυτικοὶ κατεσκεύασαν ἵνα τὰ πρὸς ἕκαστον καιρὸν ἐπιτήδεια φέρωσιν. Q. 128. Οἷά τε πολλά] Ἔλλειψιν ἔχει προθέσεως, ἵνα λέγῃ, δι' οἷα πολλὰ αἴτια καὶ πράγματα ἐπ' ἀλλήλους περῶσιν ἄν-

[i] Paucæ litteræ cultro interceptæ: ita tamen ut dubium etiam sit, an ad hoc scholium pertinuerint hæc ἡ γ. . . BUTTM.
[k] Vid. Gramm. m. ampl. §. 62. Obs. 3. c. not. BUTTM.

οἵ κέ σφιν καὶ νῆσον ἐϋκτιμένην ἐκάμοντο.
οὐ μὲν γάρ τι κακή γε, φέροι δέ κεν ὥρια πάντα·
ἐν μὲν γὰρ λειμῶνες ἁλὸς πολιοῖο παρ' ὄχθας
ὑδρηλοὶ μαλακοί· μάλα κ' ἄφθιτοι ἄμπελοι εἶεν.
ἐν δ' ἄροσις λείη· μάλα κεν βαθὺ λήϊον αἰὲν
εἰς ὥρας ἀμῷεν· ἐπεὶ μάλα πῖαρ ὑπ' οὖδας.
ἐν δὲ λιμὴν εὔορμος, ἵν' οὐ χρεὼ πείσματός ἐστιν,
οὔτ' εὐνὰς βαλέειν, οὔτε πρυμνήσι' ἀνάψαι,
ἀλλ' ἐπικέλσαντας μεῖναι χρόνον, εἰσόκε ναυτέων
θυμὸς ἐποτρύνῃ, καὶ ἐπιπνεύσωσιν ἀῆται.
αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος ῥέει ἀγλαὸν ὕδωρ,
κρήνη ὑπὸ σπείους· περὶ δ' αἴγειροι πεφύασιν.
ἔνθα κατεπλέομεν, καί τις θεὸς ἡγεμόνευε
νύκτα δι' ὀρφναίην· οὐδὲ προὐφαίνετ' ἰδέσθαι·
ἀὴρ γὰρ παρὰ νηυσὶ βαθεῖ' ἦν, οὐδὲ σελήνη
οὐρανόθεν προὔφαινε· κατείχετο γὰρ νεφέεσσιν.
ἔνθ' οὔτις τὴν νῆσον ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
οὔτ' οὖν κύματα μακρὰ κυλινδόμενα προτὶ χέρσον
εἰσίδομεν, πρὶν νῆας ἐϋσσέλμους ἐπικέλσαι.
κελσάσῃσι δὲ νηυσὶ, καθείλομεν ἱστία πάντα·
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.

130. οἵ κε] οἳ καὶ V. 134. αἰὲν] αἰεὶ H. V. 135. ὑπ' οὖδας] ἐπούδας a m. pr. H. 138. ἐπικέλσαντας] ἐπικέλσαντες, a m. pr. H. V. 139. ἐποτρύνῃ] ἐποτρύνει H. 143. προὔφαινε Ϝιδέσθαι. 144. παρὰ] περὶ Apollonius v. ἀήρ. PORS. 145. οὐρανόθεν] οὐρανόθεν (sic) H. ib. γὰρ] γὰρ H. δὲ W. 147. προτὶ] ποτὶ H. 148. ἐσϜίδομεν. 151. δῖϜαν.

θρωποι. Pal. 135. 'Αμφ̃εν] Γρ. ἀμμοφ̃εν (sic). Harl. 'Επούδας] Γρ. ὑπ' οὖδας. Harl. 136. Πείσματος] 'Απογείου σχοινίου ᾧ πείθεται ἡ ναῦς. Pal. Vulg. 137. Εὐνάς] 'Αγκύρας. εὐνὰς λέγει τὰ τῶν πλοίων σιδηρὰ ἀγκύρια διὰ τὸ εὐνάζεσθαι ὑπὸ τούτων τὰ πλοῖα καὶ ἠρεμεῖν. Q. 138. 'Αλλ' ἐπικέλσαντας] 'Αλλ' ἐπιψαύσαντας ἐν τοῖς τοιούτοις λιμέσι τὰ πλοῖα μεῖναι χρόνον ἀβλαβῆ, ἕως οὗ ὁ τῶν ναυτῶν θυμὸς ἐποτρύνῃ αὐτὰς πρὸς τὸν πλοῦν. Q. 'Επιψαύσαντας τῇ γῇ. ἀπὸ τοῦ κέλλειν, ὅθεν καὶ ὁ κόλπος. Pal. 143. Νύκτα δι' ὀρφναίην] Εἰς τὴν νύκτα τὴν σκοτεινήν. τὸ γὰρ διά ἀντὶ τοῦ εἰς ἐκληπτέον. Q. 144. Παρὰ in textu; sed in marg. οὕτως περὶ νηυσίν. Harl. 145. Χωρὶς τοῦ ν τὸ οὐρανόθεν. Harl. 147. Ποτὶ χέρσονδε (sic)] Πρὸς τὴν γῆν. Vulg. 148. Τὸ κέλσαι καὶ τὸ ἐπικέλσαι ἐν λιμένι στῆναί ἐστι. Pal. 151. 'Αποβρίξαντες]

Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
νῆσον θαυμάζοντες ἐδινεόμεσθα κατ' αὐτήν.
ὦρσαν δὲ Νύμφαι, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο,
αἶγας ὀρεσκῴους, ἵνα δειπνήσειαν ἑταῖροι.
αὐτίκα καμπύλα τόξα καὶ αἰγανέας δολιχαύλους
εἱλόμεθ' ἐκ νηῶν· διὰ δὲ τρίχα κοσμηθέντες
βάλλομεν· αἶψα δ' ἔδωκε θεὸς μενοεικέα θήρην.
νῆες μέν μοι ἕποντο δυώδεκα, ἐς δὲ ἑκάστην
ἐννέα λάγχανον αἶγες· ἐμοὶ δὲ δέκ' ἔξελον οἴῳ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
οὐ γάρ πω νηῶν ἐξέφθιτο οἶνος ἐρυθρὸς,
ἀλλ' ἐνέην· πολλὸν γὰρ ἐν ἀμφιφορεῦσιν ἕκαστοι
ἠφύσαμεν, Κικόνων ἱερὸν πτολίεθρον ἑλόντες.
Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν ἐλεύσσομεν, ἐγγὺς ἐόντων,
καπνόν τ', αὐτῶν τε φθογγὴν, οἴων τε, καὶ αἰγῶν.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότε κοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.

158. μενοϜεικέα. 159. ἐς δὲ ἑκάστην] ἐν δὲ ἑκάστῃ H. ἐν δὲ ἑκάστῃ V. γαν
ib. Ϝεκάστην. 160. λάγχανον] λάχον. In marg. λάγχανον H. 162. Ϝηδύ.
163. Ϝοῖνος. 164. Ϝέκαστοι. 167. ὀϜίων.

Ἀποβρίξαι κυρίως τὸ ἀπὸ τῆς βορᾶς (Pal. βοῤῥᾶς) καὶ τροφῆς κοιμηθῆναι. (Cf. Vulg.) Βρίζειν τὸ βαρὺ ἵζειν. ὅθεν ἐν Ἰλιάδι (δ'. 223.) ἐπὶ ἀμελείας· ἢ τὸ μετὰ βορὰν ἵζειν, ὡς ἐνταῦθα. Pal. 153. Ἐδινεύμεσθα (sic)] Περιηρχόμεθα, ἀνεστρεφόμεθα. Vulg. 154. Ὦρσαν] Ὦσαν citat schol. PORS. ex Harl. Διὸς αἰγιόχοιο] Ἀπὸ τοῦ ἔχειν τὰς καταιγίδας. ἢ ὀχηθεὶς ὑπὸ τῆς αἰγός. E. 156. Αἰγανέας δολιχαύλους] Ἀκόντια μακρὰ ὁλοσιδήρους αὐλοὺς ἔχοντα, τουτέστι τὰ σιδήρια. Pal. Ἀκόντια ἐπιμήκεις (Mediol. -η) τοὺς αὐλοὺς ἔχοντα, ἤτοι τὰ σιδήρια (Vulg. ὅ ἐστι τὸν σίδηρον). E. Vulg. Γρ. δολιχεσάλους (ut videtur.) PORS. ex Harl. 161. Ἐς ἠέλιον καταδύντα]· Πρὸ τοῦ καταδῦναι ἥλιον. ἀντὶ γὰρ ἀπαρεμφάτου ἐγκλίσεως νῦν τὴν μετοχὴν ἔλαβεν. Q. 166. Ἐλεύσσομεν] Ἄνω τὸ ἐλεύσσομεν ἐπὶ μὲν τῆς γαίας κατὰ (scr. καὶ) τοῦ καπνοῦ κοινόν. ἐπὶ δὲ τοῦ φθόγγου ὑπακουστέον τὸ, ἠκούομεν. ὡς τὸ, Καρπαλίμως οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε, Σῖτον δ' ἐκ μεγάρων (Il. θ'. 505.). ἐπὶ τοῦ σίτου δεῖ ὑπακούειν τὸ, φέρετε. Q. 167. Καπνόν τ' αὐτῶν φθογγὴν οἰῶν τε καὶ αἰγῶν] Σπονδεῖος ὅλος ὁ στίχος. E. 168. Ἦμος] Ἡνίκα. Τὸ ἦμος ψιλοῦται παρὰ Ἴωσιν καὶ οὐχ ὑποτάσσει, παρὰ δὲ Ἀττικοῖς ὑποτάσσει καὶ δασύνεται. καὶ ὁ ὅτε καὶ ὁ κεν ὑποτάσσει παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς. καὶ τὰ δεύτερα πρόσωπα δι-

ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·
Ἄλλοι μὲν νῦν μίμνετ' ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισιν
ἐλθὼν τῶνδ' ἀνδρῶν πειρήσομαι, οἵτινές εἰσιν·
ἤ ῥ' οἵγ' ὑβρισταί τε, καὶ ἄγριοι, οὐδὲ δίκαιοι,
ἠὲ φιλόξεινοι, καί σφιν νόος ἐστὶ θεουδής.
Ὣς εἰπὼν, ἀνὰ νηὸς ἔβην· ἐκέλευσα δ' ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν χῶρον ἀφικόμεθ', ἐγγὺς ἐόντα,
ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ σπέος εἴδομεν, ἄγχι θαλάσσης,
ὑψηλὸν, δάφνῃσι κατηρεφές· ἔνθα δὲ πολλὰ
μῆλ', ὄϊές τε, καὶ αἶγες ἰαύεσκον· περὶ δ' αὐλὴ
ὑψηλὴ δέδμητο κατωρυχέεσσι λίθοισι,
μακρῇσίν τε πίτυσσιν, ἰδὲ δρυσὶν ὑψικόμοισιν.
ἔνθα δ' ἀνὴρ ἐνίαυε πελώριος, ὅς ῥά τε μῆλα

171. ἔϜειπον. 172. νῦν] οὖν H. V. 177. Ϝειπών. 182. ἐσχατιῇ] ἐσχατιῆς a m. pr. sed ς erasum H. ib. Ϝίδομεν σπέος. 184. ὄϜιες. 186. Ϝιδέ. 187. ῥά τε] ῥα τὰ V.

φθόγγῳ γράφεται, πάσομαι πάσει· ὄψομαι ὄψει· καὶ τὰ ὅμοια. Pal.[1] 182. Ἔνθα δ' ἐπ' ἐσχατιῇ] Ὑπογράφων τὰ κατὰ τὸν τόπον ἐπισημαίνεται τὸ ἐπ' ἐσχατιᾶς[m] εἶναι τὸ σπήλαιον. τοῦτο δὲ συνέφερε καὶ πρὸς τὸ εὐχείρωτον αὐτοῖς εἶναι τὸν ἐνοικοῦντα, ἅμα τε καὶ φυγὴ εὐχερὴς πλησίον τοῦ ἄντρου τῆς νεὼς ὡρμισμένης. Q. 183. Δάφνῃσι κατηρεφές] Κατεσκευασμένον (κατεσκιασμ. em. Barn.) Q. Pal. Vulg. 184. Μῆλ' ὄϊές τε] Ἐπειδὴ διάφορά εἰσιν ὀνόματα τοῖς προβάτοις, γενικά τε καὶ εἰδικὰ, καὶ αὐτὰ διάφορα πρόβατά τε καὶ ἄρνες ἢ αἶγες, διαφόροις ἐνταῦθα ἐχρήσατο τοῖς ὀνόμασι μῆλά τε ταῦτα εἰπὼν καὶ ὄϊας. Q. Προτάξας τὸ γένος ἐπήνεγκε τὸ εἶδος. Vulg. Ἰαύεσκον] Διέτριβον, ἢ ἐκοιμῶντο, ἢ ἐβοῶντο, ἢ διενυκτέρευον. Q. Ἐβόων, διενυκτέρευον, διέτριβον. Pal. 185. Ὑψηλή] Οἰκονομικῶς, ἵνα μὴ ἑξῆς βοῶντος ὑπομείνωσιν ἀλλ' ὥσπερ ἀφοσιωσάμενοι ἀπέλθωσι. Q. Δέδμητο] Οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Ἀριστοφάνης, βέβλητο. Harl. Κατωρυχέεσσι] Τοῖς ἐν τῇ γῇ ἐνωρυγμένοις καὶ ἐμβεβλημένοις, τεθεμελιωμένοις. Pal. Cf. Vulg. 187. Ἔνθα δ' ἀνήρ] Εἰκότως προσυνίστησι τὸ μέγεθος ἵνα ἀξιόπιστος φανῆται (scr. φανῇ τὰ) δύο σώ-

[1] Scriptum hoc scholium a manu longe diversa, abs qua pauca nullius fere pretii, e. g. excerpta quædam e Tzetzæ comm. ad Lycophr., exarata sunt. BUTTM.

[m] Pors. ob varietatem ἐσχατιῇ vel ῆς ex Harl. refert: "ἐσχατιῆς citat schol. "marg." BUTTM.

οἶος ποιμαίνεσκεν ἀπόπροθεν· οὐδὲ μετ' ἄλλους
πωλεῖτ', ἀλλ' ἀπάνευθεν ἐὼν ἀθεμίστια ᾔδη.
καὶ γὰρ θαῦμ' ἐτέτυκτο πελώριον· οὐδὲ ἐῴκει
ἀνδρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι
ὑψηλῶν ὀρέων, ὅτε φαίνεται οἶον ἀπ' ἄλλων.
Δὴ τότε τοὺς ἄλλους κελόμην ἐρίηρας ἑταίρους
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ κρίνας ἑτάρων δυοκαίδεκ' ἀρίστους
βῆν· ἀτὰρ αἴγεον ἀσκὸν ἔχον μέλανος οἴνοιο,
ἡδέος, ὅν μοι ἔδωκε Μάρων, Εὐάνθεος υἱὸς,
ἱρεὺς Ἀπόλλωνος, ὃς Ἴσμαρον ἀμφιβεβήκει·
οὕνεκά μιν σὺν παισὶ περισχόμεθ', ἠδὲ γυναικὶ,

189. ᾔδη] ἤ,δει H. ᾔδει V. ib. Fῄδη. 190. FεFῴκει. 194. Fέρυσθαι. 196. μέλανος] μενελα' V. ib. Fοίνοιο. 197. Fηδέος. 198. ἱρεὺς] ἱερεὺς H. 199. παισὶ] παισὶν H. παιδὶ V. W.

ματα σιτούμενος. πλείστας δὲ παραβολὰς ποιεῖται τοῦ μεγέθους αὐτοῦ. διὸ καὶ ὄρει ἄνθρωπον εἴκασεν ὡς ὑπερβάλλοντα παντὸς ζώου μέγεθος, καὶ οὐδ' ὄρει ἁπλῶς, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι, ὅ ἐστιν ὄρει τῷ ὑψηλοτέρῳ καὶ τούτῳ ὑλήεντι. τοῦτο δέ ἐστιν ὑπερβολὴ ὑπερβολῆς. Q. 196. Ἀσκὸν ἔχον] Εἰκότως καὶ πρὸς ποιμένας ἀπιὼν ἄλφιτα καὶ οἶνον βαστάζει. εἶχε δὲ καὶ τὸν οἰκεῖον λόγον πρὸς πειθὼ, ἵν' ἢ διὰ λόγους καταπληκτικοὺς ἢ τῷ οἴνῳ καταπραΰνῃ. Q. 197. Ἔδωκε Μάρων] Μάρων Εὐάνθους υἱὸς, ὁ δὲ Εὐάνθης υἱός Διονύσου. γυνὴ Μάρωνος Οἰδερὴ[n], ὡς Πορφύριος. Q. 198. Ἱερεὺς Ἀπόλλωνος] Ταῦτα σημειοῦνταί τινες πρὸς τὸ μὴ παραδιδόναι Ὅμηρον Διόνυσον οἴνου εὑρετὴν, τὸν δὲ Μάρωνα οὐ Διονύσου ἀλλ' Ἀπόλλωνος ἱερέα, δι' ὅλης τῆς ποιήσεως οἴνου μνημονεύων. ἡ δ' ἀπότασις πρὸς Ἡσίοδον λέγοντα τὸν δὲ (τόν solum, vel τόνδε τόν em. PORS.) Μάρωνα εἶναι Οἰνοπίωνος τοῦ Διονύσου[o]. Q. Cf. Eustath. 199. Σὺν παισί] Σὺν παιδί[p], Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης. Harl. Περισχόμεθα] Ὅτι περι-

[n] Scribendum Οἰδιρὴ, puto, ab excoriatione ovium, unde utres. BUTTM.

[o] Hæc ultima, ἡ δὲ ἀπότασις κ. τ. λ. Porsouus profert ex Harl. BUTTM.

[p] Præter auctores quos citant Clarkius et Ernestus ad lectionem παιδὶ confirmandam nunc demum memorandus est Hesychius, cujus locum fortasse a se non intellectum omisit Musurus, e MS. unico protulit Schowius. Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ οὗ ἵνεκα μὴ σύμπαιδι περισχόμεθα, περιέσχομεν. Glossa hoc modo scripta erat, cum primum eam ex Homerico Lexico in suum transferebat Hesychius. Σχόμεθα, ἐπὶ τοῦ περιέσχομεν. ΟΥΝΕΚΑ ΜΙΝ ΣΥΜΠΑΙΔΙ ΠΕΡΙΣΧΟΜΕΘΑ. Verum librarius unus scripserat ἵνεκα, alius supra vocalem ι posuit diphthongum ου. Librarius unus ita scripserat pronomen, ΜΗ̈, ubi duo quidem puncta significant η pronunciandam esse, quasi iota esset, lineola vero est pro litera Ν. Sed librarius alter puncta neglexit, et lineolam pro accentu cepit. Reliquæ duæ varietates, Ν scilicet ante labialem Π in Μ mutata et ΑΙ diphthongus in Ε vocalem corrupta, adeo faciles et communes sunt, ut neminem morari possint. Ut facilius partem eorum quæ scripsi, intelligant lectores, meminerint velim, terminationem ης sic in MSS. scribi ς simpliciter, ις autem sic, ϊ; ην scribi ^ simpliciter, ιν autem ¨^. Quod ad ἵνεκα et οὕνεκα attinet, ea sæpissime

ἁζόμενοι· ᾤκει γὰρ ἐν ἄλσεϊ δενδρήεντι
Φοίβου Ἀπόλλωνος· ὁ δέ μοι πόρεν ἀγλαὰ δῶρα·
χρυσοῦ μέν μοι δῶκ' εὐεργέος ἑπτὰ τάλαντα·
δῶκε δέ μοι κρητῆρα πανάργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
οἶνον ἐν ἀμφιφορεῦσι δυώδεκα πᾶσιν ἀφύσσας
ἡδὺν, ἀκηράσιον, θεῖον ποτόν· οὐδέ τις αὐτὸν
ἠείδει δμώων, οὐδ' ἀμφιπόλων ἐνὶ οἴκῳ,
ἀλλ' αὐτὸς, ἄλοχός τε φίλη, ταμίη τε μί' οἴη.
τὸν δ' ὅτε πίνοιεν μελιηδέα οἶνον ἐρυθρὸν,
ἓν δέπας ἐμπλήσας, ὕδατος ἀνὰ εἴκοσι μέτρα
χεῦ'· ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει,
θεσπεσίη· τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.
τοῦ φέρον ἐμπλήσας ἀσκὸν μέγαν· ἐν δὲ καὶ ἦϊα
κωρύκῳ· αὐτίκα γάρ μοι ὀΐσσατο θυμὸς ἀγήνωρ
ἄνδρ' ἐπελεύσεσθαι μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκὴν,
ἄγριον, οὔτε δίκας εὖ εἰδότα, οὔτε θέμιστας.

200. Ϝῴκει. 202. εὐϜεργέος. 204. Ϝοῖνον. 205. Ϝηδύν. 206. ἠείδει] ἠείδη W. ib. ϜηϜείδει. Ϝοίκῳ. 207. αὐτὸς] αὐτός τ' ex emend. fortasse recenti H. PORS. 208. μελιϜηδέα Ϝοῖνον. 209. ὕδατος] ὕδατος δ' V. ib. Ϝείκοσι. 210. Ϝηδεῖα. 211. ἀποσχέσθαι et suprasc. ἀποστῆναι H. Sed est glossa, non varia lectio, ut opinor. PORS. 213. ὀΐσσατο] ὀΐσατο W. 214. ἐπιειμένον] ἐπικείμενον H. ib. ἐπιϜειμένον. 215. Ϝειδότα.

εσώσαμεν αὐτὸν καὶ τὴν αὐτοῦ γυναῖκα σὺν τῷ παιδὶ αὐτοῦ. Q. (Harl.) 200. Ὤικει γὰρ ἐν ἄλσει Φ. Α.] Παιδευτικῶς. δεῖ γὰρ φείσασθαι τοῦ ἱερέως διὰ τὴν ἱερωσύνην. Q. 202. Χρυσοῦ] Διὰ τούτου καὶ τὸ τίμιον δηλοῖ, οὔπω γὰρ ἐδόκει παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὸ ἀργὸν χρυσίον τίμιον εἶναι. ἀναγκαίως δὲ μετὰ τῶν τοιούτων δώρων ἀπαριθμεῖται καὶ ὁ οἶνος, ὅτι ὡς ἐφάμιλλος αὐτοῖς ἐδόθη. Q. 209. Ἓν δέπας κ. τ. λ.] Τοῦτο προῳκονόμησεν ἵνα μὴ ζητῶμεν πῶς ὁ τοσοῦτος (Mediol. τοιοῦτος) ἐκορέσθη. Q. Vulg. 211. Οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν] Ἀποσχέσθαι τοῦ οἴνου οὐκ ἦν προσφιλὲς τῷ πίνοντι, διὸ καθάπερ ὕδωρ ἔχων καλὸς ἦν.

permutari omnes sciunt. Exemplum interrogationis, quod a Græcis πύσμα vocatur, hocce dat Sextus Empiricus Pyrrhon. Hypotypos. i. 189. τινὸς ἕνεκα χρὴ θαυμάζειν ἄνδρα ποιητήν; Quod sumtum est ex Aristoph. Ran. 1040. ubi editiones recte et metro convenienter οὕνεκα. In ejusdem Aristophanis Av. 517. clausula est versus anapæstici, τίνος οὖν ἕνεκα ταῦτ' ἄρ' ἔχουσιν; Sic omnes, nisi fallor, editiones, quæ Kusterianam præcedunt. Kusterus e MS. edidit τίνος οὕνεκα, cui duo Brunckiani accedunt. Nempe in codice, unde corruptela in editiones manavit, scriptum erat, ουν
ενεκα. PORS.

Καρπαλίμως δ' εἰς ἄντρον ἀφικόμεθ', οὐδέ μιν ἔνδον
εὕρομεν, ἀλλ' ἐνόμευε νομὸν κάτα πίονα μῆλα.
ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον ἐθηεύμεσθα ἕκαστα·
ταρσοὶ μὲν τυρῶν βρῖθον, στείνοντο δὲ σηκοὶ
ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων· διακεκριμέναι δὲ ἕκασται
ἔρχατο· χωρὶς μὲν πρόγονοι, χωρὶς δὲ μέτασσαι,
χωρὶς δ' αὖθ' ἕρσαι· νᾶον δ' ὀρῷ ἄγγεα πάντα,

217. κάτα] κατὰ et supra γρ. κάτα H. 218. Fέκαστα. 220. Fαρνῶν. Fέκασται. 221. μέτασσαι et supra μεσήλικες H. 222. νᾶον] ναῖον correxit eadem manus, sed primo voluisse videtur νᾶον H. PORS. ναῖον V. W.

Q. 216. Οὐδέ μιν ἔνδον] Γρ. οὐδέ τιν' ἔνδον. Harl. 218. Ἐλθόντες δ' εἰς ἄντρον] Ἦν ἐκ τῆς εὐταξίας τῆς κατὰ τὸ ἄντρον καὶ τῆς τῶν σκευῶν διακοσμήσεως τὸ τοῦ δεσπότου ἦθος στοχάσασθαι, οὐδὲν τῆς ἀγριότητος ὑποφαίνον (sic). Q. 219. Ταρσοί] Οἱ καλαθίσκοι ἐν οἷς τυροκομοῦσι (Q. Ταρσὸς μὲν πλεκτὸς καλαθίσκος, ἐν οἷς τυροκομοῦσι, καὶ ἐκτυποῦνται οἱ τυροί.) λέγονται δὲ καὶ τάλαροι καὶ ψυγοὶ (Pal. ψυχοὶ, Q. ψυγχοὶ) ἤτοι ψυκτῆρες, διότι ἐν αὐτοῖς τὸ γάλα ψύχεται (Pal. Vulg. ψύγεται). ἐστὶ δὲ ἀγγεῖα πλεκτά. ταρσοὶ δὲ λέγονται παρὰ τὸ τέρσαι ὅ ἐστι ξηράναι. Pal. Q. Vulg. Στείνοντο δὲ σηκοί] Ἐστενοχωροῦντο αἱ μάνδραι καὶ τὰ περίβολα ἐν οἷς ἐγκεκλεισμένα εἰσὶ (Vulg. συγκέκλεισται) τὰ θρέμματα. Q. Pal. Vulg. ἢ αἱ καταδύσεις τῶν θρεμμάτων. Pal. Vulg. 220. Διακεκριμέναι] Ἄνω ἠδέως (ἰδίως em. Mai.) ἀρσενικὰ τάξας[q] κατ' ἐπικράτειαν τοῦ θηλυκοῦ ἐξήνεγκε (scr. ἐπ.) τὸ, διακεκριμέναι δὲ ἕκασται. Q. 221. 222. Χωρὶς μὲν πρόγονοι κ. τ. ε.] Πρόγονοι αἱ προγεγενημέναι καὶ παλαιότεραι. μέτασσαι αἱ γεγενημέναι μέσαι τῇ ἡλικίᾳ. αἱ δὲ νεώταται ἀπὸ τῆς ἕρσης ὠνομάσθησαν ἕρσαι οἷον νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ δροσώδεις. ὀῤῥὸς δέ ἐστι τὸ ὑδατῶδες τοῦ γάλακτος. Εἰπὼν δὲ πάντα τὰ ἀκολουθοῦντα τῷ ὁλοκλήρῳ ποιμένι περὶ κυνῶν οὐδὲν εἶπε. τοῦτο δὲ συμφερόντως πρὸς τὴν ὑπόθεσιν. οὐδὲ γὰρ ἂν ἐσώθη Ὀδυσσεὺς, διὰ τὴν ὑλακὴν τῶν κυνῶν. ἅμα καὶ ἄθηρον τὴν χώραν διὰ τοῦτο ὑποτίθεται. Q. Μέτασσαι. αἱ ἐπιγενόμεναι τοῖς προγόνοις, αἱ μεθηλικέστεραι. E. Πρόγονοι. προγενέστεραι, παλαιότεραι ἢ μεταγενέστεραι τῇ ἡλικίᾳ[r]. μέτασσαι. μέσαι, μεσήλικες. ἕρσαι. αἱ νεογναὶ καὶ ἁπαλαὶ καὶ δροσώδεις ἀπὸ τῆς ἕρσης[s], ἢ ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. νᾶον. νῦν ἀντὶ τοῦ περιῤῥέοντο καὶ καταῤῥέοντο, ἢ ἐπεπλήρωντο. ἢ ᾤκουν. ὀρῷ. τῷ διεφθορότι γάλακτι, ἢ τῇ ὑποστάθμῃ τοῦ γάλακτος. ὀρὸς γὰρ λέγεται ἡ τοῦ γάλακτος ὑδατώδης ὑπόστασις. Vulg. et singula quædam in Pal. Πρόγονοι, οἱ πρωτόγονοι ἄρνες, οἱ δὲ μετ' αὐτοὺς μέτασσαι. ἕρσαι δὲ ἁπαλοὶ, καὶ τῷ ἔαρι γενόμενοι. Hesych. Νᾶον] Ἀρίσταρχος, ναῖον. τινὲς δὲ, νᾶον, οἱ δὲ, ναῖον (sic iterum).

[q] Nimirum masculinam proprie vocem ἄρνις esse statuens, superius illud ἀρνῶν masculine a poeta adhibitum dicit; suaviter; quoniam scilicet nullum ibi genus expressum. BUTTM.

[r] Apparet istud μεταγενέστεραι nescio quo errore transpositum, ac, deleto ἤ, post μέτασσαι inserendum esse. Ita respondent sibi προγενέστεραι, μεταγενέστεραι, νεογναί, et similiter παλαιότεραι τῇ ἡλικίᾳ, μεσήλικες, ἐνδεεῖς τῇ ἡλικίᾳ. BUTTM.

[s] Æschylus in Agam. teneros ovium pullos δρόσους vocat. Barnes. Immo leonum, ferarum : vid. ibi intpp. BUTTM.

γαυλοί τε, σκαφίδες τε, τετυγμένα, τοῖς ἐνάμελγεν.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν πρώτισθ' ἕταροι λίσσοντ' ἐπέεσσι
τυρῶν αἰνυμένους ἰέναι πάλιν· αὐτὰρ ἔπειτα
καρπαλίμως ἐπὶ νῆα θοὴν ἐρίφους τε καὶ ἄρνας
σηκῶν ἐξελάσαντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ·
ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην, ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν,
ὄφρ' αὐτόν τε ἴδοιμι, καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη·
οὐδ' ἄρ' ἔμελλ' ἑτάροισι φανεὶς ἐρατεινὸς ἔσεσθαι.
Ἔνθα δὲ πῦρ κείαντες ἐθύσαμεν· ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
τυρῶν αἰνύμενοι φάγομεν· μένομέν τέ μιν ἔνδον
ἥμενοι, ἕως ἐπῆλθε νέμων· φέρε δ' ὄβριμον ἄχθος
ὕλης ἀζαλέης, ἵνα οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο βαλὼν ὀρυμαγδὸν ἔθηκεν·
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ' ἐς μυχὸν ἄντρου.
αὐτὰρ ὅγ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ', ὅσσ' ἤμελγε· τὰ δ' ἄρσενα λεῖπε θύρηφιν,

224. Ϝέπεσσι. 226. Ϝάρνας. 229. Ϝίδοιμι. 231. κείαντες] κήαντες sed ι a m. recenti vel fortasse scholiastæ, is enim in marg. κήαντες H. PORS. 234. Ϝοι. 235. ὀρυμαγδὸν] ὀρυγμαδὸν H. et sic alibi, nisi fallor. Error quidem manifestus; sed caute distinguendum est inter errores, qui metro, aut scriptoris seculo, aut stylo disconveniunt, et inter errores, qui totam linguæ indolem violant. Non enim dubitandum videtur, quin bene Græcum sit ὀρυγμαδός. In Procli hymno ad Solem 13. (apud Brunck. Analect. II. p. 441.) ὀρυγμαδὸς MS. Harl. 1752. ὀρυμαγδῶ α'. 133. et in marg. ὀρυγμαδῶ κυρίως: In ω'. 70. ὀρυγμαδός. PORS.

Harl. 223. Γαυλοί τε] Νῦν μὲν ὀξυτόνως τὸ γαυλοὶ, ἐπὶ δὲ τοῦ πλοίου βαρυτόνως. γαυλοὶ δὲ τὰ ἀμόλγια, γαλοί τινες ὄντες. ἤτοι ἀγγεῖα ποιμενικὰ (σκαφοειδῆ ins. Vulg.) εἰς ἃ αἱ ποιμένες ἀμέλγοντες δέχονται τὸ γάλα. εὐθετοῦσι δὲ καὶ εἰς τυροῦ ἀπόθεσιν. Q. et inde ab ἀγγ. ποιμ. Vulg. Τοῖσιν] Ἐν οἷς. Vulg. Nimirum legit τοῖσιν ἄμελγεν. 228. Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην] Ἔδειξε μέντοι πεισθέντα τοῖς ἑταίροις εὐθὺς ἀποτρέχων (scr. Ἔδει——ἀποτρέχειν). ὅτι δὲ ἐν τούτοις ἀσυνέτως ἔπραξεν αὐτὸς ὁμολογεῖ. Q. 229. Ὄφρ' αὐτόν] Ἄλογον, εἰπόντα λογίσασθαι τὸν ἀφιξόμενον ἄγριον εἶναι τοιαῦτα προσδοκᾶν παρ' αὐτοῦ. ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως. προληπτικῷ γὰρ τρόπῳ χρῆται ἃ μετὰ ταῦτα ἔγνω ταῦτα ἐξ ἀρχῆς τιθείς. Q. Καὶ εἴ μοι ξείνια δοίη] Ποῖον ξένιον ἤλπιζε λαβεῖν παρὰ ἀνθρώπου θησαυροὺς μὴ ἔχοντος, τυροὺς δὲ μόνον καὶ γάλα βλέπων; δεῖ δὲ τὰς κατηγορίας ποιεῖν οὐκ ἐκ τῶν ἀποβάντων· ἄδηλον γὰρ εἰ ἐπιεικὴς ἦν ἀνήρ. εἰ καὶ πρὸ τῆς πείρας γὰρ λέγει περὶ τοῦ Πολυφήμου τὰ ἐπίθετα ταῦτα δεινὰ ἄλλοτε ἐπράττετο εἰ μὴ ἐπὶ τῶν ἔργων οὐκ ἔγνωσται. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι τὸ ἄδηλον ἐν τῷ βίῳ καὶ τῶν φρονίμων κρεῖττόν ἐστιν ὅπου ἐν τοῖς τοιούτοις ἐνίοτε καὶ ἄφρονες κατορθοῦσιν. Q. 234. Ἵνα οἱ ποτιδόρπιον] Ἵν' αὐτῷ δειπνοῦντι φῶς παρείη. Pal. Vulg. Q. 235. Ἔκτοσθεν δ' ἄντροιο

ἀρνειούς τε, τράγους τε, βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ὄβριμον· οὐκ ἂν τόν γε δύω καὶ εἴκοσ' ἄμαξαι
ἐσθλαὶ, τετράκυκλοι, ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν·
τόσσην ἠλίβατον πέτρην ἐπέθηκε θύρῃσιν.
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτίκα δ' ἥμισυ μὲν θρέψας λευκοῖο γάλακτος
πλεκτοῖς ἐν ταλάροισιν ἀμησάμενος κατέθηκεν·
ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν ἐν ἄγγεσιν, ὄφρα οἱ εἴη
πίνειν δαινυμένῳ, καί οἱ ποτιδόρπιον εἴη.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ εἴσιδεν, εἴρετο δ' ἡμέας·
Ὦ ξεῖνοι, τίνες ἐστέ; πόθεν πλεῖθ' ὑγρὰ κέλευθα;
ἤ τι κατὰ πρῆξιν, ἦ μαψιδίως ἀλάλησθε,
οἷά τε ληϊστῆρες ὑπεὶρ ἅλα, τοί τ' ἀλόωνται
ψυχὰς παρθέμενοι, κακὸν ἀλλοδαποῖσι φέροντες;
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
δεισάντων φθόγγον τε βαρὺν, αὐτόν τε πέλωρον·
ἀλλὰ καὶ ὥς μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·

239. Ϝαρνειούς. 241. Ϝείκοσ'. 243. θύρῃσιν] θύρηφι pro v. l. H. 244. ὄϜις. 245. ὑπ' ἔμβρυον] ὑπέμβριον hic et infra 309. 342. H. ib. Ϝεκάστῃ. 248, 249. Ϝοι. 249. δαινυμένῳ,] αἰνυμένω, H. αἰνυμένῳ, pro v. l. V. W. 250. Ϝὰ Ϝέργα. 251. εἴρετο δ'] ἤρετό θ' V. ib. ἔσϜιδεν. 258. προσέειπον] προσέειπα V. ib. ὥς Ϝεπέεσσιν. προσέϜειπον.

βαλών] Δηλονότι τὴν συρφετώδη ὕλην. Vulg. Barnes. 240. Θυρεὸν μέγαν] Τὸν μοχλόλιθον, ἢ τὸν ἐν τῇ διαβάσει σκέποντα καὶ ἀσφαλίζοντα. Q. 243. Ἠλίβατον] Ὑψηλὴν, ἢ ποιοῦσάν τινα ἀλιταίνειν τῆς βάσεως, ἤτοι ἁμαρτάνειν. Q. 245. Ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν] Ὑπέθηκεν ἔμβρυον. Ὅμηρος γὰρ ὑπέναντι τῆς συνηθείας βρέφος μὲν λέγει τὸ κατὰ γαστρὸς, ἔμβρυον δὲ τὸ νεογνὸν ἢ τὸ τέκνον. Pal. Vulg. Ἔμβρυον ἡμεῖς μὲν τὸ ἐν τῇ γαστρὶ ὁ δὲ Ὅμηρος τὸ γεγενημένον. Q. 246. Θρέψας] Πήξας, τυροποιήσας. Q. 247. Πονήσαμενος μετέθηκεν] Ἐνέργησεν. Γράφεται δὲ, ἀμησάμενος, ἤτοι συναγαγών. E. 248. Ἥμισυ δ' αὖτ' ἔστησεν] Σταθηρὸν ἀπὸ τοῦ οὐροῦ (scr. ὀῤῥοῦ) ἐποίησεν. Q. Εἴασεν ἐν τοῖς ἄγγεσιν. Vulg. 249. Αἰνυμένῳ[t]] Ἐπιθυμοῦντι, λαμβάνοντι. Vulg. 254. Τοί τ' ἀλόωνται] Γρ. μηχανόωνται. Harl. Pal. 255. Ψυ-

[t] Sic edd. aut. Recentiores e textu edito, δαινυμένῳ, cui non respondet explicatio. BUTTM.

Ἡμεῖς τοι Τροίηθεν ἀποπλαγχθέντες Ἀχαιοὶ
παντοίοις ἀνέμοισιν ὑπὲρ μέγα λαῖτμα θαλάσσης,
οἴκαδε ἱέμενοι, ἄλλην ὁδὸν, ἄλλα κέλευθα
ἤλθομεν· οὕτω που Ζεὺς ἤθελε μητιάασθαι.
λαοὶ δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος εὐχόμεθ' εἶναι,
τοῦ δὴ νῦν γε μέγιστον ὑπουράνιον κλέος ἐστί·
τόσσην γὰρ διέπερσε πόλιν, καὶ ἀπώλεσε λαοὺς
πολλούς· ἡμεῖς δ' αὖτε κιχανόμενοι τὰ σὰ γοῦνα
ἱκόμεθ', εἴ τι πόροις ξεινήϊον, ἠὲ καὶ ἄλλως
δώης δωτίνην, ἥτε ξείνων θέμις ἐστίν.
ἀλλ' αἰδεῖο, φέριστε, θεούς· ἱκέται δέ τοι εἰμέν.
Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε, ξείνων τε,
ξείνιος, ὃς ξείνοισιν ἅμ' αἰδοίοισιν ὀπηδεῖ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
νήπιος εἶς, ὦ ξεῖν', ἢ τηλόθεν εἰλήλουθας,
ὅς με θεοὺς κέλεαι ἢ δειδίμεν, ἢ ἀλέασθαι.
οὐ γὰρ Κύκλωπες Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν,

259. Ἀχαιϝοί. 261. ϝοίκαδε ϝιέμενοι. 262. μητιάασθαι] μητίσασθαι H. W. 263. λαϝοὶ δ' Ἀτρεϝίδεω. 264. γε omittit H. 265. διέπερσε] δὴ ἔπερσε H. ib. λαϝούς. 266. αὖτε] αὖ. Deinde γοῦνα primo scripserat, sed eadem manus fecit γούναθ'. Nempe per circumflexum, qui in hoc ut in omnibus paullo antiquioribus MSS. semicirculus plerumque est, egit lineam rectam, quæ acutum notat; postea τῷ ᾱ junxit τὸ θ. Voluit igitur γούνατα ab initio sequentis versus elisionem pati H. PORS. 267. εἴ τι] εἴτοι H. 272. αὖτις] αὐτίκ' W. 273. εἷς] ἧς V. νήπιός εἰς W. 274. δειδίμεν] δείδιμεν H.

χὰς παρθέμενοι] Ἀφειδήσαντες τῆς ἑαυτῶν ζωῆς. Q.[u] 261. Ἄλλην ὁδὸν ἄλλα κέλευθα] Ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. τὰ γὰρ δύο ἓν σημαίνουσιν. Q. 262. Μητίσασθαι [x]] Ἐργάσασθαι. Vulg. 263. Λαοὶ δ' Ἀτρείδεω] Ἴσως ἵνα φοβηθῇ ἀνελεῖν αὐτὸν τοῦτό φησι. Q. 266. Κιχάνομεν] Παραγενόμεθα. Vulg. ed. ant. mendose. 267. Ἱκόμεθα] Ἱκέται ἐσμὲν παρὰ τὰ σὰ γούνατα παραγενόμενοι. ἐνόμιζε δὲ αὐτὸν αἰδεῖσθαι τὸν ἱκέσιον Δία· διὸ καὶ ἐπήγαγε, Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων τε ξείνων τε, ἀντὶ τοῦ τιμωρός. τινὲς δὲ τὸ ἐπιτιμήτωρ ἀντὶ τοῦ, ἐντίμους παρεχόμενος. Q. 270. Ζεὺς δ' ἐπιτιμήτωρ] Βοηθὸς, τῆς τιμῆς ἐπόπτης. E. 274. Ἀλέασθαι] Ἐκφυγεῖν, φροντίδα ποιεῖν. E. 275. Διὸς αἰγιόχου ἀλέγουσιν] Ἀσεβὴς ὢν ὁ Πολύφημος διαβάλλει καὶ

[u] 253—255. de obelis ab Aristophane tribus his versibus appositis vid. schol. γ'. 71. BUTTM.

[x] Sic ed. ant. Recentt. ita, Μητιάασθαι] Ἔνιοι, μητίσασθαι, ἐργάσασθαι. Vid. not. ad δ'. 139. BUTTM.

οὐδὲ θεῶν μακάρων· ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι εἰμέν.
οὐδ' ἂν ἐγὼ Διὸς ἔχθος ἀλευάμενος πεφιδοίμην
οὔτε σεῦ, οὔθ' ἑτάρων, εἰ μὴ θυμός με κελεύει.
ἀλλά μοι εἴφ', ὅπη ἔσχες ἰὼν εὐεργέα νῆα·
ἤ που ἐπ' ἐσχατιῆς, ἦ καὶ σχεδὸν, ὄφρα δαείω.
  Ὡς φάτο πειράζων· ἐμὲ δ' οὐ λάθεν εἰδότα πολλά·
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην δολίοις ἐπέεσσι·
  Νέα μέν μοι κατέαξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
πρὸς πέτρῃσι βαλὼν, ὑμῆς ἐπὶ πείρασι γαίης,
ἄκρῃ προσπελάσας· ἄνεμος δ' ἐκ πόντου ἔνεικεν·
αὐτὰρ ἐγὼ σὺν τοῖσδε ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
  Ὡς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
ἀλλ' ὅγ' ἀναΐξας ἑτάροις ἐπὶ χεῖρας ἴαλλε·
σὺν δὲ δύω μάρψας, ὥστε σκύλακας, ποτὶ γαίῃ

276. φέρτεροι εἰμέν] φέρτεροί εἰμεν W. 278. με in textu et schol. sed in text. ex emend. ut olim γε fuisse videatur H. PORS. ib. κελεύει] κελεύοι V. 279. ὅπη] ὅπῃ W. ib. Fείφ'. εὐFεργέα. 281. Fειδότα. 282. Fεπέεσσι. 283. νέα] νῆα H. V. ib. κατέFαξε. 286. τοῖσδε] τοῖσ a m. pr. sed δέ et θ' addita ab eadem, ut puto, in recensione H. PORS.

τοὺς λοιπούς. ὅτι γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἦσαν ἄθεοι παρίστησιν ὁ ποιητὴς λέγων, Νοῦσον ἄγ' [y] οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι (411.) Vulg. et sic fere Q. 276. Πολὺ φέρτεροί εἰμεν] Διὰ τούτων κινεῖ τὸν ἀκροατὴν ἵνα μισήσωσι τὸν Κύκλωπα τῆς ἀσεβείας, καὶ ἐφησθῶμεν αὐτῷ κολασθέντι. ἐπιτείνεται δὲ αὐτῶν ἀσέβεια. οὐ γὰρ ἀγνοοῦντες θεοὺς φαίνονται ἀλλὰ καταφρονοῦντες αὐτῶν δι' ἀλαζονείαν· ἀμέλει δὲ τοῖς τὰ τοιαῦτα εἰς θεοὺς ἀποῤῥίψασι μετὰ τὴν τύφλωσιν θεοῖς εὔχεται. Q. Φέρτερον τὸ κρεῖσσον λέγει ποιήσας τοὔνομα ἀπὸ τοῦ μᾶλλον φέρειν δύνασθαι τὰ προσπίπτοντα. τούτοις οὖν ἐν εἴδει καὶ ὁπλότερος, ὁ φέρειν μᾶλλον ὅπλον δυνάμενος. καὶ ἀντιφέρει ὁ ἐξ ἐναντίας τῷ φέροντι ἀντιφέρων τῷ ἴσῳ, τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἰσοφαρίζει λέγει, ἤτοι ἀπὸ τῶν φερόντων ἐναντία ὅπλα ἢ καὶ ἀπὸ τῶν ὑποζυγίων, Ἥλικες ἰσοφόροι (σ'. 373.). Q. 278. Εἰ μὴ θυμός με κελεύει] Πανούργως ἄγαν ἐλπίδα αὐτῷ ὑποβάλλει φιλανθρωπίας, οἰόμενος διὰ τούτου προάξειν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀλήθειαν ἐπὶ (scr. περὶ) τῆς νεώς. διόπερ οὐδὲ ἥψατο τῶν ἑταίρων ἄχρι μάθῃ πόσοι εἰσὶν οἱ συνακολουθήσαντες αὐτῷ. οὐκ ἠκρίβωσε δὲ τὸ τῆς πονηρίας διὰ τὴν ἀκρίβειαν τῆς ἐρωτήσεως. τί γὰρ ἦν χρήσιμον ἵνα (f. ἐὰν) μάθῃ; Q. 282. Ἄψοῤῥον] Ταχέως, ἀντιστρόφως τῇ ἀληθείᾳ. E. Πάλιν, οὐχ ἁπλῶς. Vulg. 283. Νέα μέν μοι, οὕτως Ἀρίσταρχος. Harl. 285. Προσπελάσας] Προσεγγίσας, ἀντὶ τοῦ προσρήξας (ita Barn.

[y] Cod. Q. νοῦσον δ'—: ap. Homerum editur νοῦσόν γ'—. BUTTM.

κόπτ᾽· ἐκ δ᾽ ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
τοὺς δὲ διαμελεϊστὶ ταμὼν ὡπλίσσατο δόρπον·
ἤσθιε δ᾽, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, οὐδ᾽ ἀπέλειπεν
ἔγκατά τε, σάρκας τε, καὶ ὀστέα μυελόεντα.
ἡμεῖς δὲ κλαίοντες ἀνεσχέθομεν Διῒ χεῖρας,
σχέτλια ἔργ᾽ ὁρόωντες· ἀμηχανίη δ᾽ ἔχε θυμόν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωψ μεγάλην ἐμπλήσατο νηδὺν,
ἀνδρόμεα κρέ᾽ ἔδων, καὶ ἐπ᾽ ἄκρητον γάλα πίνων,
κεῖτ᾽ ἔντοσθ᾽ ἄντροιο τανυσσάμενος διὰ μήλων.
τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατὰ μεγαλήτορα θυμὸν,
ἆσσον ἰὼν, ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
οὐτάμεναι πρὸς στῆθος, ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσι,
χεῖρ᾽ ἐπιμασσάμενος· ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν·
αὐτοῦ γάρ κε καὶ ἄμμες ἀπωλόμεθ᾽ αἰπὺν ὄλεθρον·
οὐ γάρ κεν δυνάμεσθα θυράων ὑψηλάων
χερσὶν ἀπώσασθαι λίθον ὄβριμον, ὃν προσέθηκεν.

291. ὡπλίσσατο] ὠπλίσσατο et in 344. Etiam 311. aliquid turbari videtur in ὠ H. PORS. 292. ὥστε primo, sed ὥσπερ ex emend. si non ejusd. m., antiquæ tamen H. PORS. 295. θυμόν] θυμῷ a m. pr. H. ib. Ϝέργ᾽. 300. Ϝερυσσάμενος. 301. ἧπαρ] ἦτορ pro v. l. V. 304. κεν] κω V. 305. προσέθηκεν] προέθηκεν H.

e MS. pro προῤῥήξας.). Vulg. 290. Κόψε] Συνέτριψε. Vulg. 291. Μελεϊστί] Κατὰ μέλος. Vulg. 292. Ἤσθιε δ᾽ ὥστε λέων] Ἐμφαντικωτάτῃ τῇ παραβολῇ ἐχρήσατο. παρατετηρημένον δ᾽ ἐπὶ τῶν λεόντων ἐστὶ τὸ ἐσθίειν τὸ μέρος ἐκεῖνο οὗ δράττεται, τοὺς δὲ κύνας ἀπ᾽ ἄλλων ἐπ᾽ ἄλλο μεταπηδᾷν. διὸ καὶ κυνῶν μέλπηθρα. Q. Οὐδ᾽ ἀπέλειπεν] Διὰ τοῦτο οὐδὲ ἐκ λειψάνου τινὸς μένοντος, ἐπέγνω τὴν ὠμότητα αὐτοῦ Ὀδυσσεύς. Q. Vulg. 294. Ἡμεῖς δὲ κλαίοντες] Τίς γὰρ ἄλλη σωτηρίας ἐλπὶς ἦν; σημαίνει δὲ δι᾽ αὐτῶν τὴν ἑαυτοῦ ἀσέβειαν (scr. εὐσ. vid. ad 317.). Ὑπερφυῶς τὸ, μεγάλην ἐμπλήσατο νηδύν. Q. 296. Ἐπλήσατο (sic)] Ἐπλήρωσεν, ἐκόρεσεν. Vulg. 297. Ἀνδρόμεα κρέ᾽ ἔδων] Εἰς ἔμφασιν τοῖς παρατατικοῖς κέχρηται ἀδιαλείπτως ἐσθίοντος καὶ πίνοντος. καὶ τὸ, ἀνδρόμεα, μεῖζον τοῦ ἀνθρώπεια. καὶ τὸ κεῖτο ἐμφαντικῶς. οὐ γὰρ ἂν ἐκ προνοίας ἀνεκλίθη, ἀλλὰ κατηναγκασμένην ἀνατροπὴν σημαίνει τὸ ῥῆμα. Q. 298. Τανυσσάμενος] Ἐκταθείς. ἐμφαντικῶς δὲ ἐδήλωσε τὸ μέγεθος. Vulg. 300. Ξίφος ὀξύ] Διατί μὴ ἔλαβεν ἐξ αὐτῶν ὁ Κύκλωψ τὰ ξίφη καὶ ἀπεγύμνωσεν αὐτούς; τῆς ἐπιβουλῆς ἴσως ἔλαθεν αὐτὸν πρὸς τὴν βορὰν ἐπειγόμενον. Q. 301. Ὅθι φρένες ἧπαρ ἔχουσιν] Ὅπου αἱ φρένες τὸ ἧπαρ συνέχουσιν. φρένες δὲ λέγονται ὁ ὑμὴν ὁ σκέπων τὴν καρδίαν καὶ τὸ ἧπαρ. Q. 302. Θυμός] Νῦν λογισμός. Vulg. 303. Αὐτοῦ γὰρ ἀπωλόμεθα] Ἐφθάρημεν ἂν πάντως εἰ τὴν βουλὴν ἣν ἐβουλευσάμην ἐπλήρωσα, δηλαδὴ τὴν διὰ

ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
καὶ τότε πῦρ ἀνέκαιε, καὶ ἤμελγε κλυτὰ μῆλα,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον·
δειπνήσας δ' ἄντρου ἐξήλασε πίονα μῆλα,
ῥηϊδίως ἀφελὼν θυρεὸν μέγαν· αὐτὰρ ἔπειτα
ἂψ ἐπέθηχ', ὡς εἴτε φαρέτρῃ πῶμ' ἐπιθείη.
πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε πίονα μῆλα
Κύκλωψ· αὐτὰρ ἐγὼ λιπόμην κακὰ βυσσοδομεύων,
εἴπως τισαίμην, δοίη δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Κύκλωπος γὰρ ἔκειτο μέγα ῥόπαλον παρὰ σηκῷ,
χλωρὸν, ἐλαΐνεον· τὸ μὲν ἔκταμεν, ὄφρα φοροίη
αὐανθέν· τὸ μὲν ἄμμες ἐΐσκομεν εἰσορόωντες
ὅσσον θ' ἱστὸν νηὸς ἐεικοσόροιο μελαίνης,
φορτίδος, εὐρείης, ἥτ' ἐκπεράᾳ μέγα λαῖτμα·
τόσσον ἔην μῆκος, τόσσον πάχος εἰσοράασθαι.
τοῦ μὲν ὅσον τ' ὄργυιαν ἐγὼν ἀπέκοψα παραστὰς,

306. δῖϜαν. 309. Ϝεκάστῃ. 310. Ϝὰ Ϝέργα. 311. ὡπλίσσατο δόρπον] ὡπλίσατο δεῖπνον. Hoc etiam infra 344, sed suprasc. γρ. δόρπον H. δεῖπνον W. 314. εἴτε] εἴγε ex rasura H. 315. πολλῇ] πολλῷ ex emend. sed recenti H. ib. δὲ] δ' ἐν V. 317. δοίη primo, sed mutatum in δώῃ H. 321. αὐανθέν] εὐανθὲν H. ib. ἐϜίσκομεν. 322. ἐϜεικοσόροιο. 323. θαλάσσης additum rubro liquore H. 325. ὄργυιαν] ὀργυιὰν V.

ξίφους σφαγὴν τοῦ Κύκλωπος. Q. 315. Πολλῷ δ' ἐν ῥοίζῳ] Ἐμφαντικῶς πρὸς τὸ μέγεθος, εἴ γε ὅλην ποίμνην ῥοιζήσας ἐξάγει πρὸς τὸ ὄρος. τὸ γὰρ σύριγγι χρήσασθαι ποιμαίνοντα ἡμέρου ποιμένος. Q. Ῥοίζῳ, ἀσήμῳ φωνῇ, συριγμῷ. Vulg. Pal. Ἰωνικὸν ὥσπερ ἡ ῥοῖζος οὕτω παρά τισι καὶ ἡ λιμός [z]. B. 317. Εἴπως τισαίμην] Μεγαλοψύχως οὐχ ὑπὲρ σωτηρίας ἑαυτοῦ ἀλλ' ὑπὲρ ἐκδικήσεως τῶν ἀπολωλότων σκέπτεται καὶ τοῦτο δὲ εἰς τὴν εὐσέβειαν τοῦ ἀνδρὸς ὅρα, τὸ μηδὲ ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄντα ἀπογινώσκειν βοηθείας. Q. 322. Νηὸς εἰκοσόροιο] Τὴν ὑπὸ εἴκοσι ἐρετῶν ἐρεσσομένην. E. Q. Ἔχουσ' εἴκοσι κώπας. Pal. 325. Ὀρ-

[z] Porsonus "scholiastem habere πολλῇ" ait; fortasse in lemmate scholii quod e Q. protulimus. Apponit idem glossam Photii: Ῥοῖζος παρ' Ὁμήρῳ θηλυκῶς. πολλῇ δὲ ῥοίζῳ πρὸς ὄρος τρέπε. BUTTM.

καὶ παρέθηχ' ἑτάροισιν, ἀποξῦναι δ' ἐκέλευσα.
οἱ δ' ὁμαλὸν ποίησαν· ἐγὼ δ' ἐθόωσα παραστὰς
ἄκρον, ἄφαρ δὲ λαβὼν ἐπυράκτεον ἐν πυρὶ κηλέῳ.
καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκα κατακρύψας ὑπὸ κόπρῳ,
ἥ ῥα κατὰ σπείους κέχυτο μεγάλ' ἤλιθα πολλή.
αὐτὰρ τοὺς ἄλλους κλήρῳ πεπαλάχθαι ἄνωγον,
ὅστις τολμήσειεν ἐμοὶ σὺν μοχλὸν ἀείρας
τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ, ὅτε τὸν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι.
οἱ δ' ἔλαχον, τοὺς ἄν κε καὶ ἤθελον αὐτὸς ἑλέσθαι,
τέσσαρες, αὐτὰρ ἐγὼ πέμπτος μετὰ τοῖσιν ἐλέγμην.
ἑσπέριος δ' ἦλθεν καλλίτριχα μῆλα νομεύων·
αὐτίκα δ' εἰς εὐρὺ σπέος ἤλασε πίονα μῆλα,
πάντα μάλ'· οὐδέ-τι λεῖπε βαθείης ἔκτοθεν αὐλῆς,
ἤ τι ὀϊσσάμενος, ἢ καὶ θεὸς ὣς ἐκέλευσεν.
αὐτὰρ ἔπειτ' ἐπέθηκε θυρεὸν μέγαν ὑψόσ' ἀείρας,
ἑζόμενος δ' ἤμελγεν ὄϊς καὶ μηκάδας αἶγας,
πάντα κατὰ μοῖραν, καὶ ὑπ' ἔμβρυον ἧκεν ἑκάστῃ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ σπεῦσε πονησάμενος τὰ ἃ ἔργα,
σὺν δ' ὅγε δ' αὖτε δύω μάρψας ὡπλίσσατο δόρπον.
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων ἄγχι παραστὰς,

327. δ' ἐθόωσα] δὲ θόωσα W. 333. ἱκάνοι] ἱκάνει H. ἱκάνει V. 336. Ϝεσπέριος. 339. ὀϊσσάμενος] ὀϊσάμενος W. ib. ἐκέλευσεν] ἐκέλευεν H. ἐκέλευεν V. 341. ὄϜις. 342. Ϝεκάστῃ. 343. Ϝὰ Ϝέργα.

γυιαν] Ἐκτεταμένων τῶν χειρῶν τὸ διάστημα ὄργυια λέγεται. Q. Vulg. 326. Ἀποξῦναι] Ἀπολεπίσαι. Pal. 327. Ἐθόωσα] Ἐπώξυνα (Vulg. ἀπ.). ἐκ τοῦ συνωνύμου τὸ ὁμώνυμον. ὁ τρόπος μετάληψις. Pal. 328. Ἐπυράκτεον] Ἐπύρουν εἰς τὸ δαλὸν ποιῆσαι. Pal. Vulg. 329. Ὑπὸ κόπρῳ] Ἀριστοφάνης, ὑπὸ κόπρου· ὡς ὑπὸ κόλπου, ὑπὸ μάλης δέ τι φέρει. Harl. 330. Ἤλιθα] Χύδην, παρὰ τὸ ἅλις· ἢ ἀθρόως (Mediol. ἀβρὸν), δαψιλῶς. Vulg. et unus ex Ambr. 331. Πεπαλάχθαι] Ἀρίσταρχος, πεπλᾶσθαι. Harl. Scr. πεπαλᾶσθαι vel πεπαλάσθαι: vid. Eustath. p. 357, 52. Apollon. v. πάλος. 333. Τρίψαι ἐν ὀφθαλμῷ] Πῶς οὐκ ἔδεδιε τοὺς ἐκγόνους Ποσειδῶνος Φαίακας, τὴν πήρωσιν λέγων Κύκλωπος; Ἀριστοτέλης οὖν φησι ὡς ἔδει (scr. ᾔδει) ἐχθροὺς ὄντας αὐτοῖς, Οἵ σφέας σινέσκοντο (ζ'. 6.). Q. Ἱκάνοι. In marg. schol. ἱκάνει. PORS. ex Harl. 335. Ὅρα ὅτι αὐτομάτως καὶ δίχα λαγμοῦ (λαχμοῦ præfert Schaefer) ἑαυτὸν ἐπιδίδωσι πρὸς τοὺς κινδύνους. Harl. 339. Ἤ τι ὀϊσσάμενος] Οἰκονομικῶς, ἵνα καὶ οἱ ἄρσενες δυνηθῶσι διασῶσαι καὶ ἐξαγαγεῖν τοὺς ἑταίρους. Q. Τοῦτο ὑπολαβὼν ἀφ' ἑαυτοῦ, τὸ βαλεῖν ἐντὸς

κισσύβιον μετὰ χερσὶν ἔχων μέλανος οἴνοιο·
Κύκλωψ, τῆ, πίε οἶνον, ἐπεὶ φάγες ἀνδρόμεα κρέα·
ὄφρ' εἰδῇς, οἷόν τι ποτὸν τόδε νηῦς ἐκεκεύθει
ἡμετέρη· σοὶ δ' αὖ λοιβὴν φέρον, εἴ μ' ἐλεήσας
οἴκαδε πέμψειας· σὺ δὲ μαίνεαι οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς.
σχέτλιε, πῶς κέν τίς σε καὶ ὕστερον ἄλλος ἵκοιτο
ἀνθρώπων πολέων; ἐπεὶ οὐ κατὰ μοῖραν ἔρεξας.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔδεκτο καὶ ἔκπιεν· ἥσατο δ' αἰνῶς
ἡδὺ ποτὸν πίνων· καί μ' ᾔτεε δεύτερον αὖτις·
Δός μοι ἔτι πρόφρων, καί μοι τεὸν οὔνομα εἰπὲ
αὐτίκα νῦν, ἵνα τοι δῶ ξείνιον, ᾧ κε σὺ χαίροις.
καὶ γὰρ Κυκλώπεσσι φέρει ζείδωρος ἄρουρα
οἶνον ἐριστάφυλον, καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει·
ἀλλὰ τόδ' ἀμβροσίης καὶ νέκταρός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτάρ οἱ αὖτις ἐγὼ πόρον αἴθοπα οἶνον·
τρὶς μὲν ἔδωκα φέρων, τρὶς δ' ἔκπιεν ἀφραδίῃσιν.
αὐτὰρ ἐπεὶ Κύκλωπα περὶ φρένας ἤλυθεν οἶνος,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσι προσηύδων μειλιχίοισι·

346. Ϝοίνοιο. 347. Ϝοῖνον. 348. ἐκεκεύθει] ἐκεκεύθη a m. pr. sed ει a secunda H. PORS. ib. ὡς Ϝειδῇς. 349. φέρον] φέρω V. 350. Ϝοίκαδε. 353. δ' ἔδεκτο] δὲ δέκτο H. ib. ἔκπιεν] ἔπιεν. δέκτο etiam schol. marg. H. ib. Ϝήσατο. 354. Ϝηδύ. 355. Ϝειπέ. 356. κε σὺ χαίροις] καὶ σὺ χαίρεις. In hoc versu et 365. 370. scriptum erat ξεινήϊον, sed in ξείνιον ab eadem manu mutatum H. PORS. 358. 360. Ϝοῖνον. 360. αὐτάρ οἱ] αὐτὰρ οἶ H. ib. ἀλλά Ϝοι. 362. Ϝοῖνος. 363. δὴ Ϝεπέεσσι.

πάντα τὰ μῆλα. ἢ καὶ ὁ θεὸς ἐμβαλεῖν ἐκέλευσε. B. 346. Κισσύβιον] Ποιμενικὸν ποτήριον. τοῦτο δὲ εὕρηται καὶ παρὰ τῷ συβώτῃ Εὐμαίῳ. Q. Ἤτοι ἐκ κισσίνου ξύλου κατεσκευασμένον, ἢ ὄνομα (Vulg. ins. κύριον) ποτηρίου, ὡς Θηρίκλειον, παρὰ τὸ ἐκεῖσε κεῖσθαι τὴν πόσιν (Pal. et Vulg. om. ὡς Θηρ.—πόσιν), ἢ ἔχων κισσὸν ἔξωθεν. Vulg. Q. Pal. 347. Τῆ] Ἀντὶ τοῦ λάβε. τὸ δὲ τῆ πόθεν κανονίζεται; ἐκ τοῦ τάω τῶ, ὡς ζάω ζῶ. τὸ δὲ δεύτερον τῆς, τὸ δὲ τρίτον τῆ. Pal. Vid. schol. θ'. 477. Πίε οἶνον] Τὸ, πίε οἶνον, ὡς πρὸς τὸ φαγεῖν. συγγένηται (sic) δὲ τὸ τοῦ βρώματος εἶδος, ἐπεὶ οὐχ ὡς αἴτιον πρόκειται[a]. Q. 353. Ἥσατο] Δασύνεται τὸ ἥσατο. ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ ἥδω. Ἔμαθεν δὲ ὅτι ἥσθη ἀπὸ τοῦ δεύτερον αἰτῆσαι, καὶ διὰ τοῦ μηδέπω γάλακτος πεποκέναι ἐπὶ τῇ τροφῇ. Πιθανὰ οὖν ταῦτα, ἵνα[b] πολλάκις αἰτήσας μεθυσθῇ. Q. Ἥσατο, εἰς ἡδονὴν αὐτὸ ἔσχεν. Q. 356. Ἵνα τοι δῶ ζείνιον] Εἰρωνεία τοῦτο· ἢ καὶ ἀληθὲς, ὅτι πιὼν δῶρον ἔδωκε τῷ Ὀδυσσεῖ τὴν οἰκείαν τύφλωσιν ἐν ᾗ

[a] Ex his hoc unum intelligo, ἐπεὶ hic non esse causale. BUTTM.
[b] Cf. not. ad α'. 13. BUTTM.

Κύκλωψ, εἰρωτᾷς μ' ὄνομα κλυτόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι
ἐξερέω· σὺ δέ μοι δὸς ξείνιον, ὥς περ ὑπέστης·
Οὖτις ἔμοι γ' ὄνομ' ἔστ'· Οὖτιν δέ με κικλήσκουσι
μήτηρ, ἠδὲ πατὴρ, ἠδ' ἄλλοι πάντες ἑταῖροι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμείβετο νηλέϊ θυμῷ·
Οὖτιν ἐγὼ πύματον ἔδομαι μετὰ οἷς ἑτάροισι,
τοὺς δ' ἄλλους πρόσθεν· τόδε τοι ξεινήϊον ἔσται.
Ἦ, καὶ ἀνακλινθεὶς πέσεν ὕπτιος· αὐτὰρ ἔπειτα
κεῖτ' ἀποδοχμώσας παχὺν αὐχένα· κὰδ δέ μιν ὕπνος
ᾕρει πανδαμάτωρ· φάρυγος δ' ἐξέσσυτο οἶνος,
ψωμοί τ' ἀνδρόμεοι· ὁ δ' ἐρεύγετο οἰνοβαρείων.
καὶ τότ' ἐγὼ τὸν μοχλὸν ὑπὸ σποδοῦ ἤλασα πολλῆς,
εἵως θερμαίνοιτο· ἔπεσσί τε πάντας ἑταίρους
θάρσυνον, μή τίς μοι ὑποδδείσας ἀναδύη.
ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ὁ μοχλὸς ἐλάϊνος ἐν πυρὶ μέλλεν
ἅψασθαι, χλωρός περ ἐὼν, διεφαίνετο δ' αἰνῶς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἆσσον φέρον ἐκ πυρὸς, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
ἵσταντ'· αὐτὰρ θάρσος ἐνέπνευσεν μέγα δαίμων.

365. ἐκϝερέω. 366. ὄνομ' ἔστ'] ὄνομα. οὖτιν (sine ἔστ') et sic schol. infra ad 399. H. ὄνομα. οὖτιν V. W. 367. ἠδ'] οἱ δ' H. 368. αὖτις] αὐτίκ' V. W. 369. ϝοῖς. 372. καδδέ] κὰδ δέ W. 373. φάρυγος] φάρυγγες H. ib. ϝοῖνος. 374. ϝοινοβαρείων. 376. ἔπεσσί τε] ἔπεσσι δὲ H. ib. ϝέπεσσι. 379. ἅψασθαι] ἅψεσθαι H. W. 381. ἐνέπνευσεν] ἐνέπνευσε H.

καὶ ἐχάρη ὁ Ὀδυσσεύς. B. 360. Γρ. αὐτάρ, οἱ[c]. Harl. 364. Ὄνομα κλυτόν] Κλυτὸν οὐκ ἔνδοξον ἀλλ' ἐξ οὗ καλοῦμαι, ὅ ἐστιν ἐπώνυμον, ὡς καὶ Ἴβυκος, κλυτὸς ὄρθρος[d], ὁ καλούμενος. Q. 366. Οὖτις ἔμοιγ' ὄνομα] Περισπαστέον (scr. Προπ.) νῦν τὸ ὄνομα. ἐπὶ δὲ τοῦ, Οὖτίς με κτείνει (408.), παροξυντέον, ὡς δύο γὰρ μέρη λόγου παραλαμβάνεται. Q. 372. Ἀποδοχμώσας] Πλαγιώσας (B. -άσας), δόχμιον γὰρ τὸ πλάγιον. Pal. Vulg. B. 373. Πανδαμάτωρ] Ἐπιθετικῶς ὁ ὕπνος ὁ πάντας δαμάζων καὶ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους. Vulg. Φάρυγος] Συνεκδοχικῶς τοῦ στόματος. φάρυγγα γὰρ καλοῦσι τὴν ἔνδον ἀχανίαν τοῦ σώματος εἰς ἣν ἀνήκει τὰ δύο στόματα, τό,τε τοῦ οἰσοφάγου καὶ τὸ τοῦ λάρυγγος. καὶ οἰσοφάγος μὲν λέγεται ὥς φασιν οἱ τῶν ἰατρῶν παῖδες τὸ δεχόμενον τὰ σιτία ἤτοι ὁ στόμαχος, λάρυγξ δὲ αὐτὸ τὸ ἀποτελοῦν τὴν ἠχήν. Q. 374. Ψωμοί] Τὰ λεπτὰ κόμματα τῶν ἀνδρομέων κρεῶν, ὅθεν καὶ ψωμὸς ἄρτου παρ' Ἡσιόδῳ (Ἔ. 440.) βλωμός. οὐ καλῶς δὲ ἐχρήσατο ὁ Ὅμηρος τῇ λέξει ἐπὶ κρεῶν. B. 376. Εἵως (Barnes. e MS. εἴως)] Ὅπως, ἵνα, Vulg. 379.

[c] Crederem in his latere aliquid ad sanandum versum neglecto digammo laborantem, nisi præsentissima medicina esset Ὣς φάτ', ἀτάρ οἱ. BUTTM.

[d] Vid. Etym. M. v. ἠώς. BUTTM.

οἱ μὲν, μοχλὸν ἑλόντες ἐλάϊνον, ὀξὺν ἐπ' ἄκρῳ,
ὀφθαλμῷ ἐνέρεισαν· ἐγὼ δ' ἐφύπερθεν ἀερθεὶς
δίνεον· ὡς ὅτε τις τρυπῷ δόρυ νήϊον ἀνὴρ
τρυπάνῳ, οἱ δέ τ' ἔνερθεν ὑποσσείουσιν ἱμάντι
ἁψάμενοι ἑκάτερθε, τὸ δὲ τρέχει ἐμμενὲς αἰεί·
ὣς τοῦ ἐν ὀφθαλμῷ πυριήκεα μοχλὸν ἑλόντες
δινέομεν, τὸν δ' αἷμα περίῤῥεε θερμὸν ἐόντα.
πάντα δέ οἱ βλέφαρ' ἀμφὶ καὶ ὀφρύας εὗσεν ἀϋτμὴ,
γλήνης καιομένης· σφαραγεῦντο δέ οἱ πυρὶ ῥίζαι.
ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ χαλκεὺς πέλεκυν μέγαν, ἠὲ σκέπαρνον,
εἰν ὕδατι ψυχρῷ βάπτῃ μεγάλα ἰάχοντα,
φαρμάσσων· τὸ γὰρ αὖτε σιδήρου τε κράτος ἐστίν·
ὣς τοῦ σίζ' ὀφθαλμὸς ἐλαϊνέῳ περὶ μοχλῷ.

383. ἐνέρεισαν] ἐνείρυσαν ex emend. sed ejusdem manus H. PORS. ib. ἀερθεὶς] ἐρεισθεὶς H. 384. ὡς] ὣς et schol. marg. H. 385. ὑποσσείουσιν] ὑποσείουσιν H. 386. αἰεί·] αἰεὶ; H. ib. Ϝεκάτερθε. 388. περίῤῥεε] περίρεε H. 389. 390. Ϝοι. 392. ϜιϜάχοντα. 393. τε] γε H. W.

Διεφαίνετο] Διαφανὴς ἦν ὅτι πεπύρωτο. Vulg. Harl. 383. Ἐνείρυσαν] Γρ. ἐνέρεισαν. Harl. Ἐρεισθείς] Γρ. ἀερθείς. Harl. Pal. 384. Τρυπῷ] Ἀντὶ τοῦ τρυπῴη, ἀπὸ τοῦ τρυπῷμι εὐκτικῶς. B. 385. Ὑποσείουσιν] Τὸ πλῆρες, τρύπανον. Vulg. 387. Πυριηκέα] Πυριηκὴς δὲ μοχλὸς ὁ οἷον ἠκονημένος πυρί. εἰ δὲ καὶ βαρυτόνως γράφεται πυριήκης συνηγορεῖται ὑπὸ τοῦ τανυήκους ξίφους καὶ τῶν ὁμοίων. δύναται δὲ πυριήκης εἶναι καὶ ὁ πυρίνην ἔχων ἀκὴν, ἀφ' ἧς ἡ ἀκονή. B. Πυριηκέα ὡς τανυηκέα (sic parox.), ἀντὶ τοῦ ὀξύτητα πυρὸς ἔχοντα. Q. ΠΥΡΙΕΙΚΕΑ, πεπυρωμένον. Vulg. ed. ant. Τὸ δὲ, ἑλόντες, Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ἔχοντες. Harl. 388. Τὸν δ' αἷμα] Τὸν μοχλὸν λέγει. Φασὶ δὲ οἱ ἰατροὶ ὅτι οἱ καιόμενοι αἷμα οὐκ ἀποβάλλουσι φρυττομένων τῶν σαρκῶν. ῥητέον οὖν ὅτι οὐκ ἔφθασεν ἀποφρυγῆναι τὰ ἐν βάθει ἀγγεῖα. B. Q. 390. Σφαραγεῦντο] Διετείνοντο, ἐσπαράσσοντο μετὰ ἤλου (scr. ἤχου.—μ. η. om. Pal.), ἢ κατεπονοῦντο. B. Pal.

391. Ὡς δ' ὅτ' ἀνήρ] Ἀμήχανα ταῦτα εἰς μετάληψιν ὅσα τετόλμηκεν Ὅμηρος ὁμοιῶν τὰ ὀνόματα τοῖς ὑποκειμένοις. σχεδὸν γὰρ ἐν τῇ φωνῇ πᾶν τὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάθος ἐδήλωσε. Πῶς δὲ μὴ εὐθὺς πληγεὶς ταῖς χερσὶν ἐπελάβετο τῶν περιστρεφόντων τὸν μοχλόν; ἢ ὅτι μακρὰν ἀπέσχον· ἢ ἡ ἐπίθεσις ὀξεῖα. ἢ ὅτι αἱ κινήσεις τῶν μεγάλων σωμάτων βραδεῖαι. ἢ περιαλγὴς ὢν τῷ πάθει ἐπετετάρακτο· ἢ οὐκ ἐσωφρόνει διὰ τὴν μέθην. εὐρὺ δὲ ἦν καὶ τὸ σπέος, εἴτε (scr. ὥστε) μὴ εἶναι ῥᾴδιον συνειλῆσαι εἰς ἕνα τόπον. Q. 393. Φαρμάσσων] Φαρμαφεῤῥοποιῶν (Barn. e cod. et Eust. em. Στεῤῥοποιῶν), στομῶν, στομοποιῶν. Vulg. Ἐφορμῶν, στομῶν, στεῤῥοποιῶν. Pal. Ἤτοι φαρμακῶν καὶ ἐνδυναμῶν. B. Σιδήρου τε κράτος ἐστίν] Τὸ βάψαι ψυχρῷ τὸν πεπυρωμένον σίδηρον. ἰσχυρὸν γὰρ αὐτὸν ποιεῖ. Vulg. 394. Σίζ'] Σίζεν ἀντὶ τοῦ ἐσύριζεν ἤτοι φωνὴν ἀπετέλει ὡς ἐπὶ τοῦ βαπτομένου σιδήρου. B. Καὶ τοῦτο ὠνοματοπεποίηται ἀπὸ τοῦ κατὰ τὸ λῖπος (sic properisp.) γινο-

σμερδαλέον δὲ μέγ' ᾤμωξεν· περὶ δ' ἴαχε πέτρη.
ἡμεῖς δὲ δείσαντες ἀπεσσύμεθ'· αὐτὰρ ὁ μοχλὸν
ἐξέρυσ' ὀφθαλμοῖο πεφυρμένον αἵματι πολλῷ·
τὸν μὲν ἔπειτ' ἔῤῥιψεν ἀπὸ ἕο χερσὶν ἀλύων.
αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας μεγάλ' ἤπυεν, οἵ ῥά μιν ἀμφὶς
ᾤκεον ἐν σπήεσσι δι' ἄκριας ἠνεμοέσσας·
οἱ δὲ βοῆς ἀΐοντες ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος·
ἱστάμενοι δ' εἴροντο περὶ σπέος, ὅ, ττι ἑ κήδοι·
Τίπτε τόσον, Πολύφημ', ἀρημένος ὧδ' ἐβόησας,
νύκτα δι' ἀμβροσίην, καὶ ἀΰπνους ἄμμε τίθησθα;
ἦ μή τίς σευ μῆλα βροτῶν ἀέκοντος ἐλαύνει;
ἦ μή τίς σ' αὐτὸν κτείνῃ δόλῳ, ἠὲ βίηφι;
Τοὺς δ' αὖτ' ἐξ ἄντρου προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
ὦ φίλοι, Οὖτίς με κτείνει δόλῳ, οὐδὲ βίηφιν.
Οἱ δ' ἀπαμειβόμενοι ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
εἰ μὲν δὴ μήτις σε βιάζεται, οἶον ἐόντα,

395. ᾤμωξεν] ὤμωξεν (οἴ supra) H. ib. σμερδαλέον δ' ᾤμωξε· περὶ δ' ἐπιϝίϝαχε πέτρη emendat Kidd ad Dawes. M. C. p. 270. 396. δείσαντες] δδείσαντες pro v. l. V. 397. ἐκϝέρυσ'. 398. ϝέο. 400. ϝοίκεον. 402. κήδοι] κήδει V. ib. ϝε. 404. τίθησθα] τίθεισθα V. 405. τίς σευ] τις σε H. σε, et σεο pro v. l. V. ib. ἀϝέκοντος. 406. κτείνῃ] κτείνει, ex emend. H. V. ib. ἠὲ] οὐδὲ V. 408. οὐδὲ] ἠδὲ pro v. l. V. 409. πτερόεντ' ἀγόρευον] πτερόεντα προσηύδων V. ib. ϝέπεα.

μένου σισιλιγμοῦ (Cod. Barnes. et Eust. σισιλισμοῦ. Q. σειλιγμοῦ), ὅ ἐστι συνεχείας (emendant συνηχείας). Vulg. Q. 398. Ἀλύων] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀδημονεῖν, ἐν δὲ τοῖς μετὰ ταῦτα ἀντὶ τοῦ χαίρειν, ὡς τὸ, Ἦ ἀλύεις ὅτι Ἶρον ἐνίκησας (σ'. 333.). μέση γὰρ ἡ λέξις, ὡς καὶ ἡ συμφορὰ καὶ ἡ τύχη καὶ ὁ δαίμων καὶ τὰ ὅμοια. B. 399. Αὐτὰρ ὁ Κύκλωπας] Καίτοι οὐ περὶ αὐτὸν ᾤκουν ἀλλ' ἀπάνευθεν τούτου καὶ ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος. λύει δὲ τὴν ἀπορίαν τὸ μέγα βοᾷν αὐτὸν καὶ ἐν ἐρημίᾳ εἶναι καὶ διὰ τοῦτο ἐξακούεσθαι. οὐκ εἰσῆλθον δὲ ἐν τῷ σπηλαίῳ. τὸ γὰρ εἰσελθεῖν ὄλεθρον τὸν ὄντων (sic) ἐποίει, καὶ ἀνῄρει τὴν ὑπόθεσιν τῆς πάσης ὑποθέσεως (sic) B. Q. 400. Δι' ἄκριας] Τοὺς μεταξὺ τῶν ἀκρωτηρίων τόπους. Vulg. Q. ἢ τὰς τῶν ὀρῶν ἀκρωρείας. Vulg. Pal. Ἄκριας κατὰ τοὺς παλαιοὺς ἄκρα ὀρῶν, λόφοι, ἐσχατιαὶ, γωνίαι. καὶ ἀκρίζειν τὸ τὰ ἄκρα ἐπιπορεύεσθαι. B. 403. Πολύφημε] Ἐνταῦθα τὸ ὄνομα ἀπὸ τῶν εἰδότων ἀκούει ὡς (del. ὡς) ὁ Ὀδυσσεύς. ὅθεν πρότερον Κύκλωπα ὀνομάζων ὕστερον κοὔνομα (sic) λέγει. Q. Ἀρήμενος] Εὑρήμενος (del. vocem), βλαπτόμενος. B. βεβλαμμένος. Pal. Vulg. 404. Νύκτα δι' ἀμβροσίην] Γρ. δι' ὀρφναίην. Harl. 410. Εἰ μὲν δὴ μήτις σε] Εἰκότως ὁ Κύκλωψ ἀλγῶν οὐκ ἀντήκουσεν αὐτῶν λεγόντων· ἐπεὶ ἔλεγεν ἂν εὐθὺς, ὅτι καὶ ἄνθρωπος Οὖτις οὗτος (scr. οὕτω) λεγόμενος ἔβλαψε. γέγονε δὲ ἐκ τῆς ὁμωνυμίας ἡ ἀπάτη. κᾀκεῖνοι δὲ νομίζοντες λῃστὰς εἶναι τοὺς ἐπηρεάζοντας αὐτὸν παραγεγόνασιν,

νοῦσόν γ' οὔπως ἐστὶ Διὸς μεγάλου ἀλέασθαι·
ἀλλὰ σύ γ' εὔχεο πατρὶ Ποσειδάωνι ἄνακτι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν ἀπιόντες· ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ,
ὡς ὄνομ' ἐξαπάτησεν ἐμὸν καὶ μῆτις ἀμύμων.
Κύκλωψ δὲ στενάχων τε, καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσι,
χερσὶ ψηλαφόων, ἀπὸ μὲν λίθον εἷλε θυράων·
αὐτὸς δ' εἰνὶ θύρῃσι καθέζετο, χεῖρε πετάσσας,
εἴ τινά που μετ' ὄεσσι λάβοι στείχοντα θύραζε·
οὕτω γάρ πού μ' ἤλπετ' ἐνὶ φρεσὶ νήπιον εἶναι.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ὄχ' ἄριστα γένοιτο,
εἴ τιν' ἑταίροισιν θανάτου λύσιν, ἠδ' ἐμοὶ αὐτῷ,
εὑροίμην· πάντας δὲ δόλους καὶ μῆτιν ὕφαινον,
ὥστε περὶ ψυχῆς· μέγα γὰρ κακὸν ἐγγύθεν ἦεν.
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
ἄρσενες ὄϊες ἦσαν ἐΰτρεφέες, δασύμαλλοι,
καλοί τε, μεγάλοι τε, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχοντες·
τοὺς ἀκέων συνέεργον ἐϋστρεφέεσσι λύγοισι,
τῇς ἔπι Κύκλωψ εὗδε, πέλωρ, ἀθεμίστια εἰδὼς,
σύντρεις αἰνύμενος· ὁ μὲν ἐν μέσῳ ἄνδρα φέρεσκε,

411. νοῦσόν γ'] νοῦσον δ', et sic citat scholiastes supra ad 275, ubi etiam ἀλεύασθαι, H. V. 412. post hunc additum habet V. τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσὶ, πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι. ib. Fάνακτι. 413. ἐγέλασσε φ. κῆρ] ἐγέλασε φ. ἦτορ, sed γρ. κῆρ super ἦτορ H. 416. ψηλαφόων] ψηλαφάων V. 418. λάβοι] λάβῃ V. ib. ὄFεσσι. 419. οὕτω] οὔπω V. ib. γὰρ ἐμὲ Fέλπετ'. 425. ὄFιες. 426. Fιοδνεφές. 427. συνέFεργον. 428. τῇς] τοῖς H. ib. Fειδώς.

εὑρόντες δὲ οὐδένα ἀφοσιωσάμενοι ἀνεχώρησαν. Q. 412. Post hunc in marg. Cod. Harl. additur versus, Τοῦ γὰρ δὴ παῖς ἐσσι, πατὴρ δὲ σὸς εὔχεται εἶναι. 425. Ἄρσενες ὄϊες ἦσαν] Ἀρίσταρχος ὄϊες (sic) [e]. Τὸ δὲ δασύμαλλοι οἰκεῖον ἐπίθετον ἀπὸ τοῦ κατακρύπτεσθαι ὑπὸ τοῖς ἐρίοις τοὺς ἑταίρους. ἁρμοδίως δὲ ἀεὶ κέχρηται τοῖς ἐπιθέτοις ποτὲ μὲν καλλίτριχα λέγων τὰ μῆλα (336.) διὰ τὸ εὐεργὲς τῶν ἐρίων· τῶν γὰρ ἄλλων ζώων αἱ τρίχες περιτταί· καὶ ἑξῆς τανύποδα (464.) τὰ μῆλα διὰ τὸ περὶ τοὺς πόδας ἰδίωμα. οὕτω δένδρων, δρύες ὑψίκομοι (186.), μηλέαι ἀγλαόκαρποι, συκέαι γλυκεραὶ καὶ ἐλαῖαι τηλεθάουσαι (ή. 115. 116.) διὰ τὸ ἀειθαλὲς, ἰτέαι ὠλεσίκαρποι (κ'. 510.). ἐπὶ δὲ ζώων, ἵπποι ἀερσίποδες, ἡμίονες ταναεργοὶ (sic), κρατερώνυχες ἵπποι, ἀργιόδοντες ὕες. ἐπὶ πτηνοῦ ἀγκυλοχείλης. κορῶναι τανύγλωσσοι (ε'. 66.). B. Q. 427. Λύγοισι] Λύγος ἐστὶν ἱμαντῶδες φυτόν. ὁ δὲ ἄχνος (scr. ἄγνος) λέγεται παρ' Ἀττικοῖς ἀρσενικῶς. B. 429. Σύντρεις αἰνύμενος] Ἤτοι

[e] Leg. vid. οἶιες. Et sic sponte in ipso textu Barnesius. BUTTM.

τὼ δ' ἑτέρω ἑκάτερθεν ἴτην, σώοντες ἑταίρους.
τρεῖς δὲ ἕκαστον φῶτ' ὄϊες φέρον· αὐτὰρ ἔγωγε,
ἀρνειὸς γὰρ ἔην, μήλων ὄχ' ἄριστος ἁπάντων,
τοῦ κατὰ νῶτα λαβὼν, λασίην ὑπὸ γαστέρ' ἐλυσθεὶς
κείμην· αὐτὰρ χερσὶν ἀώτου θεσπεσίοιο
νωλεμέως στρεφθεὶς ἐχόμην τετληότι θυμῷ.
ὣς τότε μὲν στενάχοντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
καὶ τότ' ἔπειτα νομόνδ' ἐξέσσυτο ἄρσενα μῆλα·
θήλειαι δ' ἐμέμηκον ἀνήμελκτοι περὶ σηκοὺς,
οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἄναξ δ' ὀδύνῃσι κακῇσι
τειρόμενος πάντων ὀΐων ἐπεμαίετο νῶτα
ὀρθῶν ἑσταότων· τὸ δὲ νήπιος οὐκ ἐνόησεν,
ὥς οἱ ὑπ' εἰροπόκων ὀΐων στέρνοισι δέδεντο.
ὕστατος ἀρνειὸς μήλων ἔστειχε θύραζε,
λαχμῷ στεινόμενος, καὶ ἐμοὶ πυκινὰ φρονέοντι.
τὸν δ' ἐπιμασσάμενος προσέφη κρατερὸς Πολύφημος·
Κριὲ πέπον, τί μοι ὧδε διὰ σπέος ἔσσυο μήλων
ὕστατος; οὔτι πάρος γε λελειμμένος ἔρχεαι οἰῶν,
ἀλλὰ πολὺ πρῶτος νέμεαι τέρεν' ἄνθεα ποίης,

430. Ϝεκάτερθεν. 431. Ϝέκαστον. ὄϜιες. 432. Ϝαρνειός. 436. δῖϜαν. 440. Ϝάναξ. 441. 443. ὀΪων. 443. Ϝοι. 444. ὕστατος] ὕστατος δ' a m. secunda, sed antiqua H. PORS. ib. Ϝαρνειός. 445. λαχμῷ] λάχνῳ, pro v. l. V. W.

συναινύμενος, συλλαμβάνων, συζευγνύων τρεῖς κριοὺς, ὧν ὁ μὲν ἔφερε τὸν ἄνδρα δεδεμένον ὑπὸ τὴν κοιλίαν αὐτοῦ, οἱ δὲ ἕτεροι διεπορεύοντο ἑκατέρωθεν περιφυλάσσοντες καὶ περισώζοντες τοὺς φίλους. B. 434. Ἀώτου] Ἄνθους τοῦ ἐρίου. λέγει δὲ λαμπροῦ. Q. Τοῦ ἄνθους. λέγει δὲ τοῦ ἐρίου. Vulg. Pal. 435. Στρεφθεὶς ἐχόμην] Συστρέψας τὰς χεῖρας. οὐδὲ γὰρ ἦν τις τοῦ δῆσαι αὐτὸν αὐτοῦ δήσαντος τοὺς ἄλλους. B. Q. 440. Σφαραγεῦντο] Ἐβαροῦντο διὰ τὸ πρωΐας μὴ ἀμελχθῆναι. B. Διετείνοντο, ἐκπεπλησμένα ἦσαν. Q. 442. Ὀρθῶν ἑσταότων] Κατὰ τὴν οἰκείαν τάξιν βηματεύντων καὶ τότε, ὅπερ ὀρθὸν λέγει, οὐ γὰρ πλαγίως ἢ ὑπτίως ἑστώτων ἐψηλάφει. B. 444. Ὕστατος ἀρνειός] Καὶ τοῦτο εἰς ἀγωνίαν τοῦ ἀκροατοῦ, ἀλλὰ δὲ (scr. δὴ) καὶ εἰς τὴν φιλεταιρίαν τοῦ Ὀδυσσέως, ὅτι τὸ αὐτοῦ ἀσφαλὲς ἐν ἑτέρῳ ἔθετο, οὐκ ἀξιώσας διὰ τῶν τριῶν προβάτων ἀσφαλῶς διακομισθῆναι. διδάσκει δὲ διὰ πολλῶν οἵους δεῖ εἶναι τοὺς ἄρχοντας διὰ τοὺς ὑποτεταγμένους. Q. 445. Λαχμῷ στεινόμενος] Τῇ λαχνώσει, τῇ λασιότητι, τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν στενοχωρούμενος. B. Q. Λαχμῷ, τῇ δασύτητι τῶν μαλλῶν. Γράφεται καὶ,

μακρὰ βιβάς· πρῶτος δὲ ῥοὰς ποταμῶν ἀφικάνεις·
πρῶτος δὲ σταθμόνδε λιλαίεαι ἀπονέεσθαι
ἑσπέριος· νῦν αὖτε πανύστατος· ἦ σύγ' ἄνακτος
ὀφθαλμὸν ποθέεις; τὸν ἀνὴρ κακὸς ἐξαλάωσε,
σὺν λυγροῖς ἑτάροισι, δαμασσάμενος φρένας οἴνῳ,
Οὖτις, ὃν οὔπω φημὶ πεφυγμένον εἶναι ὄλεθρον.
εἰ δὴ ὁμοφρονέοις, ποτιφωνήεις τε γένοιο,
εἰπεῖν, ὅππῃ κεῖνος ἐμὸν μένος ἠλασκάζει·
τῷ κέ οἱ ἐγκέφαλός γε διὰ σπέος ἄλλυδις ἄλλῃ
θεινομένου ῥαίοιτο πρὸς οὔδεϊ· καδδὲ ἐμὸν κῆρ
λωφήσειε κακῶν, τά μοι οὐτιδανὸς πόρεν Οὖτις.
  Ὣς εἰπὼν, τὸν κριὸν ἀπὸ ἕο πέμπε θύραζε.
ἐλθόντες δ' ἠβαιὸν ἀπὸ σπείους τε, καὶ αὐλῆς,
πρῶτος ὑπ' ἀρνειοῦ λυόμην, ὑπέλυσα δ' ἑταίρους.
καρπαλίμως δὲ τὰ μῆλα ταναύποδα, πίονα δημῷ,
πολλὰ περιτροπέοντες ἐλαύνομεν, ὄφρ' ἐπὶ νῆα
ἱκόμεθ'· ἀσπάσιοι δὲ φίλοις ἑτάροισι φάνημεν,
οἳ φύγομεν θάνατον· τοὺς δὲ στενάχοντο γοῶντες.
ἀλλ' ἐγὼ οὐκ εἴων, ἀνὰ δ' ὀφρύσι νεῦον ἑκάστῳ,

451. λιλαίεαι] γρ. ποθέεις. Sed potius credo referendum ad 453. ubi textus πἔθέεις, ν suprascripto a m. secunda, sed antiqua. H. PORS. 452. Fεσπέριος. σὺ Fάνακτος. 454. φρένα Fοίνῳ. 457. ὅππη] ὅπ̈π̈η, (sic) H. ὅπηῃ W. ib. Fειπεῖν. 458. Fοι. 459. θεινομένου] θεινουμένου et supra glossa τυπτομένου, postea υ finale textus in σ mutavit. ib. καδδὲ ἐμὸν] καδδ' ἐμὸν sed in marg. καδδέκεν pro v. l. H. PORS. καδ δέ κ' W. 461. Fειπών. Fέο. 463. πρῶθ' ὑπὸ Fαρνειοῦ. 464. πίονα] πίονι H. πίονι V. 468. ἀνὰ δ' et supra ἐν H. ib. νεῦσα Fεκάστῳ.

λάχνῳ, παρωνύμως τῇ λάχνῃ. Vulg. Pal. Harl. 454. Δαμασσάμενος] Δαμάσσας, ἀντὶ τοῦ ἀλλοιώσας. Vulg. 455. Εἶναι ὄλεθρον] Γρ. ἔμμεν' ὄλεθρον. Harl. Pal. 456. Εἰ δὲ ὁμοφρονέεις] Ὁμόφρονος[f] γένοιο πρὸς τὸ δηλῶσαι τὰ τῶν πολεμίων. δοκεῖ δὲ βουκολικὸν εἶναι τοῖς νεωτέροις τὸ πρὸς κριὸν διαλέγεσθαι. δαιμονίως δὲ ὑπὸ Ὁμήρου πρώτου κατώρθωται τὸ αὐτοῖς τοῖς ζώοις ὡς φρονοῦσι διαλέγεσθαι, ὡς Ἕκτωρ, Ξάνθέ τε καὶ σὺ Πόδαργε (Il. θ'. 185.). Q. Φωνήεις, λαλῆσαι δυνάμενος·- ποτιφωνήεις, ὁμόφωνος. Vulg. ed. ant. 464. Ταναύποδα] Τὰ τεταμένοις (Q. τεταγμ.) τοῖς ποσὶ βαδίζοντα, ἢ τανύποδα (Vulg. ἢ ἰσχνόποδα, ἢ τετανόποδα). τανὸν (Barn. em. ταναὸν) γὰρ τὸ ἐπιμηκές. ἢ τουναντίον νεύοντα τοὺς πόδας κατὰ τὸν ἑλιγμὸν τῆς πορείας, οὐκ εἰλοῦντα ὡς οἱ βόες. Q. Vulg. Ἰσχνόποδα, τεταμμένους τοὺς πόδας ἔχοντα. Δημῷ δὲ, τῷ λίπει, δημὸς γὰρ τὸ λῖπος (sic) λέγεται. B. Q. 468. Οὐκ εἴων] Κλαίειν.

[f] Scr. ὁμόφωνος et refer ad ποτιφωνήεις vid. schol. vulg. BUTTM.

κλαίειν· ἀλλ' ἐκέλευσα θοῶς καλλίτριχα μῆλα
πόλλ' ἐν νηῒ βαλόντας ἐπιπλεῖν ἁλμυρὸν ὕδωρ.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν, ὅσσον τε γέγωνε βοήσας,
καὶ τότ' ἐγὼ Κύκλωπα προσηύδων κερτομίοισι·
Κύκλωψ, οὐκ ἄρ' ἔμελλες ἀνάλκιδος ἀνδρὸς ἑταίρους
ἔδμεναι ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφι·
καὶ λίην σέ γε μέλλε κιχήσεσθαι κακὰ ἔργα,
σχέτλι'· ἐπεὶ ξείνους οὐχ ἅζεο σῷ ἐνὶ οἴκῳ
ἐσθέμεναι· τῷ σε Ζεὺς τίσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
ἧκε δ' ἀποῤῥήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο·
κὰδ δ' ἔβαλε προπάροιθε νεὼς κυανοπρῴροιο,
τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δ' αἶψ' ἤπειρόνδε παλιῤῥόθιον φέρε κῦμα,
πλημμυρὶς ἐκ πόντοιο, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
αὐτὰρ ἐγὼ χείρεσσι λαβὼν περιμήκεα κοντὸν

477. σέ γε μέλλε] σέγ' ἔμελλε H. W. ib. Ϝέργα. 478. Ϝοίκῳ. 482. 539. νεὼς] νεὸς a m. pr. et sic κ'. 127. H. 483. τυτθὸν] τυτθόν, H. Hunc versum uncinis includit W. 484. ἐκλύσθη] ἐκλεύισθη H.

ὑπέρβατον. Pal. Ἀνένευον δὲ, ἀντὶ τοῦ, οὐ παρεχώρουν κλαίειν, ἀνανεύων αὐτοὺς διὰ τῶν ὀφρύων μὴ κλαίειν. Pal. Q. 469. Ἀλλ' ἐκέλευσα] Καὶ τοῦτο διὰ νεύματος. συνεκδοχὴ γὰρ (scr. δὲ) ὁ τρόπος. οὐ γὰρ μόνα τὰ πρόβατα ἀλλὰ καὶ τὰς αἶγας ἐνθέσθαι κελεύει. ἀφ' ἑνὸς οὖν τὸ ὅλον. B. Q. 473. Ὅσσον τ. γ. βοήσας] Ὅσον ἐξακούηται φωνὴ ἀνδρός. Πότερον τὸ, ἀπῆν, αὐτὸς μόνος, ἢ σὺν τοῖς ἑταίροις; Pal. 481. Ἧκε δ' ἀποῤῥήξας] Ἐμφαντικῶς ἄγαν. ἅμα μὲν οὐχ ὁρᾷ ἀνελέσθαι ἐπιτήδειον λίθον, ἅμα δὲ καὶ διὰ τὴν ὀργὴν ὅπερ ὁ καιρὸς παραδέδωκεν ἔῤῥιψεν. Q. 483. Τυτθὸν etc. Vid. 540. Οἰήϊον] Πηδάλιον, παρὰ τὸ οἰακίζειν ὅ ἐστι κατιθύνειν. Vulg. B. Οἰήϊον ἤτοι τὸ ἄκρον τοῦ πηδαλίου. οἰήϊον δὲ λέγεται ἐκ τοῦ οἴειν καὶ κομίζειν τὴν ναῦν. Q. 484. Ἐκλύσθη] Ἐκυματίσθη. B. Ἐκλυδωνίσθη. Vulg. 485. Τὴν δ' αἶψ'] Τὴν δ' ἄψ, οὕτως. Harl. 486. Θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι] Οἱ (sic) Ἀριστάρχου, θέμωσεν. Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος ἀποδέδωκεν οὕτως, ἤγγισε δὲ τῇ χέρσῳ· Καλλίστρατος δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐποίησε, παρὰ τὸ θεῖναι παραγώγως. Ἄλλως. Ἠνάγκασεν, ἐβιάσατο. ἀπὸ τῆς Θέμιδος ἡ μεταφορὰ τῆς καταναγκαζούσης τῷδε τάδε ποιεῖν. Q. Τὸ θέμωσεν οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἠνάγκασεν ὡς ἐῤῥήθη, ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ, ἐποίησε, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, παρὰ τὸ θεῖναι, τουτέστι ποιῆσαι. B. Ἐγγίσαι ἐποίη-

ὤσα παρέξ· ἑτάροισι δ' ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπης, ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν,
κρατὶ κατανεύων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
ἀλλ' ὅτε δὴ δὶς τόσσον ἅλα πρήσσοντες ἀπῆμεν,
καὶ τότε δὴ Κύκλωπα προσηύδων· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Σχέτλιε, τίπτ' ἐθέλεις ἐρεθιζέμεν ἄγριον ἄνδρα;
ὃς καὶ νῦν πόντονδε βαλὼν βέλος ἤγαγε νῆα
αὖτις ἐς ἤπειρον, καὶ δὴ φάμεν αὐτόθ' ὀλέσθαι.
εἰ δὲ φθεγξαμένου τευ, ἢ αὐδήσαντος, ἄκουσε,
σύν κεν ἄραξ' ἡμέων κεφαλὰς, καὶ νήϊα δοῦρα,
μαρμάρῳ ὀκρυόεντι βαλών· τόσσον γὰρ ἵησιν.
Ὣς φάσαν· ἀλλ' οὐ πεῖθον ἐμὸν μεγαλήτορα θυμὸν,
ἀλλά μιν ἄψοῤῥον προσέφην κεκοτηότι θυμῷ·
Κύκλωψ, αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν ἀνθρώπων
ὀφθαλμοῦ εἴρηται ἀεικελίην ἀλαωτὺν,
φάσθαι, Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον ἐξαλαῶσαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·

489. κώπης] κώπησιν H. κώπῃσιν V. 491. ἀπῆμεν] ἀπῆ,μεν H. 492. τότε δὴ] τότ' ἐγώ W. 493. ϝεπέεσσιν. 499. ὀκρυόεντι] ὀκριόεντι H. W. Quæ verior est scriptura. MS. Hesychii, Μαρμάρῳ κριόεντι, partim recte. PORS. 502. αἴ κέν τίς σε καταθνητῶν] εἰ καί τις σε καταχθονίων citat schol. supra ad 106. H. 503. ἀϝεικελίην. 504. πτολιπόρθιον] πτολίπορθον, sed vulgatum 530 H. V. 505. Λαϝέρτεω. ϝοίκία. 506. ἠμείβετο] ἀμείβετο V.

σεν τῇ γῇ. Vulg. Cf. 542. 490. Προπεσόντες] Σφοδρῶς ἐπιπεσόντες καὶ ἐγκείμενοι. Vulg. Πρήσσοντες ἔρεσσον] Ἀριανὸς, πλήσσοντες. Sic Mediol. et quidem sine sigla codicis. 491. Πρήσσοντες ἀπῆιμεν] In marg. Ῥιανὸς, πλήσσοντες. PORS. ex Harl. ΑΠΙΜΕΝ. ἀφειστήκειμεν. Vulg. Πῶς δὲ ἤκουσεν ἔτι Πολύφημος διπλάσιον αὐτοῦ ἀποστάντος; καὶ φαμὲν ὅτι οὐκ ἦν ἴσως πολὺ τὸ διάστημα. ἔτι δὲ καὶ γέγωνε βοήσας. δυνατὸν οὖν ἐπιτείνοντα τὴν βοὴν ἀκουσθῆναι. ἢ τάχα οὐ τὴν διπλασίονα ὁδὸν σημαίνει, ἀλλ' ὅτι (scr. ὅτε) τὸ δεύτερον διεπεραιώθημεν. ἦν δὲ καὶ μεγαλόφωνος Ὀδυσσεὺς, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι (γ'. 221.), Ἀλλ' ὅτε δ' ὄπα τὴν μεγάλην. ἄμεινον δὲ εἰπεῖν ὡς τὸ μὲν πρῶτον ἀπὸ τοῦ σπηλαίου ἤκουσεν αὐτοῦ, τὸ δὲ δεύτερον ἀπὸ τῆς θαλάσσης καὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Q. Πῶς οὖν ἀκούει; προείρηκε γὰρ, Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν ὅσσον τις γέγωνε βοήσας, ἤτοι μεγαλόφωνος ὁ Ὀδυσσεύς. ἢ δὶς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μέρος ἀπέσχομεν πάλιν. οὕτως γὰρ ἡ ναῦς ἠνέχθη. Vulg. 495. Βέλος] Βλῆμα. νῦν γὰρ τὸν βληθέντα λίθον λέγει. Vulg. 498. Σύν κεν ἄραξ'] In Pal. Γρ. ἄραξ (sic).

ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με παλαίφατα θέσφαθ' ἱκάνει.
ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,
Τήλεμος Εὐρυμίδης, ὃς μαντοσύνῃ ἐκέκαστο,
καὶ μαντευόμενος κατεγήρα Κυκλώπεσσιν·
ὅς μοι ἔφη τάδε πάντα τελευτήσεσθαι ὀπίσσω,
χειρῶν ἐξ Ὀδυσῆος ἁμαρτήσεσθαι ὀπωπῆς.
ἀλλ' αἰεί τινα φῶτα μέγαν καὶ καλὸν ἐδέγμην
ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι, μεγάλην ἐπιειμένον ἀλκήν·
νῦν δέ μ', ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς,
ὀφθαλμοῦ ἀλάωσας, ἐπεί μ' ἐδαμάσσαο οἴνῳ.
ἀλλ' ἄγε δεῦρ', Ὀδυσεῦ, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω,
πομπήν τ' ὀτρύνω δόμεναι κλυτὸν Ἐννοσίγαιον·
τοῦ γὰρ ἐγὼ παῖς εἰμι, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεται εἶναι·
αὐτὸς δ', αἴ κ' ἐθέλησ', ἰήσεται, οὐδέ τις ἄλλος,
οὔτε θεῶν μακάρων, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
αἲ γὰρ δὴ ψυχῆς τε καὶ αἰῶνός σε δυναίμην
εὖνιν ποιήσας πέμψαι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων.
  Ὣς ἐφάμην· ὁ δ' ἔπειτα Ποσειδάωνι ἄνακτι
εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα·

514. ἐπιϝειμένον. 516. ἀλάωσας] ἀλάωσεν (αι superscript) H. ἀλάωσεν W. ib. ἐδαμάσσαο] ἐδαμάσατο et supra, σσαο H. ἐδαμάσσατο W. ib. ϝοίνῳ. 520. αἴ κ' ἐθέλησ'] αἴκε θέλησ' H. 522. προσέϝειπον. 523. τε] $\overset{\text{τι}}{\text{γε}}$ H. 526. ϝάνακτι.

Nam in textu antea videtur fuisse ἂρ ἄξ. 508. Ἔσκε τις ἐνθάδε μάντις] Ἐκ τούτου νοητέον ὅτι δεισιδαίμονες οἱ Κύκλωπες, ὅτι ὑπήκουον βουλήμασι θεῶν, καὶ οὐκ ἀπέκτεινον τοὺς προλέγοντας αὐτοῖς τινα παρὰ θεῶν ἐσόμενα. Q. 516. Ἀλάωσεν] Cod. Harl. pro interpretatione addit, ἐτύφλωσας, ἐματαίωσας. In Vulg. ed. ant. itidem est ΑΛΑΩΣΑΣ. ἐτύφλωσας. 525. Οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται] Μὴ βουλόμενος, οὐ γὰρ δυνάμενος. οὐκ ἐβούλετο δὲ Ποσειδῶν τὸν ἴδιον υἱὸν θεραπεῦσαι, δίκαιον ἡγούμενος τιμωρεῖσθαι αὐτὸν τῆς πονηρίας. ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲ Ποσειδῶν ἰάσεταί σε κακὸν ἐόντα. B. Q. Διατί Ὀδυσσεὺς οὕτως ἀνοήτως εἰς τὸν Ποσειδῶνα ὠλιγώρησεν εἰπών, ὡς οὐκ ὀφθαλμόν γ' ἰήσεται οὐδ' Ἐνοσίχθων; Ἀντισθένης μέν φησι διὰ τὸ εἰδέναι ὅτι οὐκ ἦν ἰατρὸς ὁ Ποσειδῶν ἀλλ' ὁ Ἀπόλλων. Ἀριστοτέλης δὲ οὐχ ὅτι οὐ δυνήσεται ἀλλ' ὅτι οὐ βουληθήσεται διὰ τὴν πονηρίαν τοῦ Κύκλωπος. Q. Διὰ τὴν τύφλωσιν, ἀλλ' οὐ διὰ τὰς φωνὰς ταύτας ὠργίσθη ὁ Ποσειδῶν. τούτων γὰρ ὁ νοῦς,

Κλῦθι, Ποσείδαον, γαιήοχε, κυανοχαῖτα·
εἰ ἐτεόν γε σὸς εἰμὶ, πατὴρ δ' ἐμὸς εὔχεαι εἶναι,
δὸς μὴ Ὀδυσσῆα πτολιπόρθιον οἴκαδ' ἱκέσθαι,
υἱὸν Λαέρτεω, Ἰθάκῃ ἔνι οἰκί' ἔχοντα.
ἀλλ' εἴ οἱ μοῖρ' ἐστὶ φίλους τ' ἰδέειν, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐϋκτίμενον, καὶ ἑὴν ἐς πατρίδα γαῖαν,
ὀψὲ κακῶς ἔλθοι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης, εὕροι δ' ἐν πήματα οἴκῳ.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Κυανοχαίτης.
αὐτὰρ ὅγ' ἐξαῦτις πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας
ἧκ' ἐπιδινήσας· ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον.
κὰδ δ' ἔβαλεν μετόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο,
τυτθὸν ἐδεύησεν δ' οἰήϊον ἄκρον ἱκέσθαι.
ἐκλύσθη δὲ θάλασσα κατερχομένης ὑπὸ πέτρης·
τὴν δὲ πρόσω φέρε κῦμα, θέμωσε δὲ χέρσον ἱκέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἀφικόμεθ', ἔνθα περ ἄλλαι
νῆες ἐΰσσελμοι μένον ἀθρόαι, ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
εἵατ' ὀδυρόμενοι, ἡμέας ποτιδέγμενοι αἰεί·
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
μῆλα δὲ Κύκλωπος γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλόντες
δασσάμεθ', ὡς μήτις μοι ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.
ἀρνειὸν δ' ἐμοὶ οἴῳ ἐϋκνήμιδες ἑταῖροι,
μήλων δαιομένων, δόσαν ἔξοχα· τὸν δ' ἐπὶ θινὶ
Ζηνὶ κελαινεφέϊ Κρονίδῃ, ὃς πᾶσιν ἀνάσσει,

529. σὸς εἰμὶ] σός εἰμι W. ib. εὔχεαι] εὔχεο V. 530. πτολίπορθον Ϝοίκαδ'. 531. omittit H. Uncinis includit W. ib. ΛαϜέρτεω. Ϝοικί'. 532. Ϝοι. τε Ϝιδεῖν. 533. ἑὴν] ἣν nunc, sed ε erasum H. ib. Ϝοῖκον. ἑϜήν. 535. Ϝοίκῳ. 538. Ϝῖν'. 539. μετόπισθε] προπάροιθε et supra γρ. μετόπισθε H. 542. obelisco notat V. 549. Ϝίσης. 550. Ϝαρνειόν. 552. Ϝανάσσει.

οὐδὲ ὁ Ποσειδῶν ἰάσεται κακὸν ὄντα. Vulg. 533. Ἐς πατρίδα γαῖαν] Πατρίδα, τὴν πατρικήν. οὐ γὰρ οἶδεν ὁ Ὅμηρος τὸ τῆς πατρίδος ὄνομα ἁπλοῦν, ἀλλὰ κτητικόν. B. 538. Περιδινήσας (sic ed. ant. non Ἐπιδινήσας)] Περιστρέψας. Vulg. 540. Τυτθόν] Ἐπὶ τοῦ προτέρου (483.) ἀθετεῖται. πῶς γὰρ ἂν ἔμπαλιν ἡ ναῦς ἠνέχθη; Vulg. Q. Harl. 542. Θέμωσε] Ἀπὸ τοῦ θεσμὸς, ὁ νόμος καὶ ἡ ἀνάγκη. B. Cf. 486. 550. Ἀρνειὸν δ' ἐμοί] Ἴσως τὸν σώσαντα ἑαυτὸν ἔλαβε καὶ πάλαι ἐξαίρετον αἶγα εἰς τὴν ἄγραν ἐν τῇ νήσῳ. Q.

ῥέξας, μηρί' ἔκηον· ὁ δ' οὐκ ἐμπάζετο ἱρῶν,
ἀλλ' ἄρα μερμήριζεν ὅπως ἀπολοίατο πᾶσαι
νῆες ἐΰσσελμοι, καὶ ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι.
ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισιν ἐποτρύνων ἐκέλευσα
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
  Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.

553. ἔκηον· ὁ δ'] $\overset{\text{πα}}{\text{ἔκαιον}}$ οὐδ. Post οὐδ additum ἄρ' m. antiqua H. Legi igitur voluit emendator, μηρί' ἔκη', ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἐ. ἰ. PORS. ἔκαιον W. 554. ἄρα] ὅγε H. V. ib. μερμήριζεν et ζ in ξ mutatum H. μερμήριξεν V. 537. Fηδύ. 559. καὶ τότ' ἐκοιμήθημεν] δὴ τότε κοιμήθημεν, et sic κ'. 186. H. W. 561. ἐποτρύνων] $\overset{\text{ων}}{\text{ἐποτρύνας}}$ H. ἐποτρύνας V. W.

554. Ἀλλ' ὅγε μερμ.] Γρ. ἀλλ' ἄρα. Harl. 564. Ἑξῆς δ' ἑζόμενοι (immo ad κ'. 1.)] Διὸ (f. διατί) τοὺς τόπους ἁπλῶς λέγει, Κυκλώπων δ' ἐς γαῖαν (106.), Αἰολίην β' (sic, pro δ') ἐς νῆσον (κ'. 1.), ποῦ δέ εἰσιν αὗται ἢ ποῦ κείμεναι, οὐκέτι διασαφεῖ. Πληθυντικοῖς δὲ ῥήμασι κέχρηται διὰ τὴν τῶν ἑταίρων συμπαρουσίαν. Q. 565. Ἔνθεν δὲ προτέρω] Περιπλανηθέντος αὐτοῦ καὶ μὴ εἰδότος ποῦ ἔπεισι, περίττωσεν (scr. περιττὸν) τὸ προτέρω. Q.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Κ.

Κάππ' ἔχει Αἰόλου, Λαιστρυγόνος, ἔργα τε Κίρκης.

ΑΙΟΛΙΗΝ δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιεν

Ὑπόθεσις. Τὰ περὶ τὸν Αἴολον ἀπαγγέλλει τὸν τῶν ἀνέμων φύλακα, ὡς ἔδωκεν Ὀδυσσεῖ ἐν ἀσκῷ ἀνέμους. λύσαντες δὲ οἱ ἑταῖροι κοιμωμένου Ὀδυσσέως ὑπονοστοῦσι πρὸς Αἴολον. καὶ ὡς εἰς Λαιστρυγονίαν ἀφίκοντο, ἔνθα ἕνδεκα ναῦς ἀπώλεσε. καὶ ὅσα ἔπαθε παρὰ Κίρκῃ μεταμορφωσάσῃ αὐτοῦ τοὺς ἑταίρους εἰς σῦς καὶ πάλιν ἄνδρας ποιησάσῃ. καὶ ὅπως αὐτὸς ταυτὴν διέφυγε παρ' Ἑρμοῦ φάρμακον λαβὼν τὸ μῶλυ καὶ παρ' αὐτῇ τὸν ἐνιαυτὸν ἔμεινεν. Q. Ἄλλως. Ὅτι Ὀδυσσεὺς διηγεῖται πῶς Αἴολος αὐτὸν ἐξέπεμψεν εἰς τὴν πατρίδα οὔριον ἄνεμον δοὺς τὸν ζέφυρον καὶ τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐγκαθείρξας ἀσκῷ. λυθέντος δὲ καὶ τοῦ ἀσκοῦ ὑπὸ τῶν ἑταίρων· εἶναι γὰρ χρυσὸν ἐνόμιζον· καὶ παλινδρομήσας εἰς τὴν Αἰολίαν οὐ προσιεμένου αὐτὸν τοῦ Αἰόλου· ἐκεῖθεν ἀποπλέων εἰς Λαιστρυγόνας ἀφικνεῖται, καὶ τὰς ἕνδεκα τῶν νεῶν ἀπολέσας ἐνταῦθα, μιᾷ εἰς Αἰαίαν τὴν νῆσον παραγίνεται. καὶ σὺν Εὐρυλόχῳ τοὺς ἡμίσεας τῶν ἑταίρων κλήρῳ λαχόντας ἐκπέμπει πευσομένους τίνες οἱ κατοικοῦντες. μεταμορφωθέντων δὲ ἐκείνων εἰς σύας ὑπὸ τῆς Κίρκης πλὴν Εὐρυλόχου αὐτὸς εἰς τὴν ζήτησιν ἐλθὼν οὐδὲν ἐβλάβη ὑπὸ τῶν φαρμάκων διὰ τοῦ φαρμάκου οὗ εἰλήφθη παρὰ Ἑρμοῦ. τὴν δὲ ἀρχαίαν φύσιν τῶν ἑταίρων λαβόντων ἐνιαυτὸν παραμείνας παρὰ τῇ Κίρκῃ ἀποπεμφθῆναι δεηθεὶς εἰς ᾅδην πέμπεται περὶ τοῦ νόστου πευσόμενος Τειρεσίου. Q. Cf. Vulg. Ἀφηγεῖται ἐνταῦθα Ὀδυσσεὺς πῶς παρεγένετο εἰς Αἰολίην νῆσον ἐν ᾗ κατῴκει Αἴολος, καὶ ἀσκῷ βοείῳ δήσας τοὺς ἀνέμους δέδωκε, μόνον ζέφυρον ἐάσας ἔξω, μετὰ τὸ φιλοξενίσαι αὐτόν, καὶ ὅπως νομίσαντες οἱ αὐτοῦ ἑταῖροι θησαυρὸν εἶναι λύουσι τὸν ἀσκόν. καὶ πάλιν ἀντιπνευσάντων ἀνέμων αὐτοῦ κοιμωμένου μετὰ ἐννέα ἡμέρας καὶ νύκτας πλέοντες εἰς Αἰολίαν παραγίνονται. οὓς ἰδὼν Αἴολος μετ' αἰσχύνης ἀπεδίωξεν εἰπὼν οὐ δίκαιον εἶναι, οὓς οἱ θεοὶ μυσάττονται τούτοις βοηθεῖν. διηγεῖται δὲ καὶ περὶ τῆς Κίρκης καὶ ὅπως ἐθηριοποίησε τοὺς αὐτοῦ ἑταίρους. ὕστερον αὐτὸς Ὀδυσσεὺς παρ' Ἑρμοῦ τὸ μῶλυ λαβὼν καὶ ἀπελθὼν πρὸς Κίρκην οὐ μόνον ὅτι δοῦσα αὐτῷ μαγικὴν τροφὴν καὶ φαγόντα οὐκέτ' ἐθηριοποίησεν, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς τὸ ξίφος ἐπὶ ταύτην ἄρας ἔπεισε ταύτην ἐπιστρέψαι τοὺς αὐτοῦ ἐρίηρας ἀπὸ χοίρων εἰς ἀνθρώπους, ὅθεν κἀκείνη θαυμάσασα αὐτὸν καὶ γνοῦσ' Ὀδυσσέα εἶναι κατέχει αὐτὸν καὶ πάντας τοὺς αὐτοῦ ἑταίρους ἐν τῷ οἴκῳ αὐτῆς τρέφουσα ἐπὶ χρόνον, συγκοιμωμένου αὐτῇ Ὀδυσσέως. διηγεῖται δὲ καὶ πῶς βουλῇ τῆς Κίρκης ἀπέρχονται ὠκεανὸν μαντευσόμενοι περὶ τῆς ἐπανόδου αὐτῶν. Pal. 1. Αἰολίην δ' ἐς νῆσον] Αἰολίαι νῆσοι πρὸς τῇ Σικελίᾳ ζ'. Αἰόλη ἡ κατὰ τὸν πορθμὸν στρογγύλη, Διδύμη,

Αἴολος Ἱπποτάδης, φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσι,

Ἱερά, Ἱκεσία, Λιπαρά, Ἐρικώδης, Φοινικώδης. Q. Cf. schol. sq. et schol. Apollon. 3, 42.[a] Οὐ τὰς Αἰόλου νήσους νῦν λεγομένας ἀλλά τινα ἄλλην ἐκτετοπισμένην νῆσον λέγει. οἱ δὲ λέγοντες (Pal. τινὲς δὲ, omisso λέγοντες) περὶ Σικελίαν καὶ Ἰταλίαν πεπλανῆσθαι τὸν Ὀδυσσέα Λωτοφάγους μὲν λέγουσι τοὺς νῦν Ἀκραγαντίνους, οἱ δὲ τοὺς Καμαριναίους (hucusque Pal. cultro hic mutilatus) Κύκλωπας δὲ τοὺς Λεοντίνους. Vulg. (edd. recent.) B. Q. Τὰς δὲ Αἰόλου νήσους τήν τε κατὰ τὸν πορθμὸν Στρογγύλην καὶ τὰς λοιπὰς ἐξ Διδύμην, Ἱέραν, Ἱκεσίαν, Λιπάραν, Ἐρικοῦσσαν, Φοινικοῦσσαν[b]. Τινὲς δὲ ταύτας τὰς νήσους ἐν τῷ Τυῤῥηνικῷ πελάγει κεῖσθαι λέγουσιν. Vulg. (edd. recent.)

2. Αἴολος Ἱπποτάδης] Δευκαλίων ἐφ' οὗ ὁ κατακλυσμὸς γέγονε Προμηθέως μὲν ἦν υἱός, μητρὸς δὲ ὡς πλεῖστοι λέγουσι Κλυμένης, ὡς δὲ Ἡσίοδος Πρυνείης, ὡς δὲ Ἀκουσίλαος Ἡσιόνης τῆς Ὠκεανοῦ τοῦ Προμηθέως (sic). ἔγημε δὲ Πύῤῥαν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώραν τὴν ἀπὸ τοῦ πυρὸς δοθεῖσαν[c] τῷ Ἐπιμηθεῖ εἰς γυναῖκα[d]. γίνονται δὲ τῷ Δευκαλίωνι θυγατέρες μὲν δύο Πρωτογένεια καὶ Μελάνθεια, υἱοὶ δὲ Ἀμφικτύων καὶ Ἕλλην. οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι Ἕλλην γόνῳ μὲν ἦν Διὸς λόγῳ δὲ Δευκαλίωνος. ἐξ οὗ Ἕλληνος Αἴολος· ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Ἕλληνος παῖς πατὴρ δὲ Κριθέως, Ἀθάμαντος, Σισύφου[e], ὁ δὲ Ἱππότης υἱὸς Μίμαντος. τρεῖς γὰρ Αἰόλους φασὶ γεγενῆσθαι, πρῶτον τὸν τοῦ Ἕλληνος, δεύτερον τὸν ἐξ Ἱππότου καὶ Μελανίππης, τρίτον τὸν ἐκ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης. πρὸς τοῦτον δέ φησιν ὁ Ἀσκληπιάδης (ins. τὸν Ὀδυσσέα ἐλθεῖν), τὸν ἐκ Ποσειδῶνος. φυλάσσει δὲ Ὅμηρος τῷ (sic) εἰπεῖν ἐξ Ἱππότου. Q. Αἴολοι δύο, οὗτος μὲν Ἱππότου τοῦ Μίμαντος, ἕτερος δὲ Ἕλλην (Ἕλληνος em. Ern.) ὃς ἦν Διός, οὗ καὶ Ἡσίοδος μέμνηται. Vulg. Αἴολος[f] ὁ Ἱππότου ἐν Ῥηγίῳ τῆς Ἰταλίας ὢν μὲν (Tz. ὢν βασιλεὺς) ἀστρονομικώτατος καὶ πολύπειρος ἐφρόντισε μᾶλλον εἰδέναι παρὰ (Tz. περὶ) τῶν ἀνέμων χάριν τῶν ναυτιλλομένων καὶ προλέγειν, ὡς τυχὸν ἐν (Tz. εἰ ἐν) Ταύρῳ ἄστρῳ πλεύσειαν μέχρι τοῦδε ζέφυρος αὐτοῖς ἔσεσθαι πλέων (Tz. ἔσεται πνέων) ἄνεμος, εἰ ἐν δύσει κυνὸς τοιόσδε, καὶ ἐν τῇ ἀνατολῇ αὐτοῦ ἕτερος. καὶ τούτου ἕνεκα ἐμυθεύσαντο αὐτὸν εἶναι δεσπότην ἀνέμων. ὁμοίως δὲ καὶ τὸν Ἀμακλείδην καὶ Πρωτοκλῆ καὶ Πρωκρέοντα (Tz. Πρωτοκρέοντα) ὥς φησιν Ὀρφεύς[g]. οὕτως οὖν ἔφασαν αὐτοὺς δεσπότας εἶναι ἀνέμων, ὡς καὶ δέειν ἀσκῷ ὃν ἂν βούλοιντο αὐτῶν, τοὺς δ' ἄλλους ἐᾷν πνεῖν. οὕτω γοῦν φασι καὶ τὸν Αἴολον τοῦτον τοὺς ἄλλους ἀνέμους ἐν τῷ ἀσκῷ καταδήσαντα δοῦναι τῷ Ὀδυσσεῖ, ζέφυρον δὲ μόνον ἐᾶσαι ὡς αὐτῷ χρειωδέστατον καὶ φορόν. ἐγὼ δὲ καὶ τὸν ἀσκὸν δέχομαι. φασὶ γὰρ οἱ μηχανικοὶ καὶ τὰ ἀῤῥητουργικὰ γράφοντες, ὡς ἐάν τις δελ-

[a] Scholium aliud ad hunc versum vide perperam ascriptum ad ί. 564. BUTTM.

[b] Non bene hic inserta legebantur hæc: Τινὲς δὲ ἀλληγοροῦντες—προστασσόμενοι, quæ vid. infra ad vers. 6. BUTTM.

[c] Scribendum: Πανδώρας τῆς—δοθείσης. Illa autem ἀπὸ τοῦ πυρὸς idem valent quod sermone saniore ὑπὸ τοῦ Ἡφαίστου. BUTTM.

[d] Pandoram Epimetheo uxorem Juppiter dedit, non Vulcanus. Scripsit scholiastes, ἀντὶ τοῦ πυρὸς, respiciens verba Hesiodi Ἔ. 57. τοῖς δ' ἐγὼ ἀντὶ πυρὸς δώσω κακόν. Juppiter illud dicit. Heinrich. Certissima emendatio quam si statim cognovissem culpam male sani sermonis in scholiasten non conjecissem. BUTTM.

[e] Turbata hæc in hunc sensum sunt restituenda: ἐξ οὗ Ἕλληνος Αἴολος. πατὴρ Κρηθέως, Ἀθ'. Σισ. ἄλλος δέ ἐστιν ὁ Ἱππότου παῖς· ὁ δὲ Ἱππότης κ. τ. ἑ. Vid. Eust. init. hujus rhapsodiæ. BUTTM.

[f] Sumptum hoc scholium usque ad vocem Αἰολίδας e Tzetzæ Comm. ad Lycophr. 738. unde variantes aliquas lectiones allevi. BUTTM.

[g] Vid. fr. Orph. 53. e Suid. v. τριτοπάτορες et Etym. M. p. 768. 1. BUTTM.

πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ· πᾶσαν δέ τέ μιν πέρι τεῖχος
χάλκεον, ἄῤῥηκτον· λισσὴ δ' ἀναδέδρομε πέτρη.
τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροις γεγάασιν·
ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες.

6. υἱέες] υἷες a m. pr. H. ib. ἡβώοντες] ἡβώωντες H.

φῖνα ποιήσῃ ἀσκὸν, ἐκδείρας αὐτὸν καὶ ἔχων παρ' ἑαυτῷ, ποιήσει ὃν ἂν βούλοιτο πνεῖν ἄνεμον. καὶ ἴσως καὶ οὗτος ὁ Αἴολος ἦν ἂν καὶ μαγικώτατος. τούτου δὲ τοῦ Αἰόλου υἱὸς Ἰόκαστος ὃς τὸ Ῥήγιον ἔκτισεν ὥς φησι Καλλιμάχος [g], Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ἰοκάστου Αἰολίδαο [h]. Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς τοὺς ἐναντίους ἀνέμους ἐγκεκλεισμένους ἔχων ἐν τῷ ἀσκῷ μόνῳ δὲ ναυτιλλόμενος τῷ ζεφύρῳ ἐννέα νυχθήμερα πλεύσας τῷ δεκάτῳ τὴν αὐτοῦ πατρίδα καὶ πυρπολοῦντάς τινας θεασάμενος κοπιάσας, ὡς ἀεὶ τὸν πόδα τῆς νηὸς ἔχων, ἐκαθεύδησεν. οἱ φίλοι δὲ τούτου λύουσι τὸν ἀσκὸν χρυσίον νομίσαντες ἔχειν. ἐκχυθέντων δὲ τῶν ἀνέμων καὶ ἀντιπνόως ταραξάντων τὸ πέλαγος πάλιν εἰς τὴν Αἰολίαν ἀνεπόρευσεν ἄκων τοῖς ἀνέμοις φορούμενος. Pal. 3. Πλωτῇ ἐνὶ νήσῳ] Ἔνιοι (Vulg. ἐνίοτε) μὲν τὴν ἐμπλεομένην, οἷον (Q. οἱ δὲ) τὴν ἐν πλεομένοις τόποις κειμένην νῆσον (Q. ita: —κειμένην. νήσους δὲ ἐπιθετικῶς λέγει τὴν Αἰολίην). ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, πλωτῇ, φορητῇ, οἷον περιφερομένῃ ὥστε ποτὲ μὲν ἐν τοῖς δεξιοῖς μέρεσι, ποτὲ δὲ ἐν τοῖς ἀριστεροῖς ὁρᾶσθαι. οἷον δή τι καὶ περὶ τὴν Δῆλον ἱστορεῖ Πίνδαρος (fr. Prosod. 2. Schn.) λέγων οὕτως, Ἦν γὰρ τὸ πάροιθε φορητὰ κυμάτεσσι Δᾶλος παντοδαπῶν ἀνέμων ῥιπαῖς. Ἐν δὲ ἄλλῳ, προσπλεομένῃ ὑπ' ἀνθρώπων, ἢ περιφερομένῃ ὑπὸ τῆς θαλάσσης. ἄμεινον δὲ τὸ πρότερον. εἰ γὰρ ἐπέπλει τῇ θαλάσσῃ οὐκ ἂν οὐδὲ ἐκ δευτέρου αὐτὴν εὗρεν Ὀδυσσεύς. ἢ περιῤῥεομένῃ. Q. Vulg. Ἄλλως ἐν πλεομένοις τόποις κειμένῃ, ὅτι εἰσὶ νῆσοι πλησίον ἠπείρου κείμεναι τὸ πρὸς τῇ ἠπείρῳ μέρος ἔχουσαι ὑφάλων πετρῶν πλήρες αἳ οὐ δύνανται περιπλέεσθαι. ὁ δὲ Ἀρίσταρχος περιφορητῇ· οἰκειότερον γάρ φησι μὴ ἐῤῥιζῶσθαι τῶν ἀνέμων νῆσον. Q. 4. Χάλκεον] Ἰσχυρόν. ἀπρόσβατον γάρ ἐστι διὰ τὴν περὶ αὐτὸ λειότητα. Vulg. Χάλκεον ἄῤῥηκτον] Λείπει τὸ ἐστίν. Πῶς ἄῤῥηκτον; ὅτι πέτρα περιτρέχει τὴν πόλιν περιβολῆς τάξιν ἐπέχουσα. B. Q. 5. Τοῦ καὶ δώδεκα παῖδες] Καὶ τοῦτο εἰς εὐδαιμονίαν ὅταν πάντων ἀπολαύωσι τῶν τέκνων. εὐδαίμων γὰρ τῷ μὴ ὑπὸ πολλῶν ἐξουσίαν δοῦναι τὰς θυγατέρας. ὃ καὶ περὶ τὴν Πριάμου οἴκησιν ἑωρῶμεν. ὑπὸ φιλοτεκνίας γὰρ παρ' ἑαυτῷ ἀνέλαβε τοὺς ἄνδρας τῶν θυγατέρων. Q. 6. Ἓξ μὲν θυγατέρες [i]] Αἴολος Τηλεπάτραν τὴν Λαιστρυγόνου γήμας ἐγέννησε θυγατέρας ἓξ καὶ ταύταις ἴσους υἱούς. εἰσὶ δὲ τοῖς μὲν ἄῤῥεσιν ὀνόματα Ἰοκάστης, Ξοῦθος, Φαλακρὸς, Χρύσιππος, Φερήμων, Ἀνδροκλῆς, ταῖς δὲ παρθένοις Ἔφη (Gyrald. Iphthe), Αἰόλη, Περίβοια, Δία, Ἀρτικράτεια (scr. Ἀστυκράτεια), Ἡφαίστεια. ὁ δὲ Εὐριπίδης ἑτέρως ἱστορεῖ. Q. Ἄλλως. Τινὲς [k] ἀλληγοροῦντες Αἴολον μὲν λέγουσι τὸν ἐνιαυτὸν, δώδεκα δὲ

[g] Vid. fr. 202. ex hoc Tzetzæ loco et ad Lycophr. 45. BUTTM.

[h] Quæ hinc sequuntur aliunde excerpta et ab hoc scholio aliena spectant ad argumentum hujus libri. BUTTM.

[i] *Gyraldus* de Diis Synt. 5. de Æolo: "Legimus in Græcis commentariis, Æolum uxorem habuisse *Teleporam* Læstrygionem, quam quidam *Leopatram* vocant; ex qua liberos duodecim" etc. Sequuntur nomina filiorum unde hic quædam correxi. Gyraldus scholia Homerica manu scripta ante oculos habuerit, an alibi hæc etiam legantur, nescio. BUTTM.

[k] Heraclid. Alleg. cap. ult. BUTTM.

ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν εἶναι ἀκοίτας.
οἱ δ' αἰεὶ παρὰ πατρὶ φίλῳ καὶ μητέρι κεδνῇ
δαίνυνται· παρὰ δέ σφιν ὀνείατα μυρία κεῖται.
κνισσῆεν δέ τε δῶμα περιστεναχίζεται αὐλῇ
ἤματα, νύκτας δ' αὖτε παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν
εὕδουσ', ἔν τε τάπησι καὶ ἐν τρητοῖς λεχέεσσι.
καὶ μὲν τῶν ἱκόμεσθα πόλιν καὶ δώματα καλά.
μῆνα δὲ πάντα φίλει με, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα,
Ἴλιον, Ἀργείων τε νέας, καὶ νόστον Ἀχαιῶν·
αὐτὰρ ἐγὼ τῷ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼν ὁδὸν ἤτεον, ἠδ' ἐκέλευον
πεμπέμεν, οὐδέ τι κεῖνος ἀνήνατο, τεῦχε δὲ πομπήν·
δῶκε δέ μοι δείρας ἀσκὸν βοὸς ἐννεώροιο·
ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων κατέδησε κέλευθα.
κεῖνον γὰρ ταμίην ἀνέμων ποίησε Κρονίων,
ἠμὲν παυέμεναι, ἠδ' ὀρνύμεν, ὅν κ' ἐθέλῃσι.

7. ἀκοίτας] ἀκοίτις a m. pr., ι in α mutavit manus recentior H. ἀκοίτις W. 12. τρητοῖς λεχέεσσι] τρητοῖσι λέχεσσι H. 14. ϝέκαστα. 15. ϝίλιον Ἀργειϝων. Ἀχαιϝῶν. 16. αὐτὰρ] καὶ μὲν H. V. W. ib. κατέλεξα] καταλέξω H. 18. ἀνήνατο] ἀνήνατο W. 19. δείρας] ἐκδείρας H. δῶκέ μοι ἐκδείρας W.

παῖδας τοὺς μῆνας, ἄῤῥενας μὲν τοὺς χειμερινοὺς, θηλείας δὲ τοὺς καλοκαιρίους (hæc inde ab ἄῤῥενας om. Q.). Τινὲς δὲ ὅτι παρετήρησεν, ἀστρολογίας ἔμπειρος ὢν, ἡλίου ὄντος ἐν Ταύρῳ ζέφυρον πνεῦσαι. οἱ δὲ ἄνεμοι πνέουσιν ἐνίοτε καὶ καθ' ἑαυτοὺς, ὡς καὶ πολλοὶ, καὶ γὰρ ἡμεῖς, δίχα βασιλικοῦ προστάγματος προστασσόμενοι. Q. et Vulg. edd. recent. ad 1. 7. Ἔνθ' ὅγε θυγατέρας πόρεν υἱάσιν] Ἀρχαῖον ἔθος τὸ συνοικίζειν ἀδελφούς. καὶ ὁ Ζεὺς ἀδελφῇ οὔσῃ συνοικεῖ τῇ Ἥρᾳ. μεγίστη γὰρ εὐδαιμονία καθ' Ὅμηρον ἡ ὁμοφροσύνη. ὅταν οὖν τῷ τῆς συνοικήσεως ἐπιτερπεῖ προσυπάρχοντι φυσικὸν φιλοστοργίας πάθος ἐκ γένους καὶ συναναστροφῆς παιδικῆς, διπλασιάζεται εὔνοια. B. Q. 10. Κνισσῆεν] Ἤτοι εὔοσμον, ἢ κνίσης μέτοχον διὰ τὸ πλῆθος τῶν φυομένων. Vulg. Q. Περιστεναχίζεται] Περιηχεῖται ἐκ τοῦ λαοῦ. Q. 12. Τρητοῖς λεχέεσσι] Porsonus ex schol. marg. Harl. affert τρητοῖσι. 13. Καὶ δώματα καλά] Γρ. καὶ τείχεα μακρά. Harl. 15. Ἴλιον] Περὶ τῆς Ἰλίου. ἐπιτόμως ἑκατέρων τῶν ποιήσεων τὴν ὑπόθεσιν ἐδήλωσε. B. 19. Δῶκε δέ μοι ἀσκόν] Διὰ τὸ στεῤῥὸν καὶ ἀῤῥαγὲς τοιοῦτον ἀσκὸν δέδωκεν. B. 20. Ἔνθα δὲ βυκτάων ἀνέμων] Ἀθρόως πνεόντων. βύκται δὲ ἄνεμοι ἢ κατὰ ὀνοματοποιίαν οἱ ἠχητικοὶ ἢ οἱ σφοδροὶ καὶ κατὰ βύθου ἀΐκτοι. ἢ καὶ ὡς ἀπὸ ἀῤῥήτου ῥήματος τοῦ βύσσω ἤτοι εἰς βύθον κατάγω. B. Τῶν ἀθρόως πνεόντων ἢ ἰσχυρῶς, καὶ πληρούντων τὰ ἱστία. λέγονται δὲ οὕτως ἐκ τοῦ ἄγειν βοήν. Q. 21. Κεῖνον γάρ] Προσφιλὴς γὰρ λίαν

νηῒ δ' ἐνὶ γλαφυρῇ κατέδει μέρμιθι φαεινῇ,
ἀργυρέῃ, ἵνα μήτι παραπνεύσῃ ὀλίγον περ·
αὐτὰρ ἐμοὶ πνοιὴν Ζεφύρου προέηκεν ἀῆναι,
ὄφρα φέροι νῆάς τε καὶ αὐτούς· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
ἐκτελέειν· αὐτῶν γὰρ ἀπωλόμεθ' ἀφραδίῃσιν.
  Ἐννῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
τῇ δεκάτῃ δ' ἤδη ἀνεφαίνετο πατρὶς ἄρουρα·
καὶ δὴ πυρπολέοντας ἐλεύσσομεν ἐγγὺς ἐόντες.
ἔνθ' ἐμὲ μὲν γλυκὺς ὕπνος ἐπήλυθε κεκμηῶτα·
αἰεὶ γὰρ πόδα νηὸς ἐνώμων· οὐδέ τῳ ἄλλῳ
δῶχ' ἑτάρων, ἵνα θᾶσσον ἱκοίμεθα πατρίδα γαῖαν.
οἱ δ' ἕταροι ἐπέεσσι πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
καί μ' ἔφασαν χρυσόν τε καὶ ἄργυρον οἴκαδ' ἄγεσθαι,
δῶρα παρ' Αἰόλου μεγαλήτορος Ἱπποτάδαο.
ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον·
  Ὢ πόποι, ὡς ὅδε πᾶσι φίλος καὶ τίμιός ἐστιν
ἀνθρώποις, ὅτεών τε πόλιν καὶ γαῖαν ἵκηται.
πολλὰ μὲν ἐκ Τροίης ἄγεται κειμήλια καλὰ
ληΐδος· ἡμεῖς δ' αὖτε ὁμὴν ὁδὸν ἐκτελέσαντες
οἴκαδε νισσόμεθα κενεὰς σὺν χεῖρας ἔχοντες.

26. φέροι] φέρῃ V. 30. ἐόντες] ἐόντας et ες super ας ab eadem manu H. PORS. ἐόντας V. 31. ἐπήλυθε] ἐπέλλαβε H. V. 34. Fεπέεσσι. 35. Fοίκαδ'. 37. Fείπεσκε Fιδών. 38. ὦ] ὢ V. 39. ὅτεών] ὁτέων V. 42. οἴκαδε νισσόμεθα] οἴκαδ' ἐνεισόμεθα H. ib. Fοίκαδε.

τοῖς θεοῖς Αἴολος. Q. 23. Μέρμιθι] Σχοινίῳ ἤτοι σύρματι ἀργυρῷ. B. Μέρμιθι φαεινῇ] Προῳκονόμησεν, ἵνα τῷ δεσμῷ ἀπατηθῶσιν οἱ ἑταῖροι. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκ τῆς κουφότητος ἦν γνωρίσαι. προσεδέδετο γάρ. Vulg. 24. Ἀργυρέῃ] Ἵνα μὴ ἐκεῖνοι δύνηθῶσι βαστάξαντες αἰσθέσθαι τῆς κουφότητος, ἀπατηθῶσί τε τῇ ἀργυρέᾳ μέρμιθι. B. 26. Οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν ἐκτελέειν] Οὐκ ἔμελλεν δὲ ἐς πέρας ἄγειν ταύτην τὴν βουλήν. B. Q. Ἐκτελέσειν (sic)] Πληρώσειν. Vulg. 30. Πυρπολέοντας] Ἀντὶ τοῦ πυρσεύοντας ὅ ἐστι πῦρ καίοντας, ἢ περὶ πῦρ ἀναστρεφομένους. B. Q. Vulg. ἐγγὺς ἐόντας text. cum var. l. -ες, et schol. marg. ἐόντες ἡμεῖς. Harl. 31. Ὕπνος ἐπέλλαβε] Γρ. ἔλαβε. Γρ. ἐπήλυθε. Pal. 32. Πόδα νηός] Τὸν μεταγωγὸν τοῦ κέρατος κάλων· ἢ τὸ πηδάλιον. Q. Vulg. 38. Καὶ τίμιός ἐστιν] Γράφεται, καὶ τιμῆς, ἤτοι τιμήεις. B. 39. Ὅτεων] Διχῶς ὅτεων καὶ ὁτεῶν. ἐκράτησε δὲ ὅτεων προπαροξυτόνως. Q. Καὶ γαῖαν ἵκηται] Γρ. καὶ δώμαθ' ἵκηται. Harl. 41. Ληΐδος] Ὅτι διῃρημένως ἀναγνωστέον. βούλεται γὰρ λέγειν ἐρωτικῆς (f. στρατιωτικῆς) λείας, ὡς ὅτε, Οὕνεκά με στερέσαι τῆς ληΐδος ἤθελε πάσης Τρωϊάδος (ν'. 262.). Q. Ἐκτελέσαντες] Ζηνόδοτος, ἐκτελέοντες. Harl. 42. Οἴκαδε νισσόμεθα]

καὶ νῦν οἱ τάγ' ἔδωκε χαριζόμενος φιλότητι
Αἴολος· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον ἰδώμεθα, ὅ, ττι τάδ' ἐστὶν,
ὅσσος τις χρυσός τε καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν.
Ὣς ἔφασαν· βουλὴ δὲ κακὴ νίκησεν ἑταίρων·
ἀσκὸν μὲν λῦσαν, ἄνεμοι δ' ἐκ πάντες ὄρουσαν.
τοὺς δ' αἶψ' ἁρπάξασα φέρεν πόντονδε θύελλα
κλαίοντας, γαίης ἄπο πατρίδος· αὐτὰρ ἔγωγε
ἐγρόμενος κατὰ θυμὸν ἀμύμονα μερμήριξα,
ἠὲ πεσὼν ἐκ νηὸς ἀποφθίμην ἐνὶ πόντῳ,
ἦ ἀκέων τλαίην, καὶ ἔτι ζωοῖσι μετείην.
ἀλλ' ἔτλην καὶ ἔμεινα· καλυψάμενος δ' ἐνὶ νηΐ
κείμην· αἱ δ' ἐφέροντο κακῇ ἀνέμοιο θυέλλῃ
αὖτις ἐπ' Αἰολίην νῆσον· στενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Ἔνθα δ' ἐπ' ἠπείρου βῆμεν, καὶ ἀφυσσάμεθ' ὕδωρ·
αἶψα δὲ δεῖπνον ἕλοντο θοῇς παρὰ νηυσὶν ἑταῖροι.
αὐτὰρ ἐπεὶ σίτοιό τε πασσάμεθ' ἠδὲ ποτῆτος,
δὴ τότ' ἐγὼ κήρυκά τ' ὀπασσάμενος καὶ ἑταῖρον
βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα· τὸν δ' ἐκίχανον
δαινύμενον, παρὰ ᾗ τ' ἀλόχῳ καὶ οἷσι τέκεσσιν.
ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν ἐπ' οὐδοῦ
ἑζόμεθ'· οἱ δ' ἀνὰ θυμὸν ἐθάμβεον, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πῶς ἦλθες, Ὀδυσεῦ; τίς τοι κακὸς ἔχραε δαίμων;

43. τάγ'] τάδ' H. W. ib. Fοι. 44. Fιδώμεθα. 58. τε πασσάμεθ'] τ' ἐπασσάμεθ' H. 61. Fῇ. Fοῖσι. 62. ἐς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν] ἀναδώματ' ἐπισταθμοῖσιν H.

Γράφεται, οἴκαδ' ἐνεισόμεθα. Q. Νεισόμεθα] ἀπελευσόμεθα. Vulg. 43. Τάδ' ἔδωκεν] Οὕτως Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ, τὰ δέδωκε, καὶ, τὰ γ' ἔδωκε. καὶ, τάγε δῶκεν, Ἡρωδιανός. Harl. 44. Ὅττι τάδ' ἐστίν] Τί εἰσι καὶ κατὰ τὴν ποσότητα. ὅθεν καὶ ἐπεξηγήσατο, ὅσσός τις χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἀσκῷ ἔνεστιν. Q. 51. Ἀποφθίμην] Ἀποφθαρείην, ἀναιρεθείην. Vulg. 55. Αὖτις ἐπ' Αἰολίην] Ἐφ' ἣν καὶ οἱ ἄνεμοι κατὰ πρόσταγμα ὑπέστρεφον πρὸς Αἰολίην (f. Αἴολον). Q. 56. Ἐπ' ἠπείρου βῆμεν] Τὴν νῆσον ἤπειρον εἶπε κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ ὑγροῦ, ὡς εἰ ἔλεγεν ἐπὶ τὴν γῆν ἔβημεν. B. Q. 60. Βῆν εἰς Αἰόλου κλυτὰ δώματα, τὸν δ' ἐκίχανον] Ὁ στίχος σφηκώδης. σφηκῶδες δέ ἐστι τὸ ἐλλεῖπον ἐν μέσῳ τοῦ στίχου χρόνου, ὡς ἐνταῦθα. χρήζει γὰρ ὁ δεύτερος ποῦς χρόνου. τὸ γὰρ αιο τροχαῖός ἐστιν. ἀλλὰ τὸ ὁμόχρονον (scr. μονόχρ.) ὡς δίχρονον λαμβάνομεν. Q. Ὁ στίχος λαγαρός ἐστιν. B. Vind. 62. Ἐλθόντες δ' ἀνὰ δώματ' ἐπὶ σταθμοῖσιν] Γρ. πρὸς δῶμα παρὰ σταθμοῖσιν. Harl. 64. Ἔχραε] Μανικῶς ἐπέθετο. Vulg. Barn.

ἡ μέν σ' ἐνδυκέως ἀπεπέμπομεν, ὄφρ' ἀφίκοιο
πατρίδα σὴν, καὶ δῶμα, καὶ εἴ πού τοι φίλον ἐστίν.
Ὣς φάσαν· αὐτὰρ ἐγὼ μετεφώνεον, ἀχνύμενος κῆρ·
ἄασάν μ' ἕταροί τε κακοὶ, πρὸς τοῖσί τε ὕπνος
σχέτλιος· ἀλλ' ἀκέσασθε, φίλοι· δύναμις γὰρ ἐν ὑμῖν.
Ὣς ἐφάμην, μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσιν·
οἱ δ' ἄνεῳ ἐγένοντο· πατὴρ δ' ἠμείβετο μύθῳ·
Ἔῤῥ' ἐκ νήσου θᾶσσον, ἐλέγχιστε ζωόντων·
οὐ γάρ μοι θέμις ἐστὶ κομιζέμεν οὐδ' ἀποπέμπειν
ἄνδρα τὸν, ὅς κε θεοῖσιν ἀπέχθηται μακάρεσσιν.
ἔῤῥ', ἐπειή ῥα θεοῖσιν ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπε δόμων βαρέα στενάχοντα.
ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ.
τείρετο δ' ἀνδρῶν θυμὸς ὑπ' εἰρεσίης ἀλεγεινῆς,
ἡμετέρῃ ματίῃ· ἐπεὶ οὐκέτι φαίνετο πομπή.
Ἑξῆμαρ μὲν ὁμῶς πλέομεν νύκτας τε καὶ ἦμαρ·
ἑβδομάτῃ δ' ἱκόμεσθα Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον,
τηλέπυλον Λαιστρυγονίην, ὅθι ποιμένα ποιμὴν

65. ἀφίκοιο] videtur a pr. m. fuisse ἂν ἵκηαι H. PORS. 66. ἐστίν] εἴη V. 70. μαλακοῖσι] κακοῖσι sed linea transversa damnatum, et supraser. μαλακοῖσι H. Nisi merus est error, volebat καλοῖσι. PORS. ib. Ϝεπέεσσιν. 75. ἔῤῥ' ἐπειή ῥα θεοῖσιν] ἔῤῥ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν H. W. ἔῤῥ' ἐπεὶ ἀθανάτοισι θεοῖσιν V. 76. Ϝειπών.

70. Μαλακοῖσι καθαπτόμενος ἐπέεσσι] Ζηνόδοτος, μαλακοῖσιν ἀμειβόμενος, γράφει. Harl. 72. Ἔῤῥ'] Μετὰ φθορᾶς ἀναχώρει. Q. 75. Ἔῤῥ' ἐπεὶ ἀθανάτοισιν text. Γρ. ἔῤῥε ἐπεὶ ἄρα θεῷ ἀπεχθόμενος τόδ' ἱκάνεις. Pal. Sed observo, prima verba sedulo detersa esse (ut commode tamen legi possint), relictis tantum τόδ' ἱκάνεις propter mendum in textu τόνδ'. Cf. Codd. Vind. 77. Ἀκαχήμενοι] Διατί ἀκαχήμενοι; ἐπὶ τῇ ἡμῶν αὐτῶν ματαιότητι, ὅτι οὐκέτι φαίνετο πομπή. Ματίῃ δὲ (79.) ματαιότητι, φρενοβλαβίᾳ, μεταιολογίᾳ, ματαιοπραγίᾳ. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ ματῶ ματία, ὡς ἁμαρτῶ ἁμαρτία. ἔστι δὲ Ὁμηρικόν. B. Q.

78. Ὑπηρεσία ἡ δουλεία, ὑπειρεσία δὲ ἡ κωπηλασία. Pal. 79. Ἡμετέρῃ ματίῃ] Ἀγνωμόνως (scr. εὐγν.) ἑαυτὸν παραλαμβάνει εἰς τὴν ἁμαρτίαν, ὅτι ἀφύπνωσεν. Q. 81. Λάμου αἰπὺ πτολίεθρον] Ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος Λαιστρυγόνος (f. -γων) Λάμου τοῦ Ποσειδῶνος παιδός. ἢ ὄνομα Λαιστρυγόνος. Vulg. Q. Ἄλλως. Περιφραστικῶς τὴν Λάμον· καὶ, Ἰλίου ἐξαλαπάξαι πόλιν (Il. ε΄. 642.), τὴν Ἴλιον. καὶ αὐτὴ μὲν καλεῖται Λάμος οἱ δὲ ἐνοικοῦντες Λαιστρυγόνες. B. Q. 82. Τηλέπυλον] Μεγάλην. τῶν γὰρ τοιούτων πολὺ διεστᾶσιν αἱ πύλαι. τινὲς δὲ τὸ κύριον Τηλέπυλον ἐξεδέξαντο. οἱ δὲ τηλέπυλόν φασι μακρόπυλον, οὐ τῷ διαστήματι ἀλλὰ τῷ πλάτει τῆς πύλης ἢ

ἠπύει εἰσελάων, ὁ δέ τ' ἐξελάων ὑπακούει.
ἔνθα κ' ἄϋπνος ἀνὴρ δοιοὺς ἐξήρατο μισθοὺς,
τὸν μὲν, βουκολέων, τὸν δ', ἄργυφα μῆλα νομεύων·
ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε καὶ ἤματός εἰσι κέλευθοι.

τῷ μήκει. Vulg. Πόῤῥω ἀλλήλων καὶ διασταδὸν τὰς πύλας ἔχουσαν· ἢ μακρόπυλον. B. Q. Λαιστρυγονίην] Τὴν τῶν Λαιστρυγόνων. Λαιστρυγόνες δὲ οἱ τὴν Λάμον οἰκοῦντες. Vulg. Ποιμένα ποιμήν] Τὸν βουκόλον ὁ τῶν μήλων νομεὺς, διὰ τὸ πολλὰ εἶναι τὰ πρόβατα. B. Καταχρηστικῶς εἴρηκε ποιμένα καὶ τὸν βουκόλον. Vulg. Ὅθι ποιμένα] Ὁμωνύμως τῷ γένει τὸ εἶδος εἶπε, ἀντὶ τοῦ νομεὺς νομὸς (f. νομέα), ἤτοι ἔνθα οἱ νομεῖς ἀλλήλους προσφθέγγονται διὰ τὸ πλησίον (Vulg. σύνεγγυς) εἶναι τὰς νομάς. ἢ μᾶλλον τοῦ διαστήματος τὸ ἀπεναντίον τῶν πυλῶν μέτρον ἀπέχειν, καὶ οὕτως τὴν φωνὴν ἀκούεσθαι (Vulg. ἐξακ.) τοῦ τε εἰσελαύνοντος καὶ τοῦ ἐξελαύνοντος, ὥσπερ πότ' ἔχει καὶ αὐτῷ, Ὅσσον τε γέγωνε βοήσας (ί. 473.). B. Q. et Vulg. ab Ὅπου οἱ νομεῖς ἀλλήλους ad ἐξελαύνοντος. 84. Ἐλπύει [m]] Προσαγορεύει, φωνεῖ. Q. 85. Τῶν (scr. τὸν) μὲν βουκολέων] Κατὰ μὲν τὸν καιρὸν τῆς . . . [n] βουκολέων, διὰ τὸν οἶστρον ὅς ἐστι . . . τοῖς βουσὶ, κατὰ δὲ τῆς ἡμέρας . . . πρόβατα. δύναται οὖν τις, φησὶ, . . . ἐκεῖ λαμβάνειν δύο μισθοὺς ἐπειδὴ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς αἱ νομαὶ ἐγγύς εἰσι καὶ οὐ πόῤῥω. B. 86. Ἐγγὺς γὰρ νυκτός] Τῆς ἡμέρας ἡ ὁδὸς ἐγγὺς εἶναι πέφυκε τῆς νυκτός. τοῦτο δὲ ἔφη ὡς μὴ τῆς ἡμέρας ἀφισταμένης τῆς νυκτὸς, ἀλλὰ τῇ παρακελεύσει αὐτῆς εἰσέρχεσθαι νύκτα ἐν ἀκαρεῖ. Ἄλλως. Πλησίον γὰρ τῆς πόλεώς εἰσιν αἱ νυκτεριναί τε καὶ ἑωθιναὶ νομαὶ, καὶ τοσοῦτον πλησιάζουσιν ὡς τὸν ἐξελαύνοντα τῆς πόλεως ἀκούειν τοῖς (scr. τῶν) ἐν ἀγροῖς. Ἄλλως. Κράτης βραχείας αὐτοῦ ὑποτίθεται τὰς νύκτας. καὶ γάρ φησιν αὐτοὺς εἶναι περὶ τὴν κεφαλὴν τοῦ δράκοντος περὶ ἧς Ἄρατός φησι (61.), Κείνη που κεφαλὴ τῇ νείσεται ἧχι περ ἄκραι Μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλῃσιν. ὅθεν σύνεγγυς οὐσῶν τῶν ἀνατολῶν ταῖς δύσεσι λέγειν τὸν ποιητὴν, ἐγγὺς γὰρ νυκτός τε, καὶ τὰ ἑξῆς, παρὰ τὸ πλησιάζειν τὰς τῆς νυκτὸς κελεύθους, ἢ τὴν νύκτα ἐγγὺς τετάχθαι τῆς ἡμέρας βραχυτάτην οὖσαν. τὸν οὖν καθεύδειν παραιτούμενον διπλοῦς μισθοὺς λαμβάνειν, ἢ τὸν ἐν ὕπνῳ τὸ τῆς ἡμέρας πολὺ καταχρώμενον. Q. Αἱ νυκτεριναὶ καὶ ἡμεριναὶ νομαὶ ἐγγύς εἰσι τῆς πόλεως. Φασὶ δὲ τοὺς Λαιστρυγόνας κατεσχηκέναι τὴν τῶν Λεοντίνων περὶ Σικελίαν χώραν, ἐν ᾗ γεννᾶσθαι πολλὴν μύωπα καὶ τὸν οἶστρον, ὥστε τὰ μὲν λάσια τῇ ἡμέρᾳ νέμεσθαι τὰ δὲ ψιλὰ τῇ νυκτί. καὶ οὕτως τὸν δυνάμενον ἀγρυπνεῖν δύο μισθοὺς ἀποφέρεσθαι. Κράτης δέ φησι κατὰ τῆς τοῦ δράκοντος αὐτοὺς κατηστερίσθαι κεφαλὴν, περὶ ἧς Ἄρατος λέγει, Κείνη που κ. τ. λ. ὥστε πλείω μὲν εἶναι τὴν ἡμέραν, ὀλίγην δὲ τὴν νύκτα, ὡς ἀνάπαλιν παρὰ τοῖς Κιμμερίοις. εἴτις οὖν δύναται διαγρυπνεῖν διττοὺς κομίζεται μισθούς. Vulg. Τοῦ γὰρ ἡλίου ὄντος ἐν θερινῷ τροπικῷ τοὺς ἀρκτῴους ἀνθρώπους μεγίστην τὴν ἡμέραν ἔχειν, καὶ μὴ ἔχειν νύκτα (incide, et ins. τὴν γὰρ νύκτα) μόνον μιᾶς ὥρας διάστημα εἶναι, τουτέστι τὴν ἡμέραν εἶναι κγ' ὡρῶν. δῆλον δὲ ὅτι τοῖς βορειοτέροις μεγίστη τῶν νοτιωτέρων ἡμέρα. περὶ τούτων καὶ Ὅμηρος τῶν τόπων μνημονεύει νῦν. φησὶ γὰρ

[m] Pudet profecto. Sed typographi mendum ejusmodi in ed. Med. relictum esse non crediderim. BUTTM.

[n] Lacunas tales ex solo sensu supplere, intelligenti semper lectori relinquendum. BUTTM.

ἔνθ' ἐπεὶ ἐς λιμένα κλυτὸν ἤλθομεν, ὃν πέρι πέτρη
ἠλίβατος τετύχηκε διαμπερὲς ἀμφοτέρωθεν·
ἀκταὶ δὲ προβλῆτες ἐναντίαι ἀλλήλῃσιν
ἐν στόματι προὔχουσιν· ἀραιὴ δ' εἴσοδός ἐστιν·
ἔνθ' οἵγ' εἴσω πάντες ἔχον νέας ἀμφιελίσσας.
αἱ μὲν ἄρ' ἔντοσθεν λιμένος κοίλοιο δέδεντο
πλησίαι· οὐ μὲν γάρ ποτ' ἀέξετο κῦμά γ' ἐν αὐτῷ,
οὔτε μέγ', οὔτ' ὀλίγον· λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη.
αὐτὰρ ἐγὼν οἶος σχέθον ἔξω νῆα μέλαιναν,
αὐτοῦ ἐπ' ἐσχατιῇ, πέτρης ἐκ πείσματα δήσας.
ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθών·
ἔνθα μὲν οὔτε βοῶν, οὔτ' ἀνδρῶν, φαίνετο ἔργα,
καπνὸν δ' οἶον ὁρῶμεν ἀπὸ χθονὸς ἀΐσσοντα.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην πεύθεσθαι ἰόντας,
οἵτινες ἀνέρες εἶεν ἐπὶ χθονὶ σῖτον ἔδοντες·
ἄνδρε δύω κρίνας, τρίτατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας.
οἱ δ' ἴσαν ἐκβάντες λείην ὁδὸν, ᾗπερ ἄμαξαι
ἄστυδ' ἀφ' ὑψηλῶν ὀρέων καταγίνεον ὕλην.
κούρῃ δὲ ξύμβληντο πρὸ ἄστεος ὑδρευούσῃ,
θυγατρὶ ἰφθίμῃ Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο.

87. πέρι] περὶ V. 91. ἀμφιϝελίσσας. 92. δέδεντο] δέδεκτο V. 93. κῦμά γ'] κύματ'. Primo fuit γ' pro τ', sed nihil in accentibus mutavit. Quod si alterum consilio scripsisset, ita notasset, κῦμά γ' H. Apollonius v. ἀέξετο habet κύματ'. PORS. 98. ϝέργα. 100. προΐην] προΐειν H. W. 104. ϝάστυδ'. 105. ϝάστεος. 106. θυγατρὶ] θυγάτερ (sic) H. θυγάτέρ' W.

ὅτι, τηλέκλυτον (sic) Λαιστρυγονίην (cetera sine variet. ad νομεύων) . . ὶ γὰρ δύναταί τις δουλεῦσαι . , ἁ δύο ἡμέρας. Pal. 87. Ἔνθ' ἐπεὶ] Ἐπειδὴ εἰς λιμένα τὸν ἄξιον θαύματος ἤλθομεν, ἐκεῖ ἔσω τὰς ναῦς ὡρμίσαμεν. B. Q. 89. Ἀκταὶ δὲ προβλῆτες] Αἱ προβεβλημέναι ἐν τῇ θαλάσσῃ πέτραι καὶ προέχουσαι ἀπὸ τῶν αἰγιαλῶν στενὸν ποιοῦσαι τὸν εἴσπλουν. Vulg. Q, 95. Αὐτὰρ ἐγὼν] Προοικονομεῖ τὸν τρόπον τῆς φυγῆς τοῦ Ὀδυσσέως. Q, 97. Παιπαλόεσσαν] Τραχεῖαν. ἔνθεν κἂν τῇ συνηθείᾳ παιπάλιμον λέγομεν ἄνδρα τὸν τραχὺν καὶ μὴ ἁπλοῦν. Vulg. 98. Οὔτε βοῶν] Βοῶν ἔργα ἡ ἠροτριασμένη γῆ, ἀνδρῶν δὲ, ἀμπελὼν καὶ τὰ τοιαῦτα. B. 100. Προΐειν] Προέπεμπον. Vulg. 103. Ἥπερ ἄμαξαι] Γρ. ᾗ κεν ἄμαξαι. Harl. 104. Καταγίνεον] Κατεβίβαζον. ἔστι δὲ ἀγινεῖν κυρίως μὲν τὸ ἄγειν ἐκ τῆς τοῦ ἄγω παραγωγῆς, νῦν δὲ τὸ καταφέρειν. B. 105. Σύμβλητο] Ἤρχετο. Vulg. sed Barnes. em. ξύμβληντο· συνήρχοντο. 106. Θυγατρὶ ἰφθίμῃ] Γενναίᾳ κατὰ τὸ σῶμα. Ἀντιφατῆς (scr. -ῆα)

ἡ μὲν ἄρ' ἐς κρήνην κατεβήσετο καλλιρέεθρον
Ἀρτακίην, ἔνθεν γὰρ ὕδωρ προτὶ ἄστυ φέρεσκον·
οἱ δὲ παριστάμενοι προσεφώνεον, ἔκ τ' ἐρέοντο,
ὅστις τῶν εἴη βασιλεὺς, καὶ οἷσιν ἀνάσσοι.
ἡ δὲ μάλ' αὐτίκα πατρὸς ἐπέφραδεν ὑψερεφὲς δῶ.
οἱ δ' ἐπεὶ εἰσῆλθον κλυτὰ δώματα, τὴν δὲ γυναῖκα
εὗρον, ὅσην τ' ὄρεος κορυφὴν, κατὰ δ' ἔστυγον αὐτήν.
ἡ δ' αἶψ' ἐξ ἀγορῆς ἐκάλει κλυτὸν Ἀντιφατῆα,
ὃν πόσιν, ὃς δὴ τοῖσιν ἐμήσατο λυγρὸν ὄλεθρον.
αὐτίχ' ἕνα μάρψας ἑτάρων ὡπλίσσατο δόρπον·
τὼ δὲ δύ' ἀΐξαντε φυγῇ ἐπὶ νῆας ἱκέσθην.
αὐτὰρ ὁ τεῦχε βοὴν διὰ ἄστεος· οἱ δ' ἀΐοντες
φοίτων ἴφθιμοι Λαιστρυγόνες ἄλλοθεν ἄλλος,
μυρίοι, οὐκ ἄνδρεσσιν ἐοικότες, ἀλλὰ Γίγασιν.
οἵ ῥ' ἀπὸ πετράων ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι
βάλλον· ἄφαρ δὲ κακὸς κόναβος κατὰ νῆας ὀρώρει,
ἀνδρῶν ὀλλυμένων, νηῶν θ' ἅμα ἀγνυμενάων.
ἰχθῦς δ' ὡς, πείροντες, ἀτερπέα δαῖτα φέροντο.

107. κατεβήσετο] κατεβήσατο H. 108. προτὶ] ποτὶ V. ib. Ϝάστυ. 110. τῶν] τῶνδ' H. V. W. ib. οἷσιν] τοῖσιν W. ib. ἀνάσσοι] ἀνάσσει V. ib. Ϝανάσσοι. 115. ἐμήσατο] ἐμήδετο V. ib. Ϝόν. 116. δόρπον] δεῖ-χε-πνον H. V. W. 118. τεῦχε] τεῦξαι H. τεῦξε V. ib. Ϝάστεος. 120. ϜεϜοικότες. 123. ἀνδρῶν] ἀνδρῶν τ' H. ib. Ϝαγνυμενάων. 124. πείροντες] σπαίροντες V. ἀσπαίροντας ἀταρπέα Apollonius v. φέροντο. PORS. ib. φέροντο] πένοντο H. V.

ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτεος, τὸ δὲ Ἀντιφάταο ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης. B. 108. Ἀρτακίην] Ὄνομα κρήνης. εἶπον δὲ τὸ ὄνομα παρὰ Κίρκης μαθόντες (Vulg. παρ' αὐτῆς μεμαθηκότες). λέγει γὰρ, Οἶδα καὶ αὐτὴ Ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθεν (Vulg. πάθ') ἄλγεα ἰχθυόεντι, Ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες (κ'. 457.). ἢ κατὰ τὸ σιωπώμενον παρὰ τῶν φυγόντων μαθόντων παρὰ τῆς κόρης (Q. μαθόντες παρὰ τῆς Κίρκης) ἐπύθοντο. Q. Vulg. (Barnesius schol. vulg. ex arbitrio correxit.) 110. Τὸ δὲ, οἷσιν, Ἀρίσταρχος διὰ τοῦ τ. Harl. 113. Ἔστυγον] Ἐφοβήθησαν, ἐξεπλάγησαν. ἡ γὰρ Στὺξ ἐκπληκτική ἐστιν. B. Q. 115. Ὃν πόσιν] Ἀντιφάταν (sic) ἀπὸ τῆς Ἀντιφάτης εὐθείας. Q. Cf. ad 106. 116. Δεῖπνον] Γρ. δόρπον. Harl. 121. Ἀνδραχθέσι χερμαδίοισι] Ἤτοι τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν. ἢ ἅπερ αὐτοῖς μὲν ἦν χερμάδια ἄλλων δὲ ἀχθοφορήματα· ἢ μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσι. B. Μέγα βάρος παρέχουσι τοῖς βαστάζουσιν ἀνδράσι· ἢ εὐγενέσι, τοῖς δυναμένοις ἄνδρα καταβαρύνειν· ἢ μεγάλοις. Q. Cf. Vulg. 124. Ἰχθῦς δ' ὡς πείροντες] Ἀντὶ τοῦ νηχόμενοι καὶ

ὄφρ' οἱ τοὺς ὄλεκον λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς,
τόφρα δ' ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
τῷ ἀπὸ πείσματ' ἔκοψα νεὼς κυανοπρώροιο.
αἶψα δ' ἐμοῖς ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
ἐμβαλέειν κώπῃσ', ἵν' ὑπ' ἐκ κακότητα φύγοιμεν.
οἱ δ' ἅμα πάντες ἀνέῤῥιψαν, δείσαντες ὄλεθρον.
ἀσπασίως δ' ἐς πόντον ἐπηρεφέας φύγε πέτρας
νηῦς ἐμή· αὐτὰρ αἱ ἄλλαι ἀολλέες αὐτόθ' ὄλοντο.
Ἔνθεν δὲ προτέρω πλέομεν, ἀκαχήμενοι ἦτορ,
ἄσμενοι ἐκ θανάτοιο, φίλους ὀλέσαντες ἑταίρους.
Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ'· ἔνθα δ' ἔναιε
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα,
αὐτοκασιγνήτη ὀλοόφρονος Αἰήταο·
ἄμφω δ' ἐκγεγάτην φαεσιμβρότου Ἠελίοιο,
μητρός τ' ἐκ Πέρσης, τὴν Ὠκεανὸς τέκε παῖδα.

126. ἐγὼ ξίφος] ἐγὼν ἄορ H. ib. Ϝερυσσάμενος. 129. φύγοιμεν] φύγωμεν H. 130. οἱ δ' ἅμα] οἵδ' ἅμα H. ἅλα W.

περῶντες ὥσπερ ἰχθύες. ἢ διαπείροντες ὡς ἰχθύας. Γράφεται καὶ, σπαίροντας. πείροντες δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ διείροντες. Vulg. Ἤτοι πειρῶντες (scr. περῶντες) καὶ νηχόμενοι ὡς ἰχθῦς. ἢ πείροντες αὐτοῖς τοῖς ὀδοῦσιν. Τὸ οὖν πείροντες ἀντὶ τοῦ πειρῶντες (scr. περῶντες) τὸν λιμένα καὶ διανηχόμενοι ὡς ἰχθύες. Εἰ δὲ γράφεται, ἰχθῦς ὡς εἴροντες ἀτερπέα δαῖτα φέροντες, ὁ νοῦς αὐτοῦ οὕτως, ὡς ἰχθῦς αὐτοὺς συνείροντες καὶ ὁρμαθοὺς ποιοῦντες ἔφερον εἰς τοὺς οἴκους. ἢ ἴσως ξύλοις ἀπεξυσμένοις διέπειρον αὐτοὺς καὶ ὡς ἰχθύας ἐκ τῆς θαλάσσης ἀνείλκοντο. B. Q. Ἀριστοφάνης, ἰχθῦς δὲ ὡς εἴροντες. Harl. Πένοντο] Ἀρίσταρχος, φέροντο. Harl. Φέροντο] Προσεφέροντο. Vulg. 130. Οἵδ' ἅμα] Τοῦτο μὲν ἐμφαντικόν. ἔνιοι δὲ γράφουσιν, οἵδ' ἄρα πάντες. Καλλίστρατος δὲ καὶ Ῥιανὸς διὰ τοῦ λ, οἵδ' ἄρα (scr. ἅλα) πάντες*. Harl. Ἀνέῤῥιψαν] Ἀνεκινήθησαν εἰς τὸ κωπηλατεῖν. Q. 131. Ἐπηρεφέας φύγε πέτρας] Τὰς τοῦ στόματος πέτρας οὐ τὰς βαλλομένας. ἤτοι ἄνωθεν ἐπηρεφεῖς, ἢ ἐπικεκλιμένας καὶ βαλλομένας κατὰ τῆς νηός. B. Q. 135. Αἰαίην δ' ἐς νῆσον] Ὄνομα νήσου. ταύτην ἔνιοί φασι τὸ νῦν Κίρκαιον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Q. Vulg. 136. Αὐδήεσσα] Ἤτοι περιβόητος· ἢ εἰς διάλεξιν καὶ προσαγόρευσιν ἀνθρώποις ἐρχομένην· ἢ καθὸ ἐπίγειός ἐστιν. B. Q. Vulg. Ἀριστοφάνης, οὐδήεσσα. Harl. Cf. ad ε'. 334. 137. Ὀλοόφρονος] Τοῦ συνετοῦ (Vulg. συνετὰ) καὶ ὁλόκληρα φρονοῦντος Q. Vulg. ἢ ὀλέθρια φρονοῦντος. καὶ γὰρ μάγος ἦν. Q. Αἰήταο] Αἰήτης Κόλχων ἀδελφὸς (scr. βασιλεὺς), πατὴρ Μηδείας, Κίρκης ἀδελφός. Q. 138. Ἄμφω δέ] Ἤτοι ὁ Αἰήτης καὶ ἡ Κίρκη ἐγεννήθησαν ἐκ τοῦ Ἡλίου. Q. 139. Ἐκ Πέρσης] Πέρση

* Hoc etiam conjecit Toupius Cur. Nov. in Suid. v. ἀνέῤῥιψαν, laudans η'. 328. ν'. 78. PORS.

ἔνθα δ' ἐπ' ἀκτῆς νηῒ κατηγαγόμεσθα σιωπῇ
ναύλοχον ἐς λιμένα, καί τις θεὸς ἡγεμόνευεν.
ἔνθα τότ' ἐκβάντες δύο τ' ἤματα καὶ δύο νύκτας
κείμεθ', ὁμοῦ καμάτῳ τε, καὶ ἄλγεσι θυμὸν ἔδοντες.
ἀλλ' ὅτε δὴ τρίτον ἦμαρ ἐϋπλόκαμος τέλεσ' ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἐμὸν ἔγχος ἑλὼν καὶ φάσγανον ὀξὺ
καρπαλίμως παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπὴν,
εἴπως ἔργα ἴδοιμι βροτῶν, ἐνοπήν τε πυθοίμην.
ἔστην δὲ, σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
καί μοι ἐείσατο καπνὸς ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Κίρκης ἐν μεγάροισι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
μερμήριξα δ' ἔπειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν
ἐλθεῖν, ἠδὲ πυθέσθαι, ἐπεὶ ἴδον αἴθοπα καπνόν.
ὧδε δέ μοι φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
πρῶτ' ἐλθόντ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης,
δεῖπνον ἑταίροισιν δόμεναι, προέμεν τε πυθέσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,

140. νηῒ] νῆα H. V. 141. θεὸς] videtur a m. pr. fuisse θεῶν H. PORS. 146. παρὰ] παρὰ H. (suprascr. ἀπὸ) 147. Ϝέργα Ϝίδοιμι. 149. ἐϜείσατο. 152. καπνόν] ὕπνον et suprascr. γρ. καπνὸν H. ib. Ϝίδον. 156. νεὸς] νεὼς H. (suprascr. ο) ib. ἀμφιϜελίσσης.

Ὠκεανοῦ μὲν ἦν θυγάτηρ, Ἡλίου δὲ γυνή. Ἡλίου δὲ καὶ Πέρσης Αἰήτης καὶ Κίρκη. Ἡσίοδος δὲ (Θ. 411.) καὶ τὴν Ἑκάτην Περσηΐδα λέγει. Vulg. Q. 140. Κατηγαγόμεσθα] Κατάγεσθαί φασιν τὸ ἀπὸ θαλάττης εἰς λιμένα ἐλθεῖν, καὶ ἀνάγεσθαι τὸ ἀνάπαλιν. δοκοῦσι γὰρ κατὰ τῆς ἀκτῆς ἔρχεσθαι. B. Q. 141. Ναύλοχον] Ἤρεμον (sic), παρὰ τὸ λάζεσθαι· ἢ κεκρυμμένον, παρὰ τὸν λόχον. Q. Ἄλλως. τὸν εἰς φυλακὴν τῶν νεῶν ἐπιτήδειον· ἢ ἐν ᾧ ὡσπερεὶ κοιμῶνται αἱ νῆες· ἢ τὸν τὰς ναῦς κρύπτοντα ἢ ὑποδεχόμενον. B. Q. et ex parte Vulg. Ἐγὼ δὲ ναύλοχον λέγω ἐκ τοῦ λοχᾶσθαι καὶ κρύπτεσθαι ἐν αὐτῷ τὰς νῆας. B. Q. 146. Ἀνήϊον] Ἀνήρχοντο τόπον ὑψηλὸν ἀφ' οὗ ἔστι περισκέψασθαι καὶ ἀποσκοπεῦσαι Q. (Vulg. Περιώπην. τόπον ὑψ. etc.) 150. Διὰ δρυμά] Διὰ δρυμῶν πυκνῶν καὶ τῆς ὕλης. ἀντιπτώσει γὰρ ἐνταῦθα κέχρηται. Δρυμὸς ὁ κατάπυκνος τοῖς δένδροις τόπος, δρύομός τις ὤν. Q. 152. Αἴθοπα] Ἀρίσταρχος τὸν ἐκ τοῦ αἴθεσθαι ἀναδιδόμενον. Q. (sed in Mediol. male ad 150. relatum: cf. Vulg.) 153. Δοάσσατο] Κυρίως δοάσασθαι τὸ δυοῖν ἑλέσθαι θάτερον. ἔστι δὲ ἡ λέξις κατὰ τοὺς παλαιοὺς οὐ μόνον ἀντὶ τοῦ ἔδοξεν ἀλλὰ καὶ ἀντὶ τοῦ ᾑρέθη, προεκρίθη. πρῶτον μὲν ἐλθεῖν εἰς τὸν αἰγιαλὸν καὶ δοῦναι τοῖς φίλοις αὐτοῦ δεῖπνον, εἶτα στεῖλαι αὐτοὺς εἰς τὸ μαθεῖν τὰ ἐν τῇ χώρᾳ ἐκείνῃ. B. Q. 155. Δεῖπνον ἑτέροισιν δόμεναι] Ὅπως διὰ τὸ ὀλίγα εἶναι τὰ σιτία αὐτὰς ἐφύλασσεν. Q. 156. Ἦια] Καὶ ὑπῆρχον. κανονίζεται

καὶ τότε τίς με θεῶν ὀλοφύρατο μοῦνον ἐόντα,
ὅς ῥά μοι ὑψίκερων ἔλαφον μέγαν εἰς ὁδὸν αὐτὴν
ἧκεν· ὁ μὲν ποταμόνδε κατήϊεν ἐκ νομοῦ ὕλης,
πιόμενος, δὴ γάρ μιν ἔχεν μένος ἠελίοιο.
τὸν δ' ἐγὼ ἐκβαίνοντα κατ' ἄκνηστιν μέσα νῶτα
πλῆξα· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε·
κάδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός.
τῷ δ' ἐγὼ ἐμβαίνων δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
εἰρυσάμην· τὸ μὲν αὖθι κατακλίνας ἐπὶ γαίῃ
εἴασ'· αὐτὰρ ἐγὼ σπασάμην ῥῶπάς τε λύγους τε·
πεῖσμα δ', ὅσον τ' ὄργυιαν, ἐΰστρεφὲς ἀμφοτέρωθεν
πλεξάμενος συνέδησα πόδας δεινοῖο πελώρου.
βῆν δὲ καταλοφάδια φέρων ἐπὶ νῆα μέλαιναν,

163. κάδδ'] κὰδ δ', ut semper, W. 165. Ϝερυσάμην. 167. πεῖσμα] δ'] πείσμαθ' pro v. l. V.

δὲ οὕτως, ἔω τὸ ὑπάρχω, ὁ μέλλων ἔσω, ὁ παρακείμενος ἧκα, ὁ μέσος εἷα καὶ διαλύσει, καὶ τροπῇ τοῦ ε εἰς η, ἧα. B. 159. Κατήϊεν] Εἴω τὸ πορεύομαι, καὶ ὁ παρατατικὸς ἤϊον, ἤϊες, ἤϊε, καὶ κατήϊεν. B. 160. Δὴ γάρ μιν ἔχεν] Τὸν (Q. τὴν) ἔλαφόν φησιν ὑπὸ τοῦ ἡλίου ἐκκεκαῦσθαι καὶ ὡς ἐν πυρὶ γεγονέναι, διὸ καὶ ἐπὶ τὸν ποταμὸν κατιέναι (Q. κατήρχετο) τοῦ πιεῖν ἕνεκα. Vulg. Q. Ζηνόδοτος, δὴν γάρ μιν. Harl. 161. Κατ' ἄκνηστιν] Καταχρηστικῶς φησιν ὁ Ἀρίσταρχος ἐπὶ τῶν θηρίων εἶναι τὴν ἄκνηστιν. οὐ γὰρ αὐτὴν μόνην ἀδυνατοῦσι κινήσασθαι (scr. κνήσ.) ἀλλὰ καὶ τὴν ὀσφὺν καὶ τὸν τράχηλον. Ἄλλως. Δεῖ γινώσκειν ὅτι αὐτὸς ἐπεξηγεῖται ἥ ἐστιν ἄκνηστις διὰ τοῦ εἰπεῖν μέσα νῶτα, ἤτοι ἡ ῥάχις, ἢ τὰ μέσα τῶν τετραπόδων παρὰ τὸ μὴ δύνασθαι κνήσασθαι. Q. Cf. Vulg. 163. Μακών] Ὠνοματοπεποίηκε τὴν λέξιν, οἷον, ποιὰν φωνὴν καὶ ἄσημον ἀποτελέσας. Vulg. B. Q. 164. Ἐμβαίνων] Γρ. διὰ τοῦ μ̂.[p] ἐμπάσας, ἐπιβὰς, πλησιάσας ὡς τὸ, Λὰξ ἐν στήθεσσι βάς (Il. ζ'. 65.) Harl. Ἐπιβαίνων ὡς λάξ. Vulg. 166. Ῥῶπας τε λύγους τε] Ἱμαντώδη φυτὰ ἐπιμήκεις καὶ εὐκάμπτους ῥάβδους ἔχοντα. B. Q. Vulg. 169. Καταλοφάδια[q]] Ὑφ' ἓν ἀναγνωστέον ὡς τὸ κατωμάδια[r] καὶ τόνῳ καὶ σημαινομένῳ. B. Q. Ἄλλως. Καταλοφάδια ἀντὶ τοῦ καταλοφαδίως. Οὕτως (B. οὐδὲ) δὲ δεῖ νοεῖν ὅτι ἐβάσταζε τὴν ἔλαφον ὁ Ὀδυσσεὺς μεταξὺ τῆς κεφαλῆς καὶ τῶν ὤμων (B. καὶ τῶν δύο ποδῶν). μέσον γὰρ τῶν ποδῶν τὴν (scr. τῶν) ἄνω ἔσχε τὴν ἰδίαν κεφαλὴν ὁ Ὀδυσσεύς. κατεῖχε δὲ τοὺς δύο πόδας συνδεδεμένους ταῖς δύο χερσὶ σκηριπτομένους τῷ δόρατι. B. Q. ΚΑΤΑ ΛΟΦΑΔΕΙΑ. κατὰ λόφου καὶ αὐ-

[p] Prima schol. Harl. verba nunc video corrupta esse ex his: Γρ. διὰ τοῦ μ ἐν πάσαις: idque adnotatum est propter eos quibus Græcus sermo requirere videretur ἐσβαίνων. BUTTM.

[q] Καταλλοφάδια et ϊ super ι e schol. marg. codicis Harl. affert Pors. BUTTM.

[r] Hæc forma non occurrit, sed κατωμαδὸν, et Il. ψ'. 431. ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο φέρονται. BUTTM.

ἔγχει ἐρειδόμενος, ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου
χειρὶ φέρειν ἑτέρῃ· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
κὰδ δ' ἔβαλον προπάροιθε νεώς· ἀνέγειρα δ' ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πως καταδυσόμεθ', ἀχνύμενοί περ,
εἰς Ἀΐδαο δόμους, πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπέλθῃ.
ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἐν νηῒ θοῇ βρῶσίς τε πόσις τε,
μνησόμεθα βρώμης, μηδὲ τρυχώμεθα λιμῷ.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
ἐκ δὲ καλυψάμενοι παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο
θηήσαντ' ἔλαφον· μάλα γὰρ μέγα θηρίον ἦεν.
αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ὁρώμενοι ὀφθαλμοῖσι,
χεῖρας νιψάμενοι τεύχοντ' ἐρικυδέα δαῖτα.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
δὴ τότ' ἐκοιμήθημεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
καὶ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ πᾶσιν ἔειπον·

172. νεώς] νεός W. 173. Ϝεπέεσσι. Ϝέκαστον. 174. πως καταδυσόμεθ'] πωσ καταδυσσόμεθ' H. πω W. 175. ἐπέλθῃ] ἐπέλθῃ text. ἐπελθεῖν schol. H. 178. Ϝεπέεσσι. 184. Ϝηδύ. 188. ἔϜειπον.

χένος, κατὰ τραχήλου. Vulg. 170. Ἐπεὶ οὔπως ἦεν ἐπ' ὤμου] Οὐκ ἐδυνάμην γὰρ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ κατὰ τοῦ ἑνὸς ὤμου φέρειν τὴν ἔλαφον. Q. Οὔπως ἦεν] Ἀριστοφάνης δὲ, οὔπως εἶχεν. Harl. Οὔπω εἶχεν] Οὐκ ἐνεδέχετο ἔχειν. Vulg. 174. Οὐ γάρ πως] Τινές φασιν ὅτι ἀπὸ τοῦ γὰρ ἤρξατο. ἐγὼ δὲ οἴομαι ὅτι ἡ σύνταξις οὕτως ἔχει. ἢ ἀλλὰ ἀντὶ τοῦ ἦ (sic: scr. δή)· ὦ φίλοι ἄγετε δὴ, ὄφρ' ἐν νηῒ βρῶσίς τε πόσις, μνησόμεθα βρώμης. οὐ γάρ πω καταδυσόμεθα ἤτοι κατελευσόμεθα καὶ κατέλθωμεν, ἀχνύμενοί περ εἰς Ἀΐδαο δόμους πρὶν μόρσιμον ἦμαρ ἐπελθεῖν. Q. 175. Εἰς Ἀΐδαο δόμους] Οὐκ ἔστιν ἀποθανεῖν παρὰ τὴν εἱμαρμένην. δεῖ οὖν ἐσθίειν. Q. 178. Ἔν τισι τὸ, οὕτως, φέρεται.* Harl. 179. Ἐκ δὲ καλυψάμενοι] Ἀπογυμνώσαντες τὰς ὄψεις ἤτοι ἀποσκεπασθέντες τὰ ἴδια σώματα ἐκ τοῦ ὕπνου ἐγερθέντες. Q. 180. Θηήσαντ' ἔλαφον] Ἔθος γὰρ τοῖς πολλοῖς θαυμάζειν τὰ ἀπὸ ἄγρας εἰλημμένα. Q. 182. Ἐρικυδέα] Τὴν ποιοῦσαν γαυριᾶν. ἢ μεγάλως ἔνδοξα (ἔνδοξον em. Barn.) Vulg. 185. Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ] Οὐδὲ μετὰ τὴν τροφὴν λέγει πρὸς αὐτοὺς περὶ τῆς κατασκοπῆς, ἀλλ' ἑαυτὴν (f. ἑωθινὴν) πρώτην. Q. 188. Ῥιανὸς, δὴ τότ' ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον. Harl. Μετὰ πᾶσιν] Ἔνιοι, μῦ-

* Pro ὦκα. Pors. Altera itaque lectio fuerit οὕτω ἐμοῖς. BUTTM.

Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ' ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ' ὅπη ἠώς,
οὐδ' ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν,
οὐδ' ὅπη ἀννεῖται· ἀλλὰ φραζώμεθα θᾶσσον,
εἴ τις ἔτ' ἔσται μῆτις, ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι εἶναι·
εἶδον γὰρ σκοπιὴν ἐς παιπαλόεσσαν ἀνελθὼν,
νῆσον, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·
αὐτὴ δὲ χθαμαλὴ κεῖται· καπνὸν δ' ἐνὶ μέσσῃ
ἔδρακον ὀφθαλμοῖσι, διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ,
μνησαμένοις ἔργων Λαιστρυγόνος Ἀντιφάταο,
Κύκλωπός τε βίης μεγαλήτορος, ἀνδροφάγοιο.
κλαῖον δὲ λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες·
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Αὐτὰρ ἐγὼ δίχα πάντας ἐϋκνήμιδας ἑταίρους
ἠρίθμεον· ἀρχὸν δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ὄπασσα·
τῶν μὲν ἐγὼν ἦρχον, τῶν δ' Εὐρύλοχος θεοειδής.
κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλομεν ὦκα·
ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος μεγαλήτορος Εὐρυλόχοιο.

190. 191. 192. ὅπη] ὅπῃ W. 190. γὰρ Fίδμεν. 194. Fεῖδον. 199. Fέργων. 204. ἠρίθμεον] ἠρίθμει V. ib. ἀρχὸν] ἀρχὸν (ῆ) H. 205. θεοFειδής.

θον. Vulg. (ed. Schrevel.) 190. Ὦ φίλοι] Καλλίστρατός φησιν ὡς ὑπό τινος ὁ στίχος (189.) προτέτακται ἀγνοοῦντος τὸ Ὁμηρικὸν ἔθος, ὡς θέλει ἄρχεσθαι ἀπὸ τοῦ γάρ. Harl. Ὦ φίλοι οὐ γάρ τ' ἴδμεν ὅπη ζόφος[t]] Ταῦτα δὲ λέγει οὐκ ἀπορῶν, ἀλλὰ δεινοπαθῶν τοῖς παροῦσιν. ἀγνοοῦμέν φησιν ἐν ποίῳ κλίματί ἐσμεν, καὶ οὐ δυνάμεθα συγκρῖναι ὡς πρὸς ἑτέραν χώραν εἰ ἀνατολικοί ἐσμεν ἢ δυτικοί. ἐλθόντες οὖν μάθωμεν παρὰ τῶν οἰκητόρων, καὶ οὕτως τὸν ἐπὶ τὴν πατρίδα πλοῦν ποιησώμεθα. Ἐκ τούτων δὲ ἐκτετοπισμένη φαίνεται ἡ πλάνη τοῦ Ὀδυσσέως. B. Q. Ἄλλως. Ἀλογόν ἐστι τὸ τοὺς ἑταίρους ἀθυμίᾳ περιβάλλειν. λύεται δὲ ἐκ τοῦ καιροῦ. πρὸς γὰρ τὸ δεῖν σκέψασθαι τοὺς οἰκήτορας τῶν τόπων ἥρμοττε τὴν ἀπορίαν τῶν χωρίων εἰπεῖν. Q. 193. Ἐγὼ δ' οὐκ οἴομαι] Τοῦτο εἶναι διὰ μέσου φησὶν Ἀρχίλοχος (scr. Ἀρίσταρχος[u]) ὡς ἂν ἀπαλγήσαντος τοῦ Ὀδυσσέως ἰδίᾳ ἀναπεφωνῆσθαι. Q. 195. Νῆσον τὴν πέρι πόντος] Ἀντὶ τοῦ ὡς ὅρος ἐπίκειται ἡ θάλασσα τῇ νήσῳ, οἷον δοκεῖν ἐπάνω αὐτῆς εἶναι. χθαμαλὴ γὰρ νῆσος προείρηται. ἀπὸ τῆς στεφάνης οὖν τοῦ ὅρους,

[t] Vid. not. ad β'. 1. BUTTM.
[u] Nominum Ἀρχιλόχου et Ἀριστάρχου confusorum exempla vid. ap. Ruhnk. in Præf. ad Hesych. to. II. p. 7. BUTTM.

βῆ δ' ἰέναι, ἅμα τῷ γε δύω καὶ εἴκοσ' ἑταῖροι
κλαίοντες· κατὰ δ' ἄμμε λίπον γοόωντας ὄπισθεν.
εὗρον δ' ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἀμφὶ δέ μιν λύκοι ἦσαν ὀρέστεροι, ἠδὲ λέοντες,
τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν, ἐπεὶ κακὰ φάρμακ' ἔδωκεν.
οὐδ' οἵ γ' ὡρμήθησαν ἐπ' ἀνδράσιν, ἀλλ' ἄρα τοίγε
οὐρῇσιν μακρῇσι περισσαίνοντες ἀνέσταν.
ὡς δ' ὅταν ἀμφὶ ἄνακτα κύνες δαίτηθεν ἰόντα
σαίνωσ', αἰεὶ γάρ τε φέρει μειλίγματα θυμοῦ·
ὣς τοὺς ἄμφι λύκοι κρατερώνυχες, ἠδὲ λέοντες,
σαῖνον· τοὶ δ' ἔδδεισαν, ἐπεὶ ἴδον αἰνὰ πέλωρα.
ἔσταν δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ,
ἱστὸν ἐποιχομένης μέγαν, ἄμβροτον· οἷα θεάων
λεπτά τε, καὶ χαρίεντα, καὶ ἀγλαὰ ἔργα πέλονται.
τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Πολίτης, ὄρχαμος ἀνδρῶν,

208. Ϝείκοσ'. 216. ὅταν] ὅτ' ἂν W. ib. Ϝάνακτα. 219. Ϝἴδον. 220. εἰνὶ θύρῃσι] ἐν προθύροισι V. W. 221. Ϝοπί. 223. Ϝέργα.

ἐστεφάνωται, εἶπεν. Q. 210. Ἐν βήσσῃσι] Ἐν τοῖς βασίμοις τόποις Q. ἢ ἐν ταῖς προβάσεσι καὶ ὀρειναῖς κοιλάσιν. Q. Vulg. Δώματα Κίρκης] Ἀπὸ τοῦ πληθυντικοῦ τοῦ δώματα πρὸς ἑνικὸν τὸ δῶμα ὑπήντησεν, ὡς τὸ, ἐξ ἑτέρων ἕτερος, εἶτα ἐπιφέρει, οὐκ ἄν τίς μιν ἀνήρη περὶ αὐτὴν τὴν Κίρκην[x]. Q. 213. Τοὺς αὐτὴ κατέθελξεν] Ἐξ ἀνθρώπων εἰς φύσιν λεόντων καὶ λύκων μετέβαλεν. Q. Τὸ ἔθελξεν οὐ πρὸς τὸ μεταμορφῶσαι σημαίνει ἀλλὰ τὸ νωθέστερον ποιῆσαι πρὸς τὰς ἐνεργείας, ὡς ἐν Ἰλιάδι, Αὐτὰρ Ἀχαιῶν θέλγε νόον (μ'. 255.). οἷον νωθέστερον ἐποίει Q. Πράους καὶ ἡμέρους ἐποίησεν. Vulg. 217. Μειλίγματα θυμοῦ] Τὰ μειλίσσοντα καὶ καταπραΰνοντα αὐτῶν τὸν θυμόν. B. Q. φησὶ δὲ τὰς ἀπομαγδαλιὰς ἃς προσδεχόμενοι οἱ κύνες ἐγρηγόρασιν. ἢ κρέα τινὰ καὶ πρὸς ἡδονὴν δωρήματα. Q. Cf. Vulg. φησὶ τὰς ἀπομαγδαλιὰς δὲ τῶν δακτύλων αὐτοῦ· ἤτοι τὰ ἐκ τοῦ πίου (f. πίους) ῥυπάσματα. B. 220. Ἔσταν δ' εἰνὶ θύρῃσι] Ἀρίσταρχος γράφει, ἔσταν δ' ἐν προθύροισι. Harl. 221. Ἀειδούσης ὀπὶ καλῇ] Οὐδὲν ἄτοπον τὴν εἰς τόπον οὖσαν τοιοῦτον ὑποκλέπτειν τῇ ᾠδῇ τὸν πόνον. αἱ εὐγενίδες δὲ εἰσάγονται παρ' Ὁμήρῳ ἱστουργοῦσαι. Q. 222. Ἱστὸν ἐποιχο-

x Mendosissime scriptum scholium sic dispice et corrige. Spectat illud potius ad 212. ubi μὶν singulariter acceptum refertur a grammatico ad δῶμα quod sit in præced. δώματα. Cujus rei aliud exemplum profert ex Od. ρ': ubi postquam v. 266. dictum sit ἐξ ἑτέρων ἕτερ' ἐστὶν relatum ad δώματα κάλ' Ὀδυσσῆος. inferatur mox (268.) οὐκ ἄν τίς μιν ἀνὴρ ὑπεροπλίσσαιτο. Tum aliam etiam tangit rationem, qua μὶν illud in nostro loco referatur ad Circen. Nam vox non vox, ἀνήρη, dirimenda est ita:— μιν ἀνήρ. ἢ περὶ αὐτὴν τὴν Κίρκην. BUTTM.

ὅς μοι κήδιστος ἑτάρων ἦν, κεδνότατός τε·
  Ὦ φίλοι, ἔνδον γάρ τις ἐποιχομένη μέγαν ἱστὸν
καλὸν ἀοιδιάει, δάπεδον δ' ἅπαν ἀμφιμέμυκεν,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· ἀλλὰ φθεγγώμεθα θᾶσσον.
  Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
Εὐρύλοχος δ' ὑπέμεινεν, ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι.
εἷσεν δ' εἰσαγαγοῦσα κατὰ κλισμούς τε, θρόνους τε.
ἐν δέ σφιν τυρόν τε καὶ ἄλφιτα καὶ μέλι χλωρὸν
οἴνῳ Πραμνείῳ ἐκύκα· ἀνέμισγε δὲ σίτῳ
φάρμακα λύγρ', ἵνα πάγχυ λαθοίατο πατρίδος αἴης.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, αὐτίκ' ἔπειτα
ῥάβδῳ πεπληγυῖα κατὰ συφεοῖσιν ἐέργνυ.
οἱ δὲ συῶν μὲν ἔχον κεφαλὰς, φωνήν τε, δέμας τε,

231. ἀϝιδρείῃσιν. 232. ὀϊσσάμενος] ὀϊσάμενος W. Post 233 additum habet in margine τεῦχε δέ οἱ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ, ὄφρα πίοιεν V. 235. ϝοίνῳ. 238. ἐϝέργνυ. 239. δέμας] τρίχας V.

μένης] Πορευομένης εἰς τὸ ἱστουργεῖν. Q. 225. Ὅς μοι κήδιστος] Συγγενικωτάτης (Vulg. -ώτατος) φροντίδος ἄξιος, φίλτατος ἐξ ἐπιγαμίας. Q. Post 225. Codd. Vind. 50. et 133. inserunt hunc: Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν. 231. Ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι] Ἀπὸ τοῦ φιλοφρόνως αὐτοὺς καλεῖν μόνην οὖσαν, καὶ ἀπὸ τῆς τῶν θηρίων ἡμερότητος. B. Q. Vulg. Post v. 233. Εἷσεν etc. additur in margine codicum Harl. et Q. hic versus. Τεῦχεν (Q. τεῦχε) δὲ κυκεῶ χρυσέῳ δέπαϊ ὄφρα πίοιεν [y]. Vid. v. 316. 235. Πραμνείῳ] Ἢ πραΰνοντι τὸ μένος· ἢ παραμεμενηκότι ἤτοι παλαιῷ· ἢ πραμνείῳ, τῷ ἀπὸ τῆς Πράμνου. B. Ἔνιοι μὲν τῷ ἐκ πραμνείας ἀμπέλου γινομένῳ οἴνῳ. λέγεται δὲ πραμνεία ἄμπελος ὡς καὶ θέσεια καὶ μελίκερις (Vulg. hoc tantum, ὡς καὶ Θασία). ἔνιοι δὲ πραμνείῳ τῷ πραΰνοντι τὸ μένος, οἷον τὴν ψυχὴν εἰς πραότητα ἄγοντι. οἱ δὲ ὅτι τῶν οἴνων ἔνιοι μεν καυστικοὶ, ἔνιοι δὲ ἡδεῖς, τινὲς δὲ πραμνείσιοι καὶ παραμόνιμοι εἰς παλαίωσιν καὶ μὴ μεταβάλλοντες. Q. Vulg. Sed in Q. post vocem ἄγοντι statim ἔνιοι δὲ παραμόνιμοι κ. τ. ε. omissis intermediis. 238. Ῥάβδῳ πεπληγυῖα] Πρὸς τὴν γοητείαν καὶ ἡ πληγὴ τῆς ῥάβδου ἐνήργει. καὶ ὅλως αἱ ῥάβδοι τῶν θεῶν ἔνεργοι παρ' Ὁμήρῳ. πλήξας οὖν τῷ σκήπωνι τοὺς Αἴαντας ὁ Ποσειδῶν Ἐνῆκε μένος (Ἰλ. ν'. 59.). καὶ Ἀθηνᾶ τὸν Ὀδυσσέα Ῥάβδῳ πεπληγυῖα πάλιν ἐποίησε γέροντα (Od. ν'. 429.). καὶ ὁ Ἑρμῆς ὥσπερ τιμίῳ ὅπλῳ χρῆται αὐτῇ, τῇ τῶν ἀνδρῶν Ὄμματα θέλγει Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει (Il. ω'. 343.). Q. 239. Τρίχας τε καὶ πόδας] Γράφεται, τρίχας τε καὶ δέμας. Q. Τρίχας τε καὶ δέμας]

[y] Cod. Vind. 50. et 133. versum habent in ipso textu et ita quidem incipientem: τεῦχε δέ οἱ, ut 316. cum deberet esse τεῦχε δὲ τοῖς. BUTTM.

καὶ τρίχας, αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος, ὡς τὸ πάρος περ.
ὣς οἱ μὲν κλαίοντες ἐέρχατο· τοῖσι δὲ Κίρκη
πάρ ῥ' ἄκυλον, βάλανόν τ' ἔβαλεν, καρπόν τε κρανείης,
ἔδμεναι, οἷα σύες χαμαιευνάδες αἰὲν ἔδουσιν.
Εὐρύλοχος δ' αἶψ' ἦλθε θοὴν ἐπὶ νῆα μέλαιναν,
ἀγγελίην ἑτάρων ἐρέων καὶ ἀδευκέα πότμον.
οὐδέ τι ἐκφάσθαι δύνατο ἔπος, ἱέμενός περ,
κῆρ ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος· ἐν δέ οἱ ὄσσε
δακρυόφιν πίμπλαντο, γόον δ' ὠΐετο θυμός.
ἀλλ' ὅτε δή μιν πάντες ἀγασσάμεθ' ἐξερέοντες,
καὶ τότε τῶν ἄλλων ἑτάρων κατέλεξεν ὄλεθρον·

240. τρίχας] δέμας V. 241. ἐϜέρχατο. 245. Ϝερέων. 246. Ϝέπος Ϝιέμενος. Hunc versum spurium esse censet Heynius Excurs. 3. ad Il. τ'. 247. Ϝοι. 249. ἀγασσάμεθ'] ἀγαζόμεθ' H.

Ζηνόδοτος, καὶ πόδας, γράφει. καὶ ἐν ἄλλῳ, φωνήν τε τρίχας τε καὶ δέμας. Harl. 240. Αὐτὰρ νοῦς ἦν ἔμπεδος] Πρὸς τὴν ἑξῆς ἀθέτησιν ὅτι τὸ σῶμα μόνον ἠλλοιοῦτο ἡ δὲ ψυχὴ ἔμενεν ἀμετάβλητος. πῶς ἂν οὖν λέγῃ, σοὶ δέ τις ἐνὶ στήθεσσι νόος ἐστὶν (329. ubi vid. schol.) τῷ καὶ τοῦ νοῦ ἠλλοιωμένου; ἡ δὲ λύσις ἐκ τῆς λέξεως. Q. Οὐχ ὁ σύμπας ἀλλὰ τὸ φιλάνθρωπον (Vulg. ed. ant. ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ φιλανθρώπου) μόνον. διὸ καὶ σαίνουσιν ὥσπερ δελφῖνες. Φιλάνορα δὲ οὐκ ἔλιπον βιοτὰν (Mediol. φιλάνερα — βιωτὰν), κατὰ τὸν Πίνδαρον (fr. inc. 141. Schneid. ex Eust. ad h. l.). Q. Vulg. Ἔμπεδος δὲ ἑδραῖος, βέβαιος, μὴ συνακολουθήσας τοῖς λοιποῖς. B. Q. 242. Παῤ[a] ἄκυλον] Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον. ὁ δὲ Καλλίστρατος ἀντ' αὐτοῦ γράφει, Παντὸς μὴν (Harl. παντός με) ὕλης ἐτίθει μελιηδέα καρπὸν (huc. PORS. ex Harl.). ἄκυλον δέ φησι τὸν τῆς πρίνου καρπὸν, βάλανον δὲ τὸν τῆς δρυός. καρπόν τε κρανείης, τὸν τῆς κρανέας καρπὸν ὃς πίταξις καλεῖται, οἱ δὲ βάρβιλος, οἱ δὲ μάραος[b]. Q. Cf. Vulg. Ἄκυλον, τὸν τῆς πρίνου καρπὸν τὸν καὶ ἄγριον βάλανον, (ins. iterum βάλανον,) τὸν τῆς δρυός. συκαμίνους ἢ συκάμινος, μιμαίκυλα τὸ κόμαρον. βάλανοι δὲ οὐ δρυῶν μόνον ἀλλὰ καὶ φοινίκων καθ' ὁμοιότητα. οὕτω δὲ καὶ τὸ τοῦ αἰδοίου παρά τισιν ἄκρον. καὶ βάλανοι δὲ Διὸς τὰ καστανά. Κράνεια δὲ παροξυτόνως τὸ φυτόν· ὁ δὲ καρπὸς σεσίγηται παρὰ τῷ ποιητῇ, καλεῖται δὲ πίτταξις· οἱ δὲ βάρβυλόν φασιν, οἱ δὲ μάραον. B. 243. Χαμαιευνάδες] Ἐπὶ βόθρου ὀρύσσουσαι καὶ κοιμώμεναι. Vulg. 245. Ἀδευκέα] Πικρὸν, ἀνιστόρητον, ἀπροσδόκητον. Q. 248. Ὠΐετο θυμός] Προεφήτευε καὶ προενοεῖτο. Q. 249. Ἀγασσάμεθ'] Ἐν ἄλλῳ, ἀγαζόμεθα. Harl. Ἀγασσάμεθα[c], ἐμεμψάμεθα.

[a] Si vere hoc e cod. enotatum, fontem habes mendosæ scripturæ παῤ ἄκυλον, pro πάρ ῥ' ἄκυλον. Pal. text. παῤῥάκυλον. BUTTM.

[b] Sic etiam ap. Eust. hæc nomina scripta sunt, nisi quod ibi est πίτταξις: schol. vulg. πίτταξυς. Cf. mox schol. B. BUTTM.

[c] In schol. Vulg. ἀγασσάμεθα et ἀγαζόμεθα utrumque tanquam lemma expressum est. Conf. infra ad μ'. 353. ξ'. 82. BUTTM.

Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα καλὰ
ξεστοῖσιν λάεσσι, περισκέπτῳ ἐνὶ χώρῳ.
ἔνθα δέ τις μέγαν ἱστὸν ἐποιχομένη λίγ' ἄειδεν,
ἢ θεὸς, ἠὲ γυνή· τοὶ δ' ἐφθέγγοντο καλεῦντες.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινὰς,
καὶ κάλει· οἱ δ' ἅμα πάντες ἀϊδρείῃσιν ἕποντο·
αὐτὰρ ἐγὼν ὑπέμεινα, ὀϊσσάμενος δόλον εἶναι.
οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν ἀολλέες, οὐδέ τις αὐτῶν
ἐξεφάνη· δηρὸν δὲ καθήμενος ἐσκοπίαζον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγὼ περὶ μὲν ξίφος ἀργυρόηλον
ὤμοιϊν βαλόμην, μέγα, χάλκεον· ἀμφὶ δὲ τόξα.
τὸν δ' αἶψ' ἠνώγεα αὐτὴν ὁδὸν ἡγήσασθαι.
αὐτὰρ ὅγ' ἀμφοτέρῃσι λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Μή μ' ἄγε κεῖσ' ἀέκοντα, διοτρεφὲς, ἀλλὰ λίπ' αὐτοῦ·
οἶδα γὰρ, ὡς οὔτ' αὐτὸς ἐλεύσεαι, οὔτε τιν' ἄλλον
ἄξεις σῶν ἑτάρων· ἀλλὰ ξὺν τοῖσδεσι θᾶσσον
φεύγωμεν· ἔτι γάρ κεν ἀλύξαιμεν κακὸν ἦμαρ.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Εὐρύλοχ', ἤτοι μὲν σὺ μέν' αὐτοῦ τῷδ' ἐνὶ χώρῳ,
ἔσθων καὶ πίνων, κοίλῃ παρὰ νηῒ μελαίνῃ·
αὐτὰρ ἐγὼν εἶμι· κρατερὴ δέ μοι ἔπλετ' ἀνάγκη.

253. omittit H. Uncinis includit W. 257. ἀϝιδρείῃσιν. 264. ἀμφοτέρῃσι λαβὼν] ἀμφοτέρῃσιν ἑλὼν (λαβὼν) H. 265. omittit H. Uncinis includit W. ib. ϝέπεα. 266. ἀϝέκοντα. 267. ϝοῖδα. 268. ἄξεις] ἄξεις (ι) H. ib. τοῖσδεσι] τοῖσιδε V. 270. ἔφατ'] φάτο V. ib. προσέϝειπον.

ἀγαζόμεθα, ὀργιζόμεθα. Vulg. 251. Ἤιομεν] Τοῦ δὲ ἤιομεν ἐνεστὼς εἶμι, οὗ παρατατικὸς ἤϊον, τὸ πληθυντικὸν ἤϊομεν καὶ κατὰ συναίρεσιν ἦομεν. ἄλλως γάρ φασιν οὐδέποτε ἐν παρῳχημένῳ κατάρχον μὲν τὸ ἦτα μόνον ἐπάγεται δὲ τὸ ο. διὸ καὶ ἐν τῷ ἑορτάζω τὴν ἔνδον αὔξησιν. ἑορτὴ γὰρ δι' ἧς ἐᾷ, ὅ ἐστιν ἀγαθὰ, ὄρνυται, ὅθεν ἐν τῷ ἑώρταζον ἡ αὔξησις. τοῦ δὲ ἤϊον ἡ χρῆσις καὶ μετ' ὀλίγα ἐν τῷ, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης (274.), καὶ πρὸ τούτων, παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἐς περιωπήν (146.). B. 259. Οἱ δ' ἅμ' ἀϊστώθησαν] Ἠφανίσθησαν, ἀφανεῖς ἐγένοντο. Q. Ἠφανίσθησαν ὁμοῦ. Pal. 268. Σῶν] Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ σῶον. Harl. 271. Τῷδ' ἐνὶ χώρῳ] Ὡς τὸ, Κλυτὸς Ἱπποδάμεια, μετ-

Ὣς εἰπὼν, παρὰ νηὸς ἀνήϊον, ἠδὲ θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ ἄρ' ἔμελλον, ἰὼν ἱερὰς ἀνὰ βήσσας,
Κίρκης ἵξεσθαι πολυφαρμάκου ἐς μέγα δῶμα,
ἔνθα μοι Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις ἀντεβόλησεν
ἐρχομένῳ πρὸς δῶμα, νεηνίῃ ἀνδρὶ ἐοικὼς,
πρῶτον ὑπηνήτῃ· τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη·
ἔν τ' ἄρα μοι φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Πῇ δ' αὖτ', ὦ δύστηνε, δι' ἄκριας ἔρχεαι οἶος,
χώρου ἄϊδρις ἐών; ἕταροι δέ τοι οἵδ' ἐνὶ Κίρκης
ἔρχαται, ὥστε σύες πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντες.
ἦ τοὺς λυσόμενος δεῦρ' ἔρχεαι; οὐδέ σέ φημι
αὐτὸν νοστήσειν, μενέεις δὲ σὺ, ἔνθα περ ἄλλοι.
ἀλλ' ἄγε δή σε κακῶν ἐκλύσομαι, ἠδὲ σαώσω·
τῆ τόδε φάρμακον ἐσθλὸν, ἔχων δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἔρχευ, ὅ κέν τοι κρατὸς ἀλαλκήσει κακὸν ἦμαρ.
πάντα δέ τοι ἐρέω ὀλοφώϊα δήνεα Κίρκης·
τεύξει τοι κυκεῶ, βαλέει δ' ἐνὶ φάρμακα σίτῳ·
ἀλλ' οὐδ' ὧς θέλξαι σε δυνήσεται· οὐ γὰρ ἐάσει
φάρμακον ἐσθλὸν, ὅ τοι δώσω· ἐρέω δὲ ἕκαστα·

274. Ϝειπών. 278. ϜεϜοικώς. 280. Ϝέπος. 282. ἄϜιδρις. 283. Ϝέρχαται. 285. σὺ] σύγ' H. V. W. 287. δ' omittit H. W. 288. ἀλαλκήσει] ἀλάλκησι H. V. ἀλάλκησιν W. 289. Ϝερέω. 290. ἐνὶ] ἐν W. 292. Ϝερέω. Ϝέκαστα.

εσχηματισμένον [d]. B. 275. Ἱερὰς ἀνὰ βήσας] Τὰς ἀστιβήτους. Vulg. 277. Ἑρμείας χρυσόῤῥαπις] Οὐχ ὡς ἀστυλόγου (scr. Αὐτολύκου) πατὴρ, Ὅμηρος γὰρ τοῦτο οὐ δηλοῖ, ἀλλ' ὅτι ὁ λόγος θεὸς, καὶ τὸν σπουδαῖον εἰς λόγον τιμᾷ. λέγει γοῦν καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι προλιπεῖν Οὕνεκ' ἐπητής ἐσσι καὶ ἀγχίνοος (ν'. 331.). καὶ ὅτι τῇ Κίρκῃ προεῖπεν ἥξειν αὐτόν. Q. 279. Ὑπηνήτῃ] Ὑπήνη λέγεται ὁ μύσταξ. πρῶτον ὑπηνήτῃ, ἄρτι γενειῶντι, πρώτης ἥβης καὶ ἡλικίας ὄντι, ἀρχιγενείως (scr. ἀρτιγενείῳ) γενειήτῃ. Q. ὑπήνη δέ ἐστι τὸ ἐπάνω χεῖλος ἐφ' οὗ πρῶτον γεννᾶται ὁ χνοῦς, ὅ ἐστιν ἡ πρώτη τοῦ γενείου ἔκφυσις. Q. Vulg. Ὑπηνήτης, ὁ τὸ χεῖλος πρῶτον χνοάζων γενείῳ. Q. 281. Αὔτως] Ἔνιοι, αὖτ' ὦ. Vulg. Schrevel. Διάκριας] Ἄκρας ἔχοντας τόπους, τουτέστι τραχεῖς καὶ ὑλώδεις. Vulg. 283. Πυκινοὺς κευθμῶνας ἔχοντας] Νῦν φησι τὰς καταδύσεις ὅπου κεύθονται (Vulg. κρύπτονται) καὶ συγκεκλεισμένοι εἰσίν. Q. Cf. Vulg. 290. Κυκεῶ] Κυκεῶνα κατὰ ἀποκοπήν. κυκεὼν δὲ λέγεται τὸ ἐξ οἴνου καὶ μέλιτος καὶ ἀλφίτων καὶ ὕδατος καὶ τυροῦ ἀναμεμιγμένον πόμα. Vulg. 291. Θέλξαι] Κακῶσαι, τὸν νοῦν ἀλλοιῶσαι. Vulg. Barnes.

[d] Num χώρῳ pro χώρᾳ dictum esse vult grammaticus? BUTTM.

ὁππότε κεν Κίρκη σ' ἐλάσῃ περιμήκεϊ ῥάβδῳ,
δὴ τότε σὺ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπαῖξαι, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα κελήσεται εὐνηθῆναι·
ἔνθα σὺ μηκέτ' ἔπειτ' ἀπανήνασθαι θεοῦ εὐνὴν,
ὄφρα κέ τοι λύσῃ θ' ἑτάρους, αὐτόν τε κομίσσῃ·
ἀλλὰ κέλεσθαί μιν μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι·
μήτι τοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο·
μή σ' ἀπογυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσας πόρε φάρμακον Ἀργειφόντης,
ἐκ γαίης ἐρύσας, καί μοι φύσιν αὐτοῦ ἔδειξε.
ῥίζῃ μὲν μέλαν ἔσκε, γάλακτι δὲ εἴκελον ἄνθος·
μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί· χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν

294. Ϝερυσσάμενος. 295. ἐπαῖξαι] ἐπαῖξας V. 296. κελήσεται] κεκλήσεται H. 300. τοι] σοι W. 303. Ϝερύσας. 304. Ϝείκελον.

293. Περιμήκεϊ ῥάβδῳ] Φαίνεται ἡ ῥάβδος ἀλλοιοῦσα τὰ σώματα ὁ κυκεὼν δὲ τὴν ψυχήν. Q. 296. Ἡ δέ σ' ὑποδδείσασα] Φοβηθεῖσα ὡς τρωθησομένη, οὐχ ὡς ἀποθανουμένη. B. Q. Vid. ad 323. Κεκλήσεται (sic; et sic etiam schol. Harl. ut refert PORS.)] Ἀντὶ τοῦ καλέσεται. Εὐνηθῆναι, οὐ δι' ἀκολασίαν, ἀλλ' ἐξ ὧν προεῖπεν ὁ Ἑρμῆς (331.) λογισαμένη ὡς θεοφιλής. Q. Cf. ad 334. 298. Λύσῃ θ' ἑτάρους] Ἀπολύσῃ καὶ ἐλευθερώσῃ ἀπὸ τῆς φαρμακείας ἣ τοὺς σοὺς φίλους χοίρους ἐποίησεν. Q. 299. Μακάρων μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι] Ἢ τῶν θεῶν τὸν ὅρκον, ἢ εἰς τοὺς θεούς. λείπει δὲ ἡ κατὰ, ἵν' ᾖ κατὰ μακάρων. Q. 301. Μή σ' ἀπογυμνωθέντα] Τοῦ ξίφους δηλονότι, καὶ, Γυμνὸς ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος (Il. φ'. 50.). οὐ γὰρ ἐσθῆτός φησι. B. Q. 305. Μῶλυ δέ μιν καλέουσι θεοί] Οὐκ εἶπε πῶς καλεῖται παρ' ἀνθρώποις. ἐπήγαγε γοῦν ὅτι ἀνάγνωστόν ἐστιν ἀνθρώποις. Q. Μῶλυ, βοτάνης εἶδος παρὰ τὸ μωλύειν ὅ ἐστιν ἀφανίζειν τὰ φάρμακα. φασὶ δὲ αὐτὸ ἑλκόμενον τῷ τέλει τῆς ῥίζης θάνατον ἐπιφέρειν τῷ ἀνασπῶντι. B. Q. Vulg. Χαλεπὸν δέ τ' ὀρύσσειν] Χαλεπὸν ὀρύττειν ἐν τῇ γῇ καὶ εὑρίσκειν τὰ εἴδη τοῦ φαρμάκου. Q. Ὥστε μὴ βλαβῆναι αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἐκείνης φαρμάκων. Μῶλυ δέ ἐστι κατὰ τοὺς ἰατροὺς τὸ ἄγριον πήγανον[e]. ἀλληγορικῶς δὲ εἶπον (sic), οὐδ' εἰ λέγει μῶλυ, δάφνη, κόνιζα, ῥάμνος, ἰτέα, ἀστήρ τε θαλάσσιος, ἴασπις λίθος, ἄλλα τε πολλὰ φυτὰ καὶ ζῶα λίθοι ἀντιπαθοῦσι μαγικοῖς παρὰ τρόποις. Pal. Καὶ ὁ ἐν τοῖς τοῦ Ἱπποκράτους καὶ Γαληνοῦ βιβλίοις[f] λέγει οὕτως, ὅτι τὸ μῶλυ ἤγουν τὸ ἄγριον πήγανον μετὰ οἴνου πινόμενον τὰς ἐκ θηρίων λύει βλάβας καὶ θώρακος παύει πόνους. ὤτων ὀδύνας μετ' οἴνου ἢ ῥοδίνου. ὀξυδορκίαν ποιεῖ ἐσθιόμενον καὶ πινόμενον. καὶ ὁ χυλὸς αὐτοῦ σὺν γάλακτι ὑπαλειφόμενον ἀλγήματα καὶ ὀφθαλμῶν ἀχλῦς καὶ ὑποχύσεις ἀρχομένας ἀνθρώπων τε καὶ κτηνῶν ἀπαλλάσσει. εἰ δὲ μέλιτος Ἀττικοῦ μέρη δύο βάλεις (f. ἐμβάλοις) καὶ χυλοῦ τοῦ πηγάνου μέρος ἓν ὑπαλείφων κεφα-

[e] Vid. Schneid. Lex. in Πήγανον. BUTTM.
[f] Cf. Foes. Œcon. Hippocr. in Μῶλυζα. BUTTM.

ἀνδράσι γε θνητοῖσι· θεοὶ δέ τε πάντα δύνανται.
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
νῆσον ἀν' ὑλήεσσαν· ἐγὼ δ' ἐς δώματα Κίρκης
ἤϊα· πολλὰ δέ μοι κραδίη πόρφυρε κιόντι.
ἔστην δ' εἰνὶ θύρῃσι θεᾶς καλλιπλοκάμοιο·
ἔνθα στὰς ἐβόησα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς.
ἡ δ' αἶψ' ἐξελθοῦσα θύρας ὤϊξε φαεινάς,
καὶ κάλει· αὐτὰρ ἐγὼν ἑπόμην, ἀκαχήμενος ἦτορ.
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
τεῦξε δέ μοι κυκεῶ χρυσέῳ δέπα', ὄφρα πίοιμι·
ἐν δέ τε φάρμακον ἧκε, κακὰ φρονέουσ' ἐνὶ θυμῷ.
αὐτὰρ ἐπεὶ δῶκέν τε καὶ ἔκπιον, οὐδέ μ' ἔθελξε,
ῥάβδῳ πεπληγυῖα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν·
Ἔρχεο νῦν συφεόνδε, μετ' ἄλλων λέξαι ἑταίρων.
ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
Κίρκῃ ἐπήϊξα, ὥστε κτάμεναι μενεαίνων.
ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ὑπέδραμε, καὶ λάβε γούνων,

306. δύνανται] ἴσασιν H. V. 316. τεῦξε] τεῦχε H. ib. δέπα'] δέπαϊ H. 319. Ϝέπος. 320. λέξαι] λέξο H. W. λέξο in text., λέξεο et λέξαι pro v. l. V. 321. Ϝερυσσάμενος. 323. Ϝιάχουσα.

λῆς παύει τὰ αὐπαλά. καὶ τὰ ἐγκάρδια αὐτοῦ φύλλα τοῖς ὦσιν ἐμβυόμενα. Pal.[g] 306. Ἴσασιν] Γρ. δύνανται. Harl. 307. Ἑρμείας μέν] Οὕτω συντακτέον τὸ ῥητὸν, Ἑρμείας μὲν ἔπειτα ἀπῆλθεν εἰς τὸν μακρὸν καὶ ὑψηλὸν Ὄλυμπον, ἐγὼ δὲ εἰς τὰ δώματα τῆς Κίρκης καὶ εἰς τὴν ὕλην τῆς νήσου ἐπορεύθην. Q. 310. Ἔστην etc.] Post hunc versum in Cod. Vind. 133. additur hic: Κίρκης δ' ἔνδον ἄκουον ἀειδομένης ὀπὶ καλῇ. 315. Καλοῦ, δαιδαλέου] Ἐν τούτοις ἐπετέτακτο τοῦ, καλοῦ δαιδαλέου ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν· οὐ μέντοι παρ' Ἀριστάρχῳ. Q. 316. Δέπαϊ] Ἐν ἄλλῳ, γήραϊ ὑπὸ λιπαρῷ[h]. Harl. 318. Ἔθριξε[i]] Ἠλλοίωσεν. Vulg. 320. Λέξο] Οὕτως Ἀρίσταρχος δισυλλάβως τὸ λέξο[k]. ἄδηλον δὲ πότερον κοιμῶ, ἢ συναριθμῶ (-οῦ em. PORS.) Harl. Λέξω] Κοιμηθῶ ἢ ἐναριθμηθῶ[l]. Vulg. 323. Μέγα ἰάχουσα] Διὰ τὸ φοβεῖσθαι

[g] Hæc duo codicis Pal. marginalia ideo tantum posui ne quicquam omissum mihi objici posset. Sunt autem scripta a manu longe diversa ab illa quæ vera illa scholia scripsit, sed eadem quæ pannum illum Tzetzæ, quem dedi ad κ'. 2. BUTTM.

[h] Lege: Ἐν ἄλλῳ, δέπα', ὡς γήρα' ὑπὸ λιπαρῷ. PORS. Od. λ'. 136. Nescio tamen cur non utrobique scribamus potius δέπᾳ, γήρᾳ. Quid enim? scribimusne etiam Ἐν σάκεϊ Ἀντιλόχοιο (Il. ν'. 565.)? aut Τείχεϊ ὑπὸ Τρώων (Il. ρ'. 404.)? BUTTM.

[i] Emendatum in recent. edd. ἔθελξε; recte. Cf. schol. 329. BUTTM.

[k] Videntur quidam legisse λέξε' elisum pro λέξεο, quod plenum extat Il. ι'. 639. Postea e λέξε nota elisionis neglecta factum est λέξαι. PORS.

[l] Manifesta corruptela, pro qua Schrevel. ed., in cujus textu est λέξον, substituit

καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Τίς; πόθεν εἶς ἀνδρῶν; πόθι τοι πόλις, ἠδὲ τοκῆες;
θαῦμά μ' ἔχει, ὡς οὔτι πιὼν τάδε φάρμακ' ἐθέλχθης·
οὐδὲ γὰρ οὐδέ τις ἄλλος ἀνὴρ τάδε φάρμακ' ἀνέτλη,
ὅς κε πίῃ, καὶ πρῶτον ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων·
σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστίν.
ἦ σύ γ' Ὀδυσσεύς ἐσσι πολύτροπος, ὅν τέ μοι αἰεὶ
φάσκεν ἐλεύσεσθαι χρυσόῤῥαπις Ἀργειφόντης,
ἐκ Τροίης ἀνιόντα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
ἀλλ' ἄγε δὴ κολεῷ μὲν ἄορ θέο, νῶϊ δ' ἔπειτα
εὐνῆς ἡμετέρης ἐπιβήσομεν, ὄφρα μιγέντε
εὐνῇ καὶ φιλότητι, πεποίθομεν ἀλλήλοισιν.

πῶς

324. Ϝέπεα. 326. ὡς] ὡς H. 329. ἀκήλητος] ἀκήλατος H. Hunc versum uncinis includit W. 334. ἐπιβήσομεν] ἐπιβήομεν H. ἐπιβείομεν W. ib. μιγέντε] μιγέντες V.

τρωθῆναι, οὐκ ἀποθανεῖν. Vulg. Vid. ad 296. Διατί δὲ ἐφοβήθη ἡ Κίρκη τὸ ξίφος τοῦ Ὀδυσσέως θεὰ οὖσα; φαμὲν ὅτι τοὺς πολὺν χρόνον ζῶντας δαίμονας, θανάτῳ δὲ ὅμως καθυποβαλλομένους, θεοὺς εἴωθεν ὀνομάζειν ὁ ποιητής. Q. 324. Καί μ' ὀλοφυρομένη] Ἀριστοφάνης, καί με λισσομένη. καὶ ἔστιν οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. Harl. 328. Ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων] Διαβῇ, παρέλθοι. τὰ φάρμακα δηλονότι, ὡς τὸ, Δοῦρα σέσηπεν (Il. β'. 135.). ἀντὶ καταλέξεται (scr. ἀντικαταλλάξεται) τὰ ἔξω καὶ ἔλθῃ εἰς τὰ ἔσω. Q. 329. Σοὶ δέ τις] Ὁ Σιδώνιός φησιν ἀθετεῖσθαι τὸν στίχον [m]. Harl. Καὶ μὲν (scr. μὴν) καὶ τῶν ἄλλων. Ἄπερ (scr. αὐτὰρ) νοῦς ἦν ἔμπεδος ὡς τὸ πάροσπερ (240.). εἰ γὰρ ἔμενεν ὁ νοῦς, πῶς ἀπορεῖ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως ὅτι οὐ μεταβέβληκε; ἢ τάχα περὶ τοῦ ἠγριῶσθαι τὸν νοῦν ἐκείνων φησί. ἢ ἐκ τῆς λέξεως λύοιτο· ἣ γὰρ παραφραστικῶς λέγει, Σοὶ δέ τις ἐν στήθεσσιν ἀκήλητος νόος ἐστὶν, ἀντὶ τοῦ ἀκήλητος εἶ. Q. Ἀκήλητος] Ἄθελκτος [n], ἀκάκωτος, ἀκατάκλαστος, ἀνεξαπάτητος. B. Q. 330. Ἦ σύγ' Ὀδυσσεύς] Ὁπότε ἐπέστησε, τότε ἔγνω. τοιοῦτοι γὰρ παρ' Ὁμήρῳ οἱ θεοί. B. Ἦ σύγ'. ἀποφαντικῶς ἀντὶ τοῦ οὕτως [o]. Q. 334. Εὐνῆς ἡμετέρης] Οὐχ ἡδονῆς ἀλλὰ πίστεως ἕνεκα τοῦτο προβάλλεται. Q.

hæc: Λέξαι] ἔνιοι, λέξον (cf. not. ad δ'. 139.). κοιμηθῶ, ἢ ἀριθμηθῶ; Barnesius: Λέξο vel λέξον] κοιμήθητι ἢ ἀριθμήθητι. Ceterum nimis diu invenustum hoc asyndeton in Homeri textu relictum est ἔρχεο συφεόνδε, λέξο: pro quo jungendum est συφεόνδε λέξο, ut Λέξομαι εἰς εὐνήν (ε'. 102.). Ἔρχεο enim sic absolute alii imperativo jungi solet, ut Ἔρχεο, δεῦρο κάλεσσον (ε' 529.). Sic etiam dubitatio scholiastarum de significatione verbi λέξο solvitur. BUTTM.

[m] Ad schol. Harl. cf. supra, schol. 240. In ultimis scholii Q. Pro ἣ γὰρ scr. ἡ γὰρ (de Circe): quanquam præstaret παραφραστικῶς γάρ. BUTTM.

[n] Mendum in schol. vulg. ἄθρικτος (v. ad 318.) jam a Barnesio e MS. correctum. Tamen ex solo hoc scholio in lexica migravit vox ἄθρικτος. V. Scott. Append. ad Steph. Thes. BUTTM.

[o] Scr. ἀντὶ τοῦ ὄντως. Vid. not. ad η'. 149. BUTTM.

Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, πῶς γάρ με κέλῃ σοι ἤπιον εἶναι;
ἥ μοι σῦς μὲν ἔθηκας ἐνὶ μεγάροισιν ἑταίρους·
αὐτὸν δ' ἐνθάδ' ἔχουσα, δολοφρονέουσα κελεύεις
ἐς θάλαμόν τ' ἰέναι, καὶ σῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
ὄφρα με γυμνωθέντα κακὸν καὶ ἀνήνορα θείης;
οὐδ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι τεῆς ἐπιβήμεναι εὐνῆς,
εἰ μή μοι τλαίης γε, θεὰ, μέγαν ὅρκον ὀμόσσαι,
μήτι μοι αὐτῷ πῆμα κακὸν βουλευσέμεν ἄλλο.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀπώμνυεν, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης ἐπέβην περικαλλέος εὐνῆς.
Ἀμφίπολοι δ' ἄρα τέως μὲν ἐνὶ μεγάροισι πένοντο
τέσσαρες, αἵ οἱ δῶμα κάτα δρήστειραι ἔασι.
γίνονται δ' ἄρα ταί γ' ἔκ τε κρηνέων, ἀπό τ' ἀλσέων,
ἔκ θ' ἱερῶν ποταμῶν, οἵτ' εἰς ἅλαδε προρέουσι.
τάων ἡ μὲν ἔβαλλε θρόνοις ἔνι ῥήγεα καλὰ,
πορφύρεα καθύπερθ', ὑπένερθε δὲ λῖθ' ὑπέβαλλεν·

336. προσέϝειπον. 349. ϝοι. 350. γίνονται] γείνονται H., et schol. γίγνονται. ib. κρηνέων] κρηναίων H., et schol. κρηνάων. κρηνάων V. 352. ἔβαλλε] ἔκβαλε H. 353. καθύπερθ', ὑπένερθε] καθύπερθεν, ἔνερθεν V.

Cf. ad 296. 348. Τέως μὲν] Γρ. κεδναί. Harl. 349. Δρήστειραι] Ὑπερέτιδες, διάκονοι, ὑπουργοί. γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ δρῶ τὸ πράττω, ἰσχυραί. Q. 350. Γίγνονται δ' ἄρα ταί γε] Κατήγοντο δὲ τῇ γενέσει ὑφίστασθαι[p] νύμφας τινὰς ἐξ ὕδατος. τινὲς δὲ ὑπερβατόν· ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει ἔκ τε κρηνάων. οἱ δὲ ἀλληγοροῦσι Κίρκην μὲν λέγοντες τὸν ἐνιαυτὸν, τέσσαρας δὲ θεραπαινίδας τὰς ὥρας. B. Q. Vulg. Ἔκ τε κρηνάων (Vulg. plenius ἔκ τε κρηνέων ἀπό τ' ἀλσέων)] Ἔνθα αἱ ναΐδες νύμφαι καὶ αἱ δρυάδες. Q. Vulg. 351. Οἵτ' εἰς ἅλαδε] Οὔτε, γράφει Ζηνόδοτος. Ἀρίσταρχος δὲ, οἳ εἰς ἅλα (huc. PORS. ex Harl.). δεύτερον[q] δέ ἐστιν ἡ εἰς. Q. 352. Ῥήγεα καλά] Βαπτὰ περιβόλαια καὶ ἱμάτια. Q. 353. Λίθ'] Ἔνθαδε ὀξυτονητέον τὸ λιτα, πληθυντικὸν γάρ ἐστιν, οὐχ ἑνικόν. Q. Λέγει λῖτα τὰ ἐφαπλώματα, καὶ πορφύρια (sic) κέκληκε τὰ ἁλιπόρφυρα καὶ ἁπαλὰ περιβόλαια. Q. ΛΙΤΑ. ἁπλᾶ περιβόλαια.

[p] In Vulg. scholium ita incipit: Ὑφίστανται νύμφας κ. τ. ἑ. Recte. Illa enim, κατήγοντο δ. τ. γ. sunt explicatio verbi γίγνονται. Tum novum scholium: Ὑφίστανται etc. "Statuunt esse nymphas ex aquis: etc." Τινὰς autem relinquas an refingas τινὲς, parum refert. BUTTM.

[q] Suspicor primas duas vocis δεύτερον litteras jungendas esse præcedenti ἅλα; ceteras autem natas ex oblitterata in antiquiori aliquo codice scriptura vocis περισσή. BUTTM.

ἡ δ' ἑτέρη προπάροιθε θρόνων ἐτίταινε τραπέζας
ἀργυρέας, ἐπὶ δέ σφι τίθει χρύσεια κάνεια·
ἡ δὲ τρίτη κρητῆρι μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα
ἡδὺν ἐν ἀργυρέῳ, νέμε δὲ χρύσεια κύπελλα·
ἡ δὲ τετάρτη ὕδωρ ἐφόρει καὶ πῦρ ἀνέκαιε
πολλὸν ὑπὸ τρίποδι μεγάλῳ· ἰαίνετο δ' ὕδωρ.
αὐτὰρ ἐπειδὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
ἔς ῥ' ἀσάμινθον ἔσασα λό' ἐκ τρίποδος μεγάλοιο,
θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων,
ὄφρα μοι ἐκ κάματον θυμοφθόρον εἵλετο γυίων.
αὐτὰρ ἐπεὶ λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ,
ἀμφὶ δέ με χλαῖναν καλὴν βάλεν, ἠδὲ χιτῶνα·
εἷσε δέ μ' εἰσαγαγοῦσα ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
καλοῦ, δαιδαλέου, ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν.
χέρνιβα δ' ἀμφίπολος προχόῳ ἐπέχευε φέρουσα
καλῇ, χρυσείῃ, ὑπὲρ ἀργυρέοιο λέβητος,
νίψασθαι· παρὰ δὲ ξεστὴν ἐτάνυσσε τράπεζαν.
σῖτον δ' αἰδοίη ταμίη παρέθηκε φέρουσα,
εἴδατα πόλλ' ἐπιθεῖσα, χαριζομένη παρεόντων·
ἐσθέμεναι δ' ἐκέλευεν· ἐμῷ δ' οὐχ ἥνδανε θυμῷ·
ἀλλ' ἥμην ἀλλοφρονέων, κακὰ δ' ὄσσετο θυμός.
Κίρκη δ' ὡς ἐνόησεν ἔμ' ἥμενον, οὐδ' ἐπὶ σίτῳ
χεῖρας ἰάλλοντα, στυγερὸν δέ με πένθος ἔχοντα,
ἄγχι παρισταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

354. ἐτίταινε] ἐτίτανε V. 355. κάνεια] κάνεα V. κύπελλα pro v. l. 356. Ϝοῖνον. 357. Ϝηδύν. 360. Ϝήνοπι. 368. 372. uncinis includit W. 370. omittunt H. V. 373. οὐ Ϝάνδανε. 376. στυγερὸν] κρατερὸν H. W. 377. ἄγχι παρισταμένη] ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη. Fuerat παρισταμένη, sed emendavit eadem manus. H. PORS. ib. Ϝέπεα.

Vulg. 354. Ἐτίταινε τραπέζας] Παρεῖχεν, ἔτεινε κατὰ τῆς τραπέζης προπαρατιθεῖσα τοῖς μέλλουσιν ἑστιᾶσθαι. Q. Ἐτίταινε] Ἔτεινεν, εἷλκεν. Vulg. 355. Κάνεια] Γρ. κύπελλα. Harl. 360. Ἤνοπι χαλκῷ] Λαμπρῷ ἐν ᾧ ἔστιν ἐνοπτρίσασθαι. B. Διαυγεῖ, ἐν ᾧ ἔστιν ἰδεῖν ἑαυτόν. B. Vulg. 361. Λό' ἐκ τρίποδος] Τὸ τέλειον ἀπὸ τοῦ λόγου, ἤτοι λοετρὰ ἐπέχεεν. Q. Cf. ad v. sq. 362. Θυμῆρες] Καταθύμιον, ἡδὺ, τῆς ψυχῆς ἐράσμιον. Q. Τὸ μὲν, θυμῆρες, προπερισπωμένως, τὸ δὲ, θυμαρὲς, ὀξυτόνως. γράφεται γὰρ ἀμφότερον. Pal. Harl. Κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων] Ἡ δὲ κεράσασα ἐκ τοῦ τρίποδος, εἰς ἄλλο ἄγγος δηλονότι [r]. B. Q. 376. Κρατερόν] Γρ. στυγερόν. Harl. 377. Ἀγ-

[r] Quicquid sonent hæc verba certe lemmati præfixo non respondent. Contra hic

Τίφθ' οὕτως, Ὀδυσεῦ, κατ' ἄρ' ἕζεαι ἶσος ἀναύδῳ,
θυμὸν ἔδων, βρώμης δ' οὐχ ἅπτεαι, οὐδὲ ποτῆτος;
ἦ τινά που δόλον ἄλλον ὀΐεαι, οὐ δέ τί σε χρὴ
δειδίμεν· ἤδη γάρ τοι ἀπώμοσα καρτερὸν ὅρκον.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Κίρκη, τίς γάρ κεν ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
πρὶν τλαίη πάσσασθαι ἐδητύος, ἠδὲ ποτῆτος,
πρὶν λύσασθ' ἑτάρους καὶ ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι;
ἀλλ' εἰ δὴ πρόφρασσα πιεῖν, φαγέμεν τε, κελεύεις,
λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· Κίρκη δὲ δι' ἐκ μεγάροιο βεβήκει,
ῥάβδον ἔχουσ' ἐν χειρὶ, θύρας δ' ἀνέωξε συφειοῦ,
ἐκ δ' ἔλασεν σιάλοισιν ἐοικότας ἐννεώροισιν.
οἱ μὲν ἔπειτ' ἔστησαν ἐναντίοι· ἡ δὲ δι' αὐτῶν
ἐρχομένη προσάλειφεν ἑκάστῳ φάρμακον ἄλλο.
τῶν δ' ἐκ μὲν μελέων τρίχες ἔῤῥεον, ἃς πρὶν ἔφυσσε
φάρμακον οὐλόμενον, τό σφιν πόρε πότνια Κίρκη·
ἄνδρες δ' αἶψ' ἐγένοντο, νεώτεροι ἢ πάρος ἦσαν,
καὶ πολὺ καλλίονες καὶ μείζονες εἰσοράασθαι.
ἔγνωσαν δέ με κεῖνοι, ἔφυν τ' ἐν χερσὶν ἕκαστος.

378. Fῖσος. 380. οὐ δέ τί] οὐδετί H. 381. καρτερὸν] κρατερὸν H. 382. προσέFειπον. 385. Fιδέσθαι. 387. Fίδω. 388. ὣς ἐφάμην] ὣς ἄρ ἔφην H. 389. ἀνέωξε] ἀνώϊξε H. 390. FεFοικότας. 392. Fεκάστῳ. 393. ἔφυσσε] ἔφυσε H. ἔφυσεν W. 397. Fέκαστος.

χροῦ δ' ἱσταμένη] Ἔνιοι δ', ἄγχι παρισταμένη. Harl. 385. Ἀρίσταρχος, λύσασθ' ἑτάρους. Harl.* 388. Γρ. ὣς ἐφάμην. Harl. 389. Γρ. ἀνώγεε (sic). Harl. 393. Τῶν δ' ἐκ μέν] Ἀριστοφάνης, τοῖς δ' ἐκ μέν. Harl. 395. Αἶψ' ἐγένοντο] Ἀρίσταρχος, ἂψ ἐγένοντο. Harl. Νεώτεροι] Μᾶλλον νέοι. συγκριτικῶς δὲ κεῖται τὸ νεώτεροι. Q. 396. Μείζονες] Ἐπείπερ οἱ μετὰ πεῖρας κακίας εἰς ἀρετὴν στραφέντες βελτίους ἑαυτῶν γίνονται, μαθόντες τὸ κακὸν οἷς

tandem ad finem perducitur explicatio illorum λό' ἐκ τρίποδος quæ imperfecta supra legitur. Ex his vestigiis facile cognoscitur unum hæc duo olim fuisse scholium, quod doceret, verbum λόε non spectare ad proximum ἐκ τρίποδος, sed ita explicandum et jungendum esse, λοετρὸν ἐπιχέειν κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων: hæc autem ἐκ τρίποδος pendere a verbo κεράσασα. Mox verba κατὰ κρ. τ. κ. ω. facili errore credita sunt novum lemma constituere, et ita scholium discerptum est: cui plene tamen instaurando obstat aliqua nunc in particulis maxime difficultas quam aliis expediendam relinquo. BUTTM.

* E textu Harl. nil varietatis enotavit Porsonus, neque aliunde, nisi quod in Pal. est λύσασθαι, quicquam cognovi. Sunt fuit opinor λῦσαι respondens illi λῦσον v. 387. BUTTM.

πᾶσιν δ' ἱμερόεις ὑπέδυ γόος, ἀμφὶ δὲ δῶμα
σμερδαλέον κονάβιζε· θεὰ δ' ἐλέαιρε καὶ αὐτή.
ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἔρχεο νῦν ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσατε ἤπειρόνδε,
κτήματα δ' ἐν σπήεσσι πελάσσατε, ὅπλα τε πάντα·
αὐτὸς δ' αἶψ' ἰέναι, καὶ ἄγειν ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
εὗρον ἔπειτ' ἐπὶ νηῒ θοῇ ἐρίηρας ἑταίρους
οἴκτρ' ὀλοφυρομένους, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντας.
ὡς δ' ὅταν ἄγραυλοι πόρτιες περὶ βοῦς ἀγελαίας
ἐλθούσας ἐς κόπρον, ἐπὴν βοτάνης κορέσωνται,
πᾶσαι ἅμα σκαίρουσιν ἐναντίαι· οὐδ' ἔτι σηκοὶ
ἴσχουσ', ἀλλ' ἀδινὸν μυκώμεναι ἀμφιθέουσι
μητέρας· ὣς ἐμὲ κεῖνοι, ἐπεὶ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
δακρυόεντες ἔχυντο· δόκησε δ' ἄρα σφίσι θυμὸς
ὣς ἔμεν, ὡς εἰ πατρίδ' ἱκοίατο καὶ πόλιν αὐτῶν
τρηχείης Ἰθάκης, ἵνα τ' ἐτράφεν, ἠδ' ἐγένοντο·
καί μ' ὀλοφυρόμενοι ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Σοὶ μὲν νοστήσαντι, διοτρεφὲς, ὣς ἐχάρημεν,

399. κονάβιζε] κανάχιζε W. 400. δῖα θεάων] πότνια κίρκη H. ib. δῖϝα. 401. διϝογενὲς Λαϝερτιάδη. 403. πάμπρωτα ϝερύσσατε. 404. κτήματα δ'] κτήματ' H. 410. πόρτιες] πόριες text. et marg. H. ut citant Apollonius v. ἄγραυλοι, et diserte schol. Veneta ad Il. ρ'. 4. 40. PORS. πόριες W. 414. ϝίδον. 415. δακρυόεντες] δακρύοντες V. 417. τ' ἐτράφεν] τέτραφεν H. 418. ϝέπεα.

κακῶς ἔπαθον. B. 400. Γρ. δῖα θεάων. Harl. 404. Ἔν τισι γρ. κτήματα δὲ σπείεσσι, καὶ, κτήματα ἐν σπείεσσιν. Harl. Πελάσετε] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀπόθεσθε. Vulg. 405. Ἰέναι] Νῦν ἀντὶ τοῦ ὑποστρέφειν. Vulg. 410. Πόριες [t]] Νέαι βόες, μόσχοι. Ἀγελαίας δὲ νομαίας, ἀζεύκτους. Q. Vulg. 411. Κόπρον] Τὴν βουστασίαν. B. Τὴν στάσιν τῶν βοῶν. Vulg. 412. Οὐδέτι σηκοί] Καίπερ μικραὶ οὖσαι αἱ ἐπαύλεις οὐ κωλύουσιν αὐτὰς τοῦ σκιρτᾷν. B. 416. Πόλιν αὐτῶν] Ἀρίσταρχος, πόλιν αὐτήν. Harl. Πόλιν Ἰθάκης, τὴν Ἰθάκην. B. 417.

[t] In schol. Vulg. lemma vitiose scriptum ΠΟΡΙΤΕΣ. BUTTM.

ὡς εἴτ' εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα πατρίδα γαῖαν·
ἀλλ' ἄγε, τῶν ἄλλων ἑτάρων κατάλεξον ὄλεθρον.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἐγὼ προσέφην μαλακοῖς ἐπέεσσι·
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσομεν ἤπειρόνδε,
κτήματά τ' ἐν σπήεσσι πελάσσομεν, ὅπλα τε πάντα·
αὐτοὶ δ' ὀτρύνεσθε ἐμοὶ ἅμα πάντες ἕπεσθαι,
ὄφρα ἴδηθ' ἑτάρους ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης,
πίνοντας καὶ ἔδοντας· ἐπηετανὸν γὰρ ἔχουσιν.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο·
Εὐρύλοχος δέ μοι οἶος ἐρύκανε πάντας ἑταίρους,
καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἆ δειλοὶ, πόσ' ἴμεν; τί κακῶν ἱμείρετε τούτων,
Κίρκης ἐς μέγαρον καταβήμεναι; ἥ κεν ἅπαντας
ἢ σῦς, ἠὲ λύκους ποιήσεται, ἠὲ λέοντας·
οἵ κέν οἱ μέγα δῶμα φυλάσσοιμεν καὶ ἀνάγκῃ.
ὥσπερ Κύκλωψ ἔρξ', ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο
ἡμέτεροι ἕταροι, σὺν δ' ὁ θρασὺς εἵπετ' Ὀδυσσεύς·
τούτου γὰρ καὶ κεῖνοι ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγε μετὰ φρεσὶ μερμήριξα,
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,

422. Fεκέεσσι. 423. πάμπρωτα Fερύσσομεν. 424. κτήματα τ'] κτήματ' H. 425. ὀτρύνεσθε ἐμοὶ] ὀτρύνεσθ', ἵνα μοι V. W. ἐμοὶ in μοι correctum H. ib. ἕπεσθαι correctum in ἕποισθε H. ἕπησθε V. W. 426. ἴδηθ'] ἴδησθ' V. ib. Fίδηθ'. 428. Fεπέεσσι. 430. primo omissus: additur in marg. ab eadem quidem manu quæ plerosque addidit, sed olim omissum esse docet scholion. H. PORS. Uncinis includit W. ib. Fέπεα. 434. 435. 440. Foι. 435. Fέρξ'.

Γρ. ἴν' ἔτραφον. Harl. 429. Εὐρύλοχος — ἑταίρους] Λείπει τὸ λέγων. Harl. in quo deerat primitus versus 430, ut adhuc deest in Pal. et in aliis. 432. Καταβήμεναι] Καταβῆναι, ὑπειορθεῖν[u]. Vulg. 433. Σῦς] Ἀπορήσειε δ' ἄν τις, πῶς, ὁ Εὐρύλοχος ταῦτα λέγει μὴ εἰσελθὼν εἰς τὴν Κίρκην. ἀλλὰ ῥητέον ὅτι ἐστοχάσατο ἀπὸ τῶν πρὸ τῆς θύρας προσσαινόντων αὐτῷ ἀνθρωπίνως. Q. 434. Δῶμα φυλάσσοιμεν] Τηροῖμεν. οὐχὶ φυλάσσειν τὸ δῶμα, ἀλλὰ τὸ ἀεὶ ἐκεῖσε εἶναι. Q. 436. Ὁ θρασύς] Ὁ προπετής. λοιπὸν ἐπάγει

[u] Ex corrupta hac voce Barnesius fecit ὑπερωϊόθεν transposuitque ad v. 558. non reputans vocem mere epicam in explicatione grammatica nunquam adhiberi. Si cui placet hariolatio legat ὡς εἰς ὄλεθρον. Eustath. ὡς εἴπερ ἔφη ἐς ᾅδου καταβῆναι διὰ τὸν ἐλπιζόμενον ὄλεθρον. BUTTM.

τῷ οἱ ἀποτμήξας κεφαλὴν οὖδάσδε πελάσσαι,
καὶ πηῷ περ ἐόντι μάλα σχεδόν· ἀλλά μ' ἑταῖροι
μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἐρήτυον ἄλλοθεν ἄλλος·
Διογενὲς, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, εἰ σὺ κελεύεις,
αὐτοῦ πὰρ νηΐ τε μένειν, καὶ νῆα ἔρυσθαι·
ἡμῖν δ' ἡγεμόνευ' ἱερὰ πρὸς δώματα Κίρκης.
Ὣς φάμενοι παρὰ νηὸς ἀνήϊον ἠδὲ θαλάσσης.
οὐδὲ μὲν Εὐρύλοχος κοίλῃ παρὰ νηῒ λέλειπτο,
ἀλλ' ἕπετ'· ἔδδεισεν γὰρ ἐμὴν ἔκπαγλον ἐνιπήν.
Τόφρα δὲ τοὺς ἄλλους ἑτάρους ἐν δώμασι Κίρκη
ἐνδυκέως λοῦσέν τε, καὶ ἔχρισεν λίπ' ἐλαίῳ·
ἀμφὶ δ' ἄρα χλαίνας καλὰς βάλεν, ἠδὲ χιτῶνας·
δαινυμένους δ' ἄρα πάντας ἐφεύρομεν ἐν μεγάροισιν.
οἱ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους εἶδον, φράσσαντό τε πάντα,
κλαῖον ὀδυρόμενοι, περὶ δὲ στοναχίζετο δῶμα.

440. Nullum in Harleiano vestigium est lectionis ex Eustathio memoratæ. Sed ἀποπλήξας diserte citant scholia Veneta et Codicis Townleiani ad Il. ψ'. 120. Adde quod in Il. λ'. 146. idem Codex Townleianus supra vocem τμήξας scriptum habet πλήξας αἱ πλείους. Quod ad verborum proprietatem attinet, idem fere discrimen videtur quod apud Latinos abscido a cædo, et abscindo a scindo. PORS. 441. πηῷ] πειῷ V. pro v. l. 442. ϝεπέεσσι. 443. διϝογενές. 449. Κίρκη] κίρκης ex emend. sed m. antiquæ H. 451. καλὰς] οὔλας H. W. οὐλὰς V. 452. ἄρα] εὖ W. 453. ϝεῖδον. 454. στοναχίζετο] στεναχίζετο H. V. W.

τὴν αἰτίαν διατί θρασὺν αὐτὸν εἶπε. Q. 441. Καὶ πηῷ] Ἀντὶ τοῦ, καὶ πηοῦ περ ἐόντος. Q. Συγγενεῖ. Vulg. Κτιμένην γὰρ γεγαμήκει τὴν Ὀδυσσέως ἀδελφήν. Vulg. Q. Γαμβρῷ μοι ὄντι ἐπὶ τῇ ἀδελφῇ Κτιμένῃ. B. Cf. ad ο'. 363. Διαίρεσις τοῦ νόμου ἣν οὐκ οἶδεν Ὅμηρος. Ὁ υἱὸς διαιρεῖται εἰς τὸν γνήσιον καὶ νόμιμον ὃς ἐστι καὶ κυρίως υἱός· εἰς τὸν γνήσιον μόνον, ὃς ἐστιν ὁ ἐκ πορνείας· εἰς τὸν νόμιμον, ὃς ἐστιν ἐπίθετος· εἰς τὸν φυσικὸν, ὃς ἐστιν ἀπὸ μητρὸς ἐγνωσμένης καὶ πατρός· εἰς τὸν ἔκθετον, τὸν καὶ σπουρίαν, οὗ τὸν πατέρα οὐκ οἴδασιν οὔτε τὴν μητέρα. B. Sed quid hæc ad πηόν? 450. Λοῦσέν τε] Λούσασθαι ἐκέλευσε. μετωνυμία δὲ ὁ τρόπος. B. 451. Οὔλας] Ἔνιοι, καλάς. Vulg. Schrevel. 452. Δαινυμένους δ' ἄρα τούς γε] Γρ. δαινυμένους δ' εὖ πάντας. Harl. 453. Φράσσαντό τε πάντα] Ἐν ἄλλῳ γράφεται, φράσαντό τ' ἐσάντα [x]. Harl. Φράσσαντο] Ἐπέγνωσαν. Ἔναντα] Ἀπεναντίας. Περὶ δ' ἐστοναχίζετο]

[x] Variantem hanc immo unice veram lectionem exhibet etiam non solum Cod. Vind. 133. in quo suprascriptum est τόσ' ἰσάντα, sed glossa vulgata, ἔναντα quam eo quo in edd. ant. est loco insertam supra apposui, cum recentiores editores, nescii quo spectaret, tacite eam omiserint. BUTTM.

ἡ δέ μευ ἄγχι στᾶσα προσηύδα δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν θαλερὸν γόον ὄρνυτε· οἶδα καὶ αὐτὴ
ἠμὲν ὅσ' ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα ἰχθυόεντι,
ἠδ' ὅσ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου.
ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην, καὶ πίνετε οἶνον,
εἰσόκεν αὖτις θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι λάβητε,
οἷον ὅτε πρώτιστον ἐλείπετε πατρίδα γαῖαν
τρηχείης Ἰθάκης· νῦν δ' ἀσκελέες, καὶ ἄθυμοι,
αἰὲν ἄλης χαλεπῆς μεμνημένοι· οὐδέ ποθ' ὑμῖν
θυμὸς ἐν εὐφροσύνῃ, ἐπεὶ ἦ μάλα πολλὰ πέποσθε.
Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ἔνθα μὲν ἤματα πάντα τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτὸν
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ·
ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐνιαυτὸς ἔην, περὶ δ' ἔτραπον ὧραι,
μηνῶν φθινόντων, περὶ δ' ἤματα μακρὰ τελέσθη,
καὶ τότε μ' ἐκκαλέσαντες ἔφαν ἐρίηρες ἑταῖροι·
Δαιμόνι', ἤδη νῦν μιμνήσκεο πατρίδος αἴης,
εἴ τοι θέσφατόν ἐστι σαωθῆναι, καὶ ἱκέσθαι
οἶκον ἐς ὑψόροφον, καὶ σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς ἔφαν· αὐτὰρ ἔμοιγ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

455. δῖϝα. 456. omittit H. Uncinis includit W. ib. διϝογενὲς Λαϝερτιάδη. 457. ϝοῖδα. 460. ϝοῖνον. 464. αἰὲν] αἰεὶ H. 465. πέποσθε] πέπασθε V. pro v. l. 468. ϝηδύ. 470. omittit H. alienâ manu adscriptum habet V. Uncinis includit W. 474. ὑψόροφον] ἐϋκτίμενον H. ib. ϝοῖκον. 475. 479. Hos versus in marg. repositos habet solita manu, ut στίχους, sed non numeratos H. PORS. Uncinis includit W.

Περιήχει. Vulg. 457. Θαλερόν] Ἀριστοφάνης, στυγερὸν γόον. καὶ οὐκ ἄχαρις ἡ γραφή. Harl. 458. Ἐν πόντῳ πάθετ' ἄλγεα (immo: 459. Ἀνάρσιοι ἄνδρες)] Τοὺς Λαιστρυγόνας αἰνίττεται καὶ τὸν Κύκλωπα. B. 463. Ἀσκελέες καὶ ἄθυμοι] Ἄγαν κατεσκληκότες καὶ κεκμηκότες, σκληροὶ, σκελετευόμενοι (scr. ἐσκελετευμένοι) καὶ νενεκρωμένοι καὶ ψυχικῆς ἰσχύος ἐστερημένοι. B. Q. Cf. Vulg. Ἄθυμοι] Κεκακωμένοι τὴν ψυχὴν οἷον ἄψυχοι. Vulg. 465. Πέπασθε] Κέκτησθε. Vulg. ed. ant. Nam recentiores ejus loco suffecerunt Πέποσθε] Κέκμησθε, πεπόνθατε: ex mera ut apparet correctione. Illam alteram esse Aristarchi lectionem Eustathius docet. 469. Περὶ δ' ἔτραπον ὧραι] Παρῆλθον αἱ ὧραι, ἐαρινὴ, θερινὴ καὶ ἑξῆς. ὁ δὲ καὶ (471.) περισσός. ἤτοι περιῆλθον δὲ πάλιν οἱ καιροὶ ἐπὶ τὴν ὥραν. B. Q. et ultima, a περιῆλθον, Vulg. 474. Γρ. ὑψόροφον. Harl. 481. Γούνων ἐλλιτάνευσα]

ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
Αὐτὰρ ἐγὼ Κίρκης ἐπιβὰς περικαλλέος εὐνῆς
γούνων ἐλλιτάνευσα, θεὰ δέ μευ ἔκλυεν αὐδῆς·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
Ὦ Κίρκη, τέλεσόν μοι ὑπόσχεσιν, ἥν περ ὑπέστης,
οἴκαδε πεμψέμεναι· θυμὸς δέ μοι ἔσσυται ἤδη,
ἠδ' ἄλλων ἑτάρων, οἵ μευ φθινύθουσι φίλον κῆρ,
ἀμφ' ἔμ' ὀδυρόμενοι, ὅτε που σύγε νόσφι γένηαι.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μηκέτι νῦν ἀέκοντες ἐμῷ ἐνὶ μίμνετε οἴκῳ·
ἀλλ' ἄλλην χρὴ πρῶτον ὁδὸν τελέσαι, καὶ ἱκέσθαι
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,
ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο,
μάντιος ἀλαοῦ, τοῦ τε φρένες ἔμπεδοί εἰσι·
τῷ καὶ τεθνειῶτι νόον πόρε Περσεφόνεια,

477. ϝηδύ. 479. οἱ μὲν] δὴ τότε H. V. ib. κατὰ] ἀνὰ H. V. 482. ϝέπεα. 484. ϝοίκαδε. 486. γένηαι] νέηαι V. 487. δῖϝα. 488. διϝογενὲς Λαϝερτιάδη. 489. ἀϝέκοντες. ϝοίκῳ. 494. τεθνειῶντι] τεθνηῶτι W.

Διὰ τῶν γουνάτων τῆς Κίρκης λιτὴν ἐποίησα καὶ παράκλησιν. ἀντὶ τῶν (scr. τοῦ, τῶν) γονάτων ἀψάμενος. Q. 490. Ἀλλ' ἄλλην χρή] Πῶς πέμπει αὐτὸν ἵνα ἀκούσῃ; προῄδει γὰρ καὶ τὸν τῆς δαίμονος ἔρωτα· Θάνατος δέ τ' ἐξ ἁλὸς αὐτῷ Ἀβληχρός (λ'. 134.). καὶ μὴ πεισθῆναι Καλυψοῖ τὴν ἀθανασίαν ὑπισχνουμένῃ. δι' ἑαυτῆς δὲ οὐ μαντεύεται, ἵνα μὴ δοκῇ ἐρῶσα φοβερώτερον καθιστᾷν τὸν πλοῦν καὶ ἀπιστηθῇ. Q. 491. Εἰς Ἀΐδαο δόμους] Ὁ δὲ Ὁμηρικὸς νοῦς τοῦ τὸν Ὀδυσσέα εἰς ᾅδου ἐλθεῖν μέθοδός ἐστι τῶν ἐφεξῆς δηλωθησομένων μύθων τε καὶ ἱστοριῶν καὶ λοιπῶν ἐκ τῆς τοιαύτης πλάσεως. B. Ἐπαινῆς Περσεφονείας] Ἡ αἰνὴ τουτέστιν ἐν σκότει διάγουσα. καὶ (scr. ἢ) μᾶλλον αἰνὴ, ἡ δεινὴ, πλεοναζούσης καὶ νῦν προθέσεως. Γράφεται δὲ καὶ, Φερσεφόνη, Ἰωνικῶς. B. 492. Ψυχῇ χρησομένους] Μαντευσομένους, ὀφείλοντας χρησμοτεθῆναι (f. χρησμῳδηθῆναι, v. Steph. Thes.). Q. Διατί οὖν οὐκ αὐτὴ μαντεύεται; ὅτι οὐκ ἂν ἐπίστευσεν Ὀδυσσεὺς ἐρώσης αὐτῆς. εἶτα (Vulg. ἢ) κατὰ μὲν Σειρῆνας καὶ τὸν πορθμὸν ὡς γειτνιῶσα μηνύει, περὶ ὧν οὐδ' ὁ Τειρεσίας εἶπεν εἰδὼς ἐρῶσαν (scr. ἐροῦσαν) τὴν Κίρκην. περὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιτρέπει τῷ μάντει. Vulg. Q. 494. Τῷ καὶ τεθνηῶτι] Φασὶν ὡς δράκοντας δύο ἐν Κιθαιρῶνι μιγνυμένους ἰδὼν ἀνεῖλε τὴν θήλειαν, καὶ οὕτως μεταβέβληκε εἰς γυναῖκα. καὶ πάλιν τὸν ἄρρενα, καὶ ἀπ-

οἴῳ πεπνῦσθαι· τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔμοιγε κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
κλαῖον δ' ἐν λεχέεσσι καθήμενος, οὐδέ τι θυμὸς
ἤθελ' ἔτι ζώειν καὶ ὁρᾷν φάος ἠελίοιο.
αὐτὰρ ἐπεὶ κλαίων τε κυλινδόμενός τε κορέσθην,
καὶ τότε δή μιν ἔπεσσιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
  Ὦ Κίρκη, τίς γὰρ ταύτην ὁδὸν ἡγεμονεύσει;
εἰς Ἄϊδος δ' οὔπω τις ἀφίκετο νηῒ μελαίνῃ.
  Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο δῖα θεάων·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
μή τί τοι ἡγεμόνος γε ποθὴ παρὰ νηῒ μελέσθω·
ἱστὸν δὲ στήσας, ἀνὰ δ' ἱστία λευκὰ πετάσσας,
ἧσθαι· τὴν δέ κέ τοι πνοιὴ Βορέαο φέρῃσιν.
ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς,
ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια καὶ ἄλσεα Περσεφονείης,

500. καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα H. Idem nisi quod προσηύδων V. ib. δὴ Ϝεπέεσσιν. προσέϜειπον. 503. δῖϜα. 504. διϜογενὲς ΛαϜερτιάδη. 506. δ'] θ' H. 509. τε λάχεια] τ' ἐλάχεια m. pr. quam lectionem memorat scholiastes, sed rejicit H. ib. Περσεφονείης] φερσεφονείης H., ut et 534. sed per π tantum scribitur 564. λ'. 47. 212.

ἔλαβε τὴν ἰδίαν φύσιν. τοῦτον Ζεὺς καὶ Ἥρα κριτὴν εἵλοντο, τίς μᾶλλον ἥδεται τῇ συνουσίᾳ τὸ ἄῤῥεν ἢ τὸ θῆλυ· ὁ δὲ εἶπεν, Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι[y] (Q. δέκα μέν τ' ε.) γυνὴ τέρπουσα νόημα. διόπερ ἡ μὲν Ἥρα ὀργισθεῖσα ἐπήρωσεν, ὁ δὲ Ζεὺς τὴν μαντείαν δωρεῖται. Q. Cf. Vulg. 495. Οἴῳ πεπνῦσθαι] Συνετῷ, ἔμφρονι εἶναι. Q. Vulg. Οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ πλὴν τοῦ Τειρεσίου σκιαί εἰσι καὶ ὡς σκιαὶ ὁρμῶσι, καθάπερ αὐταὶ παρέποντο (scr. αὗται παρέπονται) τοῖς κινουμένοις. Q. Τοὶ δὲ σκιαὶ ἀΐσσουσιν] Ἀντὶ τοῦ αἱ ψυχαί. ὁ μέντοι ποιητὴς πρὸς τοὺς ἄλλους νεκροὺς ποιεῖται τὴν σύγκρισιν. οἱ δὲ ἄλλοι νεκροὶ ὡς σκιαὶ ἀΐσσουσιν. B. Q. 508. Ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ νηῒ δι' ὠκεανοῖο περήσῃς] Ὅλα ὁμοῦ ἀναγνωστέον, ἀλλ' ὁπόταν περήσῃς, ἔνθ' ἀκτή τε λάχεια (sic proparox.) καὶ ἄλσεα καὶ αἴγειροι, νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι. Ἔνθ' ἀκτή τε βαθεῖα ὡς ὑπόσκαφος. οὐ γὰρ εἰκὸς ὅτι ἐσκαμμένη. οὐ δεῖ δὲ γράφειν, ἐλάχεια. οὐ γὰρ εἰκὸς ἐλάχιστον ἀκούειν τῆς Περσεφόνης τὸ τέμενος. οὐκ ἄτοπον δὲ περὶ τὴν ἀκτὴν εἶναι ἄλσος. πολλὰ γὰρ εὕροι τις ἄλση ἐπιθαλάσσια. B. Q. 509. Ἀκτὴ] Ἡ προηγμένη καὶ ἐξέχουσα εἰς θάλασ-

[y] Conf. schol. λ'. 90. et Apollod. 3. 6. 7. ubi in hexametro altero legitur Τὰς δὲ δέκ' ἐμπ. Conf. et Heynium ad eum locum, qui Phlegontem Trall. (Mirab. 4.) sequens egregie errat cum legendum putat Ἐννέα δ' ἐμπ. quasi unam eandemque voluptatem ita inter se partiantur mas et femina ut alter unam altera novem ejus partes auferat. Sensus est: si voluptatis in concubitu decem partes statuamus, ea integra fruitur femina, mas autem nonnisi ex una parte. BUTTM.

μακραί τ' αἴγειροι, καὶ ἰτέαι ὠλεσίκαρποι·
νῆα μὲν αὐτοῦ κέλσαι ἐπ' ὠκεανῷ βαθυδίνῃ,
αὐτὸς δ' εἰς Ἀΐδεω ἰέναι δόμον εὐρώεντα.
ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι
Κωκυτός θ', ὃς δὴ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ·
πέτρη τε, ξύνεσίς τε δύω ποταμῶν ἐριδούπων.
ἔνθα δ' ἔπειθ', ἥρως, χριμφθεὶς πέλας, ὥς σε κελεύω,
βόθρον ὀρύξαι ὅσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·

σαν ἄκρα (B. πέτρα). Vulg. B. ΛΑΧΕΙΑ. ἐλαχίστη. Vulg. Conf. ad 508. et supra ad ι'. 115. Ἄλσεα] Ἱερὰ καὶ σύνδενδρα χωρία. Vulg. B. 510. Ἰτέαι ὠλεσίκαρποι] Ἀποβάλλουσι γὰρ τὸ ἄνθος πρὶν πεπανθῇ. ἢ ἐπεὶ οἱ πίνοντες τὸ ἄνθος ἄγονοι γίνονται. B. Q. Et sic fere schol. Vulg. prius. Ἄλλως. Σημείωσαι ὅτι ἄκαρπα φυτὰ εἶπεν εἶναι ἐν τῷ ἄλσει τῆς Περσεφόνης, διὰ τὸ νεκροῖς προσήκειν. B. Q. Ἀπόβάλλει γὰρ τὸ ἄνθος. οἰκείως δὲ ἀγόνοις φυτοῖς ἐχρήσατο. ἐκεῖνα (ἱκανὰ em. Barn. οἰκεῖα aptius Bœckh.) γὰρ νεκροῖς τὰ ἄκαρπα. φησὶ δὲ Θεόφραστος ἐν φυτικοῖς τὸν χυλὸν τῆς ἰτέας πινόμενον ἀφανίζειν τὴν γονὴν τῶν ἀνθρώπων. Vulg. schol. posterius. 513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα] Τὸ ἑξῆς, ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε καὶ Κωκυτὸς ῥέουσι. τὸ δὲ σχῆμα καλεῖται προδιεζευγμένον (Vulg. addit καὶ καθ' ὑπέρβατον), ὅταν τὸ μεταξὺ δύο ὀνομάτων ἑνικῶν πληθυντικὸν τεθῇ ῥῆμα. τοῦτο καλεῖται Ἀλκμανικὸν οὐχ ὅτι Ἀλκμὰν πρῶτος αὐτῷ ἐχρήσατο, ἀλλ' ὅτι πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ, οἷον (Welck. fr. 3. p. 21.), Κάστωρ ὠκέων πώλων ἐλατῆρες καὶ Πολυδεύκης. ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα, Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων[z] (Il. υ'. 138.)· καὶ, Ἔνθα ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος. Q. et priora Vulg. 514. Κώκυτος[a]] Λέγεται ὁ πρῶτος ποταμὸς ὁ τὸν βροτὸν δεχόμενος, τῶν ἀνθρωπίνων παθῶν ἐπώνυμον κακόν. εἶτα Πυριφλεγέθων ἤτοι τὸ πῦρ τὸ ἀφανίζων τὸ σάρκινον τῶν βροτῶν. εἶτα ὁ Ἀχέρων μετὰ τὸν Κωκυτὸν καὶ τὸ Ἰρίον (scr. ἠρίον) ὅπερ ὀφειλὴ νεκρῶν ἐστιν ἰαχὴ γίνεται. εἶτα Στυγὸς ἀποῤῥῶγες. οὐκ ἔστι γὰρ ὃς οὐ στυγνάζει τὸν τεθνηκότα. Q. 515. Πέτρη τε ξύνεσίς τε] Φησὶ γὰρ ὡς πέτρα τίς ἐστι κατ' ἐκεῖνον τὸν τόπον καθ' ὃν ἡ τῶν ῥευμάτων συμβολὴ γίνεται τοῦ τε Κωκυτοῦ καὶ τοῦ Πυριφλεγέθοντος εἰς ταὐτὸ μισγομένων καὶ ῥεόντων εἰς τὸν Ἀχέροντα. B. Ξύνεσις. συνάφεσις καὶ εἰς ταὐτὸ συμβολὴ τῶν ποταμῶν. Vulg. 517. Βόθρον] Ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς τὴν νεκυομαντείαν δηλοῖ, καὶ παρίστησι διὰ τῆς τῶν νεκρῶν θυσίας καὶ τῆς τῶν εἰδώλων αὐτῶν ἐπιφανείας, ἀθανάτους εἶναι τὰς ψυχάς· τὸ γὰρ λέγειν, Ὁ δ' Ἄϊδόσδε βεβήκει (γ'. 110. ζ'. 11.), σημαντήριόν ἐστιν ὡς αἱ ψυχαὶ παραμένουσαι οὐ διαφθείρονται. Q. Πυγούσιον] Πηχυ-

[z] Hic etiam subtilius Zenodoti ingenium cognoscas qui prætulit ἄρχησι, Aristarcho illud schema, quod in structura per καὶ locum recte servat, pinguius ad alteram etiam per ἢ trahente. BUTTM.

[a] Sic proparoxytone hic quidem Mediol. Sed hoc ut sexcenta alia in accentibus sola incuria admissum videtur. Ubique enim apud ceteros auctores et in Homeri edd. antiquis Κωκυτὸς eodem tono quo vox appellativa: quodque nunc quidem in Homeri edd. obtinet Κώκυτός τε, id ex arbitrio Barnesii, cujus notam vide, propagatum puto. BUTTM.

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὴν χεῖσθαι πᾶσιν νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ παλύνειν.
πολλὰ δὲ γουνοῦσθαι νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν.
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ὑμετέροισιν.
αὐτὰρ ἐπὴν εὐχῇσι λίσῃ κλυτὰ ἔθνεα νεκρῶν,
ἔνθ' ὄϊν ἀρνειὸν ῥέζειν, θῆλύν τε μέλαιναν,
εἰς Ἔρεβος τρέψας, αὐτὸς δ' ἀπὸ νοσφὶ τραπέσθαι,
ἱέμενος ποταμοῖο ῥοάων· ἔνθα δὲ πολλαὶ
ψυχαὶ ἐλεύσονται νεκύων κατατεθνειώτων.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρῦναι καὶ ἀνῶξαι
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ'· ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι· ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
αὐτὸς δὲ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἧσθαι, μηδὲ ἐᾷν νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα

519. Ϝηδέϊ Ϝοίνῳ. 524. οἴῳ] ὄϊῳ V. ib. ὄϜιν. 526. Ϝέθνεα. 527. ῥέζειν a m. pr. ζ in ξ mutatum a recenti H. PORS. ib. ὄϜιν Ϝαρνειόν. 528. τρέψας] στρέψας W. 529. Ϝιέμενος. 530. κατατεθνειώτων] κατατεθνηώτων, et sic ubique, W. 533. δείραντας] δείραντες et ας super ες, si non eadem manu certe antiqua. Idem factum λ'. 46. H. PORS. ib. κατακῆαι] κατακεῖαι W. 534. τ' Ἀΐδῃ] θ' ἀΐδῃ ex emend. H. 535. Ϝερυσσάμενος.

αῖον. πυγὼν δέ ἐστι τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων συνεσταλμένον μῆκος· ἀπολήγει γὰρ τὸ μέτρον εἰς τοὺς δακτύλους πὺξ γινομένους. B. Πυγωνιαῖον. πυγὼν δέ ἐστι τὸ ἀπὸ τοῦ ἀγκῶνος μέχρι τῶν δακτύλων κεκαμμένων διάστημα, ἐξ οὗ καὶ πυγμή. αἰνίττεται δὲ διὰ τούτου τὸ μὴ ἀνεῖσθαι μηδ' ἐπ' ἐξουσίας εἶναι τοὺς τετελευτηκότας ἀλλ' ὥσπερ ἔχεσθαι καὶ ἐγκεκλεῖσθαι καθάπερ καὶ οἱ δάκτυλοι. Q. Vulg. Ἔνθα καὶ ἔνθα] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος. Vulg. B. Q. 518. Χοὴν χεῖσθαι] Τὴν τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην χύσιν. Q. Vulg. Καινοπρεπῶς δὲ χοὴν, σπονδήν. Q. 521. Ἀμενηνά] Ἀσθενῆ, μένος οὐκ ἔχοντα, ἐκ (ἢ em. Barn.) σώματος (ol. στόματος) δύναμιν, ἀπὸ τοῦ μόνην ἔχειν ἐκεῖ τὴν ψυχήν. Vulg. 522. Στεῖραν βοῦν] Εἰς τὸ ὅμοιον. ἄγονα γὰρ καὶ στεῖρα τὰ τῶν νεκρῶν. Vulg. 525. Παμμέλανα] Καὶ τοῦτο εἰς τὸ ὅμοιον. Vulg. 528. Εἰς Ἔρεβος στρέψας] Καὶ πῶς ἠπίστατο τὴν δύσιν ἐν σκότῳ ὄντος; λέγομεν ὅτι παρὰ τοῖς Κιμμερίοις σκότος ἦν, οὐχ ὅπου ἡ θυσία ἐγίνετο. B. Ἀπονόσφι τραπέσθαι] Εἰς τὰ ὀπίσω τράπηθι αὐτὸς ἱέμενος τῶν τοῦ ποταμοῦ ῥευμάτων. B. Νόσφι τραπέσθαι] Ὡς

αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
ἔνθα τοι αὐτίκα μάντις ἐλεύσεται, ὄρχαμε λαῶν,
ὅς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου,
νόστον θ', ὡς ἐπὶ πόντον ἐλεύσεαι ἰχθυόεντα.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἀμφὶ δέ με χλαῖνάν τε, χιτῶνά τε, εἵματα ἕσσεν·
αὐτὴ δ' ἀργύφεον φᾶρος μέγα ἕννυτο Νύμφη,
λεπτὸν, καὶ χαρίεν, περὶ δὲ ζώνην βάλετ' ἰξύϊ,
καλὴν, χρυσείην· κεφαλῇ δ' ἐπέθηκε καλύπτρην.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ δώματ' ἰὼν ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
  Μηκέτι νῦν εὕδοντες ἀωτεῖτε γλυκὺν ὕπνον·
ἀλλ' ἴομεν· δὴ γάρ μοι ἐπέφραδε πότνια Κίρκη.
  Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔνθεν περ ἀπήμονας ἦγον ἑταίρους·
Ἐλπήνωρ δέ τις ἔσκε νεώτατος, οὔτε τι λίην
ἄλκιμος ἐν πολέμῳ, οὔτε φρεσὶν ᾗσιν ἀρηρὼς,
ὅς μοι ἄνευθ' ἑτάρων ἱεροῖς ἐν δώμασι Κίρκης
ψύχεος ἱμείρων κατελέξατο οἰνοβαρείων·
κινυμένων δ' ἑτάρων ὅμαδον καὶ δοῦπον ἀκούσας
ἐξαπίνης ἀνόρουσε, καὶ ἐκλάθετο φρεσὶν ᾗσιν
ἄψοῤῥον καταβῆναι ἰὼν ἐς κλίμακα μακρήν·
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσεν· ἐκ δέ οἱ αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθεν.
ἐρχομένοισι δὲ τοῖσιν ἐγὼ μετὰ μῦθον ἔειπον·
  Φάσθε νύ που οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
ἔρχεσθ'· ἄλλην δ' ἡμῖν ὁδὸν τεκμήρατο Κίρκη
εἰς Ἀΐδαο δόμους καὶ ἐπαινῆς Περσεφονείης,

538. λαϜῶν. 539. Ϝείπῃσιν. 542. Ϝείματα Ϝέσσεν. 543. Ϝέννυτο. 547. Ϝεπέεσσι. Ϝεκάστον. 549. ἴομεν] ἴωμεν H. 553. 557. Ϝῇσιν. 555. οἰνοβαρείων] οἰνοβαρέων H. ib. Ϝοινοβαρείων. 559. Ϝοι 560. ἐϜάγη. 561. ἔϜειπον. 562. Ϝοῖκόνδε.

πρὸς τοὺς ποταμούς. Vulg. 543. Ἀργύφεον] Ἀρύφεον, ὅ ἐστι λαμπρὸν τῇ ὑφῇ (scr. ὑφῇ) καὶ εὐκατασκεύαστον, καὶ πλεονασμῷ τοῦ γ' ἀργύφεον. B. 548. Ἀωτεῖτε] Ἀπανθίζετε τὸν ὕπνον. Vulg. 555. Ψύχεος ἱμείρων] Ἀναψύξαι διὰ τὸ πνῖγος καὶ τὴν μέθην ἐπιθυμῶν τῆς ἄκρας (recent. αὔρας). Ψύ-

ψυχῇ χρησομένους Θηβαίου Τειρεσίαο.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ·
ἑζόμενοι δὲ καταῦθι γόων, τίλλοντό τε χαίτας.
ἀλλ' οὐ γάρ τις πρῆξις ἐγίνετο μυρομένοισιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης
ἤομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες,
τόφρα δ' ἄρ' οἰχομένη Κίρκη παρὰ νηῒ μελαίνῃ
ἀρνειὸν κατέδησεν ὄϊν, θῆλύν τε μέλαιναν,
ῥεῖα παρεξελθοῦσα· τίς ἂν θεὸν οὐκ ἐθέλοντα
ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιτ', ἢ ἔνθ' ἢ ἔνθα κιόντα;

572. Ϝαρνειόν. ὄϜιν. 574. Ϝίδοιτ'.

χεος, ψύχους, τῆς αὔρας. Vulg. 573. Ῥεῖα παρεξελθοῦσα] Ἀντὶ τοῦ ῥᾳδίως παραδραμοῦσα ἡμᾶς, ἤτοι κρυφίως. B. Λάθρα ποιήσασα. Vulg. 574. Ἢ ἔνθα ἢ ἔνθα] Ἀντὶ τοῦ, ἢ εἰσερχόμενον ἢ ἐξερχόμενον τὸν θεὸν καὶ μὴ θέλοντα οὐ δύναταί τις ἰδεῖν. B.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Λ.

Λάμβδα δ' ἐν Ἀΐδεω ψυχαῖς ἐνετύγχαν' Ὀδυσσεύς.

ΑΥΤΑΡ ἐπεί ῥ' ἐπὶ νῆα κατήλθομεν, ἠδὲ θάλασσαν,
νῆα μὲν ἂρ πάμπρωτον ἐρύσσαμεν εἰς ἅλα δῖαν·
ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα καὶ ἱστία νηῒ μελαίνῃ·
ἐν δὲ τὰ μῆλα λαβόντες ἐβήσαμεν, ἐν δὲ καὶ αὐτοὶ
βαίνομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρώροιο
ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
ἡμεῖς δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε, κυβερνήτης τ' ἴθυνε.
τῆς δὲ πανημερίης τέταθ' ἱστία ποντοπορούσης·

2. πάμπρωτα Ϝερύσσαμεν. δῖϜαν. 6. κατόπισθε] μετόπισθε W. 9. Ϝέκαστα.

Ὑπόθεσις. Διηγεῖται καὶ ταῦτα αὐτὰ Ὀδυσσεὺς, τίνα αὐτῷ εἰς ᾅδου κατελθόντι ἔχρησε Τειρεσίας· καὶ ὡς τὴν μητέρα εἶδε, καὶ ἄλλας πολλὰς τῶν παλαιῶν γυναικῶν, καὶ τῶν εἰς Ἴλιον συστρατευσάντων ἐνίους, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς. Pal. Q. Ἀπαγγέλλει πῶς κατὰ Κίρκης ἐντολὰς εἰς ᾅδου κατῆλθεν· καὶ ὡς ἤκουσε Τειρεσίου τοῦ μάντεως περὶ τῆς ἑαυτοῦ καὶ τῶν ἄλλων ἑταίρων σωτηρίας. καὶ ὡς τοὺς ἥρωας καὶ τὰς ἡρωΐδας εἶδεν ἐν ᾅδου, καὶ τὴν μητέρα, καὶ ἐς Ἴλιον συστρατευσάντων τινὰς, καὶ τῶν ἐν ᾅδου κολαζομένων τινάς. Vulg. Pal. 3. Ἐν δ' ἱστὸν τιθέμεσθα] Οὐκ ἁπλῶς ἐνεθήκαμεν τῇ νηΐ, ἀλλὰ μετὰ τὸ στῆσαι τὸν ἱστὸν καὶ ἁπλῶσαι τὰ ἱστία, οἷον εὐτρεπίσαμεν. Vulg. 7. Ἴγμενον, ψιλῶς, ἤτοι ὑγρόν. Harl. Ἐσθλὸν ἑταῖρον] Ἑταῖρον εἶπεν, ὡς ἀξιωσάσης αὐτῆς τὸν ἄνεμον. Q. Vid. ad 10. Νῦν τὸν σύνεργον. Vulg. 8. Κίρκη ἐϋπλόκαμος] Ὁ Τζέτζης ἀλληγορῶν (scr. ἀπορῶν) πῶς τούτῳ Κίρκη ὄπισθεν οὐρίους πνοὰς πέμπει, φησὶ, πέμπειν ἀνέμους οὐκ ἔσθενεν ἡ Κίρκη π . . (scr. πρωῒ) δ' ἰδοῦσα οὔριον ἐκέλευσε πνεῖν (scr. πλεῖν) τότε. Pal. Αὐδήεσσα] Ἡ περίφημος, ἢ ἡ ἔχουσα αὐδὴν ἀνθρώπων, ἢ ἡ φωνητική. B. 10. Ἄνεμος] Ὡς ἂν ἀξιωσάσης τῆς Κίρκης τὸν ἄνεμον τίθησιν. Vulg. Vid. ad 7. 11. Παν-

δύσετό τ' ἠέλιος, σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί.
Ἡ δ' ἐς πείραθ' ἵκανε βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο·
ἔνθα δὲ Κιμμερίων ἀνδρῶν δῆμός τε, πόλις τε,
ἠέρι καὶ νεφέλῃ κεκαλυμμένοι· οὐδέ ποτ' αὐτοὺς
Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται ἀκτίνεσσιν,
οὔθ' ὁπότ' ἂν στείχῃσι πρὸς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
οὔθ' ὅταν ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτράπηται·
ἀλλ' ἐπὶ νὺξ ὀλοὴ τέταται δειλοῖσι βροτοῖσι.
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν· ἐκ δὲ τὰ μῆλα
εἱλόμεθ'· αὐτοὶ δ' αὖτε παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο
ἤομεν, ὄφρ' ἐς χῶρον ἀφικόμεθ', ὃν φράσε Κίρκη.
Ἔνθ' ἱερήϊα μὲν Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,
εἶχον· ἐγὼ δ' ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
βόθρον ὄρυξ', ὅσσον τε πυγούσιον, ἔνθα καὶ ἔνθα·

14. Κιμμερίων] χειμερίων et κερβερίων pro v. l. V. 16. ἐπιδέρκεται] καταδέρκεται W. 21. παρὰ ῥόον] παρὰ ρρόον H. παραῤῥόον V. 24. εἶχον] ἔσχον H. V. W. ib. Ϝερυσσάμενος. 25. ὄρυξ' ὅσσον] ὄρυξα ὅσον H.

τοπορούσης] Δῆλός ἐστιν ὁ ποιητὴς διὰ τὸ ποντοπορούσης ὠκεανὸν καλῶν τὴν ἔξω θάλασσαν [a]. ἀλλαχοῦ δὲ ποταμὸν τὸν ὠκεανὸν καλεῖ διὰ τὸ ῥεῶδες. B. Q. Τὴν θάλασσαν διερχομένης, πλεούσης. Vulg. 14. Ἔνθα δὲ Κιμμερίων] Κιμμέριοι ἔθνος περιοικοῦν τὸν ὠκεανόν. ἔνιοι δὲ γράφουσι χειμερίων· οἱ δὲ Κερβερίων ὡς Κράτης. Ἡρόδοτος δὲ ὑπὸ Κιμμερίων φησὶ Σκύθας ἐξελασθῆναι. ἄλλοι δὲ Κιμμερίους φασὶ ὑποτίθεσθαι (Pal. ὑποτίθεται) τοὺς κατὰ δύσιν οἰκοῦντας καὶ προσκειμένους (hic substitit Pal.) τοῖς κατὰ τὸν ᾅδην τόποις. ἢ νεκροῖς, ἀπὸ τοῦ ἐν τοῖς ἡρωϊκοῖς (ἠρίοις em. Barn.) κεῖσθαι. Vulg. Τινὲς, τῶν νεκρῶν παρὰ τὸ ἐν ἔρᾳ κεῖσθαι. Οὗτοι οἱ Κιμμέριοι οἱ Σκύθαι νομάδες ὄντες ἐκ τῶν δυτικῶν τοῦ ὠκεανοῦ μερῶν ἐλθόντες ἐπόρθησαν τὸν ναὸν Ἀπόλλωνος τὸν ἐν Δελφοῖς. διὸ δυσφημεῖ ὁ ποιητής. B. Ἀρίσταρχος, Κερβερέων [b]. Harl. 16. Ἠέλιος φαέθων ἐπιδέρκεται] Πῶς οὖν ζῶσιν; ἢ ἐπιδέρκεται μὲν, φαέθων δὲ οὔ. Vulg. B. Ἐπιλάμπει μὲν ὁ ἥλιος τοὺς Κιμμερίους, οὐ φαέθων δέ· ἀντὶ τοῦ οὐ πάνυ λάμπων (huc. PORS. ex Harl.). οὔτε τὴν δύσιν οὔτε τὴν ἀνατολὴν διὰ τὸ δυτικοῖς καὶ ἀνατολικοῖς ὄρεσι περιέχεσθαι. κατὰ μόνην δὲ μεσημβρίαν ἥλιον ὁρῶσι. τὸ οὖν, Ἀλλ' ἐπὶ νὺξ, ἐπὶ τῆς ἀορασίας κεῖται. B. Q. Ἀρίσταρχος καὶ Ἀριστοφάνης, καταδέρκεται. Harl. 18. Προτράπηται] Ἀπουρανόθεν τράπηται. διατί προτράπηται; δοκεῖ εἰδέναι ὁ ποιητὴς ὅτι ὁ ἥλιος τὴν ἑκούσιον πορείαν ποιούμενος ἀπὸ δύσεως εἰς ἀνατολὰς ὅμως ὑπὸ τοῦ παντὸς ἀνθέλκεται εἰς τὸ ἐναντίον καὶ αὐτός. προτράπηται γὰρ ἀντὶ τοῦ μεταβάλλεται, ἀποκλίνει. B. Q. Vulg. 23. Ἱερήϊα] Οὐκ ὀρθῶς ἐπὶ γὰρ νεκρῶν τομία καὶ ἔντομα, ἐπὶ δὲ θεῶν ἱερεῖα. ἢ ὅτι τὰ

[a] Hoc ita intelligo, Homerum eo verbo indicare, oceanum sibi esse *mare*, externum scilicet. BUTTM.

[b] Lege Κεβριρίων, quam lectionem memorant schol. Aristoph. Ran. 187. et Etymologus p. 513, 45. Hic etiam alias lectiones notat, χιμμερίους et Κιμμερίους. PORS.

ἀμφ' αὐτῷ δὲ χοὰς χέομεν πᾶσιν νεκύεσσι,
πρῶτα μελικρήτῳ, μετέπειτα δὲ ἡδέϊ οἴνῳ,
τὸ τρίτον αὖθ' ὕδατι· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνον.
πολλὰ δὲ γουνούμην νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα,
ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην, στεῖραν βοῦν, ἥτις ἀρίστη,
ῥέξειν ἐν μεγάροισι, πυρήν τ' ἐμπλησέμεν ἐσθλῶν·
Τειρεσίῃ δ' ἀπάνευθεν ὄϊν ἱερευσέμεν οἴῳ
παμμέλαν', ὃς μήλοισι μεταπρέπει ἡμετέροισι.
τοὺς δ' ἐπεὶ εὐχωλῇσι λιτῇσί τε, ἔθνεα νεκρῶν,
ἐλλισάμην, τὰ δὲ μῆλα λαβὼν ἀπεδειροτόμησα
ἐς βόθρον, ῥέε δ' αἷμα κελαινεφές· αἱ δ' ἀγέροντο
ψυχαὶ ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς νεκύων κατατεθνειώτων,
νύμφαι τ', ἠΐθεοί τε, πολύτλητοί τε γέροντες,
παρθενικαί τ' ἀταλαὶ, νεοπενθέα θυμὸν ἔχουσαι·

26. χοὰς] χοὴν et χεομεν a m. pr. sed ex emend. χέομ ην (sic) H. PORS. χοὴν V. χοὴν χεόμην W. 27. Ϝηδέϊ Ϝοίνῳ. 32. ὄϜιν. 34. Ϝέθνεα. 37. Ἐρέβευς] ἐρέβευς manus antiqua, ου pro ευ recens H. PORS. ib. κατατεθνειώτων] κατατεθνηώτων V. W. 38—43. obelisco notat V. Uncinis includit W.

θρέμματα ἱερεῖα ἐκάλουν. Vulg. 26. Χοὰς χέομεν] Χοὴν χεομένην, ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τῶν τριῶν (Q. κατὰ τρίτον). B. Q. PORS. ex Harl. "Ζηνόδοτος, "χεάμην. In alia parte marginis, "χοὴν ἐχεόμην." 29. Γουνούμην νεκύων] Πῶς, εἰ μὴ αἰσθάνονται πρὸ τοῦ πιεῖν; εἰς τὴν τιμὴν τῶν δεσποτῶν. ἢ δεηθεὶς ἢ γονυπετῶν ἐπηγγελλόμην. Vulg. 30. Ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν] Ζητεῖται διὰ ποίαν αἰτίαν κατελθὼν ἐν τῷ ᾅδῃ Ὀδυσσεὺς ἐτάξατο τοῖς νεκροῖς, ἐλθὼν εἰς Ἰθάκην στεῖραν βοῦν θῦσαι; καί φαμεν ὅτι οἱ νεκροὶ ἄτοκοί εἰσι καὶ οὐ τίκτουσι, διὰ τοῦτο ἐτάξατο αὐτοῖς βοῦν μὴ γεννῶσαν. Q. 34. Τοὺς δ' ἐπεί] Πρὸς τὴν περίφρασιν ἀπέδωκε τὸ τούς. τί γάρ ἐστιν ἔθνεα νεκρῶν; δηλονότι τοὺς νεκροὺς ὅτε εὐχωλαῖς καὶ λιταῖς ἐλισάμην. Q. Τὰ ἔθνεα νεκρῶν οὐκ ἄλλο τι σημαίνει ἢ τοὺς νεκρούς. διὰ τοῦτό φησι, τοὺς δ' ἐπεί. B. 37. Ψυχαὶ δ' ὑπ' ἐξ Ἐρέβευς] Ὡς μυίας νομιστέον αὐτὰς ἥκειν ἐπὶ τὸ αἷμα. B. Q. 38. Νύμφαι τ' ἠΐθεοί τε] Οἱ καὶ (Οἱ ϛ' em. PORS.) παρὰ Ζηνοδότῳ καὶ Ἀριστοφάνει ἠθετοῦντο ὡς ἀσύμφωνοι πρὸς τὰ ἑξῆς (huc. PORS. ex Harl.). οὐ γὰρ μεμιγμέναι παραγίνονται αἱ ψυχαί· νῦν δὲ ὁμοῦ νύμφαι, ἠΐθεοι, γέροντες, παρθένοι. καὶ ἄλλως οὐδὲ τὰ τραύματα ἐπὶ τῶν εἰδώλων ὁρᾶται. ὅθεν ἐρωτᾷ, Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε; τὸν Ἀγαμέμνονα. Q. Ἀθετοῦνται οὗτοι οἱ ἕξ, ὅτι οὔπω προσέρχονται· καὶ ὅτι ἀδύνατον φέρειν τὰς ψυχὰς τὰς τῶν σωμάτων πληγάς. Ἀλλὰ πρὸς ἀνακεφαλαίωσιν πεποίηται τῶν μετὰ ταῦτα ῥηθέντων. Vulg. Νύμφαι, αἱ ἄνδρας ἔχουσαι· ἠΐθεοι, οἱ ἄζυγες· νέαι ἀταλαὶ, αἱ μηδὲν τλῆναι δυνάμεναι. B. 39. Νεοπενθέα] Ἀεὶ νεάζον ἔχουσαι τὸ πένθος· ἢ νέον

πολλοὶ δ' οὐτάμενοι χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν,
ἄνδρες ἀρηΐφατοι, βεβροτωμένα τεύχε' ἔχοντες·
οἳ πολλοὶ περὶ βόθρον ἐφοίτων ἄλλοθεν ἄλλος,
θεσπεσίῃ ἰαχῇ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
δὴ τότ' ἔπειθ' ἑτάροισιν ἐποτρύνας ἐκέλευσα
μῆλα, τὰ δὴ κατέκειτ' ἐσφαγμένα νηλέϊ χαλκῷ,
δείραντας κατακῆαι, ἐπεύξασθαι δὲ θεοῖσιν,
ἰφθίμῳ τ' Ἀΐδῃ καὶ ἐπαινῇ Περσεφονείῃ.
αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ
ἥμην, οὐδ' εἴων νεκύων ἀμενηνὰ κάρηνα
αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος ἦλθεν ἑταίρου·
οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο ὑπὸ χθονὸς εὐρυοδείης·
σῶμα γὰρ ἐν μεγάρῳ Κίρκης κατελείπομεν ἡμεῖς
ἄκλαυστον καὶ ἄθαπτον· ἐπεὶ πόνος ἄλλος ἔπειγε.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,

40. πολλοὶ δ'] πολλοί τ' V. 41. τεύχε'] εἵματ' V. 42. ἄλλοθεν ἄλλος] ἔνθα καὶ ἔνθα H. V. 43. Ϝιαχῇ. 46. κατακῆαι] κατακεῖαι W. 48. αὐτὰρ ἐγὼ] αὐτὸς δὲ H. W. ib. Ϝερυσσάμενος. 53. μεγάρῳ Κίρκης] Κίρκης μεγάρῳ W. ib. κατελείπομεν] κατελίπομεν V. 54. ἄκλαυστον] ἄκλαυτον, a m. pr. H. W. 55. Ϝιδών.

πενθοῦσαι. Q. Ἐν τῇ νεότητι πενθοῦσαι. Vulg. 40. Πολλοὶ δ' οὐτάμενοι] Τοιούτῳ σχήματι ὑποτίθεται τοὺς νεκροὺς οἵῳ καὶ ἀπέθανον. Q. 41. Βεβροτωμένα] Δοκοῦντα βεβροτῶσθαι, ὅ ἐστι μεμολύνθαι διὰ τοῦ βροτοῦ ἤτοι τοῦ μετὰ κόνεως αἵματος. B. 42. Ἔνθα καὶ ἔνθα] Γρ. ἄλλοθεν ἄλλος. Harl. 44. Δὴ τότ' ἔθ' ἑτάροισι] Αὐτὸς γὰρ ὡς ἡ Κίρκη ἔφη αὐτῷ ἐπὶ τοῦ βόθρου μένει. ἐνταῦθα οὖν χωρίζει τοὺς ἑταίρους ἵνα μὴ κατακούσωσι τῶν μαντειῶν. Vulg. 48. Αὐτὰρ ἐγὼ ξίφος] Κοινή τις παρὰ ἀνθρώποις ἐστὶν ὑπόληψις ὅτι νεκροὶ καὶ δαίμονες σίδηρον φοβοῦνται. Q. 51. Πρώτη δὲ ψυχὴ Ἐλπήνορος] Ἐπεὶ ἄταφος. τῶν δὲ τοιούτων καὶ πρὸ τοῦ πιεῖν φθέγγονται αἱ ψυχαί. Vulg. Ὁ Τειρεσίας πίνων τοῦ αἵματος ἐμαντεύετο, αἱ δὲ (f. αἵ τε) ἄλλαι ψυχαὶ πίνουσαι ἐπεγίνωσκον. ἡ δὲ ψυχὴ τοῦ Ἐλπήνορος ἅτε δὴ μήπω ἐπιβᾶσα τῷ τῆς Λήθης πεδίῳ καὶ πρὸ πόσεως ἐπιγινώσκει τὸν Ὀδυσσέα. B. Q. Καὶ ἄλλως. Πῶς οὐδένα ὁρᾷ τῶν παρὰ Κύκλωψιν ἢ Λαιστρυγόσιν ἀπολλυμένων; ἐπεὶ οἱ καὶ ἀθέμως (vid. mox) ἐτάφησαν. Q. Οὐδένα ὁρᾷ τῶν παρὰ τῷ Κύκλωπι ἢ ἐν Λαιστρυγονίᾳ ἀπολομένων. οὗτοι γὰρ, εἰ καὶ ἀθέσμως, ἀλλ' οὖν ἐτάφησαν. Vulg. 52. Οὐ γάρ πω ἐτέθαπτο] Εἰ ἀποφαίνεται οὖν περὶ τοῦ θανάτου αὐτοῦ, πῶς ἑξῆς διστάζων φησὶ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον; διὸ ὁ Καλλίστρατος ἀθετεῖ[c]. εἰ μὴ ἄρα φησὶν ὅτι, οὐκ ᾐσθόμεθα τὸν θάνατον διὰ τὸ περὶ ἄλλα ἀσχολεῖσθαι.

[c] Hoc ex Harl. refert Pors. et de 52—54. intelligit. BUTTM.

καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
  Ἐλπῆνορ, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα;
ἔφθης πεζὸς ἐὼν, ἢ ἐγὼ σὺν νηῒ μελαίνῃ.
  Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οἰμώξας ἠμείβετο μύθῳ·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆσέ με δαίμονος αἶσα κακὴ, καὶ ἀθέσφατος οἶνος·
Κίρκης δ' ἐν μεγάρῳ καταλέγμενος οὐκ ἐνόησα
ἄψορρον καταβῆναι, ἰὼν ἐς κλίμακα μακρὴν,
ἀλλὰ καταντικρὺ τέγεος πέσον· ἐκ δέ μοι αὐχὴν
ἀστραγάλων ἐάγη, ψυχὴ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθε.
νῦν δέ σε τῶν ὄπιθεν γουνάζομαι, οὐ παρεόντων,
πρός τ' ἀλόχου, καὶ πατρὸς, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Τηλεμάχου θ', ὃν μοῦνον ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπες·
οἶδα γὰρ ὡς ἐνθένδε κιὼν δόμου ἐξ Ἀΐδαο
νῆσον ἐς Αἰαίην σχήσεις εὐεργέα νῆα·
ἔνθα σ' ἔπειτα, ἄναξ, κέλομαι μνήσασθαι ἐμεῖο·
μή μ' ἄκλαυστον, ἄθαπτον, ἰὼν ὄπιθεν καταλείπειν,

56. Fέπεα. 58. ἐὼν] ἰὼν H. 60. Uncinis includit W. ib. διFογενὲς ΛαFερτιάδη. 61. Fοῖνος. 65. κατῆλθε] βεβήκει H. V. ib. ἐFάγη. 69. Fοῖδα. 70. εὐFεργέα. 71. Fάναξ. 72. ἄκλαυστον] ἄκλαυτον, a m. pr. H. W.

Q. Χθονὸς εὐρυοδείης] Τῆς πλατεῖαν ὁδὸν ἐχούσης. Q. 58. Ἔφθης πεζὸς ἐών] Πεζὸς ἐὼν ἔφθησας[d] ἐνταῦθα ταχύτερον παρὸ ἐγὼ μετὰ τῆς μελαίνης νηός. Q. Οὐκ ἔστι κερτομίας ὁ λόγος· ἀλλ' ἐπειδήπερ αὐτὸς οὐρίᾳ χρησάμενος πολλῇ καὶ μιᾶς ὥρας διαβὰς ὅλον ὠκεανὸν περιτυγχάνει αὐτῷ περὶ τὰς ᾅδου αὐλὰς, πυνθάνεται, τίς ἡ μετὰ θάνατον τῶν σωμάτων (f. θάνατον, τὸν τῶν σωμάτων,) πορεία; εἴ σε καὶ ναῦς οὐριοδρομοῦσα προλαμβάνειν οὐκ ἐπίσταται. Ἢ ὅτι ἀπὸ νήσου ἐστάλησαν ἄμφω, ἄλλο δὲ πλοῖον οὐκ ἦν παρὰ τῇ Κίρκῃ. Q. Πᾶσα ἰών, γρ. Harl.[e] 65. Βεβήκει] Γρ. κατῆλθε. Harl. 66. Τῶν ὄπισθεν] Τῶν καταλελειμμένων οἴκοι, τῶν οὐ παρεόντων. Λείπει ἡ πρὸς, ἵν' ᾖ πρὸς τῶν οὐ παρόντων γουνάζομαι καὶ ἱκετεύω. ὡς πρὸς τῶν θεῶν καὶ πρὸς Διός. Vulg. 67. Πρός τ' ἀλόχου] Οὐ προστίθησι τὴν μητέρα. ὁρᾷ γὰρ αὐτῆς τὴν ψυχήν. οὐδὲ περὶ τοῦ θανάτου αὐτῆς λέγει ἵνα μὴ λυπήσῃ τὸν παρακαλούμενον. Q. 68. Ἔλειπες] Διὰ τὸ μέτρον διφθογγογραφεῖται, ὀφεῖλον γράφεσθαι διὰ τοῦ ι. B. 69. Ἐνθένδε κιών] Χάριν τοῦ λαβεῖν ἐφόδια καὶ μαθεῖν περὶ

[d] Porsonus refert in schol. Harl. esse πεζὸς ὢν ἔφθησας; sed in alio ejusd. codicis scholio (in lemmate sequentis, puto, quod in Mediol. non differt) fuisse quidem ἰὼν sed ι ex ε fecisse eandem manum. Nimirum textui Harleiano scriba hoc adaptavit, in quo est ἰών. BUTTM.

[e] Ut variam lectionem intelligas sciendum est, α cum superscribitur in fine vocis valde simile esse contractioni ei qua significatur ην vel ιν. Πασα igitur corruptum est ex πασιν idque ex πεσεῖν. PORS.

νοσφισθεὶς, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι·
ἀλλά με κακκῆαι σὺν τεύχεσιν, ἅσσα μοί ἐστιν,
σῆμά τέ μοι χεῦαι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
ἀνδρὸς δυστήνοιο, καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι·
ταῦτά τέ μοι τελέσαι, πῆξαί τ' ἐπὶ τύμβῳ ἐρετμὸν,
τῷ καὶ ζωὸς ἔρεσσον, ἐὼν μετ' ἐμοῖς ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ταῦτά τοι, ὦ δύστηνε, τελευτήσω τε καὶ ἔρξω.
Νῶϊ μὲν ὡς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἥμεθ'· ἐγὼ μὲν ἄνευθεν ἐφ' αἵματι φάσγανον ἴσχων·
εἴδωλον δ' ἑτέρωθεν ἑταίρου πόλλ' ἀγόρευεν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ μητρὸς κατατεθνειυίης,
Αὐτολύκου θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἀντίκλεια,
τὴν ζωὴν κατέλειπον, ἰὼν εἰς Ἴλιον ἱρήν.
τὴν μὲν ἐγὼ δάκρυσα ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ·

74. κακκῆαι] κακκεῖαι W. 78. ἐὼν] ἐγὼ V. 79. προσέϝειπον. 80. ϝέρξω. 81. ϝεπέεσσιν. 83. ἀγόρευεν] ἀγορεῦον V. ib. ϝείδωλον. 84. κατατεθνειυίης] κατατεθνηυίης H. W. κατατεθνηκυίης V. 86. ϝίλιον. 87. ϝιδών.

τοῦ πλοῦ. Vulg. 73. Μήνιμα γένωμαι] Ἤτοι μὴ ὀργισθῶσι σὲ οἱ θεοὶ δι' ἐμὲ ἄταφον ἐαθέντα. B. 74. Κακκῆαι] Κατακαῦσαι. ἀντὶ τοῦ κατάκαυσον. Vulg. Κοινὴ (scr. ἡ κοινὴ), κακκῆαι. Ἀρίσταρχος, κακκεῖαι. προπερισπωμένως δέ· ἀπαρέμφατον γάρ ἐστιν. Q. 75. Σῆμά τέ μοι χεῦαι] Εὐτρέπισόν μοι σῆμα καὶ τάφον ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ τῆς πολιῆς καὶ λευκῆς θαλάσσης. Q. 76. Ἀνδρὸς δυστήνοιο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι] Τὸ σχῆμά ἐστι σολοικοφανές· οὐκ ἔστι γὰρ κατειπεῖν τῶν οὕτω σχηματιζομένων σολοικισμὸν ἢ βαρβαρισμόν· κέκριται δὲ σολοικοφανῆ ταῦτα καλεῖν σχήματα. φασὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ, πᾶν τοιοῦτο λάλημα ἤγουν σχῆμα ἁμάρτημά ἐστιν ἑκούσιον διὰ τέχνην. σολοικισμὸς δὲ ἁμάρτημα ἀκούσιον ἐξ ἀμαθίας λαληθὲν παρὰ ὄνομα ἢ ῥῆμα ἢ ἄλλο τι ὧν λέγουσιν οἱ τεχνικοί. B. 83. Εἴδωλον] Εἰ μὲν ἀπὸ τοῦ εἰδέναι διὰ μόνου τοῦ ι γραπτέον, εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴδους προσλήψεται τὸ ε. Vulg. Ἀγορεῦον] Διαλεγόμενον. Vulg. Ἀγόρευεν (suprascripto ο)] Τινὲς εἰκαιότερον, ἀγόρευσον [f]. Harl. 84. Ψυχὴ μητρὸς κατατεθνηῦίης [g]] Ὅτι πρὸς τὸ ἐκ τῆς περιφράσεως νοούμενον ἀπήντησε. ψυχὴ γὰρ μητρὸς κατατεθνηκυίας ἐστὶν ἡ Ἀντίκλεια. B. Q. Κατατεθνηῦίης (sic ed. ant.)] Τελευτώσης. Vulg. Αὐτολύκου θ. μ. Ἀντίκλεια] Ὁ λόγος ἦ (scr. ἦν vel ἐστὶν), Ἀντίκλειαν διὰ τὸ (duas voces del. Barn.) διὰ τὸν πόθον τοῦ παιδὸς βρόχῳ ἑαυτὴν ἐξαγαγεῖν τοῦ βίου.

[f] Si hunc revera imperativum rejicit hic scholiastes, nemo profecto refragabitur. Sed participium a vulgato scholiasta explicatum, a Barnesio receptum, ab Ernestio laudatum, unice verum esse non solum alterum participium ἴσχων sed totius orationis tenor clamat. BUTTM.
[g] Hanc formam ex schol. Harl. quoque citat Porsonus. BUTTM.

ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων προτέρην, πυκινόν περ ἀχεύων,
αἵματος ἆσσον ἴμεν, πρὶν Τειρεσίαο πυθέσθαι.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχων, ἐμὲ δ' ἔγνω καὶ προσέειπε·
τίπτ' αὖτ', ὦ δύστηνε, λιπὼν φάος ἠελίοιο,
ἤλυθες, ὄφρα ἴδῃς νέκυας καὶ ἀτερπέα χῶρον;
ἀλλ' ἀποχάζεο βόθρου, ἄπισχε δὲ φάσγανον ὀξὺ,
αἵματος ὄφρα πίω, καί τοι νημερτέα εἴπω.
Ὣς φάτ'· ἐγὼ δ' ἀναχασσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον
κουλεῷ ἐγκατέπηξ'· ὁ δ' ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινὸν

91. προσέϝειπε. Post hunc versum habet uncinis inclusum Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ W. 93. ἴδῃς] ἴδῃ W. ib. ϝίδῃς. 95. ϝείπω. 97. ἐγκατέπηξ'] γ ἐγκατέθηξ', sed videtur fuisse ἐγκατέθηκ' H. PORS.

Vulg. 88. Ἀλλ' οὐδ' ὣς εἴων] Καρτερικὸς ὁ ἥρως τοῦ ἡδέος ἀεὶ προκρίνων τὸ συμφέρον. Q. 90. Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου] Ὅτι πάλιν πρὸς τὸ ἐκ περιφράσεως νοητὸν ἀπήντησε. ψυχὴ γὰρ Θηβαίου Τειρεσίου ἐστὶν οὗ (scr. ὁ) Τειρεσίας. διὸ ἐπήνεγκεν ἔχων οὐκ ἔχουσα. Ἦλθέ φησιν ἡ ψυχὴ τοῦ Τειρεσίου εἰς ἐμὲ ἔγγιον καὶ προεῖπεν ἡμῖν. Q. Σολοικοφανὲς καὶ τοῦτο, ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Τειρεσίαο, ὡς παρακατιὼν ὁ λόγος δηλώσει. B. Ἱστορία περὶ Τειρεσίου[h]. Φασὶ δὲ ὅτι αὐτὸς ὁ Τειρεσίας ὄφεις συνουσιάζοντας ἐν τῷ Κιθαιρῶνι εὑρὼν ἀνεῖλε τὴν θήλειαν καὶ γέγονε γυνή· εἶτα τὸν ἄῤῥενα καὶ γέγονε πάλιν ἀνήρ. ἑτέρως δὲ πάλιν φασὶν, ὅτι γυμνὴν τὴν Ἀθηνᾶν ἰδὼν γυνὴ γέγονε. ἐρίζοντος δέ ποτε τοῦ Διὸς πρὸς Ἥραν καὶ λέγοντος, πλείονα πόθον ἔχειν ἐν τῇ συνουσίᾳ τὰς γυναῖκας ἤπερ τοὺς ἄνδρας, κριτοῦ δὲ γεγονότος Τειρεσίου ὡς καὶ ἀνδρὸς καὶ γυναικὸς γενομένου, καὶ φαμένου ὅτι δεκαπλασίως ἐρᾷ τοῦ ἀνδρὸς ἡ γυνὴ, ὀργισθεῖσα ἡ Ἥρα ἐτύφλωσεν αὐτόν· ὁ δὲ Ζεὺς ἐχαρίσατο τὴν μαντικὴν καὶ πολυχρόνιον ζωήν. ὡς καὶ ἡ Περσεφόνη ἐν τῷ ᾅδῃ τούτῳ χαρίζεται μόνῳ φρονεῖν τῶν ἄλλων ἁπάντων νεκρῶν. περὶ δὲ τοῦ (scr. τῆς) Διὸς καὶ Ἥρας παρὰ Τειρεσίου ἕνεκα τῆς λαγνείας κρίσεως καὶ ὁ τῆς Μελαμποδίας ποιητὴς ὡς ἀπὸ Τειρεσίου φησὶ, Οἴην μὲν μοῖραν δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ· Τὰς δέκα δ' ἐμπίπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα. Pal. 91. Ἐμὲ δ' ἔγνω] Τῷ νῷ, οὐ τοῖς ὀφθαλμοῖς. ἐπεὶ τυφλὸς ἦν. Q. Ἐμὲ δ' ἔγνω. οὐκ εἴτις εἰμὶ, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζω μετὰ τὸ πιεῖν ἐκ τῆς μαντείας γνωρίζει αὐτόν[i]. ὅσῳ δ' ἄρτις (recent. ἄν τις: verius, opinor, ἄρα τις) ἐκδέχεται τυφλώττειν τὸν Τειρεσιάν, τοσούτῳ καλὸν τὸ ἔγνω, ἵνα καὶ τὸ ἐλλεῖπον τῶν ὄψεων τῇ τῆς συνέσεως γνώσει πληροῦται. Vulg. 92. Ζηνοδότος, τίπτ' αὔτως. Harl. 93. Ἀτερπέα χῶρον] Τὸν ἐκτροπὴν οὐκ ἔχοντα. ἐπεὶ οὐδεὶς ὑποστρέφει ἐκεῖθεν. Q. 94. Ἄπισχε δέ] Ὁ γὰρ Ὀδυσσεὺς εἰς βόθρον καὶ τὸ ξίφος κατέχων πρὸς ἐκφόβησιν τῶν ψυχῶν ἠρώτα ἑκάστην τίς εἴη. Pal.

[h] Totum hoc scholium transcriptum est e Tzetzæ schol. ad Lycophr. 683. Posui tamen ob varietatem lectionis nonnullam. BUTTM.

[i] Fortasse scrib.: οὐκ εὐθὺς ἔγνω, ἀλλ' ὅτι σφάγια κομίζει, μετὰ τ. π. ἐκ τῆς μαντικῆς γ. α. BUTTM.

καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα μάντις ἀμύμων·
Νόστον δίζηαι μελιηδέα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
τὸν δέ τοι ἀργαλέον θήσει θεός· οὐ γὰρ ὀΐω
λήσειν Ἐννοσίγαιον, ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ,
χωόμενος, ὅτι οἱ υἱὸν φίλον ἐξαλάωσας.
ἀλλ' ἔτι μέν γε καὶ ὣς, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε,
αἴ κ' ἐθέλῃς σὸν θυμὸν ἐρυκακέειν καὶ ἑταίρων,
ὁππότε δὴ πρῶτον πελάσῃς εὐεργέα νῆα
Θρινακίῃ νήσῳ, προφυγὼν ἰοειδέα πόντον·
βοσκομένας δ' εὕρητε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Ἠελίου, ὃς πάντ' ἐφορᾷ καὶ πάντ' ἐπακούει·
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξῃς,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους,
νηὸς ἐπ' ἀλλοτρίης· δήεις δ' ἐν πήματα οἴκῳ,
ἄνδρας ὑπερφιάλους, οἵ τοι βίοτον κατέδουσι,
μνώμενοι ἀντιθέην ἄλοχον, καὶ ἕδνα διδόντες·
ἀλλ' ἦτοι κείνων γε βίας ἀποτίσεαι ἐλθών.
αὐτὰρ ἐπεὶ μνηστῆρας ἐνὶ μεγάροισι τεοῖσι
κτείνῃς, ἠὲ δόλῳ, ἢ ἀμφαδὸν ὀξέϊ χαλκῷ,

98. με Fέπεσσι. 99. μελιFηδέα. 102. Fοι. 103. γε] κε H. 105. δὴ] κεν δὴ " (sic) H. ib. εὐFεργέα. 106. FιοFειδέα. 107. Fίφια. 112. ἑτάροις] ἑτέροις V. 114. ἐν] ἐνὶ ex emend. sed antiqua H. ib. Fοίκῳ. 116. Fέδνα. 118. ἐπεὶ] ἐπὴν H.

104. Αἴκ' ἐθέλῃς] Ἐὰν δύνῃ. Vulg. 106. Θρινακίῃ] Τῇ Σικελίᾳ· ἐπεὶ τρία ἔχει ἀκρωτήρια, Πέλωρον, Πάχυνον (B. πάγχυμον), Λιλύβαιον. Vulg. B. Καὶ ἔδει μὲν Τρινακρίαν λέγεσθαι, διὰ δὲ τὸ εὐφωνότερον οὕτως ὠνόμασται. B. 108. Ὃς πάντ' ἐφορᾷ] Ὑποσημαίνει, ὅτι οὐκ ἄν τις ἀδικήσας τοιοῦτον θεὸν διαλάθοι. Q. 111. Τεκμαίρομ' ὄλεθρον) Τελεσθῆναι οἴομαι, ἢ σαφῶς εἰδὼς προαγορεύω. τὸ γὰρ τεκμήριον σαφὲς ὁρίζονται σημεῖον. B. 113. Ὀψὲ κακῶς νεῖαι] Ἐπὶ γὰρ τῷ τῶν βοῶν τολμήματι ἑπτὰ ἔτη ὅλα παρὰ Καλυψοῖ διατρίβει· καὶ πάλιν ναυαγήσας πρὸς τοὺς Φαίακας ἐκβράττει. Vulg. 116. Μνώμενοι α. α. καὶ ἕδνα διδόντες] Τῇ γὰρ ἀληθείᾳ ἤδη ὄντος ἐν Ἰθάκῃ τοῦ Ὀδυσσέως καὶ ἔνδον ἐπ' αὐτοῦ προσφέρουσιν αὐτῇ οἱ μνηστῆρες τὰ ἕδνα. ὥστε ἄξιον μνημονεύειν τοῦ δήεις, ὃ ἐστιν εὑρήσεις. Vulg. 119. Ἠὲ δόλῳ ἢ ἀμφαδόν] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὅπως ἂν, καὶ δόλῳ καὶ φανερῶς· ὅμοιον τῷ, Ἀρτέμιδι ἰκέλη ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ (ρ'. 37.).

ἔρχεσθαι δὴ ἔπειτα, λαβὼν εὐῆρες ἐρετμὸν,
εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
ἀνέρες, οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσιν·
οὐδ᾽ ἄρα τοί γ᾽ ἴσασι νέας φοινικοπαρῄους,
οὐδ᾽ εὐήρε᾽ ἐρετμὰ, τά τε πτερὰ νηυσὶ πέλονται.
σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ᾽ ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
ὁππότε κεν δή τοι ξυμβλήμενος ἄλλος ὁδίτης
φήῃ ἀθηρηλοιγὸν ἔχειν ἀνὰ φαιδίμῳ ὤμῳ,
καὶ τότε δὴ γαίῃ πήξας εὐῆρες ἐρετμὸν,
ῥέξας ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι,

121. Ϝίσασι. 123. τοι Ϝίσασι. 125. Ϝερέω. 126. ξυμβλήμενος] συμβλημένος V. 127. φήῃ] εἴποι V. 129. Ϝάνακτι.

καὶ γὰρ ἐνταῦθα τὸ ἠέ. καὶ ἀπίθανον γὰρ τὸ ἐνδοιάζειν τὸν μάντιν. καὶ φαίνεται δὲ τὰ μὲν πρῶτα δόλῳ, ἑξῆς δὲ φανερῶς ἐπιτιθέμενος. Vulg. 120. Ἔρχεσθαι δ᾽ ἔπειτα] Συμβουλεύει Τειρεσίας τῷ Ὀδυσσεῖ ἐπειδὰν περιγένηται τῶν μνηστήρων τότε δ᾽ ἔρχεσθαι λαβόντα εὐῆρες ἐρετμὸν εἰσόκε τοὺς ἀφίκηται οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν ἀνέρες. βούλεται δὲ ἡ τοῦ Τειρεσίου παραίνεσις, λαβεῖν τὸν Ὀδυσσέα κώπην ἐπὶ τοῖς ὤμοις καὶ ὁδεύειν ἕως ἂν εἰς ἄνδρας μὴ εἰδότας θάλασσαν, ἢ ἐκβρωματιζομένους (scr. ἐμβρ. ex Eust.) μετὰ ἁλῶν, ἢ ἐπιστήμονας νηῶν[k]. ἵνα δηλαδὴ τιμηθῇ Ποσειδῶν ἠπειρώταις ἐν τόποις οἷς οὐ φέρεται αὐτοῦ τὸ ὄνομα. φιλοτιμία γάρ τις καὶ τὸ τιμᾶσθαί τινας (scr. τινα) παρ᾽ οἷς οὐ γνωρίζεται. B. Ἵνα κἀκεῖνοι γνῶσι τὴν τοῦ Ποσειδῶνος δύναμιν. Vulg. 122. Ἀνέρες οὐδέ θ᾽ ἅλεσσι] Τοῖς ἀπὸ θαλάσσης. εἰσὶ γάρ που καὶ ἐν μέσῃ ἠπείρῳ ἅλες ὀρυκτοί. B. Q. Τοῖς ἐκ θαλάσσης βρώμασιν, ἰχθύσιν οὐρίοις (scr. ὀστρέοις). ἐνδέχεται γὰρ ἅλας πήγνυσθαι καὶ παρὰ ἠπειρώταις. Q. 127. Ἀθηρολοιγόν (sic Mediol.)] Ὀξυτόνως. δηλοῖ δὲ τὸ πτύον. οἱ δὲ νεώτεροι τὸ κίνητρον τῆς ἀθέρας (vid. infra e Vulg.) οἴονται. Q. Πτύον. φησὶ δὲ παρὰ τὸ εἶναι λοιγὸν τῶν ἀθέρων. ὅθεν καὶ ἀθερίζειν τὸ τοὺς ἀθέρας καθαίρειν. λέγεται δὲ καὶ πλάτη χερσαῖα, ὥσπερ καὶ πλάτη θαλασσία ἡ κώπη. B. Τῶν ἀθέρων ἀλοθρευτικὸν ὄργανον. ἀθέρες γὰρ λέγονται κυρίως τῶν ἀσταχύων τὰ ἄκρα. λέγει δὲ τὸ πτύον, Ὡς δ᾽ ὅτ᾽ ἀπὸ πλατέος πτύοφιν (sic proparox.) μεγάλην κατ᾽ ἀλωὴν Θρώσκουσι κυεύμενοι (κύαμοι) μελανόχροες ἢ ἐρέβινθοι (Il. ν. 588.). ὁ μέντοι Σοφοκλῆς (Brunck. Lex. Sophocl. v. ἀθηροβρ.) ἀπεδέξατο τῆς ἀθήρης κίνηθρον λέγων οὕτως, ὤμοις ἀθηρόβρωτον ὄργανον φέρων[1]. Vulg. 129. Ἱερὰ καλὰ Ποσειδάωνι ἄνακτι] Ἐν τοῖς οἰκείοις κλήροις οἱ τιμώμενοι εἴτ᾽ οὖν ἄνθρωποι εἴτε καὶ θεοὶ οὐκ ἂν ἐπί τινος γένοιντο φιλοτιμίας μείζονες. εἰ μέντοι ἐν

[k] Sic etiam Eust. Sed deest repetita negatio ut fere videatur pro ἢ bis legendum esse μή. BUTTM.

[1] Apparet Sophoclem aliter hoc vocabulum cepisse quam illos qui ab ἀθὴρ, ἀθέρος; non igitur de ventilabro. Propius enim ad litteram ab ἀθήρα erant qui deducerent, et ἀθέρας κίνητρον redderent, quod est cochlear quo puls agitatur. Quare supra etiam in schol. Q. scribendum ἀθήρας. Ἀθηρόβρωτον ὄργανον autem audiebat Sophocli id quod pultis esoribus inservit. BUTTM.

ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον,
οἴκαδ' ἀποστείχειν, ἔρδειν θ' ἱερὰς ἑκατόμβας
ἀθανάτοισι θεοῖσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
πᾶσι μάλ' ἑξείης· θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ
ἀβληχρὸς μάλα τοῖος ἐλεύσεται, ὅς κέ σε πέφνῃ
γήρᾳ ὕπο λιπαρῷ ἀρημένον· ἀμφὶ δὲ λαοὶ

130. Ϝαρνειόν. 131. Ϝοίκαδ'. Ϝέρδειν. 134. πέφνῃ] πέφνῃ H. 135. γήρᾳ] γήρα' W. ib. ὕπο] ὑπὸ H. ib. λαϜοί.

τόποις τισὶ τοῖς πόῤῥω καθ' οὓς οὐ πολιτεύονται λάβοιεν γέρα, ἐνταῦθα δὲ πλείων ἡ χάρις. ἧγε (f. ἧγε) ἤδη διὰ τὴν παρὰ τοῦ Ὀδυσσέως εὐσέβειαν καὶ θεραπείαν καὶ ἠπειρώτης ἂν τιμηθείη Ποσειδῶν. Vulg. 133. Θάνατος δέ τοι ἐξ ἁλὸς αὐτῷ] Αὕτη ἐστὶν ἐν τῷ Ὀππιανῷ (Halieut. 2, 497.) περὶ τοῦ Ὀδυσσέως ἱστορία, ὅπως ἐτρώθη παρὰ τοῦ υἱοῦ αὐτοῦ τοῦ Τηλεγόνου τοῦ ἐκ τῆς Κίρκης, διὰ τοῦ κέντρου τῆς θαλασσίας τρυγόνος. B. Γράφεται καὶ, ἔξαλος, ὅ ἐστι παράδοξος[m]. B. Διπλῆ ἀνάγνωσις. καὶ, ἔξαλος, προπαροξυτόνως ἀντὶ τοῦ ἔξω καὶ πόῤῥω τῆς θαλάσσης· καὶ, ἐξ ἁλός, διῃρημένως, διὰ τὸ τῆς τρυγόνος κέντρον ᾧ ὁ Τηλέγονος ἀντὶ αἰχμῆς ἐχρῆτο. Vulg. Ἔξω τῆς ἁλός. οὐ γὰρ οἶδεν ὁ ποιητὴς τὰ κατὰ τὸν Τηλέγονον καὶ τὰ κατὰ τὸ κέντρον τῆς τρυγόνος. Q. Τοὶ ἐξ ἁλὸς (scr. τὸ ἔξαλος), ὡς ἔκβιος, οἷον ἠπειρωτικὸν καὶ οὐ θαλάσσιον (scr. -ὸς—ος). Ἔνιοι δὲ κατὰ παράθεσιν, ἐξ ἁλὸς, οἷον ἀπὸ θαλάσσης, ὡς τὸ, Ἐπισσεύῃ μέγα δαίμων ἐξ ἁλός (ε'. 421.). καί φασιν ὡς ἐντεύξει τῆς Κίρκης Ἥφαιστος κατεσκεύασε Τηλεγόνῳ δόρυ ἐκ τρυγόνος θαλασσίας, ἣν Φόρκυς ἀνεῖλεν ἐσθίουσαν τοὺς ἐν τῇ Φόρκῃ ἐπὶ (scr. Φορκίδι ex Eust.) λίμνῃ ἰχθῦς· οὗ τὴν μὲν ἐπιδορατίδα ἀδαμαντίνην τὸν δὲ στύρακα χρυσοῦν εἶναι, τὸν Ὀδυσσέα ἀνεῖλεν[n]. ἀλλ' εἴγε καὶ ἐν παραθέσει ἡ ἐξ δύναται τὸ ἔξω δηλοῦν, ὡς τὸ, Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης (Il. λ'. 164.). ὁ μέντοι Ἀσκαλωνίτης τὸ πλῆρες ἔξω ἡγεῖται, ἵν' ᾖ ἔκθλιψις τοῦ ω, ὡς ἐν τῷ, Βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς (Il. ε'. 142.). οὐκ ἀναγκαῖον δὲ, τῆς ἐξ ἤδη τὸ ἔξω σημαινούσης. Q. Οἱ νεώτεροι τὰ περὶ Τηλέγονον ἀνέπλασαν τὸν Κίρκης καὶ Ὀδυσσέως, ὃς δοκεῖ κατὰ ζήτησιν τοῦ πατρὸς εἰς Ἰθάκην ἐλθὼν ὑπ' ἀγνοίας τὸν πατέρα διαχρήσασθαι τρυγόνος κέντρῳ. Αἰσχύλος δὲ ἐν Ψυχαγωγοῖς ἰδίως λέγει, Ἐῤῥωδιὸς γὰρ ὑψόθεν ποτώμενος, Ὄν θ' ὡς ἔπληξεν ἡ δ' υἱὸς χειλώμασιν, Ἐκ τοῦδε ἄκανθα ποντίου βοσκήματος Σήψει παλαιὸν δέρμα καὶ τριχοῤῥυές[o]. Vulg. 134. Ἀβληχρός] Ὁ ἐν γήρᾳ γενόμενος ἠρεμαῖος θάνατος. B. Q. 135. Ἀρημένον] Ὡς βεβλαμμένον, ἀντὶ τοῦ ἀνόσῳ γήρᾳ κεκρατημένον. φύσει δὲ τὸ γῆρας βλαβερόν ἐστι τοῖς κεκτημένοις κἂν ἄνοσον ᾖ. διὸ ἀρημένον φησίν. B. Q. Ἀμφὶ δὲ λαοὶ ὄλβιοι] Μέρος εὐτυχίας καὶ τοῦτο βασιλι-

[m] Ineptus adnotator cogitat de voce ἔξαλλος, de qua vide Eust. ad h. l. et Schneiderum. BUTTM.

[n] Turbata et ut videtur omissa quædam sunt; quæ ita sunt instauranda ut sermo strui possit in hunc modum: ὡς τὸ δόρυ, ὃ Ἥφαιστος κατεσκεύασε Τηλεγόνῳ——, τὸν Ὀδυσσέα ἀνεῖλεν. BUTTM.

[o] In versu hujus fragmenti secundo Meursius corrigebat νηδύος κοιλώμασιν. Valck. in Diatr. p. 286. totum versum ita: ὄνθῳ σε πλήξει νηδύος χειλώμασιν ut stercus ardeæ dicatur *fultura ventris* a χιλοῦσθαι vel χειλοῦσθαι, illi stercori autem infuerit os pastinacæ. Vid. Butl. ad hoc fr. in ed. Æschyl. VIII. p. 221. BUTTM.

ὄλβιοι ἔσσονται· τάδε τοι νημερτέα εἴρω.
  Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Τειρεσίη, τὰ μὲν ἄρ που ἐπέκλωσαν θεοὶ αὐτοί.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
μητρὸς τήνδ' ὁρόω ψυχὴν κατατεθνειυίης·
ἡ δ' ἀκέουσ' ἧσται σχεδὸν αἵματος, οὐδὲ ὃν υἱὸν
ἔτλη ἐσάντα ἰδεῖν, οὐδὲ προτιμυθήσασθαι.
εἰπὲ, ἄναξ, πῶς κέν μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα.
  Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὖτις ἀμειβόμενος προσέειπε·
ῥηΐδιόν τοι ἔπος ἐρέω, καὶ ἐπὶ φρεσὶ θείω·
ὅντινα μέν κεν ἐᾷς νεκύων κατατεθνειώτων
αἵματος ἆσσον ἴμεν, ὅδε τοι νημερτὲς ἐνίψει·
ᾧ δέ κ' ἐπιφθονέεις, ὅδε τοι πάλιν εἶσιν ὀπίσσω.
  Ὣς φαμένη ψυχὴ μὲν ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω
Τειρεσίαο ἄνακτος, ἐπεὶ κατὰ θέσφατ' ἔλεξεν.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, ὄφρ' ἐπὶ μήτηρ
ἤλυθε, καὶ πίεν αἷμα κελαινεφές· αὐτίκα δ' ἔγνω,
καί μ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
  Τέκνον ἐμὸν, πῶς ἦλθες ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα,
ζωὸς ἐών; χαλεπὸν δὲ τάδε ζωοῖσιν ὁρᾶσθαι·
μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοὶ καὶ δεινὰ ῥέεθρα,
Ὠκεανὸς μὲν πρῶτα, τὸν οὔπως ἐστὶ περῆσαι,

136. Ϝείρω. 137. προσέϜειπον. 139. Ϝειπέ. 140. κατατεθνειυίης] κατατεθνηυίης H. κατατεθνηκυίης V. κατατεθνηυίης W. 141. οὐδὲ ὃν] οὐδ' ἑὸν, ex emend. H. V. W. ib. Ϝόν. 142. Ϝιδεῖν. 143. μ' ἀναγνοίη τοῖον ἐόντα] με ἀναγνοίη τὸν ἐόντα H. W. Et sic Apollonius v. ἀναγνοίην. PORS. τὸν pro τοῖον text., υἱὸν pro v. l. V. ib. Ϝειπὲ Ϝάναξ. 144. αὖτις] αὐτίκ' V. W. ib. προσέϜειπε. 145. ἐπὶ φ. θείω] ἐνὶ φ. θήσω, sed ἐνὶ ex emend. H. W. θήσω etiam V. ib. Ϝέπος Ϝερέω. 146. κατατεθνειώτων] κατατεθνηώτων V. W. 148. ἐπιφθονέεις] ἐπιφθονέοις H. V. W. 150. Ϝάνακτος. 153. Ϝέπεα. 156—158. obelo notat V. Uncinis includit W. 157. πρῶτα, τὸν] πρῶτα. τὸν H. (πρῶτος. ὃν superscr.) ὃν V.

κῆς ὀλβίους εἶναι τοὺς ὑπ' αὐτῷ λαούς. B. 156. Μέσσῳ γὰρ μεγάλοι ποταμοί] Ὤιετο γὰρ αὐτὸν ἐκ τῆς πατρίδος ἐληλυθέναι διὰ τῆς Ἰταλίας οἷς (scr. ἧς) μεταξὺ πολλοί εἰσι ποταμοί. B. Q. Ἀθετοῦνται τρεῖς. Harl. Ἀθετοῦνται. τὸ γὰρ ἑξῆς, μέσον ὠκεανός. γέλοιον δὲ καὶ πεζὸν ἐόντα. Vulg. 157. Ὠκεα-

πεζὸν ἐόντ', ἢν μή τις ἔχῃ εὐεργέα νῆα.
ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν ἀλώμενος ἐνθάδ' ἱκάνεις
νηΐ τε, καὶ ἑτάροισι, πολὺν χρόνον; οὐδέ πω ἦλθες
εἰς Ἰθάκην; οὐδ' εἶδες ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκα;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
μῆτερ ἐμὴ, χρειώ με κατήγαγεν εἰς Ἀΐδαο,
ψυχῇ χρησόμενον Θηβαίου Τειρεσίαο.
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἁμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχων ἀλάλημαι ὀϊζὺν,
ἐξ οὗ τὰ πρώτισθ' ἑπόμην Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μαχοίμην.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἢ δολιχὴ νοῦσος; ἦ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;
εἰπὲ δέ μοι πατρός τε, καὶ υἱέος ὃν κατέλειπον,

158. ἔχῃ] ἔχῃ (οι) H. ib. εὐϝεργέα. 161. καὶ ϝεῖδες. 162. προσεέϝειπον. 165. Ἀχαιϝίδος. 167. δϝῳ. 168. εὔπωλον] ἄπωλον V. ib. ϝίλιον. 169. ϝειπέ. 171. νοῦσος] νόσος H. 172. ἀγανοῖς βελέεσσιν] ἀγανοῖσι βέλεσσιν H. ib. ϝοῖς. 173. 176. ϝειπέ.

νὸς μὲν πρῶτα] Καὶ οὐκ ἐπήγαγε δεύτερα δὲ καὶ τρίτα, ἅπερ δεῖ κατὰ τὸ σιωπώμενον ἐκδέξασθαι. ἢ οὕτως· οἷον ἵνα μὴ ἄλλον ποταμὸν ἢ ῥεῦμα λέγωμεν, αὐτὸν πρῶτον ὠκεανόν. Vulg. 159. Ἦ νῦν δὴ Τροίηθεν] Τὸ ὡς ἐν μέρει λόγου παροξύνουσιν, ἀντὶ τοῦ ἄρτι, ὡς[p] ὁμοίως τῷ, Οὗτος ἀνὴρ νῦν δὴ ξυμβλήμενος (ω'. 260.). Q. 160. 161. Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ. Harl. 170. Τανηλεγέος] Μακροκοιμήτου. Vulg. Τοῦ μεγαλοκοίτου θανάτου, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, παρόσον οἱ ἀποθνήσκοντες οὐκέτι ἐγείρονται κατὰ τοὺς Ἕλληνας. Q. 171. Ἢ Ἄρτεμις] Ἀπὸ γὰρ τῆς σελήνης ἐπέρχονταί τινα νοσήματα. B. 172. Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν] Πραέσιν. οἱ γὰρ αἰφνίδιοι θάνατοι ἀνώδυνοί εἰσιν. B. Q. 173. Εἰπὲ δέ μοι πατρός τε] Τὰ τοιαῦτα ὁ Ὀδυσσεὺς ἐρωτᾷ τὴν ψυχὴν τῆς ἑαυτοῦ μητρὸς περὶ τῆς συνεύνου αὐτοῦ καὶ τῶν παίδων. καὶ οὐκ ἀπεικὸς τοῦτο ποιεῖ. ἐπειδὴ γάρ φασιν αἱ ψυχαὶ μετὰ τὴν τοῦ συνθέτου διάλυσιν αἴσθησιν ἔχουσί πως τῶν τῇδε καὶ γνῶσιν ἀσωματωτέραν καὶ ἁπλουστέραν τῶν συντεθειμένων ἔκ τε ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καλῶς λαβεῖν τῶν τοιούτων τὴν εἴδησιν ἐκ τῆς μητρῴας ψυχῆς εἶχε τὸν ἔρωτα. Ἑξῆς καὶ ὡς ἐνὸν ἤκουσεν ἅπερ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς πρὸ τῆς αὐτῆς ἐρωτήσεως οὐκ ἐγίνωσκεν, ἀλλ' ὅμως καὶ τόπον τόπῳ ἀμεί-

[p] Scr. ἀρτίως. Sed praecedentia nimium inquinata aliter expedire nequeo, nisi conjicere liceat fuisse, Τὸ νῦνδη ὡς ἓν μέρος λόγου παροξύνουσιν. BUTTM.

ἢ ἔτι πὰρ κείνοισιν ἐμὸν γέρας, ἦέ τις ἤδη
ἀνδρῶν ἄλλος ἔχει, ἐμὲ δ' οὐκ ἔτι φασὶ νέεσθαι.
εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου βουλήν τε νόον τε,
ἠὲ μένει παρὰ παιδὶ, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσει·
ἢ ἤδη μιν ἔγημεν Ἀχαιῶν, ὅστις ἄριστος.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
καὶ λίην κείνη γε μένει τετληότι θυμῷ
σοῖσιν ἐνὶ μεγάροισιν· ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεὶ
φθίνουσιν νύκτες τε, καὶ ἤματα, δακρυχεούσῃ.
σὸν δ' οὔπω τις ἔχει καλὸν γέρας· ἀλλὰ ἕκηλος
Τηλέμαχος τεμένη νέμεται, καὶ δαῖτας ἐΐσας
δαίνυται, ἃς ἐπέοικε δικασπόλον ἄνδρ' ἀλεγύνειν·
πάντες γὰρ καλέουσι· πατὴρ δὲ σὸς αὐτόθι μίμνει
ἀγρῷ, οὐδὲ πόλινδε κατέρχεται· οὐδέ οἱ εὐναὶ,
δέμνια, καὶ χλαῖναι, καὶ ῥήγεα σιγαλόεντα·
ἀλλ' ὅγε χεῖμα μὲν εὕδει, ὅθι δμῶες, ἐνὶ οἴκῳ,
ἐν κόνι, ἄγχι πυρὸς, κακὰ δὲ χροῒ εἵματα εἷται·
αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθῃσι θέρος, τεθαλυῖά τ' ὀπώρη,
πάντῃ οἱ κατὰ γουνὸν ἀλωῆς οἰνοπέδοιο

174. ἢ ἔτι] ἠέ τι V. 175. οὐκ ἔτι] οὐκέτι V. 177. παρὰ] πὰρ V. 177. 178. numerantur α. δ⁻. In marg. β κτῆσιν ἐμὴν δμῶάς τε καὶ ὑψηρεφὲς μέγα δῶμα ῏γ εὐνήν τ' αἰδομένη πόσιος δήμοιό τε φήμην H. Eadem habet V. nisi quod δμῶαί et ὑψερεφὲς. 178. Ἀχαιϝῶν. 181. 187. ϝοι. 183. ϝέκηλος. 184. ἐϝίσας. 185. ἐπέϝοικε. 189. ϝοίκῳ. 190. εἷται] ἧσται, sed spiritus in lenem mutatus H. ib. κόνι in κονί[n] mutavit manus recentior H. PORS. ib. ϝείματα ϝεῖται. 192. πάντῃ] πάντη W. ib. ϝοι. ϝοινοπέδοιο.

βων ὁ δύστηνος. Q. Ὃν κατέλειπον] Ἀριστοφάνης, οὓς κατέλειπον. Harl. 176. Εἰπὲ δέ μοι μνηστῆς ἀλόχου] Εἰδὼς Ὀδυσσεὺς τὰς ἑκυρὰς ἐχθρώδως περὶ τὰς νυοὺς διακειμένας περὶ Πηνελόπης ὑστάτης ἐρώτησεν. ἡ δὲ εὐφραίνουσα τὸν υἱὸν περὶ πρώτης αὐτῆς ἀπεκρίνατο. Q. 181. Ὀϊζυραὶ δέ οἱ αἰεί] Οὐ διὰ τοὺς μνηστῆρας· οὔπω γὰρ ἦσαν ἐπιθέμενοι· ἀλλὰ διὰ σέ. B. Οὐχ ὑπὸ μνηστήρων ὀχλουμένη· οὐδέποτε γὰρ οἱ μνηστῆρες οἵγε μετὰ τέσσαρα ἔτη ἐπίασιν· ἀλλὰ σὲ ζητούσῃ. Vulg. 184. Τεμένη] Σεσημείωται τὸ ὄνομα ἀδιαιρέτως[q] ἐξενεχθέν. Harl. Q.—Ἀρίσταρχος, τεμένεα. Harl. 186. Καλέουσι] Γρ. κοτέουσι. Vind. 56. 190. Ἐν κόνι] Κατὰ συγκοπὴν, ἢ κατὰ συναίρεσιν. κόνις ἡ εὐθεῖα, κόνιος, κόνιι καὶ κόνι. B. Ἐν κόνει] Ἐν τῇ γῇ. Vulg. Ἧσται. Οὕτως Ζηνό-

[q] Notat hoc verbum Schaefer, observans etiam in Mœride p. 402. et in Phrynicho p. 194. Pauw. illud legi. BUTTM.

φύλλων κεκλιμένων χθαμαλαὶ βεβλήαται εὐναί·
ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων, μέγα δὲ φρεσὶ πένθος ἀέξει,
σὸν πότμον γοόων· χαλεπὸν δ' ἐπὶ γῆρας ἱκάνει.
οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην, καὶ πότμον ἐπέσπον·
οὔτ' ἔμ' ἐνὶ μεγάροισιν ἐΰσκοπος Ἰοχέαιρα
οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν·
οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος ἐπήλυθεν, ἥτε μάλιστα
τηκεδόνι στυγερῇ μελέων ἐξείλετο θυμόν·
ἀλλά με σός τε πόθος, σά τε μήδεα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
σή τ' ἀγανοφροσύνη μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἔγωγ' ἔθελον φρεσὶ μερμηρίξας
μητρὸς ἐμῆς ψυχὴν ἑλέειν κατατεθνειυίης·
τρὶς μὲν ἐφωρμήθην, ἑλέειν τέ με θυμὸς ἄνωγε,
τρὶς δέ μοι ἐκ χειρῶν, σκιῇ εἴκελον, ἢ καὶ ὀνείρῳ,
ἔπτατ'· ἐμοὶ δ' ἄχος ὀξὺ γενέσκετο κηρόθι μᾶλλον·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·

193. βεβλήαται] βεβλήατο H. 195. πότμον] νόστον V. 197. οὔτ' ἔμ' ἐνὶ] οὔτε μέγ' ἐν, (sed primum ε lenem habuisse videtur. PORS.) H. W. οὔτε με ἐν V. 198. ἀγανοῖς βελέεσσιν] ἀγανοῖσιν βέλεσσιν H. ib. ϝοῖς. 202. μελιϝηδέα. 204. κατατεθνειυίης] κατατεθνηυίης H.W. κατατεθνηκυίης V. 205. ἄνωγε] ἀνώγει (sic ab eadem manu) H. ἀνώγει V. 206. χειρῶν] χερὸς V. ib. εἴκελον] ἴκελον H. ib. ϝίκελον σκιῇ. 208. προσηύδων] προσηῦδα (quod ex vett. edd. notat Ernestus), sed ων suprascriptum et circumflexus in acutum mutatus, cum in hoc loco, tum κ'. 482. 500. Quæ sane mirifica varietas videtur. H. PORS. ib. ϝέπεα.

δοτος. Ἀρίσταρχος, ἧστο. Harl. Ἧσται] Ἐνδέδυται. Vulg. 193. Κεκλιμένων] Κεκλαδευμένων, πεπτωκότων. Vulg. Χθαμαλαί] Οὐχ αἱ πρὸς τῇ γῇ, ἀλλ' αἱ ἐν τῇ γῇ, ἢ ταπειναί. Vulg. 195. Αἱ χαριέστεραι γραφαὶ ἔχουσιν, ἐὸν (σὸν em. PORS.) νόστον ποθέων. Harl. 196. Οὕτω γὰρ καὶ ἐγὼν ὀλόμην] Οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἑαυτὴν ἀνήρτησε Ναυπλίου ψευδῶς μηνύσαντος θάνατον Ὀδυσσέως. Vulg. 199. Οὔτε τις οὖν μοι νοῦσος] Ἄλλο γὰρ νόσος, ἄλλο τηκεδών· οὐ γὰρ ταυτόν. B. 201. Ἀλλά με σός τε πόθος] Ὅτι οὐχ ὡς οἱ νεώτεροί φασιν, αὐτὴν ἀπάγξασθαι παρὰ Ναυπλίου πεπυσμένην τὴν Ὀδυσσέως τελευτήν. οἱ διεσφάλησαν ὑπὸ τοῦ λεγομένου παρὰ συβώτου ὡς, ἀπώλετο λευγαλέῳ θανάτῳ, Ὡς μὴ θάνῃ ὅστις ἔμοιγε Ἐνθάδε ναιετάων φίλος εἴη καὶ φίλα ἔρδοι (ό'. 359.). διαῤῥήδην γὰρ νῦν ὁμολογεῖ τεθνηκέναι ἕνεκα τοῦ ποθεῖν τὸν Ὀδυσσέα. Q. Σά τε μήδεα] Ἅπερ κακῶς ἐβουλεύσω τὸν Κύκλωπα τυφλώσας, καὶ ὑποβληθεὶς τοιαῖσδε ὑπὸ τοῦ Ποσειδῶνος κακώσεσιν. Q. 202. Σή τε ἀγανοφροσύνη] Εὐφήμως τὴν ἀγχόνην ἐσιώπησεν, ὡς δὴ αἰτίαν ἐχόντων τῶν οὕτως ὑπεξαγαγόντων ἑαυτοὺς τοῦ βίου. Vulg. Q. 206. Ἴκελον] Γρ. ἰκέλη (sic), ἡ ψυχή. Harl.

Μῆτερ ἐμὴ, τί νύ μ' οὐ μίμνεις ἑλέειν μεμαῶτα,
ὄφρα καὶ εἰν Ἀίδαο φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε
ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο;
ἦ τί μοι εἴδωλον τόδ' ἀγαυὴ Περσεφόνεια
ὤτρυν', ὄφρ' ἔτι μᾶλλον ὀδυρόμενος στεναχίζω;
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ' αὐτίκ' ἀμείβετο πότνια μήτηρ·
ὤ μοι τέκνον ἐμὸν, περὶ πάντων κάμμορε φωτῶν,
οὔτι σε Περσεφόνεια, Διὸς θυγάτηρ, ἀπαφίσκει,
ἀλλ' αὕτη δίκη ἐστὶ βροτῶν, ὅτε κέν τε θάνωσιν·
οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσιν,
ἀλλὰ τὰ μέν τε πυρὸς κρατερὸν μένος αἰθομένοιο
δαμνᾶ, ἐπεί κε πρῶτα λίπῃ λεύκ' ὀστέα θυμός·
ψυχὴ δ', ἠΰτ' ὄνειρος, ἀποπταμένη πεπότηται.
ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα λιλαίεο· ταῦτα δὲ πάντα

211. ἀμφοτέρω] ἀμφότέρω (sic eadem m.). Gloss. ἐγὼ τὲ καὶ σύ H. PORS. 212. Ϝείδωλον. 215. περὶ] πέρι V. 218. Ϝῖνες. 220. κε] κεν V. 222. φόωσδε] φάος δὲ ex emend. ejusd. m. H. Fuerat, opinor, φόως δὲ. PORS. φάοσδε V.

209. Μίμνεις ἑλέειν] Εἰς ἐνθύμησιν ἄγεις [r]. Q. 212. Ἦ τί μοι εἴδωλον] Ἦ φησι οὐχ ὑπάρχεις σὺ ἡ ἐμὴ μήτηρ, ἀλλ' εἴδωλόν τι καὶ ἀποσκίασμα τὸ παρ' ἡμῖν νῦν ὁρώμενόν ἐστιν, ὅπερ ἡ ἀγαυὴ καὶ λαμπρὰ Περσεφόνη παρώτρυνεν ἐλθεῖν εἰς ἐμὴν ὄψιν. Q. Εἴδωλον. τὴν εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνα οὐ μέντοι καὶ εἰς ἄλλην αἴσθησιν. Vulg. 218. Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας] Σημείωσαι ἐνταῦθα ὅτι τὰ νεῦρα. ὡς κινήσεώς τε καὶ αἰσθήσεως ὄργανα τὸν ὅλον ἔχουσι τοῦ ζώου λόγον. αἱ δὲ σάρκες καὶ τὰ νεῦρα αἱ μὲν εἰς ἀσφάλειαν ἐγένοντο καὶ ἀνάπαυσιν τῶν νεύρων, τὰ δὲ εἰς ἀντέρεισιν τοῦ ζώου. διὰ τοῦτο εἶπε καὶ τὸ, Οὐ γὰρ ἔτι σάρκας τε καὶ ὀστέα ἶνες ἔχουσι. B. 220. Δαμνᾷ, ὡς κιρνᾷ. οἱ δὲ μνᾶται, ὥς κεν πρῶτα λίπῃ, ὡς Κράτης. ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης, συνεδάμνα, ἢ τοῦ δαμνᾶται ἀποκοπὴ, ἔξοδον δὲ ἀναγινώσκειν περισπωμένως, ἀπὸ τοῦ δαμνῶμαι ὡς πειρῶμαι, Πειρᾷ ἐμεῖο γεραιὲ (Il. ω'. 390.), καὶ ἐκφωνουμένου τοῦ ι, ὡς τὸ δύναι παρ' Ἀττικοῖς [s]. Harl. 222. Ἀλλὰ φόωσδε τάχιστα] Ἀλλὰ ἐξελθεῖν ἐκ τοῦ ᾅδου

[r] Verbum μίμνεις explicat, quasi esset μίμονας. BUTTM.

[s] Difficile et corruptum scholion fortasse etiam mutilum; in quo cetera non expedio. Prope initium lege: οἱ δὲ, δάμναται, ὥς κε πρῶτα λίπῃ ὡς Κράτης. Triplex igitur fuisse videtur lectio: vulgata ita scripta ΔΑΜΝΑΙΕΠΕΙ; secunda ΔΑΜΝΑΤΕΠΕΙ pro δάμναται ἐπεὶ, quæ plenis litteris exarata occasionem dedit Crateti corrigendi ΔΑΜΝΑΤΑΙΩΣ. Illud receptæ lectioni obstat, quod δαμνάω δαμνῶ nusquam apud poëtam occurrit, sed aut δάμνημι aut δάμναμαι, hoc activo sensu usurpatum Od. ξ'. 488. In Il. ξ'. 199. δαμνᾷ rite adhibetur utpote contractum e δάμνασαι, quod ipsum numeros meliores redderet. PORS. Excidisse aliquid post nomen Κράτης mihi quoque exploratum est. Certe quæ sequuntur non amplius spectant ad hujus scholii textum; sed memoratur tantum in illis, per aliquem cum præcedentibus nexum, tanquam itidem legitima 2. personæ forma δαμνᾷ (accentum nondum appingo); cui in

ἴσθ', ἵνα καὶ μετόπισθε τεῇ εἴπῃσθα γυναικί.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβόμεθ'· αἱ δὲ γυναῖκες
ἤλυθον, ὤτρυνεν γὰρ ἀγαυὴ Περσεφόνεια,
ὅσσαι ἀριστήων ἄλοχοι ἔσαν, ἠδὲ θύγατρες·
αἱ δ' ἀμφ' αἷμα κελαινὸν ἀολλέες ἠγερέθοντο.
αὐτὰρ ἐγὼ βούλευον, ὅπως ἐρέοιμι ἑκάστην·
ἥδε δέ μοι κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ
οὐκ εἴων πίνειν ἅμα πάσας αἷμα κελαινόν.
αἱ δὲ προμνηστῖναι ἐπήεσαν· ἡ δὲ ἑκάστη.
ὃν γόνον ἐξαγόρευεν· ἐγὼ δ' ἐρέεινον ἁπάσας.
Ἔνθ' ἤτοι πρώτην Τυρὼ ἴδον εὐπατέρειαν,

223. Fίσθ'. Fείπῃσθα. 224. Fεπέεσσιν. 225. Περσεφόνεια] φερσεφόνεια (π superscr.) H. 228. ἑκάστην] ἕκάστην (sic) (ο superscr.) H. ib. Fεκάστην. 231. πίνειν a m. pr. sed nunc ex correctione πι(ε)νειν H. PORS. πιέειν W. 232. ἐπήεσαν] ἐπήϊσαν H. W. ib. ἡ δὲ] ἠδὲ W. ib. Fεκάστη. 233. ἐξαγόρευεν] ἐξερέεινεν sed suprascr. γρ. ἐξαγόρευεν H. ib. Fόν. 234. πρώτην] πρῶτον text. πρώτην schol. H. ib. Fίδον.

καὶ εἰς τὸ φῶς αὖθις ἐπανελθεῖν προθυμοῦ. Q. Διλαίεο] Λείπει τὸ ἐλθεῖν ἢ ἱκέσθαι. B. 223. Γυναικί] Ἰστέον δὲ ὅτι δύο οὐσῶν εὐθειῶν, τοῦ γυνὴ καὶ τοῦ γύναιξ ἀῤῥήτου ἧς ἡ γενικὴ γυναικὸς, ἐκ μὲν γυναικὸς ῥῆμά τε τὸ γυναικίζω καὶ ὄνομα ὁ γυναικίας, ἐκ δὲ τοῦ γυνὴ ὁ γύνις. δηλοῖ δὲ οὗτος οὐ μόνον τὸν λάγνον ἔτι δὲ καὶ τὸν δειλὸν, ἀλλὰ καὶ τὸν μὴ ἱκανὸν δι' ἀτονίαν γυναικὶ συνεῖναι. καὶ περὶ Ἀλεξάνδρου ἐῤῥέθη, εὐλαβεῖντο γάρ φησι μὴ γύνις εἴη (Plut. in Alex.) B. 232. Προμνηστῖναι] Ἤτοι ἐπὶ μίαν ἑξῆς, ἢ ἐπάλληλοι, ἢ ἐπὶ στίχον. καὶ ἔστι κατὰ τὸ ἔτυμον προμενέστιναι, ἀπὸ τοῦ προσμένειν τὴν ἑτέραν. Vulg. Ἤτοι μία καὶ μία κατὰ τάξιν ἐπήρχοντο καὶ ἀλλεπάλληλοι. B. Q. Ἡ δὲ] Τὸ δὲ, ἠδὲ, Ἀρίσταρχος ψιλοῖ καὶ οἱ ἄλλοι. Harl. 234. Τυρὼ ἴδον] Ταύτην ἐπω-

discrimen tertiæ, quæ in textu est, additum fuit pronomen σὺ, et fortasse, ad indicandum sensum itidem activum, accusativus quoque μὶ, σύ μι δαμνᾳ, quod corruptum transiit in συνιδάμνα. Hanc itaque formam δάμνᾳ Ptolemæus Ascalonita docebat esse decurtatam e pleniori δαμνᾶσαι: sic enim legendum, ἡ τοῦ δαμνᾶσαι ἀποκοπή: pronuntiandumque esse *exitu inflexo* δαμνᾷ, plane ut πειρᾷ 2. pers. verbi πειρῶμαι. Comparatur tandem Atticum etiam δύνᾳ pro δύνασαι. Quod autem ait grammaticus ἐκφωνεῖσθαι τὸ ι. de eo ipse viderit. Ceterum concinit cum his, nostramque rationem confirmat schol. Il. ξ. 199. ubi illud 2. personæ δαμνᾷ ita explicatur: δαμνᾳ—αποκοπη του δαμνασαι: cui scholio dum accentus e codice appingantur, ego grammaticum dedisse statuo, non δάμνασαι: quod breviatum esset δάμνᾳ, ut δύνᾳ: sed δαμνᾶσαι; ut apparet ex scholii nostri formis δαμνῶμαι et illo e δαμνᾶσαι corrupto δαμνᾶται. Jam si legitima est forma δαμνᾷ in 2. pass., legitima est etiam in 3. act. δαμνᾷ. Illi contra grammatici qui utrumque damnarent, in Iliade opinor scribebant δάμνᾳ pro δάμνασαι, et in nostro loco δάμνασαι ὡς. Poterant utique etiam δάμνατ' ἐπεὶ, sed hujus scripturæ nullum in hoc scholio vestigium. BUTTM.

ἣ φάτο Σαλμωνῆος ἀμύμονος ἔκγονος εἶναι,
φῆ δὲ Κρηθῆος γυνὴ ἔμμεναι Αἰολίδαο·
ἣ ποταμοῦ ἠράσσατ' Ἐνιπῆος θείοιο,
ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν ἐπὶ γαῖαν ἵησι·
καί ῥ' ἐπ' Ἐνιπῆος πωλέσκετο καλὰ ῥέεθρα.
τῷ δ' ἄρα εἰσάμενος γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
ἐν προχοῇς ποταμοῦ παρελέξατο δινήεντος·
πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα περιστάθη, οὔρεϊ ἶσον,

237. ἣ] ἥ V. 240. ἄρα εἰσάμενος] ἄρ ἐεισάμενος V. ἄρ' ἐει. W. ib. Ϝεισάμενος. 242. περιστάθη] παρεστάθη V. ib. Ϝῖσον.

νύμως οὕτω καλεῖσθαι. φασι διὰ τὴν λευκότητα· λέγεσθαι δὲ οἱ μὲν Ἧσσαν, οἱ δὲ Συλὼ, οἱ δὲ Ὀαάνην, οἱ δὲ Λασσόην. Q. Εὐπατέρειαν] Ἐν ἤθει εἶπεν. δυσσεβὴς γὰρ ἦν ὁ Σαλμωνεὺς ἀντιβροντῶν τῷ Διὶ καὶ ἀνταστράπτων· διὸ καὶ κεραυνοῖς περιέπεσεν. εἰρωνείᾳ οὖν κέχρηται. Vulg. et brevius B. Q. 235. Σαλμωνῆος ἀμύμονος] Τινὲς, ἀτασθάλου γράφουσι. πῶς οὖν οὐχὶ καὶ τὴν εὐπατέρειαν μετέθηκεν; Harl. Ὅτι οὐχ ὑποτίθεται ἀσεβῆ τὸν Σαλμωνέα, ὡς οἱ νεώτεροι. οὐ γὰρ εὐπατέρειαν (ins. ἂν) τὴν Τυρὼ εἶπεν οὔτε ἀμύμονος πατρός. Q. 236. Φῆ δὲ Κρηθῆος] Αἰόλου καὶ Λαοδίκης τῆς Ἀλωέως Σαλμωνεὺς καὶ Κρηθεύς. Q. 237. Ἐνιπῆος] Ἐνιπεὺς Ἤλιδος ποταμὸς καὶ Θεσσαλίας. Πῶς οὖν ἐν Ἰλιάδι ὁ Ἄξιος[t]; ἢ τοῦ μὲν Ἀξίου τὸ ὕδωρ τοῦ δὲ Ἐνιπέως τὸ σῶμα. ὅθεν καὶ ἐραστά (f. ἠράσσατο e textu). Vulg. 238. Ὃς πολὺ κάλλιστος ποταμῶν] Ἐναντίον εἶναι δοκεῖ τοῦτο τῷ, Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν (Il. φ'. 158.). εἰ γὰρ κάλλιστος οὗτος πάντων οὐκ ἄρα ἐκεῖνος. Λύεται δὲ κατὰ λέξιν. τὸ γὰρ κάλλιστον οὐχ ἓν λέγεται ἀλλὰ πλείω. δηλοῖ δὲ καὶ αὐτὸς ποτὲ μὲν λέγων, Λαοδίκην ἐσάγουσα θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην (Il. ζ'. 252.)· ποτὲ δὲ, Ἤιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην Κασάνδρην (Il. ν'. 365.). καὶ μὴν καὶ ἀμφότεραι τοῦ Πριάμου θυγατέρες, καὶ ἐὰν ἡ μία θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη, οὐκ ἄρα τις ἄλλη, ἀλλ' ὅμως καὶ ἐπὶ τῶν δύο τοῦτό φησι. Δύναται δὲ καὶ τὸ, αἶαν[u], μὴ τὴν γῆν λέγειν ἀλλ' ὄνομα κρήνης. φέρει δὲ τὸ ἔπος καὶ Εὔδοξος ἄνευ τοῦ ν, Ἀξίου, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἶα. πολλῶν γὰρ ποταμῶν ἐμβαλλόντων εἰς τὸν Ἄξιον θολερῶν, Αἶα ἡ κρήνη διαυγέστατον ἀνίησιν ὕδωρ. ὥστε τὸ κάλλιον οὐκ ἐπὶ τοῦ ποταμίου ὕδατος ἀλλ' ἐπὶ τοῦ κρηναίου φησίν. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ τοῦ προσώπου λῦσαι. τὸ γὰρ περὶ τοῦ Ἐνιπέως ἡ Τυρὼ λέγει ἐρασθεῖσα αὐτοῦ. Q. 241. Ἐν προχοῇς ποταμοῦ] Ἐπαφροδίτως ὁμοῦ καὶ φιλονείκως ἐν αὐτῷ μέσῳ τῷ ποταμῷ, οὗ δὴ ἡ Τυρὼ ἤρα, τοῦ Ποσειδῶνος κοινωνῆσαι θελῆσαι, ὥσπερ ἐπεγγελῶντα[x]. Προχοῇσι δὲ, τοῖς εἰς θάλασσαν τῶν ποταμῶν στόμασιν. Vulg. 242. Περιστάθη οὔρεϊ ἶσον] Κύκλωθεν ἐστάθη

[t] In hoc et sq. schol. nomen fluvii constanter ita scribitur Ἄξιος, non Ἀξιός. BUTTM.

[u] Nimirum respicit nunc scholiastes alium Iliadis locum, β'. 850., ad quem suo scholio hodie destitutum hoc nostrum conferendum est. Vid. Heyn. BUTTM.

[x] Barnesius, præeunte ut ait MS., reposuit τῷ Ποσειδῶνι κ. θελῆσαν; quod quo valeat non video. Sensus ni fallor requirit Ἐπαφρόδιτον—καὶ φιλόνεικις—τὸν Ποσειδῶνα—θελῆσαι. BUTTM.

κυρτωθὲν· κρύψεν τε θεὸν, θνητήν τε γυναῖκα·
λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην, κατὰ δ' ὕπνον ἔχευεν.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἐτέλεσσε θεὸς φιλοτήσια ἔργα,
ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Χαῖρε, γύναι, φιλότητι· περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ
τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· ἐπεὶ οὐκ ἀποφώλιοι εὐναὶ
ἀθανάτων· σὺ δὲ τοὺς κομέειν, ἀτιταλλέμεναί τε.
νῦν δ' ἔρχευ πρὸς δῶμα, καὶ ἴσχεο, μηδ' ὀνομήνῃς·
αὐτὰρ ἐγώ τοί εἰμι Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Ὣς εἰπὼν, ὑπὸ πόντον ἐδύσατο κυμαίνοντα.
ἡ δ' ὑποκυσσαμένη Πελίην τέκε καὶ Νηλῆα·
τὼ κρατερὼ θεράποντε Διὸς μεγάλοιο γενέσθην
ἀμφοτέρω· Πελίης μὲν ἐν εὐρυχόρῳ Ἰαολκῷ
ναῖε πολύῤῥηνος· ὁ δ' ἄρ' ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι.
τοὺς δ' ἑτέρους Κρηθῆϊ τέκεν βασίλεια γυναικῶν,
Αἴσονά τ', ἠδὲ Φέρητ', Ἀμυθάονά θ' ἱππιοχάρμην.
Τὴν δὲ μετ', Ἀντιόπην ἴδον, Ἀσωποῖο θύγατρα,
ἣ δὴ καὶ Διὸς εὔχετ' ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαῦσαι·
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδ', Ἀμφίονά τε, Ζῆθόν τε,

243. κρύψεν τε] κρύψεν δὲ V. 244. uncinis includit W. 245. Ϝέργα. 246. Ϝοι. Ϝέπος. 252. Ϝειπών. 255. εὐρυχόρῳ] εὐρυχώρῳ ex emend. hic et 264. Deinde ἰαολκῷ ita scriptum, ut ο an ω sit, nescias, sed suprascript. ἰαολκὸς H. PORS. Ἰαωλκῷ W. 259. 265. 270. Ϝίδον.

σφαιροειδῶς, ὃν τρόπον Σκάμανδρος ἔσωζε τοὺς Τρῶας Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσι μεγάλῃσιν (Il. φ'. 239.), οὐ πνίγων ἀλλ' ἀέρα παρέχων αὐτοῖς. B. Q. 244. Λῦσέ δέ] Ζηνόδοτος ἀγνοεῖ τὸν στίχον. Harl. 248. Τέξεις] Οὕτως Ἀρίσταρχος. Ζηνόδοτος δὲ κακῶς, τέξει[y]. Τινὲς δὲ, ἀνεμώλιοι εὐναὶ, γράφουσιν, οὐκ εὖ. Harl. Ἀποφώλιοι] Καὶ ἀπόκρυφοι, ἀπαίδευτοι (ἄπαιδες em. Mai. vid. schol. vulg.), μάταιαι. ἀλλὰ δηλαδὴ ἀγλαὰ γεννῶσι. γίνεται δὲ ἐκ μεταφορᾶς τῶν ᾠῶν ἅτινα ἀποῤῥίπτονται ὡς οὔρια. B. Ἀδόκιμοι, ἄγονοι, ἄπαιδες, ἄκαρποι. Vulg. 249. Σὺ δὲ τούς] Ἀττικόν. τὰ ῥηθέντα δηλαδὴ τέκνα γένους ἄῤῥενος ἐσόμενα. B. 253. Πελίην τέκε] Σημείωσαι ὅτι τὸ τεκεῖν ἐπὶ μητρὸς τὸ δὲ γεννῆσαι ἐπὶ πατρός. Πελίαν ἀρσενικῶς. B. 254. Θεράποντε Διός] Βασιλεῖς. καὶ γὰρ οἱ πολεμικοὶ θεράποντες Ἄρηος. Vulg. 257. Τοὺς δ' ἑτέρους] Καλῶς τοὺς ἑτέρους. δύο γὰρ ἦσαν γένη παίδων, τὸ μὲν ἐκ Ποσειδῶνος, τὸ δὲ ἐκ Κρηθέως. Q. 258. Ἱππιοχάρμην] Ἤτοι χαίροντα ἵπποις, ἢ ἐφ' ἵππων μαχόμενον. Vulg. 261. Ἀμφίονά τε Ζῆθόν τε] Ὅτι οἱ περὶ Ἀμφίονα ἐτείχισαν τὰς Θήβας διὰ τὸ δεδοικέναι τοὺς Φλεγύας. μετὰ δὲ τελευτὴν αὐτῶν κατασκαφείσης τῆς πόλεως

[y] Credo Zenodotum voluisse τέξεαι. PORS.

οἳ πρῶτοι Θήβης ἕδος ἔκτισαν ἑπταπύλοιο,
πύργωσάν τ᾽· ἐπεὶ οὐ μὲν ἀπύργωτόν γ᾽ ἐδύναντο
ναιέμεν εὐρύχορον Θήβην, κρατερώ περ ἐόντε.
Τὴν δὲ μετ᾽, Ἀλκμήνην ἴδον, Ἀμφιτρύωνος ἄκοιτιν,
ἥ ῥ᾽ Ἡρακλῆα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα,
γείνατ᾽, ἐν ἀγκοίνῃσι Διὸς μεγάλοιο μιγεῖσα·
καὶ Μεγάρην, Κρείοντος ὑπερθύμοιο θύγατρα,
τὴν ἔχεν Ἀμφιτρύωνος υἱὸς, μένος αἰὲν ἀτειρής.
Μητέρα τ᾽ Οἰδιπόδαο ἴδον, καλὴν Ἐπικάστην,

263. οὐ μὲν] οὔ μέν (sic) H.

ὑπὸ Εὐρυμάχου τοῦ Φλεγυῶν βασιλέως, Κάδμος ὕστερον ἐλθὼν ἀνέκτισε τὴν Θήβην. Q. 263. Ἀρίσταρχος, ἐπεὶ οὔ μιν. Harl. Ἐπεὶ οὔ μιν ἀπύργωτον] Διὰ τοὺς Φλεγύας. μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν αὐτῶν Εὐρύμαχος ἠρήμωσε τὰς Θήβας, ὥς φησι Φερεκύδης ἐν τῇ δεκάτῃ [z]. Vulg. 265. Τὴν δὲ μέτ᾽ Ἀλκμήνην] Τηλεβόαι στρατεύσαντες κτείνουσι τὸν Ἠλεκτρύωνος παῖδα περὶ θρεμμάτων ἀγωνιζόμενον. καὶ Ἀμφιτρύων ἀποκτείνας ἀκουσίως Ἠλεκτρύωνα φεύγει εἰς Θήβας. Ἀλκμήνη δὲ Ἠλεκτρύωνος οὐκ ἐβούλετο γαμηθῆναι πρὶν τίσαιτο τοὺς Τηλεβόας ὑπὲρ τῶν αὐτῆς ἀδελφῶν. ὑπισχνεῖται δὲ τοῦτο Ἀμφιτρύων καὶ αὐτὴν εἰς Θήβας μεταγαγὼν πορεύεται ἐπὶ Τηλεβόας. ἐν ταύτῃ Ζεὺς τῇ νυκτὶ ἀφικνεῖται ἐπὶ τὴν Ἀμφιτρύωνος οἰκίαν ἔχων καρχήσιον ἐοικὸς (ἐοικὼς em. Sturz.) Ἀμφιτρύωνι. ἡ δὲ Ἀλκμήνη δοκοῦσα τὸν ἑαυτῆς παστὸν (ἀσπαστὸν em. Sturz. An ἐραστήν ?) εἶναι πυνθάνεται περὶ τῶν Τηλεβοῶν εἰ κατέκτεινεν αὐτούς. ὁ δὲ Ζεὺς λέγων αὐτῇ πάντα ὅσα ἐγένετο δίδωσι καὶ τὸ καρχήσιον φάμενος ἀριστεῖα εἰληφέναι παρὰ τῶν στρατιωτῶν. ἡ δὲ ἀσμένως ἀποτίθησιν ἐπὶ ταύτῃ (f. ἔπειτα αὐτῇ [a]) συνευνασθεὶς Ζεὺς ἀπέρχεται, καὶ τῇ αὐτῇ παραγενόμενος νυκτὶ Ἀμφιτρύων μίσγεται. καὶ γεννᾷ Ἀλκμήνη ἐκ μὲν Διὸς Ἡρακλέα, ἐκ δὲ Ἀμφιτρύωνος Ἰφικλέα. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz. num. 12. p. 103. sqq.) Vulg. 268. Καὶ Μεγάρην Κρείοντος υ. θ. ἣν ἔσχεν Ἀμφ. υἱός] Κρέοντος τοῦ Θηβῶν βασιλέως. Γημαμένη Ἡρακλεῖ παῖδας ἴσχει Θηριόμαχον καὶ Κρεοντιάδην. βαδίζοντος δὲ αὐτοῦ εἰς ᾅδου ἐπὶ τὸν τοῦ κυνὸς ἆθλον Λύκος ὁ τῶν Θηβῶν βασιλεὺς πεισθεὶς Ἥρᾳ καταστρέφει [b] τοὺς Ἡρακλέους παῖδας ἵνα θύσῃ. οὐ γὰρ αὐτὸν ἐπανήξειν ᾤετο. παραγενόμενος δὲ Ἡρακλῆς ἀναιρεῖ αὐτὸν καὶ τοὺς ἐκείνου παῖδας. μανεὶς δὲ διὰ τὴν Ἥραν κτείνει τοὺς ἰδίους. ἔμελλε δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν Ἰφικλέα εἰ μὴ ἔφθασεν Ἀθηνᾶ κωλύσασα. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. 269. Μένος αἰὲν ἀτειρής] Ὀργῆς ἀφορήτου μεστός. Vulg. 270. Ἐπικάστην] Παρὰ τοῖς τραγικοῖς Ἰοκάστην. Vulg. Λάϊος ὁ Οἰδίποδος

[z] Barnesius cum in MS. invenisset ἰδικάτῃ legit et edidit ἐννεακαιδεκάτῃ. Mirum. Vid. Pherecyd. Sturzii n. 29. p. 134. et ibidem (p. 137.) ex Apollonii quoque scholiaste (ad 1, 741.) decimum Pherecydis librum in Amphionis historia citatum. BUTTM.

[a] ἔπειτα αὐτῇ, sic Spohnium jam emendavisse (de extr. Odysseæ parte p. 24.) postea cognovi. BUTTM.

[b] Καταστέφει lego, ex historia. Coronati enim ad aram sistebantur mactandi. Huc refer Euripidis Herc. Fur. Vid. et Eust. ad h. l. BARNES.

ἢ μέγα ἔργον ἔρεξεν ἀϊδρείῃσι νόοιο,
γημαμένη ᾧ υἷι· ὁ δ' ὃν πατέρ' ἐξεναρίξας
γῆμεν· ἄφαρ δ' ἀνάπυστα θεοὶ θέσαν ἀνθρώποισιν.
ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ πολυηράτῳ ἄλγεα πάσχων
Καδμείων ἤνασσε, θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς·
ἡ δ' ἔβη εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο κρατεροῖο,

271. Ϝέργον. ἀϜιδρείῃσι. 272. Ϝῷ. Ϝόν. 275. ἐϜάνασσε.

πατὴρ παρὰ Φοίβου μαντείαν λαβὼν ὅτι τικτόμενος παῖς ἀπ' αὐτοῦ ἀναιρεῖ αὐτὸν, Ἐπικάστην γήμας γεννᾷ Οἰδίποδα καὶ τοῦτον ἐκτίθησι. Σικυώνιοι δὲ (ol. Σικυῶνι. οἱ δὲ) ἱπποφορβοὶ ἀναλαβόντες ἔτρεφον αὐτόν. ἡλικίας δὲ γενόμενος ὁ Οἰδίπους ἦλθεν εἰς Θήβας ἐπιζητῶν τοὺς γονέας. ἀποκτείνας δὲ ἀκουσίως τὸν πατέρα λαμβάνει πρὸς γάμον οὐκ εἰδὼς τὴν μητέρα ἐπιλυσάμενος τὸ τῆς Σφιγγὸς αἴνιγμα τὸ λέγον, τί δίπους, τί τρίπους, τί τετράπους. καὶ λέγομεν ὅτι τὸ δίπους ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος, τὸ τρίπους γέροντα βαστάζοντα βακτηρίαν, καὶ τὸ τετράπους τὸ νήπιον τὸ συρόμενον. γίνεται δὲ ἐκ τούτων Ἐτεοκλῆς καὶ Πολυνείκης καὶ θυγατέρες Ἀντιγόνη καὶ Ἰσμήνη. ὕστερον δὲ ἡ Ἰοκάστη ἐπιγνοῦσα ὅτι τῷ παιδὶ παρεμίγη ἑαυτὴν ἀνήρτησεν· ὁ δὲ Οἰδίπους ἐκπεσὼν ὑπὸ Κρέοντος ἦλθεν εἰς τὴν Ἀττικὴν, καὶ ᾤκησεν Ἱππέα[c] Κολωνὸν καλούμενον. καὶ ἱκέτευεν ἐν τῷ ἱερῷ τῶν θεῶν, Δήμητρος καὶ Πολιούχου Ἀθηνᾶς καὶ Διὸς ἀγόμενος ὑπὸ Κρέοντος ἔσχεν ἀπιστεῖν Θησέα[d]. τελευτῶν δὲ ὁ Οἰδίπους διὰ γῆρας παρεκάλεσε τὸν Θησέα μηδενὶ τῶν Θηβαίων δεῖξαι τὸν τάφον. ἐθελῆσαι γὰρ αὐτὸν καὶ νεκρὸν αἰκίσασθαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀνδροτίωνι (fragm. ed. Siebelis p. 114.) Vulg.

273. Ἄφαρ] Οὐκ εὐθέως· ἐπεὶ πῶς ἔσχε παῖδας; ἀλλ' ἐξαίφνης. B. Ἀνάπυστα] Ἀνὰ στόμα πᾶσι λέγεσθαι καὶ πυνθάνεσθαι· ἢ διάδηλα (Vulg. φανερά). B. Vulg. Προπαροξυτόνως φησὶν[e] ἐν τῇ καθόλου, περιττῆς οὔσης τῆς ἀνὰ, ἀντὶ τοῦ πυστὰ, ἐξάκουστα. δύναται δὲ καὶ τοῦ ἄπιστα ἐγκειμένου ἄλλη στέρησις ἐντεθῆναι μετὰ προσθέσεως τοῦ ν, ὡς ἐν τῷ ἀνήκουστος, ἀνήλεος (scr. ἀνηλεής). αἱ δύο οὖν στερήσεις μίαν συγκατάθεσιν ἐδήλωσαν, καὶ ἔστιν ἀντὶ τοῦ ἀκουστά. B. Q. 274. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν Θήβῃ] Ἀγνοεῖ τὴν τύφλωσιν καὶ τὴν φυγὴν Οἰδίποδος. καὶ ἐν Ἰλιάδι (ψ. 678.) γράφει αὐτὸν ἐν Θήβῃ τελευτηκέναι· Μηκιστέως υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος, Ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο. B. Q. Πολυηράτῳ] Πολλὰς ἀρὰς καὶ βλάβας ὑπομεινάσῃ παρὰ θεῶν. B. Q. Vulg. οὐ γὰρ, ἐρασμίῳ· ὅπως ἂν ᾖ τῷ ὑποκειμένῳ ἀκόλουθον. Vulg. 275. Θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς] Τὰς τῷ Οἰδίποδι ὀλοὰς καὶ ὀλεθρίας γινομένας. Τὸ δὲ ἑξῆς, πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλάς. B. Q. Τὸ ἑξῆς, ἄλγεα πάσχων θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς Καδμείων ἤνασσεν· οὐχὶ θεῶν ὀλοὰς διὰ βουλὰς ἤνασσεν. Vulg. 276. Πυλάρτω (sic)] Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐπαρτῶν-

[c] Alias dictum etiam Ἵππιον vel τὸν τῶν ἱππίων. Vid. Harpocratio, Pollux, Pausanias (1, 30.). schol. Soph. Œd. Col. 711. (εὔιππον, εὔπωλον) et Argum. fabulæ: it, Siebelis fr. Androt. p. 115. 116. BUTTM.

[d] Barnes. post Διὸς ins. ἔπειτα δὲ, et pro ἀπιστεῖν legit βοηθοῦντα. Debuit saltem ὑπερασπιστήν: et ante ἀγόμενος satis erat εἶτα; quin simplicius etiam est ἀγόμενος δ' ὑπό. BUTTM.

[e] Herodianus. Hinc penes quemvis arbitrium sit, verbum φασὶν in his scholiis in φησὶν interdum mutandi, sive e libris sive ex mea correctione ita ediderim. Nam constans est in codd. harum vocum confusio. BUTTM.

ἁψαμένη βρόχον αἰπὺν ἀφ' ὑψηλοῖο μελάθρου,
ᾧ ἄχεϊ σχομένη· τῷ δ' ἄλγεα κάλλιπ' ὀπίσσω
πολλὰ μάλ', ὅσσα τε μητρὸς Ἐρινύες ἐκτελέουσι.
Καὶ Χλῶριν εἶδον περικαλλέα· τήν ποτε Νηλεὺς
γῆμεν ἑὸν διὰ κάλλος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα,
ὁπλοτάτην κούρην Ἀμφίονος Ἰασίδαο·
ὅς ποτ' ἐν Ὀρχομενῷ Μινυηΐῳ ἶφι ἄνασσεν,
ἠδὲ Πύλου βασίλευε· τέκεν δέ οἱ ἀγλαὰ τέκνα,
Νέστορά τε, Χρόμιόν τε, Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον.
τοῖσι δ' ἐπ' ἰφθίμην Πηρὼ τέκε, θαῦμα βροτοῖσι,

278. Fῷ. 280. ἔFιδον. 281. ἑFόν. Fέδνα. 283. Μινυηΐῳ] μινυήϊῳ V. ib. Fῖφι Fάνασσεν. 284. ἠδὲ] ἡ δὲ W. ib. Fοι.

τος καὶ συγκλείοντος. Vulg. 277. Μελάθρου] Νῦν, δοκοῦ. Vulg. 280. Καὶ Χλῶριν[f] ἴδον π.] Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς παῖς ἐξελασθεὶς ὑπὸ Πελίου τοῦ ἀδελφοῦ τῆς Ἰωλκοῦ ἀφίκετο εἰς Μεσήνην τῆς Πελοποννήσου. καὶ λαβὼν παρὰ ἐγχωρίων τὴν Πύλον κτίζει, καὶ γαμεῖ Χλῶριν τὴν Ἀμφίονος τοῦ Ἰάσου καὶ Φερσεφόνης τῆς Μίου[g] θυγατέρα, βασιλεύει τε οὐ μόνον τῶν Πυλίων ἀλλὰ καὶ τῶν ἐν Ὀρχομενῷ καὶ γίνεται εὐδαιμονῶν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz. n. 26. p. 126. Vulg. 282. Ἀμφίονος Ἰασίδαο] Οὐ τοῦ Ζήθου ἀδελφοῦ· ἕτερος γὰρ οὗτος. B. Ἕτερος οὗτος ὁ Ἀμφίων Ἀργεῖος ὁ Διός. Vulg. 284. Ἠδὲ Πύλου βασίλευε] Σύνδεσμος[h]. ἐπὶ Νηλέως ἀκουστέον. ὁ (sic in Mediol. An ὅς? an ἥ?) Ὀρχομενοῦ καὶ Πύλου ἐβασίλευσεν. Q. 285. Νέστορά τε Χρόμιόν τε] Πῶς οὖν ἐν Ἰλιάδι (λ'. 692.), ιβ' γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἷες (sic) ἦμεν; ἐξ ἄλλων καὶ ἄλλων (scr. ἄλλοι), ἐκ Χλωρίδος δὲ τρεῖς. ἢ νῦν κατ' ἐξοχὴν τῶν τριῶν ἐμνήσθη Χρομίου μὲν ὡς πρεσβυτάτου, Περικλυμένου δὲ ὡς ἀνδρειοτάτου, Νέστορος δὲ ὡς συνετωτάτου. Vulg. Δηλονότι οἱ δώδεκα παῖδες Νηλέως ἐκ διαφόρων ἦσαν. ὡς ἐξοχωτέρων τούτων μέμνηται, τοῦ μὲν Χρομίου ὡς πρεσβυτέρου, τοῦ δὲ Περικλυμένου ὡς γενναιοτέρου, τοῦ δὲ Νέστορος ὡς συνετοῦ. διὸ τὸ ἀγλαιά προσέθηκεν. Q. Περικλύμενόν τ' ἀγέρωχον] Ἡσίοδος[i] τὸν Περικλύμενον διηγεῖται δῶρον εἰληφέναι παρὰ Ποσειδῶνος ὥστε ἀμείβειν ἑαυτὸν εἰς οἵου ζώου ἢ δένδρου ἐθέλοι εἰκόνα. Ἀγέρωχον οὖν ἀναγνωστέον[k] νῦν τὸν ἄγαν ῥᾳδίως μεταφερόμενον καὶ μεταχεόμενον[l] εἰς ὃ ἂν βούλοιτο. Q. Vulg. 286. Τοῖ-

[f] Hujus nominis tonum perspicere nondum potui, quod in disyllabis formis ut apud Homerum fere Χλῶρις, in trisyllabis (vid. mox) Χλωρίδος, scribitur. Cf. Heyn. ad Apollod. 3, 5, 6. qui tamen male Χλωρὶς citat ex Apollod. 1, 9, 9. ubi est Χλωρίδα: sed apud Pausaniam 2, 21. 5, 16. 10, 29. variat scriptura inter Χλῶρις et Χλωρίς. BUTTM.

[g] Heyn. ad Apollod. 1, 9, 9. vere, opinor, emendat Μινύου. BUTTM.

[h] Nimirum alii, ut apparet ex Eustathio ad h. l. p. 436, 40. scribebant ἡ δὲ, quod nunc adoptavit Wolfius. BUTTM.

[i] Fragmentum ipsum Catalogi e schol. Apollon. 1, 156. posuit Ruhnk. in Ep. Crit. I. p. 111. Cf. Heyn. ad Apollod. 1, 9, 9. BUTTM.

[k] Scr. ἀκουστέον. In Vulg. scholium est separatum Ἀγέρωχον νῦν τὸν—βούλοιτο. BUTTM.

[l] Egregia derivatio ex ἄγαν, ῥέω, et χέω. BUTTM.

τὴν πάντες μνώοντο περικτίται· οὐδέ τι Νηλεὺς
τῷ ἐδίδου, ὃς μὴ ἕλικας βόας εὐρυμετώπους

288. Fέλικας.

τι δὲ ἐπὶ Ἰφθίμην Πηρώ [m]] Νηλεὺς ὁ Ποσειδῶνος ἔχων θυγατέρα Πηρὼ τοὔνομα κάλλει εὐπρεπεστάτην οὐδενὶ ταύτην ἐξεδίδου πρὸς γάμον, εἰ μὴ πρότερον ἐκ Φυλάκης τὰς τῆς μητρὸς Τυροῦς ἐλάσειέ τις βοῦς παρ' Ἰφίκλου. πάντων δὲ ἀπορουμένων Βίας ὁ Ταλαοῦ [n] μόνος ὑπέσχετο δράσειν τοῦτο, καὶ πείθει τὸν ἀδελφὸν Μελάμποδα ῥέξαι τὸ ἔργον. ὁ δὲ, καίπερ εἰδὼς ἅτε δὴ μάντις ὅτι ἁλώσεται ἐνιαυτὸν, εἰς τὴν Ὄθρυν [o] ἀφικνεῖται ἐπὶ τὰς βοῦς. οἱ φύλακες ἐνταῦθα καὶ οἱ βουκόλοι κλέπτοντα αὐτὸν λαμβάνουσι καὶ παραδιδόασιν Ἰφίκλῳ. καὶ δεθεὶς ἐφυλάσσετο παρεζευγμένων αὐτῷ θεραπόντων δύο ἀνδρὸς καὶ γυναικός. καὶ ὁ μὲν ἀνὴρ αὐτὸν ἐπιεικῶς ἐθεράπευεν, ἡ δὲ γυνὴ φαυλότερον. ἐπεὶ δὲ ὁ ἐνιαυτὸς ὀλίγου πρὸς τὸ τελειωθῆναι περιῄει Μελάμπους ἀκούει ὑπερθέν τινων σκωλήκων διαλεγομένων ὅτι καταβεβρώκοιεν τὴν δοκόν. καὶ τοῦτο ἀκούσας καλεῖ τοὺς διακόνους καὶ κελεύει αὐτὸν ἐκφέρειν, τῆς κλίνης λαμβανομένους [p] τὴν μὲν γυναῖκα πρὸς ποδῶν τὸν δὲ ἄνδρα πρὸς κεφαλῆς. οἱ δὲ αὐτὸν ἀναλαβόντες ἐκφέρουσιν. ἐν τοσούτῳ δὲ καὶ ἡ δοκὸς κατακλᾶται καὶ ἐπιπίπτει τῇ γυναικὶ καὶ κτείνει αὐτήν. ὁ δὲ ἀνὴρ ἐξαγγέλλει τῷ Φυλάκῳ ὁ δὲ Φύλακος Ἰφίκλῳ τὰ γενόμενα. οἱ δὲ ἐλθόντες παρὰ τὸν Μελάμποδα ἐρωτῶσιν αὐτὸν τίς ἐστιν. ὁ δὲ ἔφη μάντις εἶναι. οἱ δὲ αὐτῷ τὰς βοῦς ὑπισχνοῦνται δώσειν ἐὰν μηχανήν τινα εὕρῃ παίδων γενέσεως Ἰφίκλῳ. καὶ πιστοῦνται ταῦτα. ὁ δὲ Μελάμπους βοῦν ἱερεύσας τῷ Διὶ διαιρεῖ μοίρας πᾶσι τοῖς ὄρνισιν. οἱ δὲ ἔρχονται πάντες πλὴν ἑνὸς αἰγυπιοῦ. ὁ δὲ Μελάμπους ἐρωτᾷ πάντας τοὺς ὄρνιθας εἴτις οἶδε μηχανὴν πῶς ἂν Ἰφίκλῳ γένοιντο παῖδες. ἀποροῦντες δὲ ἐκεῖνοι κομίζουσι τὸν αἰγυπιόν. οὗτος δὲ τὴν αἰτίαν ἐξ ἀπαιδίας (scr. α. τῆς ἄπαιδος) σπορᾶς εὐθέως εὗρεν. διώξας (διῶξαι em. Sturz.) γὰρ τὸν Φύλακον μετὰ μαχαίρας τὸν Ἴφικλον ἔτι νεογνὸν ὄντα διὰ τὸ ἰδεῖν αὐτὸν ἄτοπόν τι ποιοῦντα, ἔπειτα τὸν Φύλακον μὴ καταλαμβάνοντα πῆξαι τὴν μάχαιραν εἴς τινα ἄχερδον καὶ περιφῦναι αὐτῇ τὸν φλοιόν, τὸν δὲ Ἴφικλον διὰ τὸ δέος μηκέτι παῖδας ποιῆσαι. ἐκέλευσεν οὖν ὁ αἰγυπιὸς τὴν μάχαιραν τὴν ἐν τῷ ἀχέρδῳ κομίζειν καὶ ἀποσμήξαντα τὸν ἰὸν διδόναι ἀπ' αὐτῆς πιεῖν ἐν οἴνῳ δέκα ἡμέρας Ἰφίκλῳ· γεννῆσαι (scr. γενήσεσθαι) δὲ αὐτῷ παῖδας ἐκ τούτου. ποιήσας δὲ ὁ Ἴφικλος τοῦτο τὴν γονὴν ἀναῤῥώννυσι καὶ ἴσχει Ποδάρκην παῖδα. καὶ δίδωσι τὰς βοῦς τῷ Μελάμποδι. ἃς λαβὼν καὶ ἀγαγὼν εἰς Πύλον δίδωσι Νηλεῖ ἕδνα τῆς Πηροῦς. καὶ λαμβάνει [q] αὐτὴν τῷ ἀδελφῷ Βίαντι πρὸς γάμον. καὶ αὐτῷ γίνονται παῖδες Περιάλκης καὶ Ἄρητος καὶ Ἀλφεσίβοια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ. Vulg. Vid. Sturz. n. 26. p. 124. sqq. et cf. Eust. ad h. l. (p. 435, 40. sqq.); item hic statim schol. ad 290.

287. ΠΕΡΙΚΤΟΝΕΣ. οἱ περιοικοῦντες. Sic Vulg. ed. ant. quod tamen merum videtur esse mendum e glossa περικτίονες natum. Περικτιταὶ in

[m] Quattuor versus pro lemmate sunt, in quibus nihil variatum nisi περικτιταὶ oxytone et ἕλικας βοῦς pro βόας. BUTTM.

[n] Immo ὁ Ἀμυθάονος: nam quod ait Sturzius intelligi debere nomen πατὴρ, id nullo modo fieri potest. BUTTM.

[o] Certissima est Barnesii emendatio pro ὀφρὴν vel ὀφρύν. Montem Othryn, Latinis masculinum, Græcis esse τὴν Ὄθρυν Hesiodi et Nicandri auctoritate probat idem. BUTTM.

[p] Sic recte Sturzius: vulgo λαμβανόμενος. BUTTM.

[q] Lacunose olim: τῷ Μελάμποδι. ἃς λαμβάνει τῷ ἀδελφῷ κ. τ. ε. Supplevit e MS. Barnesius; nisi quod verba καὶ ἀγαγὼν ex Eustathio nunc addimus. BUTTM.

ἐκ Φυλάκης ἐλάσειε βίης Ἰφικληείης
ἀργαλέας· τὰς δ' οἶος ὑπέσχετο μάντις ἀμύμων
ἐξελάαν· χαλεπὴ δὲ θεοῦ κατὰ μοῖρα πέδησε,
δεσμοί τ' ἀργαλέοι, καὶ βουκόλοι ἀγροιῶται.
ἀλλ' ὅτε δὴ μῆνές τε καὶ ἡμέραι ἐξετελεῦντο,
ἂψ περιτελλομένου ἔτεος, καὶ ἐπήλυθον ὧραι,
καὶ τότε δή μιν ἔλυσε βίη Ἰφικληείη,
θέσφατα πάντ' εἰπόντα· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

291. μοῖρα πέδησε] μοῖρ' ἐπέδησεν H. W. μοῖρ' ἐπέδησε V. 294. Ϝέτεος. 296. Ϝειπόντα.

lemm. 287. Οὐδέ τι Νηλεύς] Ἀριστοφάνης οὐδ' ἄρα. Harl. 289. Ἐκ Φυλάκης ἐλάσειεν] Τυρὼ ἦλθε παρὰ Δηϊονέα τὸν θεῖον. ὁ δὲ κατασχὼν αὐτὴν εἰς Θεσσαλίαν δίδωσι Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ ἤδη ἐκ Ποσειδῶνος ἐσχηκυῖαν Νηλέα καὶ Πελίαν. ὁ τοίνυν Νηλεὺς Ἴφικλον τὸν Φυλάκου τοῦ Δηϊονέως ἀπῄτει τὰ τῆς μητρός. καὶ ὃς οὐκ ἀπεδίδου. Μελάμπους δὲ ὁ Ἀμυθάονος ὑπὸ δρακόντων τὰ ὦτα καθαρθεὶς ὡς καὶ τῶν ἀλόγων ἐπακούειν ζώων, τὰς Ἰφίκλου βοῦς ἀπελαύνων ὑπὲρ τοῦ γῆμαι Πηρὼ τὴν Νηλέως Βίαντα τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, συλληφθεὶς καὶ εἰς εἱρκτὴν ἐμβληθεὶς κατακούσας τε διαλεγομένων σκωλήκων, ὀλίγον ἔτι ἀπέχεσθαι τῆς δοκοῦ, ἐκέλευσεν ἐκκομισθῆναι. τοῦ δὲ οἰκήματος κατενεχθέντος μαθὼν ὁ Ἴφικλος ὑπισχνεῖται τῷ Μελάμποδι τὰς βοῦς εἴγε τῆς ἀτεκνίας αὐτὸν διὰ τῆς τέχνης παύσειε. ὁ δὲ Μελάμπους παρ' αἰγυπιοῦ μαθὼν τὴν αἰτίαν, καὶ ἀναζητήσας ἐκείνην τὴν μάχαιραν ἀχέρδου φλοιῷ κεκαλυμμένην, ἣν ἐπήνεγκε Φύλακος τῷ Ἰφίκλῳ ἐπὶ τῶν ἀγρῶν ἐκτέμνοντι τὰ τετράποδα, θύσας τε θεοῖς τοῖς μηνίουσιν ὑπὲρ τῆς τῶν τετραπόδων εὐνουχίας, τὸν Ἴφικλον ἀπεφήνατο πατέρα Πρωτεσιλάου καὶ Ποδάρκους. Vulg. Μετὰ θάνατον Σαλμωνέως Τυρὼ κομιζομένη παρὰ Δηΐονι τῷ θείῳ κουρεύεται[r] ὑπὸ Ποσειδῶνος. ὁ δὲ Κρηθεῖ τῷ ἀδελφῷ δίδωσιν αὐτήν. αὐξηθεὶς δὲ Νηλεὺς ἀπῄτει Ἴφικλόν τὸν Δηϊοτέως[s] τὰ τῆς μητρός. τοῦ δὲ μὴ απονέμοντος ὑπέσχετο τὸν γάμον θυγατρὸς τῷ δυναμένῳ ἀπαιτῆσαι. μετὰ Μελάμποδος δὲ (scr. Μελάμπους δὲ deleto μετὰ) ὁ Ἀμυθάονος πειρώμενος ἀπελάσαι τὰς βοῦς ἠγρεύθη. καὶ περὶ παιδοποιίας μαντευσάμενος Ἰφίκλῳ δέχεται τὰς βοῦς. ὁ γὰρ Ζεὺς εἶπε τῷ μάντει ὅτι κρατηθῆναι μέλλει ὑπὸ τοῦ Ἰφίκλου. Q. Cf. Eustath. p. 435, 31. sqq. Ἴφικλος υἱὸς ὢν τοῦ Ἡρακλέως (sic) βοῦς ἔβοσκεν ἰσχυρὸς τυγχάνων τὴν ῥώμην τοῦ σώματος. ὁ γοῦν Νηλεὺς θυγατέρα ἔχων ὡραίαν τὴν καλουμένην Πηρὼ ἔλεγε δοῦναι ταύτην τῷ κατισχύσαντι ἐξελάσαι τὰς βοῦς τῆς ἰσχύος τοῦ Ἰφικλέους. Q. 290. Ἀργαλέας] Χαλεπὰς, δυσκόλους. ἀπὸ τοῦ περιέχοντος δὲ ἔξωθεν πράγματος αὐτὸ τὸ περιεχόμενον ἐπωνόμασεν. ἀργαλέαι γὰρ οὐκ αὐταὶ αἱ βόες, ἀλλ' αἱ περὶ αὐτὰς πραγματεῖαι καὶ σπουδαί. B. Vulg. 296. Διὸς δ' ἐτέλεσσεν ἐφετμήν] Γρά-

[r] Ap. Eustath. κορεύεται, manifesto τοῦ διακορεύεσθαι sensu quo in lexicon etiam transtulit verbum H. Stephanus; Schneider non item; ob contrariam, puto, significationem quæ obtinet apud Eurip. Alc. 314. BUTTM.

[s] In nota fluctuatione formarum Δηΐων, ονος et Δηϊονεύς, ἑως, dedi quod et scriptura ed. Mediol. bis mendosa proxime abesset: ibi enim paulo ante Δηΐωνι et hic Δηΐον εἰς. BUTTM.

Καὶ Λήδην εἶδον, τὴν Τυνδαρέου παράκοιτιν,
ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδαρέῳ κρατερόφρον' ἐγείνατο παῖδε,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα·
τοὺς ἄμφω ζωοὺς κατέχει φυσίζοος αἶα·
οἳ καὶ νέρθεν γῆς τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες
ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε

297. ἔϝιδον. 298. τυνδαρέω ex emend. H. ib. κρατερόφρον' ἐγείνατο] κρατερόφρονι γείνατο V. κρατερόφρονε γείνατο W. 300. κατέχει φυσίζοος] κατέχει φυσίζωος H. 301. πρὸς] παρὰ H. V.

φεται, Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή. B. 297. Καὶ Λήδην εἶδον τὴν Τυνδάρεως[t] παράκοιτιν] Ζεὺς Λήδας ἐρασθεὶς τῆς Θεστίου παιδὸς εἰς κύκνον ἑαυτὸν μετέβαλε καὶ διαπτὰς ἐμίγη αὐτῇ. μετὰ χρόνον δὲ ἐκείνη τεκοῦσα ὠὸν ἀποτίθεται εἰς λάρνακα ὅθεν συνέβη τοὺς Διοσκούρους καὶ τὴν Ἑλένην γενέσθαι, γόνῳ (Q. γόνου) μὲν Διὸς ἐπίκλησιν δὲ Τυνδάρεω. Q. et Vulg. qui addit: ἡ δὲ ἱστορία παρὰ τοῖς νεωτέροις. 298. Ἥ ῥ' ὑπὸ Τυνδάρεω.[u]] Παροξυτόνως τὸ Τυνδάρεω, ἀκολούθως τὸ (scr. τῷ), Οὐχ ὡς Τυνδάρεω κούρη κακὰ μήσατο (ω'. 199.) Q. (Harl.) Σημείωσαι· οὐ Τυνδαρέου ὀφείλει γράφειν, ἀλλ' ἢ Τυνδάρεω. Cod. Vind. 133. Μετὰ δὲ τὸ γαμηθῆναι τῷ Τυνδάρεῳ, τέτοκε τοὺς Διοσκούρους, ἐκ μὲν Διὸς Πολυδεύκην ἐκ δὲ Τυνδάρεω Κάστορα. Q. (Harl.) 299. Τούτων ὁ μὲν Πολυδεύκης ἀπὸ τοῦ θείου σπέρματος ἱστορεῖται γενέσθαι ὁ δὲ Κάστωρ ἀπὸ Τυνδάρεω. Vulg. 301. Τιμὴν πρὸς Ζηνὸς ἔχοντες] Ἀναιρεθέντος Κάστορος ὑπὸ Μελεάγρου ἢ Πολυνείκους, Πολυδεύκης ἄφθαρτος ὢν διὰ τὸ ἐκ Διὸς γεγενέναι, παρεκάλεσε τὸν πατέρα ὅπως ἐπιτρέψῃ αὐτῷ νείμασθαι πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἀφθαρσίαν ὥστε παρ' ἡμέραν ἀμφοτέρους ὁτὲ μὲν ἐν Ὀλύμπῳ διατρίβειν, ὁτὲ δὲ ἐν Ἀϊδωνέως. Q. Vulg. Παρὰ Ζηνός] Γρ. πρός. Harl. 302. Ἑτερήμεροι] Ἑτέραν παρ' ἑτέραν ἡμέραν οἱ δύο ἅμα (ins. ἢ: cf. Vulg.) μίαν παρὰ μίαν ἡμέραν ζῶσι. Τοῦτο δέ φησιν ἐπεὶ αὐτοί εἰσιν οἱ Δίδυμοι καὶ γινόμενοι ὑπὸ γῆν δοκοῦσι τεθνάναι, ἀνατέλλοντες δὲ (male hic iterum ins. ὑπὸ γῆν) δοκοῦσι ζῆν. ἡμέραν δὲ ἐκάλεσε καὶ νύκτα. ἀεὶ γὰρ ἐν φωτί εἰσι τὰ θεῖα. τοῦτο δὲ πάσχειν τοὺς θεοὺς ᾐτήσαντο διὰ τὴν πρὸς ἀλλήλους ἄκραν φιλίαν. ἡ δὲ αἴτησις πρώτως ἐκ τοῦ Πολυδεύκους προήχθη ἀφθάρτου τυγχάνοντος

[t] Sic Vulg. ed. ant. Nam in recentt. correctum Τυνδαρίου (vid. not. sq.), codex Q. autem lemma habet e versu 301. BUTTM.

[u] Sic per ω, et sine ι, et proparoxytone, hic in lemmate, et mox bis ex Homeri verbis, in dativo pariter atque in genitivo scriptum hoc nomen; cum in Homeri exemplis vulgatis hic et in loco allato ω. 199. prostet Τυνδαρέου, Τυνδαρέῳ. Nihilominus autem additum, ut vides, παροξυτόνως. Eademque omnia refert Porsonus ex Harl. additque, "sed voluit fortasse προπαροξυτόνως:" quod mendum sane non infrequens in his scholiis. In textu cod. Pal. est τὴν Τυνδαρέου et ὑπὸ Τυνδαρέω (nam ι dativi semper ibi omittitur); et sic in textu omnes quorum scriptura innotuit codices, etiam ille Vindob. cujus scholium hic posui, et ipse Harleianus in quo dativus solus per emendationem scriptus est proparoxytone. Quod autem ait Porsonus *quinquies* scholiasten Harl. scripsisse Τυνδάρεω, id eo spectat, quod alia observatio quam seorsum proxime exhibemus (Μετὰ δὲ), sicut in cod. Q. ita sine dubio in cod. Harl. quoque, huic de nominis forma observationi statim adhæret. BUTTM.

τεθνᾶσιν· τιμὴν δὲ λελόγχασ' ἶσα θεοῖσι.
Τὴν δὲ μετ', Ἰφιμέδειαν, Ἀλωῆος παράκοιτιν,
εἴσιδον, ἣ δὴ φάσκε Ποσειδάωνι μιγῆναι·
καί ῥ' ἔτεκεν δύο παῖδε, μινυνθαδίω δὲ γενέσθην,
Ὦτόν τ' ἀντίθεον, τηλεκλειτόν τ' Ἐφιάλτην·
οὓς δὴ μηκίστους θρέψε ζείδωρος ἄρουρα,
καὶ πολὺ καλλίστους, μετά γε κλυτὸν Ὠρίωνα·
ἐννέωροι γὰρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν
εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.
οἵ ῥα καὶ ἀθανάτοισιν ἀπειλήτην ἐν Ὀλύμπῳ
φυλόπιδα στήσειν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ὄσσαν ἐπ' Οὐλύμπῳ μέμασαν θέμεν, αὐτὰρ ἐπ' Ὄσσῃ
Πήλιον εἰνοσίφυλλον, ἵν' οὐρανὸς ἀμβατὸς εἴη·
καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν, εἰ ἥβης μέτρον ἵκοντο·

303. λελόγχασ'] λελόχασιν H. ib. Fῖσα. 304. Ἰφιμέδειαν] ἀμφιμέδειαν ex emend. ejusd. m. Sed ἰφιμέδειαν defendit locus Pindari a scholiaste mox ad 307. citatus. H. PORS. 305. ἔσFιδον. 310. τοίγε] τοίδε V.

ὑπὸ θεῶν. B. Q. 307. Ἐφιάλτην] Διὰ δὲ τοῦ π τὸ ὄνομα—ἐν Νάξῳ μάν φαντι θανεῖν Ἰφιμεδείας παῖδας ὥς τε καὶ σὲ τολμήσεις Ἐπιάλτα :—(sic). Locus est Pindari Pyth. 4, 159. PORS. ex Harl. 308. Οὓς δὴ μηκίστους] Τί οὖν ὁ Τιτυὸς ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα (577.); γηγενὴς ἐκεῖνος, τούτους δὲ ἀντεξισάζει ἀνθρώποις. Vulg. 310. Ἐννέωροι] Ἐννεάχρονοι γὰρ γενόμενοί φησιν ἦσαν καὶ ἐννεαπήχεις κατὰ τὸ εὖρος κατὰ δὲ τὸ μῆκος ἐννεαόργυιοι. ἐννόησον οὖν ἐκ τούτου, εἴπερ ἂν εἰς μέτρον ἡλικίας ἥκοντο (317.), ὁποῖοι ἔμελλον ἔσεσθαι, ὑπερέβαλον πάντως ἂν τὸν Τιτυὸν, ὃς ἐννέα πλέθρων ἦν τὸ μῆκος, καὶ τὸν Ὠρίωνα. B. 311. Ἀτὰρ μῆκός γε (sic recte ed. ant. non τε ut in recentt.) γενέσθην ἐννεόργυιοι] Δαιμόνιος ἡ ἀκρίβεια. ἀνάλογον γὰρ σῶμα οὗ τὸ πλάτος τέταρτόν (τρίτον Barnes. ex Eust.) ἐστι τοῦ μήκους. Vulg. Ἐννέα ὀργυιῶν. ὀργυῖα (sic) δέ ἐστιν ἡ τῶν χειρῶν ἔκτασις. Vulg. 312. Ἀπειλείτην (sic ed. ant. non -ήτην)] Διεβεβαιοῦντο. Vulg. 314. Ὄσσαν] Ὄνομα ὄρους. Ὄσσα δὲ καὶ Πήλιον ὄρη Θετταλικὰ ἐγγίζοντα τῷ Ὀλύμπῳ ὄρει Μακεδονικῷ. εἰσὶ δὲ καὶ ἐν Πελοποννήσῳ ὁμώνυμα ὄρη καθὰ καὶ ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ δεδήλωται. B. Ὄσσαν ἐπ' Ὀλύμπῳ] Ἵν' ἐξ ἴσου μεγέθους πολεμῶσι. Ἀθετοῦνται δὲ ὡς ἀδύνατοι. ἀλλὰ μέμασάν φησιν, οὐκ ἔπραττον δέ. Vulg. 316. Καί νύ κεν ἐξετέλεσσαν] Εἶτα πῶς οὐ ληρῶδες διστάζειν ὅλως εἰς τοῦτο τὸν ποιητήν; ἀλλ' ἔοικεν ὁ ποιητὴς τὰ ἀδύνατα τοῖς ἀδυνάτοις συμπλέκων ἀναιρέσει ἀναγκαία τοσοῦτον ἀναιρεῖν καὶ τὸ πρῶτον. ὥσπερ εἰ λέγει ὅτι ἐπετάσθησαν· πτέρυγας ἄρα εἶχον· ἀλλὰ μὴν πτέρυγας οὐκ ἔσχον· οὐκ ἄρα ἐπετάσθησαν. οὕτως οὖν καὶ νῦν συνελογίσατο, ἐξετέλεσαν ἂν εἰ ἥβησαν. ἀλλ' ὥσπερ ἀδύνατον ἡβῆσαι τοὺς θεομάχους οὕτω καὶ ὅτε λέγει τὸν τοιοῦτον πόλεμον.

ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱὸς, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
ἀμφοτέρω· πρὶν σφῶϊν ὑπὸ κροτάφοισιν ἰούλους
ἀνθῆσαι, πυκάσαι τε γένυς εὐανθεῖ λάχνῃ.
Φαίδρην τε, Πρόκριν τε ἴδον, καλήν τ' Ἀριάδνην,

318. ἰούλους] ἰούλλας H. 319. γένυς] γένῦς (sic) H. 320. 325. 328. Fίδον.

Q. 317. Ἀλλ' ὄλεσεν Διὸς υἱός] Οἱ νεώτεροί φασὶ τὴν Ἄρτεμιν ἔλαφον πέμψαι (Vulg. ἐᾶσαι) δι' αὐτῶν, τοὺς δὲ τὴν (εἰς τὴν em. Barn.) ἔλαφον ἀφέντας ἀλλήλους διαχρήσασθαι (Q. τοὺς δὲ ἐκείνην βουλομένους ἀνελεῖν ἑαυτοὺς φονεῦσαι.) Vulg. Q. 318. Ἰούλους] Τὰς κατὰ τῶν γενείων πρώτας τρίχας ἰούλους λέγει, διὰ τὸ τοὺς ἤδη ταύτας ἔχοντας ἄρχεσθαι ἰέναι ἐπὶ τὸ ὅλον, ὅ ἐστι τὸ τέλειον (Vulg. ὅθεν τὸ τέλειον λέγει). Vulg. Q. 319. Γένυς] Πληθυντικῆς αἰτιατικῆς ὡς τὸ, Ἐκ δὲ νέκυς οἴκων φορέων (ω'. 417.). Harl. 320. Φαίδρην τε] Θησεὺς ὁ Αἰγέως ἔχων παῖδα Ἱππόλυτον ἐξ Ἀμάζονος Ἀντιόπης ἔγημε Φαίδραν τὴν Μίνωος θυγατέρα τοῦ τῶν Κρητῶν βασιλέως. εὐλαβούμενος δὲ μητρυιᾶς ἐπιβουλὴν πέμπει ἐξ Ἀθηνῶν τὸν υἱὸν Ἱππόλυτον Τροιζηνίων ἄρχειν. ἦν γὰρ αὐτῷ διὰ τὴν Πιτθέως Αἴθραν (edd. ant. male ἔχθραν) μητρώα τις ἀρχὴ δεῦρο. Φαίδρα δὲ ἐρωτικῶς διατεθεῖσα τοῦ Ἱππολύτου, σφοδρῶς ἐπ' αὐτῷ τηκομένη τὸ μὲν πρῶτον ἱερὸν Ἀφροδίτης ἐν Ἀθήναις ἱδρύσατο τὸ νῦν Ἱππολύτειον καλούμενον. εἰς Τροιζῆνα δὲ ὕστερον παραγενομένη διενοεῖτο πείθειν τὸν νεανίσκον ὅπως αὐτῇ μιγείη. χαλεπῶς δ' ἐκείνου προσδεξαμένου τὸν λόγον λέγεται βοηθεῖσαν (φοβηθεῖσαν em. Barn.) αὐτὴν ἀντιστρέψαι τὴν αἰτίαν, καὶ πρὸς Θησέα διαβάλλειν ὡς Ἱππολύτου πείθοντος αὐτήν. ὁ δὲ τριῶν ὥς φασιν αὐτῷ παρὰ τοῦ Ποσειδῶνος εὐχῶν εἶναι ὡμολόγησεν[x] ὅ,τι ἂν εὔξηται συντελέσειν, πιστεύσας τῇ Φαίδρᾳ μίαν τούτων ᾐτήσατο παρὰ τοῦ (scr. παρ' αὐτοῦ τὸν τοῦ) παιδὸς ὄλεθρον. ἐκεῖνον μὲν οὖν ὁμολογοῦσι (scr. λέγουσι) τὸ ἅρμα γυμνάζοντα, παραφανέντος ἐξαίφνης ἀπὸ τῆς θαλάσσης ταύρου καὶ ταραχθέντων τῶν ἵππων, ἑλκόμενον ἀποθανεῖν. τὴν δὲ Φαίδραν φανερᾶς γενομένης τῆς διαβολῆς ἀπάγξασθαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. Πρόκριν τε] Πρόκρις Ἐρεχθέως θυγάτηρ Κέφαλον τὸν ἑαυτῆς ἄνδρα συνεχῶς ἐπὶ θήραν ἐπιόντα ἐτήρει λαθραίως διὰ ζηλοτυπίαν. ὁ δὲ Κέφαλος, νομίσας εἶναι θηρίον ἀπὸ τοῦ τῆς ὕλης κτύπου ἔλαθεν αὐτὴν Πρόκριν κατακοντίσας. Vulg. Κέφαλος ὁ Δηϊονέως γήμας Πρόκριν τὴν Ἐρεχθέως ἐν τῇ Θοριέων (scr. Θορικῷ) κατῴκει. θέλων δὲ τῆς γυναικὸς ἀποπειρᾶσθαι λέγεται (scr. ἔρχεται) εἰς ἀποδημίαν ἐπὶ ἔτη ὀκτὼ καταλιπὼν αὐτὴν ἔτι νύμφην οὖσαν. ἔπειτα κατακοσμήσας καὶ ἀλλοειδῆ ἑαυτὸν ποιήσας ἔρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἔχων κόσμον, καὶ πείθει τὴν Πρόκριν δέξασθαι τοῦτο καὶ συμμιγῆναι αὐτῷ. ἡ δὲ Πρόκρις ἐποφθαλμίσασα τῷ κόσμῳ καὶ τὸν Κέφαλον ὁρῶσα κάρτα καλὸν συγκοιμᾶται αὐτῷ. ἐκφήνας δὲ ἑαυτὸν ὁ Κέφαλος αἰτιᾶται τὴν Πρόκριν, οὐ μὴν ἀλλὰ καταλλαγεὶς ἐξέρχεται ἐπὶ θήραν. πυκνῶς δὲ αὐτοῦ τοῦτο δρῶντος ὑπώπτευσεν ἡ Πρόκρις ὅτι μίσγεται γυναικὶ ἑτέρᾳ. προσκαλεσαμένη οὖν τὸν οἰκέτην ἔλεγεν εἰ σύνοιδεν. ὁ δὲ θεράπων ἔφη τὸν Κέφαλον ἰδεῖν ἐπί τινος ὄρους κορυφὴν, καὶ λέγειν συχνῶς, Ὦ νεφέλη παραγενοῦ, καὶ τοῦτο μόνον συνειδέναι. ἡ δὲ Πρόκρις ἀκούσασα ἔρχεται εἰς ταύτην τὴν κορυφὴν καὶ κατακρύπτεται. καὶ τὸ αὐτὸ λέγοντος αὐτοῦ πυθομένη

[x] Sensus requirit αὐτῶν, ὁμολογήσαντος. BUTTM.

κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος, ἥν ποτε Θησεὺς
ἐκ Κρήτης ἐς γουνὸν Ἀθηνάων ἱεράων
ἦγε μὲν, οὐδ᾽ ἀπόνητο· πάρος δέ μιν Ἄρτεμις ἔσχε
Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ, Διονύσου μαρτυρίῃσι.

323. pro ἦγε μὲν citat γήμας schol. ad Apollon. Rhod. III. 996. PORS. ib. δέ μιν Ἄρτεμις ἔσχε] γε μὲν ἄρτεμις ἔκτα H. ἔκτα etiam W.

προστρέχει πρὸς αὐτόν. ὁ δὲ Κέφαλος ἰδὼν αὐτὴν αἰφνιδίως ἔξω ἑαυτοῦ γίνεται, καὶ ὥσπερ εἶχε βάλλει (ins. ex Eust. τῷ) μετὰ χεῖρα ἀκοντίῳ τὴν Πρόκριν καὶ κτείνει. μεταπεμψάμενος δὲ τὸν Ἐρεχθέα θάπτει πολυτελῶς αὐτήν. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ ἐν τῇ ἑβδόμῃ [y]. Vulg. Καλήν τ᾽ Ἀριάδνην] Ἀριάδνη Μίνωος θυγάτηρ γυνὴ Θησέως, ἐξ ἧς Δημοφῶν καὶ Ἀκάμας. Q. Vulg. Καλήν τ᾽ Α. κ. Μίνωος ὀλοόφρονος (sic ed. ant. Vid. ad schol. sq.)] Θησεὺς ὁ Αἰγέως λαχὼν μετὰ τῶν ἠϊθέων εἰς Κρήτην πλεῖ τῷ Μινωταύρῳ παρατεθησόμενος πρὸς ἀναίρεσιν. ἀφικομένου δὲ αὐτοῦ ἐρωτικῶς πρὸς αὐτὸν διατεθεῖσα ἡ τοῦ Μίνωος θυγάτηρ Ἀριάδνη δίδωσιν ἀγαθίδα μίλτου [z] λαβοῦσα παρὰ Δαιδάλου τοῦ τέκτονος, καὶ διδάσκει αὐτὸν, ἐπειδὰν εἰσέλθῃ τὴν ἀρχὴν τῆς ἀγαθίδος ἐκδῆσαι περὶ τὸν ζυγὸν τῆς ἄνω θύρας καὶ ἀνελίσσοντα ἰέναι μέχρις ἂν ἀφίκηται εἰς τὸν μυχόν. καὶ ἐὰν αὐτὸν καθεύδοντα μάρψῃ κρατήσαντα τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τῷ Ποσειδῶνι θῦσαι καὶ ἀπιέναι ὀπίσω ἀνελίσσοντα τὴν ἀγαθίδα. ὁ δὲ Θησεὺς λαβὼν τὴν Ἀριάδνην εἰς τὴν ναῦν ἐμβάλλεται καὶ τοὺς ἠϊθέους καὶ παρθένους οὐδέπω φθάσαντας τῷ Μινωταύρῳ παρατεθῆναι. καὶ ταῦτα ποιήσας νυκτὸς μέσης ἀποπλεῖ. προσορμίσας δὲ τῇ Δίᾳ νήσῳ ἐκβὰς ἐπὶ τῆς ἠϊόνος μετακοιμᾶται. καὶ αὐτῷ ἡ Ἀθηνᾶ παραστᾶσα κελεύει τὴν Ἀριάδνην ἐᾷν, καὶ ἀφικνεῖσθαι εἰς Ἀθήνας. συντόμως δὲ διαναστὰς ποιεῖ τοῦτο. κατολοφυρομένης δὲ τῆς Ἀριάδνης ἡ Ἀφροδίτη ἐπιφανεῖσα θαῤῥεῖν αὐτῇ παραινεῖ, Διονύσου γὰρ ἔσεσθαι γυναῖκα καὶ εὐκλεῆ γενέσθαι. ὅθεν ὁ θεὸς ἐπιφανεὶς μίσγεται αὐτῇ καὶ δωρεῖται στέφανον αὐτῇ χρυσοῦν. ὃν αὖθις οἱ θεοὶ κατηστέρισαν τῇ τοῦ Διονύσου χάριτι. ἀναιρεθῆναι δὲ αὐτὴν ὑπ᾽ Ἀρτέμιδος προεμένην τὴν παρθενίαν. ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz. num. 59. Cf. Eust. ad h. l.). Vulg. 321. Κούρην Μίνωος ὀλοόφρονος] Καὶ πῶς, Μίνωα εἶδον Διὸς ἀγλαὸν υἱόν (568.); ἢ τὸν κατὰ τῶν ἀσεβῶν ὀλοόφρονα, ὡς ἀλάστορα τὸν κατὰ τῶν ἀλαστόρων. ὀλοόφρονος οὖν, τοῦ ὁλοὰ τοῖς ἀδίκοις φρονοῦντος. ἢ τοῦ τέλεια φρονοῦντος [a]. Q. 323. Οὐδ᾽ ἀπόνητο] Ἤτοι ἐπέσχε θανάτῳ (spectat ad ἔσχε). διὸ λέγει, οὐδ᾽ ἀπόνητο αὐτῆς, ἤτοι οὐκ ἐκορέσθη αὐτῆς, ἐπεὶ ἀπέθανεν. B. Οὐδ᾽ ἀπώνατο. συστέλλεται δὲ διὰ τὸ μέτρον. B. Ἄρτεμις ἔκτα] Ἀριστοφάνης γράφει, Ἄρτεμις ἔσχεν. Harl. Ἔσχεν] Νῦν ἀντὶ τοῦ ἀνεῖλεν. Γράφεται καὶ, ἔκταν (sic. Barn. ἔκτα). Vulg. PORS. ex Harl. "Huc etiam pertinet, ut puto, "aliud scholion marginale etc.: "τινὲς, ἐτέλεσεν, γρ. Pro ἀπόνητο "sc." 324. Δίῃ ἐν ἀμφιρύτῃ] Δία νῆσος πρὸς τῇ Κρήτῃ ἥτις (Barn. e MS. ins. νῦν) Νάξος καλεῖται. ἱερὰ δὲ αὕτη τοῦ Διονύσου. Q. Vulg. Διονύσου

[y] Sic Barnes. e MS.; antea per siglam, ἐν τῇ ζῇ. Posuit hoc fragm. Sturzius in collectione sua sub num. 25. Conf. et Antonin. Lib. c. 41. BUTTM.

[z] De glomo minio tincto cogitant, non videntes legendum esse μίτου. BUTTM.

[a] Nimirum ut scribatur ὁλεόφρονος. Vid. schol. κ΄. 52. κ΄. 137. et lemma scholii hic præcedentis. BUTTM.

Μαῖράν τε, Κλυμένην τε ἴδον, στυγερήν τ' Ἐριφύλην,

μαρτυρίῃσιν] Καταμαρτυρίαις, κατηγορίαις. ἐπεὶ ἀσεβείας (scr. -αν) αὐτῆς κατεμαρτύρησεν ὡς ἐν τῷ ἄλσει μιγείσης τῷ Θησεῖ. διαφωνοῦσι δὲ οἱ νεώτεροι πρὸς Ὅμηρον περὶ τῆς Ἀριάδνης λέγοντες αὐτὴν ἐν Νάξῳ καταλειφθεῖσαν γεγαμῆσθαι τῷ Διονύσῳ. B. Q. Ἐπεὶ κατεμαρτύρησεν αὐτῆς ἀσέβειαν μιγείσης ἐν τῷ τεμένει αὐτοῦ τῷ Θησεῖ. οἱ δὲ νεώτεροί φασι καταλειφθεῖσαν αὐτὴν ὑπὸ Θησέως ἁρπαγῆναι ὑπὸ τοῦ Διονύσου. Vulg. 325. Μαῖράν τε] Μαῖρα Προίτου καὶ Ἀντείας θυγάτηρ. ἐτελεύτησε δὲ παρθένος. Vulg. Μαῖρα ἡ Προίτου τοῦ Θερσάνδρου θυγάτηρ καὶ Ἀντείας τῆς Ἀμφιάνακτος ἐγένετο κάλλει διαπρεπεστάτη. ἡγουμένη δὲ περὶ πλείονος τὴν παρθενίαν εἵπετο τῇ Ἀρτέμιδι ἐπὶ τὰ κυνηγέσια. ταύτης ἐρασθεὶς Ζεὺς ἀφικνεῖται ὡς αὐτὴν καὶ λανθάνων διαφθείρει. ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη τίκτει Λοκρὸν τὸ ὄνομα παῖδα, ὃς Θήβας μετ' Ἀμφίονος καὶ Ζήθου οἰκίζει. τὴν δὲ Μαῖραν λέγεται τοξευθῆναι ὑπὸ Ἀρτέμιδος διὰ τὸ μηκέτι παραγίνεσθαι εἰς τὰ κυνηγέσια. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ (Sturz. num. 72.). Vulg. Κλυμένην τε ἴδον] Κλυμένη Μινύου θυγάτηρ. Vulg. Κλυμένη Μινύου τοῦ Ποσειδῶνος[b] καὶ Εὐρυανάσσης τῆς Ὑπέρφαντος γαμηθεῖσα Φυλάκῳ τῷ Δηϊόνος Ἴφικλον τίκτει ποδώκη παῖδα. τοῦτον λέγεται διὰ τὴν τῶν ποδῶν ἀρετὴν συναμιλλᾶσθαι τοῖς ἀνέμοις ἐπί τε τῶν ἀσταχύων διέρχεσθαι, καὶ διὰ τοῦ τάχους τὴν κουφότητα μὴ περικλᾶν τοὺς ἀθέρας. ἔνιοι δὲ αὐτὴν τὴν Κλυμένην προγαμηθῆναί φασιν Ἡλίῳ, ἐξ ἧς Φαέθων ἐγένετο παῖς. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἡσιόδῳ. Vulg. Q. Στυγερήν τ' Ἐριφύλην——τιμήεντα[c]] Ἀμφιάραος ὁ Ἰοκλεὺς[d] γήμας Ἐριφύλην τὴν Ταλαοῦ καὶ διενεχθεὶς ὑπέρ τινων πρὸς Ἄδραστον, καὶ πάλιν διαλυθεὶς ὁρκούμενος ὡμολόγησεν ὑπὲρ ὧν ἂν διαφέρωνται πρὸς ἀλλήλους αὐτός τε καὶ Ἄδραστος ἐπιτρέψειν Ἐριφύλῃ κρίνειν καὶ πείθεσθαι αὐτῇ. μετὰ δὲ ταῦτα γινομένης τῆς ἐπὶ Θήβας στρατείας ὁ μὲν Ἀμφιάραος ἀπέτρεπε τοὺς Ἀργείους καὶ τὸν ἐσόμενον ὄλεθρον προεμαντεύετο. λαβοῦσα δὲ ἡ Ἐριφύλη τὸν ὅρμον παρὰ τοῦ Πολυνείκους τὸν τῆς Ἁρμονίας, προέθετο τοῖς περὶ τὸν Ἄδραστον βιαζομένοις τὸν Ἀμφιάραον[e] ἰδόντα τὴν τῶν δώρων ὑποδοχὴν καὶ πολλὰ τὴν Ἐριφύλην αἰτιασάμενος (Barn. -ον), αὐτὸν καὶ (Barn. αὐτὸν μὲν) ἐξορμῆσαι πρὸς τὴν στρατείαν, Ἀλκμαίωνι δὲ προστάξαι μὴ πρότερον μετὰ τῶν ἐπιγόνων ἐπὶ Θήβας πορεύεσθαι πρὶν ἀποκτεῖναι τὴν μητέρα. ταῦτα δὲ πάντα δρᾶσαι λέγεται τὸν Ἀλκμαίωνα καὶ διὰ τὴν μητροκτονίαν μανῆναι. τοὺς δὲ θεοὺς ἀπολῦσαι τῆς νόσου αὐτὸν διὰ τὸ ὁσίως ἐπαμύνοντα τῷ πατρὶ τὴν μητέρα κατακτεῖναι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. Στυγερήν τ' Ἐριφύλην] Ἴφιος θυγατέρα. μισητὴν δὲ, διὰ τὸ λαβεῖν παρὰ Πολυνείκους ἢ Ἀδράστου χρυσοῦν ὅρμον καὶ προδεδωκέναι Ἀμφιάραον τὸν ἄνδρα αὐτῆς μὴ βουλόμενον στρατεύεσθαι ἐπὶ Θήβας εἰδότα ὡς μάντιν τὸ ἀποβησόμενον. Q. Vulg.

[b] Barnesius Eustathium sequens inserit ἢ ὥς ἔνιοι, τοῦ Ἴφιος. Debebat, Ἴφιος, h. e. ἢ Ἴφιος. Sed cavere monet lectorem idem, quoniam scholiastes mox Eriphylen (secundo loco) Ἴφιος θυγατέρα dicat, quam notissimum sit Talai filiam fuisse, ut et ipsa hæc scholia (priori loco) agnoscant. BUTTM.

[c] Totum scholium Barnesius e MS. "et ex historia" melius se ordinasse prædicat. Nos damus ut est in ed. ant. BUTTM.

[d] Scr. Ἰοκλέους. Sic enim alibi quoque pro Ὀϊκλέους. Vid. Heyn. ad Apollod. 1, 8, 2. BUTTM.

[e] Barnes. post βιαζομένοις interpungens, hic inserit οὖν: quod tamen non medetur lacunosæ, quæ mihi videtur, orationi. Sensum sic fere sarcias: προσέθετο (adjunxit se) τοῖς περὶ τὸν Ἄδραστον βιαζομένοις τὸν Ἀμφιάραον συστρατεύειν αὐτοῖς. τὸν δὲ Ἀμφιάραον κ. τ. ἑ. BUTTM.

ἢ χρυσὸν φίλου ἀνδρὸς ἐδέξατο τιμήεντα.
πάσας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσας ἡρώων ἀλόχους ἴδον, ἠδὲ θύγατρας·
πρὶν γάρ κεν καὶ νὺξ φθεῖτ' ἄμβροτος· ἀλλὰ καὶ ὥρη
εὕδειν, ἢ ἐπὶ νῆα θοὴν ἐλθόντ' ἐς ἑταίρους,
ἢ αὐτοῦ· πομπὴ δὲ θεοῖς, ὑμῖν τε, μελήσει.
  Ὣς ἔφατ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
κηληθμῷ δ' ἔσχοντο κατὰ μέγαρα σκιόεντα.
τοῖσιν δ' Ἀρήτη λευκώλενος ἤρχετο μύθων·
  Φαίηκες, πῶς ὔμμιν ἀνὴρ ὅδε φαίνεται εἶναι,
εἶδός τε, μέγεθός τε, ἰδὲ φρένας ἔνδον ἐίσας;
ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς·
τῷ μὴ ἐπειγόμενοι ἀποπέμπετε, μηδὲ τὰ δῶρα
οὕτω χρηΐζοντι κολούετε· πολλὰ γὰρ ὔμμιν
κτήματ' ἐνὶ μεγάροισι, θεῶν ἰότητι κέονται.
  Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε γέρων ἥρως Ἐχένηος,
ὃς δὴ Φαιήκων ἀνδρῶν προγενέστερος ἦεν·
  Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ὔμμιν ἀπὸ σκοποῦ οὐδ' ἀπὸ δόξης

327. ἐγὼ] ἔγωγε H. 329. φθεῖτ'] φθῖτ' H. W. 336. ἰδὲ] ἠδὲ H. ib. Ϝεῖδος. ἐϜίσας. 337. Ϝέκαστος. 339. ὔμμιν] ὑμῖν V. 341. μετέϜειπε. 342. omittit H. Uncinis includit W. 343. ὔμμιν] ἧμμιν H. ἧμιν W. ib. ἀπὸ] ἄπο utrobique V.

326. Ἀνδρός] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ ἀνδρός. Vulg. Ἐδέξατο] Ἡγήσατο, ἐνόμισε. Τιμήεντα] Ἐντιμότερον. Vulg. 329. Νὺξ φθεῖτο] Τὸ τέλειον, φθεῖτο, ἀντὶ τοῦ φθαρείη, οἷον παύσαιτο, ἀναλωθείη. Q. Φθίνω, ὁ μέλλων φθινῶ, ὁ παρακείμενος ἔφθικα, ὡς κρίνω κρινῶ κέκρικα, καὶ κλίνω κλινῶ κέκλικα· ὁ παθητικὸς ἔφθιμαι καὶ τὸ εὐκτικὸν μεταθέσει τοῦ ε καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ι εἰς τὴν ει, φθείμην φθεῖο φθεῖτο [f]. B. Φθεῖται (sic)] Ἐπιλίπαι. Vulg. In marg. φθῖτο. Harl. 333. Κηληθμῷ] Τῇ μετὰ ἡδονῆς καὶ τέρψεως ἡσυχίᾳ. B. Vulg. 335. Πῶς ὔμμιν] Ἀντὶ τοῦ ποδαπός, ὁποῖος. B. Q.

336. Ἐΐσας] Τὰς ἀναλογούσας τῷ σώματι, καὶ ὀρθὰς καὶ δικαίας. Vulg. 337. Ξεῖνος δ' αὖτ' ἐμός ἐστιν] Διὰ δύο φησὶν ἡ Ἀρήτη ἄξιον εἶναι μὴ μικρολογεῖσθαι· ὅτι δὴ καὶ αὐτῆς ἐστι ξένος· αὐτῇ γὰρ πρώτῃ προσῆλθε· καὶ ὅτι ἕκαστος αὐτῶν εὐπορεῖ. Vulg. Ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς] Μοῖραν ἔχει τὴν οὐσίαν, ὥστε τιμᾶν δύνασθαι. Q. Vulg. 343. Ἀπὸ σκοποῦ] Οὐκ ἀποσκόπως, συνετῶς, οὐ παρὰ τὴν διάθεσιν καὶ τὸν σκοπὸν ἡμῶν εἶπεν ἡ βασιλίς. φιλόξενοι γάρ ἐσμεν. ἢ οὐκ ἄποθεν τοῦ σκοποῦ ἡμῶν καὶ τῆς δόξης ἧς περὶ αὐτῆς ἔχομεν ὅτι φιλόξενός ἐστιν. ἢ οὐκ ἄποθεν τοῦ δέον-

[f] Ineptissimum scholium ostendit tamen quam indubitata fuerit scriptura φθῖτο. BUTTM.

μυθεῖται βασίλεια περίφρων· ἀλλὰ πίθεσθε·
Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος, αἴ κεν ἔγωγε
ζωὸς Φαιήκεσσι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.
ξεῖνος δὲ τλήτω, μάλα περ νόστοιο χατίζων,
ἔμπης οὖν ἐπιμεῖναι ἐς αὔριον, εἰσόκε πᾶσαν
δωτίνην τελέσω· πομπὴ δ' ἄνδρεσσι μελήσει
πᾶσι, μάλιστα δ' ἐμοί· τοῦ γὰρ κράτος ἔστ' ἐνὶ δήμῳ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτὸν ἀνώγοιτ' αὐτόθι μίμνειν,
πομπήν τ' ὀτρύνοιτε, καὶ ἀγλαὰ δῶρα διδοῖτε,
καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
πλειοτέρῃ σὺν χειρὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἱκέσθαι·
καί κ' αἰδοιότερος καὶ φίλτερος ἀνδράσιν εἴην

345. Fέργον. Fέπος. 347. ἔπος] γέρον et supra γρ. ἔπος H. ib. Fέπος. 348. Fανάσσω. 350. ἐς αὔριον] ἐσαύριον V. 354. λαFῶν.

τος διαλέγεται. Ἐκ μεταφορᾶς τῶν τοξευόντων. ὁ δὲ νοῦς, οὐκ ἄποθεν τοῦ δέοντος οὐδὲ ἄποθεν τῆς δοκήσεως ἧς περὶ αὐτῆς ἔχομεν, ὅτι φιλόξενός ἐστι, μυθεῖται, ἀλλὰ καὶ συνετῶς καὶ ὡς οἰόμεθα. B. Ἀπὸ σκοποῦ. ἄποθεν τοῦ σκοποῦ, ἀπὸ εἰκασμοῦ. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοξοτῶν. Ἀπὸ δόξης. ἄποθεν ἧς ἔχομεν περὶ τοὺς ξένους διαθέσεως. Vulg. 345. Ἀλκινόου δ' ἐκ τοῦδε] Ὅσα δὲ εἶπεν Ἀρήτη ταῦτα ἤδη κεκύρωται ὑπὸ Ἀλκινόου. πάντα γὰρ αὐτῷ δοκεῖ τὰ τῆς γυναικὸς δόγματα. ἀρέσομεν οὖν καὶ τῷ βασιλεῖ τῇ Ἀρήτῃ πειθόμενοι. B. Οἷον ἐν Ἀλκινόῳ ἐστὶ τὸ τελείως ἀπαλλαχθῆναι. Ἔχεται] Ἤρτηται. Vulg. 347. Τοῦτο μὲν οὕτω δὴ ἔσται ἔπος] Τὸ κυροῦσθαι τὰ τῆς Ἀρήτης δόγματα παρ' ἐμοῦ, καὶ μὴ διστάζειν πρὸς αὐτήν. B. 349. Ξεῖνος δὲ τλήτω] Τὸ ἑξῆς, τλήτω ἐπιμεῖναι εἰς αὔριον. Ὁ δὲ οὖν (versu seq.) παραπληρωματικός. Q. 352. Τοῦ γὰρ κράτος] Δεικτικῶς ἀντὶ τοῦ, ἐμοῦ οὗτινος ἰσχύς ἐστιν ἐν τῷ δήμῳ. B. Q. 354. Ἀριδείκετε λαῶν] Ὅθεν Ἡσίοδος, πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. Q. Pertinet ad 360. 355. Εἴ με καὶ εἰς ἐνιαυτόν] Θεραπεύει τοὺς Φαίακας εἰ βούλοιντο (f. -οιτο) μένειν. Q. Χαριέντως (scr. Χαρίεντος) τό λέγειν, ἑτοίμως ἔχειν καὶ πάντα ἐνιαυτὸν ἐπιμένειν αὐτόθι, τῶν διδομένων αἰεὶ πλεοναζόντων. Vulg. 356. Γρ. πομπή τ' ὀτρύνοιτο. Cod. Vind. 133. Γρ. πομπὴ δ' ὀτρύνοιτο. Harl. 358. Ἀριστοφάνης, πλειοτέρῃσι χερσίν. Harl. 359. Αἰδοιότερος] Αἰδοῦς ἄξιος. Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος (Ἐ. 311.), πλούτῳ δ' ἀρετὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ. B. Vind. 133. Vulg. (et vid. ad 355.) ἀλλὰ καὶ Ὅμηρος [g]. Vulg.

[g] Barn. sine cod. addit Βασιλῆος ἰωπὴν αἰδοίοιο ex Il. δ. 402. sensum eo implendum esse ratus. BUTTM.

πᾶσιν, ὅσοι μ' Ἰθάκηνδε ἰδοίατο νοστήσαντα.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀλκίνοος ἀπαμείβετο, φώνησέν τε·
ὦ Ὀδυσεῦ, τὸ μὲν οὔτι σ' ἐίσκομεν εἰσορόωντες,
ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον, οἷά τε πολλοὺς
βόσκει γαῖα μέλαινα πολυσπερέας ἀνθρώπους,
ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας, ὅθεν κέ τις οὐδὲ ἴδοιτο·
σοὶ δ' ἔνι μὲν μορφὴ ἐπέων, ἔνι δὲ φρένες ἐσθλαί·
μῦθον δ', ὡς ὅ, τ' ἀοιδὸς, ἐπισταμένως κατέλεξας,
πάντων τ' Ἀργείων, σέο τ' αὐτοῦ, κήδεα λυγρά.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ τινας ἀντιθέων ἑτάρων ἴδες, οἵ τοι ἅμ' αὐτῷ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο, καὶ αὐτοῦ πότμον ἐπέσπον.
νὺξ δ' ἥδε μάλα μακρὴ, ἀθέσφατος· οὐδέ πω ὥρη
εὕδειν ἐν μεγάρῳ· σὺ δέ μοι λέγε θέσκελα ἔργα.
καί κεν ἐς ἠῶ δῖαν ἀνασχοίμην, ὅτε μοι σὺ
τλαίης ἐν μεγάρῳ τὰ σὰ κήδεα μυθήσασθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἀλκίνοε κρεῖον, πάντων ἀριδείκετε λαῶν,
ὥρη μὲν πολέων μύθων, ὥρη δὲ καὶ ὕπνου·
εἰ δ' ἔτ' ἀκουέμεναί γε λιλαίεαι, οὐκ ἂν ἔγωγε
τούτων σοι φθονέοιμι καὶ οἰκτρότερ' ἄλλ' ἀγορεῦσαι
κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο·

360. Ϝιδοίατο. 362. ἐϜίσκομεν. 364. πολυσπερέας] πολυσπορέας H. 365. Ϝίδοιτο. 366. ἔνι] ἔπι H. ἐπὶ V. ib. Ϝεπέων. 368. Ἀργείϝων. 369. Ϝειπέ. 370. Ϝίδες. 371. Ϝίλιον. 373. ἐν μεγάρῳ] ἐν μεγαρων (sic eadem m.) H. PORS. ib. Ϝέργα. 374. δῖϜαν. 377. λαϜῶν. 380. οἰκτρότερ'] οἰκτότερ' V. ib. ἀγορεῦσαι] ἀγορεύειν (sic) H.

362. Τὸ μὲν οὔτι σ' ἐίσκομεν] Τὸ ἑξῆς, τὸ μὲν ἠπεροπῆά τ' ἔμεν καὶ ἐπίκλοπον οὔτι σ' εἴσκομεν[h]. Q. Vulg. 363. Ἐπίκλοπον] Παραλογιστικόν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης παραλογιζόμενος κλέπτει. σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐπιθυμητήν. καὶ γὰρ ὁ κλέπτης ἐπιθυμίᾳ τῶν ἀλλοτρίων τοῦτο ποιεῖ. B. Q. Vulg. 364. Πολυσπερέας] Πολυέθνους (πολυεθνεῖς em. Barn.) B. Vulg. 365. Ἐκεῖθεν ψεύδεά τ' ἀρτύνοντας ὅθεν τις οὐκ ἂν διασκοπήσειεν οὐδὲ προΐδοιτο ὅτι ψεύδεται. B. Ὅθεν τις οὐκ ἂν διασκοπήσειεν εὐμορφίᾳ, ὡς ξεστὴν τράπεζαν, ἐξεσμένην[i]. Q. 366. Ἀναστρεπτέον τὴν ἔπι, ἢ (scr. καὶ) τὴν ἔνι. Harl. 381. Οἳ δὴ μετόπισθεν ὄλοντο] Μετὰ τὸν πόλεμον. εἶτα ἐξηγεῖται τὸ μετόπισθεν εἰπὼν, οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυ-

[h] Vulg. ed. ant. bis, σε ἴσκομεν. BUTTM.
[i] Scr. Εὐμορφία· ὡς ξ. τ., εὖ ἐξεσμένην, quod novum est scholium ad vocem μορφή 367. male agglutinatum præcedenti. BUTTM.

οἳ Τρώων μὲν ὑπεξέφυγον στονόεσσαν ἀϋτὴν,
ἐν νόστῳ δ' ἀπόλοντο, κακῆς ἰότητι γυναικός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ψυχὰς μὲν ἀπεσκέδασ' ἄλλυδις ἄλλῃ
ἁγνὴ Περσεφόνεια γυναικῶν θηλυτεράων,
ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο
ἀχνυμένη· περὶ δ' ἄλλαι ἀγηγέραθ', ὅσσαι ἅμ' αὐτῷ
οἴκῳ ἐν Αἰγίσθοιο θάνον καὶ πότμον ἐπέσπον.
ἔγνω δ' αἶψ' ἐμὲ κεῖνος, ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν·
κλαῖε δ' ὅγε λιγέως, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἴβων,
πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας, ὀρέξασθαι μενεαίνων·
ἀλλ' οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἴς ἔμπεδος, οὐδέ τι κίκυς,

386. Ἀτρεϝίδαο. 388. ϝοίκῳ 392. ϝοι. ϝίς.

γου θάνατον. Q. 383. Κακῆς ἰότητι γυναικός] Ἑλένης ἢ Κλυταιμνήστρας. ἢ κακωθείσης Κασάνδρας, ἣν διαφθείρας ὁ Λοκρὸς Αἴας ἐν τῷ τεμένει τῆς Ἀθηνᾶς δυσμενῆ κατέστησε τοῖς Ἕλλησι τὴν Ἀθηνᾶν. Vulg. et brevius B. 384. Ἀλλὰ[k] καὶ ὁ Σίσυφος κέρδιστος ὢν διατί κολάζεται; τὸ κακότροπον ὁ Γλαῦκος τοῦ προγόνου εἰς σύνεσιν μετήνεγκεν[l]. Πῶς δὲ καὶ Ἡρακλῆς ἐνταῦθα μένων θεός; καὶ πῶς οἷόντε τὸν αὐτὸν εἶναι καὶ ἐν ᾅδου καὶ ἐν οὐρανῷ; καὶ ἡ Ἥβη δὲ καθ' Ὅμηρον παρθένος, ὅθεν καὶ οἰνοχοεῖ. ἀπίθανον δὲ αὐτὸν ἔχειν καὶ τὴν σκευήν. μὴ πιὼν δὲ πῶς ὁμιλεῖ; Τὴν μὲν σκευὴν ἔχει κατὰ φαντασίαν, τοὺς δὲ δύο στίχους καὶ ἡμεῖς ἀθετοῦμεν, Εἴδωλον (602.), καὶ, Τέρπεται ἐν θαλίῃς (603.). Οὐ πάντες δὲ οὗτοι ἐν τῷ τῶν ἀτάφων εἰσὶ χώρῳ οἱ μὲν κολαζόμενοι, οἱ δὲ κολάζοντες, ὡς ὁ Μίνως, καὶ ὁ Ἡρακλῆς. οὗτοι δὲ μὴ πεπωκότες τοῦ Λήθης ὕδατος καὶ φθέγγονται χωρὶς τοῦ πιεῖν. Vulg. Ἄλλυδις ἄλλῃ] Ἀρίσταρχος δὲ οὕτως, ὡς τὸ, Ἐγκέφαλος δὲ διὰ σπέος (cod. δι' ἀσπέος) ἄλλυδις ἄλλῃ[m]. Ἀριστοφάνης δὲ, ἄλλην, φησί. Harl. 385. Γυναικῶν θηλυτεράων] Θηλυτέρας λέγει ψυχὰς τὰς δειλοτέρας ἢ χαύνους. Q. 389. Ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι text. Γρ. ἐπεὶ πίεν αἷμα κελαινόν. Vind. 133. 390. Πῶς μὴ πιὼν τὸ αἷμα γινώσκει; Harl. Qui hanc notam scribebat præcedentem versum in exemplari suo non habuisse videtur. PORS. Immo, ut nunc apparet, habuit scripturam Cod. Vind. modo allatam. 391. Πιτνὰς εἰς ἐμὲ χεῖρας] Ἀντὶ τοῦ ἐκτείνων τὰς χεῖρας ἀπὸ τοῦ πιτνάω, πιτνῶ, πίτνημι. B. 392. Κίκυς] Κίνησις μετὰ

[k] Quæ sequuntur in edd. ant. continuantur cum scholio præced. eo utique non pertinentia: quare in recentt. edd. tacite hinc avulsa, verba quidem Ἀλλὰ καὶ—μετήνεγκεν posita sunt ad v. 593. de Sisypho: reliqua autem omnia ad v. 623. Ego in pristinum locum omnia restitui, ut judicium de iis integrum esset. Apparet autem fragmentum hoc esse disputationis alicujus qua objectiones huic Homeri Νεκυίᾳ factæ diluerentur. Quare numerum præposui versus 385. quo orditur necyiæ altera pars ad quam hæc spectant. BUTTM.

[l] Respicit verba Glauci Il. ζ'. 153. Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν. BUTTM.

[m] In hoc versu enim, qui est Od. ι'. 458., vox ἄλλη, cui iota subscribere negligebant fere, manifestum est adverbium. BUTTM.

οἵη περ πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι.
τὸν μὲν ἐγὼ δάκρυσά τ' ἰδὼν, ἐλέησά τε θυμῷ,
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
'Ατρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, 'Αγάμεμνον,
τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο;
ἠέ σέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμήν;
ἠέ σ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου,
βοῦς περιταμνόμενον, ἠδ' οἰῶν πώεα καλὰ,
ἠὲ περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ γυναικῶν;
῝Ως ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' 'Οδυσσεῦ,
οὔτ' ἐμέ γ' ἐν νήεσσι Ποσειδάων ἐδάμασσεν,
ὄρσας ἀργαλέων ἀνέμων ἀμέγαρτον ἀϋτμὴν,
οὔτε μ' ἀνάρσιοι ἄνδρες ἐδηλήσαντ' ἐπὶ χέρσου·
ἀλλά μοι Αἴγισθος τεύξας θάνατόν τε, μόρον τε,

394. δάκρυσά τ'] δάκρυσα H. ib. δάκρυσα Ϝιδών. 395. Ϝέπεα. 396. 'ΑτρεϜίδη. Ϝάναξ. 402. ἠὲ] ἠδὲ V.[o] 403. προσέϜειπε. 404. διϜογενὲς ΛαϜερτιάδη.

δυνάμεως. Q. Vulg. 393. Γναμπτοῖσι] Περιφερέσι. χεῖρες γὰρ καὶ τὸ λοιπὸν σῶμα περιφερές. B. Κάμπτεσθαι δυναμένοις. Vulg. 397. Τανηλεγέος] Ἤτοι πολυμερίμνου, ἢ τοῦ ταναὰ ἄλγη ποιοῦντος. B. Τοῦ ἔχοντος τεταμένην τὴν λύγην (Harl. τὴν ἠλύγην), ἤτοι τὴν νύκτα[n]. Q. Harl. 398. Οἱ ἠὲ (i. e. versus ab ἠὲ incipientes et qui ab iis pendent, scilicet 399—403. PORS.) ἀθετοῦνται ὑπὸ 'Αριστοφάνους ὡς ὑπὸ τῶν εἰρησομένων μετενεχθέντων (ὡς ἀπὸ—-έντες em. PORS.). Harl. 399. 'Αργαλέων] 'Αριστοφάνης, λευγαλέων. Harl. 401. Βοῦς περιταμνόμενον] 'Ελαύνοντα περικυκλούμενον. Q. Περιελαύνοντα. Vulg. 'Επειδὴ αὐτὸς ἐλθὼν εἰς Κίκονας καὶ ἁρπαγῇ ἐκεῖ ἐπιχειρήσας οὐκ εὖ ἀπήλλαξεν, εἰκότως τὰ ὅμοια πεπονθέναι ὑποπτεύει τὸν 'Αγαμέμνονα. Q. Vulg.

[n] Interpretatio variæ lectionis τανηλυγέος. PORS.

[o] Hunc versum mirifice distortum et depravatum citat Suidas v. 'Ηέ. 'Ηέ. βαρυτόνως διαζευκτικὸς σύνδεσμος· ἠὲ διατμῆξαι κοῖλον δόρυ. (θ'. 507.) περισπωμένως δὲ ἀπορηματικὸς περισπᾶται ἢ μαχεούμενον ἠὲ καὶ οὐχί. Sic edd. Med. Ald. Ad περισπᾶται notat Portus; "Videtur superfluum. Ideo præterii." Postea Kusterus hanc vocem, non monito lectore, ejecit, et insuper μαχεούμενον in μαχεόμενον mutavit. Scias autem velim hæc omnia Suidam bona fide descripsisse e Photii codice jam corrupto, cujus simile exemplum penes Collegium SS. Trinitatis servatum habet διαζευκτικὸς—διατμῆξαι—ἀπορρηματικόν περισπαίη μαχεούμενον ἠὲ καὶ οὐχί:—Hunc locum ita transcripsit bonus Suidas, ἀπορηματικός. περι π ται η, aut cum ita distractum fortasse invenisset, περισπᾶται ἢ pro ingenii sui modulo emendandum putavit. Sed nunc nihil planius quam primo scripsisse Photium, ἀπορηματικός. ἠε περὶ πτόλιος μαχεούμενον, ἠὲ καὶ οὐκί: Quæ et ipsa varietas est, quanquam mendosa, tamen notabilis. Porro obiter observo, Hesychium v. Ἠε citare in Υ. 372. μεθιέις, quod et Platonis scholiastes habet. PORS.

ἔκτα, σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ, οἶκόνδε καλέσσας,
δειπνίσσας, ὥς τίς τε κατέκτανε βοῦν ἐπὶ φάτνῃ.
ὣς θάνον οἰκτίστῳ θανάτῳ· περὶ δ' ἄλλοι ἑταῖροι
νωλεμέως κτείνοντο, σύες ὣς ἀργιόδοντες,
οἵ ῥά τ' ἐν ἀφνειοῦ ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο
ἢ γάμῳ, ἢ ἐράνῳ, ἢ εἰλαπίνῃ τεθαλυίῃ.
ἤδη μὲν πολέων ἀνδρῶν φόνῳ ἀντεβόλησας
μουνὰξ κτεινομένων, καὶ ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
ἀλλά κε κεῖνα μάλιστα ἰδὼν ὀλοφύραο θυμῷ,
ὡς ἀμφὶ κρητῆρα, τραπέζας τε πληθούσας,
κείμεθ' ἐνὶ μεγάρῳ· δάπεδον δ' ἅπαν αἵματι θῦεν.
οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα Πριάμοιο θυγατρὸς,
Κασσάνδρης, τὴν κτεῖνε Κλυταιμνήστρη δολόμητις
ἀμφ' ἐμοί· αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων
βάλλον ἀποθνήσκων περὶ φασγάνῳ· ἡ δὲ κυνῶπις
νοσφίσατ', οὐδέ μοι ἔτλη, ἰόντι περ εἰς Ἀΐδαο,

409. Fοικόνδε. 412. Fώς. 415. ἀνδρῶν φόνῳ] φόνῳ ἀνδρῶν scriptum primo, sed θ additum supra φ H. 416. ἐνὶ] ἐν V. 417. Fιδών. 419. θῦεν] θυῖεν V. 420. Fόπα.

409. Σὺν οὐλομένῃ ἀλόχῳ] Ὅτι τῇ ἐπιβουλῇ κακείνη συνανέγνω (f. συνήνεγκε). τὸν γὰρ χιτῶνα καὶ τὸν πέλεκυν Ὅμηρος οὐκ οἶδεν. Q. 410. Δειπνίσσας] Δεῖπνον δούς. δειπνίζω γὰρ ἐνεργητικὸν, δειπνῶ δὲ παθητικόν. B. 414. Εἰλαπίνῃ] Ἀπὸ τοῦ εἶλαρ τὸ βρῶμα καὶ τοῦ πίνω γίνεται εἰλαπίνη. B. 416. Μουνάξ] Ἴσως ἐν μονομαχίᾳ. B. ENHEA. προσηνῆ. Hoc in Vulg. inter glossas Μουνάξ. καταμόνας: et Ὀλοφύραο. ἠλέησας: insertum tacite omiserunt edd. recent. Et sane casu aliquo huc videtur venisse. 417. Κἀκεῖνα μάλιστα] Τὰ κατ' ἐμοῦ πραχθέντα ὑπὸ Αἰγίσθου καὶ τῆς Κλυταιμνήστρας. B. 420. Οἰκτροτάτην δ' ἤκουσα ὄπα] Ἐλεεινήν. οὐ τὴν Κασάνδραν ἀλλὰ τὴν ὄπα αὐτῆς λέγει. Τινὲς δὲ λείπειν φασὶ τὴν περὶ, ἵνα νοῶμεν ἐν τῇ σφαγῇ τὴν Κλυταιμνήστραν ὀνειδίζειν αὐτῷ τὰ περὶ τῆς Κασάνδρας. Q. 422. Ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἀείρων] Πρὸς τῇ γῇ ὢν καὶ κείμενος ἐγὼ τὰς χεῖρας περιέβαλον ἀνακουφίζων αὐτὰς πρὸς τὸ ἐκσπάσαι τὸ ξίφος. ἢ οὕτως, παρὰ τῷ φασγάνῳ ἀποθνήσκων καὶ ποτὶ γαίῃ χεῖρας ἔβαλλον τύπτων τὴν γῆν καὶ ἐπαρώμενος αὐτῇ πρὸς τῇ γῇ ὢν καὶ σφαδάζων τὰς χεῖρας ὡς οἱ καταρώμενοι εἰώθασι ποιεῖν. ὡς ἔφη, Πολλὰ γαῖαν πολυφέρβην χερσὶν ἀλοία[a]. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων οὐ καταρώμενος ἀποθνήσκων δὲ περὶ τὸ ξίφος τοῦτο ποιεῖ ἀράσσων ταῖς χερσὶ τὴν γῆν καὶ ἐκτείνων αὐτὰς εἰς αὐτὴν καὶ περιβάλλων. ἢ εἰς τὴν γῆν ἀείρων καὶ ἐκτείνων τὰς χεῖρας ἔβαλλον ἱκετεύων καὶ λιτανεύων. οἷς ἀκολούθως ἐπάγει, Ἡ δὲ κυνῶπις νοσφίσατο ἤτοι

[a] Hoc solum excerpsit Porsonus cum hac nota "Saltem lucramur variam lectionem ad Il. ί. 564." (568.) nimirum πολυφίερβην pro πολυφόρβην. BUTTM.

χερσὶ κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν, σύν τε στόμ' ἐρεῖσαι.
ὡς οὐκ αἰνότερον καὶ κύντερον ἄλλο γυναικὸς,
ἥτις δὴ τοιαῦτα μετὰ φρεσὶν ἔργα βάληται·
οἷον δὴ καὶ κείνη ἐμήσατο ἔργον ἀεικὲς,
κουριδίῳ τεύξασα πόσει φόνον· ἦτοι ἔφην γε
ἀσπάσιος παίδεσσιν, ἰδὲ δμώεσσιν ἐμοῖσιν,
οἴκαδ' ἐλεύσεσθαι· ἡ δ' ἔξοχα λύγρ' εἰδυῖα
οἷ τε κατ' αἶσχος ἔχευε, καὶ ἐσσομένῃσιν ὀπίσσω
θηλυτέρῃσι γυναιξὶ, καὶ ἥ κ' εὐεργὸς ἔῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ γόνον Ἀτρέος εὐρύοπα Ζεὺς
ἐκπάγλως ἤχθηρε, γυναικείας διὰ βουλὰς,
ἐξ ἀρχῆς· Ἑλένης μὲν ἀπωλόμεθ' εἵνεκα πολλοί·
σοὶ δὲ Κλυταιμνήστρη δόλον ἤρτυε τηλόθ' ἐόντι.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
τῷ νῦν μήποτε καὶ σὺ γυναικί περ ἤπιος εἶναι,
μηδ' οἱ μῦθον ἅπαντα πιφαυσκέμεν, ὅν κ' εὖ εἰδῇς,
ἀλλὰ τὸ μὲν φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον εἶναι.
ἀλλ' οὐ σοίγ', Ὀδυσεῦ, φόνος ἔσσεται ἔκ τε γυναικός·

427. βάληται] βούληται (sic) H. ib. Fέργα. 428. Fέργον ἀFεικές. 431. Fοίκαδ. λυγρὰ Fιδυῖα. 432. οἷ τε videtur fuisse a m. pr. H. PORS. ἥ τε V. ib. Fοῖ. 433. ἥ] εἴ V. ib. εὐFεργός. 434. προσέFειπον. 436. ἤχθηρε] ἤχθειρε V. 439. προσέFειπε. 440. Fοῖ. Fειδῇς. 442. φάσθαι, τὸ δὲ καὶ κεκρυμμένον] φαῦσθαι· τὸ δὲ κεκρυμένον. H. 443. τε] γε H. V.

ἀπεστράφη μὴ αἰδεσθεῖσα. B. Q. 425. Κατ' ὀφθαλμοὺς ἑλέειν] Καθελεῖν, συγκλεῖσαι, συσφίγξαι. B. 427. Ὡς] Ὄντως [p]. B. 427. βάληται citat schol. Harl. Sed aliud schol. de toto versu, ἐν πολλοῖς οὐ φέρεται. Et perfecto, ut semel criticum agam, omnium fere qui pro spuriis notantur dignissimus hic qui expungatur. PORS. 429. Κουριδίῳ] Ὅτι κουρίδιον αὐτόν φασιν [q]. ἔνιοι γὰρ γεγαμῆσθαι τὴν Κλυταιμνήστραν Ταντάλῳ, ὡς Εὐριπίδης (Iph. Aul. 1149.) εἰσάγει αὐτὴν λέγουσαν, Ἔγημας ἄκουσάν με κἄμβαλες βίᾳ [r], Τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών. Q. 432. Καὶ ἑαυτῇ αἶσχος ἐπέβαλε. Harl. 433. Εὐεργός] Καλοεργός. Καὶ ἐκείνη, ἥτις εὐεργὸς καὶ ἀγαθὴ ὑπάρχει γυνή. B. Σώφρων, καλὰ ἔργα πράσσουσα. Vulg. 434—439. Ἀθετοῦνται παρὰ Ἀριστοφάνει. Harl. 436. Γυναικείας διὰ βουλάς] Αἰνίττεται τὴν Ἀερόπην. Vulg. 441. Τινὲς, μηθ'

[p] Vid not. ad η'. 149.
[q] Scr. φησιν. Ὅτι—φησιν, nimirum ideo σημειοῦνται versum. BUTTM.
[r] In edd. κἄλαβες βίᾳ, quod mirum quam jejunum post ἔγημας ἄκουσαν: quare vix nunc dubium quin fuerit olim κἄμβαλες βίαν. BUTTM.

λίην γὰρ πινυτή τε, καὶ εὖ φρεσὶ μήδεα οἶδε,
κούρη Ἰκαρίοιο, περίφρων Πηνελόπεια.
ἦ μέν μιν νύμφην γε νέην κατελείπομεν ἡμεῖς,
ἐρχόμενοι πόλεμόνδε· πάϊς δέ οἱ ἦν ἐπὶ μαζῷ,
νήπιος, ὅς που νῦν γε μετ' ἀνδρῶν ἵζει ἀριθμῷ,
ὄλβιος· ἦ γὰρ τόν γε πατὴρ φίλος ὄψεται ἐλθὼν,
καὶ κεῖνος πατέρα προσπτύξεται, ἣ θέμις ἐστίν.
ἡ δ' ἐμὴ οὐδέ περ υἷος ἐνιπλησθῆναι ἄκοιτις
ὀφθαλμοῖσιν ἔασε· πάρος δέ με πέφνε καὶ αὐτόν.
ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
κρύβδην, μηδ' ἀναφανδὰ, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν
νῆα κατισχέμεναι· ἐπεὶ οὐκ ἔτι πιστὰ γυναιξίν.
ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
εἴ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε παιδὸς ἐμοῖο,
ἤ που ἐν Ὀρχομενῷ, ἦ ἐν Πύλῳ ἠμαθόεντι,
ἦ που πὰρ Μενελάῳ ἐνὶ Σπάρτῃ εὐρείῃ·
οὐ γάρ πω τέθνηκεν ἐπὶ χθονὶ δῖος Ὀρέστης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
Ἀτρείδη, τί με ταῦτα διείρεαι; οὐδέ τι οἶδα,
ζώει ὅγ', ἦ τέθνηκε· κακὸν δ' ἀνεμώλια βάζειν.
Νῶϊ μὲν ὣς ἐπέεσσιν ἀμειβομένω στυγεροῖσιν
ἕσταμεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
καὶ Πατροκλῆος, καὶ ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο,

444. Ϝοῖδε. 446. νέην] νέκυν, et suprascr. γρ. γε νέην H. Merus error, sed observari non inutilis. Vide infra ad ξ'. 206. PORS. 447. Ϝοι. 453. Ϝερέω. 455. οὐκ ἔτι] οὐκέτι V. 456. Ϝειπέ. 457. ἐμοῖο] ἐμεῖο H. V. 459. ΜενελάϜῳ. 460. δῖϜος. 461. προσέϜειπον. 462. ἈτρεϜίδη. Ϝοῖδα. 464. Ϝεπέεσσιν.

οἶ, κακῶς. Harl. 457. Εἴ που ἔτι ζώοντος] Ἀθετεῖται διὰ τὸ εὔηθες. εἰ γὰρ ἐπέπειστο ὅτι οὔπω τέθνηκε, πρὸς τί ἐρωτᾷ, Ἦ που ἔτι ζώοντος ἀκούετε; Harl. 458. Ἢ ἐν Πύλῳ] Παρὰ μὲν Νέστορι ἐν Πύλῳ δοξάζει αὐτὸν εἶναι διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν φιλανθρωπίαν (Vulg. φιλίαν) καὶ δύναμιν τοῦ Νέστορος, παρὰ δὲ Μενελάῳ διὰ τὴν συγγένειαν, ἐν Ὀρχομενῷ δὲ διὰ τὴν ἀσυλίαν (Vulg. ins. καὶ ἀσφάλειαν). ἐκεῖ γὰρ καὶ οἱ κοινοὶ τῶν πόλεων θησαυροὶ πρώην ἔκειντο, ἱερὸν δὲ ἐκεῖσε τῶν Χαρίτων μέγιστον ἦν. τοῦτό φησι καὶ ὁ ποιητὴς ἐν Ἰλιάδι (ι'. 381.), Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινείσεται (Vulg. προτινείσσεται). B. Q. Vulg. (sed Vulg. paulo aliter in verbis, neque habet emblema de Gratiarum templo). 460. Οὐ γάρ πω] Οὐ γάρ που, αἱ Ἀριστάρχου. Harl. 467. Πα-

Αἴαντός θ', ὃς ἄριστος ἔην εἶδός τε, δέμας τε,
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
ἔγνω δὲ ψυχή με ποδώκεος Αἰακίδαο,
καί ῥ' ὀλοφυρομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
σχέτλιε, τίπτ' ἔτι μεῖζον ἐνὶ φρεσὶ μήσεαι ἔργον;
πῶς ἔτλης Ἄϊδόσδε κατελθέμεν, ἔνθα τε νεκροὶ
ἀφραδέες ναίουσι, βροτῶν εἴδωλα καμόντων;
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱέ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
ἦλθον Τειρεσίαο κατὰ χρέος, εἴ τινα βουλὴν
εἴποι, ὅπως Ἰθάκην ἐς παιπαλόεσσαν ἱκοίμην·
οὐ γάρ πω σχεδὸν ἦλθον Ἀχαιΐδος, οὐδέ πω ἀμῆς
γῆς ἐπέβην, ἀλλ' αἰὲν ἔχω κακά· σεῖο δ', Ἀχιλλεῦ,
οὔτις ἀνὴρ προπάροιθε μακάρτατος, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω·
πρὶν μὲν γάρ σε ζωὸν ἐτίομεν, ἶσα θεοῖσιν,
Ἀργεῖοι, νῦν αὖτε μέγα κρατέεις νεκύεσσιν,
ἐνθάδ' ἐών· τῷ μήτι θανὼν ἀκαχίζευ, Ἀχιλλεῦ.
Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' αὐτίκ' ἀμειβόμενος προσέειπε·
μὴ δή μοι θάνατόν γε παραύδα, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ·
βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ
ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,

468. Ϝεῖδος. 471. ῥ'] γ' V. ib. Ϝέπεα. 472. διϜογενὲς ΛαϜερτιάδη. 473. Ϝέργον. 475. Ϝείδωλα. 476. προσέϜειπον. 477. Πηλέος] Πηλέως H. ib. ἈχαιϜῶν. 479. Ϝείποι. 480. ἈχαιϜίδος. 483. Ϝῖσα. 484. ἈργεῖϜοι. 486. προσέϜειπε.

τροκλῆος] Αὕτη ἡ γενικὴ ἀπὸ εὐθείας ἐστὶ τῆς Πατροκλῆς, ὡς Φιλοκλῆς καὶ Σοφοκλῆς. Vulg. 470. Ἔγνω δὲ ψυχή με] Μεθὸ ἔπιε τοῦ αἵματος. ἔστι δὲ κατὰ τὸ σιωπώμενον. B. Q. 473. Μήδεαι sic lemma in ed. ant. sed cum scholio βουλεύσῃ, ἐργάσῃ. Vulg. 475. Ἀφραδέες] Ἀδιανόητοι, ἢ ἀσώματοι. Εἴδωλα] Αἱ εἰς τὸ ἰδεῖν μόνον εἰκόνες. Καμόντων] Ἀποθανόντων. Vulg. 488. Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος] Πῶς τοσοῦτον φιλόζωον εἰσάγει τὸν προκρίνοντα τὸν ὀλιγοχρόνιον μετ' εὐκλείας ζῆν [8]; ἤτοι οὖν παραμυθούμενος τὴν δυστυχίαν Ὀδυσσέως ταῦτά φησι, ἢ τὸ ἄπρακτον τῶν νεκρῶν ὁρῶν βδελύττεται τὴν παρὰ τοῖς νεκροῖς δίαιταν. Q. Ἐπάρουρος] Γεωργός· ἢ ἐπίγειος καὶ ζῶν. B. 489. Ἀκλήρῳ]

[8] Mutila hæc in hunc sensum sarcienda:—εἰσάγει αὐτὸν, προκρίνοντα τὸν μακρὸν ἀλλ' ἀκλεᾶ βίοτον τοῦ ὀλιγοχρόνιον μετ' εὐκλείας ζῆν. BUTTM.

ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.
ἀλλ' ἄγε μοι τοῦ παιδὸς ἀγαυοῦ μῦθον ἔνισπε,
ἢ ἕπετ' ἐς πόλεμον πρόμος ἔμμεναι, ἦε καὶ οὐχί.
εἰπὲ δέ μοι, Πηλῆος ἀμύμονος εἴ τι πέπυσσαι,
ἢ ἔτ' ἔχει τιμὴν πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
ἦ μιν ἀτιμάζουσιν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
οὕνεκά μιν κατὰ γῆρας ἔχει χεῖράς τε πόδας τε.
οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
πέφνον λαὸν ἄριστον, ἀμύνων Ἀργείοισιν.
εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι μίνυνθά περ ἐς πατέρος δῶ,
τῷ κε τέῳ στύξαιμι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
οἳ κεῖνον βιόωνται, ἐέργουσίν τ' ἀπὸ τιμῆς.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
ἤτοι μὲν Πηλῆος ἀμύμονος οὔτι πέπυσμαι·
αὐτάρ τοι παιδός γε Νεοπτολέμοιο φίλοιο
πᾶσαν ἀληθείην μυθήσομαι, ὥς με κελεύεις·
αὐτὸς γάρ μιν ἐγὼ κοίλης ἐπὶ νηὸς ἐΐσης
ἤγαγον ἐκ Σκύρου μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

490. Ϝανάσσειν. 491. ἔνισπε] ἐνίσπε post rasuram H. 493. Ϝειπέ. 499. λαϜόν. ἈργείϜοισιν. 500. πατέρος] πατρὸς V. 501. τέῳ] τεῷ sed τέων ex emend. ejusd. m. H. τέων V. 502. ἀπὸ] ἄπο V. ib. ἐϜέργουσιν. 503. προσέϜειπον. 507. ἐϜίσης. 508. ἈχαιϜούς.

Πένητι, κλῆρον καὶ οὐσίαν μὴ ἔχοντι B. Βίοτος] Γρ. βίος. Harl. 495. Ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε] Σημείωσαι μόνην τὴν Φθίαν Ἑλλάδα λέγειν τὸν Ὅμηρον καὶ Ἕλληνας μόνους τοὺς ἐνοικοῦντας αὐτῇ. τοὺς δὲ ἐν ἄλλοις τόποις οἰκοῦντας Ἀργείους κικλήσκει καὶ Ἀχαιούς. B. 497. Ζηνόδοτος, εἰ γὰρ ἐγών. Harl. Vind. 133. 500. Εἰ τοιόσδ' ἔλθοιμι] Ἐὰν ἦλθον τοιοῦτος αὖθις ἀπὸ τοῦ ᾄδου[t] εἰς τὸ τοῦ πατρός μου δῶμα οἷος ἤμην πρὶν ἐν ζωῇ, διὰ τοῦτό τινι στυγητὸν ποιήσαιμι τὸ ἐμὸν μένος καὶ τὰς χεῖρας, ᾧ ἄν τινι εἰς κατάπληξιν ἄγοιμι (v. schol. sq.) B. Q. 501. Τῷ κέ τεῳ] Οὕτως ἄν τινι. Στύξαιμι] Εἰς κατάπληξιν ἀνάγοιμι (scr. ἀγάγοιμι). Vulg. Ὁ Ἀρίσταρχος καὶ ἐγκλίνει τὸ τέων. Harl. In cod. Vindob. 50., qui habet τέων, superscriptum est ἐκείνων. 508. Ἐκ Σκύρου] Σκύρος[v] ἐστὶ πόλις Δολοπίας. Q.

[t] Hucusque Porsonus ex Harl. sed tanquam scholium ad 498. quodque respiciat lectionem Zenodoteam. Et sane verba ἀπὸ τοῦ ᾄδου explicare videntur illa ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο. Unice autem veram esse Zenodoti lectionem, vel hæc verba ostendunt, τοῖος ἐὼν οἷός ποτε, ad quæ itidem respicit scholium his, οἷος ἤμην, quæque nemo nisi Aristarchus conjungere potuit cum tali sermone, Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγός. BUTTM.

[v] Etym. M. Σκύρος ἡ νῆσος, ἐπεὶ ἀργιλώδης ἐστὶ καὶ λευκόγεως. σκύρος γὰρ ἡ λατύπη.

ἤτοι ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην φραζοίμεθα βουλὰς,
αἰεὶ πρῶτος ἔβαζε, καὶ οὐχ ἡμάρτανε μύθων·
Νέστωρ τ' ἀντίθεος καὶ ἐγὼ νεικέσκομεν οἴω.
αὐτὰρ ὅτ' ἀμφὶ πόλιν Τροίην μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ,
οὔποτε ἐς πληθὺν μένεν ἀνδρῶν, οὐδ' ἐν ὁμίλῳ,
ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος οὐδενὶ εἴκων·
πολλοὺς δ' ἄνδρας ἔπεφνεν ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
πάντας δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
ὅσσον λαὸν ἔπεφνεν ἀμύνων Ἀργείοισιν·
ἀλλ' οἷον τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο χαλκῷ
ἥρω' Εὐρύπυλον· πολλοὶ δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
κήτειοι κτείνοντο, γυναίων εἵνεκα δώρων·

511. τ' omittit H. ib. νεικέσκομεν] νικέσκομεν et suprascr. ἐνικοῦμεν. In marg. utrumque νικάσκομεν et νικέσκομεν H. νικάσκομεν W. 512. ἀμφὶ πόλιν Τροίην] ἐν πεδίῳ Τρώων V. W. τροΐην, sed duo puncta nigriore atramento H. ib. μαρνοίμεθ' Ἀχαιοὶ] μαρνοίμεθα χαλκῷ W. ib. ἈχαιϜοί. 513. οὔποτε ἐς πληθὺν] οὐδέποτ' ex emend. H. Et sine variatione ἐνὶ πληθυΐ H. V. οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ W. 514. ὃν] ἑὸν V. ib. οὐδενὶ] οὐδ' ἐνὶ H. ἐνὶ V. ib. Ϝόν. Ϝείκων. 517. λαϜόν. ἈργείϜοισιν. 520. γυναίων εἵνεκα δώρων] Pluralem numerum retinet etiam Apollonius. Sed singularem dat Hesychius, cujus locus ita legendus e MS. Γυναίου. γυναικείου. Γυναίου εἵνεκα δώρου. etc. Non longe ab hoc loco, sed versus numerum notare oblitus sum, scholiastes H. utitur voce φερσεφόνης et π supra φ priorem posuit scriba. PORS.

Vind. 133. Vulg. 509. Τρισυλλάβως τὸ Τροΐην, ὡς καὶ Ἀρίσταρχός φησι. Harl. Vind. 133. 510. Μύθων] Τῶν συμβαλλομένων εἰς τὸ κρατεῖν λόγων. Vulg. 511. Νικέσκομεν (sic ed. ant.)] Ἐνικῶμεν. Vulg. 518. Ἀλλ' οἷον] Ἀλλὰ μυθήσομαι οἵως τὸν Τηλεφίδην κατενήρατο. Θαυμαστικῶς δὲ τὸ οἷον. Q. 519. Εὐρύπυλον [x]] Εὐρύπυλος ὁ Ἀστυόχης καὶ Τηλέφου τοῦ Ἡρακλέος παῖς λαχὼν τὴν πατρῴαν ἀρχὴν, τῆς Μυσίας προΐστατο (Vulg. τῆς Μυσίας ἀρχῆς προΐσταται). πυθόμενος δὲ Πρίαμος περὶ τῆς τούτου δυνάμεως ἔπεμψεν εἰς (Vulg. ὡς) αὐτὸν ἵνα παραγένηται σύμμαχος. εἰπόντος δὲ αὐτοῦ ὡς οὐκ ἐξῆν αὐτῷ διὰ τὴν μητέρα, ἔπεμψεν. ὁ Πρίαμος τῇ μητέρι αὐτοῦ δῶρα· ἡ δὲ λαβοῦσα [y] τὸν υἱὸν ἔπεμψεν ἐπὶ στρατείαν (Q. στρατόν). ὃν Νεοπτόλεμος ὁ τοῦ Ἀχιλλέως υἱὸς ἀναιρεῖ. Q. Vulg. et hic quidem addit: ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀκουσιλάῳ. (Sturz. num. 24.) 520. Κήτειοι] Τινὲς ἀπέδοσαν μεγάλοι,

Δίδυμος λέγει ἐν ὑπομνήματι ξ'. Ὀδυσσείας. Quod nisi obiter in comm. ad ξ observavit Didymus, corrigendum apud Etymologum λ. BUTTM.

[x] In Vulg. lemmatis loco sunt integri versus 518—520. et medius quidem ita scriptus in ed. ant. ἥρωα Ε. πολέες δ' α. α. ε. BUTTM.

[y] Vulg. τῇ μητέρι αὐτοῦ δῶρον Ἀστυόχῃ χρυσῆν ἄμπελον, ἡ δὲ λαβοῦσα τὴν ἄμπελον—. BUTTM.

κεῖνον δὴ κάλλιστον ἴδον, μετὰ Μέμνονα δῖον.
αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειὸς,
Ἀργείων οἱ ἄριστοι, ἐμοὶ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο,
ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν λόχον ἠδ' ἐπιθεῖναι·
ἔνθ' ἄλλοι Δαναῶν ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
δάκρυά τ' ὠμόργνυντο, τρέμεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστου·
κεῖνον δ' οὔποτε πάμπαν ἐγὼν ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,
οὔτ' ὠχρήσαντα χρόα κάλλιμον, οὔτε παρειῶν

521. Fίδον. δῖFον. 522. κατεβαίνομεν] κατέβαινομεν H. 523. ἈργείFων. 524. uncinis includit W. 526. τρέμεν δ'] τρέμον θ' H. ib. Fεκάστου. 527. Fίδον.

παρὰ τὸ κῆτος[z]. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι Μυσῶν ἔθνος τοὺς Κητείους. ἦν γὰρ ὁ Τήλεφος Μυσίας βασιλεὺς, καὶ Ἀλκαῖος δέ φησι, τὸν Κήτειον ἀντὶ τοῦ Μυσόν. Vulg. Κήτειοι, προπαροξυτόνως. καὶ τοὺς μεγάλους ἀκουστέον παρὰ τὸ κῆτος, ὡς καὶ Ἀρίσταρχος· ἄλλοι δὲ ἔθνος Μυσίας τοὺς νῦν Ἐλεάτας[a] καλουμένους. ἔνιοι δὲ γράφουσι, κήνειοι (opinor κήδειοι. PORS.), οἱ συγγενεῖς. οἱ δὲ, χήτειοι γυναίων, οἷον ἐστερημένοι τῶν γυναικείων δώρων ἕνεκεν[b]· εἴγε καὶ ὁ Ἕκτωρ φησὶ, Τὰ φρονέων δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ Λαοὺς (Il. ρ΄. 225.) ἄμεινον δὲ τῷ Ἀριστάρχῳ πείθεσθαι. Harl. B. Q. Γυναίων εἵνεκα δώρων] Ἔνιοι μὲν γύναια δῶρα ἀπέδοσαν τὴν χρυσῆν ἄμπελον ἣν ἐχαρίσατο Ζεὺς Τρωῒ ἀντὶ τῆς Γανυμήδους ἁρπαγῆς, ἥτις κατὰ διαδοχὴν μετέπεσεν εἰς Πρίαμον. οὐδὲν δὲ τούτων οἶδεν Ὅμηρος. κρεῖσσον δὲ ἀποδιδόναι ὡς ὑπέσχετο Πρίαμος τῷ Εὐρυπύλῳ μίαν τῶν θυγατέρων δώσειν γυναῖκα. ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ ὑπέσχετο (Il. ν΄. 365.). ἐν δὲ ἄλλῳ, τῶν δοθέντων δώρων τῇ Εὐρυπύλου γυναικὶ ὑπὸ τοῦ Πριάμου, ἵνα πείσῃ τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἄκοντα ἐπιστρατεῦσαι συμμαχήσοντα τοῖς Τρωσί. Vulg. Γυναίων εἵνεκα δώρων] Ἃ ἐδίδων (scr. -ουν) ξένια εἰς τὸ καταπεῖσαι τὸν ἄνδρα ἐξελθεῖν εἰς τὸ ταξείδιον. Οἱ μὲν, διὰ τὸν Ἑρμιόνης γάμον. Ἐν Τροίῃ γὰρ πρῶτον ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν (δ΄. 6.) ὁ Τηλέμαχος (ὁ Μενέλαος em. Mai.) τῷ Νεοπτολέμῳ, οἱ δὲ, ὅτι ἄμπελον χρυσῆν Πρίαμος ὡμολόγησεν Ἀστυόχῃ τῇ ἑαυτοῦ ἀδελφῇ[c] Εὐρυπύλου δὲ μητρὶ, ἐπὶ τῷ πέμψαι τὸν υἱόν. ἔνιοι δὲ, ὅτι Πρίαμος ὑπέσχετο μίαν τῶν θυγατέρων Εὐρυπύλῳ ἐκδώσειν γυναῖκα, ὡς καὶ Ὀθρυονεῖ. B. Q. 524. Ἠμὲν ἀνακλῖναι] Περιγραπτέον[d] ὡς ἀπρεπῆ. θυρωροῦ γὰρ ἔργον. Et mox: Ἀρίσταρχος οὐκ οἶδε τὸν στίχον ἐνὶ (ἔνια em. PORS.) δὲ τῶν ὑπομνημάτων. PORS. ex Harl. 525. Ἀρίσταρχος, Ἔνθ' ἄλλοι πάντες

[z] In Pal. ascriptum οἱ μεγάλοι καὶ οἱ τοῦ κήτους. BUTTM.

[a] Manifesto hoc corruptum ex Ἐλαιάτας: quanquam ab Ἐλαίᾳ Æolidis urbe formatur alias Ἐλαιίτης vel Ἐλαΐτης. V. Steph. Byz. v. Ἐλαία et ad eum Holstenium p. 108.; item Strabonem qui Ἐλαΐτιδα vocat hanc ipsam τῶν Κητείων, qui videntur ipsi, terram lib. 12. p. 571. et 13. p. 616. BUTTM.

[b] Sic Harl. et Ambrr. nisi quod in Harl. deest articulus τῶν. Corrigendum autem: οἷον ἐστερημένοι τῶν γυναικῶν δώρων ἕνεκεν. BUTTM.

[c] Vid. Apollod. 3, 12, 3. et ibi Heyn. Serv. ad Ecl. 6, 72. BUTTM.

[d] Περιγράφειν et διαγράφειν utrumque *delere* per consequentiam sonant, modo tamen significandi discrepant. Περιγράφειν est lineis voces includere et sic delendas monere. διαγράφειν est transversa linea per litteras ducta damnare. PORS.

δάκρυ' ὀμορξάμενον· ὁ δέ με μάλα πόλλ' ἱκέτευεν
ἱππόθεν ἐξίμεναι· ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην,
καὶ δόρυ χαλκοβαρὲς, κακὰ δὲ Τρώεσσι μενοίνα.
ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο πόλιν διεπέρσαμεν αἰπὴν,
μοῖραν καὶ γέρας ἐσθλὸν ἔχων ἐπὶ νηὸς ἔβαινεν
ἀσκηθὴς, οὔτ' ἂρ βεβλημένος ὀξεϊ χαλκῷ,
οὔτ' αὐτοσχεδίην οὐτασμένος· οἷά τε πολλὰ
γίνεται ἐν πολέμῳ· ἐπιμὶξ δέ τε μαίνεται Ἄρης.
Ὣς ἐφάμην· ψυχὴ δὲ ποδώκεος Αἰακίδαο
φοίτα, μακρὰ βιβῶσα, κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα,
γηθοσύνη, ὅ οἱ υἱὸν ἔφην ἀριδείκετον εἶναι.
Αἱ δ' ἄλλαι ψυχαὶ νεκύων κατατεθνειώτων
ἕστασαν ἀχνύμεναι, εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη.
οἴη δ' Αἴαντος ψυχὴ Τελαμωνιάδαο
νόσφιν ἀφεστήκει, κεχολωμένη εἵνεκα νίκης,
τήν μιν ἐγὼ νίκησα, δικαζόμενος παρὰ νηυσὶ,
τεύχεσιν ἀμφ' Ἀχιλῆος· ἔθηκε δὲ πότνια μήτηρ·
παῖδες δὲ Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

529. με] μέ οἱ H. ib. ἱκέτευεν] ἐπέτελλεν sed suprascr. γρ. ἱκέτευεν H. 530. ἐξίμεναι] ἐξῖ ἔναι et μ erasum H. 536. γίνεται] γίνετ' H. scilicet in quibusdam MSS. erat, γίνετ' ἐνὶ πτολέμῳ. PORS. 538. φοίτα] ᾤχετο H. 539. Ϝοι. 540. κατατεθνειώτων] κατατεθνειῶτων hic et 563. 566. H. κατατεθνηώτων hic et 563. 566. W. 541. Ϝείροντο. Ϝεκάστη. ἀπᾶσαι corrigit Kidd ad Dawes M. C. p. 253. 546. Uncinis includit W.

κατὰ δούρεον ἵππον Ἀχαιοί. Harl. 530. PORS. ex Harl. Ἐξελθεῖν. ἐμφαντικώτερον δὲ τὸ ἐξέμεναι (sic). Ξίφεος δ' ἐπεμαίετο κώπην] Ἐζήτει, ἐφήπτετο. καὶ ἔστι τὸ κώπην ἀντίπτωσις, ἐφήπτετο τῆς κώπης τοῦ ξίφους. Q. 538. Ὤιχετο] Γρ. φοῖτα (sic). Harl. Κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα] Ὀξυτόνως. ἄδηλον δὲ πότερον σφοδελὸν ἢ ἀσφοδελόν. λέγει (an λέγεται ?) γὰρ καὶ χωρὶς τοῦ α. Τινὲς δὲ γράφουσι σποδελὸν, διὰ τὴν σποδὴν (sic; Harl. σπουδήν: PORS. em. σποδὸν vel σποδιὰν) τῶν καιομένων νεκρῶν. ἄμεινον δὲ ἀσφοδελὸν, διὰ τὸ Περσεφόνης (Harl. Φερσ. sed suprascripto π) εἶναι λειμῶνα τὸν τόπον. εἶπε δὲ ἀσφοδελὸν τὸν τόπον τὸν ἔχοντα ἀσφοδελὸν, ἥτις ἐστὶ βοτάνη ὁμοία σκίλλῃ. Q. 539. Χωρὶς τοῦ ι, γηθοσύνη, ἀντὶ τοῦ χαίρουσα. Harl. 541. Εἴροντο δὲ κήδε' ἑκάστη] Ἔλεγον τὰ κήδεα τῶν ἐν ζωῇ καταλειφθέντων. Q. 546. Παῖδες* Τρώων δίκασαν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη] Φυλαττόμενος ὁ Ἀγαμέμνων τὸ δόξαι θατέρῳ χαρίζεσθαι (Q. -σασθαι) τῶν περὶ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων

* In edd. ante Barn. in hoc lemmate ante vocem Παῖδες legebantur insuper omnia haec textus (542—545.) Αἴαντος ψυχὴ——ἀμφ' Ἀχιλῆος. BUTTM.

ὡς δὴ μὴ ὄφελον νικᾶν τοιῷδ' ἐπ' ἀέθλῳ·
τοίην γὰρ κεφαλὴν ἕνεκ' αὐτῶν γαῖα κατέσχεν,
Αἴανθ', ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα.
τὸν μὲν ἐγὼν ἐπέεσσι προσηύδων μειλιχίοισιν·
Αἶαν, παῖ Τελαμῶνος ἀμύμονος, οὐκ ἄρ' ἔμελλες
οὐδὲ θανὼν λήσεσθαι ἐμοὶ χόλου, εἵνεκα τευχέων
οὐλομένων; τὰ δὲ πῆμα θεοὶ θέσαν Ἀργείοισι·
τοῖος γάρ σφιν πύργος ἀπώλεο· σεῖο δ' Ἀχαιοὶ
ἶσον Ἀχιλλῆος κεφαλῇ Πηληϊάδαο
ἀχνύμεθα φθιμένοιο διαμπερές· οὐδέ τις ἄλλος
αἴτιος, ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν στρατὸν αἰχμητάων
ἐκπάγλως ἤχθηρε· τεῒν δ' ἐπὶ μοῖραν ἔθηκεν.
ἀλλ' ἄγε δεῦρο, ἄναξ, ἵν' ἔπος καὶ μῦθον ἀκούσῃς
ἡμέτερον· δάμασον δὲ μένος καὶ ἀγήνορα θυμόν.

549. ἔργα τέτυκτο] ἔργα ἐτέτυκτο H. ἔργ' ἐτέτυκτο V. ib. Ϝεῖδος. Ϝέργα. 551. Ϝεπέεσσι. 554. ἈργείϜοισι. 555. ἈχαιϜοί. 556. Ϝῖσον. 557. φθιμένοιο] φθιμένοιο primo scriptum, sed ultima litera erasa, et νο supra μ positum, ut nunc sit φθινόμενοι, vereor ne ab eadem manu H. PORS. φθινομένοιο V. 560. Ϝάναξ. Ϝέπος.

ἀμφισβητούντων, αἰχμαλώτους τῶν Τρώων ἀγαγὼν ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου τῶν Τρώων (Q. et Harl. τῶν Ἀχαιῶν)[f] μᾶλλον ἐλυπήθησαν. εἰπόντων δὲ τὸν Ὀδυσσέα τῶν αἰχμαλώτων, δηλαδὴ ἐκεῖνον εἶναι τὸν ἄριστον κρίναντες (hoc verbum om. Q. et Harl.) τὸν πλεῖστα λυπήσαντα τοὺς ἐχθροὺς, ἔδωκαν (Vulg. ἔδοσαν: scr. ἔδωκεν) εὐθὺς τῷ Ὀδυσσεῖ τὰ ὅπλα[g]. Q. Harl. Vulg. Ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος. ἡ δὲ ἱστορία ἐκ τῶν Κυκλικῶν. Harl. 547. Ἀέθλων] Ἄθλων, ἀγώνων[h]. Vulg. ed. ant. 553. Εἵνεκα τευχέων οὐλομένων] Διὰ τὰ τοιαῦτα ὅπλα πῆμα καὶ βλάβην ἔθεντο οἱ θεοὶ τοῖς Ἀργείοισιν ὅτι παρεχώρησαν ὑπ' αὐτοῦ τὸν Αἴαντα φονευθῆναι τοῖον ὄντα. Q. 554. Οὐλομένων] Ὀλέθρου ἀξίων· ἢ ὀλεθρίων, φθειρομένων (scr. -όντων). πῆμα γὰρ καὶ αὐτὰ οἱ θεοὶ ἐποίησαν τοῖς Ἕλλησι. B. Q. 558. Ἀλλὰ Ζεὺς Δαναῶν] Λείπει τὸ, ὃς Δαναῶν. B.

[f] Conf. quæ notavi ad L. Bos Ellips. p. 396. (v. Πόλεμος) et add. not. ad Cic. Brut. p. 629. ed. Wechel. a. 1590. SCHAEF.

[g] Idem fere scholion, quod legitur in editis, habet Harl. Sed pauca diverse exhibet. Pro ἠρώτησεν ὑπὸ ὁποτέρου τῶν Τρώων μᾶλλον ἐλυπήθησαν substituit Barnesius, non repugnante Clarkio, ἠ. ὑπὸ ὁποτέρου αὐτῶν οἱ Τρῶες μ. ἐ. nimis quidem audacter, sed non nimis eleganter. Harl. pro τῶν Τρώων dat τῶν Ἀχαιῶν, quod facinus est correctoris, qui vulgatæ lectionis vitium vidit, veram corrigendi viam non vidit. Rectissime Bentleius, τῶν ἡρώων, ut liquet ex Eustathio. Deinde πλεῖστα, non πλεῖστον schol. ed. et MS. Omittit etiam κρίναντες MS. et legit ἔδωκαν. PORS.

[h] Etiam e cod. Vindob. 50. enotata var. lect. τῶνδ' ἐπὶ ἀέθλων. Memorabilis autem variatio ob sequens αὐτῶν, quod nunc ad τεύχεα refertur. BUTTM.

Ὣς ἐφάμην· ὁ δέ μ' οὐδὲν ἀμείβετο, βῆ δὲ μετ' ἄλλας
ψυχὰς εἰς Ἔρεβος νεκύων κατατεθνειώτων.
ἔνθα χ' ὅμως προσέφη κεχολωμένος, ἤ κεν ἐγὼ τόν,
ἀλλά μοι ἤθελε θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
τῶν ἄλλων ψυχὰς ἰδέειν κατατεθνειώτων.
Ἔνθ' ἤτοι Μίνωα ἴδον, Διὸς ἀγλαὸν υἱόν,
χρύσεον σκῆπτρον ἔχοντα, θεμιστεύοντα νεκύεσσιν,
ἥμενον· οἱ δέ μιν ἀμφὶ δίκας εἴροντο ἄνακτα,
ἥμενοι, ἑσταότες τε, κατ' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Τὸν δὲ μετ', Ὠρίωνα πελώριον εἰσενόησα
θῆρας ὁμοῦ εἰλεῦντα κατ' ἀσφοδελὸν λειμῶνα·
τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν ἐν οἰοπόλοισιν ὄρεσσι,

564. ὅμως προσέφη] ὁμῶς προσέφην V. ib. ἤ] ᾗ V. et εἴ pro v. l. 566. Fιδέειν. 567. Fίδον. 568. νεκύεσσιν] νέκυσσιν W. 569. Fείροντο Fάνακτα. 572. Fειλεῦντα.

564. Ἔνθα χ' ὅμως] Τότε ὅμως κεχολωμένος ὑπάρχων προσέφη ἂν ἐμέ· ἢ τούτου μὴ γεγονότος ἐγὼ ἂν ἔλεγον πρὸς αὐτόν. B. Ἔνθα χ' ὁμῶς] Περισπαστέον. ἐπίῤῥημα γάρ. τῷ συνδεσμῷ οὐ χρῆται, ἀλλ' ἀντ' αὐτοῦ τῷ ἔμπης. διὸ καὶ τὸ, Ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης (Il. μ'. 393. Vid. Apollon. v. ὅμως c. not. Villois.) οἱ πλείους περισπῶσιν. Ὁ νοῦς, οὕτως (f. ὁμοίως) τοῖς κεχολωμένοις προσέφη ἄν, ὡς καὶ ἔγω αὐτὸν, δηλονότι προσέφην. (Ἄλλως.) Ὄντως (f. ὁμοίως) καὶ ἐγὼ ἔφην ἂν πρὸς τὸν Αἴαντα κεχολωμένα ῥήματα θλίψεως. ἀλλ' ὁ θυμὸς ὁ ἐμὸς ἤθελε καὶ τῶν ἄλλων τὰς ψυχὰς τῶν τεθνεώτων ἰδεῖν, καὶ σχολὴν οὐκ εἶχον. Q. 567[i]. Νοθεύεται μέχρι τοῦ, Ὣς εἰπὼν οἱ μὲν (scr. ὁ μὲν) αὖθις ἔδυ (text. ed. ἔβη) δόμον ἄϊδος εἴσω (626.). καίτοι οὐκ ὄντες ἀγενεῖς περὶ τὴν φράσιν[k]. Harl. 569. Ἥμενον] Οὐκ ἄρα ἐπεξῆλθεν ὁ Μίνως ἵνα καὶ ὠφθῇ (sic). ἄλογον γὰρ τὸ καὶ ἐν τοῖς δικαζομένοις καὶ αὐτῶν δίφρων (scr.—ῷ—ῳ) ἐπεξελθεῖν[l]. Q. 570. Ἥμενοι ἑσταότες τε] Ἥμενοι οἱ ἐντελεῖς, ἑσταότες οἱ εὐτελεῖς. B. Q. 573. Τοὺς αὐτὸς κατέπεφνεν] Ὑποτίθεται τοὺς ἐν ᾅδῃ τοιαῦτα πράττειν οἷα καὶ ἐν ζῶσιν ἐποίουν. B. Q. Οἰοπόλοισιν] Ἐρήμοις (Vulg. ins. ἐν οἷς ἔστι μόνον πολεῖσθαι, ὅ ἐστιν ἀναστρέφεσθαι). ἢ ἡμέροις, ἐν οἷς μόνος ἄν τις πορεύοιτο διὰ τὸ ἥμερον. ἢ ἐν οἷς οἴες ἀναστρέφονται, οἷον ὅπου

[i] Manifestum est, ad hunc versum ut principium narrationis spectare scholium: nam dubium hoc quidem relinquere codd. Harl. et Vindob. 50. (in quo hæc tantum: νοθεύεται μέχρι τοῦ, ὡς εἰπὼν), apparet e notis Porsoni (ad h. l. et in postscripto) et Alteri. BUTTM.

[k] Schol. Pind. ad Ol. I. 97. versus ponens de Tantalo 583, 584. καὶ τὰ ἑξῆς, addit: πλὴν εἰ μὴ κατὰ Ἀρίσταρχον νόθα εἰσὶ τὰ ἔπη ταῦτα. Cf. infra scholl. 569. 576. 592. 600. 601. BUTTM.

[l] Verbum ἐπεξελθεῖν bis in hoc scholio usurpatum, aut perperam scriptum, pro ἐξελθεῖν, sive mavis pro ἐπελθεῖν. Quippe hoc agit criticus hic et ad 576. et 592. ut demonstret, personas quas his recenseat omnes videre non potuisse Ulyssem, ut qui a fovea sanguine repleta non recesserit (vid. v. 627.). Ἐπεξελθεῖν itaque pro eo quod ad 576. προελθεῖν. BUTTM.

χερσὶν ἔχων ῥόπαλον παγχάλκεον, αἰὲν ἀαγές.
Καὶ Τιτυὸν εἶδον, γαίης ἐρικυδέος υἱὸν,
κείμενον ἐν δαπέδῳ· ὁ δ' ἐπ' ἐννέα κεῖτο πέλεθρα·
γῦπε δέ μιν ἑκάτερθε παρημένω ἧπαρ ἔκειρον,
δέρτρον ἔσω δύνοντες· ὁ δ' οὐκ ἀπαμύνετο χερσί·

574. ἀϝαγές. 575. ϝεῖδον. 577. γῦπε] γύπες H. ib. ϝεκάτερθε.

νέμονται τὰ πρόβατα B. Q. Vulg. 576. Πέλεθρα] Πλέθρα. πλέθρον δ (del. δ) ἐστιν ἕκτον μέρος σταδίου. λέγει οὖν ὅτι τοῦ Τιτυοῦ τὸ σῶμα ἐπὶ ἐννέα ἔκειτο πλέθρα, ὥστε κατέχειν τόπον ἑνὸς ἡμίσους σταδίου. ἦν δὲ ὁ Τιτυὸς Διὸς καὶ Ἐλάρας υἱός. Ἐν δὲ ἄλλῳ, μέτρον τι γῆς. Vulg. Καταγέλαστα καὶ ταῦτα, κατεστρωμένος σὺν (scr. ἐν) τῷ δαπέδῳ προῆλθεν ἐπὶ τὸ σφάγιον[m]. αὐτὸς γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἐδύνατο διαβῆναι εἰς τὸ ἔρεβος. Q. 577. Ἧπαρ ἔκειρον] Οὐ τὸν ἐπικείμενον ὑμένα τῷ ἥπατι. ἀλλὰ τὸν ἐπίπλουν, ἀλλὰ τὸ δέρμα. Q. 578. Δέρτρον] Τὸ δέρτρον ἢ τὸ ἐκτὸς τῆς σαρκὸς δέρμα ἢ τὸ ἐπικείμενον λεπτότατον δέρμα τῷ ἥπατι, ὅπερ ἡ πολλὴ γλῶσσα φλάμουλον οἶδε καλεῖν. B. Τὸ δέρτρον[n] Ἀντίμαχος μὲν ὁ Κολοφώνιος τὸν ἐπίπλουν ἀκούει τὸν ἐν τοῖς καλουμένοις ἐγκάτοις. λέγει γὰρ, οὐδέ τι θερμὸν ἀναπνέων χολάδας δέρτροις καλύψοις[o]. ὁ δὲ ἐπίπλους, φησὶν Ἀπολλόδωρος, ὃν ἀργέτην[p] δημὸν καλεῖ (Il. λ'. 818. φ'. 127.), οὐ περὶ τὸ ἧπαρ ἀλλὰ περὶ τὴν κοιλίαν ἐστίν. Δωριεῖς δὲ τὴν ὑπὸ τὴν δορὰν σάρκα δέρτρον καλοῦσιν, οὐ πᾶν δὲ τὸ ἐκδεδαρμένον μέρος τοῦ σώματος, ἀλλὰ τὸ περιανειληφὼς καὶ περικαλύπτον τὴν κοιλίαν. ὃ δὴ καὶ ἀνασχίσαντες ἐξαιροῦσι τὸ ἐντός. τὸ δ' αὐτὸ τοῦτο καὶ περὶ τοῦ . . . μετὰ τοῦ δέρματος, καὶ χωρὶς ὅταν ἐκδαρῇ. ὅθεν τινὲς καὶ τὸ τὰ σπλάγχνα ἐξαιρεῖν ἀποδερτροῦσι (scr. -οῦν) καλοῦσιν. εὐλόγως δὲ καὶ οἱ γύπες δέρτρον ἔσω δύνουσι, τὸ ἧπαρ ἐσθίοντες, εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς σαρκὸς ἧς ἐντὸς τὸ ἧπαρ. τὸ γὰρ, δέρτρον εἴσω, ἴσον ἐστὶ τῷ, εἰς δέρτρον. τῷ γὰρ ἔσω ἀντὶ τῆς εἰς Ὅμηρος χρῆται· Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω (Il. α'. 71.), ἀντὶ τοῦ εἰς τὸ Ἴλιον. Q. Ἤτοι τὴν ὑπὸ τὴν σάρκα πιμέλην. ἢ τὸν ὑποκείμενον τῷ ἥπατι ὑμένα. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν ἰατρῶν ἦτρον. ἐν δὲ ἄλλῳ, τὴν δοράν. Vulg. ΑΠΕΚΩΕΝ[q] (Barn.

[m] Cf. ad 569. Σφάγιον autem, et infra ad 592. τὰ σφάγια, de fovea cum sanguine. BUTTM.

[n] Porsonus in scholiis Harl. sæpe δίτρον, semel tantum δέρτρον, legi dicit. Sane vulgatissima harum litterarum est in codd. confusio. Possis tamen de dialecto quoque cogitare Doriensium fortasse. Quin tertiam etiam formam præbet Etym. Gud. in v. μέτριον: ὥσπερ παρὰ τὸ διείρω δίτρον οὕτω παρὰ τὸ μείρω μέτρον. BUTTM.

[o] Ex Eustathio tria hucusque verba innotuerant, quæ posuit Schellenbergius fragm. 73. χολάδας δέρτροισι καλύψας. Nunc, nisi hæc οὐδέ τι θερμὸν præcedentem versum claudebant, integrum habes hexametrum Θερμὸν ἀναπνείων χολάδας δέρτροισι καλύψας. BUTTM.

[p] Ex hac forma patere puto, quod ex dativo ἀργέτῃ solo apud Apollonium in v. colligi non potuisset; nimirum grammaticos formas ἀργέτι, ἀργέτα explicasse etiam per anaplasmum ab ἀργέτης, quod esset ionicum pro ἀργέστης. BUTTM.

[q] Apparet hoc ἀπίκωε corruptum esse ex antiqua aliqua lectione cujus glossemata fuerant et ἀπαμύνετο et ἀπεκώλυεν. Fuisse autem suspicor illud ex ἅπαξ εἰρημένοις et licere puto in poeta tam antiquo de deperditis etiam e fuga revocandis cogitare. Quodsi ponimus ἀπίκωε natum esse ex ἀπίκυε, ipsa versus mensura facillima nos conjectura deducet ad ἀπικίκυε, cui vicinam formam dorismus nobis præbet apud Aristoph. Acharn. 869. ubi ἀπίκιξαν est, *depellendi* significatione, derivatum a simplici ἴκιξε quod in Simmiæ ovo occurrit ita: Ἑρμᾶς ἴκιξε (τὸ ᾠὸν) φῦλ' ἐς βροτῶν h. e. pro-

Λητὼ γὰρ ἥλκησε, Διὸς κυδρὴν παράκοιτιν,
Πυθώδ' ἐρχομένην, διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος.
Καὶ μὴν Τάνταλον εἰσεῖδον χαλέπ' ἄλγε' ἔχοντα,
ἑσταότ' ἐν λίμνῃ· ἡ δὲ προσέπλαζε γενείῳ·
στεῦτο δὲ διψάων, πιέειν δ' οὐκ εἶχεν ἑλέσθαι·
ὁσσάκι γὰρ κύψει' ὁ γέρων, πιέειν μενεαίνων,
τοσσάχ' ὕδωρ ἀπολέσκετ' ἀναβροχέν· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ
γαῖα μέλαινα φάνεσκε, καταζήνασκε δὲ δαίμων.
δένδρεα δ' ὑψιπέτηλα κατακρῆθεν χέε καρπὸν,
ὄγχναι, καὶ ῥοιαὶ, καὶ μηλέαι ἀγλαόκαρποι,

579. ἥλκησε] ἥλκυσε a m. pr. εἵλκυσε ex emend. H. Sed ἥλκησε dat Clemens a Valckenaerio ad Il. χ'. 82. citatus. PORS. 581. καὶ μὴν] καί μιν a m. pr. sed suprasc. accentibus et literis correctum in καὶ μὴν H. ib. ἐσFεῖδον. 582. προσέπλαζε] προσεπέλαζε H. 583. στεῦτο] στῆτο V. 585. ἀναβροχέν] ἀναβροχθὲν H. ib. ποσσὶ] ποσὶ H. 586. καταζήνασκε] καὶ ἐξήραινε H. 587. δένδρεα δ'] δένδρεά θ' et text. et schol. H. 588. ὄγχναι] ὄγχναι H. ὄχναι V.

e textu reposuit ἀπαμύνετο). ἀπεκώλυεν. Vulg. 579. Λητὼ γὰρ ἥλκησε] Διὰ τοῦτο ὑπ' αὐτῆς ὠργίσθη καὶ τοῖς ὀρνέοις ἐκδέδοτο. Q. Ἤλκησε] Ἐβιάσατο, ἀπὸ τοῦ ἀλκὴ ἡ δύναμις, ἐδυνάστευσε. B. Εἵλκυσεν (sic ed. ant.)] Ὠδύνησεν. Vulg. Γρ. ἥλκησε. Harl. 580. Διὰ καλλιχόρου Πανοπῆος] Ἐν Πανοπῆϊ τῆς Φωκίδος πόλει τὰ κατὰ τὸν Τίτυον. ἦν δὲ Γῆς καὶ Διὸς παῖς. B. Q. Πανόπη πόλις Φωκίδος. Vulg. Καλλιχόρου] Ἀντὶ τοῦ καλλιχώρου, καλοὺς τόπους ἐχούσης. B. 581. Τάνταλον εἴσιδον κρατερὰ (sic ed. ant.) ἄλγε' ἔχοντα] Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιατρίβων τοῖς θεοῖς καὶ συνεστιώμενος αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη. κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτῷ, ἔδωκε τοῖς ὁμήλιξιν. ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν Σίπυλον, ἔνθα ἐκεκηδέσατο (f. ἐκεκήδεστο: sed Barn. e MS. ἐκεκήδευτο), ἀνατρέψαι. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. 582. Προσεπέλαζε] Γρ. προσέπλαζε. Harl. Προσεπέλαζε (sic ed. ant.)] Προσήγγιζειν. Vulg. 583. Στεῦτο] Ἵστατο νῦν ἐπὶ τῶν ποδῶν. κέχρηται δὲ τῇ λέξει ὁ διασκευαστὴς παρὰ τὴν τοῦ ποιητοῦ συνήθειαν. Vulg. Cf. Eustathium, qui hæc de διασκευαστῇ cum verbo, φασὶ, excitavit. 586. Καταζήνασκε] Ἀπὸ τοῦ ἄζω, τὸ ξηραίνω, ἀζαίνω. B. Κατεξήρανεν[r]. ἄζη ἡ ξηρασιά. Vulg. 588. Χέε καρπόν] Τὸ, χέε,

trudit. Hunc autem sensum non bene coire puto cum verbo κίχω, κιχάνω, sed optime cum subst. κίκυς quod hoc ipso libro (392.) usurpat poeta de umbra, οὐ γάρ οἱ ἔτ' ἦν ἲς ἔμπεδος οὐδέ τι κίκυς (κῖκυς opinor, vel κικύς). et in comp. ἄκικυς; quæ vim impulsivam maxime vel compulsivam indicant. Quin ipsa quam quæro forma verbalis κικύω deperdita non est plane, cum eam præter Etymol. Gudianum memoret Suidas ita, Κικύω· ταχύνω, ἰσχύω: e quibus illud ταχύνω nonnisi per sensum impellendi a voce κίκυς derivari potuit. Quamquam ab hæc ipsa derivare verbum nil nos cogit, cum κίκω, κικύω sint plane ut ἕλκω, ἑλκύω. BUTTM.

[r] PORS. ex Harl. καὶ ἐξήραινε. cui addit in postscripto: "sic schol. sed textus et "Apollonius v. ἄζετο vulgatam retinent." Atqui scriptura illa corrupta est e κατεξήρανε, quæ non varia lectio erat, sed explicatio. BUTTM.

συκαῖ τε γλυκεραὶ, καὶ ἐλαῖαι τηλεθόωσαι·
τῶν ὁπότ' ἰθύσει' ὁ γέρων ἐπὶ χερσὶ μάσασθαι,
τάσδ' ἄνεμος ῥίπτασκε ποτὶ νέφεα σκιόεντα.
Καὶ μὴν Σίσυφον εἰσεῖδον, κρατέρ' ἄλγε' ἔχοντα,
λᾶαν βαστάζοντα πελώριον ἀμφοτέρῃσιν.
ἤτοι ὁ μὲν, σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε,
λᾶαν ἄνω ὤθεσκε ποτὶ λόφον· ἀλλ' ὅτε μέλλοι
ἄκρον ὑπερβαλέειν, τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς
αὖτις, ἔπειτα πέδονδε κυλίνδετο λᾶας ἀναιδής.
αὐτὰρ ὅγ' ἂψ ὤσασκε τιταινόμενος· κατὰ δ' ἱδρὼς
ἔῤῥεεν ἐκ μελέων, κονίη δ' ἐκ κρατὸς ὀρώρει.
Τὸν δὲ μετ', εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι
τέρπεται ἐν θαλίῃς, καὶ ἔχει καλλίσφυρον Ἥβην,

592. ἐσϝεῖδον. 596. κραταιϝίς. 598. αὐτὰρ] αὐτ' ἄρ H. 601—603. obelo notat V. ib. ϝείδωλον.

καὶ ἐπὶ ξηρῶν. ὁ δὲ νοῦς, ἐπέκλων κατὰ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν καρπόν. B. Q. 590. Τῶν ὁπότ' ἰθύσει'] Τουτέστιν ἐφάψασθαι ταῖς χερσὶν ὅτε ὥρμα ὁ γέρων. B. 592. Σίσυφον] Ἡ τιμωρία τούτου ἦν ἵνα λίθον μέγαν ἀναβιβάσῃ ἐν κορυφῇ ὄρους. τοῦτον ὁπόταν ἀνεβίβασεν, διατεινόμενος ὁ λίθος πάλιν ὑπέστρεφε τῇ οἰκείᾳ δυνάμει χρώμενος. B. Πῶς δύναται σὺν τῷ λίθῳ καὶ τῇ ἀκρωρείᾳ, ἐφ' ᾗ ἐκύλιε τὸν λίθον ἥκειν ἐπὶ τὰ σφάγια (cf. ad 576.); πῶς τε κολάζεται κέρδιστος ὢν καὶ συνετώτατος; Q. Schol. Vulg. in ed. rec. huc relatum quære ad 384. 594. Σκηριπτόμενος χερσίν τε ποσίν τε] Τοῖς μὲν ποσὶν ἀντιβαίνων εἰς τὴν γῆν, ταῖς δὲ χερσὶν ὠθῶν ἄνω τὸν λίθον. Q. 595. Λᾶαν ἄνω ὤθεσκε] Ἐπαινεῖται τὸ ἔπος ὡς διὰ τῶν μακρῶν συλλαβῶν τὴν δυσχέρειαν ἐμφαῖνον. Q. 596. Τότ' ἀποστρέψασκε κραταιΐς] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος καὶ Ἡρωδιανὸς ὀξυτόνως κατὰ συστολὴν, ὡς λικριφὶς, ἀμφουδὶς, ἐπιῤῥηματικῶς, ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης τὸ πλῆρες, κραταιὰ ἶς, οἷον ἰσχυρὰ ἶς (huc. P. ex Harl.). ᾧ ἐπείσθη καὶ ἡ συνήθεια. ἡ κραταιὰ δύναμις τοῦ λίθου, ὅ ἐστι τὸ βάρος. B. Q. Τότε ὁ λίθος ὑπέστρεφε κραταιῶς, ὅ ἐστι ταχέως. τὸ δὲ ὅλον ἐπὶ τοῦ λίθου ἀκουστέον, ὡς Ἀρίσταρχός φησι[s]. Harl. 600. Τὸν δὲ μετ' εἰσενόησα] Καὶ τοῦτο νεωτερικόν. οὐ γὰρ εἶδε (scr. οἶδε) τὸν Ἡρακλέα ἀποτεθανατωμένον· οὐδὲ τὴν Ἥβην γεγαμημένην, ἀλλὰ παρθένον. διὸ καὶ παρθενικὰ ἔργα ἀποτελεῖ· οἰνοχοεῖ γὰρ καὶ λούει[t]. Q. 601. Εἴδωλον, αὐτὸς δὲ] Ὅτι εἰς τρία διαιρεῖ, εἰς εἴδωλον, σῶμα, ψυχήν. τοῦτο δὲ οὐκ οἶδεν ὁ ποιητής. B. Q. 602. Καλλίσφυρον Ἥβην] Τὴν Ἥβην τὴν καλλίσφυρον. ταύτην δὲ καλλίσφυρον ὁ ποιητὴς λέγει ὡς ἰσχυρὰς ἔχουσαν τὰς σφυρὰς (sic, pro neutro) ἤτοι τοὺς ἀστραγάλους, οἷς τὸ ὅλον σῶμα ἀνέχεσθαι πέφυ-

[s] Ex eo quod Aristarchus in hunc locum commentatus est, non tuto colligas eum pro genuino habuisse. PORS.
[t] Conf. Schol. γ'. 464.

παῖδα Διὸς μεγάλοιο καὶ Ἥρης χρυσοπεδίλου.
ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν, οἰωνῶν ὥς,
πάντοσ' ἀτυζομένων· ὁ δ', ἐρεμνῇ νυκτὶ ἐοικὼς,
γυμνὸν τόξον ἔχων, καὶ ἐπὶ νευρῆφιν ὀϊστὸν,
δεινὸν παπταίνων, αἰεὶ βαλέοντι ἐοικώς.
σμερδαλέος δέ οἱ ἀμφὶ περὶ στήθεσσιν ἀορτὴρ,
χρύσεος ἦν τελαμών· ἵνα θέσκελα ἔργα τέτυκτο,
ἄρκτοι τ', ἀγρότεροί τε σύες, χαροποί τε λέοντες,
ὑσμῖναί τε, μάχαι τε, φόνοι τ', ἀνδροκτασίαι τε.
μὴ τεχνησάμενος, μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο,

603. primo omissus, sed in marg. additur ut β' inter α' 605. et Γ 606. H. Uncinis includit W. 604. Fώς. 605. 607. FεFοικώς. 608. Fοί. 609. Fέργα.

κεν[u]. Q. Καλὴ, ἀπὸ μέρους εὔρυθμος. Vulg. 603. Παῖδα Διὸς μεγάλοιο] Τοῦτον ὑπὸ Ὀνομακρίτου πεποιῆσθαί φασιν. ἠθέτηται δέ. Ἔνιοι δὲ οὐ τὴν οἰνοχόον Ἥβην, ἀλλὰ τὴν ἑαυτοῦ ἀνδρείαν. Harl. 604. Ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν] Ἡνίκα κατῆλθεν ὁ Ἡρακλῆς ἐπὶ τὸν Κέρβερον, πόλεμον ἦρε πρός τε τοὺς νεκροὺς καὶ τὸν Ἅιδην. τρώσας δὲ τὸν Ἅιδην καὶ τοὺς νεκροὺς εἰς φυγὴν τρέψας ἀνήνεγκε τὸν Κέρβερον. καὶ μετὰ θάνατον Ἡρακλέους νομίσαντες οἱ νεκροὶ ὅτι πάλιν βιάσασθαι αὐτοὺς κατῆλθεν ἐμάχοντο πρὸς τὸ εἴδωλον αὐτοῦ. τοῦτο δέ ἐστιν, ἀμφὶ δέ μιν κλαγγὴ νεκύων ἦν οἰωνῶν ὥς. B. Q. (et Harl. nam PORS. in schol., ait, citari οἰωνῶν τε). 605. Γρ. πάντως ἀτυσσομένων. Harl. 608. Ἀορτήρ] Ὁ τοῦ τελαμῶνος κρεμαστὴρ ἐξ οὗ τὸ ξίφος ἤρτηται. Vulg. 610. Χαροποί] Γρ. χαλεποί. Vind. 133. 612. Μὴ τεχνησάμενος μηδ' ἄλλο τι τεχνήσαιτο, ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκατέθετο τέχνῃ] Ἐνταῦθα στικτέον. ὁ γὰρ νοῦς· οὐ τεχνησάμενος πρότερόν τι τοιοῦτον ἐπὶ τοῦτο ἦλθε τὸ ἔργον· οὔτ' ἂν ἑξῆς τι τοιοῦτον τεχνήσαιτο. ὁ κατασκευάσας ἐκεῖνον τὸν τελαμῶνα ἄλλον τοιοῦτον οὐκ ἐτεχνήσατο, ἀλλ' οὐδὲ τεχνήσεται[x]. ὡς εἴ τις λέγει, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία τοιοῦτο οὐδὲν ἄλλο. εἰς ἐκεῖνον γὰρ τὸ παρὰ[y] τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισε.

[u] Nimirum hic enarrator ἥβην sensu appellativo de æterna Herculis juventute intelligit. Cf. schol. ad v. sq. BUTTM.

[x] Vide quam egregie negligat differentiam particularum οὐκ et μὴ grammaticus, et eo ipso tamen èam firmet. Nam si idem valere μὴ et οὐ credidit, non erat cur hoc illi in explicatione sua substitueret. Non perspexit autem enarrator, poetam illo μὴ innuere non verum aliquem artificem, sed hypotheticum; quod et consentaneum erat in phantasmate: quippe ὅς valet εἴ τις, et ad τεχνήσαιτο intelligendum ἄν. Aliquanto cautius auctor scholii sq. BUTTM.

[y] Recte Barnesius emendat πᾶν, collatis Heliodori (Aeth. 3, 4.) verbis his de Chariclea: ζώνην δὲ ἐβέβλητο τοῖς στέρνοις ἣν ὁ τεχνησάμενος εἰς ἐκείνην τὸ πᾶν τῆς ἑαυτοῦ τέχνης κατέκλεισεν, οὔτε πρότερόν τι τοιοῦτον χαλκευσάμενος οὔτε αὖθις δυνησόμενος: quæ ideo etiam sunt memorabilia, quod apparet scriptorem non Homeri tantum sed veteris enarra-

ὃς κεῖνον τελαμῶνα ἑῇ ἐγκάτθετο τέχνῃ.
ἔγνω δ' αὐτίκα κεῖνος, ἐπεὶ ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
καί μ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
ἆ δεῖλ', ἦ τινα καὶ σὺ κακὸν μόρον ἡγηλάζεις,
ὅνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο.
Ζηνὸς μὲν παῖς ἦα Κρονίονος, αὐτὰρ ὀϊζὺν
εἶχον ἀπειρεσίην· μάλα γὰρ πολὺ χείρονι φωτὶ
δεδμήμην, ὁ δέ μοι χαλεποὺς ἐπετέλλετ' ἀέθλους·
καί ποτέ μ' ἐνθάδ' ἔπεμψε κύν' ἄξοντ'· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλον
φράζετο τοῦδέ τί μοι χαλεπώτερον εἶναι ἄεθλον.
τὸν μὲν ἐγὼν ἀνένεικα καὶ ἤγαγον ἐξ Ἀΐδαο·
Ἑρμείας δέ μ' ἔπεμψεν, ἰδὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη.

613. Ϝεῇ. 614. αὐτίκα] αὖτ' ἐμὲ V. ib. Ϝίδεν. 615. Ϝέπεα. 616. διϜογενὲς ΛαϜερτιάδη. 617. ἦ] ἢ V. 618. ὀχέεσκον] ἐχέεσκον V. 623. τι] τινα V. 625. ἰδὲ] ἡ δὲ H.

Vulg. Οἱ δὲ [1] οὕτως μὴ τεχνησάμενος μηδὲ ἄλλο τι τεχνήσαιτο ἄνθρωπος ὃς εἰργάσατο τὸν τελαμῶνα ἐκεῖνον. δηλοῦντος τοῦ ποιητοῦ ὡς παντὸς ἂν εὐπετῶς ἔργου γένοιτο τεχνίτης ὁ δημιουργὸς τοῦ τελαμῶνος. ἢ ὡς εἴ τις λέγοι, οἷον Φειδίας ἐποίησε τὸν Δία, τοιοῦτον οὐδὲν ἄλλο ἐν τῇ ἑαυτοῦ ἐνέθηκε τέχνῃ, ἀντὶ τοῦ ἐνενόησε (scr. ἐπενόησε). B. 613. Ἑῇ ἐγκατέθετο τέχνῃ] Ἐνέθηκεν ἐν τῇ ἑαυτοῦ τέχνῃ, ὅ ἐστιν ἐπενόησεν. Vulg. Ἐγκάθετο τινὲς οὐ κοινῶς τελαμῶνι ἑὴν ἐγκατέθετο τέχνην. Harl. Scribe: Ἐγκάτθετο] Τινές, ὃς κείνῳ τελαμῶνι ἑὴν ἐγκάτθετο τέχνην. Vid. not. ad schol. 612. 615. Καί μ' ὀλοφυρόμενος] Ἐλέγχεται ἐκ τούτων τὰ προκείμενα περὶ τοῦ Ἡρακλέους εἰδώλου, αὐτὸς γὰρ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι. πῶς οὖν ὀλοφύρεται ἐν δεινοῖς ὤν; Q. 617. Ἡγηλάζεις] Ἄγῃ κακῷ μόρῳ. ἢ διάγεις. B. Δυστυχίαν βουκολεῖς. Q. Διάγεις καὶ ὑπομένεις. Vulg. 618. Ὅνπερ ἐγὼν ὀχέεσκον] Συνίστησιν [2] ἑαυτὸν τοῖς Φαίαξιν ἐνδεικνύμενος ὅτι τὰ ὅμοια Ἡρακλεῖ ὑπέστη εἰς ᾅδου καταβάς. ἅμα καὶ τὸ ἄπιστον τῆς καταβάσεως ἐπιστώσατο τῷ περὶ τὸν Ἡρακλέα διηγήματι. Q. 622. Schol. Vulg. in ed. rec. huc relatum quære ad 384. 623. Χαλεπώτερον] Γρ. κρατοris ipsa hæc verba ante oculos habuisse. Commode etiam Theocriti verba ex Epigr. 7. apposuit Barnesius, quibus Homeri tantum dictio variatur: ὁ δ' εἰς ἔργον πᾶσαν ἀφῆκε τέχναν. Apparet autem et Theocritum et hunc scholiasten secutos esse scripturam versus 613. eam quam exhibet schol. Harl. BUTTM.

[1] Respicere videtur hoc δὲ ad aliam aliorum explicationem qualis tamen nulla in hoc quidem codice præcedit. BUTTM.

[2] Vid. ad ψ. 241. BUTTM.

Ὡς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη δόμον Ἄϊδος εἴσω.
αὐτὰρ ἐγὼν αὐτοῦ μένον ἔμπεδον, εἴ τις ἔτ' ἔλθοι
ἀνδρῶν ἡρώων, οἳ δὴ τὸ πρόσθεν ὄλοντο.
καί νύ κ' ἔτι προτέρους ἴδον ἀνέρας, οὓς ἔθελόν περ,
Θησέα, Πειρίθοόν τε, θεῶν ἐρικυδέα τέκνα·
ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο μυρία νεκρῶν,
ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐμὲ δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει,
μή μοι Γοργείην κεφαλὴν δεινοῖο πελώρου

626. ἔβη] ἔδυ schol. supra citatus ad 565. H. ib. Ϝειπών. 629. Ϝίδον. 630. uncinis includit W. 631. Ϝέθνε'. 632. Ϝηχῇ.

τερώτερον. Harl. 630. Θησέα Πειρίθοόν τε] Ὁ μὲν Αἴθρας καὶ Ποσειδῶνος, ὁ δὲ Δίας καὶ Διός. Q. 631. Ἀλλὰ πρὶν ἐπὶ ἔθνε' ἀγείρετο] Μῆκος ἂν λόγων κατηνάλωσεν εἰ περὶ πάντων διηγήσατο. ἐπεὶ οὖν ἄπιστον ἦν τὸ φιλήνοον ὄντα τὸν Ὀδυσσέα ἑκουσίως τῆς τῶν παραδόξων θαυμάτων ἱστορίας ἀποστῆναι, ἀξιόπιστον τὴν ἀπαλλαγὴν διὰ τοῦ δέους ἐποιήσατο. τὸ μὲν γὰρ μεῖναι τοιούτων τινῶν προφαινομένων ἀσύνετον, τὸ δὲ μηδενὸς ἐπικειμένου κινδύνου κατολιγωρῆσαι τῆς θέας ἀπίθανον. Q. 633. Μή μοι Γοργείην κεφαλήν] Καὶ πῶς ἐν τῷ ὅπλῳ τῆς Ἀθηνᾶς ἐγκεῖσθαί φησιν αὐτήν; λέγει γὰρ, Λάβε δ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν, εἶτα ἐπάγει, Ἐν δ' ἔρις, ἐν δ' ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα ἰωκὴ, Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου (Il. έ. 738. sqq.). Φησὶ δ' Ἀριστοτέλης ὅτι μήποτε ἐν τῇ ἀσπίδι οὐκ αὐτὴν εἶχε τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, ὥσπερ οὐδὲ τὴν ἔριν καὶ τὴν κρυόεσσαν ἰωκὴν ἀλλὰ τὸ ἐκ τῆς Γοργόνης γινόμενον τοῖς ἐνορῶσι πάθος καταπληκτικόν. καὶ μήποτε πάλιν ῥητέον ὅτι οὐκ αὐτὴν εἶχεν, ἀλλ' ὅτι γεγραμμένην ἐν τῇ ἀσπίδι ὥσπερ σημεῖόν τι. ῥητέον δὲ καὶ τοῦτο, ὅτι οὐδὲ Ὀδυσσεὺς λέγει, ὡς ἦν ἐν ᾄδου ἡ Γοργόνης κεφαλὴ, ἀλλ' ὅτι αὐτὸς ἐφοβήθη μὴ τοιοῦτος δαίμων ἐκπεμφθῇ. φοβηθῆναι οὖν, οὐκ ἰδεῖν λέγει. ἢ ὅτι ἡ μὲν ψυχὴ ἐν ᾄδου, τὸ δὲ σῶμα ἐν τῇ ἀσπίδι. καὶ Γοργείην κεφαλὴν οὐ πάντως τὴν τῆς Γοργόνης, ὡς τὸ, Τοίην γὰρ κεφαλὴν πόθεον υἷες Ἀχαιῶν[b]. ἤτοι ἐκεῖ μὲν τὸ σῶμα ἐν ᾄδου δὲ τὴν ψυχήν. ἢ Γοργείην κεφαλὴν φοβερόν τινα δαίμονά φησι. ἐκ τούτου[c] τὸ πλάσμα τὸ περὶ τὴν Γοργόνην γέγονεν Ἡσιόδῳ, καὶ συγγένειαν αὐτῆς γενεαλογεῖν ἐπεχείρησε, καὶ ὀνόματα περιέθηκε, καὶ ὅτι ἐκαρατομήθη. B. Q. Οὐ τὴν Γοργώ. ὡς τὸ, Τοίην γὰρ κεφαλήν. γέλοιον δὲ δεδοικέναι τὴν κεφαλὴν τῆς Γοργόνης, ὥσπερ κεφαλῆς;

[b] Respicit memoriter Od. ά. 343. ubi est τοίην γὰρ κεφαλὴν ποθέω, de Penelope Ulyssem lugente. BUTTM.

[c] Hæc, ni fallor, inserenda particula δὴ cum præcedentibus sunt conjungenda. Hoc enim dicit, opinor, Homerum quidem hac Γοργείης κεφαλῆς appellatione non certam quandam personam sed horribilem aliquem qualemcunque dæmonem intellexisse; Hesiodum autem hinc effecisse suam Gorgonem Medusam eique cætera omnia affinxisse in Theog. 274. sqq. BUTTM.

ἐξ Ἄϊδος πέμψειεν ἀγαυὴ Περσεφόνεια.
αὐτίκ' ἔπειτ' ἐπὶ νῆα κιὼν ἐκέλευον ἑταίρους
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι·
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῖσι κάθιζον.
τὴν δὲ κατ' Ὠκεανὸν ποταμὸν φέρε κῦμα ῥόοιο·
πρῶτα μὲν εἰρεσίη, μετέπειτα δὲ κάλλιμος οὖρος.

634. Περσεφόνεια] περσεφόνεια et φ supra π H.

καθ' ἑαυτὴν ἐλθεῖν δυναμένης. Q. 634. Ἐξ ἄϊδος] Ἀρίσταρχος, ἐξ ἐδέω [d]. Harl.

[d] Hoc leviter correctum genuinam fortasse lectionem præbebit, ἐξ ἀΐδεω. Hæc enim vox semper trisyllaba est apud Homerum. Neque obstat quod vulgatæ editt. omnes retinent Od. ψ'. 322. ἠδ' ὡς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα. Ibi enim legendum cum Harleiano ἠδ' ὡς εἰς Ἀΐδεω δόμον ἤλυθεν εὐρώεντα, ut κ'. 512. PORS.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ Μ.

Μῦ Σειρῆνας ἔχει, πλαγκτὰς, βοῦς τ' Ἠελίοιο.

ΑΥΤΑΡ ἐπεὶ ποταμοῖο λίπεν ῥόον Ὠκεανοῖο
νηῦς, ἀπὸ δ' ἵκετο κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο,
νῆσον ἐς Αἰαίην, ὅθι τ' Ἠοῦς ἠριγενείης

3. νῆσον ἐς] νῆσον τ' H. νῆσόν τ' W. ib. ἠριγενείης] ἠριγενείας H.

Ὑπόθεσις. Διηγεῖται τὴν ἐξ ᾅδου γενομένην αὐτῷ ἐπάνοδον πρὸς Κίρκην. καὶ ὡς τὰς Σειρῆνας παρέπλευσε, καὶ τὰς Πλαγκτὰς πέτρας, Σκύλλαν τε καὶ Χάρυβδιν· καὶ τὴν τῆς αὐτοῦ νεὼς καὶ τῶν ἑταίρων ἀπώλειαν ἀνελόντων τινὰς τῶν ἡλίου βοῶν. καὶ ὡς μόνος ἐπὶ ξύλου πρὸς Καλυψὼ διεσώθη. Pal. Q. Vulg. 2. Κῦμα θαλάσσης] Δι' ὅλου θάλασσαν ἀπὸ ὠκεανοῦ διαστέλλει ὁ ποιητής. B. Q. Εὐρυπόροιο] Πλατὺν πόρον ἐχούσης, οἱονεὶ τὸ ῥεῦμα. ἢ καλοὺς πόρους ἐχούσης. Vulg. 3. Ὅθι τ' ἠοῦς] Οὐχ ὡς ἐπιτελλούσης [a] τῆς ἡμέρας ἐν τῇ Αἰαίᾳ τοῦτο εἴρηκεν, ἀλλ' ἤτοι ἁπλούστερον, ἐπεὶ παρεγενόμεθα ὅπου ἡμέρα καὶ ἥλιος· ἢ κατὰ σύγκρισιν τῶν Κιμμερίων. ἢ ὡς πρώτην φῶς παρέχουσαν, ἀνατολὴν κέκληκεν. ἐπεὶ ὑψηλοῦ ὄντος τοῦ Κιρκαίου ἥλιος ἐκ νυκτὸς ἐπιλάμπει τῷ τῆς Κίρκης ξοάνῳ. Vulg. Ταῦτα ὡς πρὸς σύγκρισιν τοῦ ᾅδου. θέλει γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἐκ τοῦ ᾅδου εἰς τὰ φωτεινὰ διήλθομεν. ἠοῦς δὲ εἶπεν, ἐπὶ τὰ ἀνατολικὰ δηλονότι μέρη τῆς νήσου προσωρμίσαντο. B. Ἢ ὡς ἐπὶ ἀνατολικὰ μέρη τῆς νήσου προσορμισάντων· ἢ ὅτι ἐξ ᾅδου ἐλθόντων (scr. -τες) πρώτην αὐτὴν τὴν (del. τὴν) φωτεινὴν ἐθεάσαντο. ἔνιοι δὲ βιαιότερον ὑπερβατῶς κολλῶντο τὸ ὠκεανοῖο τῷ, ὅθι τ' ἠοῦς ἠριγενείης, οὗ φησιν οἰκεῖν ἡ ἡμέρα (scr. vid. κολλῶντες—οὗ, φασιν, οἰκεῖ ἡ ἡμ.)· ἐξ αὐτοῦ γὰρ ἀνατέλλει καὶ εἰς αὐτὸν δύνει. οὐ μόνον δέ ἐστι βίαιον ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῷ ποιητῇ. οὐ γὰρ παραδίδωσι ὁ Ὅμηρος τοὺς ἥρωας ἐπισταμένους ὅτι ἐξ ὠκεανοῦ αἱ ἀνατολαὶ τοῦ ἡλίου, ἀλλ' αὐτὸς ἐκ τοῦ ἰδίου προσώπου τὸ τοιοῦτον παρέδωκεν· Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου ὠκεανοῖο (Il. ή. 421.)· καὶ, Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ φάος ἠελίοιο (Il. θ'. 485.). οἱ δὲ ἥρωες ἄλλως λέγουσι· Οὐτ', ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ' ὑπὸ γαῖαν (Od. κ'. 191.). Q. Παρεγένετο ὅπου ἐμέρι-

[a] Lego ἀνατελλούσης ex Eust. qui 464, 37. hoc scholion laudans ἐκ τῶν παλαιῶν, ita legit. BARNES.

οἰκία καὶ χοροί εἰσι, καὶ ἀντολαὶ Ἠελίοιο·
νῆα μὲν ἔνθ' ἐλθόντες ἐκέλσαμεν ἐν ψαμάθοισιν,
ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βῆμεν ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
ἔνθα δ' ἀποβρίξαντες ἐμείναμεν ἠῶ δῖαν.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάρους προΐην εἰς δώματα Κίρκης
οἰσέμεναι νεκρὸν Ἐλπήνορα τεθνειῶτα.
φιτροὺς δ' αἶψα ταμόντες, ὅθ' ἀκροτάτη πρόεχ' ἀκτὴ,
θάπτομεν ἀχνύμενοι, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέοντες.
αὐτὰρ ἐπεὶ νεκρός τ' ἐκάη, καὶ τεύχεα νεκροῦ,
τύμβον χεύαντες, καὶ ἐπὶ στήλην ἐρύσαντες,
πήξαμεν ἀκροτάτῳ τύμβῳ εὐῆρες ἐρετμόν.
Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν· οὐδ' ἄρα Κίρκην
ἐξ Ἀΐδεω ἐλθόντες ἐλήθομεν, ἀλλὰ μάλ' ὦκα
ἦλθ' ἐντυναμένη· ἅμα δ' ἀμφίπολοι φέρον αὐτῇ
σῖτον καὶ κρέα πολλὰ, καὶ αἴθοπα οἶνον ἐρυθρόν.
ἡ δ' ἐν μέσσῳ στᾶσα μετηύδα δῖα θεάων·
Σχέτλιοι, οἳ ζώοντες ὑπήλθετε δῶμ' Ἀΐδαο,
δισθανέες, ὅτε τ' ἄλλοι ἅπαξ θνήσκουσ' ἄνθρωποι.

4. ἀντολαὶ] ἀνατολαὶ H. ib. Ϝοικία. 6. additum εὐρυπόροιο sed postea erasum H. Vid. v. 2. PORS. 7. δῖϜαν. 9. προΐην] προΐειν H. V. W. ib. εἰς] ἐς W. 10. τεθνειῶτα] τεθνειῶτα H. τεθνηῶτα W. 14. Ϝερύσαντες. 16. Ϝέκαστα. 17. ὦκα] ὦχα V. 19. 23. Ϝοῖνον. 20. δῖϜα. 22. ὅτε τ' ἄλλοι] ὅτ' ἄλλοι H.

ζεν (si recte lego) ὁ ἥλιος. Pal. 4. Χοροί] Χῶραι, τόποι, ὡς καὶ εὐρύχορον λέγει τὴν εὔχωρον καὶ μεγάλην[b]. Vulg. Ἀντὶ τοῦ χῶροι· ὅθεν καὶ εὐρύχορος. B. 7. Ἀποβρίξαντες] Ἀπὸ τοῦ βαρύνεσθαι τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοῦ ὕπνου. B. 9. Δὴ τότ' ἐγὼν] Πρὸ πάντων ἐσπούδακε τὸ ἀποδοῦναι τῷ φίλῳ τὰ νομιζόμενα, μήτε ὑπὸ τοῦ φόβου τῶν ἐν τῷ ᾅδῃ δεινῶν τὴν μνήμην ἐκταραχθεὶς μήτε τοῖς προφητευθεῖσιν ὑπὸ τοῦ Τειρεσίου ἐκθαμβηθεῖς. Q. 11. Φιτρούς] Παχέα ξύλα. B. Κορμούς. Vulg. 12. Θάπτομεν] Ἐκαίομεν. Vulg. 14. Τύμβον χεύαντες] Γῆν ἐπιχέαντες, ὃ ἦν αὐτὸς τύμβος. B. Ἐρύσαντες] Νῦν, στήσαντες. Pal. Vulg. 15. Ζηνόδοτος γράφει, ἀκροτάτῳ τύμβῳ ἵνα σῆμα πέλοιτο. Harl. 19. Οἶνον ἐρυθρόν] Τὸν ποιοῦντα τὰ ἐρυθρὰ, ἢ τοιοῦτον κατὰ τὴν χροιάν. B. 22. Δισθανέες] Ὥσπερ τὸ διώνυμος καὶ δισώνυμος, οὕτω καὶ τὸ διθανέες δισθανέες. τίθεται γὰρ τὸ σ καὶ εἰς ἀμφότερα, καὶ ὅτε πρὸ τοῦ (immo μετὰ τὸ) δι φωνῆεν ᾖ, καὶ ὅταν σύμφωνον. B. Δὶς θανέες] Οὕτως ἐν δυσὶ μέρεσι λόγου.

[b] Et hoc scholion laudat Eust. 465, 12. ὡς ἐκ τῶν παλαιῶν, e cujus verbis patet γῆν supplendum post λέγει. BARNES.

ἀλλ' ἄγετ', ἐσθίετε βρώμην καὶ πίνετε οἶνον
αὖθι πανημέριοι· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
πλεύσεσθ'· αὐτὰρ ἐγὼ δείξω ὁδὸν, ἠδὲ ἕκαστα
σημανέω· ἵνα μή τι κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ,
ἢ ἁλὸς, ἢ ἐπὶ γῆς, ἀλγήσετε πῆμα παθόντες.
  Ὣς ἔφαθ'· ἡμῖν δ' αὖτ' ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.
ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ, ἐς ἠέλιον καταδύντα,
ἥμεθα, δαινύμενοι κρέα τ' ἄσπετα, καὶ μέθυ ἡδύ.
ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθεν,
οἱ μὲν κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός·
ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα φίλων ἀπονόσφιν ἑταίρων
εἷσέ τε, καὶ προσέλεκτο, καὶ ἐξερέεινεν ἕκαστα·
αὐτὰρ ἐγὼ τῇ πάντα κατὰ μοῖραν κατέλεξα.
καὶ τότε δή μ' ἐπέεσσι προσηύδα πότνια Κίρκη·
  Ταῦτα μὲν οὕτω πάντα πεπείρανται· σὺ δ' ἄκουσον,
ὥς τοι ἐγὼν ἐρέω, μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός.

25. ἐγὼ δείξω] ἐγώ τοι δείξω H. ib. Ϝέκαστα. 26. κακοῤῥαφίῃ ἀλεγεινῇ] κακοραφιῇ ἀλεγεινῇ H. κακοῤῥαφίης ἀλεγεινῆς V. 30. Ϝηδύ. 32. νηός] νεῶς H. 33. ἡ δέ με] ἦδ' ἐμὲ H. ἡ δ' ἐμὲ W. 34. Ϝέκαστα. 36. με Ϝέπεσσι. 38. Ϝερέω.

φησὶ γὰρ Ἀπολλώνιος[c] ὡς ὅτι δὶς καὶ τρὶς ἐν ταῖς συνθέσεσιν ἐκβάλλει τὸ σ, δίπους, τρίπους. Q. Ὅτε] Τὸ ὅτε ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ, ὡς ἐκεῖ, Ὅτε με βροτοὶ οὔτι τίουσιν (ν'. 129.). B. 26. Σημανέω] Λέγω ὑμῖν τὴν ὁδὸν ἵνα μὴ διὰ τὸ ἀμφιβάλλειν καὶ ἀγνοεῖν τὴν ὁδὸν τῇ ἀλλήλων κακοτεχνίᾳ καὶ ἀπειρίᾳ ἀλγήσητε. Ἄλλως. ἵνα μὴ τῇ ἀπειρίᾳ τοῦ πλοῦ εἰς βάρβαρον ἐλθόντες τόπον τῇ τῶν ἐνοικούντων κακοτεχνίᾳ ἀλγήσητε. B. Q. Διατί ἡ Κίρκη τοσούτων ὄντων κινδύνων τῷ Ὀδυσσεῖ ἐν τῷ οἴκαδε παρ' αὐτῆς ἀπόπλῳ οὐχὶ πάλιν τὸν αὐτὸν ἐκέλευε πλοῦν ὅνπερ ἦλθεν ἀποπλεῖν, ἀλλὰ καὶ (παρὰ em. vel ins. Mai.) τὰς Σειρῆνας καὶ τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδιν συνεβούλευε ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν καὶ παρὰ τὴν νῆσον ἐν ᾗ αἱ ἡλίου βόες ἦσαν; Ῥητέον οὖν ὅτι τῶν δύο ἀπόπλων χειρίστων ὄντων οὐδὲν ἡμάρτανεν ἡ Κίρκη συμβουλεύουσα τοῦτον ποιεῖσθαι τὸν πλοῦν ἐν κακῶν ἐκλογῇ αἱρετώτερον ὄντα. οὐ γὰρ ἐξ ὧν ἀπειθήσαντες αὐτῇ ἠτύχησαν ἀποκτείναντες ἡλίου βοῦς, αἰτιᾶσθαι χρὴ, θεωρεῖν δὲ ὅτι εἰ ἐπείσθησαν αὐτῇ οὐδὲν ἂν παθόντες δεινὸν οἴκαδε ἀπῆλθον. Q. 33. Ἦδ' ἐμέ] Ἀντιδιασταλτικὴ ἡ ἐμέ. Harl. 34. Εἷσέ τε καὶ προσέλεκτο] Παρέκλινεν ἑαυτὴν καὶ προσηγάγετο. Pal. Προσέκλινεν ἑαυτῇ καὶ προσηγάγετο. ἢ καὶ προσδιελέξατο, ὃ καὶ ἄμεινον. Προσέλεκτο ἀντὶ τοῦ ἐκοίμησε. B. Q. Προσέλεκτο] προσεῖπεν. Vulg. 38. Μνήσει δέ σε καὶ θεὸς αὐτός] Τὸν Ποσειδῶνά φησι. διὰ τῶν ἔργων ὑπομνήσει περὶ τῶν ὑπ' ἐμοῦ λεγο-

[c] Eustathius ex Apollodoro laudat hæc ipsa verba. BUTTM.

Σειρῆνας μὲν πρῶτον ἀφίξεαι, αἵ ῥά τε πάντας
ἀνθρώπους θέλγουσιν, ὅ, τις σφέας εἰσαφίκηται.
ὅστις ἀϊδρείῃ πελάσῃ, καὶ φθόγγον ἀκούσῃ
Σειρήνων, τῷ δ' οὔτι γυνὴ, καὶ νήπια τέκνα,
οἴκαδε νοστήσαντι, παρίσταται, οὐδὲ γάνυνται·
ἀλλά τε Σειρῆνες λιγυρῇ θέλγουσιν ἀοιδῇ,
ἥμεναι ἐν λειμῶνι· πολὺς δ' ἀμφ' ὀστεόφιν θὶς
ἀνδρῶν πυθομένων, περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσιν.
ἀλλὰ παρὲξ ἐλάαν· ἐπὶ δ' οὔατ' ἀλεῖψαι ἑταίρων
κηρὸν δεψήσας μελιηδέα, μή τις ἀκούσῃ
τῶν ἄλλων· ἀτὰρ αὐτὸς ἀκουέμεν, αἴ κ' ἐθέλῃσθα.
δησάντων σ' ἐν νηῒ θοῇ χεῖράς τε, πόδας τε,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω·
ὄφρα κε τερπόμενος ὄπ' ἀκούῃς Σειρήνοιϊν.

40. ὅ, τις] ὅτι H. 41. ἀϊδρείῃ πελάσῃ] ἀϊδρίῃ πελάσῃ H. ib. ἀκούσῃ] ἀκούσῃ H. ib. ἀϝιδρείῃ. 43. ϝοίκαδε. 48. δεψήσας] δὲ ψήσας H. ib. μελιϝηδέα. 52. ϝόπ'.

μένων ὅτι ἀληθῆ εἰσι. B. Q. 39. Σειρῆνας] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς Πορθάονος (sic ed. ant.) αἱ Σειρῆνες, κατ' ἐνίους δὲ Ἀχελάου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν μουσῶν. ἑλόμεναι δὲ παρθενίαν ἐμισήθησαν ὑπὸ Ἀφροδίτης καὶ ἔχουσαι πτερὰ ἀπέπτησαν εἰς τὸ Τυῤῥηνικὸν κλίμα. καὶ νῆσον κατέσχον Ἀνθεμοῦσσαν (ita pro -οῦσαν Barn. e MS.) ὀνομαζομένην. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Ἀγλαοφήμη, Θελξιέπεια, Πισινόη καὶ (Barn. e MS. ἢ) Λίγεια. κατὰ δὲ Ὅμηρον δύο. Σειρήνοιν (γὰρ ins. Barn.) λέγει. Vulg. Τὰς Σειρῆνας Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μουσῶν, οἱ δὲ Στερόπης τῆς Παρθάνας (sic), ἀγαπησάσας τὴν παρθενίαν ἀπεστύγησεν Ἀφροδίτη καὶ ὠρνίθωσεν. αἱ δὲ ἀπέπτησαν εἰς τὴν Τυρσηνίαν περὶ νῆσον Ἀνθεμοῦσαν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν Ἀγλαοφήμη καὶ Θελξιέπεια. Φασὶ δὲ ὡς Ὀδυσσεὺς φυγὼν αὐτὰς, ὀργισθεῖσαι καθῆκαν ἑαυτὰς εἰς θάλασσαν. Ὅμηρος δὲ οὔτε γένος αὐτῶν παρίστησιν οὔτε πτερωτὰς αὐτάς φησιν εἶναι. Q. Αἱ Σειρῆνες ἢ ὄρνιθες κέλαδοι (f. δυσκέλαδοι) ἦσαν ἐν λειμῶνι, ἢ γυναῖκες θελκτικαὶ καὶ ἀπατητικαὶ, ἢ αὐτὴ ἡ κολακεία. πολλοὺς γὰρ θέλγει καὶ ἀπατᾷ καὶ ὡσανεὶ θανατοῖ. B. 42. Τῷ δ' οὔτι γυνὴ] Τοῦτο λέγει διὰ τὸ τοὺς ἀκούοντας τοῦ μέλους τῶν Σειρήνων μὴ δύνασθαι κινηθῆναι ἐπὶ τοῦ πρόσω τῇ ἀῤῥήτῳ τῆς ἀοιδῆς ἡδονῇ, ἄλλα θνήσκειν ταύτης ἀκούοντας. Q. 43. Οἴκαδε νοστήσαντι] Ὁ μὲν Ἀριστοφάνης φησὶ κατατηκομένους τῇ ᾠδῇ καὶ αἰφνιδίως ἐκλείποντας ἀπολέσθαι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος διὰ τὴν τῶν ἀναγκαίων σπάνιν. Q. 46. Περὶ δὲ ῥινοὶ μινύθουσι] Περὶ δὲ τὰ ὀστέα τὰ δέρματα σήπονται. Q. 51. Ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ] Ὀρθὸν ξύλον ἐκ τῆς τρόπιδος ᾧ προσδέδεται ὁ ἱστὸς ἐν ᾧ δεσμεῖται τὸ ἄρμενον. Q. Τῷ τόπῳ ἐν ᾧ ὁ ἱστὸς ἐντίθεται. Vulg. 52. Σειρήνοιιν] Ὅτι δύο καθ' Ὅμηρον αἱ Σειρῆνες, οὐ τρεῖς.

αἰ δέ κε λίσσηαι ἑτάρους, λῦσαί τε κελεύῃς,
οἱ δέ σ' ἐνὶ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι δεόντων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρὲξ ἐλάσωσιν ἑταῖροι,
ἔνθα τοι οὐκ ἔτ' ἔπειτα διηνεκέως ἀγορεύσω,
ὁπποτέρη δή τοι ὁδὸς ἔσσεται, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θυμῷ βουλεύειν· ἐρέω δέ τοι ἀμφοτέρωθεν.
ἔνθεν μὲν γὰρ πέτραι ἐπηρεφέες, προτὶ δ' αὐτὰς
κῦμα μέγα ῥοχθεῖ κυανώπιδος Ἀμφιτρίτης·
Πλαγκτὰς δή τοι τάσγε θεοὶ μάκαρες καλέουσι.
τῇ μέν τ' οὐδὲ ποτητὰ παρέρχεται, οὐδὲ πέλειαι

53. αἰ] εἰ H. ib. κελεύῃς] κελεύσῃς et supra γρ. κελεύεις H. 54. ἐνὶ] ἔτι W. 55. ἐπειδὴ] ἐπὴν δὴ H. ἐπὴν δὴ W. 58. Ϝερέω. 59. προτὶ] ποτὶ V. 61. πλαγκτὰς] πλακτὰς H.

Q. 53. 54. Hos tamen versus ἀθετεῖ, ut videtur, Aristophanes[d]. PORS. 54. Δεόντων] Ἀρίσταρχος γράφει, διδόντων[e], ὡς τιθέντων. Harl. 56. Διηνεκέως] Οἷον κατὰ μίαν παραγγελίαν, ἢ δι' ὅλου. Vulg. 57. Ὁπποτέρη] Ἀντὶ τοῦ, διὰ ποίας. Vulg. 58. Ἀμφοτέρωθεν] Ἑκατέρου μέρους ἀμφοτέρας τὰς ὁδούς. B. Ἐκ τοῦ ἑνὸς μέρους. B. (sic) Ἑκατέρωθεν. Vulg. 59. Ἐπηρεφέες] Πυκναὶ, ἢ ἐπικρεμάμεναι, ὑψηλαὶ καὶ ἐπίστεγοι. Vulg. Q. 61. Πλαγκτάς[f]] Ὁ μὲν Κράτης, ὅτι πελάζεται (scr. πλάζεται] περὶ αὐτὰς τὸ κῦμα. οἱ δὲ ὡς τὴν Δῆλον κινεῖσθαι καὶ φέρεσθαι. Vulg. Ἀπὸ τοῦ προσπλήσσεσθαι ἐν αὐταῖς τὰ κύματα. B. Θεοὶ μάκαρες καλέουσιν] Ἄνθρωποι δὲ οὐδέν. κἀκ τούτου δῆλον ὅτι πέπλακεν. Vulg. 62. Οὐδὲ πέλειαι——φέρουσιν] Ἤτοι μυθικῶς φησι τὰς περιστερὰς διὰ τῶν Πλαγκτῶν πετομένας ἀποκομίζειν Διὶ ἀμβροσίαν· ἢ φυσικῶς τοῦτο εἴρηκεν. ὅτε γὰρ ἔκαθεν τῶν Πλαγκτῶν γένηται τὸ ἄστρον τὸ λεγόμενον (Vulg. ὁ λεγόμενος) Ταῦρος, τότε συμβαίνει τῶν ἐπὶ τῆς οὐρᾶς αὐτοῦ κειμένων ζ' ἀστέρων οἳ Πλειάδες λέγονται ἕνα ἀμαυροῦσθαι ἐκ τῆς ἀναφορᾶς τοῦ καπνοῦ[g]. Φέρουσι δὲ τροφὴν ὕδωρ θαλάσσιον ἡλίῳ, ὃν καὶ Πλάτων ἐν Φαίδρῳ (p. 246. e.) Δία προσηγόρευσεν· ὁ μὲν δὴ μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς πτηνὸν ἅρμα ἐλαύνει. Vulg. Q. Ἄλλως. Ἔδει τὰς περιστερὰς ὡς ἀκεραίους καὶ ἀκάκους, καὶ ὀξείας τῇ πτήσει, λέγεσθαι φέρειν τῷ Διὶ τὴν τροφὴν,

[d] κελεύσῃς text. Γρ. κελεύεις. Harl. BUTTM.

[e] Lege διδέντων Attice pro διδέτωσαν a δίδημι quod fluit a δέω ut τίθημι a θέω. Impf. δίδη ipse Homerus usurpat Il. λ'. 105. Suid. et Hesych. δίδημι, (τὸ) δεσμεύω. In Xenoph. Anab. 5. [5, 8, 10. vel 24.] legendum ex Cod. Paris. διδέασι pro δεσμεύουσι, quod in διδεύασιν corrupit Hesychius. Idem e nostro loco διδέντων· δεσμευόντων. Sic MS. lectionem διδόντων recte correxit Musurus. PORS. Adde Schaeferi not. ad Greg. Cor. Æol. 55. BUTTM.

[f] Pors. in scholiis Harl. (ad hunc versum et sqq.) et Πλαγκτὰς et Πλακτὰς scriptum esse refert. BUTTM.

[g] In alio breviori codicis Q. scholio ita: Τινὲς φυσικῶς ἀναλύοντές φασιν ὡς κατ' ἐκεῖνο γινομένης τῆς Πλειάδος εἷς ἐκ τῶν ἑπτὰ ἀστέρων ἀφανὴς ἐγίνετο ἐκ τοῦ καπνοῦ. BUTTM.

τρήρωνες, ταί τ' ἀμβροσίην Διῒ πατρὶ φέρουσιν,
ἀλλά τε καὶ τῶν αἰεὶ ἀφαιρεῖται λὶς πέτρη·
ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι πατὴρ ἐναρίθμιον εἶναι.
τῇ δ' οὔπω τις νηῦς φύγεν ἀνδρῶν, ἥτις ἵκηται,
ἀλλά θ' ὁμοῦ πίνακάς τε νεῶν καὶ σώματα φωτῶν
κύμαθ' ἁλὸς φορέουσι πυρός τ' ὀλοοῖο θύελλαι.
οἴη δὴ κείνη γε παρέπλω ποντοπόρος νηῦς,

66. τῇ δ'] τῇδ' a m. pr. sed τὴν δ' ex emend. antiqua H. PORS. τήνδ' V.

ἥτις ἐστὶν ἀμβροσία. Q. 64. Ἀλλά τε καὶ τῶν] Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τούτων τῶν πελειῶν ἀφαιρεῖται μία (scr. μίαν) λὶς, ἀντὶ τοῦ λισσὴ, πέτρη. B. 65. Ἀλλ' ἄλλην ἐνίησι] Τὴν πλάνην τῶν διερχομένων ἐκεῖσε ζώων ταῖς Πλαγκταῖς φησι πέτραις ἐναρίθμιον εἶναι, ἤτοι συγκατατεταμένην καὶ ἀχώριστον. Q. 66. Ἥτις] Γρ. ὅστις. Harl. 69. Οἴη δὴ κείνη γ' ἐπέπλω ποντόπορος ναῦς Ἀργὼ πασιμέλουσα] Τυρὼ ἡ Σαλμωνέως ἔχουσα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, Νηλέα τε καὶ Πελίαν, ἔγημε Κρηθέα. καὶ ἴσχει παῖδας ἐξ αὐτοῦ τρεῖς, Αἴσονα καὶ Φέρητα καὶ Ἀμυθάονα. Αἴσονος δὲ καὶ Πολυμήλας καθ' Ἡσίοδον γίνεται Ἰάσων, κατὰ δὲ Φερεκύδην ἐξ Ἀλκιμέδης[i]. τελευτῶν δὲ οὗτος καταλείπει τοῦ παιδὸς ἐπίτροπον τὸν ἀδελφὸν Πελίαν, ἐγχειρίσας αὐτῷ καὶ τὴν βασιλείαν ἵνα αὐξηθέντι τῷ υἱῷ παράσχῃ. ἡ δὲ τοῦ Ἰάσονος μήτηρ Ἀλκιμέδη δείσασα δίδωσιν αὐτὸν τρέφεσθαι Χείρωνι τῷ Κενταύρῳ. τραφεὶς δὲ καὶ ἡβήσας ἔρχεται εἰς Ἰωλκὸν ἀπαιτῶν τὴν πατρώαν ἀρχὴν τὸν Πελίαν. ὁ δὲ ἔφασκεν χρῆναι αὐτὸν πρότερον διακομίσαι τὸ χρυσοῦν δέρος ἀπὸ Κόλχων, καὶ τοὺς πυριπνόους ἀνελεῖν ταύρους. ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰάσων λέγει τῷ Χείρωνι. καὶ αὐτῷ ὁ Χείρων συνεκπέμπει τοὺς ἠϊθέους[k]. κατασκευάζει δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τὴν Ἀργώ. πλέοντες δὲ ἀφικνοῦνται ἐπὶ τὴν τῶν Βιθυνῶν χώραν, καὶ ὁρῶσι τὸν Φινέα πηρὸν διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν. ἔχων γὰρ παῖδας ἐκ Κλεοπάτρας τῆς Βορέου καὶ ἐπιγήμας Εὐρυτίαν[l] δίδωσιν αὐτοὺς τῇ μητρυιᾷ διαβληθέντας πρὸς ἀναίρεσιν. Ζεὺς δὲ χαλεπήνας λέγει αὐτῷ, πότερον βούλεται ἀποθανεῖν ἢ τυφλὸς γενέσθαι. ὁ δὲ αἱρεῖται μὴ ὁρᾷν τὸν ἥλιον. ἀγανακτήσας δὲ ὁ Ἥλιος Ἁρπυίας ἐπιπέμπει αὐτῷ αἵτινες εἴποτε μέλλει (scr. μέλλοι) ἐσθίειν, αὐτοῦ διέπρασσον ἐμβάλλουσαι φθοράν τινα[m]. καὶ οὕτω Φινεὺς ἐτιμωρεῖτο. τοῦτον οὖν τὸν Φινέα θεωρήσαντες οἱ περὶ τὸν Ἰάσονα παρεκάλουν ὑποθέσθαι, πῶς δεῖ πλεῦσαι (scr. δεῖ διαπλεῦσαι) τὰς Πλαγκτὰς λεγομένας πέτρας. ὁ δὲ εἶπεν ἐὰν τὰς Ἁρπυίας ἀπαλλάξωσι τῆς πρὸς αὐτὸν ὁρμῆς. θέντες δὲ συνθήκας ἐπαγγέλλονται αὐτῷ τοῦτο δρᾶσαι. ὁ δὲ λέ-

[i] Vid. Sturz. ad Pherecydis fr. num. 33. BUTTM.

[k] Barnesius corrigit ἡμιθέους; et revera infra schol. ξ'. ultimo de Argonautis legitur ἡμιθέων, pro qua voce ibi Sturzius corrigit ἠϊθέων. Cf. schol. λ'. 320. (de Theseo); sed ibi μετὰ τῶν ἠϊθέων de juvenibus in Cretam missis, quorum tam diversa ratio, ut ob id ipsum fere Barnesii correctioni faveam. BUTTM.

[l] Εἰδοθέαν τὴν Κάδμου ἀδελφὴν schol. Soph. Antig. 992. Ἰδαίαν Δαρδάνου Apollod. 3, 15, 3. et al. Appono hæc in similitudinem horum feminæ nominum digitum intendens. BUTTM.

[m] Barn. pro αὐτοῦ διέπρασσον scribit τὰ αὐτοῦ δ. πάντα, quibus parum juvamur. Eustath. ad h. l. ex eodem, ut apparet, fonte hæc referens, ita: αἱ λιμώττειν ἐποίουν τὸν ἄνθρωπον ἀφαρπάζουσαι δαινυμένου τὰ βρώματα. Hinc in nostro emendo—ἐσθίειν, τὰ βρώματα αὐτοῦ διήρπαζον ἐμβάλλουσαι φθοράν τινα. BUTTM.

Ἀργὼ πασιμέλουσα, παρ' Αἰήταο πλέουσα·
καί νύ κε τὴν ἔνθ' ὦκα βάλεν μεγάλας ποτὶ πέτρας,
ἀλλ' Ἥρη παρέπεμψεν, ἐπεὶ φίλος ἦεν Ἰήσων.
Οἱ δὲ δύω σκόπελοι· ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ὀξείῃ κορυφῇ, νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε
κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, οὐδέποτ' αἴθρη

73. δύω] δύο V.

γει αὐτοῖς, πόσον δύναται ἔχειν τάχος ἡ Ἀργώ; φάντων δὲ πελειάδος. ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν, κἂν μὲν μεσολαβηθῇ, μὴ πλεῖν, ἐὰν δὲ σωθῇ, τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ταῦτα ἀκούσαντες ποιοῦσι. κατασχεθείσης δὲ τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ δυοῖν . . . πληγάδες[n] πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὐτοὶ δὲ σώζονται. οἱ δὲ Βορεάδαι Ζήτης καὶ Κάλαϊς ἀποδιώκουσι τὰς Ἁρπυίας ἀπὸ τῶν Φινέως δείπνων. καὶ οὕτω παραγίνονται εἰς Κόλχους. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ. Vulg. 70. Ἀργώ] Ἡ ἀργὴ κατ' ἀντίφρασιν. ἢ ὅτι τοὺς ἀργοὺς (f. Ἀργείους) εἶχε. B. Πασιμέλουσα] Ἐπίθετον τῆς Ἀργοῦς ἀπὸ τοῦ πᾶσιν ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι διὰ τὸ κλέος. ἡ πᾶσι μέλουσα θεοῖς. Vulg. Πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ἐν φροντίδι οὖσα. ἐκ πάσης γὰρ τῆς Ἑλλάδος εἶχεν ἥρωας. ἡ παρὰ πάντων οὖσα διὰ φροντίδος ὡς ταχεῖα. Q. Ὑφ' ἓν πασιμέλουσα. Νεωτερικὸν δὲ τὸ γράφειν φασιμέλουσα[o], ἢ τοῖς ἐν Φάσιδι πολλὴν φροντίδα ποιήσασα. Q. 73. Ὁ μὲν οὐρανόν] Vid. ad 75. 75. Τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ] Τὸ μὲν, ἤτοι τὸ νέφος, οὔποτε ἐρωεῖ, ἤτοι οὐδέποτε ὑποχωρεῖ, λήγει· ὡς τὸ, Ὑπερώησαν δὲ οἱ ἵπποι (Il. θ'. 122.)· νεφέλην γὰρ εἰπὼν ἀπέδωκε τὸν λόγον πρὸς τὸ νέφος καὶ οὐ πρὸς τὴν νεφέλην. διὰ τοῦτο εἶπε, τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ. B. Q. In Vulg. magna confusio: Ο ΜΕΝ ΟΥΡΑΝΟΝ ΕΥΡΥΝ ΙΚΑΝΕΝ. πρὸς τὸ συνώνυμον[p] ἀπήντησε τὸ οὔποτ' ἐρωεῖ. ΝΕΦΟΣ. νεφέλη. ΤΟ ΜΕΝ. τὸ νέφος. ΤΟ ΜΕΝ ΟΥΠΟΤ' ΕΡΩΕΙ. σχημάτων σημαινομένων ἀκόλουθον. ΕΡΩΕΙ. ἀποχωρεῖ[q].

[n] Tam manifesta sunt in his lacunæ vestigia ut ejus signum apponere non dubitaverim. Eustathius ita: Ἀπολυθείσης οὖν τῆς περιστερᾶς καὶ συσχεθείσης οὐ πάσης ἀλλὰ κατὰ τὸ οὐραῖον, εἰσβάλλουσι τοῦ λοιποῦ διὰ τῶν Συμπληγάδων. αἱ δὲ συμβύσασαι. τὴν ἄκραν πρύμναν (Barn. recte em. συμμύσασαι—πρύμναν) τῆς Ἀργοῦς ἔκλασαν κατὰ τὸ ἐν τῇ περιστερᾷ σύμβολον. Huic sensui quam parum apte accommodarint scholii verba Barnesius et ad Hygin. 19. Muncker, apud ipsos vide. Ego contentus sum in verbo προσβάλλουσι (quod Eustathius, qui lacunosum et ipse præ oculis habuit scholium, in εἰσβάλλουσι mutabat) et in illo δυοῖν indicia monstrare sensus hujus: *Argonautas addidisse navi aplustre δυοῖν ὀργυιῶν, idque a Symplegadibus commissis abscissum fuisse.* In simili autem periculo, vocis Συμπληγάδες prora in nostro scholio comminuta est, non minus integro manente vocabulo, quam illa Argo, nisi quod poeticum nunc in scholiastæ prosa miramur. BUTTM.

[o] Hoc solum ex Harl. excerpsit Pors. Quod autem in Mediol. utraque hujus vocis scriptura circumflexum in pænultima habet id meris ejus editionis mendis accenseo. BUTTM.

[p] Ad illa πρὸς συνώνυμον et τῶν σημαινομένων cf. schol. Vulg. ad γ'. 184. BUTTM.

[q] Primum Barnesius jam vidit scholium subjectum lemmati Ὁ μὲν οὐρανὸν κ. τ. spectare ad v. 75. Nimirum oscitantia librarii ab uno lemmate ad alterius scholium aberrantis periit scholium ad v. 73. quod sine dubio spectabat schema illud οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν—: cf. Eust. De altero autem schemate scholiastes ait, " ver-

κείνου ἔχει κορυφὴν, οὔτ' ἐν θέρει, οὔτ' ἐν ὀπώρῃ·
οὐδέ κεν ἀμβαίη βροτὸς ἀνὴρ, οὐ καταβαίη,
οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές γε ἐείκοσι καὶ πόδες εἶεν·
πέτρη γὰρ λίς ἐστι, περιξεστῇ εἰκυῖα.
μέσσῳ δ' ἐν σκοπέλῳ ἐστὶ σπέος ἠεροειδὲς
πρὸς ζόφον, εἰς Ἔρεβος τετραμμένον· ᾗπερ ἂν ὑμεῖς
νῆα παρὰ γλαφυρὴν ἰθύνετε, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ.
οὐδέ κεν ἐκ νηὸς γλαφυρῆς αἰζήϊος ἀνὴρ
τόξῳ ὀϊστεύσας κοῖλον σπέος εἰσαφίκοιτο.
ἔνθα δ' ἐνὶ Σκύλλη ναίει, δεινὸν λελακυῖα·

78. γε] τε W. ib. εἶεν et ἦ super εἶ H. ib. Fοι FεFείκοσι. 79. Fεικυῖα. 80. ἠεροFειδές.

Ἀρίσταρχος[r] οὐ λέγει πρὸς τὸ νέφος τὴν ἀπόστασιν εἶναι, ἀλλὰ, τοῦτο οὐδέποτε λήγει, τὸ κεκαλύφθαι τὸν σκόπελον τῷ νέφει. Q. 77. Οὐ καταβαίη] Λείπει ὁ δέ. ἤτοι, οὐδὲ καταβαίη, ἀντὶ τοῦ, ὅλως ἀνέλθῃ. B. Q. Ἀρίσταρχος γράφει, οὐκ ἐπιβαίη[s]. Harl. Οὐδέ κεν ἀμβαίη] Οὐ δυνηθῇ ἀνελθεῖν. Οὐδ' ἐπιβαίη] Οὐδὲ κατέλθῃ. Vulg. 78. Οὐδ' εἴ οἱ χεῖρές τε] Ὅτι ὁμοία ἡ προσφορὰ (scr. προφ.) τῆς ὑπερβολῆς τῷ, Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι (Il. β'. 489.). Q. Χεῖρές γε] Schol. marg. χειρές τε[t]. Harl. 81. Εἰς ἔρεβος τετραμμένον] Εἰς τὰ πρὸς δύσιν μέρη νεῦον. πιθανῶς δὲ ἵνα μὴ προϊδόντες οἱ ἑταῖροι παύσωνται τῆς κωπηλασίας. Vulg. Εἰς ἔρεβος ἦν ἀπεστραμμένον, ὥστε ἀεὶ ἀπεστράφθαι ἐξ αὐτοῦ τὴν αὐγὴν τοῦ ἡλίου. Q. 84. Ἀφίκοιτο] Ἀντὶ τοῦ, καταλάβοι. Vulg. 85. Σκύλλη] Σκύλλα Φόρκυνος θυγάτηρ καὶ Ἑκάτης, ἔχουσα πρὸς ταῖς πλευραῖς σκύλακας, κατέχουσα τὸν περὶ Σικελίαν πορθμόν. ἔνθεν μὲν Σκύλλη ἑτέρωθι δὲ Χάρυβδις[u] (235.). Σκύλλα θυγάτηρ μὲν ἦν Φόρκυνος καὶ

"ba, οὔποτ' ἐρωεῖ, ἀπαντῆσαι πρὸς τὸ συνώνυμον" h. e. pro νεφέλη subjectum habere genere neutro τὸ νέφος, cujus ulterioris explicationis fragmina sunt hæc: ΝΕΦΟΣ. νεφέλη. Mox aliud de eadem re scholium cum eodem lemmate Τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ, additum, in quo duæ tantum voces perperam coaluerunt. Scr. σχῆμα, τῶν σημαινομένων ἀκόλουθον. Ita nimirum vocat hoc schema grammaticus quoniam sensum nominis, non formam sequitur. Nescio tamen an hic etiam rectius scribendum, τῶν συνωνύμων ἀκόλουθον. Barnesius duo hæc scholia conflare conatus est pessime. BUTTM.

[r] In Mediol. lemma huic scholio est præfixum Νεφέλη δ. μ. κ. et mox fœde scriptum ita οὐδέποτε λέγει τῷ καλύφθαι. BUTTM.

[s] Immo οὐδ' ἐπιβαίη. Eustathius: τὸ δὲ γράφειν, οὐδ' ἐπιβῆναι (ἐπιβαίη), οὐκέτι ἀφελὲς, ἀλλὰ γελοῖον. Et sic est in lemmate schol. vulg., ubi quoniam male hodie hæc scriptura explicata est (vid. supra), Barnesius audacter reposuit ἀποβαίη, hoc, ut solet, pro vera textus varietate venditans. BUTTM.

[t] Recepit hoc Wolfius. Sed utrumque, ni fallor, olim junctum erat, χεῖρές γέ τ' ἐείκοσι καὶ πόδες. Nam fœdissimus profecto est hiatus etiam in cæsura, quando accidit in pleonastico ε. Ne quis enim objiciat e. g. Il. γ'. 197. ἔγωγε ἐΐσκω, meminerit in quibusdam verborum formis reduplicationem esse, qua digamma quoque reduplicatur, illaque ἔοικα, ἐΐσκω respondere his δέδοικα, δεδίσκω: contra in talibus qualia sunt ἐείκοσι, ἐΐση, ἔεδνα, nullum reduplicationis usquam vestigium esse. BUTTM.

[u] Sic edd. ant. nisi quod in illis versus Ἔνθεν μὲν in lemmatis forma positus est;

τῆς ἤτοι φωνὴ μὲν ὅση σκύλακος νεογιλῆς
γίνεται, αὐτὴ δ' αὖτε πέλωρ κακός· οὐδέ κέ τίς μιν
γηθήσειεν ἰδὼν, οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν.
τῆς ἤτοι πόδες εἰσὶ δυώδεκα πάντες ἄωροι,

86. νεογιλῆς] νεογγιλῆς (sic) H. 87. κακός] κακόν H. V. W. 88. Fιδών.

Ἑκάτης, τὸ μὲν μέγεθος θαυμαστή. εἶχε δὲ πόδας μὲν δώδεκα κεφαλὰς δὲ ἓξ, ἐν ἑκάστῳ δὲ τῶν στομάτων τρεῖς στίχους ὀδόντων, ὀφθαλμοὺς δὲ πυροειδεῖς. καὶ τὸ μὲν ἄλλο σῶμα ἐκρύπτετο αὐτῆς ἔν τινι σπηλαίῳ κατὰ βύθου βεβλημένον, συμφυὲς οὖσα τῇ πέτρᾳ. τὰς δὲ κεφαλὰς αὐτῆς εἶχεν ἔξω περιμήκεις ὥστε δύνασθαι ἀπὸ τῆς πέτρας εἰς τὴν ναῦν φθάνειν. ταύτην λέγεται τὸν Ἡρακλέα ὁπότε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἦγεν, ὡς εἶδεν ἀπληστευομένην ἀνελεῖν, τὸν δὲ πατέρα διὰ πυρὸς ἀναγκάσαι πάλιν αὐτὴν ἀναζῆσαι. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Διονύσῳ[x]. Vulg. Λελακυῖα] Ἤτοι ὑλακτοῦσα, ἢ οἰκτρὸν ἦχον ἀποτελοῦσα. Vulg. 86. Νεογιλλῆς] Νεογνῆς, γάλακτι τρεφομένης. Vulg. Ἔνθεν αὐτῇ κυνῶν μὲν κεφαλὰς οἱ νεώτεροι περιέπλασαν. Ἀθετοῦνται δὲ στίχοι τρεῖς. πῶς γὰρ ἡ δεινὸν λελακυῖα δύναται νεογνοῦ σκύλακος φωνὴν ἔχειν[y]; Δύναται δὲ τὸ, ὅση, ἀντὶ τοῦ, οἵα, κεῖσθαι, ἵνα μὴ πρὸς τὸ μέγεθος ἀλλὰ πρὸς τὴν ὁμοιότητα εἴη ἡ παραβολή. Q. 88. Οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειε] Εἰς ὅρος (ὅρον em. Mai.) ὑπερβολῆς ἀεὶ τὸ θεῖον παραλαμβάνει ὁ ποιητής. καὶ ἐπὶ τῶν ἡδέων· Ἔνθα δ' ἔπειτα καὶ ἀθάνατός περ ἐπελθὼν γηθήσειεν ἰδών (ε'. 74. ubi est θηήσαιτο ἰδών). καὶ ἐπὶ πολέμου, Οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών (Il. ν'. 127.) καὶ ἐπὶ τῶν φοβερῶν, Οὐδ' εἰ θεὸς ἀντιάσειεν, ἤτοι ἐναντίον ἐπέλθοι. Q. 89. Πάντες ἄωροι] Ψιλωτέον τὰς δύο συλλαβάς. ἔστι γὰρ, (ins. οὓς) οὐκ ἄν τις ὠρήσειεν, ὃ ἐστι φυλάξειεν. οἱ δὲ καὶ, μὴ δυναμένους ὁρμῆς, ὡσπερεὶ παρειμένους. ἐν τοῖς τραχήλοις γάρ ἐστιν ἡ πᾶσα ὁρμή. οἱ δὲ νεώτεροι, τοὺς ὀρούειν μὴ δυναμένους μηδὲ ὁρμᾶν, ἅτε τῇ πέτρᾳ προσπεφυκυίας αὐτῆς, ἐπεὶ κἂν τὸν Ὀδυσσέα καὶ τὰ θηρώμενα ἐπεδίωκεν. οἱ δὲ, κωλῆν μὴ ἔχοντες· ὧρα γὰρ ἡ κωλῆ κατ' Ἴωνας λέγεται· ἐπεὶ πλεκτάνες (scr. -αι) εἰσίν. οἱ δὲ ἄνεισι κατὰ μέγεθος, ἢ πολύποδες. ἢ σκληροὶ παρὰ τοὺς ἀώρους καρπούς. ἢ λεπτότατοι καὶ πλεκτανώδεις. οἱ δὲ ἄωροι ἢ ποικίλοι. ἢ κατὰ μεταφορὰν τῶν ἄκρων ἀφύλακτοι καὶ δεινοί. ὠρεῖν γὰρ τὸ φυλάσσειν. Ἀρίσταρχος δὲ ἀκώλους· τοὺς γὰρ Ἴωνας λέγειν φησὶ τὴν κωλῆν, ὤρην καὶ ὡραίαν· οὐκ ἔχοντας οὖν ὀστᾶ ἀκώλους καὶ ἀνάρθρους λέγεσθαι. ὑποκεῖσθαι γάρ φησι τῇ Σκύλλῃ πετραῖόν τι θηρίον προσπεφυκὸς τῷ σκοπέλῳ καὶ κοχλιώδες πόδας τε ἔχον πλεκτανώδεις[z]. ὥστε λέγειν οὕτως τὸν ποιητὴν, Σκύλλην πετραίην (231.). κατὰ δὲ τὴν ἄνωθεν φαντασίαν τῇ Ὕδρᾳ προσεοικέναι καὶ τοὺς αὐχένας αὐτῆς ἰσομεγέθεις εἶναι τῷ σκοπέλῳ. καθιεῖσαν δὲ τὴν Σκύλλαν τὰς κεφαλὰς οὕτως

fortasse quod olim sequens narratio cum hoc lemmate versui 235. ascripta et inde mox huic translata est. Edd. recentiores versum textui edito conformant, postque eum inserunt Ἄλλως. BUTTM.

[x] Sic. Sed est haud dubie Dionysius ille Mythicorum multorum auctor, de quo vid. Heyn. ad Apollod. in Ind. Scriptorum. BUTTM.

[y] Verba Ἀθετοῦνται—ἔχειν ex Harl. exc. Pors. BUTTM.

[z] Hæc re ipsa clamante ita reposui: nam in Mediol. ita—τὴν Σκύλλαν πετραῖον τὸ θηρίον—πόδας τι ἔχειν—. BUTTM.

ἓξ δέ τέ οἱ δειραὶ περιμήκεες· ἐν δὲ ἑκάστῃ
σμερδαλέη κεφαλὴ, ἐν δὲ τρίστοιχοι ὀδόντες,
πυκνοὶ καὶ θαμέες, πλεῖοι μέλανος θανάτοιο.
μέσση μέν τε κατὰ σπείους κοίλοιο δέδυκεν,
ἔξω δ' ἐξίσχει κεφαλὰς δεινοῖο βερέθρου·
αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ σκόπελον περιμαιμώωσα
δελφῖνάς τε, κύνας τε, καὶ εἴποθι μεῖζον ἕλῃσι
κῆτος, ἃ μυρία βόσκει ἀγάστονος Ἀμφιτρίτη.
τῇ δ' οὔπω ποτὲ ναῦται ἀκήριοι εὐχετόωνται
παρφυγέειν σὺν νηΐ· φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ
φῶτ' ἐξαρπάξασα νεὸς κυανοπρῴροιο.
Τὸν δ' ἕτερον σκόπελον χθαμαλώτερον ὄψει, Ὀδυσσεῦ,

90. Fοι. Fεκάστῃ. 94. ἐξίσχει] ἐξ ἴσχει V. 96. εἴποθι] εἴποθεν H. 98. οὔπω ποτὲ] οὐ πώποτε W. 99. ἑκάστῳ] ἑκάστῳ^η H. ib. Fεκάστῳ.

ἀνασπᾷν τοὺς ἁρπαζομένους. φέρει δέ τε κρατὶ ἑκάστῳ φῶτα ἁρπάζουσα (99.). ὥσπερ ἂν ὀλισθηρῶν ὄντων τῶν ποδῶν καὶ οὐκ ἐχόντων ἀντίληψιν, ἀώρους ἄν τις δέξαιτο τοὺς ἀκώλους. Κράτης δὲ ἐν τοῖς περὶ διορθώσεως ἀφυλάκτους ἀκούει, οὕτως περὶ τῆς εἰκόνος διαλεγόμενος, τοιοῦτον γάρ τοι ὑπόκειται ζῶον ἓξ μὲν ἔχον κεφαλὰς καὶ δειρὰς οὐκ ἐλάσσονας. Q. Λεπτοί. ἔνιοι δὲ ἀπέδοσαν, παραιωρούμενοι καὶ ἀσθενεῖς. τινὲς δὲ, δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἄν τις δυνηθείη φυλάξασθαι διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς δεινότητα· ὠρεῖν γὰρ τὸ φυλάσσειν, ἔνθεν καὶ ὁ πυλωρός. ἔνιοι δὲ δασέως ἀνέγνωσαν ἄωροι, ὠμοὶ, ἄγριοι, ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἀώρων καὶ μὴ πεπείρων καρπῶν. τινὲς, οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξιοι· ὤρα γὰρ ἡ φροντίς. ἔνιοι δὲ ἀώρους τοὺς ἐμπροσθίους, ὡς καὶ παρὰ τῷ κωμικῷ[a]· σὺ τοὺς ἀώρους εἶτά σοι, μαστιγία, πόδας κομίζειν; σὺ δὲ φέρεις ὀπισθίους. Ἄμεινον δὲ ἀποδιδόναι τοὺς χαλεποὺς καὶ δυσφυλάκτους παρὰ τὸ ὠρεῖν ὅ ἐστι φυλάσσειν. ἢ τοὺς δυσορμήτους, παρὰ τὸ ὀρούειν· οὐ γὰρ χρῆται αὐτοῖς ἡ Σκύλλα εἰς πορείαν. Vulg. Ἢ δυσφύλακτοι, οὓς οὐδεὶς ἂν δυνηθείη φυλάξασθαι διὰ τὴν περὶ αὐτοὺς δεινότητα. ἢ ὠμοί. ἢ οὐδεμίας φροντίδος ἄξιοι. ἢ ἀνόρμητοι, οἱ μὴ δυνάμενοι ὀρεῦσαι. Ἄλλως. Ἄωροι, σκληροὶ παρὰ τοὺς ἀώρους καρπούς. ἢ κρεμαστοὶ, ἀπὸ τοῦ αἰωρεῖν, τὸ κρεμᾶν. B. 90. Δειραὶ περιμήκεες] Ἀντισταδιαίους τῷ μήκει. Q. 91. Σμερδαλέη κεφαλὴ] Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς κυνός· πιθανώτερον δὲ δράκοντος· καὶ γὰρ μόνος δράκων τρεῖς στίχους ἔχει ὀδόντων. Vulg. 92. Πυκνοὶ καὶ θαμέες] Ἐκ παραλλήλου ἔταξε τὰς λέξεις ἰσοδυναμούσας. Vulg. 94. Γρ. βαράθρου. Harl. 95. Περιμαιμώωσα] Ὑπὸ τοῦ λιμοῦ ἐνθουσιῶσα καὶ κινουμένη. B. 97. Ἀγάστονος] Μεγάλους ψόφους ἀποτελοῦσα· ἢ μεγάλους στεναγμοὺς ἐπιφέρουσα διὰ τοὺς ἐν τοῖς ναυαγίοις ἀπολλυμένους. Vulg. 98. Ἀριστοφάνης, τήνδε. ὑφὲν δὲ τὸ πώποτε. Harl. Ἀκήριοι] Νῦν, ἄνευ κηρὸς καὶ θανάτου, ἀβλαβεῖς. Vulg.

[a] Non Aristophane, ut alias, sed Philemone; vid. Lex. Seguer. p. 476. ubi pro κομίζειν est τρίβεσθαι. In nostro scholio erat olim μάστιγι et σὺ δέ. BUTTM.

πλησίον ἀλλήλων· καί κεν διοϊστεύσειας·
τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι μέγας, φύλλοισι τεθηλώς·
τῷ δ' ὑπὸ δῖα Χάρυβδις ἀναῤῥοιβδεῖ μέλαν ὕδωρ·
τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι, τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ
δεινόν· μὴ σύ γε κεῖθι τύχοις, ὅτε ῥοιβδήσειεν·
οὐ γάρ κεν ῥύσαιτό σ' ὑπ' ἐκ κακοῦ οὐδ' Ἐνοσίχθων.
ἀλλὰ μάλα Σκύλλης σκοπέλῳ πεπλημένος ὦκα
νῆα παρὲξ ἐλάαν· ἐπειὴ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
ἓξ ἑτάρους ἐν νηῒ ποθήμεναι, ἢ ἅμα πάντας.

102. διοϊστεύσειας] δὴ ὀϊστεύσειας V. 104. ἀναῤῥοιβδεῖ] ἀναρυβδεῖ, ut et 105. H. ib. δῖϜα. 106. ῥοιβδήσειεν] ῥυβδήσειεν H. 109. παρὲξ ἐλάαν] παρεξελάαν V.

102. Πλησίον ἀλλήλων] Μετὰ τὸ στίξαι τελείως εἰς τὸ Ὀδυσσεῦ, τὸ, πλησίον ἀλλήλων, ὡς ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς προφερόμεθα, καὶ στίζομεν εἰς τὸ ἀλλήλων. ἆδε τοι εἰσὶ, πλησίον ἀλλήλων εἰσίν[b]. εἶτα σαφηνίζει τὸ διάστημα. Ἐγὼ δὲ εἰς τὸ, πλησίον, στίζων οἶμαι μηδὲν λείπειν. Q. Δὴ ὀϊστεύσειας] Ὀϊστῷ καταλάβοις ἀπὸ σκοπέλου εἰς σκόπελον. B. Q. 103. Τῷ δ' ἐν ἐρινεός ἐστι] Οἰκονομικῶς, ἵν' εἰς τοῦτον ἐκκρεμασθῇ ὁ Ὀδυσσεύς. διὸ καὶ τὸ μέγας πρόσκειται ἵνα δυνηθῇ βαστάξαι τὸν κρεμάμενον ἥρωα. παρατετηρημένως δὲ οὐκ ἐλαίαν ἢ ἄλλο δένδρον ἀλλ' ἐρινεὸν παρέλαβεν, ὅσπερ εἴωθε καὶ ἐν κρημνοῖς φύεσθαι. Q. 104. Δῖα Χάρυβδις] Ἡ φοβερὰ, παρὰ τὸ δέος. Θαλάσσης δὲ βάθος (Vulg. ins. ἀναποτικόν) ἐστι μεταξὺ τοῦ Ἀδρίου καὶ τοῦ Τυῤῥηνικοῦ πελάγους. B. Q. Vulg. Οὐκ ἐδήλωσέ γε μὴν ὁ Ὅμηρος πότερον θηρίον ἐστὶν ἢ ἄμπωτις. Ὑποπτεύει δ' αὐτὸν Καλλίστρατος ὡς μαχόμενον τοῖς ἔπειτα. B. Q. 105. Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν] Τινὲς τὸ τρὶς ἀντὶ τοῦ πολλάκις. ἄμεινον δὲ τῷ, ἐπ' ἤματι, ἀντὶ τοῦ νυχθημέρῳ. δι' ὀκτὼ γὰρ ὡρῶν γίνεται ὁ σπασμὸς τοῦ ὕδατος, ὡς Ὀδυσσεύς φησιν (cf. ad 439.). καὶ ἀλλαχοῦ, ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρποντο (Il. φ'. 45.), ἀντὶ τοῦ νυχθήμερα. Q. Τρὶς δ' ἀναροιβδεῖ] Ἄμπωτις δέ τις, ἀνάπωσίς τις καὶ ἀναῤῥόφησις. ὑπονοστεῖ γὰρ τὸ ὕδωρ ἔν τισι κοιλώμασι τῶν πετρῶν, καὶ πάλιν ῥήγνυται, ὅτι (f. διὸ) τὸ ὕδωρ καλεῖται ῥαχία. ἦν δὲ οὗτος ὁ τόπος τοῖς πλέουσιν ἐπικίνδυνος, θανάτου μεστὸς, ὅτι τὸ πλοῖον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ ὑποβρύχιον ἐγίνετο. Q. Ἡ κατὰ τὴν Σκύλλαν ἐστὶν ἱστορία αὕτη, ὡς ἦν γυνὴ περικαλλὴς μέχρι ὀμφαλοῦ. ἔνθεν καὶ ἔνθεν κυνῶν προσπεφύκεισαν κεφαλαὶ αὐτῆς ἕξ. τὸ δ' ἄλλο αὐτῆς σῶμα ὀφιοειδές. ὃ θηρίον τοὺς παραπλέοντας τὰ πελάγη ταῦτα κατήσθιεν ἀφειδῶς ἢ θηριωδῶς. Ἡ δὲ Χάρυβδίς ἐστι τόπος τις κοῖλος περὶ τὴν θάλασσαν, καὶ ἵσταται ἐν τούτῳ ὕδωρ ὥστε τὸν πυθμένα τῆς θαλάσσης συστρεφομένου τοῦ ὕδατος φαίνεσθαι, καὶ ἀναῤῥοφᾶται καὶ πάλιν ἀποπτύεται τρὶς τῆς

[b] Corrupta hæc sunt e sermone istud πλησίον ἀλλήλων circumscribente in hunc sensum, εἰ δὲ δύο πλησίον ἀλλήλων εἰσίν. Certe citra duriorem ejusmodi ellipsin verba poetæ, ut hodie edi solent, expediri non possunt. Quare nemo, opinor, non amplectetur optimam quam mox hic scholiastes proponit rationem, quæque hic primum prodit. BUTTM.

Ὣς ἔφατ᾽· αὐτὰρ ἐγώ μιν ἀμειβόμενος προσέειπον·
εἰ δ᾽ ἄγε δή μοι τοῦτο, θεὰ, νημερτὲς ἔνισπε,
εἴπως τὴν ὀλοὴν μὲν ὑπεκπροφύγοιμι Χάρυβδιν,
τὴν δέ κ᾽ ἀμυναίμην, ὅτε μοι σίνοιτό γ᾽ ἑταίρους.
Ὣς ἐφάμην· ἡ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀμείβετο δῖα θεάων·
σχέτλιε, καὶ δ᾽ αὖ τοι πολεμήϊα ἔργα μέμηλε
καὶ πόνος· οὐδὲ θεοῖσιν ὑπείξεαι ἀθανάτοισιν;
ἡ δέ τοι οὐ θνητὴ, ἀλλ᾽ ἀθάνατον κακόν ἐστι,
δεινόν τ᾽, ἀργαλέον τε, καὶ ἄγριον, οὐδὲ μαχητόν·
οὐδέ τίς ἐστ᾽ ἀλκή· φυγέειν κάρτιστον ἀπ᾽ αὐτῆς·
ἢν γὰρ δηθύνησθα, κορυσσόμενος παρὰ πέτρῃ,
δείδω, μή σ᾽ ἐξαῦτις ἐφορμηθεῖσα κίχησι
τόσσῃσιν κεφαλῇσι, τόσους δ᾽ ἐκ φῶτας ἕληται.
ἀλλὰ μάλα σφοδρῶς ἐλάαν, βωστρεῖν δὲ Κραταιΐν,
μητέρα τῆς Σκύλλης, ἥ μιν τέκε πῆμα βροτοῖσιν·
ἥ μιν ἔπειτ᾽ ἀποπαύσει ἐς ὕστερον ὁρμηθῆναι·
Θρινακίην δ᾽ ἐς νῆσον ἀφίξεαι· ἔνθα δὲ πολλαὶ
βόσκοντ᾽ Ἠελίοιο βόες καὶ ἴφια μῆλα,

111. προσέϝειπον. 115. δῖϝα. 116. ϝέργα. 125. τῆς] τὴν H. 128. ϝίφια.

ἡμέρας. Q. 111. Ἀτίζομενος[b]] Ἐκπληττόμενος. Vulg. 116. Καὶ δ᾽ αὖ τοι] Ὁ μὲν αὖ σύνδεσμος, ἡ δὲ τοι ἀντωνυμία. ὁ δὲ λόγος, καὶ ἐκεῖ πολεμήϊά σοι ἔργα μέμηλεν ὦ σχέτλιε. B. Q. 120. Οὐδέ τις ἔστ᾽ ἀλκή] Ἐνταῦθα στικτέον. οὐδὲ ἐστὶ λόγος κατὰ τῆς Σκύλλης ἀλέξησις[c]. φεύγειν δὲ ἀπ᾽ αὐτῆς κρεῖττον. ἀλκὴ γὰρ, ἡ βοήθεια καὶ ἀλέξησις. Vulg. 124. Κραταιΐν] Κραταιῒς καλεῖται ἡ μήτηρ τῆς Σκύλλης. μάγοι δὲ Ἑκάτην αὐτὴν καλοῦσιν. Vulg. Ἄμεινον γράφειν, κραταιῒς, ἀντὶ τοῦ ἰσχυρῶς (B. κραταιῶς), ὡς ἀλλαχοῦ, Τότ᾽ ἀποστρέψασκε κραταιΐς (λ΄. 596.), ἵνα λέγῃ, κραταιῶς ἐπιβοῶ τὴν μητέρα τῆς Σκύλλης. καὶ ὀξύνεται. ἐὰν δὲ ᾖ κύριον, προπαροξύνεται. B. Q. Harl. Ἀθετοῦνται γ΄, ὅτι διὰ τούτων σημαίνει μὴ εἶναι τὴν Σκύλλαν σύμφυτον τῇ πέτρᾳ. Harl. 126. Θρινακίην] Νῆσός ἐστιν ἐν ὠκεανῷ ἱερὰ ἡλίου (Vulg. Νείλου). Q. Vulg. 128. Ἠελίοιο βόες] Ἥλιον ἐνταῦθα τὸν χρόνον λέγουσιν εἶναι, βόας καὶ μῆλα τὰς ἡμέρας. αἱ ἑπτὰ γὰρ ἀγέλαι, ὧν ἑκάστη ν΄, τν΄ γίνονται. γόνος δὲ οὐ γίνεται αὐτῶν. καὶ γὰρ αἱ ἡμέραι τοῦ χρόνου οὔτε πλείονες γίνονται οὔτε

[b] Variam hic habes lectionem pro ἀμειβόμενος. Sed scribendum ἀτυζόμενος, quod et in margine habet cod. Vindob. 50. Perbona autem lectio. Nam ἀμειβόμενος non commode adhibetur nisi finito alterius sermone. At Ulysses Circen interpellat. BUTTM.

[c] Sic ed. ant. Recentiores inserunt οὐδὲ ante ἀλέξησις. Barn. em. ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ἔστι κατὰ τῆς Σκύλλης ἀλέξησις. Quod verum videtur. BUTTM.

ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι, τόσα δ' οἰῶν πώεα καλὰ,
πεντήκοντα δ' ἕκαστα· γόνος δ' οὐ γίνεται αὐτῶν,
οὐδέ ποτε φθινύθουσι· θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσὶ,
νύμφαι ἐϋπλόκαμοι, Φαέθουσά τε, Λαμπετίη τε,
ἃς τέκεν Ἠελίῳ ὑπερίονι δῖα Νέαιρα.
τὰς μὲν ἄρα θρέψασα, τεκοῦσά τε, πότνια μήτηρ
Θρινακίην ἐς νῆσον ἀπῴκισε τηλόθι ναίειν,
μῆλα φυλασσέμεναι πατρώϊα καὶ ἕλικας βοῦς.
τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάας, νόστου τε μέδηαι,
ἦ τ' ἂν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον
νηΐ τε, καὶ ἑτάροις· αὐτὸς δ' εἴπερ κεν ἀλύξεις,
ὀψὲ κακῶς νεῖαι, ὀλέσας ἄπο πάντας ἑταίρους.
Ὣς ἔφατ'· αὐτίκα δὲ χρυσόθρονος ἤλυθεν ἠώς.
ἡ μὲν ἔπειτ' ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχε δῖα θεάων·
αὐτὰρ ἐγὼν ἐπὶ νῆα κιὼν ὤτρυνον ἑταίρους,
αὐτούς τ' ἀμβαίνειν, ἀνά τε πρυμνήσια λῦσαι.
οἱ δ' αἶψ' εἴσβαινον, καὶ ἐπὶ κληῗσι κάθιζον·
ἑξῆς δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἡμῖν δ' αὖ κατόπισθε νεὼς κυανοπρῴροιο

130. πεντήκοντα ϝέκαστα. 133. 143. δῖϝα. 135. Θρινακίην ἐς] Θρινακίην ἐς H. 136. ϝέλικας. 140. ἀλύξεις] ἀλύξῃς sed η in ει mutatum H. ἀλύξοις V. ἀλύξῃς W. 141. νεῖαι] νῆαι H. 147. omittit H. Uncinis includit W. 148. νεὼς] νεὸς W.

ἐλάττονες, ἀλλ' ἀεὶ αἱ αὐταί. B. 129. Ἑπτὰ βοῶν ἀγέλαι] Ἀριστοτέλης φυσικῶς τὰς κατὰ σελήνην ἡμέρας αὐτὸν λέγειν φησὶ τν' οὔσας[d]. τὸν γὰρ πεντήκοντα ἀριθμὸν ἑπταπλασιάσας εἰς τὸν τριακοστὸν πεντηκοστὸν περιεστάναι εὑρήσεις (Q. εὕρηκε). Vind. 56. Q. Τόσα δ' οἰῶν πώεα] Οἶμαι λέγειν τὰς τοσαύτας νύκτας. Q. 130. Πεντήκοντα δ' ἕκαστα] Ἕκαστα βουκόλια καὶ ποίμνια, ἤτοι μία ἑκάστη τούτων ἀγέλη ἀνὰ πεντήκοντα φέρει. Q. 131. Θεαὶ δ' ἐπιποιμένες εἰσί] Θεαὶ δὲ αἱ ὧραί εἰσι. B. Οὐ κωλύουσιν αὗται εἰδυῖαι κολασθησομένους αὐτούς. Vulg. 133. Νέαιρα] Νεαίρῃ σύνεστιν ὁ Ἥλιος, ἐπειδὴ νέος ὁ θεός. Vulg. Post hunc versum in cod. Vind. 133. insertus est hic: Αὐτοκασιγνήτη Θέτιδος λιπαροπλοκάμοιο: qui mihi quidem ab omni parte ut

[d] Q. mendose, τῶν ν' οὔσας. Vulg. sermone mutilo, Ἀριστοτέλης φυσικῶς φησι. λέγει γὰρ τὰς καθ' ἡμέρας πεντήκοντα πρὸς ταῖς τριηκοσίαις.—Barnesius affert Luciani locum Astrol. 22. in quo verissime, sed ad hoc usque tempus incassum, pro βολὰς emendat, βόας: καὶ τοῦ ἡλίου τὰς βόας τὰ δὴ ἐγὼ ἤματα συμβάλλομαι εἶναι. BUTTM.

ἴκμενον οὖρον ἵει πλησίστιον, ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Κίρκη ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα.
αὐτίκα δ' ὅπλα ἕκαστα πονησάμενοι κατὰ νῆα
ἥμεθα· τὴν δ' ἄνεμός τε κυβερνήτης τ' ἴθυνον.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι, οὐδὲ δύ' οἴους,
θέσφαθ', ἅ μοι Κίρκη μυθήσατο, δῖα θεάων·
ἀλλ' ἐρέω μὲν ἐγὼν, ἵνα εἰδότες, ἤ κε θάνωμεν,
ἤ κεν ἀλευάμενοι θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Σειρήνων μὲν πρῶτον ἀνώγει θεσπεσιάων
φθόγγον ἀλεύασθαι, καὶ λειμῶν' ἀνθεμόεντα·
οἶον ἔμ' ἠνώγει ὄπ' ἀκουέμεν· ἀλλά με δεσμῷ
δήσατ' ἐν ἀργαλέῳ, ὄφρ' ἔμπεδον αὐτόθι μίμνω,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ· ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνήφθω.
αἰ δέ κε λίσσωμαι ὑμέας, λῦσαί τε κελεύω,
ὑμεῖς δὲ πλεόνεσσι τότ' ἐν δεσμοῖσι πιέζειν.
Ἤτοι ἐγὼ τὰ ἕκαστα λέγων ἑτάροισι πίφαυσκον·
τόφρα δὲ καρπαλίμως ἐξίκετο νηῦς εὐεργὴς
νῆσον Σειρήνοιϊν· ἔπειγε γὰρ οὖρος ἀπήμων.

151. Fέκαστα. 152. ἴθυνον] ἴθυνόν H. ἴθυνε V. ἴθυνεν W. 154. Fίδμεναι. 155. δῖFα. 156. αὐτὰρ ἐγὼν Fερέω. Fείδοτες. 157. φύγοιμεν et ω super οι ab eadem manu H. PORS. 160. Fόπ'. 163. αἰ] αἰ (ει) H. 164. δὲ nunc, sed post rasuram H. 165. πίφαυσκον] πίφασκον H. ib. Fέκαστα. 166. εὐFεργής. 167. ἀπήμων] ἀμύμων H.

genuinum se approbat. 152. Ἥμεθα] Δημοτικῶς εἰς μέσον παρατίθησι τὰ ἀπόῤῥητα. κοινὸς γὰρ ὁ κίνδυνος. Q. Post v. 153. in Harl. et Vind. 133. insertus est hic: Κέκλυτέ μευ μύθων κακά περ πάσχοντες ἑταῖροι. Nimirum ut aliquoties in his scholiis observamus, erant qui tali γὰρ, quale est in v. 154. offenderentur ubique. 154. Ὦ φίλοι, οὐ γὰρ χρὴ ἕνα ἴδμεναι [e]] Τὰ κατὰ μέρος οὐ λέγει, ὅτι θέλγουσιν ἡδονῇ, ἵνα μὴ τῆς μελῳδίας ἐπιθυμήσαντες ἀμελήσωσι τῶν παραγγελμάτων. Q. 157. Ἤ κεν ἀλευάμενοι [f]] Εἰ μὲν καταφρονήσει τῆς ᾠδῆς, οὐδὲν ἠδίκει ὁ δεσμός· εἰ δὲ ἐθέλγετο δεθεὶς, ἐσώζετο, φιλομαθὴς δὲ καὶ ἐγκρατὴς, ὥστε τοῦ μὲν λωτοῦ οὐκ ἐθέλησε, τῶν δὲ Σειρήνων ἀνήκοος μεῖναι οὐκ ἐκαρτέρησεν. Q. 160. Οἶον ἔμ' ἠνώγει] Ἵνα πείρᾳ μάθῃ ὅτι ἀληθεύει. καὶ ἄλλως ἔδει τινὰ εἶναι τὸν μηνύσοντα, ὅτι οὐκέτι ἐξακούονται αἱ Σειρῆνες. Vulg. 163. Καὶ ἐνταῦθα οἱ δύο ὀβελίζονται ὡς ἀδικώτατοι. Harl. 164. Ὑμεῖς δ' ἐν text. Γρ. ὑμεῖς μ' ἐν. Vind. 133. 167. Γρ. ἀπή-

[e] Immo ad 158. Σειρήνων. BUTTM.
[f] Immo ad 160. Ἀλλά με δεσμῷ. BUTTM.

αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο, ἠδὲ γαλήνη
ἔπλετο νηνεμίη, κοίμησε δὲ κύματα δαίμων.
ἀνστάντες δ' ἕταροι νεὸς ἱστία μηρύσαντο,
καὶ τὰ μὲν ἐν νηῒ γλαφυρῇ βάλον· οἱ δ' ἐπ' ἐρετμὰ
ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ ξεστῇς ἐλάτῃσιν.
αὐτὰρ ἐγὼ κηροῖο μέγαν τροχὸν ὀξέϊ χαλκῷ
τυτθὰ διατμήξας χερσὶ στιβαρῇσι πιέζευν·
αἶψα δ' ἰαίνετο κηρὸς, ἐπεὶ κέλετο μεγάλη ἲς,
ἠελίου τ' αὐγὴ, Ὑπεριονίδαο ἄνακτος·
ἑξείης δ' ἑτάροισιν ἐπ' οὔατα πᾶσιν ἄλειψα.
οἱ δ' ἐν νηΐ μ' ἔδησαν ὁμοῦ χεῖράς τε, πόδας τε,
ὀρθὸν ἐν ἱστοπέδῃ, ἐκ δ' αὐτοῦ πείρατ' ἀνῆψαν·
αὐτοὶ δ' ἑζόμενοι πολιὴν ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς.
ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆμεν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας,

168. *ἠδὲ*] *ἦδε* H. 170. *ἀνστάντες*] *ἀνστάντὲς* H. ib. *μηρύσαντο*] *ἠρύσαντο* V. 171. *βάλον*] *θέσαν* V. 174. *πιέζευν*] *πιέζον* H. 175. *Fίς.* 176. *Fάνακτος.* 179. *ἀνῆψαν*] *ἀνῆπτον* H. V. W. 181. *ὅτε τόσσον*] *ὅτε δὴ τόσσον* H. sed sine *δὴ* schol. ib. *ἀπῆμεν ὅσον*] *ἀπῆν ὅσσον* H. V. Et *ἀπῆν* diserte citat schol. Aliud schol. habet *ἀπῆν* et pro participio absoluto capit, citans Eurip. Phœniss. 294. 296. H. Male: si enim *ἀπῆν* est verum, constructio est *ναῦς διώκοντες*, ut *στράτευμα εὐθύνοντας* Eurip. Hec. 38. *τριήρεις οὐκ εἰδότες* Thucydid. I. 110. PORS. ib. *τε γέγωνε*] *τ' ἐγέγωνε* H.

μων. Harl. 168. *Αὐτίκ' ἔπειτ' ἄνεμος*] *Ἐντεῦθεν Ἡσίοδος καὶ τοὺς ἀνέμους θέλγειν αὐτὰς ἔφη.* Vulg. Q. *Δασέως τὸ ἦδε.* Harl. 169. *Κοίμησε δὲ κύματα δαίμων*] *Κατ' ἐπιβουλὴν Ποσειδῶνος, ἵνα μᾶλλον αὐτῶν ἀκούσῃ ὁ Ὀδυσσεύς· τινὲς δὲ ὅτι καὶ τοὺς ἀνέμους ἵστασαν γοητεύουσαι τῇ φωνῇ.* B. Q. *Ἴσως ἡ Κίρκη, ἵνα μὴ ἀπροφύλακτοι προσενεχθῶσιν, ἢ Ποσειδῶν, ἵνα ἀκούσῃ.* Vulg. 170. *Ἱστία μηρύσαντο*] *Συνέστειλαν, ἀπὸ τῆς τῶν μηρυομένων ἐρίων συστολῆς.* B. Q. *Συνέστειλαν διὰ τῶν κάλων.* Vulg. 171. *Ἐν νηῒ γλαφυρῇ θέσαν* (sic ed. ant.)] *Καταθέντες δηλονότι τὸ κέρας.* Vulg. 172. *Λεύκαινον ὕδωρ*] *Ἔτυπτον* (Vulg. *ἤρεσσον*)· *ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. λευκαίνεται γὰρ ὑπὸ τῶν κωπῶν τὸ ὕδωρ ἀπὸ τοῦ σφοδρῶς κωπηλατεῖν.* B. Q. Vulg. *Ξεστῇς ἐλάτῃσιν*] *Κώπαις ἐξ ἐλάτου* (sic) *ξύλου κατεσκευασμέναις.* Q. *Ἀπὸ ἐλάτης δένδρου κατεσκευασμέναις κώπαις.* Vulg. 174. *Πίεζον*[g]] *Ἐμάλασσον.* Vulg. 177. *Πᾶσιν ἄλειψα*] *Ἐπέπλασα ἐμφράττων τῶν ὤτων τοὺς πόρους.* Q. *Ἐνέφραξα.* Vulg. 178. *Ὁμοῦ χεῖράς τε πόδας τε*] *Ἀπὸ κοινοῦ τὸ ὁμοῦ, ὁμοῦ χεῖρας ὁμοῦ πόδας.* Q. 179. *Ἀνῆπτον* (sic ed. ant.)] *Ἐδέσμουν.* Vulg. 180. *Τύπτον ἐρετμοῖς*] *Τὸ ἑξῆς, ἅλα τύπτον ἐρετμοῖς ῥίμφα διώκοντες.* B. 181. *Ἀλλ' ὅτε τόσσον ἀπῆν*] *Τὸ μὲν, ἀπῆν, ἐπὶ τῆς νηὸς, τὸ δὲ, διώκοντες, ἐπὶ τῶν ἐρετμῶν* (scr. *ἐρετῶν*). B. (Harl.) *Ἀπῆμεν*] *Ἀπῆν*[h] *ἡ ναῦς· νῦν δὲ οἱ ἐν τῇ*

[g] Recentt. *Πιέζευν*] *Ἔνιοι, πίεζον. Ἐμ.* Vid. ad δ'. 139. BUTTM.
[h] Hoc verum hujus scholii lemma esse sequentia demonstrant. BUTTM.

ῥίμφα διώκοντες, τὰς δ' οὐ λάθεν ὠκύαλος νηῦς
ἐγγύθεν ὀρνυμένη· λιγυρὴν δ' ἔντυνον ἀοιδήν·
Δεῦρ' ἄγ' ἰών, πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
νῆα κατάστησον, ἵνα νωϊτέρην ὄπ' ἀκούσῃς.
οὐ γάρ πώ τις τῇδε παρήλασε νηῒ μελαίνῃ,
πρίν γ' ἡμέων μελίγηρυν ἀπὸ στομάτων ὄπ' ἀκοῦσαι·
ἀλλ' ὅγε τερψάμενος νεῖται, καὶ πλείονα εἰδώς.
ἴδμεν γάρ τοι πάνθ', ὅσ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἀργεῖοι, Τρῶές τε, θεῶν ἰότητι μόγησαν·
ἴδμεν δ', ὅσσα γένηται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Ὣς φάσαν, ἱεῖσαι ὄπα κάλλιμον· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
ἤθελ' ἀκουέμεναι, λῦσαί τ' ἐκέλευον ἑταίρους,
ὀφρύσι νευστάζων· οἱ δὲ προπεσόντες ἔρεσσον.
αὐτίκα δ' ἀνστάντες Περιμήδης, Εὐρύλοχός τε,

184. Ἀχαιϝῶν. 185. 187. ϝόπ'. 187. μελίγηρυν] μελιγήρυσιν V. 188. ϝειδώς. 189. 191. ϝίδμεν. 190. Ἀργεῖϝοι. 192. ϝόπα. 195. ἀνστάντες] ἀναστάντες H. ib. Εὐρύλοχός] γρ. εὔρυχός H.

νηΐ. προσετάγη (scr. -ει) τὸ διώκοντες. ἀλλ' ἔθος ἔχει ἡ μετοχὴ τὸ αὐτὸ δύνασθαι τῷ ῥήματι μετὰ τούτου· ἐπειδὴ Εὐριπίδης (Phoen. 290.), Μέλλων δὲ πέμπειν μ' Οἰδίπου κλεινὸς (excidit γόνος), Ἐν τῷδ' ἐπεστράτευσαν Ἀργείων πόλιν· ἀντὶ τοῦ ἐπειδὴ ἔμελλεν ὁ Οἰδίπου υἱὸς πέμπειν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα ἐπειδήπερ πάνυ ἐδίωκεν[i], ἵν' ᾖ ὁ νοῦς οὕτως, ὅτε δὲ ἡ ναῦς ἀπῆν, ὅσον τε γέγωνε βοήσας· καὶ γὰρ ταχέως αὐτὴν ἤλαυνον. Q. (Harl.). 182. Ῥίμφα διώκοντες] Εὐκόλως ἐλαύνοντες. Q. 184. Δεῦρ' ἄγ' ἰών] Ἐν τούτοις ὁ ποιητὴς προσωποποιεῖται λέγων τὸ ἄγε, ὡς ἐκ προσώπου τῶν Σειρήνων καλουμένων τὸν Ὀδυσσέα πρὸς ἑαυτάς, ὅπως δῆθεν τέρψοιτο τῇ τούτων ἀοιδῇ. ὁ δὲ νοῦς τῆς προκλήσεώς ἐστι τὸ χρηματίσαι τοῦτον καὶ τοὺς φίλους αὐτοῦ βρῶμα ταῖς Σειρῆσιν οἴκτου ἄξιον. Q. Πολύαιν' Ὀδυσεῦ] Μαντικαί τινες αἱ Σειρῆνες, ὅθεν γνωρίζουσι τοὔνομα. Q. Vulg. Πῶς οὖν ὅτε οὐκ ἀκούουσιν, οὐ γνωρίζουσιν; ὅτι θεοὶ οἷς ἂν μὴ ἐπιστήσουσιν οὐκ ἴσασιν. Vulg. 188. Νεῖται] Ἐπανέρχεται. Q. Ἀπέρχεται. Vulg. 193. Λῦσαι δ' ἐκέλευεν[k]] Μαρτυρία τῆς ἡδονῆς ὅτι καὶ ὁ ἐγκρατέστερος ἥττηται. Vulg. B.

[i] Pro ἐδίωκεν scribendum ἐδίωκον. Nam scholiastæ ante oculos habentis lectionem ἀπῆν, ὅσσον, mens est hæc: participium διώκοντες, de remigibus, verbo ἀπῆν de navi eodem modo subjungi quo in exemplo Euripideo participium μέλλων, de Eteocle, verbo ἐστράτευσαν de Achæis. Hinc mox istud ῥίμφα διώκοντες iterum explicat ita, καὶ γὰρ ταχέως ἤλαυνον. Nos si illo exemplo uti velimus, quod tamen hodie nemo, opinor, fecerit, ita hoc efferamus: sicut μέλλων ibi pro μέλλοντος, ita hic διώκοντες positum esse pro διωκόντων sc. τῶν ἐρετῶν. Verum in ea ipso quod remiges hic silentur, Eteocles autem illic nominatur, magna sita est differentia. Homerus si revera junxit ἀπῆν—διώκοντες, *navem* et *nautas* tanquam synonyma cogitavit. BUTTM.

[k] Sic ed. ant. cum δ' pro edito in textu τ', et verbo singulari, nimirum ob præcedens κῆρ. BUTTM.

πλείοσί μ' ἐν δεσμοῖσι δέον, μᾶλλόν τε πιέζευν.
αὐτὰρ ἐπειδὴ τάσγε παρήλασσεν, οὐδ' ἔτ' ἔπειτα
φθογγῆς Σειρήνων ἠκούομεν, οὐδέ τ' ἀοιδῆς,
αἶψ' ἀπὸ κηρὸν ἕλοντο ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
ὅν σφιν ἐπ' ὠσὶν ἄλειψ', ἐμέ τ' ἐκ δεσμῶν ἀνέλυσαν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, αὐτίκ' ἔπειτα
καπνὸν καὶ μέγα κῦμα ἴδον, καὶ δοῦπον ἄκουσα·
τῶν δ' ἄρα δεισάντων ἐκ χειρῶν ἔπτατ' ἐρετμά·
βόμβησεν δ' ἄρα πάντα κατὰ ῥόον· εἴχετο δ' αὐτοῦ
νηῦς, ἐπεὶ οὐκ ἔτ' ἐρετμὰ προήκεα χερσὶν ἔπειγον.
αὐτὰρ ἐγὼ, διὰ νηὸς ἰὼν, ὤτρυνον ἑταίρους
μειλιχίοις ἐπέεσσι παρασταδὸν ἄνδρα ἕκαστον·
Ὦ φίλοι, οὐ γάρ πώ τι κακῶν ἀδαήμονες εἰμέν·
οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι κακὸν, ἢ ὅτε Κύκλωψ
εἴλει ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ κρατερῆφι βίηφιν·
ἀλλὰ καὶ ἔνθεν ἐμῇ ἀρετῇ, βουλῇ τε, νόῳ τε,
ἐκφύγομεν· καί που τῶνδε μνήσεσθαι οΐω.

196. τε πιέζευν] δὲ πιέζευν H. τε πίεζον V. 197. παρήλασεν] παρήλασαν, ex emend. ejusd. m. H. W. ib. οὐδ' ἔτ'] οὐδέ τ' V. 202. ἄκουσα a m. pr.: postea additum ν sed a m. antiqua H. PORS. ib. Fίδον. 204. βόμβησεν] βόμβησαν H. ib. κατὰ ῥόον] καταρρόον H. καταῤῥόον V. ib. εἴχετο] ἔσχετο H. V. W. 206. ἐγὼ] ἐγὼν H. 207. Fεπέεσσι. Fέκαστον. 209. ἔπι] ἔπει, sed primo fuisse videtur ἔπι, deinde lenis in asperum mutatus et ι in ει. H. Plutarchus habet τόγε μεῖζον ἐπὶ PORS. 212. τῶνδε] τῶνδε μι H.

196. Μᾶλλον δὲ πιέζευν text. Γρ. μᾶλλον τ' ἐπεπίεζον (sic). Harl. Ἐπιέζευν text. Γρ. πίεζον. Vind. 133. 202. Καπνὸν μέγα κῦμα] Εἰκότως καπνόν. ἐν ἡμέρᾳ γὰρ οὐ φαίνεται πῦρ. Vulg. Καπνὸν, ἐκ τῆς συγκρούσεως καὶ παρατρίψεως τῶν Πλαγκτῶν· δοῦπον δὲ, ἐκ τῆς ἐκρήξεως. B. Q. 205. Προήκεα] Καταναήκεα. δηλοῖ δὲ τᾶ προβεβηκυῖαν τὴν ἀκμὴν ἔχοντα, ἢ τὰ προήκοντα τῆς νεώς. B. Q. Προέχοντα καὶ προτεταμένα τῆς νεώς. Vulg. 209. Ἔπι] Ἐπέρχεται. Vulg. Οὐ μὲν δὴ τόδε μεῖζον ἔπι[1] κακόν] Περιέχει· ὡς, Τρῶες ἔποντο (scr. ἔπον) πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι (Il. λ'. 483.) ἢ ἐνεργεῖ· ὡς, Τὸν δέρον ἀμφιδέπον (Il. η'. 316.). Q. Vind. 133. Ἔπει ῥῆμά ἐστι· ἔπω, ἔπεις, ἔπει· ἀντὶ τοῦ περιέπει. δασέως οὖν. Ζηνόδοτος δὲ ἔχει. Harl. Cf. Vind. 133. Supra text. Harl. scriptum: Γρ. ἔτι. 212. Καί που τῶνδε μνήσεσθαι οΐω]

[1] Sic lemma in Mediol. Scholium tamen spectat lectionem ἔπι, et sic est in text: Vind. BUTTM.

νῦν δ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
ὑμεῖς μὲν κώπῃσιν ἁλὸς ῥηγμῖνα βαθεῖαν
τύπτετε, κληΐδεσσιν ἐφήμενοι, αἴ κέ ποθι Ζεὺς
δώῃ τόνδε γ' ὄλεθρον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι.
σοὶ δὲ, κυβερνῆθ', ὧδ' ἐπιτέλλομαι, ἀλλ' ἐνὶ θυμῷ
βάλλευ, ἐπεὶ νηὸς γλαφυρῆς οἰήϊα νωμᾷς·
τούτου μὲν καπνοῦ καὶ κύματος ἐκτὸς ἔεργε
νῆα· σὺ δὲ σκοπέλου ἐπιμαίεο, μή σε λάθῃσι
κεῖσ' ἐξορμήσασα, καὶ ἐς κακὸν ἄμμε βάλῃσθα.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ' ὦκα ἐμοῖς ἐπέεσσι πίθοντο.
Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην, ἄπρηκτον ἀνίην,
μήπως μοι δείσαντες ἀπολλήξειαν ἑταῖροι
εἰρεσίης, ἐντὸς δὲ πυκάζοιεν σφέας αὐτούς.
καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς
λανθανόμην, ἐπεὶ οὔτι μ' ἀνώγει θωρήσσεσθαι·
αὐτὰρ ἐγὼ καταδὺς κλυτὰ τεύχεα, καὶ δύο δοῦρε
μάκρ' ἐν χερσὶν ἑλὼν, εἰς ἴκρια νηὸς ἔβαινον
πρώρης· ἔνθεν γάρ μιν ἐδέγμην πρῶτα φανεῖσθαι
Σκύλλην πετραίην, ἥ μοι φέρε πῆμ' ἑτάροισιν.

213. Ϝείπω. 216. ὑπεκφυγέειν] ὑπὲκπροφυγεῖν H. 219. ἔϜεργε. 220. σκοπέλου] σκόπελον sed eadem manu in σκοπέλων mutatum H. PORS. σκοπέλων V. 221. ἐξορμήσασα] ἐξορμήσασθα V. 222. Ϝεπέεσσι. 228. ἐγὼ] ἐγὼν plane schol. sed ν in text. ex emend. H. 230. πρώρης] πρώρησ, sed σ factum ν ab eadem manu. H. PORS.

Τῶν ἐνεστώτων κακῶν οἶμαι ποιήσασθαι μνείαν εἰς τὸ ἐκφυγεῖν ἡμᾶς τὸν ἀπὸ τούτων κίνδυνον. B. 214. Ἁλὸς ῥηγμῖνα] Νῦν τὸ ἐπιπολάζον. παρὰ τὸ ῥήγνυσθαι ταῖς κώπαις. Vulg. Ῥηγμῖνα βαθεῖαν] Εἶπε τὴν προσκρουομένην τοῖς σκοπέλοις θάλασσαν· ἡ γὰρ τῶν αἰγιαλῶν ἐπιπολαία ἐστίν. B. Q. 218. Οἰήϊα] Αὐχένια. Q. Πηδάλια. Vulg. Πηδάλια αὐχένια. Pal. 220. Σκόπελον] Ἑνικῶς σκοπέλου, τῆς Σκύλλης. Harl. Ἐπιμαίεο] Ἐπιμέμνησο. Q. Ἐφάπτου. Vulg. 223. Σκύλλην δ' οὐκέτ' ἐμυθεόμην] Εἰπὼν περὶ τῆς Χαρύβδεως καὶ τῆς ἀμπώτιδος τοῖς ἐμοῖς φίλοις, οὐκέτι καὶ περὶ τῆς Σκύλλης εἶπον αὐτοῖς, μήπως με καταλείψωσιν αὐτὸν ἄπρακτον ἐν τῇ θλίψει καὶ τῷ φόβῳ αὐτῶν. Q. Ἄπρηκτον ἀνίην] Πρὸς ἣν πράξασθαί τι καὶ μηχανήσασθαι οὐκ ἐδυνάμεθα. ἢ τὴν ἀνίαν τὴν ἀπραξίας αἰτίαν· οὐδὲν γὰρ ἐκ τοῦ λυπεῖσθαι ἐδύναντο πρᾶξαι. B. Q. et, inde ab οὐδὲν γὰρ, Vulg. 227. Λανθανόμην] Νῦν, ἑκὼν ἠμέλουν. Vulg. 228. Αὐτὰρ ἐγὼ καταδύς] Καὶ γὰρ οἱ θεοὶ τιτρώσκονται καὶ εἴκουσι. Vulg. Αὐτὰρ ἐγών] Καὶ πῶς οὐ μᾶλλον ἐξεπλάγησαν οἱ ἑταῖροι; ἤτοι οὖν ἀπεστραμμένοι καὶ ἐρέσσοντες ὁπλιζόμενον οὐκ εἶδον, ἢ οἴονται τεθαῤῥηκέναι αὐτὸν ὡς καὶ μόνον ἀμύνεσθαι τὸν ἐπερχόμενον. Q. 229. Ἔβαινον] Ἐπέβαινον, ἱστάμην.

οὐδέ πη ἀθρῆσαι δυνάμην· ἔκαμον δέ μοι ὄσσε
πάντη παπταίνοντι πρὸς ἠεροειδέα πέτρην.
Ἡμεῖς δὲ στεινωπὸν ἀνεπλέομεν γοόωντες·
ἔνθεν μὲν γὰρ Σκύλλ', ἑτέρωθι δὲ δῖα Χάρυβδις
δεινὸν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ.
ἤτοι ὅτ' ἐξεμέσειε, λέβης ὣς ἐν πυρὶ πολλῷ,
πᾶσ' ἀναμορμύρεσκε κυκωμένη· ὑψόσε δ' ἄχνη
ἄκροισι σκοπέλοισιν ἐπ' ἀμφοτέροισιν ἔπιπτεν·
ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ,
πᾶσ' ἔντοσθε φάνεσκε κυκωμένη· ἀμφὶ δὲ πέτρη
δεινὸν ἐβεβρύχει· ὑπένερθε δὲ γαῖα φάνεσκε
ψάμμῳ κυανέη· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει.
ἡμεῖς μὲν πρὸς τήνδ' ἴδομεν, δείσαντες ὄλεθρον·
τόφρα δέ μοι Σκύλλη γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑταίρους
ἓξ ἕλεθ', οἳ χερσίν τε βίηφί τε φέρτατοι ἦσαν.
σκεψάμενος δ' ἐς νῆα θοὴν ἅμα καὶ μεθ' ἑταίρους
ἤδη τῶν ἐνόησα πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν,

233. ἠεροϝειδέα. 234. δὲ] μὲν H. 235. δῖϝα. 244. ἴδομεν primo, sed ἴομεν ex emend. H. ib. τὴν ϝίδομεν. 246. φέρτατοι] φέρτατοι (ερoι superscr.) H.

Vulg. 233. Πρὸς ἠεροειδέα πέτρην] Τὴν ζοφώδη διὰ τὴν πυκνότητα τῶν περὶ αὐτὴν νεφῶν. B. Q.[m] 237. Ὅτ' ἐξεμέσειε] Ἀντὶ τοῦ πλημμύραν ἐποίησεν, ἀνέβραζεν. B. Ἐξεράσειεν. Vulg. Λέβης ὥς] Τὰ ἐν τῷ καθόλου γινόμενα περὶ Χάρυβδιν λέγει. Vulg. 238. Ἀναμορμύρεσκε] Ἀνεκινήθη. Q. Ἀνεδίδου, ἀνέζει. Vulg. 240. Ἀλλ' ὅτ' ἀναβρόξειε] Ταῦτα διὰ μέσου ἐξηγεῖται πρὸς τοὺς Φαίακας προληπτικῶς, ἅπερ ὕστερον μόνος ἐθεάσατο ναυαγήσας, ὁπότε τοῦ ἐρινεοῦ ἐξείχετο. οὐ γὰρ οἷόν τε νῦν, εἴ γε δι' ὀκτὼ ὡρῶν τὴν ἄμπωτιν καὶ πλημμύραν ἀπεδίδου ἡ Χάρυβδις. Q. Ἀναβρόξειε] Ἀναπίοι, ἀναῤῥοφήσειεν. Vulg. Ἀνέπιε. ὃ θεασάμενοι οἱ ἑταῖροι ἔδεισαν. B. 242. Βεβρύχει (sic ed. ant.)] Ἦχον ἐποίει. Vulg. Γαῖα φάνεσκε ψάμμῳ κυανέη] Τὸ ἑξῆς, ἡ γαῖα ἡ κυανέη. ὥστε εἶναι καθολικὸν τὸ τῆς γῆς, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ, γαῖα μέλαινα. οὐκ ἔστιν οὖν μερικὸν τὸ ἐπίθετον, ἀλλὰ πάσης τῆς γῆς. Q. 243. Ψάμμῳ κυανέη] Ἀντὶ τοῦ κυανιζομένη· ὡς, Φοίνικι φαεινός (Il. ο'. 538.). Q. 244. Οἴομεν[n]] Νῦν, ἀπεβλέπομεν. Vulg. 245. Γλαφυρῆς] Γρ. κοίλης. Harl. 246. Οἳ χερσί τε βίηφί τε φέρτεροι ἦσαν] Πάντες (Q. πάνυ) ἐπαινοῦμεν τοὺς τελευτήσαντας. Vulg. Q. 247. Σκεψάμενος] Ἀντὶ τοῦ ἀποβλεψάμενος

[m] Scholium ad v. 235. indicat nota ad 85. BUTTM.

[n] Sic ed. ant. quod recentt. mutarunt in ἴδομεν. In text. Harl. ἴδομεν, sed ex em. ἴομεν. BUTTM.

ὑψόσ' ἀειρομένων· ἐμὲ δὲ φθέγγοντο καλεῦντες
ἐξονομακλήδην, τότε γ' ὕστατον, ἀχνύμενοι κῆρ.
ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προβόλῳ ἁλιεὺς περιμήκεϊ ῥάβδῳ
ἰχθύσι τοῖς ὀλίγοισι δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων,
ἐς πόντον προΐησι βοὸς κέρας ἀγραύλοιο,
ἀσπαίροντα δ' ἔπειτα λαβὼν ἔρριψε θύραζε.
ὡς οἵγ' ἀσπαίροντες ἀείροντο προτὶ πέτρας·
αὐτοῦ δ' εἰνὶ θύρῃσι κατήσθιε κεκλήγοντας,
χεῖρας ἐμοὶ ὀρέγοντας ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
οἴκτιστον δὴ κεῖνο ἐμοῖς ἴδον ὀφθαλμοῖσι
πάντων, ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πέτρας φύγομεν, δεινήν τε Χάρυβδιν,
Σκύλλην τ', αὐτίκ' ἔπειτα θεοῦ ἐς ἀμύμονα νῆσον
ἱκόμεθ'· ἔνθα δ' ἔσαν καλαὶ βόες εὐρυμέτωποι,
πολλὰ δὲ ἴφια μῆλ' ὑπερίονος Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν, ἔτι πόντῳ ἐὼν ἐν νηῒ μελαίνῃ,

249. ὑψόσ' et supra ὑψόθι H. 250. τότε γ' erat primo ut videtur; nunc τότ' ες. H. PORS. ib. ὕστατον] ὕστερον V. 254. ἀσπαίροντα δ'] ἀσπαίροντα̃ δ' H. ib. ἔρριψε] ἔριψε H. 255. προτὶ] ποτὶ H. 256. κεκλήγοντας] κεκληγόντας H. κεκληγῶντας V. 258. Fίδον. 259. ἐξερεείνων] ἐξαλεείνων V. 263. Fίφια. 264. ἔτι πόντῳ ἐὼν] ἐνὶ πόντωι ἰὼν H.

ἐπὶ τὴν ναῦν καὶ ἐπὶ τοὺς ἑταίρους· προείρηκε γὰρ ὅτι ἀλλαχοῦ εἶχον τοὺς ὀφθαλμοὺς πλανωμένους πρὸς τὸ ζητῆσαι ποῦ ἐστιν ἡ Σκύλλα. B. 249. Ὑψόσ' ἀειρομένων] Ὕψοθεν, διχῶς. Harl. Φθέγγοντο καλεῦντες] Ἀντὶ τοῦ φθεγγόμενοι ἐκάλουν ἐξ ὀνόματος. B. 250. Καλλίστρατος ὑπονοεῖ τὸν στίχον λέγων ἐκλύεσθαι τὸ τάχος τῆς ἁρπαγῆς. Harl. 251. Ἐπὶ προβόλῳ] Προβεβλημένῳ τόπῳ εἰς θάλασσαν. B. Q. Προβεβλημένῃ πέτρᾳ, ἢ τόπῳ ἐξέχοντι. Vulg. 252. Τοῖς ὀλίγοις] Τοῖς μικροῖς τοὺς μεγάλους κυνηγοῦσι. Vulg. Δόλον κατὰ εἴδατα βάλλων] Καταβαλὼν εἴδατα δόλον ἰχθύσι. τὰ εἴδατα δέ φησι δόλον εἶναι. B. Εἴδατα] Οὕτως Ἀρίσταρχος. ὁ δὲ Καλλίστρατος, δείλατα*. Harl. 253. Βοὸς κέρας] Κέρας Ἀρίσταρχος τὸ κεράτινον συρίγγιον, ὃ ἐπιτιθέασι πρὸς τὸ μὴ ἐσθίεσθαι ὑπὸ τοῦ ἰχθύος τὴν ὁρμιάν. ἔνιοι δὲ τὴν τρίχα. Q. Βοὸς κέρας ἤτοι τὴν τρίχα λέγει, ἢ τὸ ἐπικείμενον τῇ ὁρμιᾷ κέρας. ἐπὶ κέρατος γὰρ ἡ ὁρμιὰ τρέχει καθιεμένη καὶ ἀνιεμένη (Vulg. ἀνελκομένη). εἰώθασι δὲ οἱ ἁλιεῖς μεταξὺ τοῦ ἀγκίστρου καὶ τῆς σπάρτου κέρας βόειον προσάπτειν, ἵνα καταπιόντες τὸ ἄγκιστρον οἱ ἰχθύες μὴ τρώγωσι τὴν σπάρτον. Vulg. B. Q. 256. Κεκληγῶντας, ἐὰν διὰ τοῦ ω, προπερισπᾶται, ἐὰν δὲ διὰ τῶν ντ, ὡς λέγοντα. Harl. 257. Ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι] Νῦν ἐν τῷ δεινῷ σπαραγμῷ.

* Poeticum verbum ex δελέατα, quo usus est Callim. fr. 458. PORS.

μυκηθμοῦ τ' ἤκουσα βοῶν αὐλιζομενάων,
οἰῶν τε βληχήν· καί μοι ἔπος ἔμπεσε θυμῷ
μάντιος ἀλαοῦ, Θηβαίου Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο.
δὴ τότ' ἐγὼν ἑτάροισι μετηύδων, ἀχνύμενος κῆρ·
  Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι,
ὄφρ' ὑμῖν εἴπω μαντήϊα Τειρεσίαο,
Κίρκης τ' Αἰαίης, ἥ μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε,
νῆσον ἀλεύασθαι τερψιμβρότου Ἠελίοιο·
ἔνθα γὰρ αἰνότατον κακὸν ἔμμεναι ἄμμιν ἔφασκεν.
ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον ἐλαύνετε νῆα μέλαιναν.
  Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δὲ κατεκλάσθη φίλον ἦτορ.
αὐτίκα δ' Εὐρύλοχος στυγερῷ μ' ἠμείβετο μύθῳ·
  Σχέτλιός εἰς, Ὀδυσεῦ· πέρι τοι μένος, οὐδέ τι γυῖα
κάμνεις· ἦ ῥά νύ σοί γε σιδήρεα πάντα τέτυκται,
ὅς ῥ' ἑτάρους καμάτῳ ἀδδηκότας, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
οὐκ ἐάας γαίης ἐπιβήμεναι· ἔνθα κεν αὖτε
νήσῳ ἐν ἀμφιρύτῃ λαρὸν τετυκοίμεθα δόρπον·

266. Ϝέπος. 268. 273. ἥ] ἥ^οἱ H. ib. ἐπέτελλε] ἐπέτελλε^ον H. 269. 274. τερψιμβρότου] τερψιβρότου H. 272. ὑμῖν primo, sed ὔμμιν ex emend. antiqua H. ib. Ϝείπω. 275. ἔφασκεν primo, sed εν statim mutatum in ον, et super ασκον positum ησαν H. PORS. ἔφασκον V. 277. τοῖσιν] τοῖσι V. 281. ἀδδηκότας] ἀδηκότας H. Quod etiam habet codex Townleianus in tribus Iliadis locis; ubi bis citat scholiastes locum Odyss. α'. 134. Consentit MS. Ven. PORS.

Vulg. 265. Αὐλιζομενάων] Εἰς τὴν ἔπαυλιν εἰσιουσῶν. Q. Εἰς κοίτην παραγενομένων. Vulg. Ἀπὸ κοινοῦ τὸ αὐλιζομενάων. Pal. 267. Τειρεσίαο] Ὁ γὰρ Τειρεσίας Θηβαῖος μάντις ὢν προεῖπε τῷ Ὀδυσσεῖ μὴ τῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν ἢ προβάτων καθάψασθαι, εἰ μὴ βούλοιτο ἰδεῖν τῶν φίλων αὐτοῦ πάντων ὄλεθρον. Q. 268. Ἐπέτελλον[p]] Ἐνετέλλοντο, προσέταττον. Vulg. 269 et 274. Τερψιβρότου] Γρ. φαεσιμβρότου. Harl. 276. Ἀλλὰ παρὲξ τὴν νῆσον] Εἴωθεν ὁ ποιητὴς τὴν ἐξ (immo παρὲξ) πρόθεσιν αἰτιατικῇ συντάσσειν. Παρὲξ ἅλα φύκος ἔχευε (Il. ι'. 7.)· παρὲξ περιμήκεα δοῦρα (infra 443. ubi. vid.). Vind. 133. 279. Σχέτλιος] Καρτερικὸς, ἀνένδοτος· καὶ ἐν Ἰλιάδι, (κ'. 164.), Σχέτλιος ἐσσὶ γεραιὲ, σὺ μὲν πόνου οὔποτε λήγεις. B. Q. ΠΕΡΙ ΤΟΙ ΜΕΝΟΣ. περισσή σοι δύναμις. Vulg. 281. Καμάτῳ ἀδδηκότας] Ἀη-

[p] Sic ed. ant. Nam. recentt. lemma mutarunt scholio intacto. BUTTM.

ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα θοὴν ἀλάλησθαι ἄνωγας,
νήσου ἀποπλαγχθέντας ἐν ἠεροειδέϊ πόντῳ.
ἐκ νυκτῶν δ' ἄνεμοι χαλεποὶ, δηλήματα νηῶν,
γίνονται· πῆ κέν τις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
ἤν πως ἐξαπίνης ἔλθῃ ἀνέμοιο θύελλα,
ἢ Νότου, ἢ Ζεφύροιο δυσαέος, οἵ τε μάλιστα
νῆα διαῤῥαίουσι, θεῶν ἀέκητι ἀνάκτων;
ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
δόρπον θ' ὁπλισόμεσθα, θοῇ παρὰ νηῒ μένοντες·
ἠῶθεν δ' ἀναβάντες ἐνήσομεν εὐρέϊ πόντῳ.
  Ὣς ἔφατ' Εὐρύλοχος· ἐπὶ δ' ἤνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
καὶ τότε δὴ γίνωσκον, ὃ δὴ κακὰ μήδετο δαίμων·
καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδων·
  Εὐρύλοχ', ἦ μάλα δή με βιάζετε μοῦνον ἐόντα·
ἀλλ' ἄγε νῦν μοι πάντες ὀμόσσατε καρτερὸν ὅρκον,
εἴ κέ τιν' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν,
εὕρωμεν, μήπου τις, ἀτασθαλίῃσι κακῇσιν,
Ἠ βοῦν, ἢ ἔτι μῆλον, ἀποκτάνῃ· ἀλλὰ ἕκηλοι

285. ἠεροϝειδέϊ. 287. γίνονται] γίγνονται V. 289. δυσαέος] δασέος text. sed δυσαέα schol. H. 290. διαῤῥαίουσι] διαρραίσουσι H. ib. ἀϝέκητι ϝανάκτων. 295. ὃ δὴ] ὅτι V. 296. ϝέπεα. 298. ἄγε νῦν μοι] ἄγε δή μοι νῦν H. 300. μήπου] μή πού W. 301. ϝέκηλοι.

διστθέντας[q] καμάτῳ καὶ ἀγρυπνίᾳ· Μή μοι μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες ἠδὲ καὶ ὕπνῳ (Il. κ'. 98.). Ἀγρυπνίᾳ κατ' ἀντίφρασιν, ὡς τὸ Ὕπνῳ καὶ καμάτῳ ἀρημένος (Od. ζ'. 2.). ὁ γὰρ ὕπνος οὐ βλάπτει. B. Q. ΑΔΗΚΟΤΑΣ: κεκμηκότας, κάμνοντας. Vulg. 284. Ἀλλ' αὔτως διὰ νύκτα] Ἐκ νυκτῶν, ἢ ἐν νυξὶν, ἢ μετὰ τὰς νύκτας, ὅ ἐστιν ὄρθρου. ὡς τὸ, Πίομεν ἐκ βοτάνης (Il. ψ'. 493.), ἀντὶ τοῦ μετὰ τὴν βοτάνην. ἢ κατὰ τὰς νύκτας. B. Q. Ζηνόδοτος, ἀλλ' οὕτως. καὶ ἔστιν ἠθικόν. Harl. Ἀλάλησθαι ἄνωγας] Ὁ Ἀσκαλωνίτης προπερισπᾷ, ἵν' ᾖ παρακειμένου χρόνου ἀπὸ τοῦ ἀλῶ, ὡς πεποιῆσθαι. δύναται προπαροξύνεσθαι ὡς Αἰολικὸν ἵν' ᾖ τὸ θέμα ἄλημι ὡς τίθημι, ἄλεμαι ὡς τίθεμαι, καὶ διπλασιασμὸς μετ' ἐπιτάσεως Αἰολικῆς ἀλάλημαι, ἀλάλησαι, ἀλάληται. Q. 290. Διαῤῥαίσουσι (sic. ed. ant.)] Διαφθείρουσι. Vulg. Διαῤῥαίσουσι] Χωρὶς τοῦ σ, διαῤῥαίουσι. Ζηνόδοτος δὲ γράφει, Φίλων ἀέκητι ἑταίρων. Harl. Θεῶν ἀέκητι] Ἄνευ θεῶν, ἐκ κακοβουλίας. Q. 297. Βιάζετε] Ζηνόδοτος, βιασθ' οἶον (Vind. βίασθ' οἶον. PORS. em. βιάζεσθ' οἶον) ἐόντα. οὐ νοήσας ὅτι ποιητικῶς ἐσχημάτισται. Harl. Vind. 133. 301. Ἠ βοῦν, ἠέ τι μῆλον] Μεμψήδωρος (Vind. Μεμψόδ) ὁ τὴν Σικελίαν περιηγησάμενος καὶ Πολύαινος καὶ Πανύασις φύλακα τῶν

[q] Cod. B. ἀηδισθέντας. Q. μὴ διαθέντας. BUTTM.

ἐσθίετε βρώμην, τὴν ἀθανάτη πόρε Κίρκη.
Ὣς ἐφάμην· οἱ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπώμνυον, ὡς ἐκέλευον.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ὄμοσάν τε, τελεύτησάν τε τὸν ὅρκον,
στήσαμεν ἐν λιμένι γλαφυρῷ εὐεργέα νῆα,
ἄγχ᾽ ὕδατος γλυκεροῖο· καὶ ἐξαπέβησαν ἑταῖροι
νηὸς, ἔπειτα δὲ δόρπον ἐπισταμένως τετύκοντο.
αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
μνησάμενοι δὴ ἔπειτα φίλους ἔκλαιον ἑταίρους,
οὓς ἔφαγε Σκύλλη, γλαφυρῆς ἐκ νηὸς ἑλοῦσα·
κλαιόντεσσι δὲ τοῖσιν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος.
ἦμος δὲ τρίχα νυκτὸς ἔην, μετὰ δ᾽ ἄστρα βεβήκει,
ὦρσεν ἔπι ζαὴν ἄνεμον νεφεληγερέτα Ζεὺς
λαίλαπι θεσπεσίῃ, σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ᾽ οὐρανόθεν νύξ.
ἦμος δ᾽ ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠὼς,
νῆα μὲν ὡρμίσαμεν, κοῖλον σπέος εἰσερύσαντες·
ἔνθα δ᾽ ἔσαν Νυμφέων καλοὶ χοροὶ, ἠδὲ θόωκοι·
καὶ τότ᾽ ἐγὼν ἀγορὴν θέμενος μετὰ μῦθον ἔειπον·
Ὦ φίλοι, ἐν γὰρ νηὶ θοῇ βρῶσίς τε, πόσις τε,
ἐστὶν, τῶν δὲ βοῶν ἀπεχώμεθα, μή τι πάθωμεν·
δεινοῦ γὰρ θεοῦ αἵδε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Ἠελίου, ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ καὶ πάντ᾽ ἐπακούει.
Ὣς ἐφάμην· τοῖσιν δ᾽ ἐπεπείθετο θυμὸς ἀγήνωρ.

305. εὐϝεργέα. 313. ζαῆν] ζαὴν H. 317. εἰσϝερύσαντες. 319. ἔϝειπον. 322. ϝίφια.

Ἡλίου βοῶν Φυλάκιόν (Vind. Φύλαιόν) φησι γενέσθαι, ὃν Φιλοστέφανος Αἰολίδοῦς (Vind. -οῦν) εἶναι φησὶ καὶ ἔχειν ἐν Μύλαις ἡρῷον. Q. Vind. 56. 303. Οἱ δ᾽ αὐτίκ᾽ ἀπώμνυον] Ὡς οὐ βλάψωσι βοῦν τῆς τοῦ Ἡλίου ἀγέλης ἢ πρόβατον. Q. 312. Τρίχα νυκτός] Ἀντὶ τοῦ τρίτον μέρος τῆς νυκτός. B. Q. Ἤτοι τρία μέρη, ἢ τρίτον μέρος τῆς νυκτός. Vulg. 313. Ζαὴν schol. Sed in his ζαῆν memoratur. Citatur etiam, αἰνοπαθῆ πατρίδ᾽ ἐπόψομαι, παρ᾽ Ἀνακρέοντι: quod ad aliam lectionem ζαῆ referendum est. PORS. ex Harl. 314. Λαίλαπι] Τετῷ μετὰ ἀνέμου. Vulg. 318. Θόωκοι] Ἀντὶ τοῦ, θῶκοι, καὶ καθέδραι, ὡς ὕδατος γλυκέος ἐκεῖ ῥέοντος. Q. 319. Μετὰ μῦθον ἔειπον] Supra μῦθον in Harl. γρ. πᾶσιν, quod Porsono glossa potius esse videtur quam varia lectio, quoniam supra μετὰ minutissimis litteris scriptum sit ἐν πᾶσι. 323. Ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ] Φεύγοντες οὐκ ἂν λάθοιμεν τὸν πάντα ἐφορῶντα· καθὰ καὶ Ἀγαμέμνων πρὸ τῶν ὁρκίων ἐκφοβεῖ τοὺς Τρῶας τοῖς ἐπι-

μῆνα δὲ πάντ' ἄλληκτος ἄη Νότος, οὐδέ τις ἄλλος
γίνετ' ἔπειτ' ἀνέμων, εἰ μὴ Εὖρός τε, Νότος τε.
οἱ δὲ, ἕως μὲν σῖτον ἔχον καὶ οἶνον ἐρυθρὸν,
τόφρα βοῶν ἀπέχοντο, λιλαιόμενοι βιότοιο·
ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤια πάντα,
καὶ δὴ ἄγρην ἐφέπεσκον ἀλητεύοντες ἀνάγκῃ,
ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε, φίλας ὅ, τι χεῖρας ἵκοιτο,
γναμπτοῖς ἀγκίστροισιν· ἔτειρε δὲ γαστέρα λιμός.
δὴ τότ' ἐγὼν ἀνὰ νῆσον ἀπέστιχον, ὄφρα θεοῖσιν
εὐξαίμην, εἴ τίς μοι ὁδὸν φήνειε νέεσθαι.
ἀλλ' ὅτε δὴ διὰ νήσου ἰὼν ἤλυξα ἑταίρους,
χεῖρας νιψάμενος, ὅθ' ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο,
ἠρώμην πάντεσσι θεοῖς, οἱ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
οἱ δ' ἄρα μοι γλυκὺν ὕπνον ἐπὶ βλεφάροισιν ἔχευαν.
Εὐρύλοχος δ' ἑτάροισι κακῆς ἐξήρχετο βουλῆς·
Κέκλυτέ μευ μύθων, κακά περ πάσχοντες, ἑταῖροι·
πάντες μὲν στυγεροὶ θάνατοι δειλοῖσι βροτοῖσι,
λιμῷ δ' οἴκτιστον θανέειν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
ἀλλ' ἄγετ', Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας,
ῥέξομεν ἀθανάτοισι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν.
εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα, πατρίδα γαῖαν,
αἶψά κεν Ἠελίῳ ὑπερίονι πίονα νηὸν
τεύξομεν, ἔνθα κε θεῖμεν ἀγάλματα πολλὰ καὶ ἐσθλά·

325. ἄλληκτος] ἄνακτος V. ib. ἄη] ἄῃ H. Schol. in MS. Townleiano ad Il. ε'. 526. διασκιδνᾶσιν ἀέντες: ὡς τιθέντες· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἄημι· τὸ δὲ παρ' Ἡσιόδωι ἄλλοτε δὲ ἄλλοι ἀεῖσιν, Αἰολικόν. PORS. 327. οἱ δὲ ἕως] οἱ δ' εἴως H. οἱδ' εἴως V. ib. ϝοῖνον. 331. θ' post φίλας erasum H. 334. φήνειε] φήνειε W. 337. θεοῖς] θεοῖσιν ex emend. ejusd. m. H. Nempe voluit οἱ delere, et ἔχουσιν pro participio cepit. PORS. 347. ἔνθα κε] ἐν δέ κε, et κε ex emend. κεν: supra ἐ quoque additum α, conante nimirum librario ἔνθα scribere, sed conatum non perfecit H. PORS. ἐν δέ κε V. W.

μαρτυρουμένοις (Il. γ'. 276.). Q. 329. Ἤια] Βρώματα δηλονότι. Vulg. 330. Ἄγρην ἐφέπεσκον] Ἐπὶ ἄγραν ἐξίεσαν. λείπει ἡ ἐπί. B. Ἐφέπεσκον] ἐνήργουν. Vulg. Γρ. ἐφέφρεσκον (sic) ἐπ' ἄγρην. λείπει γὰρ ἡ ἐπί. Harl. 335. Ἤλυξα ἑταίρους] Ἐξέκλινα. Vulg. Ἐκτὸς ὄψεως αὐτῶν ἐγενόμην. Vulg. B. Q. 336. Ἐπὶ σκέπας ἦν ἀνέμοιο] Ἔνθα ἦν σκέπη πρὸς τὸ μὴ ἀνεμίζεσθαι. Vulg. 347. Θεῖμεν ἀγάλματα] Θείημεν, θεῖμεν· ὡς τὸ, δοίημεν δοῖμεν. θεῖμεν ἀντὶ

εἰ δὲ χολωσάμενός τι βοῶν ὀρθοκραιράων
νῆ' ἐθέλῃ ὀλέσαι, ἐπὶ δ' ἕσπωνται θεοὶ ἄλλοι,
βούλομ' ἅπαξ πρὸς κῦμα χανὼν ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι,
ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι, ἐὼν ἐν νήσῳ ἐρήμῃ.
῝Ως ἔφατ' Εὐρύλοχος, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας
ἐγγύθεν, οὐ γὰρ τῆλε νεὸς κυανοπρώροιο
βοσκέσκονθ' ἕλικες καλαὶ βόες, εὐρυμέτωποι,
τὰς δὲ περιστήσαντο, καὶ εὐχετόωντο θεοῖσι,
φύλλα δρεψάμενοι τέρενα δρυὸς ὑψικόμοιο·
οὐ γὰρ ἔχον κρῖ λευκὸν ἐϋσσέλμου ἐπὶ νηός.
αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·
οὐδ' εἶχον μέθυ λεῖψαι ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσιν,
ἀλλ' ὕδατι σπένδοντες ἐπώπτων ἔγκατα πάντα.

348. τι] τισ H. 349. ἕσπωνται] ἕπονται H. ἕσπονται V. 354. νεὸς] νεὼς H. 355. Fέλικες. 357. φύλλα] φύλλα δὲ H.

τοῦ ἀναθείημεν. ἀγάλματα δὲ ἀναθήματα. B. Q. 349. ῞Εσπωνται] Ἀκολουθήσωσιν. Vulg. 350. Βούλομ' ἅπαξ] Βούλομαι ἅπαξ ἀπολέσαι τὸν θυμὸν πρὸς τὸ τῆς θαλάσσης κῦμα χανών. Q. 351. Στρεύγεσθαι] Κατὰ στράγγα ἐκρεῦσαι, ὅ ἐστι κατ' ὀλίγον στραγγίσαι καὶ ἀποθανεῖν. B. Κατὰ στράγγα, ὅ ἐστι κατ' ὀλίγον ὑποῤῥεῖν. Vulg. Στρεύγεσθαι] Γρ. στρέγγεσθαι. Harl. 353. Αὐτίκα δ' Ἠελίοιο βοῶν] Βόας Ἡλίου λέγουσιν ὅτι ἦσαν ἐκεῖ βόες ἀνατεθειμένοι τῷ Ἡλίῳ. καὶ διὰ τὸ ἅψασθαι τοὺς ὑπὸ τὸν Ὀδυσσέα τούτων ἱερῶν ὄντων ἀπεδιώχθησαν ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων παρὰ καιρὸν καὶ οὕτως ἀπωλέσθησαν. ἢ νόμος ἦν μὴ σφάζεσθαι τοὺς ἐργαζομένους βόας, ἀλλὰ καὶ γήρως καταλαβόντας τούτους ἠλευθέρουν αὐτοὺς μέχρις ἂν τελευτήσωσιν. οἱ δὲ τοῦ Ὀδυσσέως ἑταῖροι ἀπὸ τούτων τινὰς ἁρπάσαντες καὶ σφάξαντες ἐκεῖθεν παρὰ τὸν προσήκοντα καιρὸν ἐδιώχθησαν, καὶ τοιούτῳ κινδύνῳ ὑπέπεσαν. ἢ λέγουσιν ἀλληγορικῶς βόας Ἡλίου τὰς ἡμέρας, τούτων δὲ καταναλωσάντων ἐκεῖσε τὰς πρὸς τὸν πλοῦν ἐπιτηδείας ἡμέρας καὶ μὴ ἐξελθόντων ὅτε ἦν ἐνδεχόμενον, ἔπαθον ἅτινα ἔπαθον. B. ΔΡΕΨΑΜΕΝΟΙ. λαβόμενοι. ΕΡΕΨΑΜΕΝΟΙ. στεφανωσάμενοι. Vulg.[r] Cf. ad ξ'. 82. 360. Μηρούς τ' ἐξέταμον] Ἤγουν ἐσχισμένους ποιήσαντες. μετὰ γὰρ τὸ τοὺς μηροὺς ἀπὸ τῶν στεάτων κατακαλύψαι, ἃ κνίσσην καλεῖ ὁ ποιητὴς, ἔσχιζον. τοῦτο γὰρ δηλοῖ τὸ δίπτυχα. Q. 363. ῎Εγκατα] Κυρίως σπλάγχνων ὀπλήν[s].

[r] Ad schol. Vulg. confer etiam schol. κ'. 249. cum not. BUTTM.

[s] Istud ὀπλὴν corruptum esse ex ὁ σπλὴν patet ex Eustathio, qui ad ἔγκατα ita: ἃ δὴ καὶ σπλάγχνα—εὐθὺς ἐρεῖ, ὡς ἀπὸ τοῦ σπλὰν ἤτοι ὁ σπλὴν κατὰ τοὺς παλαιούς. Hinc jam, cui lubet, sensum scholio nostro affigito. BUTTM.

αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
μίστυλλόν τ' ἄρα τ' ἄλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.
Καὶ τότε μοι βλεφάρων ἐξέσσυτο νήδυμος ὕπνος·
βῆν δ' ἰέναι ἐπὶ νῆα θοὴν καὶ θῖνα θαλάσσης.
ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦα κιὼν νεὸς ἀμφιελίσσης,
καὶ τότε με κνίσσης ἀμφ' ἤλυθεν ἡδὺς ἀϋτμή·
οἰμώξας δὲ θεοῖσι μετ' ἀθανάτοισι γεγώνευν·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
ἦ με μάλ' εἰς ἄτην κοιμήσατε νηλέϊ ὕπνῳ·
οἱ δ' ἕταροι μέγα ἔργον ἐμητίσαντο μένοντες.
Ὠκέα δ' Ἠελίῳ ὑπερίονι ἄγγελος ἦλθε
Λαμπετίη τανύπεπλος, ὅ οἱ βόας ἔκταν ἑταῖροι.
αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι μετηύδα, χωόμενος κῆρ·
Ζεῦ πάτερ, ἠδ' ἄλλοι μάκαρες θεοὶ, αἰὲν ἐόντες,
τῖσαι δὴ ἑτάρους Λαερτιάδεω Ὀδυσῆος,
οἵ μευ βοῦς ἔκτειναν ὑπέρβιον· ᾗσιν ἔγωγε
χαίρεσκον μὲν ἰὼν εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
ἠδ' ὁπότ' ἂψ ἐπὶ γαῖαν ἀπ' οὐρανόθεν προτραποίμην.
εἰ δέ μοι οὐ τίσουσι βοῶν ἐπιεικέ' ἀμοιβὴν,
δύσομαι εἰς Ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς·

368. νεὸς] νεῶς H. νεὼς V. ib. ἀμφιϝελίσσης. 369. ϝηδύς. 373. ϝέργον. 375. ἔκταν ἑταῖροι] ἔκταμεν ἡμεῖς H. W. ib. ϝοι. 378. Λαϝερτιάδεω. 382. ἐπιϝεικέ'.

δῆλον δὲ ἐκ τοῦ ὀνόματος. B. 370. Οἰμώξας δὲ θεοῖσι] Μετὰ βοῆς διὰ τὴν ἔκπληξιν ἐφθεγγόμην. B. Q. 372. Εἰς ἄτην] Ἀττικῶς ἀντὶ τοῦ ἐπὶ ἄτῃ. Q. 374. Ὠκέα δ' Ἠελίῳ[1]] Ἐναντίον τοῦτο τῷ, Ἠέλιος δ' ὃς πάντ' ἐφορᾷς καὶ πάντ' ἐπακούεις (Il. γ'. 277.) ἀφ' ἑαυτοῦ γὰρ ἐχρῆν ἐγνωκέναι τὸν πάντα ἐφορῶντα. λύοιτο δ' ἂν ἡ τῇ λέξει· τὸ γὰρ πάντα δηλοῖ τὰ πλεῖστα. ἄλλως τε οὐκ ἠγνόει τὸ πεπραγμένον Ἥλιος· ἀλλ' ἔδει ὡς ποιμαίνουσαν καὶ ταύτην ἀπαγγεῖλαι. ἢ τῷ καιρῷ λύεται, ὡς νυκτὸς ἐπιθεμένων τοῖς βουσὶ τῶν ἑταίρων. B. Q. Πῶς ὁ πάντα ἐφορῶν οὐκ οἶδε πάντα; ὁρᾷ, ἀλλ' οὐχ ὑπὸ τὸ αὐτό. Vulg. Ἐν πολλοῖς, ὠκὺς δὲ ἠελίῳ. ἐν ᾗ (ἵν' ᾗ em. PORS.), ὠκὺς ἄγγελος. Harl. 375. Ἔκταμεν ἡμεῖς] Οὕτως αἱ Ἀριστάρχου. Harl. 378. Τῖσαι δὴ ἑτάρους] Ταῦτα ὁ Ἥλιος πρὸς τὸν Δία ἀρώμενος λέγει, ὅπως ἀντιβλάψῃ τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως, ὑπὸ ὧν τὰς αὐτοῦ βοῦς καὶ τὰ πρόβατα ἔκτεινόν τε καὶ ἔφαγον. Q. 379. Ὑπέρβιον] Βιαστικῶς, ἄγαν βιαίως. B. Q. 387. Ἀργῆτι] Λευκῷ, ἢ

[1] In lemm. schol. vulg. ed. ant. Ἠιλίοιο mendose. BUTTM.

Ἠέλι᾽, ἤτοι μὲν σὺ μετ᾽ ἀθανάτοισι φάεινε,
καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν·
τῶν δέ κ᾽ ἐγὼ τάχα νῆα θοὴν ἀργῆτι κεραυνῷ
τυτθὰ βαλὼν κεάσαιμι, μέσῳ ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ.
Ταῦτα δ᾽ ἐγὼν ἤκουσα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο·
ἡ δ᾽ ἔφη Ἑρμείαο διακτόρου αὐτὴ ἀκοῦσαι.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ ἐπὶ νῆα κατήλυθον ἠδὲ θάλασσαν,
νείκεον ἄλλοθεν ἄλλον ἐπισταδὸν, οὐδέ τι μῆχος
εὑρέμεναι δυνάμεσθα· βόες δ᾽ ἀποτέθνασαν ἤδη.
τοῖσιν δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοὶ τέρατα προὔφαινον·
εἷρπον μὲν ῥινοὶ, κρέα δ᾽ ἀμφ᾽ ὀβελοῖς ἐμεμύκει,
ὀπταλέα τε καὶ ὠμά· βοῶν δ᾽ ὡς γίνετο φωνή.
Ἑξῆμαρ μὲν ἔπειτα ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι
δαίνυντ᾽, Ἠελίοιο βοῶν ἐλάσαντες ἀρίστας·
ἀλλ᾽ ὅτ᾽ ἄρ᾽ ἕβδομον ἦμαρ ἐπὶ Ζεὺς θῆκε Κρονίων,
καὶ τότ᾽ ἔπειτ᾽ ἄνεμος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
ἡμεῖς δ᾽ αἶψ᾽ ἀναβάντες ἐνήκαμεν εὐρέϊ πόντῳ,
ἱστὸν στησάμενοι, ἀνά θ᾽ ἱστία λεύκ᾽ ἐρύσαντες.
Ἀλλ᾽ ὅτε δὴ τὴν νῆσον ἐλείπομεν, οὐδέ τις ἄλλη
φαίνετο γαιάων, ἀλλ᾽ οὐρανὸς ἠδὲ θάλασσα,
δὴ τότε κυανέην νεφέλην ἔστησε Κρονίων
νηὸς ὕπερ γλαφυρῆς· ἤχλυσε δὲ πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς.
ἡ δ᾽ ἔθει οὐ μάλα πολλὸν ἐπὶ χρόνον· αἶψα γὰρ ἦλθε
κεκληγὼς Ζέφυρος, μεγάλῃ σὺν λαίλαπι θύων·
ἱστοῦ δὲ προτόνους ἔρρηξ᾽ ἀνέμοιο θύελλα

385. φάεινε] φαεινάι H. 388. Ϝοίνοπι. 390. αὐτὴ] αὐτοῦ V. 393. ἀποτέθνασαν] ἀποτέθνασαν H. 394. τέρατα] τέραα H. W. 399. ὅτ᾽ ἄρ᾽] ὅτε δ᾽ H. ὅτε δὴ W. 402. Ϝερύσαντες. 407. πολλὸν] πολὺν V. πουλὺν pro v. l.

τεφρώδει. Vulg. 388. Ζηνόδοτος, τριχθὰ βαλών. Harl. Vind. 133. Κεάσαιμι] Σχίσαιμι ἢ καύσαιμι. Vulg. 390. Διακτόρου] Τοῦ διάγοντος τὰς ἀγγελίας. Q. 392 Ἐπισταδὸν] Ἐφεστῶτες. Vulg. 394. Τέραα (Q. Τέρεα)] Σημεῖα προεσήμαινον ἐπὶ τῇ ὀργῇ ἡμῶν. B. Q. 398. Ἐλάσαντες] Γρ. ἐλόωντες. Harl. Ἐλόωντες (sic ed. ant.)] Ἀπελάσαντες. Vulg. 400. Λαίλαπι] Λαῖλαψ ἐστὶν ἡ μετ᾽ ὄμβρου σφοδρότης τοῦ πνεύματος. Q. 406, Ἤχλυσε] Ἀχλύϊ καὶ σκότῳ περιειλήφει, ἐπληρώθη. Vulg. 408. Ζέφυρος] Ζέφυρον τὸν θρασκίαν λέγει ὡς καὶ ἐν ἄλλοις. B. 409. Προτόνους] Τὰ σχοινία

ἀμφοτέρους· ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν, ὅπλα τε πάντα
εἰς ἄντλον κατέχυνθ'· ὁ δ' ἄρα πρύμνῃ ἐνὶ νηῒ
πλῆξε κυβερνήτεω κεφαλὴν, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς
κάππεσ' ἀπ' ἰκριόφιν, λίπε δ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε, καὶ ἔμβαλε νηῒ κεραυνόν·
ἡ δ' ἐλελίχθη πᾶσα, Διὸς πληγεῖσα κεραυνῷ,
ἐν δὲ θεείου πλῆτο· πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι.
οἱ δὲ κορώνῃσιν ἴκελοι περὶ νῆα μέλαιναν
κύμασιν ἐμφορέοντο· θεὸς δ' ἀποαίνυτο νόστον.
αὐτὰρ ἐγὼ διὰ νηὸς ἐφοίτων, ὄφρ' ἀπὸ τοίχους
λῦσε κλύδων τρόπιος· τὴν δὲ ψιλὴν φέρε κῦμα.
ἐκ δέ οἱ ἱστὸν ἔαξε ποτὶ τρόπιν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ
ἐπίτονος βέβλητο, βοὸς ῥινοῖο τετευχώς·

413. Fεfοικώς. 415. Turbavit aliquid in voce ἄμυδις librarius; sed hoc eum saltem voluisse video, de spiritu, lenis an asper esse deberet, dubitatum esse dicere H. PORS. 418. Fίκελοι. 420. τοίχους] τεῖχος V. 421. ψιλὴν] φίλην V. 422. ἐκ] ἐν V. ib. ἔαξε] ἄραξε et suprascr. ἔαξε συνέτριψεν H., quorum hoc certe interpretamentum est, fortasse et illud. PORS. ἄραξε W. ib. Fοι. ἔFαξε.

τὰ κατέχοντα τὸν ἱστόν. Vulg. 410. Ἱστὸς δ' ὀπίσω πέσεν] Πρὸς τῇ πρύμνῃ, διὸ καὶ ἔπληξε τὸν κυβερνήτην. B. 411. Εἰς ἄντλον κατέχυνθ'] Εἰς τὸν τόπον τῆς ἀντλίας. B. Ἄντλον] τὴν ἀντλίαν εἰς ἣν ἐγχέεται τὸ κατηθιζόμενον εἰς τὴν ναῦν ὕδωρ. Vulg. 413. Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς (immo ad Ἀρνευτῆρι)] Ἤτοι ἐπὶ κεφαλῆς νηχομένῳ κολυμβητῇ. παρόσον τὸ ἀρνίον πάντοτε ἐπὶ κεφαλῆς περιπατεῖ καὶ πηδᾷ. B. Ἀρνευτῆρι] κυβιστῆρι, ὀρχηστῇ. Vulg. 415. Ζεὺς δ' ἄμυδις βρόντησε] Ἅμα τῷ ταῦτα γενέσθαι ἐβρόντησε. Q. 417. Θεείου] Θείου πυρός. εἴ γε ἀπὸ τοῦ θεΐου (scr. θείου) διαίρεσιν, διατί τὸ θεΐου (scr. θεείου) διὰ διφθόγγου; φαμὲν, ὅτι πλεονασμός ἐστι τοῦ ε, ὡς εἷς, ἕεις. Q. Ἐνέπλητο δὲ θείου, ἤτοι τεσφίου[n]. B. Θεείου] Θείου. Καταστρέφει δὲ εἰς τὸ πυρὸς κεραυνίου. Vulg. Πέσον δ' ἐκ νηὸς ἑταῖροι] Ἔρριψαν ἑαυτοὺς εἰς τὴν θάλασσαν. B. 421. Τρόπιος] Τρόπις τὸ κατώτατον ξύλον περὶ ᾧ σχίζεται τὸ κῦμα. Vulg. 422. Ἱστὸν ἄραξε] Συνέρρηξε αὐτὸν πρὸς τὴν τρόπιν τὸ κῦμα. B. Αἱ Ἀριστάρχου καὶ αἱ πλείους ἄραξε. Ζηνόδοτος δὲ ἔαξεν. Harl. 423. Ἐπίτονος] Ὁ ἱμὰς, ὃς ἤρτηται μὲν τοῦ ἱστοῦ, διὰ δὲ αὐτοῦ ἑλκόμενον τὸ κέρας ἀνάγεται πρὸς τὸν ἱστόν. ἀλλὰ (scr. Ἄλλως.) ὁ συνέχων τὸ κέρας καλῶς (scr. κάλως). Q. Ὁ ἀνέλκων τὸ κέρας ἱμὰς πρὸς τὸ ὕψος τοῦ ἱστοῦ. Pal.

[n] Hanc vocabuli formam nondum inveni: quare corrigerem τιαφίου (vid. Ducang. v. τιάφη, et Schneid. v. θιάφιον), nisi infra etiam ad ξ'. 307. legeretur τισφίου. BUTTM.

τῷ ῥ' ἄμφω συνέεργον ὁμοῦ τρόπιν ἠδὲ καὶ ἱστόν·
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖς, φερόμην ὀλοοῖς ἀνέμοισιν.
Ἔνθ' ἤτοι Ζέφυρος μὲν ἐπαύσατο λαίλαπι θύων·
ἦλθε δ' ἐπὶ Νότος ὦκα, φέρων ἐμῷ ἄλγεα θυμῷ,
ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.
παννύχιος φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ ἀνιόντι
ἦλθον ἐπὶ Σκύλλης σκόπελον, δεινήν τε Χάρυβδιν.
ἡ μὲν ἀνεῤῥοίβδησε θαλάσσης ἁλμυρὸν ὕδωρ·
αὐτὰρ ἐγὼ ποτὶ μακρὸν ἐρινεὸν ὑψόσ' ἀερθεὶς
τῷ προσφὺς ἐχόμην, ὡς νυκτερίς· οὐδέ πῃ εἶχον
οὔτε στηρίξαι ποσὶν ἔμπεδον, οὔτ' ἐπιβῆναι.
ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν, ἀπήωροι δ' ἔσαν ὄζοι,
μακροί τε, μεγάλοι τε, κατεσκίαον δὲ Χάρυβδιν.
νωλεμέως δ' ἐχόμην, ὄφρ' ἐξεμέσειεν ὀπίσσω
ἱστὸν καὶ τρόπιν αὖτις· ἐελδομένῳ δέ μοι ἦλθεν
ὄψ'· ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον ἀνὴρ ἀγορῆθεν ἀνέστη,

424. ῥ'] γ' V. ib. συνέϝεργον. 435. ἦσαν] ἔσαν V. ἔσσαν pro v. l. εἶχον W. ib. ϝέκας. 438. ἐϝελδομένῳ.

B. Ἱμὰς, ἤτοι ὁ τῶν κεράτων δεσμός. ἢ ὁ ἱμὰς, ὁ πρὸς ἄκρῳ τῷ ἱστῷ, δι' οὗ τὸ ἄρμενον (ed. ant. ἕρμιον) ἀνέλκεται. Vulg. 426. ΘΥΕ. ὥρμα. Vulg. ed. ant. 427. Ἦλθε δ' ἐπὶ νότος] Οὐχ ὡς ἐναντίος τῷ ζεφύρῳ, ἀλλ' ὡς χειμάσαι δυνάμενος. Q. 428. Ὄφρ' ἔτι τὴν ὀλοήν] Ὅπως καὶ ταύτην τὴν ὀλοὴν Χάρυβδιν ἀναμετρήσω καὶ διέλθοιμι, καὶ εἰς νοῦν λάβοιμι, καὶ ἀναθεωρήσαιμι. B. Q. 432. Ποτὶ μακρὸν ἐρινεόν] Πρὸς τὴν μακρὰν συκῆν, ἣν εἶδον πρὶν εἰς τὸ τῆς Σκύλλης σπήλαιον, ἐπαρθεὶς καὶ κρατήσας ταύτης, ὅπως μὴ καταπνιγῶ ὑπὸ τοῦ θαλασσίου ὕδατος. Q. 435. Ῥίζαι γὰρ ἑκὰς ἦσαν] Γρ. εἶχον. Harl. Εἶχον] Ἀντὶ τοῦ ὑπῆρχον. Vulg. Ἀπήωροι] Ἀπηωρημένοι, ἀπηρτισμένοι ἔξω τοῦ σκοπέλου. ἔδειξε δὲ ἐναργῶς τὸν κρεμάμενον. ἢ πολὺ ἀλλήλων διεστηκότες. ἢ ἄποθεν. B. Q. Ἤτοι ἀπηρτισμένοι. ἢ πολὺ ἀλλήλων διεστηκότες, οἷον παραιωρούμενοι. ἢ ἄποθεν. Vulg. 436. Μακροί τε] Τὸ μακροὶ πρόκειται ἵνα σημαίνῃ τὸ ἀπήωροι. ὡς γὰρ μακροὶ ὄντες πόῤῥωθέν εἰσι τοῦ σκοπέλου. τὸ δὲ μεγάλοι πρὸς πίστιν τοῦ δύνασθαι βαστάξαι τὸν ἥρωα. τὰ γὰρ μακρὰ τῶν ξύλων ῥᾳδίως κάμπτεται εἰ μὴ ὦσι παχέα. Q. 439. Ἦμος δ' ἐπὶ δόρπον] Ὡς δὲ δικασπόλος ἀνὴρ κρίνων πολλὰ νείκεα νέων δικαζομένων, ὀψὲ ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς ἀνέστη ἐπὶ δεῖπνον ἐλθὼν, τῆμος, ἐν τοσούτῳ δὴ, τὰ ξύλα τῆς νηὸς, ἤτοι ἡ τρόπις καὶ ὁ ἱστὸς, ἐφάνησαν ἐξεμηθέντα τῆς Χαρύβδεως. Q. Ἐν πολλοῖς ἐδιστάχθησαν οἱ στίχοι, διὰ τὸ, Τρὶς μὲν γάρ τ' ἀνίησιν ἐπ' ἤματι (supra 105. ubi vid.) καὶ ἐδείχθη ἑαυτῷ τὰ ἐναντία λέγων ὁ ποιητής. νῦν γὰρ ἅπαξ μόνον καὶ ἀναβάλλει καὶ ἀναῤῥοφεῖ· ἡμεῖς φαμὲν ἦμαρ τὸ νυχθήμερον, ὥστε δι' ὀκτὼ ὡρῶν τρεῖς γενέσθαι τὰς ἀναδόσεις. Q. Ἤτοι ἀπὸ τῆς πρωΐας ἐκρατοῦντο ἔνδον τὰ δοῦρα ἕως

κρίνων νείκεα πολλὰ δικαζομένων αἰζηῶν,
τῆμος δὴ τά γε δοῦρα Χαρύβδιος ἐξεφαάνθη.
ἧκα δ' ἐγὼ καθύπερθε πόδας καὶ χεῖρε φέρεσθαι,
μέσσῳ δ' ἐνδούπησα παρὲξ περιμήκεα δοῦρα,
ἑζόμενος δ' ἐπὶ τοῖσι διήρεσα χερσὶν ἐμῇσι.
Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
εἰσιδέειν· οὐ γάρ κεν ὑπέκφυγον αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔνθεν δ' ἐννῆμαρ φερόμην· δεκάτῃ δέ με νυκτὶ
νῆσον ἐς Ὠγυγίην πέλασαν θεοί· ἔνθα Καλυψὼ
ναίει ἐϋπλόκαμος, δεινὴ θεὸς, αὐδήεσσα·
ἥ μ' ἐφίλει τ', ἐκόμει τε. τί τοι τάδε μυθολογεύω;
ἤδη γάρ τοι χθιζὸς ἐμυθεόμην ἐνὶ οἴκῳ

442. χεῖρε] χεῖρα V. 443. μέσσῳ δ' ἐνδούπησα] μέσω, δ' ἐ'δούπησα H. Voluit fortasse librarius ἐγδούπησα: Sed quid hic codex legat infra ό. 478. nunc non memini. Certe quidem ἐνδούπησε habet Apollonius v. Ἄντλῳ. PORS. 445. 446. uncinis includit W. 446. ἐσϝιδέειν. 447. ἔνθεν δ'] ἔνθα δ' H. 451. τοι] τοι (τι) H. ib. ϝοίκῳ.

τοῦ γεύματος. καὶ ἄλλως, ἐν τόσῳ ἐφάνησαν τὰ δοῦρα ἀπὸ τῆς Χαρύβδεως, ὡς ὅταν ἐστράφη τις ἀνὴρ ἐπὶ δόρπον κρίνων κατὰ τὴν ἀγορὰν, τουτέστιν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ γεύματος. B. Ἐπὶ δόρπον] Ἐπὶ τὴν δειλινὴν ὥραν. Vulg. (Barnes.) 441. Τὰ δὲ δοῦρα, Ἀρίσταρχος. Harl. 443. Μέσσῳ δ' ἐδούπησα] Τὸ ὅλον, περὶ τὰ μακρὰ ξύλα πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. B. Δούπησα] Πεσὼν ψόφον ἀπετέλεσα. Παρὲξ περιμήκεα δοῦρα] Τὸ ὅλον, περὶ τὰ μακρὰ ξύλα. Vulg. Παρέξ] Ἀντὶ τοῦ ὀλίγῳ ἄπωθεν τῶν ξύλων· εἴωθε γὰρ ὁ ποιητὴς τὸ παρέξ ἐπίῤῥημα αἰτιατικῇ συντάττειν *. Παρὲξ ἅλα φύκος ἔχευεν (B. ἔχευον. Il. ί. 7.) ἀντὶ τοῦ ὀλίγον ἔξω τῆς ἁλός. καὶ ἡ μὲν παρὰ σημαίνει ὅτι πλησίον τῶν ξύλων καὶ παρ' αὐτὰ ἔπεσεν, ἡ δὲ ἐξ ὅτι οὐκ ἐπάνω τῶν ξύλων· ἐπεὶ κἂν ἐπλήγη τὸ σῶμα· ἀλλ' ὅτι μικρὸν ἔξω αὐτῶν. ἔστιν οὖν ἀντὶ τοῦ ἔπεσον πλησίον μὲν τῶν ξύλων, ἐκτὸς δὲ αὐτῶν, εἶτα ἐπινηξάμενος ἐγγὺς αὐτῶν ἐγενόμην καὶ κατέσχον. B. Q. Cf. schol. et Heyn. ad Il. ί. 7. 444. Διήρεσα] Ἀπεσπασάμην ταῖς χερσὶ τὸ ὕδωρ. ὥσπερ κώπαις τοῖς χερσί μου διενηξάμην. Vulg. 445. Σκύλλην δ' οὐκ ἔτ' ἔασε] Νοθεύονται δύο (hoc ex Harl. quoque PORS.). τί γὰρ εἰ εἶδεν ὅπου οὐ δύναται ὁρμᾷν ἡ Σκύλλα, ἀλλ' ἐνίδρυται τῷ σπηλαίῳ; ὡς ἐκ τῶν λόγων τῆς Κίρκης ἔστι μαθεῖν. εἰ γὰρ ἐβούλετο διὰ τῆς Χαρύβδεως πλεῖν ὁ Ὀδυσσεὺς, οὐκ ἂν ἠδικήθη ὑπὸ τῆς Σκύλλης, ὡς οὖν ἡμμένης (scr. ὡς ἀνημμένης) τῷ σπηλαίῳ. ἢ τάχα, ἐμὲ οὐκ εἴασεν εἰς αὐτὴν ἰδεῖν, ἀλλὰ διεξεπέρασα. Q. Εἰσιδέειν] ἰδεῖν, συντυχεῖν. Vulg. 447. Δεκάτῃ δέ με] Οὐ δεῖ ζητεῖν πῶς διακαρτερεῖ ὁ ἥρως, εἰπούσης τῆς Ἀθηνᾶς, Αὐτὰρ ἐγὼ θεός εἰμι διαμπερὲς ἥ σε φυ-

* Vid. supra schol. 276. BUTTM.

σοί τε καὶ ἰφθίμῃ ἀλόχῳ· ἐχθρὸν δέ μοί ἐστιν
αὖτις ἀριζήλως εἰρημένα μυθολογεύειν.

452. ἐχθρὸν] αἰσχρὰ V.

λάσσω· Ἐν πάντεσσι πόνοισι (υ΄. 47.). Vulg. 453. Ἀριζήλως] Ἀριδήλως. οὐ γὰρ ἐκτέταται ὁ ζῆλος. δῆλον οὖν ὅτι αἱ παρ' Ὁμήρῳ δισσολογίαι κατὰ τέχνην καὶ χρείαν προέρχονται. Q. Ἐκδήλως. Vulg.